GEORGII MATTHIÆ KÖNIGII BIBLIOTHECA VETUS ET NOVA.

BIBLIOTHECA VETUS ET NOVA,

in qua

Hebræorum, Chaldæorum, Syrorum, Arabum, Persarum, Ægyptiorum, Græcorum & Latinorum per universum terrarum orbem Scriptorum, Theologorum, JCtorum, Medicorum, Philosophorum, Historicorum, Geographorum, Philologorum, Oratorum, Poëtarum, &c.

Patria, Ætas, Nomina, Libri, sæpiùs etiam Eruditorum de iis Elogia, Testimonia & Judicia

Summa fide atq; diligentia ex quotidianâ Autorum Lectione depromta

à prima Mundi origine ad Annum usq;

M. DC. LXXIIX.

Ordine Alphabetico digesta gratissima brevitate

recensentur & exhibentur

à

GEORGIO MATTHIA KÖNIGIO,
Græc. Lingv. & Poës. in Acad. Altdorfina Prof. Publ. nec non Bibliothecario.

ALTDORFI
Impensis WOLFFGANGI MAURITII & Hæredum JOHANNIS ANDREÆ ENDTERORUM, Bibliopol. Norimb.
Typis HENRICI MEYERI, *Typographi Acad.*
ANNO *cIↃ IↃc LXXVIII.*

VIRI
PRÆSTRENUI, NOBILISSIMI, MAGNIFICI, ET PRUDENTISSIMI,

DN. ULRICE Grundherr/
SEPTEM-VIR ET PROTO-PROVINCIALIS.

DN. JODOCE CHRISTOPHORE Kreß/
à Kreßenstein/ in Krafftshof/ Retzelsdorff & Dürren-Mungenau.

DN. GEORGI SIGFRIDE Haler/
à Neunhoff.

DN. CHRISTOPHORE GOTHOFREDE Pfintzing/
ab Henffenfeld & Grundla.

DN. GUSTAVE PHILIPPE Tetzel/
à Kirchensittenbach/ Vorra/ & Artelshofen.

INCLUTÆ REIPUBLICÆ
NORIMBERGENSIS
PROVINCIALES ET SENATORES GRAVISSIMI,

DOMINI ET MECÆNATES
OMNI CULTU AC OBSEQUIO ÆTATEM AFFICIENDI.

Tandem
Geminio semper-obstrictus vinculo
ob Beneficia maxima
B. Parenti mihiq; consequenter præstita
à
Vobis,
Et Honorum & Virtutum Insignibus
Spectatissimi VIRI,
gratæ mentis tabulam
in
Æternaturo Memoriæ Vestræ Cultusq; Fano
submissâ animi devotione
suspendere audeo
BIBLIOTHECAM
Autorum quidem & Librorum insigni numero conspicuam,
Folia pauca, crassitiem palma non majorem complectentem,
verbo
LIBRUM,
Scriptorum Veteris & Recentioris,
Melioris & Sequioris Ævi
Nomina, Nativitates, Ætates, Mortes, Scripta, Elogia,
Serie alphabeticâ
quàm compendiosissimè exhibentem.
Quid sibi ergò BIBLIOTHECÆ Nomen vult,
Britannicus Martialis quærat?
Unus enim non est Bibliotheca *Liber.*
Apagite profana Monstra;
Illex Momus, Præstigiatrix Ambitio, fascinans cuncta carpendi Libido!
Armata contra Vos in aciem procedunt manu
famosissimi Literarum Septemviri,
Sixt. Senensis, Gisbert. Voëtius, Photius, Buxtorffius, Draudius,
Bolduanus, Jamesius,
quibus
Innumerabiles turmæ & cohortes
Grammaticorum, Logicorum, Rhetorum, Poëtarum, Criticorum,
Philologorum, Historicorum,

in

in auxilium paratæ ſuccedunt.
Agite
Vires veſtras experimini,
Et Palmas ex utraq; palma Victoribus veſtris ultrò dabitis.
Dubitatis?
Communis Germaniæ Præceptor
Quatuor ſaltem Autores Bibliothecam conſtituere
jam ante ſeculum aſſeruit,
ARISTOTELEM, PLINIUM, PLUTARCHUM & PTOLEMÆUM.
Nondum acquieſcitis?
Franciſcum Junium accipite,
cujus Bibliotheca
Genevæ literis operam navantis
Quatuor tantùm Libris conſtabat,
BIBLIIS, INSTITUTIONE CALVINI, CONFESSIONE BEZÆ,
ET GRAMMATICA HEBRÆA CEVALLERII.
Plura vultis?
Unicus Liber inſtar Bibliothecæ eſſe poteſt.
Nam
Ut Elogium cujusdam de Plinio afferam,
Quid juvat innumeris repleri ſcrinia libris?
Unus præ cunctis Plinius eſſe poteſt.
Sed inquitis,
Rationem inſtituti mei innumeros poſtulare?
Non repugno:
Cur, ergò nonnulli præteriti ſunt?
Cur quædam de illis omiſſa?
Sinenſis non eram,
Qui Doctorum omnium Nomina, Patrias, Parentes, Officia,
& quo in loco ea geſſerint, deſcribere potuerim.
Quid ſi tamen
Homeri Iliadem nucis cortici incluſerim?
Urgebitis?
Curam Principum eſſe & Magiſtratuum
Publicè Bibliothecas inſtruere, dicare, donare.
Sic accepimus,
Oſymanduam ΨΥΧΗΣ ΙΑΤΡΕΙΟΝ titulo ſuperbiſſe,

 Ptolo-

Ptolemæum Philadelphum LXX. millibus voluminum
celebrem fuiſſe,
Attalicam Serapeum oſtentaſſe,
Byzantinam Conſtantinopolim jactaſſe,
Vaticanam triplicem Romam præ ſe ferre,
quasq; ævum alias abſorpſit,
Summis encomiis dignisſimas extitiſſe.
Privatis tamen etiam privatim licere Bibliothecas condere
Ratio, Experientia, Factaq; ipſa atteſtantur:
Quin privata omnium primo ea fuit cura, & quisq; ſibi ſuisq;
tantùm Bibliothecas ſtruebat:
Poſtea demum Reges & Dynaſtæ uſurparunt, non tàm in uſum,
quàm ambitionem & ſplendorem.
Non hos, ſed illos ſecutus
Non tàm Bibliothecam, quàm Bibliothecarum catalogum,
Non Libros ipſos, ſed Librorum indicem,
Non armarium, ſed armariorum titulos,
Non loculamenta, ſed pro loculamentis
Paginas, columnas, lineas
VOBIS
O Patroni & Evergetæ Venerandi,
VOBIS,
Quos DEUS, Natura, Fortuna
Omnibus ornatos voluit excellere rebus,
VOBIS,
Qui Patrem, qui me, quia omnia mea
foviſtis, promoviſtis, ſervatis, protegitis,
Offero, do, dico, dedico.
Excipite ea, quo aliàs alia omnia literaria excipere ſoletis,
Animo, Affectu, Candore, Favore, Clementia, Benevolentia,
meq; VOBIS & omnia mea quàm commendatisſima habete.
Non enim, quod hîc porrigo,
Vile eſt, abjectum aut inutile,
Sed in manus veſtras reſigno
Cæſarum Majeſtatem,
Regum Potentiam,
Principum Gazas,

Comi-

Comitum Thesauros,
Baronum Opes,
Nobilium Divitias,
Juvenum Oblectationem,
Senum Consolationem,
Martis Artes,
Artium Matrem,
Pacis Fructus,
Reipublicæ Fulcra,
Curarum Fugas,
Lætitiæ Temperaturas,
Literatorum Delicias,
Literarum Vindicias,
Innumera deniq; omnium bonorum Gargara.

Breviter:

Gemmas & aurum supergredientem,
Omnibus pariter præsenti venturisq; seculis inservientem
VOBIS LIBRUM,
Certum antiquæ & recentioris Opulentiæ monumentum,
Aliud quippe nunc pro maximis ac immortalibus Beneficiis Vestris
præstare nequeo,
submissisfimè consecro,
VOBIS
PATRIBUS PATRIÆ
Librorum & Ingeniorum amantissimis
Longævam Vitam,
Integram valetudinem,
Æternum libros literasq; promovendi Amorem,
Curarum & Quietis Felicitatem,
Nominum & Meritorum Immortalitatem,
Prosperos rerum omnium Eventus,
Et quæcunq; Magnitudini Vestræ, Fortunæ atq; piissimis Patriæ
desideriis debentur,
Calidissimo & devotissimo pectore apprecatus

GEORGIUS MATTHIAS KÖNIG.
P. P. nec non Bibliothecarius.

Præ-

Præfatio ad LECTOREM.

LIbrum, quem vides, LECTOR BENEVOLE, complures ante annos in privatum usum ideò quidem à me confectum esse, ut statim in promtu haberem, quæ vagè dispersa mihi quotidiana autorum lectio ex diversis Scriptoribus eorumq́ scriptis suggesserat, latere Te amplius nolo. Erat autem ille paucarum admodum ab initio pagellarum ambitu conclusus, donec longiore temporis tractu opera huic incumbendo, atq́ Amicis non paucis symbolam suam conferentibus, incrementum sumere ac imaginem majoris voluminis acquirere cœpit. Scilicet exigua plerumq́ rerum omnium initia esse solent, &, quæ à prima linea invalida sunt visa, cum tempore vires ac robur accipiunt: ex parvis quippe principiis magna rerum incrementa: ex fonticulo rivus, ex rivo amnis nascitur, tandemq́ fit surculus arbor. Ubi ergò præsens labor meus aliis quoq́ innotuit, haud indignum est reputatus, quò plurium identidem eum flagitantium commodis velificaret, maximè quòd haud expectata ENDTERIANORUM in necessariis ad eum divulgandum sumtibus faciendis promtitudo se offerret, quæ, ut carceribus illum emitterem, atq́ non tam privatim meis, quam publicè omnium & singulorum usibus impertirem, effecit. Jam etiam paucis, quid in hoc potissimum opere à me præstitum, exponendum fuerit. Primo quidem omnis generis autores Theologos, JCtos, Medicos, Philosophos, Philologos, Historicos, Poëtas & Oratores quà veteres, quà recentiores, in lingua Hebræa, Chaldæa, Syriaca, Arabica, Persica, Ægyptiaca, Græca & Latina extantes, unico volumine, additis ubiq́ præcipuis eorum scriptis, complexus sum, ordine quidem alphabetico, ut, quæ sparsim & laboriosè apud alios inquirere necesse erat, sub unaquaq́ competente litera facili negotio inveniri possent. Deinde agnomina potius, quàm prænomina (contraquam plurimi hactenus fecére) tanquam nobis notiora magisq́ inventu facilia ponenda existimavi. Quotus enim quisq́ est, qui non in prænominibus autorum rectè ubiq́ assignandis hæreat, aut saltem in confundendis illis ob frequentem eorum convenientiam atq́ copiam metu teneatur? Tertiò, excussi varias βιογραφίας, bibliographias, bibliothecas, catalogos, indices, nomenclatores, dialogos, historias, chronologias, idq́ generis quamplurima scripta, ex quibus optima quævis summeq́ necessaria, maximè verò annos (sicubi fieri potuit) ortus ac mortis, patrias, scripta, interdum etiam elogia unà cum judiciis atq́ testimoniis eruditorum exscripsi, decenti adhibita brevitate, ne ultra manualis terminos moles ipso adspectu terribilis excresceret. Quartò addidi autorum autores, ut, si quis fortè plura de hoc vel illo scriptore nosse averet, ea pro lubitu debito in loco repetere posset. Editiones omnes & singulas ut adjicerem, nec possibile nec utile fore videbam: hinc, si de prima saltem vel alia aliqua melioris notæ constaret, sufficere arbitrabar. Indicis in fine adjectione opus haud erat, quod indicem totus ipse liber index à pagina ad paginam subministraret. Cui tandem Bono liber iste futurus sit, paucis accipe. Ante omnia Virorum eruditorum nomina ab interitu vindicantur: deinde scripta eorum diligentiæ argumentum atq́ incitamentum posteritati existunt; præterea haud parum refert scire, quonam tempore scriptores, qui citantur aut citati leguntur, vixerint, cujates aut quinam fuerint, veteres an recentiores, Græci an Latini, Christiani an Gentiles? Ah! quoties non sine indignatiuncula qua-

dam nonnullos in historia literaria turpiter halucinatos animadverti, in tantum, ut nescierint, an scriptor, de quo agebatur, ante vel post Christum natum claruerit? an isto vel alio tempore floruerit? an hac vel illa ætate vixerit? Audivi, qui Plotinum Platoni, Boëthium philosophum Galeno Medico σύγχρονον fecerint, & quæ alia, quotidiè ferè, in tali vel simili casu errata ab aliis observari queunt. Utilis etiam liber iste iis esse poterit, qui vel autorum notitiam sibi comparare, vel eorundem orthographiam addiscere, vel librorum catalogos tam privatæ quam publicæ alicujus bibliothecæ conficere cupiunt. Deniq; Bibliopolis proderit, ut sciant, quinam scriptores, qui quæruntur, fuerint; quid & quomodo scripserint; veteres an recentiores, clari an obscuri extiterint; ubi locorum scripta eorum quaq; in forma edita fuerint? Tuum jam erit, LECTOR BENEVOLE, *propriis deinceps commodis invigilare, & alios, quos secutura tempora dabunt (neq; enim faciendi libros multos ullus erit finis, judice omnis sapientiæ Phœnice Salomone) juxta monstratam literarum seriem & ordinem successivè adjungere scriptores. Vale.*

I.

DUm Tua, mi König, it Bibliotheca per orbem,
Viva sit Ingenium Bibliotheca Tuum.

Sinceræ gratul. & affect. gratia f.

D. G. MOLLERUS,
Histor. & Metaphys. P. P.

II.

In

HISTORIAM ERUDITAM
V. C. DN. GEORGII MATTHIÆ
KÖNIG, &c.
Omnibus exemplis bene de se meriti.

QUos tulit ingenio dextraq; viros prior ætas,
Post cineres tandem vix sua novit humus.
Sors eadem doctum clausit fortemq; sub umbras,
Nec, decus extinctum qui revocaret, erat:
Donec Musa tuis stimulavit Græcia vatem,
Nomina qui factis non moritura daret.
Fecit Homerus iter: quod cætera turba sequuta
Jam parat Iliadas, nec mora, mille novas.
Forte aliquis, necdum dare nomen idoneus astris,
Emicat; extemplo totus in ora venit.

Tecta Phrygum, Thebaq; cadunt, & mœnia Romæ:
Hæc, si quæ facies, ore canentis eget.
Lesbia, Cynthia, Delia ovant: formosa Lycoris,
Atq; Corinna, tibi nobile surgit opus.
Pars haud his contenta Deos, ac sidera, pontum,
Deliciisq; suis rura referta canit.
Fœdere quo debent mortalia pectora jungi,
Pars rigidas gentes ingeniosa docet.
At (puto) docta cohors, sterilis tibi campus aratur:
Præmia nec tanto digna labore refers.
Te licet hic pernox verset vigilantia: vita
Sic tamen ornatu splendidiore caret.
Quamlibet anticipes Samii Sapientis acumen
Ingenio; certe non grave pondus habes.
Indignor. Sed erit gradus ad sublimia tunc, cum
Surgit ab exequiis non simulatus honos.
Troja iaces: cinis est tua gloria. Quid nisi nomen
Dardane nunc de te posteritate manet?
Attamen, ille tui casus memorator, in orbe
Vivit: & his vates plausibus omnis ovat.
Nam quid ego priscos referam? Tu, Docte, vel aquas
Hactenus Argivos Ausoniosq;, Senex.
Quid tibi jam præsens debet, quid serior ætas,
Scripta tua, in multa luce videnda, docent.
Nunc quoq; quæ statuis docto monumenta labori,
Donec erit sermo, fama loquetur anus.
Quam vellem ire tua in præconia! non tamen ausim:
Ingenio res est altior illa meo.
Sed neq; sic nostro fieret tua gloria major
Carmine, si possem te mage digna loqui.
Ergo vale. Votis, quà polleo, Numen adibo;
Tu mihi, Tu tardus sidera celsa petas!

JOHANNES Bilberg/
W G. Suecus.

A.

AGARDUS (Christianus) Danus, edidit Threnos Hyperboreos in Exequias Christiani IV. Regis, Anno 1648. fol. Hafn.

GARDUS (Nicol.) Prof. Eloqv. Sor. . 1647. claruit. Scripsit de optimo geereOratorum: de Ignibus subterraneis: nimadversiones in Ammianum Marellinum: de Stilo Novi Test. Disputaones in Tacitum: de Nido Phœnicis: e Usu Syllogismi in Theologia, &c.

AISIUS (Guido.) Vide, BAISIUS.

ANUS (Petrus) edidit Conciliatorem ontroversiarum inter Medicos & Philosophos. Idem est cum *Petro Aponensi*. ide, APONENSIS.

RBANEL (Isaac) celebris Judæus & agnæ existimationis, A.M. 5269. obiit, ste *David Ganz in Zemach David*. Alii m *Abravanel* nominant. Scripsit mul- & varia: imprimis in universam Scriuram commentatus est. Methodus sius, judice *Hottingero*, Christianorum *ἐπὶ παιδείας* maxime respondet. Edi- etiam Comment. peculiarem in Daelem, quem *Fontes Salutis* appellavit: alium in *Pirke Avoth*, seu Capitula Pa-. Autor *Schalschelet Haccabala* recen- XIII. Tractatus, quos confecit. Vid. *v. Ganz lib. c. pag. 150*. Commentarium isdem in Haggæum *J. A. Scherzerus*, of. Lips. A. 1663. Latinè transtulit, & ifolio suo inseruit. Adde *Spizelium Specimine Univers. Bibliothecæ, pag. 7*.

RIS, Ἄβαρις, Scytha, quo tempore xerit, non convenit inter Scriptores. uidam, eum circa III. Olympiadem in ræciam venisse, tradunt, ut *Hippostra-* apud *Harpocrationem*. Alii Pythagoræ *—ορον* faciunt, ut *Jamblichus in vita hag. cap. 19.* qui etiam testatur, *αἰθροβάτην* dictum esse, quod per ætherem deretur sagittæ inequitans. Nonlli ejus ætatem ad LIV. Olympiadem iciunt. *Edoardus Simsonius* duos Abarides fuisse, existimat. Scripsit Oracula, teste *Suida*, quæ χρησμοὶ Σκύθινοι appellata sunt. Elogium Abaridis non vulgare legitur ap. *Photium, Cod. CCXLIII.* ex *Himerio Sophista, pag. 1135*. Plura vide ap. *Meursium* in *Notis* ad *Apollonium Dyscolum, pag. 89. & seq.*

ABAS, Ἄβας, Sophista, composuit Ἱστορικὰ ὑπομνήματα, & Τέχνην Ῥητορικήν, teste *Suida*. Quando vixerit, non constat. Fit etiam Abantis, qui Troica scripserit, mentio apud *Servium Honoratum, in illud Æneid. IX.* Pocula devictâ Genitor quæ cepit Arisbâ.

ABAUDONIUS (Marcus) edidit Paradisum Theologicum, fol. A. 1670. Lugd.

de ABBATIS VILLA (Johann.) Gallus, Archiepiscopus Bisontinus, scripsit Commentarium in Canticum Canticorum qui impressus est, A. 1521.

ABBATIUS (Baldus Ang.) edidit Discussarum Concertationum Opus, Pisis, A. 1594. Item, de Viperæ admirabili natura, & mirificis ejus facultatibus, Urbini, A. 1591.

ABBATIUS (Robert.) Episcopus Salisburiensis, edidit Demonstrationem Antichristi, contra Bellarm. A. 1608. Antilogiam adv. Apologiam Andr. Eudæmonis, A. 1613. Animadversiones in Thompsoni Diatribam de amissione & intercisione Justificationis & Gratiæ, &c. Obiit A. 1618.

ABBATTUS (Georg.) Cantuariensis Episcopus, A. 1600. claruit. Composuit Explicationem VI. illustrium Quæstionum, 1. de Mendacio. 2. De Circumcisione & Baptismo. 3. De Astrologia. 4. De præsentia in cultu Idololatrico. 5. De fuga in Persecutione & Peste. 6. An DEUS sit author peccati.

ABBO, Floriacensis, A. 1004. obiit. Scripsit Epitomen de Vitis Pontificum, quam *Joh. Busæus*, cum *Anastasio Bibliothecario*, edidit Moguntiæ, A. 1604. Vid. *Phil. Labbe l. 1. Diss. de Scriptor. Eccles. pag. 23. Olearius in Abaco, pag. 1.*

ABBO, alius à priore, S. Germani Monachus, A. 892. vixit. Scripsit carmen Heroicum de Obsidione Lutetiæ Parisiorum, à Normannis facta. Vid. *Labbe l. c. pag. 24. Casp. Barthius in Adv. 2, 38.* *Cernui* cognomen ei tribuit. Sed errat. Vocat se Abbo alicubi Cernuum: Cernuus Abbo tuis jugiter, &c. Sed *Cernuus* ibi appellativum est.

ABDELMESSIAS, Patriarcha Ægypti, edidit Legationem ad Clementem IIX. & professionem fidei. Extat *T. 6. Annalium Baronii* sub finem.

ABDIAS, Ἀβδίας, Babylonius, unus è Discipulis Dn. JESU CHRISTI fuisse dicitur. Sub ipsius nomine Vitæ Apostolorum circumferuntur. Libro 6. se Christum in carne vidisse, asseclamq; fuisse Simonis & Judæ, cùm in Persiam abirent: denique ab iis Babyloniæ se Episcopum factum esse, memorat. *Wolf. Lazius* primus Scriptorem illum in lucem protraxit, eumq; tanti fecit, ut dubitaverit, Abdias ne ex Luca, an Lucas sua ex Abdia sumserit. *Paulus IV.* librum istum inter scripta à se damnata retulit, teste *Sixto Senensi. Laurentius Baræus* tamen dictum Autorem in Tomos Hist. SS. Patrum transtulit. Vid. *Andr. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1073. Phil Labbe T. 1. Dissertat. de Script. Eccles. pag. 2. Olearius in Abaco, pag. 2.*

ABEL (Leonhard.) Melitensis, An. 1605. obiit. Reliquit Opus de Christianorum Orientalium statu, adhuc ineditum. Meminit ejus *Miræus.*

ABELARDUS, vel, ABAILARDUS (Pet.) Gallus, A. 1140. claruit. Scripsit Theologiam, Apologeticum suæ fidei, & librum de Eucharistiæ Sacramento. Hujus Abelardi Opera lucem aspexere Parisiis, A. M DC XVI. fol. In ejus *Epitaphio* ita legitur:

— — Petrus hic jacet Abailardus,
Cui solùm patuit, scibile quicquid erat.

Ajunt, eum in gravissimos errores aliquando lapsum esse, ante obitum tamen resipuisse. Vid. *Hornbek. T. 1. Socinianism. pag. 14.*

ABELLIUS (Ludov.) edidit Medullam Theologiæ, duobus Voluminibus, An. 1658. Paris. Sacerdotem Christianum, A. 1671. Item, Enchiridion Episcopalis solicitudinis, A. 1668.

ABELUS (Mich.) Poëta, A. 1580. floruit. Scripsit 4. libros Carminum, & 2. Elegiarum, An. 1594.

ABENDANA (Jacob) Judæus scripsit Annotationes in *Michlal Jophi*, fol.

ABENESRA, Hisp. Judæus celebris, Theologus, Astronomus & Philosophus, judice *Buxtorfio*, insignis, qui Commentaria præclara in universa Biblia composuit. Proprium ejus nomen est, *R. Abraham, bar R. Meir ben Esra*, ut ipse se appellat in fine Commentarii sui in Prophetas minores. Mortuus est A. ætatis 75. Commentarium suum in XII. Prophetas minores absolvit in urbe Rhodo, A. C. 1145. Ob insignem doctrinam & sapientiam κατ' ἐξοχὴν החכם, i. e. *sapiens*, cognominatus est. Scripta ejus plura enumerantur, ut יסוד מורא, i. e. *fundamentum Timoris*: מאזני לשון קודש, i. e. *statera linguæ sanctæ*: סוד התורה, i. e. *secretum legis*. Ænigma Abenesræ de literis אהוי, insertum præfationi Comm. ipsius in Pentateuchum, egregie explanatum *R. David Coben de Lara*, An. 1658. edidit. Conf. *Spizel. in Spec. Bibl. Univ. p. 23. & seq.*

ABENEPHIUS, Historicus Arabicus, scripsit librum de Mysteriis Ægyptiorum, in quo ostendit, Ægyptiorum sacras disciplinas penes Hebræos mansisse. Crebro ejus mentionem facit *Athanasius Kircherus in Oedipo Ægyptiaco*, cumprimis *T. 1. Syntagm. 4. fol. 249.*

ABEN TIBBON, aliàs R. Moses Abben Tibbon dictus, teste *Ganzio, in Zemach David, pag. 142.* A. M. 5030. librum *Euclidis* ex lingua Arabica in Hebraicam transtulit. Physicam Hebræam quoq; composuit, quam רוח החן, i. e. *Spiritum Gratiæ* appellavit. Ei quoq; debetur Versio Hebraica libri *Cosri*. Vid. infra, MOSES.

ABIOSUS (Joh.) Neapolitanus, composuit Dialogum in Astrologiæ defensionem, cum Vaticinio à diluvio usq; ad A. C. M. DCC. II. Liber impressus Venetiis, A. 1494.

ABLAVIUS, Gothorum historiam composuit. Allegatur aliquoties à *Iornande, cap. IV. XIV. XXIII.* Ejus meminit *Raph. Volaterranus l. 13. Anthropol.* Ablavius (inquit) genere Gothus, educatus Ravennæ, scripsit de Bello Gothorum, temporum istorum Historiam complexus.

ABRAHAM, Patriarcha, à nonnullis inter eos, qui libros composuerunt, numeratur.

Epipha-

Epiphanius 1. Panarii, Sethianos Hæreticos Abrahæ Apocalypsin habuisse, memorat. *Origenes*, teste *Sixto Senensi*, Hom. 35. in Lucam, allegat testimonium ex scripto quodam Abrahæ apocrypho, In quo inducuntur Angeli iniquitatis & justitiæ, de salute & interitu Abrahæ disceptantes. In *Synopsi Athanasii* liber, qui *Assumptio Abrahæ* dicitur, memoratur. Apud *Judæos* etiam liber sub nomine Abrahæ circumfertur, cujus est inscriptio יצירה, i. e. *de Creatione*. Rectius tamen alii eum *R. Akibæ* tribuunt. Vid. *Placcius, pag. 133.*

[AB]RAHAM, Ben David, aliàs *Ben Dior*, A. M. 5921. claruit. Composuit librum Cabalæ: item librum Chaschub de Articulis fidei: item librum eximium de Astrologia, & aliquot alios. Vid. Dav. *Ganz in Zemach, pag. 139.*

[AB]RAHAM, Ben David, alius à priori, A. M. 5928. claruit. Fuit Raf excellens, ex Phiskiara. Fecit novas Annotationes in Gemaram: item Animadversiones in Rambam. Composuit etiam librum *Baale nephesch*, magnum syntagma de judiciis. Tradunt Apellæ, Sp. Sanctum in ejus schola resplenduisse. Vid. *Ganz, l. cit pag. 139.*

[AB]RAHAM Demalbisch, Abarbineli σύγχρονος fuit Scripsit *Mikne Abraham*.

[AB]RAHAM, Echellensis, Maronita, Syriacæ Linguæ professor Romæ. Is Catalogum *Hebed Jesu* notis illustravit. Idem S. Antonii, Eremitarum Principis, XX. Epistolas ex Arabico transtulit, A. 1641. Scripsit etiam Vindicias *Eutychii* Patriarchæ.

[AB]RAHAM, Ibnu Sahal, Medicus Arabs, A. C. 1265. obiit. Vid. *Hotting. in Bibl Quadrip. pag. 288.*

[AB]RAHAM Nasi, excellens Sapiens & Astrologus, A. M. 5865. composuit *Sepher Hibbur*.

[AB]RAHAM, Pragensis, A. M. 6303. obiit. Erat præses scholæ Pragensis, peritusq; fuit septem scientiarum. Composuit Explicationem in Rasi, & Hagiha in Thur Oreg chajim, sicut *Hagahot Japheloth*. Vid. *Ganz in Zemach, pag. 153.*

[A]BRAHAM TAM, unus ex autoribus Thosephot, composuit librum *Jaschar*. Obiit in Gallia, in provincia Rhemensi, tribus milliaribus à Trecla. Vid. *Ganz, pag. 137.*

ABRAHAM Zacutus. Vid. infra, ZACUT.

ABRAHAM Seba, A. C. 1510. floruit Scripsit צרור המור, i. e. *fasciculum Myrrhæ*, qui est celebris Commentarius in Legem Mosis.

ABRAMUS (Nicol.) Lotharingus, A. 1647. claruit. Edidit 2. Tomos Comm. in Orationes Ciceronis, A. 1631. Parisiis. Item, in Virgilium. Quæstionum libros XV. sub titulo Phari Vet. Test. A. 1648.

ABRON, Ἄβρων, Atheniensis, scripsit, teste *Stephano Ethnographo* (in Βατή) περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν, i. e. de festis & sacrificiis Veterum. Item, περὶ παρωνύμων, teste *eodem* in Ἀθῆναι. Ætas ejus nos latet. Vid. *Jonsius de Scriptor. hist. Philos. pag. 319.*

ABRON, Rhodius, Grammaticus, scripsit de Theocrito, teste *Diogene Laërt.* in *Aristotele*. *Suidas* ex *Hermippo* memorat, Abronem Rhodium, Tryphonis discipulũ, Romæ Rhetorica præcepta docuisse.

ABRONIUS Silo, vixit extremis Octaviani Augusti temporibus. Meminit ejus *M. Seneca, suasor. 2. pag. 13.* ubi eum vocat discipulum Latronis, patrem Silonis, qui Pantomimis fabulas scripsit.

ABSALON, Sprinckirsbacensis Abbas, A. 1120. vixit. Scripsit Homilias, quas *Dan. Schillingkius* A. 1534. Colon. in folio edi curavit.

ABSELIUS (Guil.) Bredanus Flander, A. 1571. obiit. Scripsit Tractatum super oratione Dominica, carmine eleganti: item Epistolas. Vid. *Sanderus in Scriptor. Brugensibus, pag. 34.*

ABSTEMIUS (Laur.) Maceratensis, scripsit libros quosdam obscurorum locorum ad Guil. Ubaldum: item Hecatomythion, i. e. centum Fabulas Latinas, ab ipso confictas, A. 1522. Annotationes ejus leguntur *Tom. 1. Lampadis Criticæ Gruteri, pag. 878 & seqq.*

ABSYRTUS, Ἄψυρτος, Prusiënsis aut Nicomediensis miles, sub Imp. Constantino ad Istrum militavit. Scripsit, secundum *Suidam*, Ἱππιατρικὸν βιβλίον, i. e. librum de Medicina equorum. Absyrti nonnulla extant inter Veterinarios, Basileæ, A. 1537. à *Sim. Gryneo* editos.

ABUBAHAR, Arabs, A. C. 1450. obiit. Vid. *Hottingerus in Bibl. Quadrip. pag. 286.*

ABUBEKER, Vide, RASIS.

ABUCARAS, Ἀβουκαρᾶς, (prænomine Theodorus) Cariæ Episcopus, vixit seculo

culo IX. post medium, tempore Basilii Macedonis, & IIX Synodi. Scripsit varia Opuscula contra Hæreticos, Judæos & Saracenos. Ea *Jacobus Gretserus* primum edidit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 445.*

ABUDANUS (Joseph) edidit Historiam Coptorum, Oxonii, A. 1675.

ABULENSIS. Vide, TOSTATUS.

ABULFEDA (Ismael) Rex Syriæ, scripsit opus Geographicum, dictum *Directorium regionum. Fabricius in specim. linguæ Arab pag. 99.* refert, hunc Tract. à *Wilh. Schickardo* Latinè esse translatum.

ABULHASEN, Ascharienfis, A.C. 952. obiit. Vid. *Hotting. in Bibl. Quadrip. pag. 249.*

ABULHUSEN Ibnu Telmid, A.C. 1008. obiit. Vid. *idem, l. c. p. 251.*

ABULPHARAIUS, (Greg.) Christianus, scripsit Arabicè Historiam, cui nomen *Compendium Dynastiarum.* Eam *Edoardus Pocockius*, Oxon A. 1650. edidit & notis illustravit. Floruit eo tempore, quo Tatari Moguli Mesopotamiam & Syriam pervaserunt. Vid. *Spizelius in specim. Univ. Bibl. pag. 49.*

ABURNIUS Valens, JCtus, Jaboleno Prisco successit. Meminit ejus *Pomponius in Enchiridio Juris.* Scripsit 7. libros Fideicommissorum Vid *Guido Pancirolus, de JCt. l. 1. c. 3.* & *Joh. Bertrandus ἐν βίοις Νομικῶν, pag. 92.*

ABUSIGERUS (Hector) scr. Epistolam ad Sturmium, de AntiPappis ipsius, A. 1580.

ABYDENUS, Ἀβυδηνὸς, à *Josepho, l. 1. contra Apionem*, & *Eusebio* aliquoties in Historia Assyriaca allegatur. *Scipio Tettus*, laudatam historiam in Italia MS. asservari, asserit.

ACACIUS, Ἀκάκιος, δεινότατος ῥήτωρ, i. e. erat rhetor gravissimus, inquit *Suidas.* Vixit sub Juliano Apostata. De hoc ita *Eunapius, pag. 135.* Cæsarea Palæstinæ Acacium edidit, qui eodem cum Libanio tempore vixit, sophistica contentione & spiritu, si quisquam alius, plenus. Dictio ejus ad manuum plausum prisco dicendi generi accedit. Hic caput attollens unà cum Libanio primam palmam apprehendit, & arreptam obnixè obtinuit.

ACACIUS, Ἀκάκιος, Cæsariensis Episcopus, claruit A. C. 350. sub Constantio Imp. Scripsit præter selectas Quæstiones, in Ecclesiasten XVII. Commentariorum volumina. Meminit ejus *S. Hieronymus.*

ACAMPUS (Simon) scr. in varios Galeni libros.

ACANTHIUS (Quintinus) Spoletanus, *Hieronymo Magio* coævus fuit, qui eum vocat virum eruditissimum & antiquitatum omnium diligentissimum observatorem, *l. 2. Miscell. c. 8.*

ACARZERES (Laur.) Lusitanus, carmina quædam composuit, attestante *Giraldo.*

ACATUS, Ἄκατος, Græcus poëta, Ἰλιομεγίδα conscripsit.

ACCARISIUS, Bononiens. A. 1626. floruit. Edidit Orationes, teste *Bumaldo*, & *Leone Allatio in Apibus Urbanis, pag. 137.*

ACCAS, Hagulstadensis, Episcopus, Venerabilis Bedæ coætaneus, condidit Officiarium Ecclesiæ, & librum de Passionibus Sanctorum.

De ACCEPTANTIBUS (Franc.) JCt. scr. de sententia interlocutoria & definitiva. Extat *T. 5. Tract. tract.*

ACCIAJOLUS (Donatus) Florentinus, vir Græcè & Latinè doctissimus, Johannis Argyropyli discipulus, A 1473. obiit. Ex *Plutarcho* Hannibalis, Scipionis, Alcibiadis & Demetrii vitas Latinitate donavit. *Aristotelis* Nicomachia erudito Comm. illustravit: quamvis alii *Argyropyli* esse arbitrentur. Decessit in legatione, patrimonio filiis non satis amplo relicto. Filiæ verò ob ejus in remp. Florent. merita, haud aliter, quàm Pauli Æmilii aut Aristidis, ære publico nupserunt, teste *Volaterrano.* Confer *Jovium in Elog. numero 16.*

ACCIAJOLUS (Angelus) Florent. A. 1407. obiit. Scripsit de Urbani VI. Electione.

ACCIAJOLUS (Zenob.) Olympiodorum in Iobum interpretatus est.

ACCIUS, Tragicus antiquus (quem alii *Attium* appellare malunt) A. Urbis conditæ 616. claruit. *Cicero pro Archia*, Decio Junio Bruto amicissimum fuisse, scribit. Fabulas plures scripsit, quarum præter nomina & fragmenta pauca nihil hodie superat. Inter illas fuerunt Nuptiæ. Mercatorem ejus laudat *Varro.* Neoptolemum citat *Agellius*: Medeam *Priscianus*: Atreum iterum *Agellius.* Fragmen-

Fragmenta Accii collegit *Rob. Stephanus.* Apud Pop. Rom. quanto in honore habitus sit, hinc æstimari potest, quod P. Mutius eum, qui poëtam Accium, sine præfatione honoris, nominasset, condemnarit; prout *Cataneus* apud *Glandorpium* memorat. Plura de Accio collegit *Casp. Sagittarius, in Tr. de Script. Lat.* edito, A. 1672. pag. 41.

ACCIUS, unus ex recentioribus, fabulas Æsopicas carmine Elegiaco transtulit. De hoc ita *Jul. Cæs. Scaliger l. 6. de re poët. pag. 789.* Accius is, si quis alius, tum accuratus, tum argutus Poëta est. Illud observarunt Præceptores nostri, ab eo nusquã Ecthlipsin ullam factam in carmine syllabarum. Videmur tamen nos alicubi unam & alteram deprehendisse. De ipso vero ita judico: Quæ dixit, à me nullo modo melius dici posse, quare cum Poëtis novitiis non solum ediscendum ob fabularum utilitatem, sed etiam propter versuum mundirias imitandum: parcius tamen concludendum sententias arctissimis illis gyris moneo: quod unum sane potest illi objici. Hucusque *Scaliger.* De ætate hujus Scriptoris non exacte constat.

De ACCOLTIS (Franc.) Aretinus, JCtus, A. 1443. claruit. A quibusdam *subtilitatum Princeps* dictus est. Scripsit in Jus civile. Vid. *Guido Pancirolus in J Ct. l. 2. c. 103.*

De ACCOLTIS (Bened.) A. 1415. natus est. Elaboravit 4. libros de bello Christianorum contra Saracenos.

ACCORAMBONIUS (Felix) scripsit Explanationem in omnia Aristotelis Opera: item, Tractatum de fluxu & refluxu maris, Romæ, A. 1590. Adhæc Annotationes in Galenum, de Temperamentis.

ACCORAMBONIUS (Hieron.) Professor Medicinæ Patavinus, A. 1536. claruit. Scripsit Tractatum de lacte.

ACCURSIUS, Florentinus, JCtus celeberrimus, mortuus est Bononiæ, A. 1229. Juxta quosdam, Anno ætatis 37. demum Legum studio vacare cœpit, & nihilominus summus Jctus evasit. Is primus Jus glossis illustrare ausus est. Vid. *Guid. Pancirolus in JCt. l. 2. c. 29. Caspar Barthius* in Notis majoribus ad *Claudian. pag. 1200.* vocat Glossatorum Veterum Coryphæum, hominem ingenii prorsus stupendi.

ACCURSIUS (Cervettus) Bononiens. JCtus, A. 1259. floruit. Addidit paternis Glossis proprias, *Cervettinas* dictas.

ACCURSIUS (Franc.) Accursii Filius, JCtus A. 1256. claruit. Scripsit Glossas in 4. Institutionum libros: item in Digesta, & Cod. Vid. *Bumaldus pag. 71.*

ACCURSIUS (Guil.) JCt. A. 1257. claruit. Scripsit Quæstiones.

ACCURSIUS (Mariangelus) Amiterninus, A. 1524. claruit. Scripsit Diatribas in Ausonium, Solinum, Ovidium. Fertur etiam elaborasse Animadversiones in Claudianum, poëtam. *Barthius ad l. 2. Theb. Papinii, pag. 399.* Est homo (inquit) boni sæpe judicii, ingenii non contemnendi. Musicus præterea & Opticus, Latinusque & vernaculus Poëta, rimatus omnes Romæ antiquitates, peregrinatus equo ultra Sauromatas, Sallustii civis, Amiterninus, &c. Confer *Eundem in Adv. XX. 18.*

ACERBUS (Æmil.) Bergomas, obiit A. 1625. Scripsit 4. libros Logicarum Quæstionum.

ACERBUS, (P.) Mantuanus, scr. Carmina Miscellanea. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. p. 179.*

ACERBUS (Franc.) edidit corpori ægro à Musa solatium, A. 1660.

ACERNUS (Sebast.) Polonus, natus est A. 1551. obiit A. 1608. Scripsit Victoriam Deorum (opus X. annorum) Roxolaniam, Susannam, versu Latino. *Starovolscius in Hecatontade, pag. 125.* ita de eo scribit: Sebast. Acernus, alter, ut ita dicam, *Naso Sarmaticus.* Ita enim aptus natus ad fundendum carmen erat, ut vix non totum versum præferret, quod vel in familiari sermone effari vellet, in quo ipso tantam nihilominus energiam & phrasin habuit, ut, multorum judicio, non recentis ævi, frigidique aëris nostri, sed veterum illorum, atque ipsius Ovidii genium habuisse videretur. Scripsit etiam Polonico carmine Marsupium Judæ, seu de vario fraudum & avaritiæ genere. Addatur *Ghilinus vol. 2. Theatri Literatorum, pag. 125.*

ACESANDER, Ἀκέσανδρος, videtur scripsisse *Μυθολογούμενα.* Citatur à *Tzetze in Lycophronem p. 127.* & à *Scholiaste Pindari ad Pythia, pag. 194.*

ACESTODORUS, Ἀκεστόδωρος, Megalopolites, itidem Mythologus. *Autor Etymologici Magni* (qui *Nicas* esse putatur)

tur) in Δωδωναί῾Ϣ, cum de Deucalione allegat. *Scholiastes Sophoclis, pag. 137.* Ἀκεσίδωρον appellat. Confer *Stephanum* in Μεγάλη, qui testatur, ipsum de Urbibus scripsisse. Meminit ejus etiam *Plutarchus in Themistocle.*

ACESTOR, Ἀκέστωρ, ἐν τῷ περὶ Κυζικηνῆς, à *Scholiaste Apollonii Rhodii ad l. 3. Argonaut. pag. 184.* allegatur.

ACESTORIDES, Ἀκεστορίδης, scripsit Μυθικά. Allegatur à *Tzetze Chil. 7. Hist. 144. pag. 132.* Meminit ejusdem *Photius in Biblioth. Cod. CLXXXIX.*

De ACEVEDO (Franc. Zidron) edidit Comm. in Matthæi Evangelium, A. 1671.

ACHA (Raf) A. M. 5510. vixit. *David Gans in Zemach, p. 124.* Raf Acha, ex Schebacha, fuit excellens Sapiens, & composuit librum de omnibus præceptis in lege prolatis, & vocatur, hic liber *Schealtot Raf Achæ.*

ACHÆUS, Ἀχαιός, Eretriensis, Tragicus, vixit Olympiade LXXIV. & Fabulas docuit XLIV. Inter Fabulas ejus sequentes allegatas invenio, Ἄδραστον, ἆθλος, Αἴθωνα σατυρικόν, Ἀλκμαίωνα σατυρικόν, Οἰδίπουν, Θησέα, Ἥφαιστον σατυρικόν, Ἴριν σατυρικήν, Κύκνον, Λίνον, Μοίρας, Ὀμφάλην, Πειρίθουν, Φιλοκτήτην, Φρίξον. Vid. *Casaubonus de Satyr. pag. 186.* Fuit & alius ACHÆUS, Junior, Syracusanus, qui X. Tragœdias fecit, teste *Suida.*

ACHARDUS, Claravallensis Monachus sub S. Bernhardo, scripsit vitam S. Gotselini Eremitæ. Edidit eam *Arnoldus de Raisse, A. 1626.* Duaci.

ACHIAS, Silonites, scripsit de rebus Salomonis. Mentio ejus extat *2. Chron. IX. 29.*

ACHILLES TATIUS, Ἀχιλλεὺς Τάτι῾Ϣ, Alexandrinus, scripsit librum de Sphæra: item in Arati Φαινόμενα. Nec alius est ab illo, qui Amores reliquit Leucippes & Clitophontis. Vid. *Photius in Bibliotheca, Cod. LXXXVII.* Eum edidit *Salmasius*, cum Notis, A. 1640. Versio est *Annibalis Cruceii*; primumque prodiit Basileæ, A. 1554. Initiò Gentilis erat: tandem Christianum factum & ad Episcopatum pervenisse, é *Suida* discimus.

ACHILLINUS (Alex.) Bononiens. Patavinus Prof. Ann. 1512. vivis excessit. Fuit Averrois Interpres & sectator. Quidam eum *alterum Aristotelem* vocant. Opera ejus in unum collecta prodierunt, Venet. A. 1568. Vid. *Jov. in Elog. numero 57. & Bumaldus pag. 11.*

ACHILLINUS (Joh. Philotheus) A. 1513. claruit. Scripsit de Jurisdictione Regia & Sacerdotali librum lectu dignissimum, quem *Melch. Goldastus T. 1. Monarchiæ S. Imp. pag. 58.* & seq. inseruit. Vetus autor est *Philippus Meserius* vel *Macerius*, Cancellarius Cypri, Minister primùm aulæ Pontificiæ, Gregorii XI. deinde Regiæ, Caroli V. Galliæ regis. Vid. *Placcius p. 135.*

ACHILLINUS (Claud.) Bononiensis, JCtus, nostro seculo claruit. Dubium (inquit *Joh. Imperialis in Museo Historico, p. 200.*) an scientiarum omnium, ac præsertim Jurisprudentiæ studiosis utilior, an vorsæ ac prosæ Orationis peregrinitate sublimior ac suavior existat. Vid. *Ghilinus volum. 1. Theatri, pag. 38. & Bumaldus, pag. 53.*

ACHMET, Sereimi Filius. Ejus Commentarius Onirocriticus ex Ægyptiorum, Indorum, Persarum, &c. opinionibus conflatus est lingua Græca, teste *Barthio in Adv. XXXI, 14.* Onirocritica Lutetiæ edita sunt cum versione & Notis *Nic. Rigaltii*, A. 1603.

ACHOLIUS, Historicus Latinus, vixit ætate Valeriani & Gallieni Imperatorum. Allegatur à *Vopisco* in Aureliano, & à *Lampridio* in Alexandro.

ACIDALIUS (Valens) Wistochiensis, 28. ætatis anno, A. 1595. juxta *Thuanum* l. 113. obiit. Plautinas Divinationes conscripsit: item, Notas in Corn. Tacitum. Carmina ejus leguntur *T. 1. Delit. Germ. pag. 1. & seq.* Quidam αὐτόχειρα factum, asseverant. *Casp. Barthius* in ejus Poëmata, sua manu annotavit: Valens hic Acidalius, Marchicus Wistochiensis, Juventute per plurimas Academias Germaniæ, Italiæ, & aliarum nationum in omnium amoribus transacta, Uratislaviam cum Dan. Rindfleisch, quem Bueretium vocat, venit, ibi cum diutule frustra promotionem aliquam expectasset, tandem ad Pontificiorum castra transiit, RectorqueScholæ Neussanæ factus, cum vix XVI. septimanas ei muneri præfuisset, inter concelebrandum processum cum sancta Hostia, subito furore correptus, domumque relatus, in lecto suo expiravit: nonnullis affirmantibus, sua manu

manu necem ab eo sibi procuratam. DEUS O. M. itá nos det studia Elegantiarum colere, ne cælorū regno excidamus, cuilsta omnia adjiciuntur, &c. Hæc ille. Idem *Barthius in Claudian.* citat Val. Acidalii non injucundam Diatriben de Constitutione carminis Elegiaci.

ACILIUS, Romanus, Historias Romanas scripsit sermone Græco. Vid. *Livius l. 35. Cic. 3. de off.*

ACINDYNUS, (Greg.) Ἀκίνδυνος, scr. 2. libros de Essentia & Operatione DEI. Prodiit A. 1616. cura *Gretseri.*

ACISO (Greg.) scholia scripsit in Aristotelis Organum ex Boethii Interpretatione, edidítque Compluti, A. 1556.

Ab ACKERSDYCK (Corn.) edidit Logicam. Traject. A. 1666.

ACONTIUS (Jac.) scripsit 8. libros de Stratagematibus Satanæ, A. 1565. Item, Epistolam de ratione edendorum librorum.

ACONTIUS (Melch.) Ursellanus, scripsit Poëmata, quæ habentur *T. 1. Delit. Germ. pag. 151.*

ACORUMBONUS (Fabius) Eugubinus, JCtus, Anno 1559. obijt. Vid. *Guid. Pancirolus in JCtis, l. 2 cap. 178.*

ACOSTA (Christoph.) de simplicibus & aromatibus Indiarum varia commentatus est, mutuatus magnam partem á *Garcia* Orta, Lusitano.

ACOSTA (Emanuel) scripsit Carmen Heroicum in Nuptias Edoardi & Isabellæ, A. 1522: item Proteum, Epigrammata, &c. A. 1553.

ACOSTA (Joseph) Methymnensis, edidit Historiā Americanā. Eā valde commendat *Chr. Funcius in Breviario Orbis hodie imperantis, pag. 412.* aitq;, autorem complexum esse historiam Americanor. naturalem, civilem, & Ecclesiasticam, ea fide & accurata cura, ut non dubitet eundem inter politissimos hujus argumenti scriptores referre. Nunquam, nunquam illius Historiam novi Orbis legere licet sine admiratione. Sunt enim revera ibidem omnia stupenda. Nominatim describit vasta illa regna, Ingarum, Mexicanum, & Peruvianum, quomodo se habuerint ante occupationem Hisp. Scripsit itidem Latiné duos libros de natura Novi Orbis, qui conjuncti esse solent ejusdem Autoris *libello de prædicatione Evangelii apud Indos.* Potuit autem nemo melius Acosta argumentum hoc tractare: ipse enim per XIIX. annos in America vixerat, fueratque longé doctissimus & patientissimus Jesuita, sinceré omnia enarrans. Prodest igitur Acostæ hoc opus Theologis, Politicis & Mathematicis. Hæc ibi. Obiit A. 1599.

ACOSTA (Gabr.) Hisp. A. 1616. obiit. Scripsit de Benedictionibus Patriarcharum in Genes. Item, in Ruth, Threnos, Jonam & Malachiam.

ACRON, Ἄκρων, Agrigentinus, Medicus, vixit tempore Regis Artaxerxis, Longimani cognomine. Meminit ejus *Plinius l. 29. c. 1. Suidas*: ἔγραψε περὶ ἰατρικῆς, δωρίδι διαλέκτῳ. περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον ά, i. e. de arte Medica libros Dorica lingua scripsit: de salubri victus ratione librum unum composuit.

ACRON Helenius, vetus Grammaticus, Horatium Commentariis exposuit.

ACRONIUS (Dan.) edidit Hist. Civitatum, Erf. A. 1651.

ACRONIUS (Joh.) Frisius, A. 1563. obiit. Scripsit de sphæra & motu terræ. Item, de studio Theologico.

ACRONIUS (Ruardus) edidit Enarrationes Catecheticas, A. 1606.

ACROPOLITA (Georg.) Ἀκροπολίτης, tempore Michaelis Palæologi, A. 1261. claruit. Chronicon Constantinopolitanū, ab A. 1203. usque ad A. 1261. conscripsit, quod *G. Dousa* Constantinopoli secum advexit, *Theodorus* vero frater cum interpretatione sua & Notis edidit, Lugd. Bat. A. 1614.

ACTIUS (Thomas) JCtus, scripsit de Infirmitate & ejus privilegiis. Item, de Judo Schaccorū. Extat *T. 7. Tr. troct.*

ACTIUS (Wilh.) scripsit Carmine Elegiaco de Regibus Hierosolymitanis, A. 1604.

ACTOLINUS, JCtus, edidit Resolutiones Juris, fol.

ACTORIUS (Marc.) Naso, Historicus, memoratur *Suetonio l. 1. c. 9.* Vossius eum Julii Cæsaris temporibus vixisse, existimat.

ACTUARIUS (Joh.) Zachariæ filius, Medicus Græcus, varia scripsit in Medicina. Actuarium quendam tempore Constantini Ducæ vixisse, ex *Mich. Psello* colligitur. *Hallervordus*, eum A. C. 1130. vixisse, aff. idque constare ait ex *G. Acropolita, c. 39.*

De ACUNA (P. Carillus) JCtus, edidit Decisiones Rotæ Romanæ, A. 1665. fol.

ACUSILAUS, Ἀκουσίλαος, Argivus, Historicus, teste *Josepho l. 1. contra Apion* paulò antecessit Persarum expeditionem contra Græcos. Scripsit Genealogias, stilo simplici & sine omni ornamento, inquit *Tullius l. 2. de Orat.* Vid. *Jonsius de Script. hist. Phil. 1. 3.* Confer *Suidam.*

ACUSILAUS, Atheniensis, Galbæ Imp. tempore claruit. Romæ Rhetoricam docuit, memorante *Suida.*

ACUTICUS (Marc.) Vetus Comicus, Plauto suppar fuit. Juxta *Varronem ap. Agell. 3, 3.* scripsit Ἀγροῖκον, Anum, Bis compressam, Bœotiam, Commorientes, Condalium, Geminos, & Leones. Quas Comœdias quidam *Plauti Sarsinatis* esse, temerè crediderunt.

ADÆUS, Ἀδαῖος, Mitylenæus, Græcus scriptor, librum περὶ Ἀγαλματοποιῶν, i. e. de statuariis, teste *Athenæo l. XIII.* composuit.

ADALBERUS, Elwangensis Abbas, Anno 921. obiit. Scripsit vitam *S. Hariolfi*, primi Elwangensis Abbatis.

ADAMÆUS (Jac.) scripsit Deinologiam Belgii ad Mauricium Nassovium, A. 1595.

ADAMÆUS (Theodoricus) Swallenbergius Gelder, A. 1540. obiit. Composuit Annotationes in Procopium de ædificiis Justiniani Imp. de Rhodo insula, &c. Scripsit etiam de Christianorum Concordia. Vid. *Swertius in Athenis Belg. pag. 685.*

ADAMANNUS, Scotus, Monachus, obiit A. 764. teste *Wareo in Scriptoribus Hibernicis, pag. 35.* Scripsit de locis Terræ Sanctæ. Edidit quoque 3. libros de S. Columbano, qui extant *ap. Canisium T. 5. part. 2. pag. 559. Sixtus Senensis*, eum *Colodium* cognominatum fuisse, annotat.

ADAMANTIUS, Ἀδαμάντιος, Sophista, scripsit Græcè libros 2. Physiognomonicorum ad Constantium, quos Latinos reddidit *Janus Cornarius*, A. 1544.

ADAMSONIUS (Pet.) scripsit poëmata sacra, A. 1619.

ADAMI, Protoplasti, Apocalypsin Gnostici Hæretici, teste *Epiphanio l. 1. Panarii*, sese habere gloriabantur. Librum, *Adami pœnitentiam* dictum, *Gelasius Papa, Dist. 15.* inter damnatas Scripturas retulit. De scriptis Adami, videatur *Casp. Schottus in Technica Curiosa, pag. 556.*

ADAMUS, Bremensis Canonicus, A 1075. floruit. Composuit Historiam Ecclesiasticam de religione, à temporibus Caroli M. usq; ad Henricum IV. Eam nuper Joach. Joh. *Maderus* edidit. *Baronius* Card. vocat probatæ fidei Chronographum.

ADAMUS (Franc.) scripsit 2. Libros de rebus in Civitate Firmiana gestis, A. 1592.

ADAMUS (Joh.) Rugenwaldensis, condidit Odas, Parodias, &c. editas, A. 1612.

ADAMI, Præmonstratensis, Opera prodierunt, Antverpiæ, A. 1659. fol.

ADAMUS (Melch.) Silesius, A. 1620. claruit. Scripsit vitas Theologorum, JCtorum, Medicorum, Philosophorum & Philologorum Germaniæ, multo studio & industria. Utinam à partium studio sibi temperasset, nec Viris de rep. Christiana optimè meritis temerè insultasset! Vid. *Henningus Witte, in præfat. Memoriis Theologorum præmissa, pag. 17. & 18.*

ADAMIRIUS (Muham.) vulgò Camir dictus, fatô functus est Anno Hegiræ 808. Composuit ingens volumen de Animalibus, ex XX. minimum Scriptoribus collectum, cujus duo Exemplaria nactum se testatur *Sam. Bochartus in præfat. Hierozoici*, quæ singula aliquid proprium habent, quod in altero frustrà quæras.

ADELARDUS, Bathoniensis Monachus, A. 1075. floruit. Multa in Physicis, Mathematicis, & Medicina elaboravit. Ex Arabico, *Euclidis* Geometriam Latinè transtulit. Galliam, Germaniam, Italiam, Hispaniam, Ægyptum, ipsamq; Arabiam adijt & perlustravit.

ADELHARDUS, Caroli M. propinquus & Consiliarius, seculo IX claruit. Scripsit libellum de Ordine Palatii.

ADELBOLDUS, Frisius, A. 1027. obiit. Scripsit vitam Henrici II. libris duobus.

ADELMANNUS, Brixiensis Episcopus, A. 1050. claruit. Scripsit Epistolam ad Berengarium, de veritate corporis & sanguinis Jesu Christi in S. Eucharistia. *Sigebertus* vocat Adelmannum Grammaticum. Vid. *Olearius in Abac. p. 5.*

ADELMUS, vel, Adelhelmus, A. C. 709. obiit. Scripsit de laude Virginitatis. Vid. *Phil. Labbe T. 1. dissert. de Script. Eccles. pag. 8. Olearius l. c.* Vide infra, ALDHELMUS.

ADELPHIUS, Ἀδέλφιος, scripsit Expeditionem

tionem Parthicam Antonii Triumviri, teste *Strabone lib. XI.* Alii tamen apud *Strabonem* ὁ Δέλλιος legendum autumant.

ADELPHUS (Joh.) Argentoratensis, Medicus, scripsit Historiam Friderici I. Imp. Item Margaritam facetiarum. Mentionem ejus facit *Eisengrinius* ad Annum M D XV. Vid. *Olearius in Abaco, p.235.*

ADELZREITERUS (Joh.) assertionem Electoratus Bavarici, A.1644. edidit, fol.

ADEMARUS, Cabanensis, A.1029. vixit. Scripsit Chronicon, ab A. 829. usque ad A.1029. Item, Commemorationem Abbatum Lemovicensium Basilicæ S. Martialis.

ADERUS (Guill.) scripsit librum de ægrotis & morbis in Evangeliis, Tolosæ editum, A.1621.

ADJUTUS (Jósephus) Ninivita, aliás *Hugo Maria* dictus, natus est A. 1602: obiit A. 1668. NinivenAssyriorum, patriám allegavit semper. *A Basilio Cacacio*, Ephesino Archiepiscopo, Chaldæus in diplomate appellatus est. Puer 4 annorum genitoribus orbatus, necessariorum curâ Hierosolymas missus est, ubi prima literarum rudimenta dicitur hausisse. Undecimum in annum isthic hæserat: unde cum religiosis Neapolin in Italiam transportatus, ibique in ordinem Minorum Conventualium S. Francisci receptus, Diaconi primùm obivit partes, deinde sub *Urbano IIX*. Pont. Rom. A. 1632. à dicto *Cacacio* ad Presbyterorum gradum evectus fuit. Anno 1637. S. Theologiæ Doctorem *J. Bapt. Berardicellus*, Larinensis, Generalis, nomine Collegii Bononiensis eum declaravit. Elapsis aliquot annis pòst Viennam Austriæ Pragamq; venit: inde non sine Numinis impulsu Dresdam, mox Witebergâ sese contulit, ubi religionem mutavit, & Evangelicæ Ecclesiæ se associavit. Witebergæ Professor factus, linguâ Italicam publicè docuit. In religionis opere Zelotes magis, quam Cretensis homo: sacrorum quoq; rituum sectator strenuus. Christianam Praxin præ doctrina æstimabat magis: non verbis, aut opinionibus absolvi pietatem ratus, sed vita stabiliri potius. Hæc ex Programmate Witeberg. Doct. *Conr. Victoris Schneideri* nomine edito. Reliquit Axiomata Politica.

ADMANDUS, A.1066. floruit. Scripsit Chronicon.

ADO, Viennensis Episcopus, A.879. inclaruit. Fecit Chronicon de VI. ætatibus mundi. Ei nonnulli Martyrologium quoque tribuunt. Adonis Viennensis Martyrium S. Desiderii extat *l. 6. Canisii, pag. 444.* Ab hoc diversus est ADO Trevirensis, qui vixit A. 1070. Vid. *Phil. Labbe T. 1. Dissert. de Script. Eccles. pag. 10. Olearius in Abaco, pag.7.*

ADOLPHUS (Theod.) scr. Methodum Examinis conscientiæ, A. 1661. Salisb.

ADORANUS (Alf.) scripsit de Disciplina militari.

ADORNIUS (Opitius) Brugensis, A.1610. obiit. Condidit varia carmina, teste *Swertio.*

ADRASTUS, Ἄδραστος, Peripateticus, fuit juxta quosdam Aristotelis discipulus. *Galenus T. 4. p. 191.* testatur, quod in Categorias commentatus fuerit. Adrasti libros Harmonicorum in Vaticana Bibliotheca asservari, *G. J. Vossius* affirmat.

ADREVALDUS, Monachus Floriacensis, vixit A. 890. Scripsit de Miraculis, quæ per Gallias meritis Benedicti facta sunt, teste *Sigeberto. Casp. Barthius in Adv.* XX, 1. eum plurimùm commendat.

ADRIANUS, Augustus, scr. libros de suis gestis, quos Phlegon libertus, ejus jussu, suo nomine publicavit, quemadmodum *Dio Cassius* refert. Poëmata etiam, omni genere carminum conscripta, *Suida* teste, reliquit. Vide infrà, HADRIANUS.

ADRIANUS, Ἀδριανὸς, Tyrius; Rhetor, Herodis Attici discipulus, vixit tempore Marci Antonini, Imp. *Suidas* eum vocat ἀντιχολαστὴν Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. Scripsit, teste *eodem*, VII. libros μεταμορφώσεων: item 5. libros de Orationum formis: 3. libros de statuum proprietatibus: Phalarin & Consolatoriam in Celeris obitum. Vid. *Philostratus in vitis Sophistarum, pag. 559.* Apud *Stephanum* ἐθνογράφον in ἀστρεία καὶ σύνεια, Adrianus quidam Alexandriadem scripsisse dicitur.

ADRIANUS, Isagogen in S. Scripturam composuit; de qua *Photius in Bibl. Cod.* 2. Hæc Augustæ Vindelicorum reperta,

ta, & cum vitis XII. Prophetarum edita est, A 1602.

ADRIANUS, VI Pontifex, Anno 1523. obiit. Scripsit Quæstiones in 4. libros Sententiarum: item sermonem de sacculo pertuso. Vid. *Sweertius in Ath. Belg. pag. 95.*

ADRIANUS, Castellensis, Italus, Cardinalis, A. 1518. obiit. Scripsit Itinerarium Julii II Papæ carmine: item, libellum de particulis Linguæ Latinæ. Ob conjurationem Petruccianam Cardinalatus honore privatus est. Vid *Pierius Valerianus, de Infel. Literat. p 20.*

ADRIANI (Franciscus) Paris. A. 1364. floruit. Scripsit in Symbolum Athanasii.

ADRIANI (Adrianus) Antv. obiit Anno 1581. Edidit 3. libros de Vita activa.

ADRIANI (Corn.) Dordracenus. A. 1581. obiit. Scripsit de 7. Sacramentis. Vid. *Sweertius in Ath. Belg. p. 180.*

ADRIANUS (Joh. Bapt.) Florent. obiit A. 3 Rudolfi II. Imp. Scripsit Historiam suorum temporum. Vid *Zeillerus part. 2. Script Hist. pag. 1.*

ADRICHOMIUS (Christianus) Delphius, A. 1585. mortuus est. Edidit Theatrum Terræ sanctæ. Vid. *Sweertius in A. B. pag. 174.*

ADSO, Abbas Gall. Anno 963. floruit. Descripsit vitam S. Mansueti.

ADVOCATUS (Jac.) Bergomas, A. 1418. obiit. Scripsit de legibus Cæs. Majestatis juxta earum vim ubique observandam.

ADVOCATUS (Faustinus) composuit Carmina. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 1.*

ÆANTIDES, Αἰαντίδης, Græcus Poëta, unus ex illis septem, qui celebrem illam Poetarum πλειάδα constituebant. Vid. *Theocriti Scholiastes.*

ÆDESIUS, Αἰδέσιος, Cappadox, Jamblicho σύγχρονος & ejusdem sectator fuit. Vid. *Eunapius p. 32.* Discipulum reliquit Chrysanthium.

ÆDICELLIUS (Servatius) Agrippinas, vitam S. Willebrordi carmine Heroico expressit, teste *Sweertio.*

ÆDITUUS (Val.) Vid. VALERIUS.

ÆGIDIANUS (Andr.) scripsit Heroico carmine Panegyricum Car. Masio, Gandensium Episcopo. Obiit A. 1620.

ÆGIDIUS, Corboliensis, Medicus, de compositione Medicamentorum librum versu Heroico conscripsit, quem MS. *Naudeus* habuit.

ÆGIDIUS, Gallus, juxta *Tritbemium*, A. 700. floruit. Scripsit de Pulsibus & Urinis.

ÆGIDIUS, Leodicensis, scripsit Historiam Episcoporum Tungrensium, à S. Materno usque ad A. C. 1251.

ÆGIDIUS, Parisiensis, *Petri de Riga* Auroram interpolavit, & pro captu suo emendavit. Vid. *Casp. Barthius in Notis ad Guilb. Brit. l. 12. pag. 755.* Edidit etiam Poëma, quod inscribitur *Carolinus*, teste *Joh Picardo*, qui & versus inde aliquot producit, in Notis ad *Bernhardi Epistolas pag. 2252. & 2259. Philippus Labbe, pag. 54. Nov. Bibl.* promittit, hoc Poëma, in V. libros divisum, se editurum ex Manuscripto.

ÆGIDIUS, Viterbiensis, Card. vixit tempore Leonis X. Pontif. Fuit Græcè & Chaldaicè doctus. *Jovius in Elog. numero 85.* egregia ipsius monumenta, ex arcanis Moscos depromta, impiè à quibusdam supprimi, conqueritur.

ÆGIDIUS, Columnius, Romanus, Archiepiscopus Bituricensis, Thomæ Aquinatis discipulus, A. 1280. claruit. Scripta ejus *Bellarminus lib. de Scriptorib. Eccles. pag. 167.* enumerat. Ob doctrinæ constantiam *Fundatissimi* cognomen nactus est *Sixto Senensi* audit Vir in divinis Scripturis eruditissimus, & in Philosophia Aristotelica nulli secundus, ingenio subtilis, sermone Scholasticus. Obiit A. 1316. *Magius l. 1. Misc. cap. 1.* Ægidii libros de Regimine Principum allegat. Vid. *Ph. Labbe T. 1. Dissert. de Script. Eccl. pag. 13. Olearius in Abaco, p. 8.*

ÆGIDIUS (Benedictus) JCtus, scripsit de Jure Honestatis, cujus liber prodiit Colon. A. 1620. Item, Decisiones, A. 1607. fol.

ÆGIDIUS (Guil.) Zelandus, Mathematicus, A. 1494. floruit. Scripsit de cælestium motuum indagatione.

ÆGIDIUS (Jac.) JCtus, composuit Tractatum de Testibus.

ÆGIDIUS (Pet.) Antverpianus, elaboravit Carmina, quæ extant *T. 1. Delit Belg. pag. 1.*

ÆGIL, A. C. 818. vixit. Scripsit vitam S. Sturmii, teste *Zeillero.*

ÆGINETA (Paulus) Παῦλος ὁ Αἰγινήτης, sic dictus à patria Ægina. *Casp. Conradus*

dus ait, cum floruisse A. C. 420. Galenum VII. librorum compendio constrinxit. Judice *Remberto Dodonæo*, omnium Medicorum post Galenum longè doctissimus fuit.

De ÆLHUYSEN commentatus est in Rami Dialecticam, A. 1664. Tylæ.

ÆLIANUS (Claud.) Αἰλιανὸς, Historicus, sub Adriano Augusto claruit. In Italia natus, ita Atticè loquebatur, ut Athenis Atticis natum crederes. Ob suavitatem sermonis Μελίγλωσσος dictus fuit. Scripsit XIV. libros Variæ Historiæ, & XVII. libros Historiæ Animalium. *Suidas* ejusdem librum περὶ Προνοίας, i. e. de Providentia, in μίσθωμα, ἐργάτας, σημεῖα, φιλήμων, ψιλίω, &c. allegat: Item, librum περὶ θείων Ἐνεργειῶν, i. e. de Viribus divinis, in ἀναμάξαντο & ὑστάτης: ut & alium περὶ ποικίλης Ἀφηγήσεως, i. e. de Varia Enarratione, in dictione, ἀσίλγεια. *Stephanus* Ἐθνογράφος quoq; in voce χώρα ... Ælianum citat ἐν πρώτῳ Ἱστορικῆς Διαλέξεως. In Æliani Variam Historiam Notas doctissimas edidit *Joh. Schefferus*, JCtus & Philologus celeberrimus. Eidem Æliano Τακτικὰ vel libros de ordinanda acie nonnulli tribuunt. Ea *Sixt. Sarcerius* edidit Notisq; illustravit. Vid. *Philostratus in vitis Sophist. l. 2. p. 570*.

ÆLIUS Gallus, Medicus, memoratur *Galeno l. 2. de Antidotis*.

L. ÆLIUS Gallus, JCtus, scripsit XII. libros de significatione Verborum, ad Jus pertinentium. Horum librorum fragmenta servantur in Pandectis. Hunc Ælium *Joh. Bertrandus in βίοις Νομικῶν p. 188. Agellium l. 16. cap. 5.* intelligere, existimat, quem etiam cum *Macrobio l. 6. c. 8. Saturn.* emendat.

ÆLIUS Maurus, Phlegontis Libertus, temporibus Severi & Caracallæ vixit. Collegit quædam de Severo Imperatore, quemadmodum è *Spartiano* constat.

ÆLIUS (Sext.) Pætus, JCtus, consul fuit A. U. 555. Scripsit, teste *Pomponio in Enchiridio*, Tripertitam, qui liber veluti cunabula Juris continet. *Cicero in Bruto, c. 20.* vocat Juris Civilis omnium petitissimum: & propter eximiam Juris civilis scientiam *Cordatus homo* ab *Ennio* appellatus est. Vid. *Joh. Bertrandus in JCt. pag. 198.*

L. ÆLIUS STILO, Lanuvius, M. Terentii Varronis Magister fuit, unde de ejus ætate patet. *Agellius* doctû Virum vocat, &, ætate Varronis doctissimum hominem Civitatis. Meminit ejus etiam *Suetonius*. Scripsit 2. libros de ratione Vocabulorum, in quibus aliquot verborum antiquorum Græcorum, perinde atq; essent Latina, causas reddidit falsas: de Proloquiis librum unum, quem sui admonendi magis, quam aliorum docendi gratia fecisse videtur, ait Agellius: item Explanationem Carminum Saliarium, ex qua pauca quædam Glossemata vett. Grammatici adducunt. Vid. *Ausonius Popma in Notis ad Varronem, pag. 513.*

L. ÆLIUS Tubero, JCtus. De hoc ità *Pomponius*: Tubero doctissimus habitus est Juris publici & privati; plurimos utriusq; operis libros reliquit. Vixit sub Julio Cæsare.

ÆLREDUS, Abbas Rhievallensis, nobilis Anglus, A. 1166. obiit. Opera ejus prodierunt Duaci, A. 1616 item Parisiis, Anno 1654. Ab aliis *Ailredus* vocatur. Vid. *Carolus Visch in Bibliotheca Scriptorum Ordinis Cistercienfis, p. 9. & seq.* Hunc Ælredum Sanctorum numero adscriptum esse, Anglici Scriptores asseverant. Vid. *Olearius in Abaco, p. 6.*

ÆLNOTHUS, Anglus, Anno 1105. floruit. Scripsit vitam S. Canuti, quam edidit Notisq; illustravit *Joh. Meursius*, A. 1631.

G. ÆLURIUS, scripsit A. 1625. Chronicon Comitatus & Civitatis Clatz, teste *Zeillero*.

ÆMILIANUS (Jac.) Ferrariensis, Consilia Juridica conscripsit, edita Anno 1565. fol. Venet.

ÆMILIANUS (Joh.) edidit Historiam naturalem de ruminantibus, Venet. Anno 1584.

ÆMILIANUS (Quint.) Cimbriacus, carminibus inclaruit. Vid. *T. 1. Delit. German. pag. 162.*

ÆMILIUS Macer, Veronensis, Poëta, A. U. C. 738. triennio post Virgilium obiit, teste *S. Hieronymo*. Scripsit Ornithologiam, Ophiogoniam, & Botanica. Meminit ejus *Ovidius in Tristibus*. *Servius in Virg.* allegat ejusdem librum de Apibus. Extat hodie sub *Æmilii Macri* nomine opus de Herbarum Virtutibus, cum comm. *Job. Atrociani*, de quo ita *Scaliger in Hypercritico*: Is, cujus opus in manibus

bus habemus, neque Poëta fuit, neq; bonus Medicus, neq; sincerus versificator. *Ovidius l. 3. de Ponto, Eleg. 16.* vocat *Iliacum Macrum*: unde colligunt, eum scripsisse quoq; Bellum Trojanum.

ÆMILIUS (Marc.) Scaurus, vixit A. U. C. 639. Scripsit 3. libros ad Fufidium de Vita sua, teste *Cicerone in Bruto*. Meminit ejus *Valerius M. l. 4. & Plinius l. 34.* Ut taceam *Diomedem, Charisium*, alios.

ÆMILIUS (Marc.) Scaurus, Tiberio Imperante vixit, qui offensus sententia quadâ de ferenda imperantis stultitia Scaurum eo adegit, ut manus sibi violentas afferret. Testis *Dio Cassius l. 58.* Scripsit Tragœdiam, cui nomen Atreus.

ÆMILIUS Sura, scripsit de Annis Populi Romani. Allegatur à *Vellejo Paterculo l. 1. cap. 6.*

ÆMILIUS (Antonius) Aquisgranensis, An. 1651. claruit. Fuit Græce & Latinè doctissimus. Reliquit Orationes elegantissimas: item Carmina partim Græca, partim Latina.

ÆMILIUS (Hector) JCtus, scripsit de Testibus, A. 1588. fol.

ÆMILIUS, (Georg.) Mansfeldensis, obiit A. 1569. Scripsit in Esaiæ c. LIII. Evangelia carmine Heroico expressit, A. 1566.

ÆMILIUS (Paulus) Veronensis, Anno 1529. obiit. Scripsit de rebus Francorum aliquot libros, quibus XXX. annos insumsisse dicitur. Scriptor est elegans & disertus. Præclarum ejus elogium extat ap. *Lipsium, Notis ad l. 1. Polit. c. 9.* De eo ita *Erasmus in Apophthegmatibus, lib. 6. pag. 582.* Paulus Æmilius, Veronensis, vir eximiè doctus, nunquam sibi satisfaciebat, sed, quoties recognoscebat sua, mutabat pleraque: diceres opus non correctum, sed aliud: idq; subinde faciebat. Quæ res in causa fuit, ut citius elephanti pariant, quàm ille quicquam edere posset. Nam Historiam, quam edidit, plusquam XXX. annis habuit præ manibus. Et suspicor huc adactum, ut evulgaret. Nec multum abfuit ab hoc vitio *Thomas Linacrus*, Anglus, vir undiquaq; doctissimus. Hæc ille.

ÆMUNDUS, A. 1520. floruit. Scripsit de Ducibus Burgundiæ, Flandriæ, Hollandiæ.

ÆNEAS, Αἰνέας, scriptor vetustissimus, composuit Τακτικὸν καὶ πολιορκητικὸν ὑπόμνημα, quod *Isaacus Casaubonus* edidit, Notisq; illustravit. Meminit ejus operis *Ælianus in Tacticis*, additq;, illud à *Cinea Thessalo*, Pyrrhi Regis consiliario & amico, in compendium redactam esse. *Suidas* refert, ipsum περὶ πυρσῶν καὶ στρατηγημάτων quoq; scripsisse.

ÆNEAS, Argivus, allegatur à *Pindari Scholiaste, pag. 352.*

ÆNEAS, Gazæus, ex Platonico Philosopho Christianus, vixit A. C. 485. tempore Zenonis, Imp. Composuit Dialogum de Animarum immortalitate & corporum resurrectione, quem vocavit *Theophrastum*, quia persona principalis in dialogo Theophrastus appellatur. In hoc dialogo testatur, se vidisse Confessores quosdam, qui abscissis linguis optime tamen & articulatè locuti fuerint. Edidit eum *C. Barthius Lipsiæ, A. 1653.* cum Notis.

ÆNEAS Silvius, Piccolomineus, Senensis, posteà PIUS II. dictus, scripsit multa & varia, quæ partim *Platina in ejus vita*, partim *Bellarminus, lib. de Scriptor. Eccl. p. 185.* enumerant. Obiit A. 1464. Vid. *Ph. Labbe T. 2. Diss. de S. E. p. 225.* Imprimis celebratur Æneæ liber de moribus & origigine Prutenorum. Bullam etiam Retractationis nomine edidit, qua appellationes à Papa ad Concilium irritas pronunciavit. In alia Bulla, Universitati Coloniensi inscripta, pœnitere se dicit, quod Dialogum & alios libros scripserit pro autoritate Concilii. Vid. *A. Quenstadius de Patriis Illust. Viror. pag. 318.* item *Olearius in Abaco, p. 384.*

ÆNESIDEMUS, Αἰνησίδημος, Gnossius, Philosophus, teste *Photio*, IIX. libros Pyrrhoniorum composuit, in quibus probare conatur, nihil aut sensu, aut ipsa etiam intelligentia certò posse comprehendi. Ejusdem *Diogenes Laërtius in Pyrrhone* meminit. Scripsit etiam Τομικά, teste *Sch. Apoll. l. 2.* Vid. *Meursius in Creta, pag. 235.*

ÆNETIUS (Jac.) scr. Tractatum in Psal. XIV. Anno 1574.

ÆNICUS, Αἴνικος, Atheniensis, antiquæ Comœdiæ scriptor, circa Olymp. LXXXVII. claruit. Ejus Antheam *Pollux Grammaticus* allegat.

ÆNIUS, Αἴνιος, Sophista, scripsit libros, quos vocavit μεταβόλας. Testis *Suidas*.

ÆNOCLES, Αἰνοκλῆς, Rhodius, scripsit de Coronistis, teste *Athenæo, 8, 10.*

ÆPINUS (Joh.) Hamburgens. Theologus, natus est A. 1499: obiit Anno 1553. Eum primum ex Evangelicis S. Theol. Doctorem Wittebergæ salutatum esse, affirmant. Scripsit contra librum, INTERIM dictum, cujus solutiones pluris, quam suas, Phil. Melanchthon fecisse fertur. Alia ejus Scripta *Melch. Adamus, in Theol. Germ. pag. 245.* recenset.

ÆRODIUS, (Pet.) JCtus, scr. in Pandectas, & de Jure Patrio, A. 1615. Item, de rebus judicatis. *Andr. Rivetus in Decalog. p. 1251.* scribit: *Bodinum* secutus est vir doctissimus Petrus Ærodius, Quæsitor Andegavensis, in elegantissimâ sua Dissertatione de Patria potestate ad filium Pseudo-Jesuitam. Postquam enim Jesuitæ filium ejus, quem eis instituendum commiserat, seduxissent, & in Hispaniam deduxissent, neq; potuisset, etiam ad id advocata autoritate Regia, eum revocare; publico scripto conatus est eum officii admonere. Ibi multa disputat egregiè de patria autoritate ex Scripturis, Patribus, & Jure Gentium. Sed male, meo judicio, abutitur exemplo Abrahami, &c. Hæc ille.

ÆSCHARDUS (Joh.) scr. de Templis, in 8. A. 1617.

ÆSCHATIUS (Isaac.) scripsit Notas in *Hug. Grotium* de Jure Belli & Pacis, Anno 1667.

ÆSCHELIUS (Jerem.) JCtus, Pansophiam edidit, A. *1666.*

ÆSCHINES, Αἰσχίνης, Philosophus Socraticus, scripsit Dialogos, inter quos unus erat, nomine Τηλαυγής. *Suidas* etiam Miltiadem, Calliam, Rhinonem, Aspasiam, Alcibiadem, Phædonem, Polyænum, Draconem, Eryxiam, Erasistratum, Scythicos, &c. numerat. *Idem in* Ἀξίοχος, Dialogum Axiochum (qui vulgo *Platoni* tribuitur) ab Æschine Socratico conscriptum esse, memorat. Vid. *Casaub. in Athenæum, pag. 391.* Vita ejus extat apud *Diogenem Laertium l. 2. pag. 128.*

ÆSCHINES, Rhetor, Demosthenis adversarius. Hic à Demosthene victus in illo de Corona certamine, Rhodû discessit, ibiq; docuit. *Suidas* autor est, ipsum, cùm in quadam causa Judices corrupisset, in carcerem conjectum, haustâ cicutâ obiisse. Scripsit Orationes, ex quibus tres legitimas esse volunt, & Epistolas novem. Orationes ejus nonnulli *Gratias*, cùm ob sermonis suavitatem, tum à numero Charitum: Epistolas vero *Musas* nominarunt, teste *Photio, Cod. LXI.* Adde *Plutarchum in X. Oratoribus, & Philostratum in Vitis Sophist. pag. 536.*

ÆSCHINES, Sardianus, ἐν Ἰάμβοις allegatur ab *Harpocratione, in* κέρκωψ.

ÆSCHRION, Αἰσχρίων, Mitylenæus, versificator, Alexandro M. comes itineris fuit. *Nicander Alexandrinus in libro de Aristotelis discipulis*, eum Aristotelis familiarem & amasium fuisse, memorat. Testis *Suidas.* Hujus forte est Ἐφέσις, cujus librum VII. citat *Tzetzes ad Lycophronem, pag. 101.* Æschrionem Mitylenæum ἐν Ἐφημερίσιν laudat *Tzetzes in Chiliad. pag. 148.*

ÆSCHRION, Samius, Ἰαμβοποιὸς fuit, teste *Athenæo* 8,3. Ubi, ut et 7,12. ex ejus Jambis nonnihil allegatur.

ÆSCHRION, Medicus, laudatur alicubi *Galeno.* Hujus omninò est liber de Agricultura, quem citat *Plinius* inter autores, *l. 8. 9. 11. 14. 15. 17. 18. & Varro l. 1. de Re rust. c. 1.* ubi eum inter rei Rusticæ autores collocat.

ÆSCHYLIDES, Αἰσχυλίδης, scripsit περὶ Γεωργίας, i. e. de re rustica. Allegatur ab *Æliano, hist. Animal. 15,32.*

ÆSCHYLUS, Αἰσχύλος, Atheniensis, Tragicus, Olympiade LXXI. claruit. Mortuus est Anno primo Olympiadis LXXXI. cùm Callias archon esset. Is primus, ut est ap. *Suidam*, Tragicos larvas terribiles & fæcibus inunctas induere, item cothurnis uti docuit. Mortem ejus *Ælianus, hist. Anim. 7,16.* describit. Epitaphium ejusdem *Eustratius in Comm. ad 3. Nicomach. c. 1. pag. 158.* exhibet. Catalogum Fabularum Æschyli *Joh. Meursius* studiosè collegit & in lucem edidit. Ajunt, eum XC. Fabulas composuisse & vicies octies victoriam retulisse. Scripsit etiam pugnam Marathoniam carmine Elegiaco. Vid. *Plutarchus 1. Sympos quæst. 10.*

ÆSCHYLUS, diversus à priore, περὶ Παροιμιῶν, i. e. de Proverbiis scripsit. Vid. *Zenobius in Adagiis, p. 146.*

ÆSOPUS, Αἴσωπος, Phryx, teste *Diogene Laërtio in Chilone*, circa Olymp. LII. floruit.

ruit. Vitam ipsius *Max. Planudes* composuit Græcè. Scripsit Apologos doctos & elegantes, quos dum legunt adolescentes(inquit *Plutarchus, lib. de audiendis Poëtis*) μεθ' ἡδονῆς ἐνθυσιῶσι, i. e. cœlesti quodam instinctu non sine voluptate excitantur. *Quintilianus V, 11.* ait, Fabulas illas Æsopi nomine venire, quoniam eas excoluerit. Vid. *Vossius in Rhet. IV, 11. sect. 3.* Confer *Eundem II, 15. sect. 2.* ubi varias Fabularum species, Libycas, Sybariticas, Phrygias, Cilicias, Caricas, Ægyptiacas, Cyprias, &c. recenset. *Arabes* etiam suas habent fabulas, Æsopicis non absimiles, quas Locmanno cuidà tribuunt. Vid. infrà, LOCMANNUS. Æsopus, à Crœso, Lydorum R. Delphos missus, ibiq; sacrilegii insimulatus, tandem è petra quadam præcipitatus est, teste *Plutarcho, lib. de sera Numinis vindicta. Suidas* in verbo ἀναβιῶναι memorat, Æsopum Diis adeò charum fuisse, ut instar Tyndarei, Herculis & Glauci revixerit. *Sixtus Senens. l. 3. Bibl. Sanct. p. 139.* vult, Æsopum ante tempora Belli Trojani floruisse. Æquè ridiculi sunt, qui ex Asapho, Davidis Regis cantore, Æsopum faciunt.

ÆSOPUS, alius à priore, quem *Suidas* Μιθριδάτου ἀναγνώστην, i. e. Regis Mithridatis Lectorem vocat, teste *eodem*, de Helena scripsit. Idem Mithridatis Encomium composuit.

ÆTHERIUS, Αἰθέριος, versificator, Epithalamium fratri suo Simplicio, teste *Suida*, composuit.

ÆTHICUS, Cosmographus, quando vixerit, non certò constat. Scriptor est (inquit *Vossius*) junior Constantino: nam meminit urbis Constantinopolis. Antiquior est *Flodoardo* qui Æthicum hunc laudat *l. 1. hist. Rhem c. 1. Casp. Barthius in Adv. 45, 13.* cùm Theodosiano seculo vixisse, aff. Vid. *Reinesius in Apolog. pag. 55.*

AETHLIUS, Αἴθλιος, Samius, scripsit de finibus Samiorum. Allegatur ab *Athenæo, lib. 14. Etymologicum Magnum* in νιναίλα vocat Ἄθλιον.

AETIUS, Ἀέτιος, Amidenus, Medicus non incelebris, vixit Juliani & Valentiniani temporibus. Priores Medicos, imprimis Galenum, XVII. libris in Compendium redegit. Plura de Aëtio isto apud *Marsil. Cagnatum in Variis, 4, 17.* legi poterunt.

AETIUS, alius à priori, Collectanea de Philosophorum placitis conscripsit, teste *Theodoreto, Therapeut. serm. 4.* Confer *Eundem, Therapeut. serm. 2. & 5.*

ÆVOLUS (Cæsar) Neapolitanus, scripsit de causis Antipathiæ & Sympathiæ rerum naturalium, A. 1580. Item, de Sephiroth vel Attributis divinis, Anno eodem, Venet.

Ab AEZMA (Foppius Schettenus) JCt. edidit Poëmata Juvenilia, A. 1605. Item 2. libros Dissertationum ex Jure civili, A. 1607. in 4.

AFFAYDATUS (Fort.) Physicus & Theol. Italus, edidit Considerationes Physicas & Astronomicas, Venetiis, A. 1549.

AFFELMANNUS (Joh.) Westphalus, Theol. A. 1624. obiit. Rostochii Theologiam anno ætatis XXII. docere cœpit. Scripsit censuram Lampadianam: Tractatum de Invocatione Sanctorum: varias Disputationes, &c. Vid *Henningus Witte In Memoriis Theolog. p. 179. & seqq.*

Ab AFFELN (Joh.) edidit Virum Politicum, A. 1600.

De AFFLICTIS (Matthæus) Neapolitanus, JCtus, Anno 1510. circiter obiit, Scripsit Decisiones Regii Consilii Neapolitani: item Tractatum de Feudis. Vid. *Guido Panzirolus de JCt. l. 2. c. 108.*

AFFLIGEMENSIS (Simon) Anno 1290. floruit. Scripsit Comm. in Ezech. Item, Sermones & Epistolas, teste *Sweertio.*

AFHACKFRUS (Ægid.) scripsit ἐπαινὸν dissecti Belgii, sub nomine *Salomonis Theodoti*, A. 1618. teste *eodem.*

AFRANIUS (Lucius) Poëta Lat. A. U. C. 650. claruit Juxta *Quintilian 10, 1.* Togatis (fabulis) præcipuè excelluit. *Horatius in Arte* ait, illum multorum judicio cum *Menandro* compositum. Citatur à *Nonio Marcello*, in Augure, Brundisinis, Cinerario, Divortio, Fratribus, Materteris, Repudiato, Suspecta, Vopisco. Fragmenta ejus, summo studio & cura à *Rob. Stephano* digesta, edidit *Henr. Stephanus. Delrio* malè eum inter Tragicos collocat. Vid. *C. Sagittarius in Tr. de Script. Rom. pag. 56.*

AFRICANUS, Ἀφρικανὸς, prænomine Julius, scriptor Ecclesiasticus, vixit An. C. 222. Scripsit de Temporibus ab Orig. mundi

mundi usque ad Macrinum Imp. Item Epistolam ad Aristidem, de Genealogia Christi. Extat etiam ejus nomine Epistola ad Origenem de Historia Susannæ, quam ob multas conjecturas existimabat esse adulterinam, & à neoterico scriptore confictam. Vid. *Wetsteinius in Epist. Orig. ad Africanum, pag. 150. & seq.* Quidam eidem Africano libros IX. Cestorum nomine inscriptos, tribuunt, quibus comprehendit res Medicas, naturales, rusticas, Chymicas, &c. Confer *Suidam.* Vid. *Phil. Labbe T. 1. diss. de S. E. p. 657. Olearius in Abaco, p. 278.*

AFRICANUS, JCtus, gravis & subtilis fuit in scribendo, nec fere lex ulla est ex ejus libris deprompta, quæ non difficilis sit & perobscura. *Lampridius in Alexandro, cap. 68.* eum Papiniani discipulum fuisse, ejusque consilio Alexandrum Imp. usum, memorat. Scripsit IX. libros Quæstionum. Vid. *Joh. Bertrandus in Vitis JCt. Vett. pag. 98. & seq.*

AFRICANUS (Julius) Orator, Quintiliano *l. 10. c. 1.* memoratur, & in cura verborum parum modicus arguitur.

AGALLIAS, Ἀγαλλίας, Ἀριστοφάνης γνώριμ☉, fuisse dicitur. Videantur *parva Scholia in Homeri Iliadem, pag. 320.*

AGAMNESTOR, Ἀγαμήστωρ, Pharsalius, à *Tzetze in Lycophr. p. 2. & 38.* citatur.

AGAPETUS, Ἀγαπητὸς, magnæ Constantinop. Ecclesiæ Diaconus, floruit seculo VI. Ad Justinianum Imp. jam coronatum Paræneticam Orationem habuit, qua cum admonuit, quomodo se in Imperio gerere deberet. Græci eam *Schedam Regiam* appellant. Inde *Stobæus, Serm. V. caput 18. & Serm. 1. caput 1.* allegat. In Agapetum *Bernh. Damcke & Jac. Bruno* luculentos Commentarios ediderunt. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 9.*

AGAPIUS, Ἀγάπι☉, Cæsareæ Episcopus, scripsit vitam Eusebii, teste *Sozomeno & Cassiodoro.* Fuit & alius AGAPIUS, Alex. Medicus, qui Byzantii Medicam disciplinam professus est, teste *Suida.*

AGASTHENES, Ἀγασθένης, ab *Athenæo l. 3. cap. 3.* allegatur.

A S. AGATHA (Simon) edidit Manuale Thomisticum controversiarum. Vid. *Gr. Letus in Italia regnante, p. 152.*

AGATHARCHIDES, Ἀγαθαρχίδης, Cnidius, Peripateticus & Historicus, tempore Ptolomæi Philometoris, Regis, claruit. Scripsit de Asia & Europa: item, de Mari rubro. Laudatur à *Josepho l. 1. contra Apionem.* Ex Agatharchide *Photius in Bibliothecam suam, Cod. CCL.* plurima transtulit. Vid. *Jonsius de Scriptorib. Hist. Philosoph. II, 12.*

AGATHARCHIDES, Samius, scripsit περὶ λίθων: item, de rebus Phrygiis. *Plutarchus in Parallelis minoribus* ejusdem librum 2. rerum Persicarum allegat.

AGATHEMERUS Orthon, Ἀγαθήμερ☉ ὁ Ὄρθων, scripsit Hypotyposin Geographiæ. Eum cum aliis hujus argumenti Scriptoribus sese editurum, recepit *Isaac Vossius.* Edidit tandem *Samuel Tennulius,* An. 1670.

AGATHIAS, Ἀγαθίας, Myrinensis, Poëta & Historicus celebris, vixit Justiniani Imp. temporibus. Composuit V. libros de Imperio & gestis Justiniani: item Epigrammata, quæ passim in Anthologia leguntur. *Suidas* Scholasticum Smyrnæum appellat. Veteribus *Scholæ* Collegia Jurisperitorum dicta sunt: unde Σχολαστικοὶ, qui alio nomine *Advocati* vocantur. Vid. *Zeillerus p. 1. de Hist. pag. 4.*

AGATHIUS, Guidiacensis, A. 1540. claruit. Edidit Comm. in Cant. teste *Possevino.*

AGATHON, Ἀγάθων, Tragicus, Olympiade C. floruit. Reliquit Θυέστην, Τήλεφον, &c.

AGATHON, Comicus, eodem tempore claruit.

AGATHON, Samius, Historicus, scripsit de rebus Scythicis, teste *Plutarcho in lib. de Fluviis. Apollonii Scholiastes, pag. 197.* Agathonem quendam allegat, eique σεῖπλων τῶ πόλιν tribuit.

AGATHOCLES, Ἀγαθοκλῆς, Atracius, tractavit, *Suida* teste, de Piscibus soluta oratione. Videatur *Casaub. in Athenæum, pag. 34.*

AGATHOCLES, Babylonius, descripsit res Cyzicenorum. Allegatur *Athenæo l. 1. & 9.* item *Stephano,* in Βίσβικος.

AGATHOCLES, Chius, rei Rusticæ scriptor, laudatur à *Varrone & Columella, l. 1. c. 1.*

AGATHOCLES, Samius, commentatus est de Rep. Pessinuntiorum, teste *Plutarcho de Fluviis.*

AGATHOCLES, Medicus, scripsit περὶ Διαίτης, i. e. de ratione victus. Testis *Nicandri Scholiastes*, *pag 41.*

AGATHODÆMON, Ἀγαθοδαίμων, inter Chymicos refertur à *Borrichio,p.80.*

AGATHONYMUS, Ἀγαθώνυμος, scripsit Περσίδα, citante *Plutarcho de Fluvils.*

AGATHOSTHENES, Ἀγαθοσθένης, Poëta, composuit carmina Asiatica, quæ citat *Germanicus in Arateis.* Vid. etiam *Tzetz. in Lycophr.pag.102. 141.*

AGATHYLLUS, Ἀγάθυλλος, Arcas, poëta Elegiographus, laudatur à *Dionysio Halicarn lib. 1. hist. Rom.*

AGAZZIUS (Joh.) Bergomas, reliquit Tractatum de Conceptione Virginis.

AGELLIUS, Noctium Atticarum scriptor elegantissimus, aliis AULUS GELLIUS vocatur. *Casp. Barthius in Adv. 35, 7.* in duobus antiquissimis Prisciani scriptis Codicibus semper Agellium & Agellium nominari, testatur. Vixit sub Adriano Imperatore Conf. *Lipsium in Quæst. Epist. 5, 8.*

AGELLIUS (Ant.) Episcopus Acernensis, scripsit Comm in Psalmos, A. 1611. Paris. fol. Item in Jeremiæ Threnos, Anno 1589. Romæ.

AGERIANEUS (Oliv.) scripsit in Valerium Max. notas. Sic enim *Autor Dialogi de Lat. L. repar. ap. Giphanium, pag. 413.* Oliverius Agerianeus, quanquam Omniboni Leoniceni Commentariis adjutus, multa in Val. Max. eaq; eleganter etiam commentatus est: sed neuter omnia vidit.

AGERIUS (Nic.) natus est, A. 1568: obiit, A 1634. Argentinæ Physicam docuit.

AGESILAUS, Ἀγησίλαος, Hist. Græcus, scripsit de rebus Italicis, teste *Plutarcho in Parallelis minoribus, cap. 29.*

AGESTRATUS, Ἀγέστρατος, citatur à *Scholiaste Pindari, pag. 248.*

AGEZIUS (Thadæus) Bohemus, scripsit librum de Cerevisia: item de Metoposcopia sive Frontispicina: libellum Aphorismorum Metoposcopicorum, &c Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag 212.*

AGGENUS Urbicus, scripsit de Limitibus. *Alciatus* mavult eum Agerium vocare. *Temulius in Tr. Philologico de Igne, cap. 4. p. 17.* Hyginum (inquit) non semel citat Aggenus Urbicus, & propterea idem, ut multi Gallorum crediderunt, esse non potest. Præterea Hyginus magis polite loquitur, Quintiliano coævus & familiarissimus: Aggenus autem fuit Christianus, & Frontini post Hyginum viventis, interpres.

AGIAS, Ἀγίας, Ἀργολικὰ composuit, laudante *Clemente Alex. l. 1. Stromat.* Vid. *Casaub. in Athen. p. 169.*

AGILÆUS (Henr.) vertit Leonis Imp. Novellas, A. 1560. Vid. AGYLÆUS.

De AGILES (Raymundus) (aliis Raymondus de Podio) A. 1095. claruit. Scripsit VII. libros Historiæ Hierosolymitanæ. Vid. *Zeillerus pag. 2. pag. 2.* Extat T. 1. Historiæ Orientalis, quæ inscribitur, Gesta DEI per Francos.

AGIS, Ἄγις, Argivus. Vid. *Mallincrot.*

AGLAOSTHENES, Ἀγλαοσθένης, reliquit Ναξιακά. Meminit ejus *Hyginus in Astronomicis & Germanicus Cæsar in Arateis.*

AGLIARDUS (Bonif.) Bergomas, natus est, A. 1612. Edidit diversarum scientiarum lectiones.

AGNELLUS, Episcopus Ravennatensis, vixit seculo V. à Christo nato. Scripsit Epistolam ad Armenium, de ratione fidei Christianæ.

AGNESIUS (Joh. Bapt.) Hisp. An. 1545. claruit. Scripsit Apologeticum de laudibus S. Hieronymi, contra Erasmum.

AGNON, Ἄγνων, citatur à *Plutarcho in libro de solertia Animalium.*

AGOBARDUS Episcopus Lugdunensis, circa An. C. 835. floruit. Ejus opera prodierunt 2. voluminibus, A. 1605. Vide, quæ habet *Hedouvillius, part. 2. Ephemerid. pag. 271.*

AGRESPHON, Ἀγρέσφων, περὶ Ὁμωνύμων citatur à *Suida* in voce, Ἀπολλώνιος.

AGRETIUS, vetus Grammaticus, scripsit libellum de proprietate & differentiis Lat. sermonis. Eum edidit *G. Fabricius.*

AGRICIUS (Matth.) A. 1570. floruit. Fuit Græcè Latineq; eleganter eruditus, & Coloniæ Agripp. aliquamdiu docuit. Expressit carmine monumenta Antiquitatum Monasterii Hemmenrodensis, in quo inter alia continentur vitæ diversorum Monachorum & Conversorum, qui in dicto Monasterio sanctitate illustres floruerunt: nominatim vita B. Davidis, discipuli S. Bernhardi. Vid. *Carolus Visch, p. 241.*

AGRICOLA (Ægidius) JCtus, An. 1646. obiit. Alrorfii Jura professus est. Elaboravit Varia Consilia.

AGRICOLA (Barth.) scripsit de Officio boni Advocati, A. 1617.

AGRICOLA (Christ.) edidit Anti-Pistorianum Propugnaculum, A. 1592.

AGRICOLA (Conr.) scripsit Concordantias Biblicas, A. 1610. fol.

AGRICOLA (Franc.) Anno 1603. floruit. Conscripsit IV. libros Evangelicarum Demonstrationum: item Tractatum de Primatu Petri. Vid. *Swertius in Ath. Belg. pag. 237.*

AGRICOLA (Georg.) Chemnit. natus est, A. 1494: obiit, An. 1555. Metallicam disciplinam (inquit *Bodinus in Methodo*) ita tractavit G. Agricola, homo Germanus, ut Aristoteles & Plinius in eo genere nihil intellexisse videantur. Confer *Thuanum l. 16.* Scripsit etiam 5. libros de Ponderibus & Mensuris.

AGRICOLA (Joh.) Islebius, natus est, Anno 1492. obiit, A. 1566. Hic varius fuit in religione. Aliquando Antinomorum sectæ adhæsit, à qua tamen ipsum *B. Lutherus* avocavit. Exinde Pontificiis se conjunxit. Inter alia usum *Chrismatis* reductum voluit, affirmans, si Unctio restitueretur, dona etiam sanationum restitutum iri. Scripsit Comm. in Lucam: item Adagia Germanica.

AGRICOLA (Joh. Georg.) scr. de Usu Cervi in Medicina, A. 1603. in 4.

AGRICOLA (Melchior) An. 1581. natus est. Carminibus Poëtæ nomen consecutus est.

AGRICOLA (Nicol.) scripsit in quasdam Orationes Ciceronis. Eum unà cum aliis edidit *Oporinus*, A. 1553. fol. Tomis 2.

AGRICOLA (Rudolfus) Groningensis, Frisius, natus est, A. 1442: obiit, A. 1485. Græcè, Latinè, & Hebraicè callentissimus fuit. Scripsit de Inventione Dialectica, aliaq; multa, tum carmine, tum prosa, quæ in 2. Tomos digesta, Coloniæ, Anno 1539. prodierunt. Docuit in in Academia Heidelbergensi. Agricolæ Elogium insigne extat ap. *Erasmum in Prov. Quid cani & balneo?* Nulla erat (inquit) honesta disciplina, in qua vir ille non poterat cum summis artificibus contendere: inter Græcos Græcissimus, inter Latinos Latinissimus. In Carmine alterum Maronem dixisses: in Oratione *Politianum* lepore referebat, majestate superabat. Philosophiæ mysteria omnia penetraverat. Extremo vitæ tempore ad literas Hebraicas ac Scripturam divinam totum animum appulerat. Atq; hæc conantem fatorum invidia virum terris eripuit, nondum annos natum XL. sicut accipio. Extant paucula quædam illius monumenta, Epistolæ quæpiam, Carmina item varii generis, *Axiochus Platonis Latinus* factus, Isocrates ad Demonicum versus. Tum una & altera Oratio, in publico Scholasticorum Ferrariensium cœtu: nam illic & didicit & publicè docuit. Verterat & Luciani Dialogos aliquot: sed, ut ipse erat gloriæ negligens, & pleriq; mortales rem alienam sanc quàm indiligenter curare solent, nondum in lucem emerserunt. Quanquam hæc ipsa, quæ extant, tametsi ne edita ab ipso, planè divinitatem quandam hominis præ se ferunt. Hæc ibi Erasmus. *Petrus Montanus*, Philosophus Platonicus & Poëta Satyricus de Agricola dicere solebat: Agricolam solum ex Germanis Scriptoribus insolenti Græciæ & procaci Italiæ obiicere possumus.

AGRICOLA (Rud.) Junior, A. 1518. floruit. Scripsit gratulationem ad Sigism. ab Herberstein, à Moschis reversum.

AGRIOPAS, Ἀγριόπας, Olympionicarum Historiam texuit, teste *Plinio Nat. Hist. 8, 22.*

AGRIPPA Castor, Ἀγρίππας Κάστωρ, A. C. 160. claruit, scripsitq; libros valdè disertos adversus Basilidem Hæreticum, in quibus insanas ejus blasphemias fortissimè confutavit.

AGRIPPA (Henr. Corn.) Coloniens. natus est, A. 1486: obiit, A. 1534. Non solum Juris Civilis, sed & Medicinæ Doctor salutatus est. Scripsit Comm. in Artem *Lulli:* libellum de Nobilitate sexus fœminei: de occulta Philosophia sive Magia: de scientiarum vanitate: de duplici Coronatione Caroli Quinti. Vid. *Sim. Schardii vol. 2. Scriptorum Germ. pag. 266.* Quidam, magum fuisse, & canis nigri specie Cacodæmonem circumduxisse, tradunt. Vid. *Jovius in Elog. numero CI. Job. Wierus de præstigiis dæmon. 2, 5.* id merum commentum esse, affirmat. Adde *Naudæi Apologiâ, c. 15. Claud. Minos in No-*

tis ad Embl. Alc p.63. ità fcribit: DeCornel. Agrippa quid omninò fentiam, nihil habeo neceffe dicere, nifi quòd, cùm in literas declamitavit, videri voluit egregiè literatus: quanquam tamen non minus apud fanos videatur aucupio Vanitatis delectatus, quàm otiosè folers in Vanitate artium infectanda. *Sixtus Senenf.* vocat hærefeos Lutheranæ fectatorem. Sed quam hoc fit à vero abnorme, patet ex c. 6. de Vanit. fcient. in quo B.Lutherum acriter perftringit. Confer *Quenftadium, pag. 144.*

AGROETAS, Ἀγροίτας, fcripfit Σκυθικὰ & Λιβυκά. Mentio ejus habetur apud *Scholiaftem Apollonii, p. 134.* 200.

AGROTAS, Maffilienfis, Græcus orator. De hoc ita *Seneca in Controv. 2, 14.* Dicebat autem Agrotas inculta, ut fcires, illum inter Græcos non fuiffe: fententiis fortibus, ut fcires, illum inter Romanos fuiffe.

AGUCCHIUS (Joh.) Anno 1572. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 107.*

AGUCCHIUS (Joh. Bapt.) Patricius Bononienfis, natus eft, A. 1570: obiit, Anno 1632. Scripfit de Cometis & rebus Meteorologicis, tefte *Thomafino in Elog. Clar. Vir. pag. 27. Bumaldus, pag. 124.* J. B. Agucchium, JCtum vocat, & ab eruditione admodum commendat, Politices oculum Lynceum appellans.

De AGUILERA (Ant.) Junqueranus, edidit Rudimentorum Medicinæ 8. libros, Compluti, A. 1571. fol.

AGUILLONIUS (Franc.) Bruxellenfis, A. 1617. obiit. Philofohpiam in Academia Duacenfi, Antverpiæ Theologiam docuit. Edidit VI. libros Opticorum. Vid. *Swertius in A. B. pag. 238.* item *Alegambe, pag. 112.*

De AGUIRRE (Cafp. Salkedi) Hifp. Theologus, edidit allufiones N. T. ad Vetus, A. 1608. fol.

AGUIRRE (Mich.) edidit Refponfum de Succeffione Portugalliæ, pro Philippo Hifp. rege, Venet. A. 1581 fol.

De AGUSTELLIS (Joh.) JCtus, fcripfit de Proteftationibus.

AGYLÆUS (Henr.) Silvæducens. JCtus, Nomocanonem Photii cum Comm. Theodori Balfamonis Latinum fecit, A. 1561. Confer fupra, AGILÆUS.

AHMEDUS, Filius Arabfchæ, An. 1431. & deinceps floruit. Scripfit Hiftoriam Timuri, aliàs Temirlanis dicti, Arabicè. Vid. *Hottingerus, fec. XV. Hift. Ecclef. pag. 611. &c.*

AJALA (Mart. Peref.) Hifp. edidit Tr. de Ecclefia.

AICHER (Otto) Benedictinus, Phil. Mor. & hift. Prof. publ. Salisburgens. fcripfit Iter Poëticum: item Hortum Variarum Infcriptionum, A. 1676.

AIDIMUS, Ἀοίδιμος, condidit Hiftoriam peregrinam. Vid. *Eufebius in Chron. ad Annum 3860.*

AIDIUS (Andr.) Scoto Britannus, fcripfit Comm. in Nicomachia, quem & Clavem Phil. Moralis vocavit, editum An. 1614. Cl. *Thomafius, l. de plagio, §. 349.* plagium ipfi tribuit, & addit, ipfum de univerfis contemtim loqui, de fe plus fatis magnificè.

De AJELLO (Jac.) Neapolit. JCtus, fcr. de Jure Adhoæ, relevii & fubfidii. Extat *T. 12. Tr. tract.*

AJELLUS (Ant.) Neapolitanus, fcripfit Comm. in Habakuk & Threnos. Vid. *Ghilinus vol. 2. p. 23.*

AIGENLER (Ad.) edidit Tabulam Geographico-horologam univerfalem, Anno 1668. Ingolft.

AIGUANUS (Mich.) Bononienf. A. 1370. floruit. Scripfit in 4. libros Sententiarum, & Commentarium in totam ferè Ariftotelis Philofophiam. Confer *Bumaldum, p. 167.* Vide infrà, AYGUANUS.

AILBERIUS (P.) Varifcus, carminibus inclaruit. Carmina ejus leguntur *T. 1. Del. Germ. pag. 174.*

AILESBURY, Anglus, fcr. de æterno divini Beneplaciti circa creaturas intellectuales decreto.

AILMERUS (Joh.) Vir Græcè doctus, Jonæ Prophetiam carmine Græco transtulit: item, Threnos Jeremiæ, & Danielem, Oxon. A. 1632.

AIMOINUS, Floriacenfis, A. C. 1005. claruit. Scripfit Hiftoriam Francorum. Vid. *Phil. Labbe, T. 1. Differt. de Scr. Eccl. p. 16. & T. 2. p. 830. Olearius in Abaco, p. 11.*

AIMOINUS, S. Germani de Pratis Monachus, vixit, A. 891. Scripfit de Miraculis S. Germani. Vid. *Labbe, T. 1. pag. 16.*

AINARDUS, Teutonicus, A. 1073. obiit. Scripfit Hiftoriam S. Chiliani.

AINSWORTH (Henr.) fcripfit in Pentateuchum.

AJOSSA (Ant.) Neapolitanus, fcr. de Myfterio

lterio Trinitatis, A. 1631. Vid. *Leo Allat. in Ap. Urb. p. 38.*

AIRAY, scripsit in Epist. Pauli ad Philippenses.

Ab AITZEMA (Leo) edidit Historiam Pacis, A. 1654. Leydæ. Item poëmata Juvenilia.

AITZINGERUS (Mich.) edidit Descriptionem Terræ promissæ, A. 1582. in 4.

AKAKIAS (Mart.) Catalaunensis, scr. de Medicamentis simplicibus: item, de Morbis mulierum, 2. libros.

AKIBA, celebris Judæus, claruit post excidium Templi II. Hierosolymitani Hujus nomen (inquit *Autor libri Zemach David*) exiit ab uno extremo mundi usque ad aliud, atque totam legem oralem ex ore ejus accepimus. Vixit CXX. annos. Juxta quosdam 24. mille discipulos habuit. Interfectus est in bello Adriani Imp. contra BarChochaba gesto. Huic (quemadmodum suprà in ABRAHAM dictum) nonnulli ספר יצירה, i.e. librum de Creatione tribuunt: Vid. *Henr. Otto de Doct. Misn. pag. 101.*

ALA (J. P.) JCtus, scripsit de Advocato & Causidico Christiano.

ALABASTER (Guil.) Sudovolgiensis, Anglus, A. 1633. vixit. Scripsit Apparatum in Revelationem Jesu Christi, Anno 1607. Item, Spiraculum Tubarum, seu Fontem spiritualium expositionum ex æquivocis Pentateuchi significationibus. Vid. *Sam. Andreæ in Examine Cabbalæ H. Mori, pag. 55. & Casp. Schottus in Technica Curiosa, lib. 12. p. 1034.* & alii. *Andreas Rivetus in Isagoge ad S. Script. c. XV. p. 937.* de eo ita scribit: An. 1607. quidam Pontif. Anglus, Guil. Alabastrus, edidit Antv. librum, cui Tit. fecit, Apparatus in revelationem Christi; in quo profitetur, se novam & admirabilem rationem afferre investigandi Prophetiarum mysteria, ex Scriptura seipsam interpretante. Ibi novam Cabbalam instituit, ex qua quidlibet ex quolibet educit, & mutatis, vel inversis, aut separatis & disjunctis Ebræorum vocabulorum litteris aut syllabis: vel etiam in iisdem variorum numerorum ratione excogitata, novis etiam significationibus contra Grammaticæ rationem assignatis, diversis nominibus aut verbis, omnia pervertit. Et post: Nos hominis insolentissimam audaciam detestamur: etsi eum Jes. *Possevinus* suis Catholicis scriptoribus inscrucit, *Apparatus sacri Tomo I.*

ALAGONA (Pet.) Siculus, A. 1624. obiit. Scripsit Compendium Manualis Navarri, Summam Thomæ, & Jus Canonicum 2. Tomis. Vid. *Alegambe, p. 370.*

ALAMANNUS (Cosm.) Mediolanensis, A. 1634. obiit. Prodiit ejus Summa Philosophiæ in Thomam, An. 1640. Paris. fol. Vid. *Alegambe, pag. 86.*

ALAMANNUS (Lud.) Florentinus, Anno 1533. floruit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 156.*

ALAMANNUS (Nic.) natus parentibus Græcis, Procopii Historiam Arcanam in lucem protraxit. Edidit etiam Historicam Dissertationem de Parietinis Lateranensibus, à Barberino Card. restitutis, Romæ An. 1625. Vid. *Nicius Erythræus, part. 1. Pinacothecæ, p. 125.*

ALANUS, Antissiodorensis, A. 1182. obiit. Scripsit vitam S. Bernhardi.

ALANUS, de Insulis vel Insulanus, Teutonicus, A C. 1294. obiit. *Doctoris Universalis* Titulum, ob omnium disciplinarum notitiam, meruit. Eum, dormientem, licet omnium mortalium deformissimus esset, *Margareta*, Ludovici XI. Galliarum R. Conjux, suavissimè osculata est, teste *Belleforesto*. Scripsit opus contra Claudiani Rufinum; unde *Anti Claudianus* vocatus est. *Casp. Barthius in l 2. Theb. Papin. p. 639.* opus vocat ingeniosi hominis, sed Sophistæ. Edidit Parabolas, versibus conscriptas. Extat quoq; scriptum ejus de Planctu Naturæ, partim prosa, partim carmine. Opera ejus simul prodierunt, Antv. A. 1653. Vid. *Sweertius in A. B. pag. 111. & Carolus Visch in Bibl. Cisterc. pag. 12.*

ALANUS (Guil.) Anglus, A. 1594. obiit. Scripsit de Sacramentis in genere. Vid. *Saussay, pag. 141.*

ALANUS (Joh.) Danus, natus est, Anno 1563: obiit, A. 1630. Edidit Tractatum de Cimbrorum ortu & migrationibus: de Logica naturali & artificiali: de pronuntiatione Linguæ Græcæ: Apologiam pro Saxone Gramm. contra Goropium Becanum, &c. Vid. *Vindingius in Rectoribus Hafn. p. 308.*

ALANUS (N.) scripsit de Santonum regione: item, Tract. de factura Salis, Anno 1598.

De ALARCON (Bened.) Abbas in Morerola,

rola, edidit Theatrum Virtutum, Vallisoleti, A. 1622.

ALARCON (Didacus) Hisp. A. 1634. obiit. Edidit Theologiam Scholasticam, fol. Vid. *Alegambe, p. 89.*

ALARDUS, Amstelrodamus, à Patria sic dictus, mortuus est Lovanii, Anno 1544. Erat naturâ surdaster, sed lingua volubili. Unde *Erasmus* alicubi ait, eum, quod auribus diminutum esset, linguâ pensare. *Epitaphium* sibi ipse fecit: TOTA TEGIT TELLUS, QUI TELLUS TOTA VOCATUR, alludens ad vocabulum *AlErd.* Scripsit Concionatorem, item librum de Sacramento Eucharistiæ. Omnia *Rud. Agricolæ* opera emendavit, scholiis eruditis illustravit, typisq; evulgavit. Scripsit etiam scholia in Marbodeum. Vid. *Sweertius in A.B. pag. 112.*

ALARDUS (Lamb.) An. 1636. claruit. Edidit Notas in Argonautica Valerii Flacci: Epiphyllides: Pathologiam sacram Nov. Test. Lauri folia, Odas, Epigrammata.

ALARDUS (Wilh.) scripsit adv. Bezam, de diversis Ministrorum gradibus: item Christianum nomine & re.

ALAYMUS (M. Anton.) Siculus, scripsit de Medicamentis succedaneis, A. 1637.

ALBA (Joh.) concinnavit Annotationes in V. & N. Test. Valentiæ, An. 1613. in 4.

ALBANESIUS (Guido Ant.) scripsit in Aphorismos Hippocratis, A. 1649. Patav.

ALBANIUS ALBANESIUS, Philosophus Patavinus, hodie floret.

ALBANUS (Barth.) Bergomas, Medicus, scr. de Balneis Transcherii, A. 1582.

ALBANUS (Ign.) Meratensis, carmina composuit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. p. 4.*

ALBANUS (Joh.) Bononiensis, Medicus, A. 1614. claruit. Scripsit de Syllogismo Aristotelico: item, Tractatum de Convalescentibus.

ALBANUS, Bergomas, JCtus, natus est, A. 1504: obiit, A. 1591. Scripsit Comm. in Bartolum: de Dignitate Cardinalatus & Immunitate Ecclesiarum: de Conciliis, &c. Vid. *Gu. Panzirolus in JCtis, pag. 376. Ghilinus, vol. 2. pag. 144. & Donatus Calvus in Bergomatibus, pag. 246.*

De ALBANO (Nep.) JCtus scripsit Tract. de Testibus.

ALBASPINÆUS (Gabr.) Episcopus Aurelianensis, A. 1617. obiit. Scripsit observationes Ecclesiasticas: Annotationes in Canones Concilii Eliberini: in Optatum Milevitanum, &c.

ALBATEGNIUS, Syrus, aliàs Muhammæd Aractensis dictus, claruit circa A.C. 888. Astrologus fuit eximius. Scripta ejus olim Norimbergæ excusa sunt. Scripsit de numeris & motibus stellarum.

ALBERGATUS (Ant.) Bononiensis, JCtus, A. 1586. floruit. Edidit Consilia.

ALBERGATUS (Fabius) An. 1580. claruit. Scripsit contra Bodini libros de Rep. Vid. *Bumaldus, pag. 65.*

ALBERGATUS (Lucius) Anno 976. claruit. Scripsit V. libros de Casu Angelorum. Vid. *Bumald p. 150.*

ALBERGATUS (Nic.) Anno 1426. vixit. Composuit Recollectam: item, Orationes & Epistolas. Videatur iterum *Bumaldus, pag. 172.*

ALBERGOTTUS (Fr.) Aretinus, JCtus, natus est, A. 1304: obiit, Anno 1376. Ejus tanta in legibus interpretandis ingenuitas fuisse dicitur, ut suo ævo, communi sententia, *solidæ veritatis Doctor* fuerit appellatus. Confer *J. Ph. Thomasinum in Vitis Ill. Viror. pag. 39.*

ALBERICUS vixit, Anno 1350. Reliquit Dictionarium, teste *Vossio.* Vid. ALBRICUS.

ALBERICUS (Jac.) Bergomas, An. 1610. obiit. Scripsit Compendium vitæ & miraculorum S. Nicolai de Tolentino: item Catalogum illustrium Scriptorum Venetorum.

ALBERIUS (Claud.) mortuus est, Anno 1596. Scripsit in Hippocratem & Aristotelem. Vid. *Casaub. Epist. 59.* Item, de Resurrectione mortuorum.

ALBERMONTIUS (Frid.) edidit Symmetriam Juridico Austriacam. A. 1675.

ALBERTANUS, scripsit artem loquendi & tacendi.

ALBERTHISTUS (Marius Salomonius) Rom. JCtus, Ann. 1530. obiit. Reliquit Comment. de Probationibus. Vid. *Guid. Panzirolus in JCtis, l. 2. c. 136.*

ALBERTINUS (Æg.) edidit Emblemata Hieropolitica, A. 1647. Colon.

ALBERTINUS (Annib.) scripsit de Cordis affectionibus, Venet. A. 1618.

ALBERTINUS (Alex.) de Rocha Contrada, edidit Malleum dæmonum, sive modum exorcissandi, Veronæ, Anno 1620.

ALBERTINUS (Arn.) Majoricensis Episcopus

scopus Pactensis, scripsit de Assertionib. Cath. & Hæret. agnoscendis.

ALBERTINUS (Edmundus) scr. de Eucharistia 3. libros, Anno 1654. fol. Daventr.

ALBERTINUS (Franc.) Catanzariensis. Italus, A. 1619. obiit. Edidit Quæstiones Theologicas, Tomis 2. Vid. *Alegambe, pag. 112.*

De ALBERTIS (Leo Bapt.) Florentinus, A. 1481 inclaruit. A nonnemine *sui seculi Archimedes & Vitruvius* dictus est. Scripsit elegans opus de Architectura, item de Recessibus & Umbris, teste *Jovio in Elog numero 33.* Extat etiam libellus Apologorum, quo vel Æsopum inventionis amænitate superasse videtur. Vid. *Autor Dialogi de Lat. L. repar. apud Gifanium.pag.399.*

De ALBERTIS (Albertus) Tridentinus, scripsit Vindicias adv. Casp. Scioppium, A. 1649. Thesaurum Eloquentiæ sacræ & profanæ, A. 1669. Item, Paradoxa Moralia de ornatu mulierum, A. 1650. Vid *Alegambe, p. 9.*

ALBERTI (Jac.) JCtus, Anno 1320. Innotuit. Edidit Differentias inter Jus Civile & Canonicum.

ALBERTI (Leander) Bononiensis, Anno 1510 floruit. Scripsit de Viris Illustribus Ordinis Prædicatorum: item de sepultura S. Dominici. Vid. *Bumaldus pag. 147.* & *Ghilinus, vol. 1. pag. 145.*

ALBERTI (Nicol.) Veitshocheimensis, A. 1641. obiit. Edidit Exercitium quotidianum studiosi Adolescentis: item Carmina. Vid. *Alegambe, p. 347.*

ALBERTI (Val.) scripsit de Conscientia pressa, cum confutatione Conscientiosi, An 1675.

ALBERTIUS (Henr.) Danus, conscripsit Carmina. Vid. *T. 1. Delit. Germ. p 176.*

ALBERTUCCIUS (Hieron.) An. 1497. obiit. Scripsit Chronicon à M. C. usque ad A. C 1491. teste *Bumaldo.*

ALBERTUS, Aquensis, scripsit Historiam expeditionis Hierosolymitanæ libris XII. Primus eam edidit *Rein. Reineccius.*

ALBERTUS de Argentina, vixit, A. 1378. Condidit Chronicon à Rudolpho I. usque ad excessum Caroli IV. in quo multa alis indicta reperiuntur. Laudatum Chronicon *Christ. Urstisius* unà cum aliis rerum Germ. Scriptoribus divulgavit.

ALBERTUS, Lauingensis, Suevus, cognomine *Magnus*, Episcopus Ratisbonensis, aliquot annis cum laude officio præfuit. Postea studiorum & literarum gratissima recordatione revocatus, curâ Ecclesiæ sponte se abdicavit, & Coloniam abiit, ubi reliquum vitæ legendo, scribendo, docendo felicissimè traduxit. Obiit A. C. 1280. ætatis verò 81. Vid. *Jovius in Elog. numero 1.* Is sectam *Albertistarum* condidit, & Aristotelis philosophiam S. Scripturæ æquiparavit. *Ferd. Castillus*, & ex eo *Ant. Possevinus* memorant, ipsum quinquennio ante mortem omnium, quæ in Philosophia didicerat, oblitum: à B. Virgine autem impetrasse, ne se in Philosophorum opinionibus, sed fide Christiana & charitate mori sineret. Opera ejus omnia prodierunt Tomis XXI. Lugd. Anno 1651. Vid. *Olearius in Abaco p. 15. Placcius, p. 137.*

ALBERTUS, Metensis. An 1030. floruit. Scripsit Historiam sui temporis. Vid. *Zeillerus, part. 2 pag. 3.*

ALBERTUS, Stadensis Abbas, A. 1250. claruit. Scripsit Chronicon ab origine Mundi usque ad suam ætatem. Id Helmstadii impressum, in lucem prodiit. Vid. *Olearius in Abaco. p. 14.*

ALBERTUS, Scebrcsinensis, Confessionem fidei Romanæ carmine complexus est. Scripsit etiam Libellum, *Criminum* dictum, in Calumniatores, carmine, veterum poëtarum phrasin & numeros redolentre, teste *Starovolscio, p. 68.*

ALBERTUS, (Aloys.) scr. de Operibus VI. dierum & Paradiso, Venet. Anno 1619.

ALBERTUS (Fulv.) A. 1631. claruit. Scripsit Historiam B. M. Virginis, de Succursu nuncupatæ.

ALBERTUS (Sal.) Medicus, edidit Historiam Scorbuti, Anno 1594. Item, Historiam partium corporis humani.

ALBERTUS (Valent.) edidit Compendium Juris Naturæ & Gentium, Anno 1676. Lips.

ALBERUS (Er.) Variscus, Poësi sacra & profanâ clarus, scripsit Harmoniam Evangeliorum, & judicium de Spongia Roterodami.

ALBICIUS (Barth.) Pisanus, A. 1380. obiit. Scripsit librum Conformitatum. Vid. *Phil. Labbe, T. 1. dissert de scr Eccl. p. 175. f.*

ALBINEUS (Nath.) edidit Bibliothecam Chymicam, A. 1666.

ALBINIANUS, scripsit in Cant. Cant. fol.

ALBINOVANUS (Pedo) Poëta, sub Augusto Octaviano floruit. *Ovidius, 4. de Ponto, Eleg. 16.* eum sidereum vocat: *Iliacusque Macer, sidereusque Pedo.* Unde quidam colligunt, ipsum de Astris scripsisse. Teste *M. Seneca, Suas. 1.* Theseida composuit. Condidit etiam Carmen de navigatione Germanici. *Scaliger*, Elegiam ad Liviam de morte Drusi Pedoni tribuit. Adscribitur etiam illi Elegia in obitum Mecænatis, quam tamen hominis Scholastici esse, *G. Joh. Vossius in Theol Gent. II, 31.* affirmat. *Seneca Epist. 122.* elegantissimum fabulatorem nominat.

ALBINUS, scripsit libros Geometricos. Fertur etiam de Dialectica scripsisse. Vid. *Boëthius de Interpretatione, p. 281.*

ALBINUS (Ambros.) Bononiensis, reliquit Epigrammata.

ALBINUS (Joh.) Saxo, Carmina struxit. Vid. *Tomus 1. Delit. Germ. p. 183.*

ALBINUS (Pet.) scripsit Chronicon Misnense, An. 1589. item, de ortu Thuringorum.

ALBIRIUS (Ant.) scr. sermones in Matthæum, A. 1609.

ALBIUS (Rich.) edidit Hemisphærium dissectum, Romæ, A. 1648. fol.

ALBIUS (Thomas) edidit Euclidem Physicum & Metaphysicum, A. 1658.

ALBIZIUS (Ant.) Florentinus, An. 1627. claruit. Edidit Stemmata Principum Christianorum, fol.

ALBO (R. Joseph) Philosophus, vixit, A. M. 6185. vel A. C. 1425. Composuit librum עקרים. In hoc libro fundamenta Religionis Judaicæ tractat, & Christianos simul refutat. Vid. *Dan. Ganz in Zemach, pag. 147.*

ALBONESIUS (Theseus Ambros.) Papiens. JCtus, A. 1540. obiit. Scripsit Introductionem in Chaldaicam, Syriacâ, Armenicam, & X. alias linguas: præterea Cabalistica quam plurima: item Descriptionem instrumenti Musicalis, quod dicitur IL Fagotto. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 230. Hotting. seculo 16. p. 107.*

ALBORNITIUS (Ægid.) Hisp. An. 1367. obiit. Hic leges condidit, quibus Marchia Anconitana hodieque administratur. Divo *Francisco* tantum tribuit, ut eum solum ad confirmandam Christi religionem sufficere, existimaverit.

ALBORNITIUS (Barth.) Talabricensis, JCt. & in Mexicana Indiæ Academia Professor, A. 1573. claruit. Scripsit de omni Contractuum & stipulationum genere.

ALBOSIUS (Joh.) edidit Hist. Lithopædii Senonensis, A. 1588.

ALBRECHT (G.) Theol. D. natus est, A. 1601: obiit, A. 1647. Scripsit Anti Bellarminum Biblicum. Vid. *Witte in vitis Theolog. pag. 663.*

ALBRICUS, scripsit de Imaginibus Deorum. *Casp. Barth. in Notis majoribus ad Claudian. p. 1167.* putat, Albricum illum vixisse abhinc ultra quingentesimum, nec dubitat, Anglum illum esse, qui alioquin Albricius audit. *Loco alleg.* vocat argutum Mythologum.

ALBRIZUS (Aloys.) scripsit Concionum opus tripartitum, quod prodiit Mogunt. An. 1669.

ALBUCIUS (Aurel.) edidit Institutiones Christianas libris 3. A. 1554. Venet. in 8.

ALBULCASIS, Ben Aberazerim, fuit Joh. Mesue contemporaneus. Scripsit de Preparationibus medicamentorum. Vid. *Spizelius in Spec. Bibl. Univ. pag. 47.*

ALBUMASAR, Arabs Astrologus, floruit, A. C. 844. ut est apud *Gauricum.* Dicitur adauxisse Almagestum. In introductorio citatur à *Boccatio, in Geneal. Deor. l. 2. c. 2. & 7.*

ALBURGIUS (Joh.) Danus, scr. Annotationes in Cic. de Senectute, A. 1572.

ALBUTIUS (Caj.) Silius, Rhetor, tempore Senecæ Rhetoris, claruit. De eo ità *Seneca initio l. 3. Controvers.* Dicebat citato & effuso cursu, sed præparato. Extemporalis illi facultas non deerat, sed putabatur ipse sibi deesse. Affectus efficaciter movit, figurabat egregiè, præparabat suspiciosè. Locum beatè implebat. Nihil posses de inopia Latini sermonis queri, cum illum audires: tantum orationis cultæ fluebat. Nunquam se torsit, quomodo diceret. Sufficiebat enim illi, in quantum voluerat, explicandi vis. Inæqualitatem in illo mirari libebat. Splendidissimus erat. Nihil putabat esse, quod dici in acclamatione non posset. Erat autem illi causa: timebat, ne Scholasticus videretur. Tandem, erat homo summæ probitatis, qui nec facere injuriam nec pati sciret.

ALBUTIUS (Tit.) antiquus poëta. Meminit ejus Cicero aliquoties in *Bruto*, de

Finibus, & in de *Provinciis Consular*. *Marcus Varro 3. de re Rust. c. 2.* testatur, scripsisse eum Satiras Luciliano stilo. Vocat autem eum hominem apprime doctum.

ALCADINUS, scr. de Thermis Puteolanis, Venet.

ALCÆUS, Ἀλκαῖος, Mitylenæus, Poëta Lyricus, Olympiade XLIV. claruit. Carmine Tyrannos insectatus est. Unde *Horatius 4. Od. 9.* minaces Alcæi Camænas appellat.

ALCÆUS, alius à priori, Comicus, Aristophanis σύγχρονος fuit. Hunc X. Comœdias reliquisse, *Suidas* autor. *Athenæus* ejus Ἀδελφὰς μοιχευομένας, Γανυμήδην, Ἱερὸν γάμον, Καλλιστὼ, Παλαίστραν, *Pollux* Ἐνδυμίωνα, Δεύτερον βιβλίον, *Harpocration* in ἀδδηφάγους, κωμῳδοτραγῳδίαν allegat.

ALCÆUS, Atheniensis, *Suida* teste, à nonnullis primus Tragicus fuisse dicitur.

De ALCALA (Pet.) Hispanus, condidit Lexicon Arabico-Hispanicum, à *Seb. Tengnagelio* in ordinem Alphabeticum redactum. Extat in Bibliotheca Viennensi.

ALCANDER, Ἄλκανδρος, Græcus autor. Meminit ejus *Clem. Alex. in* Προτρεπτικῷ.

ALCALMUS (Jac.) Aurelius, edidit Confutationem problematis, ab Henr. Monantholio propositi, de Polygono circulo inscribendo, cujus perimeter ad diametrum rationem habeat triplam sesquioctavam, Paris. A. 1600.

De ALCANTARA (Fr.) Hisp. scripsit libellum de Oratione & Meditatione, impressum Colon. A. 1607.

ALCAZAR (Andr.) Hisp. Medicus, edidit VI. libros Chirurgiæ, Salmanticæ, A. 1575. fol.

De ALCAZAR (Lud.) Hispalensis, Anno 1613. obiit. Scripsit Comm. in Apocalypsin Johannis, cui in fine additus Tractatus de ponderibus & mensuris. Vid. *Alegambe pag 306.*

ALCETAS, Ἀλκέτας, scripsit περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων, i. e. de Donariis Delphicis, allegante *Athenæo, lib. 13.*

ALCHINDUS, Arabs, libellum reliquit sex quantitatum, quo nihil ingeniosius, judice *Hier. Cardano, l. 6. Subtil.* ubi inter XII. subtilia Orbis ingenia X. Alchindo locum defert.

ALCIATUS (Andr.) Mediolanens. JCtus, A. 1550. obiit. Primus omnium Juris disciplinam, nimiis disputationibus & barbaro dicendi genere involutam, pristino nitori restituere & ad veros fontes revocare conatus est. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. l. 2. c. 169.* Edidit Emblemata, de quibus *Scaliger, l. 6 de re poët. ita*: IAciati Emblemata talia sunt, ut cum quovis ingenio certare possint. Dulcia sunt, pura sunt, elegantia sunt: sed non sine nervis. Sententiæ vero tales, ut etiam ad usum civilis vitæ conferant. Opera Alciati omnia 7. Tomis continentur. Plura vide ap. *Ghilinum, vol. 1. Theat. p. 10. & Imperialem in Museo, p. 51.*

ALCIATUS (Franc.) Mediolanens. Anno 1580. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. p. 82.*

ALCIATUS (Melch.) JCtus, scripsit de acquirenda possessione: de novi operis nunciatione: item in Cæs. Constitutiones Status Mediolanensis. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 171.*

ALCIATUS (Terent.) Romanus, Anno 1620. claruit. Habuit orationem de Passione Christi. Vid. *Alegambe, p. 429.*

ALCIDAMAS, Ἀλκιδάμας, Asianus, Orator. *Suidas* Philosophum facit. Juxta *Cic.* laudationem Mortis composuit. Orationes ejus cum Æschinis Orationibus ab *Aldo* excusæ sunt, A. 1534.

ALCIMENES, Ἀλκιμένης, Megarensis, Tragicus. Est & *alius* Alcimenes, Atheniensis, Comicus. Sic *Suidas.*

ALCIMUS, Ἄλκιμος, Siculus, scripsit Ἰταλικά. Allegatur ab *Athenæo l. 10. & Festo Pompejo.*

ALCIMUS Ecdicius Avitus, Viennensis Archiepiscopus, A. C. 523. obiit. Scripsit versu de Mundi origine, diluvio, transitu Maris rubri, &c. Ejus Epist. LXXXIIX. Homiliæ & Poëmata edita sunt Parisiis à *Jac. Sirmondo*, A. 1643. Poëmata ejusdem in Lev. Num. Deuter. Josuam & Judices se in lucem prolaturum, ait *Labbe, pag. 55. nov. Biblioth.* Videatur *idem T. 1 dissert. de S. E. pag. 169. Olearius in Abaco, p. 61.*

ALCINOUS, Ἀλκίνοος, Platonicus Philosophus, juxta *nonnullos* initio seculi II. à nato Christo floruit. Scripsit Epitomen Philosophiæ Platonicæ, quam *Marſ. Ficinus*

Ficinus Latinè transtulit, *Jac. Carpentarius* verò insigni commentario illustravit. Eundem Alcinoum edidit *Dan. Heinsius*, A 1614. unà cum Maximo Tyrio.

ALCIPHRON, Ἀλκίφρων, Magnes, Philosophus, *Suidæ* memoratur. Ab hoc alius est ALCIPHRON ille, cujus Epistolæ circumferuntur. *Barthius in Adversar.* 3, 17. venustum & acutum Scriptorem, sed tamen nimium Atticistam nominat.

ALCMÆON, Ἀλκμαίων, Crotoniata. Hic primus Physica scripsit, teste *Clemente Alex. 1. Stromat.*

ALCMAN, Ἀλκμάν, Lyricus poëta, Olymp. XXVII. claruit. Scripsit lingua Dorica. Hunc Lacones sibi vendicabant: at falsò. Sardianus enim fuerat. Pediculari morbo extinctus est. Scripsit 6. libros carminum, & Fabulam, κολυμβώσας dictam. *Stephanus* Ἐθνογράφος, In Ἐρυσίχη, citat Ipsum in παρθενίοις ᾄσμασι. De Alcmane *Jo. Meursius* agit in *Miscell. Lacon.* 4, 17. item *Suidas*.

ALCOLEA (Mart.) edidit Errata in IX. Tomos Operum Ant. Dianæ, Anno 1669. Lugd.

ALCUINUS (Albinus) Flaccus, Anglus, docuit Carolum M. & eidem posteà ab eleemosyna & sanctioribus consiliis fuit. Ejus consilio Parisiensem Academiam Carolus instituisse dicitur. Latinè, Græcè, & Hebraicè callebat. Scripsit gesta Caroli Magni. *Caspar Barthius in Adv.* 16, 20. hunc Alcuinum, *Calliopium* dictum fuisse, autumat. Juxta *Phil. Labbe. T. 1. dissert. de Scr. Eccl. pag.* 31. Anno Christi 804. obiit. Opera ejus omnia, cura *Andr. Duchesnii*, Parisiis A. 1617. in fol. prodierunt. Vid. *Olearius in Abaco, pag.* 17.

ALCYONIUS (Pet.) scripsit Tractatum de toleranda Exilii fortuna. Hoc luculento opere ita eruditionis ac eloquentię famam sustentavit, ut ex *libro de Gloria Ciceronis*, quem nefaria malignitate ab oleverat, multorum judicio confectum crederetur; sunt verba *P. Jovii in Elog num.* 122. Confer *P. Manutii Comm. in Cic. Epist. ad Att. l.* 15. *epist.* 29. qui ita: Bern. Justinianus in Indice librorum suorum nominat Cic. de gloria. Is liber postea, cum universam Bibliothecam Monacharum monasterio legasset, magna conquisitus cura neutiquam est inventus. Nemini dubium fuit, quin P. Alcyonius, cui Monachæ Medico suo ejus tractandæ Bibliothecæ potestatem fecerunt, homo improbus furto averterit. Et sanè in ejus opusculo de Exilio aspersa nonnulla deprehenduntur, quæ non olere Alcyonium autorem, sed aliquando præstantiorem opificem videantur. *Hæc ille.* Cum aliqua ex Aristotele perperam insolenterque vertisset, in eum *Sepulveda*, vir Hisp. peracuta jacula, edito volumine, contorsit. In Aristotele 2. libros de Gen. & & Corrupt. 4. libros Meteorum, 10. libros de Animalibus, librum 1. de Spiratione, &c. transtulit, teste *Simlero. Pierius Valerianus de Infel. Literat. pag.* 121. obtrectatorem dicacissimum fuisse, & vitæ finem infidelitatis labe contaminasse, memorat.

ALDENACHIUS (Casp.) JCtus scripsit Prælectiones in Institutiones Juris, editas, A. 1606. in 4.

ALDENDORPIUS (Joh.) JCt. edidit Tract. ultimarum Voluntatum, A. 1607.

ALDERETUS (Josephus) Hisp. JCtus, A. 1616. obiit. Scripsit 3. libros de Religiosa disciplina tuenda. Vid. *Alegambe, p.* 281.

ALDHELMUS, Anglus, A. C. 707. obiit. Utraq; eloquentia, Oratoria & Poëtica, excelluit. De eo ejusmodi *versus* circumfertur: *Aldhelmus cecinit millenis versibus odas.* Confer suprà, ADELMUS.

De ALDES (Theod.) edidit Dissertationem Epistolicam adversus Harvæum, A. 1667.

ALDOBRANDINUS (Silv.) Florentinus, A. 1558. obiit. Scripsit Comm. in lib. 1. Institut. Justinian. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. l.* 2. *cap.* 192.

ALDOBRANDINUS (Thom.) An. 1594. claruit. Diogenis Laertii 10. libros Latinè vertit.

ALDOVINIUS (Ald.) JCt. edidit Consilia, A. 1612. Venet. fol.

ALDRETTE (Bernh.) scripsit VII. Volumina in Thomam de Aquino, A. 1662.

ALDROVANDUS (Joh. Fr.) Bononiens. JCtus, Anno 1470. floruit, Vid. *Bumaldus, p.* 134.

ALDROVANDUS (Ulyss.) A. 1605. obiit. Scripsit V. libros de Piscibus: item XX. libros de Avibus. Græcarum literarum ignorantiam in eo notat *Ezech. Spanhemius in Tr. de Præstantia & usu Numism. antiq. p.* 86. Vid. *Bumaldus, p.* 233.

Apud

Apud *Job. Imperialem in Muséo Hist. pag. 145.* omnia ejus opera magno numero recensentur; quibus addi potest Antidotarium Bononiense, cujus autor Adrovandus esse asseritur.

ALDUS (Balth.) Veronensis Medicus, A. 1543. claruit. Vid. *Chioccus in Veronens. pag. 131.*

ALEALMUS (Lud.) Aurelius, carminibus inclaruit. Vid. *Tomus 1. Delit. Gall. pag. 1.* De Alealmo legi potest *Sammarthanus in Elog. pag. 180.*

ALEANDER (Hier.) Mottensis, è Comitibus Landri in Carnia, obiit, A. 1542. ætatis 62. Latinè, Græcè & Hebraicè peritissimus fuit. Hebraicas ita calluisse linguas dicitur, ut Judæi eum admirarentur, & suæ stirpis esse crederent. Luteriæ aliquando bonas literas docuit. Romam profectus, paulatim crevit; factus Episcopus Brundusinus, tandem etiam Cardinalis. Confer *Jov. in Elog. numero 98.* Edidit Tabulas in Grammaticam Græcam.

ALEANDER (Hier.) prædicti Aleandri pronepos, scripsit Comment. in Caii Institutiones: Item, de Suburbicariis regionibus. Vid. *Nicius Erytbr. part. 1. Pinacotb. pag. 45.* Hieronymi Aleandri, Junioris Mensa Solis, sive Tabulæ Heliacæ explicatio Parisiis, A. 1617. excusa est. Vid. *Casp. Barthius T. 3. in Stat. Pap. lib. 6. vers. 240.*

ALEGAMBE (Phil.) Bruxellensis, A. 1652. obiit. Edidit Bibliothecam Scriptorum Societatis Jesu, fol.

ALEGRE (M. Ant.) de Casanate, in lucem dedit Paradisum Carmelitici decoris, An. 1639. fol. *Ph. Labbe in Bibl. Bibl. pag. 151.* de eo sequius judicat.

ALEMANNUS (Jac.) JCtus, scripsit de simultanea Investitura, A. 1616,

ALEMANNUS (Josephus) Mediolanensis, A. 1630. obiit. Reliquit 2. Tomos de Sapientia divina. Vid. *Alegambe, p. 282.*

ALEMANNUS (Nicol.) Procopii Hist. arcanam de Justiniano à tenebris liberavit.

ALENIUS (Julius) Brixiensis, An. 1630. claruit. Scripsit librum demonstrationum Mathematicarum Sinicè, teste *Alegambe, pag. 287.*

ALENUS (Andr.) Herckensis, An. 1574. floruit. Scripsit carmine Elegiaco 3. libros sacrarum Heroidum.

ALERUS (Henr.) Orationes edidit, Anno 1647. Bremæ.

ab ALES (Alexander) Glocestrensis, An. 1245. obiit. Vulgò *Doctorem irrefragabilem* appellant. *Sixtus Senens. l. 4. B. S.* ipsum ab eruditissimis sui seculi *fontem vitæ* appellari meruisse, memorat. Scripsit summam Theologiæ. Vid. *Ph. Labbe T. 1. Diss. de S. E. pag. 36. Olearius in Abaco, pag. 18.*

ALES (Pet.) Carnutensis, scripsit de recta vivendi ratione & virtutum officiis libros quatuor carmine, A. 1561.

ALESIUS (Alex.) Scotus, magni nominis Theologus, Lipsiæ, ubi XX. annos docuerat, A. 1565. decessit. Commentatus est in 1. & 2. Timoth. Item, in Johannem. Vid. *Thuanus, lib. 38.*

ALESIUS (Joh.) scripsit Harmoniam in in Evangelia, A. 1605.

De ALEVOLO (Bernhardinus) edidit Tract. de Correctione fraterna, Methymnæ, A. 1557.

ALEUTNERUS (Tob.) An. 1608. vixit. Composuit Carmina & Epigrammata miscellanea.

ALEXANDER, Ἀλέξανδρος, Ætolus, Satyri F. Grammaticus & Tragicus, sub Ptolomæo Philadepho floruit. Videatur *Strabo l. 12. & 14.* Scripsit, Ἀλιεὰ. Alexandrum in Apolline citat *Parthenius, cap. 14.* Vid. *Casaub. in Athen. p. 505. Suidas*, hunc Alexandrum ex septem Tragicis, qui *Plejas* cognominati fuerant, unum fuisse, memorat.

ALEXANDER ab ALEXANDRO, Neapolitanus, JCtus, A. 1490. floruit. Scripsit sex libros Genialium Dierum, quos *G. J. Vossius* promtuarium Antiquitatis veterisque Historiæ nominat. In eos *Tiraquellus* Notas concinnavit. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. l. 2. c. 122.*

ALEXANDER, Ægæus, Philosophus Peripateticus, Neronis Imp. præceptor fuisse dicitur. Vid. *Suidas.*

ALEXANDER, Aphrodisiensis è Caria, tempore Septimii Severi & Antonini Caracallæ claruit, quibus libellum de Fato inscripsit. Usus est præceptoribus Aristocle Messenio & Sosigene. Fuit egregius Aristotelis interpres, ita ut ob commentarios suos doctissimos κατ' ἐξοχὴν Ἐξηγητὴς diceretur, & nemo tum

Aristotelici nomen tueri poterat, quin ab eo *Alexandreus* diceretur. *Simplicius* omnium Interpretum laboriosissimum vocat. *Cyrillus*, omnium Philosophorum diligentissimum ac acutissimum fuisse, tradit. Confer *Boëthium in Scriptis Philosoph. pag. 284.* Scripsit duos libros de Anima: Problematum libros 2. Quæstionum naturalium libros 4. Commentarium in 1. Analyt. item, in Sophisticos Elenchos: opusculum de Febribus: Comm. in libros de Gen. & Corrupt. in Meteorologica: in lib. de sensu: item, de prima Philosophia. Librum ejusdem contra Zenobium, Epicureum, citat *Simplicius.* Vid. *Jonsius lib. 4. pag. 351.*

ALEXANDER, Asclepiadis filius, vel, Magister Grammaticus, scripsit XXXII. libros de omnifaria materia. Vid. *Stephanus* Ἐθνογράφος in κοίλειον.

ALEXANDER Cornelius, cognomento Polyhistor, Cotieus, Olymp. CLXXIII. claruit, Cornelii Syllæ temporibus. Ἀλέξανδρος ὁ Κοτυαεὺς *Porphyrio in Quæst. Homer.* & *Autori Etymologici M. in* δέδοικα dicitur. Cornelius, à Corn. Lentulo, cui venditus fuerat, appellatus est, teste *Suida.* Scripsit 5. libros de Roma, in quibus ait, Hebræam fuisse mulierem, Μωσὼ nomine, á qua scripta sit Lex Hebræorum. *Clemens l. 1.* στρωμ. & *Eusebius l. 9. de Præp. Ev.* ejus librum περὶ Ἰουδαίων allegant. Invenio, cum quoque scripsisse περὶ Πυθαγορικῶν συμβόλων: item, περὶ τῶν παρὰ Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων. *Etymologicum M.* in Κύβελον, Alexandrum Polyhistorem ἐν τῷ περὶ Βιθυνίας, *Stephanus in* Ἀκμονία, ἐν τῷ περὶ τῆς Φρυγίας: *in* Ἀφροδισιὰς verò, ἐν τῷ περὶ Κιλικίας citant. Vid. *Jonsius in Hist. Philos. Script. l. 2. c. 16.*

ALEXANDER, Hieropolitanus Episcopus, scripsit novem capita, quibus docet, quid novi Christus in mundum intulerit. Vid. *Suidas.*

ALEXANDER, Imolensis. Vid. IMOLENSIS.

ALEXANDER, cognomine Λύχνος, Ephesius, Poëta, scripsit, teste *Strabone l. 14* de rebus cœlestibus: item, de partibus orbis terrestris, versu. Vid. *Stephanus Ethnographus in* Ταπροβάνη & Λάρηθος.

ALEXANDER, Magnus, primus Græcorum Monarcha, Epistolas varias conscripsit, quas *Hesychius* laudat in Ἀρωμάτων, γλυκὰ, σκανδαροφάγος, σκεῦος. Confer *Plutarch. in vita Alexandri.* Fertur sub ejus nomine etiam extare Epistola ad Aristotelem de situ & mirabilibus Indiæ, versa per *Corn. Nepotem* Latinè.

ALEXANDER, Monachus, scripsit Historiam de Inventione Crucis, quam è tenebris protraxit *Jac. Gretserus.*

ALEXANDER, Myndius, celebratur *Athenæo l. II. c. 16. l. V. c. 20. l. IX. c. 10.* Ælianus quoq; in *Hist. Animal. l. 3. c. 23. l. 4. c. 33. l. 5. c. 34.* ejus verba adducit.

ALEXANDER, Pleuronius, citatur in *Parvis Scholiis ad Hom. Iliad. pag. 276.* Idem est cum Alexandro Ætolo.

ALEXANDER, Seleuciensis Sophista, aliàs Πηλοπλάτων dictus est, teste *Suida.* Vixit tempore Marci Antonini, Imperatoris. Phavorino Philosopho, præceptore usus est. De eo multa habet *Philostratus in Vit. Sophist. p. 554. & seq.*

ALEXANDER, Trallianus, Dioscori Medici F. claruit temporibus Justiniani. Scripsit Θεραπευτικά. Meminit ejus *Agathias l. 5.*

ALEXANDER Villadeus, Dolensis, floruit sub Friderico II. Imp. An. C. 1240. In Leonini carminis genere, quod olim in precio esse solebat, ferè princeps habetur. Scripsit Doctrinale, opus Grammaticum, quo pueri olim in Scholis utebantur. Vid. *Autor apologiæ pro poëtis Lat.* apud *Gifanium*, *pag. 508.* qui hunc Alexandrum, vocat omnium hominum, qui unquam nati sunt, infimum.

ALEXANDER, Abbas cœnobii S. Salvatoris in valle Celesina, scriptor Rogerianorum, primùm ab *Hier. Surita*, tùm à *Dominico de Portonariis* editus est. Pòst à *Joh. Pistorio Tomo III.* Hispaniæ illustratæ insertus est, A. 1606. Vid. *Reines. in Epist. ad Daumium, pag. 262.*

ALEXANDER (Andr.) compos. Mathematologium, A. 1504. fol.

ALEXANDER (Franc.) Vercellensis Medicus, edidit Apollinem, vel Tractatum de Medicamentis compositis & simplicibus, Venetiis, A. 1565. fol.

ALEXANDER (Franc.) Bergomas, Episcopus, A. 1595. obiit. Scripsit de Candelarum, aliarumq; rerum rationis usu carentium, Benedictionibus. Item, Disputa-

ſputationem in verba Chriſti: Noli me tangere, nondum aſcendi.

ALEXANDER (T.) poëta, plurimùm commendatur à *Scaligero, lib. de re poët. pag 790.*

ab ALEXANDRIA (Alexander) A. 1314. obiit. Vid *Ghilinus, vol. 1 pag. 6.*

de ALEXANDRIA (Guil.) Mediolanenſ. ſcripſit Annales de Genuenſis civitatis antiquitatibus, carmine Heroico. Vid. *Ghilinus, vol. 2 pag. 162.*

ALEXANDRINUS (G.) ſcripſit de priſcis dictionibus, quæ in Catone, Varrone, & Columella de re Ruſtica occurrunt, A. 1528.

ALEXANDRINUS (Julius) à Neuſtein, Medicus, A. 1590 obiit. Edidit Dialogum de Medico & Medicina, Tiguri, A. 1557. Vid. *Thuanus l. 99.*

ALEXANDRIDES, Ἀλεξανδρίδης, Comicus, ſcripſit Ἀγχίσην, Ἕλενην (teſte *Suida*, in Ἀδελφοὺς) Ζωγράφους, Ὁ πλοκαχον, Μελίλωτον, Πάνδαρον (Vid. *Suid* in *ἀρκάδας* & *ἀρεοπαγίτης*) & *Φαρμακόμαντιν.*

ALEXINUS, Ἀλεξῖνος, Eleus, Zenonis *σύγχρονος* fuit. Rixarum ſtudioſiſſimus erat, adeò ut ex rixarum ſtudio Ἐλεγξῖνος, i. e. contradictorius dictus fuerit, teſte *Laërtio*, *libro* 11. Ἀπομνημονεύματα καταγίλασα ſcripſiſſe dicitur. Vid. *Jonſius in Script. hiſt. Philoſ. l.* 2. c. 2.

ALEXION, Ἀλεξίων, ἐν ἐπιτομῇ τῶν Διδύμου συμμίκτων allegatur ab *Ammonio, in libro de Different.* in voce *γέρων.*

ALEXIS, Ἄλεξις, mediæ Comœdiæ poëta, Olymp CXIIX. claruit. Plurimas ſcripſit Comœdias, de quibus conſule *Atheneum, Pollucem, Stobæum. Suidas* facit *Thurium*, aitq; CCXLV. fabulas docuiſſe.

ALEXIS, Samius, compoſ. libros de Finibus Samiorum, teſte *Athenæo l 12 & 13.*

ALEXIUS Comnenus, Imp. Conſtantinop. ſeculo XII. vixit. Condidit Reſcriptum de donariis & rebus ſacris non auferendis per Principes & Impp.

ALEXIUS (Alex.) edidit Conſilia Medica & Epitomen de Pulſibus, Patav. A. 1627.

ALEXIUS (Cæſ.) JCtus, edidit Elogia Perufinorum Civium, A. 1635.

ALEXIUS (Sim.) ſcr. de Origine DEI Miſſatici, A. 1558. Genevæ, in 8.

ALEXON, Ἀλέξων, Myndius, ſcripſit libros de rebus fabuloſis, allegante *Laërtio in Thalete.*

ALFENUS Varus, JCtus, Cremonæ diu ſutrinam exercuit: tandem, clauſa taberna, Romam ſeſe contulit, & Serv. Sulpicio præceptore uſus eſt, per quem tantum profecit in Juris ſcientia, ut ob ejus cognitionem ad Conſulatum pervenerit, A. U C. 753. *Catullo* familiaris fuit, quod ex duobus *carminibus*, ad eum ſcriptis, patet. Vid. *Chr. Rupertus ad Pompon.* 3, 10. *Panzirolus in JCtis, l.* 1. *c.* 20. *Bertrandus, l.* 1. *pag.* 54.

ALFERIUS (Andr.) JCtus, ſcr. Quæſtiones & Reſponſa, edita An. 1585. Romæ, fol. cura *Lud. Alferii* atnepotis.

ALFONSUS (Joh.) edidit nova Reperta Geometrica, A. 1620.

ALFORDIUS (Mich.) Londinenſis, edidit Annales Eccleſiæ Anglicanæ, 4. voluminibus, An. 1663: fol. Leodii. Vid. *Alegambe, pag.* 342.

ALFRAGANUS, Arabs Aſtrologus, vixit Anno C. 883. Scripſit Elementa Aſtrologica, quæ Arabicè & Latinè edidit *Jac. Golius.* Reliquit etiam librum de Sciatericis: item, alium de Planiſphærio.

ALFREDUS, Rex Angliæ, A. C. 901. obiit. Scripſit Manuale meditationum. Vid. *Olearii Abacus, pag.* 21.

ALGAROTUS (Victorius) Veronenſ. Medicus, ſcripſit de fungorum natura. Vid. *Chioccus, p.* 135.

ALGERUS, Leodienſis, vixit ſeculo XII. circa A. C. 1130. Compoſuit tres libros de Sacramento corporis & ſanguinis Chriſti. Vid. *Bellarminus de Script. Eccl. pag.* 141.

ALGOET (Læv.) (quaſi dicas, totus bonus) Gandav. edidit Deſcriptionem regionum Septentrionalium, teſte *Sweertio.*

ALIDOSIUS (J. Nic. Paſch.) Bononienſ. A. 1614. claruit. Scripſit de Doctoribus Bononienſibus, teſte *Bumaldo, p.* 119.

ALIMENTUS (C. Cincius) Hiſtoricus, tempore Annibalis vixit. Allegatur à *Livio l.* 21. & 30. Scripſit Hiſtoriam Annibalicam Græcè, teſte *Dionyſio Halicarnaſſ. l* 1. Item, librum de re militari, unde *Agellius* quædam adducit, *l.* 16. *c.* 4. Ejusdem libros de officio JCti *Pompejus Feſtus* allegat. *Fulgentius de Vocibus Antiquis, pag.* 138. Ciciū Alimentum de Gorgia

gia Leontino scripsisse, memorat. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 220.*

ALKAZVINIUS (Zacharias) Persa, ante annos ferè quingentos de Mirabilibus creaturarum librum composuit, quem *Samuel Bochartus* à Christina Regina dono accepit, quemadmodum *in præfat. Hierozoici* refert.

ALLATIUS (Leo) Chius, A. 1670. Romæ mortuus est. Scripsit Tractatum de Patria Homeri, Dialogum de scriptis Socratis, librum de Simeonibus, Σύμμικτα, Apes Urbanas, Tractatum de Consensu Ecclesiæ Orientalis, &c. Vid. *Ghilinus vol. 2. p. 173. Labbe in Bibl. Bibl. p. 113. & ipse Allatius in Apibus Urbanis, p. 176.*

ALLAXINUS. (Jac.) scr. aliquot Disceptationes Medicas, editas Parisiis, Anno 1535.

ALLE (Hier.) Bononiens. An. 1607. claruit. Edidit varias Conciones. A *Bumaldo* insignis Concionator nominatur.

ALLEGRACORIUS (Galvanus) Bonon. JCtus, A. 1269. floruit, teste *Bumaldo.*

ALLEGRENUS (Pet.) Bergomas, Anno 1530. claruit. Scripsit quæstiones Theol. in lib. Sententiarum.

ALLEGRUS (Alex.) Bergomas, A. 1570. obiit. *Mutius* ità de ipso canit:

Carmina facundi nemo non laudat Alegri,
Et mores tanto verbaq; digna Viro:
Legibus adstrictis valuit numerisq; solutis
Romanæ & Tuscæ plectere fila lyræ.

Ab ALLIACO (Petrus) Cameracensis Episcopus, Gersonis præceptor, A. 1425. obiit. Scripsit Comment. super Sententias: item, libellum de emendatione Ecclesiæ. Plura ejus scripta *Bellarminus de Script. Eccles. p. 180.* recenset. In eo reprehenditur, quòd putarit, Christi nativitatem præsciri potuisse ex Genethliacis observationibus. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. dissert. de Scr. Eccl. p. 179. & Sweertius, p. 599.* Confer *Olearium in Abaco, pag. 362.*

ALLOTIUS (Guil.) A. 1576. vixit. Scripsit Thesaurum Bibliorum, in 8. Colon. Anno 1612.

de ALLOZZA (Joh.) edidit Convivium divini amoris, An. 1665. item, Alphabetum morale, A. 1669.

ALMA (Eilardus) Frisius, An. 1586. obiit. Scripsit de Bello Gigantum libros quatuor, qui extant *T. 1. Delit. Belg. pag. 9.* Vid. *Sweertius, p. 224.*

ALMAINUS (Jacobus) Doctor Parisiensis, scripsit in 3. & 4. Sententiarum. Vixit A. 1500. Vid. *Ph. Labbe T. 1. Dissert. de Scr. Eccl. p. 488. Olearius in Abaco, pag. 211.*

ALMANAZAR (Hier.) Hisp. sacras literas in Complutensi Academia LXV. annis professus est, usq; eo gratus acceptusque suis, ut Jubilæi diem (quod Professorum antè concessum nemini) magno omnium applausu læti egerint. Floruit A. C. 1414.

ALMARINUS (Casp.) scr. Viridarium artis Rhetoricæ, A. 1609. Venet.

ALMENAR (Joh.) Hisp. scripsit de morbo Gallico, A. 1536.

ALMER (Sebast.) edidit Manuale Juris, Anno 1668.

ALMERINUS (Joh. Paulus) Bergomas, A. 1622. floruit. Edidit Practicabilia difficiliora in utroque foro, i. e. Ecclesiæ & Conscientiæ.

ALMONACRIUS (Hier.) Hisp. scripsit in Cant. Canticorum, Anno 1588. Compluti.

de ALNA (Reginaldus) reliquit Comm. in Sapientiam Salomonis.

ALNOSIUS (Joh.) Brugensis, An. 1558. claruit. Scripsit libellum de Antiquis Nummis & marmoreis Inscriptionibus, teste *Sandero.*

ALOIS (Pet.) Neapolitanus, A. 1535. tres Epigrammatum centurias edidit.

ALOSIANUS (Guirandus) exaravit Epistolam ad Andr. Arnaudum, teste *Salmuth, in 1. partem Panciroli, p. 222.*

ALOSINUS (Leonh.) JCt. scrips. de Substitutionibus, Pictavii, A. 1540. in 8.

ALOYSIUS (Alb.) scripsit de Operibus VI. dierum & Paradiso terrestri, Venet. A. 1618. in 4.

ALOYSIUS (Joh.) JCtus, scripsit de Amnestia.

ALPHANUS, Salernitanus, A. 1059. claruit. Opuscula ejus nonnulla primus edidit *Ferd. Ughellus T. 2. Ital. illustratæ.* Vid. *Olearius in Abaco, pag. 23.*

ALPHANUS (Bernhardin.) JCtus, edidit Collectanea Juris, A. 1572.

ALPHARABIUS (Abunasra) Philosophus & Medicus, à patria *Pharab*, quę est in Turcomannia, sic dictus, Damasci in Syria, A. C. 1010. obiit. Cum in Haran, Mesopotamiæ urbe, *Aristotelis* librum de Auditu invenisset, quadragies perlegit, & esuper-

superscripsit: Vellem iterum legere, teste *Ben Casem in libro*, qui *Viridarium Electorum* inscribitur. Vid. *Gabr. Sionita in Arabia, p.16.* Opera Alpharabii prodierunt Parisiis, A.1638. Confer *Hottinger. in Biblioth. Quadrip. pag. 253.*

ALPHES (Isaac) celebris Judæus, scripsit Compendium Talmudicum. Synchronus fuit R. Salomoni Jarchi, mortuusq; est, A. M.4863. Juxta computum Judaicum. *Epitaphium* ejus *David Ganz, p.133.* tale fuisse memorat: Inscribite stilo ferreo lapidi durissimo, finiti sunt dies mundi, & creatus est denuò. Dicite, in hoc sepulcro est fons sapientiæ. Venite filiæ Zion cum mœrore; insculptus enim est planctus & fletus loco contritionis, qui in memoriam luctus erit omni secuturo seculo, &c. Confer *Carpzovium in Notis doctissimis ad* צמח *Schickardi, pag. 87. & seq.*

ALPHES, Junior, nepos Alphesi magni, A. mundi 4942. vixit. Conscripsit librum Schabarim.

ALPHIUS Avitus, vixit tempore Severi Imp. Scripsit Vitas excellentium virorum, teste *Terentiano Mauro. Festus,* in voce *Mamertini*, ejusdem Historiam belli Carthaginiensis allegat. Confer *Barthium in Notis majoribus ad Claudian. pag. 412.* ubi fragmentum Alphii ex *Prisciano* adducit.

ALPHONSUS, Rex Castellæ & Legionis, An. C. 1270. Tabulas Astronomicas, *Alphonsinas* dictas, composuit Ad hoc opus concinnandum Alphonsus complures Judæos in Toletanam urbem accersivisse dicitur, inter quos præcipuus erat *R. Isaac Hazan.* Ajunt, Regem in id XL. ducatorum millia impendisse. Grande quidem pretium (inquit *Vossius*) si privatum aliquem attendas: nec nimium tamen pro Regia dignitate & immortali nomine, quod eo pacto sibi comparavit.

ALPHONSUS (Franc.) Malpartidensis, Hisp. universam Philosophiam aliquot Tomis explicuit.

ALPHONSUS (Petrus) Judæus converfus, seculo XII. vixit. Scripsit Dialogum contra Judæos. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 364.*

ALPHREDUS, Anglus, A.C.1126. obiit. Reliquit Annales Britannicos.

ALPINUS, malus poëta, Memnonis, Auroræ filii, bella descripsit, sed tam malè, ut ab *Horatio* Memnona carminibus suis jugulare dicatur. Vid. *Horat. l.1 sat.10.*

ALPINUS (M. Tatius) edidit Carmina de variis rebus, Augustæ, A.1533.

ALPINUS (Prosp.) Marosticensis, Medicus, natus est, A.1553; obiit A.1616. Edidit libros quinq; de Medicina Ægyptiorum. Item 7. libros de præsagienda vita & morte ægrotantium. Confer *Tomasinum in Elog. p.304.*

ALPIUS Flavus, Rhetor. De hoc *Seneca Rhetor, l.1. Controv.1.* Cum prætextatus esset, tantæ opinionis fuit, ut populo Rom puer eloquentia notus esset. Semper de illius ingenio Cestius & prædicavit & timuit. Tanto concursu hominum audiebatur, ut raro post illum auderet Cestius dicere. Semper eloquium ejus commendabat aliqua res extra eloquentiam. In puero lenocinium erat ingenii, ætas: in juvene desidia, &c.

ALQUINUS, versificator, scripsit Vitam S. Willibrordi prosa & ligata oratione. Vid. *Bruschius de Monaster. pag.141.b.*

ALSARIUS (Vincent.) Medicus Romanus, A.1622. claruit. Edidit 7. libros de morbis capitis: 2. libros de Vesuvio ardente: consilium de surditate: & 4. Centurias quæsitorum in arte Medica.

ALSCHECH (Moses) Judæus, libro edito, *Toras Mosche* inscripto, famam sibi peperit. Dictus liber Pragæ, A.1616. excusus est.

ALSTEDIUS (Joh. Henr.) A.1638. obiit. Edidit Encyclopædiam: item, Theologiam Naturalem, Propheticam, Catecheticam, Polemicam, Scholasticam, Paratitla, &c. Alstedius, per Anagramma SEDULITAS audit. *Mochingerus in Floridis, cap. 49.* Alstedium sedulitas, quæ in nomine hominis hujusce latet, accedentibus tot rerum testimoniis, jure commendat. Videatur etiam *Sorellus de Hominis perfect. pag.591.*

ALSTENIUS (Aug.) scr. librum de Institutione Nobilis Adolescentis, Anno 1653. Amst.

ALTARIUS (Guil.) Gallus, carmina reliquit. Vid. *T.1. Delit. Gall. p.53.*

ALTENSTAIG (Joh.) edidit Lexicon Theologicum, A.1519.

ALTERIUS (Marc.) conscripsit de Censuris Ecclesiasticis 2. Volumina, An. 1618. Romæ, fol.

ALTESSERA (Ant. Dadinus) composuit

quinq; libros rerum Aquitanicarum, An. 1659. 10. libros Originum Monasticarum, Anno 1674. Commentarium in Decretales, fol.

ALTFRIDUS, Episcopus Monasteriensis, A. 849. obiit. Scripsit vitam S. Ludgeri.

ALTHAMMERUS (Andr.) Norimberg. Theologus, A. 1544. floruit, teste *Micrælio*. Composuit Conciliationes Locorum Scripturæ. Item, Notas in Taciti Germaniam. Notas illas *Sim. Schardius Tomo 1. Script. German.* inseruit.

ALTHOFERUS (Christoph.) Hersbruccens. Theol. D. & Prof. Altdorfinus, tandem Superintendens Culmbacensis factus est. Obiit Culmbaci, A. C. 1660. Scripsit Abyssum desperationis Pontificiæ, Speculatorem Anti-Calvinianum, Disp. Biblicopracticas, Harmoniam Evangelistarum, &c.

ALTHUSIUS (Joh.) JCtus, edidit Dicæologiam, A. 1617. duos libros Jurisprudentiæ Romanæ, Anno. 1623. Politicam, &c.

ALTHUSIUS (Thom.) scr. Hist. Eutychianam, Anno 1659.

ALTILIUS (Gabr.) Italus, carmine adeò excelluit, ut *Pontani & Actii* testimonio antiquis vatibus æquatus fuerit. Extant ejus Carmina *T. 1. Delit. Ital. p. 57.* Videatur *Jovius in Elog. numero 125. Scaliger de re poët. l. 6. pag. 798.* Gabr. Attilius (inquit) Epithalamium cecinit longè optimum: excellentissimum vero futurum, si sibi ille temperasset. Dum enim vult omnia dicere, afficit auditorem aliquando fastidio tanto, quanta in aliis voluptate. Est enim nimius.

ALTIMARUS (Donatus Ant.) vel de Alto mari, Neapolitanus, Medicus, An. 1560. floruit. Opera ejus junctim edita Lugduni, A. 1565.

ALTINGIUS (Henr.) Heidelbergensis, scr. Theologiam Problematicam, Elencticam & Historicam. Item, Exegesin in Aug. Confessionem. Vixit Anno 1613. Opera ejus, post obitum, prodierunt, An. 1646. tribus Tomis comprehensa.

ALTINGIUS (Jacobus) scripsit de Schilo, vel de vaticinio Jacobi Patriarchæ libros quinque, An. 1667.

ALTINGIUS (Menso) An. 1612. obiit.

ALTKIRCHERUS (Euseb.) condidit Tractatum de Missa, A. 1579. *Quidam* tamen fictitium hoc nomen esse existimant.

ALTOGRADUS (Læl.) JCtus, Consilia edidit, A. 1643. Lucæ.

De ALTO PONTE (Raym.) scr. Comm. in omnes Pauli Epistolas, qui feruntur extare Parisiis in Bibliotheca Ord. S. Augustini.

ALTOVITA (Ant.) Florentinus, Anno 1573. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. p. 24.*

De ALVA & Astorga, (Pet.) Carvajalensis, edidit Bibliothecam Virginalem, tribus Tomis, A. 1648. Madriti, fol. Item, Nodum indissolubilem de conceptu Ventris & conceptu Mentis, A. 1661. Vid. *Labbe in B. B. pag. 135.*

ALVARADUS (Alf.) composuit Observationes Hist. Pol. in Orat. Ciceronis: item Artem differendi, A. 1600. Basil.

ALVARADUS (Did. Roderic.) JCtus, scripsit de Conjecturis, A. 1618.

ALVARES (Alf.) JCtus, edidit Speculum Rom. Pontificum, Imperatorum & Episcoporum.

ALVARES (Didac.) Metymnensis, vixit A. 1499. Scripsit 2. Tomos Commentariorum in Esaiam Prophetam, qui Romæ in 4. prodierunt. Item, de Auxiliis divinæ gratiæ, & humani arbitrii viribus, A. 1621. *Marefius T. 1. contra Tirinum, p. 612.* Did. Alvarez. Archiepiscopus Tranensis & Salpensis, in suo opere de Auxiliis, quod inscriptum Philippo Hisp. Regi & multis approbationibus munitum prodiit primum An. 1610. & deinde ultimò recusum est Coloniæ, A. 1621.

ALVARESIUS (Franc.) A. 1496. floruit. Edidit descriptionem Æthiopiæ.

ALVAREZ (Balth.) Lusitanus, An. 1628. obiit. Docuit Theologiam in Eborensi Academia. Concinnavit Indicem Expurgatorium. Vid. *Alegambe, p. 52.*

ALVAREZ (Gabr.) Oropesanus, scripsit in Esaiam, An. 1623. fol. duobus Tomis. Vid. *Alegambe, p. 145.*

ALVAREZ (Jac.) conscr. libellum de Vita, religiosè instituenda, A. 1620. in 8. Lugd.

ALVAREZ (Lud.) edidit Josephum, filium Rachelis, A. 1675. Lugd.

ALVAROTTUS, Patavinus, JCtus, An. 1379. obiit. Vid. *G. Panzirolus in JCt. l. 2. c. 104.*

ALVAROTTUS (Jac.) Senior, JCt An. 1453. obiit. Commentarios utiles cum Repertorio in Jus Feudale composuit. Videatur *Guido Panzirolus in JCt. l. 2. cap. 104.*

ALVA-

ALVAROTTUS (Jac.) Junior, JCtus, A. 1546 obiit. Scripsit de Feudis, fol.

ALVARUS, Cordubensis, A. 850. claruit. Reliquit vitam S. Eulogii. *Ramiresius ad Luitprandi Chronic.* annotat, se varia hujus Alvari opera habere, aliquando in lucem protrahenda.

ALVARUS (Didacus) Hisp. edidit Commentum novum in Parabolas Arnoldi de Villa nova, A. 1514.

ALVARUS (Eman.) Lusitanus, An. 1582. obiit. Scripsit libros de arte Grammatica, valde præclaros, qui doctis viris mirificè probantur. Vid. *Alegambe, p. 100.*

ALVARUS (Joh.) Celtiber, Celsonensis Episcopus, A. 1621. obiit. Condidit 3. libros de vita & miraculis S. Bernhardi: item, fundationes Monasteriorum Ord. Cistert. per Aragoniam.

ALVARUS (Pelag.) Silvensis Episcopus Anno 1340. obiit. Scripsit Speculum Regum: item, Apologiam contra Guil. Ockam. Vid. *Phil Labbe T. 2. Diss. de Scr. Eccles. pag. 176. Olearius in Abaco, p. 360.*

ALUCCIUS (Cæs.) Theatinus, Italus, A. 1634. obiit. Edidit Summarium earum rerum, quę oportet scire, ut possimus adipisci Jubilæum anni sancti, in 2. partes divisum. Vid. *Alegambe, p. 67.*

ALVELDIANUS (August.) scr. Tractatum de Confessione. Vixit, A. 1528.

ALVERNI (Guil.) Episcopi Parisiensis, Mathematici perfectissimi, Opera prodierunt, Venet. Anno 1591.

ALVETANUS (Corn.) Ansrodius, scripsit de Lapide Philosophico.

De ALVIN (Steph.) scripsit librum de potestate Episcoporum, Abbatum, &c. Paris, A. 1607.

ALULPHUS, Tornacensis, Anno 1516. claruit. Ex operibus S. Gregorii Commentarium in N. Test. Gregorianum dictum, teste *Sandero*, compilavit.

ALYPIUS Ἀλύπιος, Alexandrinus, Dialecticus exercitatissimus, ætate Jamblichi vixit. Exiguo admodum corpusculo fuit, pauloque, quam cubitale, aut Pygmæi majore: quod intuenti anima spiritusq; esse videri poterat. Defuncti vitam Jamblichus historicè absolvit. Vid. *Eunapius in vita Jamblichi, p. 28. & 31.*

ALYPIUS, Græcus, Isagogen Musicam conscripsit, quam *Joh. Meursius*, An. 1616. unà cum Aristoxeno, publicavit.

ALYPII (Andronici) Historici, *S. Hieronymus in Præfatione ad Danielem* meminit.

De ALZEDO (Maur.) scr. de Præcellentia Episcopalis dignitatis, Anno 1630. Lugd. in 4.

AMADEUS, Lausannensis Episcopus, A. 1144. claruit. Composuit 8. Homilias in laudem B. Virginis Mariæ, quas Richardus Gibbonus, A. 1613. publicavit. Vid. *Carolus Visch, in Cisterc. pag. 19.*

AMADEUS (Joh.) Hisp. Anno 1482. claruit. Scripsit Revelationes, in quibus mira de futuro Ecclesiæ statu & Imperiorum translatione prædicuntur.

AMADISI Gallici autor Gorræus esse dicitur. Vid. *Zeillerus, part 2. Hist. p. 165.*

De AMADORIS (Ant.) Florentinus, habuit Orationem in funere Clementis X. Pontificis, A. 1676.

AMALARIUS (Fortunatus) Trevirensis Episcopus, Anno 811. floruit. Scripsit de Sacramento Baptismi ad Carolum M. Vid. *Phil. Labbe T. 1. Dissert. de S. E. pag. 40. & 688.* Quatuor libros de Divinis officiis, alteri *Amalario*, *Metensi* scil. qui A. 835. vixerat, nonnulli tribuunt. Vid. *laudatus Labbe l. c. p. 41. Olearius in Ab. p. 24.*

AMALTHEUS (Corn.) Italus, Carmina composuit, quæ servantur *T. 1. Delit. Ital. pag. 76.*

AMALTHEUS (Hier.) Philosophus & Medicus, Anno 1574. obiit. Fuit tanta morum suavitate, ut vel solo aspectu omnium in se benevolentiam converteret. In carmine pangendo ità profecit, ut *M. Ant. Muretus* ei inter Italos palmam detulerit. Carmina ejus leguntur *T. 1. Delit. Ital. pag. 65.* Confer *Thuanum, lib. 59.*

AMALTHEUS (J. B.) itidem poëmata struxit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. p. 79.*

AMAMA (Sixtinus) Frisius, Franckeranus Professor, A. 1630. claruit. Scripsit Animadversiones in Vulgatam versionem super Pentateuchum: item Antibarbarum Biblicum, Grammaticam Hebraicam, &c.

Ab AMAMA (Nicol.) edidit Decadem dissertationum Marinarum, Anno 1651. Franck.

De S. AMANDO (Joh.) Abbas, An. 1395. obiit. Reliquit librum de Esu carnium.

De AMANDO (Joh.) Medicus, An. 1534. claruit. Composuit Tract. de Balneis, teste *Sweertio.*

AMANDUS, Xiriciensis, commentatus est de Hebdomadibus Danielis.

AMANELLUS, JCtus, edidit Singularia.

AMANTIUS (Barth.) elaboravit Florilegium sententiarum Græc. & Lat. Dilingæ, Anno 1556.

AMARALIUS (Franc.) Olysipponensis, concinnavit 2. Tomos Concionum, alterum de Tempore, alterum de Festis, teste *Alegambe*.

AMARANTUS, Ἀμάραντος, scripsit de Scena, teste *Athenæo 8, 6.* Item, ὑπομνήματα εἰς Θεόκριτον. Videatur *Etymologicum Magnum*, in Διαγραμμισμὸς.

AMASÆUS (Romulus) mortuus est Romæ, A. 1558. Bononiæ diu Græcas Latinasque literas cum laude professus est. Scr. Orationes & carmina. Pausaniā Latinè transtulit. Vid. *Thuanus l. 21. & Bumaldus, pag. 207.* De hoc, ni fallor, *Scaliger* accipiendus, *l. 7. de re poët. pag. 790.* Minor in numeris Amasæus atq; liberior: purus tamen & candidus: tum versus non vulgares: tametsi argumentum non admodum felix ad tanti ingenii exercitationem.

AMASÆUS (Pompilius) Romuli filius, Bononiensis, A. 1540. floruit. Edidit fragmenta duo è sexto libro Histor. Polybii, teste *Bumaldo*.

de AMATIS (M. Ant.) JCtus, typis Decisiones Marchicæ Provinciæ, Anno 1602. fol. edi curavit.

AMATUS, Lusitanus, in arte Medica multùm excelluit. Circumferuntur ejus VII. Centuriæ Medicinalium curationum: item Exegemata in Dioscoridem. Vixit, An. 1554.

de AMAYA (Franc.) edidit opera Juridica, A. 1667.

AMBIANAS (G.) edidit Theologiam Positivam, Moralem, Mysticam, tribus voluminibus, fol.

AMBIVERUS (Franc.) Bergomas, condidit Tractatum tripartitum de perfecta Juvenilis ætatis disciplina, An. 1621. Item, Carmina.

AMBIVIUS (Marc.) scripsit de arte pistoria & coquinaria. Vid. *Columella, l. 12. c. 4.*

AMBROSINUS (Alex.) JCt. reliquit Decisiones Perusinas, A. 1610.

AMBROSINUS (Barth.) Bononiensis Medicus, An. 1610. floruit. Vulgavit Panaceam de herbis, à Sanctis denominatis, cum Historia Capsicorum Bonon. Tractatum de Monstris, & Dracologiam.

AMBROSINUS (Hyacinth.) Bononiens. edidit Historiam novarum Plantarum, An. 1657. Patav.

AMBROSINUS (Tranq.) JCtus, scripsit Processum Informativum, An. 1610.

AMBROSIUS, Mediolanensis Episcopus, An. C. 398. obiit. Vitam ejus *S. Paulinus* condidit. Scripta ejusdem *Sixtus Senens. in B. S. pag. 194. Bellarm. de Scr. Eccl. p. 62. Andr. Rivetus l 3. Crit. sacr. c. 16. & seq.* enumerant. Adde *Olearium in Abaco, p. 26. Placcium, p. 143.*

AMBROSIUS, Ἀμβρόσιος, Alexandrinus, A. C. 400. vixit. Scripsit contra Apollinarium.

AMBROSIUS, Florentinus, Camaldulensis Monachus, Emanuelis Chrysoloræ discipulus, An. 1430. claruit. Fuit Græcè & Latinè doctissimus. Dionysium Areopagitam de cœlesti Hierarchia, singulari eloquentiæ puritate, (judice *Jovio in Elog. numero XI.*) Latinis verbis expresserat, atq; item Diogenem Laërtium: verùm non eadem cura limaq; perpolitum. Confer *Reinesium, in Var. Lect. 3, 5. Bellarmino* teste, Orationem Græco idiomate Ferrariæ habuit coram Imperatore Græco & Græcis Episcopis. Basilii librum de Virginitate, & Homilias Chrysostomi in Matth. ex lingua Græca in Latinam transtulit. Ab Eugenio IV. ad Concilium Basileense Orator missus est. Obiit Constantiæ, A. 1490. Vid. *Olearius in Abaco, p. 25.*

AMBROSIUS, Bergomensis, edidit Chronicon, Venetiis, A. 1490.

AMBROSIUS (Isaac) scripsit Prima, Media, Ultima.

AMBROSIUS (Theseus) Papiens. JCtus, A. 1539. claruit. Is tantùm in Syriaca lingua profecit, ut nati Syri ejus ingenium admirati fuerint. Vide suprà, ALBONESIUS.

AMBROSIUS (Joh. Maria) Anno 1670. claruit. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 409.*

AMBROSIUS (Sebast.) edidit Antithesin Ubiquitatis, A. 1591.

AMELESAGORAS, Ἀμελησαγόρας, Chalcedonius, vixit ante tempora belli Peloponnesiaci, teste *Dionysio Halicarnass.* Ab hoc diversus est *Amelesagoras*, Atheni-

Atheniensis, cujus Ἀτθίδα *Antigonus Carystius* allegat, *c. 12.* De utroq; agit *Meursius ad Caryst. pag. 150.*

AMELING (G.) edidit, Anhaltini Ducatus Ecclesiæ ministrorum nomine, Confessionem de quibusdam controversis articulis fidei, & Refutationem Præfationis Libri Concordiæ, A. 1581. & sequenti. Videatur *Placcius*, *pag. 148.*

AMELIUS, Ἀμέλιος, Apameensis, Philosophus, tertio seculo à Christo nato floruit. *Suidas*, Plotini discipulum & Porphyrii præceptorem fuisse, memorat. Centum ferè libros composuit.

AMELIUS (G.) Moravus, Friburgi jus docuit. Edidit Responsa.

AMELIUS (Mart.) JCtus, An. 1556. floruit. A Ferdinando I. ob doctrinam, Nobilium ordini adscriptus est.

AMELRY (Franc.) scripsit Paraphrasin in Ps. CXIV. A. 1551.

AMELUNGIUS (Pet.) de Alchymia commentatus est, A. 1607.

AMERBACHIUS (Bonif.) JCtus, natus est, A. 1495: obiit, A. 1562. Basileæ Leges civiles aliquot annos publicè interpretatus est. Scripsit Epistolam de urbe Basilea, quæ Cosmographiæ *Sebast. Münsteri* inserta est.

AMERBACHIUS (G.) scripsit Carmina, quæ inveniuntur *T. 1. Delit. Germ. p. 375.*

AMERBACHIUS (Vitus) A. 1557. obiit. Edidit 6. libros de Philosophia naturali. Ejus Carmina habentur *T. 1. Delit. Germ. p. 385.* Vid. *Thuanus, l. 19.*

AMERIAS, Ἀμερίας, Grammaticus & Glossographus, ab *Hesychio* & *Athenæo* compluries allegatur.

AMERIUS Gentilianus, Tuscus, Platonicus, Plotini discipulus, à *Porphyrio in vita Plotini* commemoratur.

AMEROTIUS (Adr.) Suessionensis, An. 1560. obiit. Scripsit de Dialectis Græcorum. Meminit ejus *Erasmus in Epistolis, 18, 12.*

AMERPOEL (Joh.) edidit Cartesium Mosaizantem, A. 1669.

AMESIUS (Guil.) Anglus, A. 1630. vixit. Scripsit Bellarminum enervatum: item lectiones in Ps. Medullam Theolog. &c.

AMICANGELUS (Josua) composuit Quæstiones Feudales, A. 1653.

de AMICIS (Franc.) Tract. de Feudis reliquit, Venet. A. 1600. fol.

AMICUS (Barthol.) Italus, An. 1620. claruit. Commentatus est in universam Aristotelis Philosophiam Tomis IIX. Videatur *Alegambe, pag. 55.*

AMICUS (Diom.) Physicus Placentinus, edidit Tract. de morbis Sporadibus, Anno 1607.

AMICUS (Franc.) Consentinus, Italus, A. 1630. claruit. Edidit Cursum Theologicum, de DEO & Angelis. Videatur *Alegambe, p. 113.*

AMIDENUS (Theod.) scr. de Pietate Romana, A. 1625. Romæ.

AMILCAR, Pœnus, à *Columella l. 12. c. 4.* citatur.

AMIOTUS (Jac.) Melodunensis, Gallus, vir Græcè & Latinè doctissimus, An. 1591. obiit. Ob summam eruditionem Caroli IX. & Henrici III. pueritiæ erudiendæ appositus, & ab iisdem Episcopatu Antissiodorensi ornatus est. Diodorum & *Plutarchum* Gallicè transtulit, majore plerumque elegantia, quàm fide, inquit *Thuanus l. 10.* Vid. *Sammarthanus p. 95.* & *And. Saussay, de Script. Eccles. pag. 100.*

AMIPSIAS, Ἀμειψίας, Græcus Comicus, Olymp. LXXXIX. claruit. Inter ejus Fabulas fuerunt Ἀποκοτταβίζοντες, Κατεσθίων, Κόννος, Κωμασταὶ, Μοιχοὶ, Σαπφὼ, Σφενδόνη, Φείδων, ceu videre est apud *Athenæum, Pollucem, Suidam.*

AMIRA (G. Mich.) Edensis, edidit Grammaticam Syriacam, Romæ, A. 1596.

AMIRATUS (Scipio) scripsit Dissertationes in Corn. Tacitum. Item, tres libros de regni Regisq; Institutione.

AMIRUCIUS (G.) Constant. scripsit de Geographia.

AMLINGIUS (Wolfg.) Francus, natus est, A. 1542: obiit, A. 1606. Servestanæ Ecclesiæ XXXIII. annos præfuit. Scripta ejus *Melch. Adamus in Vit. Theol. pag. 755.* enumerat. Confer *Ruelium, part. 2. Concil. p. 732.*

AMMANUS, (Jodocus) composuit Theatrum mulierum, in 4. Anno 1586.

AMMANUS (Paul.) edidit Medicinam Criticam, An. 1670. Item, supellectilem Botanicam, A. 1675.

AMMIANUS Marcellinus, sub Gratiano & Valentiniano, Impp. floruit. Scripsit libros 31. Historiarum. De Ammiano *Whear in Relect. hist. sect. 23.* legi poterit, cui

cui jungendus *Mart. Hanckius, part. 1. de Script. Rom. pag. 164.*

AMMON (Hier.) Norimb. edidit Delitias domesticas, A. 1638.

AMMONIANUS, Ἀμμωνιανὸς, Grammaticus, *Syriani* Philosophi cognatus, *Suidæ* commemoratur. Occupatus fuit in Poetarum enarratione & Græcæ dictionis emendatione. Vid. *Langbainius ad Longinum, pag. 67.*

AMMONIUS, Ἀμμώνιος, Alexandr. Philos. Christianus, A. C. 220. claruit. Compos. Harmoniam Evangelicam. *Suidas* refert, eum ex Christiano Gentilem factum esse. *Sixtus Sen.* Christianum obiisse, tradit. A quibusdam *Saccas* cognominatus est. Vid. *Jonsius in Script. Hist. Phil. l. 3. c. 13.* & *Ph. Labbe, T. 1. Dissert. de S. E. pag. 57.* Adde *Olearium in Abaco, pag. 28.*

AMMONIUS, Hermiæ filius, circa A. C. 500. floruit. Scripsit in Aristotelis Categorias Commentarium: item, in Porphyrium de V. Prædicabilibus. Præterea librum de Differentiis vocũ confecit.

AMMONIUS, Lampriensis, scripsit περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν, citante *Ammonio altero, libro de Diff. vocum*, in βωμός. Vid. *Harpocration* in ἀμαζόνειον, ἰσχάρα: qui etiam corrigendus in θόλος, ubi perperam legitur κωμῶν. Ammonius de Scortis Atticis citatur ab *Athenæo 13, 18.*

AMMONIUS (Joh. Agric.) edidit Scholia in methodum Galeni Therapeuticam, Anno 1534. Primò Græcæ literaturæ, post Doctor Medicinæ & Professor Ingolstadii fuit.

AMMONIUS (Læv.) Gandensis, A. 1556. obiit. Scripsit Elegiam de tempestiva piè vivendi electione. Vid. *Sanderus in Script. Gandav. pag. 91.*

AMMONIUS (Wolf.) edidit tres libros Odarum Ecclesiast. A. 1579.

AMNON, Judæus, A. M. 5000. vixit. Hic composuit Thokaph Thephilla, i. e. robur precationis, quam solent dicere Judæi initio anni & die expiatorio. Vid. *Ganz in Zemach, pag. 141.*

AMOMETUS, Ἀμώμητος, scripsit de Attacorum gente, teste *Plinio 6, 17.* *Antigonus Carystius* ejus Ἀνάπλουν ἐκ Μέμφεως εἰς Ἴσιδος κρήνην allegat, *cap. 164.*

AMOENUS, poëta Christianus, seculo V. claruit. Scripsit Enchiridion Vet. & Nov. Testamenti.

AMORINUS (Octav.) Bononiens. JCtus, A. 1595. floruit. Scripsit in Pandectas.

ab AMPACH (Rochus) edidit Axiomata Philosophica Politica, An. 1676. Salisb.

AMPELIUS (Lucius) compos. librum Memorialem ad Macrinum. Eum primus edidit *Claud. Salmasius* cum Floro. Item, *Jac. Oiselius*, cum Comm. A. 1672.

AMPHICRATES, Ἀμφικράτης, librum reliquit de Viris illustribus, tradente *Laërtio in Aristippo.* Confer *Athenæum, 13, 5.* *Jonsius l. 2. c. 15.* existimat, eum esse Rhetorem illum Amphicratem, qui apud Tigranem vitam voluntaria inedia finiit, teste *Plutarcho in Lucullo.* Videatur *Langbainius in Notis ad Longinum*, περὶ ὕψους, *pag. 21.* & *24.*

AMPHILOCHIUS, Ἀμφιλόχιος, Iconiensis Episcopus, vixit tempore Theodosii M. Anno Chr. 390. Scripsit librum de Spiritu S. item, carmen ad Seleucum, quod *Conr. Rittershusius* Notis illustravit. *B. Hieronymus, Epist. 84.* eum valdè commendat, & ob sacram profanamq́; doctrinam Basilio & Gregorio Nazianzeno exæquat. Vid. *Rivetus l. 3. Crit. sacr. c. 27.* & *Ph. Labbe, T. 1. dissert. de S. E. pag. 60.* Adde *Olearium in Abaco, pag. 30.*

AMPHILOCHUS, Ἀμφίλοχος, Atheniensis, scripsit de Agricultura. Vid. *Varro, l. 1. c. 1.* & *Columell. 1, 1.*

AMPHION, Ἀμφίων, de Museo in Helicone commentatus est. Vid. *Athenæus.*

AMPHIS, Ἄμφις, Comicus Græcus, tempore Platonis Philosophi floruit. Edidit multas Fabulas, ex quibus Ἀθάμας, Ἀλκμαίων, Ἀμπελουργὸς, Ἀπηγλαυκωμένος, Βαλανεῖον, Γυναικομανία, Διθύραμβος, ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Ἔριθοι, Ἰάλεμος, Κουρίς, Κυβευταί, Λευκάς, Ὀδυσσεύς, Οὐρανός, Πλάνος, Ῥάθυμος? Φιλάδελφος, Φιλέταιρος hinc inde apud Græcos Scriptores allegantur. Vid. *Athenæus.*

AMPHITHEUS, Ἀμφίθεος, in Ἡρακλείᾳ ab *Harpocratione* in ἀμβοὶ allegatur.

AMPICOLLUS (Ant.) edidit Biblia aurea, Colon. A. 1628.

AMPSINGIUS (Joh. Assuer.) Transisulanus, scripsit de Alopecia & Ophiasi,

Anno

A. 1616. Edidit quoque dissertationem Jatromathematicam, A. 1629.

AMPSINGUS (Sam.) scripsit contra Anabaptistas, A. 1619. Leidæ.

AMRHYN (Beat.) edidit librum titulo, Philosophia in obsequium orthodoxæ fidei, A. 1666. Ingolst. in 4.

AMSDORFIUS (Nic.) An. 1563. obiit. Is, cùm *G. Major* Bona Opera ad salutem necessaria asseruisset, in contrariam partem lapsus, B. O. ad salutem noxia & perniciosa esse, affirmare non dubitavit. Vid. *Adr. Bajerus in Jenens. Rect. pag. 440. & Albinus in Chron. Misnensi, pag. 348.*

AMSTELODAMUS (Alardus) Vid. suprà, ALARDUS.

AMTHOR (Casp.) edidit Chrysoscopium vel aurilegium, A. 1632.

AMYDEUS (Theod.) in lucem dedit Tractatum Datarium, Venet. A. 1653. fol.

AMYNTAS, Ἀμύντας, scripsit Σταθμοὺς vel mansiones. Videatur *Ælian. Hist. anim. 17, 17.*

AMYNTIANUS, Ἀμυντιανὸς, Hist. tempore M. Antonini Imp. claruit. Scripsit de laudibus Alexandri: item, vitam Olympiadis, Philippi, &c. Testis *Photius, Cod. CXXXI.* Amyntianus ἐν τῷ περὶ Ἐλεφάντων, *Scholiastæ Pindari in Pyth. pag. 32.* quoque citatur.

AMYRALDUS (Moses) Salmuriensis, A. 1665. obiit. Edidit Irenicum: item, defensionem doctrinæ Calvini de absoluto decreto, An. 1741. Vid. *Ruelius part. 4. Concil. pag. 794.*

AMYRUZES (G.) composuit Historiam Concilii Florentini. Vid. *Mallincrot. pag. 58.*

ANACHARSIS, Ἀνάχαρσις, Scytha, claruit tempore Crœsi & Solonis. Scripsit de legibus Scytharum: de re bellica: item, de vitæ humanæ fragilitate, versibus. Confer *Suidam & Laërtium.* Fertur anchoram & rotam figulinam invenisse.

ANACREON, Ἀνακρέων, Tejus, circa Olymp. LXII. claruit, Polycratiq; Samio, quem versibus celebravit, admodùm charus fuit. Scripsit Elegias & Jambos ἰάδι διαλέκτῳ, i. e. Jonica dialecto, teste *Suida*: item, Anacreontica. *Clemens l. 1. Stromat.* ἐρωτικῶν, i. e. amatoriorum carminum inventorem fuisse, dicit. Periit acino uvæ passæ suffocatus, ut est apud *Valer. Max. 9, 12.*

ANANIAS, Ἀνανίας, Jambographus poëta fuit. Meminit ejus *Tzetzes in Lycophr. & Athenæus l. 3.*

de ANANIA (Joh.) Bononiens. JCtus, An. 1458. obiit. Reliquit Comment. in Decretales, & volumen Consiliorum: item, librum de Jure Patronatus. Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. pag. 455.*

ANANIAS (Joh. Laurent.) scripsit de Natura Dæmonum, Venet. A. 1589.

de ANASCO (Pet.) Limensis, Peruanus, A. 1605. obiit. Scripsit lingua Tucumanica Catechismos & Confessionaria. Vid. *Alegambe, pag. 370.*

ANASTASIUS, Ἀναστάσιος, Antiochenus, Theopolitanus dictus, A. C. 608. floruit. A Judæis miserè excarnificatus est: unde eum inter martyres referunt. Scripsit in Hexaemeron contemplationes Anagogicas. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 31.*

ANASTASIUS, Bibliothecarius, vir Græcè & Latinè doctus, vixit An. C. 858. Multa scripsit. Inter alia etiam vitas Pontificum Rom. quarum ultima est Nicolai I. composuit. Chronicon *Georg. Theophanis* quoque Latinè transtulit. Translatio Historiæ Josaphati & Barlaami eidem adscribitur. Judicia *Baronii & Sigonii* de Anastasio vide apud *Whear in Relectionibus, sect. 41.* Adde *Philipp. Labbe T. 1. Diss. de S. E. p. 63. & Olearium in Abaco, pag. 31.*

ANASTASIUS, Nicenus, scripsit Responsa ad Orthodoxorum Interrogata. Vid. *Labbe l. c. pag. 68.*

ANASTASIUS, Sinaita, A. C. 561. floruit. Reliquit Quæstiones & Responsiones de variis argumentis in S. Scripturam, numero CLIV. Vid. *Labbe l. c. pag. 70. & 712. & Niceph. Callistus 17, 30. & 18, 44.*

ANATOLIUS, Ἀνατόλιος, Laodicensis Episcopus, An. C. 283. floruit. Decem libris Arithmeticas Institutiones complexus est. Meminit ejus *S. Hieronymus in Catalogo.* Anatolius de denario & numeris eo comprehensis extat manuscriptus in *Biblioth. August.*

ANATOLIUS, Leontii F. JCtus, jus civile Beryti docuit. Tempore terræmotus Constantinopolitani periit. Idem Pandectas

Pandectas unà cum aliis consarcinavit. Vid. *Gu Panzirolus in JCt.1, 79.*

ANAXAGORAS, Ἀναξαγόρας, Clazomenius, Anaximenis discipulus, circa Olymp. LXXV. Philosophiam ex Jonia Athenas transtulit. Primus omnium, mentem omnia condidisse, teste *Vellejo ap. Cicer. de N. D.* docuit. Et quia frequenter τȣ̃ νȣ̃, i. e. mentis mentionem fecit, Νȣ̃ς cognominatus est. Obiit A. 1. Olymp. LXXXIIX. De Anaxagora prolixè agit *Laërtius.* Confer *Voss. in Mathem. scient. pag. 148.* item *Suidam.*

ANAXAGORAS, Grammaticus, περὶ βασιλείας, i. e. de regno scripsit. Vid. *Meursius ad Chalcidii Timæum, pag. 22.* Junge *Ælianum, lib. 4. V. H. c. 14.*

ANAXANDRIDES, Ἀναξανδρίδης, scripsit περὶ τ̃ ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων. Videatur *Vaticana Appendix Proverb. pag. 259.* & *Plutarchus in quæst. Græc.*

ANAXANDRIDES, Camiræus, Comicus Græcus, Olymp. CI. claruit. Scripsit 65. Fabulas, & decies vicit. Fabulæ ejus apud *Athenæum aliosque* citantur, Ἀγροικοι, Αἰσχρῶν, Ἀγχίσης, Διθύραμβος, Ἡρακλῆς, Θησαυρὸς, Κερκὶς, Κιθαρίστρια, Κυνηγέται, Λυκȣ̃ργος, Νεκτάριον, Νηρεὺς, Ὀδυσσεὺς, Πάνδαρος, Πέλιας, Πρωτεσίλαος, Σαμία, σάτυροι, Τηρεὺς, Φιαληφόρος. *Suidas* autor est, ipsum primum amores & stupra virginum introduxisse in scenam. Vid. *Meurs. in Rhodo, pag. 86.*

ANAXARCHUS, Ἀνάξαρχος, Abderita, Philosophus, circa Olymp. CX. claruit. Alexandri M. Comes fuit, quemadmodum *Ælianus, V. H. 9, 30.* tradit.

ANAXICRATES, Ἀναξικράτης, *Straboni l. 16. pag. 768.* memoratur.

ANAXILAUS, Ἀναξίλαος, Hist. à *Dionysio Halicarnass. initio rerum Rom.* allegatur.

ANAXILAUS, vel, ANAXILAS, Comicus, Olymp. C. floruit. Ei seqq. Fabulæ tribuuntur, Αὐλητὴς, Βοτρυλίων, Γλαῦκος, Εὐανδρία, Καλυψὼ, Λυροποιὸς, Κίρκη, Μάγειροι, Μονότροπος, Μυροπώλης, Πλȣ́σιοι, Ὑάκινθος, Πορνοβοσκὸς, Χάριτες, Χρυσοχόος, Ὧραι.

ANAXILAUS, Medicus, sæpè à *Plinio* citatur. Quæ sint Anaxilai ludicra apud *Irenæum l. 1. contra Hæres. c. 4. Marsilius Cagnatus, Var. Obs. 3, 10.* inquirit.

ANAXILIDES, Ἀναξιλίδης, scripsit de Philosophis, teste *Laërtio in Platone,* & *Hieronymo 1. contra Jovin.*

ANAXIMANDER, Ἀναξίμανδρος, Milesius, Thaletis discipulus, Anno 2. Olymp. LIIX. obiit. Is infinita principia mundosque infinitos statuit: item, Deos nativos, longoque intervallo orientes & occidentes. Vid. *Cicero 1. de placit. Philosoph. Suidas,* eum primum æquinoctium, & solstitia, & horologia invenisse, asserit. Scripsit de natura, stellis fixis: item, Sphæram & terræ ambitum.

ANAXIMANDER, Junior, prædicti filius, scripsit symbolorum Pythagoricorum ἐξήγησιν, teste *Suida.*

ANAXIMENES, Ἀναξιμένης, Milesius, Anaximandri Milesii discipulus, Philosophus, tempore Crœsi claruit. Is, teste *Augustino,* aërem omnium rerum causam statuit: Deos etiam ipsos ex aëre ortos credidit. Juxta *Apollodorum,* Olymp. LXIII. obiit.

ANAXIMENES, Lampsacenus, Hist. & Rhetor, Comes Alexandri M. fuit, cujus etiam res gestas stilo expressit. Res à Philippo gestas itidê composuit. *Eustratius ad l. 3. Ethic. c. 8.* ex iis librum 4. allegat. Vid. *Meurs. in Chalcid. p. 37.* & *seq.* Huic Anaximeni *Pet. Victorius* libros Rhetoricorum ad Alexandrum, qui *Aristoteli* vulgô adscribuntur, tribuit. Quomodo Anaximenes iste Alexandrum circumvenerit, ut Lampsacenis, quibus iratus erat, parceret, *Val. M. 7, 3.* exponit. Adde *Suidam.*

ANAXIMENES, Lampsacenus, Junior, prioris ex sorore nepos, tempore Ptolemæi Lagi claruit. Hic est forsan Anaximenes ille, quem *Athenæus* ἐν μεταλλαγαῖς τ̃ βασιλέων citat. Adde *Stephan.* in Παστραρχίδαι. *Fulgentius in Mythol. pag. 142.* Anaximenis meminit, qui de picturis antiquis scripserit.

ANAXIPOLIS, Ἀναξίπολις, Thasius, inter rei Rusticæ scriptores à *Terentio Varrone, l. 1. c. 1.* numeratur. *Plinius 14, 14.* etiam Anaxipolidis Thasii, Comici, meminit.

ANAXIPPUS, Ἀνάξιππος, novæ Comœdiæ

mœdiæ Poeta, ſub Antigono & Demetrio claruit. Vid. *Suidas*. Ejus Ἐπιδικαζόμενον *Ælianus hiſt. Anim. l. 13. c. 4.* Κεραυνούμενον verò, Κιθαρῳδὸν, & Φρέαρ *Athenæus* citat.

ANAXIS, Ἄναξις, Bœotus, Hiſtoricus, à *Diodoro Siculo l. 15.* allegatur.

ANCHARANUS (Pet.) Bononienſ. JCtus, Baldi diſcipulus, A. 1370. floruit. Scripſit in Decretales & Clementinas. A nonnullis veridicus Interpres & lumen Juris vocatur. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. l. 3. c. 26. Ph. Labbe, T. 2. Diſſert. de S. E. p. 183. Ghilinus, vol. 2. pag. 211.* Confer *Olearium in Abaco, p. 364.*

de ANCHARANO (Jac.) JCtus, ſcripſit Proceſſum Luciferi contra JESUM.

ANCHARANUS (Pet. Joh.) Rhegienſis JCt. edidit tres libros familiarium Juris Quæſtionum, Venet. A. 1580. fol.

ANCHIETTA (Joſephus) Canarinus, A. 1597. obiit. A *nonnullis* Apoſtolus Braſiliæ nominatur. Scripta ejus recenſet *Alegambe, pag. 78.* Vitam verò quinq; libris deſcripſit *Sebaſt. Barretarius.*

de ANCONA (Auguſtinus) aliàs *Triumphus* dictus, A. 1328. obiit. Scripſit Summam de poteſtate Eccleſiaſtica: Item, Comment. in Orationem Dominicam, Salutationē Angelicam, Magnificat, &c.

de ANCONES (Andr. Lucas) Granatenſis, Anno 1642. Comment. in Eſaiam, Tomis duobus edidit.

ANCYRANUS (Marcell.) ſcr. ad Decretalem, ſuper ſpecula Honorii III.

ANDALO (Pet.) de Andalo, JCt. A. 1217. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 15.*

ANDALO de Nigro, Janucnſis, laudatur à *Boccatio in Geneal. Deor. 1, 6. & 15, 6.*

ANDERSONUS (Alex.) Aberdonenſis, ſcr. Exercitationes Mathematicas, Lond. An 1620.

ANDERSONUS (Henr.) Scotus, compoſuit Muſarum querimoniam ob paupertatem.

ANDERSON (Rob.) Textor ſericarius in Anglia, vulgavit Stereomaticas propoſitiones, Londini, A. 1668. cum Appendice.

ANDLERUS (Erh. Steph.) edidit Iſagogen bello-politicam, A. 1663.

ANDLERUS (Franc. Frid.) ſcripſit Medullam Juris Juſtinianei, A. 1662.

de ANDLO (Pet.) de Romano Imperio, commentatus eſt. Prodiit cum Notis *Marq. Freheri*, An. 1612.

de ANDLO (Pet.) alius à priore, edidit Specimina bombomachiæ Mareſii, An. 1670. Lugd. Bat.

ANDOCIDES, Ἀνδοκίδης, Athenienſis, X. Oratorum Græcorum antiquiſſimus eſſe fertur. Facundiam ejus deprædicat *Thucydides l. 8.* unde cognoſcimus, Alcibiadi æqualem fuiſſe. Quatuor Orationes ejus, quarum 1. eſt περὶ τῶν μυστηρίων. 2. περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου. 3. περὶ τῆς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. 4. κατ' Ἀλκιβιάδου, interprete *Alfonſo Miniato*, hodieq; ſuperſunt.

ab ANDRADA (Anton.) Luſitanus, Anno 1620. vixit. Scripſit detectionem regni Cataii ſive regnorum Thebet, quæ à nonnullis in Italicam, Polonicam, & Flandricam linguam translata eſt. Vid. *Alegambe, pag. 35.*

de ANDRADA (Seb. Acoſta) edidit Comm in Threnos, A. 1609. Lugd.

ANDRADIUS (Jac. Payua) ſcripſit Defenſionem Concilii Tridentini.

S. ANDREAS, Jeſu Chriſti Apoſtolus, in Achaja Evangelium prædicaſſe fertur. Manichæi ejus Acta olim ſe habere profitebantur. Ea à *Gelaſio, Diſt. XV.* reprobata ſunt. Vid. *Euſeb. H. E. 3, 25.*

ANDREAS, Ἀνδρέας, Medicus, Βιβλιαίγισθος, i. e. librorum adulter dictus eſt. Vid. *Etymol. M. in* βιβλιαίγισθος, & *Thomaſius in Tr. de Plagio, §. 76.* qui eum Galeno antiquiorem autumat. Andream ἐν Νάρθηκι, *Scholiaſtes Nicandri, pag 45.* allegat. Andreæ Medici meminit etiam *Dioſcorides, pag. 1.*

ANDREAS, Cæſarienſis, Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus, juxta quosdam ſeculo IV. A C. 390: juxta *Bellarminum* verò ſeculo VI floruit. Scripſit in Apocalypſin. Ex eo *Aretas*, *Cæſarienſis*, compendium ſuum conſarcinavit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 33.*

ANDREAS, Cretenſis, ſi *Caniſio* ſtamus, A. C. 550. claruit. Reliquit Homilias. *Tzetz. in Chiliad. 9. pag. 177.* ejus Καινὸν μέγαν allegat.

ANDREAS, Eſernitanus, JCtus, ab eo, contra quem ſententiam tulerat, teſte *Spiegelio*, interfectus eſt.

ANDREAS, Hieroſolymitanus, ſcr. Sermonem in ſalutationem S. Mariæ.

ANDREAS, Laudunensis, Ludovicum V. contra Pontifices defendit.

ANDREAS, Panormitanus, ἐν τοῖς Σικελικοῖς ... πόλιν, ab *Athenæo, lib. 14.* allegatur.

ANDREAS, Ratisbonensis Presbyter, tempore Sigismundi Imp. vixit. Scripsit Chronicon de Ducibus Bavariæ, quod prodiit, An. 1602. Ambergæ. Idem de Monasteriis scripsisse traditur.

ANDREAS, Staffelsteinensis, An. 1502. obiit. Reliquit varia. Vid. *Bruschius de Monast. pag. 91. a.*

ANDREAS (Ant.) Franciscanus, A. 1320. vixit. In 4. libros Sententiarum Lombardi commentatus est.

ANDREAS (Conr.) Hessus, Alfeldianus, An. 1565. edidit enarrationem in primam Pauli ad Corinthios.

ANDREAS (Elias) Carmina elaboravit. Extant *T. 1. Delit. Gall. pag. 66.*

ANDREAS (Joh.) Bononiens. JCtus, An. 1348. vixit. Bononiæ XLV. annis Jus docuit. *Trithemio* Fons Canonum dicitur. In *Epitaphio* audit *Rabbi Doctorum, lux, censor, normaque morum.* Tanta abstinentiâ usus est, ut 20. annos pelle ursina tectus noctu cubitaret, prout scribit *Spiegelius in Append. Lex. Juris.* Scripsit Comm. in libros V. Decretalium. Item, de arbore consanguinitatis & affinitatis. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. 3, 19. Ghilinus, vol. 2. pag. 118. Bumaldus, p. 107.*

ANDREAS (Lancellot.) Londinens. An. 1626. obiit. Scripsit in varia Scripturæ loca.

ANDREAS (Valer.) Dassellius, JCt. natus est, A. 1588. Scripsit Dissertationem de Toga & Sago, sive, de Literatura & Militia: Notas in Ibin Ovidii: Bibliothecam Belgicam. Vid. *Sweertius in A. B. p. 697.* & ipse *Val. Andreas in Fastis Lovaniens. pag. 207.*

ANDREÆ (Car.) edidit curatorem animæ, A. 1673.

ANDREÆ (Jac.) celebris Theologus, natus est, A. 1528; obiit, A. 1590. Vitam ejus prolixè descripsit *Joh. Valent. Andreæ*, nepos. Hujus operâ Liber Concordiæ, cui 3. Electores, 21. Principes, 22. Comites, 35. Civitates Imperiales, & octies mille ministri subscripserunt, prodiit. Idem Mompelgarti cum *Theod. Beza* gravissimam Disputationem habuit. Juxta quosdam, ultra CL. variorum argumentorum opera composuit.

ANDREÆ (Joh. Valent.) Tubing. natus est, An. 1586: obiit, An. 1628. Scripsit Famam Andreanam reflorescentem, Mythologiam, Menippum, &c.

ANDREÆ (Samuel) edidit Examen Cabbalæ Philosophicæ D. Henr. Mori, Anno 1670.

ANDREÆ (Tob.) Philosophus Gronignanus, Assertiones methodi Carthesianæ primæque Philosophiæ, Anno 1653. publicavit.

ANDRELINUS (P. Faustus) Foroliviens. A. 1518. obiit. Carmina, quæ scripsit, occurrunt *T. 1. Delit. Ital. pag. 107.* Meminit ejus *Erasmus, in Prov.* Mensa Syracusana: Faustus Andrelinus (inquit) Foroliviensis, Poëta non solùm laureatus, verum etiam Regius, atque etiam (si DIS placet) Regineus, vetus congerro meus, qui plusquam XXX. jam annos in celeberrima Parisiorum Academia Poëticen docet, in Carmine, quod de Pavimento inscripsit, in Anglos derivavit, &c. Hæc ille. Composuit etiam Epistolas Proverbiales.

ANDREOLUS (Joh. Franc.) JCt. edidit sex partes Controversiarum Forensium, A. 1668. Genev.

ANDRIES (Jodoc.) Cortracensis, edidit Crucem Christi perpetuam, Ann. 1652. Antv. Item, annum faustum, mensem, hebdomadem, A. 1642. Videatur *Alegambe, pag. 280.*

ANDRISCUS, Ἀνδρίσκος, Ναξιακὰ aliquot libris tradidit. Citatur à *Parthenio c. 9. & 19.* Junge *Casaub. in Athen. pag. 154.*

ANDROCLES, Ἀνδροκλῆς, scripsit περὶ Κύπρου. Meminit ejus *Tzetz. in Lycophr. pag. 73.* Vid. *Meursius in Cypro, pag. 1.*

ANDROCLIDES, Ἀνδροκλείδης, sub Aureliano Imp. claruit. Scripsit de Sophistis sibi contemporaneis, teste *Suida.* Androclidis cujusdam meminit *Plutarchus in Lysandro.*

ANDROCYDES, Ἀνδροκύδης, scripsit de Symbolis Pythagoricis, *Jamblicho teste, pag. 134.* Vid. *Jonsius de Script. hist. Phil. pag. 320.*

ANDROETAS, Ἀνδροίτας, Tenedius, Περίπλουν τῆς Προποντίδος edidit. Vid. *Schol. Apollonii. l. 2. pag. 171.*

ANDROMACHUS, Ἀνδρόμαχος, Byzantius,

zantius, Poëta, If. *Tzetzæ in Lycophr. pag. 3.* memoratur.

ANDROMACHUS, Cretenfis, profeffione Medicus, tempore Neronis Imp. claruit. *Galenus l. 1. de Antid. c. 1.* Neronis archiatrum fuiffe, tradit. Scripfit θηριακὰ carmine: item de medicamentis compofitis ad affectus externos. Vid. *Joh. Tzetz. in Chil. 12. pag. 224.* Andromachum quendam ἐν Ἐτυμολογικοῖς laudant *Scholia parva in Iliad. Hom. pag. 225.*

ANDROMACHUS, Neapolitanus, Sophifta, tempore Diocletiani, Nicomediæ docuit, tefte *Suida.*

ANDRON, Ἄνδρων, Alexandrinus, Chronica compofuit.

ANDRON, Ephefius, de VII. Græciæ Sapientibus librum confcripfit. Hunc à *Suida* notari in Σαμίων, admodum verifimile videtur. Vid. *Jonfius de hift. Ph. Script. 1, 8.*

ANDRON, Halicarnaffeus, Ἐπιτομὴν τῶν συγγενειῶν contexuit.

ANDRON, Tejus, inter Græcos fcriptores refertur. De his 4. Andronibus *Joh. Meurfius in Notis ad Apollonium Dyfcolum, pag. 95.* prolixè agit.

ANDROMENIDES, Ἀνδρομενίδης, ab *Hefychio* in voce Ἐνόδια adducitur.

ANDRONICIANUS, Ἀνδρονικιανός, Philofophus Chriftianus, fcripfit libros 2. adverfus Eunomianos, tefte *Photio, Cod. XLV.*

ANDRONICUS, Ἀνδρόνικος, Conftantinopolitanus, An. 1327. floruit. Condidit Dialogum contra Judæos.

ANDRONICUS, Rhodius, ab Ariftotele undecimus, tempore Pompeii M. Scholæ Peripateticæ præfuit. Librum Categoriarum Ariftotelis, tefte *Simplicio*, παραφραστικῶς expofuit. Hic eft Andronicus ille, qui, ut *Plutarchus* teftatur, Ariftotelis libros à Tyrannione accepit, defcripfit, & in vulgus edidit. Andronicum laudat *Boëthius in Scriptis Philofoph. pag. 284. & 539.* Plura de Andronico invenies apud *Meurfium, libro de Rhodo, p. 88. Reinefium in Epift. 38. ad Rupert. pag. 312. Placcium, p. 62.*

ANDRONICUS, Junior, fcripfit de Affectibus Græcè. Eum *Dav. Hœfchelius* primum edidit. Diverfum effe ab Andronico Rhodio, *G. J. Voffius, lib. de Philofophia, c. 5. §. 34.* affirmat.

ANDRONICUS (Livius) Vid. LIVIUS.

ANDRONICUS (Tranq.) apud *P. Jovium in Elog. p. 299.* præclarus Ciceronis æmulator audit. Legationem ad Turcam obiit, eamque fuis Commentariis illuftravit.

ANDROSTHENES, Ἀνδροσθένης, Thafius, Alexandri Magni temporibus claruit. Defcripfit orbem terrarum. Alius, & quidem junior, Androfthenes fcil. Cyzicenus, *Polybio* memoratur.

ANDROTION, Ἀνδροτίων, fcripfit Hiftoriam Atticam, tefte *Paufania.* Androtionem quendam de Agricultura fcripfiffe, *Plinius in Hift. Nat.* & *Varro l. 1. c. 1.* memorant.

ANDROTIUS (Fulv.) Picenus, fcr. Tractatum de Viduitate, A. 1611. Vid. *Alegambe, pag. 145.*

ANEMOECIUS (Wolfg.) caftigationes in Officia Ciceronis, tefte *Wolfio in off. pag. 733.* compofuit.

ANEPONYMUS (Greg.) Ἀνεπώνυμος, Syntagma Philofophiæ reliquit. Prodiit Auguftæ GræcoLatinè, A. 1600.

ANGELELLUS (Andr.) JCtus, A. 1441. floruit. Scripfit fuper 2 Digefti novi.

ANGELELLUS (Joh. Maria) Ann. 1524. claruit. De vita Ufumcafanis commentatus eft.

ANGELERIUS (Hippol.) condidit libellum de Antiquitatibus Urbis Ateftinæ.

ANGELICUS (Joh.) Quæftiones in Scotum, A. 1512. fol. Venet. edidit.

ANGELINUS (Facund.) fcripfit de Venæfectione, Patav. A. 1650.

ANGELINUS (Fulv.) fcripto egit de verme admirando, per nares egreffo, Ravennæ, A. 1610.

ANGELIRICCIUS (Mich.) Exercitationem Geometricam de minimis & maximis, in 4 publicavit.

de ANGELIS (Alex.) Spoletinus, edidit quinq; libros contra Aftrologos conjectores Obiit, A. 1620. Vid. *Alegambe, p. 10.*

de ANGELIS, (Auguftin.) fcr Lectiones Meteorologicas, editas Romæ, A. 1652.

de ANGELIS (Franc. Ant.) Surrentinus, A. 1623. Colellæ in Æthiopia obiit. Inter Æthiopes diu verfatus eft. Vertit complures libros in linguam Agaënfem, quæ inter Æthiopes celebris eft; nominatim

natim verò Commentarios Joh Maldonati in Evangelium Matthæi & Lucæ. Vid. *Alegambe, pag. 113.*

de ANGELIS (Guil.) Antv. Anno 1550. obiit. Edidit Defensorium Jurisdictionis Rectoralis.

de ANGELIS (Hier.) Siculus, scripsit brevem relationem de regno Yezo, quod ipse primus lustravit ultra Japoniam situm ad Euro-Africum. Combustus est jussu Imperatoris Japoniæ, Anno 1623. Vid. *Alegambe, pag. 182.*

de ANGELIS (Joh.) scripsit Vindicias ab Aldes diss. contra *Harvæum*, A. 1667.

de ANGELIS (Mutius) Spoletinus, An. 1597. obiit. Reliquit Commentarios in omnes ferè libros Philosophicos Aristotelis: item, in Summam Thomæ: Notas in Epistolas Pauli. Vid. *Alegambe, p. 346*

de ANGELIS (Paulus) Syracusanus, dedit descriptionem Basilicæ S. Mariæ Majoris, libris XII. Romæ, An. 1621. fol.

de ANGELIS (Pet.) edidit Judicem Regularem, A. 1665.

de ANGELIS (Steph.) Spoletinus, Anno 1620. obiit. Scripsit de infinitis Parabolis: item, LX. Problemata Geometrica. Vid. *Greg. Letus in Ital. regnante, pag. 233.*

ANGELOCRATOR (Dan.) Corbachiensis, Ann. 1601. Chronologiam autopticam publicavit. Idem Synodo Dordracenæ, Anno 1618. interfuit. Quin etiam anno hujus seculi 28. librum suum de Ponderibus denuo & quidem emendatiorem emisit. Scripsit etiam Epitomen Conciliorum. Vid. *Vossius de scient. Mathem. pag. 402.*

ANGELOMUS, Luxoviensis Monachus, Anno Domini 830. claruit. Scripsit in 4. libros Regum: item in Cant. Canticorum. Vid. *Ph. Labbe T. 1. Dissert. de S. E. pag. 77.*

ANGELONIUS (Franc.) laudatur à *Leone Allatio in Apibus Urbanis, pag. 103.*

ANGELUS (Andr.) Struthiomontanus, vixit tempore Rudolphi II. Imper. Composuit Chronicon Nobilitatis & Urbium Holsatiæ: item, Chronicon Marchiacum, A. 1598. fol.

ANGELUS (Arnold.) edidit Virtutis & Ho[illegible] ædes, carmine Græco & La[illegible], A. 1666. in 4 Pragæ.

ANGELUS (Bald.) scripsit de natura Viperæ.

ANGELUS (Christoph.) Peloponnesius, Anno 1618. claruit. Scripsit de ritibus Græcæ Ecclesiæ. Eum edidit *G. Feblavius.*

ANGELUS (Jac.) Florentinus, teste *Jovio in Elogiis, numero 131.* Cosmographiam Ptolemæi è Græcis codicibus & tabulis diligentissimè lineis ex picturæ dimensione expressit, & Alexandro V. Pontifici dedicavit.

ANGELUS (Joh.) Bavarus, A. 1512. obiit. Fuit magnus Orator, & Mathematicus excellentissimus. Vulgavit Astrolabium planum, continens qualibet hora atque momento æquationes domorum cœli, moramq́; in utero matris, cum quodam Tractatu de Nativitatibus, Anno 1494. Venet.

ANGELUTIUS (Theod.) à Belforte, Medicus, edidit artem Medicam, Anno 1588. & quatuor libros de natura & curatione malignæ febris, Venet. A. 1593.

ANGERIANUS (Hieronymus) Italus, scr. Erotopægnion, & alia. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 174.* De Angeriano ita *J. C. Scaliger, l. 6. de re poët. pag. 787.* Angerianus fecit arguta multa, sed parum argutè. Neque enim satis est, sententias pedibus conclusisse. Romanis, dico. Nam Græci modò dicant, quo dicant modo, nihil pensi habent. Græcè igitur ea si essent scripta, pro divinis haberentur. Nunc autem Latina puritas alias leges postulat.

de ANGESTO (Hieron.) edidit Moralia, A. 1526.

ANGLES (Josephus) Valentinus, scripsit Quæstiones in l. 2. & 4. Sententiarum.

ANGLICUS (Adamus) Vide infrà, GODDAM.

ANGLICUS (Barth.) Ann. 1360. claruit. Scripsit XIIX. libros de genuinis rerum proprietatibus. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 66. Barthius, Glaunvillum* aliàs vocari memorat.

ANGLICUS (Joh.) Anno 1320. claruit. Composuit Rosam Anglicam, quæ prodiit Venet. A. 1516.

ANGLICUS (Mich.) Bellimontensis Hanno, scripsit quatuor libros Eclogarum, teste *Swertio.*

ANGLUS (Bened.) edidit Regulam perfectionis, A. 1613.

ANGLUS (Thom.) scripsit Peripateticas Institutiones, Anno 1646. Item, So-

num

num buccinæ, Anno 1659. Colon. Item 3. Tomos Institutionum Ethicar. Anno 1660. Lond.

ANGUILBERTUS (Theob.) Medicus, confecit librum, quem Mensam Philosophicam inscripsit, Paris. A. 1530. teste *Wareo*.

ANGUILLARA (Aloys.) scripsit de Plantis, A. 1561.

ab ANGUILLIS (Marcabrunus) Consiliorum volumen vulgavit, Venet. An. 1583 fol.

ANGUISOLA (Anton.) edidit Compendium simplicium & compositorum medicamentorum: item, Historiam Unicornis.

ANGUISOLA (Joh.) Cæsenas, A. 1300. floruit. Scripsit librum de Protestationibus. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. pag. 427.*

ANGULARIS (Joh.) scr. de Indulgentiis contra Wesselum, A. 1470.

ANHALTINUS (Georgius) Princeps & Theologus, natus est, An. 1507: obiit, An. 1553. Merseburgensi Ecclesiæ præfuit. Scripta ejus extant, eaque recenset *Melch. Adamus in Vit. Theol. pag. 255.* & *Jac. Verheiden, in Elog. præstant. Theologor. pag. 44.*

ANHORNUS (Barth.) scr. Meletemata sacra, A. 1661. in 4.

ANIANUS, Alarico, Gothorum R. jubente, Volumen de Legg. Theodosii Imp. confecit, quemadmodum Sigebertus tradit. Vid. *Reinesius in Epist. ad Daumium, pag. 21.*

ANIANUS, Abbas Aldenburgensis, Anno 1457. floruit. Scripsit Chronicon universale à C. O. usque ad sua tempora, teste *Sandero*.

ANISIUS, Abbas, reliquit Tragœdias.

ANLUS (Alex.) scr. summam vel destructorium vitiorum, A. 1582. Venet.

de ANNA (Fabius) JCtus, edidit Controversias Forenses, A. 1600. fol.

de ANNA (Joh. Vinc.) JCtus, edidit duos libros Allegationum, & primum librum Singularium, Neapoli, A. 1601. fol.

ANNATUS (Franc.) Ruthenensis, Gallus, scripsit refutationem libelli Janseniani, A. 1655. in 8. Leod. Vid. *Alegambe, pag. 113.*

ANNIANUS, Poëta, tempore Trajani & Hadriani floruit. Commendatur ab *Agellio l. 7. c. 7.* & *lib. 9. cap. 10.* Annianus poëta (inquit) præter ingenii amœnitates, literarum quoque veterum, & rationum in literis opidò quam peritus fuit.

ANNICERIS, Ἀννίκερις, Cyrenæus, Philosophus, vixit Alexandri M. tempore. Ab hoc Anniceria secta originem duxit. Vid. *Strabo l. 18.* & *Reinesius ad Daum. pag. 121.*

ANNICOLA, (Paulus) An. 1535. obiit. Scripsit de autoritate Papæ.

ANNITA (Thom.) edidit Speculum poëtarum, Venet. A. 1571. in 4.

ANNIUS, Ἄννιος, Stoicus Philosophus, *Porphyrio in vita Plotini* memoratur.

ANNIUS (Joh.) Viterbiensis, natus est, A. 1437: obiit Romæ, tempore Pontificis, Alexandri VI. Fuit Latinè, Græcè, & Hebraicè doctus. Edidit XXVII. Antiquitatum libros, in quibus multi ficti & suppostitii auctores continentur. Vid. *Lud. Vives l. 5. de Trad. Discipl. p. 507. Christ. Rupertus in Historia Univ. pag. 29.* & *Joh. Rhodius in Tr. de Suppofit. Autoribus, pag. 12.* & *seqq.*

ANRADANUS (Chr. Emporius) A. 1570. claruit, & Historiam Passionis Christi, ex 4. Evangelistis collectam, carmine Heroico reddidit.

ANRIQUEZ (Henr. Georg.) Guardiensis Hisp. scripsit de regimine cibi & potus, & reliquarum naturalium rerum usu, A. 1594.

ANSALDIUS (Franc.) JCtus, edidit Consilia, fol. Item, Tract. de Jurisdictione, A. 1643. fol. Lugd.

ANSEGISUS, An. 1344. floruit. Leges Francicas Caroli M. Ludovici & Lotharii quatuor libris complexus est. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 36.*

ANSELMUS, Cantuariensis, A. 1109. obiit. Erat discipulus Lanfranci. Scripsit de Incarnatione Verbi librum unum: Item, alium, cur DEUS homo? Plurima ipsi falsò adscribi, *Bellarminus de S. Scriptoribus Ecclesiast. pag. 134.* contendit. Vid. *Ph. Labbe T. 1. Dissert. de S. E. p. 79.* & *719.* & *Olearius in Abaco, p. 37.*

ANSELMUS, Gemblacensis, Monachus, Chronicon Sigeberti Gemblacensis continuavit. Obiit, A. 1135.

ANSELMUS, Laudunensis, cognomine Scholasticus, juxta *Sixtum Senens.* A. C. 1110. floruit. Hic, teste *Bellarmino*, Glossam interlinearem, ut vocant, composuit. Vid. *Ph. Labbe l. c. p. 87.* & *721.*

ANSELMUS, Lucenſis Epiſcopus, Anno 1086. obiit. Scripſit duos libros pro Gregorio VII. contra Henricum Imp. & Guibertum Antipapam. Vid. *Olearius l. c. pag. 38.*

ANSELMUS, Minorita, A. 1505. floruit. Terræ ſanctæ deſcriptionem compoſuit. Vid. *Olearius l. c. pag. 38.*

ANSELMUS (Ant.) edidit Tribonianum Belgicum, A. 1663.

ANSELMUS (Aurel.) ſcripſit Gerontocomica, ſive de ſenum regimine, An. 1606. Venet.

ANSELMUS (Beatus) Promtuariũ Chriſtianæ Theologiæ, Paris. Anno 1569. edidit, in 8.

ANSELMUS (G.) Italus, verſibus famam ſibi comparavit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 230.*

ANSELMUS (Valer.) Anno 1550. vixit. Chronicon condidit.

ANSER, poëta Romanus, Encomium M. Antonii, teſte *Servio*, compoſuit. Meminit ejus *Ovidius 2. Triſt. Cinna quoque his comes eſt, Cinnaque procacior Anſer.*

ANSO, Belga, An. 777 floruit, & vitam S. Ermini & Urſmari ſtilo expreſſit.

ANTAGORAS, Ἀνταγόρας, Rhodius, poëta, tempore Antigoni, Macedonum R. claruit. Scripſit Thebaidem. Videatur *Meurſius in Rhodo, pag. 88.*

ANTENOR, Ἀντήνωρ, Cretica compoſuit. De eo ita *Photius, Cod. CXC.* Antenor, qui Cretenſium hiſtoriam condidit, vocabatur Delta, quòd bonus eſſet & civitatis amans. Ajunt enim, bonum à Cretenſibus vocari δέλτον. Allegatur ab *Æliano, hiſt. anim. 17, 35. & Diodoro Siculo, lib. 5.*

ANTEROS, Ἀντέρως, Alexandrinus, Grammaticus, Romæ docuit tempore Claudii Imp. Feruntur ejus duo libri de Grammatica, teſte *Suida.* Addit *Suidas,* eundem Apollonium dictum.

ANTHEAS, Ἀνθέας, Lindius. Videatur *Meurſ. in Rhodo, pag. 89.*

ANTHEMIUS, Ἀνθέμιος, Trallianus, Mechanicus, tempore Juſtiniani Magni claruit. Scr. librum περὶ παραδόξων μηχανημάτων. Quantus artifex fuerit, inde patet, quòd fulgura, terræmotus, &c. arte imitari potuerit. Vide, quæ de eo refert *Agathias, Scholaſticus, lib. 5. Hiſt.*

ANTHERUS (Joh Steph.) edidit Iſagogen bello-politicam, A. 1663.

ANTHES, Ἄνθης, Trœzenius, à *Stephano* in ἀλικαρνασὸς allegatur.

ANTHIPPUS, Ἄνθιππος, Comicus fuit. Ejus Ἀνακαλυπτόμενος *Athenæo* memoratur.

ANTIAS (Q. Valer.) Annales condidit. *Siſennæ* Hiſtorici æqualis fuit, quemadmodum *Vellejus Patercul. l. 2.* tradit. *A Livio, Plinio, Arnobiô, & aliis* crebrò adducitur.

ANTIBOLUS (Pet.) ſcr. de Muneribus. Extat *T. 12. Tract. Tract.*

ANTICLES, Ἀντικλῆς, à *Plutarcho, lib. de Muſica* allegatur.

ANTICLIDES, Ἀντικλείδης, ſcripſit Δηλιακά: item περὶ Νόστων. In illis à *Scholiaſte Apollonii l. 2.* in his ab *Athenæo l. 11.* allegatur. Confer *Suidam.*

ANTIDAMAS, Ἀντιδάμας, in Moralibus citatur, à *Fulgentio, pag. 151.*

ANTIDAMUS, Ἀντίδαμος, Heracleopolita, juxta *Fulgent pag. 149.* Hiſtoriam Alexandri ſcripſit.

ANTIGENIDES, Ἀντιγενίδης, Thebanus Muſicus, reliquit Carmina, autore *Suida.*

ANTIGONUS Ἀντίγονος, Alexandrinus, Grammaticus, allegatur ab *Erotiano.*

ANTIGONUS, Caryſtius, ſub Ptolemæo Lagi & Ptol. Philadelpho claruit. Collegit vitas Philoſophorum. *Heſychius* eum περὶ ζώων allegat. Παραδόξων Ἱστοριῶν Συναγωγὴ hodiè extat, edita à *Joh. Meurſio, A 1622.* Ἐν Ἀλλοιώσεσι citatur ab *Antonino Liberali, Hiſt. 13.* Videatur *Jonſius de Scriptoribus Hiſt. Philoſ. 2, 4.*

ANTIGONUS, Cumæus, *Varroni & Columellæ de re ruſtica* memoratur.

ANTIGONUS, Sochæus, doctor Miſnicus, Simeonis Juſti diſcipulus fuiſſe creditur. Ejus tale dictum circumfertur: *Ne ſitis, tanquam ſervi, miniſtrantes Domino propter munus, ut accipiatis mercedem.* Diſcipulos habuit *Sadduc & Baythos,* qui verba Doctoris ſui perperam accipientes, Sadducæiſmo originem dederunt. Vid. *Dav. Ganz in Zemach, p. 97. & Henr. Otto in Miſnicis Doct. p. 28.*

ANTIGONUS, Statuarius, ſcripſit de Arte ſua: item, de Pictura. Vid. *Plinius 34, 8. & 35, 10.* Adde *Laërtium in Chryſippo.*

ANTILEO, Ἀντιλέων, περὶ χρόνων commen-

mentatus est. Citatur à *Laërtio in Platone.*

ANTILOCHUS, Ἀντίλοχος, Græcus poëta, circa Olymp. XCIV. inclaruit. Cùm carmine Lysandri laudes scripsisset, pileo Laconico, argenti pleno, ab ipso remuneratus est, uti *Plutarchus* refert. Vid. *Jonsius de Scr. Hist. phil.* 2, 3. Apud *Clem. Alex. l.* 1. *Strom.* Antilochus quidam vitas Philosophorum conscripsisse dicitur.

ANTIMACHUS, Ἀντίμαχος, Clarius, circa Olymp. XCIII. floruit. Scripsit Thebaidem. In Heroico genere à Grammaticis secundas ab Homero tulit, teste *Fabio.* Carmina ejus Adriano Imperatori ita placuerunt, ut de abolendo Homero, & Antimacho in ejus locum substituendo cogitaverit, teste *Xiphilino.* Vid. *Gerb. Langbainius in Longinum, pag.* 5. item *Reinesius* 1. *Variar. lect. cap.* 11.

ANTIMACHUS, Colophonius, scripsit de Homeri ætate & genere. Item, Lyden. Vid. *Jonsius in Script. H. Ph. l*, 6. *item*, *Mallincrot. pag.* 6. Vixit, ante Platonem, ut ait *Suidas.*

ANTIMACHUS, Heliopolita, versibus Heroicis 3780 Κοσμοποιΐαν, vel mundi creationē, teste *Suida*, complexus est.

ANTIMACHUS, cognomine ψεκὰς, poëta, sic dictus est, quòd familiares suos doctrinâ sua, tanquam minutissima pluvia, aspergeret, nec nisi doctiores à se dimitteret; uti scribit *Suidas.*

AMTIMACHUS (M. Ant.) Italus, Ferrariæ claruit, A. 1544. Scripsit orationem de laudibus Græcarum literarum: item 8. libros Epigrammatum Græcorum. Vertit Gemistum Plethonem, Demetrium Phalereum, & Polyænum de re militari.

ANTIMENIDES, Ἀντιμενίδης, à *Schol. Apollonii, pag.* 139. allegatur. *Diogenes Laërt. in Vita Socratis* quoque Antimenidis cujusdam meminit. Vid. *Voss. de Hist. Græcis, pag.* 255.

ANTIOCHUS, Ἀντίοχος, JCtus, sub Theodosio Juniore, Imp. vixit. Is unà cum aliis (Maximino, Martyrio, Sperantio, Apollodoro, Theodoro, Eugenio & Procopio.) Codicem Theodosianum compilavit. Vid. *Gu. Panzirolus in JCtis*, 1, 66.

ANTIOCHUS, Ascalonita, Philosophus, Ciceronis ætate claruit. Scripsit de secta Academica acutissimè, judice *Cicerone.* Scripsisse etiam de Diis, *Plutarchus in Lucullo* autor est. *Stephanus*, eum κύκνον cognominatum esse, in Ἀσκάλων memorat.

ANTIOCHUS, Cilix, Sophista, scripsit Orationes vel Declamationes. Discipulus fuit Dionysii Milesii. Commendatur à *Philostrato in Vitis Sophistarum*, *pag.* 553.

ANTIOCHUS, Sabbaita, vel, Abbas S. Sabbæ, VII. seculo vixit, Heraclii Imp. tempore. Scripsit Pandecten S. Scripturæ. Vid. *Ph. Labbe T.* 1. *Dissert. de S. E. pag.* 90. *Olearius in Abaco, p.* 39.

ANTIOCHUS Xenophanis, Syracusanus, Olymp. XC. floruit. Scripsit de rebus Siculis, tradente *Diodoro l.* 12. Item, de rebus Italicis, citante *Strabone, l.* 6. Confer *Hesychium* in χώνη. Diversi sunt *Antiochus*, Alexandrinus, cujus *Athenæus l.* 11: & *Antiochus*, Laodicenus, cujus *Laërtius in Pyrrhone* meminit.

ANTIPATER, Ἀντίπατρος, Acanthius, apud *Photium, Cod. CXC. ab Hephæstione* allegatur.

ANTIPATER, Bostrensis, composuit Orationem de Johanne Bapt.

ANTIPATER, Hieropolitanus, Sophista, tempore Severi Imp. claruit, cujus etiam res gestas stilo expressit. De hoc Antipatro *Philostratus in Vit. Soph. pag.* 565. legi meretur.

ANTIPATER, Potidæates Macedo, Jolai filius, Aristotelis discipulus, duos libros Epistolarum reliquit. *Suidas* ait, Antipatrum fuisse unum è Ducibus Alexandri Magni, qui res à Perdicca, in Illyriis gestas, descripserit. Vid. *Jonsius l.* 1. *Hist. Phil. c.* 13.

ANTIPATER, Sidonius, poëta, Olymp. CLXIX. claruit. *Cicero lib. de Oratore*: Antipater Sidonius solitus est versus fundere ex tempore, tantumq; hominis ingeniosi ac memoris valuit exercitatio, ut, cum se mente ac voluntate conjecisset in versum, verba sequerentur. *Valer. Max.* refert, ipsum quotannis febri corripi solitum, idque die natali.

ANTIPATER, Tarsensis, Stoicus, Olymp. CLVI. floruit. Laudatur à *Strabone, l.* 14. *Plutarchus lib. de Garrulitate*, καλαμοβόαν dictū fuisse scribit, quòd Carneadē calamo

laceſſiviſſet. Fuit magiſter Panætii, Stoici celeberrimi. Ejus librum περὶ Δεισιδαιμονίας, vel de ſuperſtitione *Athenæus l. 8.* allegat. *Stobæus, Serm. 64.* Antipatrum de Nuptiis, & *Serm. 68.* eundem de Convictu uxorum in medium adducit.

ANTIPATER, Theſſalonicenſis Poëta, vixit tempore Octaviani Auguſti. Epigrammata ejus in Anthologia paſſim occurrunt. Vid. *Etymologicum Magnum, in* Καυσία.

ANTIPATER, Tyrius, itidem Stoicus, Olymp. CLXXX. claruit. Meminit ejus *Cicero l. 2. de Offic.* ubi aſſerit, eum Athenis ſuo tempore mortuum eſſe.

ANTIPHANES, Ἀντιφάνης, Bergæus. De hoc ita *Stephanus* in Βέργη: Ἀπίστους οὗτος συνέγραψεν, ὥς φασιν. Ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Βεργαΐζειν, ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν, i. e. multa parum credibilia ſcripſit, ut ajunt: à quo proverbium, ut *Bergiſſare* diceretur, qui nihil diceret veri.

ANTIPHANES, Colophonius, ab *Athenæo* allegatur *l. 7. c. 15.* in Thebaide. *Jonſius tamen, pag. 34.* Athenæum emendat, & pro Antiphane *Antimachum* reponit.

ANTIPHANES, Caryſtius, Theſpidis tempore vixit; à quo Ἀντιφάνειος Κωμῳδία dicta eſt. Vid. *Suidas.*

ANTIPHANES, Delius, Medicus, Varietatem ciborum eſſe cauſam morborum ſtatuit, apud *Clement. Alexand. l. 2. Pædagog.*

ANTIPHANES, Rhodius vel Smyrnæus, mediæ Comœdiæ ſcriptor, Olymp. XCIII. vixit. Fabulæ ejus plurimæ allegari ſolent. Mihi ſequentes obſervatæ ſunt: Ἄγροικος ἢ Βυταλίων, Αἴολος, Ἀθάμας, Ἀκεστρία, Ἀκοντιζομένη, Ἀλιευομένη, Ἄλκηστις, Ἀνταία, Ἀποκαρτερῶν, Ἀρκάς, Ἁρπαζομένη, Ἀρχεστράτη, αὐλητρὶς ἢ Διδύμαι, αὑτοῦ ἐρῶν, Ἀφροδίτης γοναί, Ἀφροδίσιος, Βάκχαι, Βοιωτία, Βομβυλιὸς, γάμοι, Γανυμήδης, Γηρυτάδης, γόητις, Δευκαλίων, Δραπεταγωγὸς, Δυσέρωτις, Ἐγγραφεὺς, Εὐθύδικος, Ἐφεσία, Ἡνίοχος, Θαμύρας, Θωρίκιοι, Θομβυκίων, Ἰατρὸς, Ἱππεῖς, Κᾶρες, Κιθαρῳδὸς, Κλεοφάνης, Κορινθία, κορόπλαθος, Κοτύλη, Κρῆτες, κυβευταί, Κυκλώψ, κώρυκος κυρία, Λαμπὰς, Λεωνίδης, Λευκὰς, Λυδὸς, Μέτοικος, Μελέαγρος, Μελανίων, Μητραγύρτης, Μισοπόνηρος, Μνήματα, Μοιχοὶ, Μυστὶς, Νεανίσκοι, Ὅμοιαι, Ὁμοπάτριοι, Ὀμφαλὴ, Παιδεραστὴς, Παράσιτος, Παροιμία, Ποντικὸς, πλούσιος, Προβαλεὺς, Πρόβλημα, Πρόγονοι, Σάμιος, Σαπφὼ, Σκύθαι, Στρατιώτης, τριταγωνιστὴς, Τραυματίας, Ὕδρα, ὕπνος, Φαινίδα, Φάων, Φιλέταιρος, Φιλίσκος, Φιλοκτήτης, Φιλοπάτωρ, Φιλομήτωρ, Φρέαρρος, Φυσιογνωμικὸς, Χρυσὶς. Obiit anno ætatis 74. caſu quodam pomo percuſſus, teſte *Suida.*

ANTIPHANES, Junior, ſcripſit de ſcortis Athenienſium, teſte *Harpocratione* in Νάννιον.

ANTIPHON, Ἀντιφῶν, Rhamnuſius, Olymp. XCII. periit. Diſcipulus ejus Thucydides fuiſſe legitur. Ob prudentiam & facundiam Neſtor dictus eſt, teſte *Plutarcho in X. Rhetoribus.* Omnes viri ſapientes dicti ſunt *Rhamnuſii*, propter Antiphontis Rhamnuſii ſummam ſapientiam, inquit *Suidas, in* Ῥαμνούσιος. Hujus vitam ſcripſit *Cæcilius*, eumq; ſecutus *Plutarchus.* Multa Antiphonti falſò ſuppoſita. Laudatus *Cæcilius* è LX. Antiphontis Orationibus XXV. ſpurias eſſe dicit. Scripſit Λοιδορίας κατ' Ἀλκιβιάδου, περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου, περὶ Ὁμονοίας, Πολιτικὸν, Ὀλιγαρχικὸν, περὶ τῆς μεταστάσεως, περὶ ἀληθείας, &c. Hodie Antiphontis nomine Orationes quædam ſuperſunt, quæ tamen Scholaſticæ ſunt atque fictæ, & Antiphontis nihil præter nomen habent. Vid. *Jonſius l. 4. Hiſt. Philoſoph. pag. 328. Philoſtratus in Vit. Sophiſt. pag. 534.* Antiphontis XVI. Orationes *Alph. Miniatus*, Bononienſis, edidit, Græcè & Latinè.

ANTIPHON, Poëta Tragicus, Olymp. XCIII. floruit. Hunc Dionyſius Senior, Siciliæ Tyrannus, è medio ſuſtulit, quòd Tragœdias ipſius vituperaverit. Fortaſſis is eſt, cujus Πλήξιππον *Ariſtoteles, Rhet. 2, 2.* Ἀνδρομάχην verò *Author Eudemiorum 7, 4.* allegant. Vid. *Jonſius l. 4. pag. 327.*

ANTIPHON, Athenienſis, Περὶ κρίσεως ὀνείρων ſcripſit, teſte *Suida.* Meminit ejus *Cic. l. 2. de Divinat. item, Senec. controv. 9. & Tertullianus lib. de anima.* Fuerunt & alii complu-

complures Antiphontes, ex quibus unus βιὺς τ̃ ἐν ἀρετῇ πρωτευσάντων, i. e. vitas illustrium, teste *Porphyrio in vita Pythagoræ*, alius Γεωργικὰ, sive de re rustica scripsit.

ANTISTHENES, Ἀντισθένης, Atheniensis, Cynicus, Socratis discipulus fuisse fertur. Vitam ejus *Diogenes Laërtius* composuit. Scripsit de Homero: item, περὶ Ἐξηγητῶν, i. e. de Expositoribus, qui scil. priores poëtas suis commentariis exposuerunt. De Sophistis item, nec non Theognide quinque libris egit: Platonis vitia peculiari libro exposuit, quem inscripsit Σάθωνα, quo nomine Platonem appellare solebat, à σάθη, quod rem pudendam denotat.

ANTISTHENES, Peripateticus Philosophus, à *Phlegonte, lib. de Mirab. c. 3.* laudatur. Videatur *Jonsius l. 1. de hist. Phil. script. c. 8.* Fortassis hic est Antisthenes Rhodius, qui τ̃ φιλοσόφων διαδοχὰς, i. e. Philosophorum successiones conscripsit, quas *Diogenes Laërtius* aliquoties citat. Confer *Jonsium l. 4. pag. 329.* & *Meursium in Rhodo, pag. 89.* Scr. decem Tomos, inter quos primus est Μαγικὸς, inquit *Suidas*.

ANTISTIUS Labeo, JCtus. Vid. LABEO.

ANTONELLUS (Joh. Carol.) JCt. scripsit Tractatum de tempore legali, Anno 1671. fol.

ANTONIANUS (Silv.) Card. natus est, A. 1540: obiit, A. 1603. Edidit Orationes & Carmina. Item, librum de Successione Apostolica. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 226.*

ANTONIDES à Linden (Joh.) Vide, LINDEN.

ANTONINUS, (Aug.) Itinerarium scriptum reliquit. Cujus Antonini sit (plures enim fuere) non exactè constat. In id *Hieron. Surita* Comment. composuit.

ANTONINUS (Marcus) Imp. scripsit libros XII. quos *Guilb. Xylander* Græcè & Latinè primus edidit: posteà cum Commentario amplissimo A. 1652. *Thomas Gatakerus* publicavit. Vid. *Mart. Hanckius in Script. Rer. Rom. part. 1. pag. 119.*

ANTONINUS, Florentinus, An. 1459. obiit. Præter Summam Theologiæ scripsit Chronicon tripartitum. Ab Adriano VI. Pontifice, Anno 1523. in numerum Divorum relatus est. Vitam ipsius descripserunt *Vincentius Mainardus & Ugolinus Verinus. Epitaphium* Antonini tale circumfertur:

Hic est ille tuus pastor, Florentia: pro quo
Non cessas mæsto spargere rore genas.
Patribus haud priscis pietate Antonius impar,
Qui scripsit, quicquid litera sacra docet.

ANTONINUS, Ἀντωνῖνος, cognomine Liberalis, Græcus scriptor, Μεταμορφώσεις composuit. Eas edidit *Abrah. Berkelius*, A. 1674.

ANTONINUS (Get.) JCtus, scripsit de Actionibus.

ANTONINUS (Marius) Maceratensis, edidit Resolutiones varias rerum practicabilium, A. 1619. fol.

ANTONIUS, Ἀντώνιος, Abbas, vixit sub Constantino Magno, A. C. 330. Obiit, An. 356. Exaravit septem Epistolas ad Fratres Arsenoitas, lingua Ægyptiaca, sensu & Spiritu Apostolico, teste *S. Hieronymo in Catalogo.* Epistolas ejus XX. *Abraham Echellensis*, Maronita, ex Arabico Latinas fecit, Parisiisq; edidit, A. 1641. in 8.

ANTONIUS Cordubensis, scripsit Quæstiones Theologicas, Venetiis editas, An. 1624.

ANTONIUS, Diogenes, composuit 24. libros de Thule insula. Vid. *Photius, Cod. CLXVI.*

ANTONIUS, Fanensis, poëta optimus, Epigrammatumq; & Elegiarum scriptor elegantissimus ab *Autore Dialogi de Lat. ling. reparat.* dicitur. Fertur etiam conscripsisse sex Fastorum libros. Vid. *Gifanius in observ. pag. 413.*

ANTONIUS (Fr.) Londinens. scr. Tract. de Auro potabili, qui prodiit, A. 1618.

ANTONIUS, cognomine Melissa, Monachus, collegit duos libros Locorum communium ex Patribus. Editus est unà cum *Stobæo*. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 42.*

ANTONIUS, Paduanus, An. 1231. obiit. Opera ejus omnia Parisiis, Anno 1641. impressa sunt.

ANTONIUS (M. Julius) Antonii Triumviri F. puer L. Crassitium, Grammaticum, audivit. Adultus & literis satis perpolitus Diomedeas libris XII. heroico versu scripsit, ut *Acron* tradit. Extat ad eundem *Horatii Oda l. 4. Carminum*: Pindarum quisquis, &c.

à S. ANTONIO (Car.) Patavino Anconitanus, scripsit de arte Epigrammatica, A. 1650. Quatuor libros Epigrammatum: unum Sacrorum: Moralium duos: Heroicorum tres: Jucundorum quatuor, Romæ, A. 1674.

ANTONIUS (Gothofr.) Westphalus, Anno 1571. natus est: obiit, An. 1618. Marpurgi & Giessæ Jura professus est. Scripsit de potestate Imperatoris legibus soluta, & statu hodierno: Adversaria in Gailii observationes, &c. Mortuo parentavit *Theod. Reinking.* Vid. *Henning Witte, in JCtis, pag. 42.*

ANTONIUS (Guil.) JCt. de rescriptis moratoriis, fol. A. 1637. commentatus est.

ANTONIUS (Jac.) Middelb. An. 1490. floruit. Scripsit de Præcellentia potestatis Imperatoriæ.

ANTONIUS (Nicol.) composuit Tract. de pœna Exilii, A. 1659. fol.

ANTONIUS (Pet.) scripsit de Interdicto Pauli V. Pontif. Anno 1606. Venet. in 4.

de ANTRAMONIA (Ambertus) JCt. Bononiens. scripsit de quæstionibus & tormentis. Extat *T. XI. Tract. tract.*

ANTYLLUS, Ἄντυλλος, Medicus, de discrimine aëris à *Stobæo, serm. XCIX.* allegatur.

ANULUS (Barth.) Biturix, edidit poësin pictam, A. 1564. Vid. *Minos in Alciat. Embl. pag. 13.*

ANYSIUS (Janus) conscripsit Sententias, A. 1578. Item, Satiras.

APELLAS, Ἀπελλᾶς, Cyrenæus, Geographus, *Artemidoro* laudatur. *Clemens Alexand. in* Προτρεπτ. Apellam ἐν Δελφικοῖς allegat. Apellas Ponticus, *Suidæ* in Ῥοδίων memoratur.

APELLICON, Ἀπελλικῶν, Tejus, libros Aristotelis & Theophrasti à Nelei posteris magna pecunia redemit. Erat autem Apellicon iste φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος, itaque erosarum particularum quærens emendationem, in nova libros transtulit exempla, lacunas non recte implens, edidítq; libros mendorum plenos. Sic *Strabo l 13.* Videatur *Jonsius de Script. H. Ph. 1, 15. pag. 195.*

APELLUS (Joh.) Norimbergens. JCtus, edidit Isagogen in 4. libros Institutionum Juris, A. 1580.

APHAREUS, Ἀφαρεύς, Atheniensis, Isocratis privignus, scripsit XXXVII. Tragœdias, ut est apud *Plutarchum in vitis X. Rhetorum*, ubi de *Isocrate.* Floruit juxta *Suidam*, Olymp. XCV.

APHERDIANUS (Petrus) Wageningensis Gelder, An 1560. floruit. Edidit Tirocinium linguæ Lat Epigrammatum moralium libros 2. Carmina ejus leguntur *T. 1. Delit. Belg. pag. 165.* Videatur *Sweertius in Ath. Belg. pag. 600.*

APHTERIUS (Bertrand.) descripsit vitam Christi versu Elegiaco.

APHTHONIUS, Ἀφθόνιος, Sophista, seculo quinto à Christo nato vixisse existimatur. Scripsit progymnasmata in artem Hermogenis. Vid. *Suidas.*

APIANUS (Petrus) Cosmographus summus & Astronomus perfectissimus, cui nemo unquam par exstitit in excogitandis astronomicis instrumentis. Veteres Inscriptiones magno studio conquisitas in lucem edidit. Ob Astronomiæ studium Carolo V. Imp. admodum charus fuit, qui ipsum equestris dignitatis etiam titulo exornavit. Anno 1552. ex hac vita migravit. Vid. *Thuanus l. XI.* item *Albinus in Chron. Misnensi, pag 350.*

APIANUS (Phil.) laudati P. Apiani filius, Anno 1531. in lucem editus est: obiit, A. 1589. Ingolstadii & Tubingæ Mathemata exposuit, magnumq; nomen sibi conciliavit. Inter alia Bavariæ descriptionem composuit, pro qua ab Alberto Principe mille & quingentos aureos accepit.

APICIUS (M. Cæcilius) de re cibaria commentarios edidit. *Vossius de Analogia, l. 1. c. 14. pag. 55.* Priori usus Cælius Apicius, opere de re culinaria, sive M. Cælius vel Cæcilius in Apicio, sive de re culinaria opere. Cælii nomen aut vidit, aut visus sibi videre *Albinus Torinus* in semilacero & squallore obsito libro Insulæ Megalonensis: quem editione sua expressit. Sed apud *Phil. Bergomatem* reperio, temporibus Nicolai Papæ ab *Enocho Asculano* inventum fuisse, ut Porphyrionem in Horatium, ita M. Cæcilium Apicium. Ubi non dubito, quin M. Cælium, vel Cæcilium Apicium dicere voluerit. Eoque, si conjecturæ sit locus, existimem, auctorem operis esse M. Cælium vel Cæcilium: hunc operi fecisse nomen *Apicio*, quia ageret de re culinaria: nempe ab illo, ut *Plinius* vocat

vocat *10, 48.* nepotum omnium altissimo gurgite, Marco, non Cælio, sed Gavio Apicio, ut *Dio* appellat, *lib. 47.* Hæc ille. Vid. *Borrichius in Cogitatis ad Voss. pag. 18.*

APION, Ἀπίων, Ægyptius, Plistonices, tempore Tiberii Imp. floruit. Non tantum Πλειστονίκης, verùm etiam Μόχθος, ab assiduo labore cognominatus est. Tiberius Imp. eum *Cymbalum mundi* vocabat, teste *Plinio in præfat. Hist. Nat.* Composs. libros quinque Historiæ Ægyptiacæ; de quibus judicium *Agellii l. 5. Noct. Att. c. 14.* legi potest. Edidit etiam librum adv. Judæos, cui *Flav. Josephus* Responsionem opposuit. Confer *Valesium in Eusebium, pag. 57.* Vid. etiam *Suidas.*

APOLLINARIS, Ἀπολλινάριος, Laodiceæ in Syria Episcopus, sub Valentiniano & Valente Impp. floruit. Eruditione nulli suæ ætatis cessit, & præterea Linguæ Hebraicæ insigniter peritus fuit. Scripsit *S. Hieronymo & Vincentio Lirinensi* testibus, XXX. libros adv. Porphyrium. Superest Psalmorum Paraphrasis elegans & luculenta. De laudibus suis non parum detrivit novo dogmate, quo statuit, Λόγον non mentem assumsisse humanam, sed solum corpus anima præditum sensitiva. *Sixtus Senens.* tamen *l. 4. B. S.* duos Apollinares statuit, patrem, & filium, & patri Paraphrasin, filio verò opus contra Porphyrium tribuit. Pro *Sixto Sen. Suidas* facit, qui etiam duos Apollinares agnoscit. Addit, filium etiam in hæresin lapsum, & inter alia βαθμοὺς, i. e. gradus in divina natura statuere ausum fuisse. Vid. *Ph. Labbe in Dissert. de Scr. Eccl. pag. 99. Olearius in Abaco, pag. 44.*

APOLLINARIS, Hierapoleos in Asia Episcopus, scripsit adv. Gentes de Pietate & Veritate. Floruit tempore Marci Antonini. Meminit ejus *Photius, Cod. XV.*

APOLLINARIS (Sidonius) Vide, SIDONIUS.

APOLLODORUS, Ἀπολλόδωρος, Adramyttenus, apud *Strabonem l. 11. p. 525* occurrit.

APOLLODORUS, Artemita, de rebus Persicis scripsit, indice *Strabone, l. 2.*

APOLLODORUS, Atheniensis, Comicus, XLVII. Fabulas confecit. *Suid.*

APOLLODORUS, itidem Atheniensis, Grammaticus, Panætii Rhodii & Aristarchi discipulus, Tragiiambos, genus carminis, reperit, juxta *Suidam.* Vixit Olymp. CLXIX. *Vossius* huic Apollodoro Bibliothecam de Diis, cujus hodiè tres tantummodo libri supersunt, tribuit. *Reinesius tamen in Epist. ad Hofm. & Rup. pag. 411.* Sopatro Apameensi tribuere mavult. Vid. *idem in Epist. ad Daumium, pag. 216. & Jonsius de Scr. H. Ph. 2, 15.*

APOLLODORUS, Carystius, Comicus, scripsit Comœdiam, Ἀπολιπούσαν: Item, Διαβάλλοντα. Vid. *Gatakerus in Cinno, c. 9. pag. 113.*

APOLLODORUS, Cytiensis, Medicus, de quo videatur *Meursius in Cypro, p. 161.*

APOLLODORUS, Ephillus, Συναγωγὰς εἰς τὰ δόγματα composuit, citatas à *Laërtio l. 7. in Zenone.* Vid. *Jonsius l. c. 2, 13.*

APOLLODORUS, Epicureus. Vid. *Jonsius loco citato.*

APOLLODORUS, Erythræus, *Lactantio l. 1. de falsa relig. c. 6.* memoratur.

APOLLODORUS, Gelous, Comicus, Olymp CXIV. claruit. Ejus Fabulæ sunt Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι, Δευσοποιός, Ἱέρεια, Γραμματειδιοποιός, Ψευδαίας, (sic leg. apud *Suidam, Polluce succurrente*) Σίσυφος, Αἰσχρίων. Vid. *Gatakerus in Cinno, pag. 115.*

APOLLODORUS, Lemnius, fuit scriptor rei Rusticæ. Ejus *Varro l. 1. de re rust. c. 1.* meminit.

APOLLODORUS, Λογιστικὸς vel supputator, à *Laërtio in Thalete & Pythagora* laudatur.

APOLLODORUS, Nicenus, à *Stephano* memoratur.

APOLLODORUS, Pergamenus, Rhetor, artis Rhetoricæ præcepta conscripsit, & sectæ Apollodoreæ auctor fuit. Vid. *Strabo, l. 13.* Tempore Augusti vixit, eumque in dicendi arte instituit.

APOLLODORUS, Tarentinus, Medicus non incelebris fuit. Mentio ejus apud *Plinium, Galenum, & alios* habetur. Apollodorus περὶ θηρίων à *Scholiaste Nicandri, pag. 47. 57.* citatur. De Apollodoris integrum Commentarium *Scipio Tettus* composuit.

APOLLODORUS, Tarsensis, Tragicus, varias Fabulas conscripsit, inter quas

Ἀκασ-

Ἀκανθοπλὴξ, Τεχνοκτόνος, Ἕλληνες, Θυέστης, Ἱκέτιδες, Ὀδυσσεύς. Vid. Suidas.

APOLLONIDES, Ἀπολλωνίδης, Horapius, scripsit librum, Σεμβυθῖν: item, de Diis & Heroibus Ægyptiorum. Testis *Theophilus Antiochenus l. 2. ad Autolycum. Confer Dietericum, part.2. Ant. Bibl. p.102.* Vide, OROPION.

APOLLONIDES, Nicænus, scripsit βιβλίον περὶ Παροιμιῶν: item, ὑπόμνημα περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους. Illius *Stephanus* in τίεινα: hujus *Ammonius lib. de diff.* in ἐφλεν meminit. Vid. *Jonsius de Script. Hist. Philos. 3, 3. pag. 222.*

APOLLONIUS, Ἀπολλώνιος, Adramyttenus, *Straboni l. XI. p. 516.* memoratur. Vide tamen, annon hujus nomen cum Apollodoro Adramytteno confundatur.

APOLLONIUS, Acharnensis, juxta *Harpocrationem* in πέλανος, περὶ Ἑορτῶν, i. e. de festis commentatus est.

APOLLONIUS, Alabandensis. Hoc nomine duos invenio, quorum unus Μαλακὸς vel Mollis, alter Μόλων vel Molon dictus est. Prioris *Strabo l. 14.* meminit. Alter, Rhetor, Ciceroni familiaris fuit, teste *Quintiliano l. 12. c. 6.* & ipso *Cicerone in Bruto.* Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 100.*

APOLLONIUS, Alexandrinus, poeta, sub Ptolemæo Evergeta floruit. Vide, infra, APOLLONIUS Rhodius.

APOLLONIUS, itidem Alexandrinus, Dyscolus cognominatus, sub M. Antonino Imp. celebris esse cœpit. Scriptorum ejus catalogum bene longum *Suidas* exhibet. Ejusdem Ἱστορίαν θαυμασίων, *Joh. Meursius*, An. 1622. edidit.

APOLLONIUS, Aphrodisiensis, scripsit Καρικά: de Trallibus: item, de Orpheo & ejus sacris. Vid. *Suid.*

APOLLONIUS, ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, citatur ab *Etymologici M. Scriptore* in Αἰζηὸς & νήφω. Juxta *Suidam*, scripsit de dictionibus Homericis, ordine alphabetico.

APOLLONIUS, Atheniensis, Rhetor, vixit sub Severo Imp. quemadmodum ex *Philostrato l. 2. de Vitis Sophist. p. 563.* liquet.

APOLLONIUS, Attalensis, scripsit Ὀνειροκριτικά, ceu videre est apud *Artemidorum.*

APOLLONIUS, Chalcedonius, Stoicus, Antonini Philosophi, Imp. præceptor fuit. Vid. *Jonsius de Scr. hist. Philos. 3, 9. pag. 256.*

APOLLONIUS, Cittieus, Medicus, scr. περὶ ἄρθρων: item, περὶ Ἐπιληπτικῶν. Citatur ab *Erotiano.* Vid. *Meursius in Cypro, pag. 161.*

APOLLONIUS, ὁ Χαίρωνος, *Scholiastæ Aristoph. in Vesp.* memoratur.

APOLLONIUS, Glaucus, Medicus, scripsit de Interioribus.

APOLLONIUS, Herophileus, itidem Medicus, scripsit Εὐπόριστα φάρμακα: item, περὶ μύρων, i. e. de unguentis. Aliàs Μῦς dictus est, teste *Reinesio in Var. Lect. 7, 6.*

APOLLONIUS, Memphites, *Erotiano & Scholiastæ Nicandri, pag. 5.* memoratur.

APOLLONIUS, Myndius, Physiologus, de Cometa commentatus esse videtur. Vid. *Seneca l. 7. quæst. natur. c. 17.* Idem *l. 7. c. 9.* vocat peritissimum inspiciendorum naturalium.

APOLLONIUS, Naucratites, à *Philostrato l. 2. de Vit. Soph. pag. 563.* inter Sophistas refertur.

APOLLONIUS, Nysæus, Stoicus, Panætii fuit discipulus. De hoc *Strabo l. 14.* legi poterit. *Photius, Cod. CLXI.* autor est, hunc Apollonium scripsisse libros, quæ sint unquam mulieres philosophatæ, quidve præclarè gesserint, & per quas familiæ aliquando in concordiam redactæ.

APOLLONIUS, Ὄφις cognomine, *Erotiano* laudatur.

APOLLONIUS, Parianus, à *Stephano* Ἐθνογράφος allegatur.

APOLLONIUS, Pergæus, sub Ptolemæo Evergeta claruit. A suæ ætatis hominibus magnus Geometra dictus est. *Cardanus l. 16. de Subtil.* ei septimum inter subtilia orbis ingenia locum tribuit. Scripsit Conica, quæ *Frid. Commandinus*, A. 1566. Latinè edidit. Vid. *Voss. de Math. discipl. pag. 55.*

APOLLONIUS, Pergamenus, à *Varrone & Columella* inter Scriptores rei rusticæ collocatur.

APOLLONIUS, Pitaneus, Medicus. Vid. *Plin. 29, 6.*

APOLLONIUS, Rhodius, Olymp. CXXXIII. claruit. Inter alia, Ἀργοναυτικὰ

κᾶ composuit, quæ hodienum supersunt. Hic Apollonius, Naucrata Ægyptius fuit. *Theophilo l. 2. ad Autolycum.* Apollonius Ægyptius audit. Ἀπολλώνι@ Ῥόδι@ ἢ Ναυκρατίτης dicitur *Athenæo 7, 7.* & *Æliano, hist. anim. 55, 23.* Cur autem Rhodius dicatur, *Anonymus vitæ Apollonii autor* exponit, quia jus civitatis ibi adeptus & Rhetoricam professus est. *Suidas* eum Alexandrinum vocat, in Ἀπολλώνι@. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 90.*

APOLLONIUS, Sotadis filius, vixit tempore Ptolemæi Philadelphi. Scripsit de Poëmatibus patris sui, teste *Athenæo 14, 4.*

APOLLONIUS, Stratonius, Medicus, περὶ σφυγμῶν, i. e. de pulsibus, teste *Galeno*, commentatus est.

APOLLONIUS, Tyaneus, celebris Magus & Philosophus, vixit sub Domitiano, & deinceps. Vitam ejus *Philostratus* exaravit. Multa composuit, Initia, sive de Sacrificiis. Testamentum. Oracula. Vitam Pythagoræ. Vid. *Suidas.* Condidit & hymnum in Mnemosynen, teste *eodem.* Ejus Epistolæ extant. Vid. *Tzetz. in Chil. pag. 37.* & *Jonsius de Script. hist. Philos. 3, 5. pag. 230.*

APOLLONIUS, Tyrius, reliquit Πίνακα. Vid. *Strabo, l. 15. pag. 757.* & *Jonsius, l. c. 2, 18. p. 208.* De his Apolloniis, omnibus & singulis, prolixè tractat *Meursius in Notis* ad *Apollonium Dyscolum, p. 53, seq.*

APOLLONIUS (Guil.) scripsit de Jure Majestatis circa sacra, A. 1642. item, de lege Dei, A. 1655.

APOLLONIUS (Læv.) Gandobruganus, Flander, A. 1564 floruit. Quinque libris Peruviæ inventionem, & res in eâ gestas complexus est. Vid. *Sweertius, pag. 504.*

APOLLOPHANES, Ἀπολλοφάνης, Stoicus, scripsit librum, Aristonis nomine, in quo Aristonis magistri sui vitam voluptuariam exposuit. Meminit ejus *Laërtius in Zenone. Stephanus, in* Ἀντιόχεια, Mesopotamenum facit. Memorat *Tertullianus, lib. de anima, c. 14.* quòd novem animæ partes statuat. Vid. *Jonsius, de Scr. hist. Phil. 2, 6.*

APOLLOPHANES, Medicus in aula Antiochi Soteris, Olymp. CXL. claruit. Meminit ejus *Polybius, l. 5.* Laudatur *Plinio 22, 21.* & *Celso, 5, 58. Reinesius in Var. lect. 3, 2. pag. 335.* Apollophanem Stoicum & Apollophanem Medicum pro uno & eodem habet, invito *Jonsio, pag. 144.*

APOLLOPHANES, Comicus, Dramata edidit. *Suidas* quinque ejus Fabulas enumerat, Δαναὴν, Δαυλίδα, Ἰφιγέροντα, Κρῆτας & Κενταύρους.

APOLLOTHEMIS, Ἀπολλόθεμις, Historicus. Ejus mentio extat apud *Plutarchum in vita Lycurgi.*

APOMASAR, vetus autor, condidit Apotelesmata. Ea prodierunt, An. 1577. in 8. Vid. *Placcius, pag. 150.*

APONENSIS (Petrus) A. C. 1320. claruit. Vulgò *Conciliator* dictus est, ob librum, quo veterum Medicorum & Philosophorum scripta conciliare studebat. Idem Astrolabium planum reliquit, è quo qualibet hora ac minuto cognoscere sit domorum cœli æquationes: moram concepti in utero infantis; item, conditionem jam editi in lucem: idque pro quolibet mundi climate. Astrologiæ adeò peritus erat, ut in Magiæ suspicionem inciderit: falsòque de hæresi postulatus, absolutus fuit. Vitam ejus *Bernh. Scardeonius, l. 2. de Medicis, class. 9.* descripsit.

APONIUS, A. C. 680. claruit. Compos. sex libros in Canticum Canticorum, in quibus allegorico sensu Christi & Ecclesiæ nuptias exactissimè descripsit. Editi sunt Friburgi, An. 1538. à *Joh. Fabro Emmeo*, Juliacensi. Vid. *Ph. Labbe, T. 5. Diss. de Script. Eccles. pag. 100.*

APONTE (Laur.) Neapolitanus, Anno 1639. obiit. Scripsit in Evangelium S. Matthæi.

APOSTOLIUS (Mich.) Ἀποστόλι@, fuit familiaris Gemisti Plethontis, & æqualis Bessarionis, Patriarchæ Niceni. Extat ejus Panegyricus ad Fridericū III. Imperatorē. Parœmias illius primus Basileæ edidit *Hervagius*, An. 1538. sed duplo auctius id opus posteà prodiit, cura *Andreæ Schotti.* Extat & Oratio Græca Μιχαὴλ Ἀποστολίου τοῦ Βυζαντίου, chartæ inscripta, tempore Friderici III. Imp. (ut arbitror, circa Annum C. 1440.) quâ processionem Spiritus S. à Patre & Filio adstruit, teste *Erasmo Smidio ad Joh. XV, 26.*

APOSTOLIUS (Aristobulus) Hierodiaconus

conus, ſcr. Galeomyomachiam, ſive felium & murium pugnam, carmine Græco.

APOSTOLIUS (Joh. Franc.) à Monte magno, carmina reliquit, quæ leguntur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 239.*

APPIANUS, Ἀππιανὸς, Alexandrinus, *Photio* teſte, ſub Hadriano Imp. floruit. Hiſtoriam Rom. XXIV. libris complexus eſt. Ex tam vaſto opere hodiè ſuperſunt Punica, Syriaca, Parthica, Mithridatica, Iberica, Annibalica, Illyrica, Civilia & Celtica Viri docti obſervant, eum Plutarchum ad verbum exſcripſiſſe. Confer *Whear in Relect. hiſt. ſect. 18. pag. 123. & Mart. Hanckium in Scr. rer. Rom. part. 1. pag. 114. Suidas*, prodit, Hiſtoriam *Appiani* à nonnullis βασιλικὴν, vel imperatoriâ vocari.

APPION. Vidè ſupra, APION.

APRIGIUS, Pacenſis Epiſcopus, A. 530. vixit. Is, inquit *Trithemius*, tam glorioſe & profunde S. Scripturas expoſuit, ut in ejus comparatione veteres ſcriptores non expoſuiſſe viderentur. Scripſit in Canticum & Apocalypſin.

APRILEUS (P. Sim.) ſcr. Introductionē in Logicam Ariſtotelis, A. 1573. Tudelæ Navarrorum.

APROSIUS (Angelicus) Vintimiglienſis, de quo *Placcius*, *pag. 150.* videri poterit.

APSINES, Ἀψίνης, Gadareus, Rhetor, Athenis, teſte *Suida*, Rhetoricam profeſſus eſt, imperante Maximiano. Ejus *Tzetzes in Chiliad. pag. 154.* meminit. Vid. *Scheferus in Rhetor. Anonymi, p. 84. Meurſ. in Miſcell. Lacon 4, 17.*

APULEJUS (Luc.) Madaurenſis, ſub Antoninis Impp. Marco & Philoſopho floruit. Scripſit XI. libros Mileſiarum (ut *Capitolinus* vocat) ſive de Aſino aureo: quod opus ex *Luciano* expreſſit. Vid. *Puteanus in promulſ. Epiſt. Cent. 1. Epiſt. 38.* Item, Quæſtiones conviviales, *Macrobio & Sidonio Apollinari* memoratas. Si *Soſipatro* fides habenda, librum etiam de Proverbiis compoſuit. *Caſſiodorus* autor eſt, eum primum Arithmeticam Latinis literis illuſtraſſe. Profeſſus eſt Carthagine, ubi publicè ei ſtatua poſita. Magiæ accuſatus, eleganti Apologia ſeſe defendere coactus eſt. In 5. *libro Epigr. Græcor. pag. 231.* ejusmodi Epigramma εἰς Ἀπουλήϊον τὸν μάγον legitur:

Καὶ νοερῆς ἄφθεγκτα λαλῶν ὄργια Μού-
σης
Ἄζετο παλλαίνων Ἀπουλήϊος, ὅντινα μύστην
Αὔσονις ἀῤῥήτου Σοφίης ἀνεθρέψατο Σειρήν.

Apulejum de Arboribus citat *Honoratus Servius, com. in Virg. pag. 217.* Plura vide apud *Hornium, hiſt. Phil. l. 4. c. 6. Caſpar Barthius in Not. major. ad Claud. p. 1259.* Apulejum vocat ſcriptorem unum omnium maximè proprietatis amantem, & veteris Latinitatis, ſupra quam vulgò credatur, conſervatorem.

APULEJUS, Platonicus, ſcripſit de herbarum virtutibus. *Johnſonus, præfat. in Gerard.* ſexcentis retrò annis vixiſſe, Græcèq; ſcripſiſſe affirmat. Idem teſtatur, in Manuſcripto Platonem Apolienſem vocari. *Caſp. Barth. in Claud. pag. 654.* Apulejum de Herbis, Ant. Muſam de Betonica, & Apicium, ab uno ſcriptore profectos eſſe exiſtimat. Minimè verò eſt *Apulejus Celſus*, qui tantæ vetuſtatis, ut à *Scribonio Largo* citetur.

AQUÆUS (Steph.) ſcripſit in Plinii naturalem Hiſtoriam, A. 1530. Paris.

ab AQUAPENDENTE (Hier. Fabricius) reliquit librum de reſpiratione & ejus inſtrumentis, Opera Chirurgica, in duas partes diviſa, An. 1619. Patavii Med. & Anatomiam profeſſus eſt. Publicæ lecturæ ergò mille aureis, equeſtri dignitate & torque aurea decoratus eſt. Scripſit præterea Tract. de formatione fœtus: item, de Brutorum loquela. Vid. *Jac. Ph. Thomaſinus in Elog. pag. 319. Witte in Medicis, pag. 38.*

AQUARIUS (Matth.) Neapolitanus, Dilucidationes in XII. libros Metaphyſ. Florentiæ edidit. Claruit, A. 1605.

AQUAVIVA (Claud.) Neapolitanus, obiit A. 1615. Jeſuitarum Generalis munere 34. annis functus eſt. Reliquit 16. Epiſtolas. Vid. *Alegambe, pag. 78. & ſeqq.*

AQUAVIVIUS (Andr. Matth.) illuſtri loco natus, literis pariter & armis excelluit. Eruditio ejus ex opere, quod Encyclopædiam inſcripſit, apparet. Fratrem habuit *Beliſarium*, qui de Venatione & ſingularis certaminis provocatione ſcripſit. Vid. *Jovius in Elog. numero 73.*

AQUEMADA (Joh.) de Hæreticis & Inquiſitoribus librum contexuit, Venet.

AQUENSIS (Joh.) A. 1535. claruit. Edidit ſex libros contemplationum.

AQUILA, Ἀκύλας, Ponticus, primò Christianus fuit: deinde, quòd Mathematicis rebus plus æquo studeret, Ecclesia pulsus est. Unde ad Judæos se contulit, eorumque proselytus factus est. Vetus Testamentum Græcè transtulisse fertur, cujus editio, teste *S. Hieronymo*, tale initium habuit: Ἐν κεφαλίδι ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ὠρανὸν ϛ τὴν γῆν. ἡ δὲ γῆ ἦν κενότης ϛ ὐδέν. Juxta *Epiphanium* sub Hadriano Aug. An. C. 120. floruit: cui etiam *Ganzius in Zemach, pag.* 101. subscribit. Vid. *Wetsteinius ad Origenis Epist. ad Africanum, pag.* 179. Quidam Aquilam & Onkelos pro uno & eodem habent. Confer *Rivet. T. 2. Oper. pag.* 896. *Olearium in Abaco, pag.* 45.

AQUILA, Ἀκύλας, Philosophus, σχόλια, λογικὰ περὶ Συλλογισμῶν, notante *Suida*, reliquit.

AQUILA, Romanus, librum Figurarum, ex Alex. Numenii libro de figuris expressit. Vid. *Vossius de Nat. Rhet. pag.* 94.

AQUILA (Casp.) Salediensis Minister, scripsit adversus librum Interimisticum

AQUILA (Joh.) Rotvilensis, JCtus, de potestate monetarum: item, de omni ludorum genere, An 1516. commentatus est.

AQUILA (Jul.) JCtus, post tempora Trajani Imp. claruit. Composuit librum Responsorum. Joh. *Bertrandus in Βίοις Νομικῶν, pag.* 170. Julium Aquilam Gallum dictum autumat.

de AQUILA (Pet.) dictus Scotellus, An. 1501. Sententias Scoti commentario illustravit. Prodiit, A. 1585. Paris.

AQUILANUS (Bernh.) JCtus, scripsit de nubere volentibus. Extat, *T. 9. Tract. tract.* Vid. *Olearius, pag.* 79.

AQUILANUS (Scipio) de Placitis Philosophorum, qui floruerunt ante Aristotelem, Venet. An. 1587. librum composuit.

AQUILANUS (Seb.) reliquit Tr. de Febri sanguinea & morbo Gallico, A. 1516.

AQUILINIUS (Cæs.) scripsit de 3. Hist. Concilii Trident. Anno 1661. Amstel.

AQUILIUS (C.) Gallus, JCtus celeberrimus, vixit tempore Ciceronis, qui ejus aliquoties meminit. Vid. *Rupertus in Com. ad Enchir. Pomponii, pag.* 3.4 itē, *Panzirolus, in J Ct. L.1. c.* 12. & *Bertrandus, pag.* 218.

AQUILIUS Severus, Hispanus, sub Valentiniano Imp. claruit. *Hieronymo* teste *in Script. Eccles.* Hodœporicon conscripsit, in quo totius suæ vitæ statum tam prosa, quàm versibus expressit. Vid. *Glandorpius in Onomast. Rom. pag.* 113.

AQUILIUS (Cn.) Comicus, allegatur à *M. Varrone & Agellio.*

AQUILIUS (Henr.) Arnheimens. A. 1566. floruit. Edidit tres libros Moralium.

AQUILONIUS (Franc.) composuit sex libros Opticorum, qui editi sunt Antv. Anno 1613.

AQUILONIUS (Bertilus, vel Libertus) Danus, concinnavit septem libros similitudinum Atticarum, A. 1639. item, 40. libros poëmatum, A. 1640. Vid. *Bartholinus in Danis, pag.* 14.

AQUILOVICANUS (Minut.) Frisius, scripsit Examen Thesium Theologicarum *Jac. Capelli* de Controversiis, quæ fæderatum Belgium vexant, &, satius ne fuerit, tolerari sententiam Arminii, quàm damnari, A. 1624. in 8.

de AQUIN, vel, AQUINAS (Phil.) Avenionensis, Judæus conversus, A. 1630. claruit. Edidit Dictionarium Hebræo-Chaldæo-Rabbinico-Talmudicum, cui Titulus מערך המערכות, id est, Digerens digesta: item, Capitula Patrum, Hebr. & Lat. A. 1629. Vid. *Colomesius in Gallia Orient. pag.* 254.

AQUINAS (Thomas.) Vide, THOMAS.

AQUIPONTANUS (Joh.) alias Britgwaterus, Anglus, edidit Tract. de Antichristo. Vid *Alegambe, pag.* 218.

de AQUISGRANO (Guilh.) A 1485. vixit. Reliquit Itinerarium Terræ Sanctæ.

AQUIVIVA (Claudius) Neapolit. Anno 1615. obiit. Meditationes in Psal. 44. & 118. composuit.

AQUIVIUS (Andr. Matth.) scripsit quatuor libros de Virtute morali. Vide suprà, AQUAVIVIUS.

ARABASCHIA (Ahmed) Arabs, A. 1431. claruit. De vita & gestis Tamerlanis scripto egisse traditur. Vid. *Hottinger. in Hist. Eccles. sect.* 15. *pag.* 611.

de ARAGON (Fr. Pet.) scripsit in 2. secundæ Thomæ, de Justitia & Jure, An. 1597. Lugd. in fol.

ARALDUS (Joh. Franc.) Italus, A. 1599. obiit. Edidit Compendium doctrinæ Christianæ. Vid. *Alegambe, pag.* 242.

ARANDA (Ant.) Hisp. edidit Informationem

tionem veram de Terra sancta juxta statum, in quo erat, A. 1530. Vixit ille Aranda per multos annos Hierosolymis.

ARANEA (Vincent.) Aquilanus Italus, A. 1625. claruit. Edidit Asserta de universa Philosophia, libris 3. fol. Vid. *Alegambe.*

ARANEUS (Clem.) scripsit sermones pro diebus Festis à 1. Dominica Adventus usque ad Cineres, Brixiæ, Anno 1587. in 4.

ARANTIUS (Jul. Cæs.) Bononiensis, A. 1589. obiit. Condidit librum de Fœtu humano: de Tumoribus præter naturam: item, de vulneribus in capite. *Bumaldus, pag.* 140. vocat Medicorum eloquentissimum, cujus monumenta verè sint aurea. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag.* 159.

de ARAOZ (Franc.) fertur scripsisse de Bibliotheca benè disponenda.

ARAROS, Ἀραρὼς, Comicus, Olymp. CI. floruit. *Suidas* eum Aristophanis Comici filium facit. Inter frigidos poëtas à nonnullis refertur. Unde proverb. ψυχρότερος Ἀραρότος, id est, Ararote frigidior. Fabulæ sequentes vulgo ei tribuuntur, Ἄδωνις, Καινὺς, Καμπυλίων, Παρθενίδιον, Πανὸς γοναὶ, Ὑμέναιος. Videatur *Casaubonus in Animadvers. ad Athen.* 3, 35.

ARATINUS, poëta Græcus antiquus, de quo *Dionysius Halicarn. 1. hist.*

ARATOR, Poëta, sub Justiniano Imp. Anno 540. floruit. Historiam Apostolorum versibus ex Actis Apostolorum, à Luca descriptis, expressit. Historia illa Vigilio, Rom. Episcopo, inscripta est. Vid. *Sixt. Senens. l. 4. B. S. p. 200. & Ph. Labbe. T. 1. Dissert. de S. E. pag.* 102. Confer *Olearium in Abaco, pag.* 46.

ARATUS, Ἄρατος, Cilix, sub Ptolemæo Philadelpho circa Olymp. CXXVII. inclaruit. Scripsit Φαινόμενα, jussu Antigoni Gonatæ, Regis Macedoniæ. Arati autoritate *S. Paulus, Act. XVII.* usus est. Plura ejus scripta *Suidas* enumerat, quem consule. *Cicero l. 1. de Orat.* Aratum Astrologiæ ignarum fuisse, affirmat. Vid. *Mallincrot. pag.* 59.

ARATUS, Cnidius, Historiographus, οὗ φέρονται Αἰγυπτιακὰ συγγράμματα. Ita *Anonymus in vita Arati Poëtæ.*

ARATUS, Sicyonius, Anno 3. Olymp. CXLI. obiit. Scripsit historiam de rebus, ab Achæis & à seipso gestis. Vid. *Plutarchus in vita Arati.*

de ARAUXO (Franc.) edidit Decisiones morales, ad statum Ecclesiast. & civilem pertinentes, fol. A. 1664.

ARBOREUS (Joh.) Laudunensis, Sorbonicæ Academiæ Theologus, An 1550. claruit. Scripsit Theosophiam, in qua difficillimos locos cum V. tum N. T. explicavit. Vid. *Sixtus Sen l. 4. pag.* 253.

ARBORICENSIS (Rob.) edidit 3. Tomos in Calvinum, Paris. A. 1556

ARCADIUS, Ἀρκάδιος, Cypri Episcopus, vitam S. Simeonis exaravit.

ARCADIUS, Antiochenus Grammaticus, scr. de Orthographia, (Vid. *Stephanus in* Ἄκτια.) item, Ὀνομαστικὸν, quod *Suidas* θαυμάσιον vocat, eoque nomine commendat.

ARCÆUS (Fr.) Fraxinalensis, de Curatione vulnerum & morborum, Anno 1574. commentatus est.

ARCANULUS (Joh.) edidit Practicam omnium particularium morborum, Venet. A. 1560.

ARCAS (Fab.) JCtus Decisiones aureas, A. 1627. publicavit.

ab ARCEDURA (Joh.) reliquit Conclusiones Feudales, A. 1605. in 4.

ARCERIUS (Joh.) Frisius, edidit Jamblichum Chalcidensem de vita Pythagoræ, A. 1598. in 4.

ARCERIUS (Simon) Frisius, An. 1616. floruit. Galeni orationem ad Artium liberalium studium Latinam fecit, notisque auxit.

ARCESILAUS, vel, ARCESILAS, Ἀρκεσίλαος, Pitaneus, Olymp. CXX. floruit. Hic antea Theophrasti auditor fuerat: postea in Academiam ad Crantorem sese contulit. Inter alia, omnia ἀκατάληπτα, i. e. incomprehensibilia esse, statuit. Idem mediam Academiam instituit. *Lactantius* 3, 6. ignorantiæ magistrum vocat. De eo ità *Eusebius l. 14. de Præpar. Evang. c.* 2. Nunquam fuit in Arcesila, ut unum bis diceret: neque putabat, ingeniosi esse viri, in eisdem permanere. Si quid primò turpe dixerat, repente commutatus, pluribus conabatur rationibus, quæ dixerat, confutare. Adde *Hornium l. 3. hist. Phil c.* 20. *pag.* 220.

ARCHAN-

ARCHANGELUS, scripsit de Infirmitatibus humanæ vitæ, A. 1643. Romæ.

ARCHEDICUS, Ἀρχέδικος, Comicus, sub Alexandro & Ptolemæo I. cl.ruit. Ab *Athenæo* interdum allegatur. A *Suida* Διαμαρτάνων & Θησαυρὸς ei tribuitur.

ARCHELAUS, Ἀρχέλαος, Milesius, Anaxagoræ Clazomenii discipulus, à secta Physicus dictus, Olympiade LXXXIV. claruit. De hoc ita *Suidas*: ἀπ' Ἰωνίας πρῶτος τὴν φυσιολογίαν ἤγαγεν, i. e. ex Jonia primus Physiologiam duxit. Composuit Physiologiam, & sua opinione statuit justum & turpe non esse natura, sed lege. *Augustinus de C. D. 8, 11.* ait, cum, omnia ex particulis inter se dissimilibus constare, affirmasse.

ARCHELAUS, Ægyptius, scripsit ad Ptolemæum Epigrammata περὶ παραδόξων καὶ θαυμασίων, teste *Antigono Carystio, cap. 23. & 96.* Confer *Varronem l. 3. de re rust. c. 16.*

ARCHELAUS, Cappadociæ Rex. Vid. *Mallincrot, pag. 60.*

ARCHELAUS, Chersonita, ἐν ἰδιοφυέσιν, i. e. de proprietate naturæ, ab *Athenæo lib. 5. sub fin.* allegatur. *Scholiastes Nicandri, pag. 55.* habet, ἐν Διφυέσι, mendosè, ni fallor.

ARCHELAUS, Cyprius, de Stesichoro quædam prodidit, teste *Photio, Cod. CXC. pag. 482.*

ARCHEMACHUS, Ἀρχέμαχος, scripsit de rebus Euboicis, quemadmodum ex *Athenæo & Clemente Alexandrino, l. 1. Strom.* cognoscimus.

ARCHESTRATUS, Ἀρχέστρατος, Terpsionis discipulus, carmine conscripsit, quæ ad gulam & ventrem pertinent. Operi Γαστρονομίας nomen datum est. *Chrysippus* eam Epicureæ Philosophiæ metropolin vocare solebat. Idem περὶ Αὐλητῶν librum composuit. Utriusque operis *Athenæus* meminit.

ARCHETIMUS, Ἀρχέτιμος, Syracusanus, scripsit Thaletis & aliorum Sapientum cum Cypselo congressum, eique se interfuisse tradit, teste *Laërtio*. Vid. *Jonsius, in Scr. H. Ph. 1, 3. pag. 19.*

ARCHIAS, Ἀρχίας, Græcus poëta, A U.R. 652. claruit. Causam ejus egit *Cicero* in oratione quadam. Ejus Epigrammata aliquot in *Anthologia* supersunt. Fertur Romanorum bella Cimbrica Græco conscripsisse carmine.

ARCHIBIUS, Ἀρχίβιος, Apollonii filius, Grammaticus, scripsit exegesin Epigrammatum Callimachi, teste *Suida*.

ARCHIBIUS, Ptolemæi filius, itidē Grammaticus, docuit Romæ, tempore Hadriani Augusti, teste *eodem*.

ARCHIGENES, Ἀρχιγένης, Apameensis, Medicus, Agathini discipulus, sub Domitiano, Nerva & Trajano medicinam fecit. Vixit annos LXIII. quemadmodum *Suidas* refert. Præter Κομμωτικῶν, i. e. de ornatu capillorum, etiam X. libros de febribus composuit, tradente *Galeno*. Idem autor est, eum XI. libros Epistolarum medicinalium reliquisse.

ARCHILOCHUS, Ἀρχίλοχος, Parius, Lyricus Poeta, juxta *Clem. Alex.* circa XX. juxta *Tatianum* circa XXIII. juxta *Euseb.* circa XXIX. Olymp floruit *Vossius l. 1. de Hist. Græcis, c. 1.* temporibus Darii Hystaspidis vixisse existimat. Is autem imperare demum cœpit Anno 3. Olymp. LXIV. *Clemens Alex.* Jambi inventionem Archilocho tribuit. Fuit maledicus & obscenus Poëta. Lycamben Jamborum acerbitate ad laqueum adegit. Spartani libros Archilochi, quòd eorum parum verecundam ac pudicam lectionem arbitrarentur, è civitate sua exportari jusserunt, teste *Valerio 6, 3.* Quidam ex poëta Historicum quoque faciunt, inter quos est *Annius Viterbiensis*. Verùm Anniana ista prorsus conficta sunt. Plura de Archilocho apud *Gorop. Becanum, l. 4. Orig. Antv.* invenies. *Stephanus* in Βίχειρ, etiam Archilochi Ἰοβάκχους allegat. Periit in bello, à Calonda interfectus, qua de re *Suidas*.

ARCHIMEDES, Ἀρχιμήδης, Syracusanus, divini vir ingenii, sub Ptolemæo Evergeta floruit. Captis à M. Marcello Syracusis, Olymp. CXLII. anno 1. à milite, per imprudentiam, contra quam interdixerat Imperator, interfectus est: qua de re *Valer. Max. 8, 7.* Ejus Scripta pluscula hodiè supersunt, ut περὶ κωνοειδέων καὶ σφαιροειδέων, nec non περὶ ἑλίκων: deque arenæ numero, qui liber ψαμμίτης inscribitur. Tum etiam tria hæc, de Sphæra & Cylindro, Circuli dimensio, & Ἰσορροπικά. Cuncta hæc,

 capta

capta Conſtantinopoli, in Italiam perlata; deinde à *Job. Regiomontano* in Germaniam vecta, ubi primò cura *Thomæ Venatorii* ab Hervagio, A. 1544. excuſa ſunt. Confer *Voſſium de Scient. Mathem. c. 48. pag. 288. Gatakerum ad Anton. pag.* 252.

ARCHIMEDES, Trallianus, Philoſophus, juxta *Suidam*, Comment. in Homerum conſcripſit.

ARCHINTUS (Phil.) ſcripſit de Fide & Sacramentis.

ARCHINUS, Ἄρχινος, ἐν Θεσσαλικοῖς à *Scholiaſte Pindari in Pyth. od. 3. pag.* 182. allegatur.

ARCHIPPUS, Ἄρχιππος, Athenienſis, Comicus, Olymp. XCI. claruit. Fabulæ ejus ſunt Ἀμφιτρύων, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἰχθῦς, Ἵπποι, Ὄνου σκιά, Πλοῦτος, Ῥίνων. *Suidas*, ſemel eum viciſſe, memorat.

ARCHIPPUS (Flav.) Philoſophus, tempore Trajani vixit. Meminit ejus *Plinius in Epiſt. lib.* 10.

ARCHIROTA (Alex.) Italus, An. 1636. claruit. Scripſit in libros Samuelis & Regum, Oxoniæ. Item, de voto Paupertatis.

ARCHITHRENIUS, quaſi Poëta à nonnullis allegatur. Verum ejus nomen eſt. *Job. Neuſtrius, Hantvillenſis*, qui claruit in Anglia, A. 1200. Scripſit libros de Bruto Rege. Vid. *Parrhaſius, Epiſt. X. Meurſius in Miſcell. Lacon.* 4, 57. vocat Poëtam non inelegantem nec omninò contemnendum: ſiquidem vixit ante annos 400. Scripſit opus varia eruditione plenum, & inſcripſit, *Architbrenius*.

ARCHIUS (Nic.) carmina condidit, occurrentia, *T. 1. Delit. Ital. pag.* 257.

ARCHUS (Barth.) Genev. edidit Conſtitutiones fratrum Eremitarum Diſcalceatorum, A. 1632.

ARCHYTAS, Ἀρχύτας, Tarentinus, Pythagoræ diſcipulus. Ejus Ἁρμονικὸν *Nicomachus, l.* 1. περὶ Ἀριθμητικῆς allegat. Liber περὶ Παντὸς *Simplicio* ἐν κατηγορίαις laudatur. Ex *Stobæo* etiam conſtat, ſcripſiſſe περὶ τοῦ ὄντος: adhæc περὶ τῶν ἀρχῶν: item, περὶ νοῦ καὶ αἰσθήσεως. Confer *Job. Meurſium in Not. ad Heſych. pag.* 130. Moralia quoque ſcripſiſſe, invenio. *Stobæus* certè ejus librum de doctrina morali, de lege & juſtitia, de viro bono adducit. Fuit & *Archytas Peripateticus*, qui Κατὰ λόγους ſcripſit. Vid. *Boëth. in prædicam. pag.* 112.

ARCONATUS (Hier.) Sileſius, A. 1599. obiit. Reliquit Carmina. Vid. *T. 1. Delit. Germ. pag.* 386.

de ARCONES (Andr. Luc.) edidit Elucidationes in Eſaiam, An. 1642. Tomis 2. fol. Lugd.

ARCTANDER (Nicol.) Epiſcopus Wiburgenſis, ſcripſit Tr. de Excommunicatione Eccleſiaſtica, A. 1622. Item, Speculum miſeriæ humanæ: Alexipharmacon contra deſperationis peſtem: Fidei triumphum, &c.

ARCTINUS, Ἀρκτῖνος, Mileſius poëta, fuit Homeri diſcipulus, ut ait *Artemon Clazomenius*. Vixit autem Olympiade IX. quadraginta annis poſt bellum Trojanum. Hæc *Suidas. Cyrillus, l. 1. contra Julianum*, eum ad Olymp. I. refert, cui adſtipulatur etiam *Euſebius in Chronico.* Scripſit τὴν Αἰθιοπίδα & Ἰλίου πέρσιν. Summam hujus poetæ antiquitatem *Dionyſ. Halicarn. l. 1. Antiquit.* agnoſcit.

ARCUDIUS (Pet.) Ἀρκούδιος, Corcyræus, hoc ſeculo non abſque laude claruit. De hoc & Caryophilo *Baltb. Anſideus* dicere ſolebat: Nec Athenas ita fuiſſe Atticas, ut erat illorum orario. Plures edidit libros, tùm à ſe compoſitos, tum à Vett. Græcis relictos. A Pontificiis magnus imprimis honor habetur illi, qui de concordia Eccleſiæ Orient. & Occidentalis in 7. Sacramentorũ adminiſtratione inſcribitur, Pariſiis impreſſus, A. 1619. Vid. *Nicius Erythræus, part. 1. Pinacoth. pag.* 225. *Leo Allatius in Apibus Urb. pag.* 216.

ARCULANUS (Joh.) Veronenſis, edidit Practicam Medicam; item, expoſitionem in librum Rahazæ ad Almanſorem: Comm. in 4. Fen Avicennæ. Vid. *Chioccus, pag.* 4.

ARCULARIUS (Dan.) edidit Practicam, fol. A. 1557. Venet.

ARCULARIUS (Joh.) Theol. Marpurg. ſcripſit Comment. in Eſaiam, Actaque Apoſtolorum: item, Arcam fœderis, ſeu methodicam univerſæ Theologiæ explicationem. Claruit, A. 1597.

ARCULARIUS (Scribanius) edidit Tr. de circumforanea proceſſione circa feſtum Natalis Chriſti, A. 1674.

ARCU-

ARCULFUS, autor antiquus, quędam consignavit de Locis sacris. *Salmasius in Hist. Aug. pag. 249.* ait, nondum esse editum.

de ARCUSIA (Carolus) JCtus, scripsit Fa c[illegible]aria.

ARCUTIUS (Joh. Bart.) Neapolit. edidit Carmina. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 258.*

ARCUVOLTI, Judæus, confecit librum ערוגת הבשם, i. e. arcam Aromaticam. Est liber Grammaticus. Prodiit Venet. An. 1602.

ARDENS (Radulfus) Vid. RADULFUS.

ARDICIONI (Jacobus) Veronensis, JCtus, Summam Feudorum composuit. Alii vocant Jacobum de Ardizon. Vid. *Guido Panzirolus, de JCt. l. 2. cap. 32.*

ARDOYNUS (Santes) Pisaurensis, scripsit de Venenis, A. 1562.

ARELAT (Nicol.) JCtus, edidit librum de secundis Nuptiis, fol.

ARELIUS (Mutius) Mantuanus, in puteo periit. *Pierius Valerianus de Infel. liter. pag. 40.* magnum poëtam vocat. Porsenam heroico carmine celebrare conatus est.

ARELLIUS Fuscus, Augusti tempore floruit & Ovidium Nasonem auditorem habuit. Dicebat Suasorias: ac Latinè etiam declamabat, sed Græcè frequentius, ut est apud *Senecam, Suasoria 4.*

de AREMBERG (Carol.) Bruxellensis, edidit flores Seraphicos, vel vitas virorum illustrium ex ordine Capuccinorum, in 4. A. 1640. Colon.

de ARENA (Antonius) edidit poëmata, Lugd. Item, librum ad suos compagnones Studentes, versu Elegiaco, dictionibus Latinis & Gallicis ridiculè permixtis, Anno 1519.

de ARENA (Jac.) Parmensis, JCtus, Anno 1300. floruit. Scripsit de Commissariis vel Executoribus ultimarum voluntatum; de Expensis, quæ in Judicio fiunt; de Sequestrationibus, &c. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. l. 2. c. 50.*

de ARENGHERIA (Casp.) Bononiensis, An. 1436. [illegible]it. Notas in Cod. & ff. vetus: item [illegible]silia, composuit.

de ARENGHERIA (Herc.) A. 1300. floruit Bononiæ, & literas humaniores professus est.

ARENGHERIA (Innoc.) Bononiens. A. 155[illegible] claruit. Edidit Dialogos.

ARENPE[illegible]KIUS (Vitus) [illegible]ipsit de Boiis. Fertur latere in Bibliotheca Frisingensi.

de ARENTHAL (Silv.) edidit Iconismum Aquilæ Romanæ, A. 1635.

AREOSTUS (Lud.) Ferrariensis, A. 1534. obiit, teste *Bumaldo, pag. 151.* Struxit Carmina, quæ habentur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 273.* Vide infrà, ARIOSTUS.

ARESAS, Ἀρεσᾶς, Pythagoricus, de Hominis Natura commentatus est, eoq, nomine laudatur à *Stobæo in Physicis, p. 105.*

ARESIUS (Paulus) composuit Notas in Aristotelis librum de Generat. & Corrupt. Item, de aquæ transmutatione in sacrificio Missæ, A. 1628. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 182.*

ARETÆUS, Ἀρεταῖος, Cappadox, Medicus insignis fuit. *G. Henischius* eum post Plinium vixisse existimat. *Vossius* tamen antiquiorem judicat ob Jonismû, quo usus est. Jonismus autem ante tempora Cæsariana, uti & Dorismus, desiit. Meminit etiam ejus *Dioscorides, pag. 112.* Ejus scripta *Julius Crassus* Latinè transtulit, sed vitiosis usus codicibus mentem scriptoris non semper est assecutus. Postea longè castigatior & auctior Græcè & Latinè prodiit, Augustæ Vindelicorum, An. 1603. Confer *Reinesium in Apolog. pag. 34.*

ARETAS, Ἀρέτας, Cæsareæ Cappadociæ Episcopus, Epitomen Explicationum in Apocalypsin Johannis ex Commentariis *Andreæ, Archiepiscopi Cæsariensis*, potissimum collegit. *Job Hentenius* hoc opus Latinè transtulit.

ARETATES, Cnidius, scripsit Μακεδονικά; item, de Insulis. Utrumque librum *Plutarchus in Parallelis minorib. c. 11. & 27.* allegat.

ARETAZES, Ἀρετάζης, ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς à *Plutarcho, lib. de Fluminibus* laudatur.

ARETINUS (Ang.) JCtus, Tract. de Maleficiis, A. 1532. edidit.

ARETINUS (Franc.) scripsit in posteriora Analytica, A. 1606. Venet.

ARETINUS (Leonh.) natus est, A. 1370. obiit, A. 1443. Fuit Græce doctus, multaque è Plutarcho Latinè vertit. *Andronici Thessalonicensis* de eo judicium fuit: Aretinus adeò feliciter Græca transfert, ut unus sit verus & fidelissimus interpres: cæteri potius paraphrastæ. Græcè etiam de Rep. Florentinorum libel-

 lum

lum composuit. Scripsit præterea de Bello Punico libros tres. Mortuus (inquit *Jovius in Elog. numero 9.*) furti damnatus est, quod Gothicam Hist. *Procopii*, suppresso ejus nomine, publicasset, accusante *Christoph. Persona*, qui aliud exemplar nactus, Græci autoris titulum ingenuè profitendo, eandem transtulit. Aretini elogium occurrit apud *Æn. Silvium, epist. 51.* ubi magnum Hetruriæ splendorem eum appellat, affirmans, neminem illo post Lactantium Ciceroni proximiorem fuisse. *Epitaphium* ejus tale legitur. Postquam Leonhardus è vita migravit, Historia luget, Eloquentia muta est: feruntque, Musas tum Græcas, tùm Latinas lacrimas continere non potuisse. Ab aliis *Leonhardus Brunus ab Aretio* vocari solet. Vid. *Mart. Hanckius, part. 1. de Scr. rer. Rom pag. 199.*

ARETINUS (Pet.) Pornodidascalon edidit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 191.*

ARETIUS (Benedictus) Bernensis Theologus, An. 1572. obiit. Scripsit Commentarium in N. Test. Problemata sacra, & Examen Theologicum. Vid. *Thuanus l. 59. & Verheiden in Elog. Theol pag. 185.*

ARETIUS (Claud. Marius) edidit Hispaniæ & Siciliæ Chorographiam.

ARETIUS (Paulus) in Cant. Canticorum, A. 1640. Mediolani, commentatus est.

AREUS Didymus. Vid. infrà, DIDYMUS

AREUS, Ἄρειος, Alexandrinus Philosophus, Augusto familiaris fuit, cujus opera ipse in Philosophia usus fuerat. Meminit ejus *Strabo l. 14. Suetonius in Aug. c. 89. Plutarchus in Apophth. Julianus in Epist. & Cæsaribus, Seneca de Consol. ad Marciam, c. 4.*

AREUS, Laco Poëta, allegatur in Cycno, ab *Antonio Liberali, Narrat. 12.*

AREUS, Rhetor, *Quintiliano in Inst. Orat. 3, 1.* inter Apollonium Molonem & Cæcilium medius collocatur.

de ARGELLATA (Pet.) Bonon. Medicus, Anno 1391. floruit. Condidit sex libros de Chirurgia.

ARGELIUS (Cæs.) Bonon. JCtus, Anno 1598. floruit. Scripsit de legitimo contradictore, fol.

ARGENTARIUS, Orator, de quo *Sen. l. 4. Controv. 26.* Quid putatis (ajebat Cestius) Argentarium esse? Cestii simius est. Solebat & Græcè dicere: ὁ πίθηκός μου. Fuerat enim Argentarius Cestii auditor, & etiam imitator. Omnibus insistebat vestigiis Cestii: æquè, ex tempore dicebat, æquè contumeliosè multa interponebat: illud tamen optima fide præstitit, cum uterque Græcus esset, ut nunquam Græcè declamaret: illos semper admiraretur, qui non fuerunt contenti unius linguæ eloquentia. Hæc ille.

ARGENTERIUS (Joh.) Castellonovensis, Medicus præstantissimus, Augustæ Taurinorum, A. 1572. obiit, teste *Thuano, l. 54.* Scripsit Consultationes Medicas. Vid. *Ghilinus, vol. 2. p. 119. & Imperialis in Museo, pag. 86.*

de ARGENTINA (Thomas) An. 1357. obiit. Composuit Comm. in 4. libros Sententiarum. Vid. *Phil. Labbe, T. 2. dissert. de S. E. pag. 437.* Confer *Olearium in Abaco, pag. 454.*

ARGENTINUS (Raph.) Bononiens. Anno 1600. inclaruit. Reliquit Tractatum magnum de Anno Jubileo, teste *Bumaldo*

ARGENTINUS (Riccard.) scr. de præstigiis & incantationibus dæmonum & necromanticorum, 1569. Basil. in 8.

de ARGENTIS (Thomas) Bonon. Medicus, Anno 1380. floruit. Edidit praxin omnium morborum.

de ARGENTRE (Bertr.) condidit historiam Britanniæ Minoris: item, librum de Dominorum assertionibus, A. 1576.

ARGENTUS (Joh.) Mutinensis, A. 1629. obiit. Scripsit de statu Jesuitarum in Polonia & Lithuania, A. 1516. in 4. Vid. *Alegambe, pag. 218. & seq.*

de ARGILE (Casp.) A. 1485. floruit. Pauca scripsit, sed ea sale condita sunt & valdè elucubrata, inquit *Bumaldus*.

ARGOLUS (Andr.) à Tagliacozzo, Anno 1613. claruit. Edidit Practicam Medicinalem: item Tract. de diebus Criticis & ægrorum decubitu. In Universitate Patavina Mathemata professus est. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 15. & Leo Allatius in Apibus Urb. pag 26.*

ARGOLUS (Joh.) Vid. *Leo Allatius libro citato, pag. 144.*

ARGYROPYLUS (Joh.) Byzantius, Anno 1473. claruit. Græcia ejectus, à Cosmo Medice liberaliter sustentatus est. Aristotelis Naturalia & Moralia (inquit *Jovius in Elog. numero 27.*) generosè transtulit, ita applaudente *Gaza*, ut quæ-

dam

dam abs se pariter translata comburere et, ne amicissimi hominis crescenti famæ officerent. Periit immodico melopeponum esu, anno ætatis 70. Inops & egenus excessit, ditiores amicos, condito testamento, hæredes alieni æris relinquens. *Hornius l. 6. hist. Philos. c. 6 pag. 304.* Primus ex Græcis Romæ Philosophiam professus fuit Argyropylus, cujus sectatorem se fuisse memorat *Ang. Politianus, misc. c. 1.* eumq; cùm Latinarum literarum non incuriosum, tum sapientiæ decretorum, disciplinarumque adeò cunctarum, quæ Cyclicæ à Martiano dicuntur, eruditissimum illis temporibus habitum atq; in disputando acerrimum.

ARIAS (Alvarus) Hispalensis, An. 1639. claruit. Scripsit Encomia B. Virginis. Vid. *Alegambe, pag. 23.*

ARGYRUS (Isaac) Græcus, composuit Computum Græcorum de solennitate Paschatis celebranda.

ARIAS (Franc.) Hispalensis, An. 1605. obiit. Scripsit Tractatum de Imitatione Christi, Tomis tribus. Item, alium de oratione mentali. Vid. *Alegambe, pag. 114.*

ARIBA, de Gratia & lib. arbitrio, Paris in 4. scripsisse fertur.

ARIBO, Episcopus Frisingensis, exaravit vitam S. Corbiniani.

ARIMATHÆENSIUS (Ant.) scripsit de Invocatione DEI & Filii, Anno 1586. *Draudius*, fictitium nomen esse, asserit.

ARIMINENSIS (Gregorius) Ordinis S. Augustini Prior generalis, An. 1350 claruit. Commentatus est in 1. & 2. Sententiarum: item, in Epistolas S. Pauli. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 181.*

ARINGHUS (Paulus) edidit Romam subterraneam Latinè cum Iconibus, Romæ, A. 1651. fol adjutus à *Joh. Severano.*

ARION, Ἀρίων, Methymnæus, Lyricus, Olymp XXXIX claruit. Apud *Ælianum, in Hist. Anim. 12, 45.* hymnus ejus occurrit, quo se gratum Neptuno declarat, & simul Delphinorum φιλομουσίαν deprædicat. Juxta *Herodotum*, Corinthi primus Dithyrambum & fecit & docuit. Chorum ad Dithyrambos saltantium ab Arione primum institutum fuisse, *Pindari Scholiastes ad Olymp. XIII.* annotat. Confer *Suidam.*

ARIOSTUS (Alex.) A. 1476. floruit. Edidit Minoricâ, Enchiridion ita dictû, quo omnes Conscientiæ casus continentur.

ARIOSTUS (Lud.) scripsit Satyras: item Comœdias plurimas, inter quas *Suppositi* maximè excellunt, inventionis ac successus amænitate cum Plautinis facilimè contendentes. Orlandi, fabulosi Herois, admiranda facinora luculento & forsan æterno opere decantavit. Videatur *Jovius in Elog. numero 84. & Muretus in Var. lect. 18, 8. Epitaphium* ejus tale circumfertur:

Ludoici Ariosti humantur ossa
Sub hoc marmore: seu sub hac humo: seu
Sub quicquid voluit benignus hæres,
Sive hærede benignior comes: seu
Oportunius incidens Viator.
Nam scire haud potuit futura: sed nec
Tanti erat, vacuum sibi cadaver
Ut urnam caperet, parare vivens:
Vivens ista sibi tamen paravit,
Quæ scribi voluit suo sepulcro,
Olim si quod haberet is sepulcrum,
Ne, cum spiritus, hoc brevi peracto
Præscripto spacio, misellus artus,
Quos ægre ante reliquerat, reposcet,
Hac & hac cinerem hunc & hunc repellens,
Dum noscat proprium, diu vagetur. Vide suprà, AREOSTUS.

ARIPHANES, Ἀριφάνης, *Josepho l. 1. contra Apionem* memoratur.

ARISTÆNETUS, Ἀρισταίνετος, Byzantius, discipulus Chresti, qui Herodis auditor fuit. Eum inter Rhetores præstantes *Fl. Philostratus in vita Chresti* reponit: eodque idem cum illo videri posset, cujus Epistolas primus edidit *Sambucus.* Sed obstat, quòd veterem & novam Romam nominet, Epist. 26. Unde sequitur, Epistolarum illarum autorem vixisse, cùm sedes Imperii à Constantino Byzantium translata esset. *Casp. Barthius, Adverf. 55, 6.* existimat, earum autorem esse Flavium Aristænetum, Honorii Augusti in 6. Consulatu collegam, qui consulatus in Annum Chr. 404. incidit. Unius scriptoris eas esse Epistolas, *J. G. Vossius l. 2. Inst poët. c. 38.* extra controversiam ponit. Eas *Josias Mercerus* eleganter interpretatus est, notasque addidit. *Stephanus* in Γέλα, Aristænetum quendam ἐν α΄ τῶν περὶ Φασηλίδα allegat. Confer *Suidam, in* γέλα.

ARISTÆUS, Ἀρισταῖος, à *Stobæo in Physicis*

ficis, pag. 45. ἐν τῇ Ἁρμονίᾳ laudatur.

ARISTAGORAS, Ἀρισταγόρας, condidit Αἰγυπτιακά. A *Stephano* Ethnogrpaho citatur in ψεῦδ & Ἑρμοτυμβιεῖς. Idem *Stephanus* in γυναικὸς πόλις, Πλάτωνος ὁυ πολλῷ πρότερον facit. Meminit Aristagoræ *Ælianus* quoque in *Hist. anim.* 11, 10.

ARISTANDER, Ἀρίστανδρος, Atheniensf. de Agricultura scripsit, teste *Varrone* 1, 1.

ARISTANDER, alius, ni fallor, scripsit de Ostentis, quemadmodum ex *Plinii* 17, 25. liquet.

ARISTARCHUS, Ἀρίσταρχος, Alexandrinus Grammaticus, sub Ptolemæo Philometore circa Olymp. CLIIX. claruit. Judicio adeo castigato fuisse dicitur, ut versus Homerici illi tantum admissi fuerint, quos ipse approbasset *Suidas*, Aristarchum ultra octingentos libros Commentariorum reliquisse, affirmat. Obiit in Cypro, inedia sese subducens, cum hydrope laborasset. Vid. *Jonsius, de Script. Hist. Ph.* 7, 11.

ARISTARCHUS, Chronographus, scripsit Epistolam de Dionysio Areopagita.

ARISTARCHUS, Tegeates, Tragicus poëta, Olympiade LXXXI. floruit. Juxta *Suidam*, 70. Tragœdias composuit, vitamq; ultra 100. annos produxit.

ARISTEAS, Ἀρισέας, Judæus, scripsit de translatione Legis divinæ ex Hebræa lingua in Græcam per LXXII. Interpretes facta. Vid. *Labbe T. 1. Dissert. pag.* 103. *Rivetus T. 2. Oper. pag.* 898. *Varenius, part. 1 Rationarii de Scr. Eccl. pag.* 19

ARISTEAS, Proconnesius, Olymp. LV. floruit. Condidit Epico carmine Historiam de Arimaspis, libris tribus. Versus ex eo Opere aliquot *Dionysius Longinus* libro περὶ ὕψους adducit. Vid. *Langbainius ad Longinum, pag.* 57. 58. Confer *Tzetzem*, in *Chiliad. l. 7. pag.* 131. Scripsit etiam soluta oratione Theogoniam, teste *Suida*. A *Strabone, l.* 13. Aristeas iste ἀνὴρ γόης, εἴ τις ἄλλος, id est, præstigiis nulli secundus dicitur. Præstigiatorem fuisse dicit, quòd anima ejus corpore, quoties vellet, exire diceretur. Junge *Tzetz. in Chil. l. 2. numero* 50. *pag.* 33. Item, *Meursium in Notis ad Hesych. pag.* 120.

ARISTEAS, Argivus. Vid. *Mallincrot.*

ARISTEAS, Rhodius, Medicus erat, de quo videatur *Meursius in Rhodo, pag.* 91.

ARISTIDES (Ælius) Ἀριστείδης, Adrianensis, Rhetor, sub Antonino Pio & M. Aurelio vixit. Vir in dicendis, quæ præmeditatus erat, planè admirabilis; sed ad subitam dictionem minus idoneus: quod ipse ut excusaret, ajebat, non se esse ex eorum numero, qui vomerent, sed qui cum curâ dicerent. *Suidæ* Adrianensis Sophista dicitur. Ejus Orationes extant, à *Guil. Cantero* versæ, An. 1604. *C. Barthius* vocat Atticistarum eloquentissimum. Vid. *Philostratus in Vit. Soph. pag.* 557. *Glandorpius in Onomast. Rom. pag.* 15. Adde *Suidam*.

ARISTIDES, Atheniensis, scripsit de Animalibus, arboribus & agricultura. Vid. *Mallincrot. pag.* 60.

ARISTIDES, Milesius, egit de rebus Italicis. Crebrò a *Plutarcho in Parallelis Minoribus* allegatur. Huic Aristidæ *Vossius* Μιλησιακά, i. e. narrationes lasciviæ plenas quoque tribuit. *Harpocration* in voce δερμηστής librum sextum Aristidæ Milesiacorum allegat. Vid. *Ovid. 2. Trist.* ibiq; *Nic. Heinsius, pag.* 261.

ARISTIDES, Samius, *Varroni apud. Agell.* 11, 9. memoratur.

ARISTIPPUS, Ἀρίστιππος, Cyrenæus, Socratis discipulus, sectæ Cyrenaicæ conditor, tempore Artaxerxis Memoriosi claruit. Homo πολιτικώτατος fuit, & cuivis loco, tempori, & personæ sese accommodare potuit. Voluptatem ante omnia & in omnibus sectabatur. Scripsit περὶ Τρυφῆς, i. e. de luxu. *Laërtius* ei quoque Historiam Libycam tribuit. Vid. *Suidas*.

ARISTIPPUS, alius à priori, Ἀρκαδικά edidit. Ea *Clemens Alex. & Scholiastes Apollonii, l. 3. pag.* 212. item, *Schol. Theocriti pag.* 87. allegant.

ARISTIUS, Ἀρίστιος, Satyricus poëta, reliquit Cyclopem. Videatur *Suidas* in ἀπωλείας, item in Ἀρίστιος. *Athenæus* ejusdem Κρῆτας, *Pollux* verò Ὀρφέα allegant.

ARISTO, Ἀρίστων, Alexandrinus, Philosophus Peripateticus, tempore Augusti claruit. Scripsit, teste *Strabone l.* 17. de Nilo fluvio.

ARISTO, Chius, ἐν θέσεσι citatur à *Schol.*

Scholiaste Apollonii,pag.226 Diogenes Laërtius, l. 6. ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείτου, *et,l.7. de Zenonis dogmatibus* allegat. Theophrasti de Demosthene judicium ex Aristone Chio *Plutarchus in vita Demosth.* producit: id quod ex Aristonis libro περὶ τῆς ῥήτορας petitum *Jonsius lib. de Scr. H.Ph.2.cap.3.pag. 128.* existimat.

ARISTO, Ceus, Peripateticus, juxta *Laertium*, varia conscripsit.

ARISTO, Pellæus, tempore Hadriani Imp. claruit. Ex eo de Judæorum rebellione, quæ sub Hadriano facta erat, *Nicephorus Callistus in hist. Eccles. 3, 24.* nonnulla transcripsit. Vid. *Valesius in Euseb. pag. 61.*

ARISTO (Titus) JCtus, tempore Trajani Imp. vixit. Magna inter eum & *Plinium Juniorem* amicitia intercessit, ccu videre est ex *l.8. epist. 14.* Encomium ejusdem singulare occurrit, *l.1. epist.22.* Reliquit libros Responsorum. *Joh.Bertrandus, in JCt.l. 2.pag 295.* eum de furtis quoque librum edidisse, existimat.

ARISTOBULUS, Ἀριστόβουλος, Judæus, insignis Peripateticus, sub Ptolemæo Philometore floruit. De quo sic *Eusebius in Chronico*: Aristobulus, natione Judæus, Peripateticus Philosophus, cognoscitur, qui ad Philometorem Ptolemeum Commentarios explanationum in Mosen scripsit. Sic ille. Mentio hujus Aristobuli habetur, *2. Maccab. 1, 10. Rabbi Asarias in libro Meor Enaim* (sunt verba *Buxtorfii ad librum Cosri,pag.33.*) *cap. 9.* scribit, hujus Aristobuli opus magnum, Græca lingua scriptum, extare in illustri Bibliotheca Florentina: apud fratres item Benedictinos, Mantuæ; ex quorum uno audiverit, longè præstantius id esse, quàm opera Philonis. Addit: Forte etiam apud alios Exemplaria habentur. Utinam illud possem rescire, aut DEUS cor alicujus tangat, qui istud transferat in linguam Latinam vel Italicam, qui honor habitus est Josepho & Philoni! *Conradus Gesnerus* in Biblioth. sua scribit, Aristobulum hunc fuisse unum è LXXII. Interpretibus: quo fundamento vel autoritate, mihi non constat. Hæc *Buxtorfius.*

ARISTOBULUS, Cassandreus, inter Comites Alexandri M fuit, eoq; defuncto, res, ab eodem gestas, stilo expressit. Mentioné ejus aliquoties *Plutarchus in vita Alexandri* facit. *Lucianus T.2.pag.730.in Macrobiis* ita loquitur: Aristobulus Cassandreus ultra XC. annos vixisse fertur, qui Historiam suam, 84 annum agens, orsus est conscribere, id quod ipse in operis sui principio testatur. Hæc *ille.*

ARISTOCLES, Ἀριστοκλῆς, Curiensis. Vid. *Stephanus, in* Κούριον.

ARISTOCLES, Lampsacenus, Philosophus Stoicus fuisse fertur. Scr. Enarrationem eorum, quæ Chrysippus tradidit de eo, quomodo singula dicimus atque cogitamus, teste *Suida.*

ARISTOCLES, Messenius, Peripateticus Philosophus, inter alia, teste *Suida*, X. libros de Philosophia reliquit, quibus Philosophos omnes eorumque opiniones recensuit. Sextum ejus operis librum citat memoratus *Suidas, in* Σωκράτης. *Eusebius* quoque *lib. 15.* septimum, & *l. 14.* octavum librum Aristoclis citat, & quædam inde affert. Scripsit etiam præcepta Rhetorica, de Serapide, de Moribus libros IX. Vid. *Jonsius l.4. de Scr.H. Ph.pag. 330.*

ARISTOCLES, Pergamenus, Sophista, Trajani & Hadriani temporibus vixit, Compos. libros 5. de Rhetorica: ité, Epistolas & Declamationes. Vid. *Philostratus in Vitis Soph. p. 553.* item, *Suidas.*

ARISTOCLES, Rhodius, tempore Augusti floruit. *Erotianus in Lex.Hippocratico*, ejus ut Grammatici meminit. περὶ Ποιητικῆς scripsisse, *Ammonius de diff. vocum*, in Ἐπικηδεῖον aff. Fortassis hujus est liber περὶ Διαλέκτου, cujus meminit *Etymologici Magni autor in* κῦμα, & *Sch. Oppiani. pag. 26.* Confer *Meursium in Rhodo, pag. 91.*

ARISTOCRATES, Ἀριστοκράτης, citatur à *Stephano, in* Ἀβαντίς.

ARISTOCRATES, Laco. De ejus scriptis vid. *Meurs. in Miscell.Lacon. l.4 c.17.*

ARISTOCREON, Ἀριστοκρέων, terrarum situm descripsit. Mentio ejus apud *Plinium.*

ARISTOCRITUS, Ἀριστόκριτος, Commentario suo de Mileto innotuit. *Parthenius ex eo* historiam in *Eroticis, cap. 11.* desumsit.

ARISTODEMUS, Ἀριστόδημος, Catholici

lici Herodiani compendium confecit, teste *Suida*.

ARISTODEMUS, Alexandrinus, à *Scholiaste Pindari in Isthm. od. 1.* laudatur. Item, ad *Nem. 7.* ubi Ἀριστοδήμου μαθητὴς dicitur. Scripsit aliquot libros de Pindaro, quorum tertium citat *Athenæus 11, 13.*

ARISTODEMUS, Car, reliquit Historiam Picturæ. Vid. *Philostratus 1. Iconum.*

ARISTODEMUS, Eleus, *Harpocrationi* in Ἑλλανοδίκαι memoratur.

ARISTODEMUS, Nysæus, senior, sub Ptolemæo Evergeta II. floruit. Vid. *Parthenius in Eroticis, cap. 8.*

ARISTODEMUS, itidem Nysæus, Grammaticus, filiorum Pompeii M. præfectus, Romæ Grammaticam docuit. Utriusque *Strabo l. 14.* meminit.

ARISTOGENES, Ἀριστογένης, Cnidius, Medicus, Chrysippi Philosophi servus, Ἰάτρευσεν Ἀντιγόνῳ, τῷ ἐπικληθέντι Γονατᾷ, i.e. in exercenda medicina operam navavit Antigono Gonatæ, teste *Suida*. Vid. *Plinius in Indice.*

ARISTOGENES, Thasius, itidem Medicus, in medicina XXIV. libros edidit. Quosdam ex iis *Suidas* enumerat.

ARISTOGITON, Ἀριστογείτων, Atheniensis Orator, scripsit Orationes contra Timotheum, Timarchum, Hyperiden, Thrasyllum. *Suidas* ab Atheniensibus tradit interfectum.

ARISTOMENES, Ἀριστομένης, composuit Georgica, teste *Varrone 1, 1.*

ARISTOMENES, Atheniensis Comicus, tempore belli Peloponnesiaci, hoc est, circa Olymp. LXXXVII. claruit. *Suidas* ait, ipsum Θυροποιὸν cognominatum esse. Dramata ejus hæc invenio, Βοηθοὶ (*Suidas* in Ψαμμακοσιογάργαρα) Γόητες, Διόνυσον ἀσκητὴν, καὶ Διονύσιον.

ARISTONICUS, Ἀριστόνικος, Alexandrinus, Grammaticus, scripsit in Homerum & Hesiodum, teste *Suida*. *Strabo, lib. 1.* hunc Aristonicum sua ætate claruisse perhibet. Scripsit περὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μουσείου, i. e. de Museo Alexandrino; è quo Sopater duodecimum Eclogarum suarum librum confecit, teste *Photio, Cod. CLXI.* (De Museo Alexandrino præclara observat *Jonsius l. 2. Scr. H. Ph. c. 2. p. 219.*) Idem fortè est, cujus meminit *Suidas* in Ἀρίων, quem de Notis Homericis & Hesiodeis scripsisse, tradit. Confer *Etymol. Magn.* in ὀπή. *Strabo l. 1.* Itinerarium Aristonici commendat.

ARISTONICUS, Tarentinus, *Photio in Biblioth. Cod. CXC.* commemoratur.

ARISTONYMUS, Ἀριστώνυμος, de fluminibus *Plutarcho, lib. de flum. in Nilo* allegatur.

ARISTONYMUS, Comicus, vixit sub Ptolemæo Philadelpho. Meminit ejus *Athenæus, l. 7.* Inter ejus fabulas est Sol frigens, inquit *Suidas*. Periit anno ætatis 77. stranguriâ.

ARISTOPHANES, Ἀριστοφάνης, Atheniensis, Comicus, Olymp. LXXXV. claruit. Socratis Philosophi æqualis fuit, quem etiam in Comœdiis suis scurriliter traduxit. Multa Dramata composuit, quæ partim extant, partim periere. Quæ periere, sunt Ἀγήρως, Αἰολοσίκων, Ἀμφιάραος, Ἀνάγυρος, Ἀνάργυρος, Ἀνταγωνισταὶ, Ἀποκοτταβίζοντες, Ἀσκληπιὸς, Βαβυλώνιοι, Γεωργοὶ, Γῆρας, Γλαῦκος, Γηρόλογος, Γηρυτάδης, Δαίδαλος, Δήλια, Δίδυμοι, Δαιταλεῖς, Διονάναγος, Δαναΐδες, Διόνυσος, Ἥρωες, Κένταυρος, Κώκαλος, κιθαριστὴς, Λήμνιαι, Νῆσοι, Νίκαι, Νιόβη, Ὁλκάδες, Ὄβριμος, Περιαγγὴς, Πρόγονοι, Πυθαγόρειοι, Πολύειδος, Πελαργοὶ, Προαγὼν, Σκηναὶ καταλαμβάνουσαι, Σκύθης, Ταγηνισταὶ, Τελμισσεῖς, Τριφάλης, Φιλωνίδης, Φοίνισσαι, Ὧραι. Vid. *Suidas.*

ARISTOPHANES, Byzantius, Grammaticus, Ptolemæi Epiphanis temporibus claruit. Præceptorem Eratosthenem habuit, inter discipulos verò Aristarchum, celebrem Grammaticum. Ab *Athenæo l. 13.* refertur inter eos, qui scripserunt de scortis Atticis.

ARISTOPHANES, Bœotus, Historicus, *Plutarcho, libro de Herodoti malignitate* memoratur. Fortassis hic est ille Aristophanes, ὁ Θηβαϊκοὺς ὅρους γράψας, apud *Stephanum* in Ἀνθηδὼν Δυμᾶς: & quem idem *Steph.* in Χαιρώνεια, allegat ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς. Vid. & *Suidas*, in ὁμολώιος.

ARISTOPHANES, Camiræus, Comicus. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 91.*

ARISTO-

ARISTOPHANES, Maleotes, scripsit de Agricultura, teste *Varrone 1, 1.*

ARISTOPHON, Ἀριστοφῶν, poëta Comicus, tempore Alexandri M. claruit. Dramata ejus erant Βαδίζ, Ἰατρὸς, Καλωνίδης, Πειρίθο@, Πλάτων, Πυθαγορισής. Ex ultima hac Comœdia fragmenta nobis servavit *Athenæus 6, 9. & 12, 2.* nec non *Laërtius, l. 9. in Pythagora. Plutarchus* etiam Φιλοκτήτην Aristophontis memorat.

ARISTOTELES, Ἀριστοτέλης, Stagirita, natus est, Anno 1. Olympiadis XCIX patre Nicomacho, quem *Ammonius*, Amyntæ Macedonum R. medicum fuisse, asserit. Aristoteles à Philippo, Macedonum Rege, Alexandro filio præceptor datus est. Obiit Anno 4. Olymp. CXIV. De morte ejus ita *Hesychius Milesius*: Aristoteles Pæanem (extat iste Pæan apud *Stobæum*) in Hermiam socerum suum scripsit, eaque de causa judicum sententiis condemnatus cicutæ poculum hausisse atque ita mortem obiisse memoratur. Quidam in Euripo periisse, tradunt. Vid. *Seldenus, in libro de Jure Nat. 1, 1.* Stagiritæ mortuo altare cum monumento extruxerunt, locumque Ἀριστοτέλειον vocarunt, diemque festum ejus memoriæ statuerunt, idque suo adhuc tempore duravisse, testatur *Joh. Mandevill, in Itinerario, cap. 2.* qui circa, A. C. 1322. illas regiones visitavit. Vid. *Hornius, l. 3. Phil. Hist. c. 5.* & *Vossius, de sectis Philosophorum, c. 17. Judæi* affirmare non erubescunt, Aristotelem Salomonis Regis libros exscripsisse, ceu videre est apud *Buxtorf. in Not ad* ספר כוזרי, *pag. 30.* item, factum esse גר צדק, i. e. proselytum justitiæ, teste eodem. Adde *Christ. Mat thiam, Coll. 1. AntiPhot. disp. 2. §. 25.* De Scriptis Aristotelis legatur *Mich. Piccartus in Isagoge, & Jonsius in hist. Phil. Script. lib. 1. c. 11.* Librum de Mundo, qui vulgo Aristoteli tribuitur, *Marcilius in Not. ad Persium*, Posidonii esse existimat. *Balæus, Cent. 14. pag. 220* in Appendice ad Joh. Majorem tradit, Colonienses Theologos, annumerasse DIVIS Aristotelem, & librum etiam typis evulgasse, cui titulum fecerint, de salute Aristotelis. Alium etiam librum eosdem conscripsisse de vita & morte Aristotelis, in cujus calce concludunt, Aristotelem sic fuisse Christi præcursorem in naturalibus, quemadmodum fuit Joh. Baptista in gratuitis. Quæ certè satis durè dicta sunt. *Averroës in 3. de anima*, Aristotelem ità commendat: Aristoteles est regula & exemplar, quod Natura invenit ad demonstrandam ultimam perfectionem humanam. Item, Aristotelis doctrina est summa Veritas: quoniam ejus intellectus fuit finis humani intellectus. De Aristotelis Organo legatur *Casaubonus ad Persium, pag. 415.*

ARISTOTELES, Chalcidensis, scripsit de Eubœa. Testis *Harpocration*, in Ἀργοῦσα.

ARISTOTELES, Cyrenæus, composuit librum de Poëtica. Vid. *Joh. Bassus, l. 1. de Decret. Hippocr. & Aristotel.*

ARISTOTELES, Grammaticus, *Varroni* laudatur *l. 9. de L. L. §. 2.* & de verborum significationibus scripsisse traditur. *Stobæus*, Aristotelem de Chriis allegat in Eclogis, *serm. 37. 48. 117.*

ARISTOTELES, Medicus, apud *Cælium Aurelian. Tard. 1, 5.* memoratur.

ARISTOTELES, Rhodius, scripsit de Panathenæis & Bendidæis, testante *Proclo l. 1. in Timæum Platonis.* Vid. *Meurs. in Rhodo, pag. 91.*

ARISTOTELES de Benedictis, edidit nomina Sanctorum, quæ habentur in Martyrologio Romano. Est autem nomen fictum: verum nomen est Pet. Ant. Spinellus, Soc. Jes. Vid. *Alegambe.*

ARISTOXENUS, Ἀριστόξενος, Cyrenæus, Philosophus, de quo *Athenæus 1, 7. & Suidas*, in Ἀριστόξ.

ARISTOXENUS, Herophileus, Medicus, Alexandri Philalethis Discipulus. Ejus librum XIII. citat *Galenus, l. 4. de Puls. diff. c. 10.*

ARISTOXENUS, Selinuntius, poëta fuit antiquior *Epicharmo.*

ARISTOXENUS, Tarentinus, Spintharifilius, Aristotelis Stagiritæ discipulus, tempore Ptolemæi Lagi, R. claruit. Composuit Musicos, Philosophicos, Historicos, & omnigenæ eruditionis libros 453. juxta *Suidam.* Inter plurima, quæ conscripsit, eminet Βιβλίον περὶ βίων, i. e. de vitis Doctorum. Laudat id opus *S. Hieronymus, præfat. de Script. Eccles.* ubi Aristoxenum vocat virum longè omnium doctis-

doctissimum. Vid. *Jonsius*, *p. 73. & seq.* Praxidamantia Aristoxeni citat *Hippocration*, in Μουσικῷ. Scripsit etiam de Musicis & Poëtis. Hinc propter Musicam peritiam κατ' ἐξοχὴν Musicus dictus est, apud *Quintilianum 1, 16. Agell. 4, 11. Athenæum 12, 12.* Opus ejus περὶ Τραγῳδοποιῶν, i.e. de Tragœdiarum poëtis, pluribus constabat libris. Vid. *Ammonius de diff. voc. in dictione* ῥυθμός. Scripsit præterea περὶ Αὐλητῶν, i. e. de tibicinibus, teste *Athenæo, l. 14. c. 8.* Item, περὶ Τραγικῆς ὀρχήσεως, i. e. de Tragica saltatione. Vid. *Jonsius*, *pag. 78.* Libros περὶ Ἁρμονικῶν στοιχείων, i.e. de Elementis Harmonicis *Johannes Meursius* primus in lucem protraxit.

ARISTOXENUS, Pythagoricus, à *Stobæo serm. 77. & 99.* allegatur.

ARISTUS, Ἄριστος, Salaminius, Hist. scripsit res gestas Alexandri M. teste *Arrhiano. Zenobius in Prov. pag. 168.* Aristum in Εὐβοϊκοῖς allegat. Vid. *Meursius in Cypro, pag. 162.*

ARITHMÆUS (Valent.) natus est, Anno 1560: obiit, A. 1620. Compos. Orationes, Epistolas, Carmina.

ARLANIBÆUS (Phil.) edidit Expeditionem Suedicam, A. 1632. in 4.

ARLENIUS (Arn.) Peraxylus, A. 1561. obiit. Quantam *Gabr. Faërnus* in Latinis Scriptoribus castigandis solertiam, tantam Arlenius in Græcis adhibuit. Hujus vel editioni *Josephi* Græcæ multum posteritas semper debitura est, quam ille ex Viri Illustr. Didaci Hurtadi Mendozæ, apud Remp. Venetam Oratoris, optimo exemplari publico dedit, adjectis etiam libris contra Apionem, qui nusquam alibi reperiuntur. Hæc *Thuanus*, *l. 28.* sub finem.

ARLENSIS (Pet.) de Scudalupis, scripsit de sympathia 7. metallorum, & 7. selectorum lapidum ad Planetas, An. 1610. Paris.

de ARLES (Mart.) Hisp. JCt. de Superstitionibus commentatus est. Extat *T. XI. Tract. Tract.*

ARLOTTUS, Thuscus, An. 1290. obiit. Exaravit Sermones.

ARLUNUS (Ben.) reliquit Historiam Urbis Mediolanensium.

ARMA (Joh. Franc.) Medicus, edidit Examen 3. specierum Hydropis, Taurini, A. 1566. Item, tract. de vera sectione in Pleuritide, An. 1549.

ARMACHANUS (Rich.) A. C. 1359. obiit. Condidit XIX. libros adv. Armenios: item, librum contra religiosos Mendicantes. Ex hoc Wiclefus multa accepisse dicitur. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. dissert. de Script. Eccles. pag. 290.* Confer *Olearium in Abaco, pag. 405.*

ARMANDUS de Bello visu. Vide, BELLOVISU.

ARMANDUS (Ignat.) Vapincensis Gallus, An. 1638. obiit. Pugnavit epistolis contra Danielem Chamierum. Videatur *Alegambe, pag. 215.*

ARMBRUSTERUS (Joh) Franco, Anno 1603. obiit. Spiræ humaniores literas docuit. Scripsit Olivetum Spirense. Vid. *Alegambe, pag. 220.*

ARMENIDES, Ἀρμενίδης, Θηβαϊκὰ composuit. Ejus *Scholiastes Apollonii, l. 1.* meminit.

ARMENIO, scripsit vitam S. Chrysanthii & Dariæ.

ARMINIUS (Jac.) Veteraquinas, magni nominis Theologus, A. 1609. obiit. Pro Symbolo habuit: Bona Conscientia, Paradisus. Opera ejus edita sunt, in 4to. Ab hoc Arminiani dicti sunt. Vid. *Meursius in Ath. Batav. pag. 239. & Hornius in Hist. Eccles. pag. 214.*

de ARMIS (Carol.) Bononiens. poëta, A. 1500. vixit. Vid. *Bumald. pag. 46.*

ARMIUS (Joh.) Bonon. JCtus, A. 1531. claruit.

de ARNAGE (Jac. Chynæus) scr. Scholia & Analysin in Aristot. libros de prima Philosophia, A. 1607. Vid. CHYNÆUS.

ARNALDUS (M. Ant.) habuit Orationem contra Jesuitas reos, An. 1594.

ARNAUDUS (Andr.) scripsit Jocos, Anno 1605.

ARNAUDUS (Claud.) edidit Epitomen Thesauri sacrorum rituum, A. 1647.

ARNAYA (Nic.) Hisp. Anno 1622. obiit. Collationes spirituales, Tomis III. complexus est. Vid. *Alegambe, pag. 348.*

ARND (Joh.) Luneburgens. Theologus, natus est, A. 1555: obiit, A. 1621. Scripsit Commentarium in Psalmos, & librum de vero Christianismo. Orthodoxiam ejus Jenensis & Regiomontanæ Universitatis Collegia albo approbarunt calculo. Miraculum de libro ejus non combusto in fornace *Hennig. Witte in vitis*

vitis Theolog. pag. 173. describit, qui ideò legi meretur. Quidam ex Antagonistis, cum Scripta ipsius legerent, singularem viri in Asceticis commovendi spiritum & præclarissima DEI dona non satis prædicare potuerunt.

ARNDIUS (Joh.) Danus, Theologus, edidit Lexicon Judaicarum Antiquitatum, An 1669. Item, Lexicon Antiquitatum Ecclesiasticarum, An. 1670. His adde librum sacrorum Miscellaneorum, An. 1648.

ARNALFELDUS, compos. lecturas in librum Sapientiæ. Opus constat 2. partibus, & extat Lipsiæ manuscriptum, teste *Fellero.*

ARNESIUS (Rob.) de Normanvilla, scripsit Tractatum de Justitia divina & humana, A. 1560. Paris. in 4.

ARNGRIMUS, Islandus, edidit de Islandia vel Crymogæa libros tres, An. 1630. Videatur *Bartholinus in Danis, pag.* 12.

ARNHEMIUS (Alb.) cognomine Kivet, Anno 1449. obiit. Scripsit Referendarium exemplorum.

ARNIGIUS (Barth.) Anno 1577. obiit. Vid. *[illegible]linus, vol.* 1. *Theatr. pag.* 22.

ARNING[illegible]US (Hennig.) edidit Medullam Variarum lectionum, A. 1658. Lips.

ARNISÆUS (Henning.) Halberstadiensis, JCtus, Anno 1623. claruit. Scripsit Notas in Logicam Crellii: item, Tractatum de Jure Connubiorum. Extat etiam ejus Politica. Videatur *Barthius in Adv.* 51, 13.

ARNKIELL (Trogill.) egit in peculiari libro de Epicuri Philosophia, An. 1674.

ARNO, Salisb. Episcopus, tempore Caroli M vixit. Vid. *Olearius in Abaco, pag.* 48. Confer *T. 2. Ant. lect. Canisii.*

ARNOBIUS, Afer, Siccæ in Africa, sub Diocletiano Augusto, Rhetoricam docuit. [illegible]cipulum Lactantium habuit. Scripsit 7 libros contra Gentes. Vid. *Rivet. T.* [illegible] *Operum, pag.* 1098. *Caspar Barthius in Not. ad Claud.* vocat morticinæ Paganorum [illegible]æmonologiæ expugnatorem verè ful[illegible]cum.

ARNOBIUS, Junior, seculo V. floruit. Describit confl[illegible] Catholici cum Serapione de DEO [illegible]no & Trino. Huic etiam Commentarios in Psalmos *Bellarminus* tribuit, quos perperam alii Arnobio Seniori adscribunt. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. dissert. de Scr. Eccl. pag.* 106. *Voss. in Hist. Pelag. l.* 1. *c.* 11.

ARNOLDUS, Bonævallis Abbas, de Operibus sex dierum commentatus est.

ARNOLDUS, Carnotensis, S. Bernhardi discipulus, A. 1170. claruit. Scripsit insigne Opusculum de 7. Verbis Christi novissimis, in cruce prolatis. *Henricus de Gandav. in Catal. scr. Eccles.* eum Emaldum, Abbatem Bonævallis, appellat. Vid. *Ph. Labbe, l. c. p.* 107. *Carol. Visch. in Cister. Bibl. pag.* 25. *Olearius in Abaco, pag.* 149.

ARNOLDUS, Lubecensis Abbas, tempore Ottonis IV. Imp. claruit. Chronicon *Helmoldi* supplemento auxit.

ARNOLDUS, Saxo, vitam S. Godeharti calamo expressit.

ARNOLDUS de Villa nova. Vid. infrà, VILLANOVANUS.

ARNOLDUS (Christ.) natus est, Anno 1627. In juventute peregrinationibus operam dedit, & hac ratione multorum præstantissimorum virorum amicitiam sibi comparavit. Angliam imprimis & Belgium perlustravit. Nunc Theologi & Professoris munere Norimbergæ fungitur. Edidit Notas in Diras Catonis, An. 1652. Collegit etiam Epistolas doctorum virorum de Testimonio Flav. Josephi, in quo agitur de Domino nostro JESU CHRISTO. Habuit quoq; laudationem funebrem in Obitum B. Dilherri. Singularis ejus eruditio plura nos sperare jubet.

ARNOLDUS (Laur.) JCtus, edidit Jurisprudentiam Ethicam: Phocylideorum carminum expositionem: Tract. de Torturis, &c. An. 1615.

ARNOLDUS (Nic.) Theol. Reformatus, scripsit contra Catechesin Racovianam, An. 1654. in 4: item, Lucem in tenebris, An. 1665. in 8.

ARNOLPHUS, Comes, seculo XI. vixit. Librum reliquit de miraculis S. Emerani. Vid *T. 2. Ant. lect. Canisii.*

de ARNONO (Joh.) JCtus, scripsit Singularia: item, Tract. de Cautelis, A. 1582. fol.

ARNOUX (Joh.) Riomensis, Arvenus, A. 1636. obiit. Expeditionem Ludovici XIII. in Bearniam: librum de Justificatione, &c. composuit. Vid. *Alegambe, pag.* 221.

ARNU (Nic.) edidit Clypeum Philoso-

phiæ Thomisticæ quinq; Tomis, Biter ris, A. 1672.

ARNULFUS, Lexoviensis, An. 1182. obiit. Exaravit Epistolas & Conciones Vid. *Olearius in Abaco, pag. 50.*

ARNULPHUS (Joh.) An. 1620. edidit XIII. modos Veterum exponendi Pentateuchum.

AROMATARIUS (Josephus) Assasinas, Medicus, scripsit de rabie contagiosa, Anno 1625. Vid. *Imperialis in Museo, pag. 206.*

ARQUERIUS (Joh.) edidit Dictionarium Theologicum, Basil. An. 1567. fol.

de ARRAGON (Pet.) Vid. suprà, ARAGON.

ARREBOE (And. Chr.) Danus, reliquit Hexaemeron, A. 1661. in 4.

de ARRETIO (Bonaguida) JCt. scripsit de Dispensationib. Extat *T. 14. Tr. Tract.*

ARRHIANUS, Ἀρριανὸς, Nicomediensis, *Epicteti* Philosophi discipulus, sub Hadriano Aug. floruit. Ob sermonis suavitatem alter Xenophon dictus est, teste *Photio.* Compos. 7. libros Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου: Periplum Ponti Euxini, & Ponti Erythræi: item, 4. libros de dissertationibus Epicteti, qui doctorum virorum manibus teruntur. Præter ista, Alanica, Bithynica ac Parthica scripsisse dicitur. *Lucianus T. 1. pag. 524. ait*, ipsum quoque Tillibori, latronis, vitam descripsisse. Videantur *Jonsius l. 3. c. 7. & Whear in Relectionibus, pag. 94.*

ARRHIANUS, Junior, Græcus historicus, tempore Maximini Thracis Imp. floruit. *Capitolinus* ejus in *Maximino & tribus Gordianis* meminit.

ARRHIANUS, Atheniensis, librum de Venatione & cura canum composuit. Eum *Lucas Holsteinius, Hamburgensis,* Anno 1644. Parisiis in 4. edi curavit. *Mausacus ad Plut.* ait, hunc Arrhianum etiam Xenophontem dictum esse. Confer *Colomes. in Gall. Orient. pag. 207.*

ARRHIANUS, poëta, diversus ab Historico, scripsit XXIV. libros de gestis Alexandri Epico carmine. Item, versus in Attalum Pergamenum. Adhæc Georgica *Virgilii* Græcis versibus expressit. Vid. *Suidas.*

ARRHIANUS, JCtus, de Interdictis commentatus est. Vid. *Bertrandus in Vitis Juris Consultorum Vett. pag. 301. & seq.*

ARRIAGA (Paulus Josephus) Vergarensis, Hisp. Anno 1622. obiit. Septem partes Rhetoris Christiani composuit. Vid. *Alegambe, pag. 365. & seq.*

de ARRIAGA (Rodericus) Lucronensis, Hispanus, natus est, An. 1592: obiit, An. 1667. Scripsit Cursum Philosophicum: item, Disp. Theologicas in Thomam, VI. voluminibus. Vid. *Volckman. in Elog. Pragens. pag. 133.*

ARRHOWSMITH (Conr.) Anglus, edidit Tactica sacra, libris quatuor, Cantab. An. 1657.

ARRIBA, scripsit Theologiam Speculativam, in 4.

ARRIGONUS (Franc.) Bergomas, natus est, An. 1610: obiit, An. 1643. Edidit Grimani Cœli præcipua sidera.

de ARRUBAL (Pet.) Hisp. An. 1608. obiit. Scripsit de DEO, Angelis, & Auxiliis divinæ Gratiæ. Vid. *Alegambe, pag. 372.*

ARSENIUS, Ἀρσένιος, Monembasiæ Episc. A. 1534. claruit. Collegit Græcorum Apophthegmata. Edidit etiam Scholia in Euripidem.

ARSENIUS (Corn.) JCtus, à Merula in Ennium, *pag. 520.* commendatur.

ARSENDUS (Reinerius) Foroliv. JCtus, An. 1358. obiit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, l. 2. c. 62.*

ARSILLUS (Franc.) Medicus & Poëta, scripsit, teste *Jovio in Elog. num. 103.* Proloquia Hippocratis: & libellum de Poëtis Urbanis, quem Jovio dedicavit.

ARSTENIUS (Joh. Henr.) Plutarchum de Educat. puerorum, Anno 1671. notis illustravit.

ARTAL (Joh.) Trempensis, Hisp. in in Apocalypsin commentatus est.

ARTAMENES, Ἀρταμένης, Rhetor. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 91.*

ARTAPANUS, Ἀρτάπανος, composuit librum de Judæis. Allegatur à *Clem. Alex. l. 1. Strom.*

ARTEMIDORUS, Ἀρτεμίδωρος, cognomine Aristophaneus, tempore Ptolemæi Philometoris claruit. Scripsit Γλώσσας ὀψαρτυτικὰς, i. e. dictiones, quæ ad rem Culinariam spectant. Vid. *Suid.*

ARTEMIDORUS, Ascalonita, teste *Stephano*, περὶ Βιθυνίας, i. e. de Bithynia, librum contexuit.

ARTEMIDORUS Capito, Medicus tempore Adriani Imp. claruit.

ARTE-

ARTEMIDORUS, Daldianus, tempore Antonini Pii Imp. vixit. Habemus ejus Ὀνειροκριτικὰ, opus vanissimum (inquit *Vossius*) sed eruditum, ut multa bona Philologi inde haurire possint. Id *Rigaltius* edidit Græcè & Latinè. Librum etiam condidit de Auguriis & manuum inspectione. Testis *Suidas*.

ARTEMIDORUS, Ephesius, vixit Olymp. CLXIX. Scripsit Periplum, libris XI. item, Ἰωνικὰ ὑπομνήματα. Testes *Marcianus Heracleota* & *Athenæus*.

ARTEMIDORUS, Parianus, allegatur à *Seneca*, *l. 1. Nat. quæst. cap. 4.*

ARTEMON, Ἀρτέμων, Cassandrensis, scripsit περὶ Συναγωγῆς βιβλίων, i. e. de librorum Collectione, ceu patet ex *Athenæo*, *l. 12. c. 2.* Item, de Usu librorum, teste *eodem*, *l. 15. c. 14.* Vid. *Jonsius*, *l. 4. pag. 330.*

ARTEMON, Clazomenius, scripsit de Homero, uti refert *Suidas*, in Ἀρχῖνος. *Servius ad lib. 9. Æneid.* Artemonem Clazomenium arietis & testudinis inventorem facit. Vid. *Jonsius*, *l. 4. pag. 331.* *Ælianus in Hist. animal. pag. 735.* Artemonem ἐν τοῖς ὥροις τῶν Κλαζομενίων allegat.

ARTEMON, Magnesius, librum compos. de Historiis illustrium fæminarum, è quo *Sopater Apamensis* librum secundum suarum Eclogarum confecit, teste *Photio*, *Cod. CLXI.*

ARTEMON, Milesius, reliquit Ὀνειροκριτικά. Meminit ejus *Suidas*, *Fulgentius l. 1. Mythol.* & *Tertullianus*, *lib. de anima*, *cap. 46.*

ARTEMON, Medicus, memoratur *Plinio l. 28. c. 1.*

ARTEMON, Pergamenus, commentatus est in Pindarum, ceu colligere licet ex *Schol. Pindari*. Vid. *Jonsius*, *l 4 pag. 331.*

ARTEMON quidam de Pictoribus librum composuit. Vid. *Harpocration.*

ARTHUSIUS (Gothofr.) de rebus, in regno Anti-Christi memorabilibus, aliquot libris commentatus est, A. 1609.

de ARTIZON (Jacobus) JCtus. Vid. suprà, ARDICIONI.

ARTOCOPHINUS (Joh.) edidit Analysin & Synthesin Physico-Medicam, Anno 1621. Hanoviæ, in 4.

ARTOMEDES (Sebast.) Francus, Anno 1602. obiit. Reliquit Carmina. Vid. *T. 1. Delit. Germ. pag. 395.* Carmina ejus prodierunt Norimbergæ, An. 1593.

ARTOPOEUS (Pet.) seu Becker, Pomeranus, trium linguarum peritus, A. 1593. obiit. Compos. Commentarium in Apocalypsin: protomartyrium Abelis: & alia. Vid *Micrælius*, *pag. 352.*

ARTOPOEUS (Joh. Chr.) scripsit de vera ætate Antichristi, An. 1665.

ARTORIUS Musa, Medicus, sub Octaviano Augusto floruit. Quidam ei librum de Betonica: item, Tract. de tuenda valetudine tribuunt. Cùm ancipiti morbo Augustum liberasset, statuam juxta Æsculapium promeruit, teste *Tranquillo.* Ἀρτώριον ἐν τῷ περὶ Μακροβιότητος, i. e. de longævitate citat *Clem. Alex. 2. Pæd. c. 2.* Alii vocant Antonium. Vid. *Glandorp. in O. R. pag. 119.*

ARTUASDES, Rex Armeniæ, scripsit Orationes, Tragœdias, & Historias. Vid. *Plutarchus* & *Appianus.*

ARTURUS (Gallfr.) exaravit XII. libros de gestis Regum Britanniæ.

ARTUSIUS (Gothof.) Mercurium Gallobelgicum: item, historiam Indiæ Orientalis composuit. Vide suprà, ARTHUSIUS.

ARTUSINUS (Pinus) Bonon. JCtus, Anno 1300. floruit. Edidit Quæstiones legales.

ARUMÆUS (Dominicus) Frisius, JCtus, An. 1645. obiit. Scripsit de Jure Publico. Videatur *Sweertius*, & *Hadrianus Bejerus in Jenens. pag. 584.*

de ARUNDINE (Joh.) vel Arundinensis, Anno 1490. claruit. In librum Sapientiæ commentatus est.

ARUNTIUS, sub Augusto vixit, & de Bello Punico Historiam stilo Salustiano conscripsit, non sine κακοζηλίας; qua de re *Seneca*, *Epist. 114.*

ARUNTIUS Stella, Patavinus, carmine victoriam Domitiani Imp. de Sarmatis: item, columbam suæ Janthidos sive Violantillæ descripsit. Aruntii Stellæ & Violantillæ nuptias *Statius Papinius* celebravit.

ARUSIANUS Messius, elocutionum libellum è Virgilio excerpsit. Testis *Servius.*

ARZE (Joh.) de Otalora, JCtus, scripsit de Nobilitate Hispan. Extat *T. 16. Tract. tract.*

ASCANIUS, Ἀσκάνιος, Abderita, *Laërtio*, *l. 9. in Pyrrhone* memoratur.

ARZET (Andr.) Constantiensis, edidit

An. 1634. Clavem mathematicam, qua ad recondita totius Matheseos penetralia primus aperitur aditus. Videatur *Alegambe, pag. 25.*

de ASCANIO (M. Ant. Palumbus) Neapolitanus, A. 1630. vixit. Composuit 2. Tomos in 1. partem Thomæ Aquinatis. Vid. *Alegambe, pag. 322.*

ASCENSIUS Badius. Videatur infrà, BADIUS.

ASCHENDORF (Guil.) Jes. Westphalus, A. 1633. obiit. Defensionem trium caussarum, quas pro sua conversione Statuarius quidam Osnabrugensis adduxerat, nomine Romani Altglaub Philochristiani edidit; docente *Alegambe, pag. 167.*

ASCHAMUS (Roger.) Eboracensis, natus est, An. 1515: obiit, An. 1568. Elisabetæ Reginæ à Latinis epistolis fuit. *Edw. Granta* ipsius Epistolas, elegantissimè scriptas, in publicum protulit. Vid. *Thuanus, l. 43.*

ASCHE (Rabbi) A.C. 367. Talmud Babylonicum colligere cœpit, in quo per LX. annos laboravit. Ei tandem *R. Avina*, An. C. 500. colophonem imposuit. Vid. *Ganz, pag. 117. & seq.*

ASCHER (Rabbi) Germanus, Quæstiones & Responsiones, quæ vocantur Theschuvot Ras, in Thalmud composuit. Obiit, A. M. 5088. Vid. *Ganz, in Zemach, pag. 144.*

ASCIANUS (Dorotheus) edidit Tract. de Montibus pietatis Romanensium, An. 1670. in 4.

ASCLEPIADES, Ἀσκληπιάδης, Ægyptius, struxit Hymnos in Deos Ægyptios, teste *Suida*, in Ἡραΐσκος. Unde *Tzetzes in Lycophr. pag. 2. & 96.* eum ὑμνογράφον appellat. Addit *Suidas*, eum scripsisse Commentarium de omnium religionum consensu: item, Historiam Ægyptiacam de rebus Ogygiis, qua profitebatur se complecti non minus quam tres annorum myriades.

ASCLEPIADES, Alexandrinus, scripsit de Prætoribus Atheniensium, ut autor est *Scholiastes Aristophanis ad Nubes.* Vid. tamen *Jonsius 2, 17. de Script. Hist. Phil. pag. 207.*

ASCLEPIADES, Anazarbensis, περὶ Ποταμῶν, i. e. de fluviis, teste *Stephano* in Ἀνάζαρβα, commentatus est.

ASCLEPIADES, Arei filius, Commentarium reliquit de Demetrio Phalereo. Videatur *Athenæus, l. 13. c. 3.* item, *Jonsius 3, 1. pag 215.*

ASCLEPIADES, Cyprius, laudatur à *Porphyrio, l. 4.* περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, *pag. 164.* Scripsit περὶ Κύπρου καὶ Φοινίκης. Vid. *Meursius in Cypro, pag. 162.*

ASCLEPIADES, Mendesius, compos. Θεολογούμενα, ex quibus quædam adducit *Suetonius in Aug. cap. 94.*

ASCLEPIADES, Myrleanus, vixit tempore Ptolemæi Epiphanis, quemadmodum *Vossius de Hist. Græcis, 1, 18.* ostendit. Scripsit Βιθυνιακὰ, unde *Parthenius, cap. 35.* quædam hausit: item. ὑπόμνημα τῆς Ὀδυσσείας. *Suidas* in Ὀρφεύς, librum ejus περὶ Γραμματικῶν allegat. Confer *Etymol Magnũ, in* Ἀγραῖος. Juxta *Strabonem, l. 3.* in Turditania Grammaticam docuit. Vid. *Jonsius 2, 17.*

ASCLEPIADES, Bithynus Myrleanus, Medicus vel Philophysicus Prusiensis, tempore Mithridatis R. floruit, teste *Plinio 7, 37.* Fuit Rhetor, sed à Rhetorica pòst ad Medicinam transiit, quemadmodum *Plinius 26, 3.* memorat. Hinc eloquens Medicus dicitur *Ciceroni, l. 1. de Orat.* Ab hoc Asclepiadeorum secta orta est. Senex scalarum lapsu periit, teste iterum *Plinio.*

ASCLEPIADES, Nicænus, Diotimi filius, scripsit φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικὰ, tradente *Suida*. In illo opere Librariorum errores, in Philosophorum scriptis occurrentes, indicavit & correxit. Vid. *Jonsius 2, 10.*

ASCLEPIADES, Pharmacion, memorabiles Pharmacorum tàm internorum, quàm externorum compositiones multis libris tradidit, easque Marcellas inscripsit, teste *Galeno*. Vid. *Reinesius in Epist. ad Chr. Rupertum, pag. 395.*

ASCLEPIADES, Phliasius, Philosophus Eretricus, Platonis discipulus, *Plutarcho lib. de discrim. Amici & Adulat. Athenæo 4. Laërtio 2. Hesychio Milesio*, &c. memoratur.

ASCLEPIADES Tragilensis (vid *Stephanus*, in Τράγιλος) Isocratis discipulus fuit, teste *Plutarcho, lib. de X. Rhet. & Photio, Cod. CLIX.* Reliquit sex libros Τραγῳδουμένων, i. e. earum rerũ, quæ Tragœdiis

gœdiis decantantur. Vid. *Hesychius*, in ῥησίαρχος, ut & *Schol. Apollonii*, & *Pindari*.

ASCLEPIODORUS, Ἀσκληπιόδωρος, Posidonii auditor, *Senecæ* laudatur, *T.* 2. *Nat. quæst c.* 26. Eundem intelligit, *l.* 5. *c.* 15.

ASCLEPIODOTUS, Ἀσκληπιόδοτος, sub Diocletiano Imp. floruit. Meminit ejus *Flavius Vopiscus in Aureliano*.

ASCLEPIUS (Nic.) Barbatus. Videatur BARBATUS.

ASCONIUS Pedianus, Hist. Vespasiani ætate vixit, teste *S. Hieronymo in Chronico*; qui addit, cum anno ætatis 73. luminibus captum, 12. pôst annis in summo honore consenuisse. *Vossius* Pedianum, non Pædianum, scribendum affirmat. Idem *Vossius* ab hoc diversum esse statuit alterum ASCONIUM, qui Annotationes in Cic. Orationes composuit, eumq; Augusti ævo vixisse, *l.* 1. *de Hist. Lat. c.* 209. ostendit. Vid. *Popma in Varron. pag.* 672.

ASELLIO. Vide infrà, SEMPRONIUS.

ASELLIUS (Casp.) Cremonensis, Medicus, scripsit de Venis lacteis, An. 1628.

ASIANUS (Casp.) edidit Historiam Italicam Mantuani sanguinis, An. 1609.

ASILUS (Pet.) composuit librum de Tyrannide Rom. Pontif. An. 1594.

ASINIUS Gallus, nobilis Orator, C. Asinii Pollionis filius, Anno U. C. 746. claruit. Scripsit libros de comparatione patris sui & Ciceronis, cui patrem prætulit, teste *Plinio, l.* 7. *in epistola ad Pontiā.* Iis respondisse Claudium Cæsarem, ex *Suetonio* cognoscimus. Asinius 19. Tiberii Anno ob nimiam παῤῥησίαν in vincula conjectus & tandem jugulatus est, quemadmodum *Tacitus* docet.

ASINIUS Pollio, tempore Julii Cæs. Imperatoris vixit. *Suidas* observat, eum primum Latinorum esse, qui gesta Græcorum Latinè scripserit. Historiarum ipsius *Valerius M.* 8, 13. meminit. Scripsit inter alia etiam Tragœdias Latinas, carmine Jambico trimetro. Unde *Horat.* 2, 10. *Satir.* *Pollio regum Facta canit pede ter percusso.* Cùm Augustus in eum Fescenninos scripsisset, ei respondere noluit, difficile affirmans esse, in eum scribere, qui possit proscribere. Juxta *S. Hieronymum in Chronico*, octogenarius in villa Tusculana obiit. *Val. Maximus* numerosę vivacitatis non parvum exemplum vocat. De Pollione multa *Seneca habet, l.* 4. *Controvers. circa initium*. Adde *Glandorpium in O. R. p.* 123.

ASINIUS Quadratus, de rebus Parthicis, Romanis & Germanicis Græcè scripsit. Parthica ipsius *Stephanus* Ἐθνογράφος crebro allegat. Germanicorum *Agathias l.* 1. *Hist.* meminit. Librum 14. Ῥωμαϊκῆς χιλιαρχίας citat *Stephanus*, in ὀξύβιοι.

ASINIUS (Joh. Bapt.) JCtus, Processum Judiciarium, An. 1580: item, Practicam auream composuit.

de ASISIO (Joh. Lud.) JCt. edidit Decisiones causarum Perusinarum & Umbriæ, An. 1573. fol.

ASIUS, Ἄσιος, Samius, vetus Poëta, Genealogias confecit. Mentio ejus crebra apud *Pausaniam*. *Didymus in Scholiis ad Odyss* ipsum de Metabi & Melanippes fabula carmen reliquisse, annotat. Addantur *Apollonius, de Orig. Deor. l.* 3. & *Strabo, l.* 6.

ASLACUS (Conr.) Norwegus, Theologus Hafniens. natus est, An. 1564: obiit, An. 1624. teste *Vindingio, pag.* 199. Edidit Physicam & Ethicam Mosaicam: tractatum de Persona Christi: tres libros de natura triplicis cœli: Grammaticam Hebræam: Statum religionis in Dania, cum 100. annorum Chronologia, &c. Vid. *Bartholinus in Danis, pag.* 34.

ASOTUS (Pet.) Manuale Clericorum, Colon. An. 1593. exaravit.

ASPASIUS, Ἀσπάσιος, Philosophus Peripateticus, judice *Conringio in Epistola ad Rachelium*, circa initium seculi Christiani secundi floruit. Scripsit Comment. in Categorias, quem *Galenus, lib. de libris propriis, cap.* 11. sibi lectum memorat. Commentarium ejusdem in librum περὶ Ἑρμηνείας *Boëthius, pag.* 283. allegat. In libros 8. Physicorum *Simplicius*, & in libr. Metaphysicorum *Alexander Aphrodis.* commentatum esse affirmant. *Plotinus* tanti fecisse fertur istos Comment. ut cum aliorum Peripateticorum libris eos in schola sua legi curaverit, quemadmodum *Porphyrius in hist. vitæ Plotini* refert.

ASPASIUS, Byblius, Sophista, Encomium Adriani Imp composuit. Vid. *Suidas*. Scripsit & de Byblo: item, de Statibus figuratis.

ASPASIUS, Demetriani filius, Ravennas, Sophista, artem Rhetoricam Romæ docuit tempore Alexandri Mammææ.

Scripsit Orationes adv. maledicos: item, ad Aristonem. Vid. *Philostratus in vitis Sophist. pag. 571. & Suidas.*

ASPASIUS, Tyrius, Sophista, composuit Historiam de rebus Epiroticis, XX. libris comprehensam, teste *Suida.* Item, librum de arte Rhetorica.

ASPRIANUS (Fulv.) Carini Imp. vitam ita stilo expressit, ut nec minutissima præteriret. Testis *Vopiscus, in Carino.*

ASSALDUS, JCtus, edidit Singularia.

ASSARACUS (Andr.) carmine Elegiaco res gestas Franc. Sfortiæ, Anno 1516. expolivit.

ASSARINUS (Lucas) scripsit librum de motibus Catalonicis.

ASSERIUS (Joh.) Menevensis, An. Chr. 909. obiit. Exaravit vitam Ælfredi, regis Anglorum. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 237.*

de ASSIGNIES (Joh.) Hannonius, Anno 1640. claruit. Edidit Antidotum salutare, contra pestiferos morbos linguæ malæ, Anno 1633. Item, 2. Tomos de Vitis Personarum sanctitate illustrium utriusque sexus ordinis Cisterciensis.

ab ASSISIO (Lud Joseph.) JCtus. Vid. supra, ASISIO.

ASSIUS, JCtus, Tractatum de Fictionibus conscripsit.

ASSONLEVILLIUS (Guilh.) Atrebas, JCtus, An. 1597. obiit Reliquit Atheomastigem adversus religionis hostes universos, inprimis Politicos, teste *Sweertio, pag. 299.*

ASSUM (J. C.) JCtus, edidit Telum necessitatis, paupertatis & impossibilitatis, An. 1640.

ASSUMPTER (Joh. Lud.) Passerem solitarium, A. 1654. publicavit.

ASTARIUS (Blas.) Papiensis, Medicus, librum de Febribus edi curavit.

ASTERIUS, Ἀστέριος, Amasenus, vixit A. C. 400. circiter. Reliquit Homilias: item, vitam Phocæ Martyris. Videatur *Ph. Labbe, T. 1. Dissert. de S. E. pag. 110. Olearius in Abaco, pag. 51.*

ASTERIUS, Scythopolitanus, sectator Arianæ factionis, Anno Chr. 380. vixit. Compos. eruditissimos In Ps. Commentarios: item, in Evangelistas & S. Pauli Epistolas.

ASTERIUS (Justus) edidit Examen Comitiorum Ratisbonens. An. 1637. Item, deplorationem Pacis Germ. An. 1636. Paris.

ASTESANUS ab Ast, Anno 1317. floruit. Summam de casibus Conscientiæ, dictam *Astesanam*, vel, summam Astensem, libris 8. confecit. Vulgò *Casista* vocari solet.

ASTRAMPSYCHUS, Ἀστράμψυχος, scripsit βιβλίον Ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν: item, Ὀνειροκριτικὸν, memorante *Suida.* Ὀνειροκριτικὸν *Job. Meursius*, An. 1630. unà cum Roma luxuriante edidit.

ASTROJUS, construxit Armamentarium Augustinianum, adv. Hæreticos, in 8.

ASTUDILLUS (Didacus) Hispanus, Ord. Prædic. A. 1525. floruit. Dictavit in libros Aristotelis de Physica auscult. & in duos ejusdem libros de Ortu & Interitu.

ASTYAGES, Ἀστυάγης, Grammaticus, scripsit de Dialectis & Metris, nec non Commentarium in Callimachum. Testis *Suidas.*

ASTYANAX (Mæonius) tempore Gallieni Imp. vixit, & quædam de Macriano & filiis edidit, teste *Trebellio Pollione.*

ASTYDAMAS, Ἀστυδάμας, Atheniensis, Olymp. XCV. claruit. Isocratis auditor fuit: pòst ab eloquentiæ studio ad scribendas Tragœdias sese contulit. Juxta *Suidam*, 240. Dramata composuit, 15. victor evasit. Fuit & alius ASTYDAMAS, superioris filius, qui Olymp. CII. claruit. Docuit Fabulas. Ex iis sequentes citant *Suidas & alii*, Βελλεροφόντην, Ἐπιγόνους, Ἑρμῆν, Ἀλκμαίωνα, Ἡρακλῆν, Αἴαντα, Παλαμήδην, Τυρὼ, Φοίνικα.

ASTYNOMUS, Ἀστυνόμος, de Cypro nonnulla composuit, quemadmodum ex *Stephano* in voce Κύπρος patet.

ASULANUS (Andr.) Biblia Græca LXX. Interp. Venet A. 1518. fol. edi curavit.

ATANAGUS (Dionys.) scripsit Elogia in Gabr. Fallopium: judicia super literas XIII. Virorum illustrium. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 44.*

ATAVANTIUS (Paulus) Florentinus, Anno 1499. obiit. In Prophetas Minores commentatus est.

ATERIANUS (Jul.) Histor. Latinus. Ex eo *Trebellius Pollio* quædam in *Victorino* allegat.

ATESTINUS (Hier.) Anno 1530. obiit. Reliquit

RelinquitHiſtoriam de Origine Urbis Patavinæ. Vid. *Scardeonius.*

ATHANADAS, Ἀθανάδας, in Hiſtoria Ambraciotarum ab *Antonino Liberali*, *narratione 4* allegatur.

S. ATHANASIUS, Ἀθανάσιος, Alexandrinæ Eccleſiæ Epiſcopus, ſub Conſtantino ejusque filiis floruit: tandem ſub Valente Imp. teſte *Hieronymo*, ad Dominum migravit. Ab Arianis multa adverſa ſuſtinuit: bis in exilium miſſus eſt. Scripta ejus multa & varia 4. Tomis comprehenduntur; de quibus *Bellarminus, pag. 48 Olearius in Abaco, pag. 53.* legi poterunt. Vitam Athanaſii *Gregorius Theologus* exaravit. Symbolum, quod Athanaſio vulgò tribuitur, alii *Anaſtaſio*, quidam *Euſebio Vercellenſi* adſcribunt; qua de re *Gerh. Job. Voſſius, in diſſert. de tribus Symbolis, pag. 53, 54.* legi meretur. Photiniani Athanaſio adeo infeſti ſunt, ut eum *Sathanaſium* vocare non vereantur.

ATHANASIUS, Byzantinus Rhetor, prodiit Græcè & Latinè, Pariſiis, Anno 1642.

ATHANIS, Ἄθανις, res Siculas memoriæ prodidit. *Athenæus* eum, *l. 3.* allegat. Vid. *Berkelius ad fragm. Steph. pag. 7.*

ATHELARDUS, ſub Henrico I. Angliæ Rege, claruit. Primus ex Arabico Euclidis elementa Latinè reddidit. Vid. *Seldenus ad Perioch. Eutychii, pag. 156.*

ATHENÆUS, Ἀθήναιος, Naucratita, ætate Pertinacis atque Severi Impp. vixit. Præter XV. libros Δειπνοσοφιςῶν, etiam librum de Regibus Syriæ compoſuit, ceu ipſe *l. 5.* teſtatur. Ab hoc diverſus eſt ATHENÆUS, cujus liber περὶ μηχανημάτων, i. e. de machinis bellicis hodieque ſupereſt. Voſſius, *lib. de Scient. Mathem. pag. 290.* eum Archimedi Syracuſano æqualem ſtatuit.

ATHENÆUS, Seleucienſis, Peripateticus, *Straboni, l. 14. pag. 670.* memoratur.

ATHENAGORAS, ſcripſit librum de Agricultura, teſte *Varrone 1, 1.*

ATHENAGORAS, Ἀθηναγόρας, Chriſtianus Philoſophus, An. C. 155 floruit, & inſignem Apologiam pro Chriſtianis Marco Aurelio Antonino & Aurelio Commodo Impp. obtulit. Reliquit etiam librum de Reſurrectione. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 55.*

ATHENOCLES, Ἀθηνοκλῆς, res Aſſyriacas prodidit, teſtante *Agathia, l. 2. Hiſtor.*

ATHENODORUS, Ἀθηνόδωρος, Athenienſis, *Diogeni Laërtio, l. 6.* memoratur.

ATHENODORUS, Rhodius, Orator, de quo vid. *Meurſius in Rhodo, pag. 91.*

ATHENODORUS, Sandonis, Stoicus Philoſophus, tempore Auguſti vixit. *Lucianus* eum Tarſenſem facit. Scripſit librum ad Octaviam, Cæſ. Auguſti ſororé: item, aliũ περὶ σπουδῆς ἢ παιδιᾶς. De hoc ita *Lucianus in Macrobiis:* Athenodorus, Tarſenſis, qui fuit Auguſti præceptor, cujus precibus Tarſenſium civitas vectigalibus levata eſt, duos & octuaginta agens annos mortuus eſt. Huic Tarſenſis populus quotannis ſolennes honores, ut Heroi, perſolvit. Sic ille.

ATHENODORUS, Sophiſta, ſub Commodo Imp. claruit. Vid. *Philoſtratus, in Vit. Sophiſt. pag. 561.*

ATHOSTIS, Rex Ægypti, compoſ. libros Anatomicos, teſte *Borrichio, in Tr. de Herm. pag. 171.*

de ATIENZA (Andr.) Hiſp. Anno 1643. vixit. Scripſit Comm. ad Galatas. Vid. *Alegambe, pag. 25.*

ATILICINIUS, celebris JCtus, Proculo Juriſconſulto ſynchronus fuit. Videatur *Bertrandus in JCt. Veterib. pag. 285.*

ATLAS, Ἄτλας, Libys, inter antiquiſſimos Philoſophos à *Laërtio in præfat.* refertur. Multorum judicio Aſtrologiam invenit, teſte *Plinio, l. 7. c. 5, 56.* *Alexander Hiſt.* apud *Euſebium, l. 9. c. 4.* Atlantè & Enoch eundem eſſe, aſſerit. *Auguſtinus, l. 8. de C. D. c. 9.* Atlanticos & Libycos inter Barbararum gentium Philoſophos collocat. Confer *Lambecium in Prodromo Hiſt. literar. pag. 132.*

ATROCIANUS (Joh.) ſcripſit Elegiam de Bello ruſtico, librum Epigrammarum, An. 1529. Item, Neminem Evangelicum.

ATTA (T. Quintius) Togatarum ſcriptor, Olymp. CLXXI. claruit. *S. Hieronymus in Chronico*, Olymp. CLXXV. obiiſſe, aff. Ejus præter Grammaticos *Horatius* meminit, *in Epiſtola ad Auguſtum*, notans, ejus Fabulas non exactè conſcriptas. *Agellius* ipſum ſubinde citat in Ædilibus, Conciliatore, Tirone, Proficiſcente.

ATTA-

ATTALUS, Ἄτταλος, Rhodius, scripsit in Aratum. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 91.*

ATTALUS, Stoicus, à *Seneca Patre in Suas. pag. 11.* vocatur vir magnæ eloquentiæ, ex philosophis, quos illa ætas vidit, longè & subtilissimus & facundissimus. Addit *Seneca*, Attalum à Sejano circumscriptum solum vertisse. *Seneca Philosophus, l. 2. Nat. quæst. c. 50.* vocat virum egregium, qui Hetruscorum disciplinam Græca subtilitate miscuit.

ATTALUS, Siculus, scr. de re rustica, teste *Varrone, l. 1. de re rust. c. 1. & Columella 1, 1.*

ATTEJUS Capito, JCtus, tempore Augusti vixit. Composuit libros de Judiciis publicis, de officio Senatoris, de Jure sacrificiorum, & de Jure Pontificio. Fragmenta ejus *Riccobonus ex Agellio, Macrobio & Festo* collecta edidit. Idem malè Historicum fuisse existimat. Vid. *Pomponius*: item, *Panzirolus de JCt. l. 1. c. 22.* quibus adde *Bertrandum, pag. 310.*

ATTEJUS, cognomine Philologus, Patria Atheniensis, sed Grammaticus Latinus, *Salustio & Asinio Pollioni* familiaris fuit. Illum præceptis dicendi, hunc breviario rerum omnium Romanar. instruxit. Edidit Hylen de diversis materiis, quam in octingentos libros distribuit. Vid. *Suetonius de Illustr. Gram.* Confer *Glandorp. in O. R. pag. 129.*

ATTICUS, Ἀττικὸς, Philosophus Platonicus, scripsit contra Aristotelem, a Mose & Platone dissentientem in materia de Fine: item, de Providentia, quinta essentia, Cœlo & animæ immortalitate: item, contra Platonis Ideas. Fertur extare in Bibliotheca Augustana.

ATTICUS (Pomponius) teste *Cornelio Nepote in ejus vita*, de Consulatu Ciceronis Historiam Græcè condidit: ut & poëmata, mira brevitate. Obiit, An. U. 721. cùm 77. annorum esset.

ATTILIUS (M.) Comicus, Olymp. CLXX. claruit. *Licinius* apud *Cicer. l. 1. de Finibus*, ferreum scriptorem, ut tamen legendus sit, nominat. Ipse *Cicero ad Attic. 14, 23.* durissimum Poetam nuncupat. *Volcatius Sedigitus, apud Agell. 15, 24.* inter X. Comicos locum ei tribuit sextum. *Cic.* autor est, *l. 1. de Finibus*, Attilium Sophoclis Electram latinè convertisse. Confer *Sueton. in Julio, cap. 84.* Vid. *Casp. Sagittarius in Vitis Vett. Script. Rom. pag. 56.*

AVANCINUS (Nicol.) Anno 1670. quatuor libros Lyricorum edidit, & LEOPOLDO Augusto inscripsit. Composuit etiam Dramata. Extant ejusdem 3. partes Orationum.

AVANTIUS (Carolus) Rhodigius, scripsit Notas in Cœnam B. Fizeræ, An. 1649. quas Dn. D. *Volkamero*, Medico celeberrimo, dedicavit.

AVANTIUS (Joh. Marius) JCtus, natus est, An. 1549: obiit, An. 1622. Fecit de Lampyride vel Noctiluca carmen, quod Ferdinando II. Imp. dedicavit. Idem Historiam Ecclesiasticam à Leone X. usque ad sua tempora elaborasse dicitur. Vid. *Thomasinus in Elog. pag. 152.*

AUBERIUS (Ant.) Gallus, JCtus, omnium Cardinalium vitas & res gestas Tomis V. prosecutus est, An. 1642. *Voëtius in Bibl. Stud. Theol. pag. 645.* vocat Aubertum.

AUBERIUS (Joh. Henr.) Gallus, Anno 1643. claruit. Edidit Tragœdiam, Cyrum carmine Heroico. Item, poëmata Epica, Lyrica, &c. Vid. *Alegambe, pag. 249.*

AUBERTINUS, scripsit Tractatum de Eucharistia, fol.

AUBERTUS (Jac.) Medicus, compos. Progymnasmata in Joh. Fernelium de abditis rerum caussis, Anno 1579.

AUBERTUS (Joh.) Regius Parisiensis Græcarum literarum Interpres, pleraq; Cyrilli Alex. opera, An. 1638. Græcè & Latinè edidit.

AUBIGNÆUS, conscripsit Historiam, ab An. 1550. usque ad An. 1610. teste *Zeillero, part. 2. de scr. hist. pag. 7.*

AUBRIUS (Joh.) edidit Tr. de Quinta essentia, in 4.

AUDEBERTUS (Aurelius) scripsit Venetias, Romam, Parthenopen, carmine, A. 1603. Vid. *T. 1. Delit. Gallic. pag. 89.*

AUDEBERTUS (Germ.) de quo *Sammarthanus in Elog pag. 191.* legi poterit.

AUDEBERTUS (Steph.) Bellacensis, An. 1620. claruit. Scripsit Tr. de Angelo Custode: item, Declarationem Decreti Constantiensis, Sessione 19. Videatur *Alegambe, pag. 425.*

AUDEJANTIUS (Hubert.) Brugensis, Anno 1615. obiit. Carmina ejus habentur, *T. 1. Delit. Belg pag. 176.* Elaboravit etiam Notas in Prudentium. Videatur *Sweertius, pag. 347.*

AUDOE-

AUDOENUS, A. C. 1160. claruit, & teste *Sigeberto* vitam S. Eligii exaravit.

à S. AUDOMARO (Petrus) edidit tres libros Institutionum Monasticarum, An. 1572 Lovanii.

de AVELLANEDA (Didacus) Granatensis, An. 1558. floruit. Composf. Tractatum, Utrum in Confessione criminis consors nominari debeat? Videatur *Alegambe, pag. 89*.

AVEMANNUS (Dan.) reliquit Hodogetam Horatianum, An. 1665. in 8. forma oblonga.

AVENANTIUS, Medicus, de Urinarum judiciis commentatus est.

AVENARIUS (Joh.) Egranus, An. 1590. obiit. Scripsit Lexicon Hebraicum, Grammaticam Hebraicam, & libellum Precum. Eum laudat *Mericus Casaub. part. 1. de 4. linguis, pag 473*.

AVENDAGNUS (Christ.) edidit Coronam Sanctuarii, An. 1660. Colon. in 4.

de AVENDANO (Alfonsus) Beneventanus, An. 1550. floruit Condidit Comment. in Matthæum, Tomis 2. A. 1593. Madriti.

de AVENDANO (Didacus) edidit Problemata Theolog. An. 1668. Antv. fol. Item, Epithalamium sacrum, An. 1653. fol. ut & Hortum Indicum.

AVENTINUS (Joh.) Bavarus, Historicus, An. 1466. natus est, mortuus, An. 1533. Scripsit Annales Bojorum libris septem. Ratisbonæ apud S. Emeranum sepultus est, cum hoc *Elogio*: JOH. AVENTINUS, vir singulari eruditione, fide & pietate præditus, patriæ suæ ornamento, exteris admirationi fuit: Bojorum & Germaniæ studiosissimus: rerum antiquarum indagator sagacissimus: veræ religionis omnisque honesti amator. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 237. Zeillerus, part. 1. pag. 13. de hist.*

AVENTROTUS (Joh.) exaravit Epistolam ad Regem Hispaniæ, An. 1615. de Mysterio belli in Belgio gesti.

AVER (Lamb.) Papembergensis, A. 1573. extinctus est. Reliquit Assertiones Theologicas de verbo Dei, & Sanctis. Vid. *Alegambe, pag. 294*.

AVERARA (Ant.) Bergomas. scr. Tract. de Virtutibus Theologicis: item, Epistolas & Carmina.

AVERNUS (Martinus) JCtus, Arresta Amorum scripsisse dicitur.

AVERROES, Cordubensis, ut vulgò vocatur, obiit A. C. 1225. Verum ejus nomẽ est inquit *Reinesius in Epist. 15. ad Casp. Hofmannum*) Abual Walid Mohammed, Ebn Achmed, Ebn Mohammed, Ebn Rosd. Commentatus est in plerosque Aristotelis libros tanto ingenio, ut doctissimi Interpretis nomen, & *Commentatoris κατ᾽ ἐξοχὴν* titulum obtinuerit. Sectatores ejus *Averroistæ* dicti sunt. Nec Philosophus modò, sed & Medicinæ intelligentissimus fuit, de qua 7. libros, *Colliget*, dictos reliquit. *Ægidius Romanus* autor est, Averrois filios in aula Friderici Barbarossæ vixisse. Averrois tale *dictum* circumfertur: Malo, animam meam esse cum Philosophis, quàm cum Christianis. Vid. *Hottingerus in Biblioth. Quadripart. pag. 271*.

d'AUEROULT (Ant.) Artesius, Belga, condidit Catechismum Historialem, Tomis duobus, An. 1608. Videatur *Alegambe, pag. 35*.

AVERSA (Raph.) Sanseverinas, Philosophiam, in 2. partes distributam, Romæ: Item, Tractatum Theologicum, de Fide, Spe, & Charitate, Venet. An. 1660. in 4. typis mandavit.

AVERSPERG, scripsit Lacum Geographicum.

AUEUGLE (Joh. Jun.) Delitias Pastorum, An. 1668. publicavit.

d'AVEZAN (Joh.) de Sponsalibus & matrimonio commentatus est.

AVEZZANUS (Seb.) Cesenas, A. 1580. obiit. Composuit Tr. de Sacramentis. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 226*. Item, *Leo Allatius in Apibus Urb. pag. 232*.

AUFIDIUS Bassus, Hist. tempore Augusti & Tiberii vixit. Scripsit, teste *Fabio*, *decem libris* de Bello Germanico; nec non de Bello civili.

AUFIDIUS (Modestus) Grammaticus, Virgilium interpretatus est. Eum *Philargyrius in 2. Georg.* allegat.

AUFIDIUS Namusa, JCtus, fuit unus ex 10. Servii JCt. discipulis. Ei à *Javoleno* tribuuntur libri Regularum. Vid. *Bertrandus, in Vitis JCt. pag. 239*.

AUFRERIUS (Steph.) Tolosas, JCtus, scripsit de Testibus: item, de Recusat. Item, de Ecclesiæ potestate, An. 1597.

AUGARUS, descripsit vitam S. Theodori Martyris.

AUGEAS

AUGEAS, Αὐγίας, Atheniensis, mediæ Comœdiæ poëta, *Suidæ* memoratur. Ex ejus fabulis erant, Ἀγροῖκος, Πορφύρα, δὶς κατηγορούμενος.

AUGENIUS (Horat.) à monte Sancto, celebris Medicus, An. 1603. obiit Opera ejus Francofurti impressa & in 4 Tomos distributa sunt. Vid. *Thomasinus, part. 1. Elog. pag. 214.*

AUGERIUS (Amalricus) opus de Pontificibus Rom. conscripsisse dicitur, adhuc ἀνέκδοτον.

AUGERIUS (Emondus) Trecensis Gallus, An. 1591. obiit. Pontificii scribunt, eû 40000. hominum à religione heterodoxa ad fidem Romano-Catholicam revocasse. Edidit Catechismum magnum & parvum, Gallicè, Græcè & Latinè. Vid. *Alegambe, pag. 104.*

AUGERIUS, Medicus, scripsit de Peste.

AUGURELLUS (Joh. Aurel.) Italus, teste *Jovio in Elog. num. 68.* vitam ad 83. usque annum extulit. Scripsit Chrysopœiam, ad Leonem Pontificem. Carmina ejus ex parte comparent, *T. 1. Delit. Ital. pag. 287. Julius Cæsar Scaliger, l. 6. de re Poët. pag 785.* parùm ei tribuit. Augurellus (inquit) præ se fert egregiam animi æquabilitatem. Parùm potest, parum præstat, parum conatur. In Lyricis vix ferendus: exanguis, sine colore & anima. Sermones verò nihil aliud sanè, quam sermones. Nitor abest. Omnia plebeja, ne dicam sordida. Aceti aut salis nihil. Elaboratior ejus Chrysopœia. Cæterùm vix adeò spirat: ita languida omnia, ac penè emortua Trepidationis potius, quam limæ agnoscas vestigia. Jambicis multam dedit operam. Quæ Lyricis admista sunt, minus feliciter fluunt: illa præsertim, quæ solis ex Jambis constant. Ea namque hærent, neque cohærent, &c. Vid. *Barthol. in Med. Poët. pag. 132.*

de AUGUSTA (Dav.) reliquit varia pia & devota opuscula, An. 1596. edita.

AUGUSTINUS (Ant.) natus est, A. 1517: obiit, An. 1586. Multa, cum in Italia esset, partim edidit, partim *Fulvio Ursino* edenda commisit. Conciliorum tam Græcorum, quam Latinorum editionem adornavit. Mortuum *Andr. Schottus, Antv.* eleganti oratione celebravit Vid. *Hanckius in Script. Hist. Rom. part. 1. p. 248.* & *Gu. Panzirolus in JCt. pag. 30.* Confer *Ghilinum, vol. 2. pag. 21.*

AUGUSTINUS (Aurel.) Hipponensis Episcopus, seculo V. floruit. Mortuus est, An. 430. tempore Theodosii Junioris, cùm urbs Hippon à Vandalis obsideretur. In omni disciplinarum genere mille & triginta volumina composuisse dicitur. Vitam ejus *Possidius*, Calamensis Episcopus, condidit. Vid. *Rivetus, T. 2. Oper. pag. 1135. Vossius, l. 1. Hist. Pelag. c. 13. Olearius in Abaco, pag. 57.*

AUGUSTINUS, Anconas, teste Bellarm. Anno 1300. floruit. Obiit, juxta eundem, An. 1328. cùm esset annorum 85. Scripsit de potestate Ecclesiæ: in Nov. Test. & Aristotelem. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 56.*

AUGUSTINUS, Nebiensis, in Corsica Episcopus, obiit, Anno 1530. Fuit plurimarum linguarum admodum peritus. Novo & ingenti ausu primus omnium utrumque S. Legis instrumentum Lingua Hebræa, Chaldæa, Græca, Latina & Arabica edidit. Opus illud Octapla inscripsit. Testis, *Sixtus Sen. l. 4. B. S. pag. 203.* Vid. infrà, JUSTINIANUS, item, NEBIENSIS.

AUGUSTINUS (Herc.) Italus, h. t. claret. Videatur *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 136.*

AUGUSTINUS (Joh.) Ecclesiasticum in Locos communes digessit, Anno 1572. Tremoniæ.

AUGUSTINUS (Josephus) Panormitanus, scripsit de iis, quæ pertinent ad notitiam Confessariorum, An. 1643. item, Theologiam Moralem, An. 1659. Vid. *Alegambe, pag. 284.*

à S. AUGUSTINO (Franc.) edidit Collationes doctrinæ S. Thomæ & Scoti, fol. Anno 1671. Patavii.

à S. AUGUSTINO (Mich.) Institutiones Mysticas libris 4. Anno 1671. Antv. complexus est.

AUGUSTUS, Octavianus, Imperator, de Vita sua libros XIII. composuit, teste *Suetonio, c. 85.* & *Ulpiano JCto.* Fragmenta Scriptorum Augusti *Janus Rutgersius, l. 2. Var. lect. c. 19.* collegit. Sicillam etiam Hexametris versibus condidit.

AUGUSTUS, Dux Brunswicens. & Luneburgens. Anno 1694. libros 9. Cryptome-

p. ... nenytices & Cryptographiæ Latino Idiomate edidit, fol. Scripfit etiam de Iufu Schaccorum quatuor libros, fermone vernaculo. Bibliothecam Wolferbut. magnis fumptibus inftruxit, eoque nomine totam Germaniam immortali beneficio fibi obftrinxit. Vid celeberrimus D. *Conringius,in Tr. de Bibliotb. Aug.pag. 15. & 153.*

AUGUSTUS (Hier. Oliv.) Bergomas, natus eft, An. 1509: obiit, An. 1558. Scripfit quatuor libros de partitione Orbis: item, Epigrammata & Dialogos.

AUGUSTUS (Leonh.) Bergomas, Anno 1250, vixit. Librum de Origine Cenomanorum compofuit.

AVIANUS, Fabulator, fabulas elegiaco verfu confcripfit, quas, ut ipfe teftatur in *Præfat.* ad Theodofium, ex 5. *Phædri* libellis, Jambico carmine fcriptis, contexuit. Hunc Theodofium *Giraldus* pro Theodofio Imp. agnofcit. *Paulus Colomefius* tamen in *Cimeliis,c. 38. pag. 90.* Macrobium effe oftendit, qui à Veteribus ἀπλῶς Theodofius vocabatur. Idem *Sirmondo* vifum.

AVIANUS (Chriftian.) exaravit Tractatum de Lingua Hebr. An. 1620.

AVIANUS (Hieron.) clavem Poëfeos Hebraicæ & Syriacæ edidit, A. 1627.

AVIANUS (Joh.) poëta, An. 1617. obiit. Scripfit Tragœdiam.

AVIANUS (Wilh.) Directorium Mathematicum, An. 1665. Lipf. publicavit.

AVIANUS, JCt. leges Theodofianas collegit & interpretatus eft, jubente Alarico, Gothorum Rege, An. 505. De eo multa *Cujacius,*in præmiffis ad Cod. Theod. An. 1586. Verùm non AVIANUS, fed Anianus ille dictus eft. Videatur, ANIANUS.

AVICENNA, Anno ab Hegira 370. in quod. m Bocharæ pago natus eft, quemadmodum *Gabriel Sionita* in *Defcr. Arabiæ, cap. 3.* ex *Ben Cafem* refert. Integrum ejus nomen eft Honaln Abu Ali Ben Sina. Vixit annos 58. ac tandem Anno ab Hegira 428. in urbe Hamadan obiit. Multa in Philofophia & Medicina compofuit. *Ariftoteli* ità addictus fuit, ut quidam referant, eum totam Ariftotelis Metaphyficam memoriâ tenuiffe. Medicinam (inquit *Voff. lib. de Philofophia, c. 14.*) optimo ordine complexus eft, ita ut hac parte etiam fuperet Galenum. Huic debemus cocturam facchari, item caffiam fiftularem, myrobalanum, tamarindam & rhabarbarum. *Jul. Cæf. Scaliger in Theopbr. hift. de Plant.* virum divinum appellat. Scripta Avicennæ *Gerbardus Cremonenfis*, item, *Andreas Alpagus Bellunenfis* ex Arabico in Lat. fermonem tranftulère. Vid. *Hotting. in Bibliotb. Quadripart. pag. 257.* item, *Scaliger in Primis, pag. 13.*

AVIENUS (Rufus Feftus) tempore Gratiani & Theodofii Impp. claruit. Arati Phænomena carmine expreffit. Dionyfii quoque Periegefin Latino carmine tranftulit. Tefte *Servio Honorato*, *in l. 10. Æneid.* univerfum Livium Jambicis verfibus reddidit. Non defunt, qui Avienum & Avianum unum & eundem effe exiftiment.

AVILA (Alf.) edidit Conciones, A. 1618.

AVILA (Auguft.) An. 1605. obiit. Vid. *Gbilinus, vol. 1. pag. 2.*

AVILA (Joh.) Hifp. An. 1569. exfpiravit. Scripfit Comm. in Pfal. 44. item, Epiftolas, pietatis pleniffimas. Cum viveret, *Bæticus Concionator* dictus eft, eoq; nomine notior fuit, quàm fuo.

ab AVILA (Lud.) res geftas Caroli V. Imp. An. 1550. memoriæ prodidit.

AVILA (Steph.) Abulenfis, fcripfit Tractatum de Cenfuris Ecclefiafticis, Anno 1608. in 4. Lugd. Videatur *Alegambe, pag. 425.*

AVILEZ (Pet.) Cordubenfis, reliquit Commentarios in omnes partes S. Theologiæ Thomæ Aquinatis. Vid. *Alegambe, pag. 372.*

d'AVISSONIUS (Wilh.) Pyrotechniam Philofoph. edidit, A. 1625.

AVITUS, Viennenfis. Vide fuprà, ALCIMUS.

AULÆUS (Chriftoph.) Erfurtenfis, Anno 1560. carmine inclaruit. Vid. *T. 1. Delit. Germ. pag. 409.*

AUR (J. W.) JCtus, fcripfit de Monetarum Jure, An. 1617.

AURATA (Jac.) Antv. de ftudio Linguæ Lat. An. 1615. commentatus eft.

AURATUS (Joh.) Lemovix, penè octogenarius obiit, An. 1588. Poëtica facultate imprimis excelluit ex cujus fchola multi doctiffimi viri prodiere, inter quos & *P. Ronfardus*, qui Aurato, quicquid in ipfo ingenii erat, acceptum retulit. Vid. *Tbuanus, l. 89.* De Aurato

Jof. Scalig. in Primis, *pag.* 13. ita cenſet: Auratus, Græcæ linguæ peritiſſimus, cum ad omne argumenti genus carmina accommodet, bonus poeta dici omninò meretur. Carmina ejus continentur, *T.* 1. *Delit. Gall. pag.* 264.

AURATUS (Pet.) Paulinas, ſcripſit AntiCalvinum, Paradoxa, &c. Anno 1611. teſte *Sweertio*.

AURBACHIUS (Joh.) Altanus, JCtus, An. 1494. claruit. Compoſuit 2. libros ſingularium Allegationum. Elaboravit etiam Anacreontica.

AURELIANUS (Cæl.) Medicus, An. C. 300. claruit. Scripſit de Tardis: item, de Acutis. *Sorani* libros Latinè vertit. *Conringius* unicum Methodicæ ſectæ ſcriptorem nuncupat. Meminit ejus *Caſſiodorus, cap.* 31. *divinar. Inſtit. Chimentellius de Hon. Biſell. c.* 24. *pag.* 124. Cælius Aurelianus (inquit) inter Vett. Medicos apprimè doctus, elegans, eruditus: omninò digniſſimus, quem artis Aſclepiadicæ terant alumni: nemo literarum amans ignoret. Quidam tamen hunc ſcriptorem non Aurelianum, ſed *J. Celium Arrianum* dictum autumant. Hæc ille. Confer *Glandorp. in O. R. pag.* 180.

AURELIANUS Feſtivus, libertus Aureliani Imp. teſte *Vopiſco*, vitam Firmi Tyranni in literas retulit.

AURELIUS Victor, Hiſt. Conſtantii & Juliani Impp. ætate floruit. Ejus *Ammianus*, *l.* 21. meminit. Hujus Victoris duo circumfertur libelli: unus de viris Illuſtrib. à Proca usque ad Julium Cæſarem: alter continet vitas Cæſarum usque ad Juliani tertium conſulatum. Vid. *Hankius in Script. rerum Rom. pag.* 149. Diverſos tamen facit *Idem*, *pag.* 304.

AURELIUS (Ant. Rob.) JCt. librum de rebus Judicatis, An. 1595. reliquit.

AURELIUS (Corn.) Gaudanus Batavus, tempore Maximiliani Imp. floruit. Scripſit de gloria & miſeria 7. Artium liberalium: querimoniam Pacis, carmine Elegiaco: Dialogum Veſtæ & Neptuni, eodem genere carminis, &c. Videatur *Sweertius*, *pag.* 181.

AURELIUS (Lud.) Peruſinus, edidit Epitomen Annalium Baronii, An. 1638. in 8. Hoc opus multi commendant.

AURELIUS (Mutius) Mantuanus, multa Poëmata compoſuit, quæ à doctiſſimis viris valdè probantur. *Scaligero*, *l.* 6. *de re poët. pag.* 792. dicitur numerorum diligentiſſimus obſervator & captator; ſpecioſorum verborum judex, elector, collocator. Nihil non cultum, rotundum molitus, exit in ſententias aut ſuas penitus, aut quas ex aliis acceptas accurato genere dicendi fecit ſuas. Extat ejus Elegia ad Leonem Papam, ſanè bona. In ea enim cum & ſuam fleat & univerſam damnet paupertatem, tota pigmenta excuſſit ex arculis Catullianis: ſed ita, ut ne Catullum quidem ipſum meliora audere poſſe judicem, ſi nunc viveret. Quin cùm æque urbanus, æque elegans ſit, longe eſt illo compoſitior. Hactenus *ille*.

AURELIUS (Pet.) multa edidit. Ejus Opera extant 2. voluminibus in 4. edita, Anno 1655.

AURELLIUS (J. B.) ſcripſit 2. libros de Reſurrectione mortuorum, An. 1586.

AUREOLUS (Pet.) alias Verberius dictus, Aquenſis Epiſcopus, ſub Ludovico Bavaro, An. 1317. claruit. Scripſit in libros Sententiarum. Vid. *Phil. Labbe*, *T.* 2. *Diſſ. de S. E. pag.* 183. *Olearius in Abaco*, *pag.* 365.

AURIA (Joſephus) vertit Autolycum de ortu & occaſu aſtrorum, An. 1588. item, Euclidis Phænomena.

AURICHALCUS (Franc.) Veronenſis, Medicus, ſcripſit Conſultationes Medicas: item, Tr. de Medicamentis ſelectis, Vid. *Chioccus*, *pag.* 167.

de AURICURIA (Rud.) in 4. libros Inſtit. Juris, Venet. Anno 1559. fol. commentatus eſt.

AURIFABER (Æg.) An. 1466. obiit. Edidit Opus exemplorum, utile Concionatoribus.

AURIFABER (Andr.) Notas in Phemonoen, de cura Canum compoſuit.

AURIFABER (Joh.) Anno 1568. obiit.

AURIFEX (Nic.) ſcripſit de moribus Clericorum: Item, de antiquitate, veritate & ceremoniis Miſſæ, Venet. Anno 1572.

AURIGARIUS (Luc. Joh.) edidit Speculum Nauticum, ſuper navigatione maris Occidentalis & Orientalis confectum, 2. partibus, An. 1591. fol.

AURIMONTIUS (Jac.) ſertum Hunnianum, An. 1602. in 4. texuit.

AURISPA (Joh.) Siculus, Græcis & Latinis literis inſigniter doctus, tranſtulit Archi-

Archimedis opera, & Hieroclem. Item, Philisci consolationem ad Tull. Ciceronem, cùm in Macedonia exularet. Vid. *Simler*.

AURNHAMMERUS (Dominicus) compos. Apparatum Philosophicum, An. 1655. Item, Connubium Pietatis cum Sapientia.

AUROGALLUS (Matth.) An. 1526. claruit. Obiit, An. 1533. teste *Mitrelio*. Edidit librum de Hebraicis urbium, regionum, populorum, fluminum, montium & aliorum locorum Nominibus, quæ in S. Scripturis leguntur.

AUSONIUS, Αὐσόνιος, Sophista, exaravit Epistolas, & alia quædam ad Nonnum. Testis *Suidas*.

AUSONIUS (Decius Magnus) Burdigalensis, Valentiniano, Gratiano & Theodosio imperantibus, claruit. A Gratiano discipulo ad Consulatum evectus est. Condidit varia Carmina. *Bellarminus de Scr. Eccl. ad A. C. 320.* eum inter Christianos collocat, dissentiente *G. J. Vossio*, qui Gentilem fuisse asserit. Mosellam ipsius ita prædicat *Symmachus*, ut libris Maronis adjungendum judicet. *Julius Cæsar Scal. l. 6. de re poët. pag. 825.* ita de Ausonio pronunciat: Ausonii ingenium magnum, acutum: stilus duriusculus. Multa scripsit, non solùm varia. Quare, quid facere potuerit, non quid fecerit, potiùs judicandum. Utinam Epigrammata ne scripsisset. Nam & inculta sunt penè omnia, & omnia dura: quædam etiam inepta, aut frigida, aut frivola: ut è Græcis satis habuit, quæ exprimeret. Nonnulla vero adeò fœda ac detestanda, ut neque scriptore neque auditore digna, non in spongiam incumbere merita sint, sed solis flammis expiari posse videantur. In Ausonium *Josephus Scaliger & Tollius* notas non Indoctas ediderunt. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 62.*

AUSONIUS (Julius) Vasatensis, pater Ausonii Burdigalensis, Medicinam tractavit, eoque nomine in Palatium à Valentiniano Seniore accersitus est. De Medicina libros quosdam composuit, ex quibus *Marcellus Empiricus* se profecisse, minimè dissimulat. Ausonii hujus *dictum* laudatur: Beatus non qui habet, quæ cupit: sed qui non cupit, quæ non habet.

AUSTRIUS (Seb.) Rubeaquensis, Medicus, de puerorum morborum tum dignotione, tum curatione, An. 1540. commentatus est.

AUTHÆUS (Ph. Lud.) JCt. scripsit de Jure publico Imperii Rom. Germanici, An. 1673. item, Indicem Historicum rerum potissimum in negotio religionis ab Anno 1517. gestarum, An. 1675.

AUTOCRATES, Αὐτοκράτης, ἐν Ἀχαϊκοῖς ab *Athenæo* allegatur. AUTOCRATIS verò Atheniensis, mediæ Comœdiæ poëtæ, *Suidas* meminit. *Ælianus in Hist. Animal. l. 12. c. 9.* hunc Autocratem in Τυμπανισταῖς allegat.

AUTODAMASTES, Αὐτοδαμάστης, à *Suida* in Πολλίων memoratur.

AUTOLYCUS, Αὐτόλυκος, Olymp. CX. in precio fuit. Scripsit 2. libros: primum de Sphæra, quæ movetur: alterum de ortu & occasu siderum inerrantium. Vid. *de Voss. scient. Math. pag. 154.*

AUTPERTUS (Ambr.) Monachus S. Vincentii in Samnio, A. 770. floruit. Confecit X. libros in Apocalypsin. Videatur *Ph. Labbe, T. 2. Dissert. de S. E. pag. 42. & Placcius, pag. 143.*

AUTUMNUS (Bened.) JCt. edidit Censuram Gallicam in Jus Romanum, Paris. An. 1615. in 8.

AUTZOUT (Adrianus) Gallus, promisit Comm. in Vitruvium & Frontinum.

AUZOLES (Jac.) scripsit Comment. in 4. Evangelia, An. 1610.

ab AXEL (Joh. Honorius) Compendium Juris Canonici, A. 1656. publicavit.

AXENIUS (Pet.) Notas in Phædrum An. 1664. elucubravit. Promisit etiam Tract. Historico-Juridicum de Assasinio, qualem nemo hactenus ex professo elaboravit.

AXIONICUS, Ἀξιόνικος, Comicus, Dramata scripsit. Mentio ejus apud *Athenæum* occurrit. Inter fabulas ejus seqq. reperio, Τυῤῥηνικὸν, Φιλευριπίδην, Φιλίνην, Χαλκίδα, Χαλκιδικόν.

AXONIUS (Joach.) Gravianus, JCt. An. 1605. obiit. Græciam, Mediam & Terram Sanctam perlustravit. Scripsit de Ventorum natura: Carmen In laudem Cosmographiæ, &c. E Græco vertit *Planudis* orationem in sepulcrum Christi: item, *Greg. Palamæ* Dialogum, cui *Titulus*,

LIS inter corpus & animam. Videatur *Sweertius, pag. 384.*

de AYALA (Ant.) Hispalensis, compos. Rosam Jericho: opus de B. Virgine.

AYALA (Balth.) Antv. JCt. Anno 1584. mortuus est. Scripsit de jure, officiis bellicis & disciplina militari libros tres. Vid. *Sweertius, pag. 153.*

de AYALA (Franc.) edidit Sermones, An. 1615. Madriti.

AYALA (Gabr.) Medicus, struxt Carmen pro vera Medicina, ad Card. Granvellanum, Antv. An. 1562. in 4.

AYCARDINUS, Patavinus, JCtus, An. 1382. obiit. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. l. 2. pag. 104.*

AYGUANUS (Mich.) Bononiens. scripsit Comm. in Psal. fol. sub nomine *Incogniti*. Obiit, An. 1413. Vide, AIGUANUS.

AYLESBURY (Thom.) scriptum de æterno DEI beneplaciti circa intellectuales creaturas decreto, An. 1659. Cantabrigiæ, in 4. edidit. Vide supra, AILESBURY.

AYLEWORTH (Guil.) Metaphysicam Scholasticam, Anno 1675. Colon. fol. publicari curavit.

ab AYLLON (Joh.) composuit Additiones ad Gomezii Resolutiones, An. 1666.

AYMIUS (Bapt.) Parmensis, JCt. Tractatum de Alluvionibus, Anno 1601. fol. typis mandavit.

AYNSCOM (Franc. Xav.) edidit expositionem Geometricam quadraturarum circuli, An. 1656. Antv.

AYRER (Christ. Henr.) Medicus, Informationem Medici Practicam aggredientis, An. 1594 construxit.

AYRER (Jac.) JCt. scripsit de Homicidio, item, de Errore calculi, An. 1599.

ab AYTA (Vigil.) Frisius, natus est, Anno 1507: obiit, Anno 1577. Jura docuit in Italia, Gallia, & Ingolstadii. Primus *Theophili* Institutiones Græcè edidisse dicitur. Scripsit in Inst. de Testamentis, &c. Ajunt, equestri honore insignitum, tandemque Cancellarium Ordinis aurei Velleris salutatum esse. Vid. *Thuanus, l. 64.* item, *Sanderus in Gandav Script. pag. 119.*

de AYZEMA (Leo) exaravit Historiam Pacis, An. 1654. Lugd. Bat. Videatur, AIZEMA.

AZALIUS (Pompil.) JCtus, scripsit de rebus Judicatis: Item; de omnibus rebus naturalibus, quæ continentur in mundo, Venet. An. 1544. fol.

ab AZEVEDO (Alf.) JCtus, edidit Consilia: item, Comm. Juris Civilis, Anno 1610. fol.

de AZEVEDO (Lud.) Lusitanus, Anno 1605. Æthiopiam petiit. Fr. Toleti Comm. in Epistolam ad Rom. Chaldaicè transtulit: Nov. Test. in Æthiopicum sermonem vertit. Videatur *Alegambe, pag. 307.*

AZIZUS, Nesephæus, Tartarus, scripsit de cognitione Dei & ipsius hominis. Editus est *ab A. Müllero*, An. 1606.

AZO, Bononiensis, JCtus celebris, Anno 1200. obiit. Condidit Summam Juris. Juxta *Baldum Perusinum* maximum legibus lumen attulit. A quibusdam mens legum, item, vas Electionis vocatur. Quo tempore legebat Bononiæ, erant decem millia Scholarium. Advocati non admittuntur in Collegio Mediolani, nisi deferant Summam Azonis, quam jurent esse suam, inquit *Nevizanus*. Videatur *Bumaldus, pag. 27. item, Guid. Panzirolus, in JCt. l. 2. c. 25.*

AZORITES (Andr.) Cisterciensis, An. 1599. obiit. Reliquit X. decades Theologiæ Symbolicæ vel Hieroglyphicæ, Salmanticæ, An. 1598.

AZORIUS (Joh.) Mercurianus, Hisp. Anno 1603. obiit. Edidit 3. Tomos Institutionum Moralium. Videatur *Alegambe, pag. 222.*

ab AZPILCUETA (Martinus) Navarrus, An. 1493. natus est: obiit, Anno 1586. cùm esset 94. annorum. Salmanticæ, item, Conimbricæ Jus Pontificium publicè docuit. Opera ejus sex Tomis comprehenduntur, quæ *Bellarminus, lib. de Scr. Eccl. pag. 199.* recenset. Confer *Panzirolum, in JCt. pag. 483. Olearium in Abaco, pag. 307.*

de AZZOGUIDIS (Thomas) JCt. anno 1340. floruit. Scripsit Quæstiones Juridicas.

AZZOGUIDUS (Marcogn.) Bononiensis, JCtus. A. 1309. floruit. Reliquit multas Quæstiones. Fuit & alius ejusdem nominis, qui vixit, An. 1370. Extat ejus liber Opinionum in Jure magis acceptarum. Vid. *Bumaldus, pag. 159.*

B.

BAAZIUS (Joh.) Suecus, Anno 1642. claruit. Edidit Historiam Ecclesiast. Sueo-Gothicam, Lincopiæ, in 4.

BABE (Joh. Jac.) composſ. Praxin Juridicã ad Cameræ Imp. processum, An. 1620.

de BABENBERG (Leop.) Episcopus Bamb. reliquit Tract. de Jure regni & Imperii Romani: item, de Zelo Cath. fidei Vet. Principum Germ. Vide, BEBENBURG.

BABINGTHONUS (Gervaſ.) Episcopus Anglus, Anno 1610. obiit. Scripsit annotationes consolatorias in Pentateuchũ.

BABRIAS, Βαβρίας, fabulas Æsopicas versibus Cholijambicis reddidit, teste *Suida*, in Χωλίαμβος. Alii *Gabriam* vocant, sed perperàm. Citatur sæpè à *Suida*, ceu videre est in ἄνωθεν, ἀμᾶν, ἆσθμα, ἀχαΐνη, γέρανος, δάπτω, ἑκάςοτι, ἔχθορεν, ἑταιρεία, ἠϊών, καμπερία ἰσχάς, κνηκίας, κωλώτης, κωτίλλω, κρῆμνον, νεβρός, νέμεσις, ὀνεία, παλαμναῖος, πανθοίνην, πίθηκος, πρίων, πυρρίχαις, πέτευρα, στήλυγξ, στιλεός, σωρακός, ταναχαῖοι, πιθυβίζεται, τρυγχός, φριξότριχα, φωλάδι: item, ab *Autore M. Etymologici*, in ὄμφαξ & πεπρωμένον. Confer *Tzetzem in Chiliad. pag. 205. 250. 475. 490.* Quæ hodiè Babriæ tribuuntur, in vet. codice *Ignatio Diacono* adscribuntur, teste *Vossio*, *l. 2. Inst. Orat. c. 15. pag. 317.*

BACCANUS (Joh.) JCtus, edidit Singularia.

BACHANELLIUS (Joh.) Rhegiensis, scripsit Tr. de Consensu Medicorum in curandis morbis, An. 1572.

BACCHERIUS (Andr. Eligius) JCtus, A. 1562. obiit. Extant ejus CCIX. Theses, quarum titulus est: Rationes de Jure, Personis, & rebus, extra contractum acquirendis. Vid. *Sanderus in Flandr. Scr. pag. 17.*

BACCHIARIUS, seculo V. tempore S. Augustini floruit. Exaravit Epistolam de recipiendis lapsis ad Januarium. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 63.*

BACCHIUS, (Βάκχιος) Milesius, scripsit de Agricultura, teste *Varrone 1, 1.*

BACCHIUS (Antioch.) Med. ævo Tiberii Imp. floruit. Est autor & inventor Hieræ Bacchii, teste *Conringio.*

BACCHOVIUS (Reiner.) JCtus, natus est, An. 1544: obiit, An. 1614. In Heidelbergensi Academia Philosophiam moralem docuit. *Doctoris* titulum non habuit, Jura tamen ea dexteritate tractavit, ut plerique crederent, eum Doctorem in aliqua Academia creatum esse. Scripsit Notas in Treutlerum: item, Comm. in Instit. Juris.

BACCHYLIDES, Βακχυλίδης, Ceus, Lyricus Poëta, Olymp. LXXXII. claruit. Poëmata ejus ab Hierone Pindaricis prælata fuere, teste *Pindari Scholiaste.*

BACCIUS (Andr.) Elpidianus, professione Medicus & Philosophus, de Aquis calidis Tractatum pereruditum composuit. De Venenis item, & Antidotis quædam commentatus est. Librum prætereà de XII. lapillis, qui in summi Sacerdotis sacra veste nitebant, edidit; quibus scriptis ab eruditissimo quoque magnam admirationem & plausum expressit. Vid. *Nicius Erythræus, part. 1. Pinacoth. pag. 139.*

BACCIUS (Jac.) Vitam Nerii, An. 1635. Romæ, stilo expressit.

BACCO (Johannes) Anglus, professione Carmelita, An. C. 1346. Londini obiit. Idem *Baconthorpius* dictus est. Vulgò *Doctor Resolutus* vocatur. Multa edidit in Theologia & Philosophia. Plerumq; *Averroëm* sequitur: unde inter Averroistas refertur. Commentatus est in universum Novum Testamentum. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Diss. pag. 515. Olearius in Abaco, pag. 229.*

BACCUS (Henr.) Alemannus, descripsit Regnum Neapolitanum.

BACHACIUS (Matth.) Naumercziacenus, Philosophus & Mathematicus Pragensis, An. 1612. obiit.

BACHERIUS (Joh.) Flavissas Poëticas, An. 1667. in 8. in lucem emisit.

BACHERIUS (Pet.) Gandensis, Anno 1601. obiit. Edidit Apologet. pro defunctis. Item, Carmina, quæ leguntur, *T. 1. Delit. Belg. pag. 298.* Videatur *Sanderus in Gandensibus, pag. 106.*

BACHETUS (Claud.) composuit Commentarium in Diophanti Alexandrini Arith-

Arithmeticam, An. 1670. Tolosæ. Videatur, MEZERICUS.

BACCHILLANI, Arabs, An. C. 1027. obiit. Vid. *Hottingerus in Bibliotheca Quadrip. pag. 255.*

BACHIN (Leonh.) Græcensis, An. 1636. vixit. Coronam Anni Mariani, nomine suppresso, vulgavit. Vid. *Alegambe, pag. 300.*

BACHIUS (G.) reliquit Examen Physicum, An. 1656.

BACHMANNUS (Andr.) edidit Aristotelem, cum Platone comparatum, An. 1629. Item, Cœlum terrestre Poëticum, An. 1650. Aliàs *Rivinus* dictus est. Videatur, RIVINUS.

BACHMANNUS (Conr.) Compendium Poëtices, An. 1632. publicavit.

BACHMANNUS (G.) Frisingensis, Exercitationes Philosophicas, An. 1593. edi curavit.

BACHOTIUS (Joh.) Noctes Momartinas elucubravit, An. 1651.

BACILLERIUS (Tib.) Medic. An. 1490. floruit. Scripsit in 8. libros de Physico auditu: item, in libros de Cœlo.

BACKIUS (Reinh.) edidit expositionem Evangeliorum Dominicalium in 4. Amphitheatrum mortis: Commentarium in Psalmos, An. 1664.

BACMEISTERUS (Henr.) JCtus, Tabulas in institutiones Juris, Anno 1614. adornavit.

BACMEISTERUS (Lucas) Theologus Rostochiensis, natus est, Anno 1530: obiit, An. 1608. Exaravit Methodum concionandi: item, Exegesin Typorum Vet. Test. quorum mentio in Epistola Hebræos occurrit. Vid. *Henning. Witte in Theolog. pag. 422.*

BACO (Robertus) An. 1240. vixit. Vitam S. Eadmundi literis consignavit.

BACONTHORPIUS. Vide suprà, BACCO.

BACONUS (Franc.) à Verulamio, scripsit de Augmentis scientiarum: item, de Ventis, &c. Opera ejus prodierunt in folio. Vid. *Sorellus de Hom. perfect. pag. 597.* item, *T. 2. Ephemer. Hedov. pag. 104.*

BACONUS (Rogerius) Anglus, professione Franciscanus, An. 1288. obiit. Fuit vir ad miraculum doctus & subtilis: hinc à suis *Doctor mirabilis* appellatus est. Ope Matheseos miranda præstitisse dicitur: unde ab æmulis Magiæ Dæmoniacæ apud Clementem IV. accusatus, & propterea aliquamdiu in carcere detentus est. Ingeniosissimum nuncupat *Picus Mirandulanus.* Cosmographiam, Tr. de speculis ustoriis, introductionem in Astrologiam, & plura alia composuit.

BACONUS (Thomas) Horfolciensis, Anglus, An. 1637. obiit. Scripsit in 1. partem Summæ Thomæ Aquinatis: item, Analysin fidei divinæ. Vid. *Alegambe, pag. 432.*

BACORUS (Βάκωρος) Rhodius, Geographica elaboravit. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 92.*

BACOVIUS (Leo) librum de prima Principis institutione, An. 1671. Paris. contexuit.

de BACQUERE (Bened.) edidit Salvatorem senum, Colon. An. 1673. Vid. *Car. Visch. pag. 34.*

BADIA (Thomas) Mutinensis, dignitate Cardinalis, An. 1547. obiit. Scripsit librum de quæstionibus Physicis & Metaphysicis, Tr. de anima, & Comment. de divina providentia. Autographa ejusdem servantur Florentiæ in Bibliotheca Dominicanorum. Vid. *Saussaury, de Scr. Eccl. pag. 75.*

BADELLUS, condidit Theologiam Moralem, 2. voluminibus, editum Lugduni, fol.

BADILIUS (Val.) Veronensis, Medicus, librum de secanda vena in pueris conscripsit. Vid. *Chioccus, pag. 162.*

BADIUS (Joach.) JCt. Quæstiones Justinianeas, An. 1624. publicavit.

BADIUS (Jodocus) Ascensius vel Ascanius, Brabantus (*Asca*, agri Bruxellensis est municipium) natus est, An. 1462: obiit, An. 1526. Composuit librum Epigrammatum: item, naviculam stultarum mulierum. Scripsit in omnes penè libros Ovidii. *Franc. Floridus Sabinus, l. 2. lect. subces. c. 22.* vocat indoctorum præsegmen, Barbariei columen, & Ant. Mancinelli interpretem. Videatur *Swertius, pag. 489.*

BADRESITA, Judæus, elaboravit Examen mundi, quod ex Hebræo Latinè transtulit *Alardus Uchtmann*, An. 1650. Vide infrà, BEDRASCHI.

BADUELLUS (Claud.) scripsit de conjugio Literatorum, An. 1581. Item, de officio Profess. ut & Notas in Cic. Orationes.

BAECK (Theod.) Germanus, edidit Architecturam militarem defensivam, An. 1635 in 4 Lucernæ. Videatur *Alegambe, pag. 430.*

BAERSDORPIUS (Corn.) Medicus, Methodum universæ artis Medicæ, Anno 1538. exaravit.

BAERSIUS (Henr.) Lovaniens. A. 1530. floruit. Conscripsit librum de compositione & usu Quadrantis.

BAERT (Arn.) Bruxellensis, JCtus, scripsit Nucem Feudalem: item, de eo, quod interest. Fuit tam facilis memoriæ, ut Pandectas memoriter, & leges quamplurimas verso ordine recitare posset. Vid. *Sweertius, pag. 140.*

BÆTICUS (Gregorius) Episcopus Illibertinus, An. C. 392. claruit. Librum de Fide composuit, teste *Hieronymo*. In *Bibliotheca Patrum* liber de Trinitate & Fide occurrit, qui bis ad verbum repetitus est, & modo *Gregorio*, modo *Faustino Rhegiensi* tribuitur.

BÆTON, *Βαίτων, σταθμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας* confecit. *Athenæus, l. 10.* *Ἀλεξάνδρου βηματιστὴν*, i. e. itinerum Alexandri dimensorem fuisse, tradit, id quod & *Plinius 6, 17.* confirmat.

BAEZA (Didacus) Ponferradiensis, An. 1643. vixit. Scripsit Comment. in 4. Evangelia, fol. An. 1644. item, sex Volumina de Christo figurato in Vet. Test. Anno 1636. Lugd. Opera ejus IX. Tomis constant. Videatur *Alegambe, pag 89.*

BAEZA (L.) Hisp. Philosophus, à *Claudio Minoë* vir literatissimus appellatur. Hujus Commentationes in Logicis & Arithmeticis à doctis plurimum commendantur.

BAEZIUS (Casp.) Hisp. varia scripsisse dicitur. Opera ejus simul prodierunt, An. 1609. fol.

BAGAROTUS (Pilius) An. 1160. floruit. Scripsit in Codicem: item, de Exceptionibus.

BAGOLINUS (Hieron.) Veronensis. An. 1527 claruit. Exposuit 3. libros Analyticorum Aristotelis: & 3. libros Syriani Philoxeni in Metaphysicam Aristotelis è Græco Latinè transtulit. Teste *Simlero*, etiam Philoponi Grammatici Comm. in Aristotelem de Gen. & Corrupt. interpretatus est. Vid. *Chioccus, pag. 123.*

BAGOLINUS (Joh. Bapt.) Hieronymi filius, Anno 1552. obiit. Alexandri Aphrodisiensis Quæstiones naturales, morales, & libellum de Fato Latinè vertit.

BAGOTIUS (Joh.) scripsit Apologeticum Fidei, An. 1645: item, lib. de Pœnitentia, An. 1646.

BAHRIUS (Dan.) edidit Orationes Historicas, An. 1653.

BAJANUS (Andr.) Goâ Indus, An. 1623. floruit. Bellarmini doctrinam: item, Galareum Elegiacè expressit. Carminum ejus duo volumina extant. Vid. *Leo Allatius in Ap. Urb. pag. 33.*

BAJARDUS (Joh. Bapt.) JCt. Scripsit Practicam criminalem, An. 1598. fol.

BAJARDUS (Mart.) de Cardinalis officio commentatus est.

BAIFIUS (Guido) sive de Baipho, Bononiensis, An. 1283. vixit. Compos. Rosarii titulo Commentarium in Gratiani decretum & Decretales Epistolas. Vide, BAISIUS.

BAIFIUS (Laz.) Vide infrà, BAYFIUS.

BAIFIUS (Marc. Ant.) carminibus inclaruit. Carmina ejus, *T. 2. Delit. Gall. pag. 384.* leguntur.

BAIL (Lud.) natione Anglus, Parisiensis Theologus, edidit librum de Examine Confessariorum & Pœnitentiariorum, Anno 1648. Paris. Item, Biblothecam illustrium Concionatorum, qui à mundo condito usque ad initium hujus seculi excelluerunt, 3. partibus, in 4. Anno 1666. Paris.

BAILIUS (Rob.) edidit Opus historicum & Chronologicum, libris 2. An. 1662.

BAILIUS (Guil.) Monstroliensis, Anno 1620. obiit. Reliquit Catechismum controversiarum. Scripsit & de Dialectis Græcorum. Vid. *Alegambe, pag. 168.*

BAILLIOEUL (Æg.) de Lilio, Atrebatensis, An. 1482. obiit. Commentario illustravit omnes S. Pauli Epistolas. Videatur *Valerius Andreæ in Fastis Lovan. pag. 89.*

BAINBRIGIUS (Joh.) Canicularia, An. 1648. Oxoniæ edidit.

BAINUS (Rodolf.) confecit Comment. in Proverbia Salomonis, Anno 1555. Paris. fol.

BAJOLIUS (Joh. Hier.) Gallus, A. 1620. claruit. Condidit Annales congregationum B. Virginis. Vid. *Alegambe, pag. 250.*

BAIRUS (Pet.) Anno 1558. obiit. Scripsit de Pestilentia & ejus Curatione. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 212.*

de BAISIO (Pet.) Navarrensis, JCtus, edidit Directorium Electionum. Extat *T. 15. Tract. tract.*

BAISIUS (Guido) Regiensis, Anno 1300. floruit. Composuit in totum Decretum Gratiani luculentas interpretationes, à doctrinæ fragrantia ROSARIUM appellatas. *Bumaldus* Abaisium vocat, *Bellarminus* Baisium. Vid. *Gu. Panzirolus in JCtis, 3, 16. & Olearius in Abaco, pag. 190.* Confer, BAIFIUS.

BAJUS (Jac.) Athensis, An. 1614. obiit. Tres libros de S. Eucharistia reliquit. Vid. *Sweertius, pag. 355.*

BAJUS (Mich.) natus est, An. 1513: obiit, An. 1589. Scripsit de Sacramentis in genere, de verbis Baptismi, de lib. Arbitrio, de Justificatione, &c. Vid. iterùm *Sweertius, pag. 566.*

BAKSCHAY (Abraham.) Chronologiam de Regibus Hungaricis, An. 1567. Cracov. imprimi curavit.

BALÆUS (Joh.) Suffolciensis, juxta quosdam, An. 1558: juxta *Waræum*, An. 1563. obiit. Edidit Catalogum Scriptorum illustrium majoris Britanniæ: item, Acta Rom. Pontificum. Vid. *Jac. Verbeiden, in Elog. præstantium Theologorum, pag. 147.*

BALAGRUS, Βάλαγρος, scripsit Macedonica. A *Stephano* allegatur, in Δυῤῥάχιον.

BALASSIUS, de Subditorum fidelitate commentatus est.

à BALBIANO (Justus) Flander, Medicus, edidit novam rationem Praxeos Medicæ, 2. libris, Anno 1600.

BALBILLUS (Cajus) Neronis tempore vixit. Res Ægyptiacas literis consignavit. Eum *Seneca, Nat. quæst. 4, 2.* citat, & optimi viri nec non omni literarum genere rarissimi elogio ornat. *Tacitus Annal. 13.* Ægypti præfectum fuisse refert.

BALBINUS (Bohuslaus Aloysius) A. 1663. claruit. Scripsit Verisimilia Humana: Item, Melisseum.

BALBOA (Fr.) de Monarchia Regum, An. 1630. Taurini, librum publicavit.

BALBUS (Hieronymus) Gurcensis, tempore Caroli V. Imperatoris opusculum de ejus coronatione concinnavit. Carmina ejusdem occurrunt, *T. 1. Delit. Ital. pag. 311.* Confer *Sim. Schardii vol. 2. Germ. Script. pag. 29.*

BALBUS (Joh.) Genuensis, si *Possevino* credere licet, An. 1280. vixit. Vulgò *Johannes Januensis*, vel *Joh. de Janua* vocatur. Fuit Monachus ordinis Prædicatorum. Composuit opus laboriosum, quod *Catholicon* vocatur. Est autem opus instar Lexici Latini. *Quenst. pag. 307. Baldum* vocat.

BALBUS (Joh. Fr.) JCtus, scripsit Tractatum de Præscriptionibus. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. l. 2. c. 156.*

BALBUS (Joh. Lanf.) JCtus, edidit Decisiones. Vid. LANFRANCUS.

BALBUS (Laur.) Hispanus, Græcè & Latinè doctus, An. 1524. floruit. Curtium & Val. Flacci Argonautica Notis illustravit.

BALCETUS (Joh.) Theologiam rationalem, Lugd. An. 1662. in 4. edi curavit.

à BALDACH (Canæmusalus) scripsit de affectibus oculorum & eorum curatione.

BALDÆUS (Phil.) Delphensis, prædicator Ordinum Hollandiæ in Insula Zeilan per 10. ferè annos, edidit Descriptionem Insulæ Zeilan, Malabar & Coromandel, An. 1672. fol.

BALDE (Jac.) Ensichemianus, poëta, An. 1660. claruit. Scripsit Batrachomyomachiam, encomium Torvitatis, de abusu Tabaci, Agathyrsum, Antagathyrsum sive Apologiam pinguium, de Vanitate mundi, Jephthiadem Tragœdiam. *Barleus, Epist. 467.* valdè eum commendat, opusque poëmatum ejus aureum indigitat. Vid. *Alegambe, pag. 193.*

BALDELLUS (Nic.) Cortonensis, edidit Theologiam Moralem, An. 1637. fol. Lugd. Vid. *Alegambe, pag. 348.*

BALDELLUS (Pet.) Bergomas, A. 1635. claruit.

de BALDENSEL (Wilh.) exaravit Hodœporicon in Terram Sanctam. Extat *T. 5. Ant lect. Canisii, part. 2.*

BALDERICUS, Noviomensis Episcopus, An. 1112. obiit. Chronicon Cameracense composuit, quod An. 1615. cura G. Colvenerii, Duaci in lucem prodiit. Vid. *Sweertius, pag. 150.*

BALDESANIUS (Guil.) edidit stimulos Virtutum, An. 1595.

BALDINGERUS (Bernh.) scripsit de præsentia corporis & sanguinis Jesu Christi in

in Euchariſtia, An. 1675. Item, Fidem Catholicam & Acatholicam.
BALDINIUS (Baccius) Tract. de Cucumeribus, An. 1586. Florent. evulgavit.
BALDINOTUS (Jul.) Piſtorienſis, Anno 1631. Macai obiit. Reliquit Relationem de ſuo itinere in regnum Tunquim. Vid. *Alegambe*, *pag. 287*.
BALDINUS (Bernh.) Anno 1600. obiit. Carmina fecit, quæ habentur, *T. 1. Del. Ital. pag. 334.* Confer *Ghilinum, vol. 2. pag. 44.*
BALDINUS (G. Florus) An. 1500. vixiſſe putatur. Scripſit Compendium de Oratione & precibus. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 175.*
BALDIT (Mich.) edidit ſpeculum Sacro Medicum, An. 1670 Lugd.
BALDO, vel, WALDO, Abbas S. Galli, An. 779. vixit. Struxit fabulares Rythmos, mire ſimplices facilesq;, accuratos tamen & jucundos, judice *Reineſio*.
BALDOVIUS (Joh.) Medullam Grammaticæ Hebr. A. 1662. literis mandavit.
BALDRICUS, Aurelianenſ. circa A. 1100. floruit. Hiſtoriam Hieroſolymitanam IV. libris complexus eſt. Eum *Vincentius Belluacenſis* aliquoties allegat.
BALDUCCIUS (Fr.) Panormitanus, Romæ in Humoriſtarum Academiam ab Henr. Falconio receptus, virorum Nobilium ac divitum laudes carminibus cœpit extollere. De ejus infelicitate vid *Tollius*, *pag. 43.*
BALDUCCIUS (Valer.) Mondulſenſis Medicus, An. 1608. claruit. Compoſuit 2. libros de Putredine.
BALDUINUS (Balth) edidit Papam & Papatum, proprio gladio jugulatum, Anno 1630.
BALDUINUS (Bened.) Ambienſis, de Calceo antiquo commentatus eſt.
BALDUINUS (Chriſtoph. Adolphus) condidit librum titulo: Aurum auræ Hermeticum, An. 1675.
BALDUINUS (Franc.) Atrebas, JCtus, An. 1573. obiit. Genevæ & Heidelbergæ aliquando Jura docuit. Proteſtantium religionem amplexus erat: poſtea Caſſandri conſilium ſecutus rurſus ad Pontificios tranſiit, teſte *Thuano.* Unde *Ecebolius alter* à Reformatis dictus eſt. Scripſit inter alia duos libros de Inſtitutione Hiſtoriæ univerſæ, & ejus cum Juriſprudentia conjunctione. Juriſprudentiam ſine Hiſtoria cœcam eſſe, ſcripto & ſermone profeſſus eſt. Vid. *Sweert. pag. 238. Ghilinus, vol. 2. p. 83.*
BALDUINUS (Frid.) Dresdenſis, celebris Theologus, natus eſt, Anno 1575: obiit, An. 1627. Witebergæ Theologiam magna cum laude docuit. Comm. in Epiſtolas Paulinas: item, Caſus Conſcientiæ exaravit. Vid. *H. Witte, in Memoriis Theol. pag. 270.*
BALDUINUS (Guil.) Cornubienſis, An. 1632. obiit. Scripſit de Obligationibus animæ religioſæ erga Deum Tomos XI. fol. Vid. *Alegambe, pag. 168.*
BALDUINUS (Hier.) Auream Expoſitionem in libros aliquot Phyſicos Ariſtotelis, An. 1572. Venet. compoſuit.
BALDUINUS (Jac.) de S. Barbatiano, Bononienſis, JCtus, An. 1211. floruit. Vid. *G Panzirolus, in JCt. 2, 27.*
BALDUINUS (Mart.) Rythovius, Anno 1583. obiit In 4 libros Sententiarum commentatus eſt. Videatur *Sweertius, pag. 525.*
BALDUINUS (Paſchas.) Falempinienſis, exaravit Epiſtolam de Hebraicis Gemmarum nominibus, teſte *Sweertio.*
BALDUNGUS (Hier.) edidit Aphoriſmos compunctionis, Anno 1497. in 4. Item, Tract de Podagra, ad Sigismundum, Auſtriæ Ducem.
BALDUS, de Ubaldis, Peruſinus, JCtus, Bartoli diſcipulus, An. 1400. Ticini obiis. Ferunt, in habitu Franciſcano mortuum eſſe. In multis Bartolo præceptori contradixit. Scripſit in 2. Decretalium. *Epitaphium* ejus ita habet:

Vita, labor ſtudii, divini cultus amoris,
Artes, naturæ, fulgentia dicta, legales
Normæ paſtorum, quæ ſunt & cœlica jura,
Ornant Baldi animum, quæ pandent dogmata clara,
Et quia nunc linquit mortalis pondera carnis,
Dulcia jam guſtans autoris paſcua ſummi,
Clauditur hic Baldus, Franciſci tegmine fultus,
Doctorum Princeps Peruſina conditus arce.

Videatur *Jovius in Elog. num. 8. Panzirolus in JCtis 2, 70. & Phil. Labbe, T. 1. Diſſert. de Scr. Eccl. pag. 172.*
BALDUS (Baldus) Florentinus, An. 1631. floruit. Edidit librum de contagione peſtifera, Romæ, in 4.
BALDUS (Bernhardinus) Urbinas, Anno 1553.

1553. natus est: obiit, An. 1617. (aliis, An. 1597.) Vir fuit non solùm Matheseos peritissimus, sed etiam Latinè, Græcè, Hebraicè, Chaldaicè & Arabicè callentissimus. Scripsit librum de tormentis bellicis: Comment. in Mechanica Aristotelis: de dictionibus Vitruvianis: de Firmamento & aquis: novam descriptionem Templi Ezechielis, &c. Vid. *Nicius Erythræus*, *part.* 1. *Pinacothecæ*, *pag.* 4. *Ghilinus*, *vol.* 2. *pag.* 43.

BALDUS (Camillus) Bononiensis, An. 1635. obiit. Extat ejus Comment. in Physiognomonica Aristotelis, A. 1621. Item, liber de humanarum propensionum ex temperamentis prænotione, & de naturali ex unguium inspectione præsagio. Vid. *Ghilinus*, *vol.* 2. *pag.* 49. & *Bumaldus*, *pag.* 45.

BALDUS (Innocent.) An. 1582. floruit.

BALENUS (Pet. Christoph.) descripsit urbem Siluæducensem, teste *Sweertio*.

BALFOREUS (Rob.) Gymnasiarcha Burdigalensis, An. 1605. floruit. Composuit 2. Tomos Comment. in Organum Aristotelis, An. 1616. Item, Comment. in Ethicam Aristot. Anno 1620. Cleomedem quoque illustravit.

de BALINGHEM (Ant.) Audomaropolitanus, Anno 1630. obiit. Edidit Ζωοπαιδείαν, i. e. institutionem morum, à brutis petitam: item, Calendarium Historicum, & locos communes S. Scripturæ. Vid. *Sweertius*, *pag.* 130. *Alegambe*, *pag.* 35.

BALINUS (Joh.) Presbyter, scripsit de bello Belgico, auspiciis Ambros. Spinolæ gesto, An. 1609. Bruxellis, in 8.

BALISTARIUS (Joh.) Catalanus, Anno 1474. obiit. De novissimis temporibus, de bello militantis Ecclesiæ & Antichristi, teste *Trithemio*, commentatus est.

BALL (Joh.) Anglus, scripsit de fide, fœdere, precibus, & linguæ regimine.

BALLESTERUS (Lud.) Valentinus Hisp. obiit, An. 1624. Hieroglyphica: item, Onomatographiam edidit. Vid. *Alegambe*, *pag.* 307.

BALLIVUS (Joh.) Apameus Gallus, Novum Test. è Græco in Lat. sermonem purissimum transtulisse dicitur.

BALLONIUS (Guilh.) An. 1643. de Morbis mulierum librum condidit.

BALLOTINUS (Archangel.) An. 1586. floruit, teste *Bumaldo*.

BALMFORDUS (Jac.) Anglus, Gatakeri libellum de Sortibus lusoriis peculiari tractatu oppugnavit.

de BALMIS (Abr.) Judæus, composuit Grammaticam Hebræam. Edita est Hebraicè & Lat. in 4. An. 1594.

BALSACIUS (Joh. Lud.) reliquit tres libros Carminum, An. 1650. Item, Epistolas.

BALSACUS (Lud.) Ruthenensis, fecit Carmina, quæ leguntur, *T.* 1. *Delit. Gall. pag.* 386.

BALSAMO (Ignat.) scripsit de perfectione religiosa, An. 1626. Videatur *Alegambe*, *pag.* 215.

BALSAMO (Theod.) Βαλσάμων, Patriarcha Antiochenus, An. 1191. floruit. Scripsit 2. libros Commentariorum; unum in Nomocanonem Photii, alterum in Canones variorum Conciliorum & S. Patrum. Vid. *Phil. Labbe*, *T.* 2. *Dissert. de Sc. Eccl. pag.* 396. *Olearius in Abaco*, *pag.* 446.

BALSARANUS (Joh. Paulus) Tract. de Feudis, An. 1596. Venetiis edi curavit.

BALTHASAR (Franc.) Expositionem Missæ, An. 1497. in 4. publicavit.

BALTHASAR (Joh. Franc.) Resolutiones Juris Civilis & Bavarici, 4. partibus, An. 1651. complexus est.

BALTICUS (Mart.) Monacensis, condidit 3. libros carminum.

BALTINUS (Adr.) Brugensis, Orationem in Obitum Alberti Austriaci habuit.

BALUZIUS (Steph.) Tutelensis, edidit Concilia Narbonensia: item, Epistolam de vita Petri à Marca, A. 1663. Opera ejus varia extant, VII. Tomis comprehensa.

BAMBANIUS (Joh.) Considerationes Logicas & Metaphysicas, Anno 1676. concinnavit.

BAMBAMIUS (Mart.) Ethicam Ciceronianam, An. 1652. composuit.

BAMMACARIUS (Octav.) JCt. de Feudis, fol. An. 1603. commentatus est.

BANCHERIUS (Adrianus) Abbas Olevitanus, An. 1612. floruit. Multa edidit ad Musicam practicam facientia.

BANCKIUS (Laurent.) reliquit Romam triumphantem, An. 1656. Taxam Cancellariæ Romanæ, An. 1651. & Tract. de tyrannide Papæ, An. 1649.

BAN-

BANDELLUS (Matth.) Anno 1500. vixit. Hegesippum Italicè transtulit.

de BANDELLIS (Vincent.) scripsit de Puritate conceptionis Jesu Chr. Liber ille prodiit, An. 1552. Bononiæ.

BANDINUS, Theologus, 4. libros Sententiarum Commentario illustravit. Liber impressus est, Viennæ, Anno 1519. Quando vixerit hic Bandinus, nemo hactenus scribere ausus est. Unde incertum, num ipsum Lombardus, an ipse Lombardum compilaverit. Vid. *Thomasius, in Tract. de Plagio, §. 493. & seq.*

BANDINUS (Jac.) Glossator Juris Civilis fuisse dicitur. Vid. *Panzirolus, in JCt. 2, 16. pag. 129.*

BANGE (Joh.) Chronicon Thuringiæ, ab Orbe condito usq; ad Annum Chr. 1599. composuit.

BANGERTUS (Henr.) patentavit Henr. Colero, Consuli Lubecensi, An. 1641. Idem Helmoldum recensuit, Notisque illustravit.

BANGIUS (Thom.) Fionius, natus est, An. 1600: obiit, An. 1661. Confecit observationes Philologicas in Grammaticam Latinam Jersini, in 8. item, Cœlum Orientis & prisci mundi. Vid. *Vindinglus, pag. 316. Bartholinus, de Scr. Danis, pag. 136.*

BANNES, vel BANNEZ (Dominicus) Mondragonensis, Hisp. scripsit 2. Tomos Disputationum in 1. & 2. Secundæ Thomæ, An. 1614.

BANNOSIUS (Theoph.) librum de Politia Civ. Dei & Hierarchia Romana, An. 1592. in 4. edidit.

BANS (Jac. des) Mausomensis Gallus, Anno 1630. claruit. Clementem Alexandrinum Notis illustratum edidit. Videatur *Alegambe, pag. 193.*

BANZERUS (Marcus) Augustanus, struxit Receptarum Fabricam, An. 1622.

à BAPPENHEIM (Matth.) Anno 1541. obiit. Condidit Annales suæ familiæ: item, Chronicon Austriacum. Aliis vocatur Matthæus de Piberbach. Videatur *Zeillerus, part. 2. pag. 9. & 110.*

BAPST (Mich.) Chronicon Turcicum confecit.

BAPTISTA, Finariensis, Episcopus Ventimeliensis, composuit Serapionem vel Trialogum de contemtu mundi.

BAPTISTA (Greg.) Commentarium in cap. XIII. Joh. A. 1621. publici juris fecit.

BAPTISTA (Hortens.) Tract. de rerum universitate, An. 1594. elaboravit.

BAPTISTA (Joh.) scripsit de compositione Theriacæ.

de BAR (Franc.) de Antiquitatibus Belgicis amplissimè, teste *Sandero*, commentatus est.

BARACHIAS (Rabbi) Nigdanus, Parabolas Vulpium Hebraicè composuit.

BARÆNUS (Justus) Epistolam ad Abr. Scultetum exaravit. Verus autor est *Joh. Saubertus, Senior.*

BARANZANUS (Redemt.) edidit Uranoscopiam, & Campum Philosophicum, An. 1620.

BARATERIUS (Barth.) JCtus, scripsit de Feudis.

BARATTERIUS (Joh.) JCtus, An. 1301. floruit, & Consilia reliquit.

BARBA (Joh.) Sardus, An. 1614. extinctus est. Oratoriam facultatem editis scriptis celebravit, teste *Alegambe, pag. 228.*

BARBADICUS (Greg.) Venetus, hoc ævo floret. Vid. *Greg. Letus in Italia regnante.*

BARBADORUS (Barth.) integram Æschyli fabulam invenit, atque vetustate obrutam luci restituit, teste *Simlero.*

BARBARANUS (Julius) Promtuarium rerum electarum, præsertim in re Romana, Veronæ, An. 1564. edi curavit.

BARBARINUS (Maphæus) Florentinus, postea Urbanus IIX. dictus, Anno 1644. obiit. Carminibus ingens nomen sibi comparavit. Odæ ipsius ita puræ, ita elegantes Patribus Societatis Jesu visæ sunt, ut, ipso vivo, in ipsorum scholis discipulis ad imitandum proponerentur: quod ex recentioribus poëtis contigit ante ipsum nemini. Vid. *Nicius Erythræus, part. 2. Pinacoth. pag. 153. & Ghilinus, vol. 1. pag. 160.*

BARBAROSSA (Chr.) Theologus, Nucleum Postillarum, Analysin Catecheticam, &c. composuit, An. 1617.

BARBARUS (Daniel) Philosophiæ & mathematicarum artium scientia insignis, An. 1569. obiit. Pollionis Vitruvii de Architectura libros doctissimis Commentariis illustravit. Scripsit etiam Comm. In quinque voces Porphyrii: item, in 3. libros Rhetoricorum Aristotelis ad Theodectem. *Dicere solebat: nisi Christianus essem, in ri Aristotelis*

lis verba juraturus essem, quemadmodum *Thuanus*, *l. 46.* refert. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 43.*

BARBARUS (Franc.) Venetus, scripsit de Re Uxoria: item, Epistolas & Orationes. Vid *Autor Dialogi de Lat. Ling.* apud *Gifan. pag. 394.* item, *Ghilinus, vol. 2. pag. 84.*

BARBARUS (Hermolaus) celebris Philosophus, An. 1493. obiit. De re literaria optimè meruit, quando Plinium Secundum, ab imperitis invidiosè surreptum, pristino nitori restituit, nec non Themistium, Aristotelis interpretem, Latinè transtulit. *Epitaphium* ejus tale legitur:

Barbariem Hermoleos Latio qui depulit omnem,
Barbarus hic situs est: utraq; lingua gemit.
Urbs Venetum vitam, mortem dedit inclyta Roma.
Non potuit nasci clarius atq; mori.

Paulò anno obitum Aquilejæ Patriarcha renunciatus est. Vid. *Jovius, in Elog. numero 36. Pierius Valerian. de Infel. Lit. pag. 15.*

BARBARUS (Josaphat) Venetus, Anno 1436. claruit. Descripsit Iter in Persiam.

à S. BARBATIANO (Jac. Balduinus) JCtus, An. 1211. floruit.

BARBATIAS (Andr.) Messanensis, JCt. An. 1448. claruit. Scr. Comm. in Jus Canonicum: Item, Tract. de Cardinalium præstantia: de verborum obligatione: & 4. Volumina Consiliorum. Consilia ejus haud tutò sequenda esse, *nonnulli* judicant. Vid. *Spiegelius, in lex. Jur. sub fin.* A quibusdam legum Monarcha & utriusque Juris illuminator dicitur Vid. *Olearius in Abaco*, & *Panzirolus, in JCt. l. 2. c. 116.*

BARBATIUS (Hier.) Patav. Medicus, de Sanguine & sero, An. 1666. commentatus est.

BARBATUS (Joh.) edidit Speculum Hebraicum, An. 1615. Lovanii.

BARBATUS (Nic. Ascl.) Medicus, Anno 1571 obiit. Habuit Orationem de expulso & restituto Ulrico, duce Würtembergensi. Vid. *Sim. Schardius, vol. 2. Germ. Script pag. 285.* Præterea libros Elegiarum, An. 1565. condidit. Carmina ejus occurrunt, *T. 1. Delit. Germ. pag. 403.*

de BARBERIIS (Joh.) JCtus, An. 1395. vixit.

de BARBERIIS (Joh. Aloysius) An. 1581. floruit.

BARBERINUS (Franc.) An. 1348. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 85.*

BARBERIUS (Car. Juven.) A. 1657. claruit. Edidit Theopancratiasten, sive S. Pancratii martyris mirabilia, XV. Elogiis comprehensa.

BARBETA (Joh.) Dalmata, Historiam Dalmatiæ, circa An. Chr. 1480. literis mandavit.

BARBETTE (Paulus) Chirurgico Anatomica, An. 1671. Leydæ, publicavit.

BARBOSA (Arius) Lusitanus, Salmanticæ XL. amplius annis bonas literas professus est. Si *Lilio Giraldo* credimus, primus Græcas literas in Hispaniam intulit. Idem *Aratoris* Presbyteri poëma de gestis Apostolorum ingenti Commentario illustravit, in quo non Philologum modo, sed & Philosophum & Theologum sese præstitit.

BARBOSA (August.) JCtus, edidit Varia in Jure. Opera ejus IX. Tomis comprehenduntur. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 5.* & *Leo Allatius in Apibus Urb. pag. 52.*

BARBOSA (Pet.) An. 1622. claruit. Extat ejus Tract. de Matrimonio, 2. Tomis. Item, liber de Judiciis, &c.

BARBOSA (Simon Vaz.) scripsit librum de Principiis Juris, qui prodiit, Anno 1630.

BARBUS (Paulus) Soncinas, ex ordine Prædicatorum, Philosophus doctus, Anno 1510. claruit. Composuit Quæstiones ad Aristotelis Metaphysica: item, Dilpp. in Epitomen operum Capreoli & Thomam Aquinatem. Vide, SONCINAS.

BARCÆUS (Casp.) Zelandus, An 1553. obiit Goæ. Epistolas de rebus Ormutinis exaravit.

BARCELLA (Lud.) Anno 1522. obiit. Scripsit de Mysterio Trinitatis. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 176.*

BARCEPHAS (Moses Βαρκηφᾶς, Episcopus Syrus, juxta *Bellarm. X.* juxta *alios* verò, 15. aut 16. seculo claruit. Reliquit Commentar. de Paradiso. Vid, *Ph. Labbe, T. 2. dissert. de Scr. Eccl. pag. 95. Hottinger. in Biblioth. Quadripart. pag. 225. Olearius in Abaco, pag. 317.*

BARCKEFELDIUS (J.) JCtus edidit Promtuarium Juris Theorico-Practicum,

cum, An. 1666. Item, Indicem terminorum Juris, An. 1654.

BARCLAJUS (Guilh.) JCt. celebre & præclarum volumen contra Monarchomachos pro Regibus, 6. libris distinctum, composuit: ut & eruditos Commentarios in Tit. de rebus Creditis: item, in Tit. de Jurejurando. Vid. *Gbilinus, vol. 2. pag. 162.*

BARCLAJUS (Joh.) Guilhelmi filius, Mussipontanus, An. 1621. Romæ obiit. Homo elegantissimi & facetissimi ingenii, author Euphormionis & Argenidis, multos in sui admirationem rapuit. Vid. *Nicius Erythr. part. 3. Pinacoth. pag. 72. Thomasinus, part. 2. Elog. pag. 187.* Adde *Imperialem, pag. 169.*

BARDESANES, Βαρδισάνης, Babylonius, Alexandri Severi Imp. temporibus floruit. Scripsit de Brachmanibus & Samanæis, Indorum Philosophis, quos Græci Gymnosophistas vocant. A *Porphyrio, l. 4.* περὶ ἀποχῆς, allegatur. Juxta *quosdam* Christianus fuit, & nonnulla contra Marcionitas elaboravit, quæ ab Ecclesia approbata sunt. Tandem Christianæ fidei naufragium fecisse, & summum fati propugnatorem evasisse, memorant.

BARDILUS (Burckh.) edidit Conclusiones Theoretico Practicas ad Pandectas, An. 1676.

BARDUS (Franc.) de conscientia dubia & scrupulosa, Anno 1653. commentatus est.

BARDUS (Hieronymus) Florent. A. 1594. obiit. Historiam linguâ Italicâ conscripsit.

BARDUS (Marcus Ant.) Senensis, JCtus, scripsit de tempore utili & continuo, An. 1581.

BARETUS, JCtus, reliquit Consilia.

BARGÆUS (Ant. Ang.) inter Poëtas numerari meruit. Carmina ipsius habentur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 160.*

BARGÆUS (Pet. Angel.) Pisis complures annos humaniores literas docuit. An. 1596. ex hac vita migravit. Poëticâ præcipue excelluit. Syria & Cynegetica à doctis meritò commendantur. Carmina ejus vide *T. 1. Delit. Ital. pag. 111.* Videatur *Thuanus, l. 117.* item, *Hanckius, part. 2. de Scr. Rer. Rom pag. 168.*

BARBALIUS (Cass.) JCtus, composuit Tract. de Dolo, An. 1604. fol.

BARCHIOCHUS (Joh. Bapt.) Epigrammata sacra, An. 1644. edi curavit.

BARIACUS (Gabr.) edidit Introductionem in artem Jesuiticam, An 1599.

BARIANUS (Nic.) de Placentia, Anno 1494. claruit. Libellum de montibus Pietatis contexuit.

BARICELLUS (Jul Cæs.) à S. Marco, edidit hortulum Genialem, Anno 1620. Item, 4. libros de Sudore humani corporis, An. 1614.

BARIGNANA, librum de Secretis confecisse dicitur.

BARILIS (Bernh.) JCtus, de potestate Legis municipalis in advenas scripsit Anno 1641. Lugd.

BARILUS (Lud.) Bergomas, Anno 1597. obiit. Composuit Ambrosianum Quadragesimale, in quo unicuiq; Evangelio, præter ipsius expositionem, speciales tractatus apponuntur, quibus veritates Catholicæ comprobantur & Hæreses contrariæ refutantur. Vid. *Calvus in Bergomat. pag. 349.*

BARINIANUS (Pet.) eximius poëta, An. 1520. claruit. Vid. *Quenstad. pag. 342.*

BARIOLA (Lud.) JCtus, composuit flores directorii Inquisitorum: Aphorismata utriusque Juris: Consilia, &c. Vid. *Gbilinus, vol. 1. pag. 150.*

BARIUS (Gabr.) edidit libros de Lat. Lingua, Romæ, An. 1554.

BARLAAM, Βαρλαάμ, Hieracensis Episcopus, seculo XIV. circa An. Chr. 1303. floruit. Exaravit epistolas ad Græcos de unione cum Romana Ecclesia & Processione Sp. Sancti, quas *H. Canisius* edidit. Idem Ethicam secundum Stoicos composuit. Confer *Phil. Labbe, T. 1. Diss. de Scr. Eccl. pag. 174.*

BARLAAM, Monachus, An. Chr. 1350. claruit. Scripsit Græcè de Algebra: item, de Primatu Papæ, quem librum Claud. Salmasius, puer admodum, vix 14. annorum, Græcè & Latinè edidit. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. diss. de S. E. pag. 736.* & *Olearius in Abaco, pag. 65.*

BARLÆUS (Casp.) Antverpianus, Philosophus & poëta, Anno 1647. obiit. Reliquit Carmina, Orationes & Epistolas. Vid. *Sorberii* Epistola apud *Colomesium, in Gallia Orientali, pag. 207.*

BARLÆUS (Lamb.) in Lugd. Academia Græcæ linguæ professor, luculentum

Comment. elaboravit in Hesiodi Theogoniam, qui An. 1658. post ejus obitum in lucem prodiit.

BARLÆUS (Melch.) Antverp. An. 1566. floruit. Scripsit de raptu Ganymedis: item, quinque libros Brabantiados. Vid. *Tom. 1. Delit. Belg. pag. 212.* Confer *Sweertium, pag. 564.*

BARLANDUS (Adrianus) Zelandus, An. 1488. natus est: obiit, An. 1542. Lovanii Oratoriam docuit. Condidit Historiam Comitum Hollandiæ & Ducum Brabantiæ: item, Historiam obsidionis Papiensis. Vid. *Simon Schardius, vol. 2. Germ. Scr. pag. 607. Vernulæus in Acad. Lov. pag. 309. & Val. Andreæ, in Fast. Lovan. pag. 279.*

BARLETIUS (Marinus) Dalmata, tempore Friderici III. Imp. claruit. Tredecim libris vitam & res gestas Georgii Castrioti, aliàs Scanderbeg dicti, eleganter descripsit, & Donferrando Castrioto, Scanderbegi nepoti, dedicavit. *Vossius a Jovio* Barinum *Becichemum* appellari existimat. Barletii Historia Argentorati, An. 1531. impressa est. Videatur *Zeillerus, part. 2. pag. 10. Reines. ad Daum pag 116.*

BARLETTA (Gabr.) Neapolitanus, Homilias composuit, quas quidam Anno 1470. impressas esse affirmant.

BARLIETTUS (Gabr.) de Antichristo scripsisse memoratur. Prodiit, A. 1607.

BARLOW, scripsit in Epistolam S. Pauli ad Timotheum.

BARN (Rob.) Anglus, Anno 1540. exustus est. Vitas Pontificum Romanorum calamo exaravit.

BARNABAS, Βαρνάβας, Apostolus, cujus in Actis mentio habetur, Epistolam Catholicam reliquit, ex qua nonnulla *Clemens Alex.* producit. Eam Epistolam superioribus annis *Claud. Menardus*, item, *Isaac Vossius* evulgavit: post quos etiam *Maderus* candem edidit. *Tertullianus, lib. de Pudicit.* Epistolam ad Hebræos huic Barnabæ quoq; tribuit. Quidam, Barnabam à Cypriis occisum fuisse, memorant. Videatur *Rivetus, T. 2. Oper. pag. 1074.*

BARNABEUS (Hier.) Perusinus, Vitam Cæs. Baronii Card. descripsit, Anno 1651. in 4.

BARNAUDUS (Nic.) Quadrigam auriferam, An. 1599. publicavit.

BARNAUDUS (Pet.) Carolicensis Gallus, Doctrinam Christianam exarasse dicitur. Vid. *Alegambe, pag. 372.*

BARNERUS (Jac.) Elbingensis Borussus, Philosophiæ & Medicinæ D. An. 1641. natus est. Edidit Prodromum Sennerti novi, An. 1674. in 4 item, librum de Spiritu vini, Anno 1675. Habet & alia ad prælum parata, quæ suo tempore publicare haud recusabit.

BARNESIUS (Joh.) Benedictinus Monachus, scripsit contra æquivocationes, An. 1625. Paris.

BARO (Bonavent.) Vid. BARONIUS.

BARO (Equinar.) JCtus, edidit Manuale: item, librum de Beneficiis.

BARO (Pet.) Stempanus, scripsit in Jonam, An. 1579. Lond. Item, de præstantia divinæ Legis.

BAROCCIUS (Alf.) in Aristotelem περὶ Ἑρμηνείας, An. 1569 commentatus est.

BAROCIUS (Franc) Platonis librum, de numero Geometrico, Bonon. A. 1566. commentario illustravit.

BAROLITANUS (Marc. Sanct) scripsit de lapide renum & vesicæ, Paris. in 4.

BARONIUS (Bonavent.) Hibernus, condidit tres Tomos Philosophiæ, A. 1664. fol. sex Theologiæ, A. 1676: & quatuor Literarum amœniorum, A. 1675. Vid. *Greg. Letus, in Italia regn. pag. 459.*

BARONIUS (Cæsar) Cardinalis, Anno 1607. obiit. Hic stupendum illud Annalium Ecclesiasticorum opus incredibili studio composuit, magnamq; laudem eo nomine tum apud suos, tum apud adversarios sibi comparavit. Merita tamen sua in Ecclesiam, *Casaubono* non malè judicante, immoderato partium studio non parum corrupit. Audiamus *Nicium, part. 1. Pinacoth. pag 89:* Sedis Apostolicæ (inquit) ita erat acer propugnator, ut contra ejus minuendæ autores nullam potentiæ, amicitiæ, gratiæ; rationem haberet, nihil cujusq; periculi metu perterreretur, adeò ut diuturna Regum maximorum imperia adversus sedis Apostolicæ decus non dubitaverit scriptis suis labefactare atq; convellere. Hæc ille. Voluminosum illud Cardinalis opus in Epitomen contraxit *Spondanus*. Præter Annales Eccles. idem Baronius ad Martyrologium Rom. Notas addidit, quibus illud mirificè illustravit. Confer *Whear in Select. Hist.*

Hiſt. pag. 269. Item, *Biſſelium, Septenn. 1. pag. 450.*

BARONIUS (Franc.) 4. libros de majeſtate Panormitana, An. 1630. fol. elaboravit.

BARONIUS (Juſtus) exaravit Epiſtolas ſacras, An. 1605.

BARONIUS (Robert.) Philoſophiam ancillantem Theologiæ, An. 1621. item, Tractatum de peccato mortali, Anno 1649. compoſuit.

BARONIUS (Theod.) Cremonenſis, edidit 2. libros de Operationis merendi triplici læſione & curatione, Papiæ, Anno 1609.

BARONIUS (Vincent.) Meldulenſis, Tract. de Pleuripneumonia, Fotoliv. An. 1628. in lucem miſit.

BAROTIUS (Pet.) Venetus, An. 1507. obiit. Tres libros verſuum & hymnorum reliquit. *Autor Dialogi de L. Ling. reparat. apud Giſanium, pag. 401.* Quis eſt, inquit, tam ſtupidi ingenii, aut ab humanarum literarum ſtudiis tam alienus, qui in Pet. Barotio, Patavino antiſtite, eodemque Veneto, utrumque dicendi genus non ſuſpiciat ac miretur? Incidi quandoq; in ejus carmen. Nihil gravius vidi unquam, nihil magis pium, magisq; religioni accommodatum. Cupio (pergit) vehementer videre *opus* ab eo *de optimo genere moriendi* nuperrimè abſolutum, in quo audio omnia divinè ab eo diſpoſita. Hæc ille. Confer *Ghilinum, vol. 2. pag. 212.*

BARRADAS, vel BARRADIUS (Sebaſt.) Olyſſiponenſis, An. 1615. obiit. Conimbricæ, & Eboræ S. literas interpretatus eſt. Edidit Harmoniam Evangelicam, 4. Tomis, fol. Item, Itinerarium filiorum Iſraël ex Ægypto. Vid. *Alegambe, pag. 418.* Confer *Biſſelium in 3. Septennio, pag. 56.*

BARRALI (Vincent.) An. 1613. Chronologiam Sanctorum & aliorum clarorum inſulæ Lerinenſis virorum cum annotationibus publicavit, fol. Vid. *Barthius in Rutilium, pag. 150.*

de la BARRE (Laut.) ſcripſit Bibliothecam Hiſtoriæ Chriſtianæ, Anno 1583. fol. Paris.

BARRET (Guilh.) edidit Jus Regis, Anno 1617.

BARRETARIUS (Sebaſt.) Florentinus, Anno 1622. obiit. Compoſuit vitam Joſephi Anchiettæ, libris 4. Item, Hiſtoriam Eccleſiaſticam ab O. C. usque ad tempora Apoſtolorum. Vid. *Alegambe, pag 419. Placcius, pag. 195.*

BARRETUS (Emanuel) Luſitanus, Anno 1620. in Japonia obiit, relictis floſculis virtutum & vitiorum. Vid. *Alegambe, pag. 100.*

BARRETUS (Lucius) Hiſtoriam cœleſtem, ſeu Obſervationes aſtronomicas, fol. An. 1675. edi curavit.

BARRETUS (Melch. Nunnius) Portuenſis Luſitanus, An. 1557. obiit. Exaravit Epiſtolas, datas ex Indiis, China & Japonia. Vid. *Alegambe, pag. 341.*

BARRIENTUS (Barthol.) Hiſp. Grammaticus, in Salmanticenſi Academia claruit. Mathematicis usq; eò ſeſe dedit, ut magicæ ſuperſtitionis notam vix effugerit ac diluerit. Scripſit ſilvam Lectionum variarum: item, Comment. in ſomnium Sciplonis.

BARRIUS (Gabr.) quinque libros de antiquitate & ſitu Calabriæ, An. 1571. Romæ editos, contexuit.

BARRIUS (Girald.) Cambrenſis, Anno 1198. floruit. Scripta ejus *Waræus* enumerat.

BARRIUS (Joh.) Hiſp. res Chinenſes deſcripſit.

BARRIUS (Paulus) ſcripſit de cultu Divorum, An. 1651. item, Pædagogiam cœleſtem, An. 1650.

BARROSIUS (Joh.) Luſitanus, An. 1577. mortuus eſt, Indica Hiſtoria ſumma fide conſcriptâ. Vid. *Thuanus, lib. 64.*

BARROW (Iſaac) Cantabrigienſ. Lectiones Geometricas, A. 1672. edidit, Lond. Item, Opera Archimedis.

de BARRY (Franc.) ſcripſit de Succeſſionibus Teſtati & Inteſtati, fol. An. 1653.

BARSCHAMP (Georg.) JCtus, edidit radicem clauſularum de præcipuis verborum formulis, An. 1620.

BARTASSIUS (Guil. Salluſt.) celebris poëta, An. 1590. obiit. Condidit Hebdomadam ſacram. *Pet. Ronſardus,* lecto hoc opere, Bartaſſii eruditionem admiratus eſt, eique calamum aureum dono miſit cum hoc elogio: Bartaſſium plus laudis aſſecutum eſſe una Hebdomada, quàm Ronſardum tota vita. Vid. *Thuanus, lib. 99. Caſp. Barthius* vocat Poëtam admirabilem. *Scaliger in Primis, pag. 17.* Bartaſſius (inquit) in ſua Juditha

Lucanicum stilum sequitur, feliciter assurgit, sed sæpè duriusculus.

de BARTENORA (Obadias) celebris Judæus, Italus, A.M. 5290. obiit. Composuit Commentarium in Misnajoth. Vid. *Ganz in Zemach*, *pag. 151.*

de BARTENSTEIN (Martinus) Monachus S. Augustini, scripsit libellum de Martyrio S. Felicis & Regulæ, cujus apographum se habere ait *Hottingerus in Bibliothecario.*

de BARTHEMA (Lud.) composuit Hodœporicon Indiæ Orientalis. Vide, VARTOMANNUS.

BARTHIUS (Casp.) Nobilis Saxo, natus est, An. 1587. obiit, An. 1658. Concinnavit admirandum opus Adversariorum: Commentaria in Claudianum, Statium Papinium, Guilhelmum Britonem, Mamertum, & alios. Pietatem ejus satis ostendit elegantissimum opus Soliloquiorum. Ajunt, ipsum CXX. Adversariorum libros reliquisse, prioribus multo meliores. Vid. *Spitzelius in Theatro Honoris, pag. 380.*

BARTHIUS (Helvicus) in Habacuck, An. 1603. commentatus est.

BARTHIUS (Mich.) Annæberg. A. 1570. claruit. Scripsit Notas in Bucolica Virgilii. Carmina ejus leguntur, *T. 1. Delit. German. pag. 416.* Ipse Comment. suos in Alciati Emblemata allegat.

BARTHOLINUS (Albertus) Danus, Anno 1663. obiit. Composuit libellum de Scriptis Danorum.

BARTHOLINUS (Bartolus) natus est, An. 1614. Exaravit libellum de Pænula. Item, alium de studio Philologiæ. Vid. *Vindingius, pag. 365.*

BARTHOLINUS (Casp.) Medicus, An. 1585. natus est: obiit, An. 1629. Mortuo parentavit *Casp. Brochmandus.* Scripsit Anatomicas Institutiones corporis humani: libros 2. de aquis: Astrologiam: Logicam Peripateticam: Tract. de tibiis, &c. Vid. *Vindingius, pag. 251.* & *Henning. Witte in Med. pag. 48.*

BARTHOLINUS (Dan.) edidit Historiam Asiaticam Societatis Jesu, 2. voluminibus, An. 1671.

BARTHOLINUS (Erasmus) natus est, An. 1625. Scripsit de Cometis, A. 1665. Item, de Crystallo Islandico disdiaclastico, An. 1670. Idem 2. libros Opticorum Heliodori Larissæi cum animadversionibus edidit. Videatur *Vindingius, pag. 424.*

BARTHOLINUS (Jac.) A. 1653. obiit. Librum Cabalisticum, Maajan Haachochma, & alium, Bahir dictum, edi curavit. Vid. *A. Bartholinus in script. Dan. pag. 58.*

BARTHOLINUS (Ivarus) Medelpharus, Anno 1583. obiit. Reliquit libellum de extremo judicio. Vid. *Vingindius in Hafn. Rect. pag. 103.*

BARTHOLINUS (Pet.) scripsit Apologiam pro observationibus Tych. Brahe, contra Hortensium, An. 1632.

BARTHOLINUS (Rich.) Perusinus, Anno 1510. claruit. Composuit 12. Austriados libros: item, Hodœporicon. *Casp. Barthius ad 2. Theb. Statii, pag. 279.* ita de eo judicat: Rich. Bartholinus cum veteribus nonnullis Poëtis comparandus, si ingenii & judicii tenorem, quem habuit, (addo & eloquentiæ) aliquando per totum opus servare potuisset.

BARTHOLINUS (Thomas) Hafniensis, natus est, A. 1616. Extant ejus libri de Armillis veterum: de Cruce Christi: de Jure animalium: de vasis lymphaticis: de lacteis thoracicis. Scripta ejus plura recensentur ab *Alb. Barthol. in Scriptoribus Danis, pag. 138.* Confer *Vindingium in Rect. Hafniens. pag. 381.*

S. BARTHOLOMÆUS Apostolus, Indis Evangelium annuntiavit. Fertur scripsisse Evangelicam Historiam, quam Gelasius Papa censura sua damnavit & inter Apocrypha retulit.

BARTHOLOMÆUS, Anglicus, de Proprietatibus rerum commentatus est. Vide, ANGLICUS.

BARTHOLOMÆUS, Brixiens. JCtus, reliquit Comment. Juris, & Historiam temporum.

BARTHOLOMÆUS, Coloniensis, Anno 1494. claruit. Scripsit silvam Carminum. Vid. *Sweertius, pag. 155.*

BARTHOLOMÆUS, Neocastrensis Siculus, A. 1270. vixit. Res à Petro, Arragoniæ Rege, gestas libris XV. hexametro prosecutus est.

BARTHOLOMÆUS Parvus, Bononiensis, An. 1302. floruit. Armeniæ Apostolus à *Bumaldo* dicitur. Biblia, Missale, Opera S. Thomæ, regulam S. Augustini, &c. è Latina in Armeniorum linguam transtulit.

BARTHOLOMÆUS, Pisanus, An. 1347. obiit.

obiit. Scripſit ſermones Quadrageſimales:item,Summam caſuumConſcientiæ,quæ *Piſanella* ſive *Magiſtruccia* dicta eſt. Vid. *Olearius in Abaco*, *pag. 67*.

BARTHOLOMÆUS, Urbinas, vir doctus & ſingularis memoriæ, An. 1410. floruit. Ille omnia ferè Auguſtini volumina memoriâ complexus, ex variis ſententiis ac locis S. Auguſtini ſingulare opus confecit, quo univerſam S. Scripturam juxta mentem ſanctiſſimi Patris expoſuit. Hoc opus, deleto Autoris nomine, *Joh. Gaſtium* pro ſuo edidiſſe, *Sixtus Senenſis* affirmat.

BARTHOLOMÆUS (Cornel.) edidit Pondus Sanctuarii, An. 1654. Brugis.

BARTHOLOMÆUS (Gabr.) Hiſtoriam proſtratæ rebellionis in Gallia, An. 1634. Toloſæ, in lucem dedit.

BARTILIUS (Laur.) Tarnovienſis, Polonus, An. 1635. obiit. Officium de S. Michaële Archangelo compoſuit. Vid. *Alegambe*, *pag. 294*.

BARTIUS (Ant.) Brugenſ. JCtus, ſcripſit quædam in C. l. Cæſarem. Fuit tam felicis memoriæ, ut Pandectas Juris memoriter, ac leges quamplurimas verſo ordine recitare poſſet. Vid. *Sanderus in Brugenſibus*, *pag. 20*.

BARTOLLETTUS (Fabr.) Bononienſ. Med. Anno 1614. floruit. Condidit quatuor libros de Reſpirationibus. Item, Encyclopædiam Hermet. dogmaticam. Vid. *Bumald. pag. 65*.

BARTOLUS de Saxoferrato, JCtus, natus, An. 1313: obiit, An. 1355. A quibusdam *Juris lucerna & cæcorum dux*: item, *ſpeculum & veritatis Pater* indigitari ſolet. A Carolo IV. Imp. gentilitiis Bohemiæ Regum inſignibus virtutis cauſâ, teſte *Jovio*, donatus eſt. Videatur *Guido Panzirolus*, *in JCt. l. 2. c. 67. Magius 4. Miſcell. c. 2.*

BARTSCHIUS (Frid.) 2. volumina Concionum, An. 1610. Colon. publicavit. Videatur *Alegambe*, *pag. 143*.

BARTSCHIUS (Jac.) edidit Planiſphærium ſtellatum, impreſſum, An. 1663.

BARUCH, Prophetæ Jeremiæ diſcipulus, librum reliquit, qui Græcè hodiè legitur. Eum *Pontificii* inter Canonicos libros referunt: *Lutherani* verò pro Apocrypho agnoſcunt.

BARUCH (Germazienſis) Judæus, A.M. 4996. vixit. Compoſuit librum Theruma. Videatur *Gans*, *in Zemach David*, *pag. 140*.

BARVOETIUS (Alex.) confecit indicem Autorum Græcorum ineditorum, qui aſſervantur in Bibliotheca Scoralienſi. Vid. *Labbe*, *in B. B. pag. 3*.

BARYPHONUS (Henr.) edidit Plejades Muſicas, An. 1615.

BARZÆUS (Caſp.) Goëzâ Belga, Anno 1553. extinctus eſt. Goano Collegio totiq; per Indiam Societati aliquando præfuit. Ejus res geſtas *Nicol. Trigaultius* tribus libris proſecutus eſt. Exaravit Epiſtolas de rebus Ormutinis. Vid. *Alegambe*, *pag. 147*.

de BARZANA (Alfonſ.) Cordubenſis, Anno 1598. obiit. Peruanis per 23. annos Chriſtianam doctrinam prædicavit. Vulgò Tucumanenſium Apoſtolus dictus eſt. Mira de eo referunt, quæ apud *Alegambe*, *pag. 17*. legi poterunt.

BARZIUS (Cæſ.) edidit Deciſiones Rotæ Bononienſis, fol. An. 1610. Venet.

BARZIZIUS (Chriſtoph.) Bergomas, An. 1500. claruit. Librum de Febrium cognitione & cura: item, Expoſitionem in Antidotarium Meſue, &c. contexuit.

BARZIZIUS (Guniſort.) Anno 1450. claruit. Res ab Alphonſo, Rege Arragoniæ, adverſus Regem Tunetanum geſtas, memoriæ prodidit.

BARZIZIUS (Caſparinus) An. 1428. obiit. Compoſuit Comm. in Cicer. de Oratore, Senectute, & Officiis. Videatur *Trithemius*.

BARZUS (Bened.) Peruſinus, JCtus, An. 1410. obiit. De Guarentagia opuſculum conſcripſit. Extat *T. 6. Tract. tract.* Videatur *Guid. Panzirolus*, *in JCt. l. 2. c. 77. & 102.*

BASCIACOMADRIUS (Baſciacom.) Bonon. JCtus, A. 1300. floruit. Elaboravit quæſtiones varias.

BASCIACOMADRIUS (Laigonus) JCt. An. 1275. claruit. Quæſtiones reliquiſſe fertur.

BASELIUS (Jac.) compoſuit Sulpitium Belgicum, id eſt, Hiſtoriam religionis in Belgio. Liber luce donatus eſt, A. 1656.

BASELIUS (Nicol.) Naucleri Chronico appendicem addidit.

BASELLUS (Bened.) Bergomas, Medicus, A. 1621. obiit. Scripſit Apologiam, in tres libros diſtinctam, qua pro Chirurgiæ nobilitate viriliter decertavit.

BASERIUS (Isaac) Gallus, vel Anglus, An. 1660. claruit. De hoc *sequens Epistola* à Viro quodam docto mihi communicata est; Scias, Isaacum Baserium per dimidium mensem hic Lipsiæ commoratum esse. Fuit ille Caroli Stuarti, Regis Angliæ beatissimi, olim Sacellanus. Sed, regicidio illo peracto, se non satis tutum in Anglia animadvertens, fuga sibi consuluit, & in Transilvaniam abiit. Occasione ibi peregrinandi accepta, in Turciam, Persiam & Arabiam evagatus est, & pleniorem linguarum Orientalium, qua aliás polluit, sibi cognitionem acquisivit. Reduci in Transilvaniam facto Professio S. Theologiæ, ut & linguæ S. à Principe ejus regionis in Academia Alba Julia delegata est, qua & hucusq; cum laude functus est. Revocato nunc postliminio in Angliam & ad solium paternum evecto Carolo II. revocatus est & ipse in Angliam, ut concionatoris aulici fungeretur munere. Cumque in itinere jam sit constitutus, non potuit non nostram simul Lipsiam invisere. Consalutavit autem præ cæteris *M. Schertzerum*, *D. Gejerum*, *Thomasium* & *Franckensteinium*. Cæterum natione Gallus est, & è censu eorum, qui in Syncretismum oppidò consentiunt. De ejus eruditione testantur omnes, quotquot differentem ipsum audiverunt. Inter alia notatu dignum, quod de bello Turcico instanti ominatur ex Apocalypticis visionibus. Nimirum omnino putat, in sexta Phiala nunc constitutos nos esse, Turcamque hac vice feliciter contra Christianos pugnaturum, adeò, ut nec Roma mansura foret inoppugnata. Fore tamen, ut hac victoria reportata, Turcicum dein imperium ad ruinam vergat, imò concidat. Nec aliter statuere sapientes Turcarum, quibuscum de hac ipsa re in Turcia contulerit. Hæc ex literis, *Lipsiæ* datis, d. 24. Aug. Anno 1661.

BASETTUS (Simon) Bergomas, edidit virtutum & vitiorum monomachiam, An. 1616.

BASGAPE (Carolus) Mediolanens. Anno 1615. obiit. Scripsit de Metropoli Mediolanensi: de vita & gestis Caroli Card. de Ecclesia Novariensi: de Concordia Evangelistarum: de Choreis, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 51.*

BASIANUS (Joh.) JCtus, Anno 1150. floruit. Fecit Summam ad Jus Civile.

BASILACES (Niceph.) Βασιλάκης, sub Alexio Comneno, A. C. 1182. fl. Conscripsit Fabulas, Narrationes & Ethopœias, quas *Leo Allatius* in excerptis Græc. Rhetorum, Græcè & Latinè edi curavit, Romæ, An. 1641.

BASILICUS, Βασιλικὸς, Sophista, juxta *Suidam*, περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς, i. e. de rhetorico apparatu commentatus est.

à BASILICA PETRI (Carol.) edidit Novariam Sacram.

BASILIS, Βασιλὶς, ab *Agatharchide* inter eos numeratur, qui Orientis loca descripserunt. *Athenæus, l. 9. c. 10.* ejus librum 2. Indicorum allegat.

BASILIUS, Βασίλειος, Macedo, Imperator Constantinopol. An. C. 885. obiit. Exaravit LXVI. capita exhortationum ad Leonem filium, cognomine Philosophum. Ea *Damckius* recensuit & Notis illustravit.

BASILIUS, Ancyranus, Episcopus & Medicus, scripsit contra Marcellum: item, de Virginitate, teste *Suida*.

BASILIUS, Cæsariensis in Cappadocia Archiepiscopus, cognomine Magnus, sub Valente Imp. claruit: sub Gratiano verò, teste *S. Hieronymo*, A. C. 378. obiit. Scripsit varia, quæ in 4. Tomos digesta, & Basileæ, A. 1540. edita. Opus Hexaëmeron dictum, usque adeò admirandæ dictionis cura & orationis majestate elaboravit, ut *Gregorius Nazianz.* non immeritò dixerit, tantum Basilii orationem omnes hominum sermones antecedere, quantum divina vox humanas. Vid. *Rivetus, T. 2. Oper. pag. 1117.* item, *Suidas*, in Βασίλειος.

BASILIUS, Cilix, partim sub Anastasio, partim sub Zenone vixit. Historiam tribus libris à Marciano Imp. usque ad sua tempora complexus est. Videatur *Photius, in Bibl. Cod. XLII.*

BASILIUS, Seleuciensis, An. 450. claruit. Synodo IV. Oecumenicæ interfuit. Vitam Theclæ, Martyris, carmine descripsit, quemadmodum *Photius*, *Cod. CLXIIX.* memorat. Vid. *Ph. Labbe*, *T. 1. Diss. pag. 181.* Confer *Olearium in Abaco, pag. 73.*

BASILIUS, Asceticorum scriptor, Casp. *Barthio*

Barthio in Claud. pag. 1240. Latinus scriptor esse putatur.

BASINGESTOCKES (Joh.) A. C. 1252. obiit. Erat Archidiaconus Legriæ, Græcis & Latinis literis probè eruditus. De hoc *Matthæus Paris in Henrico III. pag. 808.* ita scribit: Magister Johannes intimaverat Episcopo Lincolniensi, Roberto, quòd, quando studuit Athenis, viderat & audierat à peritis Græcorum doctoribus quædam Latinis incognita. Inter quæ reperit *12. Patriarcharum*, videlicet filiorum Jacob *testamenta.* Quæ constat esse de substantia Bibliothecæ, sed per invidiam Judæorum dudum fuisse abscondita, propter manifestas, quæ in iisdem patent, de Christo prophetias. Unde idem Episcopus misit in Græciam, &, cum ea habuisset, transtulit de Græco in Latinum sermonem. Hic insuper Magister Johannes figuras Græcorum numerales & earum notitiam & significationes in Angliam portavit & familiaribus suis declaravit. Memoratus insuper Magister Johannes quoddam scriptum transtulit de Græco in Latinum, in quo artificiosè & compendiosè tota vis Grammaticæ continetur: quod idem Magister *Donatum Græcorum* appellavit. Item, aliud composuit, in quo particulæ sententiarum per distinctiones dilucidantur, quod sic incipit, Templum Domini, quod est perutile. Hæc *ille.* Vide infrà ROBERTUS.

BASINSTOCHIUS (Vitus Rich.) JCtus, Historiam Britannicam exaravit, A. 1597.

BASINUS (Bernh.) JCtus, scripsit de artibus Magicis & magorum maleficiis.

BASINUS (Thomas) JCtus, Anno 1491. obiit. Reliquit Historiam rerum Ultrajectinarum.

BASIRIUS (D.) An. 1619. claruit. Conversionem Lycidæ Syri & Cleorithæ Rhodiensis ex Syriaco Gallicè transtulit. Videatur *Colomesius in Gall. Orient. pag. 149.*

BASIRIUS (Isaac.) Vide suprà, BASERIUS.

BASIUS (Joh.) Frisius, JCtus, An. 1575. vixit. Quatuor libros Paradoxarum Dispp. JurisCivilis edi curavit. Vacantias Vindemiales etiam carmine expressit.

BASSÆUS (Eligius) Flores Theologiæ Practicæ, Tomis 2. A. 1648. complexus est.

BASSANTINUS (Jac.) Astronomiam Genevæ, An. 1599. fol. publicavit.

BASSEANUS (Bonavent.) Parachophilum, Parisiis, Anno 1657. edidit.

à BASSECOURT (Fabr.) Defensionem Cartesianam adv. Schulerum, A. 1671. typis mandavit.

BASSELIER (Barth.) Conciones Morales de Lazaro redivivo, Antverpiæ, Anno 1638. evulgavit.

BASSO (Seb.) scripsit XII. libros naturalis Philosophiæ adv. Aristotelem, in quibus abstrusa Veterum Philosophia restauratur, & Aristotelis errores solidis rationibus refelluntur. Vid. *Sorellus, de H. P. pag. 484.*

BASSOLIUS (Ant.) Tullensis, Lotharingus, An. 1622. obiit, ætatis 30. Dionysii Alex. Periegesin notis illustravit. Vid. *Alegambe, pag. 36.*

BASSOLIUS (Joh.) juxta *Bell.* Anno 1322. vixit. *Possevino* teste, *Doctoris Ordinatissimi* nomen promeruit. In libros Sententiarum commentatus est. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 230.*

BASSUS (Julius) Βάσσος, Medicus, *Dioscoridi, pag. 1.* memoratur.

BASSUS (Cæsius) inter Lyricos ponitur à *Quintiliano l. X.* qui se eum vidisse memorat. Conflagravit cum villa sua, ardente Vesuvio. Ad hunc Satiram misit *Persius*, ceu patet ex initio Sat. 6. *Admovit jam Bruma foco te, Basse, Sabino.*

BASSUS (Salejus) Poëta, laudatur à *Tacito, in Dialogo de Oratore, cap. 5. & 9.*

BASSUS (Simon) Apologiam pro Monarchia Hispanica adv. Boccalinum composuit, Neapoli, An. 1619. in 4.

BASTINGIUS (Jerem.) Iprensis, Anno 1598. obiit. Edidit Catechesin cum commentario. Vid. *Meursius, in Athenis Batav. pag. 190.*

BASTWICUS (Joh.) Flagellum Pontificum & Episcoporum, An. 1635. in lucem emisit.

BATALERIUS (Joh.) reliquit explicationem cap. IX. ad Romanos, An. 1664. Item, Vindicias miraculorum, Anno 1674.

BATENUS (Henr.) Mechliniensis, condidit speculum Divinorum, decem partibus distinctum, teste *Swertio.*

de BATHONE (Franc.) Catalanus, Carmelita, scripsit Com. in libros Sententiarum. Juxta *Tritbemium* tantum docendo

disputando in Parisiensi Universitate valuit, ut *Doctor sublimis* cognominatus fuerit.

BATILLUS (Dionys. Lebeus) Emblemata, An. 1596. concinnavit.

BATIUS (Georg.) edidit Elenchum motuum in Anglia tripartitum, A. 1663.

BATON, Βάτων, Sinopensis, Rhetor, Persicarum rerum Commentarios, teste *Strabone libro 12.* condidit. *Athenæus*, *l. 14.* ejusdem Thessaliam & Æmoniam allegat. Meminit & Batonis *Suidas*, *in* Πυθαγόρας Ἐφέσιος. Vid. *Jonsius de Script. Hist. Phil. l. 2. c. 13.*

BATONIUS, Historiam Panormitanam, fol. Panormi edidit.

BATRICIDES, Patriarcha Alexandrinus, Anno 940. obiit. Annales à C. O. usque ad sua tempora deduxit. Hoc opus Arabicè & Latinè, cura *Seldeni & Pockoke* Londini, A. 1658. in 4. in lucem prodiit.

BATTÆUS (Guil.) Hibernus, A. 1614. mortuus est. Huic acceptum ferunt librum, qui Janua linguarum inscribitur, in quo continetur modus, quo ad Lat. linguam intelligendam aditus struitur. *Alegambe, pag. 168.* vocat opus admirabile, quod omnibus Linguis accommodari possit. Vid. *Placcius, pag. 207.*

de BATTANDIER (Claud.) de parentibus, fratribus & filiis, Anno 1594. commentatus est.

BATTERMANN (Rud.) Instructionem Theologicam adv. Scheiblerum, A. 1649. scripsisse fertur.

BATTINGIUS (Rudolf.) Frisius, Medicus, edidit Methodum Astrolabii, Anno 1557.

BATTON, Βάτων, Comicus, Fabulas edidit, Ἀνδροφόνον, Αἰτωλὸν, Εὐεργέτας. Ejus *Suidas & Athenæus* mentionem faciunt.

BATTUS, Βάττος, de Tyrannis Ephesinis, *Athenæo 7, 17.* memoratur.

BATTUS (Cyrenæus) divinationem Mopsi reliquit. Videatur *Clemens Alex. 1. Stromat.*

BATTUS (Abrah.) Theol. D. in alma Gryphiswaldensi Univ. Professor primarius & generalis Superintendens, An. 1674. obiit. Scriptis contra Photinianos pugnavit.

BATTUS (Barthol.) Hamburgens. Anno 1634. obiit. Condidit Systema Theologiæ, librum de Justificatione & Bonis Operibus, de possibilitate Apostasiæ Sanctorum, Comm. in Epist. ad Gal. Ephes. & Philipp. Vid. *Henning. Witte, in Memoriis Theol. pag. 486.*

BATTUS (Christ.) Parmensis, Græcis & Latinis literis optimè eruditus fuit, & philosophiæ non ignarus. Peste sublatus est: ejusque Scripta, uti pestilitatis tempore fieri solet, una cum reliquo instrumento concremata sunt. Vid. *Pierius Valerianus, de Infel. Literat. pag. 123.*

BATUS, Βάτος, ἐν δευτέρῳ Ἀτθικῶν Ἱστοριῶν, à *Scholiaste Pindari, pag. 352.* allegatur.

BAVARIUS (Ægid.) Insulensis, Catechismum Maroniano carmine expressit, An. 1622. Vid. *Alegambe, pag. 7.*

BAVARIUS (Andr.) versibus inclaruit.

BAVARUS (Conr.) Hallensis Saxo, linguæ utriusque & Historiar. Professor Lipsiensis, An. 1643. Halæ obiit. Jubilare carmen Academiæ Lipsiensis reliquit.

de BAUCIO (Carol.) edidit miscellaneos casus Conscientiæ.

BAUDARTUS (Guilh.) Flander, scripsit Polemographiam Nassovicam, A. 1621. Amstel. Item, 4. libros monitorum civilium & moralium.

BAUDEMUNDUS, Vitam S. Amandi, teste *Miræo*, calamo exaravit.

BAUDERONIUS (Briccius) Pharmacopœiam, Anno 1639. composuit.

BAUDIMONTIUS (Franc.) Dixmundanus, Elegias condidit.

BAUDIUS (Dominicus) Insulensis Flander, JCtus, Historicus, & Poëta doctissimus, natus est, An. 1561. obiit, Anno 1613. Primò Theologiæ operam dedit: mox, ea deserta, ad Juris studium sese transtulit, cui cum per 15. menses strenuè incubuisset, Doctoris gradu dignus habitus, eoque inauguratus est. Lugduni Eloquentiam professus est. Scripsit Poëmata: item, tres libros de Induciis Belli Belgici. Vid. *Sweertius, pag. 220. & Lotichius, part. 3. Bibl. poët. pag. 184.*

BAUDOZA (Cestius) scripsit in Institutiones Juris, An. 1614. Item, Thesaurum poëseos Lat.

BAUDRANT (Mich. Ant.) Parisinus, *Philippi Ferrarii* Lexicon Geographicum denuò edidit & dimidia parte auctius fecit, Anno 1670.

à BAUDUNIO (Marcus) Paradisum Theologicum, fol. An. 1670. composuit.

BAVERIA (Baveria) Medicus, An. 1428. floruit. Emisit Consilia Medica.
BAVERIUS (Joh.) de Imola, Consilia Medicinalia, A. 1489. conscripsit.
BAVERIUS (M. Ant.) Bononiens. Anno 1500. floruit. Librum de Mora, & alium de virtute Juramenti reliquit.
BAUHINUS (Casp.) Medicus, edidit Pinacem Theatri Botanici, Anno 1621. Item, Tractatum de lapide Bezoar: ut & 4 libros Anatomiæ.
BAUHINUS (Joh.) Ambianus, senior, An. 1582. obiit. Vocatur Clinicus elegans & Chirurgus felix in Epitaphio, teste *Reusnero in Iconibus.*
BAUHINUS (Joh.) CasparisBauhini frater, Medicus, scripsit universalem Historiam Plantarum, 3. Tomis, A. 1650. A *nonnemine* vocatur Herbariorum coryphæus. Doctor *Wray* vocat virum eximiæ eruditionis, summæ fidei, infinitæ lectionis, maturi judicii, in omnibus Botanicorum scriptis versatissimum, omni humanioris & severioris literaturæ genere instructissimum.
BAUHUSIUS (Bernh.) Antverp. A. 1619. obiit. Composuit Epigrammata satis venusta. Vid. *Swertius*, *pag.* 157. *Alegambe*, *pag.* 65.
BAUMAN (Christ.) Wolmedingensis, apoplexia obiit, Anno 1635. ætatis 48. *Alegambe*, *pag.* 72. vocat virum insigniter doctum, & acri ac profundo ingenio. Varias disputationes Dilingæ & Ingolstadii habuit de universa Philosophia. Commentarios etiam in universam Aristotelis philosophiam ad prælum paratos habuit: an verò prodierint, nondum constat.
BAUMANNUS (Mich.) reliquit Analecta Typica sacra, An. 1665.
BAUMBACH (Joh. Balth.) An. 1615. dissertationem de libro Psalmor. edidit.
BAUMANN (Johann.) JCtus, de Sequestris, A. 1597. Francof. commentatus est.
BAUMANNUS (Joh.) scripsit Practicam Medicam.
BAUMANN (Nicol.) autor est libri Vulpeculæ dicti, in quo vitæ aulicæ artes ingeniosè describuntur. Vulgo ille liber Reinike Fuchs vocari solet. Vid. *Placcius*, *pag.* 89.
à BAUMGARTEN (Mart.) Patricius Norimb. peregrinationem suam in Orientem, An. 1594. typis mandavit.

BAUNIUS (Abrah.) JCt. edidit delineationem Juris Canonici, An. 1618. in 4.
BAUNIUS (Steph.) scripsit Theologiam moralem, An. 1640. fol. Paris. Vid. *Alegambe*, *pag.* 425.
à BAVO (God.) JCtus, edidit Theoricam & Praxin Criminalem, Anno 1615. in 4.
BAVOSIUS (Alf.) JCtus, An. 1607. floruit. Controversias miscellaneas reliquit.
BAVOSIUS (Reinerus) An. 1607. claruit. Extat ejus Tract. de Orationum spiritualium exercitio.
BAUSCHIUS (Joh. Laurent.) Collegii Curiosorum Præses, Anno 1665. obiit. Scripsit de lapide Hæmatite & Aëtite: de cornu fossili: de Cæruleo & Chrysocolla.
BAUSNERUS (Barthol.) Transilv. librum de consensu partium humani corporis, An. 1656. composuit.
BAXIUS (Nicas.) Antverp. A. 1614. floruit. Poëmata Græca & Latina fecit: item, Orationes. Vid. *Swert.* *pag.* 57.
BAXTERUS (Richard.) edidit Pastorem Reformatum: item, religionem Grotianam detectam.
de BAY (Jac.) An. 1614. obiit. Elaboravit 3. libros de Eucharistia.
de BAY (Mich.) Melinensis, Anno 1589. obiit. Scripsit de Charitate, Justitia & Justificatione, Peccato originali. Sententiæ ejus plurimæ à Pontificiis damnatæ sunt. Vid. *Val. Andreæ*, *in Fast. Lov.* *pag.* 112.
BAYERUS (Joh.) Uranometriam cum explicatione, An. 1603. fol. edidit.
BAYFIUS (Lazarus) Andegavensis, scripsit de re navali: item, de re vestiaria. Vid. *Floridus Sabinus*, *l.* 3. *Subcisivar. lect.* Meminit ejus etiam *Erasmus in Ciceroniano*. Confer *Ghilinum*, *vol.* 1. *pag.* 144.
BAYNUS (Rudolf.) Anglus, Anno 1560. obiit. Comm. in Prov. Salom. septem linguis edi curavit.
BAYRUS (Pet.) Taurinensis, composuit Enchiridion de medendis humani corporis malis, Anno 1578. Vulgo *Veni mecum* appellatur.
du BE (Paulus) Medullam Medicinæ Theoreticæ, An. 1671. Paris. publicavit.
BEARD, Theatrum Judiciorum divinorum conscripsisse dicitur.
BEATIANUS (Augustin.) elaboravit carmina,

carmina, quæ habentur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 334. J. C. Scaliger, de re poët. pag. 796.* ita de eo judicat: Augustini Beatiani extat epistola ad Clementem Papam sine arte: sententiis & numeris vulgaribus: unde ea neque puritas sit epistolæ, neque majestas heroica. Confer *Hanckium in Scriptoribus rerum Roman. pag. 209.*

BEATILLUS (Ant.) Bariensis Italus, natus est, An. 1570. *Tomeus Marnavitius in præfat. Sanctitatis Illyricanæ*, non solum ejus lucubrationes laudat ab eximia diligentia & eruditissima pietate, sed ipsum etiam appellat disertissimum & eruditissimum scriptorem & illustratorem, Barensium decus, nunquam satis superque laudatum. Edidit Historiam Barii, Neapoli, An. 1637. in 4. Videatur *Alegambe, pag. 36.*

BEATUS (Georg.) JCtus, scripsit tres centurias Sententiarum definitivarum in matrimonialibus, An. 1608.

BEATUS (Gabr.) Bononiens. Medicus, An. 1553. floruit. Empiricam rationalem composuit.

BEATUS (Gabr.) nepos, An. 1624. floruit. Sacris poëmatibus inclaruit.

de BEAUFORD (Lud.) Parisinus Medicus, Cosmopœjam divinam, An. 1656. typis mandavit.

de BEAUGRAND (Joh.) edidit Dissertat. de Geostatica, An. 1636. Paris.

BEAUSARDUS (Pet.) Lovaniensis, An. 1578. obiit. Praxis Arithmetica ipsius, An. 1574. prodiit.

BEAUXAMIS (Thomas) Theologus Parisiensis, Carmelita, An. 1589. obiit. Reliquit 4 libros de Fide & Symbolo: item. 3. Tomos Commentar. in Harmoniam Evangelicam. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 231.*

BEBELIUS (Balth.) Argentinensis, Theol. Doct. An. 1632. natus est. Historiam Ecclesiæ Noachicæ, A. 1666. vulgavit.

BEBELIUS (Henr.) Justingensis, A. 1490 claruit. Tubingæ literas humaniores docuit. Inter alia, librum de potentia & amplitudine Imperii Germanici: item, de Imperatoris & Imperii Germ. præ aliis excellentia composuit. Uterque liber volumini primo Scriptorum Germ. *Sim. Schardii* insertus est. Ejus tempore tanta adhuc linguæ Græcæ apud nonnullos ignorantia erat, ut multi nescierint, *eleison*, (ἐλέησον) trium an quatuor syllabarum esset. Qua de re ipse Bebelius *Joh. Capnionem* per literas consulere non erubuit. Vid. *Zeilerus, part. 2. pag. 11.* Scripsit etiam triumphum Veneris, carmine.

BEBELIUS (Thomas) de Sphæra, Anno 1611. commentatus est.

à BEBELNO (Gosl.) cum Keckermanno scriptis dimicavit.

BEBENBURGIUS (Lupoldus) An. 1225. vixit. Vid. suprà, BABENBERG.

BEBIO (Lud.) JCtus, edidit Erotemata in 4. libros Institutionum, Anno 1570. Argent.

BEBIUS Macer, de re Grammatica scripsit, teste *Servio, Charisio & Fulgentio.*

BEBIUS (Phil.) Leodiensis, obiit, A. 1637. ætatis 68. Reliquit Thronum Justitiæ, Portam Cœli: Euthanasiam: Comm. in Lyrica Horatii, & alia. De quibus *Alegambe, pag. 555.* legi poterit.

de BEC (Joh.) composuit 9. sermones de excellentia Orationis Dominicæ, An. 1586. Paris. *Quidam* etiam Historiam Tamerlanis ei tribuunt.

BECANUS (Guil.) Iprensis, descripsit triumphalem introitum Card. Ferdinandi in Gandavum, Anno 1634. teste *Alegambe.* Fecit etiam Idyllia & Elegias, An. 1655.

BECANUS (Joh. Goropius) natus est, An. 1519: obiit, An. 1572. Struxit Origines Antverpianas, quas Βεκκεσελανα ipse inscripsit: item, Hieroglyphica & Hermathenam. Hic paradoxum illud defendere conatus est, linguam Belgicam, quam Cimbricam vocat, omnium linguarum esse antiquissimam & ante diluvium primis parentibus usitatam. Hinc apud doctos passim vapulat. Vid. *Scaliger, epist. 146. ad Marc. Welserum, pag. 335. Gerh. Joh. Vossius, l. 1. Theol. Gent. c. 18.* virum mediocris judicii, sed magni ingenii, nec minoris doctrinæ appellat. Videatur *Sweertius, pag. 431.*

BECANUS (Martinus) Brabantus, celebris Jesuita, An. 1624. obiit, ætatis 63. Scripsit Manuale controversiarum, nec non Theologiam Scholasticam. Vid. *Sweertius, pag. 526. Alegambe, pag. 325.*

BECARDUS (Joh.) Flander, Annales Præmonstratenses condidit, teste *Sweertio.*

de BECCARIIS (Ircus) Irnerii discipulus,

pulus Anno 1140. vixit. Composuit Glossas.

de BECCATELLIS (Ant. Bononia) An. 1420. floruit. Reliquit Orationes, Epistolas, carmina.

BECCATELLUS (Ludov.) Bononiens. Anno 1550. claruit. Scripsit librum de vita Francisci Petrarchæ. *Quidam*, Episcopum Ragusinum fuisse, memorant.

BECCIUS (J. B.) Aretinus, edidit Veritatem anagrammate explorantem, An. 1668. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn pag. 490.*

BECELIUS (Alex.) fecit Indiculum Scriptorum Veronensium.

BECHAI, senior, Judæus, A. C. 1161. vixit. חובת לבבות, i. e. officium cordium, lingua Arabica composuit. Vid. *Ganz in Z. D. pag. 137.*

BECHAI, junior, An. C. 1291. claruit, & luculentum Commentarium in 5. libros Mosis adornavit. In Christianos vehementer invehi solet. Scripsit etiam librum *Adachot*, qui vocatur *Cad Kemach.* Vid. *Ganz l. c. pag. 143.*

BECHERERUS (Joh.) Chronicon Thuringiæ exaravit.

BECHERUS (Joh. Joach.) Physicam subterraneam, An. 1669. Item, Oedipum Chymicum, An. 1664. publicavit.

BECHET (Joh.) edidit Theoriam Plantarum, Geometricè demonstratam, An 1650. Paris.

BECHIUS (Guil.) Florentinus, Anno 1495 obiit.

BECHIUS (Phil.) vertit Pachymeris Epitomen Philosophiæ.

BECHMANN (Frid.) librum de scientia Dei, An. 1667. elucubravit.

BECHMANNUS (Joh. Volckm.) scripsit de Studiosorum privilegiis, An. 1666. Item, Comm. in auream Bullam Caroli IV. Anno 1669.

BECHSTADIUS (Joh.) JCtus, edidit Collationem Jurium connubialium, Anno 1627.

BECHTIUS (Joh. G.) JCt. de securitate: item, de salvo conductu commentatus est.

BECHTOLDUS (Joh.) JCt. composuit Locos communes materiarum Juridicarum, An. 1654.

BECICHEMUS (Marinus) Scodrensis, Dalmata, An. 1506. claruit. Georgii Castrioti Scanderbegi res gestas stilo expressit. Interdum justam egregie factorum gloriam, dum supra æquum in laudes prorumpit, suspicione mendacii elevat; inquit *Jovius in Elogiis, numero 137.* Vide, quæ suprà in BARLETIO diximus. *Reinesius* tamen, in *Epist. 39. ad Daumium, pag. 116.* Barletium & Becichemum pro diversis habet. *Hieronymus Magius, l. 1. Misc. c. 14. & lib. 4. c. 7.* Becichemo quæstiones epistolicas quoque tribuit.

BECILLUS (Cæs.) composuit connexionem Evangeliorum, Romæ, A. 1623.

BECK (Suicard.) edidit Conciones de gravitate Peccati, An. 1647. Colon.

BECKE (David) librum de Sale tartari, An. 1672. reliquit.

BECKERUS (Balth.) scripsit de abusu Philosophiæ Cartesianæ, Anno 1669. Vesaliæ.

BECKERUS (Corn.) An. 1604. obiit. Superest ejus Tr. de autoritate Ecclesiæ in Scripturis interpretandis, An. 1597. in 4. Lipsiæ editus.

BECKERUS (Dan.) edidit Spagiriam Microcosmi, A. 1623. Reliquit etiam Historiam de curatione cultrivori Prussiaci, An. 1640. Videatur *Witte, in Mem. Med. pag. 271.*

BECKERUS (G.) Elbingensis, edidit Oratorem extemporaneum. Hoc scriptum postea *Adamus Motkowsky* Michaëli Radaw adscribere conatus est. Videatur *Thomasius in dissert. de Plagio, §. 369.* Confer *Placcium, pag. 160.*

BECKERUS (Wilh.) Synopsin Juris Imperii Romano Germanici, Anno 1654. typis tradidit.

BECKIUS (Barth.) Gymnasmata Politica, An. 1624. scripsisse fertur.

BECKMANNUS (Nicol.) edidit Medullam Justinianeam, An. 1666.

BECMANNUS (Christianus) Bornensis, An. 1600. claruit. Extant ejus origines Lat. Linguæ: item, Exercitationes Theologicæ, fol.

BECMANNUS (Joh. Christoph.) Anno 1676. Catalogum Bibliothecæ Universitatis Francofurtanæ ad Oderam publicæ luci donavit.

BECONUS (Thom.) Anglus, An. 1570. obiit. Opera ejus tribus voluminibus impressa sunt.

BECQUETIUS (Matth.) Furnensis, Carmina reliquit.

BEDA Venerabilis, Anglosaxo, juxta *Sixtum*

tum Senensem, Anno 734. obiit. De eo tale Proverbium invaluit: Hominem in extremo orbis angulo natum esse, qui universum orbem suo ingenio perstringeret. *Engelhusius, in Chron. pag. 146.* natum ait in villa Dencke juxta Asseborch prope Brunswick. De eo *T. Longus de Eimbecke* hos fecit versus:

Beda Deo gratus, venerabilis atq; beatus.
Hic Saxonatus fuit, est & canonisatus,
Et conversatus Anglis & ibi tumulatus.

Opera ejus omnia, in IIX. Tomos distincta, Coloniæ prodierunt, A. 1612. fol. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 74.*

BEDA (Dan. Jonas) scripsit de justa bonorum à malis secessione, An. 1673.

BEDA (Natalis) Parisiensis, composuit Annotationes in Nov. Test. contra Fabrum & Erasmum, An. 1526. Paris.

BEDÆUS (Joh.) scripsit de Jure Regio contra Bellarmminum, Anno 1612. in 8.

BEDRASCHI (Jac.) Judæus, A.M. 5058. vixit Barcelone. *Ganz, in Z. D. pag. 543.* vocat insignem sapientem in lege, & excellentem poëtam super omnes homines seculi sui. Condidit librum *Bachinat olam*, i. e. scrutinium mundi. Vide, BADRESITA.

EEDFORDUS (Thomas) de Sacramentis scripsit, An. 1650. Londini.

BEDROTIUS (Jac.) Pludentinus, A. 1541. obiit. Argentinæ Græcas literas docuit. Vid. *Simlerus.*

BEDWELLIUS (Guilhelm.) edidit Epistolam S. Johannis Arabicè & Latinè, Anno 1612. Meminit ejus *Casaub. in Epistolis.*

à BEECK (Pet.) Juliacensis, Historicam narrationem de Civitatis Aquisgranensis origine & incremento, de rebus Caroli Magni, de ritu coronandi Reges Romanorum, A. 1622. in 4. publicavit.

BEER (Martinus) Norimbergensis, insignis Theologus & Philosophus, A. 1617. natus est. Edidit Enchiridion Geographiæ Vet. & Novæ, An. 1665. Extant & ejus Scripta Theologica complura, contra *Jägerum*, Pontificium Theologum edita.

BEEREN (Paulus) Hamburg. JCtus, Dissertationes Academ. ad seriem Institutionum Imper. accommodatas, Anno 1621. evulgavit.

BEETZIUS (Joh.) Brabantus, Anno 1470. obiit. Scripsit in Epistolam Pauli ad Romanos: item, decem libros in Decalogum. Videatur *Val. Andreæ, in Fast. Lov. pag. 91.*

BEGUINUS (Joh.) composuit Tirocinium Chymicum, A. 1625. in 8.

BEHM (Godfr.) edidit Polymetrum, Anno 1672.

BEHM (Joh.) Theologus, natus est, An. 1578: obiit, An. 1648. Chronologiam à Condito Mundo usq; ad deletum à Vespasiano templum Hierosolymitanum, magno eruditorum applausu edidit, in quo Scripturarum monumenta accuratè expendit, & Beroaldi ac Funcii fundamenta sedulò refellit, teste *Vossio de Scient. Math. pag. 405.* Vid. *Henningus Witte, in Memor. Theol. pag. 694.*

BEHMIUS (Mich.) An. 1612. natus est: obiit, A. 1650. In Regiomontanâ Acad. Theologiam docuit. Scripsit de Sacramento Baptismi: de lib. arbitrio: item, num Christus ob sanctificationem & missionem in mundum se Filium Dei appellaverit. Vid. *H. Witte, l. c. pag 761.*

BEHOTIUS (Adrianus) Locoveriensis, A. 1600. claruit. Acta Ministrorum: item, Apologiam pro S. Romani veteri privilegio construxit. Vid. *Saussay, pag. 193.*

BEHOTIUS (Andr.) Apophoreta, Anno 1612. edi fecit.

BEHR (Christoph.) scripsit de Fide demonstrationum Archimedis, & de mediis geometricis per circinum & regulam indagandis, Anno 1673.

de BEJA (Franc.) Collegium Bononiense, Anno 1629. publicavit.

de BEJA (Lud.) Casus Conscientiæ, Anno 1590. elaboravit.

BEIER (Adrianus) Archidiaconus Jenensis, Syllabum Rectorum & Professorum Jenensium prosa & soluta oratione, An. 1659. composuit.

BEIER (Adrianus) JCtus, scripsit Tractarum de receptu tam personarum, quàm rerum, In 4. An. 1675.

BEIERLINCK (Laur.) Vide infrà, BEYERLINCK.

BEINDORF (Chr.) Collegium Juris publ. conscripsit, An. 1619.

de BEKA (Joh.) Anno 1246. claruit. Reliquit Ultrajectense Chronicon.

BEKEN (Phil. vander) edidit Fr. Xaverium, fol. Anno 1668. Item, Zodiacum religiosum.

BEKINSAU (Joh.) Anglus, scripsit de supremo & absoluto Regis imperio.

BEKKER (Balth.) admonitionem de Philosophia *Cartesiana*, Anno 1668. conscripsit.

BELBONUS (Archang.) Campanensis, An. 1627. obiit. Edidit Compendium miraculorum S. Mariæ.

BELCARIUS (Franc.) res Gallicas, Anno 1625 fol. in literas redegit.

BELETII (Joh.) Parisiensis Theologus, An. 1162. floruit. Reliquit Rationale divinor. officiorum. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 238.*

BELFERUS (Nicol.) edidit Nutrimentum divinæ Pietatis, Viennæ, Anno 1661.

BELHAUERUS (Thom.) composuit Doctrinam facilem & brevem reducendi Hebræos ad cognitionem veri Messiæ, Venet. An. 1608.

BELISARIUS, Neratinorum Comes, scripsit de educatione Principum: item, de venatione, aucupio & singulari certamine. Scripta ejus *Joh. Leunclavius* edi curavit.

BELITZ (Joh.) edidit Processum Cameræ Imperialis, fol. A. 1661.

BELLABUCCUS (Angel.) Mediolanensis, Viridarium S. Scripturæ, An. 1519. composuit.

BELLÆUS (Pet.) poëmata sacra, Anno 1590 condidit.

BELLAFINUS (Franc.) An. 1543. obiit. Fertur fuisse Græcé & Latiné doctus. Scripsit de origine & temporibus urbis Bergomi.

BELLAJUS (Guil.) Historicus, An. 1543. obiit. Videatur *Sammarthanus, in Elog pag. 12.*

BELLAJUS (Joach.) Andinus, An. 1540. obiit, relictis ante obitum carminibus. Ea occurrunt, *T. 1. Delit. Gall. pag. 390.* Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 115,*

BELLAJUS (Joh.) Cardinalis, An. 1560. obiit. Vid. *Thuan. l. 26.*

BELLAJUS (Mart.) confecit decem libros de rebus Regis Francisci I. Vid. *Zeillerus, part 1. pag. 17.*

de BELLAMERA (Æg.) JCt. An. 1392. vivis excessit. Reliquit Canonicas Decisiones.

BELLANTIUS (Lucius) Senens. exaravit Apologiam contra Joh. Picum, Anno 1498.

de BELLAPERTICA (P.) Burgundus, JCtus, Anno 1300. floruit. De Feudis commentatus est. Vid. *Guid. Panzirolus, in JCt. 2, 46.*

BELLAQUEUS (Remig.) Gallus, versibus innotuit, qui continentur, *T. 1. Delit. Gall. pag. 448.* Scripsit etiam de Lapidibus pretiosis. Eum *Ronsardus* Naturæ pictorem vocare solebat. Confer *Thuanum, l. 64.*

BELLAREUS (L. A.) de Concordia Christiana, An. 1663. scripto tractavit.

BELLARINUS (Joh.) doctrinam Concilii Tridentini, An. 1664. composuit.

BELLARMATUS (M. Ant.) Senensis, Anno 1540. obiit. Comœdiam composuit. Vidideatur *Guido Panzirolus, in JCt. 2, 164.*

BELLARMINUS (Rob.) Card. An. 1621. obiit, ætatis 79. Reliquit libros Controversiarum, quibus purpuræ honorem sibi reperit: item, Commentar. in Psalmos, librum de Scriptoribus Ecclesiasticis, & alia. Contra Bellarminum *Dan. Chamier & Guil. Amesius* masculé decertarunt. De Bellarmino, *Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 84. Alegambe, pag. 408. Olearius in Abaco, pag. 409.* legi poterunt.

BELLEFORESTUS (Franc.) An. 1600. vivere desiit. Condidit Cosmographiam universalem. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 86. Zeillerus, part. 2. pag. 173.*

BELLENCINUS (Barth.) Mutinensis, JCtus, Tr. de Charitativo subsidio conscripsit. Occurrit, *T. 15. Tract. tract.*

BELLENDENUS (Guil.) Scotus, edidit Libros XVI de tribus luminaribus Rom. sive Elogia varia ex operibus Ciceronis, An. 1630. fol.

BELLERMONTANUS (Nicol.) A. 1626. Dissertationes Politicas emisit. *Thomasius, in Tr. de Plagio, §. 238.* commentitium hoc nomen esse, existimat.

BELLETUS (J. M.) Disquisitionem Clericalem, fol. Anno 1654. exaravit.

BELLICARIUS (Franc.) Carmina composuit, quæ habentur, *T. 1. Delit. Gall. pag. 489.*

BELLIGENIUS (Parsevaldus) Burgens. à nativitate cæcus, An. 1530. floruit, & Lutetiæ Juventutem Bogardicam in Gymnasio Gervasiano docuit. Quintiliani declamationem pro cæco contra novercam, teste *Swertio*, Notis illustravit.

BELLIGER (Franc.) edidit Encomium donorum & Gratiarum B. Virginis, fol. Anno 1668.

BELLIMONTIUS (Simon) Horas Succisivas, An. 1644. publicavit.

BELLINI (Toldus) JCtus, Patavinus, hoc tempore claret.

BELLINTANUS (Matth.) Salodiensis, Quadragesimale Ambrosianum, Anno 1624. edidit.

BELLINUS (Franc.) Carmen, quod *T. 1. Delit. Ital. pag. 342.* legitur, condidit.

BELLINUS (Jul.) Goritiensis, Italus, An. 1619. obiit. Scripsit vitam & mortem C. F. Breineri.

BELLINUS (Laurent.) Florent. Professor Pisanus, Exercitationem de structura & usu renum, A. 1665. item, librum de organo gustus elaboravit. Vid. *Greg. Letus in Ital. regnante, pag. 386.*

de BELLIS (Gabr.) JCtus, scripsit Tractatum de Jure sacro: item, de Feudis, Lugd. An. 1646.

BELLOCASSIUS (Steph. Comes) Anno 1544. floruit. Composuit silvulam Carminum: item, Sanctologion Flandriæ. Carmina nonnulla habentur, *T. 1. Delit. Belg. pag. 983.* Vid. *Swertius, pag. 680.*

BELLONIUS (Paulus) Anno 1625. obiit. De Testamentis ordinandis: item, de potestate eorum, quæ in continente fiunt sive ex intervallo, commentatus est. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 183.*

BELLONIUS (Petrus) Cænomanus, Anno 1553. claruit. Composuit Tractatum de neglecta stirpium cultura: item, de Funere medicato: ut & 3. libros Observationum. Quidam ipsum *Petro Gillio* nonnulla surripuisse existimant. Vid. *Thomasius, de Plagio, §. 371.*

BELLONUS (Joh.) JCtus, edidit Communes Jurium sententias, Venet. Anno 1550.

BELLONUS (Nic.) JCtus, scripsit Consilia: item, de ultimis Voluntatibus, de Contractibus, &c.

BELLORIUS (Pet.) collegit vitas Pictorum, Sculptorum & Architectorum Italorum hodiernorum, Romæ, Anno 1642. in 4.

BELLOTE (Ant.) ritus Ecclesiæ Laudunensis redivivos, Paris. An. 1662. è tenebris in lucem protraxit.

BELLOUS (Herc.) JCtus, An. 1673. edidit exuvium Leonis, in quo Petri Bargalini laudes deprædicat. Vid. *Gregorius Letus, in Italia regn. pag. 160.*

BELLOUS (Petr.) condidit quatuor libros Variorum Juris Civilis, An. 1619. in 4.

de BELLO VISU (Armandus) An. 1296. floruit. Collegit explicationes terminorum Philosophicorum. Vid. *Bumaldus, pag. 14.*

de BELLO VISU (Jacobus) Aquensis, JCtus, Anno 1330. claruit. Composuit libellum de Excommunicato: item, Praxin Judiciariam, &c. Videatur *Guido Panzirolus, in JCt. 2, 55. Bumaldus, pag. 98.*

BELLUGA (Pet.) Hisp. JCtus, An 1440. floruit. Edidit speculum Principum, quod prodiit Bruxellis, A. 1655. fol.

BELLUS (Dom.) conscripsit Quotidianum exercitium, An. 1619. Colon.

BELLUS (Honorius) Vicentinus, scripsit Epistolas nonnullas ad Carolum Clusium. *Thomasinus, de Donariis cap. XI.* Observationes ejus Creticas autoris manu exaratas penes se esse, memorat.

BELLUS (J. Bapt.) scripsit de partibus templi auguralis, Tolosæ, Anno 1637. item, de Strategematibus Gallorum, An. 1643.

BELLUS (Jul.) Lauream Austriacam, An. 1627. evulgavit.

BELLUS (Ludov.) JCtus, edidit Consilia, An. 1635.

BELLUS (Nicol.) 4. Tomos Politicarum dissertationum elaboravit. Vid. *Thomasius de Plagio, §. 372.*

BELTRAMINUS (Oliv.) Decisiones Rotæ Romanæ, An. 1623. Colon. in 4. edi curavit.

BELVALETIUS (Fr. M.) Catechismum Ordinis Equitum, Anno 1631. Colon. publici juris fecit.

BELVALETIUS (Phil.) Paulinas, 50. Psalmos Paraphrasi poëtica illustravit, versibus Lyricis.

de BELVISO (Jac.) in Usus Feudorum, An. 1563. commentatus est.

BEMARCHIUS, Βημάρχιος, Cæsariensis Sophista, præter declamationes & orationes, X libros de rebus gestis Constantini Imp. teste *Suida*, composuit.

BEMBUS (Matthæus) Posnaniensis, Polonus, A. 1640. claruit. Sigismundo III. Poloniæ Regi, ab aulicis concionibus fuit. Scripsit librum, titulô, Pax non

Pax:

Pacis item, Pastorem vigilantem, & Christianum Bellatorem, &c. Videatur *Alegambe, pag 332.*

BEMBUS (Pet.) Cardinalis, natus est, Anno 1470: obiit, An. 1547. Scripsit Historiam Venetam; de qua quid sentiat *Lipsius*, apud eum in *Polit. 1, 9.* offendes. Confer *Eundem, Cent. 2. Epist. Misell. Epist. 57.* ad *Dousam*, ubi Bembi κακοζηλίαν falſe ridet atq; traducit. Similiter de ejus Epiſtolis *Scipio Gentilis, in Commentario ad Epiſtolam Pauli ad Philemonem, pag. 40.* judicat. De pietate hominis ex hoc facto judica, quando amico aliquando autor fuit, ne Epiſtolas S. Pauli, quas contemtim Epiſtolaccias appellabat, attingeret, vel, ſi cœpiſſet legere, de manibus abiiceret, ſi elegantiam ſcribendi & eloquentiam adamaret, quemadmodum laudatus *Scipio* dicto loco commemorat. Carmina ipſius leguntur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 342. J. C. Scaliger, l. 6. de re poët. pag. 800.* ſic ſcribit: Bembus nervis ferè ſemper deſtituitur. Cum Dn. JESUM Heroa vocat, valdè me commovit. Sanè vox impia & utroque indigna. Ne argueretur quiſpiam Heroëm è ſemiſſe Deum, ex altero ſemiſſe hominem. Non poſſunt monſtrorum figmenta vero Deo noſtro convenire. Benacus, cùm ad Catulli lucernam vigilatus videatur, profectò illius exhibet tenuitatem: à lepore longè abeſt. Extat & Ara Corycia, quam tuetur autor, non autorem ipſa. Hæc *ille.* Opera ipſius Argentinæ, Anno 1609. XIII. Tomis diſtincta prodierunt. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 192.* item, *Imperialis in Muſeo, pag. 90.*

BENACIUS (Jac.) Medicus, Anno 1500. claruit. Vid. *Bumaldus, pag. 99.*

BENAGLIUS (Marc. Ant.) Bergomas, claruit An. 1530. Scripſit Segmenta Bergomeæ Antiquitatis.

BENANCIUS (Liſſet) Fraudes & Errores Pharmacopœorum, An. 1670. edito ſcripto detexit.

BEN ASCHER, celebris Judæus & Maſoreta, An. Chr. 1040. vixit. Hic, teſte *Maimonide, T. 1. l. 2.* אהבה, *tract. de libro legis, c. 8. n. 4.* multos annos impendit deſcribendo Bibliorum codici: ſuaque illud opera & cura conſecutus eſt, ut Judæi deinceps, qui accuratum Bibliorum exemplar cuperent, vel ex Ben Aſcher codice deſcriberent, vel aliunde deſcriptum juxta eum caſtigarent. Vid. *Voſſius, part. 1. Ariſtarchi, pag. 176.*

BENATIUS (Lact.) Med. An. 1518. floruit. Conjunctiones & oppoſitiones duorum luminarium, communi civitatis Bononienſis bono, compoſuit.

BENAVIDIUS (Marc. Mantua) Patav. JCtus, Anno 1582. ætatis vero ſuæ 93. obiit. Elaboravit Conſiliorum Tomos 2. Problematum Legalium libros quatuor: Obſervationum Legalium libros X. & alia, quæ *Thomaſinus, part. 1. pag. 123.* recenſet. Confer *Ghilinum, vol. 1. pag. 161.*

BENBELLONA (Ant.) ſcripſit de Pace religionis, A. 1602. Vide, GOERICIUS.

BENCE (Joh.) Doctor Sorbonicus, Manuale in S. Pauli Epiſtolas, Anno 1626. emiſit.

BENCIUS (Franc.) Jeſ. Romæ Rhetoricam docuit, aliquot etiam Ariſtotelis Moralium libros laudabiliter interpretatus eſt. Inter alia, quatuor volumina annuarum literarum Societ. Jeſu typis vulgavit. Obiit, An. 1594. Videatur *Thuanus, l. 109. Nicius Erythr. part. 2. Pinacoth. pag. 155. Alegambe, pag. 104.*

BENDANUS (Henr.) ſcripſit de felicitate laborum, Bononiæ, An. 1639.

BENDERUS (J. Lud.) JCtus, compoſuit Proceſſum Cameræ Imperialis.

BENDINELLUS (Ant.) Florentinus, An. 1549. floruit. Exaravit vitam Scipionis Africani: item, Annotationes Locorum Hiſt. quæ habentur *T. 2. Lamp. Grut.* Vid. *Hanckius, part. 2. de Scr. R. R. pag. 136.*

BENDIXIUS (Dominic.) Snecanus, An. 1586. obiit. Sermones reliquit. Vid. *Sweertius, pag. 221.*

del BENE (Alf.) tres libros de regno Burgundiæ elaboravit.

del BENE (Thomas) ſummam Theologiæ edidit, An. 1655. Item, Tr. de Juramento: ut & de officio Inquiſitionis. Vid. *Funccius, T. 1. orbis, pag. 375.*

BENEDELLUS (B.) JCtus, de Protimeſi commentatus eſt.

BENEDICTUS (S.) Nurſienſis, ſeculo VI. circa medium, Juſtino & Juſtiniano imperantibus, floruit. Condidit Regulam Monachorum, in 73. capita diſtinctam. Obiit, A. C. 543. *Epitaphium* ejus tale eſt:

Nursia me genuit, specus obtulit alta, Casini Me rapuit vertex, Aula beata tenet.

BENEDICTUS, Ananiensis Abbas, An. 820. claruit. Collegit Codicem Regularum Monasticarum, in tres partes divisum. Prodiit hoc opus, An. 1664. cura & studio *Holstenii.*

BENEDICTUS, XII. Pontifex, anteà Jacobus Fournerius dictus, A. 1372. obiit. Reliquit Comm. in Psalmos: librum de visione beatifica: Epistolas & Sermones. Vid. *Carolus Visch, pag. 35.*

BENEDICTUS (Alex.) Veronensis, scripsit de omnium morborum curis & remediis, An. 1533. Vid. *Chioccus, pag. 10.*

à BENEDICTIS (Benedictus) edidit Jacula Ecclesiæ Catholicæ, An. 1608.

BENEDICTUS (Christ.) Theatrum tabidorum, An. 1665. construxit.

BENEDICTUS (Georg.) Harlamensis, carminibus famam sibi peperit. Vid. *T. 1. Delit. Belg. pag. 506.*

BENEDICTUS (Joh.) Germ. Med. scripsit de morbo Gallico. *Bartholinus, in Med. poëtis, pag. 135.* refert, eum tam in literis fuisse exercitatum, ut Horatium Græcè pari tum numero carminum, tum metro verterit: ob quam versionem ab *Is. Casaubono* commendatus *Phil. Mornæo* cathedram Salmuriensem obtinuit.

BENEDICTUS (Joh.) Gallus, An. 1550. claruit. Observationibus Novum Testamentum illustravit.

BENEDICTUS (J. B.) Anno 1585. obiit. Extant ejus speculationes Mathematicæ & Physicæ. Vid. *Thuanus, lib. 99.*

BENEDICTUS (Jul. Cæs.) condidit Epistolas Medicinales, An. 1649. Romæ.

BENEDICTUS (Liberius) Nucleum Sophicum conscripsit, An. 1623.

BENEDICTUS (Renatus) Andegavensis, Stromata in universa Biblia, Venet. Anno 1569. contexuit.

BENEFELD (Sebast.) Anglus, Theol. librum de Perseverantia Sanctorum, Anno 1618. exaravit.

BENETIUS (Cypr.) Aragonensis, Anno 1513. claruit. Scripsit Commentarium in Psalmos, & Tractatum de Christo contra Judæos. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 122.*

BENEVENTANUS (Rofr.) Tract. judiciaril ordinis, An. 1591. reliquit.

BENEVENUTUS An. 1318. floruit. Conscripsit Chronicon, in quo totius terrarum orbis tempora prosequitur. De Benevenuto à Rambaldis, vide infrà RAMBALD.

BENEVOLENTIUS (Fabius) Senensis, carmina condidit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 396.*

BENGIUS (Anton.) de Beneficiis Ecclesiasticis, An. 1654. commentatus est.

BENJAMIN, Tudelensis, Judæus, An. C. 1173. obiit. Descripsit Itinerarium, quod *Benedictus Arias Montanus* Latinè transtulit. Idem *Constant. L'empereur* fecit. Vid. *Zeillerus, part. 3. pag. 29. David Ganz in Zemach, pag. 138.* affirmat, ipsum per tres mundi partes, Europam, Africam & Asiam, circumvagatum esse.

BENJAMIN Zoab, Judæus, An. M. 5294. vixit. Quæstiones & responsiones collegit. Vid. *Ganz, pag. 152.*

de BENIGNIS (Joh. Tilmannus) JCtus, Apospasma Juris publicavit.

BENIGNUS (Corn.) Viterbiensis, vir optimè literatus, jam grandævus, amore correptus, in delirio obiit. Vid. *Pierius Valerianus de J. L. pag. 177.*

BENIGNUS (Franc.) Avenion. Clypeum honoris, teste *Alegambe*, fabricavit.

BENIGNUS (Joh.) quasdam Orationes Ciceronis Notis illustrare aggressus est.

BENINCASIUS (Corn.) JCtus, scripsit de Constitutionibus & privilegiis: Item, de Privilegiis paupertatis.

de BENINTENDIS (Petr.) JCtus, edidit Decisiones causarum Rotæ Bononiensis, An. 1564.

BENIVENIUS (Ant.) Medicus, librum de abditis morborum causis concinnavit.

BENIVENIUS (Hieron.) An. 1543. obiit. Erat *Pici Mirandul.* intimus amicus.

BENIUS (Jac.) JCtus, Tract. de Privilegiis JCtorum reliquit, A. 1611. Heidelb.

BENIUS (Paulus) Eugubinus, Anno 1625. obiit. Extant ejus Commentarii in Aristotelis Poëticam & Rhetoricam: item, Disputationes de Annalibus Baronii. *Ghilinus, vol. 1. pag. 184.* ait, eum scripsisse etiam Comment. in sex priores libros Æneidos: item, in Sallustium. Confer *Thomasinum, part. 1. pag. 350. & Imperialem, pag. 160.*

BENCKENDORF (Mart.) JCtus, scripsit repetitiones rubricæ ad L. 1. ff. de Regulis Juris.

BENNO, Cardinalis, tempore Henrici IV. Imp.

Imp. circa, An. C. 1085. floruit. Exaravit vitam Hildebrandi, sive Gregorii VII. Vid. *Olearius in Abaco*, *pag. 76.* & *Schoock. in desperata caus. Papatus, cap. 10.*

BEN SIRA, Hebræus, juxta *nonnullos* nepos Jehosuæ, summi Pontificis: juxta *alios* nepos Jeremiæ prophetæ fuit. *R. Joses Levi* ait, filiam Jeremiæ, matrem ejus, in thermis gravidam factam esse, atq; sic Ben Sira edidisse. *Autor Meor Enaiim* putat, ipsum tempore Simeonis Justi vixisse. *Dav. Ganz, in Zemach, pag. 66.* Ben Sira & Siracidem, vel autorem Ecclesiastici, pro uno & eodem habet. Interdum Hebræorum Magistri dicta Ben Sira allegant, quæ totidem verbis in Græco textu occurrunt. Nonnunquam prorsus ipsum in numerum כתובים vel Hagiographorum redigunt. Sententias ejus *Paulus Fagius* Latinè reddidit, nec non Isnæ A. 1542. vulgavit. Confer *Buxtorfium, in Synagoga Judaica, pag. 81.*

BENTHAMUS, edidit Conflictum Christianorum.

BENTHEIM (Ant.) Solem trinum, Theologicum, religiosum & Politicum, An. 1653. composuit.

BENTINUS (Mich.) Castigationes in Varronem, Festum Pompejum, & Nonium Marcellum elaboravit.

BENTIVOLUS (Carolus) JCtus Bononiensis, An. 1639. claruit. Vid. *Bumaldus, pag. 47.*

BENTIVOLUS (Guido) Cardinalis, Historiam Belgicam adornavit: Commentarios etiam rerum Ecclesiasticarum reliquit, quos à Clementis IIX. Pontificatu usq; ad tempora Urbani IIX. perduxit. Plura *Nicius Erythræus, part. 2. Picoth. pag. 38.* dabit.

BENTIVOLUS (Pius) Theologiam Thomæ Aquinatis, Venet. An. 1585. in compendium redegit.

BENTIUS (Herm.) Sciagraphiam, Anno 1657. in lucem emisit.

BENTIUS (Hugo) Senens. An. 1438. obiit. Scripsit in Aphorismos Hippocratis: in Artem Galeni: item, volumen Consiliorum, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 239.*

BENTIUS (Joh.) natus est, An. 1547: obiit, An. 1599. Argentinæ docuit. Reliquit Thesaurum Græcum.

BENTIUS (Pet.) edidit Romam triumphantem, Paris. An. 1654.

BENTIUS (Trypho) Italus, carmina composuit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 397.*

BENZO (Hieron.) Mediolanensis, Anno 1556. floruit. Tribus libris res Brasilianorum complexus est. Vid. *Zeillerus, part. 2. pag. 14.*

BENZO (Nicol.) scripsit de Catarrho, An. 1637. Vid. *Alb. Bartholinus in Danis, pag. 104.*

BENZONIUS (Rutilius) Romanus, condidit Speculum Episcoporum, Venet. An. 1595. Item, sex libros de Jubilæo, Anno 1599. ut et Comment. in Mariæ Canticum, libris quinque, An. 1606.

BERARDUS (Tim.) Ligur, An. 1616. obiit. Panegyricos conscripsit.

BERBERIUS (Joh.) JCtus, edidit Viatorium Juris, An. 1536.

BERCHEMIUS (Arn. Laur.) Flander, obiit, An. 1559. Reliquit libellum piorum Carminum.

BERCHEMIUS (Hieron.) carmina construxit. Vid. *T. 1. Delit. Belg. pag. 544.*

BERCHETUS (Tussart.) Catechismum GræcoLatinum, Anno 1614. publicæ luci exposuit.

BERCHMANNUS (Joh.) scr. Tr. de Hyperdulia Mariana, A. 1636. Monachii.

BERCHORIUS (Pet.) Pictaviensis, vixit seculo XIII. juxta *Sixt. Senensem.* Moralisationes Biblicas collegit & secundum literas alphabeti digessit. A quibusdam BERTHORIUS nominatur, de quo infrà.

BERCHTHOLDUS (Steph.) JCtus, scripsit de Actione rei vindicationis: item, de Judiciis & processu.

de BERCK (Joh.) edidit Herculem in bivio, An. 1611.

à BERCKE (Dav.) de Volatilisatione Tartari, An. 1673. commentatus est.

BERCKLMAN (Joh.) JCt. de fidelitate Vasallatica, An. 1627. scripsisse fertur.

BERCKRINGER (Daniel) Danus, dissertationem de Cometis, Amsterd. Anno 1665. emisit.

BERENGANDUS, Apocalypsin Notis exposuit. Vid. *Placcius, pag. 143. sub fin.*

BERENGARIUS, Andegavensis Diaconus, An. C. 1040. floruit. Hic dogma Transsubstantiationis scriptis & ore impugnavit. Tandem Romam ad Concilium vocatus, & per metum palinodiam canere coactus est. Revocatio ipsius à *Gratiano*, Decretis de *Consecrat.*

Dist.2.cap.Ego Berengarius,&c. inserta est. *Pareus* tamen in *Medulla Hist. Eccles. pag. 293.* Berengarium in sua opinione usque ad mortem constanter perseverasse, affirmat.

BERENGARIUS (Fernand.) Tr. in Legem, Pacta conventa, A. 1617. condidit.

BERENGARIUS (Jac.) Carpensis, scripsit de Fractura cranii, Anno 1518. Item, Commentar. in Anatomiam Mundini, Bononiæ, An. 1521. in 4.

BERENGOSUS, seculo XII. tempore Paschalis II. Pontificis, floruit. Composuit varios Sermones: item, 3. libros de laude & inventione S. Crucis. Videatur *Sigebertus, de Viris Illustr. c. 157.* Confer *Olearium in Abaco, pag. 78.*

BERENICIUS, An. 1670. circiter in Belgio innotuit. Ea erat in eo dicendi extemporalitas, ut semel audita ex tempore versibus comprehensa puré pariter ac eleganter efferret. Quin & sæpius novellas vel chartas hebdomadales stans pede in uno ex Belgico in Græcum aut Latinum sermonem, eumque non solutum, sed metro alligatum transfundebat. Fecere ejus rei nonnulli periculum, eique Belgicum epigramma proposuerunt, quod ille sine omni mora Latiné, & post breve intervallum etiam Græcé cum omnium admiratione reddidit. Varias linguas ita loquebatur, ut singulæ ipsi viderentur vernaculæ, cumprimis Anglica, Italica, Gallica. De Latina lingua nihil aliud dicere attinet, quàm literatissimum virum *J. F. G.* aliquando subveritum fuisse cum eo loqui Latiné. Græcam usurpabat tanquam maternam, eamque præ cæteris in deliciis habebat. De omnibus feré priscis in utraque lingua Scriptoribus disserebat pro re nata solidissimé. Spuria à legitimis discernebat, & quæ phrases bonæ, quæ malæ essent, accurata crisi distinguebat. Huc accedebat memoriæ prodigium, qua comprehenderat totum Horatium, Virgilium, plurima Ciceronis & utriusque Plinii, ex quibus, quæ velles loca, memoriter recitabat, addens librum & caput. Ex Græcis Homerum cum quibusdam Aristophanis Comœdiis edidicerat. Cujus fuerit hic Berenicius, nemini unquam dixit. Vitam tantùm tolerabat caminos verrendo, cultros acuendo, & similibus artium mechanicarum vilissimis. Compotationibus frequenter gaudebat. Tandem in palude, aqua & limo suffocatus, repertus est. Suspicantur nonnulli, eum in Gallia fuisse Professorem, alii Jesuitam aut alicujus ordinis Monachum: sed incerta horum omnium sunt judicia. Illud constat, facetissimum libellum, qui nuper hoc titulo prodiit, *Georgarchontomachie, sive, expugnatæ Messopolis libri duo*, esse á Berenicio conscriptum. Vid. *Borremansius, in Var. lect. cap. 6. pag. 59. & seqq.* ex quo hæc desumsimus.

BERENICUS (Theod.) Vide, BERNEGGERUS.

BERETTARIUS (Sebast.) Jes. scripsit vitam Josephi Anchietæ, per quem in insulis Canariis Deus admirabilia, ac supra naturæ vires fecisse dicitur. Videatur *Nicius Erythr. part. 2. Pinacoth. pag. 113.*

BERGA (Ant.) edidit naturales Prælectiones, An. 1565.

BERGENSIS (Gerh.) Medicus, A. 1583. obiit. Scripsit de herba Panacea: de Peste: de Penis dolore. Vid. *Sweertius, pag. 277.*

BERGERUS (Nicol.) Rhenensis, A. 1622. claruit.

BERGERUS (Sim.) concinnavit catalogum Medicamentorum, Spagiricé præparatorum, An. 1606.

BERGERUS (Val.) Æolum Dramaticum, de natura Ventorum, An. 1657. composuit.

BERGIUS (Matth.) Brunswicensis, Altorfii Philosophiæ moralis Professor fuit. Scripsit libros de Religione, quibus, si edantur, plurimos hac ætate Theologorum errores correctum iri, *Casp. Scioppius lib. 4. suspect. lect. epist. 1. pag. 241.* asseverat. Bergii *Epitaphium* tale legitur:

D. O. M. S.

Bergius hic situs est, vocemq; in pulvere Christi
Expectat, vivum qui sibi restituet.
Summa boni vivo, Christo se credere. Vultumq;
Illius æternum cernere functus avet.

M. Matthias Bergius, Brunswic. in Altorf. Norib. Acad. & hic professor hoc Epitaphium sibi ipse fecit. Obiit, d. 22. Aug. An. Chr. M. D. XCII. cùm vixisset annos 56.

BERGIUS (Conr.) edidit Praxin Canonis Catholicam, An. 1639.

BERGIUS (Joh.) Theologus, Anno 1619. floruit. Scripsit Tr. de quæst. an Evangelicæ per Germ. Ecclesiæ in fundamento fidei dissentiant, An. 1627.

BERGOMAS (Jac. Philipp.) Anno 1518. obiit. (Vide infrà, FORESTUS) Scripsit Chronicon, *Supplementum Supplementi* dictum, quod incipit ab O. C. & desinit in An. 1503. Librum quoque de claris mulieribus Christianis composuit, quem Beatrici, Arragoniæ & Bohemorum Reginæ, dedicavit.

BERIGARDUS (Elias) Trinubium Europæum exaravit.

BERIGARDUS (Cl.) Molinensis, edidit Circulum Pisanum de Vereri & Peripatetica Philosophia, Utini, An 1643.

BERIGARDUS (P.) Claudii filius, A. 1645. claruit. Hippocratis Aphorismos rythmico versu latino, ut discentium memoriæ consuleret, brevissimè expressit.

de BERINGHEN (Rud.) JCtus, A. 1489. obiit. Composuit Lecturam ad Clementinas.

BERINGERUS (Erich.) Anno 1614. Discursum Historico-polit. de Historici officio edidit.

BERINGERUS (Mich.) Grammat. Hebraicam, An. 1602. publicavit.

BERINGIUS (Vitus) Viburgens. Danus, natus est, Anno 1617. Promisit Historiam rerum Danicarum. Carminibus editis ingentem famam sibi comparavit. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 392. Bartbol. in Danis, pag. 149.*

BERKELIUS (Abrah.) An. 1670. Epicteti Enchiridion & Cebetis Tabulam cum notis doctissimis edidit. *Stephani* fragmentum itidem notis exornavit. Promisit & integrum Stephanum.

BERLAYMONTIUS (Philipp.) An 1637. obiir. Paradisum puerorum, An. 1618. teste *Swertio*, excudi fecit. Vid. *Alegambe, pag. 404.*

BERLENDUS (Joh. Paul.) Bergomas, An. 1623. obiit. Edidit Metaplasmum symbolicæ visionis mulieris amictæ Sole.

BERLICHIUS (Burch.) scripsit de Justitia hujus temporis, An. 1635. item, de jure novercarum.

BERLICHIUS (Matth.) JCt. Decisiones aureas, An. 1673. item, Conclusiones Practicabiles, Anno 1652. edi curavit.

à BERLICOM (Andr.) Elementa de rerum naturalium gravitate 12. libris, An. 1656. Roterod. complexus est.

BERLICOMIUS (Baldus) Silvæducensis, Anno 1599. vixit. Encomium strenuæ mulieris reliquit. Extat in *Delit. Belg. T. 1. pag. 565.*

BERLINUS (Joh.) Apologiam pro immaculata conceptione B. Virginis, Anno 1630. condidit.

BERLUCUS (Joh. Ant.) Adagia selecta, An. 1632. Genevæ collegit.

BERNAL (Aug.) Magolensis, Hisp. de Incarnatione Verbi, An. 1639. scribere cœpit: item, de Sacramentis in genere, fol. An. 1651. Vid. *Alegambe, pag. 49.*

BERNARDO (Florius) Venetus, scripsit de ultimo corporis alimenro, A. 1646.

BERNARTIUS (Joh.) Mechlinienfis, An. 1601. obiit. Reliquit Commentar. In Statium Papinium: & alium in Boëthium de Consolatione Philos. item, Tractatum de utilitate Historiæ lectu dignissimum. Vid. *Swertius, pag. 396.*

BERNARTIUS (Ulmerus) Flander, An. 1570. mortuus est. Librum de Pœnis Canonicis, reste *Swertio*, elaboravit.

BERNAVUS (Paul.) lineamenta Christianismi, An. 1601. publicavit.

BERNEGGERUS (Matth.) natus est, An. 1582: obiit, An. 1640. Composuit Notas in Suetonium, Quæstiones in Taciti Germaniam, Observationes Historico-Politicas, Orationes, Epistolas, &c. Prodiit etiam sub nomine *Theodosii Berenici* Tuba pacis Anti Scioppiana, cujus Berneggerus auror est. Mortuo *Joh. Henr. Böclerus* parentavit. Vid. *Spizelius, in Theatro Honoris, pag. 350.*

BERNHARDI (Bonhomo) Bergomas, Anno 1401. obiit. Scripsit de Venenis: item, tres libros obscurarum Medicinalium quæstionum.

BERNHARDINUS de BUSTO. Vide, BUSTO.

BERNHARDINUS, Senensis, An. 1444. obiit. A Nicolao V. Pontifice, A. 1450. inter Sanctos relatus est. Opera ejus quinque Tomis continentur. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. differt. pag. 185. Olearius in Abaco, pag. 80.*

BERNHARDINUS (Joh. Bapt.) scripsit de religiosæ perseverantiæ præsidiis, Antv. An. 1622.

BERNHARDINUS (Theoph.) Sedanensis, Anno 1625. obiit. Edidit speculum perfe-

perfectionis, Antv. An. 1628. Vid. *Alegambe*, *pag. 431.*

BERNHARDINUS, Arevallensis, scr. de Correctione fraterna. Vid. *Bibl. Hisp. p. 251.*

BERNHARDUS (Carthus.) scripsit Dialogum de misericordia & miraculis S. Mariæ. Prodiit, An 1493.

BERNHARDUS, Claraevallensis Abbas, An. 1153. ætatis 63. obiit. Opera ejus *Bellarminus, in Catalogo Script. Eccl pag. 142.* enumerat. Vitam Bernhardi *Guilhelmus* quidam scribere cœpit: *Arnoldus* vero, Abbas Bonævallis, perfecit & in 4. libros digessit. Verbis S. Scripturæ ita ab infantia se addixit, ut quoties aliquid loqui aut scribere tentaret, toties in verba & sententias S. Scripturæ prorumperet. Universa ejus scripta (inquit *Sixtus Senensis*) nihil aliud sunt, quam centones divinorum voluminum, quibus Vet. & Nov. Test. dicta adeò commodè & aptè inserta sunt, ut ibi nata esse credantur. De ejus stilo ita *Erasmus in Ciceroniano, pag. 154.* Bernhardum agnosco virum bonum, quæ pars est Oratoris, natura compositum ad urbanitatem, & ad dictionis leporem: sed adeo non Ciceronianus, ut è scriptis vix subolcat, unquam illi lectum Ciceronem. Vid. *Carolus Visch, pag. 39. Olearius in Abaco, pag. 80.*

BERNHARDUS, Carnotensis, è Cancellario Ecclesiæ Carnot. factus est Cornubiæ in minore Brit. Episcopus, tradente *Rob. de Monte. Sarisberiensis* nominat eum perfectissimum inter Platonicos sui seculi: aliquando Grammaticum vocat, ut *l. 1. c. 5.* Confer eundem *l. 7. policr. c. 13.* ubi carminum ejus meminit. Vid. *Reinesius ad Daumium, pag. 294.*

BERNHARDUS, Compostellanus, JCtus, scripsit Apparatum in Decretales, jussu Innocentii IV.

BERNHARDUS, Geystensis, seculo XIII. vixit. Composuit Palponistam versibus Rythmicis, in quo Aularum pestes, adulatores, miserias quoque Principum & Curialium depingit. *Reinesius in Epist. ad Daumium, pag. 294.* Germanum fuisse, autumat. Edidit eum unà cum Notis *Christ. Daumius*, Anno 1660.

BERNHARDUS, Luxemburgensis, habuit sermones de Rosario B. Virginis Mariæ.

BERNHARDUS, Morlanensis, vel, Morvalensis, An. C. 1140. floruit. Exaravit 3. libros de contemtu mundi, versu dactylico rythmico, quos primus omnium *Matth. Flacius Illyricus*, An. 1557. Basileæ evulgavit, & quidem integriores, quam deinde Bremæ, Anno 1597. *Nathan Cytbræus*, qui primum se publicare eos falsò putavit. Autoris nomine adjecit posteà, A. 1610. Rostochianæ editioni *Eilhardus Lubinus* de Vanitate mundi libellum, cujus initium: *Chartula nostra tibi mandat, dilecte, salutem.*

BERNHARDUS Silvester, (de ætate nondum constat) Megacosmum & Microcosmum diverso carminum genere, prosa intermixta, elaboravit. Dicitur adhuc latere in Bibliothecis. Vid. *Barthius in Adv. 56, 10.* qui testatur, se ipsum vidisse olim Heidelbergæ.

BERNHARDUS (Ant.) de Monomachia scripsisse traditur, A. 1562.

BERNHARDUS (Joh. Bapt.) Patricius Venetus, Seminarium totius Philosophiæ, Aristotelicæ & Platonicæ, Tomis III. Anno 1599. fol. complexus est.

BERNHARDUS (Joh. Jac.) edidit Tract. de Invocatione Sanctorum.

BERNHARDI (Joh.) Auonensis Eremita, Vocabularium Ecclesiasticum composuit. Prodiit Venet. An. 1607.

BERNHARDUS (Lucas) Brixianus, LXXX. Chrysostomi Homilias Latinè transtulit. Vid. *Simlerus.*

BERNIUS (Franc.) Ferrariensis, edidit Moralitatis arcana, ex Symbolis Pythagoræ, Ferrariæ, An. 1669. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 56.*

BERNO, Augiensis, An. 1045. obiit. Texuit librum de officio Missæ. Videatur *Bruschius, de Monaster. pag. 11. Phil. Labbe, T. 1. de Scr. Eccl. pag. 200. Olearius, pag. 83.*

BERNSTORPIUS (Corn.) speculum Rhetorices, An. 1612. publicavit.

BERO, vel, BEROUS (August.) Bononiens. JCtus, obiit, A. 1554. ætatis 79. Vir erat laboriosus potius, quàm subtilis Edidit volumina Responsorum. Scripsit etiam in 1. 2. 3. & 5. Decretalium. Vid. *Guid. Panzirolus, in JCtis 3, 49. Bumaldus, pag. 25.*

BEROA (Joh. Andr.) Bergomas, JCtus, Jurisconsultum scriptò informavit.

BEROALDUS (Joh.) Geometra insignis, An. 1480. floruit.

BEROALDUS (Matthæus) Anno 1575. claruit. Scripsit Chronicon, in quo ex solis Scripturis temporum rationem constituere studuit, rejectis omnibus scriptoribus profanis. Unde Chronologia ejus summis quibusque viris valdè improbata est, imprimis *Jos. Scaligero*, qui eam *fanaticam* appellat. Vid. *Colomesius, in Gallia Orient. pag. 45.*

BEROALDUS (Nic.) ab *Erasmo in Ciceroniano, pag. 169.* ita describitur: Nicolaus Beroaldus illaborato fluxu *Joh. Pino* non dissimilis: verum is in hoc genus nunquam nervos intendit suos, dicendo, quam scripto felicior. Quid possit, satis divino: sed est magni laboris fugitantior.

BEROALDUS (Phil.) Bononiensis, Senior, natus est, A. 1450: obiit, An. 1510. Suo tempore inter præstantes Philologos habitus erat. In Suetonium, Apulejum, aliosq; commentatus est. *Picus Mirandulanus* ipsum Bibliothecam vivam & ambulans Museum vocare non dubitavit, quo elogio aliàs Longinum Rhetorem *Eunapius* dignatus est. Vid. *Jovius, in Elog. numero 51.* Carmina ejus leguntur *T. 1. Delit. Ital. pag. 398.* Videatur *Bumaldus, pag. 197.*

BEROALDUS (Phil.) Junior, An. 1515. floruit. Primùm Bononiæ, deinde Romæ, literas humaniores professus est. Ad extremum amicorum liberalitate vitam ducere coactus est. Reliquit quatuor libros Carminum. Vid. *Pierius Valerianus, de Inf. Literat. pag. 48.* item, *Bumaldus, pag. 199.*

BEROALDUS (Vincent.) An. 1570. floruit. Edidit Declarationes.

BERONICIANUS, Βερονικιανὸς, Sardensis, celebris Sophista fuit *Eunapius, pag. 160.* vocat ἄνδρα ἄξιον τῆς φιλοσοφίας ὀνόματος, i. e. virum Philosophiæ nomine non indignum. Addit, eum plenè Gratiis litasse.

BEROSUS, Βηρωσὸς, Babylonius, Beli sacerdos, sub Ptolemæo Philadelpho Rege floruit. *Scaliger in Eusebium, pag. 248.* in ejus nomen inquirit, & Berosum, quasi *filium Oseæ* dici existimat. Condidit Historiam Babylonicam vel Chaldaicam 3. libris, ex qua fragmenta quædam *Josephus, l. 1. contra Apionem*: item, *l. 1. Ant. Jud. c. 5.* ut & *Eusebius in Chronico, pag. 5. 6. 8. 40.* adducunt. Berosi etiam *Vitruvius 9, 9. Tertullianus, in Apologet. c. 19. Clemens Alex. l. 1. Strom*, mentionem faciunt. *Plinius, l. 7. c. 37.* autor est, Athenienses Beroso ob divinas prædictiones publicè in Gymnasio statuam inauratâ lingua posuisse. *Annii Viterbiensis* Berosus cum vero Beroso nihil commune habet: ex meris mendaciis atque nugis constat. Vid. *Chr. Rupertus, in Hist. Univers. cap. 2.*

BERSAQUIUS (Dionys.) Atrebas, JCtus, scripsit de origine, serie & gestis Comitum Artesiæ.

BERSMANNUS (Georg.) Annæbergens. Anno 1538. natus est: obiit, An. 1611. Lipsiæ *Joachimo Camerario* in professione Poëtica successit: inde, quòd formulæ Concordiæ subscribere nollet, dimissus, & Servestam vocatus, ibiq; Gymnasii rector constitutus est. Virgilium, Horatium, Ovidium, Lucanum, &c. notis & scholiis illustravit. Philen, Græcum Scriptorem, Latinis versibus reddidit. Composuit Paraphrasin poëticam Psalmorum. Carmina ejusdem occurrunt in *Delit. Germ. T. 1. pag. 424.* Videatur *J. P. Lotichius, part. 3. Bibl. Poët, pag. 103.*

BERTACHINUS (Joh.) JCtus, A. 1465. floruit. Librum de Gabellis condidit: item, Repertorium. Vid. *Guid. Panzirolus, in JCtis, l 2. c. 124.*

BERTACHIUS (Dominic.) scripsit de spiritibus & facultate vitali, Venet. Anno 1584.

BERTALDUS (Joh. Lud.) Observ. in Dispensatorium Placotomi, An. 1614. confecit.

BERTAPALIA (Leonhartus) Paduanus, composuit Recollectam, super 4 Can. Avicennæ, impressam Venetiis, A. 1499.

BERTAZOLIUS (Barth.) JCtus, Decisivas Consultationes, fol. Anno 1602. reliquit.

BERTEAU (Barth.) Confessariorum directorium, An. 1654. typis tradidit.

BERTELIUS (Joh.) Lovaniensis, A. 1607. obiit. Scripsit de Diis Deorumque sacrificiis teste *Sweertio*: Item, 26. Dialogos in Regulam S. Benedicti. Historiam quoque Luxemburgensem exarasse dicitur.

BERTERIUS (Philipp.) duos libros πιθανῶν, in 4. A. 1608. elaboravit.

BERTET (Joh.) Jesuita, celebris Mathematicus, Orient. linguarum quoq; satis peritus esse dicitur.

BERTHA (Lud.) edidit Medicum Christianum, Antv. An. 1664. in 4.

BERTHALDUS (Pet.) composuit singularem librum de Ara, Anno 1636. item, Florum Francicum, Anno 1659. libris quatuor.

BERTHOLDUS, Constantiensis, ut putant, An. 1100. obiit. Exaravit Historiam sui temporis. Vid *Zeillerus. part. 1. Ser. Hist. pag. 18. Olearius in Abaco, pag. 84.*

BERTHOLDUS (Andr.) librum de Terra Sigillata, in Germania reperta, Anno 1513. publicavit.

BERTORIUS (Pet.) Pictaviensis, An. C. 1260. claruit. Composuit Morale reductorium Vet. & Nov. Test. in 4. libros divisum, in quo, prætermisso historico sensu, universæ Scripturæ capita tropologicè exposuit. Vide suprà, BERCHORIUS.

BERTINUS (G.) Campanus, Compendium Medicinæ condidit.

BERTIUS (Petrus) vir doctissimus, Beveris in Flandria, A. 1565. natus est. In Leydensi Academia moralem Philosophiam publicè docuit. A Galliarum Rege titulo Geographi Regii honoratus fuit. Schismate in Belgio orto, Galliam petiit, ibiq; professionem accepit, cùm prius in religionis Christianæ controversiis sententiam mutasset. Reliquit Tabulas Geographicas: libros tres rerum Germanicarum, &c. Ptolemæi Geographiam Græcè Latineque emendatissimè edidit, additis multis antiquis Geographis. Cùm Arminio adhuc adhæreret, Hymenæum desertorem luci tradidit. Vid. *Swertius, in Ath. Belg. pag 602.*

BERTLINGIUS (Joh.) Conclusiones Physicas, Herbornæ, An. 1655. imprimi curavit.

BERTOTIUS (Alf.) composuit Methodum benè medendi, An 1556.

BERTRAMUS, Presbyter, scripsit librum de Corpore & Sanguine Domini in Eucharistia.

BERTRAMUS (Casp.) in Matthæum Evangelistam, An. 1651. in 4. commentatus est.

BERTRAMUS (Corn. Bonavent.) Pictothoarsensis, JCtus & Philologus celeberrimus, Anno 1594. obiit Genevæ linguam Hebraicam docuit, ibique Santis Pagnini Thesaurum magna accessione locupletavit. Commentarium etiam de Politia Judaica elaboravit. Relicta Geneva, Franckenthalam sese contulit, ubi Lucubrationes Franckenthalenus composuit. Tandem Lausannam evocatus, ibidem in publica professione obiit. Vid. *Thuanus, l. 109. & Colomesius in Gallia Orient. pag. 68.*

BERTRANDUS (Ant.) JCtus, An. 1467. floruit.

BERTRANDUS (Joh.) Gallus, JCtus, adornavit duos libros Βίων Νομικῶν, i. e. de Vitis JCtorum veteris Romæ, in 8. An. 1617. Ejus vita præmissa est operi jam laudato.

BERTRANDUS (Pet.) Eduensis Episcopus, Anno 1349. obiit. Scripsit de Jurisdictione Ecclesiastica. Vid. *Phil. Labbe, T. 2. Diss de S. E. pag. 185. Olearius in Abaco, pag. 366.*

BERTRANDUS (Steph.) JCtus, edidit Consilia 8. voluminibus: item, Tract. de secundis Nuptiis.

BERTRUCCIUS (Nic.) condidit Methodum morborum cognoscendorum: item, Collectarium artis Medicæ tam Theoricæ, quam Practicæ. Floruit, An. 1312. Vid. *Bumaldus, pag. 173.*

BERTULPHUS (Hilar.) Gandavensis, A. 1530. floruit. Reliquit versus. Cum *Erasmus* ei aliquando ad prandium vocato dixisset: *Lude mihi carmen, cujus principium nasus Bertulphi* (erat enim nasi longitudine conspicuus) ex tempore Erasmo satisfecit. Videatur *Sweertius, pag. 347.*

BERUS (Lud.) in Psalmos pœnitentiales, An. 1551: item, de arte moriendi commentatus est. *Andr. Rivetus, T. 2. Oper. pag. 409.* memorat, eum etiam librum confecisse de fuga Pestis.

BERZETTUS (Nicol.) Vercellensis, composuit Praxin benè meditandi, Anno 1609. Vid. *Alegambe, pag. 348.*

BESANTINUS, Βησαντῖνος, ὁ τῆς περὶ Χρησμαθείας ab Etymologico M. scriptore allegatur, in βρενθύεσθαι, νὺξ, πτωχεία. Est idem qui *Helladius*, uti rectè observat *Jonsius, de Script. Hist. Philos. l. 2. pag. 13.*

BESARDUS, Antrum Philosophicum fabricavit, quod A. 1617. Augustæ prodiit.

BESAU-

BESAUSERUS (Pet.) An. 1553. claruit. Scripsit Annulum Astronomicum.

BESLERUS (Basil.) Noribergens. Med. edidit, An. 1616. Fasciculum rariorum.

BESLERUS (Mich. Rupert.) composuit Observationes Medico Anatomicas: item Gazophylacium rerum naturalium, An. 1642.

BESODNERUS (Pet.) Theologicam Bibliothecam. in 4. publicavit.

BESOLDUS (Christoph.) JCtus, natus est, An. 1577. obiit, An. 1638. Tubingæ & Ingolstadii jura docuit. Scripsit Consilia Juridica: Thesaurum Practicum: Politicas quæstiones: Historiam Constantinopolitano-Turcicam, &c. Mortuo parentavit *Joh. Jac. Speidelius.*

BESOZZUS (Pet.) A. 1437. claruit. Scripsit tract. de Appellationibus: item, tres libros de Legatis. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 213.*

BESSÆUS (Pet.) edidit Democritum & Heraclitum Christianum, Anno 1618 Coloniæ. Item, Conciones Dominicales, 4. Tomis.

BESSARIO, Βησσαρίων, patria Trapezuntius, dignitate Nicænus Episcopus, posteà Card. ab Eugenio IV. creatus, A. 1473. ætatis 77. obiit. Platonicæ Philosophiæ unicè addictus fuit, pro qua contra *Georgium Trapezuntium*, Platonis calumniatorem, quatuor libros edidit. Inter alia etiam librum de Sacramento Eucharistiæ composuisse dicitur. Lepidum est, quod *Jovius* de eo in *Elogiis, numero 24.* memorat: Ferunt, tres summæ autoritatis Cardinales (Paulo Pontifice, morte sublato) cùm eo decreto, ut Pontificem salutarent, abditum in cella conclavis adiissent, nec admitterentur a *Nicolao Perotto* janitore, quod tum vir ineptus lucubranti parcendum diceret, usq; adeò stomachatos, ut sese indignanter avertentes responderent: *Ergo nec prensanti, nec roganti quidem summa dignitas erit inculcanda, ut, cum è cœlo suffragia expectet, superbis demum & stolidis janitoribus pareamus?* Statimque suffragia Xysto detulisse, quo repente renunciato adoratoque, Bessarion dixisse fertur: *Hæc tua, Nicolae, intempestiva sedulitas & tiaram mihi, & tibi galerum eripuit.* Apud *Chalcocondylam, l. 6. Hist. pag. 250.* ejusmodi *Encomium* occurrit: Bessarion tanto erat instructus à natura intellectu, ut præstantissimos Græcorum, non dico, æquaret, verum superaret. Judicio in re qualibet plurimum pollebat. Græcarum Latinarumq; literarum tanta peritia huic viro inerat, ut facilè eruditionis palmam inter omnes caperet. Nicolaus, qui Eugenio successit, virum hunc coluit plurimum. *Hæc ille.* Ex Aristotele Bessarion 14. libros Metaphysicorum: item, Theophrasti Metaphysica, & libros 4. Xenophontis de factis & dictis Socratis transtulit. Scripsit etiam Græco sermone quædam ad *Plethonem*, cujus discipulus erat, de eo quod per se subsistit: & Epistolas responsorias ad eundem. Bessarionis Epistolam, vulgari Græcorum lingua compositam, *Joh. Meursius* edidit una cum *Hesychio Illustri, pag. 57.* & notis illustravit, *pag. 257. Epitaphium* tale sibi fecit vivus:

> Τοῦτ' ἐστι Βησσαρίων ζῶν ἄνυσε σώματι σῆμα.
>
> Πνεῦμα δὲ φευξεῖται πρὸς Θεὸν ἀθάνατον.

Vid. *Olearius in Abaco, pag. 85.*

BESSEL (Henr.) JCtus, ad Jus Pandectarum, A. 1627. Marp. commentatus est.

BESSELIUS (Chr. Gothf.) Hamburg edidit Fabrum fortunæ politicæ, An. 1664.

BESSELMEIERUS (Sebast.) composuit Historiam obsidionis Magdeburgensis, An. 1550. Extat apud *Simon. Schardium, vol. 2. Germ. Script. pag. 518.*

BESSERERUS (J. G.) concinnavit Florilegium sententiarum è Sallustio, Anno 1656.

BESSIANUS (Joh.) Annotationes in Consuetudines Arvernorum construxisse dicitur, An. 1652.

BESSONUS (Jac.) conscripsit Theatrum Instrument. & Machinarum, Anno 1582. fol.

BESSOIUS (Joh.) scripsit novas lucubrationes in Cant. Cant. An. 1646. Tolosæ.

BETANCOR (Ant.) edidit AntiDianam, Anno 1653.

BETERA (Felicianus) librum de Variolis & Petechiis, Brixiæ, Anno 1591. concinnavit.

à BETHUNIA (Everh.) Græcista vulgò dictus est, cò quòd librum carmine conscripserit, cui titulus, Græcismus. Vid. *Swertius, pag. 233.*

BETO-

BETOLAUDUS (Rolandus) Lemovix, carminibus inclaruit. Vid. *Tomus 1. Delit. Gall. pag. 506.*

BETOTTUS (Franc.) Bononienf. Anno 1638. floruit. Struxit libellum de laude Logices.

BETSBURGIUS (Ægid.) Flander, JCtus, fcripfit de Ufura centefima, beffe, triente, &c. Extat ejusdem declaratio, qua difputatur, an JCti jura Civilia fine eloquentiæ ope intelligere atque exponere poffint?

BETSCHARTUS (Paulus) edidit Thaumaturgum Einfidelenfem, Antverp. Anno 1665.

BETSIUS (Nic.) JCtus, de Statutis & Pactis, An 1611. in 8 commentatus fuit.

BETTINUS (Mar.) Bononienfis, A. 1657. obiit. Reliquit Apiarium Mathematicum: item Ludovicum Silviludium: ut & Rubenum, Hilarotragœdiam fatyropaftoralem. Vid. *Bumaldus, pag. 161. Alegambe, pag. 323.*

BETTUS (Ant. Maria) fcripfit in 4. Fen Avicennæ, Bononiæ, An. 1591. fol.

BETTUS (Claud.) Mutinenfis, Medicus, An. 1545. floruit. Exaravit Commentarium de Anima: & Inftitut. Syllogifmi.

BETTUS (Joh.) reliquit Tract. de ortu & natura Sanguinis, editum Londini, Anno 1669. in 8. Huic Tractatui annexa eft Hiftoria Thomæ Parre, Angli, annos 152. & 9. menfes nati.

BETULIUS (Matth.) in Epiftolam Pauli ad Galatas, An. 1613. quædam meditatus eft.

BETULIUS (Xyftus) aliàs Birck dictus, An. 1500 natus eft: obiit, Anno 1554. In Bafileenfi Academia aliquando Profeffor fuit: poftea Gymnafio-Auguftano magna cum laude XVI. annis præfuit. Scripfit in Lactantium, & aliquot libros Ciceronis. Compofuit etiam Annotationes in carmina Sibyllina; Item, Sufannam Comœdiam. Vid. *Thuanus, lib. 13.*

BETUSSUS (Jofephus) Venetus, quæ ediderit, *Ghilinus, vol. 1. pag. 135.* te docere poterit.

BEVELET (Matth.) compofuit duo volumina fermonum in Dominicas & Fefta, An. 1673.

BEVEREGIUS (Guil.) Presbyter Ecclefiæ Anglicanæ, edidit An. 1669. Inftitutiones Chronologicas, in 4. Item, Συνοδικὸν, five Pandectas Canonum & Conciliorum, 2. voluminibus, fol. Anno 1672.

BEVEROVICIUS (Joh.) Medicus, fcripfit de Calculo, An. 1638. Collegit etiam varias Epiftolas doctorum virorum de Termino vitæ fatali, An. 1639. Vid. *Voff. in Theol. Gent. pag. 584. 1096.*

BEVERUS (Joh.) aliàs Siriacus, Hanno, Anno 1563. obiit. Fecit Commentarium in Ariftotelem de Phyfica aufcultatione. Habitus eft *fui temporis ac feculi Ariftoteles.* Vid. *Sweertius, pag 397.*

BEUMLERUS (Marcus) An. 1612. obiit. Scripfit de facramentali conjunctione & vera communione corporis fanguinisq; Chrifti, contra refutationem Confenfus Orthodoxi.

BEURERUS (Joh. Jac.) An. 1598. Friburgi vixit. Exaravit Synopfin Hiftoriarum, & methodum novam, An. 1609. Titum Pomponium Atticum de tranquillitate vitæ eruditi hominis: Angarias Turcicas hodiernæ Ecclefiæ Græcæ, An. 1595.

BEURHUSIUS (Frid.) compofuit Pædagogiam Logicam: item, Analyfin in 7. Pfalmos pœnitentiales.

BEURLINUS (Jac.) Tubingenfis Theologus, An. 1520. natus eft: obiit, Anno 1561. Condidit librum contra Petrum à Soto: item, Enarrationem Epiftolæ S. Johannis.

BEUSTIUS (Joach.) JCtus, natus eft, Anno 1522. obiit, An. 1597. Cum Jurisprudentia Theologiam copulavit, quemadmodum ex Poftilla, ab ipfo fcripta editaque, videre licet. Extat etiam Tractatus ejus de Nuptiis. Carmina ejus habentur, *T. 1. Delit. Germ. pag. 640.*

BEUTERUS (Mich.) JCtus, An. 1587. Argentinæ obiit. Vulgavit Compendium Hiftoriæ Univerf. Item, Comment. in Taciti Germaniam. Vid. *Voff. de fcient. Math. pag. 192.*

BEUTHERUS (Jac. Lud.) Demonftrationem edidit, Comites Palatinos Rheni à ftirpe Caroli M. defcendere.

BEUTHERUS (J. M.) JCtus, fcripfit de Jure Prælationis, An. 1632. Item, de Appellationibus.

BEYER (Guil.) de Hierarchia Ecclefiaftica, An. 1666. commentatus eft.

BEYERLINCK (Laur.) Antverpianus, natus

natus est, An. 1578: obiit, Anno 1627. Collegit Apophthegmata Christiana: item, Theatrum vitæ Humanæ, 8. Tomis constans. Adornavit etiam Biblia sacra variarum translationum, Tomis tribus. Vid *Ghilinus*, *vol. 2. pag. 183.*

BEYERUS (Andr.) composuit tractatum de Siclo sacro & regio, An. 1667.

BEYERUS (Hartm.) Francofurtensis, An. 1577. obiit. Comment. in omnes libros Biblicos confecisse dicitur.

BEYERUS (J. Hartm.) Praxin Stereometriæ, An. 1603. elaboravit.

BEYMA (Jul.) JCtus, mortuus est, An. 1595. Scripsit in universam materiam Contractuum: item, de mora, nec non de pignoribus.

BEYSSELIUS (Joh.) Aquisgr. JCtus, An. 1454. claruit. Extant ejus Epigrammata.

BEZA (Theod.) Genuensis Theologus, An. 1519. natus est: obiit, Anno 1605. Ex omnibus ejus scriptis Annotationes majores in Novum Test. maximè commendantur. Vid. *Jacobus Verbeiden in Elog. Præst. Theol. pag. 209. Thuanus* refert *l. 134.* eum biennio ante mortem ita obliviosum factum, ut statim eorum, quæ dixerat, oblitus fuerit. Carmina ejus leguntur *T. 3. Delit. Gall. pag. 578.* nomine *Adeodati Sebæ*, Vesaliensis, sub quo latere voluit Videatur elegans Epitaphium Adeodati Sebæ inter Carmina *Josephi Scaligeri*, *pag. 107.* De eo ita *Scaliger in Excerpt. p. 47.* Beza fuit valde pulcer senex, 86. annorum & 114. dierum, habebat fontem in pede, qui ipsi vitam prærogavit. Et *paulo pòst:* Beza fuit valde præstanti forma, ut judicaretur aliquis Princeps; in ea fuit hæresi, ut probaret novam pronunciationem Græcam. Vid. *Lotich. B. Poët. part. 4 pag. 42.* Confer *Bisselium, in 1. Septennio hujus seculi, pag. 334.*

BIÆUS (Jac.) Vide infrà, BIE.

BIANCHIUS (M. Ant.) Patav. An. 1548. obiit. Scripsit Practicam Criminalem: item, de Indiciis homicidii. Vid. *Ghilinus*, *vol. 2. pag. 190.*

BIANCOLELLUS (Cæs.) Italus, hoc tempore claret. Vid. *Gr. Lætus in J. R. pag. 173.*

BIARDUS (Joh.) JCtus, Discursum de Justitia promovenda publicavit.

BIARDUS (Joh.) Gratianopolitanus, Gallus, An. 1622. obiit. Edidit librum pro autoritate Pontificis. Vid. *Alegambe*, *pag. 373.*

BIAS, Βίας, Prienensis, unus è VII. Græciæ Sapientibus, Olymp. XLIV. floruit. Juxta *Laërtium*, Poëma de Jonia condidit.

BIBACULUS (Furius) Poëta. Vide, FURIUS.

BIBAUTIUS (Guil.) Tiletanus Flander, An. 1535. obiit. Reliquit Orationes: sermones Monasticos: item, Carmen in laudem S. Joachimi.

à BIBEREGG (Aug. Rheding.) in 3. partem Thomæ, Anno 1672. commentatus est.

BIBIENNA (Bernh. Divitius) Poëta tempore Leonis X. Pontif. floruit. Composuit admirabili lepore Comœdiam, Calandram. Abdicavit in ea primus numeros, ut vernaculos sales dulcius atq; liquidius auribus fæminarum infunderet, inquit *Jovius in Elog. numero 65. pag. 151.*

BIBLIANDER (Theod.) Theol. A. 1514. natus est: obiit, An. 1564. Is novæ Bibliorum editioni, An. 1543. Tiguri factæ (quam *Leo Judæ* inchoaverat) ultimam manum imposuit, operâ *Conradi Pellicani* & *Pet. Cholini* adiutus. Quam translationem *Hispani Theologi* diu pòst recognitam per Guil. Revillium denuò Lugduni excudi curaverunt. Notanter *Thuanus*, *l. 36.* Hoc eò (inquit) commemorandum duxi, ut Versionis, tanti apud nos & Hispanos factæ, origo cognosceretur, & insigne documentum extaret, quid utilitatis ex Adversariorum libris & industria, si remotis odiis charitatem & æquitatem induamus, ad DEI gloriam capi possit.

BIBULUS, M. Calpurnii Bibuli filius, tempore Julii Cæs. claruit. Libellum de Gestis vitrici sui, M. Bruti, ex quo aliqua refert *Plutarchus in vita Bruti*, composuit.

BICAISSIUS (Honorius) edidit Manuale medelarum, An. 1659. Londini.

BICCIUS (Georg.) Budissinus, JCtus, Argentinæ docuit. Natus est, A. 1603. Scripsit de rebus quotidianis.

BICHIUS (Cæl.) Decisiones Rotæ Romanæ, An. 1673. typis evulgavit.

BICKERUS (Joh.) composuit Hermem redivivum, An. 1612.

BICLARIENSIS (Johannes) Lusitanus, Monasterii Biclariensis Conditor, & posteà Episcopus Gerundensis, Anno 600. floruit. Ad Victoris Tunnunensis Chronicon Supplementum adjecit, idq; usq; ad 4. Recaredi annum, qui est, A. C. 594. perduxit. Chronicon istud *Henr. Canisius*, vulgavit. Vid. *Phil. Labbe*, *T. 1. Diss. de S. E. pag. 517. Olearius in Abaco, pag. 231.*

de BICTIS (Phil.) JCtus, edidit Epitomen Consiliorum & Commentariorum, Anno 1660. Bonon.

BIDEMBACHIUS (Balth.) An. 1578. obiit. Libros Samuelis Commentario illustravit.

BIDEMBACHIUS (Felix) Theol. A. 1613. obiit. Edidit Themata Connubialia & Funebria.

BIDEMBACHIUS (Felix) JCtus, scripsit de Causis Matrimonialibus.

BIDEMBACHIUS (Joh.) JCtus, Quæstiones Jurisdictionales typis mandavit.

BIDERMANNUS (Jacob.) Suevus, Jes. Anno 1639 obiit. Reliquit Comœdias atq; Tragœdias, quæ post ejus mortem in lucem prodierunt, Anno 1666. Eæ sunt Belisarius, Cenodoxus, Cosmarchia, Josephus, Macarius Romanus, Philemon Martyr, Jacobus Usurarius, Joh. Calybita, Josaphatus, Stertinius, &c. Scripsit etiam Utopiam. Vid. *Leo Allatius in Apibus, pag. 138. Alegambe, pag. 193.*

de BIE (Jacobus) Antverp. natus est, Anno 1584. Vulgavit aurea Numismata à Julio Cæs. usque ad Heraclium Imp An. 1615. A quibusdam BIÆUS nominatur. Vid. *Swertius, p. 355. Hanckius, part. 2. pag. 173.*

BIEGEISEN (G.) Tract. de Sacramento Pœnitentiæ, Ingolstad. A. 1660 edidit.

BIEL (Gabr.) celebris Scholasticus, Anno 1490. floruit. In Tubingensi Academia, An. 1495. obiit. Scripsit Commentarium in quatuor libros Sententiarum: Item, de Monetis, Vid. *Olearius, pag. 171.*

BIELSCIUS (Joach.) Polonus, Epigrammata Latina conscripsit.

BIERMANNUS (Mart.) librum de Magicis actionibus, A. 1629 in 4. contexuit.

BIESCHIUS (Canutus) Kertemundensis, natus est, Anno 1575: obiit, An. 1612. Vid. *Vindingius, pag. 229.*

BIESENTHALIUS (Henr.) scripsit de Quæstione, utrum Peccata fidelium in extremo Judicio sint publicanda, Anno 1617. in 4.

BIESIUS (Nicol.) Gandavens. Medicus, natus est, An. 1516: obiit, Anno 1572. Lovanii Medicinam publicè docuit. Edidit Comment. in Artem Medicam Galeni: libellum de opinionum varietate: libros quinq; de Natura: item, sex libros de Republ. Vid. *Swertius pag. 571.*

BIFFUS (Joh. Ambros.) Mediolanensis. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 138.*

BIFRONS (Jac.) Rhætus, scripsit de Operibus lactariis.

BIGNÆUS (Margarinus) vel de la Bigne, Cænomanensis, An. 1576. claruit. Condidit Bibliothecam S. Patrum. Primo ea 8. tantum Tomis constabat: posteà in immensum crevit, & ad XVII. Tomos perducta est. Videatur *Labbe, in B B pag. 122.*

BIGNANUS (Innocent.) Dominicale annuale, 2. Voluminibus, Moguntiæ, Anno 1668. in 4. complexus est.

BIGNONIUS (Hier.) Anno 1656. obiit. Notas in Formulas Marculfi conscripsit.

BIGNONIUS (Marius) edidit Encyclopædiam Concionum, Anno 1663. quatuor voluminibus.

BIGOTIUS, immortalem famæ suæ testem *Jul. Cæsarem Scaligerum* nactus est, *Exercit. 107. sect. 15.* à quo profundissimus Aristotelis Interpres appellatus est. Æmulum habuit quendam, *Castellanum* dictum, qui Peripateticis magnopere infensus erat. Is, ut Bigotium Francisco I. Galliarum Regi, exosum redderet, Aristotelicos Aristocratiam Monarchiæ præferre, affirmavit, atqve sic animum Regis ab ejus amore alienavit. Rem totam prolixè narrat *Phil. Melanchthon, in Resp. ad Colonienses.*

BIGUS (Lud.) Pictorius, Ferrariensis, carminibus nomen sibi comparavit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. p. 404.*

BILGEN (Alb. Otto) Comitum à Solms Arborem Genealogicam, An. 1622. in lucem misit.

BILIUS (Andr.) Mediolanens. Anno 1420. floruit. Scripsit Historiam Mediolanensium & Longobardorum: item, de propagatione Ordinis Augustiniani.

BILLEBIUS (Joh. Conr.) JCtus & Poëta Stralfundens. Trifolium sacrum, A. 1675. edidit.

BILETZ

BILLETZ (Joh.) scripsit de Ecclesiasticis Constitutionibus. Habetur inter Manuscriptos Lips. teste *Fellero*.
BILLICANUS (Theob.) in Michæam, An. 1525. commentatus est.
BILLICHIUS (Ant. Gunth.) Archiater Oldenburgensis, scripsit de vanitate Medicinæ Chymicæ, Anno 1643.
BILLICHIUS (Everh.) commentatus est de ratione submovendi præsentis temporis dissidia.
BILLIGER (Joh. Wilh.) edidit Lexidion Samaritanum, An. 1675.
BILLIUS (Jac.) Prunæus, vir Græcè doctissimus, An. 1581. ætatis 47. Lutetiæ obiit. Multos Vett. Græcos Patres eleganter transtulit, notisqve illustravit. Edidit etiam formulas Græcarum locutionum: item, Anthologiam sacram. Carmina ejus extant, *T. 1. Delit. Gall. pag.* 515. Vid. *Thuanus, l.* 74.
BILLUS (Nic.) fabricavit Emporium Emporiorum de omnibus scientiis, A. 1623.
de BILLY (Jac.) vertit Diophantum Geometram, Paris. An 1660.
BILOVIUS (Barth.) compos. Anagrammatismorum Plejades, libris septem, Anno 1614.
de BILS (Lud.) Specimina Anatomica, Roterod. An. 1661. publicavit.
BILSONUS (Thom.) scripsit Tract. de Regimine Ecclesiæ, Londini, An. 1611.
BILSTENIUS (Joh.) edidit Apodixin Catholicæ doctrinæ: item, Syntagma artium liberalium Philippo Ramæum, Anno 1596.
BIMIUS (Leonh.) librum de Peste, Leodii, An. 1671. edi curavit.
BINARINUS (Alf.) JCtus, Anno 1546. claruit. Composuit Decisiones.
BINASCIUS (Phil.) Ticinensis, An. 1576. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag.* 79.
BINCHIUS (Joh.) condidit Mellificium Theologicum, quinque partibus distinctum, An. 1652.
BINDERUS (Christ.) Wirtembergens. Theologus, vixit An. 1614. Scripsit Sophistam πλυκίφαλον de Jesuitarum Sophistica: item, Notas in Cap. IX. Danielis.
BINDERUS (Frid.) librum de Jure Albergariæ, An. 1668. edidit.
BINETUS (Claud.) Bellovacus, carmina reliquit. Vid. *T. 1 Delit. Gall. pag.* 539
BINETUS (Steph.) Divionensis, Anno 1639. obiit. Tesseram salutis in lucem protulit. Vid. *Alegambe, pag.* 425.
BINHARDUS (Joh.) Novum Chronicon Thuringiæ, An. 1613. composuit.
BINIUS (Severinus) Rundelradiensis, Tomos Conciliorum Ecclesiast. Notis illustravit, An. 1636.
BINNINGERUS (Joh. Nicol.) Observationes & Curationes medicinales, Anno 1673. conscripsit.
BINSFELDUS (Pet.) JCtus, A. 1590. floruit. Scr. Tract. de Usuris: Enchiridion Theologiæ Moralis: item, librum receptarum in Theologia sententiarum.
BINUS (Joh. Franc.) Carmina composuit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag.* 436.
BION, Βίων, Borysthenita, An. 4. Olympiadis CXXXIV. obiit. *Diogenes Laërtius* eum inter Philosophos numerat. Ajunt, Bionem reverà Deos esse negavisse.
BION, Proconnesius, Pherecydis Syrii æqualis fuit. Ejus *Clemens Alex. l. 6. Stromat.* meminit, dicitq́; ipsum *Cadmi Milesii* libros quoad capita transcripsisse.
BION, Smyrnæus, Idyllia reliquit, quæ extant.
BION, Solensis, Æthiopica composuit. Ejus testimonio *Plinius* interdum utitur. Scripsit etiam de re Rustica, indice *Varrone, l. 1. cap.* 1.
BIONDUS (J. Frid.) Historiam Anglicanam exaravit.
BIRAGUS (Franc.) Mediolanens. scripsit de Generat. & Corruptione: de duplici Hominis felicitate, objectiva & formali: de Monomachia, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag.* 56. *& vol. 2. pag.* 86.
BIRAGUS (Lapus) Florent. Anno 1440. claruit. A nonnullis *Lapus Castilionius* vocatur. Transtulit è Plutarcho vitam Thesei, Romuli, Numæ, Lycurgi, Solonis, Poplicolæ, Themistoclis, Camilli, Periclis, Phocionis, Catonis Uticens. Artaxerxis & Arati. Vertit item Dionysii Halicarnas. Antiquitates Romanas, sed non satis fideliter, imò sæpè parum Latinè. *Franc. Albertinus* vocat virum, literis Græcis & Latinis eruditissimum. De eo ita *Ugolinus Verinus l. 2. Florentiæ Illustratæ.*

Te, Lape, mors juvenem nimis invidiosa peremit.
Ingenii sed multa tui monumenta supersunt.

Vid. *G. J. Vossius, l. 3. de Historicis Lat. p.* 737.

BIRCKERODUS (Joh.) natus eſt, Anno 1623. Edidit Exercitationes contra Atheos, Anno 1660. item, libellum de Olympicis certaminibus, An. 1655. Videatur *A. Bartholinus in Danis, pag. 64.*

BIRCOVIUS (Sim.) Leopolienſ. Medicus, plurima poëmata, Latina & Græca compoſuit. Vid *Starovolſcius, pag. 123.*

BIRGERUS, Archiepiſcopus Upſalienſis, Anno 1370. claruit. Reliquit Hiſtoriam Eccleſiaſticam: item, legendam S. Brigittæ. Vid *Scheferus in Upſalia, pag. 401.*

BIRNBECK (Andr.) ſcripſit de Fidei veritate fundamentali, contra Claubergium, An. 1673. Item, irriguum Virtutum, An. 1674. ut &, de Clericorum & Sacerdotum dignitate, Herbip. A. 1676.

BIROAT (Jac.) reliquit Opera concionatoria, quæ prodierunt Francof. Anno 1674. in 4.

BIRRIUS (Mart.) de metallorum transmutatione commentatus eſt, A. 1669.

BISACCIONUS, Comes Majolinus, quinque libros Hiſtoriarum belli, à Guſtavo Adolpho moti in Germania, An. 1642. Venet. publicæ luci expoſuit.

BISCIA (Barth.) An. 1378. floruit. Homilias in Matthæum & Lucam compoſuit.

BISCIOLA (Joh. Gabr.) Mutinenſis, Epitomen Annalium Baronii confecit, Tomis duobus, An. 1604. Colon. Videatur *Alegambe, pag. 243.*

BISCIOLA (Lælius) Mutinenſis, A. 1629. obiit. Scripſit Digreſſiones in Matthæum & Johannem: Item, Horas Subceſivas, duobus Tomis, quorum prior 20. poſterior 17. libros continet. Vid. *Alegambe, pag. 293.*

BISDOMINI (Thomas) Aretinus, Anno 1633. obiit. Reliquit Caſus conſcientiæ. Vid *Alegambe, pag. 432.*

BISETUS (Odoardus) An. 1607. claruit. Ariſtophanis Comœdias Notis illuſtraſſe dicitur.

BISLINGIUS (An.) edidit Montem Thabor, An. 1667.

BISMARCUS (Joh.) Vita & geſta præcipuorum Theologorum ſcripto expreſſit, An. 1657.

BISSELIUS (Dom.) Ideam boni Prælati, An. 1673. excudendam dedit.

BISSELIUS (Joh.) Bavarus, Jeſ. A. 1660. claruit. Scripſit Æſtivalia, vel delicias æſtatis. In iis, inter alia, Hiſtoriam Ruth Moabitidis verſibus expreſſit. Item, Icariam, Argonautica, Decades ruinarum illuſtrium, Topotheſiam Palæſtinæ, Septennia hujus ſeculi, &c. Vid. *Alegambe, pag. 228.*

BISSINUS, Medicus, librum de cordis palpitatione publicavit.

BISTERFELDUS (Joh. Henr.) Naſſovius, ſcripſit contra Joh. Crellium, de uno Deo Patre, An. 1639. In 4.

BITISKIUS (Frid.) edi curavit Paracelſi opera, Genevæ.

BITSCHIUS (Caſp.) Haganoënſis, Germ. JCtus, natus eſt, An. 1579: obiit, Anno 1636. Argentinæ Jurisprudentiam profeſſus eſt. Scripſit Commentar. in Conſuetudines Feudorum: Decadem Caſuum pro Amico, &c. Mortuo parentavit *Joh. Otto Tabor.* Vid. *Witte in Mem. JCt. pag. 171.*

BITNERUS (Vict.) Vid. BYTHNERUS.

BITON, Βίτων, Scriptor antiquus, compoſuit Κατασκευὰς πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπελτικῶν, i. e. præparationes militarium inſtrumentorum, & de Catapultariis. Videatur *Voſſius de Scient. Mathem. pag. 295.* qui eum tempore Alexandri Magni vixiſſe autumat.

de BITONTO (Ant.) ſermones Dominicales per totum annum conſcripſiſſe legitur.

BIVARIUS (Franc.) Madritenſis, obiit, An. 1636. Edidit Vindicias Patrum. An. 1624. libris tribus. Exaravit prætereà vitam S. Julianæ. Confer *Placcium, pag. 184.*

BIVERIUS (Pet.) ſcripſit Sanctuarium Crucis, & Oratorium ſacrum, 2. voluminibus, An. 1634. Antv. item, librum de ſacris privilegiis Mariæ, A. 1638. Vid. *Alegambe, pag. 373.*

BIZARRUS (Pet.) An. 1565. floruit. Varia reliquit proſa & ligata oratione. Carmina ejus habentur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 436.* Aliàs, de rebus Genuenſium commentatus eſt: item, de optimo Principe: de bello & pace: de Philoſophia & eloquentia. Scripſit quoq; Æmilii accuſationem & defenſionem: Orationem pro L. Virginio contra App. Claudium.

BLACKNEJUS (Guil.) Carmelita, An. 1591. in Cant. Cant. commentatus eſt.

BLACVOLDÆUS (Adam) varia ſcripſit. Opera ejus prodierunt, Paris. A. 1644.

BLADUINUS (Aldh.) Anglus, de Charitate mutua ſcripſiſſe dicitur.

BLÆSUS, JCtus, Labeoni memoratur. Vid. *Bertrandus, in JCtis, pag. 268.*

BLÆSUS, Βλαισὸς, Σπυδαιογελοίων ποιητὴς, i.e. jocoſeriorum compoſitor, à *Stephano Ethnographo*, *in* Καπριήνη laudatur. Quidam Βλαισὸν quoq; Comicum faciunt, ejusq; Μεσοτρίβαν & Σατῦρον allegant.

BLAEUWIUS (Guil.) Amſtelodamenſis, An. 1638. ætatis 67. defunctus eſt. *Voſſius* vocat virum ingenio & judicio maximum. Primus omnium duplicem fecit Sphæram Copernicanam, generalem & particularem. Edidit Inſtitutionem Aſtronomicam bipartitam. Priori parte ſcientiam hanc tradit ſecundum mentem Ptolomæi: altera parte eam docet ſecundum ſententiam Copernici. Vid. *Voſſius de ſcient. Math. pag. 200.* Reliquit etiam Atlantis Geographici duo ingentia volumina. Vid. iterum *Voſſ. l.c. pag. 263.*

BLAEUWIUS (Joh.) Guil. filius, Anno 1640. claruit. Hic, patre defuncto, tertium & quartum Geographici Atlantis volumen continuavit. Sudavit etiam in quinto & ſexto. Adornavit quoq; Theatrum urbium & muninentorum ſtupenda induſtria: cujus jam duo volumina, quæ de Belgica ſunt, magno applauſu omnium excepta ſunt. Vid. *Voſſius, loco cit.*

de BLANASCO (Joh.) JCtus, An. 1256. floruit. Compoſuit Judiciarium Ordinem: librum de Feudis: & alium de Homagiis. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, l. 2. c. 38.*

de BLANC (Lud.) ſcripſit de Origine S. Scripturæ, An. 1660. Emiſit etiam Theſes Theologicas, Londini, Anno 1675. fol.

le BLANC (Thomas) Victoriacenſis Gallus, An. 1630. claruit. Vid. *Alegambe, pag. 432.*

BLANCANUS (Joh.) Bononienſ. edidit Sphæram mundi, An. 1635. Ariſtotelis loca Mathematica, ex univerſis ejus operibus collecta & expoſita: item, Mathematicorum Chronologiam, Anno 1615: Vid. *Alegambe, pag. 284.*

BLANCARDUS (Nic.) Notas in Arrhianum de Expeditione Alex. M. An. 1667. compoſuit.

BLANCHELLUS (Menghus) Faventinus, ſummus Philoſophus & Medicus fuiſſe traditur. Scripſit de morbis particularibus à capite usq; ad pedes, & de omni genere febrium. Vid. *Quenſtadius, pag. 337.*

BLANCHETTUS (Jac.) Bononienſ. Anno 1344. floruit. Conſcripſit Compendium Hiſtoriarum Bononienſium.

BLANCHETTUS (Joh.) Bononienſ. Mathematicus, An. 1442. floruit. Edidit Tabulas aſtrologicas ſecundorum mobilium.

BLANCHETTUS (Laur.) JCtus, Anno 1567. claruit. Deciſiones edi curavit.

BLANCHETTUS (Theod.) Anno 1157. innotuit. Scr. decem libros contra Hæreticos: & tres libros de Vita beata. Vid. *Bumaldus, pag. 217.*

BLANCHINUS (Barth.) Bononienſ. Anno 1408. vixit. Condidit carmina: item, vitam Beroaldi, & Codri Urcei.

BLANCHOT (Pet.) Bibliothecam Patrum Concionatoriam compoſuit 2. voluminibus, An. 1633. fol.

BLANCKENBURGIUS (Frid.) Thuringus, An. 1625. obiit. Argentinæ Hebraicas literas docuit. Grammaticam linguæ ſanctæ reliquit.

BLANCUCCIUS (Bened.) Hebræam Gramm. Romæ, An. 1608. typis mandavit.

BLANCUS (Andr.) Genuenſis, 6. libros Epigrammatum elaboravit, Anno 1635: item, Piſtomachiam, vel pugnam Fidei. Vid. *Alegambe, pag. 25.*

BLANCUS (Marc. Æmil.) ſcripſit de Partu hominis, An. 1621. Papiæ.

BLANCUS (M. Ant.) JCtus, Criminalem Practicam, Anno 1597. in 8. imprimi fecit.

BLANCWALDUS (Juſtus) Anno 1600. obiit. Ajunt, admodum ſordidè vixiſſe. Scripſit modum placandæ iræ divinæ, teſte *Sweertio, pag. 497.*

BLANDIN (Pet.) Victoriacenſis, Orationes Paranymphales, Anno 1650. Paris. promulgavit.

BLANDRATA (Georg.) Salucienſis, Medicus, periit in lecto, ſtrangulatus per fratruelem, quem hæredem conſtituerat, An. 1560. Extat ejus Comment. in cap. 1. Johannis.

BLANDUS, Rhetor, eques Romanus, Romæ eloquentiam docuit. Præceptor

 fuit

fuit Fabiani Philoſophi. Vid. *Seneca l. 2. controverſ. pag. 89.*
BLANDUS (Franc.) Epirota, edidit Dictionarium Latino Epiroticum, Romæ, An. 1635.
BLARERUS (Barth.) JCtus, ſcripſit in Legem Diffamari, C. de Ingen. & Manumiſſ.
BLARRORIVIUS (Pet.) inter Gallos poëtas refertur. Vid. *Tomus 1. Delit. Gall. pag. 545.*
BLASCUS (Vinc.) Hiſtorias Eccleſ. Aragonum literis conſignavit.
à S. BLASIO (J. Bapt.) Patav. An. 1492. obiit. Scripſit de Contrarietate Juris civilis & Canonici: de arbitro & arbitratore: de Correlativis, &c. Tractatus ejusde Actionis natura, extat *T. 3. Tract. tract.* Videatur *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 118.*
BLASIUS (Armachandus) de Monte Peſſulano, Medicus, tempore Philippi, Ludovici Sancti filii, vixit. *Avicennæ & Averrois* opera Latinè vertit & commentariis illuſtravit. Vid. *Colomeſius in Gallia Orient. pag. 1.*
BLASIUS (Gerh. Leonh.) Amſtelodam. Medicus, Comment. in Syntagma Anatomicum Veslingii, An. 1659. item, Medicinam generalem, An. 1661. compoſuit. Liceti opus de Monſtris, notis auxit.
BLAURERUS (Ambr.) Conſtantienſis, An. 1528 floruit. Vid. *Jacobus Verbelden in Elog. præſtantium Theologor. pag. 68.*
de BLAUUENSTEIN (Salom.) edidit Interpellationem pro lapide Philoſophorum, An. 1667.
BLEAU (Guil.) Amſtelodamenſis. Vide ſuprà, BLAEUWIUS.
BLEBELIUS (Thom.) Budiſſinus, reliquit Tractatum de Sphæra, An. 1611.
BLECH (G.) Nucleum Hiſtoriæ Univerſalis condidit.
BLEDA (Joh.) Valentinus, Hiſp. ſcripſit de Juſtitia expulſionis Maurorum ex Hiſpania, An. 1610. in 4.
BLEIDENSTADIUS (Barth.) contra Pareum, An. 1605. calamum ſtrinxit.
BLEMMYDAS (Nicephorus) Βλεμμύδας, Græcus, conſcripſit Epitomen Logicæ. *Borrichius* ejusdem Chymicorum mentionem facit, *Tr. de Hermet. pag. 79.*
BLENNO (Fauſt.) Pyrizenſis, An. 1560. obiit. Ex Conſule Paſtor factus erat. Vid. *Micrælius, pag. 354.*
à BLESENDORF (G. L.) JCtus, ſcripſit de Jure Hoſpitalituræ, An. 1673.
BLESENSIS (Petrus) Bathonienſis Archidiaconus, An. 1177. floruit. Exaravit Epiſtolas: item, Inſtructionem fidei ad Sultanum Iconienſem, quæ extat apud *Matth. Pariſienſem*, ſub nomine Alexandri III. Opera Bleſenſis ſtudio *Joh. Buſæi* Moguntiæ, Anno 1600. prodierunt. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. diſſ. de S. E. pag. 186. Olearius, pag. 367.*
de BLEU (Jac.) ſcripſit de Oportunitatis occaſione, An. 1664. item, Davidem illuſtratum, An. 1658.
BLIENBURGIUS (Adrianus) Dordracenus, obiit, An. 1599. carminibus relictis. Vid. *Tomus 1. Delit. Belg. pag 587.*
BLIENBURGIUS (Damaſus) natus eſt, An. 1558. Edidit Veneres Blienburgicas, An. 1600. Vid. *Sweertius, pag. 202.*
BLISSEMIUS (Henr.) Colon. An. 1586 obiit. Scripſit de Communione ſub una: item, de Eccleſia militante contra Heerbrandum. Vid. *Volckmann in Elog. Pragenſ. pag. 110. Alegambe, pag. 172.*
BLOCHIUS (Corn.) A. 1565. Orationem habuit de proprietatibus Religioſorum, quâ ſub nomine Joh. Coſterii publicavit.
BLOCHOVIUS (Gisb.) Trajectenſ. Apologiam pro opuſculis *Petri Leydenſis*, cognomine *Blomevennæ*, An. 1538. in lucem emiſit.
BLOCHWITIUS (Mart.) Oſchalienſis, Med. edidit Anatomiam Sambuci, Anno 1631. Meminit ejus *Borrichius, in Tract. de Hermet.*
BLOCIUS (Joh.) Hiſtoriam per ſaturam, An. 1625. evulgavit.
BLOCIUS (Pet.) Soltquellenſis, Hiſtoriam Evangelicam Trigloſſometricam, An. 1601. excudendam tradidit.
BLOEMERTIUS (Aug. Alſt) ſcripſit librum de nobilis juventutis inſtitutione, An. 1653.
BLOMEVENNA (Pet.) Leydenſis Batavus, obiit, Anno 1536. Directorium aureum contemplationum Henr. Harphii Latinè reddidit. Vid. *Sweertius, pag. 603.*
BLOMIUS (Joh.) Hexaëmeron vel Indicem Hiſtorico-Philoſophicum omnium rerum vel controverſiarum Hiſt. & Philoſoph. compoſuit, An. 1664. in 4.
BLOMMÆUS (Car.) Loanus, carmina reliquit.
BLOMMARDUS (Mich.) librum de futuris

ris contingentibus, teste *Sandero*, confecit.

BLONDELLUS (Dav.) An. 1655. obiit. Scripsit libellum de Johanna Papissa. Item, Apologiam pro sententia S. Hieronymi de Episcopo & Presbyteris. Dav. Blondellum sic compellat *Job. Dallaeus (praefat. Apolog. pro Eccl. Reform.)* Nemo fere est eruditorum, sacra praesertim tractantium, qui vel ex ipsis tuis doctissimis laudatissimisq; lucubrationibus non perspexerit, vel ex fama saltem non didicerit, quanta tua sit in omni literarum genere excellentia, & quam accurata Antiquitatum, maxime Ecclesiasticarum notitia: quarum tamen omnium auctores sic trivisti, omnes sinus atque anfractus sic explorasti, omnia secula, tempora, ac pene momenta sic ad unguem indagata calles, ut prodigii instar sit, unum hominem res tam abditas eruere, tam involutas explicare, tam diversas, tamq; innumerabiles animo omnes amplecti ac memoria tenere potuisse, &c. Quanti fecerit *Grotius* Blondellum, ex *Epistolis* ad *Gallos*, *epist.* 193. 194. 196. abunde patet. Confer *Rivetum*, *T.* 2. *Oper. pag.* 1079.

BLONDUS (Flav.) Foroliviensis, tempore Eugenii IV. Pontif. floruit. Scripsit Romae triumphantis libros X. Romae instauratae libros III. Italiae illustratae libros IIX. Item, Historiarum ab Anno 407. usque ad A. C. 1440. decades III. De Blondo *Job. Gobelinus* ita judicat: Procul Blondus ab eloquentia prisca fuit: neque satis diligenter, quae scripsit, examinavit: non quam vera, sed quam multa scriberet, curavit. Nec dissentit *Autor Dialogi de Reparat. Ling. apud Gisanium, pag.* 396. Blondus (inquit) plura in Historia scripsit, quam recentiorum quisquam. Omnia, ut libere dicam, quae sentio, meliore fide tradidit, quam eventu: utpote is, qui nonnulla, quibus ea perquirenda dederat, temere crediderit. Nam per se omnia videre potuisse, absurdum est credere: cum nec ex autore uno, sed pene innumeris, atque illis ipsis ambiguis & variantibus, multa quaerenda essent: nec ipsa dicendi figura multum ei favoris conciliat. Nam praeterquam, quod ubique fere lutulentus fluit, dum nervorum robori studet, praepinguem nimis & obesum se reddidit: ademitq; nimia corpulentia venustatem Historiae: sine qua prodesse quidem potest, delectare vero minime: sed haec ille accurata narratione rerumq; varietate compensat. Mortuus est Romae, Anno 1463. pauper, ut Philosophum decebat, septuagenarius. Vid. *Hanckius, part.* 1. *de Scr. R. R. pag.* 201. *Olearius in Abaco, pag.* 87.

BLONDUS (Joseph.) Agrigentinus, Siculus, An. 1598. obiit. Reliquit Meditationes sacras. Vid. *Alegambe, pag.* 285.

BLONDUS (Mich. Ang.) Anno 1542. claruit. Scripsit de origine morbi Gallici; Item, de canibus & Venatione: de diebus Decretoriis & causis: de maculis corporis: Physiognomiam, &c.

BLONSKI (Adam) de Statu aevi nostri, Anno 1669. Venet. quaedam commentatus est.

BLONY (Nic.) alias Plonius, Episcopus Posnaniensis, An. 1438. claruit. Composuit sermones de tempore & Sanctis. Vide, PLONIUS.

BLOSIUS (Lud.) Hanno, Anno 1566. obiit. Opera ejus in unum corpus redegit & edidit *Jac. Fojus*, An. 1615. Videatur *Swertius, pag.* 518. *Placcius, pag.* 183.

BLOTIUS (Hugo) Delphius, An. 1564. vixit. Elaboravit Orationes. Vid. *Lambecius, T.* 1. *Biblioth. Caesar. c.* 41. 42.

BLUMBACHER (Chr. Andr.) scripsit de Servitutibus praedialibus, An. 1673.

BLUMEN (Jac.) JCtus, edidit processum Cameralem, An. 1664.

à BLUMENFELD (Pet. Larson) composuit Annotationes Historico Politicas in Cornelium Nepotem, An. 1664.

BLUMERELLUS (Joh.) collegit flores Poëticarum Elegantiarum, An. 1630.

BLUNDUS (Fr. Andr.) à *Leone Allatio in A. U. pag.* 103. inter viros doctos collocatur.

BLYENBURGIUS (Damasus) Vide, BLIENBURGIUS.

BLYSSEMIUS (Henr.) Vide supra, BLISSEMIUS.

de BOATERIIS (Petrus) JCtus, A. 1306. floruit. Ad Summam Rolandinam, de arte Notariatus, commentatus est.

BOBA (M. Ant.) Casalensis, Card. Romae, An. 1575. obiit. *Thuanus, l.* 61. poëticam felicitatem & eleganter loquendi ac scribendi facultatem ipsi tribuit. Carmina ejus apparent, *T.* 1. *Delit. Ital. p.* 441.

BOBADILLA (Nic.) Hisp. unus ex X. primis Ignatii sociis, An. 1590. octogenarius fermè decessit. Reliquit librum de Christiana conscientia. Vid. *Alegambe, pag. 349.*

de BOBIO (Ubertus) Parmens. JCtus, Anno 1227. floruit. Composuit libellum, qui Patria potestas inscribitur: Item, Tractatum de positionibus. Extat *T. 4. Tract. tract.* Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, l. 2. c. 30.*

BOCAUDUS (Joh.) edidit Tabulas curationum ex Galeno contractas, fol.

BOCCAFERREUS (Lud.) Bononiens. celebris Philosophus, Anno 1555. obiit. Scripsit in libros de Cœlo: item, in libros de anima: in Metaphysicam, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 177.* Vide, BUCCAFERREUS.

BOCCALINUS (Trajanus) Romanus, vir acri ingenio, ad jocandum cum aliquo maledicto facetus, omni elegantia doctrinæ excultus, scripsit librum, in quem omnia in monte Parnasso acta, ac Romam perlata referuntur. Idem librum, cui *Lydii lapidis* nomen fecit, edidit, qui ipsi ultimum exitium attulit. Quia enim in eo libro ostendere conabatur, Regis cujusdam potentissimi opes non esse tam validas, ut labefactari non possent, die quodam Venetiis, ubi se tutum fore sperabat, à quatuor validis hominibus sacculis, arena plenis, ita contusus commitigatusque est, ut ex ea verberatione supremum diem obierit, nec Apollo eum incolumem præstare potuerit, cui summam rerum omnium tribuerat. Vid. *Nicius Erythræus, part. 3. Pinacoth. pag. 222. Joh. Rhodius, in Aut. suppositiitiis, pag. 42.* Inepti sunt, qui in Boccalini libris artem Chymicam contineri, aliis persuadere conantur.

BOCCANGELINUS (Nic.) Hispanus, Imperatoris Medicus, An. 1604. claruit. Scripsit Tract. de febribus, morbis malignis, & pestilentia, Madriti.

de BOCCATIIS (Virginius) composuit Constitutiones Ægidianas, Anno 1576. Item, Tract. de Manutentione, A. 1587.

BOCCATIUS (Joh.) Certaldensis, natus est, An. 1314: obiit, An. 1373. Exaravit Genealogiam Deorum; quamvis non desint, qui eam ex alio transcriptam affirment: item, Historiæ Romanæ Compendium: ut & libros de claris viris & mulieribus. De ejus Flammetta, *Barthius in 1. part. Statii, pag. 441.* legi poterit. Vid. *Jovius in Elog. numero 6. Hanckius, pag. 1. de Scr. R. R. pag. 105. Olearius in Abaco, pag. 231.*

BOCCHINUS (Barth.) Bononiensis, Anno 1641. editis poëmatibus inclaruit.

BOCHIUS (Achill.) Bononiens. An. 1508. floruit. Ejus Historiarum Bononiensium XVII. libri manuscripti Bononiæ asservantur. Condidit quinq; libros Symbolicarum quæstionum, teste *Bumaldo. Claud. Minos in Alciat. pag. 14.* laudat eum ab ingenio, & in Emblematibus scribendis summum se artificem præstitisse, aff. Carmina ejus leguntur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 443.*

BOCCONE (Paulus) nobilis Panormitanus, collegit icones vel descriptiones rariorum plantarum Siciliæ, Melitæ, Galliæ & Italiæ, editas Oxonii, Anno 1674. in 4.

BOCERUS (Henr.) celebris JCtus, Anno 1618. claruit. Tract. de regalibus: de homicidio: de Bello & Duello: de Jurisdictione: de furtis, de torturis, de donationibus, &c. composuit.

BOCERUS (Joh.) Danus, An. 1550. floruit. *G. Sabinus* eum *Ovidio Nasoni* comparat. Reges Daniæ versu Elegiaco expressit. Carmina ejus extant, *T. 1. Delit. Germ. pag. 656.* Vid. *Loticbius, p. 4. B. P. pag. 50.*

BOCHALINUS (Joh. Franc.) Asulanus, Medicus, Anno 1546. floruit. Scripsit Apologiam adversus aliquot *Donati Mutii* in Hippocratem & Galenum convitia; item, Epistolam de secanda in prægnantibus vena.

BOCHARTUS (Matth.) edidit Diallacticon, An. 1662. Sedani. Item, libellum de Reliquiarum origine & cultu.

BOCHARTUS (Sam.) Rhotomagensis, An. 1667. obiit. Fuit Theologus & Philologus eximius. Scripsit Hierozoicon, fol. item, Geographiam sacram. Videatur *Colomesius, in Gallia Orient. pag. 736. & 261.*

BOCHELLUS (Laur.) Crespiensis, edidit Decreta Ecclesiæ Gallicanæ, An. 1609. Paris: Item, Enchiridion Christiani JCti, An. 1618. ut & Thesaurum Juris publici, 2. Tomis, quem tamen *Ph. Labbe, in B. B.* multorum errorum promtuarium indigitat.

BOCHELLUS (Lud.) Gallus, versibus famam meruit. Carmina ejus exhibet *T. 1. Delit. Gall. pag. 546.*

BOCHIUS (Francisc.) librum de Illustribus Florentinis, Anno 1607. in 4. edi curavit.

BOCHIUS (Joh.) Bruxellens. An. 1609. obiit. Composuit Historiam Davidicam, An. 1608. item, Carmina, quæ leguntur, *T. 1. Delit. Belg. pag. 653.* Videatur *Sweertius, pag. 397. Ghilinus, vol. 2. p. 120.*

BOCHIUS (Joh. Ascanius) Johannis filius, Antverp. versus struxit, cui videre est, *Tomo eodem Delit. Belg. pag. 839.* Confer *Sweertium, pag. 390.*

BOCHUS (Cornel.) inter Vett. Romanos scriptores à *Plinio* aliquoties allegatur: item, à *Solino.*

BOCKELIUS (Guilh.) de publicis judiciis, Anno 1628. commentatus est.

BOCKELIUS (Mart.) JCtus, scripsit de Jure Protectionis Clientaris, An. 1647.

BOCKELMANNUS (Joh. Frid.) Steinfurtensis, JCtus, natus est, Anno 1633. Exercitationes ad Pandectas: item, Tract. de navi & navigatione, An. 1662. elaboravit.

BOCKENBERGIUS (Pet. Cornelis.) Gaudanus Batavus, Anno 1601. vixit. Edidit priscos Bataviæ & Frisiæ reges, teste *Sweertio.*

BOCKHOLD (Joh.) scripsit Memoriam crucis & passionis Christi, An. 1651.

BOCKSTADIUS (Joh.) composuit Ideam Concionum ad Romanos, An 1619.

BOCKLERUS (G. Andr.) Scholam militarem modernam, An. 1666. vulgavit.

BOCLERUS (Joh. Henr.) Heilbronnensis, An. 1673. obiit. Argentinæ Historiarum & Politices professione functus est. Scripsit Notas In Grotium de Jure belli & Pacis: Museum: fasciculum Dispp. Politicarum: Comment. in Vellejum, &c.

BODÆUS (Joh.) à Stapel, Theophrastum de Plantis, fol. notis illustravit.

BODECHERUS (Janus) reliquit poëmata, An. 1637

BODECHERUS (Nic.) scripsit Sociniano-Remonstrantismum, An. 1614.

BODENBORCHIUS (Dan.) collegit fasciculum earum rerum, quæ à S. Patribus scriptæ sunt, An. 1596.

BODENIUS (Joh.) Conciones in Decalogum, in 4. An. 1625. Lovan. publicavit.

BODENSCHATZIUS, edidit Florilegium Portense, 2. voluminibus, in 4.

BODENSTEINIUS (Adam) Theophrasti Paracelsi discipulus, Anno 1577. obiit. De scriptis ejus & Epitaphio, *Melchior Adamus in Medicis, pag. 232.* consuli poterit.

BODENSTEIN (Andreas) aliàs à patria CARLSTADIUS dictus, An. 1541. obiit. Primo Wittebergæ Theologiam docuit: post Iconoclasta factus ad Calvinianos transiit, nec non Basileæ 10. annis conçionando & disputando sese exercuit. Varios libellos de S. Cœna composuit, in quibus statuit, corpus Christi non esse in S. Cœna aut comedi corporaliter: item Tropum inesse verbis Institutionis, & τὸ HOC non panem, sed corpus Christi denotare, ut sit *sensus*: Accipite, edite panem hunc in mei memoriam. Hic enim sedet corpus meum, quod pro vobis traditur. Plura ejus Scripta *Melchior Adamus, pag. 87.* enumerat. Confer *Olearium in Abaco, pag. 99.*

à BODENSTEIN (Libor.) JCtus, scripsit de Jure divortii, ratione adulterii, Anno 1601.

BODEUS (Steph.) JCtus, in Institutiones, Anno 1555. Paris. commentatus est.

BODINUS (Joh.) Andegavensis, JCtus & Politicus, An. 1596. septuagenario major obiit. *Oppiani* Cynegetica Latinè vertit, doctoque commentario illustravit. De Republica opus ingens composuit. Dæmonomaniam quoque elaboravit. Paulò ante mortem Naturæ Theatrum publicavit. Fertur etiam extare aliud ejus volumen adhuc ineditum *de rerum sublimium arcanis.* Affectui plus justo cum indulsisse, viri docti pridem observarunt. In gratiam popularium sæpè falsa asserere non dubitavit, qualia sunt, Imperatorem Rom. Turcæ tributarium esse: Germaniam esse Galliæ provinciam: Principes Germaniæ Regni Gallici ligios esse vasallos, statuens secum, licitum sibi, suorum popularium dignitatem honesto mendacio tueri. *Cujacius* Bodinum *Audium sine bono* vocare solebat. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 74. Thomasius de plagio, §. 373.* Judicium *H. Grotii* de Bodino, vide in *Epist. ad Gallos, pag. 406.*

BODIUS

BODIUS (Alex.) Scotus, An. 1601. obiit. Poësi inclaruit. Vid. *Loticb. p. 4. B.P. pag. 128.*

BODIUS (Herm.) Unionem dissidentium edidit, Colon. An. 1531.

BODIUS (Rob.) Scoto Britannus, Anno 1627. mortuus est. Scripsit in Epistolam ad Ephesios, Lond.

BODO, primus Mariævallensis cœnobii Abbas, An. 1147. obiit. Collegit Flores ex optimis sacris & profanis Oratoribus, teste *Meibomio.*

BODOCKUS (J.) edidit Rosam Varniacam, An. 1648.

à BOECOP (Arn.) Gelder, An. 1622. obiit. Exaravit Epistolam de nomine *Hubertus*, & aliis ejusdem terminationis nominibus: item, Dialogum, de Catholica Justi Lipsii religione. Videatur *Alegambe, pag. 46.*

BOENERUS (Joh.) composuit delineationem fratrum Minorum, Antverp. Anno 1635.

BOENINGIUS (Joach.) de Patria Christi, Anno 1662. quædam meditatus est.

BOERIUS (Nicol.) Montepessulanus, JCtus, An. 1553. obiit. Edidit Decisiones Senatus Burdegalensis: item, librum de ordine graduum: & alium de potestate Legati à latere. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. l. 2. c. 153.*

BOESSIUS (Dionys. Salvagn.) An. 1661. Commentarium in Ovidii Ibin elaboravit, cui addidit *Philonem Byzantium*, de septem mundi miraculis.

BOETHIUS (Anic. Manlius) Severinus, vir Latinè & Græcè doctissimus, in omni disciplinarum genere excellens, quoq; Roma à Varronis temporibus non habuit undicunque doctiorem, tempore, Anastalii, Imp. & Theodorici, Gothorum R. claruit. Scripsit quinque libros de Consolatione, cùm Ticini in exilio viveret. Cùm ob literas, ad Anastasium Imp. scriptas, & alia quædam suspectus esset Theodorico Regi, quasi studeret recuperandæ libertati, jussu ejus unà cum socero Symmacho, Anno 524. interemtus est. In *Epitaphio* suo ita loquitur:

Mæoniæ & Latiæ linguæ clarissimus, & qui
Consul eram, hic perii missus in exilium.
Et quia mors rapuit, Probitas me vexit ad auras,
Et nunc fama viget maxima, vivit Opus.

Erasmus in Ciceroniano, pag. 149 Boëthius, (inquit) egregius Philosophus, poëta non pessimus, à Ciceronis dictione longe semotus. De scriptis Boethii, *Phil. Labbe, T. 1. dissert. de S. E. pag. 204. Olearius in Abaco, pag. 87.* & alii legi poterunt.

BOETHIUS (Henr.) scripsit de religione vera & falsa, An. 1611.

BOETHIUS (Hector) Scotus, An. 1510. claruit. *Buchananus, l. 2. rerum Scotic.* eum artium liberalium cognitione, supra quam illa ferebant tempora, insignem fuisse, tradit. Historiam Scoticam libris 17. complexus est, quam postea *Job. Ferrerius* continuavit. Vid. *Jovius, num. 134. Olearius, pag. 199.*

BOETHUS, Βοηθός, Peripateticus, in Categorias Aristotelis, teste *Porphyrio & Dexippo* commentatus est.

BOETHUS, Tarsensis, Poëta, tempore Augusti vixit. Condidit Carmen in victoriam, quam de Bruto Cassioq; Octavius & Antonius in campis Philippicis consecuti erant. quemadmodum *Strabo l. 14. pag. 674.* refert.

BOETIANUS (Steph.) Sarlotanus, Anno 1563. obiit, ætatis 33. *Thuanus, l. 36.* vocat virum admirando ingenio & multiplici eruditione cum exquisita facundia conjuncta insignem. Scripta ejus acuta & elegantia *Michaëlis Montani* cura in lucem prodierunt. *Thuanus* in specie *Anthenotici* meminit.

BOETIUS (Anselmus) Brugensis, Rudolfi II. Imp. Medicus, Historias Gemmarum & lapidum libris tribus illustravit. Vide, BOOT.

BOETIUS, Transilvanus, An. 1345. floruit. Exaravit opus de mundi æternitate. Vid *Sigism. Ferrarius in Hungaria, pag. 443.*

BOEUS, Βοῖος, scripsit Ornithologiam, & citatur ab *Ant. Liberali, narratione, 3. 5. 7. 11. 16. 18. 19. 20.*

BOFFÆUS (Jac.) librum de Officio ovium & pastorum, contexuit.

BOGAERTUS (Jac.) Lovan. Medicus, An. 1520: obiit. Condidit Collectarium in Practicam Avicennæ, 5. voluminibus. Vid. *Sweertius, pag 356.*

BOGAN (Zach.) edidit Comminationes Scri-

Scripturæ: Item, Homerum ἰβερίζοντα, An. 1658. Oxoniæ.

BOGDANUS (Mart.) ſcripſit Tract. de recidiva morborum, Anno 1659. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 99.*

BOGERMANNUS (Joh.) annotationes contra *H. Grotium*, Anno 1614. evulgavit.

BOHEMUS (Euſebius) Epitomen Hiſtoriæ Eccleſiaſt. Nov. Teſt. Anno 1626. item, Aproſopolepſiam divinam, Anno 1631. in 4. edi curavit.

BOHEMUS (Joh.) Aubanus, mores Gentium, Anno 1576. peculiari libello expoſuit.

BOHEMUS (Mart.) edidit ſpectaculum Paſſionis Chriſti, contemplationem Hominis, & alia.

BOHEMUS (Maurit.) Colbergâ Pomeranus, ſcripſit Centuriam obſervationum Practicarum, Anno 1662. item, Stillicidium fontis ſacri, An. 1664.

de BOHL (Pet.) edidit Probationem Miſſæ, Lugd. An. 1588.

BOHLIUS (Samuel) Pomeranus, Anno 1639. obiit. Reliquit Comment. In orationem 3. Eſaianam: Tract. de formali ſignificationis eruendo; de diviſione Decalogi: de matrimonio Comprivignorum: Ethicam ſacram: Comment. in Proverbia Salomonis, &c. Videatur *H. Witte, in Theol. pag. 471.*

BOHORIZ (Adam.) de Lingua Ruſſica ſcripſiſſe dicitur.

BOHYRÆUS (Arn.) Veſunenſis, Aquitanus, A. 1618. Elegias, Toloſæ, in lucem miſit. In his non niſi ſacra tractat. Vid. *Alegambe, pag. 46.*

BOICH (Henr.) JCtus, ſcr. Comm. ad Decretales Gregorianas, Anno 1498. Item, de Jure Patronatus.

BOIDUS (Fabric.) An. 1593. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 49.*

BOJEMUS (Mich.) texuit Hiſtoriam de ſomniis, eorumq; eventibus, An. 1587. item, de Auguſto, Electore Saxoniæ, An. 1586.

BOJERUS (Laur.) Suecus, Anno 1606. claruit. Carolomachiam, i. e. victoriam Sigiſmundi III. Regis Polon. de Carolo Sudermaniæ duce relatam, tribus libris decantavit. Vid. *Alegambe, pag. 295.*

BOIS (G.) JCtus, Dicta aurea collegit.

du BOIS (Jac.) librum de veritate & autoritate ſacra contra Wittichium, Anno 1655. Dialogum, Theologico-Aſtronomicum, Anno 1653. Commentarium in Acta Apoſtolorum, &c. exaravit.

du BOIS (Nicol.) in Regulas utriusq; Juris, An. 1653. Lovan. commentatus eſt.

BOISCUS, Βοίσκος, Tetrametrum reperiiſſe dicitur. Sic enim *Rufinus, libro de Metris Comicis:* Tetrametrum primus fertur poſuiſſe Boiſcus. Fuit autem hic Boiſcus non Romanus, ſed Cyzicenus, ceu oſtendit Epigramma, quod ex *Herodoto Rufinus* adducit:

> Βοίσκος ὁ ἐκ Κυζίκου παντὸς γραφεὺς ποιήματος
> Τὸν ὀκτάπουν εὑρὼν στίχον Φοίβῳ τίθησι δῶρον.

id eſt: Boiſcus iſte Cyzicenus; ſcriptor omnis carminis, verſum pedum octo reperit, Phœboq; dedicavit.

BOISIUS (Joh.) Anglus, An. 1625. obiit. Scripſit in Pſalmos. Vid. *Colomeſ. in Cimel. pag. 161.*

BOISIUS (Joh.) Sudovolgienſis, A. 1640. obiit. Collationem Veteris Interpretis cum Beza & aliis, in Evangelia & Acta: item, Notas in Chryſoſtomum elaboravit.

BOISSARDUS (Joh. Jac.) Veſuntinus, An. 1602. obiit. Compoſuit Bibliothecam Chalcographicam, in qua icones virorum illuſtrium exprimuntur, additis diſtichis, raro argutis, ut plurimum inſipidis, judice *Hallervordio*. Item, Topographiam & Antiquitates urbis Romæ, 3. voluminibus: & Tract. de Divinatione, præſtigiis magicis, & Diis fatidicis antiquorum. Carmina ejus leguntur, *T. 1. Delit. Gall. pag. 548.* Videatur *Mart. Hanckius de Script. Rerum Rom. pag. 548. Loticbius, pag. 4. B. P. pag. 78.*

BOKELIUS (Joh.) de Philtris, A. 1599. in 4. commentatus eſt.

BOLDERIUS (Matth.) Veronenſ. Medicus, Anno 1461. floruit. Vid. *Chioccus, pag. 74.*

BOLDIUS (Nicol.) ſcripſit de Apparitionibus, & Spirituum reditu, teſte *Sandero*.

BOLDONIUS (Octav.) Mediol. Epigraphiam, ſive tract. de ratione Elogiorum & Inſcriptionum componendarum, Peruſii, A. 1660. publicavit. Vid. *Chimentellius de J. B. pag. 24.*

BOLDONIUS (Sigiſm.) Mediolanenſ. compoſuit Tractatum de Fœtu: item, Apo-

Apotheosin vel carmen in mortem Philippi III. Hispaniarum Regis. Vid. *Ghilinus*, vol. 1. pag. 208.

BOLDUANUS (Paulus) Stolpensis, Bibliothecam Theolog. & Philosoph. Anno 1614. adornavit. De qua vid. *Ph. Labbe*, in B. B. pag. 167.

BOLDUCIUS (Jac.) vid. BOULDOUCH.

BOLERANUS (Matth.) Historiam sacram in Epitomen contraxit, Paris. An. 1668.

BOLERUS (Mart.) in quasdam Orationes Ciceronis commentatus est.

BOLFRASIUS (G. H.) JCtus, scripsit de Pignoribus & Privilegiis creditorum, An. 1601. in 4.

BOLIUS (Jac.) Græcæ linguæ Professor Regiomontanus, dissertationem edidit, An. 1647. cui Titulus: Justa & moderata absentiæ ab exequiis & justis funebribus, funeri linguæ Hellenisticæ paratis, excusatio & venia, quam ab iis, qui idiotismum Hebræum in Nov. Testamenti Tabulis negando, funus linguæ Hellenisticæ procurant, iis vero, qui Solœcismos & Barbarismos eidem impingendo, prorsus efferunt ac contumulant, impetrare conabitur, &c. Videatur *Placcius*, pag. 66.

BOLLA (Barth.) collegit Thesaurum proverbiorum Italico Bergomascorum, An. 1604.

BOLLANDUS (Jac.) edidit Acta Sanctorum, Tomis 2. An. 1643. fol. Vid. *Alegambe*, pag. 228.

BOLLANUS (Dominicus) scripsit quæstionem de conceptione Virginis Mariæ.

BOLLINGERUS (Ulr.) Paraphrasin Nonni Latinam, An. 1597. composuit.

BOLLUS (Didacus Torres) Villalpandensis, Hisp. An. 1638. obiit, ætatis 88. Res apud Peruanos à Patribus Soc. Jesu gestas historicâ relatione exposuit. Vid. *Alegambe*, pag. 94.

BOLNESTUS (Edoard.) auroram Chymicam, in 8. An. 1675. contexuit.

BOLOGNETUS (Albert.) JCtus, Anno 1562. floruit. De verborum obligationibus commentatus est.

BOLOGNETUS (Joh.) Bonon. JCtus, An. 1533. claruit. Extant ejus Consilia.

BOLOGNINUS (Angel.) Medicus, Anno 1506. floruit. Materiam de cura Ulcerum exteriorum peculiari libro exposuit Videatur *Bumaldus*, pag. 17.

BOLOGNINUS (Barth.) Authenticam, Ne filius pro patre, A. 1542. docto Commentario illustravit.

BOLOGNINUS (Lud.) Bonon. JCtus, An. 1508. obiit. Bononiæ & Ferrariæ jura docuit. De Indulgentiis librum luculentum composuit: item, Historias summorum Pontificum. Vid. *G. Panzirolus in JCtis*, l. 2. c. 130. *Bumaldus* p. 153.

BOLSAMIUS (Urbanus) Bellunensis. Vide, URBANUS.

BOLSECUS (Hieronymus) vitam *Theodori Bezæ*, Ingolst. Anno 1584. calamo expressit.

BOLTONUS (Rob.) Anglus, scripsit de quatuor novissimis: item, Professorem carnalem.

BOLTONUS (Sam.) de Peccato & dominio Fidei nonnulla meditatus est.

BOLTZIUS (Val.) de Coloribus cum cura scripsisse fertur.

BOLUS, Βῶλος, Democritéus Philosophus, condidit librum de Arte Medica, teste *Suida*.

BOLUS, Mendesius, Pythagoricus, scripsit librum περὶ θαυμασίων, atq; alia, de quibus *Suidas*. Boli nomen *Reinesius*, l. 1. *Var. lect.* c. 25. *Columellæ* 7, 5. & 11, 3. apud quem malè *Dolus* vocatur, & *Varroni*, ubi *Eubolus* perperam legitur, acutè restituit. Confer *Meursium in Comm. ad Apollonium Dysc.* p. 82. Vide, DOLUS.

BOMBACIUS (Casp.) Bononiens. Anno 1624. floruit. Reliquit omnis generis carmina.

BOMBACIUS (Hier.) Medicus, A. 1497. claruit. Vid. *Bumaldus*, pag. 87.

BOMBACIUS (Paulus) An. 1505. vixit. Fuit Græcè & Latinè doctus. De eo ita *Pierius in libello de Infel. Literator.* pag. 41. Eandem fatorum inclementiam (inquit) expertus & Paulus Bombacius, Bononiensis, qui Latinas Græcasq; literas Neapoli summa cum laude publicè professus, à magnæ celebritatis Cardinali, Puccio Romam accersitus, ab eoq; in honore habitus à secretis fuit, liberaliterque tractatus jam locuples effectus erat, cùm ecce repentina prædonum procella urbem Romam invasit, qua capta, cùm is Mecænatem suum, in arcem Æliam confugientem, subsequeretur, supervenienté sicariorum globo oppressus, immanem cædem evitare non potuit. Videatur *Bumald.* pag. 184. & *Erasmus in Ciceroniano*, pag. 165.

BOM-

BOMBASIUS (Calp.) Bon. hist. & poëta, A. 1607. natus est. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 94.*

BOMBELLUS (Raph.) An. 1530. claruit. De Algebra scripsisse dicitur.

BOMBINUS (Paul. Consentinus, edidit primam rerum Hispanicarum Enneadem, Venet. An. 1634. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 209. Alegambe, pag. 362.* multas Orationes, ab ipso habitas, enumerat.

BOMBRA (Franc. Dav.) librum de Arte belli & Pacis, fol. An. 1643. confecit.

à BOMMALIA (Joh.) Anno 1471. floruit. Composuit Planctum Religionis super defectibus religionis cujusque ordinis: item, Tractatum contra Monachos proprietarios.

BOMMELIUS (Henr.) Gelder, bellum Ultrajectinum descripsit, An. 1542.

BOMPAR (Marcell.) Ebredunensis, Gallus, Anno 1623. ætatis 67. obiit. Lud. Richeomi 3. Tractatus contra Calvinianos ex Gallico Latiné reddidit. Vid. *Alegambe, pag. 320.*

de BOMPERTIS (Pet.) JCtus, An. 1330. floruit.

de BON (Johann.) Heteropolitanus, Therapiam puerperarum composuit.

BONA (Joh.) Pedemontanus, Card. scripsit lib. de discretione spirituum, An. 1674. Opus rerum Liturgicarum veteris Ecclesiæ, Anno 1672. Manuductionem ad cœlum, An. 1666. Huic libello, post *Thomam à Kempis*, parem alium haud reperiri, *nonnulli* existimant.

de BONA CASA (Mirabilis) edidit fictam Juditham & falsam ex ea sumtam doctrinam, licere holtem quemcunq; omni in loco sub prætextu amicitiæ & simulationis religionis ex ratione Status interficere, An. 1614 Veronæ, in 4.

BONACCURSIUS (Barth.) Medicus, Anno 1618 claruit. Composuit Theoriam Medicinæ. Item, Tract. de Urinis.

BONACINA (Mart.) Mediolanensis, Anno 1631. obiit Scripsit Theologiam moralem. libros aliquot de Incarnatione Christi, & Gratiæ cælestis præsidiis: item, de Electione summi Pontificis, Opera ejus Lugduni prodierunt, Anno 1630. Vid. *Nicius Erythr. part. 3. Pinacoth pag. 10. Ghilinus vol. 1. pag. 169. & Leo Allatius, in A. U. pag. 18.*

BONACIOLUS (Lud.) Ferrariensis, edidit Enneadem muliebrem. Extat apud *Spachium in Gynæceis.*

BONACOSSA (Hipp.) JCtus, communes Doctorum opiniones uno volumine complexus est, A. 1576. Item, de Equo, servis, &c. commentatus est.

BONACOSSUS (Hercul.) Ferrariens. Medicus, Anno 1520. scripsit de Serapiis & medicinis purgatoriis: item, de Curatione Catarrhi, & ligno Sancto.

de BONACURSO (Hub.) JCtus, Practicam Juris auream edidit, A. 1583. Colon.

BONADUS (Franc.) Santonensis Presbyter, Psalmos Davidicos numeris poëticis expressit. Epistolas S. Pauli, elegiacis versibus itidem paraphrasticè traduxit. Resurrectionem Christi triumphantis quoque carmine expoluit. Alia ejus carmina *T. 1. Delit. Gall. pag. 652.* occurrunt. Vid. *Reinesius, in Epist. ad Daumium, pag. 201.*

BONAGRATIA (F.) summulam quæstionum regularium collegit, An. 1667. Col. Vid. *Placcius, pag. 9.*

BONAGUIDA, Aretinus, Innocentio IV. sedente floruit. De Dispensationibus commentatus est.

BONAFIDES (Franc.) Med. Anno 1558. obiit. Scripsit de cura Pleuritidis per venæsectionem, An. 1533. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 89.*

BONALDUS (Franc.) Mimatensis Gallus, An. 1614. ætatis 63. obiit. Stellam mysticam, An. 1607. item, Speculum divinæ sapientiæ elucubravit. Vid. *Alegambe, pag. 115.*

BONALINUS (Pet.) Veronens. inter Medicos referri meruit. Vid. *Chioccus, pag. 89.*

BONAMICUS (Franc.) Florentinus, composuit quinq; libros de Alimento, Anno 1603.

BONAMICUS (Lazarus) Bassanensis, egregius Philosophus, An. 1552. ætatis 73. obiit. Scripsit peculiarem Tractatum de Motu, fol. Carmina ipsius habentur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 452. Thuanus, l. 11.* ipsi exactam Antiquitatis cognitionem, omnigenam eruditionem, raram eloquentiam & acre judicium tribuit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 144. Imperialis in Museo, pag. 76. Dietericus 1 A. B. pag. 113.* eum Odas Pindaricas Psalmis Davidis prætulisse ait.

BONANNUS (Procop.) Med. librum de admiran-

mirandis rebus Hungariæ composuit, plusquam CC. Tabulis æneis exornatum, qui tamen vel ab hæredibus, vel ab aliis invidiose suppressus est.

BONARS (Thom.) edidit Concordiam scientiæ cum fide, An. 1665.

BONARSCIUS (Clarus.) Vid. SCRIBANIUS.

BONARTIUS (Oliv.) Iprensis, An. 1570. natus est. Scripsit Comment. in Esther: & alium in Ecclesiasticum, fol. Videatur *Alegambe, pag. 360.*

BONASPES (Franc.) in universam Theologiam Scholasticam commentatus est. Aristotelis Politicam quoq; Commentario illustravit, An. 1652. Antv.

BONATUS (Guido) de Forolivio, scripsit de Judiciis astrorum. *Erasm. Schmidius ad Matth. XVI, 28.* eum ante CCCC. annos vixisse aff. *Waddingus in Scr. Ord. Minor. p. 149.* A. 1300. circiter obiisse, tradit.

BONAVENTURA, Balneoregiensis, Albanensis Episcopus, Anno. 1274. obiit. *Alexander Alensis* Præceptor ejus dicere solebat, *videri sibi Adamum in Bonaventura non peccasse*, uti *Sixtus Senens. lib. 4. B. S.* refert. A Sixto IV. Pontifice inter Sanctos relatus est. Multa scripsit, quæ Romæ edita sunt, in octo Tomos distributa. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 88. Waddingus in Scr. Ord. Minor. pag. 61. & seq.*

BONAVENTURA (Frid.) Urbinas, Græcè & Latinè doctissimus fuit. Varia scripsit, quibus immortale nomen sibi comparavit. In eruditorum manibus sequentia versantur: Opus de octimestri partu: de anni Hippocratici partitione: de Monstris: de æstu maris: de calore cœli: de via lactea: de cane rabido: de ventis: de jure regni: Themistii Paraphrasis, &c. Claruit, An. 1592. Vid. *Nicius Erythræus, part. 1. Pinacoth. pag. 276. Alegambe, pag. 116.*

BONAVIDIUS (M. Mantua) Patavinus JCtus, An. 1582. obiit. Composuit in utroq; Jure XL. volumina. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. l. 2. cap. 168.*

de BONCAMPAGNIS (Cataldus) JCtus, de Syndicatu commentatus est.

BONCAMPAGNUS (Hugo) Gregorius XIII. dictus, An. 1530. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 227.*

BONCIARIUS (Marc. Antonius) reliquit Epistolas. *Lipsius, cent. 5. ep. 71.* vocat Italiæ Homerum. Videatur *Saussay, pag. 216.*

BONEFIDIUS (Enimundus) Chaboviensis, JCtus, A. 1574. Genevæ obiit. Pedem, teste *Thuano, l. 59.* patria nunquam extulit, & tamen Græcis, Latinis & Hebraicis literis ita egregiè instructus erat, ut in celeberrimis orbis Academiis operam studiis dedisse sub præstantissimis magistris crederetur. In Juris scientia adeo excelluit, ut *Jac. Cujacius*, qui principatum illius tenebat, scripserit: Si moriens rogetur, ut olim Theophrastus, non alium habere se, quem discipulis suis successorem posset ostendere. Vid. *Colomesius in Gallia Orient. pag. 57.*

BONEFONIUS (Joh.) Arvernus, composuit Pancharin & alia carmina. Vid. *T. 1. Delit. Gall. pag. 637.*

BONERUS (Matth.) Venlonianus, JCtus, An. 1614. obiit. Extat ejus Declamatio pro Sclopo, opposita vituperio Sclopi Erycii Puteani, teste *Swertio.*

BONETHUS (Nicol.) Minorita, Metaphysicam, Anno 1493. edidit, Barcinone.

BONETTUS (Paulus) Bergomas, A. 1655. obiit. Edidit Pantheon Romano-Bergomense.

BONETUS (Laur.) Atrebas, Anno 1572. floruit. Scripsit institutiones utriusque linguæ.

BONETUS (Theoph.) composuit Pharum Medicorum, An. 1668.

BONFADINUS (Vita) Anno 1641. claruit.

BONFADIUS (Jac.) Veronensis, soluto & pedestri scribendi genere excelluit. Ob rem tacendam Genevæ, cujus urbis Historiam aliquot annorum conscripserat, An. 1560. securi percussus est, teste *Thuano, l. 26.* Carmina ejus collegit *J. Gruterus, T. 1. Delit. Ital. pag. 479.* Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 70.*

BONFIGLIUS (Achill.) JCtus, Patavinus, hoc tempore clarere dicitur.

BONFILIOLUS (J. P.) JCtus Bononiensis, An. 1596. claruit. Composuit Additiones ad Decisiones *Modeani*, JCt.

BONFINIUS (Ant.) Asculanus, An. 1500. vixit. Matthiæ Corvini, Hungariæ R. impulsu, Hungaricarum rerum commentarios confecit. Librum etiam de pudicitia conjugali & virginitate contexuit, qui teste *Bellarmino*, in indice Roma-

Romano prohibitus est. Vid. *Zeillerus, part. 1. Scr. Hist. pag. 21. Olearius in Abaco, pag. 41.*

BONFIOLUS (Ant.) JCtus, A. 1609. floruit. Scr. de vera Sacerdotis perfectione.

BONFIOLUS (Dominicus) Medicus, Anno 1528. claruit. Vid *Bumaldus, pag. 59.*

BONFIOLUS (Horat.) Italus. Meminit ejus *Gr. Letus, in Ital. regn. pag. 168.*

BONFIOLUS (Silv.) peritissimus rei Herbariæ & Anatomicæ esse dicitur. Vid. dictus *Letus, pag. 119.*

BONFONIUS (Pet.) condidit librum de Antiquitatibus Parisiensibus.

BONFRERIUS (Jac.) Dionantensis, natus est, Anno 1573: obiit, Anno 1643. In Pentateuchum commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 194.*

BONGARSIUS (Jac.) JCtus, Orator & Philologus, An 1554. natus est: obiit, An. 1612. Scripsit Notas in Justinum. Ejus Epistolæ ante aliquot annos in lucem prodierunt. Vid. *Casaub. in Epist. 608. 699.*

BONHERBA (Raph.) edidit duas partes Problematum sacrorum in Evangelia, An. 1670. Moguntiæ.

BONHOMIUS (Franc.) collegit decreta Ecclesiasticæ reformationis, An. 1585. Carmina ejus leguntur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 483.*

BONIFACIUS, Anglus, Moguntinus Episcopus, tempore Leonis Isauri, Imp. claruit. Prius *Winifridus* dictus erat: at Bonifacii nomen à Gregorio Papa accepit. Hic Francos cis Rhenum, Hassos & Thuringos, teste *Adamo l. 1. Hist. Eccles.* Christo & Ecclesiæ copulavit. Tandem à Frisonibus martyrio coronatus est, Anno Christi 754. uti *Sigebertus* tradit. Male *Platina, in Greg. II. pag. 143.* in Africa ab hostibus Christiani nominis occisum esse, perhibet. Vitam ejus *Wilibaldus* discipulus consignavit. Reliquit Epistolas, quas *Nicolaus Serarius* Jes. edidit atque Notis illustravit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 89.*

BONIFACIUS (Balth.) Rhodiginus, Archidiaconus Tarvisinus, edidit tract. singularem de Archivis, Venet. A. 1632. librum de Gente Contarena: ut & de gestis Fr. Mariæ Ruverii: item, quinque Musarum partes: Conjecturas in Martialem, An 1635. &c. Extat etiam ejus Historia Ludicra, An. 1656. impressa.

BONIFACIUS (Joh.) Civitatensis Hisp. An. 1607. claruit. Exaravit Institutiones pueri Christiani: item, quinq; libros epistolares de Sapiente fructuoso. Vid. *Alegambe, pag. 228.*

BONIFACIUS (Joh.) JCtus, A. 1635. expiravit. Scripsit Historiam Tarvisinam, in 12. libros digestam: item, Comment. de Furtis. Vid. *Thomasinus, part. 2. p. 320.*

BONIFACIUS (Joh. Bernh.) Neapolitanus, composuit Epigramma de Literarum contemtu, quod legitur, *T. 1. Delit. Ital. pag. 488.*

BONINCONTRIUS (Laur.) Miniatensis, (teste *J. C. Scaligero, l. 6. de re poët. pag. 798.*) edidit tres libros rerum Cœlestium: quorum argumento stilus est longè inferior. Non pauca tamen attentius legenti placere possunt. Scripsit etiam Comment. in Manilii libros Astronomicorum, Romæ, Anno 1584. Vid. *Jos. Scaliger, in proleg. ad Manil.* item, *pag. 1. 263. 266.*

BONJOHANNES (Azo) JCtus, An. 1335. floruit. In Jus Canonicum commentatus est.

BONITUS (Antonius) Cucharanus, Anno 1510. obiit. Ob singularem erga pauperes beneficentiam, *pater pauperum* dictus est. Manuale Casuum conscientiæ reliquisse fertur. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. min pag. 30.*

BONJUR (Jac.) collegit Axiomata in Pandect. An. 1550.

BONIUS (Bened.) Cortonensis, JCtus, scr. de Censibus. Extat *T. 6. Tract. tract.*

BONIUS (Thom.) edidit Horifugia, Venet. An. 1577. item, librum de facultate Poëtica, An. 1608.

BONIZO, Sutrinus & Placentinus Episcopus, An. 1089. occisus est. Reliquit Epitomen Historiæ Pontificum Rom. à S. Petro usq; ad Urbanum II. item, Syntagma Decretorum Ecclesiasticorum. Vid. *Lambecius, T. 2. Bibl. Vienn. pag 793.*

BONNETUS (Claud.) Compendium operum Sennerti confecit, An. 1655.

BONNO, tempore Arnulfi floruit. Scripsit de rebus sui temporis.

BONNUS (Herm.) Westphalus, obiit, A. 1548. Condidit quorundam Martyrum vitas: item, Chronicon Lubecense: Carrionis vero Chronicon Latinitate donavit.

de BONNYERS (Marc.) Atrebas, natus est, An. 1595: obiit, An. 1631. Edidit

 Advo-

Advocatum animarum Purgatorii. Vid. *Alegambe,pag.322.Maref.2.Tirin.p.446.*

de BONO (Blas.) Philosophus Bononiens. Anno 1624 claruit. Vid. *Bumald.pag.40.*

BONOMIUS (Joh.Fr.) Italus, scripsit Emblemata moralia, Epigrammata, Epistolas, Democritum & Heraclitum,&c. Videatur *Gr. Letus, in Ital. regn. pag. 145.*

de BONONIA (Ang.) An. 1400. claruit. In libros Sententiarum commentatus est.

de BONONIA (Joh.) Anno 1550. floruit. Scripsit de Prædestinatione.

de BONONIA (Sigism.) An. 1606. vixit. Composuit Tractatum de electione & potestate Prælatorum, aliorumq; officialium.

BONONIUS (Hier.) Tarvisinus, tabe periit. *Pierius de Inf. Liter. pag. 72.* à studio antiquitatis & poësi eum valdè commendat.

BONSIGNORIUS (Joh.) JCtus, Anno 1351. floruit.

BONSSARDUS (Gofredus) edidit Eusebii Historiam Ecclesiasticam, An. 1492.

de BONSTETTEN (Albertus) Baro, Anno 1491. claruit. Composuit Historiam Austriacam, quæ in Bibliotheca Viennensi adhuc inter manuscripta extare dicitur.

BONTEMPSIUS (Aug.) Atrebas, carmine Heroico vitas Landelini, Ursmari, Eremini & Dodonis expressit.

BONTEMPS (Leger.) vel Leodegarius Agathochronius, Anno 1560. inclaruit. Vid. *Colomesius, in Gall. in Orient. pag. 25.*

BONTIUS (Gerh.) Medicus, natus est, An. 1538: obiit, An. 1599. Lugduni totos XXIV. annos docuit. Composuit plurima, in Hippocratem præsertim, sed quæ edi noluit. Potius enim eruditionem seculo deesse, quàm Scriptores, existimabat.

BONTIUS (Guil.) Lovaniensis, JCtus, Anno 1454. obiit. Scripsit de Contractibus mercatorum: de Usuris: item, de Differentiis Legum & Canonum.

BONTIUS (Jac.) de Medicina Indorum, A. 1642. Lugd. Bat. librum edi curavit.

BONTIUS (Reinerus) Medicus, A. 1576. natus est.

BONVALORIUS (Christoph.) Bononiens. A. 1615. floruit. Vid. *Bumaldus, p. 49.*

BONVILIUS, edidit Opus Geometricum.

BONVOISIN (Pet.) Audomaropolitanus, A. 1626. obiit. Edidit veram effigiem charitatis Christianæ. Vid. *Alegambe, pag. 373.*

BONUS (Joh.) Patavinus, tempore Alberti Austriaci, Imp. claruit. Condidit opus de Familiis Patavinis: item, de gestis Patavinorum, à natalibus urbis usq; ad Albertum. Vid. *Scardeonius, l. 1. vit. viror. Illustr. classe 10.*

BONIUS (Marc.) JCtus, reliquit Singularia.

BONUS (Pet.) Lombardus, edidit Margaritam pretiosam.

BOONARTIUS (Nic.) Bruxellens. Anno 1610. obiit. Scripsit de Mari non libero. Vid. *Swertius, pag. 572. Alegambe, pag. 351.*

de BOOT (Ansh. Boëtius) Brugensis, Anno 1609. de Gemmis & Lapidibus commentatus est. Vide, BOETIUS.

de BOOT (Arnold.) Belga, Med. D. scripsit Epistolam contra Lud. Capelli Criticam, 4. Paris. An. 1650. Observationes Medicas, A. 1649. Lond. item, Animadversiones sacras in Vetus Testamentum, libris quatuor, An. 1644.

BOQUINUS (Pet.) Gallus, Theologus Calvinianus, An. 1582. obiit. Argentinæ, Heidelbergæ & Lausannæ Theologiam publicè professus est. Scripsit contra Tilem. Heshusium, de Sacra Cœna, & alia ejus generis. Vid. *Colomesius in Gallia Orientali, pag. 32.*

BOR (Pet. Chr.) opera Historica, sex voluminibus distincta, in lucem dedit. Claruit, An. 1630.

BORAVIUS (Joh.) edidit Theatrum Diabolorum, An. 1621.

BORBONIUS (Matth.) Collin. carmina modulatus est. Vid. *T. 1. Delit. Germ. pag. 681.*

BORBONIUS (Nicol.) Vandoperanus, Poëta, An. 1533. claruit. *Erasmus in Epist.* valde eum commendat, & mellitissimum Poëtam nominat. Scripsit Epigrammatum 8. libros, titulo *Nugarum.* Carmina ejus ex parte continentur, *T. 1. Delit. Gall. pag. 766.* Vid. *J.P. Lotichius, pag. 4. B. P. pag. 53.*

BORCH (Pet.) Danus, Xenophontis Herculem carmine Græco heroico, Anno 1595. Lugd. Bat. expressit, teste *Bartbol. in Danis, pag. 118.*

BORCHOLTENSIS (Joh.) JCtus, edidit Comment. in Consuetudines Feudorum, An. 1591.

BOR-

BORCHOLTEN (Joh.) JCtus, natus est, An. 1537: obiit, Anno 1594. De ejus scriptis *Melchior Adamus in Vitis JCtor. pag. 319.* legi potest.

BORCIER (Claud.) Lotharingus, Anno 1632. ætatis 48. obiit. Scripsit coronam 12. Stellarum. Vid. *Alegambe, pag. 80.*

BORCKENSIS (Timannus) librum de Sacramento Baptismatis, Anno 1571. edidit.

BORCULOO (Herm.) descripsit urbem Hierosolymitanam & Loca sacra universæ Palæstinæ. Videatur *Sweertius, pag. 341.*

de BORDES (Jac.) exaravit duos Tomos in Apocalypsin, An. 1658. Paris.

BORDESIUS (Joh.) Burdegalensis, Anno 1620. ætatis 61. obiit. Scripsit de Sacrificio Missæ. Vid. *Alegambe, pag. 229.*

BORDINGUS (Jac.) Antverpianus, Medicus, An. 1511. natus est: obiit, A. 1560. Rostochii & Hafniæ Medicinam docuit. Composuit Enarrationem in sex libros Galeni, de tuenda Sanitate. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 95.*

BORDINUS (Joh. Fr.) Italus, Carmina reliquit. Vid. *T. 1. Del. Ital. pag. 488.* Scripsit etiam de Gestis Sixti V. Pontificis, An. 1588. Item, Epitomen Annalium Baronii, An. 1604.

BORDOGNA (Matth.) Bergomas, JCtus, Anno 1602. claruit. Scripsit in Instituta.

BORDON (Bened.) Patavinus, A. 1521. obiit. De Insulis universi Orbis commentatus est.

BORDONUS (Franc.) Parmensis, edidit Opera Juridico-moralia & regularia, sex Tomis, fol. Venet. An. 1660. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 114.*

BORDOY (Joh. B.) Majoricensis, Hisp. An. 1627. ætatis 61. obiit. Reliquit 2. volumina de Bulla Cruciata. Vid. *Alegambe, pag. 222.*

BOREEL (Abrah.) scripsit de Unione Christianorum, An. 1659. Item, Missilia sacra.

BOREGK (Mart.) Uratislav. edidit Chronicon Bohem. An. 1587.

BORELLA (Joh.) Bergomas, An. 1610 claruit. Scripsit de Cura infectorum.

BORELLIUS (Joh. Alf.) Euclidem restitutum, Anno 1658. Pisis, promulgavit.

BORELLUS (Camillus) JCtus, Tract. de Compromissis, Ven. A. 1597. contexuit.

BORELLUS (Pet.) Castrensis, edidit Hist. & Observationum Medico-physicarum quatuor Centurias, Paris. Anno 1657. Bibliothecam Chymicam, An. 1654. Librum, de Telescopio: Hortum simplicium, mineralium, plantarum & animalium: vitam *Cartesii*, &c.

BOREUS (Vinc.) Alvearium Juris, Anno 1650. Lugd. exaravit.

BORGARUTIUS (Prosp.) methodum de morbo Gallico composuit.

BORGASIUS (Paul.) Feltrinus, An. 1541. obiit. Scripsit de Irregularitatibus & impedimentis Ordinum Ecclesiast. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 207.*

BORGESIUS (Joach.) observavit nonnulla in Senecam & Plinium adhuc *ἀνέκδοτα*, teste *Schookio*.

BORGHESIUS (Diomed.) An. 1580. floruit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 67.*

BORGHINIUS, scripsit de Eccles. & Episcop. Florentiæ. Videatur *Chimantell. pag. 8.*

BORGIA (Franc.) Hisp. An. 1572. obiit. Ab Urbano IIX. in numerum Sanctorum relatus est. Scripsit de Passione Domini, Venet. An. 1561. Vid. *Alegambe, pag. 116.*

BORGIA (Hier.) Carmina elaboravit. Videatur *T. 1. Delit. Ital. pag. 490.*

de BORGNE (Nic.) Artesiensis, varia poëmata reliquit.

BORGOGNUS (Gerh.) Montferratensis. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 106.*

BORICIUS (Jac.) Panegyricum ad Pandectas Juris civil. composuit, Anno 1615.

BORIUS (Hier.) de motu gravium & levium scripsisse fertur. Liber prodiit Florent. An. 1576.

BORLUTIUS (Guil.) Gandavens. Historias memorabiles ex Exodo & seqq. libris, teste *Sandero*, vorsa oratione exposuit.

BORNANDUS (Thom.) emisit Assertiones Philosophicas, An. 1610.

BORNEMANNUS (Cosm.) edidit Myrtum Academicam, fol. An. 1672.

BORNERUS (Pet.) Theologus Lipsiens. An. 1653. mortuus est.

BORNERUS (Casp.) Mathematicus, Anno 1547. obiit. Vid. *Albinus in Chron. Misn. pag. 349. 350.*

BORNETTUS (Duncanus) Anno 1616. vixit. Edidit Jatrochymicum.

BORNITIUS (Jacob.) JCtus, scripsit de Ærario: item, Emblemata Ethico-politica.

BORNMANNUS (Zach.) de Astrolabio commentatus est, An. 1597.

BOROJUS (Lud.) scripsit de Civitate & civibus tam Dei, quàm Satanæ, Venet. An 1612.

BORRANA (Pet.) An. 1544. claruit. Videatur *Simlerus*.

de BORRE (Nic.) condidit Apologiam pro Exorcistis, Lovan. An 1660.

BORREMANSIUS (Ant.) edidit librum variarum lectionum, An. 1676. In 8. Amstelod.

BORRHAUS (Mart.) aliàs Cellarius dictus, natus est, An. 1499: obiit, Anno 1564. Basileæ primò Rhetoricam docuit: pòst Theologiæ doctor factus est. In Philosophicis, tres libros de censura veri & falsi: in Theologia, Comment. in Pentateuchum, Ecclesiasten, Esaiam, Apocalypsin, &c. elaboravit.

BORRICHIUS (Olaus) Danus, A. 1660. claruit. Scripsit de Ortu & progressu Chymiæ. Vid. *Placcius, pag. 165.* Item, de Causis diversitatis Linguarum, Anno 1675. Ut & Cogitata contra *Voss. & Scioppium.* Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 111. & in Poët. Med. pag. 148.*

BORRINIUS (Ant.) JCtus, de Cavalcata & Vasallorum servitiis, A. 1609. commentatus est.

BORROMÆUS (Alex.) Patavinus. Meminit ejus *Greg. Letus in Ital. regn. p. 321.*

BORROMÆUS (Car.) Anno 1584. obiit. Reliquit Instructionem Pastorum, teste *Saussay. pag. 94.*

BORROMÆUS (Frid.) Card. An. 1631 obiit. Scripsit de sacris nostrorum temporum Concionatoribus: item, de Episcopo Concionante, &c. Vid. *Saussay, pag. 147. Ghilinus, vol. 1. pag. 50. Casaub Epist. 494*

BORULLUS (Matth.) de S. Trinitate commentatus est, An. 1662.

BORRUS (Christ. Mediolanensis, Anno 1632. defunctus est Vid. *Leo Allat. in A. U. pag. 66. Car. Visch. in Cisterc. pag. 71. Alegambe, pag. 73.*

BOSCA (Pet. Paulus) Italus, edidit Micrologiam de Serpente æneo Basilicæ Ambrosianæ Mediolani, An. 1675. quem putat, ipsum esse serpentem Mosaicum: item, de origine & statu Bibliothecæ Ambrosianæ.

BOSCHÆUS (Joh.) Neustrius, JCtus, librum de legitimis Nuptiis composuit. Extat *T. 8. Tract. tract.*

BOSCHARTUS (Wilh.) Bergizomius, scripsit Tractatum de Vita Contemplativa & Activa, An. 1620. Diatribam de primis veteris Frisiæ Apostolis: de Ordine Præmonstratensi: de Actis S. Augustini. Vid. *Sweertius, pag. 706.*

BOSCHIUS (Johan.) Lovæus, Ocellum Lucanum de Universo, Græcè & Latinè, An. 1554. publicavit.

BOSCHIUS (Mich.) Winshemiens. natus est, Anno 1536: obiit, An. 1608. Argentinæ Græcam Linguam docuit, & non rarò Comœdias & Tragœdias, Grajo idiomate conscriptas, in theatrum produxit.

BOSCHIUS (Wolffg.) JCtus, An. 1500. natus est: vitam usq; ad An. 1558. perduxit. In Ptolemæum Annotationes composuisse dicitur.

à BOSCO Normanno, (Franc. Gajus) Anno 1554. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 57.*

à BOSCO (Joh.) edidit quatuor partes Theologiæ moralis, fol. Item, Bibliothecam Floriacensem, Sanctam, Apostolicam.

à BOSCO (Olivar.) inter Oratores sui temporis non postremus fuisse dicitur. Cùm Chymicæ arti sese addixisset, ad extremam inopiam redactus est. Vid. *Tollius, de Infel. Literat. pag. 42.*

BOSENDORF (Herm.) Monasteriens. Westphalus, An. 1608. floruit. Dedit Apodixin, Calvinistas non esse Lutheranorum fratres. Vid. *Alegambe. pag. 179.*

BOSELLUS (Dan.) Bergomas, Medicus, scripsit de affectionibus thoracis.

BOSELLUS (Franc.) Bergomas, struxit Amaltheum Medico Politicum, A. 1665. Vid. *Greg. Letus, in Ital. regn. pag. 311.*

BOSELLUS (Hier.) Bergomas. Meminit ejus *Letus, lib. alleg. pag. 167.*

BOSELLUS (Scipio) Berg. natus est, Anno 1567: obiit, An 1632. Scripsit de incapacitate spuriorum ex testamento Patris, extante sobole legitima.

BOSIUS (Ant.) multo annorum studiò, incredibili labore, magnisq; sumtibus perfecit illud Opus, cui titulus est, Roma subterranea. *Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 233.* hominem in omni sermonis genere festivum atq; facetum fuisse memo-

memorat; sed addit, tempore & negotio poscente, neminem eo graviorem, neminem prudentiorem extitisse. Ajunt, bacchationibus, comessationibus, rebusque Venereis vehementer fuisse deditum.

BOSIUS (Evangel.) edidit Theoremata Theologica, quibus differendi ratio, regula & modus assequendi explicatur, Anno 1592.

BOSIUS (Jac.) scripsit de Cruce, Anno 1614.

BOSIUS (Joh. And.) Professor Jenensis, A. 1674. obiit. Extant ejus Notæ in Corn. Nepotem. Vid. *Hadrianus Bejerus, in Rect. Jen. pag. 1026.*

BOSIUS (Simon) scripsit Notas in Epistolas Cic. ad Atticum, An. 1581. Vid. *Sammarthanus, pag. 150. Muretus in var. lect. 19, 10*

BOSIUS (Thomas) lib. de Ruinis gentium & regnorum adversus Politicos, A. 1598. exaravit. Vid. *Saussay, pag. 176.*

BOSQUETUS (Franc.) Narbonensis prætor, Pselli Synopsin Legum, Latinè reddidit notisque illustravit, Paris. An. 1632. Item, Historiam Pontificum Rom. qui è Gallia oriundi in eadem ab An. Chr. 1305. usque ad An. 1395. sederunt, An. 1631.

BOSQUIERUS (Phil.) Hanno, Theologus, A. 1600. claruit. Ejus opera omnia prodierunt, An. 1621. Col. Videatur *Swertius, pag. 640. Waddingus in S.O. M. pag. 291.*

BOSQUILLONIUS (Pet.) Sedanensis, An. 1622. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 153.*

à BOSSCHE (Guil.) composuit Historiam Medicam, An. 1639. Bruxell.

BOSSCHE (Theod. Gualt.) scripsit carmine Heroico de cæde Principis Nassovii, An 1584.

BOSSELIUS (Joh.) ad Consuetudines Pictavienses, Anno 1659. fol. commentatus est.

BOSSEMIUS (Matth.) Amsterod. obiit, A. 1599. Mortis memor, cranium mortui ante oculos in Museo ponebat. Scripsit Commentar. de domestica mulierum societate sacerdoti vitanda. Vid. *Swertius, pag. 557. & Sanderus in Flandris Script. pag. 123.*

BOSSIANUS (Joh.) Cremonensis, JCtus, An. 1197. obiit. Vulgò *Juris lucerna & speculum mundi* dictus est. Composuit arborem Actionum: Item, Glossas in Feuda. Videatur *Guid. Panzirolus in JCt. l. 2. c. 23.*

BOSSIUS (Ægid.) JCtus, obiit, An. 1546. Scripsit de maleficiis. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 70.*

BOSSIUS (Ambros.) Ticinensis, A. 1390. claruit. Condidit Chronicon, cui titulus, Flos florum.

BOSSIUS (Don.) Mediolanensis, A. 1492. floruit. Reliquit Chronicon. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 69.*

BOSSIUS (Hieron.) Ticinens. scripsit de Toga Romana, de Strena, de Lato clavo. de sistro: item, Romam feriatam. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 113. & vol. 2. pag. 153.*

BOSSIUS (Joh. Ang.) de Patria potestate, de effectibus contractus matrimonii, de dote filiabus danda commentatus est. Reliquit etiam varia Moralia, 3. Tomis comprehensa, A. 1649.

BOSSUETUS (Franc.) composuit Carmen de Piscibus marinis, Anno 1558. Lugd.

BOSSUS (Matth.) Veronensis, tractatum de immoderato mulierum cultu: item Epistolarum Tomos 3. Venetiis, A. 1502. edidit.

BOSTIUS (Arnold.) obiit An. 1499. Scr. de quatuor novissimis: item, de viris aliquot illustribus ordinis Carthusianorum. Vid. *Swertius p. 140. Olearius in Abaco, p. 50.*

BOSTONUS, Buriensis, Anno 1410. vixit. Collegit Catalogum Scriptorum Ecclesiæ.

BOTALLUS (Leonh.) Astensis, scripsit de Medico & ægroto, An. 1565. Opera ejus omnia, Medica & Chirurgica, simul edita sunt, Lugd. Batav. An. 1660.

BOTARELLUS, de actione Cœli in hæc inferiora, Cremonæ, commentatus est.

BOTEFANGUS (J.C.) Anno 1626. obiit. Composuit Epistolas & carmina: item formularium Secretariorum. Vid. *Ghilinus volum. 2. pag. 156.*

BOTEREUS (Rod.) Gallus, edidit Historiopolitographiam, An. 1610. vol. 2.

BOTERUS (Joh.) Anno 1598. claruit. Amphitheatrum Orbis construxit: item decem libros de Illustrium statu & Politia. Vid. *Zeiller. p. 20.*

BOTIUS (Gern. Arn.) Philosophiam naturalem conscripsit, A. 1641. Duaci.

BOTONTINUS (Ant.) condidit Quæstiones in Evangelia & Epist. Quadragesimales. Prodiit Opus Venetiis, A. 1500.
BOTRYAS, Βοτρύας, Myndius, laudatur à *Photio, Cod. CXC.*
BOTSACCUS (Joh.) Theol. Doctor, An. 1674. obiit, ætatis An. 74. Scrips. Anti-Crellium, AntiStegmannum, AntiStresonem, &c. Item, Promtuarium Allegoriarum.
BOTTA (Barth.) Anno 1581. claruit. Expressit Psalterium carmine Hexametro & Pentamet. cum Commentariis uberioribus, Venet. fol.
BOTTA (Joh.) JCt. edidit Consilia, Venet. Anno 1584.
BOTTÆUS (Henr.) Brixianus, JCtus, de Synodo commentatus est. Extat *Tomo XIII. Tract. tract.*
BOTTBACHIUS (Paulus) edidit Conciones per annum, A. 1634. Col. in 4.
BOTTELIER (Carolus) scripsit de Successionibus, Anno 1653.
BOTTHERIUS (Johannes,) Pedemontanus, Carmina elaboravit. Vid. *T. 1. Delit. Gall p 707.*
BOTTIGER (Joh.) Isagogen Historicam Anno 1650. imprimi fecit.
BOTTINIUS (Prosp.) Lucensis, JCtus, exaravit Orationes.
BOTTONUS (Albertinus) Medicus Patavinus, Anno 1596. obiit. Extat ejus Tract de morbis mulierum.
BOTTONUS (Bernh.) Parmens. A. 1240. floruit. Compilavit apparatum ad Decretum. Vid. *Guido Pancirol. in JCtis, 3, 8.*
BOTUIDIUS (Joh.) Gustavi Magni Concionator castrensis, scripsit de infinita DEI misericordia, prædestinatione, & religione Moscovitarum.
BOUCHETUS (Joh.) Annales Aquitaniæ A. 1541. edi curavit.
BOUCHI (Phil.) Hanno Servius, A. 1637. vixit. Extat ejus liber, qui inscribitur, Amicus fidelis usque ad mortem. Vid *Alegambe, pag 404.*
BOUCHOUT (Alanus) Conciones de Sancto Rosario Brugis, A. 1668. in 4. typis mandavit.
BOUCLERUS (Julianus) Cœnomanus, A. 1590. obiit. *Alegambe, pag. 287.* vocat poëtam peregregium.
BOUCLIER (Anton.) Ruthenensis, An. 1625. floruit. Reliquit Enchiridion Pietatis. Vid. *Alegambe, pag. 37.*
BOUCQUETIUS (Joh.) Liranus, tres libros *Joh. Nideri* de reformatione religiosorum in lucem protraxit, teste *Swertio.*
BOUDEWIN (Mich.) Ventilabrum Medico-Theologicum publicavit, Antv. Ann. 1666.
BOUDINIUS (Joh.) Furnensis, Commentarium de Vita Christi edidit, An. 1591. item, librum de præstantia Musicæ veteris.
BOUDOTIUS (Paulus) de Pœnitentiâ Opus tripartitum, teste *Swertio*, promulgavit.
BOVELLUS (Liv.) Anglus, aliàs BOWLES dictus, Pastorem Evangelicum, A. 1655. Lond. excudi fecit.
de BOVERIO (Joh.) JCtus, Singularia Juris reliquit.
BOVERIUS (Zach.) Salutiensis, condidit Annales Fratrum Minorum Capuccinorum, A. 1632. Item, Censuram in libros de Rep. Eccles. Antonii de Dominis, A. 1621. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 332.*
ad BOVES (Pet.) Sermones in Festa & Dominicas, Anno 1643. luci publicæ exposuit.
BOVESIUS (Alf.) Dispp. Catholicas, A. 1607. Bononiæ emisit.
BOVILLIUS (Pet.) Dionantensis, Græcas & Latinas literas laudabiliter professus est. Exaravit Oden Pindaricam Græcam & Latinam. Vid. *Alegambe. pag. 373.*
BOVILLUS (Car.) Veromanduus Samarobrinus, Ann. 1500, vixit. Composuit Quæstiones in utrumq; Testamentum: Item, Adagia.
BOVILLUS (Franc.) Anno 1532. in Psalmum LXXIX commentatus est.
BOVINCOURT (Casp.) Atrebas, Vir Græcè & Latinè peritus, A. 1576. obiit. Edidit Iter Hierosolymitanum.
BOVIUS (Joh. Ant.) Novariens. A. 1622. obiit. Stilo contra *Paulum Servitam* pugnavit.
BOVIUS (J. Bapt.) scripsit de Statutaria urbis præscriptione, Venet. A. 1565.
BOVIUS (Joh. Carol.) Bononiens. JCtus, Ann. 1552. claruit. *Clementis Romani* octo libros Constitutionum Apostolicatum è Græco in Lat. sermonem transtulit.
BOULÆSIUS (Joh.) Arrotensis, A. 1576. floruit. Edidit interpretationem LXX. Hebdo-

Hebdomadum Danielis. Vid *Colomesius in Gall. Orient. pag. 57.*

BOULDOUCH (Jac.) Parisinus, in Jobum commentatus est, Tomis 2. An. 1637. Scripsit etiam de Ecclesia ante & post Legem, A. 1626. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 181.*

BOULOGNE (Andr.) Tornacensis, concinnavit tres Epigrammatum libellos, ab acuta brevitate commendatos. Vid. *Alegambe, pag. 548.*

BOVOLLINUS (Matth.) de Misocho, scripsit carmen in obitum Trivultii, Anno 1519.

BOURDAIN (P.) de Solis natura, pabulo & motu, Paris. A. 1647. scribere aggressus est.

BOURDELOTIUS (Joh.) Senonensis, composuit elegantissimas Notas in Heliodorum, An. 1619. Ait etiam, se scripsisse in Pausaniam. Extant ejusdem Notæ in Petronium. Edidit præterea Psal. XX. XXI. XLV. LXXII. cum Comment. R. David Kimchi, Hebraice & Latine. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 150.* Confer *Casp. Barthium, T. 2. in Stat. Papin pag. 623. 717.*

BOURDINUS (Æg.) Parisinus, A. 1570. ætatis 53. exspiravit. Scripsit in Constitutiones Regias. Videatur *Sammarthanus, p. 133. & Colomesius in G. O. pag. 35.*

BOURGESIUS (Jac.) Atrebas, An. 1660. obiit. Edidit Formam reformationis ad præscriptum Concilii Tridentini. Vid. *Swertius, pag. 357.*

BOURGESIUS (Joh.) Medicus, A. 1600. claruit. Transtulit Jouberti librum de vulgi erroribus in Latinum.

BOURGESIUS (Joh.) Hanno, vixit, Anno 1622. Edidit Expositionem mysteriorum vitæ Christi. Vid. *Alegambe, pag. 229.*

BOURGINEUS (Franc.) de Verbo incarnato, An. 1629. commentatus est.

BOURGOING, composuit librum, titulo, Lignum vitæ, Paris. A. 1646.

BOURITIUS (Hector) Frisius, JCtus, scripsit de Captivo, An. 1610. Edidit etiam Dissertationes Academicas, & lectiones Juris, An. 1622. Franckeræ.

BOURITIUS (Jac.) JCtus, Tract de Officio Advocati, An. 1650. absolvit.

BOURNETUS (Thomas) Scotobritannus, composuit Thesaurum Medicinæ Practicæ, Londini, Anno 1573. in 4.

BOURROUG (Jerem.) libellum de pretiosa Autarcias margarita conscripsit.

de BOUSSETA (Nic.) Anno 1527. vixit. Scripsit Epitomen Geographiæ & Cosmographiæ.

BOUSUIT (Nic.) Medicus, Anno 1528. floruit. Reliquit Orationes, teste *Swertio.*

BOUTONUS (Franc.) Sequanus, Anno 1628. obiit. Lexicon Hebraicum collegit. Theologiam quoque spiritualem, in sex partes distributam, concinnavit. Vid. *Alegambe, pag. 116.*

BOUWEN (Andr.) scripsit de Juris justitiæq; usu & abusu, Leod. An. 1654.

BOXHORNIUS (Henr.) scripsit Harmoniam Eucharisticam 3. libris, Lugd. An. 1598. item, fulmen Brutum, A. 1586.

BOXHORNIUS (Marcus Zuerius) Bergizomensis, An. 1653. obiit. Edidit Historiam Universalem, Disquisitiones Politicas, Epistolas, Carmina. Videatur *Mart. Hanckius, de Script. rerum Rom. pag. 295.*

BOYER (Guil.) condidit Tract. de Hierarchia Ecclesiastica, An. 1666.

BOYLE (Rob.) Anglus, edidit Paradoxa Hydrostatica, Anno 1670. Chymistam Scepticum, Anno 1662. Experimenta nova Physico- Mechanica de vi aëris elastica, A. 1669. Tr. de Gemmis: item, de Coloribus, &c. Vid. *Funccius, T. 1. Orbis, pag. 525.*

BOYM (Mich.) Polonus, Floram Sinensem, i. e. fructuum, florum & animalium Sinensium Historiam, insigni Imaginum apparatu ornatam, Viennæ, An. 1656. fol. edi curavit.

BOYMAN (Jac.) composuit Hebdomadam Amoris, An. 1658.

de BOYS (Joh.) Parisiensis, edidit Observationes in methodum miscendorum Medicamentorum topicorum, A. 1639.

BOYS (Matth.) de secundis Nuptiis, Anno 1600. commentatus est.

BOYSSET (P.) scripsit de fortitudine Allobrogum, An. 1603.

BOZIUS (Ant.) Mediol. An 1590. claruit. Ingens Opus, Romam subterraneam nomine, perfecit, quod post obitum eius prodiit, auctorique immortalem famam comparavit. Vid. *Saussay, pag. 161.* Vide, BOSIUS.

BOZIUS (Jac.) Mediolanens. An 1590. vixit. Scripsit Historiam Ord. S. Johannis

nis Hierosolymitani 3 voluminibus, Italico idiomate. Vid. *Idem*, *pag. 160.*

BOZIUS (Thom.) Eugubinus, prolixum Annalium antiquitatum opus, in decem volumina divisum, composuit, in quo singula, quæ ab Orbis incunabulis digna cognitione extitere, excerpsit, ac divisa temporibus ac miro ordine collocata ad cognoscendum proposuit. Contra *Machiavellum* quoq; duobus insignibus operibus pugnavit, uno de ruinis gentium & regnorum: altero de antiquo & novo Italiæ statu. Vid. *Nicius Erythræus part. 1. Pinacoth. pag. 93.*

BOZULUS (Remig.) texuit Rosetum Seraphicum, An. 1642.

de BRA (Henr.) Frisius, An. 1555. natus est. Edidit Catalogum medicamentorum contra Epilepsiam, Calculum, Icterum & Hydropem. Vid. *Swertius, pag. 323.*

BRABANTINUS (Barth.) An. 1577. floruit. De filio prodigo commentatus esse dicitur.

BRACCIOLINUS (Jacobus) Vide, BRANDOLINUS.

BRACCHUS (Joh. Andr.) scripsit in Epistolam S. Jacobi, An. 1605. Parmæ.

BRACCHUS (Joh. Petrus) Placentinus, Græcè doctus, Dialogos aliquot Luciani Latinè transtulit. Ajunt, etiam carmina composuisse. Vid. *Simlerus.*

BRACCIUS (Ignatius) Presb. Recitenensis, Anno 1630. claruit. Exaravit librum de Etymologia nominis PAPA & PONTIFEX: item, Tractatum de Phœnice, Romæ, An. 1637. in 4.

BRACELIUS (Jac.) Genuensis, A. 1500. floruit. Scripsit res gestas Alfonsi, teste *Jovio*, *numero 112.* Item, librum de Illustribus Genuensibus. Confer *Quenstadium*, *pag. 309.*

BRACESCHUS (Joh.) Brixianus, Dialogos de Alchymia, An. 1673. confecit.

BRACHELIUS (Adolf.) An. 1652. obiit. Conscripsit Historiam nostri temporis.

BRACHELIUS (Jerem. Triverus) Lovaniens. Medicus, An. 1540. floruit. Hippocratem, Galenum, Celsum commentariis illustravit.

BRACHMAN, Βραχμὰν, Rex, leges Brachmanum conscripsit, si fides *Suidæ* habenda.

BRADSCHAU (Wilh.) A. 1618. claruit. Composuit Tr. de Peccato in Spiritum Sanctum: & alium de Justificatione.

BRADWARDINUS (Thomas) Episcopus Cantuar. circa, An. C. 1270. claruit. Opus ejus de causa DEI contra Pelagianos, cura *Henr. Savilii*, Lond. Anno 1618. in fol. in lucem prodiit. Vid. *G. J. Vossius in hist. Pelag. l. 1. c. 26.*

BRAGACCIA (Casp.) scripsit de Legato.

BRAHE (Tycho) nobilis Danus, Mathematicus excellentissimus, A. 1601. Pragæ decessit. *Thomasinus*, *part. 1. Elog. pag. 251.* memorat, eum, cùm ad mensam Cæsaris (Rudolfi II.) assideret, urinæ effundendæ verecundia præpeditum obiisse. Is famosam illam arcem, *Uranopolin*, in Hyema, Danici Hellespont insula, condidit. In instrumenta Mathematica, quæ subtilissimè excogitaverat, ducena aureorum millia insumsisse dicitur. Scripsit progymnasmata Astronomiæ instauratæ, quorum pars *prima* agit de restitutione motuum Solis, Lunæ & Stellarum: *altera*, de nova stella, Anno 1575. exorta: *tertia*, continet epistolas Astronomicas. Opera ejus omnia prodierunt, Francof. Anno 1648. Brahe vitam prolixè descripsit *Pet. Gassendus.* Confer *Thuanum*, *l. 126. Bartholinum in Danis*, *pag. 146.*

BRANCA (Silv.) An. 1617. floruit. Vid. *Bumaldus*, *pag. 216.*

BRANCACCIUS (Laur.) Carmelita, Epitomen omnium Conciliorum, Romæ, An. 1659. edidit.

BRANCALASSIUS (Jul. Ant.) emisit Regiam Philosophiam, Neap. A. 1609.

BRANCALEUS (Joh. Franc.) Neapolitanus, Medicus, scripsit Dialogum, quo probat, quam salubria sint balnea ad sanitatem tuendam & morbos curandos, Romæ, An. 1534.

BRANCASIUS (Claud.) Neapolitanus An. 1640. vixit. Scripsit de DEO Uno & Trino. Vid. *Waddingus*, *de Scr. Ord. Min pag. 92.*

BRANCATIUS (Franc. Maria) Card. Diatribam condidit de usu Chocolatis, An. 1665. Romæ. Confer *Ephemerides Hedovill. part. 2. pag. 23.*

BRANCIFORTIUS (Octav.) edidit duo volumina de animorum perturbationibus, Catanæ, An. 1648. fol.

BRAND (Sebast.) vel Titio, Argentinensis, natus est, Anno 1458: obiit, Anno 1520. Scripsit Expositiones omnium Juris

Juris titulorum. Germanicis rythmis navim stultiferam complexus est. Eam Latinis posteà versibus *Jac. Locherus Philomusus* reddidit, & An. 1497. imprimi curavit.

BRANDÆPORTUS, de missione sanguinis commentatus est.

BRANDANUS, An. 576. obiit. Reliquit Confessionem Christianam.

BRANDAONIUS (Anton.) Philippi IV. Hisp. Regis Historiographus, edidit Monarchiæ Lusitanicæ Tomos duos, Anno 1632.

BRANDENSTEIN (Chr. Car.) JCtus, de ... eo, quod interest, quædam in lucem protulit.

BRANDES (Joh.) scripsit de vera & simulata Philosophia JCtorum, An. 1667.

BRANDES (Tilem.) JCtus, de successione fratris & liberorum ejus commentatus est.

BRANDIS (Christ.) edidit Gehennologiam, An. 1668.

BRANDMULLERUS (Jac.) composuit manuductionem ad Jus civile & Canonicum, An. 1661.

BRANMULLERUS (Joh.) Anno 1586. obiit. Conciones Funebres & Nuptiales reliquit.

BRANDO (Joh.) An. 1428. obiit. Scripsit Volumen Historiarum triplex, quod *Chronodromon* appellavit. Perduxit id usq; ad An. 1414.

BRANDOLINUS (Aurel.) Lippus, à Matthia Corvino, Hungariæ Rege, invitatus, in Pannonia Rhetoricam docuit, ac quamvis penè cœcus, certè lippus, ex ea præcepta collegit, & à ratione dicendi ad rationem scribendi tam doctè transtulit, & tam diligenter accommodavit, ut verissime de eo scripserit *Seb. Corradus*, nihil neq; majorum suorum memoria neq; sua doctius aut elegantius in ea sceiptum videri. Brandolini tres libros de ratione scribendi, Anno 1565. Oporinus edidit. *Quidam* Christiana Paradoxa eidem tribuunt. *Vossius de Hist. Lat. 3, 8.* Aurel. Brandolinum Florentinum vocat, & Romæ, Anno 1498. mortuum affirmat. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 32. & Olearius in Abaco, pag. 62.*

BRANDOLINUS (Jac.) Poggii Florentini filius, An. 1470. floruit. Teste *Jovio*, ob Pactianam conjurationem suspensus est. Gesta Piponis Spani, Florentini, stilo expressit.

BRANDUS (Joh. Ant.) Salernitanus Siculus, An. 1626. obiit. De Rosario Mariæ carmen heroicum modulatus est. Condidit Chronicon Rom. Pontificum. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 190.*

BRANNOVIUS (Scholast. Cast.) Anno 1630. vixit. Ex Calvinista Capuccinus factus est. Scripsit, sub nomine *D. Chaneau*, disceptionem contra Mosenglar, Calvinianum Theologum, teste *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 314.*

BRANTIUS (Joh.) Antverpianus, JCtus, natus est, An. 1559. obiit, Anno 1639. Reliquit Notas Criticas & Politicas in Julii Cæsaris Histotiam: item, 2. libros de Officio veri & perfecti Senatoris. Vid. *Sweertius, pag. 400.*

BRANTUS (Joh.) Posnaniensis, A. 1601. obiit. Habuit Disputationem de Justificatione peccatoris Vid. *Alegambe, pag. 230.*

BRASAVOLA (Ant. Musa) Ferrariensis, Med. edidit Examen simplicium, Anno 1556.

BRASAVOLA (Hieron.) Ferrariens. composuit libellum, de Officiis Medici, Anno 1590.

BRASCHIUS (Mart.) Grubenhagiens. Anno 1596. vixit. Carmina condidit. Vid. *T. 1. Delit. Germ. pag. 693.*

BRASICHELLANUS (Joh. Maria) collegit Indicem Roman. expurgatorium.

BRASSEUR (Philipp.) Hanno Montanus, An. 1637. vixit. Edidit Bibliothecam Hannoniæ.

BRASSICA (Joh.) Roderod. Anno 1619. obiit. Scripsit Saturnalia, libellum facetiarum, & pemmata. Vid. *Sweertius, pag. 257.*

BRASSICANUS (Alex.) An. 1539. extinctus est. Fuit summus Philosophus, Græcè juxta & Latine doctissimus. Reliquit Proverbia: item, Institutiones Grammaticas. Vid. *Lambecius, l. 2. Biblioth. Vienn. pag. 540.* item, *Thomasius de Plagio, §. 374.*

BRASSICANUS (Joh. Lud.) Tubing. Orator & poëta insignis, An. 1549. Viennæ obiit. Carmina ipsius extant, *T. 1. Delit. Germ. pag. 795.*

BRAVIUS (Joh.) Petrafitanus, Professor artis Medicæ Salmanticæ, Anno. 1583. claruit. Scripsit de Hydrophobiæ natura

tura, causis, & medela eorum, qui à canibus rabidis morsi sunt. Item, de saporum & odorum differentiis, Venet. Anno 1592.

BRAULIO, Cæsar augustanus Episcopus, An. 650 floruit. Exaravit vitam Æmiliani Monachi. Carus imprimis *Isidoro Hispalensi* extitit, qui ei etiam viginti libros Etymologiarum honoris ergò inscripsit. Sunt, qui tradant, in concionantis aures interdum columbam insusurrare visam. Vid. *Mariana, in Annal. l. 6 c. 6.*

BRAUN (Georg.) in lucem misit Theatrum urbium, in quinq; volumina divisum, fol. An. 1593. Vide, BRUNUS.

BRAUN (Hartm.) emisit Homilias Dominicales.

BRAUN (Joh.) JCtus, edidit Jurisprudentiam Problematicam, An. 1675.

BRAUN (J. B.) JCtus, scripsit Tract. de fide, spe, & charitate, A. 1675. Salisb.

BRAUNBOMIUS (Franc.) collegit Decadem florum Romanensium, An. 1613.

BRAVO (Casp.) Hispanus, Medicus, Consultationes & resolutiones Medicas composuit, Tomis tribus, fol. A. 1654.

BRAVOLUS (Chr.) scr. de Peste, A. 1565.

BRAUTLACHT (G.) composuit Epitomen Jurispr. publ. An. 1661.

BRAUUS (Barth.) Hisp. An. 1643. claruit. Edidit Progymnasmata, poëmata, librum de arte Rhetorica. Videatur *Alegambe, pag. 56.*

BRAVUS (Christ.) Bergomas, scripsit librum de origine legum & modo studendi, An. 1653. de Contractibus & ultimis voluntatibus: Lucernam legum: Institutiones Canonicas, &c. Vid. *Donatus Calvus, pag. 22.*

BRAVUS (Seb.) composuit Collectanea aurea in Pentateuchum, Anno 1595. Compluti, fol.

BRECHTERUS (Christ.) JCtus, Processum Judiciarium edidisse fertur.

BRECHTUS (Lævinus) An. 1560. obiit. Scripsit Tragœdiam, Euripum nomine, de vitæ humanæ inconstantia: item. Silvam carminum, teste *Sweertio.* Confer *Wadding. in Scr. Ord. Min, pag. 237.*

à BREDA (Corn.) Bruxellens. An. 1620. vivis excessit. Scripsit Cymbam sive Dialogum de hora vescendi.

de BREDA (Ger.) A. 1470. floruit. Composuit vitam Dn. nostri JESU Christi: item, Tractatum in Psalmum LXVII.

BREDEBACHIUS (Joh. Dysseldorpius, carmine militiam Christianam expressit, An. 1560.

BREDENBACHIUS (Matthias) Karpensis, Anno 1559. vivere desiit. Scripsit Tractatum de componendis Ecclesiæ dissidiis: Commentarium in Matthæum & Psalmos, &c. Vid. *Sweertius.*

BREDENBACHIUS (Tilm.) Embricensis, An. 1587. obiit. Bellum Livonicum: Item, octo libros sacrarum Collationum, teste *Sweertio*, typis commisit.

BREDERODIUS (Pet. Corn.) Batavus JCtus, An. 1592. claruit. Thesaurum Juris civilis: tres Tomos de Cautelis: item, Tract. de Appellationibus, edidit. Vid. *Sweertius. pag. 609.*

BREEREWOOD (Eduard.) Angl. Tract. de Prædicabilibus, Prædicamentis, Meteoris, Oculo, &c. Oxoniæ, An. 1632. Item, Scrutinium Religionum, Linguarum, &c. An. 1659. edi curavit.

à BREIDENBACH (Bernh.) Viennensis Ecclesiæ Presbyter, vixit tempore Friderici III. Imperatoris. Condidit Itinerarium in Terram sanctam. Videatur *Zeillerus. part. 2. pag. 21.*

BREITHAUPT (J. F.) An. 1632. descriptionem Insulæ Malthæ publicavit, fol.

BREMERUS (Andr.) Poëmata struxit. Vid. *Barthol. in Danis, pag. 3.*

BREMERUS (Cæs.) JCtus, scripsit de Concursu & Protopraxia creditorum, Anno 1675.

BREMIUS (Andr.) JCtus, Anno. 1600. Tractatum Feudalem typis mandavit.

BRENDELIUS (Zach.) Scr. de Chymia, An. 1630.

BRENIUS (Dan.) Socinianus & Chiliasta, in V. & N. Test. Annotationes confecit. Impressæ sunt, Anno 1664. fol. Videatur *Adam Tribbechovius, in Hist. Chiliasmi, cap. 4.*

BRENTIUS (Andr.) Patavinus, A. 1497. claruit. Erat Græce benè doctus. Hippocratis lib. de Natura hominis: item, de insomniis, Latinè transtulit.

BRENTIUS (Joh.) clarus Theologus, natus est, A 1499: obiit, An. 1570. Primò Ecclesiæ Hallensi præfuit: inde Stutgardiam se contulit, Principiq; Würtenbergensi à consiliis ecclesiasticis fuit. Ejus consilin Tubingensis Academia à quisquiliis Pontificiorum repurgata, & Monasteria ejus Ducatus in Scholas &

Gymna-

Gymnasia conversa sunt. Scripta ejus, octo Tomis comprehensa, in lucem prodierunt. Vid. *Lutherus, præfat. in Amos*, *Crusius, in Germano Græcia pag. 161. 311.* & *Thuanus, lib. 47.*

BRENTIUS (Nicol.) Duacenus, JCtus, An. 1541. floruit. Scripsit Harmoniam artium liberalium cum Jurisprudentia: item, Poëma de laudibus Hannoniæ: ut & carmen de bello, in Turcas suscipiendo. Vid. *Sweertius pag. 573.*

BRERLEIUS (Joh.) Anglus, contra Lutheranos Apologeticum Anno 1617. emisit.

de BRES vel BRETZ (Guido) 3. libros in Anabaptistas elaboravit. *Maresf. T. 1. contra Tirin. pag. 416.* & *T. 2. pag. 919.* vocat sanctum Christi martyrem.

BRESLOVIUS (Jacobus) refutationem controversiarum *Cutweis*, An. 1654. adornavit.

BRESSANUS (Joh.) Bergomas, A. 1560. vixit. De seipso & scriptis suis commentatus est.

BRESSERUS (Mart.) Boxtellanus, Anno 1635. obiit. Reliquit 6. libros de Conscientia. Vid. *Alegambe pag. 326.*

BRESSIUS (Maurit.) edidit Astronomiam, Paris. An. 1581 fol.

BRETON (Raym.) Catechismum & Lexicon Caraibo-Gallicum composuit. Prodiit, A. 1665.

BREVERUS (Joh.) Islebiensis, h. t. Rigæ claret. Edidit 2. partes Orationum, in Rigensi Athenæo habitarum, An. 1655. Orationem Panegyricam in obitum *Herm. Samsonii*, Theologi, Anno 1644. Scholam amicitiæ, A. 1652. Metamorphosin Nebucadnezaris, An. 1654. Judicium Solonis de vito beato: duas decades Axiomatum moralium & civilium, An. 1647. Dispp. Logicas, &c.

BREVINGIUS (Joh.) scr de bello inter Catholicos & Evangelicos, ab A. 1617. & deinde gesto, An. 1665. Edidit etiam Judicium pœnitentiale ante judicium finale, A. 1670 item, librum de inani hominum sapientia, A. 166[illegible]. in 4.

BREULÆUS (Her[illegible]) JCtus, scripsit de militia Politica, An. 1593.

BREULÆUS (J G.) JCtus, de objectis in Jure [illegible], An. 1645 quædam in lucem pr[illegible].

BREUNI[illegible] (Joh. Jac.) a [illegible]nbach, Itinerarium suum publica[illegible], An. 162[illegible].

BREWERUS (Henr.) Historiam Brachelio-Tuldenianam pertexere aggressus est, An. 1672.

BREWERUS (Joh.) librum de Ictero flavo edidit, An. 1664.

BRIANSON (Guido) in quartum Sententiarum, An. 1512. commentatus est.

BRIANTUS (Alex.) Anglus, An. 1581. una cum *Edmundo Campiano* occisus est, Vid. *Alegambe, pag. 11.*

BRIARDUS (Claud.) Anno 1557. obiit. Scripsit de forma & ordine Judiciorum.

BRIARDUS (Lamb.) Dunkercanus, Anno 1557. obiit. Tract. de materia Appellationis elaboravit. Vid. *Sweertius pag. 508.*

BRIART (Joh) Athensis, Anno 1520. vivere desiit. Extant ejus quæstiones quotlibeticæ. Vid. *Val. Andr. pag. 97.*

BRICOT (Thom.) composuit quæstiones in Logicam, Physicam & Metaphysicam Aristotelis, fol.

BRICTIUS (Franc.) Rhedonensis, edidit Annalium Baronii Arabicorum partem 1. & 2. Romæ, Anno 1653. in 4. Item, Epitomen Annalium sacrorum Latino Arabicorum, An. 1655.

BRIDGE (Guil.) scripsit de Babylonis ruina.

BRIDGES (Joh.) Episcopus Oxoniensis, An. 1615. claruit. Expressit Novum Testamentum versibus hexametris, Londini, An. 1604.

BRIDOUL (Toussanus) Insulensis Belga, Anno 1640. floruit. Descripsit vitam Francisci Cajetani. Videatur *Alegambe, pag. 439.*

BRIETIUS (Philipp.) Abbavillæus, composuit Chronicon Chronicorum, Paris. An. 1667. item, Parallela Geographiæ veteris & novæ, Tomis duobus, Anno 1649.

de BRIEUX (Mosantius) reliquit Poëmata.

BRIGELIUS (Joh.) edidit fontem veræ Sapientiæ, An 1653.

BRIGENTUS (Lud.) Bergomas, A. 1626 obiit. Fuit Græcè & Hebraicè doctus. Exaravit orationes.

BRIGERUS (Jul.) collegit flores Calvinisticos, An 1575

BRIGTMANNUS (Thom.) Anglus, edidit Apocalypsin Apocalypseos, Anno 1612. Item, quædam in Danielem.

BRIGTHUS (Timoth.) Cantabrigiensis scripsit

scripsit duos Tomos de Sanitate tuenda & restituenda, An. 1588.

BRILMACHERUS (P. Mich.) Coloniensis, Ann. 1595. ætatis 53. obiit. De Eucharistia Dialogos reliquit: item, Quiddiothecam, librum ita dictum, in quo de universis Christianæ fidei dogmatibus tractare aggressus est, teste *Mirao*. Vid. *Alegambe, pag. 387.*

BRINKELIUS (Gualt.) Anglus, A. 1310. claruit. Erat Theologiæ Doctor Oxoniensis. Commentatus est in libros Sententiarum Lombardi. Ferunt, hominem fuisse acuti & subtilis ingenii, & qui argutias Scholasticas, tum in Philosophia, tum in Theologia penitiore oculo inspexerit, imò penetraverit longè acutius, quam vulgus Doctorum. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 148.*

BRINSLEUS (Johan.) scripsit contra Anabaptistas: item, de Officio Mediatorio.

BRIOSIUS (Pet.) exaravit epistolas & carmina. Carmina ejus habentur *T. 1. Delit. Gall. pag. 707.*

BRIPIUS (Jos.) Poëma de laudibus S. Alexii composuit. Extare ajunt in Bibliotheca Hallensi, inter manuscripta.

BRISELOTUS (Joh.) Hanno, A. 1519. obiit. A nonnullis *unus è Luminaribus Ecclesiæ* vocatus est. Scripsit de causarum Advocatis. Vid. *Sweertius pag. 401. Quenstad. pag. 111.*

BRISIANUS (Hier.) Salodiensis, edidit Physiologiam, Venet. An. 1596. Item, novam Medicinam, in qua plures Veterum errores corriguntur, An. 1591. in 4.

BRISMANNUS (Paschas.) carmina composuit. Videatur *T. 1. Delit. Germ. pag. 813.*

BRISSÆUS (Joh.) *Barthio in Theb. Stat. pag. 803.* vocatur vir diligentiæ & doctrinæ laudandæ. De Brissæo *Epistolæ selectæ D. Richteri, pag. 25.* legi poterunt.

BRISSELIUS (Joh.) Lovaniens. A. 1634. obiit. Scriba[illegible] opuscula quædam è Belgico in Lat. sermonem vertit. Vid. *Alegambe, pag. 230.*

BRISSONIUS (Barnab.) Fontenajensis, magni nominis JCtus, An. 1591. in maximis turbis a nonnullis suspendio extinctus est. Composuit Lexicon Juris. Tractatum de Nuptiis; Formulas Romanas: librum de regno Persarum &c. Videatur *Thuanus, l. 102. Scalig. in Primis, pag. 23. in Excerpt. pag. 56. Hanckius, part. 2. de Scr. R. R. pag. 16.*

BRISTOLIUS (Rich.) Wigorniensis, Anno 1582. obiit. Scripsit libros expostulationum ad omnes Hæreticos: item, librum Carminum, &c.

BRITANNICUS (Greg.) conscripsit funebres & nuptiales Sermones, Venet. An. 1500.

BRITANNICUS (Joh.) Brixianus, Anno 1510. obiit. Reliquit Notas in Persium, Ovidium, Statium Juvenalem, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 78.*

BRITANNICUS (Marcus) librum titulo, Mundus alter & idem, Ultraject. Anno 1643. edi curavit.

BRITANNUS (Rob.) Atrebas, An. 1540. floruit. Exaravit encomium agriculturæ: librum de parcimonia: & notas in Quintilianum. Videatur *Sweertius, pag. 635.*

BRITANORIUS (Manil. Ant.) vixit tempore Sixti IV. & Julii II. Fuit Latinè Græcèque disertus, Philosophus, JCtus, morumq; sanctimonia insignis, vatesq; semper verus, uti habetur in ejus *Epitaphio.*

BRITIUS (Fabric.) edidit Synopsin Scripturæ universæ, Genevæ, Anno 1645.

BRITIUS (F.) Rhedonensis, Epitomen Annalium à M. C. usq; ad Incarnationem Domini Jesu Christi, Romæ, An. 1655. in 4. publicavit.

BRITIUS (Paulus) composuit Seraphica subalpinæ D. Thomæ Provinciæ monumenta, Taurini, Anno 1647. fol. edita. Videatur *Wadding. in Scr. Ord. Minor. pag. 372.*

BRITO (Guil.) Armoricus, carmine Heroico panxit XII. libros Philippeidos, sive de gestis Philippi, Regis Galliarum. Edidit eum *Casp. Barthius*, addito luculento Commentario. Vid. *Barthius in Claud. pag. 166. 44. 577.*

BRITO (Herveus) scripsit in 4. libros Sententiarum. Anno 1325. obiit.

BRITTUS (Bern[illegible]) Philippi III. Hisp. Regis Archihistoriographus, Anno 161[illegible] obiit. Reliquit tres Tomos Monarchiæ Lusitanæ. Vid. *Carolus Visch, in Scr. Cisterc. pag. 49.*

BRIUNTES (Consalv.) JCtus, scripsit de Servi-

S[illegible]rvitute, in Remp Rom. iterum in-tr[illegible]nda An 1626.

BRIXIANUS (Barthol.) tempore Friderici II. Imp. claruit. Condidit librum de Urbibus Italiæ.

BRIXIANUS (Theophilus) Dialogum contexuit versibus hexametris de vita solitaria & civili, eumq; Guidoni Ubaldino Monferetrio, Urbini Duci, dedicavit.

BRIXIENSIS (Guil.) Aggregator dictus, edidit Practicam omnium ægritudinum, An. 1508.

BRIXIUS (Germ.) Antissiodorensis, Lascaris discipulus, Anno 1537. floruit. Ex Chrysostomo S. Babylæ martyris vitam, & libros septem de Sacerdotio in Lat sermonem transtulit, teste *Jovio, numero 140.* Carmina ejusdem leguntur, *T. 1. Del. Gall. p. 720. Erasmus in Cic. pag. 171.* Germ. Brixius (inquit) vir pari dexteritate in utraq; lingua, sive carmen pangere velit, sive prosam orationem condere: nec minus felix Græcis in Lat. linguam transferendis. Videatur *Sammarthan. pag. 9.*

BRIZENNIUS (Ildefonsus) Indus Chilensis, scripsit in lib. Sententiarum Scoti, Tomis duobus. Prodiit iste liber Madriti, Anno 1638 fol. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Minor. pag. 187.*

BROCARDUS (Bonav.) Argentoratensis, An. 1283 claruit, & descriptionem Terræ Sanctæ edidit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 92.*

BROCARDUS (Jac.) Anno 1583. floruit. In Genesin & Apocalypsin commentatus est.

BROCARDUS (Marinus) Venetus, scripsit de morbo Gallico.

BROCHÆUS (Guil.) Limburgius, Anno 1583. obiit. Extat ejus Tr. de lege & libertate Christiana. Vid. *Alegambe*, *pag 169.*

BROCHARTI (Barth.) Normandus, Syriæ & utriusque Arabiæ amplam Chorographiam exaravit, teste *Wadding. de Scr. Ord. Min. pag. 82.*

BROCHMAND (Christ.) Casp. Fil. librum compos. de decrementis Imp. Romani, Anno 1677. teste *Bartholino in Danis*, *pag. 54.*

BR[illegible]MAND (Erasmus) natus est, An no 16[illegible] [illegible]biit, An. 1662. Scripsit de p[illegible] Lat. Ling Scriptoribus. Vid *Vindingius in Re[illegible]. Hafn. pag. 369. Bartholinus in Danis, pag. 38.*

BROCHMAND (Erasm.) Hafn. natus est, An. 1626: obiit, An. 1664. Edidit Ethicæ Historicæ specimen. Vid. *Vindingius*, *pag 436.*

BROCHMAND (Casp.) Theologus celeberrimus, An. 1585. natus est: obiit, An. 1652. Composuit Systema Theologicum: Comm. in Epistolam Jacobi: Speculum veritatis, &c. Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 189. Bartholinus in Danis, pag 21.*

BROCHMAND (Joh.) natus est, A. 1621: obiit, Anno 1664. Videatur *Vindingius*, *pag. 430.*

BROCHMAND (Joh. Erasm.) natus est, Anno 1594: obiit, Anno 1638. Emisit σύγγραμμα Philosophiæ Aristotelicæ. Videatur *Vindingius l. cit. pag. 289. Bartholinus, l. c. pag. 70.*

BROCKHUYSEN (Benjam.) Oeconomiam corporis animalis composuit, Anno 1672.

BROCKTORF (Wulf.) nucleum Pandectarum juris Justinianei, An. 1673. edi curavit.

BROCQUART (Jac.) Thionvillanus, An. 1629. vixit. Veram philosophiam Christianam, mortis meditationem, stilo expressit. Vid. *Alegambe, pag. 194.*

BRODÆUS (Joh.) Turonensis, celebris Philologus, An. 1563. obiit. *Thuanus*, eum Mathematicarum artium & sacræ linguæ non mediocrem cognitionem habuisse, *lib. 35.* affirmat. Ejus Miscellanea *Janus Gruterus* Tomo II. & IV. Lampadis Criticæ inseruit. In Euripidem & Epigrammata Græca lucu-lentum Comm. composuit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 121. Colomes. in Gallia Orient. pag. 29. 267. Scaliger in Primis, pag. 23.* vocat virum maximum & doctissimum.

BRODÆUS (Thomas) Anglus, de Sabbato dissertationem habuit.

BRODERICH (Steph.) scripsit de clade in campo Mohacz, in qua R. Ludovicus occubuit. Extat apud *Simonem Schardium, vol. 2. Germ. Script. pag. 218.*

BROECK (P. Adr.) Professor Pisanus, Anno 1673 poëmata in lucem dedit. Vid. *Cr. Lætus in J. R. pag. 483*

BROECKERUS Frid.) Antidotum errorum Conr. Vorstii confecit, An 1612.

BROEUS (Fr.) in Institutiones Juris, Anno 1622. commentatus est.

BROGNOLUS (Bened.) Carmina Latina, quæ in versione *Laërtii*, ab *Ambrosio Camaldulensi* facta, occurrunt, teste *Barthio in Claud. pag. 1090.* composuit. Vide, BRUGNOLUS.

BROGNOLUS (Cand.) Bergomas, natus est, An. 1607. Edidit Manuale Exorcistarum, An. 1658.

BROGNONICUS (Franc.) Veronens. Medicus, Anno 1619. obiit. Reliquit Anatomica & Chirurgica. Vid. *Chioccus, pag. 156.*

BROIDÆUS (Phil.) JCtus, auxit notisq; illustravit *Fr. Polleti* Historiam Fori Romani, An. 1576.

BROMBACHIUS (Frid.) scripsit de Illustribus quibusdam familiis.

BROMTON (Joh.) Jorualensis Abbas, Chronicon scripsisse creditur, quod Londini, Anno 1652. in folio prodiit. Editum est hoc Chronicon una cum aliis IX. Anglicæ historiæ scriptoribus à *Roger. Twisden*, conferente symbolam *Seldeno:* qui annotat, Bromtonum non esse autorem Chronici, sed ejus procuratione seu beneficio ad monasterii Jorvalensis Bibliothecam librum eum devenisse. Vid. *Reinesius in Epist. ad Daumium, pag. 167.*

de BROMYARD (Joh.) fuit ordinis S. Dominici Monachus. Summam Prædicantium composuit, 2. voluminibus. Est autem Alphabetum locorum communium, quo capita doctrinæ Christianæ secundum literas Alphabeti explicantur. Prodiit hoc opus Norimbergæ, Anno 1485.

BRONCHORSTIUS (Everh.) JCtus, Anno 1554. natus est: denatus est, Anno 1627. Primò Witebergæ, deinde Erfordiæ jus docuit: tandem Leydæ *Hugoni Donello* successit, ubi per XL. annos Professoris munere perfunctus est. Scripsit quatuor Centurias legum, quæ in speciem contrariæ esse videntur. Adhæc duas alias miscellaneas Centurias controversiarum Juris, & methodum Feudorum condidit: item, Comm. in Tit. de Regulis Juris. Mortuo *Cunæus* parentavit. Vid. *Revius in Hist. Davent. pag. 668. Witte in JCtis, pag. 126.*

BRONCHORSTIUS (Joh.) Noviomagus, JCtus, Anno 1570. obiit. Ptolemæi octo libros de Geographia Latinè interpretatus est.

BRONDUS (Antiochus) Calaritanus, scripsit Comment. in Apocalypsin, Romæ, An. 1621. fol.

BRONIOVIUS (Mart.) An. 1579. floruit: Edidit Tartariæ, Transilvaniæ & Moldoviæ descriptionem, teste *Zeillero.* Prodiit Coloniæ, An. 1595. fol.

BRONOW (Joh.) condidit prolixum Commentarium in Archimedis & Apollonii Pergæi sectiones Conicas, Londini, Anno 1675. in 4.

BRONTIUS (Nicol.) librum de utilitate & harmonia artium, A. 1541. edi curavit.

BRONZERIUS (Joh. Hieron.) Medicus, natus est, An. 1577: obiit, Anno 1630. Scripsit de Calido innato, de principatu Jecoris: de variolis: item, duos Tomos cœlestium Prognosticorum. Vid. *Thomasinus, part. 2. Elog. pag. 271.*

BRONZINUS (Christoph.) Scirolensis, librum edidit, quem Mulierum Gloriam nuncupavit. Vid. *Nic. Erythræus, part. 3. Pinacoth. pag. 111.*

BROOMANNUS (Lud.) à nativitate cæcus, artium liberalium doctor, Juris Candidatus, & Musicæ princeps, An. 1597. Bruxellis obiit. Vid. *Vossius, de 4. art. popul. pag. 93.*

BROSCIUS (Joh.) Apologiam pro Aristotele & Euclide An. 1652. publicavit.

BROSSARDUS (Joh.) Lemovicens. Anno 1636. obiit. Cum *Chamiero* scriptis dimicavit. Vid. *Alegambe, pag. 230.*

BROSTERHUSIUS (Joh.) edidit Catalogum plantarum horti Bredani, Anno 1647.

BROTBEQUIUS (Joh. Conr.) edidit Hymettum sacrum, An. 1667. Tubingæ docet Medicinam.

BROTUFFIUS (Ern.) Chronicon Anhaltinum: item, Merspurgense conscripsit, teste *Zeillero.*

BROUDINUS (Anton.) Armamentarium Theologicum, An. 1675. excudi fecit.

BROUGTONUS (Hugo) Anno 1612. obiit. Reliquit Commentarium in Danielem: item, Concentum Sacræ Scripturæ.

BROUN (Joh.) Causam DEI contra Antisabbatarios scripto propugnabat, Anno 1675. Roterod.

BROUSTINUS (Steph.) Hanno scripsit Tract.

Tract de quatuor hominis novissimis, An. 1598.

BROWERUS (Christ.) Arnhemiensis, Anno 1617. obiit. Extant ejus Sidera S. Virorum, qui Germaniam ornarunt: Item, Antiquitates Trevirenses. Vid. *Sweertius, pag. 176. & Alegambe, pag. 73.*

BROWERUS (Dominicus) edidit Iter vitæ, An. 1617. Colon.

BROWERUS (Joh.) Dominici à Soto Logicam & Physicam, teste *Sweertio*, imprimi fecit.

BROWNE (Thom.) Anglus, Medicus, sectæ *Brownistarum* in Anglia autor, scripsit de Religione Medici. In eum Notas fecit *Lev. Nicolaus Moltke*, eques Mecklenburgensis, An. 1665. Vid. *Placcius, pag. 27.*

BROXHOLMIUS, composuit sermones in Catechesin Perkinsi.

BRUCÆUS (Henr.) Flander, Medicus, natus est, An. 1531: obiit, Anno 1593. Rostochii XXV. annis Mathemata docuit, & Medicinam exercuit. Reliquit 3. libros de primo motu: item, Tr. de Scorbuto.

BRUCHERUS (Joh.) Trecensis, carmine famam sibi peperit. Vid. *T. 1. Delit. Gall. pag. 794.*

BRUCHIUS (Ant.) à Kônigstein, Noviomagensis, An. 1541. obiit. Composuit Monotessaron in Evangelistas. Vid. *Waddingus, in Scr. Ord. Minor. pag. 34.*

BRUCIOLI (Ant.) quatuor Tomos Comment. in universa Biblia, Venet. Anno 1540. evulgari fecit.

BRUCKNERUS (Hier.) scripsit resolutiones aliquot insignium quæstionum, An. 1610.

BRUCKSILBERIUS (G.) edidit Memoriale Juridicum, An. 1652.

BRUDUS, Lusitanus, Med. scripsit de ratione victus in febribus, Anno 1544. Venet.

BRUEL (Gualt.) Praxin Medicinæ theoricam & Empiricam composuit, Anno 1579. teste *Sweertio.*

BRUGGEMANN (Fr. Christ.) scripsit de statu reip. Germ. securitate & fato, Anno 1667.

de BRUGIS (Barth.) Medicus, in Aphorismos Hippocratis commentatus est. Exaravit etiam quæstiones Logicas, nondum editas, teste *B. Sauberto in Orat. de Bibl. Norimb. pag. 68.*

de BRUGIS (Jac.) An. 1320. claruit. Librum scripsit de Impassibilitate Animæ: item, de motu Intellectus.

de BRUGIS (Joh.) Tractatum de varietate Astronomiæ exaravit.

BRUGMANUS (Joh.) Belga, Anno 1473. obiit. Composuit vitam Sanctæ Lidwinæ.

BRUGNOLUS (Bened.) videtur idem esse cum *Brognolo*. Cornucopiæ linguæ Latinæ, Venet. Anno 1504. contexuit. *Muretus* aliquando *Jos. Scaligero* dicebat, se vidisse in Templo quodam Venetiis sepulcrum, cui hæc verba inscripta fuerant: *Brugnolus, maximus sui temporis Grammaticus.* Dictus *Scaliger in Primis, pag. 24.* ait, fuisse Noricum patria, professione Grammaticum, hominem magni nominis, Præceptorem Benedicti avi sui. *Julius Cæsar Scaliger* hunc Brugnolum aliquando sibi in somnio apparentem habuit, quem tamen anteà ignoraverat. Carmen, quo somnium illud describitur, extat in fine *libri de Heroibus.* Vide, BROGNOLUS.

BRUHESIUS (Pet.) Medicus, scripsit duas Epistolas de viribus Thermarum Aquisgranensium, An. 1555.

BRULIFER (Steph.) Macloviensis, A. 1483. vixit. In 4. libros Sententiarum Reportata composuit. Scripsit etiam librum de S. Trinitate, ubi invehitur in Pictores, variis & impropriis modis S. Trinitatem depingentes. Bruliferi opuscula Parisiis, A. 1499. & 1500. prodierunt. Vid. *Waddingus in Script. Ord. Min. pag. 320.*

BRUMMERUS (Frid.) Lipsiensis, scripsit de Scabinis antiquis, Anno 1662. Idem ad legem Cinciam commentatus est.

BRUNACIUS (Gaudentius) scripsit de Cina Cina, Venet. An. 1616.

BRUNÆUS (Rich.) edidit Monomachiam Thomæ Cantuariensis & Henrici II. Regis de libertate Ecclesiastica, Anno 1626.

BRUNELLUS (Hieron.) Hebraicas, Græcas & Latinas literas multos annos in Gymnasio Romano Soc. Jesu magna cum laude docuit. Edidit Orationes aliquot *Joh. Chrysostomi* in Latinum sermonem versas, & Catenam in Ezechielem, ex Sfortianâ Bibliotheca productam. Vid. *Nic. Erythræus, part. 2. Pinacoth. 160. Alegambe, pag. 182.*

BRUNELLUS (Joh.) JCtus, scripsit de dignitate & potestate Legati: item, de homicidio.

BRUNELLUS (Sig.) reliquit Consilia matrimon.

BRUNFELSIUS (Otho) Moguntinus, Medicus, A. 1534. obiit. Composuit illustrium Medicorum Catalogum: Pandectas Vet. & Novi Testamenti: Historiam Latinam, tribus Tomis, & alia. Extat in eum tale *Distichon:*

Te nato, defuncta ferè medicina revixit:
Pœonii vindex nominis unus eras.

BRUNINGUS (Henr.) JCtus, scripsit de variis Universitatum speciebus, A. 1609.

BRUNIUS (Lud.) Gandavens. An. 1483. vixit. Elaboravit Epitaphia & Epigrammata.

BRUNIUS (Vincent.) in Passionem Jesu Christi commentatus est, Anno 1624. Colon.

BRUNNEMANNUS (Joh.) JCtus, natus est, An. 1608: obiit, An. 1672. Confecit Comment. in Pandectas. Vid. *Justus in Chron. Francofurt. pag. 32.*

BRUNNERUS (Andr.) Oeno-Halensis, Anno 1643. claruit. Edidit tres partes Annalium Boicorum: item, Nabuchodonosorem. B. *Christ. Rupertus* ob stili elegantiam scripta ejus æstimare solebat. Vid. *Alegambe, pag. 25. Zeillerus, part. 2. pag. 24.*

BRUNNERUS (Balth.) celebris Medicus & Chymicus, natus est, An. 1604. Emisit Consilia Medica.

BRUNNERUS (Georg. Ad.) JCtus, scripsit de Collatione Bonorum, ut & Synopsin locorum legalium.

BRUNNERUS (Martinus) Suecus, Professor Upsaliensis, h. t. claret. Edidit Palæphatum cum Notis & Indice, Anno 1663. *Hallervordius* malè *Brummerum* appellat.

BRUNNIUS (August.) Annæmontanus, Anno 1607. libellum de Imperatorum, Regum, Episcoporum, &c. natalibus & emortualibus publicavit.

BRUNNORUS à Sole, JCtus, scripsit Consilium criminale ad innocentium reorum propugnationem.

BRUNO, Astensis, Cardinalis, An. 1125. obiit. Reliquit Notas in Psalmos. Opera ejus prodiere, Venetiis, Anno 1662. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 93.*

BRUNO, Coloniensis, An. Christi 1101. obiit. Hic primus Carthusianum Ordinem fundavit & instituit, cùm ex Advocati cujusdam defuncti ore præsens audivisset, ipsum justo DEI judicio condemnatum esse. Scripsit in Psalmos, & omnes S. Pauli Epistolas. Vid. *Phil. Labbe, T. 1. Dissert. de S. E. pag. 209. Olearius in Abaco, pag. 94.*

BRUNO, Herbipolensis, A. 1045. mortuus est. Psalmos commentario exornavit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 95.*

BRUNO, Monachus, tempore Henrici IV. Imperatoris floruit. Scripsit Historiam belli Saxonici, suo tempore gesti. Vid. *Zeillerus, part. 2. pag. 25.*

BRUNO (Jac.) Megalopolitanus, natus est, A. 1594: obiit A. 1654. Docuit Altdorfii Græcas literas & Philosophiam moralem. Reliquit Notas in Agapetum, quas post obitum ejus Filius edi curavit.

BRUNO (Jac. Pancratius) Jacobi Filius, Altdorfinus, An. 1629. natus est. In patria Medicinam docet atq; exercet. Ad *Jessenii* Epistolam de Sanguine, A. 1670. commentatus est. Adornat etiam Lexicon Medicum.

BRUNSEMIUS (Pet.) Praxin methodicam sacrificandi, Anno 1640. Mogunt. promulgavit.

BRUNUS, Longoburgens. edidit Chirurgiam magnam & parvam, An. 1499.

BRUNUS (Adr.) Gallus, scripsit Hymnos & Odas in honorem Sanctorum. Vid. *Alegambe, pag. 5.*

BRUNUS (Albert.) Astensis, natus est, An. 1467: obiit, An. 1541. Exaravit Consilia feudalia. Vid. *Guid. Panzirolus, in JCt. l. 2. c. 542.*

BRUNUS (Ant.) Anno 1625. obiit. Texuit Tract. de Entelechia vel immortalitate Animæ, Venet. Anno 1597. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 16.*

BRUNUS (Cœlest.) de Venusia, habuit disputationes quodlibeticas, quæ impressæ sunt, An. 1641. fol.

BRUNUS (Corn.) scripsit de Seditionibus, & Hæreticis, Anno 1550.

BRUNUS (Georg.) An. 1605. vixit. Condidit Theatrum urbium 5. voluminibus. Vid. *Sweertius, pag. 269. & Zeillerus, part. 2. pag. 24.*

BRUNUS (Joh.) Scotus, composuit Comment. in Benedictiones XII. Patriarcharum, Venet. An. 1601.

BRUNUS (Jord.) Nolanus, combustus est Romæ, An. 1600. teste *Casp. Conrado, millenario* 3. Vid. *Sorellus de Hom. perfectione, pag. 459.* Scripsit de triplici Minimo, libros quinq;: item, de Monade, numero & figura.

BRUNUS (Leonh.) ab Aretio. Vide, ARETINUS.

BRUNUS (Lud.) Italus, JCtus, An. 1485. claruit. Condidit carmen de coronatione Maximiliani

BRUNUS (Matth.) JCtus, de Cessione Bonorum scripsisse dicitur, An. 1591.

BRUNUS (Vincent.) sacras Meditationes 3. Tomis complexus est, An. 1599. Vid. *Alegambe pag. 442.*

BRUSCHIUS (Casp.) Egranus, An. 1518. natus est: periit An. 1569. insidiis Nobilium quorundam, in quos scriptum editurus ferebatur. Vir doctissimus fuit, antiquitatisq; studiosissimus. Scripsit egregium Tractatum de Monasteriis, quem Anno 1551. Ingolstadii publicavit. Vid. *Thuanus, l. 90. & Zeillerus part. 2. p. 25. & seq.*

BRUSCIOTUS (Hyacinthus) à Vetralla, Regulas, ad Grammaticæ normam redactas, pro captu faciliori idiomatis Congensium, Romæ, Anno 1659. in 8. edi curavit.

BRUSONIUS (Fr.) dialogum Dysphilum nomine Mantuæ edidit, Anno 1511. Vid. *Reines. ad Daum. pag. 367.*

BRUSONIUS (L. Domit.) scripsit Facetias, & Exempla. *Leopardus, Emendat 12, 12.* eum Græci sermonis parùm peritum fuisse, affirmat.

BRUSSELIUS (Philibert.) Machlinienfis, An. 1570. obiit. Composuit 4. libros de Conditionibus.

BRUSSIUS (Guil.) Scotus, edidit Diarium de Tartaris, fol. An. 1598.

BRUSTHEMIUS (Joh.) Trudonopolitanus, An. 1545. floruit. Descripsit res gestas Episcoporum Leodiensium & Ducum Brabantiæ à tempore S. Martini usq; ad An. 1505. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 195.*

BRUTIDIUS Niger, Historicus, tempore Tiberii Imp. claruit. Meminit ejus *Tacitus l. 3. Annal.* ubi eum partim laudat, partim culpat. Ex Brutidii Historiâ quædam *Seneca* allegat, *Suasor. 6.*

BRUTUS (Marcus) unus ex Julii Cæs. interfectoribus, reliquit Epistolas Græcas, quas Henr. Stephanus, A. 1577. in lucem produxit. Vid. *G. A. Imbof. in Pol. Græco, pag. 11. Suidas* ipsi Historiæ Polybianæ epitomen quoque tribuit. Vid. *Plutarchus in Bruto.* Librum de Officiis *Charifius*, alium de Patientia *Diomedes* allegat. Vid. *Seneca epist. 79. Tacitus de Orat. c. 21.*

BRUTUS (M. Junius) JCtus, Anno U. C. 575. floruit. Septem libellos de Jure elaboravit. Vid. *Panzirolus in JCt. l. 1. c. 9. & Bertrandus, pag. 202.*

BRUTUS (Joh. Mich.) Florentinus, Historiam IIX. libris complexus est. Vid. *Magius Miscellan. 5, 15.* Extant Epistolarum ejus libri quinque.

BRUTUS (Pet.) Catharensis Episcopus, An. 1485. claruit. Scriptò pugnavit contra Judæos. Liber impressus est Vincentiæ, An. 1489. fol.

BRUYERINUS (Joh.) Campegius, composuit Dipnologiam vel Sitologiam de rebus esculentis & potulentis, An. 1606.

de BRUYN (Joh.) exaravit epistolam de natura lucis, An. 1663. Item, defensionem *Cartesii* de dubitatione, An. 1670.

BRUXIUS (Ad.) edidit Simonidem redivivum, id est, res memoriæ & oblivionis, 1610.

de BRY (Joh. Th.) scripsit Introductionem in Vitalem Philosophiam: Historiam Pannoniæ: & secularia Emblemata.

BRYCHOVIUS (Franc.) Brugensis, reliquit Græca & Latina Carmina.

BRYLOVIUS (Casp.) Pomeranus, natus est, An. 1585: obiit An. 1627. Argentinæ docuit. Publice proposuit Dramata aliquot, ut Mosen, Eliam, Nebucadnezarem, Andromedam, Charicleam, Jul. Cæsarem, &c.

BRYSO, Βρύσων, Philosophus, ἐν Οἰκονομικῷ, à *Stobæo serm. 83.* allegatur.

BUBALUS (Nic.) Venetus, ut Græcè doctus, celebratur. Vid. *Greg. Letus in It. Regn. p. 177.*

BUBALUS (Steph.) Romanus, vulgavit Commentationes Anglicas de Cancellariis, Lugd. An. 1522.

BUBOICUS (Joh. Nic.) An. 1496. vixit. Scripsit de origine & gestis Turcarum.

BUBSTEN (Th. Steph.) Anglus, A. 1619. æt. 70. obiit. Primus Canarinum idioma in regulas & ordinem digessit. Compos. Grammaticam linguæ Canarinæ, cujus usus est in India orientali: item, opus aliud, *Purana* nomine, in quo fidei myste-

ria metro exposuit, idiomate Indostano. Vid. *Alegambe pag. 437.*

BUCANUS (Guilh.) Theologus Calvinista, Institutiones Theologicas conscripsit. Vixit An. 1602.

de BUCCABELLIS (Joh. Jac.) civis Romanus, Canonicus Lateranensis, Rhetor eximius, poëta celeberrimus, Anno 1464. obiit. Hic pedum & syllabarum normam ita tenuit, ut nemo melius. Hæc ex ejusdem *Epitaphio.*

BUCCAFERREUS (Hieron.) JCtus, natus est, An. 1552: obiit, An. 1623. Inter omnes Italiæ JCtos primus & præcipuus judicatus est. Hoc peculiare habuit, quod in eadem Cathedra, in qua ipse docuit, filium *Franc. Mariam* Jus publicè docentem viderit. Ingens Consiliorum volumen conscriptum reliquit. Vid. *Thomasinus, part. 2. pag. 120.*

BUCCAFERREUS (Lud.) *Jul. Cæs. Scaligeri, Fr. Pendasii,* & aliorum Præceptor, Philosophus celeberrimus, An. 1545. obiit. *Franc. Zilietus* memorat, neminem vix primoribus labiis Philosophiam attigisse judicatum, qui sub Buccaferreo non militasset. Scripsit in libros Meteoron: in 1. librum Physicorum: item, de Generat. & Corrupt. Vid. *Thomasinus l. 2. pag. 114. Bumaldus pag. 153.* Vide supra, BOCCAFERREUS.

BUCCAFOCUS (Const.) Sarnanus, Card. An. 1595. obiit. Compos. Comment. in Universalia Scoti: Summam Theologiæ: Locos communes Theologicos: Comment. in Epistolam Johannis, & Epistolam S. Pauli ad Hebræos. Vid. *Waddingus, in Scr. Ord. Min. pag. 93.*

BUCCAPISCIUS (Jac.) JCtus, An. 1230. claruit.

BUCCASENUS (Nic.) in S. Matthæum, An. 1603. commentatus est.

BUCCELENIUS (Joh.) Brixianus, A. 1643. claruit. Officinam Epithetorum, appellativorum & nominum propriorum condidit: *Borri* relationem de Concincina Latinè transtulit. Vid. *Alegambe p. 230.*

BUCCELLUS (Joh. Maria) Consilia Matrim. exarasse fertur.

BUCCINUS (Nic. Ang.) Baronio Cardinali parentavit.

BUCCIUS (Guilh.) Livo, An. 1622. innotuit. Catechismum idiomate Estonico elaboravit. Vid. *Alegambe p. 169.*

BUCCIUS (Pet.) Medicus, Ephemerides confecit. Versu etiam Prognosticon futuri temporis, teste *Sandero in Gandav. Script.* expressit.

BUCELINUS (Gabr.) Benedictinus, paucis adhinc annis claruit. Edidit Nucleum Historiæ Universalis, 3. voluminibus, Genealogiam Principum, Aquilam Benedictinam, Rhætiam Sacram & profanam, Annales Benedictinos, &c. Vid. *Zeillerus part. 3. pag. 41.*

BUCERUS (Mart.) Selestadiensis, Theol. A. 1491. natus est: obiit A. 1551. Argentinæ publicè docuit viginti annis; inde in Angliam vocatus, Cantabrigiæ Theologiam docere jussus est. Corpus ejus sub Maria regina è terra effossum ac publicè exustum est. Elisabetâ regnante, innocens pronunciatus & martyribus connumeratus fuit. *Contarenus Cardinalis* Bucerum tanta Theologicæ & Philosophicæ doctrinæ ubertate instructum judicavit, ut unus omnibus Pontificiorum Doctoribus opponi potuisset. Vid. *Jac. Verheiden, in Elog. Theolog. pag. 73.*

BUCHANANUS (Dav.) scripsit Historiam animæ humanæ, An. 1636.

BUCHANANUS (Georg.) Scotus, natus est An. 1506: obiit An. 1582. Composuit paraphrasin Psalmorum poëticam: item, Historiam Scoticam, quam tanta puritate, prudentia & acumine scripsit, ut ea scriptio non hominem in pulvere literario versatum, sed in media hominum luce & in tractandis reipubl. negotiis tota vita exercitatum redoleat, *Thuano l. 76.* judice. Vid. *Zeiller. part. 2. pag. 26. Loticbius in Bibl. poët. part. 4. pag. 20. Funccius T. 1. Orb. pag. 601.*

de BUCHE (Chr.) Thuringus, An. 1183. obiit. Vitam & gesta Frid. Barbarossæ, Imp. stilo exposuit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 106.*

BUCHERIUS (Æg.) Atrebas, scripsit doctrinam temporum, An. 1634. Gregorium verò Turonensem Notis illustravit. Videatur *Alegambe, pag. 7.*

BUCHERUS (Casp.) AntiMenippum edidit, An. 1617. Tubing.

BUCHHOLTZ (Chr. Joach.) JCtus, scripsit de Matrimonio cum defunctæ uxoris sorore, contra *Michaëlem Havemannum*, An. 1662.

BUCHHOLTZ (Andr. Henr.) Ethicam, An. 1641. item, librum de Indulgentiis, An. 1657. exaravit.

BUCHI-

BUCHIUS (Dominicus) Catharensis, Anno 1530. vixit. In Psalmos pœnitentiales & quatuor cantica Novi Testamenti commentatus est.

BUCHIUS (Phil.) edidit Fabulam Hæreseos Prædestinatorum, An. 1676.

BUCHLERUS (Joh.) à Gladbach, Institutionem Poëticam: item, sententias Proverbiales promulgavit.

BUCHNERUS (Aug.) Professor Eloquentiæ Witteberg. natus est, Anno 1591: obiit, An. 1661. Scripsit Programmata, Orationes, Tractatum de commutata dicendi ratione, &c. Thesaurum *Fabri* longe auctiorem reddidit.

BUCHNERUS (Ulr.) Werthemio-Francus, Anagrammatismos & alia carmina composuit. Vid. *T. 1. Delit. Germ. pag. 825.* Confer *J. P. Lotichium, parte 3. Bibl. Poët. pag. 196.*

BUCHOLZERUS (Abrah.) Schonaviensis, celebris Theologus & Chronologus, natus est, A. 1529: obiit, A. 1584. Reliquit Chronologiam, Isagogen Chronologicam, Epistolas Chronologicas, Ideam boni Pastoris, &c. *Quidam* affirmabat, universam antiquitatem in Bucholtzeri pectusculo latuisse reconditam. Vid. *Thuanus, l. 10.* Confer *Hanckium in Scr. R. R. part. 1. pag. 241. Quenstad. pag. 231.*

BUCK (Jac.) Anglus, de octo Beatitudinibus commentatus est.

BUCOLDIANUS (Gerard.) Physicus Regius, composuit Historiam puellæ, quæ sine cibo & potu vitam aliquamdiu transegit. Extat apud *Simonem Schardium, vol. 2. Germ. Script. pag. 618.* Item, Notas in quasdam Ciceronis Orationes.

BUCRETIUS (Dan.) Urarislav. Silesius, A. 1610. claruit. Vide, RINDFLEISCH.

BUDÆUS (Guil.) Parisiensis, An. 1540. obiit, ætatis 73. Scripsit librum doctissimum de Asse: item, Commentarios Græcos, multa eruditione refertos. *Erasmus* eum *Portentum Galliæ* vocare solebat. Condito testamento, (inquit *Jovius in Elog. numero 97.*) omnes honores funeris & tumuli penitus abdicavit, ita ut, cum numerosa proles eum lugeret, noctu tumularetur. Unde poëta quidam (*M. Salmonius*) sic ludebat:

Budæus voluit media de nocte sepulcro
Inferri, & nullas prorsus adesse faces.
Non factum ratione caret. Clarissima quondam
Ipse sibi lampas luxq; coruscafuit.

Budæi opera omnia, tribus Tomis impressa, prodierunt, An. 1557. Vid. *Gisan. in Obs. L. L. pag. 510. Sammarthanus in Elog. pag. 4.*

BUDÆUS (Lud.) Guilielmi filius, Anno 1550. claruit. Psalmos transtulit, & notulis auxit. Vid. *Colomesius, in Gall. Orient. pag. 15.*

BUDDENUS (Joh.) de rep. Anglorum commentatus est, libris tribus.

BUDELIUS (Renerus) Ruræmundanus, JCtus, scripsit tractatum de moneta & re nummaria, An. 1591.

BUDERICUS (Arnold.) An. 1417. floruit. Extant ejus *XII.* odarum libri de laude DEI. Vid. *Sweertius, pag. 121.*

BUDERICUS (Jac.) edidit librum de Venenis, Venet. An. 1588.

BUDL (Pet.) doctrinam *Bellarmini* Christianam in linguam Albanensem traductam, Romæ, A. 1644 typis mandavit.

BUDINA (Sam.) Labacensis, Sigethi expugnationem Turcicam descripsit. Extat ea apud Simonem *Schardium, vol. 4. Germ. Script. pag. 25.* Confer *Crusium in Germano Græcia, pag. 318.*

BUDOWETZ (Wencesl.) Baro, Pragæ, Anno 1621. capite truncatus est. Circulum Horologii Solaris & Lunaris, i. e. Synopsin Historicam, Typicam & mysticam, repræsentantem ex Vet. & Novo Testam. continuam præcipuarum Ecclesiæ & mundi mutationum seriem, An. 1616. vulgavit.

BUECKELIUS (Joh.) Helmondanus, Anno 1620. floruit. Scripsit scholam pacis, & libellum de Intentione.

BUGATTUS (Casp.) Anno 1576. claruit. Extat ejus Universalis Historia. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 69.*

BUGELIUS (Jac.) scripsit Notas in quasdam orationes Ciceronis.

BUGENHAGIUS (Joh.) Theologus, natus est, Anno 1485. obiit, Anno 1558. Wittebergæ Theologum egit. Inde à Daniæ rege Hafniam vocatus, loco septem Episcoporum Daniæ septem Superintendentes ordinavit. Idem, singulis annis eo die, quo Lutherus Bibliorum translationem absolverat, amicos solenni convivio excipere, & quasi natalem translationis Biblicæ solitus fuit cele-

celebrare. Vid. *Melchior Adamus in Theol. pag. 318. Verheiden, in Elog. pag. 35.*

de BUGIS (Pet.) scripsit de Mysterio Incarnationis, Lugd. An. 1668.

BUGIUS (Jac.) inter literatos locum habere meruit. Vid. *Sammarthanus, p. 145.*

BUGNYON (Phil.) edidit Tractatum Legum abrogatarum in Gallia, An. 1666.

BUISONIUS (Joh.) Hanno, scripsit Harmoniam Evangelicam Romæ, A. 1576.

de BUISSON (Lud.) Herculem Chymicum, An. 1661. imprimi fecit.

de BUITRON (Joh.) compendium Theologiæ Moralis, Paris. Anno 1656. evulgasse fertur.

BULÆUS (Christ.) Anno 1630. claruit. Carmina Juvenis edidit, quibus Charitillæ titulum imposuit.

BULÆUS (Oliv.) scripsit Methodum discendi linguam Sanctam sine punctis, Anno 1653.

BULAGERUS (Nicol.) JCtus, Anatomen Institutionum Imperialium, Anno 1617. fol. publicavit.

BULDRINUS (Thomas) A. 1602. floruit. Reliquit Orationes.

BULENGERUS (Pet.) Trecens. scholia in Apocalypsin, Anno 1589. adornavit. Vid. *Sammarth. pag. 44.*

BULGARINUS, Senensis, JCtus, A. 1452. natus est: obiit Anno 1494. Elaboravit erudita Commentaria in Jus civile. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 134.*

BULGARUS de Bulgaris, JCtus, A. 1140. floruit. Commentarium in Regulas Juris concinnavit. Vid. *Guido Panzirolus l. c. 2, 15. & Bumaldus, pag. 41.*

BULGETIUS (Attilius) de Affectionibus cordis, Patav. A. 1657. commentatus est.

BULIUS (Nic.) Hornanus, Anno 1615. obiit. Reliquit Epigrammata.

BULLÆUS (Ant.) emisit Consilia Juris: item, Discursus Politicos, An. 1621.

BULLIALDUS (Ismael) edidit Astronomiam Philolaicam, An. 1645. *Menagius ad Laërt.* vocat doctum opus ac laboriosum. Item, *Theonis Smyrnæi* Astronomica: tractatum de natura Lucis: & alium de judicandi facultate & animi principatu, Anno 1663. *Rhodius ad Scribonium* ipsum Græcarum literarum eximium cultorem appellat.

BULLINGER (Henr.) Helvetius, natus est, An. 1504. obiit, An. 1575. In functione Ecclesiastica *Huldrico Zwinglio* successit, cujus etiam opera collegit, atq; publicavit. Bullingeri Scripta in decem Tomos digesta sunt. *Thuanus l. 61.* mitiore ingenio præditum, & summum Helveticæ Confessionis propugnatorem fuisse, tradit. Vid. *Jacobus Verheiden in Elog. præst. Theol. pag. 189.*

BULLINGERUS (Jul. Cæs.) Juliodunensis, An. 1628. obiit. Scripsit de Imperio & Imperatore: de Conviviis: de Pictura: de circo Romano: de Venatione Circi, de Theatro, de Oraculis, de auguriis. Opera ejus junctim edita Tomis duobus, An. 1621. Vid. *Alegambe, pag. 287. Hanckius de Script. R. R. pag. 281. Scal. in Exc. pag. 55.*

BULLINGERUS (Pet.) 8. libros Christianarum Institutionum, An. 1561. Lutet. edidisse dicitur.

BULLIOUDUS (Pet.) Anno. 1597. obiit. Elaboravit Notas in Evangelia.

BULLOCUS (G.) Anglus, A. 1557. vixit. Edidit Oeconomiam methodicam Concordantiarum S. Scripturæ, fol.

BULLUS (G.) confecit Harmoniam Apostolicam de Justificatione ex Operibus, Lond. An. 1671.

BULTELIUS (Gislen.) Clytius, carmina reliquit, teste *Swertio.*

BUMALDUS (Joh. Ant.) (alias *Ovidius Montalbanus* dictus) edidit Bibliothecam Bononiensem: Item, Bibliothecam Botanicâ, A. 1657. Vid. *Labbe in B. B. p. 20.*

BUMANNUS (Car.) Analysin eorum, quæ Sacramentarii contra majestatem carnis disputant, An. 1610. edi fecit.

BUNCKEN (Chr.) composuit Speculum optimi Medici, An. 1651.

BUNDERIUS (Joh.) Gandens. An. 1557. defunctus est. Scripsit compendium rerum Theologicarum: item, Scutum fidei orthodoxæ, teste *Swertio.*

BUNELLUS (Pet.) Tolosanus, exaravit Epistolas, An. 1581. Vid. *Sammarthanus pag. 51.*

BUNGEIUS (Thom.) Norfolciensis Anglus, An. 1290. claruit. Oxonii Theologiam professus est. In Mathematicis ita exercitatus erat, ut Magus vulgo habitus fuerit. Scripsit de Magia naturali; item, quæstiones Theologicas. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 323.*

BUNGUS (Pet.) Bergomas, Anno. 1601. obiit. Ejus Tract. de Mysteriis numerorum, Paris. impressus est.

BUN[illegible] (Edmund.) edidit Compendium Institutionum Calvini, Antv. Anno 1582.

BUNO (J.) Ideam universæ Historiæ, A. 1661. Item, Memoriale Institutionum, An 16[illegible]2. edi curavit.

BUNTINGUS (Henr.) Hannoveranus, A. 1590. vixit. Magnam Chronologiam conscripsit: item, Itinerarium Biblicum. *Quenstadius pag. 237.* vocat virum eruditum, ingeniosum, industrium, & Chronologum insignem, Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 28.*

BUNWORTH (Rich.) Cosmographiam Physicam, Lugd. Anno 1650. typis commisit.

BUONRICCIUS (Ang.) Venetus, in Matthæum, An. 1577 commentari cœpit.

BURAGUS (Lampus) fertur scripsisse Stratagemata adv. Turcas, ad Nicolaum V. Pontif. Extat in Bibliotheca Bessarionis, teste *Naudeo*. Vide, BIRAGUS.

BURANA (Joh. Fr.) Veronens. A. 1539. floruit. Condidit Comment. in 1. Analyticorum. Vid. *Chioccus pag. 124.*

BURANUS (Amulius) Batavus, A. 1404. obiit. Extat ejus exhortatio de mutua charitate servanda.

BURATELLUS (Gabr.) scripsit Conciliationem controversiarum Aristotelis & Platonis, Venet. A. 1573. item, Notas in Psalmos pœnitentiales.

BURATTIUS, (Matth.) JCtus, A. 1606. floruit. Reliquit Decisiones.

BURCARDUS, Wormatiensis, A. 1026 obiit. Collegit ingens volumen Canonum, libris viginti. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 95.*

BURCHARDUS, à Rotenburg, restaurator Platonicæ Philosophiæ A. 1381. floruit. Ob singularem eruditionem *doctus Plato* dictus est, teste *Edero*.

BURCHARDUS, Aaron de sensu verborum, *I. Pet. III, 19.* commentatus est. Vixit A. 1608.

BURCHARDUS (Ant.) An. 1628. obiit. Composuit librum de descensu Christi. Aphthonii Progymnasmata quoq; enucleavit.

BURCHARDUS (Franc. Lewenbergens.) Scripsit de Sacramento corporis & sanguinis Christi. An. 1587.

BURCHIELLATUS (Barth) condidit Dialogos, Quæstiones, Convivium septem Physicorum: Breviloquia poetica: Tirociniorum poeticorum partem primam & secundam. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 23.*

BURCHIUS (Adrianus) Ultraject. Anno 1595. floruit. Carmina ejus leguntur *T. 1. Delit. Belg. pag. 861.* Vid. *Sanderus in Brugens. pag. 13.*

BURCHIUS (Lambertus Vander) Ultraject. Anno 1617. obiit. Juxta *Sweertium* quatuor Tomos de Comitibus Flandriæ composuit.

BURCKHARDUS (Andr.) JCtus, scripsit de usufructu pignoribus & hypothecis.

BURCKHARDUS (Fr.) Colon. JCtus, Anno 1584. obiit. Reliquit librum, cui Titulus, Autonomia. Videatur *Sweertius pag. 240*

BURCKLENERUS (Matth.) Thesaurum Historiarum publicavit, fol. An. 1612.

BURDELIUS (Henr.) de Consilio sapientis, An. 1669. commentatus est.

BURDINUS (Æg.) Vid. BOURDINUS.

BURELLUS (Laur.) Divionensis, A. 1490. floruit. Librum elucubravit de Carmelitis.

BURELLUS (Rob.) scripsit pro Tortura Torti contra Becanum, Lond. A. 1611.

BUREUS (Andr.) Suecus, edidit orbis Arctoi descriptionem. Vid. *Schefferus in Upsal. pag. 401.*

BUREUS (Joh.) Upsaliens. Anno 1614. claruit. Runicæ literaturæ apprimè peritus fuit. Fastos Runicos in lucem protulit. Videatur *Schefferus l. c. pag. 400.*

BURGENSIS (Paulus) de S. Maria, Judæus origine, fide Christianus, tandem Episcopus factus, An. 1435. obiit. *Trithemius* vocat virum in divinis Scripturis studiosissimum & valde eruditum, nec non S. Theologiæ Magistrum, qui in virili ætate ad fidem Christianam conversus, vita & doctrina in tantum profecerit, ut inter omnes Hispaniæ doctores similem suo tempore habuerit neminem. Composuit Scrutinium S. Scripturæ, ut & Additiones ad Nicolaum Liranum. Plura apud *Joh. Marianam l. 19. Hist. Hisp. c. 8.* invenies. Confer *Ph. Labbe T. 2. diss. de Sacr. Eccles. pag. 179. Quenst. d. pag 18 Casaub. in Exercit. contra Baron. pag. 412.* Eum commendat ipse *Lutherus T. 6. Witeb. Lat. pag. 308, 312.*

BUR-

BURGERSDICIUS (Franco) An. 1590 natus est. Edidit Dispp. Physicas. Videtur *Meurfius,in Athenis Batav.p.340.*
BURGERUS (Joach.) scripsit Observationes Juris singulares, An. 1654.
BURGES (Ant.) Hisp. de Emtione & Venditione, A. 1575. commentatus est.
BURGESIUS (Ant.) in Joh. cap. XVII. sermones centum quadraginta quinque conscripsisse dicitur.
BURGESIUS (Corn.) Tractatum de regeneratione per Baptismum elucubravit.
BURGEVILLIUS (Carol.) scripsit de immortalitate animæ & resurrectione corporum.
BURGGRAVIUS (Joh. Ernestus) edidit Βιολύχνιον: item, Achillem πανοπλον.
BURGHABERUS (Adam) tres centurias selectorum Casuum conscientiæ, An. 1665. in 8. publicari fecit.
BURGHESIUS (Joh.) Iprensis Medicus, An. 1618. claruit. Demetrium Pepagomenum, Medicum Græcum, de Arthritide vel Podagra in lucem produxit.
BURGHESIUS (Paul. Guidottus) se 14. artibus præditum jactare solebat. In Poësi non infeliciter versatus est, adeò ut *Torquatum Tassum* carminibus provocare non dubitaverit. Ad extremum in summa obiit miseria. Vid. *Tollius de Inf. Lit. pag. 31.*
BURGIUS (Joh. B.) edidit Martem Sueco-Germanicum, An. 1645. Colon.
de BURGO (Aug. Gibbon) in 1. 2. Thomæ commentatus est, An. 1673.
BURGOLDENSIS (Ph. Andr.) scripsit ad Instrumentum Pacis, An. 1669. Item, notitiam rerum Imperii.
de BURGONOVO (Archang.) compos. Apologiam Cabalæ contra Garciam, An. 1600.
de BURGUNDIA (Ant.) edidit Lapidem Lydium mundi: Item, linguæ vitia & remedia, Emblematicè, An. 1631.
BURGUNDUS, JCtus, Pisanus, A. 1194. obiit. Græcè admodum peritus fuisse creditur. Vid. *Pignorius,in Symbol.Epist. pag. 1*[illegible]*4.* ubi ejus *Epitaphium* adducitur.
BURGUNDUS (Nicol.) JCtus, & professor Ingolstadiensis, natus est, An. 1586. Composuit Tractatum controversiarum ad consuetudines Flandriæ, Anno 1621. & alium, de Evictionibus. Scripsit quoq; Hist. Belgicam. item, carmina.
BURGUNDUS (Pet.) Gerardimontanus A. 1598. obiit. *Did. Stellæ* 3. libros de vanitatibus mundi contemnendis in Lat. linguam traduxit. Vid. *Alegambe,p. 373.*
BURGUS (Annas) A. 1559 Parisiis combustus est. Vid. *Thuanus l. 23.*
BURHILLUS (Rob.) scripsit contra Becani controversiam Anglicanam, Anno 1613. Lond.
BURIDANUS (Joh.) Bethuniensis, in Logicam & Ethicam Aristotelis commentatus est. Notum etiamnum in scholis de Buridano asino Proverbium. Vid. *Sweertius, pag. 403.*
BURLA (J. Fr.) Placentinus, JCtus, Anno 1515. floruit. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. pag. 325.*
BURLÆUS (Guad.) Anglus, claruit An. 1330. Scripsit de vitis & moribus Philosophorum: item, in Physicam Aristotelis, Venet. fol. Vid. *Zeillerus part. 3. hist. pag. 44. Placcius pag. 251.*
BURLATUS (Hugo) librum de astutia vulpeculæ, Domini vineam demolientis, Pa[illegible] An. 1587. edi euravit.
BURMANNUS (Franc.) scripsit de moralitate sabbati hebdomadalis, An. 1665. item, Oeconomiam fœderum DEI, Anno 1672.
BURMEISTERUS (Joh.) edidit Martialem renatum, vel Parodiarum sacrarum libros VI. An. 1612.
BURNATHUS (Gilb.) reliquit dissertationes Ethicas, Lugd. Bat. An. 1649
BURNETUS (Thom.) V. BOURNETUS.
BURRATINUS (Titus Livius) à *Borrichio de Hermet. pag. 122.* celebratur.
BURRHUS (Fr. Joseph.) Mediolanensis, Aereum se Philosophum jactabat. Ob heterodoxas quasdam opiniones Romæ ab Inquisitoribus fidei ad perpetuos carceres condemnatus est. Laudat ejus eruditionem *Olaus Borrichius, T. 3. epist. Thom. Barthol. numero 59.* Reliquit 2. epistolas, unam de cerebro: alteram, de curandis morbis oculorum: item, notitiam gentis Burrhorum, An. 1669. De erroribus hujus Burrhi *Tuldenus* legi poterit *T. 1. Hist. in Appendice.*
BURRUS (Pet.) Brugens. An. 1507. obiit. Scripsit 4. libros Odarum: duos libros Epigrammatum & Elegiarum, teste *Sweertio.*
BURSATUS (Franc.) JCtus, reliquit Consilia, quatuor Tomis distincta, A. 1601.
BURSERUS (Joach.) scripsit librum de fontium

fontium origine, An. 1639. Vid. *Bartholinus in Danis*, *pag. 66*.

BURSIUS (Adamus) Samoscienfis Academiæ professor, Dialecticam Ciceronis edidit. In ea tres introducit, Stoicum, Peripateticum, Academicum; proq; tribus iftis trium fectarum Logicam exponit. Inter cætera (inquit *Voffius*) hoc commodi præftat, ut melius ex eo Cicero & alii intelligantur. Videatur *Voffius de Nat. Log. c. 8. pag. 40.*

BURTIUS (Nic.) fcr. Muficam cum defenfione Guid. Aretini. Vid. *Hier. Magius*, *in Var. Lect. 1, 2.*

BURTONUS (Gull.) edidit Linguæ Græcæ & Perficæ Hiftoriam, Londini, Anno 1657.

BURTONUS (Henr.) fcripfit Triumphum Veritatis de Tridento.

de BURY (Rich.) Dunelmenfis Epifcopus, Edoardi III. Regis Cancellarius, compofuit Philobiblon vel tractatum de amore librorum & inftitutione, A. 1599. Extat in calce *Epiftol. Philologicarum Melch. Goldafti.* Vid. *Olearius in Abaco*, *pag. 406.*

BUSÆUS (Joh.) Noviomag. Anno 1611. obiit. Scripfit contra Swenckfeld. Videatur *Alegambe*, *pag. 230. Placcius*, *pag. 167.*

BUSÆUS (Pet.) Noviomagenf. A. 1569. claruit. Summam doctrinæ Chriftianæ *P. Canifii* Scripturæ teftimoniis & Patrum fententiis, ut ajunt, illuftravit. Vid. *Alegambe*, *pag. 374.*

BUSCA (Gabr.) de Architectura militari, A. 1598. commentatus eft. Vid. *Obilinus*, *vol. 2. pag. 98.*

BUSBEQUIUS (Auger. Gislen.) A. 1522. Cominii in Flandria natus eft: obiit, Anno 1592. Virtus ejus in Legationibus maximè enituit, quarum infignes imprimis fuere Conftantinopolitana & Amafiana. Reliquit (ex Epiftolas ë Turcia: item, Orationem de bello Turcis inferendo. Vid. *Sweertius*, *pag. 147. Scipio Gentilis in Apolog. Apul. pag. 349.* vocat eruditiffimum elegantiarum arbitrum.

BUSCHERUS (Heinzo) fcripfit Exercitationes Theologicas contra Pifcatorem, An. 1594.

BUSCHIUS (Herman.) Dulmenfis, Orator & poëta clariffimus, A. 1535. obiit Literas Latinas variis in Academiis docuit, Heidelbergæ videl. Lipfiæ, Marpurgi & Lovanii. Perfii fatiras Annotationibus illuftravit. Coloniæ ad Clerum, de ignorantia & avaritia Clericorum, fermonem habuit. Fertur etiam Plautinas decimationes confcripfiffe. Carmina ejus extant *T. 1. Del. Germ. pag. 833.* Confer *Sweertium*, *pag. 341. Erafmus in Ciceroniano*, *pag. 180.* Hermannus Bufchius (inquit) in carmine pangendo felix, in oratione foluta magna vis adeft ingenii, lectio varia, judicium acre, nervorum fatis, fed compofitio Quintiliano proprior, quam Ciceroni.

BUSCHIUS (Joh.) fcripfit de Origine Cœnobii Windefemenfis: item, de Viris illuftribus ejusdem Cœnobii. Prodiit ifte liber cura *Herib. Rosweydi*, Anno 1621. Antv. in 8.

BUSCHOVIUS (Joach.) edidit Additiones & Annotationes ad Lexicon Græcobarbarum *Joh. Meurfii*, Anno 1676.

de BUSCOVETERI (Adrianus) compofuit Chronicon Leodienfe.

BUSDRAGIUS (Gerh.) fcripfit de Aqua Benedicta, An. 1594.

BUSENBAUMIUS (Herm.) edidit Medullam Theologiæ Moralis, An. 1659.

BUSEREIT (J. B.) JCt. fcripfit de Societate.

BUSENREUT (Joh.) Altdorfii Jura docuit. Natus erat, An. 1548: obiit, Anno 1610. Vid. *Crufius in Germano-Græcia*, *pag. 231.*

BUSIUS (Joh.) Antverp. An. 1625. obiit. Reliquit librum de ufu Proceffionum, tefte *Sweertio*, *pag. 405.*

BUSIUS (Paulus) Swollanus, JCtus, Anno 1621. claruit. Scripfit de officio Judicis librum fingularem: de annuis reditibus libros duos: fubtilitatum Juris libros feptem: de Republ. libros tres. Videatur *Sweertius*, *pag. 592.*

BUSLIDIUS (Hieronymus) JCtus, An. 1517. obiit. Lovanii trium linguarum, Hebrææ, Græcæ, & Latinæ magnificum Collegium inftituit, & in eo Profefforibus liberalia ftipendia ordinavit. Struxit Carmina, Orationes, & Epiftolas. Vid. *Valerius Andr. in Faftis Lovan. 275.*

BUSMANNUS (Joh. Eberh.) Profeffor Helm-

Helmstadiensis, hoc tempore claret. Scripsit de antiquis Hebræorum literis.

BUSSENIUS (Ant.) Bredanus, Medicus, A.1553. floruit. Fecit Commentarium in in Galenum, de inæquali temperie.

BUSSERUS (Gothofr.) Curio Rodelli, A.1220. vixit. Collegit vitas Sanctorum.

BUSSIER (Joh.) Bellijocensis, Jes. edidit Scanderbegum: Monita Christiana: Encomium Umbravallis, &c. Videatur *Funcius, T.1. Orbis, pag. 443.* Ejus Miscellanea poëtica prodierunt, Lugd. An. 1675. in 8.

BUSSOLUS (Aurellus) Anno 1635. obiit. Scripsit de modo consultandi in febribus putridis. Vid. *Ghilinus, vol.2. pag. 33.*

BUSTAMANTIUS (Joh.) Complutensis, Medicus primarius, Historiam animalium, quorum mentio in sacris Bibliis occurrit, An. 1595. accuratè explanavit duobus Tomis, in 4.

à BUSTO (Bernhardinus) Mediolanens. A. 1500. claruit. Texuit Rosarium sermonum, 2. Tomis. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 79. Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 55.*

BUSTRONIUS (Georg.) scripsit de Ascensione mentis ad DEUM, Græcè, Romæ, An. 1637. Vid. *Alegambe, pag. 154.*

BUSTUS (Lud.) Venetus, Anno 1640. edidit Anatomiam humani Nihili duabus partibus. Vid. *Alegambe, pag. 308.*

BUT (Adrian.) Hülstensis, An. 1468. floruit. Reliquit Historiam. Vid. *Hallerv. pag. 9.*

BUTAS in Causalibus, ab *Arnobio, l. 6. contra Gent.* allegatur. Scripsit Carmine elegiaco res Romanas. *Plutarchus in Romulo*, quædam inde allegat. Vid. *Vossius, l. 1. Theol. gent. c. 12. pag. 95.*

BUTEO, aridus quidem declamator, sed prudens divisor controversiarum *Senecæ controvers. 13. pag. 123.* dicitur.

BUTEO (Joh.) Delphinas, celebris Mathematicus, Orontii Finei discipulus, An. 1564. obiit. Cum Præceptore de quadratura circuli acerrimè digladiatus est. Scripsit ad Franc. Turnonem Card. librum eruditissimum de Arca Noæ. Vid. *Thuanus, l. 36. Hieron. Magius, in Var. lect. l. 4. c. 2. & 20.*

BUTHILLERIUS (Dionys.) JCtus, de Infirmis resignantibus, Paris. Anno 1624. commentatus est.

BUTIGELLA (Hier.) Papiensis, JCtus, An. 1515. obiit. Scripsit in 1. partem Codicis. Videatur *Guido Panzirolus, in JCtis, 2, 145.*

BUTIUS (Vicent.) Medicus, librum composuit de Potu calido & frigido, Romæ, An. 1653.

BUTKEN (Christ.) Antverp. Anno 1650. obiit. Struxit Tropæa, quà sacra, quà profana ducatus Brabantiæ, libris 9. Vid. *Carol. Visch. in Cisterc. pag. 72.*

BUTLER (Carol.) edidit Historiam Apum, Londini, An. 1673.

BUTLERUS (Guil.) Anglus, Anno 1410. obiit. Scripsit de Indulgentiis: item, contra translationem Anglicam Bibliorum, suo tempore factam. Videatur *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 151.*

BUTNERUS (Joh.) Methodum studiorum condidit.

BUTNERUS (Wolfg.) vixit, An. 1576. Confecit historiarum Epitomen. Edita est Lipsiæ, An. 1596. fol.

BUTRIGARIUS (Barth.) JCtus, A. 1316. floruit. Reliquit Quæstiones Juris.

BUTRIGARIUS (Herc.) Bononiens. natus est, A. 1531: obiit, An. 1609. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 171.*

BUTRIGARIUS (Jac.) JCtus, An. 1310. floruit. Scripsit in Digestum Vet. & Codicem. Vid. *Gu. Panzirolus, in JCt. 2, 56.*

BUTRIGARIUS (Paulus) JCtus, Anno 1306. claruit. Exaravit aliquot Consilia.

de BUTRIO (Ant.) JCtus, An. 1408. obiit. Comp. tractatum de Notorio: item, Commentarium in Decretales & Clementinas. Vid. *Panzirolus, l. 3. c. 27. Olearius in Abaco, pag. 41.*

BUTRIUS (Hier.) Florent. An. 1650. vixit. Collegit Nucleum Vet. Testamenti libris novem. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag 170.*

BUTYRONIUS (Joh.) de Ubriachis, Veronens. An. 1538. floruit. Vid. *Chioccus, pag. 129.*

BUXTORFIUS (Gerlach.) JCtus, Auream Bullam commentario illustravit.

BUXTORFIUS (Joh.) Senior, An. 1629. obiit. Edidit Thesaurum Grammaticæ Hebrææ: Biblia Hebraica, cum Targumim, Masora, & Commentariis Rabbinicis: Bibliothecam Rabb. Synagogam: Epistolas Hebraicas, &c. Mortuo *Daniel Tossanus* parentavit.

BUXTORFIUS (Joh.) Filius, natus est, A. 1599:

An. 1599: obiit, Anno 1664. Mortuo *Lucas Gernlerus* parentavit. *Maimonidis* More Nevochim Latinè transtulit: Concordantias Hebraicas, à Patre cœptas, perfecit: Lexicon quoque Chaldæo-Rabbinico-Talmudicum, quod Pater ultra medietatem non promoverat, continuavit & absolvit: *Lud. Capellum*, edito Tractatu de Punctis, refutavit: eidem Anti-Criticam opposuit. Ut taceam Florilegium, Dissertationes, Cosri, &c. Reliquit filium, *Joh. Jacobum Buxtorfium*, in professione successorem.

BUZELINUS (Joh.) Cameracensis, Anno 1624. floruit. Edidit Gallo-Flandriam sacram & profanam. Vid. *Swertius, pag. 405. Alegambe, pag. 232.*

BUZENVALLIUS (Paul. Choartus) Henrici R. ad Belgas orator, cum Hagæ viveret, aut ipse ad Scaligerum non rarò ventitabat, aut, hoc Hagam veniente, Græcum aliquem scriptorem exponentem cupidissimè audiebat. Videatur *Jos. Scaliger, Epist. 133.*

BYSIELD (Nic.) scripsit in Epistolas Petri: item, de oraculis DEI & principiis Theologicis.

BYL (Joh.) Lovaniensis, An. 1590. obiit. De cura & anxietatibus Guardianorum, & ruina observantiæ commentatus esse dicitur.

BYTHNERUS (Victorinus) struxit Clavem linguæ sanctæ, Cantabr. Anno 1648. item, Lyram Davidicam, A. 1664.

BZOVIUS (Abrah.) Polonus, An. 1637. obiit. Multa scripsit. *Nicius* alt, vix duas integras paginas titulis referendis sufficere. Ex eorum numero XIII. Annalium volumina eminent, quibus post *Baronium* res Ecclesiasticas ab An. Chr. 1198. usq; ad hæc tempora prosecutus est. In his voluminibus *Ludovicum* Bavarum Imp. censoria auctoritate ex classe Impp. eijcere conatus est. Verùm, postulante Bavariæ duce, & tantam domui suæ injuriam factam querente, judicum sententiis abolere, quod scripserat, ac Ludovicum in integrum restituere coactus est, teste eodem *Nicio, part. 1. Pinacoth. pag. 198.* Adde *Starovolscium* in *Hecatontade, pag. 131.*

C.

CABALIAVUS (Pet.) Apologiam pro libertate Ecclesiæ in exercenda disciplina conscripsit, Amstelod. Anno 1642.

CABALLINUS (Casp.) JCtus, scripsit de eo, quod interest: de Evictionibus: item, de Actionibus ædilitiis. Extat *T. 6 Tract. tract.* Aliàs vocatur, *Caspar* de *Caballini cingulo.*

CABALLINUS (M.) Anconitanus, cum causa quadam cecidisset, ipse sibi violentas manus attulit. *Pierius de Infel. Literat. pag. 79.* summa doctrina & judicio virum appellat.

CABALLUS (Franc.) Brixiens. scripsit de animali, Theriacam ingrediente. Anno 1506. floruit.

CABALLUS (P.) JCt. edidit 2. Centurias criminalium resolutionum.

CABASILAS (Nicol.) Καβάσιλας, Thessalonicensis Episcopus, seculo XIV. tempore Joh. Cantacuzeni Imp. floruit. Composuit sextomos de vita in Christo, qui Ingolstadii, Anno 1604. Latinè impressi sunt. Fertur etiam adv. Thomam Aquinatem scripsisse de processione Sp. Sancti. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. diss. pag. 114. Olearius in Abaco, pag. 313.* Extat & ejus Oratio contra Fœneratores, ab Hoschelio edita, An. 1595.

CABASUTIUS (Joh.) condidit Notitiam Conciliorum, Lugd. An. 1671.

CABEDIUS (Mich.) Hispanus, An. 1525. natus est: obiit, An. 1577. Græcis literis plurimam operam dedit, in quibus adeò profecit, ut eas non minus, quàm Latinas calleret. Adolescens Pariliis primam Aristophanis Comœdiam, Plutum inscriptam, in linguam lat. eleganter transtulit. Vid. *Lundorpius, l. 17. hist. p. 332.*

de CABEDO (G.) JCtus, edidit Decisiones regni Lusitaniæ, Antv. A. 1610. fol.

CABERO (Chrysost.) Hisp. A. 1649. claruit. Composuit magnum volumen Consiliorum moralium. Adh. ac in Logicam & Physicam commentatus est. *Car. Visch. in Cisterc. pag. 65.* vocat virum acutissimi ingenii.

CABEUS (Nicol.) Ferrariens. A. 1650. obiit. Scripsit de Meteoris: item, Philosophiam Magneticam, fol. Vid. *Alegambe, pag. 351.*

CABILIAUS (G.) Flander, Anno 1570. floruit.

floruit. Composuit Historiam Cœnobii S. Petri Oudenburgensis, teste *Sweertio*.
CABILLAVIUS (Balduin.) Iprensis, natus est, An. 1568. Condidit Epigrammata, Magdalenam, Epistolas Heroum & Heroidum, &c. Videatur *Alegambe, pag. 52. 549.*
CABOTERIUS (Arn.) Flander, Medicus, fertur carmina edidisse.
CABOTIUS (Vincent.) JCtus, edidit Dispp. varias Juris publici, An. 1598.
CABREDO (Roderic.) Hisp. An. 1617. obiit. Scripsit Concionem. Videatur *Alegambe, pag. 416.*
de CABRERA (Pet.) exaravit 2. Tomos in Tertiam Aquinatis, An. 1602.
CABRINUS (Joseph.) Bergomas, A. 1655. claruit. Edidit Elucidarium Casuum reservatorum, An. 1670. Venetiis: Icones Sanctorum & Heroum: Directorium ordinandorum.
CABROLIUS (Barth.) composuit Alphabetum Anatomicum, An. 1604.
CACAERTUS (Dominic.) Teneramundanus, JCtus, An. 1548. obiit. Scripsit de materia Legatorum.
CACCIA (August.) Novarinus, inter doctos locum occupat. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 6.*
CACCIAGUERRA (Hieron.) scripsit de frequenti communione, A. 1586 Colon.
CACCIALUPUS (Car. Ant.) Bononiens. poëta, An. 1500. vixit.
CACCIALUPUS (J. B.) à S. Severino, JCtus, Anno 1407. floruit. Scripsit de illustribus JCtis: de debitore suspecto & fugitivo: de Pactis: de Transactione. Extat *T. 3. Tract. tract.* Vid. *Bumaldus, pag. 125.*
CACCIANIMICUS (Lucas) Bononiens. A. 1603. innotuit. Vid. *Bumaldus, p. 150.*
CACCIAVILLANUS de Cacciavillanis, JCt. Bonon. A. 1200. flor. Addidit quædam ad Brocardicam Azonis summam.
à CACERES (Did. Spino) JCtus, edidit Speculum testamentorum.
CACHERANUS (Joseph.) Theologiam assertivam, Lugd. A. 1673. fol. luci exposuit.
CACHERANUS (Oct.) JCtus, reliquit Consilia & Responsa, An. 1599.
CACHETUS (Christ.) controversias in Aphorismos Hippocratis composuit, Tullii, An. 1612.
CACHETUS (Joh.) Lotharingus, Anno 1630. vixit. De horrore peccati mortalis nonnulla commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 232.*
CADAMUSTUS (Aloys.) Venetus, Anno 1504. claruit. Scripto navigationem ad terras novas exposuit.
CADANA (Salv.) Taurinensis, A. 1650. vixit. Condidit Sermones Quadragesimales: item, Collectiones Bullarum. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 313.*
CADANEDUS (Jac.) Scotus, Professor Patavinus, hodie floret. Vid. *Gr. Letus, in It. regn. pag. 547.*
CADDUS, Κάδδος, ἱστοριογράφος, à *Suida* in χάριζω allegatur. Afferuntur ex eo nonnulla de Leone Macella Imp. Martiani successore. *Thomas Reinesius* tamen *Suidam* emendat, & pro Κάδδος, Κάνδιδος legendum autumat. Videatur, CANDIDUS.
CADEUS (Joh. Andr.) Bergomas, Anno 1660. claruit. Scripsit Epitomen in doctrinam *Sanchez* de matrimonio: librum de opinione probabili: item, de ultimis voluntatibus: de Legatis, &c.
CADLUBCUS (Vincent.) Polonus, Episcopus Cracoviensis, Anno 1224. obiit. Primus historiam Polonorum literis consignavit. Edita est, An. 1612. fol. Dobromili. Vid. *Carol. Visch. pag. 315.* Confer *Zeillerum, part. 2. pag. 29.*
CADMUS, Κάδμος, Phœnix, ante bellum Trojanum vixit. Literas in Græciam intulisse, memorant. *Hornius l. 3. Hist. Phil. c. 4.* cum *Fr. Junio* Academias, quasi *Cadmeas* à Cadmo dictas esse, autumat. *Alii* tamen ab Hecademo, Heroë Atheniensi, ita dici statuunt.
CADMUS, Milesius, senior, teste *Josepho contra Apionem*, paulo ante expeditionem Persicam floruit. Condidit Origines Mileti & totius Joniæ, libris quatuor.
CADMUS, Milesius, junior, sedecim libros Historiæ Atticæ, juxta *Suidam*, composuit.
à S. CÆCILIA (Carolus) Neapolitanus, totum Ambr. Calepini Dictionarium memoria tenuit, & ordine recitare potuit, teste *Carolo à S. Antonio.*
CÆCILIUS, Καικίλιος, Argivus Epopœus, scripsit Ἁλιευτικά, vel Piscatoria, teste *Suida, in* Καικίλιος. *Athenæus lib. 1. cap. 10.* vocat Καίκλον, vitiosè. Videatur *Casaub. in Athen. pag. 34.*

CÆCI-

CÆCILIUS Bion, à *Plinio l. 18. c. 13.* laudatur.

CÆCILIUS (Statius) Mediolanensis, Comicus Latinus, teste *Hieronymo in Chronico*, Olymp. CL. claruit. *Ennio poëtæ* admodum familiaris fuit. *Cicero ad Atticum* vocat malum Latinitatis autorem: *Volcatius tamen Sedigitus* inter Comicos ei dat principatum, teste *Agellio 15, 24. Horatius* ipsum à gravitate commendat: *Vincere Cæcilius gravitate, Terentius arte.* Ejus fragmenta collegit *Rob. Stephanus.* Vid. *Casp. Sagittarius, in Vit. Vet. Rom. pag. 31.*

CÆCILIUS (Sext.) Africanus, JCtus, tempore Adriani Imp. floruit. Reliquit XIX. libros quæstionum. Videatur *Pancirolus, in JCt. pag. 41. Bertrandus, pag 287.*

CÆCILIUS, Calactianus Siculus, Rhetor, tempore Augusti & deinceps vixit. Quidam religione Judæum fuisse putabant, invito *Suida.* Scripsit de Historia: de Bello servili: Comparationem Cic. & Demosthenis: item, de Demosthene & ejus orationibus. Vid. *Langbainius ad Longin. pag. 8. & Jonsius, de Scr. Ph. Hist. 3, 1. pag. 216.*

CÆCINNA, videtur Physica scripsisse. *Seneca, in Q. N. l. 2. c. 49.* eum allegat. Et *cap. 56.* vocat virum facundum, qui habuisset aliquod in eloquentia nomen, nisi illum Ciceronis umbra pressisset.

de CÆLESIA (Fr.) JCtus, edidit Singularia.

CÆLESTINUS, Historicus. Vide infrà, COELESTINUS.

CÆLICHIUS (Andr.) composuit Tractatum de Peccato Originali.

CÆLIUS (Marcus) Puteolanus, JCtus, tempore Ciceronis vixit. Vid. *Bertrandus, pag. 309.*

CÆLIUS Antipater, temporibus Gracchorum claruit, quemadmodum ex *Val. Max. 1, 7.* colligitur. Scripsit Historiam belli Punici, teste *Cic. in Orat.* Adrianus Imperator eum Sallustio præferebat, autore *Spartiano. Valerio* certus Historiæ Rom. autor dicitur. Videatur *Hankius part. 2. pag. 16.*

CÆLIUS Sabinus, tempore Vespasiani Imp. claruit. Reliquit librum de Edicto Ædilium Curulium, teste *Agellio 4, 2.* Vid. *Bertrandus in JCt. pag. 306.*

CÆLIUS, Bichius, conscripsit Decisiones fori Ecclesiastici, duobus voluminibus. An. 1672 fol.

CÆLIUS (Greg.) Pannonius, An. 1547. claruit. Extant ejus Collectanea in Apocalypsin, ex Vett. & recentiorum Commentariis petita.

CÆLIUS (Lud.) Videatur, RHODIGINUS.

CÆMARO, Καιμάρων, de rebus Indicis aliquot libros confecit, è quorum decimo *Plutarchus, libro de Flum.* fabellam quandam adducit.

CÆNEAS, Καινέας, à *Scholiaste Pindari pag 248.* citatur.

CÆPOLLA (Barth.) Veronens. JCtus, obiit, An. 1477. Vid. *Gu. Panzirolus, in JCtis, 2, 113.*

CÆSALPINUS (Andr.) Aretinus, Philosophus Peripateticus, diu Pisis docuit; tandem Clementis IIX. Pontif. archiater factus est. Obiit Romæ, Anno 1603. ætatis 84. teste *Thuano.* Edidit quæstiones Peripateticas: 16. libros deplantis: ut & de metallicis. A quibusdam *Aristoteles redivivus* appellatur,

CÆSAR (C. Julius) Strabo cognomine, inter Poëtas antiquos locum habet. *Cicero* testatur, sua ætate aliquot ejus Tragœdias extitisse. Periit scelere hospitis, quem aliquando patronus defenderat, tempore factionis Marianæ. Vid. *Glandorp. pag. 422.*

CÆSAR (Cajus Julius) primus imperii Rom. monarcha, multa & varia scripta composuit, de quibus *Suetonius in ejus vita* legi potest. Ex his hodie septem libri de bello Gallico, & tres de bello Civili supersunt, qui à multis meritò æstimari solent. Judicium Nob. Dn. *Praschii* tale in *Roseto* invenio: Julii Cæsaris stilum, imæ mediocriq; notæ ex meum, supra Tacitos etiam & Sallustios in illa arce colloco. Neque enim me moratur forma externa: spiritum illum & fumantes igne nares, & arcanam majestatem, cujus pars est incredibilis brevitas, considero. Adeo verè proditum est, eodem animo dixisse Julium, quo pugnaverit: reperiri in ejus stilo τὸ γνήσιον: reperiri, quod ait *Fabius in 10* vim, acumen, concitationem, splendorem etiam, ut est in *Dialogo de Corrupt. Eloquent.* Quare nec mirum, inimitabilem eum videri.

Lege *Hirtium Panſam*, *procem. lib. 8. de B. G.* Lege *Suetonii Julium*, *c. 55. 56.* Lege *Ciceronis Brutum*, & intelliges, quantus ſcriptor ille ſit. Nam, quod prudentiam è verbis ejus non hauriri queritur *Lipſius*, quid aliud, quam cominus fatetur, Heroëm potius fuiſſe Cæſarem, quàm (quod Lipſio relinquere voluit) doctorem. Sed nimirùm Lipſio ſolus in oculis Tacitus. *Hæc ille.* Plura Cæſaris elogia ex diverſis autoribus *Whear in Relect. hiſt. pag. 128. & ſeq.* collegit. Confer *Mart. Hanckium*, *part. 1. pag. 31.*

CÆSAR (Franc.) Dixmudanus Flander, Anno 1293. floruit. Carmine vitam S. Bernardi expoſuit.

CÆSAR (Joach.) ſub nomine *Æſchacii Majoris* Scrutinium ingeniorum edidit, An. 1663.

CÆSAR (Joh.) ſcripſit Homilias in Joelem, Habakuk & Sophoniam.

CÆSAR (Joh. Bapt.) edidit illuſtrium JCtorum Conſilia, An. 1618. duobus voluminibus, fol.

CÆSAR (Philipp.) compoſuit librum de Uſura, An. 1588.

de CÆSARE (Raph.) ſcripſit Conſolationem animarum, in decem dialogos diviſam, An. 1599. Venet.

CÆSARIUS, Arelatenſis Epiſcopus, Anno 543. obiit. Reliquit 46. Homilias, de variis rerum divinarum argumentis. Vid. *Ph. Labbe*, *T. 1. Diſſert. pag. 214. Rivet. T. 2. Oper. pag. 1150. Olearius in Abaco*, *pag. 96.* Adde *Voſſium in Hiſt. Pelag. l. 1. c. 24.*

CÆSARIUS, Καισάριος, Gregorii Nazianzeni frater, ſeculo quarto floruit. Condidit quatuor Dialogos. Vid. *Labbe, l. c. pag. 217. Olearius, pag. 97.*

CÆSARIUS, Heiſterbacenſis, An. 1233. vixit. Extant duodecim ejus libri Dialogorum de miraculis. Vid. *Carolus Viſch. in Ciſterc. pag. 57. Rivetus*, *Tom. 2. Oper. pag. 926. Olearius*, *pag. 98.*

CÆSARIUS (Arn.) edidit hortum honoris Beatæ Virginis Mariæ, Colon. Anno 1648.

CÆSARIUS (Dom.) Epiſtolarum quinq; centurias, Anno 1623. Bononiæ, typis excribi curavit.

CÆSARIUS (Joh.) Conſentinus, ſtruxit Poemata, Venet. Anno 1562. Vid. *Tom. 1. Delit. Ital. pag. 501.*

CÆSARIUS (Joh.) Juliacenſis, An. 1550. ætatis 90. obiit. Fecit Comment. in *Jodoci Clichtovei* introductionem cognitionis terminorum. Vid. *Sweertius*, *pag. 406.*

CÆSENAS (Michaël) An. 1343. in Bavaria obiit. Exaravit varias epiſtolas contra Innocentium XXII. Pontif. quæ prodierunt, Lugduni, An. 1495. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 259.*

CÆSENNIUS Cepurica tractavit. Allegatur ſubinde à *Plinio*, *lib. 19.*

CÆSIUS Baſſus, Lyricus Poeta, Neronis tempore claruit. Vide, BASSUS.

CÆSIUS (Ang.) diſertiſſimus JCtus, in ſumma egeſtate & deſperatione periit. Vid. *Pierius Valer. de Inf. Lit. pag. 172.*

CÆSIUS (Angel.) Romanus, Anno 1630. claruit. In Phyſicis, moralibus & mathematicis multa elaboraſſe fertur. Inter maximè nota ſunt Apiarium, liber de cœlo, Metallophytum, Speculum rationis univerſale, &c. Iſte Cæſius (inquit *Nicius*, *part. 3. Pinacoth. pag. 103*) ad ſui aliorumq; exercitationem, publicam domi ſuæ Academiam inſtituit, quam *Lynceorum* nomine appellavit, in qua & ipſe, quoad vixit, principatum obtinuit.

CÆSIUS (Bernh.) Mutinenſis, An. 1630. peſte tactus obiit, ætatis 49. Scripſit de Mineralibus, An. 1636. fol. Vid. *Alegambe*, *pag. 65.*

CÆSIUS (Frid.) à Leone *Allatio*, *in A. U. pag. 90.* inter viros doctos refertur.

CÆSIUS (Guil. Janſonius) Amſtelodamenſis. Vide, BLAEUWIUS.

CÆSIUS (Philippus) edidit Cœlum Aſtronomico-poeticum, An. 1662.

CÆSOLLIUS (Jac.) Lombardus, ante 400. circiter annos vixit. Scripſit de ludo Schaccorum. Vid. *Barthius in Claudian. pag. 420. 1165.*

de CÆVALLOS (Hieronymus) JCtus, exaravit Speculum aureum communium opinionum: Item, Tractatum de cognitione per viam violentiæ in cauſis Eccleſiaſticis.

CAGNACENUS (Jac.) ſcripſit in C. quoniam contra, de Probationibus.

CAGNATIUS (Joh.) Tabienſis, A. 1524. claruit. Compoſuit Summam de caſibus conſcientiæ. Vid. *Olearius in Abaco*, *pag. 266.*

CAGNATUS (Marſilius) Veronenſis, magni nominis Medicus, Patavii & Romæ medicinam publicè docuit. Ajunt, ipſum

ipsum in communi hominum conversatione ea frontis severitate, eaq; oris taciturnitate fuisse, ut nullum ab eo hilaritatis signum, nullum pene verbum, cum tamen alias in docendo facundissimus esset, elici potuerit. Scripsit de salubritate aëris Romani: de partu humano. de ratione curandi flores: de continentia in victu: de exercitio, &c. Quatuor libri variarum lectionum *Tomo 3. Lamp. Criticæ Gruteri* inserti sunt. Vid. *Nicius, part. 1. Pinacoth. pag. 97. Ghilinus, vol 2. pag 193. Chioccus, pag. 140.*

CAGNAZZUS (Joh.) An. 1523. claruit. Scripsit in Jus Canonicum. Vid. *Ghili. vol. 1. pag. 71.*

CAGNOLUS (Belm.) Ariminensis, Canonicus, An. 1630. claruit. Orationem habuit de laudibus S. Gregorii. Versu cecinit Martyrium S. Laurentii, Christi nativitatem, Mariæ salutationem, Aquilegiæ eversæ cladem, &c. Vid. *Saussay, pag. 238.*

CAGNOLUS (Hieron.) Vercellensis, JCtus, An. 1551. obiit. Composuit 3. libros variarum enarrationum in Codicem & Pandectas: item, Epistolam de vita & regimine boni Principis. Vid. *Thomasinus, part. 1. Elog. pag. 37. Guido Panzirolus 2, 170. Ghilinus, vol. 1. p. 114.*

CANAGNESIUS (Jac.) edidit centuriam elogiorum civium Cadomensium, Anno 1609.

CAHIERUS (Vict.) superiori seculo vixit. *Maref. T. 2. contra Tir. pag. 434.* ait, ex ministro Reformatæ Ecclesiæ Sorbonistam, Kabalistam & Magum factum, ejusq; corpus à Diabolo ablatum esse, ut lapides vice illius ejus loculo condendi fuerint.

CAHLENIUS (Frid.) Exercitationes Ethicas, An. 1562. item, Lælapem, An. 1663. contexuit.

CAJETANUS (Constant.) Syracusanus, An. 1616. claruit. Scripsit vitam Amalarii Fortunati: Scholia in vitam Isidori, Ildephonsi, & Gregorii Card. item, Concertationem de 4. *libris Thomæ Kempensis*, qua verus autor *Joh. Gerson de Canabaco*, Abbas Vercellensis, declaratur. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 73.*

CAJETANUS (Henr.) edidit Grammaticam Syriacam Romæ, An. 1596.

CAJETANUS (Octav.) Syracusanus, natus est, An. 1550. obiit, An. 1620. Sanctam Siciliam aliquot Tomis complexus est. Vid. *Alegambe, pag. 358.*

CAJETANUS (Pet. Victor) Navarrus, An. 1610. obiit. Scripsit paradigmata quatuor linguis Orientalibus, Arabica, Armena, Syra & Æthiopica, Paris. Anno 1596. Videatur *Colomesius, in G. O. pag. 144.*

CAJETANUS (Thomas) An. 1534. obiit. A *Sixt. Sen.* admirabilis Philosophus & incomparabilis Theologus prædicatur. In extrema senectute totam Vet. & Novi Testam. molem, excepto Cant. Prophetis & Apocalypsi, ex Hebræa & Græca veritate exposuit. *Arnoldus Boot*, Cajetanus (inquit) scripsit ingravescente senecta Com. in Pentateuchum, omnes libros historicos, Jobum, Psalmos & Prov. sensui literali duntaxat intentus, idque secundum Hebr. veritatem: cujus linguæ ipse quidem parum gnarus erat, sed habebat ad manum homines hebraicè doctos, qui ad verbum omnia ipsi interpretarentur, non modò exactè, sed superstitiosè ac sæpè absonè: id quod & expositiones consimiles à bono viro haud rarò elicuit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 457.* Vide, VIO.

CAILLET (Joh.) Duacensis, A. 1628. exspiravit. Sex Tomos, quibus illustria Sanctorum virorum exempla & facta per singulos anni dies digeruntur, typis exprimi curavit. Vid. *Alegambe, pag. 232.*

CAIMUS (Euseb.) JCtus, A. 1640. condidit tres libros de Retractu.

CAIMUS (Jac.) Utinensis, JCtus, Anno 1664. claruit. Scripsit de Dotibus: de Substitutionum natura: de Legato & fideicommissis: de jure accrescendi, &c. Vid. *Gr. Letus, in Ital. regn pag. 322.*

CAIMUS (Marcus Ant.) JCtus, edidit tres Tomos de in integrum restitutionibus.

CAIMUS (Pomp.) Utinens. Medicus, Anno 1631. vitam deseruit. Reliquit tres libros de Calido innato: item, de indiciis Febrium putridarum. Opera ejusdem adhuc inedita *Thomasinus, part. 2. Elog pag. 266.* recenset.

CAIMUS (Zach.) Consilia Medica elaboravit.

CAJUS, Γάϊος, Presbyter Rom. Ecclesiæ, sub Victore & Zephyrino vixit. Scripsit librum contra *Artemonis* hæresin, & Proculum, Montanistarum de-

fenſorem: item, Labyrinthum, in cujus extremo teſtatur, ſe libri de univerſi natura autorem eſſe. Vid. *Photius, Cod. XLIIX. pag. 35.*

CAJUS, Scriptor Græcus, à *Stobæo* aliquoties allegatur, pro Lucilla, *ſerm. 64. 67.* contra Muſæum, *ſerm. 11.* & contra Artemiſium, *ſerm. 81. & 102.*

CAJUS, Arethuſius, Grammaticus, à *Phrynicho Atticiſta, pag. 81.* memoratur.

CAJUS (Joh.) Med. Anglus, An. 1573. obiit. Scripſit de antiquis Britanniæ urbibus: Hiſtoriam rariorum animalium & ſtirpium: & Comment. in opera Frammigami.

CAJUS (Titus) JCtus, tempore Hadriani Imp. claruit. Scripta ejus *Bertrandus in JCtis, pag. 112.* curioſe enumerat.

CALA (Marcellus) JCtus, ſcripſit de modo articulandi & probandi, A. 1598.

CALABER (Quintus) poëta Græcus, texuit Paralipomena. *Calabrum* vocant, quod in Calabria à *Beſſarione* Card. inventus eſſet. Alias *Cointus Smyrnæus* vocatur. Vide, COINTUS.

CALAGIUS (Andr.) Ann. 1599. claruit. Reliquit Biblidos 10. libros: Epigrammatum 7. Centurias. Fertur etiam ſcripſiſſe de Natalibus virorum illuſtrium.

CALAMÆUS (Edm.) edidit arcam viri pii tempore afflictionum.

CALAMÆUS (Joh.) regionem Biturgium deſcripſit.

CALAMATUS (Alex.) Silvam Concionatoriam, An. 1657. edi curavit.

CALAMINUS (Georg.) Sileſius: A. 1647. natus eſt: obiit, A. 1595. Euripidis Phœniſſas Latinitate donavit. Carmina ejus prodierunt Argentinæ, An. 1583. Scripſit etiam Tragœdiam, Rudolffottocarum dictam.

CALAMINUS (Pet.) de Sacramentis in genere, An. 1591. commentatus eſt.

CALANCHIUS (Thom.) compoſuit repet. in Jure Civili.

CALANNA (Pet.) Philoſophiam Seniorum, Panormi, An. 1599. emiſit.

CALASANTIUS (Joſephus) Aragonenſis, An. 1548. ætatis 92. obiit.

à CALASIO (Marius) Samnis, obiit, A. 1620. ſeptuagenarius. Hebraicæ linguæ magnam notitiam XL. & plurium annorum labore adeptus eſt. Nullum tempus abſq; lectione prætermittebat, nec abſque Codiculo quodam Hebræo in populum vel in campos prodibat. Reliquit quatuor ingentes Tomos Concordantiarum Hebraicarum, quæ A. 1621. eo defuncto typis excuſæ ſunt, curante *Waddingo*, *quem vide, in S. O. M. pag. 249.*

CALCAGNINUS (Auguſt.) Anno 1648. claruit. Videatur *Aſpaſius in Aproſ. Bibl. pag. 262.*

CALCAGNINUS (Cælius) Ferrarienſis, Epiſtolicas quæſtiones compoſuit. *Jovius in Elog. numero 129.* ait, in pedeſtri oratione jejunum & ſcabrum, & ſine dulcedine numerorum affectatum habitum fuiſſe. Carmina ejus quære, *T. 1. Delit. Ital. pag. 509. Eraſmus in Ciceron. pag. 167.* Calcagninus, Rhodigino tum eruditione tum eloquentia ſuperior: ſtilus elegans & ornatus: ſed nonnihil reſipiens Philoſophiam Scholaſticam; quæ res hactenus officit, ut non poſſit inter facundos numerari, ſed nec inter Ciceronianos.

CALCANEUS (Laur.) Brix. JCtus, Conſilia reliquit, edita Mediolani, Anno 1509. fol. Vid. *Quenſtad. pag. 301.*

CALCEATUS (Joh.) ſcripſit quinq; libros de Paſſione Chriſti carmine.

CALCEOLARIUS (Franc.) Veronenſ. An. 1622. Muſeum edidit.

CALCHUS (Triſtanus) compoſuit Hiſtoriam Mediolanenſem, An. 1672. fol.

CALCINA (Alb.) JCtus, An. 1304. vixit. Reliquit Conſilia & quæſtiones.

CALCUS (Jac.) Ticinenſis, An. 1533. floruit. Scripſit de loco Purgatorii: de Genealogia Chriſti, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 71.*

de CALDAS (Franc.) Hiſp. JCtus. Ejus opera conſtant VII Tomis, edita Anno 1664.

CALDEIRA (Lud.) Luſitanus, Novum Teſtamentum à Lud. de Azevedo, Æthiopicè verſum, recenſuit. Vid. *Alegambe, pag. 308.*

CALDENBACHIUS (Chriſt.) Siluas Tubingenſes edidit, una cum libro Heroicorum, An. 1667. Tubingæ docet.

CALDERA (Caſp.) ſtruxit tribunal Medicum Magicopoliticum, A. 1658. fol.

CALDERA (Edw.) ſcripſit 4. libros Var. lect. Item, de erroribus Pragmaticorum, An 1612. Madriti.

CALDERARIUS (Cæſar) in Canticum Mariæ, A. 1595. Ven. commentatus eſt.

CALDERIAS (Joh.) edidit Concordantias Poëtarum, Philosophorum & Theologorum.

CALDERINUS (Cæs.) Veronensis, Dictionarium Italico-Latinum conscripsit, An. 1599. in 4.

CALDERINUS (Casp.) Bonon. JCtus, Anno 1365. floruit. Emisit Consilia.

CALDERINUS (Casp.) junior, JCtus, A. 1446. claruit. Scripsit compendium Decreti: item, Consilia.

CALDERINUS (Domitius.) Vide, DOMITIUS.

CALDERINUS (Joh.) Bonon. vixit, Anno 1360. In libros Decretales commentatus est. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. 3, 21. Olearius in Abaco, pag. 232.*

CALDERIUS (Pantaleo) Cremensis, Anno 1509. claruit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 152.*

CALDERWODUS (David) sub nomine *Diodoclavii* aliquando latere voluit. Scripsit altare Damascenum. Vid. *Placcius, pag. 185.*

CALDORÆUS (Pyrrhus) edidit Epistolas Alexandri Magni, unà cum aliorum. Vid. *Reinef. in Epist. ad Hofmann. pag. 312.*

CALECAS (Joh.) Καλεκᾶς, Constantinopol. Patriarcha, juxta quosdam seculo XI. claruit. Habuit sermonem de Dominica ante Exaltationem crucis. Vid. *Olearius, in Abaco pag. 242.*

CALECAS (Man.) juxta *Bellarm.* A. 1375. claruit. Scripsit librum contra errores Græcorum pro Latinis, quem transtulit Ambrosius Camaldulensis jussu Martini V. Pontificis, & eum in quatuor libros partitus est. Vid. *Labbe, Tomo 2. Dissert. pag. 44. Olearius, l. c. pag. 298.*

CALEFATUS (Pet.) Pisanus, JCtus, natus est, A. 1503. Reliquit librum de Nobilitate. Extat *T. 8. Tract. tract.* Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. 2, 180.*

CALELLUS (Bernhardin.) Salentinus, de mundi creatione, Patav. Anno 1585. commentatus est.

CALENTIUS (Elysius) Amphratensis, composuit tres libros Elegiarum, libellum Epigrammatum, tres libros de bello Ranarum: Satiram contra Poëtas, &c. Opera ejus impressa sunt Romæ, A. 1503. fol. Vid. *Jovius in Elog. numero 45.* Item, *Tollius, de Infel. lit. pag. 13.*

CALENUS (Nic.) detestationem Bacchanaliorum, An. 1591. exaravit.

CALEPINUS (Ambros.) Bergomensis, A. 1513. obiit. Calepini nomen à Calepio, Cenomannorum opido, traxit. Scripsit Dictionarium Latinum, quod multorum manibus teritur. *Autor Apologiæ pro Poetis Lat. apud Gifanium, pag. 505.* Lexicon hoc insulsum & fœtidum appellat, additque, Calepinum omnia ex *Perotto Sipontino* sumsisse, ita ut à se ne gry quidem in eo protulerit. Fertur etiam scripsisse de laudibus Venetiarum. De Calepino ita *nonnemo* ludere voluit:

Horrida Parnassi scopulis juga quisquis adire,
Quisquis & Aonidum florida rura cupis:
Musarum cupidis concessus munere Divûm
En Calepinus adest: hoc duce carpe viam.

Vid. B. *Saubertus in Orat. de Bibliotheca, pag. 75. Ghilinus, vol. 1. pag. 9. Böclerus, in Dissert. de Lexicis, pag. 112.*

CALEPINUS (Amb.) diversus à priore, natus est An. 1618: obiit, An. 1662. Edidit tres Tomos Praxis ecclesiasticæ Criminalis. Vid. *Donat. Calvus in Bergomat, pag. 37.*

CALEPINUS (Barthol.) Bergomas, formavit Repetitiones super 2. Infortiati.

CALEPPIUS (Æmil.) Berg. Anno 1598. claruit. Scripsit de Canonicorum obligationibus & exemtionibus.

CALEPPIHS (Gius) Bergomas, natus est, An. 1608. De Simonia: item, de Obligatione circa Missas commentatus est.

CALERIUS (Ægid.) edidit Sportam fragmentorum.

CALEXIUS (Blond.) Ecphrasin Prognosticorum Hippocratis, Anno 1575. promulgavit.

CALIDIUS (Luc. Jul.) elegantissimus poëta, vir bonus, optimisq; artibus eruditus à *Corn. Nepote in vita Attici, cap. 12.* appellatur. Eum à Volumnio inter proscriptos relatum T. Pomponius Atticus liberavit. *Glandorpius* non Calidium, sed *Calidianum* dicendum autumat.

CALIDONIUS (Mich.) scripsit in rubricam de Judiciis.

CALIGULA (Cajus) Imperator, teste *Suida in Γάϊος*, artem Rhetoricam Latinè composuit.

CALISIUS (Gothofr.) edidit Synopsin metho-

methodicam discendi & exercendi jura, Anno 1659.

CALIXTUS, Placentinus, texuit enarrationes in Matthæum, Venet. A. 1574.

CALIXTUS, Neapolitanus, scripsit de triplici statu animæ, Romæ, A. 1586.

CALIXTUS (Georg.) Holsatus, celebris Theologus, natus est, Anno 1586: obiit, Anno 1656. Helmstadii Theologiam magno concursu docuit. Scripta ejus multa sunt & varia. Scripsit autem Compendium Theologiæ, Apparatum Theologicum, Concordiam Evangelistarum, Tract. de conjugio Clericorum: Notas in Acta & Epistolas Paulinas, Tr. de Resurrectione, de Purgatorio, Historiam Josephi, &c. Vid. *Grotius in Epist. ad Gallos, pag. 428.*

CALIXTUS (G. Ulricus) Helmstadiensis, Georgii Filius, celebris Theologus, h. t. claret. Scripsit de DEO, & ejus Attributis.

CALLA (Bened.) Perusinus, JCtus, In Decretales commentatus esse dicitur.

CALLANUS (Jul. Cælius) historiam Attilæ conscripsit. Eam *Th. Bartholinus*, Danus, manuscriptam habuit.

CALLIAS, Καλλίας, Athenlensis, Comicus fuisse scribitur. Ejus fabulæ sunt Αἰγύπτιος, Ἀταλάντη, Βάτραχοι, Κύκλωπες, Πεδῆται, Σχολάζοντες. *Suidas* autor est, hunc Calliam Σχοινίωνα dictum esse, quod ejus pater esset restio.

CALLIAS, Atheniensis, γραμματικὴν τραγῳδίαν, i. e. Tragœdiam Grammaticam edidit, teste *Athenæo l. 10.*

CALLIAS, Lesbius, Sapphus & Alcæi versus interpretatus est. Vid. *Strabo, l. 13. pag. 618.*

CALLIAS, Syracusanus, de rebus Siculis commentatus est. *Suidas* ait, eum donis ab Agathocle, Siciliæ R. corruptum, planè omnia ad Regis arbitrium scripsisse, operamq; dedisse, ut largitionem regiam laudibus ejus deprædicandis adæquaret. A *Pompejo Festo in voce, Roma*, allegatur.

CALLIAS (August.) scripsit Emblemata sacra in Pentateuchum, A. 1591. item, Silvam mysteriorum Jehovæ. Carmina ejus continentur ex parte, *T. 1. Delit. Gall. pag. 796.*

CALLICERUS, Καλλίκηρος, inter Græcos poëtas locum habet. Vid. *Anth. Gr. Epigr. l. 2. c. 22.*

CALLICRATES, Καλλικράτης, Tyrius, Aureliani Imp. tempore vixit, cujus etiam vitam literis tradidit. *Vopiscus* Græcorum longè doctissimum scriptorem appellat.

CALLICRATIDAS, Καλλικρατίδας, Pythagoricus, de familiarum felicitate, à *Stobæo serm. 83. & 68.* allegatur.

CALLIDEMUS, Καλλίδημος, à *Plinio l. 4. c. 12. & Solino, c. 17.* laudatur.

CALLIERGUS (Zach.) Καλλίεργος, Cretensis, Scholia in Theocritum collegit. Vid. *C. Barthius in Claudian. p. 454.*

CALLIDIUS (Corn. Loossæus) Gandavens. obiit, A. 1595. Scripsit Catalogum illustrium utriusq; Germaniæ Scriptorum, Anno 1582. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 61.*

CALLIMACHUS, Καλλίμαχος, Cyrenæus, Poëta & Historicus, tempore Ptolemæi Philadelphi claruit, vitamq; usq; Ptolemæum III. Evergetam dictum, produxit. Scripsit Tabulam vel Ἀναγραφὰς eorum, qui in quavis disciplina clari fuerunt. Constabat hoc opus CXX. libris. Laudantur ejusdem quoq; Αἴτια: ea tamen ut obscurissimum opus *Martialis libro X. Epigr.* suggillat. Invenio, ipsum scripsisse etiam περὶ ὀρνίων, id est, de avibus. Vid. *Etymol. Magn. in* πελειά. Item *Schol. Apollonii, pag. 152.* Ἑκάλη ejusdem à Græcis scriptoribus compluries allegari solet, ab *Ammonio* vid. *de different. in* Τῆνκα: ab *Hesychio* in γηφάγοι: à *Suida* in ἁρμοῖ, αἴθ᾽ ὄφελες, ἱμαῖον, κωλεάς, κωμῆται, στάδιος, οὖφαρ, à *Schol. Apollonii, pag. 155. Schol. Pindari, p. 260. Schol. Nicandri, pag. 60.* & aliis. Choliambos Callimachi *Etymologicum M.* in ἄλες, & *Scholiastes Theocriti, p. 43.* citant. Ex omnibus ejus scriptis (scripsisse autem fertur plusquam octingenta volumina) hodie nonnisi pauci Hymni & Epigrammata supersunt. Ajunt, Callimachum ubique artem secutum esse: unde ἀδιάπτωτος, i. e. qui errare nesciret, à veteribus dictus est. Vid. *Jonsius de Script. hist. Phil. 2, 5. pag. 133.*

CALLIMACHUS, Colophonius, scripsit de vita & ætate Homeri. Vid. *Eusebius de Præparat. Evang. 10, 11.*

CALLIMACHUS, Junior, versus de Insulis composuit. Vid. *Suidas.*

CALLIMACHUS (Philipp.) Florentinus, odio Pauli II. Pontif. (à quo in carcerem conjectus & tormentis miserè excruciatus fuerat) in Poloniam concessit, tandemq; Cracoviæ, A. 1496. obiit. Sepulcro ejus *inscriptum* inter alia:

Æneus est tumulus, mors ænea; & æneus ille,
Qui legit hæc siccis tristia verba oculis.

Reliquit Historiam de Attila: item, tres libros de rebus ad Uladislao gestis. Id opus *Jovius, in Elog. numero 41.* adeò eleganter atq; exactè compositum esse asserit, ut omnes, qui à Corn. Tacito per tot secula id scribendi genus attigerint, suo judicio superârit. Vid. *Cromerus, l. 30. rerum Polon. Zeillerus, part. 2, pag. 30. Gifanius in Obs. L.L. pag. 405.*

CALLIMACHUS Experiens, scripsit de bello Turcis inferendo.

CALLINICUS, Καλλίνικ☉, Sutorius cognomine, Arabs, professione Rhetor, tempore Antonini Pii Imp. floruit, Athenisq; docuit. Scripsit προσφωνητικὸν ad Galenum: item, librum περὶ κακοζηλίας, ad Lupum. Plura ejus scripta *Suidas* enumerat. Vid. *Jonsius, de Scr. H. Ph. 3, 14. pag. 284.*

CALLINUS, Καλλῖν☉, Poëta Elegiographus, ab *Athenæo, l. 12.* allegatur. Confer *Clementem Alexandr. l. 1. Stromat.* & *Strabonem, l. 13. pag. 604.*

CALLIOPIUS, in libris, calamo exaratis, memorari solet. Ei recensio Terentianarum Comœdiarum adscribitur. Quærunt eruditi, quis sit ille Calliopius? *Casp. Barthius in Adv. 6, 30.* existimat, Alcuinum, magistrum Caroli M. hoc nomine venire, dictumq; esse à Calliope Musarum maxima, ut distingueretur à reliquis Musicis, organiteris nimirum & vocalibus cantoribus.

CALLIPHANES, Καλλιφάνης, Poëta, diversorum carminum & orationum initia conscribere solebat, eaq; ad tres aut quatuor versus pronunciare & ostentare, ut commentum ignorantibus multiscius & eruditus videretur. Vid. *Athenæus l. 1. Suidas* in Καλλιφάνης.

CALLIPHONUS, Καλλίφων☉, inter omissos ab aliis Scriptores refertur à *Malincrot. pag. 62.*

CALLIPPIDES, Καλλιππίδης, Historicus, *Straboni l. 12.* commemoratur.

CALLIPPUS, Κάλλιππ☉, de rebus Orchomeniorum commentatus est. Eum *Pausanias in Corinthiacis* allegat.

CALLISTHENES, Καλλισθένης, Olynthius, Philosophus, ab Alexandro M. occisus est. *Seneca, in quæst. nat. l. 6. c. 23.* tribuit illi nobile ingenium. Libros reliquit, quibus describit, quemadmodum Helice Burisq; mersæ sint. Ab *Æliano in hist. Animal. l. 16. c. 30.* citatur. Consule *Suidam.*

CALLISTHENES, Sybarita, Γαλατικὰ composuisse fertur. Vid. *Plutarchus de Fluminibus.* Confer *Stobæum, serm. 98.*

CALLISTRATUS, Καλλίστρατ☉, orator, Platonis temporibus floruit. Eum, relicto Platone, Demosthenes orator secutus est. Sententiam hujus Callistrati, summum bonum in voluptate ponentis, *Aristoteles Nicom. 10, 2.* refellit. Fors hic est, qui de Athenis librum condidit. Vid. *Meurs. de Ath. Att. lib. 1, 1.*

CALLISTRATUS, JCtus, sub divis Fratribus & Severo Imp. vixit. Multa reliquit in Jure, quæ in Pandectarum fronte notantur. Vid. *Gu. Panzirolus in JCtis, pag. 67. Bertrandus, pag. 159.*

CALLISTRATUS, Grammaticus, Samiis, teste *Tzetze in Chiliad. pag. 224.* primus XXIV. literas tradidit, cum antea pauciores numerarent. *Athenæus l. 13.* Callistratum quendam allegat, qui περὶ ἑταιρῶν, i.e. *de meretricibus*, librum composuerit.

CALLISRATUS, scripsit expositiones Statuarum. Extat inter *Philostrati* scripta.

CALLISTUS, Κάλλις☉, carmine Heroico gesta Juliani Cæsaris descripsit, quemadmodum *Socrates l. 3. hist. Eccles. c. 18.* refert.

CALLISTUS II. Papa Rom. præter Epistolas & Decreta, librum de miraculis S. Jacobi Apostoli reliquit, qui propè integer in *Vincentii Belluacensis Speculo historico* extare dicitur.

CALLISTUS, Patriarcha Constantinop. condidit Encomium Johannis Ieiunatoris.

CALLISTUS (Andronicus.) Vid. *Mallincrot.* in Andronicus.

CALLISTUS (Nicephor.) Vide, NICEPHORUS.

CALLISTUS (Petrus) edidit Pastorem Catholicum, Lugd. 1668. fol.

CALLIUS, scripsit de spoliis Ecclesiasticis Romæ, fol.

CALLIUS (August.) filuam mysteriorum DEI, An. 1613. Sedani: Item, lib. de Eucharistia, contra Costerum promulgavit.

CALLIXENUS, Καλλίξενος, Rhodius, ab *Athenæo l.5. & 11.* allegatur. Vid. *Photius Cod. CLXI.* item, *Meursius in Rhodo*, *pag. 92.*

CALOCALONYMUS, Hebræus, Neapolitanus, de mundi creatione, Venet. commentari cœpit.

CALOVIUS (Abrah.) celebris Theologus, natus est, Anno 1612. Edidit 2. volumina Dispp. in Augustanam Confessionem: item, Commentarium in Biblia, additis *H. Grotii Annotatis*, An. 1676. fol.

CALPHURNIUS (Joh.) Patavii bonas literas docuit. *Pierius Valerianus de I. L. pag. 53.* vocat virum rarissimæ eruditionis. Scripta ejus ab Harpyiis surrepta sunt.

CALPURNIUS Flaccus, edidit Excerpta X. Rhetorum minorum, h. e. Laudabilia vel Florida ex declamationibus decem Rhetorum, quos *minores* vocavit ad discrimen *majorum*, ex quibus sua excerpsit Marcus Seneca. Vid. *Vossius l. 1. Rhet. pag 181.*

CALPURNIUS (L.) Piso, cognomine Frugi, A. U. 620. claruit. Condidit Annales. Fragmenta Ant. Riccobonus & Ant. Augustinus ediderunt. Videatur *Hanckius, part. 2 de Scr. R. R. pag. 11.* Scripsit etiam de Continentia Virgiliana. Vid. *P. Merula in Ennium, pag. 41. & in præfat. 11, 15.*

CALPURNIUS (Titus) Siculus, poëta, tempore Cari Imp. vixit. Reliquit Eclogas septem. Meminit ejus *Vopiscus* Vid. *Glandorp. in O. R. pag. 193. Barth. in Theb. Pap. pag. 409.*

CALPURNIUS, in Phronesi Comœdia à *Fulgentio Planciade, pag 250.* allegatur.

CALU (Joh.) exaravit Tract. de Principe, Anno 1600.

de CALVA (Mich.) edidit Assumta Prædicabilia, Colon. An. 1659.

CALVERT (Jac.) scripsit de reditu decem tribuum Israëliticarum: de conversione Judæorum, &c. Londini Anno 1673 in 4.

CALVERTUS (Thomas) in caput LIII. Esaiæ commentatus est.

CALVETONUS (Urb.) texuit novi Orbis Historiam, Genevæ, A. 1600.

CAVETUS (J. C.) Stella, Hisp. Scripsit de Aphrodisio expugnato. Extat apud *Simonem Schardium, vol. 2. Germ. Scriptor. pag. 370.*

CALVINUS (Marc. Egnat.) à *Plinio 10, 48.* allegatur.

CALVINUS (Joh.) aliàs *Kahl dictus*, Wetteranus, JCtus, in Academia Heidelbergensi Professor, Lexicon Juris absolutissimum edidit. Item, Themidem Hebræo Romanam, An. 1595.

CALVINUS (Joh.) Noviodunensis, Theologus, An. 1509. natus est: obiit, An. 1564. Ecclesiæ Genevensi multis annis præfuit. *Thuanus l. 36.* virum acri ac vehementi ingenio, & admirabili facundia præditum nominat. Pænè in universam S. Scripturam doctos Commentarios confecit. Opera ejus IIX. voluminibus continentur, Genevæ An. 1592. fol. edita. Vid. *Jac. Verheiden in Elog. præst. Theol. p. 107. Barlæus in Epist. pag. 71. Scaliger. in Exc. pag. 61.*

CALVINUS (Justus) emisit sex Tractatus Præscriptionum adv. Hæreticos, Mog. An. 1602.

CALVISIUS Taurus. Vide, TAURUS.

CALVISIUS (Sethus) natus est, A. 1556: obiit, An. 1615. Chronologiam, opus æternitate dignum, edidit. *Josephus Scalig in Epist. 308.* eam ità commendat; Vivet, vivet opus hoc, sacrarium temporis, scrinium æternitatis, perpetuorum fastorum conditorium. Jam desitum est in Chronologia nugari. Nihil in eo ineptum, nihil futile. Omnia plana, perspicua, ita inter se apta, ut ultima à primis pendeant, media utrisq; hæreant. Vid. *Spizelius in T. H. pag. 321. Casaub. in Epist. 444.*

CALVIUS (Joh.) Summam Casuum Conscientiæ, An. 1656. promulgavit.

CALVIUS (Pet.) Orationem renunciatoriam Basileæ, An. 1618. habuit.

CALVO (Fern.) scripsit 4. libros de Albeyteria, Alcal. An. 1602.

à CALVO (Mich.) Conciones, An. 1659. edi curavit.

CALVOLUS (Nic.) JCtus, communes conclusiones aureas, A. 1616. conscripsit.

CALUSCUS (Joh. Fr.) Bergomas, An. 1630. claruit. Orationes & carmina edidit.

CALVUS (Licinius) Vide, LICINIUS.
CALVUS (Donatus) Bergomas, natus est, Anno 1613. Scenam literariam de Scriptoribus Bergomatibus, in 4. An. 1664. publicavit.
CALVUS (Felix) A. 1661. obiit. Scr. de Aneurysmate, cancerosis ulceribus, capitis vulneribus: item, Consilia de Scirrho.
CALVUS (Jac.) de Alberto, Archipresbyter Tusculanus, condidit Synaxin curæ animarum ex doctrina Thomæ Aquinatis. Prodiit Romæ, An. 1603.
CALVUS (Marcus Fabius) Ravennas, An. 1530. claruit. Latinis Græcisque literis egregie eruditus erat. Omnibus suis lucubrationibus & laboribus, quos in LX. Hippocratis libris traducendis edendisq; exhausit, nec tantillum consequi potuit, quod frugalissimæ alioqui vitæ necessaria sufficeret. In Xenodochio miserrimè mori coactus est. Opera ejus *Minitii Calvi* singulari cura conservata sunt. Hunc *Joh. Sinapius* Hippocratis perversorem vocare solebat. Edidit etiam Romæ antiquæ simulacrum. Vid. *Hanckius, part. 2. de Scr. R. R. pag. 132. & Pierius de Infel. Liter. pag. 157.*
CALVUS (Mich.) Conclusiones in Isagogen Porphyrii. An. 1575. emisit.
CALVUS (Nicol.) edidit Philosophiam Magneticam, Colon. An. 1629.
CAMARELLIUS (Franc.) JCtus, Anno 1640. claruit. *Imperialis in Museo, pag. 210.* testatur, eum constituisse secum silvam legum, pluribus distinctam Tomis, luci quamprimum tradere.
CAMARIOTA (Matth.) vixit tempore captæ Constantinopolis. Epitomen Hermogenis adornavit, quæ fertur extare inter manuscripta Oxoniensis Bibliothecæ. Vid. *Scheferus ad Rhetoricam Anonymi, pag. 33.*
de CAMBACO (Joh.) scr. de sensibilibus deliciis Paradisi. Vide, COMBACO.
de CAMBANIS (Vital.) JCtus, composuit Tract. de Clausulis, Anno 1560. Extat *T. 18. Tract. tract.*
CAMBDENUS (Guilh.) scr. Comment. de Britannia: item, Historiam de rebus Elisabetæ Reginæ. Vid. *Zeillerus, part. 2. pag. 31. Funccius, T. 1. Orbis, pag. 579.*
CAMBELLANUS (Dav.) Gallus, Meditationes in PLX L.& CI.A. 1545. exaravit.
de CAMBIA (Joh.) Insulensis, Thesaurum Theologorum composuit.
CAMBILTON (Joh.) de studiis Jesuitarum abstrusioribus commentatus est.
de la CAMERA (Marcus) reliquit quæstiones conciliatrices locorum difficilium Vet. & Nov. Test. Madriti, An. 1587. in 4.
CAMERANUS (Fr.) scripsit de Theologia & poësi, Venet. An. 1603.
CAMERARIUS (Barthol.) An. 1556. claruit. Scr. de Gratia & Lib. arbitrio: item, de jejunio, Oratione & Eleemosyna.
CAMERARIUS (Corn.) Gandens. præceptiones Rhetoricas & poëmata reliquit.
CAMERARIUS (Guilh.) Scotus, de Scotis illustribus scripsisse fertur. Edidit etiam dispp. Philosophicas, Paris. A. 1630. fol.
CAMERARIUS (Henr.) JCtus, A. 1601. obiit. Rostochii Jura docuit. Videatur *Henn. Witte in JCtis, pag. 6.*
CAMERARIUS (Joach.) Pabepergensis, celebris Philologus, Anno 1500. natus est. obiit, An. 1574. Erat Græcè & Latinè doctissimus: multosq; Græcos Scriptores, ut Herodotum, Xenophontem, Demosthenem, Euclidem, Lucianũ, &c. Latinè loqui docuit. In Theognidem Græcum Comment. confecit: Siracidem & Nov. Test. Notis illustravit. Commentaria Græcæ Linguæ, de partibus corporis humani, magnam quoq; laudem merentur. Melanchthonis quoque vitam doctè descripsit. *Turnebus* eum non solum Germaniæ, sed totius Europæ ornamentum ac decus appellabat. *Thuanus, l. 59.* scripta ejus digna judicabat, ut simul aliquando omnia ederentur. Carmina ejus extant *T. 2. Delit. German. pag. 1.* Vid. *Voss. de de Scr. Mathem. pag. 377.*
CAMERARIUS (Joachimus) Joachimi Filius, Medicus, An. 1534. Norimbergæ natus est: obiit, An. 1598. Edidit Matthioli Herbarium, Emblemata, &c. Scripsit etiam Tractatum de Monocerote, quem tamen non absolverat. *Melch. Adamus* refert, hujus Camerarii studio & autoritate MedicorumCollegium Norimb. primò institutum & à Senatu confirmatum esse, fine optimo & Reip. utilissimo. Vid. *Thuanus, l. 120.*
CAMERARIUS (Lud.) conscripsit Epistolas Selectas, quibus ipse civilis belli autor esse demonstratur, An. 1625. in 4.
CAMERARIUS (Philippus) JCtus celebris, & Reip Norimbergensis Consiliarius, Joachimi Senioris filius, natus est, Anno 1537.

no 1537. obiit, An. 1624. ætatis 87. Hunc Romæ vinculis Inquisitionis irretitum Imperator & dux Bavariæ Albertus liberarunt. Reliquit Horarum succisivarum centurias tres.

CAMERARIUS (Joh. Rudolf.) scripsit arcanorum Medicinæ & naturæ memorabilium decem centurias, A. 1624. item, duas centurias Horarum natalium, An. 1610.

CAMERHOFIUS (Joh.) edidit Orthotomiam Theologicam, Witeb. An. 1669. item, Logicam Practicam, An. 1666.

CAMERINUS, composuit carmen de Hectore tracto, teste *Ovidio.*

CAMERO (Joh.) Scoto-Britannus, Anno 1625. obiit. Concinnavit Myrothecium Novi Testamenti. Opera ejus omnia tribus Tomis constant, in 4.

CAMEROTA (Joh.) Neapolitanus, An. 1606. vixit. Texuit Catalogum quorundam de Societate Jesu, qui pro fide interfecti sunt. Videatur *Alegambe, pag. 232.*

CAMILLUS (Joh.) edidit dissertationem de Cometis, Venet. An. 1624.

CAMILLUS (Jul.) Carmina reliquit. Vid. *T. 1 Delit. Ital. pag. 551.*

CAMINÆUS (Balth.) habuit orationem in obitum Lamb. Distelmeieri, Anno 1590.

CAMMANUS (Joh.) JCtus, de Juribus Majestatis commentatus esse dicitur.

CAMOENUS (Joh. Franc.) Perusinus, versibus nomen sibi peperit. Videatur *T. 1. Delit. Ital. pag. 555.*

CAMOTIUS (Joh. Bapt.) Asulanus, Græcè doctissimus, Anno 1581. obiit. Bononiæ & Maceratæ Philosophiam publicè professus est. A Pio IV. Romam evocatus, Patrum Græcorum scriptis interpretandis incubuit. Multa scripsit, ex quibus Orationes editæ: item, Commentarii Græci in Metaphysicam Theophrasti Cæ[illegible] era ejus scripta, quorum non parvus numerus esse fertur, in Italia latere dicuntur, d[illegible]na, ut aliquando in lucem prodeant. Vid. *Thuanus, l. 74.*

CAMPANACCIUS (Joh. Maria) Bononiens. Anno 1588. floruit. Scripsit de motu reip. à J. L. Flisco excitato: item, bellum Matinense, He[illegible]io Rege duce, cum Bononi[illegible]nsibus gestum.

CAMPANELLA (Thomas) Calaber, professione Dominican[illegible] disputator acutissimus, An. 1639. obiit. Condidit ingens opus de Reform[illegible]atione scientiarum, decem in Codices divisum, in quo relictis veteribus viis, ad omnium scientiarum notitiam novum iter aperuit. Ob singularem doctrinam invidiam sibi conflavit, apud Inquisitores delatus, quasi eam ex inferorum fontibus hausisset: Neapoli etiam perduellionis reus factus, quòd regnum illud hostibus prodere conatus esset. Unde in carcerem conjectus, & 25. annis miserrimè tractatus est. Tandem vinculis elapsus, in Galliam tanquam in portum confugit, Regique illi & Regni proceribus, quoad vixit, acceptissimus fuit. Sic *Nicius, part. 1. Pinacoth. pag. 42.* Confer *Naudæum in præfat. Panegyrico præfixa: Leonem Allatium in A. U. pag. 240. Sorellum de P. H. pag. 485. Funccium, Tom. 1. Orb. pag. 355.*

CAMPANIUS (Bernh.) Veronens. Medicus, Anno 1300. floruit. Fertur fuisse insigni memoria. De re Medica commentatus est, teste *Blondo.*

CAMPANIUS (Joh.) Chancensis, Medicus, 30. ætatis anno febri atrocissima extinctus est. Composuit rerum naturalium quæstiones, quas tamen periisse *Pierius Valerianus, de Infel. Lit. pag. 63.* existimat.

CAMPANUS (Coccejus) JCtus, temporibus Severi & Antonini claruit. Vid. *Bertrandus pag. 195.*

CAMPANUS (Joh.) scripsit de fugienda ingratitudine. *Erasmus* vocat alicubi virum magnum & admirabilis ingenii.

CAMPANUS (Joh. Ant.) Anno 1477. obiit. Eum mater rustica, operè fessa, in agro sub lauro peperit. Primùm opilio, deinde pæda[illegible]ogus, tandem Episcopus Aretinus factus est. S[illegible]ruxit Epistolas, & vitam Pii II. [illegible] quæ ejus operibus præmissa est. Carmina ejus leguntur, *T. 1. Delit. ital. pag. 557.* Vid. *Jovius in Elog. numero 22.*

CAMPEGIUS (Alex.) Bononiens. A 1554. obi[illegible] Scr de autoritate Rom. P[illegible] ntificis.

CAMPEGIUS (Bened.) Bonon. Medicus, Anno 1507. floruit. Compo[illegible]it Poema, Ital[illegible]dem inscriptum, in quo rerum suo tempore gest[illegible]rum narrat[illegible]onem heroico carmine prosecu us est

CAMPEGIUS (Joh.) JCtus, na[illegible] est, An 1449

An. 1449: obiit, Anno 1512, ætatis 63. Edidit tractatum de Dote de Testibus, &c. Videatur *Guido Panzirolus, in JCtis, 2, 133.*

CAMPEGIUS (Joh. Bapt.) JCtus, floruit Anno 1532. Scripsit de villa Tusculana.

CAMPEGIUS (Laurent.) Bononiens. JCtus, An. 1493. claruit. Composuit Decisiones Rotæ.

CAMPEGIUS (Rudolf.) Bonon. A. 1624. obiit. Carminibus celebris factus est. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 223. Bumaldus, pag. 204.*

CAMPEGIUS (Symphorianus) Gallus, Medicus, Anno 1530. claruit. Scripsit περὶ ἀρχῶν: de claris Medicis: de Mirabilibus S. Scripturæ: Item, Campum Elysium.

CAMPEGIUS (Thomas) Anno 1512. floruit. Condidit Tr. de Concilii autoritate: de commendis beneficiorum: de Annatarum institutione: item, Papa an possit incurrere labem Simoniæ, &c. Vid. *Bumaldus, pag. 218.*

CAMPENSIS (Claudius) scripsit in librum Aristotelis de Memoria, Paris. Anno 1556.

CAMPENSIS (Joh.) Transisselanus, Anno 1528. floruit. Composuit Grammaticam Hebræam, teste *Swertio:* item, Paraphrasin in Psalmos. Vid. *Valer. Andreæ in Fast. Lovaniens.*

CAMPENSIS (Joh.) scripsit in Epist. ad Romanos, Venet. Anno 1534. *Joh. Conr. Dietericus, part. 1. A. B. pag. 65.* ejusdem Paraphrasin in Psalmos allegat.

CAMPESTER (Laurent.) Brabantus, Anno 1571. floruit. Condidit Dialogos morales, tribus libris distinctos, teste *Swertio.*

CAMPIANUS (Edmund.) Anno 1581. in Anglia occisus est. Fuit doctus in Lyrico, suavis in Elegiaco, gravis in Tragico, acutus in Jambico. Vid. *Alegambe, pag. 97. Volckman in Elog. Pragens. pag. 138.*

à CAMPO (Florianus) composuit quatuor Tomos rerum Hispanicarum.

de CAMPO (Heimericus) An. 1460. obiit. Reliquit Alphabetum, Centilogium, & Comm. in Apocalypsin. Videatur *Valer. Andr. in Fast. Lov. pag. 83.* Extant ejusdem Problemata inter Albertum M & D. Thomam, ad utriusq; opinionis intelligentiam conferentia.

CAMPOFULGOSUS (Bapt.) contexuit novem libros Exemplorum. Vide, FULGOSUS.

CAMPOLONGUS (Æmil.) Philosophus & Medicus Patavinus, Anno 1581. obiit. Scripsit de Variolis & Arthritide. Vid. *Thomasinus, part. 1. Elog. pag. 204.*

CAMPORI (Joh. Maria) Italus, An. 1621. obiit. Mira de eo refert *Alegambe, pag. 257.*

CAMPUS (Franc.) Lucensis, scripsit de morbo arietis, An. 1586.

CAMPUS (Pet. Maria) Historiam Ecclesiæ Placentinæ in literas redegit.

CAMUS (Bonav.) edidit sacrificium Eucharistiæ, 20. concionibus expositum, An. 1649. Paris.

CAMUSATIUS (Nicol.) collegit Promtuarium Antiquitatum Tricassinæ Diœcesis, An. 1610.

CAMUSIUS (Bernh.) veneno, ut ajunt, periit. Vid. *Pierius Valerianus, de Inf. Lit. pag. 64.*

CAMUSIUS (Carol.) scripsit de Tutorum excusatione, Paris. An. 1552.

CAMUSIUS (Jac.) Episcopus Sagiensis, Anno 1650. obiit, teste *Periandro in vita Gryeti.*

CAMUSIUS (Jos. Pet.) Bellicensis Episcopus, reliquit sermones Quadragesimales, Anno 1621. item, varia opuscula contra Monachos, quibus à tempore reformationis nemo inter Pontificios generosius, doctius & constantius sese opposuit ac istius professionis pudenda revelavit. Vid. *Maresius, T. 1. contra Tirin pag. 364. 415.*

CAMUTIUS (Andr.) de Palpitatione cordis, An. 1578. commentatus est.

CAMUZÆUS (Nic.) Appendicem ad Chronicon Anon. addidit.

CAMUZAT (Niel.) historiam miscellaneam, An. 1510. compilavit.

CANABIUS (Joh.) concinnavit Historiam Insulæ Samothracis & de Diis Troicis, teste *Leone Allatio in Consensu Eccl. Orient. & Occident.*

CANAJUS (P.) scripsit de Prærogativa primi Principis Franciæ ad Zampinum, Gen. An. 1588.

CANALIS (Annib.) texuit Decadem de vitis Institutorum Ordinum religiosorum, A. 1623. Vid. *Alegambe, pag 33.*

CANAMUSALI, de Baldach, composuit sex libros de Oculis, qui prodiere, Venetiis, Anno 1513.

CANANUS (Joh.) scripsit de bello Constantinopol. Editus est à *Leone Allatio*, An. 1651. fol.

CANANUS (J. B.) Ferrariensis, in dissecandis corporibus alter Vesalius, Anno 1543. floruit. Extat ejus Opus Anatomicum.

de CANAPIS (Nic.) collegit Exempla S. Scripturæ.

de CANARIO (Ant.) JCtus, de Executione Instrumentorum commentatus est. Extat *T. 3. Tr. tract.*

de CANCELLARIIS (Steph. Bubalus) Romanus, Anno 1634. obiit. De Angelis scripsisse dicitur. Videatur *Alegambe, pag. 426.*

CANCERIUS (Jac.) JCtus, edidit varias resolutiones tribus partibus, A. 1635. fol.

CANDA (Carol.) exaravit vitam Caroli Borromæi.

CANDALLA (Fr. Foxius) Gallus, Anno 1594. obiit. Euclidem ex Græco transtulit. De Mathesi hoc nomine præclaré meritus est, quòd paulo ante obitum insigni liberalitate Burdigalæ professionem instituerit Mathematicam. Vid. *Elogia Sammarthani, pag. 96. Thuanus, l. 109.*

CANDELA (Joh. Dominicus) Siculus, condidit tres libros de Bono status virginitatis & continentiæ, An. 1613. Vid. *Alegambe, pag. 237.*

CANDELÆUS (Mich.) Insulensis, carmina composuit.

à CANDIA (Fr.) in libros Sententiarum commentatus est. Vulgo *Doctor fertilis* vocari solebat, teste *Waddingo.*

CANDIDUS, Κάνδιδος, Isaurus, Hist. sub Anastasio Imp. claruit. Eclogas ejus apud *Photium, Cod. LXXIX.* legere poteris. Vide, CADDUS.

CANDIDUS, Monachus Fuldensis, vixit tempore Ludovici Pii, Imperatoris. Stilo vitam Ægili Abbatis prosecutus est.

CANDIDUS (Joh.) Anno 1521. claruit. Reliquit octo libros de Aquilegia.

CANDIDUS (Pantaleon) Austrius, natus est, Anno 1540: obiit, Anno 1608. Primò scholæ Bipontinæ, deinde etiam Ecclesiæ præfuit. Exaravit sex libros de Regibus Hisp. & 5. libros de Ducibus Bohemiæ: Austriacorum sex libros: item, orationes funebres, Tabulas Chronologicas. Carmina ejus habentur, *T. 2. Delit. Germ pag. 105.*

CANDIDUS (Vincent.) emisit Disquisitiones morales, Tomis duobus, Lugd. Anno 1638. fol.

CANDISCH (Thom.) iter Maritimum literis mandavit.

CANEPARIUS (Pet. Maria) Cremensis Italus, scripsit de atramentis & vitriolis, An. 1619.

CANEVARIUS (Demetr.) Medicus, Anno 1605. claruit. Multa scripsisse dicitur. *Nicius, part. 3. Pinacoth.* inter ejus scripta librum de rerum naturalium ortu & interitu: de primis rerum principiis: de hominis creatione: item, methodum curandorum morborum affectuumq; præter naturam collocat.

de CANFELD (Bened.) edidit regulam perfectionis, An. 1649.

CANGISERUS (Theoph.) Psalmos Davidis metrica paraphrasi Græca, Anno 1610. expressit.

de CANIBUS (Joh. Jac.) Patavinus, JCtus, Anno 1490. obiit. Insignis poëta & orator habitus est. Scripsit librum de Executoribus ultimarum voluntatum: item, de Introllionibus: & alium de Repræsaliis. Carmine Heroico ludos equestres cecinit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 3, 38.*

CANINIUS, poëta, tempore Trajani floruit. *Plin. l. 8. Epist. 4.* refert, eum bellum Dacicum describere in animo habuisse.

CANINIUS (Angelus) Anglariensis, Anno 1557. obiit. Linguæ Hebraicæ, Syriacæ & Græcæ ad miraculum doctus fuit, ceu liber de Hellenismis, Syriaca Grammatica, & Comment. in Locos Scripturæ Hebraicos abundè testantur. Vid. *Thuanus, l. 13.*

CANISIUS (Henr.) Noviomagus, JCtus, Ingolstadii jura docuit. Edidit sex Tomos antiquarum Lectionum, in quibus varia priscorum autorum monumenta, mediæ imprimis ætatis, nunquam anteà evulgata, pleraq; cum Notis continentur. Prodiit hoc opus Ingolstadii, An. 1601. in 4. Videatur *Swertius in Ath. Belg. pag. 324.*

CANISIUS (Jacobus) librum titulo, Fons Salutis, Colon. An. 1629. prelo commisit. Vid. *Alegambe, pag. 194.*

CANI-

CANISIUS (Joh.) Neomagensis, A. 1613. obiit. Scripsit volumen contra Hæreticos. Vid. *Alegambe, pag. 232.*

CANISIUS (Petrus) Noviomagensis, Jesuita, An. 1597. obiit. Catechismum composuit. Mortuum laudavit Sacchinus. Vid. *Alegambe, pag. 374. Bisselius, in septennio II. pag. 449. Quenst. pag. 125.*

CANIUS, Gaditanus poëta, tempore Domitiani Imp. claruit. Meminit ejus *Martialis, l. 3. Epigr. 20. & 63.*

CANITULUS (Joh.) Bononiens. JCtus, An. 1380. floruit. Reliquit Consilia.

CANNETUS (Ant.) scripsit in Extravag. volantes, Venet. An. 1576. fol.

CANNINIUS (Claud.) Duacenas, JCtus, edidit Apparatum bellicum oppugnationis turris Babel, An. 1620.

CANNIUS (Nicol.) Amsterd. An. 1527. floruit. Fecit Epigrammata.

CANONHERIUS (Pet. Andr.) An. 1614. vixit. Edidit flores Epitaphiorum illustrium totius Europæ: Commentar. in 7. Aphorismorum Hippocratis libros: Dissertationes Politicas ad Tacitum: Tract. de vini virtutibus: alium de curiosa doctrina, &c.

de CANONICIS (Bapt.) JCtus, An. 1463. floruit.

de CANONICIS (Canonicus) JCtus, An. 1272. claruit.

CANONICUS (Joh.) Anglus, An. 1329. innotuit. Composuit 8. libros in Physica Aristotelis. Vid. *Waddingus, in Scr. Ord. Min. pag. 195.*

de CANONICIS (Joh. Annib.) JCtus, An. 1513. vixit. Scripsit de verborum obligationibus.

de CANONICIS (Pet.) JCtus, An. 1467. floruit. Consilia reliquit.

de CANONICIS (Phil.) Bonon. An. 1490. claruit. Extat ejus itinerarium Babylonicum.

CANOPHILUS (Bened.) scripsit in C. 1. de Constitutionibus.

CANTACUZENUS (Joh.) Καντακουζηνὸς, Anno 1360. floruit. Erat primùm Imperator, pòst Monachus; sub nomine *Christoduli* historiam de imperio Andronici & suo condidit. Impugnavit etiam fidem Mahometicam. *Gerhardus Joh. Vossius* eum valdè commendat, & inter recentiores Græcos neminem ei præferri oportere, existimat. Videatur *Placcius, pag. 214.*

CANTACUZENUS (Matth.) in Cant. Canticorum Græcè commmentatus est.

CANTALICIUS, carminibus innotuit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 566.*

CANTANNUS (Ambros.) composuit Itinerarium in Persiam.

CANTARELLUS (Guilh.) scripsit Mirabilia Jesu Christi, Venet. Anno 1620. Item, quæstiones in Decalogum, Anno 1612.

CANTELLUS (Joh.) Annotationibus Statuta civitatis Parmæ illustravit.

CANTERA (Didacus) JCtus, edidit quæstiones criminales Practicas, Anno 1615.

CANTERUS (Guilh.) celebris Philologus, Anno 1542. natus est: obiit, Anno 1575. Græcè doctissimus fuit, quemadmodum è translationibus, quas adornavit, manifestum est. Ælii Aristidis enim Orationes elegantissime transtulit: Stobæi quoq; duos Eclogarum libros, quorum prior res Physicas, posterior Ethicas complectitur, Latina civitate donavit. Octo ejus libri Nov. Lectionum *Tomo tertio Lampadis Criticæ* inserti sunt. Vid. *Thuanus, l. 61. Ghilinus, vol. 2. pag. 164.*

CANTERUS (Lamb.) Grôningens. JCtus, natus est, An. 1513. obiit, Anno 1553. *Guil. Canterus* filius, in *Nov. Lect. 2, 26.* vitam ejus descripsit.

CANTERUS (Theodorus) Ultrajectinus, Guilhelmi frater, Anno 1615. obiit. Græcis literis ferè semper intentus fuit. Emisit varias lectiones: Notas in Arnobium: Syntagma de ratione emendandi Græcos autores, &c. Videatur *Sweert. pag. 688. Casaub. Epist. 224.*

CANTHARUS, Κάνθαρος, Atheniensis Comicus, aliquot fabulas docuit, teste *Suida*. Intereas fuêre Ἀηδόνες, Μήδεια, Μύρμηκες, Συμμαχία, Τηρεύς.

CANTIANUS (Joh.) Anglus, An. 1248. claruit. De casibus juris duos libros elaboravit. Videatur *Wadding. in S.O.M. pag. 195.*

CANTIPRATANUS (Thomas) Alberti M. discipulus, Anno. 1265. vixit. Hic Aristotelem ex Græco in Latinum transferri curavit. Composuit opus utilissimum de proprietatibus Apum, duobus

obus libris comprehensum, in quo sub figura apum multa tractat de officio prælatorum & subditorum. Vid. *Ph. Labbe, T.2. dissert. pag. 438. Olearius, pag. 455. Placcius, pag. 138.*

CANTIUNCULA (Claud.) Metensis, JCtus, An. 1530. & seqq. claruit. Jurisprudentiam & Philosophiam eloquentiæ feliciter copulasse, & ad Ciceronis exemplar adspirasse dicitur. Condidit Consilia: Paraphrases in Institut. Orationem Apologeticam contra eos, qui legibus cum Evangelio parum convenire, affirmant. *Erasmus in Ciceroniano, pag. 170.* ei festivum ingenium tribuit.

CANTIUNCULA (Hilarius) natus est, An. 1530. circiter. In Rheni flumine suffocatus periit. Texuit librum Hendecasyllaborum. Carmina ejus extant, *T. 2. Delit. Germ. pag. 176.* Vid. *J. P. Lotichius, part. 3. B. P. pag. 110.*

CANTIUS (B. J.) Polonus, An. 1473. obiit. Commentatus est in Matthæum. *Starovolscius, pag. 34.* refert, ipsum mendacium adeo abhorruisse, ut à prædonibus aliquando spoliatus veniam postularit, quòd reconditiore vestis in parte nummorum oblitus dixerit perterritus, se plus pecuniarum non habere.

CANTOCLARUS (Car.) librum de Legationibus, An. 1605. edi curavit.

CANTONIUS (P.) JCtus, scripsit de homicidiis & aliis criminibus excusandis.

CANTOR (Pet.) Parisiensis Theologus, An. 1197. obiit. Verbum ejus Abbreviatum, opus morale, cum Notis *Georg. Galopini*, Anno 1639. in 4. prodiit. Vid. *Carolus Visch, pag. 262.*

CANUS (August.) Mexicanus, An. 1622. obiit. Reliquit Comment. in Epistolas Pauli. Vid. *Alegambe, pag. 49.*

CANUS (Melch.) Canariensis Episcopus, An. 1590. obiit. Collegit Locos Theologicos. Juxta *quosdam*, Concilio Tridentino interfuit.

CANUSIUS, Κανύσιος, Græcus Historicus, tempore Cleopatræ vixit. A *Plutarcho in vita Cæsaris* allegatur.

CANUTUS (Bertr.) quinq; Centurias Epistolarum exaravit, An. 1623.

CANUTUS (Jac.) natus est, An. 1603: obiit, An. 1660. Videatur *Vindingius, in Rect. Hafn. pag 404.*

CANUTUS (Rob.) Oxoniensis, scripsit in Leviticum.

CAORSINUS (Guilh.) Duacenus, obsidionem Rhodi, Anno 1480. factam, literis mandavit.

de CAPACELLIS (Hier. Gadius) Bononiens. Philosophus, Anno 1512. floruit. In Scotum commentatus est.

CAPACIUS (J. Cæs.) emisit Elogia illustrium virorum & mulierum, Anno 1608. item, Historiam Neapolitanam, &c. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 132.*

CAPALLA (Joh. Maria) Saluciensis, edidit Arcam salutis, sive Commentarium in Passionem & Testam. Salvatoris nostri, Venet. An. 1606.

CAPANUS (Andr.) scripsit de Jure relevii, An. 1630. item, de Jure Adohæ.

CAPEL, Anglus, librum de Tentationibus conscripsit.

CAPELLA (Andr.) Urgelensis, Notas in Jeremiæ prophetiam & Threnos, Anno 1586. Tarracone, elaboravit

CAPELLA (Galeatius) vel Capra, Mediolanens. An. 1537. obiit. Composuit 8. libros de bellis in Italia gestis inter Carolum V. Imp. & Franciscum, Gall. Regem, An. 1532. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 101. Simon Schardius, vol. 2. Germ. Script. pag. 176.*

CAPELLA (Martianus) Carthaginensis, scripsit de nuptiis Mercurii & Philologiæ, libris 9. *Scaliger* in *Notis* ad *Cirin*, verè eruditum, sed tamen barbarum scriptorem appellat. *Hugo Grotius*, adolescens adhuc 14. annorum, Martianum Capellam felicissimè passim, cum anteà esset corruptissimus, restituit, annoq; uno aut altero post divulgavit. Vid. *Barth. Adv. 7, 16. Sorellus de Perfect. Hom. pag. 545. Glandorp. pag. 337.*

à CAPELLA (Rich.) JCtus, Anno 1447. obiit. Reliquit Tract. de Rescriptis, teste *Swertio.*

CAPELLA (Thomas) JCtus, edidit Decisiones, An. 1614.

CAPELLANUS (Andr.) Ἐρωτικὰ conscripsit. Videatur *Casp. Barthius, in Claudian. pag. 800.*

CAPELLANUS (Joh.) Anno 1673. obiit. Scripsit mare Rabbinicum infidum, Paris, An. 1667. Poëma etiam composuit, quod *Aurelianensem puellam* inscripsit. Vid. *Præfatio D. Wagens. ad Sota.*

CAPELLUS (Ant.) librum exaravit contra primatum Ecclesiasticum Regis Angliæ, An. 1611.

CAPELLUS (Hieron.) reliquit sex libros de Disciplinis ingenuis, Patav. Anno 1570.

CAPELLUS (Jac.) Sedanensis Theologus, An. 1633. obiit. Composuit Historiam sacram & exoticam, accurata diligentia ad temporum rationem concinnatam: Item, Observationes in Novum Testamentum. Vid. *Colomesius, in Gallia Orient. pag. 157.*

CAPELLUS (Lud.) Sedanensis, vir Hebraicè doctissimus, An. 1658. obiit, octogenario proximus. Spicilegium in Nov. Testam. confecit, in quod multa aliis nec dicta nec observata congessit. Scripsit etiam Criticam Sacram, ut & opusculum de Punctis Hebræorum. Inter ipsum & Buxtorfium æmulatio gravissima fuit. Vid. *Meursius in Ath. Batav. pag. 247. Rivet. T. 2. Op. pag. 290. Colomes. in Gall. Orient. pag. 223.*

CAPELLUTUS (Rolandus) Chrysopolitanus, reliquit librum de Chirurgia: item, de curatione pestiferorum apostematum.

CAPER (Flavius) struxit libros dubii generis: Comment. in Virgilium: item, libros enucleati sermonis. Vid. *Servius Honoratus, ad lib. X. Æneid. pag. 1521. & 1524.*

CAPETIUS (Joh.) Flander, Anno 1599. obiit. Scripsit 3. libros de Ecclesiæ & Scripturæ autoritate: de modo coërcendi Hæreticos: de origine Canonicorum: item, de Indulgentiis. Videatur *Sweertius, pag. 407.*

CAPGRAVIUS (Joh.) Cantianus Anglus, Doctor Oxoniensis, Anno 1464. obiit. Catalogum Sanctorum Angliæ composuit. Impressus est Londini, An. 1516.

CAPIBLANCUS (Franc.) librum de Baronibus, Venet. An. 1603. exaravit.

CAPICIUS (Scipio) Anno 1545. floruit. Scripsit duos libros de Principiis rerum, carmine heroico, ad Paulum III. Pontificem.

CAPIDURUS (Hier.) in Rhet. ad Herennium commentatus est.

CAPIFERREUS (Franc. Magdalenus) scr. Elenchum librorum prohibitorum, Anno 1640.

CAPILISTIUS (Franc.) Patavinus JCtus, An. 1459. obiit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 84.*

CAPILUPUS (Camillus) carmina reliquit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 663.*

CAPILUPUS (Hippol.) Mantuanus, versibus inclaruit. Vid. *Tomus citatus, pag. 621.*

CAPILUPUS (Julius) poëmata composuit. Vid. *T. allegatus, pag. 666.*

CAPILUPUS (Lælius) Mantuanus, Anno 1560. obiit. Centones de Monachorum ordine, & morbo Gallico versibus Virgilianis contexuit. Videatur *T. 1. Delit. Ital. pag. 572. Ghilinus, vol. 1. pag. 145.*

CAPISTRANUS (Joh.) Italus, An. 1456. in Hungaria obiit. Scripsit de Censuris: pœnis inferni & purgatorii: potestate Papæ & Concilii, &c. Hussitis admodum infestus fuit. Christianos passim concionibus suis ad expeditionem contra Turcam animavit, ac ipse unà cum Hunniade Mahometem Turcarum Imp. ab obsidione Belgradi repulit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 241. Wadding. in S. O. M. pag. 195.*

CAPITANEUS (Pet.) Mittelburgensis, Medicus, Anno 1557. obiit, relicto de potentiis animæ libro. Vid. *Vindingius, pag. 87. & Bartholinus in Danis, pag. 116.*

de CAPITE FONTIUM (Christoph.) Britannus, An. 1576. vixit. Edidit Defensionem fidei Majorum. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 89.*

CAPITO, Καπίτων, Alexandrinus, Epicus Poëta, ἐρωτικὰ composuit, teste *Athenæo, l. 10.*

CAPITO, Lycius, Historicus, post tempora Juliani Imp. claruit. Scripsit Isaurica, octo libris. A *Stephano Ethnographo* passim allegatur. *Eutropii* Breviarium quoq; Græcè vertit. Ea versione *Suidas & Cedrenus* usi sunt.

CAPITO (Titinius) clarorum virorum vitas carminibus exornavit. Vid. *Plin. l. 1. epist. 17. & l. 8. epist. 12.*

CAPITO (Firminus) Gallus, Anno 1580. expositionem in Genesin & Exodum usq; ad necem primogenitorum edi curavit.

CAPITO (Robert.) Lincolniensis Episcopus. Vide, GROSTET.

CAPITO (Wolfg. Fabr.) Alsatiensis, trium facultatum Doctor, Anno 1541. obiit. Argentorati docuit. Edidit institutio-

tutiones Hebraicas, & Commentar. in aliquot Prophetas.

CAPITONUS (Felicianus) Narniensis, scripsit explicationes locorum difficilium S. Scripturæ, An. 1579. Item, in Acta Apostolorum & Epistolas Canonicas. Vid. *Quenstad. pag. 348*.

CAPITOLINUS (Julius) tempore Diocletiani Augusti floruit. Condidit vitas nonnullorum Imperatorum. Vid. *Hanckius de Script. Rer. Rom. pag. 143*.

CAPIVACCIUS (Hieron.) Medicus & Philosophus Patavinus, superiori seculo floruit, & alter quasi Hippocrates habitus fuit. Reliquit Medicinam Practicam, in septem libros distributam; & alia, de quibus *Thomasinus, part. 1. Elog. pag. 97*.

CAPNIO (Joh.) Phorcensis, aliàs Reuchlinus dictus, celebris Hebraista & Philologus, An. 1454. natus est: obiit, Anno 1521. Græcam linguam perfectè calluit, adeo, ut eo audito *Argyropylus*, natus Græcus, exclamaverit, *Græciam Alpes transvolasse*. Hebræam linguam ab ipsis Hebræis hausit, & *Abdiæ*, Præceptori suo, pro singulis horis singulos aureos numeravit. Cum Monachis certamen grave habuit, qui libros Hebræorum prorsus volebant abolitos. Opposuit sese Capnio, scriptoq; edito, Judæorum causam suscepit & apud Imperatorem prævaluit. Edidit Grammaticam & Lexicon Hebraicum, librum de verbo mirifico, & tres alios de arte Cabalistica. Vid. *Joh. Bismarcus in Vit. Theol. Crusius in Germano-Græcia, pag. 231. Olearius in Abaco, pag. 241. Erasmi* judicium de Capnione tale: Capnio vir magnus, sed oratio redolet suum seculum adhuc horridius impolitiusq;.

de CAPODISTRI (Pet.) composuit Collationem super disputatione Fr. Jacobi de Marchia, facta cum Judæo in Buda. Ea extat Augustanâ in Bibliotheca, scripta in Pelisio sine manibus per Mich. Ruttenstrauch, ut refert *Reiserus, pag. 52*.

CAPOFERREUS (Joh. Wilh.) *Nic. Heinsio in Notis ad Ovid.* aliquoties memoratur.

CAPONSACCHIUS (Pet.) de Pantaneto, Aretinus, scripsit in Apocalypsin, An. 1573. in 4.

CAPORALIS (Cæs.) Perusinus, condidit facetissimum Carmen de vitiis Aulæ, quod, ubi emissum est, tantam habuit commendationem, ut nomine Autoris tota Italia nihil ferè esset illustrius. Vid. *Nicius Erythr. part. 3. Pinacoth. pag. 275*.

CAPOTIUS (Priamus) Lilybætanus Siculus, scripsit Fridericeidem ad Fridericum, Saxoniæ Electorem. Est carmen heroicum in laudem Friderici primi, ob victum Adolphum, Imp. Prodiit Lipsiæ, An. 1488. teste *Simlero*.

CAPPETIUS (Joh.) Flander. Vide suprà, CAPETIUS.

CAPPIDUS, Stauriensis, Frisius, A. 920. floruit. Reliquit Historiam Ecclesiasticam gentis Frisoniæ. Vid. *Sweertius, pag. 162*.

CAPPONIUS (Bapt.) exaravit tres libros observationum Medicarum & Anatomicarum: septem libros Elogiorum: tres libros σπυδογελόιων: quinq; libros Hist. Medicinæ univers. duodecim libros de erroribus clarorum virorum: dilucidationes in Poëticam Aristotelis: de propriis nominibus totius orbis quinq; decades Epistolarum: de abusu Pictorum in Sacris, &c. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 88*.

CAPPONIUS (Hier.) Bononiens. composuit carmen in laudem B. virginis Mariæ.

CAPPONIUS (Joh.) Bonon. Medicus, An. 1629. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 121. Bumaldus, pag. 113*.

CAPPONIUS (Peregr.) Bon. Medicus, An. 1575. claruit. Reliquit Consultationes & Disputationes Medicas.

CAPPONIUS (Seraph.) à Porrectâ, Bonon. Anno 1549. floruit. Scripsit Commentarium in quinq; libros Mosis: in Symbolum Apostolorum: de ceremoniis Missæ: Elucidationes totius Summæ Theolog. Thomæ Aquinatis, &c.

CAPRA (Balth.) edidit Tirocinia Astronomica, Patav. An. 1606. in 4.

CAPRA (Benedictus) Perusinus, JCtus, An. 1480. floruit. Conscripsit Consilia vel responsa Juridica: item, conclusionum, regularum, tractatuum & communium opinionum volumina duo.

CAPRA (Galeatius) Mediolanensis. Vid. CAPELLA.

à CAPRANICA (Chrysost.) Thuscus, de divinis nominibus librum reliquit adhuc ineditum. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 91*.

CAPRA-

CAPRANICA (Dominicus) Romanus, An. 1458. obiit. Introductorium de Pontificatu regendo typis mandavit.

CAPRARA (Alex.) Bononiens. A. 1625. *Caroli Sigonii* libro *de regno Italiæ* ultimam manum imposuit. Vid. *Alegambe, pag. 51.*

CAPREOLUS (Elias) Brixiensis, JCtus, Anno 1519. obiit. Reliquit 14. libros de rebus Brixianis. Vid. *Zeillerus part. 2. de Hist. Script. pag. 33.*

CAPREOLUS (Jacobus) de Animæ immortalitate, An. 1647. item, de lib. arbitrio, An. 1648. scripsisse fertur.

CAPREOLUS (Joh.) Tholosanus, A. 1410. claruit. Composuit quatuor libros in Magistrum Sententiarum, in quibus Thomæ Aquinatis doctrinam ex ipso Thoma explicuit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 242.*

CAPRETIUS (Panc.) edidit AntiGeorgium, An. 1671.

CAPRILIUS (Pius Æneas) Ferrariensis, Tract. de Febribus, Anno 1643. elaboravit.

CAPRIOLUS (Const.) de Successione ab intestato, A. 1605. commentatus est.

CAPRONIUS (Franc.) Gandensis, Carmina & Orationes struxit, teste *Swertio.*

CAPSUS (Liborius) in Metaphysicam, An. 1627. commentari cœpit.

à CAPUA (Barthol.) Neapolit. JCtus, A. 1310. obiit. Vid. *Guido Panzirolus, in JCtis, 2, 48.*

CAPUANUS (Fr.) scripsit in sphæram Joh. de Sacrobosco, An. 1508.

CAPUCCINUS (Georg.) Enchiridion Ecclesiasticum, Venetiis Anno 1588. confecit.

de CAPUGNANO (Hieron. Jovanninus) Bononiens. An. 1599. claruit. Scripsit de Cambiis.

CAPULLUS, Commentarium in I. Sententiarum Bonaventuræ edidit, Venet. Anno 1622.

CAPUSÆUS (Sam.) orbem Physicum, An. 1665. promulgavit.

CAPYCIUS (Ant.) JCtus, Decisiones Neapolitanas, An. 1573. edi curavit.

CAPYCIUS (Hector.) emisit Consultationes Juris Selectas, Genev. An. 1664. fol.

CARACCIA (Archang.) Italus, de Ripalta Montisferrati, An. 1632. floruit. Composuit vitam Pii V. Pontificis. Vid. *Obilinus, vol. 2. pag. 29.*

CARACCIOLUS (Ant.) An. 1620. claruit. Edidit Herempertum & Falconem, Chonologos: item, Synopsin Vet. rituum religiosorum.

CARACCIOLUS (Carolus) Bononiens. An. 1580. floruit.

CARACCIOLUS (Joseph. Maria) scripsit de titulo Crucis, An. 1643. Neap.

CARACCIOLUS (Ludov.) composuit speculum Principum, An. 1659.

CARACCIOLUS (Metellus) Neapol. An. 1620. claruit. Commentarios in Esaiam tribus Tomis adornavit. Vid. *Alegambe, pag. 342.*

CARACCIOLUS (Rob.) Neapolitanus, An. 1495. obiit. A nonnullis *Paulus secundus* dictus est. Opera ejus varia enumerat *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag 306.*

CARADOCUS, Lancaruanensis Monachus, vitam Gildæ Albanii condidit. Vid. *Hallervord. de Hist. pag. 48.*

CARAFFA (Antonius) Neapolitanus, Card. An. 1591. obiit. Edidit Catenam in omnia cantica Vet. & Nov. Testam. Græcæ Bibliorum editioni præfuit. Concilia etiam Græca & Latina adornare in animo habuit: verum morte præventus absolvere non potuit. Operi tn. postea *Frid. Borromæus* colophonem imposuit. Mortuum laudavit *Thomas Bozius.* Vid. *Thuanus, lib. 100.*

CARAFFA (Carol.) Germaniam sacram restauratam, An. 1641. edi curavit.

CARAFFA (Gregor.) librum de duello Romæ, An. 1647. fol. promulgavit.

CARAFFA (Joh.) scripsit de Simonia, Romæ, An. 1556.

CARAFFA (Placidus) de Sicania, Panormi, Anno 1653. commentari cœpit.

CARAFFA (Vincent.) Theologiam mysticam duabus partibus complexus est. An. 1660. Vid. *Placcius, pag. 142.*

CARAMELLA (Hon. Dom.) Panormitanus, edidit Museum illustriorum Poëtarum, Venet. An. 1651.

CARAMUEL (Aspas.) scripsit Jocoseriorum Naturæ & Artis tres centurias, An. 1665. in 4.

CARAMUEL (Joh.) condidit Theologiam Rationalem, Moralem, Regularem, An. 1657. Item, Solis & Martis adulteria, A. 1664.

à CA-

CARANTA (Jac.) scripsit de natura Auri arte facti, An. 1623.
à CARANZA (Alf.) Tract. de Partu naturali & legitimo, Genev. Anno 1630. elaboravit.
CARANZA (Barth.) à Miranda, Hisp. Anno 1576. obiit. Reliquit summam Conciliorum. Vid. *Ghilinus, vol.2.pag. 35. Biblioth. Hisp. Schotti, pag. 228.*
à CARATIS (Mart.) scripsit auream lecturam, An. 1564.
CARAVAGIUS (Paulus) Geometriam, Mediolani, A. 1659. fol. typis mandavit.
CARAVITA (Prosp.) librum de ritibus magnæ Curiæ Neapolit. Venet. An. 1601. compilavit.
CARAZOLUS (Robertus) Neapolitan. Aprucii Episcopus, Anno 1486. claruit. Composuit librum de amore divinorum Officiorum, quo mysticè exponit verba *Johannis:* vidi alterum Angelum volantem, teste *Oleario in Abaco, pag.413.* Vide, CARACCIOLUS.
CARBAJALUS (Lud.) Bæticus, A. 1554. vixit. Extat ejus Theologia restituta. Consule *Schottum in Bibl. Hisp. pag. 254.* Vide, CARVAJALUS.
de CARBEN (Victor) Judæus conversus, librum struxit contra Judæos, Colon. An. 1509.
CARBO (Hieron.) Neapolitanus, à *Jov. Pontano* inter eruditissimos relatus est. Vid. *Pierius de Inf. Lit. pag.34.*
CARBO (Lud.) à Costiaro, JCt. scripsit Compendium Theologiæ Thomæ: Virum justum: Tractatum de legibus: item, de Repacificatione. Vid. *T. 12. Tract. tract.* Claruit, An. 1599.
CARBO (Nicolaus) JCtus, edidit Practicam civilem & criminalem, An. 1599.
CARBOLIUS (Pet.) Archidiaconus Senonensis, scripsit remedium virorum contra concubinas & Conjuges.
CARBONARIUS (F. Pet.) Metropagita, compos. animadversionem in illud Gen. *IPSA conteret tibi caput*, Pragæ, A. 1591.
CARBONELLUS (Hugo) Secretum artis Lullianæ seu memoriæ artificialis, Paris. An. 1621. edi curavit.
CARCANUS (Archelaus) Mediolanensis, Medicus, An. 1588. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 21.*
CARCANUS (J. B.) de Vulneribus capitis, An. 1583. commentari cœpit.
de CARCHANO (Mich.) Mediolanensis, opus de commendatione virtutum & vitiorum reprobatione edidit, An. 1495.
CARCINUS, Καρκίνος, Tragicus Atheniensis, tempore Philippi Macedonis, Olympiade C. floruit. Inter ejus fabulas quidam Ἀχιλλεὺς, Σεμέλη, Τηρεὺς referunt: item, Μήδεια & Οἰδίπους.
CARCINUS, Agrigentinus, Comicus, eodem tempore claruit. Utrumq; *Athenæus* citare solet.
CARDANUS (Facius) JCtus, pater Hieronymi, An. 1524. obiit.
CARDANUS (Hieronymus) Mediolanensis, An. 1508. natus est: obiit, Anno 1576. Mathematicus summus fuit. In Arithmeticis, naturalibus, &c. plurima nova invenit: unde *Andr. Alciatus* eum *Virum inventionum* vocare solebat. Ipse *Scaliger* ingenium profundissimum, felicissimum & incomparabile ei tribuit. Judiciariæ Astronomiæ (inquit *Thuanus, l. 62.*) fidem apud multos adstruxit, cum certiora per eam, quam ex arte possint, plerumq; promeret. Extremæ amentiæ, imò audaciæ fuit, astrorum commentitiis legibus verum astrorum Dominum velle subjicere, quod ille tamen exarata Servatoris nostri Genitura fecit. Annum & diem fatalem, quo defecit, ipse sibi prædixit: &, ob id, ne falleret, mortem suam inedia accelerasse creditus est, teste *eodem*. Vitam suam ipse descripsit, quam edidit *Gabr. Naudæus*, An. 1642. Confecit plurima, quorum catalogum *Thomasinus, part. 1. Elog. pag. 59.* texuit. Inter alia, 21. libri de Subtilitate eminent, in quibus exagitandis *J. C. Scaliger* ingenium suum exercuit: item, 16. libri de rerum Varietate: quinq; libri de Sapientia: tres libri de peste & venenis: septem libri de Arcanis æternitatis: 20. libri Paralipomenon, &c. Prodierunt autem omnia opera Cardani 10. Tomis, in Fol. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 115. Thomasius de Plagio, §. 376.*
CARDELINUS (Victor) Bassanensis, Anno 1628. duos libros de origine fœtus in lucem emisit.
de CARDENAS (Bernh.) Peruanus, Episcopus Paraguaranus, Historiam Indianam conscripsisse dicitur. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 56.*
de CARDES (Abrah.) Florilegium Philosophicum composuit, An. 1606.
CARDILLUS (Casp.) Apologiam pro Conci-

Concilio Tridentino: item, Disp. adversus 34. Hæret. Venet. Anno 1664 composuit.

CARDI[illegible]LUS (Mart.) scripsit Itinerarium Ordinandorum, Venetiis, Anno 1606.

CARDONA (J. B.) Valentinus, A. 1590. obiit. De Bibliotheca Regia S.Laurentii commentatus est, Tarracone, Anno 1587.

CARDOSUS (Ferd. Rod.) scripsit de sex rebus non naturalibus, Anno 1602. Olyssip.

CARDOSUS (Isaac) Veronens. h. t. claret. Edidit Philosophiam liberam. Vid. *Gr. Letus in Ital Regn. pag. 535.*

CARDUCCIUS (Balth.) Florent. JCtus, An 1519 floruit.

CARDULUS (Fulv) Narniensis, A. 1580. claruit. Reliquit Orationes & carmina. Vid. *Alegambe, pag. 145.*

de CARELLIS (Vincent.) lib. de Auri essentia, & ejus facultate in medendis & sanandis morbis, Venet. Anno 1646. texuit. Vid. *Linden, pag. 580.*

CARELLUS (Hier.) scripsit de disciplinis ingenuis, Patav. An. 1570.

CARELLUS (J. Bapt.) Ephemerides composuit, Venet An. 1557.

CARENA (Cæs.) Cremonensis, scripsit de modo procedendi in causis S. Officii, Anno 1641. Item, resolutiones Practicas forenses, An. 1661. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag 57.*

CARENSIS, vel, à Sancto CARO (Hugo) Burgundus, Cardinalis, An 1260. obiit. Commentarium in universa S. Biblia confecit. Idem, teste *Antonino, part. 3. Summæ Hist. titulo 19.* Concordantias Latinas Bibliorum excogitavit, & per delectos à se homines tandem absolvit. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Dissert. pag. 477. Quenst. pag. 66. Olearius, in Abaco, pag. 219.*

CARENUS (Pet.) reliquit Consilia Medica.

CARERIUS (Alex.) Patavinus, JCtus, An. 1626. obiit. Scripsit de Sponsalibus & matrimoniis: item, de potestate Rom Pontificis.

CARERIUS (Lud) edidit Practicam causarum criminalium, An. 1569.

CARGA (Joh.) carmina elaboravit. Vid. *Tomus 1. Delit. Ital. pag 670.*

CARILLUS (August.) de Ojeda, Indianus, An. 1662. floruit. Vid. *Aspasius in Biblioth. Aprosiana, pag. 266.*

CARION (Joh.) Mathematicus, A. 1499. natus est: obiit, Anno 1538. Condidit Chronicon, quod posteà à *Phil. Melanchthone* plurimum adauctum est. Videatur *Placcius, pag. 173. Zeillerus, part. 2. pag. 34.*

CARLERIUS (Ægid.) claruit tempore Concilii Basileensis. Consultationes casuum, 2. voluminibus complexus est.

CARLETANUS (Georg.) edidit consensum Ecclesiæ Cath. contra Tridentinos, An. 1613.

CARLEVALIUS (Th.) de Judiciis & judicum potestate commentatus est, Anno 1668.

CARLOMAGNUS (Carolus) versibus inclaruit Vid. *T. 1. Delit. Gall pag. 799.*

CARLONIUS (Gabr.) scripsit de Episcopis Engolismensibus, An. 1597.

CARLSTADIUS (Andr.) Vide, BODENSTEIN.

CARLUS (Joh.) Florentinus, An. 1505. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 122.*

CARMENIUS (Dan.) Bononiens. Medicus, A. 1621. floruit. Vulgavit sex libros de methodo medendi, Bonon. A. 1636.

CARMENIUS (Franc.) à *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 128.* inter Italos doctos numeratur.

CARMINIUS, antiquus autor, de Italia librum composuit, teste *Macrobio, Saturnal. 5, 19.* Eundem *Servius ad 5. Æneid.* de Elocutione allegat. Vid. *Glandorp. in O. R. pag. 199.*

de CARMONA (Joh.) Medicus, de quæstione illa, an Astrologia Medicis sit necessaria, commentatus est. Scripsit etiam librum de curatione pestis, Hispali, An. 1590.

CARNARIUS (Joh.) Gandensis, orationem de Podagræ laudibus habuit. Carmen etiam condidit de Thermis Patavinis, An. 1553.

CARNCOVIUS (Stanisl.) collegit Epistolas illustrium Virorum, An. 1578.

CARNEADES, Καρνεάδης, novæ sive tertiæ Academiæ autor, Olymp. CLXII. obiit. Antequam disputare vellet, helleboro albo cerebrum purgare solebat, teste *Valerio Max.* Inter alia statuebat, non esse in nobis κριτήριον, i. e. artem judicandi verumq; à falso discernendi. *Suidas* refert, eo mortuo, Lunam

nam defeciffe & Solem obſcuratum fuiſſe. Confer *Hornium*, *l. 3. Hiſt. Philoſ. c. 20. Jonſium de Script. Hiſt. Phil. 2, 14.*

CARNEVOLA (J. Bapt.) ſcripſit de Epidemico ſtrangulatorio affectu, Neapol. An. 1620.

CARNINUS (Claud.) Duacenſ. JCtus, reliquit librum, titulo, Oppugnatio turris Babel, An. 1620: item, alium de vi & poteſtate legum.

CARNOLIUS (Aloyſ.) Ideam Philoſophiæ edi curavit, Venet. An. 1661.

CARNUTUS (Joh. Greg.) carminibus ſe celebrem fecit. Vid. *T. 1. Del. Gall. p. 798.*

CAROCIUS (Vinc.) JCtus, ſcripſit de Locatione & conductione: item, de Depoſito, oblationibus & ſequeſtro, Anno 1594. ut & de Bonorum excuſſione. Item, de Juramento litis deciſorio.

CAROLIDES (G.) à Carlsberga, carmina ſtruxit. Vid. *Tom. 2. Delit. Germ. pag. 185.*

CAROLI (Phil.) Neoburgicus, obiit An. 1639. Altdorfii bonas literas docuit, tandem ad Pontificios tranſiit. Reliquit varias Lectiones: Trigam Solœciſmorum politicorum: Orationem de Critica: Animadverſiones in Agellium & Curtium. Vid. *Dietericus, part. 1. Ant. Bibl. pag. 184. Caſp. Sagittarius in Juſtini procemium, pag. 9.*

CAROLINUS (Pet.) Explicationem fidei Orthodoxæ de uno vero DEO, Patre, Filio & Spir. Sancto, contra G. Blandratæ & Franc. Davidis errores, An. 1571. luci tradidit.

de CAROLIS (Jac.) in Pſal. LI. commentatus eſt. Edidit etiam gemmatum Pavonem Juris civilis & Canonici, Venet. An. 1594.

CAROLOVICIUS (Chriſt.) Anno 1507. natus eſt. Vid. *Albinus in Chron. Miſnenſi, pag. 368.*

CAROLUS Magnus, Imperator, A. 814. obiit. Extat ejus Capitulum de non adorandis Imaginibus. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 101.*

CAROLUS Quintus, Imperator, Anno 1558. obiit. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 50.*

CAROLUS (Ferdin.) de templo Vaticano, ejusq; Bibliotheca commentatus eſt. Vid. *Leo Allatius in A U. pag. 94.*

à S. CAROLO (Lud. Jac.) Cabilonenſis, Burgundus, edidit Bibliothecam Pontificiam, duobus libris diſtinctam, Anno 1643. item, Bibliographiam Pariſinam: tres libros de Scriptoribus Cabilonenſibus, &c. Vid. *Labbe in B. B. pag. 117. Rebneſius in Epiſt ad Hoffmann pag. 682.*

CARON (Raymundus) ſcripſit Romam triumphantem, Antv. An. 1653.

CAROSIUS (Matth.) edidit Chronoſophiam, Florent. An. 1603.

CARPANUS (Horat.) Lucubrationes confecit in Statuta Mediolanenſia, An. 1600. fol.

CARPASENUS (Leo) ſcripſit Annotationes ad Statuta civitatis Parmæ.

CARPATHIUS (Johannes) ſeptimo ſeculo vixit. Vid. *Olearius in Abaco, p. 243.*

CARPENTARIUS (Alex.) Anglus, Deſtructorium vitiorum compoſuit contra errores & vitia Cleri. Prodiit id opus Norimbergæ, An. 1496.

CARPENTARIUS (Jac.) Claromontanus, An. 1564. floruit. Scriptis pugnavit cum Theſſalo Oſſato. Vid. *Thuanus, lib. 52. Sorellus de P. H. pag. 480.*

CARPENTARIUS (Nathan) Anglus, edidit Philoſophiam liberam, Oxonii, Anno 1675. fol.

CARPENTEJUS (Joh.) Atrebas, JCtus, claruit, An. 1586. Condidit Paraphraſin in Eſaiam carmine heroico: item, Monachum Fugitivum.

CARPHILIDES, Καρφιλίδης, autor eſt Dialogi, extantis in *Gloſſis Græco-Latinis H. Stephani, pag. 294.* Extat etiam Carphilides inter Epigrammatarios Græcos, in *Anthologia, l. 1. c. 28. & l. 3. cap. 1.*

CARPINETUS (Tarquinius) Patavinus, Medicus, de Arthritide commentatus eſt, An. 1609.

CARPION, Καρπίων, teſte *Vitruvio, in præfat libri 7.* volumen de æde Dorica, quæ eſt Athenis in arce, edidit.

CARPIUS (Leo) Burdigalenſ. fuit Hebraicè doctus. Videatur *Colomeſ. in G. O. pag. 5.*

CARPUS (Jac.) Bononienſ. compoſuit Iſagogen in Anatomiam H. C. Anno 1552.

CARPZOVIUS (Bened.) JCtus, natus eſt, An. 1565: obiit, An 1624. Witebergæ jus docuit. Vulgavit Definitiones Eccleſiaſticas: item, Jurisprudentiam forenſem Romano-Saxonicam. Vid. *H. Witte in J Ct. pag. 104.*

CARPZOVIUS (Bened.) JCtus, natus eſt, An. 1595: obiit, An. 1667. Vid. *Henn. Witte in JCtis, pag. 458.*

CARPZOVIUS (Joh. Bened.) Theologus, natus eſt, An. 1607: obiit, Anno 1657. Reliquit inter alia SyſtemaTheologicum, in 2. partes diviſum. Videatur *Spizelius, in Templo Honoris, pag. 227.*

CARPZOVIUS (Joh. Bened.) Lipſienſis Profeſſor, h. t. claret. Scripſit de Jejuniis Hebræorum: de aſino Meſſiæ; item, Notas in משפט המלך *Wilh. Schickardi*, in 4.

CARRÆUS (Joh.) Picto, de deſcenſu Chriſti ad Inferos, An. 1654. ſcripſiſſe dicitur. Vid. *Colomeſ. in G.O. pag. 228.* qui ait, cum adhuc vixiſſe An. 1665.

CARRANZA (Mich.) Hiſp. Anno 1607. vixit. In Ildefonſi librum de B. Virgine commentatus eſt.

CARRARA (Gerh.) Bergomas, Epiſcopus, A. 1355. obiit. Fecit Comm. in *l. 6. Decretal.* In libros Sententiarum: in Cant. Canticor. in Epiſtolas Pauli.

CARRARA (Guido) Bergomas, Anno 1281. obiit. Comp. librum de cauſis rerum Longobardarum: item, Expoſitionem ænigmatum Petri.

CARRARA (Joh. Mich. Alb.) Medicus, An. 1488. obiit. Reliquit octo libros de regimine ſanitatis, de peſtilentia, fato & fortuna: tractatus ſeptem de origine omnium ſcientiarum: tres libros Tragœd. & Comœd. 40. libros Hiſtoriarum Italicarum: de bello Veneto, verſu heroico: de Incarnatione Chriſti.

CARRARIA (Paulus) de Caſali, edidit Canonicam & moralem Theologiam, Bononiæ, An. 1619.

CARRARIUS (Jul.) exaravit Promtuarium Theologiæ, An. 1595.

CARRARIUS (Vinc.) volumen de Officio Medici, Ravennæ, An. 1581. contexuit.

CARRATELLUS (Ludov.) Annales Cremonenſes compoſuit, Cremonæ, An. 1588.

de CARRERO (P. Garcias) Calaguritanus, Commentarium in omnes Galeni libros de Locis affectis, Compluti, An. 1605. edi curavit.

CARRETUS (Lud.) ex Judæo Chriſtianus. Epiſtolam Hebraicam, Anno 1554. edidit.

CARRIERE (Franc.) Aptenſis, Minorita, elaboravit Hiſtoriam Chronologicam Pontificum Romanorum: Commentarium in totam Scripturam: item, Digeſtum fidei Catholicæ, fol. Anno 1657.

CARRICHTERUS (Barthol.) ſcr. Secreta. Meminit ejus *Borrichius, de Hermet.*

CARRIO (Ludov.) JCtus & Philologus, A. 1594. obiit. Tres ejus libri antiquarum Lectionum *Tomo 3. Lamp. Crit.* Inſerti ſunt. Vid. *Sweertius, pag. 519. Scalig. in Excerpt. pag. 64. Thomaſius de plagio, §. 378. Barth. in Claud. pag. 1240.*

CARRO (Ant.) in ff. de Origine Juris, An. 1631. commentari cœpit.

CARSULANUS (Matt.) tempore Ludovici Bavari Imp. claruit, & Hiſtoriam Rom. Pontificum literis conſignavit.

CARTARIUS (Joh. Lud.) Bononienſ. Medicus, An. 1557. floruit. Extant ejus libri de Phyſico auditu: Comm. in Logicam: tract. de immortalitate & plural. animæ, &c.

CARTELARIUS (Ant.) Patavinus, An. 1420. floruit. De vitis & moribus Philoſophorum nonnulla collegit.

CARTENIUS (Joh.) Hanno, An. 1580. obiit. Autor eſt libri de quatuor noviſſimis. Vid. *Sweertius, pag. 408. Ghilinus, vol. 2. pag. 122.*

CARTEROMACHUS (Scipio) Piſtorienſis, A. 1500. floruit. Habuit Orationem de laude literarum Græcarum. Orationem Ariſtidis Smyrnæi de laudibus Romæ Latinitate donavit. Græcam Epiſtolam Theſauro Græco *Varini Camertis* præfixit. *Eraſmus in Ciceroniano, pag. 163.* ita de eo judicat: Scipionem Carteromachum agnoſco virum citra oſtentationem in utraq; literatura doctum; cæterum ex illis, quæ ſcripſit, non apparet, illum affectaſſe Tullianam eloquentiam. Vid. *Pierius Valerian. de Inf. Lit p. 140.*

CARTERUS (Wilh.) ſcripſit de Baptiſmo.

CARTESIUS (Renatus) Rhedonenſis, An. 1596. natus eſt: obiit, Anno 1650. In juventute militiam ſectatus fuit; inde ad ſtudia rediit. Ut autem ſpeculationibus liberius indulgere poſſet, loca deſerta & ſolitaria quæſivit, ut ſunt villæ & agri, ibiq; ſibi ac Muſis ſuis procul à turba & ſtrepitu literarium otium paravit. Quem vivendi morem per viginti annos tenuit & quidem in Batavia. Tandem à Chriſtina Regina in Sueciam invitatus eſt. Sueciam

ingressus, non multum supervixit. Post 4. enim mensem, repentino morbo correptus, rebus humanis valedicere coactus est. Scripsit Diotricam, Geometriam, Principia Philosophiæ, Meteorologica, Epistolas, &c. Fortunatus *Plempius* eum *Renatum Democritum* vocare solebat. Vitam ejus descripsit *Dan. Lipstorpius, T. 2. quem inscripsit Specimina Philosophiæ Cartesianæ, pag. 73.* Confer *Maresium, T. 2. cont. Tirin. pag. 590. Sorellum de P. H. pag. 488. Carol. Visch. in Cistert. pag. 187.*

de CARTHAGENA (Alf.) Episcopus Burgensis, Pauli filius, reliquit Ἀνακεφαλαίωσιν Regum Hispaniarum, teste *Vasæo.*

CARTHAGENA (Ant.) Medicus, vixit tempore Caroli V. Imp. De Fascinatione commentatus est.

CARTHAGENA (Barth.) Valentinus, JCtus, edidit Expositionem Tit. Juris Canonici, An. 1607.

de CARTHAGENA (Joh.) Hisp. obiit, An. 1617. Composuit Homilias, tribus Tomis distinctas, An. 1622. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min pag. 198.*

CARTHARIUS (Carol.) Urbevetanus, Anno 1652. claruit. Scripsit Notitiam Cardinalatus, fol. Item, Catalogum advocatorum Consistorii Romani, Romæ, An. 1656. fol.

CARTHUSIUS (Hier.) edidit Conciones festas, Parmæ, An. 1538.

CARTILIUS, JCtus, Trajani tempore floruit. Videatur *Bertrandus in JCtis, pag. 260.*

CARTWRIGTHUS (Christ.) Eboracensis, Anno 1658. obiit. Collegit Electa Targumico-Rabbinica in Genesin.

CARTWRIGTHUS (Thomas) Hertfordiensis, A. 1603. vivere desiit. Construxit Harmoniam Evangelicam: item, Comment. in Proverbia Salomonis & Ecclesiasten.

CARVAJAL (Bernh.) Hisp. Anno 1523. obiit.

CARVAJALUS (Lud.) Bæticus, A. 1550. claruit. Scripta ejus *Fr. Luc. Wadding. in S. O. M. pag. 240.* enumerat. Vide, CARBAJALUS.

CARVALLIUS (Ant.) Olyssiponensis, Anno 1601. obiit. Scripsit in primam secundæ Thomæ. Videatur *Alegambe, pag. 37.*

CARVE (Thomas) Hibernus, Itinerarium reliquit.

CARVINUS (Joh.) Montalbanus, 7. Dialogos de Sanguine, An. 1562 publicavit.

CARVISIUS (Steph.) composuit Catenam auream in universam Logicam, Venet. An. 1561.

CARUS (Annib.) Hisp. Anno 1566. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 13.*

CARUS (Franc.) Veronensis, h. t. claret. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 534.*

CARYL, Anglus, in Jobum septem voluminibus commentatus esse fertur.

CARYOPHILUS (Joh. Matth.) Cretensis, An. 1633. Romæ Græcas literas publicè docuit. Edidit Themistoclis Epistolas: item, Volumen, Græcis Latinisq; versibus refertum, quod *Noctes Tusculanas* inscripsit. Calamum etiam strinxit contra *Nilum*, qui Latinos de Primatu Papæ quondam impugnaverat. Composuit quoq; Censuram Confessionis fidei, quæ nomine Cyrilli Lucaris circumferri solet: ut & refutationem Catechesis, editæ à Zacharia Georgiano Græco, unà cum Monodia de calamitatibus Græciæ. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 162. Nicius Erythr. pag. 1. Pinacoth. pag. 224.*

CARYSTIUS, Καρύστιος, Pergamenus, ἱστορικὰ ὑπομνήματα conscripsit. *Athenæus* ejusdem librum περὶ Διδασκαλιῶν allegat. Vid. *Scholiastes Theocriti, pag. 176.* Confer *Jonsium, de Scr. Hist. Phil. lib. 4. pag. 331. Casaubonum, in Athen. pag. 413. 415.*

de CASA (Barthol.) An. 1555. obiit. Episcopus Chapæ Indiæ occidentalis fuit, & in gratiam Indorum aliquot libros exaravit. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 24.*

CASA (Joh.) Beneventanus Episcopus, Anno 1556. obiit. Ob turpia quædam schemata Cardinalatu, ad quem adspiraverat, exclusus est. Scripsit Carmina, quæ extant *Tom. 1. Delit. Ital. pag. 682.* Vid. *Imperialis in Museo, pag. 27. Ghilinus, vol. 1. pag. 79. Dietericus, part. 1. Antiquit. Bibl. pag. 206.*

CASÆUS (Joh.) Anglus, Medicus & Philosophus, omnia ferè Aristotelis opera commentariis illustravit.

CASALAS (Ant.) edidit librum, Titulo, Candor Lilii, Paris. An. 1664. in 8.

CASALENUS (Joh. Ant.) scripsit de Vena secanda, Venet. An. 1605.

à CASALI (Ubertinus) Anno 1300. claruit. Reliquit Comment. in Apocalypsin: item, librum de Statibus Ecclesiæ.

CASALIS (Vinc.) Medicus, scripsit de iis, quæ pertinent ad qualitates simplicium medicamentorum & ad eorundem compositionem, An. 1554.

CASALIUS (Casp.) Lusitanus, An. 1560. floruit. Condidit 3. libros de Justitia & Justificatione: 3. alios de Cœna & calice Domini: item, Axiomata Christiana in utrumq; Testamentum.

CASALIUS (Joh. Bapt.) Romanus, Anno 1644. claruit. Scripsit de Urbis & Imperii Romani olim splendore: de ritibus Christianorum Orientalium & Occidentalium, fol. item, Opus tripartitum, de veteribus Ægyptiorum, Romanorum & Christianorum ritibus, in 4.

de CASANATE (Lud.) JCtus, reliquit Consilia. Impressa sunt, A. 1610. fol.

CASANDER (Frid.) edidit librum, titulo, Natura loquax, An. 1630.

de CASANOVA (M. Ant.) Comensis, An. 1527. obiit. A quibusdam *seculi sui Catullus* vocatur. Carmina elaboravit. Vid. *Tomus 1. Delit. Ital. pag. 705. Epitaphium* ejus sic habet:

Comensis Casanova dum priores
Et duces canit & canit poëtas
Præcurtis Epigrammatis: peremtem
Ac longam sibi gloriam paravit.

Vid. *Jovius in Elog. numero 76. Pierius Valerianus, de I. L. pag. 168.*

de CASARUBIOS (Alf.) Hisp. scripsit Compendium privilegiorum fratrum Minorum, Colon. An. 1619.

CASATUS (Paulus) edidit Vacuum proscriptum, Genev. An. 1649. item, Terram machinis motam, An. 1658. in quo libro, Archimedem, Terræ motionem spondentem, ab arrogantiæ suspicione vindicare laborat.

CASAUBONUS (Isaac) natus est, Anno 1559: obiit, Anno 1614. Primò Genevensis professor, post Lutetiæ Parisiorum regius Bibliothecarius, randem Regis magnæ Britanniæ Consiliarius factus est. *Scaliger* eum eruditorum Phœnicem, *Heinsius* eruditionis Solem appellabat. Confecit Exercitationes contra Baronium Cardinalem: Comment. in Hist. Aug. Scriptores, Suetonium, Strabonem, Theophrastum, Diogenem Laërtium, Theocritum, Polyænum, Persium, alios. *P. Matthæus* dicere solebat, Casaubonum tot Palladas, quot libros edere. Vid. *Baudius Epist. 156. Scalig. in Excerpt. pag. 67. Barth. in Claudianum, pag. 632.* Interdum *Hortus Bonus* pro Casaubono dictus est. Promisit etiam 17. libros Comm. ad Polybium, qui tamen lucem nondum viderunt. Vid. *G. A. Imhof, in Politico Græco, pag. 75. & seq. Augustus Buchnerus,* teste *Goth. Oleario*, referebat, Casaubonum pro Exercitationibus contra Baron. à Rege Angliæ quotidie coronatum vel ducatum accepisse.

CASAUBONUS (Mericus) *Isaaci* filius, Anno 1647. claruit. Texuit Diatribam de usu verborum: item, Tractatum de Lingua Hebr. & Saxonica, in 8. A. 1650. ut & librum de Pietate contra patrii nominis & religionis hostes, An. 1621.

CASCALES (Fr. Perez) de Guadalajara, Medicus, Tractatum de fascinatione Madriti, Anno 1611. typis tradidit.

CASCELLIUS (Aulus) JCtus, tempore Ciceronis claruit. Scripsit librum Bene dictorum, teste *Pomponio*. Meminit ejus *Plinius, 8, 40. & Macrobius Saturn. 2, 6.* Vid. *Bertrandus, pag. 253.*

CASCINI (Jordanus) Panormitanus, Anno 1635. obiit. Vitam S. Rosaliæ exaravit. Vid. *Alegambe, pag. 281.*

CASELIUS (Gerh.) Gandens. JCtus, reliquit varia Epigrammata, teste *Sandero*.

CASELIUS (Joh.) JCtus, Philosophus & Philologus præstantissimus, natus est, Anno 1533: obiit, Anno 1613. Helmstadii 24. annis professorem egit, multosq; egregios discipulos, inter quos etiam erat *Conradus Hornejus*, post se reliquit. Vid. *Acidalius in Vellej. pag. 448. Casaub. Epist. 256. Quenst. pag. 237.*

CASELLA (P. Leo) scripsit de primis Italiæ colonis & Tuscorum Origine, Anno 1606.

CASELLIUS (Joh. Durant.) 2. libros Var. Lect. composuit. Extat *T. 3. Lamp. Crit.*

CASELIUS (Mart.) natus est, An. 1608: obiit, An. 1656. Edidit Tabellas Ethicas, Politicas, & Oeconomicas.

CASENBROTIUS (Joh.) Brugensis, Anno 1566. interfectus est. Scripsit Carmina. Vid. *Sweertius, pag. 408.*

CASENBROTIUS (Leonh.) Brugensis, Erasmi familiaris, reliquit orationes, epistolas & carmina.

CASERTA (Fr. Ant.) Neapolitanus, Anno 1608. claruit. Composuit Tract. in Theoriam Medicinæ.

CASICCIUS (Ant.) Bergomas, natus est, An. 1576: obiit, An. 1644.

CASILIUS (Anton.) Neapolitanus, Introductionem in Logicam & alias disciplinas edidit. Vid. *Alegambe, pag. 37.*

CASIUS (Florian. Nannius) Bononiens. collegit Catenam in totam ferè Scripturam, An. 1587.

CASIUS (Hier.) An. 1523. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 87.*

CASMANNUS (Otto) Anno 1607. obiit. Edidit Psychologiam Anthropologicam, Cosmopœjam, Angelographiam, Uranographiam: item, Systema Politicum, AntiSocinum, &c.

de CASOLIS (Phil.) Rhegiensis, JCtus, Anno 1391. obiit. Ambitioso nomine, *omnium sui temporis Doctorum Doctor* vocabatur. Scripsit de Successionibus & Testamentis. Extat *T. 8. Tract. tract.* Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. 2, 73.*

CASPARIUS (Bernh.) Censuram religionis Reformatæ, Gröning. An. 1614. excudi fecit.

CASPARIUS (Casp.) edidit Libertatem defensam, An. 1599. Hagæ.

CASPARIUS (Joh.) Mantuanus, composuit carmina. Videatur *T. 1. Delit. Ital. pag. 715.*

CASPENSIS (Lud.) Cursum Theologicum, Lugd. Anno 1641. duobus Tomis publicavit.

CASPIUS (G.) Hanno, Medicus, A. 1579. floruit. De cautionibus, in sanguinis missione adhibendis, commentatus est.

CASSANUS (Ferd.) Vigianulensis, scripsit de quæstione, quod Tertiana exquisita non sit morbus acutus, An. 1564.

CASSANDER (Georg.) natus est, Anno 1515: obiit, A. 1566. Edidit Consultationem de articulis fidei, inter Cath. & Protestantes controversis. Opera ejus prodierunt, Paris. Anno 1616. fol. Vid. *Hanckius, part. 1. de Scr. Rer. Rom. pag. 221. Sanderus, pag. 57. Olearius in Abaco, pag. 174.*

de CASSANIO (Joh.) composi. Tract. de Gigantibus, A. 1587. contra *Gor. Becanum.*

de CASSANIS (Zenzelinus) Glossas edidit in regulas Cancellariæ. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. 3, 20.*

CASSEGRAIN (Theoph.) Stampensis, An. 1620. floruit. Vid. *Colomes. in G. O. pag. 271.*

CASSELIUS (Bapt.) ab *Erasmo in Ciceroniano, pag. 203.* ita commendatur: Oratio de lege Agraria, quam paulo ante mortem edidit Bapt. Casselius, declarat, illum summo nisu Tullianæ dictionis affectasse lineamenta: & hactenus propemodum assecutus est, quod voluit: lucis habet plurimum, verba nitida, compositionem suavem, &c.

CASSERIUS (Jul.) Placentinus, Medicus, natus est, An. 1545. Scripsit de sensibus: item, de vocis & auditus organis, An. 1600. fol Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 130.*

de CASSIA (Simon) A. 1348. obiit. Composuit 15. libros de gestis Dn Salvatoris. Vid. *Phil. Labbe, Tom. 2. dissert. pag. 354. Olearius, pag. 432.*

CASSIANUS (Fr.) scripsit de Missione sanguinis in morbo laterali, An. 1562.

CASSIANUS (Joh.) Scytha, A. C. 448. obiit. Condidit 7. libros de Incarnatione Christi: quatuor de Institutis Monachorum, quibus 8. alios de vitiis & eorum remediis subjunxit. Adhæc 14. libros exaravit, Collationum nomine, in quibus visus est in loco de *Gratia* à saniore doctrina recedere. Unde *S. Prosperum* antagonistam nactus est. Vulgò Cassianum inter Semi-Pelagianos referunt. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Dissert. pag. 520. Voss. in Hist. Pelag. l. 1. c. 7. Rivet T. 2. Oper. p. 1140.*

CASSIANUS (Pierius) de usu calidi potus apud veteres, Bononiæ, Anno 1606, commentatus est.

de CASSINIS (Sam.) Anno 1493. floruit. Exaravit Apologiam pro Nicol. Lyrano, contra Joh. Viterbiensem, de Genealogia Christi. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. M. pag. 313.*

CASSINUS (Joh. Dominicus) edidit opera Mathematica, Romæ, fol. Ephemerides novissimas, An. 1662. Mutinæ, fol. Item, observationes Martis, circa proprium axem revolubilis, Bononiæ An. 1666.

CASSIODORUS (M. Aurelius) An Christi 514. claruit. Theodorico, Gothorum Regi, aliquando à secretis fuit. Reliquit Chronicon, varias Epistolas, librum de Orthographia, &c. Tandem Monachus

nachus factus Historiam Tripartitam compilavit, quæ ita vocatur, quia confecta est ex tribus illis, Socrate, Theodoreto, & Sozomeno. Juxta *Sixtum Senens.* in Psalmos etiam commentatus est. Vid. *Phil. Labbe, T. 1. Dissert. pag. 218. Olearius in Abaco, pag. 103.*

CASSIODORUS (Guil.) JCtus, edidit tres Tomos de in integrum restitutionibus.

CASSIODORUS (Pet.) Epistolam exaravit de tyrannide Pont. Rom. in jura Regni & Ecclesiæ Anglicanæ.

CASSIUS Felix, Medicus, sub Tiberio Imp. claruit. Supersunt ejus de Animalibus medica Problemata. Vid. *Reinesius in Epist. ad Daumium, pag. 108. Glandorp. pag. 208.*

CASSIUS (L.) Hemina, A. U. R. C. 608. floruit, teste *Censorino, c. 17.* Condidit 4. libros Annalium. *Plinius 13, 13.* vetustissimum Annalium autorem nominat.

CASSIUS, Κάσσι@, Longinus. Vide, LONGINUS.

CASSIUS, Parmensis, poëta, unus ex percussoribus Julii Cæsaris, inter studendum repertus à Q. Vario interemtus est. Fragmentum ejus de Orpheo, repertum in Brutiis, primus edidit *Achilles Statius.* Idem docto commentario illustravit *Nathan Chytræus.*

CASSIUS (Titus) Severus, tempore Augusti & Tiberii vixit. *S. Hieronymus in Chronico* egregium oratorem vocat. *Fabius* orationis acerbitatem ei tribuit. Teste *Tacito, 1. Annal.* procacibus scriptis viros & fœminas illustres proscidit. In exilio 25. ejus anno obiit. Vid. *Seneca in controvers. pag. 222. 273. Tacit. de Orat. c. 19. Glandorp. pag. 209. Voss. de Nat. Rhet. pag. 105.*

CASSIUS (Barthol.) scripsit vitam Jesu Christi & Mariæ Virginis Illyricè, Anno 1640. Vid. *Alegambe, pag. 56.*

CASSOLA (Palmerius) JCtus, A. 1294. claruit. Composuit quæstiones in Jus Canonicum.

CASTAGNOLA (Vincent.) Messanensis, An. 1604. obiit, ætatis 70. Catechismum à Ledesma conscriptum in Græcum vernaculum sermonem transtulit.

CASTALDA (Joseph.) Aretinus, edidit Elogia in S. Benedictum. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 486.*

CASTALDINUS (Joh. Paul.) A. 1585. flor.

CASTALDUS (Restaurus) JCtus, Perusinus, A. 1532. Comm. in Instituta elaboravit.

CASTALIO (Josephus) Anconitanus, Philologus & JCtus, libellum variarum Lectionum, ut & eruditum de triumphali Antonini Imp. columna commentarium in lucem edidit. *Joh. Meursius* refert, se fuisse Lugduni Batav. cùm illuc allatus esset var. lect. liber, ac fuisse eum omnium cum risu exceptum, quod existimaretur, luteum esse negotium, nec dignum, quòd lucem aspiceret, quoniam nullum jamdiu eruditum opus ab Italia prodiisset; sed simul inspectum, adeò probatum esse, ut sententiam mutaverint, statuerintq; esse Italis ingenium, dummodo adsit studium & exercitatio. Scripsit etiam Comment. in Symposii ænigmata & Rutilii Itinerarium: item, Tract. de potu frigido & calido. Vid. *Nicius, part. 1. Pinac. pag. 167.*

CASTALVETRUS (Ludov.) Mutinensis, Anno 1571. obiit. In Aristotelis Poëticam insignem Comment. confecit. Vid. *Thuanus, l. 50. Ghilinus, vol. 1. pag. 147. Rhodius de Scr. suppos. pag. 37.*

CASTANÆUS (Henr. Lud.) Rupipozeus, Episcopus Pictaviensis, collegit Distinctiones Philosophicas & Theologicas, juxta alphabetum: item, Nomenclatorem Cardinalium, qui ab anno millesimo & deinceps quippiam commentati sunt, An. 1614. Vid. *Sammarthanus, pag. 99. Placcius, pag. 45.*

CASTANIZA (Joh.) Philippi II. Regis Hisp. concionator, vitam *Lud. Blosii* literis consignavit.

CASTELA (H.) Tolosanus, Anno 1600. floruit. Composuit iter Sanctum Hierosolymitanum. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 163.*

CASTELIUS (Joh.) Flander, An. 1575. floruit. Farraginem Epithetorum eo ordine, quo postea *Buccelinius*, composuit. Epigrammata quædam Vett. poëtarum è Græco in Latinum transtulit.

CASTELLANUS (Alb.) Venetus, Anno 1500. vixit. Chronicon condidit.

CASTELLANUS (Jac.) collegit Constitutiones summorum Pontificum, Venet. An. 1603.

CASTELLANUS (Jul.) celebris Philosophus, A. 1586. obiit. Romæ Philosophiam aliquot annis docuit, & Academicas Ciceronis, & Aristotelis de humano intel-

intellectu doctrinam studiosè discussit. Vid. *Thuanus*, *l. 84.*

CASTELLANUS (Pet.) Lingonensis, Anno 1547. floruit. Edidit Institutiones Hebraicas. Vid. *Colomesius, in Gallia Orient. pag. 12.*

CASTELLANUS (Pet.) Gerardimont. Medicus, natus est, An. 1585: obiit, An. 1632. Scripsit vitas Medicorum: ἑορτολόγιον Græcorum: Comment. ad leges Atticas: 4. libros de esu carnium, &c. Vid. *Sweertius, pag. 607.*

CASTELLANUS (Thomas) Bonon. Poëta, carmina composuit.

CASTELLARIUS (Joh. Mich.) Bononiens. An. 1620. claruit. Vid. *Bumaldus, pag. 18.*

CASTELLINUS (Joh.) scripsit de Meninge, Venet. An. 1646.

CASTELLIO (Sebast.) Allobrox, A. 1563. Basileæ obiit. Novam Bibliorum versionem adornavit, in qua præcipuè puritati sermonis Latini studere voluit. Factum hoc ipsius à multis reprehensum est, imprimis à *G. J. Vossio, part. 2. Inst. Orat. pag. 6. Riveto, T. 2. Oper. pag. 917. Dieterico, part. 1. Ant. Bibl. pag. 194. Arn. Boot* vocat perspicacissimum plerumq; Interpretem. *Thuanus*, *l. 35.* ab eodem *Bernhardini Ochini* Dialogos Latinos factos esse, tradit. In dogmate de Prædestinatione à Calvinianis dissentire cœpit, quæ res ipsi odium apud eosdem peperit. Oracula quoq; Sibyllina Lat. versibus expressit. Vid. *Scaliger in Primis, pag. 20. 29.*

CASTELLIONÆUS (Balth.) Italus, Anno 1522. claruit. Scripsit Aulicum sive librum, in quo docet, quomodo aliquis ad aulæ normam vitam benè instituere possit. Extant quoq; ejus Carmina, quæ plurimum commendat *J. C. Scaliger, L. 6. de re poët. pag. 797.* Longè excellentissimus (inquit) in Poësi spiritus Balth. Castellionæi. Nihil dulcius elegia, nihil elegantius. Profecto ego eam mihi unam malim, quam magnum numerum Propertianarum. Illius vero Cleopatra omnes animos, quorum interest vacare Musis, capere possit. Est in ea fastigium illud summum in acrimonia sententiarum. Cæterum Maroniana suavitate temperatur. Extant ejus carmina ex parte *T. 1. Del. Ital. pag. 716.* Vid. *Jovius, in Elog. numero 77. J. Pet. Loticbius, part. 4. B. P. pag. 34. Reinesius ad Daumium, pag. 15.*

CASTELLIONÆUS (Christ.) Mediolanensis, JCtus, An. 1425. obiit. Vulgò *alter Scævola* vocabatur. Composuit librum de Duello. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. 2, 80.*

de CASTELLIONE (Lapus) scripsit de Hospitalitate. Vide, BIRAGUS.

à CASTELLO (Balth.) JCtus, An. 1455. floruit.

à CASTELLO (Bonavent.) Anno 1335. claruit. Edidit Recepta aquæ balnei à Porrecta.

de CASTELLO (Joh.) Bononiens. JCtus, An. 1290. vixit.

CASTELLUS (Barth.) Messanensis, struxit Lexicon Medicum, An. 1598.

CASTELLUS (Bened.) Brix. fuit Galilæi discipulus, celebris Mathematicus. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 42. Chimentell. pag. 207.*

CASTELLUS (Castellus) Bergomas, Anno 1407. vixit. Reliquit Chronicon successuum Guelforum & Gibellinorum, ab An. 1378. usq; ad An. 1407.

CASTELLUS (Edmundus) Anglus, edidit Lexicon Hebr. Chald. Syr. Samarit. Æthiop. Arab. & Persicum, duobus voluminibus, Londini, A. 1669. fol. Item, Comment. de monumento Sinico.

CASTELLUS (Felix) Bonon. Medicus, An. 1559. floruit. Condidit consilia Medica.

CASTELLUS (Franc.) scripsit de Institutione Abbatiæ S. Victoris.

CASTELLUS (Joh.) edidit Pharmacopœjam, medicamenta in officinis Pharmaceuticis usitata explicantem, Gadibus, An. 1622. in 4.

CASTELLUS (Onufrius) inter doctos refertur à *Ghilino, vol. 2. pag. 203.*

CASTELLUS (Pet.) Romanus, scripsit de Hyæna odorifera, An. 1638. item, de Opobalsamo, An. 1640. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 217.*

CASTELLUS (Per. Vascus) Lusitanus, edidit Exercitationes Medicinales ad omnes Thoracis affectus, An. 1616.

CASTILLIONÆUS (Ang.) Anno 1584. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 18.*

CASTILLIONÆUS (Bonavent.) Mediolanensis, natus est, A. 1481: obiit, A. 1555. Scripsit de sedibus Insubrum antiquis: item, vitam S. Barnabæ. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 47.*

CASTIL-

CASTILLIONÆUS (Matth.) Gesta gentis Castillionææ literis consignavit.

CASTILLIONUS (Christoph.) Mediolanens. natus est, An. 1345: obiit, Anno 1425. Composuit Consilium, an præsumatur fœnus, quando vendens postea capit in Emphiteusin. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 58.*

CASTILLIONUS (Franc. Abund.) natus est, Anno 1523: obiit, An. 1598. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 96.*

CASTILLIONUS (Sabba) Mediolanens. An. 1554. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 223.*

à CASTILLO (Didacus) de ornatu & vestibus Aaronis, Antv. Anno 1663. fol. commmentatus est.

del CASTILLO (Franc.) scripsit de Incarnatione, Antv. An. 1641. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 114.*

à CASTILLO (Joh.) JCtus, edidit Tract. de usufructu: item, Controversias quotidianas, An. 1609.

CASTIM (Joseph.) manuductionem in viam Pacis Ecclesiasticæ, Anno 1650. typis tradidit.

de CASTIONOCHO (Lapus) Florentinus, JCtus, promsit allegationes.

CASTNERUS (Jodocus) reliquit Carmina. Vid. *T. 2. Delit. Germ. pag. 237.*

CASTOR, Κάστωρ, Rhodius, nobilis Chronographus, sub Julii Cæs. principatu floruit. Orator fuit, & de arte dicendi nonnulla elaboravit. *Strabo, l. 10.* Saocondarium dictum, & Dejotari, Regis Galatiæ, generum fuisse refert. Confer *Suidam.* Scripsit libros 2. de Babylone: unum de Nilo: item, χρονικὰ ἀγνοήματα. Eum *Josephus, l. 2. contra Apionem, Eusebius, Tatianus, & alii* allegant. Vid. *Jonsius, de Scr. H. Ph. 2, 15. Meursius in Rhodo, pag. 92.*

CASTOR (Agrippa) Vide, AGRIPPA.

CASTOR (Ant.) Medicus, *Plinio* celebratur, *l. 25. c. 2.* qui ait, eum centesimum ætatis annum egressum, nullum corporis malum expertum esse.

CASTORIUS (Bernh.) Senensis, Anno 1634. obiit, ætatis 89. Composuit civilem & Christianam instructionem. Vid. *Alegambe, pag. 61.*

CASTRACANIUS (Fr.) scripsit de Societatibus, quæ fiunt super officiis Rom. Ecclesiæ, Romæ, An. 1590.

CASTRENSIS (Angel.) Pauli Castrensis filius, An. 1486. floruit. Vid. *Panzirolus, in JCt. 2, 89.*

CASTRENSIS (Paulus) JCtus, A 1437. obiit. De hoc vulgo fertur: Si Bartolus non esset, esset Paulus. Reliquit Consilia: item, Comm. in Codicem. Vid. *Alciatus, in Parerg. 2, 42. Ghilin. vol. 2. pag. 208.*

CASTRENSIS (Steph. Roder.) Lusitanus, Medicus, scripsit quæ ex quibus, Anno 1646. item, de natura muliebri, An. 1654.

CASTRICIUS (Tit.) Rhetoricam Romæ professus est tempore Adriani Imp. Meminit ejus *Agellius, l. 11. cap. 13. & l. 13. c. 20.* Vid. *Glandorpius, in O. R. pag. 211.*

CASTRICIUS (Matth.) scripsit de Principibus German. & eorum virtutibus, An. 1565.

CASTRILLUS (Ferd.) Hisp. Anno 1640. claruit. Magiam naturalem docuit. Vid. *Alegambe, pag. 550.*

CASTRICOMIUS (Pancrat.) Alemarianus, Anno 1619. obiit. Condidit librum de scriptoribus Hollandiæ, Zelandiæ, & Ultrajecti, teste *Sweertio. Merula in Enn. pag. 406.* vocat secretiorum literarum diligentissimum scrutatorem.

CASTRITIUS (Henr.) Geldorpius, scripsit libellum de Votis hominum vel Spe carmine elegiaco, in quo sæpissime peccat in quantitatibus syllabarum. Vid. *Sweertius, pag. 325.*

CASTRIUS (Jac.) exaravit epistolam de sudore epidemiali vel Anglico, Anno 1529.

CASTRIUS (Leo) Hisp. vixit An. 1570. in Esaiam & Hoseam commentatus est. *Rivetus, T. 2. Oper. pag 893.* adducit *Pinedam*, ejusmodi judicium de Castrio ferentem: Is autor, dum in hujusmodi hebraisationes incidit, vix sui compos, & bono licet Zelo vel ignoratione rerum quarundam, vel vehementiori aliqua affectione extra fines veritatis & modestiæ rapitur: &, si ex hujusmodi tantum unguibus leonem hunc æstimaremus, non etiam ex aliis præclaris conatibus, aut murem aut vulpem censeremus, aut canem, aut quidvis aliud ignobilius.

à CASTRO (Alf.) Zamorensis, in India Orientali occisus est, An. 1558. Scri-

psit 14. libros de Hæreſibus. Vid. *Alegambe, pag. 17. Olearius in Abaco, pag. 20. Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 11.*

à CASTRO (Andr.) Burgenſis, A. 1577. obiit. Mexicanæ & Matlazingicæ linguæ dictionarium condidit. Vid. *Wadding. in Scr. O. M. pag. 17.*

à CASTRO (Auguſt.) Abulenſis, A. 1589. natus eſt. Struxit orationem de Christo crucifixo. Vid. *Alegambe, pag. 50.*

à CASTRO (Chriſtoph.) Ocanienſis, An. 1615. obiit. Elaboravit Comment. in Jeremiam & Prophetas minores: item in Sapientiam Salomonis. Vid *Alegambe, pag. 74.*

à CASTRO (Conſt.) edidit Collectionem brevem Theologiæ moralis, An. 1652. Brixiæ.

à CASTRO (Em. Mendes) JCtus, ſcripſit in leg. Cum oportet, Cod. de Bonis.

à CASTRO (Ezech.) texuit Amphitheatrum Medicum, An. 1634. Item, Hiſtoriam mulieris Veronenſis, ſcintillas ex corpore ejaculantis.

à CASTRO PALAO (Ferd.) compoſuit opus morale, ſeptem partibus conſtans, Anno 1631. Videatur *Alegambe, pag. 109.*

à CASTRO (Franc.) Granatenſ. A. 1632. obiit. Exaravit 4. dialogos de arte Rhetorica: item, Chryſologiam Hiſpano-Latinam, i. e. locutiones aureas, tum ad rectè loquendum, tum ad omnem antiquitatem & humanitatem in Cic. operibus diſperſam explicandam, opus in 3. Tomos diviſum. Vid. *Alegambe, pag. 117.*

de CASTRO NOVO (Hugo) Anglus, An. 1322. vixit. Scripſit de victoria Chriſti contra Antichriſtum: item, de finali judicio. Videatur *Wadding. in S. O. M. pag. 179.*

de CASTRO (Juſtus) edidit Inſtructorium ſpirituale, Compluti, An. 1617.

à CASTRO (Matth.) Inſulenſis, A. 1597. obiit. Reliquit Noctes æſtiuales & hiemales: item, Epitomen Harmoniæ Janſenianæ.

à CASTRO (Melch.) Hiſpalenſ. An. 1599. obiit, relicto tract. de Beatitudinibus. Vid. *Alegambe, pag. 340.*

à CASTRO (Paulus) JCtus. Vide, CASTRENSIS.

à CASTRO (Pet.) Bavonas, Chiliadem Aphoriſmorum Veronæ, Anno 1652. in lucem emiſit: item, Tract. de Peſte Neapolitana, Romana & Genuenſi, Anno 1657.

à CASTRO (Rodericus) Luſitanus, edidit Medicum politicum: item, Tract. de univerſa mulierum medicina, Anno 1603.

CASULANUS (Protus) Senenſis, ſcripſit de Lingua, quà maximum eſt morborum acutorum ſignum, A. 1626.

CASUS (Joh.) Oxonienſis, compoſuit Comment. in 8. libros Phyſicorum Ariſtotelis, Anno 1600. item, Speculum quæſtionum moralium, A. 1594. Sphæram Civitatis, An. 1593.

CATALDUS (P. Ant.) Vide, de CATTALDIS.

CATANÆUS (Franc.) Florentinus, natus eſt, Anno 1466: obiit, Anno 1522. Scripſit tres libros de Pulcro: item, tres alios de Amore. Ejus opera edita Baſileæ, An. 1563. fol. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 88.*

CATANÆUS (Hier.) de arte bellica, Genev. An. 1600, in 4. commentatus eſt.

CATANÆUS (Jac.) Genuenſis, condidit librum de morbo Gallico.

CATANÆUS (Joh. Maria) Novarienſis, An. 1530. obiit. Conſcripſit eruditos in Plinii Panegyricum & Epiſtolas commentarios. Idem verſu heroico expeditionem ad bellum ſacrum cecinit, ſub titulo Solymidos. Genuam quoque felici Carmine deſcripſit. Carmen ejus de Bombarda Commentariis in Plinium, Mediolani editis, ſubjunctum eſt. Vid. *Jovius in Elog. numero 79. Muret. in Var. Lect. 16, 12. Quenſtad. pag. 297.*

CATARDUS (Joh.) Aquaſperſanus, Anno 1550. claruit. Jonam Notis illuſtravit.

CATELANUS (Laur.) ſcripſit de Aquis deſtillatis, An. 1623.

CATENA (Hier.) fertur octo libros poëmatum conſcripſiſſe. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 116.*

CATENA (Pet.) in Porphyrium de Genere, Venet. An. 1556. commentatus eſt.

CATENAGUS (Baſſianus) vir Græcè & Hebraicè doctus, Oedipum ſacrum, teſte *Ghilino, vol. 2. pag. 37.* publicavit.

CATHANESIUS (Adam) An. 1255. à furente plebe, cùm decimas peteret, combuſtus eſt. Reliquit tres libros Scoticæ hiſtoriæ

historiæ. Videatur *Hallerv. de Hist. pag. 8.*

à S. CATHARINA (Paulus) scripsit Epinicia virginis Mariæ, de peccato, serpente & morte. An. 1660. fol.

CATHARINUS (Ambros.) Compsensis Archiepiscopus, An. 1552. obiit. Multa contra Lutherum scribendo molitus est. Commentarios etiam in Epistolas Paulinas edidit. In multis ab ipsis Pontificiis deseritur ac refellitur, ut de certitudine Gratiæ, Prædestinatione, &c. Vid. infrà, POLITIUS. Confer *Olearium in Abaco, pag. 26. Quenstad. pag. 319.*

CATHIUS (Arnold.) Leowardiens. An. 1630. obiit. Extat ejus Paraphrasis in Cant. Canticorum. Videatur *Alegambe, pag. 47.*

CATINA, Syrus, à S. *Hieronymo* in *Comm.* ad *Ezech.* memoratur.

CATO (M. Porcius) optimus orator, Imperator & Senator, tempore belli Punici II. floruit, vitamq; usq; ad bellum Punicum III. produxit. Teste *Plinio, præfat. Hist. nat.* libros de re militari composuit. Vid. *Stewech. in Veget. pag. 20.* Orationes etiam complures habuit. *Cicero in Bruto*, 150. ejus orationes numerat. *Dionysius Halicarnass. 1. Antiq.* Catonem urbium Italicarum Origines reliquisse, refert. Verùm Origines istæ dudum periere. Quas *Annius Viterbiensis* pro Catonianis nobis obtrudit, iis profectò nihil est inficetius & Catone indignius. Vid. *Scalig. in Primis, pag. 29. Mart. Hanckius, part. 1. de Scr. R. R, part. 22.* & *Casp. Sagittarius, de Scr. Vet. Rom. pag. 59.*

CATO, M. Porcii Catonis Filius, JCtus, scripsit libros de Juris disciplina egregios: item, 15. libros commentariorum Juris. Vid. *Bertrandus, pag. 192.*

CATO (Dionys.) Disticha de moribus ad filium scripsisse dicitur. Catonis nomine *Vindicianus*, Comes archiatrorum, in epistola ad Valentinianum Imp. ea commendat. *Quidam* nomen *Catonis* ab argumento libro impositum existimant. Vid. *Scheurelius in Statua Mercuriali, part. 2. cap. 2.* Alii *Ausonio* tribuunt: alii *Octaviano*: alii nescio cui *Johanni Clothomio. Goldastus in Notis ad Columbanum pag. 104.* Octaviano (inquit) Distichorum, quæ Cato inscripsit, Collectori idem videmus accidisse: quo in Poëta diligenter Columbanus fuit, versusque forma ac verbis paribus exscripsit plurimos. Octavianum, Columbani Magistrum, si salutaveris, non erraveris. Hæc ille. *Marcus Zuerius Boxhornius in Rom. quæst. 14. pag. 77.* carmina ista ab homine Christiano composita & falsò Catonis nomine emissa esse pronunciat. Vid. *Sagittarius de Script. Vet. Roman. in Catone: Placcius, pag. 77.*

CATO (Valerius) poëta, memoratur *Suetonio, l. de cl. Gramm.* Reliquit Lydiam & Dianam.

CATO, Taurinensis, JCtus, scripsit de Dividuis & Individuis, Mediolani, A. 1611.

CATOSIUS (M.) Chronosophiam vel Dissertationem de 4. anni temporibus, eorumq; natura & temperamentis, Venet. Anno 1603. edi curavit.

CATSIUS (Jacobus) Zelandus, JCtus, edidit Jacobum Patriarcham Bigamum, carmine elegiaco. Item, Emblemata, Anno 1622. *I. P. Lotichius, pag. 3. B. P. pag. 207.* vocat opus aureum.

de CATTALDIS (Pet. Ant.) Medicus & Mathematicus, A. 1584. scripsit Arithmeticam, Tomis duobus: Algebram proportionalem, discursivam, naturalem & triangularem, quatuor voluminibus: de elementis quantitatum irrationalium sive inexplicabilium, Tomis duobus: de transformationibus Geometricis, 2. Tomis. *Bumaldus* vocat Arithmeticum & Geometram admirandum.

CATTANNIUS (Andr.) Imolensis, condidit Tract. de causis mirabilium effectuum. Vid. *Hier. Magius, Var. Lect. l. 4. c. 12.*

CATTIERUS (Isaac) reliquit Observationes medicinales: item, lib. de rheumatismo, Anno 1653.

CATTONUS (Gualt.) Anglus, A. 1343. obiit. Astrologiam judiciariam tanquam DEO exosam, & inventum planè diabolicum damnabat. Scripsit in libros Sententiarum: item, contra Astrologos judiciarios. Vid. *Wadding. in Scr. O. M. pag. 149.*

CATULLIUS (Andr.) Tornacensis, Anno 1613. floruit. Composuit Prometheum, sive Drama de origine scientiarum: item, Tornacum Nerviorum. Videatur *Sweertius, pag. 119.*

CATULLUS (C. Valerius) Veronensis, secundo

secundo anno Olymp. CLXXIII natus est: obiit, An. 2. Olymp. CLXXX. *Hieronymo in Chronico* teste. *Agellius 7, 20.* Poëtarum nobilissimum & elegantissimum appellat: *Martialis* docti vatis elogio ornat. Vid. *Scheurelius in Stat. Mercur. part. 2. c. 6.*

CATULUS (Q.) A. U. C. 666. interfectus est. Librum de Consulatu & de rebus à se gestis Xenophonteo sermonis genere perscripsit. Vid. *Voss. de Nat. Rhet. pag. 99.*

CAVACCIA (J. Bapt.) JCtus, An. 1588. floruit. Scripsit de Indemnitate mulierum, dotis causa: de Cambiis per literas, &c. de conversatione cum Bannitis: Disp. criminales.

CAVACIUS (Jacob.) Patavinus, edidit 6. libros Historiarum Cœnobii D. Justinæ Patavinæ, Venet. An. 1606. item, illustrium Anachoretarum elogia, Anno 1625.

CAVAGNOLUS (Roland.) condidit Decisiones consultativas, Mediol. Anno 1614. fol.

CAVAIGNAC (Ant.) Ruthenensis, Anno 1613. claruit. Videatur *Alegambe, pag. 37.*

de CAVALCANTIBUS (Guido) scripsit de natura & motu amoris Venerei.

CAVALCANTIUS (Barth.) Florentinus, natus est, Anno 1503: obiit, An. 1562. Reliquit septem libros de Rhetorica, & de optimo reip. statu Commentarium, quem *Fr. Sansovinus* post obitum autoris publicavit. Videatur *Thuanus, l. 34.*

CAVALCANUS (Borgninus) JCtus, composuit 4. volumina Decisionum, fol. item, Tract. de tutore & curatore, ut & de usufructu mulieri relicto, Anno 1604.

CAVALCANUS (Hortens.) JCt. de Brachio regio: item, de Testibus, An. 1619. commentatus est.

CAVALIERIUS (Bonav.) librum struxit de Geometria, Bonon. An. 1635. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 34.*

della CAVALLERIE (Pet.) Senensis, scripsit librum titulo, Zelus Christi contra Judæos, Saracenos & infideles, Venet. An. 1592.

de CAVALLERIIS (J. B.) edidit duos libros antiquarum Statuarum urbis Romæ, An. 1585. fol. Effigies Imperatorum: Icones Pontificum Rom. Anno 1595.

CAVALLI (Lud.) Parisiensis, An. 1642. claruit. Composuit Prosodiam. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 241.*

CAVALLOS (Hieron.) JCtus, absolvit 4. Tomos Speculi aurei communium opinionum.

CAVALLUS (Franc.) Anno 1540. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 57.*

CAVANUS (Lud.) Parmensis, carmina fecit. Videatur *Tomus 1. Delit. Ital, pag. 739.*

CAVASETUS (Mich.) reliquit Consilia Medica.

CAVASSIUS (Balth.) Scalentinus, Sabaudus, An. 1634. ætatis 74. obiit. Construxit 4. libros de Notis veræ religionis: item, 4. alios de vera perfectaque prudentia. Vid. *Alegambe, pag. 52.*

CAUCHIUS (Joh.) Anno 1568. floruit. Scripsit Notas in Paulini poëmata, teste *Swertio.*

CAUCIUS (Ant.) Ultrajectinus, animadversionibus Officia Ciceronis illustravit. Vid. *Swertius, pag. 131. Voss. 2. Gramm. pag. 86.*

CAUCUS (Ant.) Corcyrensis Archiepiscopus, Latine scripsit adversus Græcorum hæreses, si *Allatio* credendum est.

CAUCALUS, Καύκαλος, Rhetor Chius, laudes Herculis, teste *Athenæo, l. 10.* enarravit.

de la CAVE (Jos.) edidit Ministrum JESU Christi, An. 1642.

CAVELLUS (Hugo) Hibernus, A. 1626. obiit. Composuit libellum de Arte benè moriendi, teste *Vernulæo in Acad. Lovan. pag. 316.* & *Wadding. in Scr. Ord. M. pag. 177.*

CAVERSINUS (Barth.) Canonicus in Zouburgo Walachriæ, Epicureum Erasmi Græcè transtulit, notisq; illustravit, An. 1566.

de CAVIGIOLIS (J. Bapt.) de morbis novis commentatus est.

CAVITELLIUS (Lud.) reliquit Annales Cremonensium, An. 1588. in 4.

CAULERIUS (Simon) Flinensis, Anno 1615. floruit. Condidit Annales Ecclesiasticos, teste *Swertio.*

de CAULIACO (Guido) Gallus, elaboravit septem Tractatus Chirurgiæ, An. 1499. fol.

CAVOTTUS (J. Bapt.) de Melphia, in cap. 1.

cap. 1. Jacobi, Anno 1620. commentatus est.

CAUSSINUS (Nicol.) Trecensis, A. 1651. obiit. Scripsit de Eloquentia Tractatum haud contemnendum: Thesaurum Græcæ Poeseos: Notas in Horapollinem, &c. Item, Carmina, Odas, &c. Adde, Dissertationes in 4 libros Regum, Paris. fol. Vid. *Alegambe, pag. 251.*

CAUTIUS (Cam.) librum de Pensionibus Episcoporum elaboravit.

CAUUDRY, contra Independentismum stilo pugnavit.

CAXANES (Bernh.) scripsit de ratione mittendi sanguinem in febribus putridis, An. 1592.

CAXTONUS (Guilh.) Anglus, A. 1483. vixit. Condidit Chronicon mundi. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 192.*

CAXTONUS (Joh.) Anglus, JCtus, Summam confessionum conscripsisse dicitur. Vid. *Wadding. in Scr. O. M. pag. 198.*

CAZANUS (Hercules) Bergomas, Arma, viros, furias Orlandi & gesta ferocis Carminibus Latiis reddere adorsus erat. Videatur *Donatus Calvus, in Bergomat. pag. 334.*

CEA (Didacus) Andensis, Hisp. An. 1640. obiit. Reliquit Thesaurum Terræ sanctæ: item, Archielogia Petri & Pauli, in 2. libros redacta. Vid. *Wadding. de Sc. O. M. pag. 101.*

CEBA (Ansald.) Anno 1623. obiit. Vid. *Ghilin. vol. 1. pag. 15.*

CEBES, Κέβης, Thebanus, Philosophus, Socratis discipulus, Dialogos composuit. *Suidas* ei tres tribuit, ἑβδόμην, Φρυνίχον, & πίνακα. Πίναξ hodie superest. Extat etiam Arabicè editus, Anno 1640. *Abr. Berckelius* Notas addidit, A. 1670.

CECCANUS (Annibaldus) Campanus, An. 1530. mortuus est. Vitas Petri & Pauli carmine Heroico expressit.

CECCOTTUS (J. Bapt.) Pisanus, obiit, An. 1640. Vid. *Alegambe, pag. 222.*

CECCUS (Laur.) scripsit de Indulgentiis & Jubileo anni sancti, Col. An. 1600.

CECIDAS, Κηκείδης, vetus Dithyramborum poëta erat. Meminit ejus *Aristophanes in Nubibus.* Vid *Suidas.*

CECKIUS (Joh.) Bononiensis, scripsit de puerorum tuenda valetudine, A. 1604. Vid. *Linden, pag. 333.*

CEDRENUS (Georg.) Κεδρηνός, Monachus, tempore Isaacl Comneni, Imp An. no 1057. uti *Vossio* videtur, floruit. Condidit Historiam ab initio mundi usq; ad Isaacium Comnenum. Syncellum & Theophanem sæpissimè ad verbum exscripsit. Cedrenus manuscriptus in Bibliotheca Norimbergensi servatur. Vid. *Casp. Barthius in Claud. p. 1232. Olearius in Abaco, p. 175. Thomasius de Plagio, §. 380.*

CEFFENIUS (Fr. Maria) JCtus, in Pisanam Inscriptionem doctum φιλολόγημα edidit, teste *Chimentellio, pag. 24.*

CELADA (Didacus) Monteladensis, confecit Comment. in Ruth, Judith & Susannam: item, Electa sacra de Benedictionibus XII. Patriarcharum, An. 1647. Vid. *Alegambe, pag. 90.*

de CELAJA (Joh.) in Eth. & Phys. Aristotelis, An. 1523. commentatus est.

CELICHIUS (Andr.) fecit Carmina. Erat Theologus.

CELLA (Scipio) doctis annumeratur á *Ghilino, vol. 1. pag. 206.*

CELLARIUS (Andr.) emisit Harmoniam Macrocosmicam, An. 1660.

CELLARIUS (Balth.) Anno 1672. obiit. Edidit Tabulas Politicas & Ethicas.

CELLARIUS (Christ.) Flander, An. 1533. floruit. Carmen Heroicum composuit de bello in Hungaria adversus Solimannum gesto. Vid. *Sweertius, pag. 175.*

CELLARIUS (Conr.) Hægæus, A. 1618. claruit. Professus est Philosophiam naturalem Tubingæ. Reliquit poëmata sacra.

CELLARIUS (Joh.) Gnostopolitanus, elogium Neminis conscripsisse fertur, An. 1519.

CELLENSIS (Pet.) A. 1187. obiit. Contexuit novem libros Epistolarum: Tract. de Conscientia, &c. Vid. *Ph. Labbe, Tom. 2. Diss. de S. E. pag. 189. Olearius, pag. 367.*

CELLOTIUS (Lud.) Parisiensis, præter opera poëtica, Tract. de Hierarchia & Hierarchis edidit, Anno 1641. Item, Historiam Godescalci Prædestinatiani, fol. Vid. *Alegambe, pag. 308.*

CELSINUS, Κελσῖνος, Castabalensis, Philosophus, juxta *Suidam* collectionem dogmatum universæ sectæ Philosophicæ composuit.

CELSUS, poëta fuit, qui alienis dictis pro suis utebatur. De hoc *Horatius, l. 1. Ep. 3.* legi potest.

CELSUS, Κέλσος, Epicureus Philosophus, tempore M. Antonini Philosophi vixit. Ei *Lucianus* Alexandrum vel Pseudomantem dedicavit. Composuit contra Christianos librum, in 2. tomos distinctum & λόγον ἀληθῆ inscriptum, cui *Origines* responsum opposuit. Fertur etiam contra Magiam stilo pugnasse. *Hornius l. 5. hist. Phil. c. 4.* male Stoicum vocat. Videatur *Lucianus T. 1. pag. 546. Spencerus* in *Notis* in *Orig. p. 3. Jonsius de Scr. H. Ph. 4. pag. 332. Valesius in Euseb. pag. 128.*

CELSUS, JCtus. Vide, JUBENTIUS.

CELSUS (Angelus) edidit Decisiones S. Rotæ, Romæ, An. 1673. fol.

CELSUS (Cornel.) Medicus, tempore Tiberii Imp. claruit. Octo libris, de re Medica editis, *Latini Hippocratis* nomen meruit. *Joh. Heurnius* pluris ejus Latinitatem, quàm medicinam faciendam esse affirmabat. Scripsit etiam de re rustica: de re militari: item, de arte Rhetorica. Videatur *Stewech. in Veget. pag. 20.*

CELSUS (Minus) librum de Hæreticis, capitali supplicio non afficiendis, Anno 1584. imprimi fecit.

CELTES (Conr.) Protucius, poëta & orator, Swinfurti natus est, Anno 1459: obiit, An. 1505. Primus Germanorum à Friderico Imp laurea poëtica exornatus est. Inter alia Historiam reliquit de situ Norimbergæ & vita S. Sebaldi. Carmina ejus ex parte habentur *T. 2. Delit. Germ. pag. 245.* Eadem manuscripta servantur Norimbergæ in publica Bibliotheca. Condidit etiam Carmen de situ & moribus Germaniæ, quod *Simon Schardius* volumini primo *Germ. Script. pag. 226.* inseruit. Vid. *Vossius de Hist. Lat. pag. 577. & Lambecius in Bibl. Vienn. c. 34 35.*

CEMENTARIUS (Joh.) exaravit Mercatorem spiritualem, A. 1583.

CENALIS (Robert.) Parisinus, An. 1560. obiit. De mensuris & ponderibus: item, de coërcenda Hæreticorum petulantia: de cælibatu, &c. scripsisse legitur. Vid. *Saussay, pag. 68.*

CENCIUS (Lud.) scripsit de Censibus, Anno 1638.

CENEDUS (Pet.) composuit collectanea ad Jus Canonicum, Venet. A. 1596.

CENGADANIUS (Andr.) Gallus, Anno 1605. claruit, & linguam Hebraicam apud Bearnenses docuit. Vid. *Colomes. in G. O. pag. 103.*

CENSALIUS (Fr.) Observationes singulares: item, Additiones ad Peregrinum publicavit.

CENSORINUS, tempore Gordiani Imp. vixit. De die natali librum eruditum composuit & *Q. Cerellio* dedicavit: item, librum de Accentibus, cujus mentio apud *Cassiodorum*: & *Priscianum*, à quo *doctissimus artis Grammaticæ* appellatur. In Censorinum *Lindenbrochius* doctissimè commentatus est.

CENTENSIS (Steph.) An. 1590. claruit. Scripsit de Auxiliis: Item, in Physicam.

CENTINUS (Maurit.) Asculanus, de Incarnatione commentatus est, Anno 1637. fol. Messanæ. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 256.*

CENTOFLORENUS (Ludov.) edidit Clypeum Lauretanum, Romæ, Anno 1643.

de CENTUARIA (Guil.) Cremonensis, An. 1404. obiit. Extat ejus Comm. in libros Sententiarum. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 151.*

CEPARIUS (Virg.) Perusinus, An. 1631. obiit. Exaravit vitam Aloys. Gonzagæ. Vid. *Alegambe, pag. 444.*

de CEPEDA (Franc.) Toletanus in Ecclesiasticum commentatus esse dicitur. Vid. *Alegambe, pag. 118.*

CEPHALÆON, Κεφαλαίων, Hist. & Orator, tempore Adriani claruit. Præter declamationes scripsit Compendium Historicum, à Nino & Semiramide usq; ad Alexandrum magnum. Id opus lingua Jonica erat scriptum, ac constabat libris IX. quibus Musarum nomina fecerat, Herodoti exemplo. Tantiautem fastus erat, ut patriam dissimularet, atq; id Homeri exemplo se facere diceret, teste *Photio*. Cephalæonis locum quendam adducit *Eusebius in Chronico, pag. 30.* Confer *Suidam.*

CEPHALON, Κεφάλων, Gergethius, Συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ à *Dionysio Halicarnass. l. 1. Antiq.* appellatur. Allegatur à *Parthenio* in *Eroticis, cap. 4.* & 34 & *Pomp. Festo* in *voce Roma.*

CEPHALUS, Κέφαλος, rhetor. Vid. *Tzetzes in chil. pag. 98.* Primus exordia & perorationes composuit, teste *Suida.*

CEPHA-

CEPHALUS (Ariop.) emisit Mercurium triumphantem, An. 1600.

CEPHALUS (Joh.) JCtus, An. 1576. obiit. Consultationes, quinq; voluminibus distinctas, edidit. Vid. *Ghilinus*, *vol. 1. pag. 79*.

CEPHISODORUS, Κηφισόδωρος, Atheniensis, erat veteris Tragœdiæ poëta, teste *Suida*. Vid. *Jonsius in Script. Hist. Phil. 1, 13*. Inter ejus fabulas quidam Ἀμαζόνας, Ἀντιλαΐδα, Τροφώνιον, Ὑγιῆ, & Ὗν referunt.

CEPHISODORUS, Historicus, scripsit de Bello sacro sive Phocico. Ejus librum XII. *Eustratius in Aristotelis Ethica, 3, 8.* allegat.

CEPHISODOTUS, Κηφισόδοτος, Isocratis discipulus & Aristotelis obtrectator, composuit opus Παροιμιῶν vel proverbiorum, teste *Athenæo, l. 2.* Videatur *Casaub. in Athen. pag. 123.*

CEPIO (Coriolanus) Dalmata, floruit tempore Friderici III. Imp. Extant tres ejus libri de gestis Petri Mocenici.

CEPONIUS, Episcopus Hispanus, A. 450. claruit. Extat ad eum Turibii, Asturicensis Episcopi, epistola apud *Baronium sub A. 447.* de radicibus Priscillianistarum per Hispaniam exscindendis. Expressit Genesin carmine. Vid. *Reines. ad Daum. pag. 212. 213.*

CEPORINUS (Jac.) Tigurinus, A. 1525. obiit. Reliquit Compendium Græcæ Grammaticæ, & Hesiodi Georgica illustravit scholiis. Extant etiam ejus scholia in Dionysii descriptionem orbis, & in Arati Astronomica.

CERADIUS (Conr.) Melissopolitanus, collegit Constructiones Græcolatinas principaliores Latinisq; dispares. Vid. *Simlerus*.

CERAMEUS (Theoph.) Κεραμεὺς, Archiepiscopus Taurominitanus, condidit Homilias, qvas edidit & vertit *Fr. Scorsus*, An. 1644. Vid. *Olearius in Abaco*, *pag. 450.*

CERATINUS (Jac.) Hornanus, An. 1530. obiit. Scripsit libellum de sono literarum Græcarum, teste *Sweertio*. *Hadr. Junius, in Adag.* isthic vellus non carpitur, sequentem *Historiam* memorat: Facetum est (inquit) & dignum, quod in hoc loco recenseatur, qvod de *Jac. Ceratino*, viro incomparabili modestia & utriusque literaturæ ad miraculum usq; peritissimo, cive meô (quem honoris causa nomino, quippe quo glorietur communis illi mecum patria *Horna*, maritimum Hollandiæ opidum) olim audisse memini, ab aurito teste, viro similiter literatissimo. Is cùm duro parentis imperio immorigerus esse nollet, Trajectum (quæ sedes est Episcopalis) profectus, ut sacerdotali dignitati inaugurandus nomen daret, cùm prisci seculi ac proinde barbari more (quem veluti per manus traditum ita mordicus observant, ut piaculum sit vel latum unguem discedere) ab officialium collegio, examinandis Presbyterii tironibus deputato, in quæstione haberetur interrogatus, ut Grammaticalis regulæ autoritatem recitaret homo doctissimus, spurcæque barbariei proculcator strenuus, ingenuè negavit, se scire: ad quod responsum è vestigio ex adyto illo sanctiore ut profanus jussus est excedere, Grammaticamque felicius & diligentius evolvere. Poterat ille cum *Xenocrate* dixisse: *Equidem ego vellus non carpo.* Sed rara modestia ac propè unica illum continuit, quo minus vel se excusaret, vel errorem illorum castigaret, contentus solum viro ejusdem ordinis candido (cujus eruditionem multis jam annis Lovaniensis Academia suspicit) repulsæ suæ causam detegere: qui mox introductus in sacratius illud penetrale, erroris suos illos magistros admonuit, qui insignis calumniæ maculam ipsis esset aspersurus, ni oportunè illi mederentur. Nihil enim illo viro Lovanium habere doctius vel *Erasmi* testimonio, documentoq; esse *Chrysostomi libros* de sacerdotali dignitate, castissimè ab eo in Lat. linguam conversos. Ea castigatione factum est, ut agnito errore *Ceratinum* revocarent, injuriamq; deprecarentur, prisci moris excusatione, non esse integrum sibi à Ritualium librorum ductu ac recepto more discedere. His aliisque lenociniis delibutus sacerdotio inauguratur. Nimirum ille puritati Lat. linguæ innutritus quodammodo trivialia Grammatices præcepta vel omninò non audierat, vel neglexerat dedidiceratq;, vellus illud deglubere non doctus. Hæc *ille*.

CERBIDIUS Scævola, JCtus, sub Marco Antonino Imp. floruit. *Legum Coryphæus* à *nonnullis* dicitur. Hujus sententia erat, *Jus civile vigilantibus esse scriptum.* Composuit 40. libros digestorum, 20. quæstionum, sex responsorum. Vid. *Guido Panzirolus, in JCtis, l. 1. c. 48. Bertrandus, pag. 104.*

CERCIDAS, Κερκιδης, Megapolitanus, ab *Athenæo*, l. 10. Jambographus vocatur. Meminit ejus *Ælianus, in Var. hist. 13, 20. Diogenianus, in Cercida: Stobæus, serm. 14. Stephanus, in Μεγάλη πόλις.*

CERCOPS, Κέρκωψ, Milesius, Historiam fabularem contexuit. Eidem nonnulli poëma, quod Αἰγίμιος vocabatur, tribuunt. Memoratur & *alius* CERCOPS, isque Pythagoricus, qui Λόγον ἱερὸν, & τῶν εἰς ᾅδου Κατάβασιν scripsisse *Clementi Alexandrino, l. 1. Stromat.* dicitur.

de CERDA (Gondisalv.) Hisp. edidit Commentarium in Epistolam ad Romanos, An. 1583.

de la CERDA (Joh.) scripsit de excellentia cœlestium spirituum, An. 1631.

de la CERDA (Joh. Lud.) Toletanus, vulgavit Adversaria sacra, & Commentarium in Tertullianum: item, Notas in Virgilium, fol. Vid. *Barth. in Theb. Stat. pag. 718. & Alegambe, pag. 254.*

de la CERDA (Melchior) Cifernentensis, Anno 1617. obiit. Condidit Campum eloquentiæ. Vid. *Alegambe, pag. 340.*

CEREALIS, Castulensis Episcopus, circa A. C. 490. vixit, uti *Bellarminus* tradit. Reliquit librum contra Maximinum, Arianorum Episcopum, qui extat. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 105.*

CEREALIS (Julius) poëta, *Martiali Epigrammatum l. 11.* memoratur. Struxit Bellum Giganteum, quemadmodum ex dicto *Martiali* colligere licet.

CEREALIS, Κερεάλιος, inter Græcos poëtas numeratur. Vid. *Anth. Gr. Epigram. l. 2. c. 46.*

CEREOLUS (Florianus) Bononiensis, Medicus, An. 1447. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 69.*

CERESOLA (Flamin.) Bergomas, natus est, An. 1562: obiit, An. 1640. Scripsit de S. Maria Virgine tractatum, in sex Tomos distinctum. Vid. *Donatus Calvus, pag. 140.*

CERETUS (Daniel) Brixiens. Medicus, An. 1470. claruit. Carmina conscripsit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 741.* Fertur etiam scripsisse carmine de præcellentibus suæ ætatis viris Brixiensibus: item, de Salice.

CERILIANUS (Fabius) teste *Vopisco*, tempora Cari, Carini & Numeriani Impp. solertissime prosecutus est.

CERIOLANUS (Fr. Furius) Hisp. A. 1592. obiit. Edidit 3. libros Rhetoricorum, nec non commentarium de Consiliis & officio Consiliarii. Fertur etiam orationem habuisse de Bibliis, in vulgarem linguam transferendis, quæ ab inquisitoribus inter libros prohibitos relata est.

CERMELLUS (August.) exaravit Principem Catholicum, A. 1657. Regularem, An. 1659. Monita Prælatorum, & Catenam in Jobum.

CERMENATUS (Joh. Pet.) de recta regnorum administratione commentatus est, An. 1561.

CERMISONIUS (Ant.) Consilia medicinalia publicavit, An. 1604. fol.

de CERNITIS (Petr.) JCtus, An. 1308. claruit. Scripsit in libros Feudorum.

CERNITIUS (Joh.) emisit, An. 1626. catalogum Comitum à Zolleren & Marchionum Brandenburgensium.

CERQUEIRA (Ludov.) Alvitensis, An. 1614. Nangasachi obiit, ætatis 72. Reliquit Manuale casuum conscientiæ, Japonica linguâ conscriptum. Vid. *Alegambe, pag. 308.*

CERRATUS (Paulus) Albensis, carmina composuit. De hoc ita *J. C. Scaliger, l. 6. de re poët. pag. 798.* Magniloquo & illustri dicendi genere usus est. Non ille, muscâ si describat, demittere possit animum ad plebejam orationem. Brevis est, splendidus, numerosus, plenus, candidus. Carmina ejus leguntur, *T. 1. Delit. Ital. p. 746.*

CERTANUS (Jac.) Bononiens. A. 1639. floruit. Vid. *Greg. Letus, in Ital. regn. pag. 118.*

CERVANTES (Gons.) Comm. in libr. Sapientiæ condidit, Hispali, A. 1604. fol.

CERVARIUS (Lud.) scripsit de Origine Turcarum, Florent. An. 1590. in 4.

CERUTUS (Bened.) Veronens. Anno 1620. obiit. Reliqvit Museum. Videatur *Cioccbus, pag. 164.*

CERUTUS (Frid.) Veronens. edidit Paraphrasin. in Juvenalem, & Horatium, Anno 1585.

de CESNOLIS Jacob. Lombardus, circa Annum 1295. claruit. Scripsit de ludo Schaccorum sive de moribus hominum officiisq; Nobilium. Liber impressus est, Mediolani, An. 1467.

CESTIUS, Epicureus secta, patria Smyrnæus, tempore Ciceronis Rhetoricam Romæ docuit, teste *Eusebio*. Hic, licet Græcus fuerit, Græce tamen nunquam declamavit, ceu refert *Seneca, controv. 26.*

CESTIUS (Pet.) edidit Synopsin Geographiæ, An. 1588.

CETANNIUS (Valer.) Vicentinus, Galeni librum de exercitio parvæ pilæ Latinè transtulit. Vid. *Simlerus.*

de CEVA (Bonif.) Ligur, An. 1507. obiit. Composuit Sermones Quadragesimales, editos Parisiis, An. 1517 Videatur *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag 85.*

CEVALLERIUS (Ant. Rod.) Moncampienlis, An. 1572. obiit. Reliquit Grammaticam Linguæ Hebrææ. Vid. *Colomesius, in Gall. Orient. pag. 43.*

de CEVALLOS (Hier.) Vide, CAVALLOS.

à CEULEN (Lud.) scripsit de circulo & adscriptis, Lugd. Bat. An. 1619.

CHABIBIUS (Samuel) Lusitanus, de Venælectione, A 1642. commentatus est.

CHABILLAVIUS (Bald.) Vide, CABILLAVIUS.

CHABOTIUS (Pet. Gualt.) composuit Comment. in Horatium, An. 1615. fol.

CHABRÆUS (Dominicus) Med. librum de stirpibus, An. 1666. edi curavit.

CHABRONUS (Guil.) Jes. elaboravit Philosophiam, per argumenta explicatam tribus Tomis, A. 1650.

CHACHEMIUS (Henr.) scripsit de nullitate processuum Joh. XXII Pontif. contra Ludov. Imperatorem.

CHACON (Dionys. Daza) tradidit Chirurgiæ Theoriam & Praxin, duobus Tomis, Madriti, An. 1626. fol.

CHADRUCIUS (Lud.) Arvernus, de Gemmarum antiquarum Aposphragismatis literatis commentatus est.

CHÆREAS, Χαιρέας, Atheniensis, de Agricultura, à *Varrone, l. 1. c. 1.* allegatur.

CHÆREDAMUS (Joh.) A. 1520. claruit. Scr. Alphabetum mysticum: item, præfationes in Comœdias Aristophanis. Vid. *Colomesius, in G. O. pag. 5.* item, *Simlerus.*

CHÆREMON, Χαιρήμων, Ægyptius ἱερογραμματεύς, tempore Augusti vixit. Reliquit Hieroglyphica & res Ægyptias. Ex eo *Josephus, l. 1. contra Apionem*, quædam adducit, simulq; refellit.

CHÆREMON, Comicus, Olympiade XCII. flor. *Aristoteles in Rhetoricis* ejus Pentheum celebrat. Vid. *Suidas & Cuperus in obs. pag. 35.* Ex fabulis ejus erant Ἀλφεσίβοια, Διόνυσος, Θυέστης, Ὀδυσσεύς, Μινύαι, Οἰνεύς, Ἱερεύς, Κένταυρος & Τραυματίας.

CHÆREMON, Stoicus. Eum *Porphyr. l. 3. περὶ ἀποχῆς, p. 154.* vocat ἄνδρα φιλαλήθη τε ἀκριβῆ, ἐν τε τοῖς Στωϊκοῖς πραγματευσάμενον. Scripsit de Sacerdotibus Ægyptiorum.

CHÆREMON, Græcus poëta, *in Anthol. Epigr. l. 3. c. 5.* adducitur.

CHÆREPHON, Χαιρεφῶν, Atheniensis, Tragicus, Olymp. XCII. clar. Composuit Tragœdiam de Heraclidarum descensu.

CHÆRIS, Χαῖρις, à *Tzetz. in Lycoph. p. 8. & Scholiaste Pindari, p. 204. 206. 213.* allegatur.

CHÆRITZIUS (Jac.) edidit Homilias in Evangelia Dominicalia.

CHAI (R.) Haggaon, condidit carmen Hebraicum, à *Jac. Eberto* editum.

CHAIIA, ר׳חייא, scripsit תוספות, i. e. additiones in libros Mishnajoth. Vid. *David Ganz, in Zemach. pag. 109.*

CHAILLOU (Fr.) edidit descriptionem Insulæ Tabago, Leydæ, An. 1665.

CHAIIM (R.) ר׳חיים, Ceparius, reliquit librum Cabalisticum, *Fontes vivarum aquarum*, dictum.

de CHAIMIS (Barth.) Confessionale vulgasse dicitur, An. 1480.

CHALCIDIUS, Philosophus Platonicus, Commentarium in Platonis Timæum conscripsit, quem *Joh. Meursius* edidit. *Vossius, l. 2. Theol. Gent. c. 45.* ita scribit: Chalcidium *Cæsar Vanninus* in suo æternæ Providentiæ amphitheatro, *Exerc. 30.* non aliter unquam quam Chalcidicum nominat: perperam sanè; sed gravior culpa, quòd appellet *circumforaneum blateronem*, qui insignis non Platonicus modo, sed Christianus quoq; scriptor fuit, & benè antiquus: quippe qui si non vixerit temporibus Constantini M. opusque suum Osio illi sive Hosio dicârit, qui Synodo præfuit Nicænæ: saltem junior haud fuerit temporibus Theodosianis. Confer *C. Barthium, in Adv. 48, 8. in Celest. pag. 340. ad Claud. pag. 1187.*

CHALCONDYLAS (Laonicus) Χαλκοκονδύλης, Athenienſis, An. 1480 obiit. Hiſtoriam Turcicam Græcè X. libris complexus eſt. Orditur ab A. 1300: & deſinit in Annum 1465. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. diſſert. de S. E. pag. 8. Olearius, pag. 286. Barthius in Claudian. pag. 338.*

CHALCONDYLAS (Baſil.) in Gymnaſio Romano cum ſumma omnium admiratione Græcas literas profeſſus eſt. Juvenis obiit. Vid. *Pierius Valer. de Inf. Lit. pag. 114.*

CHALCONDYLAS (Demetr.) Grammaticus, rudimenta Grammaticæ Græcæ edidit, teſte *Jovio in Elog. numero 29. Voſſius, part. 1. Ariſtarchi, c. 4. pag. 14.* Demetrius Chalcondylas (inquit) Græcæ linguæ poſt Argyropylum Florentiæ profeſſor fuit: ſed Politiani ambitione inde ejectus Mediolanum ſe contulit. Chalcondylæ Erotemata *P. Daneſius* impenſe laudabat, eaq;, *Budæo* autore, primus publici juris fecit Melior Volmarus. Mediolani octogenario major obiit. Filiam ejus *Janus Parrhaſius* in matrimonio habuit. Vid. *Pierius Valerianus, l. c. pag. 112. Puteanus in Orat. pag. 75.*

CHALCONDYLAS (Theoph.) Demetrii filius, Græcis & Lat. literis apprimè eruditus, ex inſidiis interfectus eſt. Vid. *Pierius Valerianus, de Inf. Lit pag. 113.*

CHALCUS, compoſuit Hiſtoriam Mediolanenſem.

CHALEMOT (Claud.) edidit ſeriem Sanctorum ordinis Ciſtercienſis, Pariſ. Anno 1666.

CHALMFTEUS (Ant.) Vergeſacus, ſcr. Enchiridion Chirurgicum, An. 1621.

CHALONERIUS (Thomas) Anglus, An. 1550. claruit. Reliquit carmen libris 10. de Republica Anglorum inſtauranda, Londini, An. 1579. in 4.

CHALVETUS (Hyac.) Theologiam ſex voluminibus complexus eſt, An. 1658.

CHAM, Noachi filius, juxta nonnullos magiæ autor fuit. Sunt, qui *Chymiam* à Chamo ortam & inventam eſſe tradere haud dubitent. Sub ejus nomine Prophetia olim circumlata eſt, ex qua Iſidorum, Baſilidis diſcipulum, teſtimonia ſumſiſſe, *Clemens Alexandr. l. 6. Stromat.* tradit. Circumfertur quoque aliud opus, *Scriptura Chami*, dictum, in quo elementa & praxis artis necromanticæ continentur. Meminit hujus voluminis *Xiccus Aſulanus in Comment.* quos edidit in *Sphæram.* Confer *Lambecium in Prodromo, pag. 12.*

CHAMÆLEON, Χαμαιλέων, Heracleota, à *Clemente Alex.* ἐν τῷ περὶ Θεῶν: item, ἐν τῷ περὶ Μέθης allegatur. Ex *Mich. Apoſtolio* cognoſcimus, eundem quoque de Satiris aliquid edidiſſe. Scripſiſſe etiam in Iliadem Homeri, ex *Apollonii Scholiaſte* conſtat. Vid. *Jonſius de Scr. Hiſt. Phil. pag 92.*

CHAMAILLARDUS (Alex.) Ariſtotelis libellum de virtutibus Latinitate donavit, teſte *Simlero.*

CHAMBERLINUS (Chriſtoph.) Gandavenſis, ſcripſit de Strenarum origine, Bruxell. An. 1631.

CHAMBERLINUS (G.) Gand. reliquit Orationes, teſte *Sandero.*

CHAMBERUS (Joh.) edidit & vertit Barlaami Logiſticam, Paris. An. 1594.

CHAMBERLAQUE (Edoardus) ſcripſit Tract. de Notitia Angliæ, ſive de præſenti Angliæ ſtatu, duabus partibus comprehenſum.

CHAMBLAY (Cæſ. Fr.) Lotharingus, A. 1640. obiit. Extat ejus liber de uſu Horologiorum. Vid. *Alegambe, p. 67.*

CHAMES (Steph.) librum de Hæreſi Janſeniana, An. 1654. publicavit.

CHAMICUS (Joh. Brabus) Tr. confecit de vulneribus capitis, Conimbricæ, An. 1610. fol.

CHAMIER (Daniel) Anno 1621. obiit. Edidit Panſtratiam contra Bellarminum: item, Epiſtolas. Videatur *Grammondus, l. 10.*

CHAMILLARD, ſcripſit de Tonſura & habitu Clericorum, Paris. An. 1659.

CHAMPEGIUS, ἰατρικὴν edidit.

CHAMPERIUS (Symphor.) compoſuit Tract. de triplici diſciplina, Lugdun. Anno 1508.

CHAMPNÆUS (Anton.) de vocatione Miniſtrorum, Paris. Anno 1618. commentatus eſt.

CHANDONIUS (Hier.) carmina reliquit. Vid. *T. 1. Delit. Gall. pag. 799.*

CHANNEVILLE (Jac.) Abrincenſ. edidit Inſtitutionem philoſophiæ Ariſtotelicæ.

CHANUTUS (Anton.) Aureliacenſis, natus eſt, An. 1592. Verſu Panegyricos modulatus eſt. Vid. *Alegambe, pag. 37.*

CHAPEAUVILLIUS (Joh.) Leodic. Anno 1617. obiit. Compoſuit Tractatum, de

de Casibus reservandis: item, Gesta Pontificum Tungrensium, Traject. & Leod. Tomis tribus.
CHAPETIUS (Symph.) edidit Rosam Gallicam, An. 1512.
CHAPPUYS (Gab.) vixit superiori seculo. Historiam sui temporis confecit.
CHAPUSIUS (Claud.) scripsit de infelicissimo successu c. uterii potentialis, brachio appliciti. Vid. *Linden, pag. 120.*
CHARASIUS, de perfecto usu Virtutum commentatus est, Lugd. in 8.
CHARAX, Χάραξ, Pergamenus, Philosophus, Historiam Græcam 40. libris complexus est, teste *Suida.* Chronica ejusdem *Stephanus* crebrò allegare solet.
CHARAX (Joh.) Grammaticus, ab *Etymologici Magni autore* in verbo κίνον citatur.
CHARENSIUS (Lud.) Tract. de doctrina resolutiva & compositiva, Venet. A. 1518. publicavit.
CHARES, Χάρης, Mitylenæus, res ab Alexandro M. gestas exposuit. *Plutarcho in vita Alexandri* Ἰσάγγελ@ dicitur. Citatur etiam ab *Athenæo, & Agellio, l. 5. c. 2.*
CHARIANDER (Georg.) de Philosophiæ usu, ad cognitionem rerum divinarum accommodato, scripsit, A. 1574.
CHARICLES, Χαρικλῆς, laudatur *Athenæo, 8, 19.*
CHARIMANDER, librum de Cometis composuit. Vid. *Seneca, n. t. quæst. l. 7. c. 5.*
CHARINUS (Luc.) Χαρῖν@, scr. periodos Apostolorum, teste *Photio, Cod. CXIV.*
CHARIOT (Pet.) Andegavens. A. 1675. obiit. Edidit Exercitia ad vitam piè instituendam. Vid. *Alegambe, pag. 377.*
CHARISIUS (Sosipater) Grammaticus. Vide, SOSIPATER.
CHARISIUS, Rhetor, memoratur *Rutilio Lupo. Seneca in Suasoria* vocat Dioclem Charisium. Vid. *Reinef. ad Daum. pag. 65. Barth. in Claud pag. 421.*
CHARISIUS (A. Arcadius) JCtus, tempore Cari & Carini, Impp floruit. Libros fecit de Testibus, de Officio præfecti Prætorio, de muneribus civilibus, &c Vid. *Gu. Panzirolus, in JCt. 1, 64. Bertrandus, pag. 179.*
CHARITON, Χαρίτων, ἐρωτικὰ tractavit. Fertur extare in Bibliotheca Vaticana.
CHARITONYMUS (Hermonymus, Χαριτώνυμ@. Vide, HERMONYMUS.
CHARLETON (Gualt.) edidit Exercitationes Pathologicas: Diatriben de Lithiasi: Onomasticon Zoicon, An. 1670. librum de Scorbuto, &c.
CHARLETON (Th Compt.) condidit Prometheum Christianum vel Moralia, Antv. An. 1652.
CHARLIERIUS (Joh.) Vide infrà, GERSON.
CHARMAN (Brun.) Enchiridion pietatis, Colon An. 1661. typis tradidit.
CHARMIDES, Χαρμίδης, Massiliensis, citatur ab *Æliano, in hist. Anim. 5, 38.*
CHARMUS, Χάρμ@, Syracusanus, in singula fercula, quæ in conviviis apponebantur, versiculos & proverbia dicere solebat. *Clearchus Solensis* id poëma Δειπνολογίαν, *Chrysippus* Γαστρονομίαν vocabat. Vid. *Suid. in* Χάρμ@.
CHARON, Χάρων, Carthaginensis, Hist. exaravit vitas Tyrannorum: item, virorum illustrium, ut & mulierum. Vid. *Suid.*
CHARON, Lampsacenus, circa Olympiadem LXXV. floruit, & de rebus Persicis duos libros reliquit. Plura ejus scripta *Suidas* enumerat.
CHARON, Naucratita, Historicus, scripsit de Regibus: item, de Sacerdotibus Alexandrinis & Ægyptiis: ut & de Naucrate. Vid. *Suid.*
CHARONDAS, Χαρώνδας, Thuriorum Legislator, Olymp. LXXXIII. claruit. Proœmia Legum ejus occurrunt apud *Stobæum, serm. 72. pag. 289.* Confer *Diodorum Sicul. l. 12.*
CHARONDAS (Lud.) Gallus, JCtus, reliquit observationes ad LL. antiquas Roman. A 1597. Extant *T. 1. Tract. tract.*
CHARSTADIUS (Val.) vulgavit Synopsin medicinæ dogmaticæ, Anno 1634. Vid. *Linden, pag. 572.*
CHARTARIUS (Flam.) JCt. collegit Decisiones Rotæ reip. Genevensis, A. 1608.
CHARTARIUS (Vinc.) comp. Imagines Deorum. Vid. *Dietericus, 3. Ant. Bibl p. 21.*
CHARTIERIUS (Renatus) Vindocinensis, A. 1639. claruit. Hippocratis Opera Gr. & Latinè Parisiis edi curavit, fol.
CHARYBDIUS (Jac.) Mamertinus, Anno 1620. obiit. Habuit orationem de Passione Domini. Vid. *Alegambe, pag. 195.*
CHARTIERIUS (Alanus) Poeta fuit & orator sui temporis nobilissimus. Vid. *Wagenseil in Sota, pag. 1230.* Confer, ALANUS.

CHASDAI (Rabbi) A. M. 5156. obiit. Reliquit librum Or Adonai. Vid. *Gans. pag. 146.*

CHASSAING (Bruno) edidit Prælatum Regularem, Parif. An. 1655.

CHASSANÆUS (Alex.) compof. Enchiridion Juris civilis, Parif. An. 1632.

CHASSANÆUS (Barth.) Heduus, JCtus, condidit Catalogum gloriæ mundi. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. 2, 150. Thomasius de Plagio, §. 385.*

CHASSINUS (Gothofr.) fcripfit de Natura feu mundo, An. 1625.

CHAVASSIUS (Barth.) Vid. CAVASSIUS.

CHAUCERUS (Galfr.) Anglus, A. 1400. obiit. Vid. *Gbilinus, vol. 2. pag. 102. Quenst. pag. 84.*

CHAUMLERUS (Carol.) Apparatum magnum poëticum, Parif. Anno 1666. in 4. publicavit.

CHECUS (Hercul.) Bononienf. Anno 1618. floruit. Extant ejus Lucubrationes in Virgilium.

CHECUS (Joh.) Cantabrigienfis, Anno 1557. obiit. Argentinæ Græcas literas docuit. Compofuit librum de pronunciatione linguæ Græcæ. Idem moralia quædam Plutarchi, Demofthenis Olynthiacas, Jofephum, &c. Latiné interpretatus eft. Vid. *Lotichius, Tom. 4. B. P. pag. 96.*

CHEFNEUX (Matth.) edidit Speculum Chronologicum Ecclefiæ Catholicæ ab origine mundi, An. 1666. Leod. fol.

CHEIRONIUS (Ifaac) fcripfit de ignorantia Jefuitarum, Genev. An. 1613.

CHEITOMÆUS (Mart. Pet.) emifit libellum de dictionibus Græcobarbaris Nov. Teft. An. 1640.

CHELIBI (Samuel) Hebræus Venetus, Med. de Venæfectione commentatus eft.

CHELIDONIUS (Bened.) Monachus, Ægid. Norimb. poëta fuit. Vid. *Brufchius de Monast. pag. 47.*

CHELOPOEUS (Pet.) Chronicon Pomeraniæ edi fecit.

CHEMNITIUS (Chrift.) Theol. Doct. & Profeffor Jenenfis, natus eft, An. 1615: obiit, An. 1666. Exaravit Defenfionem veritatis religionis Lutheranæ, Anno 1655. Comment. in Epiftolam S. Pauli ad Galatas, &c.

CHEMNITIUS (Mart.) magni nominis Theologus, natus eft, An. 1522: obiit, An. 1586. Ecclefiæ Brunfwicenfi XXX. annis magna cum laude præfuit. Elaboravit Locos communes Theologicos: Refutationem Concilii Tridentini. Tr. de duabus naturis in Chrifto, &c. *Thuanus l. 84.* ejus honorificam mentionem facit. Confer *Verbeiden, pag. 175. Spizelium in Templo Honoris, pag. 1. Gasmarus in vita Ch.* memorat, Cardinalem quendam Tridenti ad Legatum Erici, Ducis Brunfwic. & Luneburg. dixiffe, neminem inter Germaniæ Theologos hactenus fuiffe, qui Ecclefiæ Rom. poft Lutheri obitum plus nocuerit, quàm Chemnitius ifto fuo fcripto (Exam. Conc. Trid.) Hoc fe ingenuè confiteri, virum admirari, ei eruditionis palmam præ omnibus Theologis Germ. tribuere, nihil magis optare, quàm ut illum videre aliquando, & cum ipfo de toto religionis negotio conferre poffit. Confer *Reifert Epistolam ad Spizel. pag. 399.*

CHEMNITIUS (Mart.) Brunfwicenfis JCtus, Martini Theologi filius, Anno 1561. natus eft: obiit, A. 1627. Juvenis orationem ftruxit de Vefperis Siculis: item, de Navigatione in Indiam orientalem fufcepta, carmine heroico. Vid. *H. Witte, in JCtis, pag. 118.*

à CHEMNITZ (Bog. Phil.) edidit Bellum Sueco-Germanicum, An. 1650.

CHENU (Joh.) confecit Chronologiam Archiepifcoporum & Epifcoporum Galliæ, Paris. An. 1621.

CHEREDAMUS (Joh.) Vide fuprá, CHÆREDAMUS.

CHERICIUS (Guilh.) Iprenfis, carminibus inclaruit.

CHERLERUS (Paul.) Efterburgenfis, An. 1574. floruit. Poëmata edidit. Vid. *T. 2. Delit. Germ. pag. 271.* Bafileæ urbis Encomium contexuit.

CHERSIAS, Χερσίας, Orchomenius, Poëta, Olympiade XLVI. claruit. Ejus verfus *Paufanias in Bœoticis* adducit.

CHERUBINUS, Spoletanus, ordinis Minorum Monachus, fermones Quadragefimales compofuit.

CHERUBINUS (Laërt.) Nurfinus, Bullarium Magnum, 4. voluminibus, An. 1655. complexus eft.

CHESIUS (Barth.) Pifanus, fcripfit Interpretationes Juris, Pifis, An. 1665. fol. Vid. *Gregorius Letus, in Ital. regn. pag. 477. Chimentell. pag. 97.*

Du CHESNE (Andr.) Vide, DUCHESNIUS.

de CHESNE (Franc.) edidit quinq; Tomos Scriptorum Francicæ Hiſtoriæ, Paris. An. 1641.

duCHESNE(Nic.Foreſt.)conſtruxitFlorilegium univerſale Artium liberalium, Paris. An. 1650.

CHEVALIER (Joh.) Perticenſis, Gallus, An. 1640. claruit. Reliquit omnis generis Carmina. Videatur *Alegambe*, *pag. 233.*

CHEYNELIUS, Vindicias S. Trinitatis in lucem dedit.

CHIABRERA (Gabr.) Ligur, natus eſt, An. 1552: obiit, An. 1638. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 98.*

CHICOTIUS (Joh.) exaravit Epiſtolas Medicas, Paris. An. 1656.

CHIESIUS (Auguſt.) An. 1672. obiit. Reliquit Conſilia: item, Tract. de Privilegiis militum. Vid. *Ghilinus*, *vol. 2. pag. 7.*

CHIFLETIUS (Claud.) An. 1580. obiit. Expolivit librum de antiquis numiſmatibus.

CHIFLETIUS (Henr. Thom.) dedit lib. de Othonibus æreis, An. 1656. Item, ſeriem omnium Imperatorum.

CHIFLETIUS (Joh. Jac.) Veſontinus, natus eſt, An. 1588 Scripſit de Pulvere febrifugo orbis Americani: de portu Iccio apud Jul. Cæſarem: de Acia: de linteis ſepulcralibus Chriſti: Anaſtaſin Childerici regis: Stemma Auſtriacum: librum, de ampulla Rhemenſi, &c. Vid. *Sweertius*, *pag. 109. Thomaſius de plagio*, *§. 387.*

CHIFLETIUS (Joh.) Joh. Jacobi filius, habuit diſſertationem de Abraxa, Anno 1657.

CHIFLETIUS (Julius) confecit Breviarium ordinis aurei Velleris, An. 1652.

CHIFLETIUS (Laurent.) Biſuntinus Gallus, An. 1640. claruit. *Alegambe*, *pag. 295.* multiplicem eruditionem ei tribuit.

CHIFLETIUS (Pet. Franc.) Biſuntinus, edidit conſilium de Sacramento Euchariſtiæ, Bruxell. An. 1664. Vid. *Alegambe*, *pag. 381.*

CHIJUG, Feſſanus, aliàs R. Jehuda Ben David dictus, ſcr. Hebr. Grammaticam. De eo ita *Elias* ad *Michlal Kimchi*, *pag. 62.* הוא היה המדקדק הראשון, hic fuit Grammaticus primus.

CHILIANUS, in 3. & 4. Sententiarum commentatus eſt.

CHILIUS (Adrianus) Flander, An. 1533. floruit. Quædam Ariſtophanis & Luciani Latinè tranſtulit.

CHILON, Χείλων, unus è ſeptem Græciæ Sapientibus, Olymp. XLVI. floruit. Reliquit elegiam ducentorum verſuum. Vid. *Meurſius, in Miſcell. Lacon. IV, 17.*

CHIMENTELLIUS (Valer.) peculiari opere Marmor Piſanum de honore Biſellii, An. 1666. in 4. pulcerrimè illuſtravit. *Spanheimius de Uſu Numiſm. pag. 825.* aff. eum quoque luculentum opus de re Donatica veterum edere voluiſſe.

CHINELLUS (Mich. Ang.) Cremonenſis, ſcrutinium, An. 1618. imprimi fecit.

CHIOCCOCELLUS (Barth.) condidit Catalogum Antiſtitum Neapolit. Eccleſiæ, ab Apoſtolorum temporibus usque ad An. 1643. Neap. fol.

CHIOCCUS (Andr.) Veronenſis, Muſeum edidit, An. 1622. Item, duos libros Pſoricon vel de Scabie, An. 1593. carmine.

CHIONIDES, Χιωνίδης, Athenienſis, Olymp. LXX. vixit. Ex quorundam ſententia primus veteris Comœdiæ poëta fuiſſe dicitur. Vid. *Suidas.* Fabulæ ejus ſunt Ἥρωες, πτωχοὶ, πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

CHIRINUS (Pet.) Oſunenſis, An. 1634. mortuus eſt, æt. 68. Extat ejus Hiſtoria de Luſoniis inſulis. Vid. *Alegambe*, *p. 377.*

CHIRODOTUS (Joh.) JCtus, reliquit Paratitla in 4. libros Inſtitutionum.

CHIROLUS (Amad.) diſputavit de Fide divina, Lugd. An. 1671.

CHISIUS (Fabius) poſteà Alexander VII. dictus, ſub nomine *Philomathi* Muſas juveniles publicavit.

CHLICHTOVEUS (Jodoc.) Flander, A. 1513. claruit. Vulgavit Elucidatorium Eccleſiaſticum. Videatur *Sweertius*, *pag. 490.*

CHOCKIER (Eraſm.) JCtus, An. 1625. obiit. De Jurisdictione ordinaria in exemtos: Item, de Advocatiis feudalibus commentatus eſt. Videatur *Sweertius*, *pag. 229.*

CHOCKIER (Joh.) Leodic. Anno 1624. floruit. Collegit Theſaurum Aphoriſmorum Politicorum; Notas ad Onoſandrum: Tract. de Legationibus: Notas in Senecam de tranquillitate animi, &c. *Vid. Sweertius*, *pag. 410.*

CHOERILUS, Χοιρίλος, Atheniensis, Tragicus, Olympiade LXIV. floruit, scripsitque CL. Fabulas. A quibusdam traditur primus laruarum & vestitus scenici autor fuisse. Testis *Suidas*.

CHOERILUS, Samius, poëta, tempore belli Peloponnesiaci, Olymp. LXXV. claruit. Victoriam, quam Græci à Xerxe retulerant, carmine descripsit, eoq; nomine ab Archelao, Macedoniæ Rege, pro quoq; ejus poëmatis versu aureum staterem accepit, quemadmodum *Hesychius Milesius* refert. *Suidas* autor est, antiquos statuisse, ut Chærili versus cum Homericis recitarentur. Versus quosdam *Aristoteles in Rhetoricis, Strabo, l. 7. & Josephus, lib. 1. contra Apionem* allegant, qui certè, Chœrilum præstantissimum poëtam fuisse, arguunt. Male igitur ab *Horatio* factum, quod versus ipsius *incultos & male natos* dixerit *l. 2. Epist. 1.* qui etiam in eo errat, quando Alexandro tribuit, quod Archelao tribuere debuisset. *Bonifacius in ludicra Hist. 18, 9.* tres Chœrilos fuisse, ostendit.

CHOEROBOSCUS (Georg.) Χοιροβοσκός, scripsit περὶ ποιότητος, teste *Etymol. M.* autore, in Αἰδοῖος.

CHOLINUS (Ern.) in Psalmum LI. Anno 1612. commentatus est.

CHOLINUS (Pet.) Tugiensis Patricius, An. 1540. floruit. In urbe Tigurina bonas literas professus est. Dicitur quinq; calluisse linguas. Libros, quos vocant Apocryphos, è Græco Latinè transtulit.

CHONÆUS (Thomas) Collectiones Theologicas, An. 1635. edidisse fertur.

CHONIATES (Nicetas.) Vide, NICETAS.

CHOPIUS (Fr. Jul.) scripsit de Protestatione & obligatione, An. 1655. fol.

CHOPPINUS (Renatus) celebris JCtus, An. 1606. obiit. Edidit sacram Politiam: librum de Privilegiis rusticorum: alium, de Jure Cœnobitarum: Tractatum de Domanio, quem Henrico III obtulit, à quo muneris loco mille aureos Solares reportavit. Vid. *Lundorpius, l. 12. Hist. pag. 711. & Saussay, pag. 133.*

CHOQUETIUS (Hyacinth.) Insulensis, An. 1616. claruit. Scripsit de Confessione per nuncium facienda, teste *Sandero*: item, de Sanctis Belgii ex ordine Prædicatorum. Vide, COQUETIUS.

CHOREA (Thom.) Hisp. An. 1570. claruit. Fertur Græce fuisse doctissimus.

CHORICIUS, Χορίκιος, Sophista, vixit tempore Justiniani Augusti. Reliquit Declamationes, teste *Photio, Cod. CLX.*

CHOVERONIUS (Bermondus) JCtus, de publicis Concubinariis, Anno 1598. commentatus est. Extat ille liber *T. XI. Tract. tract.*

de CHOUL (Guil.) scripsit de Religione veterum Romanorum.

de CHOUL (Joh.) An. 1555. floruit. Edidit variam Quercus historiam: item, Montis Pilati descriptionem: ut & Dialogum formicæ, muscæ & papilionis.

CHRASTOVIUS (Andr.) bellum Jesuiticum condidit, An. 1594.

CHREGGENIUS (Æmil.) exaravit quatuor libros de septem Imperii Officialibus, Col. An. 1623.

CHRESTODEMUS, Χρηστόδημος, Θηβαϊκὰ composuit. Laudatur à *Mich. Apostolio, cent. 18. proverb.*

CHRESTUS, Χρηστὸς, Atheniensis, scripsit de Agricultura, teste *Columella 1, 1.* Apud *Ter. Varronem* Chæresteus vitiosè scribitur.

CHRESTUS, Byzantius, fuit Sophista. Vid. *Philostratus in Vit. Soph. pag. 560.*

CHRISTENIUS (Joh.) reliquit Dissertationes de causis matrimonialibus, A. 1663.

CHRISTIANOVICIUS (Stanisl.) in lucem dedit Examen Catholicum, Paris. An. 1607. in 8.

CHRISTIANUS, Χριστιανὸς, Græcus autor, Chymicus fuisse fertur. Scripsit de Aqua divina. Vid. *Borrichius de Hermet. pag. 80.*

CHRISTIANUS (Andr.) Ripensis, Medicus, Anno 1606. obiit. Fecit Enchiridion medicum de cognoscendis curandisq; externis & internis humani corporis morbis. Vid. *Vindingius in Red. Hafn. pag. 154.*

CHRISTIANUS (David) scripsit de Messia, An. 1657.

CHRISTIANUS (Florens.) Vide, FLORENS.

CHRISTIANUS (Joh.) Speculum Harmonicum An. 1642. edi curavit.

CHRISTINÆUS (Paulus) Machliniensis, JCtus, A. 1625. floruit. Extant ejus sex volumina Practicarum quæstionum. Videatur *Swertius, pag. 593.*

CHRI-

CHRISTMANNUS (Jacobus) natus eſt, An. 1554. obiit, An. 1613. Heidelbergæ per 30. fermè annos linguam Hebraicam & Arabicam cum Logica docuit. Linguarum, præter vernaculam, novem peritus fuiſſe fertur, Arab. videlicet, Syriacæ, Chaldaicæ, Hebraicæ, Græcæ, Lat. Gallicæ, Italicæ, Hiſpanicæ. Alfragani Arabis Chronologica & Aſtronomica elementa vertit & ſcholiis illuſtravit. In nonnullis etiam *Joſepho Scaligero* ſeſe oppoſuit; &, cùm Scaliger Cyclometrica edidiſſet, & quadraturam circuli poſſibilem eſſe oſtendiſſet; Chriſtmannus contrà libro, de quadratura circuli edito, nullo modo circulum quadrari poſſe demonſtravit.

à CHRISTO (Fr.) Luſitanus, ſcripſit in 3. Sententiarum, Conimbr. An. 1586.

CHRISTODORUS Χριστόδωρος, Thebanus, Græcus poëta, ſub Anaſtaſio Imp. claruit. Condidit poëma de Aucupio, teſte *Suida*. Sex libris Ἰσαυρικῆς ἁλώσεως, ab Anaſtaſio factam, complexus eſt. Eidem *Suidas*, in voce Ζεύξιππος, Ἔκφρασιν ἀγαλμάτων τοῦ Ζευξίππου, i. e. explicationem Statuarum Zeuxippi tribuit. Ea Ecphraſis *libro quinto Anthologiæ Epigrammatum Græcorum* continetur, ubi Χριστόδωρος ποιητὴς Θηβαῖος Κοπτίτης indigitatur.

CHRISTONYMUS (Charitonymus) Χριστώνυμος, pro divinitate Chriſti ſtilo pugnavit. Eum *Joh. Wegelinus*, Auguſtæ, An. 1611. edidit

CHRISTOPHORSONUS (Joh.) Epiſcopus Ciceſtrenſis, Anglus, Euſeb. Hiſtoriam Eccleſiaſticam Latinè vertit. De Hiſtoricis Græcis Eccleſiaſticis etiam ſcripſiſſe dicitur.

CHRISTOPHORUS, Χριστοφόρος, Patricius, Menologium condidit.

CHRISTOPHORI (Joh.) natus eſt, An. 1604: obiit, A. 1648. Extant ejus Quæſtiones Philologicæ Græcæ. Vid. *Vindingius, in Rect. Hafn. pag. 325.*

CHRISTOPHORUS (Mart.) Turonenſis, An. 1615. mortuus eſt. Reliquit libellum de controverſiis. Vid. *Alegambe, pag. 326.*

CHRISTYN (Lib. Fr.) JCtus, Tractatum de Legibus abrogatis, An. 1666. compoſuit.

CHROMATIUS, juxta *Bellarminum* An. Chriſti 390. floruit. Fuit autem Aquilegienſis Epiſcopus. Hic eſt, ut in quibusdam editionibus *Romanus* appellatur pro *Romanicianus*, i. e. Aquilegienſis. Aquilegia enim dicebatur civitas Romaniciana, notante *Baronio*. Scr. in Matthæum. Meminit ejus *S. Hieronymus, in præfat. ad Paralipomena.* Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Diſſert. pag. 222. Olearius, pag. 107.*

CHRYSANTHIUS, Χρυσάνθιος, Philoſophus, tempore Juliani Imp. claruit. Hic octogenario major propria manu tantum librorum exaravit, quantum vix alii juventa florentes legunt. Quo factum, ut extremi digitorum articuli ob juge & indefeſſum ſtudium curvati contractiq; fuerint. Vid. *Eunapius, p. 144.*

CHRYSERMUS, Χρύσερμος, Corinthius, exaravit Indica: librum de fluminibus: item, Peloponneſiaca. Ejus teſtimoniis *Plutarchus* aliquoties uſus eſt. *Stobæus* ejusdem Hiſtoriam Perſicam allegat, *ferm. 37. pag. 228.*

CHRYSEROS, Χρυσέρως, Hiſtoricus, ſervi calatoris officio aliquando apud Imperat. Marcum Verum functus eſt; idq; elogium illi tribuit *Theophilus Antiochenus, l. 3. ad Autolycum*, ut dicat, manifeſtè & exactè annotaſſe cùm nomina, tum tempus. Confer *Scalig. in Excerpt. Græcorum, pag. 400.* Vid. *Chr. Ad. Rupertus, in Hiſt. Univerſ. pag. 317.*

CHRYSIPPUS, Χρύσιππος, Solenſis, Philoſophus, Cleanthis diſcipulus, in Dialectica adeo inſignis fuit, ut pleriq; dicerent: Si apud Deos uſus eſſet Dialecticæ, non futuram aliam, quàm Chryſippeam. De ſcriptis ejus *Diogenes Laërtius* agit, *lib. 7.* Reliquit etiam librum περὶ Νόμου, ex quo *Marcianus, Lege ſecunda D de Legg.* quædam profert. Confer *Suidam, Meurſium in præfat. ad Chalcidium, pag. 30. Voſſium de Nat. Log. pag. 35. 39. Jonſium de Scr. H. Ph. 2, 8. Thomaſium de Plagio, §. 388.*

CHRYSIPPUS quidam Γεωργικὰ ſcripſiſſe dicitur. Teſtis eſt *Laërtius*. Hujus librum περὶ λαχάνων, *Scholiaſtes Nicandri, pag. 56.* absq; dubio allegare voluit.

CHRYSIPPUS, Cnidius, Medicus, Eraſiſtrati præceptor audit. Videatur *Jonſius, pag. 154.*

CHRYSIPPUS, Hieroſolymitanus Presbyter, de martyrio Nicodemi Hiſtoriam

riam literis consignavit, asserente *Photio, Codice LXXI.*

CHRYSIPPUS, Tyaneus, Ἀρτηκοπικόν, teste *Athenæo*, elucubravit. Vid. *Casaub. in Athen. pag. 217.*

CHRYSOCEPHALUS (Macarius) habuit Orationem Græcam in exaltationem Crucis.

CHRYSOCOCCAS (Georg.) Χρυσοκόκκας, scripsit expositionem in constructionem Persarum, ad Joh. Charsioten. *Leo Allatius* manuscriptum habuit. Vide ejus *librum de Mensura Temporis.*

CHRYSOGONUS, edidit Mundum Marianum, Patav. An. 1651. fol.

CHRYSOLOGUS (Pet.) Forocorneliensis, An. Chr. 440. claruit. Reliquit CXXII. Homilias, breves quidem, sed sensus gravitate admirandas. Mortuus est, teste *Sixto Senense*, Anno 449. cum 16. annis Ecclesiæ Ravennati præfuisset. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. Diss. pag. 191. Olearius, pag. 368. Alb. Gentilis de Vers. Vulg. pag 85.*

CHRYSOLORAS (Emanuel) Χρυσολώρας, primus Græcas literas, variis Barbarorum irruptionibus expulsas, post septingentos annos denuò in Italiam importavit. Venetiis, Florentiæ, Romæ, ac Ticini Græcam Linguam professus est. Condidit artis Grammaticæ regulas: reliquit etiam varias epistolas Græcas. *Fr. Spanheimius* eas in Bibliotheca Leidensi manuscriptas servari affirmat. Tempore Concilii Constantiensis extinctus est, An. 1415. In docendo nunquam fessus: in scribendo desidiosus videri poterat. De Chrysolora prolixè agit *Paul. Jovius, in Elog. numero 23* Chrysoloras (*inquit*) Byzantio emissus à Johanne Imp. ut totius Europæ reges adeundo, pereunti Græciæ maturam operam imploraret, officium quidem laboriosa peregrinatione ita implevit, ut in Italia subsisteret, Græcia [illegible] præsenti metu liberata, cum Tamerlanes, terror Orientis, Bajazetem Ottomannum, à terribili celeritate *Fulguris* cognomen adeptum, ad Stellam montem, vivum cepisset. Itaq; Chrysoloras, diro Græciæ hoste sublato lætus, Venetiis primum, mox Florentiæ, Romæque, ac demum Ticini, evocante ingentibus præmiis Joh. Galeatio Principe, Græcarum literarum studium excitavit [illegible] ta felicitate, ut ex ejus schola summæ nec ideo interituræ laudis ingenia prodierint in queis fuere *Leonb. Aretinus, Fr. Barbarus, Philelphus, Guarinus & Poggius.* Postremò, cùm ad tollendam Pseudo-Pontificum controversiam indicta Synodus tanti spectaculi cupidum excitasset, exauctorato Balthasare Cossa, Constantiæ interiit. Hactenus *Jovius*, loco citato. *Casp. Bruschius, de Monasteriis, pag. 99.* sequentia habet: Ex Petridomensis Cœnobii adverso, est intra mœnia Constantiensis civitatis ad Lacum Acronium, aut in ipso potius lacu ordinis Prædicatorum amplissimum Cœnobium: quod An. 1537. à S. P. Q. urbis in Xenodochium conversum est. In hujus Cœnobii Constantiensis amplissimo templo sepultus est doctissimus vir, Manuel Chrysoloras, qui magnæ Synodo Constantiensi interfuit, & illic ex mortali vita evocatus est. Huic ab *Æn. Silvio*, poëta Laureato & Oratore Imperatorio, tandem ad Pontificatum evecto, tale *monumentum* illic positum est.

Ante aram hanc situs est Dominus Manuel Chrysoloras, miles Constantinopolitanus, ex vetusto genere Romanorum, qui cum Constantino Imperatore migrarunt Vir doctissimus, prudentissimus, optimus, qui tempore generalis Concilii Constantiensis diem obiit: ea existimatione, ut ab omnibus summo inter mortales sacerdotio dignus haberetur: die 15. April. conditus est. An. 1415.

Ille ego, qui Latium priscas imitarier artes
Explosis docui sermonum ambagibus, & qui
Eloquium magni Demosthenis & Ciceronis
In lucem retuli, Chrysoloras *nomine notus*,
Hic sum post vitam: & peregrina in sede quiesco.
Huc me Concilii deduxit cura, triumdum Pontificum Ecclesiam vexaret sæva Tyrannis.
Roma meos genuit majores, me bona tellus Byzantina tulit. cinerem Constantia servat.
Quo moriare loco, nil refert: undiq; cœlum, Pœnarumq; domus mensura distat eadem.

J. G. Vossius, part. 1. Aristarchi, cap. 4. p. 14. Emanuel Chrysoloras (inquit) idoneus, unde

unde dicantur principia linguæ Græcæ, nisi quod verborum formationes omittit. *Guarinus Veronensis* exscripsit Chrysoloram. Confer etiam *Crusium in Germano-Græcia, pag. 234.*

CHRYSORUS, Χρυσόρυς, composuit Fastos. Citat *Theophilus Antiochenus, l. 3. ad Autolycum.* Videtur idem esse cum eo, qui *Chryseros* ab aliis vocatur; de quo suprà, in CHRYSEROS.

CHRYSOSTOMUS (Johann.) Χρυσόστομος, Constantinopolitanus Episcopus, An. 398. floruit. Juxta *Bellarm.* Anno 407: juxta *Senensem* vero, An. 405. in exilio obiit. Scripta ejus *Sixtus & Bellarm.* enumerant. Vid. *Rivetus, T. 2. Oper. pag. 1127. Olearius in Abaco, pag. 244.*

CHRYTILLIUS (Jul.) in Apocalypsin, An. 1672. commentatus est.

CHUMNUS (Nathanaël) Χοῦμνος, Græcus, confutationem dogmatis de processione Spiritus Sancti adornavit. Manuscriptum servatur In Bibliotheca Lutetiana.

CHUNO (Henr. Dav.) Marp. JCtus, natus est, Anno 1604. Heidelbergæ Jurisprudentiam professus est.

CHURCHEUS (Henr.) edidit Miscellanea, Epistolas, Thesaurum.

CHURCHEUS (Nath.) scripsit Socium Inficientem.

CHWALKOWSKI (Nic.) Jus publicum regni Poloniæ, Anno 1676. edi curavit.

CHYLINSKI (Sam. Bogusl.) Lithuanus, An. 1668. obiit. Transtulit S. Biblia in linguam Lithuanicam.

CHYNEUS (Jac.) de Arnage, composuit 2. libros de Geographia, An. 1576. item, Analysin in 14. libros Aristotelis de prima Philosophia. Extant ejusdam Scholæ duæ. 1. de perfecto Philosopho. 2. de prædictionibus Astrologorum.

CHYTRÆUS (David) Ingelfingensis, Suevus, natus est, An. 1530: obiit, Anno 1601. Rostochii Theologiam & bonas literas docuit. Condidit vitæ & studiorum regulas: item, Chronologiam, & alia. Vid. *Thuanus, l. 126.*

CHYTRÆUS (Nathan) Menzingensis Palatinus, natus est, An. 1543: obiit, Anno 1598. Edidit Delitias variorum itinerum: 12. libros fastorum Ecclesiasticorum. Confessionem fidei, summam & præcipua doctrinæ Christianæ capita complectentem carmine Epico expressit & hæredibus testamenti loco reliquit. Septendecim libros variorum poëmatum elaboravit. Carmina ejus ex parte leguntur, *T. 2. Del. Germ. pag. 284.* Vid. *Lotichius, part. 3. B. P. pag. 141.*

CIACCONIUS (Alf.) Anno 1599. obiit. De vitis & gestis Pontificum Rom. commentatus est. Concinnavit etiam Historiam utriusq; belli Daeici, à Trajano gesti, & vindicias hist. de anima Trajani, fol. ut & librum de S. Hieronymi Cardinalitia dignitate. Vid. *Thuanus, l. 122. Saussay, pag. 120. Ghilinus, vol. 2. pag. 12.*

CIACCONIUS (Pet.) Toletanus, natus est, An. 1527: obiit, An. 1581. Fuit in omni antiquitate versatissimus, quemadmodum id notæ ejus in Cæsarem, Salustium, Varronem, Plinium, Tertullianum, Isidorum, &c. satis testantur. Tractavit etiam de ponderibus & mensuris: item, de triclinio. Vid. *Hanckius, pag. 1. de Scr. rerum Rom. pag. 237. Ghilinus, vol. 2. part. 214.*

CIAFFUS (Andr.) scripsit de Gerundiis.

CIAMPOLUS (Joh.) Florentinus, Anno 1643. obiit. Scripta sua Regi Poloniæ testamento legavit. Magnifica ejus oratio, nitida, collimata, redundans, & quæ exurgit in veteris grandiloquentiæ speciem, judice *Imperiali, pag. 201.* M. Tullium & P. Virgilium, tanquam nullius homines ingenii, nullius ponderis, inopes rerum ac sententiarum, irridere solebat. Vid. *Nicius Eryth. in Epist. ad Tyrrhenum, pag. 115.*

CIARLINUS (Joh. Bapt.) Carpensis; JCtus, reliquit controversias forensium Judiciorum, An. 1671.

CICALA (Joh.) Cyprius, h. t. claret. Videatur *Greg. Letus, in Ital. regnante, pag. 544.*

CICARELLA (Ant.) scripsit de Pontificibus Romanis, An. 1600.

CICARELLUS (Alf.) An. 1564. vixit. De tuberibus: item, de fluvio Clitumno commentatus est.

CICERO (M. Tullius) natus est, A. U. R. 647: occisus, An. 710. Ex veteribus ejus vitam *Plutarchus*: è recentioribus *Franc. Fabricius* literis mandavit. Scripta ejus partim extant, partim amissa sunt. Ciceronis scriptorum, inquit *M. Ant. Mure-*

Muretus l. 15. Var. lect. c. 1. vix decimam partem reliquam habemus, eamque multis partibus mancam & mutilam. Inter amissos libros refero libros de Republica, quos viri Eruditi magnopere desiderant; item, Hortensium, de qvo *Augustinus 3. de Conf. c. 4.* Librum de Gloria superiori seculo *Petrus Alcyonius* surripuisse & abolevisse creditur. [Vide ALCYONIUS.] Librum de Consolatione sub Ciceronis nomine *Car. Sigonius* aliqvando vulgavit: verum, qui nasum Criticum habent, eum per fœtu Ciceroniano agnoscere recusant. Scripsit etiam Cicero de Consulatu suo tres libros, carmine. Cùm adhuc juri operam daret, carmine tractavit res gestas municipis sui Marii, septies Consulis: de quo opere *Scævola* JCtus dicere solebat: *Canescet seclis innumerabilibus.* Vid. *Vossius de Hist. Lat. l. 1. cap. 11.* Præclarè de Cicerone *Quintilianus* sentit, quando scribit *l. X. c. 1.* Ille se profecisse sciat, cui Cicero valde placebit.

CICHOCIUS (Casp.) Tarnoviensis, An. 1570. floruit. Scripsit Anatomiam, in qua Torunensium objectiones in Iesuitas refellit: item, Alloqvia Osceciana, in quibus Heterodoxorum errores refutare conatur. Vid. *Starovolsc. p. 99.*

CICIERCIUS (Franc.) Patricius Mediolanens. Historiam Mediolanensem conscripsisse dicitur.

CICOGNA (Strozius) construxit Theatrum omnifariæ Magiæ, An. 1617.

CICONIA (Flaminius) edidit Quæstiones Naturales, An. 1603.

CICONIA (Vinc.) scripsit de Eucharistia, Venet. An. 1556.

CICUTA (Aurelius) de re militari commentatus est.

CIEGLERUS (Georg.) librum de Incertitudine rerum humanarum reliquit.

CIERMAN (Joh.) Disciplinas Mathematicas, A. 1650. fol. edidit. Vid. *Alegambe, pag. 552.*

CIEZA (Pet.) Hisp. res Indicas stilo expressit.

CIGALINUS (Fr.) Comensis, An. 1530. obiit. Extant ejus 2. Epistolæ de Oxymelitis usu. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 88.*

CIGALINUS (Paulus) Comensis; Anno 1598. vivis excessit. Scripsit de Patria C. Plinii Secundi, ejusdemq; fide & auctoritate. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 209.*

CIGNINUS (Nicol.) scriptò tractavit Quæstionem: Utrum Adam in statu innocentiæ fuisset immortalis? An. 1620.

CILICIUS (Christ.) Danus, scripsit de Bello Dithmarsico. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 24.*

CIMARELLUS (Barth.) Italus, A. 1621. claruit, et Chronicorum Ordinis Minorum tribus partibus, à Marco Olysiponensi compositis, quartam addidit. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 49.*

CIMBRIACUS (Æmil.) inter poëtas referri solet. *Autor Dialogi de Ling. Lat. reparat. ap. Gif. pag. 404.* Elegia nihil his (Pontano & Stroza) inferior, ac nescio an major etiam habendus Æmilianus Cimbriacus, cujus Elegiæ & Epigrammata sparsim leguntur. Multus in eo viro lepor, sed major adhuc gravitas. Probatur à multis, qui carmen viderunt, ejus *Asteris.* Sic enim audio ab eo Rhodiacum bellum inscribi, pariq; laude extollunt *Encomiasticon*, ex eadem officina ad Federicum Imperatorem depromtum. *Hæc ille.*

CIMON, Κίμων, Atheniensis, teste *Arrbiano l. 7. Exped. Alex.* Atheniensium & Amazonum pugnam composuit. Juxta *Suidam* Cimon qvidam Atheniensis Ἰπποσκοπικόν, i. e. librum de inspiciendis eqvis edidit; incertum, an idem autor fuerit.

CINÆTHON, Κιναίθων, Lacedæmonius, vetus Poëta, si *Eusebio* credimus, Olympiade V. floruit. Scripsit Τηλεγονίαν, i. e. de Telegono, Ulyssis filio. Hujus Cinæthonis *Pausanias* aliqvoties meminit. Vid. *Meursius in Miscell. Lacon. 4, 17.*

CINCINNIUS (Joh.) Lippiensis, A. 1515. claruit. Vitam *S. Ludgeri* exaravit.

CINCIUS (L.) Alimentus. Vide supra, ALIMENTUS.

CINEAS, Κινέας, Thessalus, Pyrrhi Epirotæ legatus, tempore Ptolemæi Philadelphi claruit. Teste *Æliano l. Τακτικῶν, cap. 1.* Æneæ libros de re militari in epitomen redegit. Meminit ejus etiam *Cicero l. 9. Epist. 25. ad Papyrium.* Vid. *Berckelius ad Fragm. Stephani, pag 28.*

CINELLUS (Joh.) Medicus, hoc tempore clarere dicitur. Edidit Delicias Florentinas. Vid. *Gr. Letus, in Ital. regn. pag. 512.*

de CINGULO (Angelus) Clarenus, An. 1317. claruit. Macarii dialogos è Græco Latinè transtulit. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 22.*

CINNA (C. Helvius) interfectus est in funere Julii Cæsaris à plebe per errorem nominis, cùm Cornelium Cinnam prætorem esse existimaret. Scripsit Smyrnam, poëma obscurum & difficile, quod interpretatus est *L. Crassitius*, Grammaticus. In hoc carmine elaborando 9. annos consumsisse fertur, teste *Servio in 9. Eclogam Virgilii.* Confer *Catullum carm. 94.* Egit in eo de nefandis & incestis amoribus Myrrhæ, quo patrem suum Cinyram deperiit, ceu constat ex versu, apud *Priscianum l. 6.* allegato: *At scelus incesto Cinyræ crescebat in alvo.* Extat etiam ejus Tetrastichon de Arati poëmate, descripto in malua, apud *Isidorum.*

CINNA (Cn.) JCtus, tempore Augusti claruit. Commentatus est de Jure civili. Vid. *Bertrandus in JCtis, pag. 241.*

CINNAMUS (Joh.) Κίνναμ@-, A. 1180. claruit. Scripsit de Manuele Comneno Imp. Prodiit Græcè & Latinè, curâ *Corn. Tollii*, An. 1652. in 4. item, curante *Pet. Possino*, Paris. An. 1670. fol. Vid. *Hanck. in Byz. Scr. pag. 516.*

CINQUANTA (Benedictus) Mediolanensis, Resurrectionis Christi repræsentationem, Anno 1617. item, Sermones 40. horarum, Anno 1632. edi curavit. Vid. *Waddingus, in Scr. O. M. pag. 53.*

CINUS, JCtus, An. 1336. obiit. *Epitaphium* ejus sic sonat: Cino, eximio JCto, Bartolo Præceptore dignissimo, Populus Pistoriensis B. M. posuit Vid. CYNUS.

CIOFANUS (Hercul.) edidit Ovidium cum notis, An. 1583.

CIOFFIUS (Pet.) à *Leone Allatio in Ap. Urb. pag. 222.* inter viros doctos & claros numeratur.

CIPICUS (Coriolanus) scripsit opusculum non inelegans de rebus in Asia gestis. Vid. *Gifanius in Observ. Lat. L. pag. 404.* item, *Statilius in Apolog. pro fragmento Petronii, pag. 39.*

CIRONIUS (Innocent.) Academ. Tolosanæ Cancellarius, edidit Collectionem Canonum Honorianam, An. 1645. fol.

CIRVELLUS (Pet.) Theol. & Mathematicus, A. 1520. floruit. Composuit Notas in Euclidem: item, compendium quatuor disciplinarum Mathematicarum. Ejus tale *Apophthegma* circumfertur Nullum se diem suavius transigere, quam cum populus tauroboliis aliisq; ludis distentus, studia minimè impediret. Vid. *Biblioth. Hisp. pag. 591. Voss. de Scient. Math. pag. 64.*

CISNERUS (Nicol.) Mosbachio Palatinus, natus est, An. 1529: obiit Anno 1583. Heidelbergæ Jura docuit: tandem Projudicis officio in Curia Palatina functus est. Fecit Hymnum in natalem Christi: Idyllium de comparatione Veris & Autumni, utra pars anni plus commodi afferat: encomium Conjugii, in nuptiis Chytræi: Comment. in ἠθικά Aristotelis: item, 4. libros de ratione exercendi stili. Carmina ejus apparent, *T. 2. Delit. Germ. pag. 411.* Vid. *I. P. Lotichius, part. 4. B. P. pag. 71.*

CISSÆUS (Ulpius) Franckerens. A. 1540. floruit. Scripsit Collectanea Proverbiorum, ab Erasmo prætermissorum, teste *Sweertio.*

CITESIUS (Franc.) edidit varia opuscula Medica, An. 1639.

CITTADINUS (Celsus) à *Nicio Erythr. part. 2. Pinacoth. pag. 175.* tanquam Græcè & Hebraicè doctus plurimum commendatur.

CITTADINUS (Henr.) scripsit de Homæomeria massæ sanguineæ, Paris. A. 1658.

de CITTADINIS (Paul.) Mediolan. de Jure Patronatus, Venet. An. 1584. commentatus est.

CITTOLINUS (Alex.) Saravallensis, A. 1559. claruit. Fertur Commentarios adornasse in Hori Hieroglyphica, teste *Simlero.*

CIXILLA, Toletanus Episcopus, An. 752. vixit. Vitam Ildefonsi composuit. Vid. *Hallerv. in Hist. pag. 50.*

de CLAF (Cyr. Luc.) An. 1590. claruit. Scripsit de Cotonei ligni natura: de lapide Christolophico: de sectis Medicorum: item, de Medicina Philosophica.

CLAGIUS (Thomas) Prutenus, A. 1635. claruit. Adornavit Anticyras Pruteno-Prædicanticas. Vid. *Alegambe, pag. 433.*

CLAJUS (Joh.) Herzbergensis, An. 1523. obiit. Ecclesiastem Salomonis Latino carmine expressit. Vid. *T. 2. Del. Germ p. 477.*

CLAMMERUS (Balth.) edidit Promtuarium Juris civilis & feudalis, An. 1620.

CLAMORGANIUS (Joh.) scripsit de Lupis, teste *Barth. T. 3. in Papin. pag. 1124.*

de CLAPERIIS (Fr.) JCtus, scripsit de Jurisdictione & Imperio.

CLAPMARIUS (Arnold.) Bremens. Anno 1604. obiit, ætatis 31. Docuit Altdorfii Politicam. Reliquit Arcana Politica. *Epitaphium* ejus tale erat: D. M. S. Sub hoc tumulo reservatur, sed parte minore sui, *Arn. Clapmarius, Bremensis*, Christophori filius, Arnoldi nepos, Juvenis magno ingenio, triginta annorum, sed insigni supra ætatem doctrina, à patre honestissimo natus, & à prima pueritia liberaliter educatus. A qua cum literis super omnium expectationem vacasset, cum Germaniam, Angliam, Belgium, aliasq; regiones perlustrasset, cum res militares miles ipse didicisset, & jam maturos fructus suos ostenderet, operamq; suam primam magnis Principibus, dein florentissimæ Reip. Norimb. devovisset: cum eruditionem suam publicis ingenii monumentis ad invidiam usq; testatam fecisset, cum deniq; in hac mundi fabula laudabiliter personam suam ageret: morbo, proh dolor! correptus, quem febrim vocant continuam, & menses aliquot æger, idq; ex decidentia varioq; morbi statu, tandem verò viribus paullatim collabentibus cum ingenti fortitudine & pia animi devotione Kal. Junii 1. moritur. *Tantum fuit, Viator*, cujus ne nescius esses, voluerunt Pater mœstissimus, & luctuosissimi fratres, qui, quòd charissimi filii & præstantissimi fratris immaturum obitum senili & volentissima sua morte naturæ jus antevertere nequiverunt, hunc lapidem L. M. P. C. tanquam æternum summi mœroris & pietatis monumentum, Anno M DC IV.

à S. CLARA (Franc.) scripsit de DEO, natura, & Gratia, Lugd. An. 1634. Item, defensionem Episcoporum, An. 1640.

CLARAMONTIUS (Sam.) de Universo, Colon. An. 1644. commentatus est.

CLARAMONTIUS (Scipio) Cæsenas, scripsit de altitudine Caucasi, A. 1649. de sede sublunari Cometarum: Comm. in Aristotelem de Iride, Corona, Pareliis: Historiam Cæsenæ Urbis: Tract. de conjecturandis moribus & affectibus. *Naudæus* vocat hominem solidæ eruditionis, & plerumq; pertinacis in compositionibus diligentiæ.

CLARAVACÆUS (Hier.) Cremonensis, edidit duodecim libros Fastorum sacrorum, Mediol. An. 1554.

CLARCKE (Guil.) texuit naturalem historiam Nitri, An. 1675.

CLARCKE (Joh.) scripsit formulas Oratorias, ducem poëticum & poëmata, Anno 1663.

CLARCKE (Sam.) Martyrologium composuit: item, vitam Tamerlanis: ut & vitas virorum eminentium inter Christianos.

CLARCKIUS (G.) de septem plagis Ægypti, An. 1647. commentari cœpit.

CLARENTIUS (Laur.) emisit Institutiones Grammaticas, Florent. An. 1596.

CLARITTUS (Const.) Bonon. Medicus, An. 1594. claruit. Luciani Philopseuden Latine transtulit.

CLARIUS (Hier.) compilationem Decretalium Gregorii IX. comportavit, Ven. An. 1491. fol.

CLARIUS (Joh.) Tungrensis, An. 1611. obiit. Hic primus, relicto Sententiarum Magistro, summam Theologiæ Thomæ Aquinatis, A. 1695. prælegere cœpit. Fecit etiam Satiram in Guilh. Nassovium, carmine Jambico. Vid. *Val. Andreæ in Fast. Lovan. pag. 128.*

CLARIUS (Isidorus) An. 1555. obiit. Vide infra, ISIDORUS Clarius.

CLAROMONTANUS (Carolus) Lotharingus, Medicus, scripsit de Aëre, locis, & aquis terræ Angliæ, An. 1672.

CLARIUS (Ant.) Silvius, ad leges Regias & XII. Tabb. commentatus est, Paris. An. 1603.

CLARUS (Julius) Alexandrinus JCtus, An. 1566. obiit. Reliquit libros receptarum sententiarum. Vid. *Guido Panzirolus* in *JCt. 2, 181. Ghilinus, vol. 1. p. 131.*

CLASEN (Dan.) JCtus, scripsit de Religione Politica: item, Comment in Passionem Christi: Tractatum de Oraculis & Sibyllis, An. 1673. ut & de Jure aggratiandi, An. 1660.

CLASENIUS (Pet.) Lovan. JCt. An. 1635. obiit, teste *Val. Andreæ*. Extat ejus Tractatus de Servitutibus. Vid. *Swertius*.

CLAVA (Ant.) Brugensis, *Erasmus Roterod.* perquam familiaris fuit. Composuit 4. libros Atticarum Lectionem.

CLAVÆUS (Gasto Dulco) edidit Apologiam Chrysopœjæ, contra Erastum, An. 1598. item, Philosophiam Chymicam, An. 1612.

à CLAVARIIS (Jos. Phavor.) Fabrianensis, A. 1606 claruit. Reliquit librum de hominis excellentia, varia & multiplici doctrinâ refertum. Videatur *Linden, pag. 403.*

CLAVARONUS (Hyacinthus) scripsit Clavem in pestem, Neapoli, An. 1659.

CLAVASIUS (Angelus) Ligur, A. C. 1496. obiit. Composuit Summam casuum conscientiæ, quæ *Angelica* dicta est, teste *Bellarmino*. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 22. Olearius in Abaco, pag. 36.*

CLAUBERGIUS (Joh.) edidit Logicam veterem & novam, Anno 1654. item, Tractatum de cognitione DEI & nostri, An. 1656 Ontologiam: Artem etymologicam Teutonum, A. 1663. &c.

CLAUDERUS (Jos.) natus est, An. 1586.

CLAUDERUS (Israel) struxit Epistolographiam, An. 1664.

CLAUDIANUS, Alexandrinus, magni spiritus Poëta, sub Arcadio & Honorio Impp. floruit, à quibus etiam statuam in foro Trajani meruit, cum hac *subscriptione*:

Εἰν ἑνὶ Βιργιλίοιο νόον καὶ μοῦσαν Ὁμήρου,
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλῆες ἔθεσαν.

Quidam Christianum factum affirmant: alii, *Augustinum & Orosium* secuti, negant. Scripsit duos libros in Rufinum: duos in Eutropium: tertium, quartum & sextum consulatum Honorii: bellum Gildonicum: bellum Geticum: Epithalamium in nuptias Honorii: tres libros de raptu Proserpinæ: Gigantomachiam, &c. Commentarios luculentos in eum ediderunt *Casp. Barthius*, An. 1650. & *Nic. Heinsius*, An. 1665. In veteri Inscriptione audit POETARUM PRÆGLORIOSISSIMUS.

CLAUDIANUS Mamertus, Viennensis Episcopus, Zenone imperante, A. 560. claruit. Reliquit præclarum opus de statu Animæ: item, carmen contra vanos Poetas. Vid. *Ph. Labbe T. 1. Dissert. pag. 224. Barthius in Claudian. pag. 602. Olearius, pag. 108.*

CLAUDINUS (Jul. Cæs.) Bononiens. Medicus, An. 1574. claruit. Condidit librum de diebus Criticis: item, Defensionem Galenicorum Medicorum, adversus A Salâm: Consilia Medica: Empiricam rationalem, &c. Vid. *Bumaldus, pag. 141.*

CLAUDIUS Cæsar, teste *Suetonio* in *ejus vita, cap. 42.* scr. *Τυρρηνικὰ* & *Καρχηδόνια*, Græce.

CLAUDIUS Julius, *Κλαύδιος, ἐν ταῖς Φοινίκης ἱστορίαις* laudatur ab *Etymologici M. autore* in *Γάδειρα*: & à *Stephano* in *Ἄκη, Λάμπη.* Apud *Eundem* in *Ἰουδαία*, vocatur *Κλαύδιος Ἰόλαος*, mendosè, ni fallor. Vid. *Tennulius in Steph. Fragm. pag. 13.*

CLAUDIUS Theo, Historicus, à S. *Hieronymo præfat. in Danielem* memoratur.

CLAVENNA (Nicol.) texuit Historiam absinthii umbelliferi, Venetiis, Anno 1610.

CLAVERIUS (Steph.) Annotationes in Persium elaboravit, Anno 1607. quibus additus est Hippocratis libellus *περὶ τῶν καθαιρόντων φαρμάκων*. Vid. *Casp. Barth. in Papin. T. 1. pag. 432.*

de CLAVES (Steph.) An. 1624. claruit. Vid. *Sorellus de Perfect. Hom. pag. 499.*

CLAVIUS (Christoph.) Bambergensis, Jesuita, celebris Mathematicus, A. 1612. obiit. Conscripsit Commentarium in Euclidem, & Johannem de Sacrobosco. *Sixtus Senens. l. 4.* eum magno adjumento fuisse ad restituendum Calendarium Gregorianum memorat. Vid. *Alegambe, pag. 74.*

CLAUSEN (Matth.) Practicus Kiloniensium à multis laudatur.

CLAUSERUS (Conr.) Helvetius, A. 1555. floruit. Cornuti (aliis Phornuti) Comment. de natura Deorum Gentilium: item, Leonicum de orig. & gestis Turcarum Latinè transtulit.

CLEANTHES, *Κλεάνθης*, Assius, Stoicus Philosophus, Olympiade CXXIX. claruit. Quod noctu aquas è puteis hauriret, ut de die haberet, quo studiis vacare posset, *Φρεάντλης* dictus est, teste *Laërtio*. Versus ejus heroici, XXXVII. numero, apud *Stobæum in Eclogis Physicis* leguntur. *Tullius l. 4. quæst. Academ.* ipsum majorum gentium Stoicum, & *l. 3. de Nat. Deor.* Stoicorum patrem appellat. Eidem Assi in Æolide, ubi natus erat, Senatus Romanus statuam poni curavit, ut memorat *Simplicius, Comment. in Epict. Enchiridion. Lucianus* in *Longævis*, Cleanthem ad centum fermè annos pervenisse refert.

CLEANTHUS, Κλέανθος, à *Scholiaste Nicandri*, *pag. 30.* adducitur.

CLEARCHUS, Κλέαρχος, Solensis, Peripateticus, Aristotelis discipulus, tempore Alexandri Magni floruit. Scripsit librum de somno, quem *Josephus, l. 1. contra Apionem* allegat. Item, περὶ Παιδείας. *Scholiastes Aristophanis* eundem citat de Griphis. Ex *Athenæo* patet, Clearchum quoq; περὶ Βίων scripsisse. *Ælianus* ejusdem Τακτικὰ laudat. Vid. *Jonsius de Sc. H. Ph. 1, 8. pag. 97.*

CLEARCHUS, Comicus, ab *Athenæo, l. 14.* allegatur. Fabulæ ejus erant, Κιθαρῳδὸς, Κορίνθιοι, Πάν.

de CLEMANGIS (Nicol.) Gallus, Gersonis discipulus, An. 1416. floruit. Opera ejus à *Martino Lydio* cum Notis & Glossario edita sunt, Lugd. Batav. Anno 1613. in 4. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 324. Barth. in Claud. pag. 1042.*

CLEDONIUS, vocatur nec ineruditus nec malæ frugis Grammaticus à *Barthio in Adv. 34, 6.*

CLEMENS, Historicus, scripsit de figuris Isocraticis: item, de Regibus & Imperatoribus Romanorum. Videatur *Suidas.*

CLEMENS (Tit. Flavius) Κλήμης, Alexandrinus, Pantæni martyris & Philosophi discipulus, Anno Christi 200. claruit. Multa scripsit, quorum *Eusebius, l. 5. Hist. Eccl. & S. Hieronymus in Catalogo* meminere. Hodie libri octo Stromatum, Pædagogi libri tres, & Oratio Parænetica ad Gentes supersunt. Vid. *Rivetus, T. 2. Oper. pag. 1091. Olearius in Abaco, pag 110.*

CLEMENS, Romanus Episcopus, An. Chr. 103. martyrio coronatus est. Ante paucos annos epistola hujus Clementis ad Corinthios inventa, & in lucem emissa est. Quidam ipsi translationem epistolæ ad Hebræos quoque tribuunt, ut *Eusebius, l. 4. H. E. c. 38.* De libris Recognitionum, Clementi Rom. adscriptis, *G. J. Vossius, l. 2. de Hist. Gr. c. 9.* legi poterit. Adde *Senensem, l. 2. pag. 52. & Rivetum, T. 2. Operum, pag. 1075.*

CLEMENS IV. Pontifex, An. 1268. obiit. Reliquit Epistolas. Videatur *Ph. Labbe, Tomo 1. Dissert. pag. 232. Olearius, pag. 112.*

CLEMENS (Claudius) Scotus, A. 824. obiit. Scripsit in Epistolam ad Galatas. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 109.*

CLEMENS (Cl.) Sequanus, An. 1640. claruit. Emisit Prodromum scientiarum & artium, Venet. A. 1651. in 4. Molitus etiam est vastum opus de Gentiliciis symbolis ac tesseris, ac re scutaria. Vid. *Alegambe, pag. 80.*

CLEMENS (Wencesl.) edidit novem libros Gustavidos, Lugd. Bat. A. 1632.

CLEMENTINUS (Ascan.) JCtus, de patria potestate commentatus est, A. 1571.

CLEMENTINUS (Clementius) Medicus, lucubrationes, An. 1512. publicavit.

CLENARDUS (Nic.) Diestemius Belga, An. 1542. Granatæ obiit. Lovanii & Salmanticæ Græcas & Hebr. literas docuit. Tandem in Africam abiit, & in Academia Fessana Arabicam linguam addidicit. Edidit Institutiones Græcas, quæ à multis commendantur. Notis easdem illustrarunt *Antesignanus, Silburgius, Scotus, Guillonius.* Extant quoq; epistolarum ejus libri duo. Vid. *Sweertius, in Ath. Belg. pag. 574.*

CLEOBULUS, Κλεόβουλος, Lindius, unus è septem Sapientibus, Olympiade XLVI. claruit. Scripsit Cantica & Griphos. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 93.* Confer *Suidam.*

CLEOBULUS, Græcus, tractavit de Agricultura, teste *Columella 1, 1.* Apud *Varronem 1, 1.* Eubolus editur.

CLEOCHARES, Κλεοχάρης, Myrleanus, à *Photio, Cod. CLXXVI.* memoratur.

CLEODAMAS, Κλεοδάμας, scripsit περὶ ἱππικῆς καὶ Πολεοδαμαστικῆς, teste *Stephano* in ἄχνη.

CLEODEMUS Malchus, Κλεόδημος, Historiam ad imitationem Mosis contexuit. Vid. *Josephus, l. 1. Antiq. Jud. c. 16.*

CLEOMEDES, Κλεομήδης, condidit duos libros de Mundo, quos *Laur. Valla* Latinè transtulit. Impressi sunt, Antverp. An. 1553.

CLEOMENES, Κλεομένης, Lindius, Medicus fuit. Vid. *Meurs. in Cypro, pag. 94.* Cleomenes quidam, *Clemente Alex. 1. Strom.* affirmante, librum de Hesiodo composuit. Vid. *Jonsius, de Scr. Hist. Phil. pag. 332.*

CLEOMENES, Rheginus, Dithyrambicus poëta, carmen de Meleagro struxit, teste *Athenæo.*

CLEON,

CLEON, Κλέων, Curiensis, à *Scholiaste Apollonii*, *pag. 136.* allegatur. Videatur *Meursius in Cypro, pag. 163.*

CLEON, Magnesius, de rebus portentosis libros edidit.

CLEON, Syracusius, περὶ λιμένων commentatus est, testante *Stephano* in Ἀσπίς.

CLEOPHANES, Κλεοφάνης, Myrleanus, Rhetor. Ejus meminit *Strabo*, *l. 12. pag. 566.*

CLEOPHILUS, Κλεόφιλος, Samius, de gestis Herculis scripsisse dicitur. Vid. *Clem. Alex. 6. Strom.*

CLEOPHILUS (Octavius) Fanensis, An. 1490. veneno periit. Conscripsit Epistolas, Historiam Ariminensem, bellum Fanense; libros de dictis & factis memorabilibus: Anthropotheomachiam: item, Carmen Elegiacum de Cœtu poëtarum. Lilius Giraldus vocat suavem amatorem nec illepidum. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. Literat. pag. 156. Zeillerus in hist. part. 2. pag. 54.*

CLEOPHON, Κλεοφῶν, Atheniensis, Tragicus, *Suidæ* commemoratur. Ex ejus fabulis erant Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεὺς, Βάκχαι, Δεξαμενὸς, Ἠριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Περσὶς, Τήλεφος.

CLEOXENUS, Κλεόξενος, Historicus, de rebus Persicis egisse fertur. Vid. *Suidas.*

CLERCK (Gilb.) scripsit de plenitudine mundi, Londini, An. 1660.

CLERCQ (Livinus) Flander, natus est, Anno 1597. Exaravit vitam S. Livini. Vid *Alegambe*, *pag. 554.*

CLERICUS (Hugo) poëta, Anno 1120. claruit & S. Norberto, Præmonstratensium Patriarchæ, An. 1134. successit. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 195.*

CLERICUS (Simon) scripsit de Prosodia Arabica, Oxon. An. 1661.

CLERICUS (Ubertinus) Insulensis, Anno 1615. obiit. Composuit Sacram Poësin, hymnos. Vid. *T. 1. Del. Belg. p. 971.* Idem Epistolas Ovidii commentario illustravit.

CLERUS (Hermes) Tornacensis, condidit Fastos Sanctorum versibus Elegiacis. Vid. *Alegambe, pag. 181.*

CLERUS (Mich.) Ultoniensis Hibernus, An. 1643. obiit. Edidit sacros & profanos Hiberniæ Annales: item, Dictionarium vocum Hibernicarum. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 259.*

CLESSIUS (Val.) An. 1618. vixit. Extat ejus Elenchus Scriptorum unius seculi, An. 1602.

CLETUS (Actius) Signinus, de Chalcantho, An. 1623. item, de morbo strangulatorio commentatus est, Romæ, Anno 1636.

CLETZELIUS (Joh. Melch.) JCtus, scripsit de Appellationibus, An. 1614.

CLICHTOVÆUS (Jod.) Vide supra, CHLICHTOVÆUS.

CLIDEMUS, Κλείδημος, compos. Ἀτθίδα, Νόστους, Πρωτογονίαν, καὶ Ἐξηγητικὸν, quemadmodum ex Athenæo patet. Vid. *Meurs. de Theophr. pag. 87.*

CLIMACUS (Joh.) Κλίμακος, An. Chr. 580. floruit. Ab *Antonio* μελίσσῃ aliquoties allegatur. *Ph. Labbe, T. 1. Dissert. pag. 552.* vult, eum alltèr Johannem Sinaitam Scholasticum dictum esse. Confer *eundem, pag. 808.* Edidit eum *Matth. Raderus.* Vid. *Olearius in Abaco, pag. 246.*

CLINGERIUS (Henr.) obiit Pragæ, An. 1608. Cecinit Martinalia versu.

CLINGIUS (Conr.) Lutheromastix acerrimus, edi curavit Locos communes Theologicos, Paris. Anno 1567. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 93.*

CLINGIUS (Melch.) JCt. An. 1571. obiit. Reliquit Consilia.

CLINIAS, Κλεινίας, Pythagoricus, à *Stobæo ferm. 1. pag. 8.* allegatur.

CLINODEMUS, Κλεινόδημος, memoratur *Plutarcho in libro*, bello an pace clariores fuerint Athenienses.

CLITARCHUS, Κλείταρχος, Ægineta, celebris λεξικογράφος fuit. Aliquando vocatur Clitarchus Glossographus. Vid. *Harpocration*, in ἀπελλῆτας, *Etymologici M. autor*, in αἰέτιος, χάραγμος. *Item, Tzetzes in Chiliad. pag. 120. 173. 220.*

CLITARCHUS, erat unus ex comitibus Alexandri. Historia ejus de rebus Alexandri à *Plutarcho* allegatur. Confer *Scholiastem Apollonii, pag. 193.* Vid. *Langbainius ad Longin. pag. 18. Reinesius in Epistolis, pag. 313.*

CLITODEMUS, Κλειτόδημος, à *Pausania in Phocicis* inter antiquissimos autores, qui res Atticas tractarunt, refertur. Confer *Hesychium*, in βοῦς ἕβδομος & παροικίαι.

CLITOMACHUS, κλειτόμαχος, Carthaginensis Philosophus, Olympiade CLXII. claruit. *Diogenes Laërtius, lib 4. in fine* hunc Clitomachum ultra quadringenta volumina scripsisse memorat. *Idem in Aristippo* librum ejus de Sectis allegat. Vid. *Jonsius de Scr. Hist. Ph. 2, 14. Voss. de natura Log. pag. 29.*

CLITONYMUS, κλειτώνυμος, Italica & Sybaritica edidit, quæ à *Plutarcho in Parallelis minoribus* laudantur. Idem *Plutarchus, lib. de fluminibus*, ejusdem Tragica adducit.

CLITOPHON, κλειτοφῶν, Rhodius, Indica & Italica composuit. Illa *Plutarchus, libro de Fluviis*: hæc *Stobæus, serm. 98. pag. 541.* allegat. *Plutarchus l. c.* ejusdem κτίσεων vel Originum meminit. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 94.*

CLITUS, κλειτὸς, Aristotelicus, condidit librum de Mileto, teste *Athenæo, l. 12.*

CLIVATUS (Joh. Ant.) Bergomas, Anno 1662. obiit. Habuit Panegyricum in laudem S. Catharinæ.

à CLIVOLO (Barth.) Taurinens. edidit Historiam Balneorum Aquentium.

CLOATIUS (Verrius) Grammaticus, librum de verbis à Græcis tractis concinnavit. Allegatur ab *Agellio, Macrobio & Sexto Pompejo.*

CLOBUCIUS (Joh.) Philosophus Cracoviensis, A. 1609. obiit. Reliquit Orationes: item, libellum de exercitio stili. Vid. *Starovolscius, pag. 98.*

CLODIUS, κλώδιος, Neapolitanus, περὶ τοὺς ἀπεχομένους τῶν σαρκῶν βιβλίον κατέβαλεν, inquit *Porphyrius* περὶ ἀποχῆς, *l. 1. pag. 4. & 13.*

CLODIUS, Romanus, contexuit ἔλεγχον χρόνων, i. e. indicem temporum, uti refert *Plutarchus, in vita Numæ. Arnobius, lib. 5.* & *Lactantius l. 1. de falsa relig. c. 22.* cujusdam Sexti Clodii mentionem faciunt, qui de Diis Græce scripserit. Vid. *Glandorp. pag. 241.*

CLODIUS Sabinus. Vide, SABINUS.

CLODIUS Turrinus, Inter Rhetoras à *Seneca* refertur. Sententias dicebat excitatas: nihil probabat nisi tutum: causas nemo proponebat diligentius: nemo respondebat paratius. In declamando Apollodorum sequebatur & summam legem dicendi eum putabat. Vid. *Seneca, in Controv. l. 5. pag. 224.*

CLONAS, κλονᾶς, Tegeates, poëta Elegiographus, primus Νόμους sive leges Musicas reperisse dicitur: quanquam alii ab *Ardalo* repertas putent. Quidam à *Clona* Apothetum solum & Schœniona repertos produnt.

CLOPPENBURGIUS (Johann.) A. 1632. vixit. Scriptis pugnavit contra Smalcium. Idem de Sacrificiis commentatus est.

CLOSNERUS (Frid.) res urbis Argentinensis stilo expressit.

CLOSTERBAUERUS (Adamus) Hydrographicam emisit, An. 1664.

CLOTTONUS (Anan.) Thymiama devotionis composuit, Colon. An. 1675.

CLOTZIUS (Steph.) scripsit Tract. de Sudore Christi, ejusq; animæ doloribus, An. 1670. de Angelolatria, Anno 1636. de Magis, An. 1672.

CLUDIUS (Andr.) JCt. de Conditionibus commentatus est, An. 1630.

CLUDIUS (J. Th.) lib. de Imperatore Rom. Germ. & Statibus Imp. vulgavit.

CLUNIACENSIS (Petrus) S. Bernhardi æqualis, An. 1157. obiit. Fuit nobilis Aquitanus, primò miles, deinde Monachus. Condidit librum contra errores *Petri de Bruis*: item, duos alios de miraculis sui temporis. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. dissert. p. 193. Olearius in Abaco, p. 369.*

CLUSIUS (Carol.) Atrebas, celebris Medicus, natus est, An. 1516: obiit, An. 1609. Ajunt, eum septem linguarum exactam habuisse notitiam. Unde factum, ut multa ex Hispanico, Italico & Gallico idiomate in Latinum sermonem transtulerit. Maximiliano II. & Rudolpho II. percharus fuit: & à Maximiliano nobilitatis privilegia obtinuit. Collegit Historiam stirpium rariorum, quas ipse observavit. Vid. *Sweertius, pag. 166. Ghilinus, vol. 2. pag. 54. Henn. Witte, in Medicis, pag. 6.*

CLUTENIUS (Joach.) Parchimiensis, JCt. natus est, An. 1582: obiit, A. 1636. Argentinæ Jura docuit. Edidit Tract. de expeditione Romana.

CLUTINIUS (Reginald.) Flaviniacus, An. 1574. obiit. *Thuanus, l. 59.* eum in poëtica excelluisse memorat.

CLUTIUS (Augerius) scripsit de Nuce Medica:

Medica: de Ephemero insecto: de verme Majali, An. 1634. Amsterd.
CLUTIUS (Rod.) edidit sermones Dominicales, An. 1612.
CLUTO (Joh.) Ideam totius Theologiæ, Franeckeræ, An. 1656. exaravit.
CLUVERIUS (Phil.) Borussus, natus est, An. 1580: An. 1624. Italiam, Germaniam & Siciliam antiqvam amplissimo commentario illustravit. Vid. *Meursius, in A.B. p. 261. Hanckius pag. 1. de Scr. Rer. Rom. pag. 277.*
CLUVERUS (Joh.) Stormarus, Theologus, natus est, An. 1593.: obiit A. 1633. Scripsit Angelolatriam: Tract. de Baptismo: Epitomen Historiarum totius mundi. Vid. *Spizelius, in Temp. Hon. pag. 116. Witte, in Theol. p. 356.*
CLYN (Joh.) Kilkenniensis Hibernus, An. 1349. obiisse creditur. Res Hibernicas copiose descripsit. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 199.*
CNOGLERUS (Qvirinus) edidit tria Symbola, Catholicum, Calvinianum, Lutheranum, Colon. An. 1612.
CNAPIUS (Greg.) Polonus, A. 1639. obiit. Concinnavit Thesaurum Polono-Latino-Græcum, A. 1643. Vid. *Alegambe, pag. 164.*
CNAUSTINUS (H.) JCtus, reliquit artem Notariatus.
CNEUFELIUS (Andr.) Uladislai IV. Poloniæ Regis archiater, Antipodagrista celeberrimus, de Podagra curata, Anno 1643. scripsisse dicitur.
CNIFIUS (Joh.) Ultrajectinus, primus Groningensis Episcopus, An. 1578. obiit. In Ps. LI. & CX. commentatus est.
CNOPIUS (Alb. Frid.) scripsit de Instrumenti universalis novi fabrica, A. 1633.
CNOSSUS, Κνωσσὸς, construxit Γεωγραφίημα, quæ citantur ap. *Scholiasten Apollonii, l. 4.*
CNOXUS (Joh.) Scotus, An. 1572. Edinburgi obiit. Scripta contra Missam Papisticam emisit. Vid. *Jac. Verheiden. in Elog. Præst. Theol. pag. 92.*
CNUTIUS (Justus) struxit compendium universæ Medicinæ juxta doctrinam Hippocratis & Galeni, An. 1608.
COAGIUS (Andr.) Anno. 1578, claruit. Scripsit de quatuor anni partibus. Vid. *Vindingius, in Hafn. Rect. pag. 114.*
COBABUS (Mich.) edidit Sphærographiam, An. 1644.
COBAVIUS (Andr.) Carniolus, A. 1629. vixit. Vitam Johannis fundatoris fratrum misericordiæ ex Italico in Lat. transtulit. Vid. *Alegambe, pag. 26.*
COBBAUTIUS (N.) Alostanus, Pharetram amoris confecit.
COBELLUTIUS (Scipio) Cardin. Anno 1595. claruit. Vid. *Saussay, pag. 173.*
COBENZI (Joh. Raph.) Carnus, A. 1627. obiit. Extat ejus libellus de norma fidei & religionis. Vid. *Alegambe, pag. 267.*
COBERUS (Tob.) Med. D. concinnavit decades observationum Castrensium & Ungaricarum, An. 1606. Item Tragœdias, ut Trojam, Palinurum, Curtium.
COBILINIUS (Jac.) Copernici condiscipulus, Astrolabii declarationem edidisse fertur. Videatur *Starovolsc. pag. 88.*
COBOLDUS (Joh.) Aldenburgens. narrationes aliquot epistolicas de puero Ectatico Aldenb An. 1604. publicavit.
COCAJUS (Merlinus) edidit opus Macaronicorum, Venet. An. 1613.
COCANARIUS (Fabr.) Tiburtinus, Theonoston sive Dialogum de vita producenda exaravit, An. 1620. in 4.
COCCEIANUS (Aug.) Brixiensis, carminibus inclaruit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 762.*
COCCEIUS Nerva, pater, JCtus, An. C. 34. floruit. Vid. *Guido Panzirolus, in JCtis 1, 25.*
COCCEJUS Nerva, filius, itidem JCtus, Nervæ Imperatoris pater existimatus est. Reliquit libros de usucapionibus. Videatur *Guido Panzirolus, in JCt. 1, 26.*
COCCEJUS (Gerh.) librum de origine Juris, An. 1660. elaboravit.
COCCEJUS (Henr.) de lege Salica commentatus est.
COCCIUS (Joh.) Theologus Reformatus, scripsit Comment. in Jobum: in Prophetas minores: in Epistolam ad Hebræos, &c. Item, de potentia Sacræ Scripturæ, An. 1655.
COCCINIUS (Mich.) Tubing. An. 1540. claruit. Scripsit de Bellis Italicis: Item de translatione Imperii à Græcis ad Germanos.
COCCINUS (J. Bapt.) Venetus, JCtus An. 1641. obiit. Extant ejus Decisiones Rotæ Romanæ.
COCCIUS (Jodocus) texuit The-

 sau-

saurum Catholicum, ex Patrum scriptis collectum, duobus voluminibus, An. 1600. Vid. *Swertius, pag. 491. Alegambe, pag. 280.*

COCCUS, Κόκκος, Atheniensis Orator, Socratis discipulus, orationes habuit, teste *Suida.*

COCH (Joh.) Latinè vertit geminum Tractatum Talmudicum, Sanhedrin & Maccoth dictum, An. 1629. in 4. Idem est, qui Joh. COCCEJUS, de quo paulo ante.

COCHANOVIUS (Joh.) Polonus, natus est, An. 1532: obiit, An. 1582. Fertur liberiori ingenio fuisse, & privatæ vitæ, quam publicæ studiosior. Latinis poëmatibus pangendis ad veteres illos, qui tersioris notæ gloriam consecuti sunt, proximè accessit. Reliquit M. Ciceronis Aratum, Orpheum Sarmaticum, libros Elegiarum, Epithalamiorum Lyricorum, Foricœniorum, & carmen de expugnatione Polettel. Vid. *Starovolscius in Hecatontade, pag. 44. Ghilinus, vol. 2. pag. 123.*

COCHANOVIUS (Pet.) struxit Godofredam sive Hierosolymæ expugnationem.

COCHELLIUS (Jac.) edidit notitiam Cardinalatus, Romæ, An. 1653.

COCHLÆUS (Joh.) Wendelsteinensis, Lutheri hostis acerrimus, An. 1552. obiit. Librum composuit de actis & scriptis Lutheri, qui totus ex mendaciis consutus est. *Thuanus l. XI.* Norimbergensem facit. Vid. *Labbe in B. B. pag. 87. Olearius in Abaco, pag. 247.*

COCHLETIUS (Anast.) scripsit Cœmiterium Inferni Calvini, Antv. An. 1608.

COCKBURNE (Patric.) Scotus, edidit duos libros de vulgari S. Scripturæ phrasi, Paris. An. 1552. Item, de utilitate & excellentia Verbi DEI.

COCKIUS (Gisb.) Vindicias pro Lege & Imperio, contra *Hobbes*, Anno 1661. composuit.

COCLES (Barth.) Bononiensis, à Copono, quem homicidam futurum esse dixerat, ex insidiis interfectus est. Scripsit compendium Physiologiæ, A. 1597. item, compendium Physiognomiæ & Chiromantiæ. *Bumaldus* vocat Metoposcopum & Chiromantem toto orbe celebrem. Vid. *Jovius in Elog. numero 54. Tollius de Inf. Lit. pag. 15.*

COCLICUS (Adrianus Petit) edidit Compendium Musices.

COCQUÆUS (Leonh.) Vide, COQUÆUS.

COCQUETIUS (Joh.) Insulens. scripsit de mixtione aquæ in Calice Eucharistico. Vid. *Swertius, pag. 354.* Vide supra, CHOQUETIUS.

COCQUIUS (Adrianus) texuit Historiam sacram Herbarum & Plantarum, A. 1664.

COCUS (Robert.) Censuram S. Scriptorum literis mandavit, Lond. An. 1623.

COCUS (Samuel) emisit AntiVorstium, An. 1664.

CODA (Marc. Ant.) concinnavit Compendium judiciarii ordinis Civilis, An. 1654.

CODDÆUS (Guil.) Leydensis, natus est, An. 1575. Reliquit Notas in Grammat. Hebr. Martinii, An. 1612. Vid. *Meursius in Ath. Bat. pag. 282.*

CODECHA (Boschus) scripsit in rubricam de judiciis.

CODIBUNDUS (Georg.) confecit Comment. in I. ad Timoth. An. 1599.

CODICIUS (Jos.) Siculus, An. 1545. obiit. In Logicam Aristotelis commentatus est. Videatur *Waddingus in Scr. O. M. pag. 231.*

CODICIUS (Lact. Joh.) Slucnaviensis, versibus nomen sibi peperit. Vid. *T. 2. Delit. Germ. pag. 625.*

CODINUS (Georg.) Κωδῖνος, Curopalates, collegit Excerpta de Originibus Constantinopolitanis: item, librum de officiis Palatii & Magnæ Ecclesiæ. Prius opus prodiit beneficio *G. Dousæ*, A. 1596. alterum studio & opera *Fr. Junii*, Anno 1588. Notas in Codinum scripsit *Gretserus*, quas *Moretus* evulgavit. Vid. *Zeilerus part. 2. Hist. pag. 38.*

CODOMANNUS (Laur.) Curia Variscus, An. 1590. obiit. Extant ejus Annales S. Scripturæ.

CODOMANNUS (Salomo) Byruthinus, An. 1626. floruit. Edidit Pervigilium Pacis, in quo Threnos Jeremiæ & Canticum Canticorum Trochaicis versibus expressit.

CODRETUS (Annib.) Allobrox, A. 1599. obiit. Reliquit institutiones Grammaticas. *Alegambe, pag. 33.* vocat virum in omni politioris literaturæ genere, tribus linguis, Lat. Græca & Hebraica, admirandum.

CODRO-

CODRONCHUS (Bapt.) Medicus & Philosophus Imolensis, scripsit de rabie, helleboro & absinthio, Anno 1610: de vitiis vocis: de annis climactericis, &c.

CODRUS, antiquus poëta, Virgilio σύγχρον@ fuit. Laudat eum *Virgilius, Ecloga 7.*

Nymphæ, noster amor, Libethrides, aut mihi carmen,
Quale meo Codro, concedite. Proxima Phœbo
Versibus ille facit.

Ab hoc diversus est alter CODRUS, poëta infelix sub Domitiano Imperatore, qui Theseida scripsit: unde *Juvenalis, Sat. 1. Vexatus toties rauci Theseide Codri.*

CODRUS (Ant.) Urceus, Ravennas, inter Italos poëtas claruit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 766. Erasmus in Ciceroniano, pag. 159.* ita de eo judicat: Codro nec Lat. linguæ facultas deerat nec urbanitas: verum homo non dissentiens ab Epicuro neglexit hanc laudem, ut non vulgarem, ita nec parvo parabilem. Confer *Richterum in Axiom. Oecon. pag. 13. Spitzelium de Vitiis Doct. pag. 11.* & *seqq.*

de CODT (Jac.) Iprensis, An. 1621. obiit. Poëmata varii generis emisit, teste *Sweertio.* Item, carmen Leoninum, cui Titulus, Norma ministrorum, teste *Sandero.* Vid. *Alegambe, pag. 195.*

CODURCUS (Phil.) in Jobum: item, in epistolam ad Hebræos commentatus est, Paris. An. 1632. Ex Reformato factus est Catholico-Romanus.

COECKE (Pet.) Alostanus, Anno 1550. obiit. Extat ejus Tr. de Architectura & Geometria.

COECUS (Vent.) JCtus, scripsit de Origine Juris.

COEFFETEAU (Nic.) Cenomanensis, An. 1623. obiit. Stilo pugnavit contra Jacobum, Angliæ Regem, Mornæum, & Antonium de Dominis. Vid. *Saussay, pag. 229. Tribecchov. pag. 26. Casaub. in Epist. 784.*

COELESTINUS, Hist. tempore Valeriani & Galieni Impp. vixit atq; in literas vitam eorum retulit, ceu ex *Pollione* discimus.

COELESTINUS (Angel.) An. 1620. claruit. Condidit 4. Tomos sermonum & discursuum prædicabilium. Vid. *Waddingus, in Scr. O. M. pag. 21.*

COELESTINUS (Claud.) scripsit de Influentiis cœli, An. 1542.

COELESTINUS (Georg.) Historiam Comitiorum, Augustæ Anno 1530. celebratorum, 4. voluminibus, Anno 1597. complexus est.

COELESTINUS (Henr.) JCtus, scripsit de Jure personarum, An. 1643. in 4.

COELESTINUS (P.) edidit Clavem Davidis vel arcana Scripturæ, Lugd. Anno 1659. fol.

COELESTINUS (Steph.) Bononiensis, An. 1448. floruit. De Intellectus humani ultima functione commentatus est.

COELESTINUS, Pelagii discipulus, nonnulla in literas retulit. Vid. *G. J. Vossius in hist. Pelag. pag. 21.*

COELHASIUS (Casp.) Theologus, natus est, An. 1536. Docuit Leydæ. Edidit varia opuscula de Jure Christiani Magistratus circa disciplinam & regimen Ecclesiæ.

COENRADINUS (Gam.) composuit examen Thesium extraordinariarum *Ant. Hulsii*, An. 1674. in 4.

COENSIUS (Joh.) edidit Polemicon adv. apiarium *Ph. Marnixii*, teste *Sweertio*

COERBERUS (Frid.) concinnavit Tract. de Melchisedeco, An. 1672.

COFFINUS (Edoard.) Exoniensis Anglus, An. 1626. obiit. Scripsit de Cœlibatu sacerdotum. Vid. *Alegambe, pag. 98.*

COGELERUS (Joh.) Quedlinburgensis, autor imaginum Biblicarum & Catecheticarum, An. 1564. vixit. In Epistolam S. Pauli ad Romanos & ad Galatas commentatus est.

COGITOSUS, Hibernus, An. Chr. 523. floruit. Exaravit vitam S. Brigittæ. Vid. *Olearius, pag. 113.*

COGLIONUS (Cœlest.) Bergomas, Anno 1622. claruit. Contexuit Historiam quadripartitam rerum Bergomensium.

COGNATUS (Gilbertus) Nozerenus, An. 1567. floruit. E Luciano vertit Demonactis vitam. Composuit annotationes in omnes Luciani dialogos. Philosophorum quoq;, Regum atq; Ducum epistolas ex Græca lingua in Latinam transtulit. Carmina etiam elaboravit. Vid. *T. 1. Delit. Gall. pag. 815.* Edidit præterea descriptionem Burgundiæ superioris: silvam narrationum: observationes in Allegorias Origenis, & de Tropis

pis Scripturæ. Vid. *Thomasius, de Plagio, § 395.*

COGNATUS (Joh.) Tornacensis, scripsit de Salomonis prosperitate & exitio: item, de fundamentis Religionis: ut & quatuor Tomos rerum Tornacensium.

COJET (W. J.) de rebus gestis Philippi, Amyntæ F. Regis Macedonum, commentatus est, Heidelbergæ, Anno 1664. in 4.

COIGNETUS (Mich.) Antv. Anno 1623. obiit. Composuit Epitomen Theatri Orteliani: item, Arithmetica: Geometrica: Astronomica. Vid. *Sweertius, pag. 566.*

le COINTE (Carolus) Annales Ecclesiasticos Francorum, 4. Tomis, Paris. A. 1665. fol. complexus est.

COINTUS, Κόιντος, Smyrnæus, poëta, scripsit 14. libros παραλειπομένων, eorum videlicet, quæ Homerus non absolverat. *Dausqueius* eum vertit Notisq; illustravit. *Reinesius in Epist. ad Hofm. & Rup.* verum ejus nomen *Corinthi* esse existimat. Cointum tamen *Tzetzes in Chiliad pag. 29. & Comment. in Lycophr.* constanter appellat. *Barthius, in Not. Major. ad Claudian. pag. 960.* Milesium Smyrnæum esse arbitratur, antiquæ poëseos restauratorem, ab *Eunapio* laudatum. Vide, CALABER.

COITERUS (Volcherus,) Vide infrà, COYTERUS.

COLANELLUS (Lid.) Setinus, habuit panegyricum de laudibus urbis Florentiæ. Vid. *Alegambe, pag. 305.*

COLARUS (Ant.) Lusitanus, An. 1620. claruit. Historiam Æthiopicam Fr. Lud. de Urreta additione locupletavit. Vid. *Alegambe, pag. 47.*

COLBIUS (Christ.) edidit Agnoëtismum, Anno 1654.

COLBIUS (G.) scripsit Presbyterologiam in Prussia Regiomontana, ab An. 1620. usq; ad An. 1664.

COLBIUS (Joach.) Medicus & poëta, composuit miracula Poetica. Ea prodierunt Jenæ, Anno 1668. post obitum autoris.

COLDEBACHIUS (Matth.) Nucleum controv. de materia Contractuum edi curavit, An. 1610. in 4.

COLDINGIUS (Paulus) natus est, Anno 1581: obiit, An. 1640. Struxit Etymologicon Latinum, fol. item, Historiam Ecclesiasticam, de mutatione religionis per Lutherum facta. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 457.*

COLE (Guilh.) Medicus Anglus, emisit Cogitata de secretione animali, Anno 1674.

COLEMANNUS (Pet.) Prosodiam Græcam, An. 1611. imprimi fecit.

COLFONUS (Joh. Jac.) Italus, JCtus.

COLERUS (Ant.) JCtus, scripsit de Jure Imperii Germanici.

COLERUS (Christ.) Francus, JCtus, & Philologus, An. 1604. in Austria obiit. Anteà Altdorfii jura professus erat. Reliquit Parerga. Vid. *Casp. Conradus, Millen. 1. Prosopogr.*

COLERUS (Jac.) scriptum de animarum immortalitate, An. 1587. publicavit.

COLERUS (Joh.) tractavit de Bombyce, An. 1665. Est Berolinensis Ecclesiastes, & Medicinæ peritissimus.

COLERUS (Mart.) Cizensis, JCtus, An. 1601. Witebergæ obiit. De Alimentis commentatus est 3. libris.

COLERUS (Matth.) Anno 1580. floruit. Edidit Decisiones: item, Tract. de processibus executivis in causis civilibus. Videatur *Hadr. Bejerus in Rect. Jenens. pag. 546.*

COLETUS (Joh.) Anglus, An. 1519. obiit. Extant ejus 14. libri enarrationum in S. Paulinum. Vid. *Jovius in Britannia, pag. 86.*

COLETUS (Mich.) Pastor Ecclesiæ Dantiscanæ, stilo pugnavit contra Franc. & Jacobum Adami.

COLGANUS (Joh.) Hibernus, An. 1650. claruit. Exaravit acta sanctorum Hiberniæ. Vid. *Wadding in Script. Ord. Min. pag. 199.*

COLIN (Franc.) Barcinonensis, An. 1630. claruit. Fertur adornasse Indiam sacram. Vid. *Alegambe, pag. 118.*

COLINUS (Matth.) Pragæ Philosophica problemata Græco idiomate proposuit ac resolvit. Ei ob insignem linguæ hujus peritiam marmorea statua in publico Universitatis auditorio erecta pone sacellum Academicum, teste *M. X. Volckmanno in Elog. Pragens. pag. 136.*

COLIUS (Jac.) Antv. vulgavit Syntagma Herbarum: item, Poemata, An. 1606.

COLLE (Joh.) Bellunensis, Medicus, An. 1620. vixit. Multa & varia edidit, quæ *Ant. de Linden* in *Catal.* recenset.

COLL-

COLLADON (Nicol.) Bituricensis, Anno 1581. vixit. Scripsit Jesum Nazaræum.

COLLADON (Theod.) Aduersaria Medica, duobus Tomis distincta, An. 1615. Colon. Allobr. edi curavit.

COLLADONIUS (Germ.) fecit Notas in epos de Bello civili.

COLLADUS (Didacus) edidit Dictionarium Linguæ Japonicæ, An. 1632. item, Grammaticam Japonicam, in 4. Vid. *Leo Allatius, in A. U. pag. 81.*

COLLADUS (Lud.) Valentinus Hisp. scripsit Isagogen Medicam ex Hippocrate & Galeno, An. 1565. item, Comment. in Galenum de Ossibus, Anno 1555. Videatur *Biblioth. Hisp. pag. 332. Linden, pag. 429.*

COLLANGELUS (Gabr.) Alvernus Turonicus, An. 1561. claruit. Extat ejus Differt. de Cabbala.

COLLATIUS (Pet. Apollonius) An. 1490. claruit, juxta *Vossium*. Quidam eum antiquiorem faciunt, & ad finem seculi VII. vel ad annum 690. referunt, inter quos etiam *Margarinus de la Bigne, in Indice Chronolog. Scriptorum Ecclesiast.* Verum, si adeo vetus esset, ut rectè *Vossius* observat, ejus *Sigebertus* vel veterum alius meminisset. Scripsit Carmine Heroico 4. libros de excidio Hierosolymitano. *J.C. Scaliger l. 6. de art. poët. pag. 797.* eidem Collatio Fastos tribuit. Vid. *Daumius in Epist. ad Reines. pag. 27. Barthius in Claud. pag. 795. Olearius in Abaco, pag. 45.*

COLLE (Joh.) Bellunensis, Medicus Patavinus, An. 1631. obiit. Struxit Commentarium in librum Hippocratis de Insomniis, & alia, de quibus *Thomasinus, part. 2. Elog. pag. 192*

à COLLEN (Ludolf.) Mathem. natus est, An. 1539: obiit, An. 1610. Scripsit de Circulo: de Usuris: quatuor libros variorum Problematum, &c. Vid. *Meursius in Ath. Bat. pag. 345.*

COLLENUTIUS (Pandulfus) Pisaurensis, JCtus, An. 1500. claruit. *Jovius in Elog. numero 96.* ipsum à Johanne Sfortia, Pisaurensium Tyranno, in carcerem conjectum & tandem crudeliter strangulatum esse, memorat. Elogium ejusdem apud *Politianum, l. 7. Epist.* præclarum invenies. Scripsit pro Plinio contra Leonicenum: libellum de Vipera: & facetum capitis & pilei dialogum: item, Historiam Neapolitanam.

COLLETETUS (Guilh.) erat elegantissimi homo ingenii & Gallicæ poeseos laude celebris.

à COLLIBUS (Hipp.) Tigurinus, natus est, An. 1561: obiit, An. 1612. Heidelgæ Jurisprudentiam publicè docuit. Edidit Comment. ad Tit. ff. de diversis regulis juris antiqui: item, Aulicum Consiliarium Principis: ut et libellum de ratione silendi, quem Harpocratem inscripsit, sine tamen suo nomine. Vid. *Placcius, pag. 216.*

COLLIERIUS (Joh.) Melliloquium veritatis S. Augustini, Anno 1616. edi curavit.

COLLIMITIUS (Georg.) scripsit in 2. librum Plinii, An. 1531. Item, de applicatione Astrologiæ ad Medicinam.

COLLIUS (Franc.) de Sanguine Christi, A. 1617. item, de animabus Paganorum, Mediolani, Anno 1622. commentatus est.

COLLUTIUS (Fr.) Veliternus, tres libellos de Nephriticis ex tenum calculo, Venet. 1620. publicavit. Vid. *Linden, pag. 179.*

COLMANNUS (Læv.) Gandav. Anno 1552. floruit. Reliquit carmina.

COLMENERUS (Ant.) de Chocolata Indâ commentatus est.

COLMERUS (Clem.) Politiam Atheniensem, An. 1609. exaravit.

COLOGNUS (Nicol.) Bergomas, Anno 1602. obiit. Composuit Comment. in in Artem poeticam Horatii: item, in Logicam, Physicam & Ethicam Aristotelis. Vid. *Donatus Calvus, pag. 413.*

COLOMESIUS (Paulus) Rupellensis, An. 1669. libellum confecit, in quo Cimelia literaria, Clavis epistolarum Scaligeri & Casauboni continentur: item, Galliam Orientalem, i. e. vitas Gallorum, qui linguas Orientales excoluerunt, Anno 1665. in 4.

COLONÆUS (Alex.) Brugens. JCtus, emisit carmina Latina.

COLONIUS (Dan.) Analysin Institutionum Calvini, An. 1636. publicavit.

COLONIUS (Nic.) Organum Aristotelis, An. 1601. commentario illustravit.

COLONIUS (Paul.) scripsit epicrisin in defensionem rei Trapeziticæ, Anno 1663.

COLONNA (Franc.) *Polipbili* Hypnerotomachiam concinnavit. *G. Job. Vossius* in ea omnia humana nonnisi somnium ostendi, atq; obiter plurima scitu digna commemorari, auctor est. *Ernestius l.* 1. *Var. Lect.* Franciscum Colonnam Poliam virginem adamasse refert. Hinc *Poliphili* nomen natum. Eum librum Chymices artis arcana continere nonnulli sibi persuadent. Liber ipse cum figuris in fol. editus est Tarvisii, An. 1467. Vid. *Rhodius de Scr. Suppofit. pag.* 10. Item, *Hallerv. in B. C. pag.* 344.

COLORNUS (Abrah.) Mantuahus, Hebræus, tres libros Italicæ Scotographiæ, Pragæ, An. 1593. in lucem protulit.

COLOTIUS (August.) carmina composuit. Vid. *T.* 1. *Delit. Ital. pag.* 769.

COLPINIUS (Pet.) Duacenus, A. 1577. floruit. Scripsit de modo concionandi: item, Liturgicam Institutionem.

COLTONUS (Joh.) Anglus, An. 1404. obiit. De Schismate & ejus remediis commentatus est, teste *Wareo*.

COLVENERIUS (G.) Brabantus, Anno 1617. floruit. Niderum, Flodoardum, & Cantipratanum cum Notis vulgavit. Vid. *Sweertius*.

COLVILLUS, Scotus, scripsit de Plenitudine Christi quoad Justificationem & Sanctificationem.

COLVINUS (Lud.) impugnavit Voëtii Politiam Ecclesiasticam, Londini, An. 1668. in 4.

COLVIUS (Andr.) doctorum virorum Epistolas, manu ipsorum scriptas, collegit non paucas, teste *Riveto, T.* 2. *Oper. pag.* 892.

COLVIUS (Petrus) Brugensis, mulæ ictu periit, anno ætatis 27. Fecit Commentarium in Apuleium. Carmina ejus leguntur, *T.* 1. *Delit. Belg. pag.* 978. Vid. *Sweertius, pag.* 608. *Casp. Barthius, part.* 1. *in Stat. Pap. pag.* 450.

COLUMBA (Ant.) edid. formam procecedendi extraordinarie In controversiis criminalibus.

COLUMBA (Gerh.) Messanensis, scripsit de Febri pestilenti, An. 1596.

COLUMBANUS, Scotus, A. C. 615. obiit. Juxta *Sixtum Senensem* plura eleganti stilo composuit. In totum Psalterium commentatus est. Ejus carmina unà cum distichis Dionysii Catonis *Christ. Daumius* edidit notisque illustravit, Anno 1672. A laudato *Sixto* Pater multorum millium Monachorum & monasteriorum plurium fundator vocatur. Vid. *Wareus, in Scriptor. Hibernicis, pag.* 18. *Olearius in Abaco, pag.* 114.

COLUMBANUS (Corn.) Uranxius, An. 1615. obiit. Edidit malleum Calvinistarum. Vid. *Sweertius, pag.* 182.

de COLUMBARIO (Petrus) Cardinalis, An. 1355. claruit. Aliter *Petrus Bertrandus Junior* appellari solet. Cum Avenione ab Innocentio VI. ad coronationem Caroli IV. mitteretur, iter hoc suum peculiari libro complexus est.

COLUMBETUS (Ant.) JCtus, emisit Singularia.

COLUMBETUS (Claud.) in Pandectas commentatus est, Paris. An. 1657.

COLUMBINUS (Jac.) Regiensis, JCtus, Glossas in feuda composuit. Vid. *Guido Panzirolus in Ict.* 2, 31.

COLUMBUS (Bonavent.) Niciensis, edidit Philosophicum Cursum Scotistarum, Lugd. An. 1669. fol. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag.* 82.

COLUMBUS (Christoph.) exaravit epistolam de Insulis nuper inventis.

COLUMBUS (Hieron.) scripsit de Angelica & humana Hierarchia, An. 1647.

COLUMBUS (Joh.) Commentarium in S. Scripturam edi curavit, Lugd. Anno 1656. fol.

COLUMBUS (Reald.) Cremonensis, condidit 15. libros de re Anatomica, Anno 1590.

COLUMELLA (L. Junius Moderatus) Gaditanus, tempore Claudii Imp. floruit. Reliquit 12. libros de re rustica. Librum decimum, qui est de cultu hortorum, versibus elaboravit. *Cassiodorus de Div. lect. c.* 28. In agris excolendis (inquit) in apibus, in columbis, nec non piscibus alendis inter cœteros Columella & Æmilianus autores probabiles extiterunt. Sed Columella sedecim libris per diversas agriculturæ species eloquens ac facundus illabitur, disertis potius, quam imperitis accommodus, ut operis ejus studiosi non solum communi fructu, sed etiam gratissimis epulis expleantur. Vid. *Bibliothec. Hisp. pag.* 194. *Glandorp. pag.* 502. *Quenstad. pag.* 11.

COLUMNA (Ægid.) Romanus, A. 1316. obiit. Vide supra, ÆGIDIUS.

COLUMNA (Ascanius) Romanus, A. 1606.

vivere desiit. Tulit judicium de his, quæ *Card. Baronius* de Monarchia Siciliæ scripserat.

COLUMNA (Fab.) Neapol. Anno 1602. claruit. Edidit Phytobasanum seu Historiam plantarum, Neapol. An. 1592. Item, Tractatum de Purpura. *Rarissimo*

COLUMNA (Franc.) An. 1430. vixit & sub *Poliphili* nomine librum exaravit. Vide, COLONNA.

COLUMNA (Guido) Messanensis, sub Nicolao IV. Pontifice claruit. A quibusdam *Guido de Columnis* vocatur. Composuit Historiam destructionis Trojæ. *Barthius ad Claudian. pag. 774.* omnia ex Darete Phrygio & Dicty Cretensi petita esse, ait.

COLUMNA (Hieron.) Neapolitanus, Anno 1586. obiit. Q. Ennii fragmenta collegit & exposuit, quæ post ejus obitum Johannes filius evulgavit, teste *Thuano, l 84. Merula in Ennium, pag. 610.* Hieronymus Columna (inquit) Neapolitanus, opulenta instructus omnis eruditionis supellectile An. 1590. cuncta Ennii fragmenta non edidit modo, sed doctissimis annotationibus illustravit.

COLUMNA (Marc. Ant. Marsilius) Anno 1562. floruit. Struxit 4. libros de ecclesiasticorum redituum origine & jure.

de COLUMNA (Radulf.) de translatione Imperii, An. 1610. commentatus est.

COLUTHUS, Κόλυθος, Lycopolitanus, Ægyptius, poeta, tempore Anastasii Imp. claruit. Carmen ejus de raptu Helenæ, in Calabria repertum, hodie superest. *Suidas*, ipsum Persica quoq; & Calydonica composuisse, refert. *Casp. Barthius, in Achill. Papinii, pag. 1747.* vocat ejus carmen Nonnodes, (νοννῶδες,) eo quod Nonnum in eo exprimeret. At, *pag. 1668.* Coluthum Musæo Grammatico, Herus & Leandri amorum conditori, similem facit, & eadem hemistichia ponere affirmat. Vid. *Barth. in Claud. pag. 29.*

COLUTIUS (Franc.) Veliternus, tres libros de doloribus Nephriticis ex renum calculo, An. 1629 edi curavit.

COLUTIUS (Phil.) Veliternus, scripsit de uteri querimoniis, Romæ, A. 1699.

COMANDER (Joh.) de Antiquitatibus Curiæ in Rhætia prima commentari aggressus est.

COMANINUS (Greg.) Mantuanus. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 139.*

COMANUS (Jac.) An. 1563. claruit. De communione sub una, adv. Hamelmannum scriptis pugnavit.

COMARINUS (G. C.) Hungarus, edidit Hungariam illustratam, A. 1655. Item, disputationem de bis mortuis.

COMARIUS, Græcus Chymicus, à *Borrichio de Hermet. pag. 69. 80.* allegatur.

COMATINUS (J. Bapt.) selectas de Fide controversias, Anno 1666. conscripsisse dicitur.

de COMBACO (Joh.) librum composuit, qui Theologicas consolationes complectitur, teste *Sauberto in Orat. de Bibl. pag. 96.* Vide, CAMBACO.

COMBACHIUS (Joh.) scripsit Logicam, Physicam: item, Tr. de communione Idiomatum & Eucharistia, An. 1639.

COMBEFIS (Franc.) Gallus, Anno 1648. claruit. Reliquit auctuarium Bibliothecæ Patrum: item, triumphum Martyrum: ut & octo Tomos Bibliothecæ concionatoriæ, fol. An. 1662.

COMBERUS (Seb.) librum de Candore Evangelico, An. 1657. composuit.

à COMBIS (Jac.) JCtus, de ultimis voluntatibus commentatus est.

de COMBIS (Joh.) A. 1575. clar. Scr. Annotationes & declarationes ad terminos theologales D. Bonaventuræ: it. Compendium Theologicæ veritatis, non tamen tanquam suum, sed uti alienum. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 200.*

COMBONUS (Hier.) Salodiensis, Anno 1616. claruit. Compendium artis Linguæ Sanctæ addiscendæ reliquit. *Waddingus in Sc. O. M. pag. 170.* Hebraicæ linguæ professorem vocat.

COMENIUS (Joh. Amos) An. 1670. Amstelrodami mortuus est. Edidit Januam Linguæ Latinæ: fabrum fortunæ: vitæ sapientis regulas: de caloris & frigoris natura, &c. Vid. *Placcius, pag. 20.*

COMES (Bertinus) fertur in Hebraicis fuisse versatissimus. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 12.*

COMES (Hieron.) Alexandrinus, reliquit Historiam rerum, à Turcis in insula Melitæ gestarum. Vid. *Simon Schardius, vol. 4. Script. Germ. pag. 1.*

COMES (Natalis) Venetus, Anno 1580. claruit. Texuit Mythologiam: Carmen de venatione: Myrmecomyomachiam,

chiam, libellum de Horis, &c. Athenæi 15. libros δειπνοσοφιστῶν primus Latinos reddidit. Fertur etiam scripsisse 30. libros historiarum sui temporis. Vid. *Hieronymus Magius, l. 2. var. lect. c. 10. Zeill. part. 2. de hist. pag. 40.*

COMESTOR (Pet.) Trecensis, An. 1198. obiit. Composuit Historiam sacram. Unde vulgò *Magister historiæ Scholasticæ* dictus est. Sacræ Scripturæ dicta adeò in promtu habuit, ut ea veluti comedisse videretur. Vulgaris fabula est, *Petrum* hunc, et *Lombardum*, & *Gratianum* fuisse fratres uterinos: quod commentum tamen inde refellunt, quòd Comestor patria Trecensis, Lombardus Novariensis, Gratianus verò Hetruscus fuerit. Vid. *Phil. Labbe, Tom. 2. Dissert. pag. 198. Olearius, pag. 370.*

COMETAS, Κομήτας, Scholasticus, inter Græcos poetas occurrit in *Antholog. l. 4. c. 6.* Vocatur etiam Chartularius, *l. 4. c. 30.*

COMINÆUS (Phillpp.) Flander, Anno 1509. obiit, ætatis 63. Stilo expressit res gestas Ludovici XI Regis Galliæ, cui, cum viveret, gratissimus fuit. Historiam ejus *Joh. Sleidanus* (erat enim Gallicè exarata) Latinam fecit. Cominæo *Just. Lipsius, Not. ad l. 1. Polit. c. 9.* tale elogium tribuit: Scripsit Historiam ita laudabiliter Phil. Cominæus, ut nihil verear componere eum cum quovis antiquorum. Incredibile est, quam ille omnia videat, penetret, arcana consiliorum eruat, & subinde instruat nos salutaribus rarisq; præceptis, & id diffusè, Polybiano quodam exemplo. Quanquam reverà Polybium, aut talem aliquem ille nec vidit: & hoc quoq; laudem ejus auget, quod tanta præstitit, literarum omnium rudis, solo usu rerum peritus, & naturali quadam judicii bonitate. Ite nunc scioli, & linguarum aliqua cognitiuncula vobis placete! At princeps noster hunc legito, & enchiridion Cominæus illi esto. Dignus Alexandris omnibus hic Philippus. Hæc *ille*. Vid. *Swertius, pag. 640. Imperialis in Museo, pag. 30.*

de COMITIBUS (Lud.) edidit Elucidationem metallorum. An. 1665.

de COMITIBUS (Oddo) Romanus, Ducis Polensis filius, An. 1634. claruit. Romæ Philosophiam & sacras literas professus est. Condidit Philosophiam, 4. partibus distinctam in quæstiones & articulos, methodo S. Thomæ. Vid. *Alegambe, pag. 360.*

de COMITIBUS (Prosdocimus) Patav. JCtus, composuit arborem Consanguinitatis. Extat *T. 9. Tract. tract.*

COMITOLUS (Paulus) Perusinus, Anno 1626. obiit, ætatis 90. Edidit Responsa Moralia: librum de officiis Christianis: Catenam in Jobum. Vid. *Alegambe, pag. 362.*

COMMANDINUS (Frid.) Urbinas, celebris Mathematicus, A. 1575. obiit. Pappi Alexandrini versionem adornavit, aliaq; Græcorum scriptorum monumenta primus in lucem protulit. Vid. *Thuan. 61.*

COMMAZZIUS (Barth.) Bononiens. An. 1476. claruit. S. Lucæ Evangelium Notis illustravit.

COMMELINUS (Hieron.) An. 1597. obiit. Inter doctos referri meretur, licet typographus esset. Rem literariam multum juvit, editis tum Vett. Græcorum plurimis nunquam antea publicatis monumentis; tum Athanasio imprimis, & B. Chrysostomi magna operarum parte: in quibus & propriâ industria multum contulit. Vid. *Thuanus, l. 119.*

COMMENDONUS (Joh. Franc.) Venetus, Cardin. An. 1584. ad plures abiit. Vid. *Thuanus, l. 80.*

COMMERSTADIUS (Georg.) JCtus, An. 1560. obiit. Vid. *Albinus in Chron. Misnensi, pag. 346.*

COMMINTIUS (Andr.) reliquit Epistolam de Acidulis Swalbacensibus.

COMMODIANUS, tempore Constantini Magni vixit. Composuit Instructiones adv. Gentium DEOS. Excusæ sunt Paris. An. 1650. in 4.

COMPIEGNIUS (Lud.) fecit Tractatum de Connubiis Hebræorum: de Paschate: de Consecratione Calendarum, Paris. An. 1669.

COMPLANUS (Bassianus) scripsit de Agrimonia, An. 1611.

COMPOSTELLANUS (Bernh.) in 1. decretalium commentatus est, An. 1516.

COMPOTISTA (Roger.) peculiari libro exposuit vocabula, quæ continentur in S. Bibliis.

COMPTÆUS (Rob.) edidit Origines gentium Americanarum, An. 1644.

COMPTONUS, Theol. emisit Philosophiam

phiam universam, Anno 1650: item, Theologiam 2. voluminibus.

CONÆUS (G.) Scotus, vixit tempore Pauli IV. & Urbani IIX. Exaravit vitam Mariæ, Scotiæ reginæ: item, demonstrationem Catholicæ religionis. Vid. *Sanssay*, *pag.* 201.

CONARIUS (Joh.) Polonus, A. 1614. obiit, ætatis 74. Reliquit conciones funebres.

CONCENATIUS (Jacobus) JCtus, edidit 4. libros quæstionum Juris singularium, An. 1610.

de CONCEPTIONE (Anton.) Senensis, Summam Thomæ Aquinatis stationibus illustravit. Vid. *Val. Andreæ in Fast. Lov. pag.* 122.

de CONCHIS (Guil.) scripsit 33. libros super opere sex dierum. Vid. *Wadding. in Sc. O. M. pag.* 151.

CONCIUS (A.) composuit Geographiam Historico-Mathematicam, A. 1656. in 4.

CONCKI (Christoph.) scripsit vitas Archiepiscoporum Gnesensium & Episcoporum Cracoviensium, teste *Starovolscio*, *pag.* 49.

CONCORREGGIUS (Joh.) Mediolanens. An. 1438. obiit. De febribus commentatus est. Vid. *Ghilinus*, *vol.* 2. *p.* 124.

CONDEESYANUS (Herm.) edidit Decadem primam Philosophorum consentientium, sed nondum in lucem emissorum, An. 1625.

CONDIT (Reinh.) vulgavit speculum fidei Politicæ, An. 1661.

CONDRONCHUS (Bapt.) Imolensis, scripsit de veneficiis, An. 1595. item, de vitiis vocis: ut & de annis climactericis, Bonon. An. 1620.

CONESTAGIUS (Hieron.) elaboravit librum de unione Portugalliæ cum regno Castellæ. Vid. *Thuanus*, *l.* 75.

CONFALONERIUS (Joh. Aloys.) Mediolanensis, promisit se editurum esse Arithmeticam speciosam. Vid. *Alegambe*, *pag.* 218.

CONFALONERIUS (Joh. Aug.) Mediol. An. 1639. obiit, relicta post se historia morali. Vid. *Alegambe*, *pag.* 221.

CONFALONERIUS (Joh. Bapt.) Veronensis, Medicus, scripsit de Vini natura, An. 1538. item, de mundi efficientia & æternitate, secundum Philosophos. Vid. *Chioccus*, *pag.* 38.

CONFETTIUS (Joh. Bapt.) edidit collectionem Privilegiorum Ordinum fratrum mendicantium & non mendicantium, Venet. An. 1604.

de CONFLENTIA (Pantaleon) fertur scripsisse Pilularium.

CONFORTIUS (Hier.) Brixianus, compos. libellum de vino mordaci, An. 1570.

CONFUTIUS, celebris Chinensium Philosophus, DLI. annis ante natum Christum flor. Compos. librum de adultorum disciplina: item, de medio sempiterno. Scripta ejus apud Chinenses eam autoritatem obtinent, qualem olim apud suos sectatores Pythagoræ. Nihil eis certius, nihil melius arbitrantur excogitari posse. Notanter *Mart. Martinius*, *l.* 6. *hist. Chin. p.* 211. Tanta est (inquit) Confutii librorum æstimatio, ut aliquid in iis etiam aperte mutilatum emendare putent esse nefas. Vix enim reverentiam præstant minorem Confutii libris, quàm nos Sac. Scripturæ; nisi etiam forte majorem. Plura habet dictus *Martinius l.* 4. *pag.* 120. Adde *Spizelium, de Vitiis Eruditor. p.* 1074. *& seq.* item, *Funccium, part.* 1. *Orb. p.* 295.

CONINCK (Ægid.) Flander, A. 1633. obiit. Scripsit de Actibus supernaturalibus, Paris. An. 1624. Vid. *Alegambe, pag.* 7.

à CONINCK (P. Damasus) Burgens. natus est. An. 1600. Edidit Ægidii Romani Quodlibetica cum Scholiis.

CONNANUS (Franc.) Gallus, JCtus, Anno 1530. floruit. Condidit Commentarium Juris civilis libris X. Vid. *Sammarthanus*, *pag.* 119.

CONNOVIUS (Rog.) scripsit de Christi paupertate & dominio temporali. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag.* 312.

CONO (Joh.) Norimbergensis, Ord. Dominicani Monachus, vertit Orationem Greg. Nazianzeni in Greg. Nyssenum, & Basilii M. libellum de differentia usiæ & hypostasis, teste *Simlero*. Obiit, A. 1513.

CONON, Κόνων, Mathematicus, Olymp. CXX. & deinceps clar. Collegit observationes defectuum Solis & Lunæ, comamq; Berenices Reginæ sideribus intulit. Mentio ejus apud *Catullum*, *de Coma Berenices*. Cononis etiam *Archimedes*, *præf. libri de Sphæra* ut æqualis meminit.

CONON, alius à priori, tempore Julii Cæs. floruit. Texuit libellum 40. narrationum, teste *Photio*. Conon quidam librum de Italia construxit, citante *Servio ad* 7. *Æneid. Scholiastes Apollonii*, *pag.* 158. Cononem etiam

ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ: item, ἐν τρίτῳ περὶ Νησιάδ☉- allegat.

CONRADI (Alf.) Mantuanus, in Apocalypsin commentatus est. Prodiit Basileæ, An. 1560.

CONRADINUS (Balth.) Swacensis, scripsit de cura febris Hungaricæ.

CONRADUS (Balth.) Nissensis, emisit Propositiones Physico-mathematicas de flamma viridi, & de ortu ac interitu flammæ; in quibus multa sunt curiosè observata, A. 1639. in 4. Vid. *Alegambe, p. 52.*

CONRADUS (Bernh.) edidit Tabernaculum Mosaicum, An. 1612.

CONRADUS (Casp.) Silesius, natus est, An. 1571. Erat Medicus & poëta. Scripsit tres Millenarios Prosopographiæ melicæ, A. 1621. Item, Paraphrasin Psalmorum, carmine. Carmina ejus ex parte leguntur *T. 2. Delit. Germ. pag. 996.* Vid. *Lotichius, pag. 3. B. P. pag. 201.*

CONRADUS (Lancellot,) struxit Templum Judicum, An. 1600.

CONRADUS à Mure, Cantor Ecclesiæ Tigurinæ, Anno 1273. vixit. Condidit carmen de passione Felicis, Regulæ & Exuperantii. *G. Styrzelius ὁ μακαρίτης* manuscriptum habuit, à quo *Christ. Daumius* dono accepit.

CONRINGIUS (Herm.) Frisius, magni nominis Medicus, An. 1605. natus est. Helmstadii Medicinam docet magno cum applausu. Scripta ejus multa sunt & varia. Ex iis seqq. mihi innotuêre: Nova editio Politicorum Aristotelis cum Introductione & emendationib. L. de Civili Prudentia: Propolitica sive brevis Introductio in Civilem Philosophiam: Nova editio Pædiæ Politices Scioppii & Bibliographiæ Politicæ Naudæi: Animadversiones Politicæ in Machiavelli L. de Principe: L. de Germanorum Imperio Romano: Annotata ad Jac. Lampadii librum de Rep. Romano-Germanica: L. de Origine Juris Germanici: Libri 2. de finibus Imperii Germanici: Censura Diplomatis, quod Ludovico Imp. fert acceptum Cœnob. Lindaviense: Assertio Juris Moguntini in coronandis Regib. Rom. Castigatio L. cui tit. AntiConringiana defensio Juris Coloniensis: Examen iteratarum Vindiciarum Juris coronandi pro Archidiœcesi Coloniensi: Libri 2. de pace perpetua inter Imperii Germ. Ordines religione dissidentes: Leonis III. epistolæ ad Carolum M. cum notis: Introductio in naturalem Philosophiam & naturalium Institutionum liber I. Introductio in universam artem Medicam singulasq; ejus partes: L. de Hermetica Ægyptiorum vetere & Paracelsicorum nova Medicina: Opus de Sanguinis generatione & motu naturali: L. de Calido innato seu Igne animali: Adversaria Chronologica de antiquissimis Asiæ & Ægypti Dynastiis: De nummis Ebræorum Paradoxa: L. Taciti de Moribus Germanorum recensitus: De antiquissimo statu Helmstadii & viciniæ Conjecturæ: Epistolæ de varia Doctrina: Dissertationes de Antiquitatibus Academicis: Aristotelis laudatio, Orationes duæ: Diss. ad Legem I. Codicis Theodosiani de studiis liberalibus, &c. Epistola de Bibliotheca Augusta, quæ est in arce Wolffenbüttelensi: Ep. Gratulatoria Natalis ggvi ad Sereniss. Augustum, Ducem B. & L. Vindicatio in Epistola Gratulatoria ad suorum de S. Ebræo Codice dictorum ab iniquissimis calumniis Matth. Wasmuth. Actio injuriarum instituta coram Illustri tribunali Gottorffiensi in Matthiam Walmuth, &c. Concussio fundamentorum fidei Pontificiæ: Responsio ad Valerianum M. pro sua Concussione: Animadversiones in Chr. Hatnoldi libellum, Concussioni oppositum: Examen libelli à Vito Erbermanno Concussioni oppositi: Responsio altera ad Valeriani M. epistolam: Animadversiones in FF. Walenburchiorum partem priorem Conringii laudati & correcti: Historia electionis Alexandri VII. cum Opusculis variis: De electione Urbani IIX. & Innocentii X. Defensio Ecclesiæ Protestantium adversum duo Pontificiorum argumenta, &c. Via Regia Wicelii cum variis, in unum volumen redactis, &c. Ge. Cassandri & Ge. Wicelii de sacris nostri temporis Controversiis libri 2. Animadversio in libellum, Germanica Lingua tituloq; hoc Latino præfixo: Novena S. Antonii de Padua, Hannoveræ editum. Absq; dubio multa adhuc alia habet ad prelum parata, digna omninò, ut Orbi literato brevi communicentur.

CONRIUS (Flor.) Conaciensis, Hibernus, obiit, An. 1631. Scripsit integrum volumen de Gratia Christi, ad mentem S. Augustini: quod post obitum ejus Parisiis prodiit. Anno 1646. item de statu parvulorum sine Baptismo mortuorum Vid. *Waddingus in Sc. Ord. Min. pag. 109.*

CONSALVUS (Reginald.) de Inquisitione Hispanica commentatus est, A. 1603.

CONSENTINUS (Th. Corn.) edidit Progymnasmata Physica, An. 1665.

CONSOBRINUS (Joh.) Hisp. de Justitia commutativa, cambio & alea scripsisse memoratur. Vid. *Bibl. Hisp. pag. 226. 260.*

CONSTANTINUS quidam Apollonii Tyrii historiam versibus expressit.

CONSTANTINUS, Κωνςαντῖνος, Porphyrogenneta, X. seculo claruit, & Constantinopoli imperavit. Cum videret Historicorum magnum numerum & Consiliariorum in iis legendis negligentiam, quo malo illi occurreret, flores ex omnibus Historicis excerpsit, & in LIII. partes, quasi locos quosdam, digessit. Titulum de virtutibus & vitiis *Henr. Valesius*, Anno 1634. primus edidit notisq; doctissimis illustravit. *Joh. Meursius* ejusdem librum de administratione Imperii publicavit: cui *Bonavent. Vulcanius* alium de Thematibus Imperii Orientis adjecit. Γεωπονικὰ, quæ vulgò Constantino tribuuntur, *Schoockius de Butyro, pag. 20. & 59.* Cassiano adscribit. *Alii* Dionysium Uticensem eorum autorem faciunt.

CONSTANTINUS Africanus, Medicus, An. 1070. floruit. Vir fuit Latinè, Græcè & Arabicè doctissimus. Multa & varia scripsit in re Medica. *Leo Ostiensis l. 3. Chron. Casinens. c. 34.* plurima ejus scripta recitat. Extat ipsius Viaticum, in cujus procemio vocat se montis Casinensis monachum.

CONSTANTINUS (Bonif.) confecit Epitomen Historiæ S. Angelorum, Lugd. An. 1651.

CONSTANTINUS (Robert.) Cadomensis, vir Græcè & Latinè doctissimus, A. 1605. obiit. Vitam, teste *Thuano l. 134.* usque ad annum 103. integris corporis & mentis sensibus memoriaque valida produxit. *Julii Cæsaris Scaligeri* domesticus fuit, cujus etiam Comment. in Theophrastum publicavit, atque sic a d plagii crimine, cujus aliquando insimulatus erat, sese liberavit. Vid. *Colomesius, in Gall. Orient. pag. 103.*

CONSTANTIUS (Ant.) Fanensis, in Fastos Ovidii commentatus est.

CONSTANTIUS (Camillus) Calaber, A. 1622. in Japonia occisus est. Compos. Apologiam fidei Christianæ contra calumnias gentilium, Japonicè. Vid. *Alegambe, pag. 67.*

CONSTANTIUS (Jac.) Fanensis, Pisauri bonas literas docuit. *Pierius Valerianus de Inf. Liter. pag. 160.* vocat virum & literatura & integerrima probitate insignem.

CONSTANTIUS (M. Ant.) edidit Confutationem cavillationum Capernaiticarum de Sacramento Eucharistiæ, Paris. An. 1552.

CONTALGENUS (Hostilius) Academicus, Apatista, Florentiæ, An. 1651. publici juris fecit 3. libros Institutionum anatomicarum, metro Hetrusco conceptos. Videatur *Barthol. in Med. poët. pag. 133.*

CONTARDUS (Cæsar) JCtus, struxit Comment. in Legem Diffamari, de Ingen. & manumiss.

CONTARENUS (Ambros.) Venetus, An. 1477. floruit. Composuit Itinerarium in Persiam, quod *Jac. Geuderus* ex Italico in Latinum transtulit.

CONTARENUS (Casp.) Venetus, Anno 1542. obiit. Scripsit de Rep. Veneta: item, de officio optimi Antistitis. *Jovius in Elog. numero 100.* ipsum contra *Pomponatium*, qui animas nostras cum corpore interire contendebat, suppresso tamen nomine, scripto pugnasse memorat.

CONTARENUS (Franc.) Venetus, reliquit tres libros de rebus, à Venetis contra Florentinos gestis.

CONTARENUS (Joh. Bapt.) Venetus, edidit quæstiones Peripateticas de rebus naturalibus, ad mentem Aristotelis examinatas, Venet. Anno 1617. item, de DEO & iis, quæ effluxerunt à DEO, libros 3. An. 1594. Vid. *Imperialis in Museo, pag. 205.*

CONTARENUS (Lud.) inter viros doctos refertur. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 157.*

CONTARENUS (Nic.) de perfectione rerum 6. libros condidit, An. 1588.

CONTARENUS (Thom.) Ict. de humana tranquillitate, Venet. An. 1572.

CONTARENUS (Vincent.) An. 1617. obiit. Reliquit varias lectiones: item, Tractatum de re frumentaria, contra Lipsium. Vid. *Hanckius, part. 2. de Sc. R. R. pag. 171.*

de CONTECILLIS (Joh. Ang.) condidit Practicam rationalem de medendis morbis, Anno 1590. Videatur *Linden, pag. 312.*

CONTELORIUS (Felix) composuit Elenchum Cardinalium. Scripsit etiam contra fabulam de Alexandro III. teste *Lud. Aurelio in Epitom. Baronii, pag. 819.* Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 154.*

CONTIUS (Ant.) JCtus & Philologus, in Aurelianensi Academia Jus magna frequentia interpretatus est. Teste *Cujacio*, certi judicii & exactæ diligentiæ JCtus erat. Obiit, A. 1577. Monumento ejus *quidam* carbone inscripserat: *Hic jacet æternis victurus Contius annis.* Varia conscripsit, quæ sparsim edita in unum corpus aliquando colligi, publici boni interesse, *Thuanus l. 64.* judicat. Videatur *Matt. Hanckius, part. 1. de Sc. R. R. pag. 235.*

CONTIUS (Florent.) Archiepiscopus Tuamensis, An. 1624. edidit librum, quo demonstravit, parvulos irregenitos pœnis non tantum damni, sed sensibilibus, & quidem æterni ignis secundum *Augustinum* plecti. Vid. *Maresf. T. 1. contra Tirin. pag. 540.*

CONTIUS (Nicol.) exaravit Itinerarium in Bandas insulas.

CONTONIUS (Rob.) Anglus, An. 1340. floruit. Erat vir acuti ingenii & solidi judicii. Vulgo *Doctor amœnus* vocabatur. Composuit disceptationes magistrales, Sermones, &c. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 308.*

CONTRACTUS (Herman.) Suevus, An. 1054. obiit. Contractus dictus est, quod membris totius corporis contractus esset. *Tritbemius* refert, eum non Latine modo & Græce, sed & Arabice doctum fuisse. Condidit Chronicon de sex mundi ætatibus usque ad Annum 1050. Extat Tomo Scriptorum Germanicorum, qui studio *Christiani Urstisii* prodiit. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 207.*

CONTRERAS (Christ.) Hisp. in Sophoniam Prophetam commentatus est. *Vid. Alegambe, pag. 74.*

CONTRI (Joh.) Lucensis, celebris concionator, An. 1632. claruit. Vid. *Alegambe, pag. 233.*

CONTRIUS (Anton.) JCtus, varios Tractatus in Jure conscripsisse dicitur.

CONTRIUS (Gratius) JCtus, edidit disceptationes forenses, Ferrariæ, Anno 1663. fol.

CONTZEN (Adamus) Juliacensis, Jes. Anno 1635. obiit, sexagenario major. Scripsit in quatuor Evangelistas. Edidit Politicam, fol. item, Danielem, vel Tr. de statu Aulicorum. *Alegambe, pag. 3.* vocat virum acri ingenio & calamo promtum.

de CONVELT (Mart. Phil.) Theatrum excellentiarum S. Deiparæ, Antv. An. 1655. publicavit.

CONVERSANUS, de ritibus Siciliæ, fol. commentatus est.

COOCK (Alex.) edidit Papissam manifestatam.

COOPERUS (Guil.) Edinburgens. Scotus, An. 1619. obiit. Scripsit in cap. 12. Epistolæ ad Romanos.

COOPERUS (Joseph.) Anglus, condidit clavem domus Mosaicæ de Punctis & accentibus, An. 1673.

COOPERUS (Thomas) Magdalenensis, An. 1594. obiit. Prodiit ejus Thesaurus Latinar. & Britannicarum vocum, Anno 1578. fol.

COORENHUSIUS (Guil.) Belliolanus, JCtus, partitionem & methodum Pandectarum vulgavit.

COPERNICUS (Nicol.) Toruniensis Borussus, celebris Mathematicus, natus est, An. 1473; obiit, Anno 1548. Edidit sex libros de Revolutionibus orbium cœlestium. Cum veteribus nonnullis, *Philolao* videl. *Heraclide Pontico*, *Aristarcho Samio*, terram moveri, Solem vero stare, asserere ausus est. Vitam ejus exaravit *P. Gassendus.* Vid. *Sorellus, de perfect. Hom. pag. 450. Quenstäd. pag. 257.*

COPHO, Anatomiam Porci exarasse dicitur.

COPIUS (Bernhard.) JCtus, An. 1588. claruit. Orationem habuit de studio Juris recte instituendo. Edidit Judicium de controversiis Logicarum artium tollendis.

COP-

COPPELIUS (Leonh.) JCtus, scripsit de Testamento, An. 1661.

COPPEN (Barth.) Theologus, An. 1617. obiit. Reliquit Notas in Psalmos, Anno 1619. editas.

COPPEN (Joh.) JCtus, observationes Practicabiles duobus Tomis complexus est, An. 1621. fol.

COPPENSTEINIUS (J.A.) scripsit Auroram concionatoriam: nucleum concionum Bessæi, An. 1676. Item, Tract. de Controversiis inter Pontificios & Evangelicos, An. 1643.

COPROGENEUS, Κοπρογένειος, Græcus Grammaticus, à *Suida* in voce Ἀνάγνον laudatur, ubi eum λέξεων θηρατὴν καὶ ἀντιστοίχων ἀκριβῆ ὀρθογράφον, i. e. vocum venatorem & accuratum rectè scribendi artificem in recta literarum permutandarum ratione nominat.

COPTIUS (Const.) scripsit in C. licet ratione de foro compet.

COPUS (Alanus) Londinensis, An. 1580. obiit. De Unitate Historiæ Evangelicæ commentatus est.

COPUS (Guilh.) Basiliensis, Medicus, nonnulla Galeni opuscula Latinè transtulit. *Jovius in Elog. pag. 292.* eum commendat ab exacta doctrina, feliciq; artis industria.

COPUS (Joh.) JCtus, de Fructibus quatuor libros elaborasse fertur.

de COQ (Paschalis) Pictaviensis, habuit Orationem de Galli gallinacei natura & proprietatibus, An. 1614. Vid. *Linden, pag. 482.*

COQUÆUS (Leonh.) edidit Anti-Mornæum, Anno 1616. fol. Item, Notas in Augustinum de Civ. DEI: ut & Apologiam pro Pontificibus Romanis, Anno 1619.

COQUELLUS (Ant.) poëmata fecit, quæ manuscripta extant Leydæ, in Bibliotheca.

COQUILLATUS (Sebast.) An. 1553. claruit. Libellum Galeni, quos, quibus, & quando purgare oporteat, Latinè vertit & commentariis illustravit.

COQUIUS (Adrian.) texuit Historiam sacrarum plantarum, Anno 1664. in 4.

CORANUS (Andr.) Anno 1485. obiit. Extat ejus Tr. de laudibus urbis Romæ.

CORASIUS (Joh.) Tolosas, JCtus, Anno 1572. interfectus est. Composuit Tract. de Officiis Ecclesiasticis: 6. libros Miscellaneorum juris civilis. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. l. 2. c. 185. Thomasius de plagio, §. 396. Tollius de Infel. Literat. pag. 69.*

CORATIUS (Anr. Maria) Cortunensis, JCtus, scripsit de communi Doctorum opinione constituenda. Extat *Tom. 18. Tract. tract.*

CORAX, Κόραξ, Siculus, Rhetoricæ inventor fuit, juxta *Hermogenem. Cicero in Bruto* Coracem & Tisiam artis hujus præcepta conscripsisse memorat.

CORBACHIUS (Joh.) scriptis pugnavit contra Anabaptistas.

CORBEJUS (Theod.) Hervordianus, elucubravit Pathologiam, An. 1616. Vid. *Linden, pag. 554.*

CORBELLINUS (Aurel.) edidit reginam scientiarum. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 33.*

CORBERUS (Joh.) Francus, An. 1622. floruit. Composuitq. libros Tragematum Melicorum, Norimbergæ impressos. Cunas Christi carmine Phaleucio eleganter expressit. Publicavit etiam 2. Pentadecades variarum quæstionum.

CORBEUS (Herman.) reliquit 2. libros de præcipuis mulierum affectibus. Vid. *Linden, pag. 241.*

CORBINUS (Jac.) Bituricensis, Catalogum Bibliothecæ Corbinianæ, An. 1654. concinnavit.

CORBULO (Cn. Domitius) aliquoties à *Plinio* allegatur.

CORBULUS (Aurel.) JCtus, de Jure Emphyteutico, Anno 1588. commentatus est.

CORDÆUS (Maurit.) Rhemus, confecit Commentarium in l. 1. Hippocratis, de morbis mulierum.

CORDATUS (Pet.) scripsit præludia, Flor. An. 1583.

CORDERIUS (Balth.) Antverp. Anno 1592. natus est. Græcas literas Bruxellis & alibi cum laude docuit. Edidit Joh. Philoponum in c. 1. Genes. cum disputatione de Paschate: item, Catenam in Psalmos, Matthæum, Lucam & Johannem. Vid. *Alegambe, pag. 53.*

CORDERUS (Eman.) Auratensis Lusitanus, de obligationibus Clericorum tractasse fertur. Videatur *Alegambe, pag. 100.*

CORDERUS (Guil.) Lobiensis, carmen de varia fontium natura elaboravit.

de CORDES (Eutych.) Anno 1582. obiit. In omoes S. Pauli Epistolas, teste *Sweertio*, commentatus est.

CORDESES (Ant.) Catalaunus, A. 1601. ætatis 82. obiit. Autor est Itinerarii perfectionis Christianæ. Vid. *Alegambe, pag. 37*.

CORDESIUS (Dionys.) Parisiens. vir Græcè & Hebraicè doctus, Anoo 1642. obiit. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 182*.

CORDOVA (Fr. Fero.) edidit librum, titulo, Didascalia multiplex, Anno 1615.

à CORDUBA (Alf.) Bæticus, Anno 1542. obiit. Salmanticæ docuit. Scripsit in Log. Ethicam & Politicam Aristotelis.

CORDUBA (Ant. Fernandez) An. 1634. obiit, relictâ Summula casuum conscientiæ. Vid. *Alegambe, pag. 39*.

à CORDUBA (Didacus) An. 1640. claruit. Vitam Franc. Solani in literas redegit. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 101*.

à CORDUBA (Joh. Rodericus) collegit Catenam in libros Regum, Anno 1652.

CORDUBENSIS (Antonius) An. 1578. vixit. Scripsit Silvam de Casibus conscientiæ: item, Tr. de Indulgentiis, &c. *Wadding. in Sc. O. M. pag. 30*.

CORDUBENSIS (Franc.) An. 1553. innotuit. Reliquit Annotationes in Christianæ religionis articulos, Anoo 1567. Viennæ editas.

CORDUS (Euric.) Hassus, Medicus & poëta celebris, An. 1535. obiit. Cordus dictus est, quia extremo partu matris suæ editus erat. Scripsit de sudore Anglico: de abusu Uroscopiæ: item, Botanologicoo sive Colloquium de Herbis. Nicandrum, Græcum poëtam, Latinis versibus transtulit. Fecit etiam Epigrammata, Eclogas, &c. Carmina ejus uno fasciculo prodierunt. Confer *T. 2. Delit. Germ. pag. 638*. Vid. *P. J. Lotichius, pag. 3. B. P. pag. 41*.

CORDUS (Mauric.) scripsit de Gynæceis, An. 1585.

CORDUS (Valerius) Simesusius Hassus, Euricii filius, itidem Medicus, An. 1544. Romæ obiit. Composuit Commentarios in Dioscoridem: librum de ratione componendorum pharmacorum, Dispensatorium dictum, & alia. *Epitaphium* ejus sic habet:

Ingenio superest Cordus, mens ipsa recepta est
Cœlo: quod terræ est, maxima Roma tenet.

Additur in ejus *Epitaphio*, ipsum naturæ obscuritatem & herbarum vires adolescentem senibus explicavisse.

CORELLUS (Franc.) Ravennas, carmina edidit, quæ extant *Tom. 1. Delit. Ital. pag. 770*.

CORENIUS (Jacobus) edidit Clypeum patientiæ, Gandavi, Anno 1643. item, Consilia, An. 1641. ut & observationes in Evangelia Quadrigesimalia, A. 1653.

CORETUS (Pet.) Tornacensis, Ao. 1602. obiit. Defensionem Veritatis, teste *Sweertio*, publicari fecit.

CORFINIUS (Frid.) scripsit de obitu Alberti Frid. Principis Brandenb.

CORITIUS (Joh.) omoium literatorum carminibus celebratus, & *leporum omnium pater* appellatus est. Conveotum Romæ & quoddam rei literariæ certamen instituit quotannis Divæ Annæ festo, longaq; annorum serie celebravit. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. Lit. pag. 170*.

CORINNUS, Κόριννος, Homero antiquior & Palamedis discipulus fuisse dicitur. *Suidas* primum Iliadem: item, bellum Dardani adversus Paphlagonas carmine composuisse tradit. Vid. *Scholiastes Nicandri, pag. 3*.

CORINTHUS, Κόρινθος, Grammaticus, scripsit librum de Dialectis ad Studium. Eum *Henricus Stephanus* edidit.

CORIOLANUS (Ambros.) exaravit orationes.

CORIOLANUS (Fr.) Longus, Capuccinus, Anno 1619. claruit. Extat ejus Summa Theologiæ, ex operibus S. Bonaventuræ compacta, variisque annotationibus illustrata: ut & Tract. de Casibus reservatis juxta regulam decreti Clementis IIX. Regularibus præscriptam: item, Summa Coociliorum. Videatur *Waddingus, in Scr. Ord. Min. pag. 114*.

CORIPPUS (Crescoinius) Africanus, Grammaticus, tempore Justini II. Imperatoris, An. Chr. 565. claruit. De laudibus Justini carmine heroico 4. libros composuit. Primus eos edidit notisq; illustravit *Mich. Ruizius Assagrius* Celtiber. *Caspar Barthius*, *Adv.* 55. 2. meminit, Corippum quoque scripsisse opus Johannidos, idq; Viennæ servari autumat. *Joh. Cuspinianus in Vitis Cæsarum* ex illo opere aliquot versus adducere solet. Vid. *Olearius in Abaco*, *pag.* 121. *Barthius in Claud. pag.* 6. 495. 1258.

CORIUS (Bernhardin.) Mediolanens. Anno 1499. obiit. Reliquit Chronica rerum Mediolanensium. Vid. *Jovius in Elog. numero* 58. In sepulcro ejus tale inscriptum carmen legitur:

Bernhardine, tibi Insubres debere fatentur
Non minus ac magno Roma superba Tito.

CORIUS (Haymo) Concordantias morales locorum pugnantium Vet. & Nov. Test. Tomis quatuor, Mediolani, An. 1653. fol. complexus est.

CORMERIUS (Thom.) edidit Codicem Juris civilis Gallico-Romani, Genev. An. 1602. fol.

CORNACHINUS (Marcus) methodum curandi per pulverem, Anno 1620. typis mandari jussit.

CORNACHINUS (Thom.) struxit Tabulas Medicas, Patav. An. 1605. Vid. *Linden. pag.* 438.

CORNÆUS (Ant.) JCtus, de Absolutione forensi commentatus est.

CORNÆUS (Melch.) Anno 1652. vixit. Edidit nonnulla contra Dorscheum & Seldium.

CORNÆUS (Tit.) Politica reliquit, quæ Urbini cum infinitis aliis codicibus manu exaratis studiose conservantur, teste *Naudæo*, *in Bibliogr. Polit. pag.* 72.

CORNARIUS (Diom.) An. 1565. claruit. Collegit observationes Medicinales.

CORNARIUS (Joh.) Zwiccaviensis, magni nominis Medicus, An. 1558. obiit. Multos Theologos & Medicos Græcos Latine transtulit; ex illis Basilium, Epiphanium, Chrysostomum: ex his Hippocratem, Galenum, Aëtium, Æginetam. Jenæ obiit, ibique sepultus est. Lepidum est, quod *Mich. Barthius in Comm. ad Bucol. Virg. in præfat.* refert: Commemoravit (inquit) de suo nomine ipse clarissimus vir, Janus Cornarius, quid factum sit, ut hoc Germanico & patrio non respondeat. Nomen ei fuit in lingua patria *Hanbot*, vel ut plenius dicamus, *Hagenbot*, quod sonat & denotat Cynosbati fructum: quem cum non satis ea in re peritus neq; diligens Præceptor quidam ejus *Cornorum* appellatione recte reddi posse falsò opinaretur, vertens hoc (ut plurimi ambitiose solent) *Cornarii* nomen ei indidit: ac puero *Corna* esse Latinis Cynosbati fructus illos, quos *Hagenboten* nos nominamus, imperito adhuc persuasit; in qua opinione cum ille longo tempore deinceps, multum tribuens suo Præceptori, mansisset; sero tandem agnovit errorem, & quidem tumdemum, cum jam inclaruerat Cornarii nomine ita, ut retinere etiam tamdiu usurpatum, quàm serò immutare, postea videretur consultius. Hæc *ille*.

CORNARIUS (Aloys.) librum de vita sobria, An. 1561. Patav. luci exposuit.

CORNARIUS (Jan.) Theol. Vitem viniferam tribus libris concinnavit, Anno 1615.

CORNARIUS (L.) An. 1557. obiit. Vid. *Ghilinus*, *vol.* 1. *pag.* 158.

CORNAX (Matth.) à Medla, Philosophus & Medicus, scripsit Enchiridion Medicum, Bas. An. 1564. Videatur *Linden*, *pag.* 448.

CORNAZANUS (Ant.) Placentinus, An. 1490. claruit. Expressit carmine vitam B. Virginis Mariæ. *Hieron. Magius*, *l.* 1. *Var. lect. c.* 1. eundem de re militari allegat.

CORNAZANUS (Barn.) JCtus, Decisiones Rotæ Lucensis, Anno 1600. fol. publicavit.

CORNELIANUS, Κορνηλιανὸς, contra Berenic. à *Stobæo*, *serm.* 4. *pag.* 54. allegatur.

CORNELIOLUS, Italus, de Agricultura egregium opus post se reliquit, teste *Pansirolo*.

CORNELIUS Celsus, totum corpus rei rusticæ quinq; libris complexus est, teste *Columella l.* 1. *c.* 1.

CORNELIUS Gallus, Forojuliensis, poëta, tempore Augusti floruit. Primus Ægypti præfectus sub Augusto constitutus est. Damnatus à Senatu ipse sibi manus violentas intulit. *Servius Honora-*

noratus tradit, ipsum quatuor libros Amorum de Cytheride amica composuisse. Elegiæ, quas nonnulli Cornelio Gallo tribuunt, rectius alii *Maximiano*, barbaro poëtæ, adscribunt. *Barthius in 2. Theb. Stat. pag. 527.* Citin quam vulgò Virgilii esse statuunt, *Cornelio Gallo* tribuit.

CORNELIUS Longinus, Κορνήλι© Λογγῖν©, inter Græcos poëtas nomen obtinet. Vid. *Anthol. l. 6. cap. 7.*

CORNELIUS Nepos, tempore Julii Cæs. clar. Scripsit libros illustrium virorum, ex quibus habemus XXII. exterarum gentium Imperatores. Eos libros quidam *Æmilio Probo* tribuere malunt, teste *Vossio*. Nepotis fragmenta *Andr. Schottus* collegit. Vid. *Jonsius, de Scr. H. Ph. 2, 18. Casp. Barth. in 2. Theb. Pap. p. 331.*

CORNELIUS Max. vetus JCtus, responsa reliquit. Ea *Serv. Sulpitius* citat, *Alfeno* teste. Vid. *Bertrandus, pag. 183.*

CORNELIUS Severus, inter Epicos poëtas refertur. Vid. *Fabius, lib. 10.*

CORNELIUS, Papa, An. 253. passus est. Ei epistolæ tribuuntur. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Diss. pag. 235. Olearius in Abaco, pag. 120.*

CORNELIUS (Andr.) Friso, Anno 1589. obiit. Condidit Chronicon Frisiæ.

CORNELIUS (Luc.) edidit Monarchiam Solipsorum.

CORNELIUS (Pet.) Hisp. res Flandricas scripto complexus est.

CORNELIUS (Thom.) Consentinus, Progymnasmata Physica, Anno 1665. publicavit.

CORNERUS (Christ.) Francus, Theol. D. A. 1594. obiit. Erat unus ex autoribus libri Concordiæ. Scripsit in Psalmos: in Symb. Athanasii: In epistolam ad Galatas, &c. Vid. *Becmannus in præfat. Bibl. Francof. pag. 49.*

CORNERUS (Dav. Greg.) edidit Promtuarium Catholicæ devotionis, Viennæ, An. 1645.

à CORNETO (Sal. Tib.) JCtus, composuit Formularium instrumentorum juxta stilum Curiæ Romanæ, Bracciani, An. 1645. Item, Practicam judiciariam.

à CORNETO (Tancredus) Anno 1220. floruit. Fertur construxisse Provinciale, in quo omnes provinciarum episcopi recensentur. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. 3, 4.*

CORNEUS (Pet.) struxit Theologiam Scholasticam & Moralem, duobus Tomis, Bambergæ, An. 1671. fol.

CORNEUS (Pet. Phil.) Perusinus, JCtus, natus est, An. 1385: obiit, Anno 1462. Edidit quatuor volumina Consiliorum. Vulgò *doctor subtilis* salutatus est, inquit *Panzirolus, l. 2. c. 95.* Vid. *Obilinus, vol. 2. pag. 218.*

CORNHERTIUS (Theod. Volchardus) Theol. Batavus, An. 1599. obiit. Scripsit in Justum Lipsium.

CORNHUSIUS (Guilh.) Flander, Pandectarum Juris partitionem, An. 1585. luci tradidit.

CORNIFICIUS Longus, scriptor Romanus, in Minervæ mythologia, citatur à *Festo*: in Nonensilium dearum, ab *Arnobio, l. 3.* in Jani, à *Macrobio 1. Sat. 9.* qui Etymorum libros ab eo scriptos autumat. Longum cognomine citat *Servius in 2. Æn.* Ætas liquere potest ex *Philargyrio in Eclogam 3.* qui eum ex Virgilio auditum aliquid literis commendasse memorat. Vid. *Casp. Barthius in 4. Theb. Pap. pag. 1115.*

CORNIFICIUS (Lucius) A. U. C. 719. claruit, &, teste *Fabio lib. 3. c. 1.* Rhetoricam docuit. Huic *Pet. Victorius, Ant. Muretus, Car. Sigonius, & Ant. Riccobonus* libros quatuor Rhetoricorum ad Herennium tribuunt. Vid. *Vossius de Const. Rhet. pag. 92.*

CORNUTUS, Κορνοῦτ©, Philosophus, Θεωρίαν, quæ vox sæpius allegoriam denotat, condidit. Vulgò *Phornutus* vocari solet, sed falsò. *Cornutus*, verum ejus scriptoris est vocabulum: eoq; eum citat autor Etymologici Græci, in ζεύς. Vid. *Barth. in 1. Theb. Pap. pag. 29.* Ejus libellum ante sex septemve hæc secula Malarino interprete in Lat. linguam translatum, se conspexisse, idem *Barthius in 2. Theb. pag. 401. aff.*

CORNUTUS (Ann.) Stoicus Philosophus, *Persii* præceptor, tempore Neronis Imp. claruit. *Suidas*, Leptiten vocat, i. e. Lepti, celebri Africæ urbe, oriundum. Juxta *Eusebium* à Nerone in exilium actus, juxta alios verò interfectus est. Scripsit multa Philosophica & Rhetorica, inquit *Suidas*. Rhetoricorum Cornuti, *Porphyrius interrog. in prædicamenta c. 43.* meminit. *Agellius, l. 9. c. 10.* libros ejus de figuris sententiarum allegat.

allegat. Commentariorum in Virg. *Macrobius 5, 9.* meminit, ubi eum vocat virum magnum & Græcarum literarum doctissimum. Vulgò commentaria prisca in Persium Cornuto tribui solent: *Hornius* tamen *in Hist. Phil. 4, 6.* autor est, in antiquissimis Codd. ea Acroni adscribi. Vid *Casaub. in Pers. pag. 360. Barthius in Claud. pag. 128. Cassiodorus in Tr. Orthogr. pag. 955.* ex Cnæo Cornuto, Grammatico, multa adducit, quæ ad Orthographiam faciunt.

CORNUTUS (Marcus) in Satira, à *Fulgentio in Mythol pag. 149.* allegatur.

CORNUTUS (Jac.) edidit Historiam plantarum Canadensium, An. 1635.

CORNUTUS (Pet.) Tabulas Historicas Henrici IV. An. 1615. edi curavit.

à CORONA (Matth.) scripsit de potestate infallibili sedis Apostolicæ, Anno 1668. Leod.

CORONÆUS (Dionys.) Anno 1546. claruit. Erat trium linguarum peritus. Vid. *Colomesius in Gal. Orient. pag. 7. Erasmus in Epistola quadam* eum Budæi simium appellat. *Simlerus* Dionys. Corronium vocat, & Actuarii librum de compositione medicamentorum recensuisse memorat.

CORONATUS (Melch.) in Aristotelem de Gener. & Corruptione, Antv. Anno 1624. commentatus est.

CORONELL (Ant.) scripsit quæstiones Logicas, An. 1511. Lugd.

CORRADINUS (Aloys.) Patav. JCtus, An. 1618. obiit. Edidit seriem Cæsarum ex numismatibus.

CORRADUS (Joh Bapt.) composuit Responsa ad cujuscunq; generis casus conscientiæ, Perus. An. 1596.

CORRADUS (Marius) edidit 13. libros de Latina Lingua, Bonon. Anno 1575. in 4.

CORRADUS (Sebast.) professor Bononiensis, An. 1556. obiit. Videatur *Thuanus, l. 17.*

CORRADUTIUS (Rud.) Notas ad Mahomedis Bassæ Epistolam addidit.

CORRANUS (Anton.) Hispalensis, in Ecclesiasten: item, in Epist. Pauli ad Roman. commentatus est.

CARREAS (Thomas) carmina condidit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 770. Ghilinus, vol. 2. pag. 233.* Lusitanum facit, & Anno 1595. obiisse, tradit. Addit, edidis se quinq; libros de Eloquentia: unum de Epigrammate, &c.

CORREGGIAJUS (Marcus) An. 1592. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 162.*

à CORREI (Simon) Neapolitanus, Anno 1554. obiit. Collegit Pandectas Legis Evangelicæ.

CORROZETUS (Ægid.) Apophthegmata Heroica, An. 1631: item, Antiquitates Parisienses publicavit.

CORRUNUS (Joh.) scripsit in Baptistæ Mantuani exhortationem ad Principes Christianos, A. 1507.

CORSELIUS (Gerh.) Leodiens. JCtus, An. 1636. obiit. Reliquit Indicem legum & capitulorum selectiorum: commentarium in Cod. Justinianeum: Consilia & Orationes. Vid. *Vernulæus in Acad. Lovan. pag. 298. Valer. Andreæ in Fast. Lovan. pag. 202.*

CORSERIUS (Joh.) JCtus, Decisiones Capellæ Tholosanæ, A. 1575. edi fecit.

CORSETTUS (Ant.) Siculus, JCtus, Singularia exaravit.

CORSETTUS (Barth.) edidit Praxin S. rituum, Bruxell. An. 1656.

CORSETTUS (Octav.) Consilia Feudalia cum Annotat. Petri Corsetti, Panormi, fol. An. 1616. typis commisit.

de CORSINIS (Thom.) scripsit Consilia Matrimon.

CORSINUS (Accurs.) Bergomas, natus est, A. 1549: obiit, A. 1630. Extat ejus opus de aucupio, venatione piscium, &c.

CORSINUS (Phil.) Bergomas, de quæstionibus scripsisse dicitur.

CORSIUS (Rein.) An. 1584. obiit. Texuit tres libros Indagationum Juris: item, librum de privata reconciliatione. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 205.*

CORTACIUS (G.) composuit Trutinam medicinæ de neglecta sanguinis missione in Febri, Patav. An. 1654.

CORTE (Matth.) Ticinensis, An. 1544. obiit. Exaravit librum de Prandiis: de modo Cœnæ, &c. Vid. *Ghilinus, vol 2. pag. 595*

de CORTESIIS (Alb.) Consilia Matrim. collegit.

CORTESIUS (Alex.) scripsit de laudibus Corvini, Hungariæ Regis, An. 1531.

CORTESIUS (Greg.) Mutinensis, Anno 1548. obiit. Reliquit librum Epistolarum, cui additur dissertatio, quod Petrus fuerit Romæ. Prodiit Venetiis, Anno

An. 1573. in 4. Scripsit etiam de potestate ecclesiastica. Vid. *Saussay, pag. 74.* *Marus in Casinensib. pag. 97.*

CORTESIUS (J. Bapt.) Bonon. Medicus, An. 1634. obiit. Composuit 10. decades Med. Miscellaneorum: tres partes Practicæ Medicæ: Chirurgiæ absolutam institutionem, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 139.*

CORTESIUS (Paulus) librum de Cardinalatu, An. 1510. publicavit.

CORTESIUS (Pet.) edidit Discursum Astronomicum, Panormi, An. 1642.

CORTESIUS (T. Alex.) versiculis inclaruit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 779.*

CORTHUMMIUS (Just.) de morbo Attonito, An. 1672. commentatus est.

CORTHYMIUS (Andr.) collegit Florilegium Historicum sacro-profanum, Anno 1676. fol.

CORTILIO (Seb.) Ariminensis, vulgavit quinq; libros Institutionum Chirurgicarum, An. 1610. Videatur *Linden, pag. 537.*

de CORTONA (August.) scripsit librum titulo, Echo divina, An. 1609.

CORTONÆUS (Pet.) erat vir Græcè doctissimus. Vid. *Wolfius in Off. Ciceronis, pag. 747.*

CORTHUSIUS (Lud.) Patavinus, JCt. An. 1418. vivis excessit: Sine lacrimis, &cum lætitia funus suum celebrari jussit. Pompam funeris *Casp. Ens in Pausilypo* refert. Videatur *Guid. Panzirolus, in JCt. 2, 79.*

CORTUSIUS (Joh. Andr.) texuit Catalogum Horti Patavini, An. 1591.

CORVELLUS, edidit Institutiones Juris Anglicani, An. 1605.

CORVERUS (Joh.) Ruremondens. Anno 1566. floruit. Lamentationes Jeremiæ: item, Philonis libellum de Nobilitate Latino carmine reddidit. Videatur *Sweertius, pag. 433.*

CORVILIUS, à *Boccatio, in Gen. Deor. l. 2. c. 12.* allegatur.

CORVINUS (Mesallá) vetus autor, scr. de Augusti progenie. Liber superest.

CORVINUS (Andreas) ex quatuor ultimis Centuriis Magdeburg. notus est.

CORVINUS (Andr.) Lipsiæ Eloquentiam professus est. Extat ejus fons Latinitatis. Vocabula propria, quæ in parte secunda occurrunt, non á Corvino, sed á *J. C. Merckio* collecta sunt. Vid. *Zeillerus, part. 3. de Hist. pag. 213.* Edidit etiam Philippicas.

CORVINUS (Ant.) A. 1539. vixit. Scripsit Colloquia Theologica: item, de miserabili Anabaptistarum Monasteriensium excidio, ad G. Spalatinum. Vid. *Simon Schardius, vol. 2. Germ. Scr. pag. 314.*

CORVINUS (Elias) Joachimicus, Anno 1568. claruit. Reliquit Josephlados libros quatuor: Christi & Josephi collationem: Summam doctrinæ Christianæ: Venetorum Ducum historiam: Elegias & Epigrammata. Confer *T. 2. Germ. Delit. pag. 932.*

CORVINUS (Joh. Arn.) Remonstrans, An. 1616. claruit. Pugnavit stilo adv. *Pet. Molinæum.* A Theologis ad JCtos transiit, & in Codicem commentatus est.

CORVINUS (Laur.) Novoforensis, struxit Cosmographiam: item, Carmina. Vid. *T. 2. Delit. Germ. pag. 935.*

CORVINUS (Wolfg.) An. 1614. Lipsiæ obiit.

CORVUS, Rhetor, Scholam Romæ tenuit, & inter alia declamavit, liberos non esse tollendos: & ob hoc accusatus est reip. læsæ. Vid. *Seneca in suasoria 2.*

COSCANUS (Osw.) Tirolensis, A. 1637. obiit. Edidit opusc. de conscientia tractanda. Vid. *Alegambe, pag. 381.*

COSCIUS (Franc.) Senensis, Anno 1556. obiit. Fecit Comment. in nonnullas Juris Canonici rubricas. Vid. *Panzirolus, in JCt. pag. 476.*

COSCONIUS, Grammaticus, á *Varrone, l. 5. de Lat. Ling.* & *Solino, c. 7.* allegatur.

COSELIUS (Henr.) JCtus, de Secessionibus commentatus est, An. 1650.

COSINUS (Capitanus) h. t. claret. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 421.*

COSINUS (Richard.) condidit Politiam Ecclesiæ Anglicanæ, Hagæ, An. 1661.

COSMAS, Κοσμᾶς, Hierosolymitanus, cognomine Hagiopolita, tempore Leonis Isauri floruit. Ejus Hymni 13. in Bibliotheca Patrum occurrunt. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 120.*

COSMAS (Mechanicus) inter Gr. poëtas collocatur, in *Anthol. l. 4. c. 8.*

COSMAS, Pragensis, An. 1100. vixit. Res Bohemicas 3. libris complexus est.

COSMES, Κόσμης, ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν, á *Scholiaste Apollonii, pag. 225.* allegatur.

á COSMIN (Bened.) Polonus, scripsit

Lat.

Lat. sermonis observationes: sermones sacros, &c. Videatur *Starovolsc. pag. 8.*

COSMUS (Megallanus) Josuam, Anno 1612. notis illustravit.

COSMUS (Steph.) Orator Reip. Venetæ, vitam Morisini Card. An. 1676. literis mandavit.

COSPUS (Barthol.) Bononiens. An. 1502. claruit. Libellum Johannis Monachi de vita Alexandri Magni interpretatus est. Ea vita plerisq; Curtii editionibus præmitti solet. Verum totus ille liber è *Zonara* descriptus est. Diodori Siculi lib. 16. & 17. è Græco in Lat. quoque transtulit.

COSPUS (Jac.) Bononiens. Anno 1290. vixit. Reliquit quæstiones in Jus Canonicum.

COSPUS (Joh.) Bonon. teste *Simlero*, vitam Diocletiani Imp. è *Joh. Zonara* transtulit.

COSSARTIUS (Gabriel) Jes. Vid. *Valesius in Euseb. pag. 59.*

COSSEJUS (Henr.) Anglus, Anno 1336. obiit. In Apocalypsin Joh. triplices Commentarios confecisse dicitur. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 163.* vocat virum acuti & fervidi ingenii.

à COSTA (Christ.) Vide, ACOSTA.

à COSTA (Eman.) JCtus, An. 1560. claruit. Reliquit 2. libros selectarum interpretationum circa conditiones & demonstrationes. Videatur *Biblioth. Hisp. pag. 323.*

à COSTA (Gabriel) in Genes. cap. 49. item, in Threnos, Ruth, Malachiam & Jonam, An. 1641. commentatus est.

COSTA (Joh. Bapt.) composuit Tractatum de Quota & Rata, An. 1666. item, Tr. de facti scientia & ignorantia, Anno 1661.

à COSTA (Jos.) scripsit de promulgando Evangelio apud Barbaros, An. 1670.

COSTA (Manc.) edidit Consilium in materia Societatis.

COSTA (Steph.) condidit librũ de Ludo.

COSTABADIUS (Joh.) judicium de sapientia Salomonis, Anno 1648. item, Epigrammata Anno 1655. Salmurii emisit.

COSTÆUS (Joh.) Laudensis, An. 1603. obiit, relictis disquisitionibus Physiologicis, Anno 1559. editis. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 80.*

COSTÆUS (Joh. Franc.) Johannis filius, scripsit de voluntariis & non voluntariis actibus. Vid. *Ghilinus lib. cit.*

COSTALIUS (Pet.) JCtus, An. 1597. Adversaria in 25. priores libros ff. exaravit: item, Carmina. Vid. *T. 1. Del. Gall. p. 817.*

COSTANUS (Ant. Guib.) JCtus, scripsit de Sponsalibus, dote, &c. Anno 1597.

à COSTE (Hilar.) exaravit vitam Mar. Marsenni: vitam Franc. Picardi: vitas & elogia Reginarum, fœminarumque Principum & nobilium, Parisiis, A. 1630.

à COSTEN (Matth.) Polonus, vir doctissimus dicitur à *Starovolscio, pag. 26.* Extat ejus cohortatio ecclesiarum Sarmaticarum ad avitam religionem.

COSTERIUS (Henr.) Bruxellens. in carcere periit, An. 1619. Reliquit modum orandi Deum. Vid. *Sweertius, pag. 325.*

COSTERIUS (Joh.) Lovan. An. 1559. obiit. Superest ejus Comm. in Canticum Cant. Vid. *Sweertius, pag. 413.*

COSTERIUS (Joh.) Alostanus, An. 1580. obiit. Composuit Institutionem de exitu ex Ægypto & fuga Babylonis, teste *Sweertio.*

COSTERUS (Abrah.) texuit vindicias loci Gen. 3, 15. An. 1614. Leydæ.

COSTERUS (Franc.) Anno 1609. obiit. Scripsit Enchiridion controversiarum: item, Meditationes de quatuor novissimis. Vid. *Alegambe, pag. 118.*

COSTERUS (Joh.) Theoriam & Praxin affectuum corporis humani, An. 1675. edidit.

COSTUS (Pet.) A. 1544. claruit. Vulgavit paraphrasin Chaldaicam Ecclesiastis, Lugd. An. 1534. Vid. *Colomesius, in G. O. pag. 245.*

COTELERIUS (J. Bapt.) Professor Regius Linguæ Gr. Chrysostomi 4. homilias in Psalmos & interpretationem Danielis, Paris. An. 1661. edi curavit.

COTERÆUS (Claud.) Turonensis, de Jure & privilegiis militum scripsit. Extat *T. 16. Tract. tract.*

COTERUS (Matth.) Apocalypsin Notis illustravit, Salmurii, An. 1615.

COTHMANNUS (Ernest.) JCtus, natus est, Anno 1557: obiit, Anno 1624. Reliquit Consiliorum quinque volumina. Vid. *Witte, in JCtis, pag. 94.*

COTHMANNUS (Joh.) Theol. Doctor Rostoch. natus est, An. 1595: obiit, Anno 1650. Edidit Tract. de S. Cœna: descriptionem fundamenti Papatus: librum

de Conjugio comprivignorum, adv. Bohlium. Vid. *Witte, in Theol pag. 747.*

COTMANNUS (Læv.) Gandensis, Anno 1592. floruit. Struxit Elegias & Epigrammata.

COTONUS (Anton.) Siculus, summam Ant. Dianæ composuit.

COTONIUS (Petrus.) Vide, COTTONUS.

COTOVICUS (Johann.) Ultraject. JCt. exaravit Itinerarium in Syriam, Anno 1619.

COTREAU (Joh.) fecit Tractatum de quiete & tranquillitate animæ.

COTTA, scripsit de Republ. Romana Latinè. Vid. *Athenæus 6, 8.*

COTTA (Bonavent.) JCtus, de Judiciis commentatus est.

COTTA (Cæs. Aug.) descriptionem pagi Castrodunensis, Anno 1604. edi curavit.

COTTA (Cattelianus) Mediolanensis, scripsit de Jurisperitis. Extat. *T. 1. Tract. tract.*

COTTA (Joh.) Veronensis, carmina composuit. Videatur *T. 1. Delit. Ital. pag. 814.* Item, Commentarium in Propertium, An. 1500. Vid. *Pierius Valer. de Inf. Lit. pag. 70. Jovius in Elog. numero 54.*

COTTERIUS (Matth.) Gallus, in Apocalypsin expositionem perpetuam adornasse dicitur. Edidit etiam exercitationem de Hellenistis & lingua Hellenistica, An. 1646.

COTTIGNON (Mich.) Catalogum Episcoporum Nivernensium in lucem emisit.

COTTON (Rob.) Vid. *Casaub. in prælegom. Exercit.* adv. Baronium.

COTTONUS (Ant.) Controversias celebres, Venet. 1661. publicavit.

COTTONUS (Joh.) scripsit de Magistratu & regimine.

COTTONUS (Petrus) Foresianus, Anno 1626. obiit. Edidit Institutiones adv Hæreses. Vid. *Thuanus, l. 132. Gramondus, l 15. Alegambe, pag. 377. Saussay, pag. 231.*

COTTUNIUS (Joh.) Κοττούνιος Beroënsis Græcus, Anno 1653. claruit. Carmina ejus Græca Anno 1653. prodierunt, Ludovico XIV. Galliarum Regi inscripta. Composuit etiam libellum de Epigrammate, An. 1632. In Aristotelis quoq; 8. libros de auditu, An. 1648. commentatus est. Patavii πρῶτον φιλόσοφον sese appellabat.

COTURIUS (Jul. Cæs.) Mathematicus Pragensis, demonstrationes fidei Catholicæ edidit: item, 18. Spectacula Heroum, Pragæ, An. 1672.

COVARRUVIAS (Ant.) Toletanus JCt. An. 1602. obiit. Salmanticæ jus publicè professus est. Græcas literas sine doctore didicit. Moliebatur Commentarium in 8. libros Politicorum Aristotelis, quem hæredes asservare dicuntur. Vid. *Biblioth. Hisp. pag. 306.*

COVARRUVIAS (Didac.) Toletanus, celebris JCtus, An. 1577. ætatis 65. obiit. In Salmanticensi Academia Jus Canonicum interpretatus est. Concilio Tridentino interfuit: inde Segoviensis Episcopus creatus est. Reliquit 3. libros variarum resolutionum. Videatur *Thuanus, l. 64. Bibl. Hisp. pag. 304. Ghilinus, vol 2. pag. 66.*

à COVARRUVIIS (Fr. Vallesius) Philippi II. Hisp. R. archiater, Compluti Philosophiam & Medicinam professus est. Condidit Sacræ Philosophiæ libros ad varia Vet. & Nov. Testamenti loca: 10. libros controversiarum tùm Philosophicarum, tùm Medicarum: Comm. in 4. libros meteorologicorum Aristotelis: Methodum medendi, 4. libris comprehensam, &c. Vid. *Bibl. Hisp. pag. 327.* Vide, VALLESIUS.

COVELLUS (Joh.) edidit Institutiones Juris Anglicani, An. 1630.

COUDENBERGIUS (Joh.) scr. de initio & progressu 7. dolorum B. Virginis, A. 1519.

COVENTRIENSIS (Gualterus) A. 1226. vixit. Condidit Chronicon Britanniæ.

COVETUS (Jac.) Parisiensis Theologus, An. 1608 obiit. Reliquit Apologiam de Justificatione.

COVILLONIUS (Joh.) Insulensis, Anno 1581. obiit. Extant ejus Assertiones in epistolam S. Pauli ad Corinthios. Vid. *Alegambe, pag. 233. Sanderus in Script. Flandr. pag. 93.*

COULEIUS (Abrah.) Anglus, struxit sex libros Plantarum carmine, An. 1668. Lond.

COULON (Lud.) Gallus, edidit Lexicon Homericum, Paris. An. 1653. Vid. *Alegambe, pag. 309.*

COURBOULET, de præterminatione physica, in 8. scripsisse dicitur.

COUR-

COURCELLIUS (Franc.) Ambianus, de sanguinis mittendi ratione commentatus est, An. 1593.

COURCIERUS, edidit Cylindrica & Conica, in 4.

COURSIER (Pet.) scripsit de Sectione superficiei sphæricæ, super superficiem Cylindricam, An. 1663.

COURTIN (Germ.) stylo adversus Paracelsum. Paris. An. 1579. usus est.

de la COURVE (Joh. Claud.) Paradoxa de nutritione fœtus in utero, An. 1655. publicari fecit.

COUSINUS (Germ.) JCtus, utriusq; Juris descriptionem composuit, Paris. Anno 1609.

COUTHONUS (Jac.) Acta colloquii Fontisbellaquei in lucem protulit, Anno 1603.

COUTINO (Joh.) Mariale tribus Tomis complexus est, An. 1661.

COUTUS (Sebast.) Lusitanus, in Conimbricensi Academia Philosophicas disciplinas professus est. Reliquit Logicam, quæ unà cum Cursu Conimbricensi excusa est. Vid. *Alegambe, pag. 419.*

COUUREUR (Mart.) Audomarensis, An. 1640. claruit. Duaci Philosophiam docuit. Composuit Catechismum doctrinæ Christianæ, in tres partes divisum.

COYET (Guil. J.) Vide COJET.

COYSSARDUS (Mich.) Bessanus, natus est, An. 1547: obiit, An. 1613. Edidit Thesaurum Virgilianum, in locos communes digestum: Comment. In Partitiones Ciceronis, &c. Videatur *Alegambe, pag. 342.*

COYTERUS (Volcherus) Groninganus, celebris Medicus, Norimbergæ praxin Medicam exercuit. Vulgavit Tabulas principalium corporis humani partium, & anatomicas exercitationes, A. 1573. Vide, KOYTERUS.

COYTTARUS (Joh.) scripsit de Febri purpurea, epidemiali & contagiosa,

CRABBIUS (Pet.) Machliniensis, Anno 1554. obiit. Extant ejus Concilia, tribus Tomis, teste *Sweertio*, comprehensa.

CRACENTHORPIUS (Rich.) Anglus, scripsit Logicam, Lond. An. 1641. Pugnavit etiam scriptis adv. Baronium.

de CRACOVIA (Matth.) texuit Tract. de eo, utrum expediat & deceat Sacerdotes continuare Missas vel Laicos frequenter communicare, Anno 1491.

CRACOVIUS (Georg.) JCtus, An. 1525. natus est. Vitam *Hier. Schurfi* JCti in literas transmisit.

CRADOKUS, de libertate Evangelica commentatus est.

CRÆSELLIUS (Joh.) Vilsecuensis, composuit Elogia Impp. Regum & Principum: item, virorum eruditione clarorum, An. 1584.

CRAGIUS (Nicol.) Ripensis, An. 1602. obiit. Struxit librum de Republica Lacedæmoniorum. Vid. *Vindingius, in Rest. Hafn. pag. 192.*

CRAGIUS (Thomas) Jus feudale commentario illustravit, Lond. An. 1655.

CRAGIUS (Tilem.) scripsit de Imagine DEI, An. 1549.

CRAMERUS (Andr.) de usu philosophiæ in Theologia nonnulla meditatus est.

CRAMERUS (Dan.) Retzensis, Historicus, Philosophus, poëta, orator & Theologus eximius, Anno 1600. obiit. Extant ejus Apologiæ contra Beurhusium & Stævartium: Scholæ Propheticæ: Tract. de Prædestinatione, regno Christi, Decalogo distinguendo, descensu Christi: Hæresiologia: Commentarius in universa Biblia: Emblemata sacra, &c. Vid. *Henn. Witte in Theol. pag. 410.*

CRAMERUS (Joh.) JCtus, edidit Compendium Criminale, An. 1675.

CRAMERUS (Joh. Jac.) Danielis filius, scripsit Classicum pœnitentiæ contra Rathmannum: item, Ecclesiasten Christianum de vanitate humanæ & Christianæ vitæ.

CRAMMERUS (Thom.) Notinghamiensis, Anno 1556. obiit. Edidit Tract. de Purgatorio: alium, de Justificatione, &c. Videatur *Jac. Verheiden, in Elog. præst. Theol. pag. 84.*

CRANEFELDIUS (Franc.) Noviomagus, JCtus, An. 1564. vivere desiit. Sexagenario major literas Græcas exemplo Marci Catonis discere cœpit sine doctore, quas ità feliciter tractavit, ut non tantùm Græcè scribere, sed & Græcè scriptos autores in Latinum transferre potuerit. Testis Procopius, cujus sex libros de Justiniani Imp. ædificiis latinè reddidit. Vid. *Sweert. pag. 242.* Confer *Lud. Vivem in August. de Civ. DEI, l. 19. c. 21.*

à CRANICHFELD (Ad. Piletzky) JCtus, scripsit de castigationibus & pœnis temporalibus & æternis, lapsum hominis concomitantibus, An. 1676.

CRANTOR, Κράντωρ, Solensis, Philosophus, Olymp. CXVI. claruit. Crantoris liber περὶ πένθους, i. e. de luctu Ciceroni in Lucullo laudatur. Meminit & *Plutarchus*, *in Consolatione ad Apollonium*. *Proclus l. 1. in Timaeum*, ipsum primum omnium in Platonem commentatum esse memorat. Vitam ejusdem *Diogenes Laërtius l. 4* exaravit.

à CRANTZBERG (Joh. Aug.) Astronomiam & Geographiam Practicam, Anno 1668. excudi curavit.

CRANTZIUS (Alb.) Vide, KRANTZIUS.

CRAPPIUS (Andreas) Preces carmine exprimere studuit.

CRASBEQUIUS (Joh.) Arscotanus Brabantus, An. 1610. obiit. In Regulam S. Benedicti commentatus est.

CRASIUS (Lud.) Professor Pragensis, edidit Speculum Passionis: prodromum vitæ: librum vitæ.

CRASSOTIUS (Joh.) corpus Philosophiæ Peripateticæ 2. voluminibus, Paris. An. 1630. complexus est.

CRASSUS (Hieron.) Utinensis, Tract. de tumoribus præter naturam, An. 1562. composuit.

CRASSUS (Jac.) de arte gladiatoria scripsisse dicitur.

CRASSUS (Junius Paulus) reliquit quæstiones naturales & Medicas. Vid. *Simlerus*.

CRASSUS (Nicolaus) elogia Patriciorum Venetorum illustrium, Venet. Anno 1622. contexuit. Vid. *Imperialis in Museo, pag. 205. Rhodius, de Script. supposit. pag. 23.* eidem Satiram, Nescimus quid serus vesper vehat, tribuit.

CRASSUS (Paris) Bononiens. duos libros de Cærimoniis Cardinal. & Episcop. in suis diœcesibus, Romæ, Anno 1564. edi curavit.

CRASTOVIUS (Andr.) Bellum Jesuiticum, An. 1594. publicavit.

CRATEPOLIUS (Pet.) Juliacensis, scripsit de Academiis, Anno 1593. Videatur *Sweertius*, *pag. 610. Saussay*, *pag. 184.*

CRATERUS, Κρατερὸς, Medicus, Olymp. CLXXXII. floruit. Meminit ejus *Cicero, in Epist. ad Attic.* & *Horat. l. 2. sat. 3.*

CRATES, Κράτης, Atheniensis, Comicus, Olymp. LXXXII claruit. Ex ejus Fabulis sequentes mihi observatæ sunt, Ἀντιφάνης, Γείτονες, Ἑορτὴ, Ἐπιστολαὶ, Εὐνεῖδαι, Ἥρωες, Θηρία, Λαμία, Πεδήται, Παιδιαὶ, Παρακαταθήκη, Πλοῦτος, Ῥήτορες, Σάμιοι, Συναριστῶσαι, Τολμαὶ, Χείρωνες, Φθονοῦσαι. Laudatur *Aristoteli* etiam in *libro de Poetica*. Fuit & alius CRATES Comicus, cui sequentes fabulas Θησαυρὸν, Ὄρνιθας, Φιλάργυρον *Suidas* tribuit.

CRATES, Mallotes, tempore Ptolomæi Philometoris vixit. *Suetonius libro de Claris Grammat.* eum Aristarchi æqualem fecit, & primum studium Grammaticæ in urbem Romam intulisse affirmat. Teste *Suida* Διόρθωσιν Iliadis & Odysseæ novem libris persecutus est.

CRATES, Pergamenus, res mirandas variarum gentium literis prodidit. Vid. *Plinius 7, 21.*

CRATES, Thebanus, Cynicus Philosophus, circa Olympiadem CXIII. claruit. Vulgò Θυρεπανοίκτης, id est, januarum apertor dictus est, quemadmodum *Plutarchus in Sympos. 8, 1.* refert. Nimirum Crates ille Athenis instar laris familiaris, ut loquitur *Apulejus 4 Floridor.* cultus est. Nulla domus ei unquam clausa erat: nec erat patrifamilias tam abditum secretum, quin eo tempestivè Crates interveniret. *Suidas*, ipsum Philosophica scripsisse perhibet.

CRATES, Thriasius, à pago sic dictus, tempore Alexandri M. vixit. Reliquit librum de Comœdia, teste *Laërtio*.

CRATEUAS, Κρατεύας, ἐν Ῥιζοτομικῷ à *Dioscoride, pag. 1.* & *Scholiaste Nicandri, pag. 45.* allegatur.

CRATINUS, Κρατῖνος, Atheniensis, veteris Comœdiæ poeta, Olymp. LXXXI. claruit. *Suida* teste, 21. Fabulas habuit, novies vicit. Ex fabulis ejus sequentes Ἀρχίλοχοι, Βούσιρις, Βουκόλοι, Δηλιάδες, Διδασκαλίαι, Διονυσαλέξανδρος, Δραπέτιδες, Θρᾷτται, Κλεοβουλίναι, Κρῆσσαι, Μαλθακοὶ, Νέμεσις, Νόμοι, Ὀδυσσεῖς,

Ὀδυσσῆς, Πανόπται, Πυλαῖαι, Πυτίνη, Πυθαγορίζουσα ἢ Ταραντῖνοι, Σερίφιοι, Τροφώνιος, Ὧραι, mihi innotuerunt. *Lucianus* eum inter longævos numerat. Sic enim ille *in Macrobiis*, *pag.* 832. Cratinus, poëta Comicus, septem supra xc. annos vixit, atq; sub finem vitæ cum docuisset fabulam *Pitynen*, eaq; victor evasisset, haud ita multò post mortuus est.

CRATINUS, Junior, itidem Comicus, Dramata conscripsit. Inter ea Γίγαντες, Θηραμένη, Ὀμφάλη, Τιτᾶνες, Ὑποβολιμαῖος, Χείρων occurrunt.

CRATINUS, JCtus, tempore Justiniani Imp. vixit, & unà cum aliis Pandectas in ordinem redegit.

CRATIPPUS, Κράτιππος, Historicus, Thucydidis æqualis, quæ à Thucydide omissa erant, teste *Dionysio Halicarnasseo*, supplevit.

CRATO (Joh.) à Crafftheim, celebris Medicus, natus est, An. 1519: obiit, Anno 1586. Tribus Imperatoribus, Ferdinando I. Maximiliano II. & Rudolfo II. ordine nunquam intermisso à consiliis Medicis fuit. Reliquit methodum Therapeuticam, & alia. Vid. *Thuanus*, *l.* 82.

CRAVEL (Alf.) Hisp. de antiquitate religionis & regulæ Basilii Magni scripsisse dicitur.

CRAVETTA (Aym.) Savilianensis, JCt. An. 1569. obiit. Edidit sex Tomos Consiliorum. Vid. *Guido Panzirolus*, *de JCt.* 2, 180. *Ghilinus*, *vol.* 2. *pag.* 9.

CRAUSERUS (Georg.) emisit Phosphorum Novi Testamenti, An. 1676. item, corollas Poëticas.

CREBSIUS (Andr.) Tirocinium Juris, Anno 1613. publicavit.

CRECCELIUS (Joh.) scripsit de origine & fundatione omnium ferè Monasticorum Ordinum, An. 1614.

CREDONIUS (Claud.) Annotationes in Græcas Budæi Epistolas, An. 1579. composuit.

CREGELIUS (Ernest.) Ulzensis, JCtus, A. 1628. natus est: obiit, A. 1674. Altdorffii Jura docuit. Disputationes varias habuit de variis materiis, ex. gr. de Justitia & jure: de lege regia Romanor. de Juris retorsione: de Jurisdictione forestali: de differentiis Juris Civ. & municipalis, &c. Vid. *Henning. Witte*, *in JCt. pag.* 541.

CREGUTUS (Anton.) edidit dissertationes in difficiliora S. Scripturæ Oracula, An. 1660. Item, Tractatum de sufficientia mortis Christi.

CREIDIUS (Hart.) composuit Meditationes in Epist. Apostol. An. 1665.

CRELLIUS (Fortunatus) Philosophus, An. 1599. obiit. Scripsit Isagogen Logicam: item, librum de Eucharistia.

CRELLIUS (Jac.) argumenta in omnes Vet. & Nov. Testamenti libros Græco carmine construxit, teste *Simlero*.

CRELLIUS (Johannes) Francus, natus est, An. 1599: obiit, An. 1642. In Matthæum: item in epistolam Pauli ad Galatas & Thessalonicens. commentatus est. Reliquit etiam Ethicam Christianam. In Photinianismum turpiter lapsus est. Vid. *Hoornbeck*, *T.* 1. *Socinianism. pag.* 65.

CRELLIUS (Mich.) emisit Syllabum Græco-Biblicum, An 1646.

CRELLIUS (Paulus) Islebiensis, Theologus, natus est, An. 1531: obiit, Anno 1579. Concinnavit Harmoniam quatuor Evangelistarum: opus Concordantiarum: item, Tract. de Justificatione. Vid. *Micrelius*, *pag.* 366.

CRELLIUS (Wolf.) scripsit de Pane vitæ vero.

CREMCOVIUS (Valent.) condidit Citharam Davidicam, An. 1617.

CREMENSIS (Fr.) JCtus, Singularia composuit.

CREMONINUS (Cæsar) Centensis, Philosophus, Anno 1620. claruit. Reliquit Apologiam Aristotelis, de Origine & Principatu membrorum, adversus Galenum: item, Tr. de Calido innato & semine. Extat & ejus liber de Cœlo: *Casp. Bartholinus in Præfat. Log.* Cremoninum vocat virum incomparabilem, & primarium Philosophum Patavinum, imò Europæum; solo tempore, neutiquam verò eruditionis acumine antecessoribus suis *Zabarella* & *Piccolomineo* posteriorem. Vid. *Imperialis in Museo*, *pag.* 173. *Rhodius in Scr. suppos. pag.* 25.

CREMUTIUS Cordus, Hist. tempore Augusti & Tiberii claruit. Scripsit de rebus Augusti: item, de bellis Civilibus. Vitam abstinentiâ finivit, iram Tiberii veritus, quòd C. Cassium Romanorum ultimum dixisset, uti *Tacitus*, 4. *Annal.* refert.

Mortem ipsius graphicè describit *Seneca in Consol. ad Marciam*, *cap. 62*. Libri ejus igni adjudicati, qui tamen à Marcia filia occultati & postmodum editi sunt.

CRENDELIUS (Ferd.) Germanus, Anno 1614. obiit. Edidit descriptiones floris Granadillæ.

CREON, κρέων, Tragicus, ἐν Οἰδίποδι, à *Suida* in θυμὸς memoratur.

CREOPHYLUS, Κρεώφυλος, Astyclis F. juxta quosdam Homeri præceptor fuisse dicitur. Alii eum Homeri generum faciunt. *Callimachus* ei carmen de capta Oechalia adscribit. Vid. *Suidas*. *Pausanias* Creophylum ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ quoq; adducit. Diversus est CREOPHYLUS, quem de finibus Samiorum *Athenæus* testem laudat *l. 8*.

de CRESCENTIIS vel CRESCENTIENSIS (Pet.) Bonon. An. 1280. floruit. De Agricultura commentatus est. Vid. *Quenstad. pag. 297*.

CRESCENTINAS (Ubertinus) A. 1470. claruit. Extant ejus Commentarii in Val. Max. & epistolas Cic. ad familiares. Vid. *autor Dialogi de reparat. L. L.* apud *Gif. in obs. Lat. L. pag. 413*.

CRESCENTIUS (Desid.) Ultrajectinus, scripsit de artibus reconditis regendi resp. & dominandi, An. 1657.

CRESCENTIUS (Jul. Bernh.) JCtus, edidit Tr. de Judæorum privilegiis.

CRESCENTIUS (Marc.) JCt. Decisiones Rotæ Rom. A. 1602. publici juris fecit.

CRESCIMBENIUS (Franc.) Bonon. An. 1608. floruit. Struxit librum Epigrammatum.

CRESCIMBENIUS (Hercul.) Bonon. An. 1596. claruit. Vid. *Bumaldus*.

CRESCONIUS, Episcopus Africanus, tempore Leontii Imp. floruit. Historiam eorum, quæ Johannes Patricius in Africa gesserat, hexametris versibus exposuit. Idem Concordiam Canonum in CCC. capita digessit. Breviarium Canonum Lutetiæ, An. 1609. prodiit.

CRESOLLIUS (Lud.) Aremoricus, Anno 1634. obiit. Condidit Anthologiam sacram: Vacationes autumnales: Mystagogum: Theatrum Rhetorum, &c. Vid. *Alegambe*, *pag. 309. Leo Allatius in A. U. pag. 184*.

CRESPETIUS (Pet.) Summam Fidei Catholicæ, Romæ, An. 1602. vulgavit.

CRESPINUS (Lud.) à Borgia, edidit quæstiones morales selectas, Lugd. A. 1660.

CRESPUS (Christ.) composuit Observationes, illustratas decisionibus, Antv. An. 1667.

CRESTONUS (Joh.) Anno 1480. vixit. *Simlerus* Carmelitam vocat, & Græcum Lexicon concinnasse memorat.

CRESWELLUS (Jos.) Jes. scripsit sub nomine Philopatri contra edictum Elisabetæ. Vid. *Braschius in Labyrintho Apostat. Alegambe*, *pag. 285*.

CREUXIUS (Franc.) exaravit Historiam Canadensem, An. 1625.

CREYGTO (Rob.) Anglus, Latinè transtulit Silv. Scuropulum de Concilio Florentino, An. 1660. fol.

CRIBELLUS (Leodrisius) Argonautica Orphei Latinis versibus expressit. Versionem istam *Aldus* Valerio Flacco accudit, & Cribelli cujusdam esse ait, cujus tamen se nomen nescire fatetur. Ego eum An. 1481. vixisse & Philelpho σύγχρονον fuisse invenio. Meminit ejus cum honore *Æneas Silvius*, *c. 49. de Europ*. Vid. *Voss. de hist. Lat. pag. 537. Reinesius in Epist. ad Daumium*, *pag. 176. Barth. in 3. Theb. Pap. pag. 773*.

CRICIUS (Andr.) Polonus, Anno 1537. obiit. Ligato scriptionis genere impensè oblectabatur. Elegias, epigrammata & librum epistolarum, ad imitationem Ovidii ad amicos conscripsit. *Erasmus in Ciceroniano*, *pag. 184*. ita ac eo censet: Andreas Cricius, Placensis Episcopus, prorsus ingenium habet, ut ille ait, In numerato, carmina pangit feliciter, felicior etiam in oratione soluta, præsto est ex tempore scribenti docta felicitas, sermo perpetua quadam orationis festivitate jucundus. Vid. *Starovolsc. pag. 10*.

CRINESIUS (Christoph.) Schlaccowald. An. 1584. natus est: obiit, Anno 1629. Altdorfi Theologiam docuit. Edidit Lexicon Syriacum: item, Exercitationes Hebraicas. Vid. *Henn. Witte in Theol. pag. 331*.

CRINITUS (Petrus) Florentinus, tempore Maximiliani, Anno 1505. floruit. Reliquit libros de honesta disciplina: item, vitas poëtarum Latinorum. *Jovius in Elog. numero 55*. memorat, eum familiarius cum nobilibus adolescentibus versatum esse, idq; causam morti ipsius præbuisse. Nam aliquando post cœnam, dum

jocosè

jocosè rixatur, cantharo frigidæ à petulanti conviva perfusus obriguit, doloreq; contumeliæ in ἀκμῇ ætatis decessit. Carmina ejus leguntur *T. 1. Delit. Ital. pag. 823.* Crinitus dici voluit, cum antea *Riccius* à crispa patris coma dictus esset. Judicium *Scaligeri* de hoc homine vid. in *Notis* ad *Manil. pag. 34.* Confer *Gifan. in Obs. L. L. pag. 478. 481. 491. Salmuth. in Pancir. part. 1. pag. 77.*

CRIPIUS (Guil.) Hagiensis, carmina fecit. Vid. *T. 1. Delit. Belg. pag. 986.*

CRIPPÆUS (Bernh.) de animalium motu, Venet. An. 1566. scripsisse fertur.

CRISOLANUS, Mediolanensis Episcopus, vir Græcè doctus & Latinè, scripsit de Trinitate: Item, de Spiritu Sancto contra Græcos, teste *Simlero.*

CRISPINUS in Heraclea, à *Fulgentio in Mythologia, pag. 150.* allegatur.

CRISPINUS (Joh.) Atrebas, JCtus, edidit Lexicon Græco-Latinum, in 4. A. 1595. Item, Commentarium de Apostatis.

CRISPOLDUS (Tull.) In passionem Christi, Venet. An. 1547. commentatus est.

CRISPUS (Joh. Bapt.) Monopolitanus, (alii faciunt Gallipolitanum.) scripsit de ethnicis Philosophis caute legendis, Romæ, An. 1594. fol. Vid. *Dietericus, pag. 1. Bibl. Ant. pag. 117.*

CRISPUS (Jul. Cæs.) Sanctamauras, Patritius Cyprius, gratulationem ad Nicol. Troillum à Lessoth, Romæ, Anno 1606. habuit.

CRISTECUS (Theoph.) Bieczensis, Polonus, An. 1624. obiit. Edidit suppresso nomine librum carminum. Vid. *Alegambe, pag. 431.*

CRITHEUS, Κριθεύς, *Plutarcho lib. de solert. animal.* memoratur.

CRITIAS, Κριτίας, Atheniensis, Elegiam ad Alcibiadem composuit. Fuit etiam CRITIAS Atheniensis Sophista, de quo *Philostratus, in vit. Sophist. pag. 535.*

CRITIAS, de variis Rebuspublicis commentatus est. Meminit ejus *Clemens Alex. l. 1. Stromatum:* item, *Athenæus, l. 11.* Confer *Meursium in Misc. Lacon. 4, 19.*

CRIDODEMUS, Κριτόδημος, à *Plinio, hist. nat. 7, 56.* allegatur.

CRITOLAUS, Κριτόλαος, Peripateticus, regnante Ptolemæo Philometore, floruit. Ejus *Agellius 7, 14.* mentionem facit. Ab hoc diversus est CRITOLAUS Historicus, qui Epirotica scripsit: item, libros Φαινομένων, quos *Plutarchus in Parallel.* allegat. *Etymologici magni Autor* etiam CRITOLAI Grammatici meminit.

CRITON, Κρίτων, Atheniensis, Socratis discipulus, ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογίαν, *Suida* teste.

CRITON, Medicus, tempore Artaxerxis Longimani claruit. Docuit artem κοσμητικὴν vel comtoriam. Ἀνακεφαλαίωσιν librorum ejus exhibet *Galenus, l. 1.* τ. κτ. τόπους.

CRITON, Naxius, Historicus, Octaeteridem, qua res per octennium gestæ continentur, composuisse dicitur. Quidam *Eudoxii* esse autumant. Vid. *Suidas.*

CRITON, Pieriotes Macedo, Historicus, scripsit Παλληνικὰ, Περσικὰ, Σικελικὰ, Συρακουσῶν κτίσιν: item, περὶ ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων, quemadmodum *Suidas* refert. *Idem* annotat, CRITONEM quendam Γετικὰ, i. e. res Getarum scripsisse. Dictus Κρίτων allegatur ab *eodem in* ἀρη & δεισιδαιμονία. Ejus nomen quoq; *Suidæ* restituendum in Βουτιαῖς, ubi vulgo Κρότων legitur. Confer *Stephanum Ethnographum*, in Γετία.

CRITONIUS (Jac.) Scotus, Anno 1583. ætatis 22. gladio transverberatus est. Fertur Philosophus & Theologus fuisse insignis, qui de omnibus rebus promtissimè differere potuit. *Imperialis in Muséo, pag. 141.* seculi transacti monstrum appellat, & 10. linguarum peritia insignem fuisse memorat.

CROCARTIUS (Pet.) Bruxell. An. 1553. obiit. Extat ejus Comm. in Logicam & Physicam Aristotelis: item, in Thomam de Ente.

CROCHET (Carol.) Ethicam Paris. An. 1646. typis excudi fecit.

CROCIUS (Joh.) in Epistolas Paulinas commentatus est tribus Tomis, Anno 1663. fol.

CROCIUS (Joh. Lud.) composuit Antiweigelium: item, Anti-Becanum.

CROCIUS (Lud.) An. 1621. claruit. Edidit Apodixin Paræneticam de Messia: Tr. de perseverantia Sanctorum: ut & tract. de vera religione & Cath. Ecclesia.

CROCIUS (Lud. Mich.) Obadiam An. 1674. notis illustravit.

CROCIUS (Paulus) An. 1606. Martyrologium conscripsit, fol.
CROCQUETIUS (Andr.) Duacenas, An. 1580. obiit. Epistolam ad Romanos, & ad Hebræos commentariis illustravit. Vid. *Sweertius*, *pag.* 119.
CROCUS (Corn.) Amstelodamus, Anno 1550. mortuus est. Fecit Josephum Comœdiam. Partem Grammaticæ Græcæ Theod. Gazæ Latinè transtulit. Vid. *Sweertius*, *pag.* 183. *Alegambe*, *pag* 84 *Quenst. pag.* 121.
CROGERUS (Nicol.) struxit Amphitheatrum mortis, An. 1610.: item, Monomachiam Silvani & Opidani, An. 1608.
CROISSANT (Alb.) Leodienfis, A. 1638. claruit. Composuit 2. Satiras: quarum prior Studiosus non Studiosus: altera, puer malè moratus, vapulans à sene, inscribitur. Vid. *Alegambe*, *pag.* 548.
CROIUS (Joh.) Uticensis, Anno 1650. floruit. Sacras Observationes in Novum Testamentum: item, Specimen conjecturarum in quædam Origenis & Tertulliani loca emisit. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag.* 184.
de la CROIX (Carolus) Montepessulanus, An. 1630. obiit. Vid. *Alegambe*, *pag.* 68.
de la CROIX (Guih.) collegit Acta Episcoporum Carducensium, A. 1623.
de CROIX (Petrus) Paulinas, condidit tres libros de usu, miraculis & signis S. Crucis, An. 1604.
CROLACHIUS (Henr.) Gothanus, peculiarem libellum de Cultura herbæ Isatidis elaboravit, An. 1555.
CROLLIUS (Osw.) Wetteravus Hassus, An. 1609. vivere desiit. Adornavit Basilicam Chymicam.
CROMBACHIUS (Herm.) de cultu & iconibus trium Regum, An. 1672. fol. commentatus est.
CROMBECIUS (Joh.) Duacenas, A. 1626. vivere desiit. Extant ejus duo libri de Perfectionis studio. Vid. *Alegambe*, *pag* 234.
CROMERUS (Martinus) Warmiæ in Borussia Episcopus, A. 1589. obiit. Composuit 30. libros rerum Polonicarum. Christi resurgentis etiam Triumphum carmine heroico celebravit Vid. *Ghilinus*, *vol.* 2. *pag.* 194. *Starovolscius*, *pag.* 25. *Funcius*, *part.* 1. *Orb.* 717.
CROMERIUS (Thomas) quinq; libros de rebus gestis Henrici Regis, An. 1584. contexuit.

CROMMIUS (Adr.) Orschotanus, Anno 1631. claruit. Commentatus est in Genesin, Jobum, &c. Vid. *Alegambe*, *pag.* 5.
CRONEIN (Cisfrancus) de merito S. Mariæ, Anno 1646. Batcinone, scripsisse dicitur.
CRONENBURGIUS (Bernh. Dessenius) Coloniensis, Medicus, An. 1574. obiit. Reliquit libros de Medicamentorum compositione: item, de Peste. Vid. *Linden*, *pag.* 100.
CRONIUS, Κρόνιος, *Arnobio contra Gentes* allegatur. Vid. *Scheferus de Ital. Philosoph. pag.* 180. *Valesius* in *Eusebium*, *pag.* 121.
CROPACIUS (Casp.) Pelsinensis Bohemus, A. 1680. defunctus est. Condidit 2. libros Cunarum Christi: Enconium Viennæ Austriæ: Duces & Reges Bohemiæ, &c. Carmina ejus edita sunt Norimbergæ, An 1581. curante *Melisso*. Confer *T.* 2. *Delit. Germ. pag.* 945.
CROPERTIUS (Rob.) Atrebas, Med. Regimen sanitatis construxit, A. 1539.
CROSSEN (Rich.) scripsit de insipientia rationis humanæ, Gratia Christi destitutæ, in rebus fidei.
CROTTUS (Aet. Jul.) Cremonensis, Idyllia septem, Farraginum libros quatuor, Stromatum libros tres, Ferrariæ, Anno 1564. edi curavit. Confer *Tom.* 1. *Delit. Ital. pag.* 846.
CROTTUS (Barth.) edidit libellum Epigrammatum & Elegiarum, A. 1600.
CROTTUS (Joh.) Monteferrat. JCtus, tres libros Consiliorum, & Tract. de Test. composuit. Vid. *Tomus* 4. *Tract. tract.* De ipso Crotto *Guilb. Panzirolus*, *in JCt.* 2. 144. *Ghilinus*, *vol.* 2. *pag.* 124. legi poterunt.
CROWÆUS (Guil.) emisit Elenchum Scriptorum in S. Scripturam, An. 1672. in 8.
à vera CRUCE (Alf.) scripsit Speculum conjugat. Mediolani, An. 1599.
à CRUCE (Edmund.) Trecensis, A. 1604. obiit. Valuit carmine & versu. Reliquit epistolas & orationes: item, Tract. de officio divino quotidie celebrando. Vid *Carolus Visch. in Cist. Bibl. pag.* 87.
à CRUCE (Jacobus) Vide paulo post, Jacobus CRUCIUS, Bonon.
à CRUCE (Joh. Andr.) Venetus, Chirurgiæ universalis opus absolutum, An. 1596. publicari curavit.

CRUCÆUS (Emer.) Parisinus, conatus est in novo suo *Cinea* modum aperire, quo principes omnes inter se convenire possent, & pacem universalem stabilire, animi potius exercendi gratia, quàm quod rem unquam ita fieri posse arbitraretur; inquit *Naudæus* in *Bibliogr. polit. pag. 79.*

CRUCEJUS (Annibal) Mediolanens. vir raris ingenii & doctrinæ ornamentis excultus, An. 1577. obiit. Achillem Tatium de amoribus Clitoph. & Leucippes latinitate donavit. Carmina ejusdem habentur *T. 1. Delit. Ital. pag. 860.* Vid. *Thuanus, l. 64. Ghilinus, vol. 2. pag. 19.*

CRUCEMANIUS (Fr.) BibliothecamGallicam congessit.

CRUCIGER (Casp.) Misnensis, celebris Theologus, natus est, An. 1504: obiit, An. 1548. In translatione Bibliorum Lutherum plurimum adjuvisse dicitur: erat enim Græce & Hebraice doctus. Scripsit in Psalmos, in Johannem, & in Symbolum Nicænum. Vid. *Albinus in Chron. Misnens. pag. 352. Verheiden, pag. 4. Quenstad. pag. 230.*

CRUCIGER (Joh.) Harmoniam 4. linguarum Cardinalium magno studio & labore contexuit, An. 1616.

CRUCIUS (Jac.) Bononiensis, An. 1480. floruit. Elaboravit centum annotationes in varios Autores: quæ habentur, *T. 1. Lamp. Crit. pag. 649.* item, Annotationes in Ovidium. Vid. *Franc. Floridus, in Subcis. lect. 3. ult.*

CRUCIUS (Jacobus) Nucerinus, A. 1637. mortuus est. Scripsit de optima ratione gubernandi. Vid. *Alegambe, pag. 195.*

CRUCIUS (Joh.) Belga, An. 1650. claruit. Extant ejus Mercurius Batavus, & Suada Delphica.

CRUCIUS (Joh.) condidit carmen Heroicum in horum temporum calamitatem, An. 1604.

CRUCIUS (Jul. Cæs.) de Lira nuncupatus, Bononiensis, A. 1600. floruit.

CRUCIUS (Læv.) Aldenardinus, Anno 1548. vixit. Reliquit Florilegium Procerum Lat. Linguæ: Threnodiam in Criticos: Parænesin ad Christianos principes. Vid. *Sweert. pag. 505.*

CRUCIUS (Lud.) Olyssiponensis, Jes. An. 1604 obiit. Composuit poëticam Psalmorum interpretationem: item, Tragicocomœdias sacras; ex. gr. Prodigum, vitam humanam, Sedekiam, Monassem, Josephum, Polychronium. Vid. *Alegambe, pag. 310.*

CRUCIUS (Vinc. Alsarius) Genuens. edidit Vesuvium ardentem, Romæ, Anno 1632. item, Consultationem Medicam, An. 1629.

CRUDELIUS (Ars.) scripsit in prædicabilia Prophyrii, An. 1599.

CRUDERUS (Georg.) notis Institutiones illustravit, An. 1562.

CRUGERIUS (Joh.) An. 1616. obiit. Heptologium in Cruce; item, Meditationes sacras luci publicæ donavit.

CRUGERIUS (Pancratius) An. 1546. natus est. Francofurti Græcam linguam docuit, Ann. 1600. Fecit Orationes, Disp. & Carmina: item, Rescriptum ad Nagelii Astronomiam novam.

CRUGIUS (Joh. Dan.) sermones Theologicos miscellaneos, An. 1668. emisit.

CRUGOTIUS (Pet.) in Apocalypsin, An. 1625. commentatus est.

CRUMPA (Henr.) A. 1382. claruit. Reliquit determinationes Scholasticas. Hæreseos accusatus est, quod docuisset, corpus Christi in altaris sacramento esse solum speculum ad corpus Christi in cœlo. Vid. *Wareus, de script. Hibernic. pag. 73.*

CRUQUIUS (Jac.) An. 1578. vixit. Horatium Notis illustravit. Carmina etiam struxit. Vid. *Sweert. pag. 806.*

CRUSENIUS (Nicol.) Mosæ Traject. Anno 1629. Viennæ obiit. Extat ejus Monasticon Augustinianorum. Vid. *Sweertius.*

CRUSERIUS (Herm.) Medicus, A. 1563. vivis excessit. In Hippocratem præclaros Commentarios edidit. Galeni quædam & Plutarchi omnia multo fidelius, ut Critici existimant, quam *Guil. Xylander*, Latine reddidit. Vid. *Thuanus, l. 59. Sweertius, pag. 341.*

CRUSIUS (Balth.) Exodum, Tragœdiam An. 1605. publicavit.

CRUSIUS (Christoph.) JCtus, scripsit de Indiciis delictorum, An. 1668. fol.

CRUSIUS (David) Crimnizensis, Theatrum Hermetico-Hippocraticum, Anno 1616. fabricavit.

CRUSIUS (Jac.) Bambergens. An. 1617. obiit. Lutheranos scriptis subinde oppugnare in more habuit. Vid. *Alegambe, pag. 195.*

CRUSIUS (Jac. Andr.) de nocte & officiis noctur-

nocturnis, Anno 1660. de eminenti dominio Principis & Reip. An. 1666. de Jure detractionis & emigrationis: ut & de κυνοφορία, i.e. canum portatione An. eodem commentatus est.

CRUSIUS (Joh.) Bremensis, Anno 1639. claruit. Edidit Deliquium Astri inextincti, adversus Fr. Rom. Halium. Vid. *Alegambe, pag. 234.*

CRUSIUS (Joh. Paul.) Argentoratens. natus est, An. 1588: obiit, Anno 1629. Struxit Epigrammata: item, Drama de Crœso: & aliud, quod Heliodorum vocavit.

CRUSIUS (Martinus) A. 1526. natus est: obiit, An. 1607. Tubingæ Græcas literas docuit magnâ frequentia, ita ut ob auditorum numerum, cum aliquando Homerum legeret, auditorio accessionem adjungere necesse fuerit. Ob eruditionem summis viris per Germaniam, Italiam, Galliam, Hispaniam, Angliam, Sueciam, Daniam, Hungariam, Græciam, Turcîam, Ægyptum & Palæstinam passim innotuit. Multa conscripsit, adeo ut sint, qui eum 79. volumina reliquisse affirment. Ex his præcipuè laudantur ejus Annales Sueviæ, quos scripsit ἐν καλάμῳ, δημικῷ ἐν τῷ γράφειν ταχεῖ, ὃ καθεῖς. His adde Turco-Græciam Græcobarbaro stilo scriptam: item, Germano-Græciam. Jac. Herbrandi Compendium Theologiæ à Crusio etiam in linguam Græcam conversum est. Videatur *Thuanus l. 73.*

CRUSIUS (Paulus) scripsit de Epochis seu æris temporum & imperiorum. Vid. *Adrianus Beierus, in Rest. Jenens. pag. 982.*

CRUTSIUS (Joh.) Directorium Conscientiæ, Col. An. 1630. publicasse dicitur.

à CRUYCE (J. B.) Genealogiam Christi, per mundi ætates deductam, versibus, Antv. An. 1654. expressit.

à CRUZAMONTE (Lud.) gesta impiorum per Francos, Rhenopoli, An. 1643. literis mandavit.

CSIPKES (G.) Hungariam illustratam, An. 1655. imprimi curavit.

CTESIAS, Κτησίας, Cnidius, Medicus & Historicus, tempore Artaxerxis Memoriosi claruit, circa XCIX. Olympiadem. In Persia 17. annis versatus est. Persica 23. libris persecutus est: item, Indica, ex quibus *Photius* nonnulla decerpsit. *Harpocration* ei etiam Periplum Asiæ tribuit. Ctesiam *Plutarchus* vanitatis arguit. *Strabo* ait, tutius esse Homero & Hesiodo fidem adhibere, cum de Heroibus verba faciunt, quam Ctesiæ. De ejus scriptis *Meursius in Apollon. Dyscolum, pag. 120.* item, in *Cypro, pag. 163.* legi poterit. Confer *Thomasium, de plagio, §. 397.*

CTESIAS, Ephesius, quando vixerit, incertum est. Ei *Plutarchus* Περσίδα tribuit.

CTESIBIUS, Κτησίβιος, Historicus, tempore Ptolemæi Philadelphi R. floruit. Eum citat *Plutarchus* in vita Demosthenis. Meminit ejus etiam *Lucianus in Macrobiis, pag. 830.* Ex scriptoribus Historicis, inquit, Ctesibius centum & viginti quatuor annos egressus inter deambulandum mortuus est, sicut narrat Apollodorus in Chronicis. *Phlegon Trallianus* tamen CIV. annos vixisse asserit.

CTESIBIUS, Alexandrinus, tempore Ptolemæi Evergetæ II. qui aliter Physcon dicebatur, claruit. Juxta *Plinium l. 7. c. 37.* Pnevmaticam rationem & Hydraulica organa reperit. Scripsit de arte machinali. Vide, quæ de eo referant *Vitruvius l. 9. c. 9. & Athenæus, l. 4.*

CTESICLES, Κτησικλῆς, composuit Chronica, teste *Athenæo 6, 7.*

CTESIPHON, Κτησιφῶν, Βοιωτικά, i.e. de rebus Bœoticis: item, de arboribus & plantis, teste *Plutarcho in Parall. & lib. de fluminib.* commentatus est.

CTESIPPUS, Κτήσιππος, ἐν Σκυθικοῖς à *Plutarcho de flum.* allegatur.

CUBACHIUS (Quirinus) JCtus, condidit librum generalem Brocardicorum Dd.

de CUBITO (Wenc. Payer) scripsit consilium de peste: item, Tr. de Thermis Caroli IV. Vid. *Linden, pag. 583.*

CUCCHUS (Barthol.) Bergomas, reliquit Summam rerum Theologicarum juxta doctrinam Thomæ: item, Comm. in Danielem, Zachariam, Epistolas Canonicas & Apocalypsin.

CUCCHIUS (Joh. Bapt.) Medicus, natus est, An. 1558: obiit, An. 1639. Abstemius fuit & cælebs. Scripta ejus, tribus voluminibus contenta, omnimodam erudi-

eruditionem testantur. Vid. *Don. Calvus, pag. 222.*

CUCCHIUS (M. Ant.) Bergomas, JCtus, 4. libros Institutionum Juris Canonici: item, Juris Canonici Pentateuchum edidit.

CUCHLERUS (El.) dissertationem habuit de quæstione, utrum mundus vere, an autumno creatus fuerit, A. 1612.

CUDWORTH, Cantabrigiæ literas Hebraicas docuit. Scripsisse fertur contra Judæos.

CUELLAR (Henr.) edidit Comment. in Hippocratis Prognostica, A. 1543. fol. Vid *Linden, pag. 235.*

CUELLAR (Joh.) Hisp. An. 1635. obiit. Scripsit in priora 4. capita Johannis. Vid. *Alegambe, pag. 234.*

CUGNERIUS (Pet.) de Jurisdictione Ecclesiastica & Politica, Anno 1614 commentari cœpit.

de CUGNO (Guil.) inter JCtos refertur.

CUJACIUS (Jac.) magni nominis JCtus, An. 1590. ætatis 68. obiit. Mortuum laudavit *Claud. Marescalcus*, Senator Parisiensis. A *Pithæo* vocatur primus & ultimus Juris interpres, cui, quicquid puræ nativæque lucis ei scientiæ undecunq; accessit, ætas hæc debet & postera debitura est, teste *Thuano*, *l. 99.* Confer *Imperialem in Musæo, pag. 101. Tollium de Inf. lit. pag. 77.* Reliquit divinum Observationum opus, cujus singuli libri 40. capitibus absolvuntur.

CULEN (Henr.) Cortenbergensis, edidit collationem Jubilei vet. Hebræorum, & novi Christianorum, An. 1618. item, Tractatum de Decalogo.

CULMANNUS (Leonh.) An. 1548. vixit. Scripsit de sola fide justificante, Basil. item, Notas in epist. ad Titum.

CULPISIUS, Discursus mentis Theolog. An. 1669. edi curavit.

CULTELLINUS (Augustinus) Florentinus, An. 1651. claruit. Vid. *Aspasius in Bibliotheca Aprosiana, pag. 280. Gregorius Letus in Ital. regnante, pag. 377.*

CULTELLUS (Franc.) Bononiens. JCtus, An. 1592. floruit. Reliquit Consilia.

CULTELLUS (Maur.) composuit Tract. de Donationibus.

de la CULTRE (Jul. Cæs.) Bruxellensis, edidit demonstrationes Catholicas, quòd Luth. Ecclesia in essentialibus fidei articulis à primitiva Ecclesia dissentiat. Videatur *Alegambe, pag. 288.*

CULVERWELLUS, scripsit de Lumine naturæ.

CUMANUS (Raphaël) super Infortiatum ff. novum commentatus est.

CUMARINUS (Seraph.) Feltrensis, Anno 1566. vixit. Conciliationes locorum S. Scripturæ collegit.

CUMBERLAND (Richard.) librum de legibus naturæ, Londini, An. 1672. in 4. typis commisit.

CUMDIUS (Laurent.) Bibliothecam homiliarum & sermonum priscorum Ecclesiæ Patrum in Evangelia Dominic. & Fest. totius anni adornavit, quam post ejus obitum *Gerardus Mosanus* ad finem perduxit, An. 1588 fol.

CUMEL (Franc.) Dispp. in Thomam condidit, An. 1609.

CUMIA (Joseph.) JCt. scripsit de successione Feudali, An. 1609. Panormi.

CUNÆUS (Gabr.) Mediolan. examen Apologiæ Fr. Pultei pro Galeno, Anno 1584. publicavit.

CUNÆUS (Petrus) Flissingensis, celebris JCtus, natus est, An. 1586: obiit, Anno 1638. Fuit Latinè, Græcè & Hebraice doctissimus. Conscripsit animadversiones in Nonni Dionysiaca: Satiram Menippeam: & elegantissimum libellum de republ. Hebræorum. Vid. *Witte, in JCt. pag. 199.*

CUNDISIUS (Gothofr.) Theol. Jenensis, scripsit de Lege & Evangelio, An. 1649.

CUNELIUS (G.) edidit opusculum Astrologicum, An. 1590.

de CUNEO (Guilh.) JCtus, scripsit de Muneribus. Extat *Tom. 12. Tract.* tract. Item, de materia Securitatis.

CUNERUS, reliquit septem libros de Sanctis.

de CUNIGA (Franc.) Cantaber, A. 1614. obiit. Extat ejus Tract. de Trinitate. Vid. *Alegambe, pag. 104.*

CUNO (Jac.) edidit descriptionem automati Horologii astronomici.

CUNO (Matth.) JCtus, emisit Tr. de Pactis, An. 1592. Vid. *Becm. in Proleg. de Bibl. Francof. pag. 51.*

CUNRADINUS (Henning.) Hamburgensis, carmina exaravit. Vid. *T. 2. Delit. Germ. pag. 949.*

CUNO (Seb.) scripsit de Investitura feudi: item, de jure dotium.

CUP (Guilh.) Not. in Institutiones Justiniani;

ani edidit: item, Tr. de successionibus, Franeck. Anno 1651.

CUPELLINUS (Jul.) Bononiens. texuit Poëticum quadripartitum. Vid *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 179.*

CUPERUS (Franc.) calamo pugnavit contra Atheos, Roterod. A. 1676. in 4.

CUPERUS (Gisbertus) Consul Dauentriensis, An. 1670. claruit. Edidit tres libros Observationum Philologicarum. Promisit etiam Crepundia, teste *Spanheimio de Nuvism. pag. 358.*

CUPERUS (Rod.) scr. de unitate Ecclesiæ & Sacramentorum, Venet. A. 1588.

CUPERUS (Laurent.) Gerardimontensis, Anno 1594. obiit. Composuit libellum de dignitate hominis: & alium de quatuor novissimis. Extat & ejus Commentarius in Esther.

CUPPENERIUS (Chr.) Prutenus, JCtus A. 1500. floruit. Scr. in Authent. habita, Cod. ne filius pro patre: item, de usuris, montibus pietatis, & mercatura.

de CUPPIS (Torquatus) Romanus, Anno 1640. claruit. Habuit orationem de Passione Domini. Vid. *Alegambe, p. 439.*

CURÆUS (Joach.) Silesius, Medicus, natus est, An. 1532: obiit, Anno 1573. Condidit gentis Silesiæ Annales gravi judicio & sermone luculento: item, Tract. de sensibus & sensili. Mortuum *Ferinarius* laudavit. Videatur *Zeillerus, part. 2. pag. 45.*

CURCELLÆUS (Pet.) Candensis, Anno 1561. floruit. Vid. *Colomes. in Gall. Orient. pag. 28.*

CURCELLÆUS (Steph.) Genuensis, natus est, Anno 1586: obiit, Anno 1657. Mortuo parentavit *Arn. Pœlenburgius.* Scripsit contra Amyraldum; item, Quaternionem dissertationum Theologicarum. Opera ejus simul prodierunt, Amst. An. 1675. fol.

de nova CURIA (Fr.) Brugensis, An. 1562. obiit. Struxit tres Tomos sermonum. Vid. *Wadding. in Scr. O. M. pag. 525.*

CURIANDER (Abel) edidit vitam *Joh. Drusii* unà cum titulis scriptorum Anno 1616.

CURIATIUS Maternus, poëta, reliquit Medeam & Thyesten, quemadmodum ex *Scriptore de Causis corruptæ Eloquentiæ* apparet. Vid. *Glandorpius in O. R. p. 289.*

CURIEL (Joh. Alf.) in 1. 2. Thomæ, An. 1621. commentatus est.

CURIKE (Reinold.) JCtus, scripsit de Jure maritimo Hanseatico, An 1666.

CURIO (Cæl. Aug.) descriptionem belli Melitensis, Anno 1568. typis mandavit.

CURIO (Cæs. Secundus) Taurinalpinus, natus est, An. 1503: obiit, Anno 1569. ætatis 67. Philosophiæ & eloquentiæ studia per 23. annos Basileæ publicè professus est. Condidit Forum Romanum. Vid. *Thuanus, l. 46. Crusius in Germano-Græcia, pag 302.*

CURIO (Jac.) natus est, Anno 1497: obiit, Anno 1572. Heidelbergæ Medicinam docuit. Construxit Chronicon à C. O. usq; ad Annum Domini 1558.

CURIUS Fortunatianus, vitam Maximi Pupieni Imp. in literas redegit, teste *Capitolino.* Extant ejusdem Curii artis Rhetoricæ libri tres, opus eruditum, in quo Hermagoræorum doctrinam planè expressit. *Voss. de Nat. Rhet. pag. 94.*

CURIUS (Pet.) edita Gramm. Gr. & Latinâ, An. 1530. innotuit.

CUROPALATES (Joh.) Κυροπαλάτης, aliàs *Scylitzes* dictus, circa finem seculi xi. claruit. Superest ejus Compendium Historicum, quod ab Anno 811. incipit, & in Nicephoro Botoniate vel in A. 1078. desinit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 247. Thomasius, de plagio, §. 400.* Vide, SCYLITZES.

CURSIUS (Pet.) carmina elaboravit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 864.*

de CURTE (Luchus) JCtus, allegationes in materiam confinium edidit.

de CURTE (Rochus) JCtus, scripsit de Jure Patronatus, Venet. An. 1584. Vide, CURTIUS.

CURTERIUS (Joh.) Anno 1583. claruit. Hieroclis Philosophi Comment. in aurea Pythagoræ carmina Latinè interpretatus est.

de CURTILI (Bonus) Brixiensis, JCtus, scripsit de Nobilitate. Extat *Tom. 16. Tract. tract.*

CURTIUS (Quint.) Rufus, scr. X. libros de rebus Alexandri Magni, quorum duo priores periere. Quando vixerit, variant eruditi. Quidam sub Augusto vixisse existimant, ut *Pithœus & Bongarsius. Lipsius* eum Claudio coævum judicat. *Rutgersius l. 1. Var. lect. c. 19.* tempore Vespasiani vixisse, asserit. Alii ad tempora Trajani eum referunt. Cum

Rutger-

Rutgersio G. Joh. Vossius facit l. 1. de Hist. Lat. c. 28: Dissentit ab his omnibus Casp. Barthius, in Notis majoribus ad Claudianum, pag. 1164. ubi ita scribit: Ego Curtium cum toto flore eloquentiæ suæ non multo antiquiorem Claudiano nostro arbitror, utpote cujus dictio declamatorium acumen ad Panegyristarum affectiones jam dum inclinet, siquidem veritati præjudicia prævalere non sustineamus. Certè tam veterem esse, quam volunt plerique, minimè credidero, cum tot Grammaticorum nemo ullus ejus mentionem faciat, præcipuè non paucis in eo apparentibus dignis nota & observatione. Et quæ frons Quintiliano fuerit inter historicos istum non referenti; si ante eum vixisset? Minimè omnium eo eloquentiæ magistro antiquior est Curtius. Me si quis audiet, hæc verba (ex libro 10. Curtii: Proinde jure meritoq; Pop. Romanus salutem se principi suo debere profitetur &c.) de Theodosio exaudiet. Novum enim sidus novam domum innuit; duo filii firmitatem ejus: at antiquum jam imperium, imò penè exoletum verba illa, non ergò reviviscit solum, sed etiam floret. Contritum enim quodammodo tot tyrannorum incursibus & innumeris ante hunc principem tumultibus ab eo demum auctoritatem resumsit. Hæc ille. Alfonsus, Aragoniæ Rex, cùm aliquando graviter ægrotaret, Curtii historiâ lectâ, subitò convaluit, missisq; Medicis Curtium pro suo sospitatore agnovit, teste Antonio Panormitano.

CURTIUS Valerianus, Orthographus, à Cassiodoro de Orthogr. pag. 962. allegatur.

CURTIUS (Albertus) Monacensis, natus est, An. 1600. Conjurationem Alb. Fridlandi Latinè expressit, An. 1635.

CURTIUS (Bened.) Symphorianus, conscripsit 30. libros hortorum, Anno 1560. fol.

CURTIUS (Corn.) Bruxellens. Elogia virorum illustrium ex ordine Eremitarum S. Augustini, An. 1636. edidit: item, librum de Clavis Dominicis, An. 1622.

CURTIUS (Franc.) senior, Papiensis, JCt. An. 1495. obiit. Scripsit de Transactionibus. Epitaphium ejus tale occurrit:

Sacrarum interpres legum sanctissimus olim
Franciscus, patriæ gloria magna suæ,
Quem Probitas, quem cana Fides, pietasq; decora
Fecerat, hoc positum marmore corpus habet.

Vid. Guido Panzirolus in JCt. l. 2. c. 119.

CURTIUS (Franc.) junior, itidem JCtus, A. 1533. obiit. Reliquit opus de Feudis. Vid. iterum Panzirolus, l. 4. c. 154.

CURTIUS (Jacobus) Brugensis, JCtus, edidit tres libros Εἰκαστῶν, Anno 1554. Vid. Swertius, pag. 360.

CURTIUS (Jacobus) librum de Mathes. & Astronomiæ certitudine, An. 1616. exaravit.

CURTIUS (Lancinus) Mediolanens. An. 1490. claruit. Græcis & Latinis literis satis instructus fuit. Stilo utroq; scaber & obscurus Jovio in Elog. numero 60. visus est. Elaboravit silvas. Epigrammata ejus prodierunt Mediolani, An. 1521. fol. In libris Epigrammatum videre est (inquit Jovius) in multa duritie nonnunquam molles facetias, quæ risum falsè permoveant. Vid. Reinesius in Epist. ad Daum. pag. 15. & 26.

CURTIUS (Matth.) Papiensis, Medicus, An. 1544. ætatis 70. obiit. In Epitaphio dicitur Hippocratis & Galeni vindex, qui salutis augurium egit, medicinamq; excercendo & docendo ipse valens semper excoluit. Edidit in Mundini Anatomen explicationem: item, Methodum docendi.

CURTIUS (Nicol.) libellum scripsit de Medicamentis lenientibus, præparantibus & purgantibus, An. 1575.

CURTIUS (Nic.) Encomium urbis & universitatis Lovaniensis carmine elegiaco composuit.

CURTIUS (Rochus) Tigiriensis, JCtus, An. 1515. floruit. De consuetudine & Jure patronatus commentatus est. Vide, CURTE.

CURTIUS (Seb.) Theol. texuit fasciculum demonstrationum Theologicarum, An. 1672. item, libellum de fundamento salutis & articulis fundamentalibus, An. 1664.

CURTZIUS (Joh. Jac.) Pragensis, Anno 1638. claruit. Virtutes Ferdinandi II. Italicè expressit. Vid. Alegambe, pag. 251.

CUSANUS, vel, de CUSA, (Nicol.) Cardinalis, vir in omni literarum genere doctissimus, Mathematicus, Philosophus, Theologus, A. 1464. ætatis 63. obiit. Reliquit Cribrationem Alcorani: librum de docta ignorantia: Dialogum in principiū Genes. tantæ obscuritatis, ut vix à doctissimis possit intelligi. Vid. Ph. Labbe, T. 2.

Diss. pag. 116. Ghilinus, vol. 2. pag. 199. Olearius, pag. 326.

de CUSENTIA (Theoph.) in Apocalypsin de recidivo statu Ecclesiæ & triplici Væ commentari aggressus est.

CUSPINIANUS (Joh.) alias *Spiesbammer*, Sweinfurtensis, Philosophus, Medicus, Poeta, Orator, Historicus, An. 1529. quo Solimannus Viennam obsidere cœpit, obiit. Scripsit de Consulibus & Imperatoribus Romanorum: item, Historiam Austriæ. Vid. *Lambecius in Bibl. Vienn. l. 1. c. 36. & l. 2. pag. 1011. Ghilinus, vol. 1. pag. 81. Hanckius, part. 2. pag. 126.*

CUSTOS (Dom.) A. 1611. Stemmata Christianorum Principum in lucem emisit.

CUSTOS (Guil.) Lov. JCt. A. 1454. obiit. Tr. de usuris & annuis reditibus elaboravit.

CUSTOS (Joh.) Brechtanus, Anno 1526. obiit. Extat ejus Grammatica Lat.

CUTHENUS (Mart.) Historiam Bohemicam conscripsisse fertur.

CUTSEMIUS (Pet.) Clivo Vesaliensis, An. 1610. vixit. Edidit Apologiam pro Saxonia Catholica, Col. A. 1620. item, Tractatum de Calvini causa desperata.

CUVELIER (Mich.) annonam spiritualem condidit.

CUYCKIUS (Henr.) Culenburgensis, Episcopus Rurenus, Anno 1609. obiit. Extat ejus liber de anno Jubilæo: item, Speculum Concubinariorum. Vid. *Vernulæus in Acad. Lovan. pag. 280. & Val. Andr. in Fast. Lov. pag. 127.*

CYDIAS, Κυδίας, in oratione de dividendo agro Samio, ab *Aristotele in Rhetor, 2, 6.* allegatur.

CYDIPPUS, Κύδιππος, Mantinensis, ὑφηγήσεως τῶν εὑρημάτων, i. e. de inventione rerum, teste *Clem Alex. lib. 1. Strom.*

CYDONIUS (Baf. Zancharolus) Cretensis, Orationem de laudibus Thomæ Aquinatis, An. 1650. habuit.

CYDONIUS (Demetrius) Κυδώνιος, Thessalonicensis, seculo 14. circiter obiit. Scripsit de Processione Spiritus Sancti: item, de divinitate Filii, contra Eunomium. Vertit quoq; nonnulla Græcè, ut Thomæ Aquinatis Summam contra Gentes, ejusdemq; Summæ Theologicæ primam & secundam partem: ut & Richardi confutationem legis Mahumetanæ, & ipsummet Alcoranum. Vid. *Olearius, pag. 130.*

de CYGNE (Mart.) scripsit de arte Poetica: item, librum de explanatione Rhetoricæ, Colon. An. 1670.

CYLLENIUS Petianus, Κυλλήνιος Πεταιεύς, Græcus poeta, epigramma reliquit. Extat in *Anthologia, l. 1. c. 57.*

CYLLENIUS (Bernhardinus) Veronensis, composuit Comment. in Tibullum. *Casp. Barthius in 4. lib. Theb. Statii Papinii* ita annotat: *Cyllenii* labor multis locis illustrat clarius optimum poëtam (Tibullum) quàm ex ejus ævo sperari penè poterat. Edidit enim sua Commentaria Romæ, An. 1475. Pollicetur in fine longiora hypomnemata in Catullum & Propertium, Peregrinationum nomine inscribenda, si rectè mentem hominis capio. Vellem præstitisset. Delectant enim illi literarum renascentium athletæ, magnis viribus barbariem domare aggressi, etsi non faventibus semper successibus. Labor sanè talium multa pro his temporibus plana fecit. Quo cùm carere delicati nostri andabatæ volunt, submittere pristinis tenebris vexilla incipiunt brevi tempore amittenda. *Hæc ille.*

CYLLENIUS (Raph.) edidit Tabulas Rhetoricas, Venet. An. 1571.

CYNÆTHUS, Κυναιθος, Chius, Olymp. LXIX. vixit, & primus Syracusis carmina Homeri consarcinavit, publicèque recitavit, ut est apud *Anonymum in Descriptione Olympiadum.* Vid. *Scholiastes Pindari in Nem. pag. 256: item, Meursius de Archont. Athen. 2, 1.*

CYNNAMUS, Hist. Græcus. Vide, CINNAMUS.

CYNTHIUS, Cemetensis, poësi celebris factus est. *Autor Dialogi de Linguæ Lat. reparatione, p. 404.* Nec Cynthius Cemetensis (Æmiliano) Cimbriaco minor: ac nescio, an majorem etiam laudem in utroq; genere carminis adeptus. Fortassis idem est cum Cynthio Anconitano, de quo *Pierius Val. in lib. de J. L. pag. 154.*

CYNTHIUS (J. Bapt.) Ferrariens. Anno 1573. obiit, annos 69. natus. Reliquit prælectiones in Codicem, quæ prodierunt Lugd. Anno 1547. Videatur *Thuanus, l. 56.*

CYNTHOLZ (Joh.) Germ. JCtus, de consanguinitate commentatus est. Extat *T. 9. Tract. tract.*

CYNUS

CYNUS, Pistoriensis, JCtus, reliquit prælectiones in Codicem, quæ prodierunt Lugd. An. 1547. Vide, CINUS: item, SIGISBULDUS.

CYPARISSIOTA (Joh.) Κυπαρισσιώτης, cognomine Sapiens, seculo XI. vixit. Composuit Expositionem eorum, quæ de Deo dicuntur, 10. decadibus constantem. Eam primus edidit *Fr. Turrianus*, cum Scholiis, Romæ, An. 1581. Confer *Olearium in Abaco*, *pag.* 265.

CYPRÆUS (Joh. Adolphus) condidit Annales Ecclesiasticos Slesw. & Holsatiæ.

CYPRÆUS (Paul.) JCtus, A. 1600. floruit. De Jure Connubiorum, scripto tractavit. *C. Barth. in Claud. pag.* 1287. vocat non inhumanum, sed doctissimum JCtum.

CYPRÆUS (Stephanus) A. 1587. floruit. Texuit Genealogias Gallicas.

CYPRIANUS (Cæcilius) A. C. 250. Carthaginiensis Episcopus factus est. An. C. 260. martyrii corona decoratus fuit. Judicium de Cypriano honorificum apud *Lactantium l* 5. *Div Inst. c.* 1. occurrit, ubi eum ornatum in eloquendo, facilem in explicando, potentem in persuadendo fuisse tradidit. *Alstedius* Cyprianum vocat Christianorum Cæsarem. Scripta Cypriani *Bellarm. l. de Scr. Eccl. pag.* 42. enumerat, simulq; dubia ab indubitatis discernit. Vid. *Rivetus*, *T.* 2. *Oper. p.* 1093. *Olearius in Abaco*, *pag.* 123.

CYPRIANUS, Huergensis, A. 1560. obiit. Vulgo *Hispaniæ Phœnix* dictus est. Commentatus est in Jobum, Esaiam, Jeremiam, Nahum, Matthæum, Johannem & Apocalypsin. Vid. *Carolus Visch, in Cisterc. pag.* 73.

CYRIACUS, cognomine Antiquarius, Anconitanus, vixit tempore Friderici III. Vitas Imperatorum stilo expressit.

CYRIACUS, JCtus, quatuor Tomos controversiarum Juris edolavit.

CYRIANDER (Uranoph.) edidit Historiam meteorologicam, An. 1657. Est nomen fictum. Verus autor est *Hermannus*, Princeps Hassiæ.

CYRILLUS, Κύριλλος, Alexandrinus Episcopus, tempore Concilii Ephesini, A. C. 432. claruit Opera ejus Parisiis, A. 1605. duobus Tomis inclusa, impressa sunt. Vid. *Rivetus*, *Tom.* 2. *Operum*, *pag.* 1141. *Olearius*, *pag.* 124.

CYRILLUS quidam Glossarium Græco-Latinum condidit, quod extat. De quo ita *Barthius ad* 2. *Theb. Pap. pag.* 579. In Cyrilli Glossario Græco-lat. multæ sunt Latinæ voces, ab autore ad explanandas pressiùs Græcas confictæ. Quia tamen & ad Græcas, Horatii monitu, compositæ, & non abhorrent pleræq; Romæ genium, non dedigner eas vel isto auctore recipere, augendæ linguæ quæ ad transmarinam sanè paupercula est. *Hæc ille.*

CYRILLUS, Hierosolymitanus Episcopus, juxta *Bignæum*, A. 385. obiit. Composuit Orationes Catecheticas, teste *S. Hieronymo*. Vid. *Ph. Labbe*, *T.* 1. *dissert. pag.* 247. *Rivet. T.* 2. *Oper. pag.* 1104. *Olearius*, *pag.* 126.

CYRILLUS, Scythopolitanus. Vid. *Mallincrot. pag.* 18.

à S. CYRILLO (Thomas) Lusitanus, Anno 1637. claruit. Gloriam matris Ecclesiæ, An. 1638. fol. stilo celebravit.

CYRILLUS (Decius) scr. de iis, quæ Confessionario scitu sunt necessaria, A. 1642.

CYRINUS, Κυρῖνος, Nicomediensis, Sophista, à *Philostrato*, *in Vitis Sophist. pag. pag.* 569. commendatur.

CYRSILUS, Κύρσιλος, Pharsalius, *Straboni*, *l.* 11. *pag.* 530. memoratur.

CYRUS, Κῦρος, Panopolita, poëta, tempore Theodosii Junioris claruit. Epigrammata ejus nonnulla in *Anthologia Gr. Epigr.* occurrunt. Tandem Episcopus Cotyæi in Phrygia creatus est. Vid. *Suidas* in Κῦρος. Confer *Reinesium in Var. lect.* 3, 14.

CYRUS Theodorus Prodromus. Vide, PRODROMUS.

CYRUS (Matth.) artem moriendi, Anno 1613. excogitavit.

CYSATUS (Joh. Bapt.) Lucernensis, Helvetius, Mathesin Ingolstadii docuit. Edidit Mathemata anatomica de Cometa Anni 1618. Videatur *Alegambe*, *p.* 223.

CZANACIUS (Matth. Mart.) scripsit de Controversiis inter Jac. Martini & Keckermannum, An. 1625.

CZARADZKI (Greg.) compos. Syntagma Processus Judiciarii, Cracoviæ, An. 1612. Vid. *Starovolsc. pag.* 117.

CZECANOVIUS (Silv.) scr. de corruptis moribus Pontificiorum & Evangelicorũ.

CZERNOVICIUS (Joh.) sex libros de bello Pannonico, An 1619. publicavit.

CZOCHIUS (Andr.) JCtus, A. 1580. obiit, ætatis 62. Vid. *Justus in Chron. Franc. p.* 31.

D.

DABELUS (Marcus) Perſa, Romæ Arabicæ linguæ profeſſor, verſionem in 6. Canonis Avicennæ librum, textui Arabico parallellam, orbi literato communicavit.

DABERCUFIUS (Matth. Marc.) 2. libros quæſtionū Gramm. Gr. A. 1577. exaravit.

DACA (Alf.) Hiſp. Medicus, edidit 3. libros de ratione cognoſcendi cauſas & ſigna tam in proſpera, quam in adverſa valetudine urinarum, earumq; veris judiciis & prænunciatibus, Hiſpali, An. 1577. in 4.

DACA (Didacus) Colmenarienſis, Hiſp. in 2. caput Jacobi, An. 1626. commentatus eſt. Vide, DAZA.

DACHERIUS (Lucas) Quintinopolitanus, Spicilegium veterum Scriptorum, qui in Galliæ Bibliothecis, maxime Benedictinorum, latuerant, 4. Tomis, Pariſiis, Anno 1665. in 4. edi curavit.

DACHIUS (Sim.) Memelenſis, poëta, natus eſt, A 1605: obiit, A. 1659. In alma Regiomontana Univ. Poëſeos profeſſor fuit.

DACHRÖDEN (Caſp.) emiſit Ingenii luſum tempore luctus, An. 1621.

DACIER (Nic.) Trecenſis, Synopſin Methodicam omnium pharmacorum, Anno 1614. adornavit.

DACIUS, Medlolanenſis Archiepiſcopus, A. C. 1074. obiit. Reliquit Chronicon. Vid. *Ph. Labbe*, *T. 1. Diſſ. de Scr. Eccleſ. pag. 249. Olearius in Abaco, pag. 128.*

DACQUETUS (P.) Medicus, in Cornel. Celſum commentatus eſt.

DACRIANUS (Pet.) Abbas, ſeculo IIX. claruit. Condidit ſpeculum Monachorum. Vid. *Olearius, pag. 128.*

DACTIUS (Andr.) Florent. A. 1540. flor. Æluromyomachiam ſcr. Carmina ejus ex parte leguntur *T. 1. Del. Ital. p. 875.*

DADINUS (Ant.) de Ducibus & Comitibus Prov. Galliar. A. 1643. egiſſe dicitur.

DADIS, Δάδις, Græcus autor, Georgica compoſuit. Videatur *Varro l. 1. c. 1. & Columella 1, 1.*

DADIUS (Andr.) Medic. D. & inſignis Philoſophus, A. 1557. Viennæ clar. ibid; primus Quotlibetarius fuit, teſte *Edero, p. 91.*

DADRÆUS (Joh.) Locos communes ſimilium & diſſimilium congeſſit, A. 1594.

DAELHEMIUS (Mich.) Haſſelenſis Eburo, Lipſii familiaris, conſcripſiſſe fertur 36. Comœdias ac Tragœdias. Videatur *Swertius in Ath. Belg. pag. 564.*

DAES, Δάης, Coloneus, Hiſt. à *Strabone l. 13. pag. 612.* allegatur.

DAGONEAU (Joh.) Suſannam Danielicam, Paris. An. 1612. publicavit.

DAGONELUS (Pet.) edidit Regulas Saleſianas, Colon. An. 1660.

DAIMACHUS, Δαΐμαχος, Platæenſis, tempore Regis, Ptolemæi Lagi, floruit. Fuit unus è Comitibus Alexandri Magni. &, teſte *Strab. l. 1.* legatione ad Allotrachardem, Indiæ regem, functus eſt. Indica, teſte *Atheneo l. 9. & Harpocratione* in ἐγγυθήκῃ, compoſ. *Strabo* Daimacho in plerisq; fidem derogandam eſſe aſſerit. *Euſtathius in 2. Iliad.* eundem ἐν πολιορκητικοῖς ὑπομνήμασιν allegat. *Hier. Magius l. 2. Var. lect. c. 8.* hæc hypomenmata manuſcripta ex Creta Venetias advecta vidiſſe ſe memorat.

DAINEFFUS (Greg.) Leodius, de triplici mundo, Divino, Angelico & Humano, An. 1639. fol. commentatus eſt.

DAJUS (Joh.) de Britannicarum Eccleſiarum antiquitate librum reliquit.

DALBITIUS (Chriſt.) ſcripſit de Exorciſmo in Baptiſmo Infantum, An. 1602.

DALBURGIUS (Joh. Camerarius) Anno 1603. obiit Erat Epiſcopus Wormacienſis. Collegit, teſte *Tritbemio*, aliquot millia dictionum Græcarum, quæ in utraq; lingua, Græca & Germanica, idem ſignificant. Vid. *Simlerus.*

DALECHAMPIUS (Jac.) Cadomenſis Medicus, An 1600. claruit. Plinii Hiſtoriam Naturalem recenſuit, & perpetuis notis illuſtravit. *Scaliger in Primis, pag. 47.* ejus audaciam in corrigendis ſcriptoribus reprehendit. *Caſp. Barthius in 1. Achill Pap. p. 1639.* Plinianas ejus notas & doctrinæ & ingenui candoris non admodum uberem hominem arguere obſervat.

de DALEN (Mich.) ſcr. Caſus ſummarios librorum Decretalium, An. 1476. fol.

DALESIUS, Analyſin in Epiſtolas ſacras confecit.

DALGARNO (Georg.) Artem ſignorum ſive Characterem univerſalem, & Lexicon Grammatico-Philoſophicum, Londini, A. 1661. typis mandavit.

DALION

DALION, Medicus & Herbarius, à *Plinio*, *l. 20. c. 27.* citatur. Videatur *Mallincrot. pag. 20.*

DALLÆUS (Joh.) Gallus, An. 1655. claruit. Scripsit de usu Patrum in Theologia: item, septem libros de pœnis & satisfactionibus humanis. Vid. *Tom. 2. Ephemerid. Hedovill. pag. 444.*

DALLERIUS (Leobinus) Aurelianus, JCtus, de Apostolicis mandatis commentatus est. Vid. *T. 15. Tract. tract.*

DALMATA (Hermann.) Chronicon Saracenorum evulgavit.

DALMATA (Julius) An. 1460. vixit, & Tr. de animæ potentiis conscripsit.

DALMATA (Trypho) ob surreptos quingentos aureos, mœrore obiit. Erat Philosophus & poëta acutus, ingeniosus & tersus. *Pierius Valer. de Inf. Lit. pag. 161.* aff. suam ætatem rarissimos habuisse, quos Latinarum Græcarumque cognitione Tryphoni conferre posset. Addit, ipsum Timonico fuisse ingenio, adeò ut humanum genus omne evitaret, nulliusque contubernium ultra triduum ferret.

DALMATIUS, Episc. Cyzicenus, *Photio, Cod. xcix.* memoratur. Vid. *Mallincr. p. 18.*

DALMAYDA (Eman.) Lusitanus, Historiam generalem Æthiopiæ Lusitanico idiomate exaravit. Eam Balth. Tellez, Conimbricæ, An. 1660. fol. edi fecit.

DALMEIDA (Georg.) texuit Indicem librorum prohibitorum, An. 1581.

DALNERUS (Andr.) JCtus, de Renunciationibus, Anno 1608: item, de Jure hominis, An. 1614. commentari cœpit.

DALVINUS, scripsit de potestate Episcoporum, Paris.

DALUS (Isid.) librum de actibus humanis, Paris. An. 1671. fol. publicavit.

DAMAGETUS, Δαμάγητος, inter Gr. Poëtas occurrit, in *Anthol. l. 1. c. 1. l. 3. c. 5.*

DAMAS, Δάμας, vitam Eudemi Peripatetici scripsit, notante *Simplicio in præfat. ad l. 2.* περὶ φυσ. ἀκροασ. Vid. *Jonsius, de Scr. Hist. Ph. pag. 333.*

DAMASCENUS (Joh.) Δαμασκηνὸς, Anno 731. tempore Leonis Isauri & Constantini Copronymi claruit. *Cedrenus & P. Diaconus* tradunt, eum *Mansor* dictum esse, quod ille per Λύτρωτον, hic per redemptum exponit. *Seldenus de Success. pag. 26.* vocem Λύτρωτος ex λυτρώμενος corruptam esse autumat. *Mansur* Arabibus vindicatum, servatum denotat. Composuit autem inter alia quatuor libros de Fide Orthodoxa, quibus ipse primus Theologiam ordine complexus est. Ejus ductum postea *Petrus Lombardus* & Scholastici secuti sunt. Damasceni opera, Syriacè scripta, *Guil. Postellus* ex Oriente attulit, & Ottoni Henrico, Electori Palatino, unà cum aliis manuscriptis oppignoravit. Vid. *Hornius in Hist. Phil. l. 6. c. 2. Olearius in Abaco, pag. 248.*

DAMASCIUS, Δαμάσκιος, Damascenus, Stoicus Philosophus, Simplicii discipulus, tempore Imp. Justiniani vixit. Condidit Commentarios in Platonem: librum de Principiis, & historiam Philosophicam, uti *Suidas* observat. *Photius* autor est, Damascium struxisse quatuor libros Παραδόξων, in quibus agat de Dæmoniis, & de Animis à morte apparentibus. Vid. *Jonsius de Scr. Hist. Ph. 3, 19. pag. 306. Voss. de Nat. Rhet. pag. 64.*

DAMASTES, Δαμάστης, Sigeensis, Hellanici discipulus & æqualis, reliquit duos libros de parentibus & majoribus eorum, qui ad Trojam militarunt, teste *Suida*. Citatur etiam à *Valerio Max. 8, 13.* Videatur *Jonsius 1, 4. pag. 25.*

DAMASTIUS (Joh.) Gandensis, vulgavit Elegias, Epigrammata, &c.

DAMASUS, Romanæ urbis Episcopus, tempore Valentiniani & Valentis floruit, & sub Theodosio penè octogenarius obiit, A. C. 384. Vid. *Suidas*. Reliquit Carmina & hymnos. Quidam huic Damaso *Pontificale* (librum ita dictum) tribuunt, refragantibus *Bellarmino & Baronio*. *Vossius* mavult id Anastasio adscribere. Certe *S. Hieronymus*, cùm de Damaso ageret, Pontificalis nullam mentionem facit: & in ipso opere nonnulla occurrunt, quæ Damaso indigna sunt. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. diss. pag. 251. Salmasius in Apparatu, pag. 11. Rivetus, Tom. 2. Oper. pag. 1112. Olearius in Abaco, pag. 128.*

DAMASUS (Wilh.) scripsit pro religionis Catholicæ pace & concordia, ad Germ. An. 1568.

DAMHOUDERIUS (Jodocus) JCt. natus est, A. 1507: obiit, A. 1581. Extat ejus Enchiridion rerum criminalium: Exegesis subhastationū, & alia. Vid. *Sweert. p. 492.*

DAMCKEN (Bernh.) Hamburgens. fecit

Notas in Agapetum & Basilium, Anno 1633. Eas *Casp. Barthius in Silv. Statii, pag. 377.* magnopere commendat.

DAMIANI (Joh.) inter Græce doctos hujus temporis refertur. Vid. *Greg. Letus in Ital. regnante, pag. 177.*

DAMIANI (Petrus) à fratris nomine ita dictus, A. C. 1072. obiit. Reliquit Epistolas & Sermones. In epistola quadam ad Dominicum scribit, animas defunctorum die Dominico refrigerium pœnarum habere & in avicularum figura de Lacu Averni exire; id quod ipsi Pontificii sine risu legere nequeunt. Vid. *Phil. Labbe, T. 2. Diss. pag. 201. Olearius, pag. 370. Casp. Barthius in Claud. pag. 528.* vocat doctum & eloquentem autorem.

DAMIANUS, Δαμιανὸς, Ephesius, Sophista, tempore Severi Imp. claruit, teste *Suida.* Vid. *Philostratus, in Vitis Sophist. pag. 564.*

DAMIANUS (Cosmas) Perpinianensis, An. 1566. obiit. Extat ejus Comm. in Cant. Cant.

DAMIANUS (Jac.) Synopsin primi seculi Societatis Jesu, Tornaci, An. 1641. edidit. Vid. *Alegambe, pag. 195.*

DAMIANUS (Tertius) Vissenacus, scripsit de Hydronoso.

DAMIPPUS, Δάμιππος, Pythagoricus, de Prudentia & bona fortuna, à *Stob. serm. 3. pag. 43.* allegatur.

DAMIS, Δάμις, Assyrius, tempore Domitiani Imp. vixit, & Apollonium Tyaneum sectatus erat, cujus etiam acta literis persecutus est, quemadmodum *Philostratus l. 1. de Apollonio* testatur. Meminit ejus quoq; *Suidas.*

DAMMANNUS (Adrianus) Gandavens. An. 1578. floruit. Bartassii Septimanam versibus heroicis expressit. Reliqua ejus carmina *T. 2. Delit. Belg. pag. 1.* occurrunt. Vid. *Sweertius in Ath. Belg. pag. 94. Sanderus in Gandavensibus Script. pag. 13.* Hadr. Damantium vocare videtur.

DAMOCHARIS, Δαμόχαρις, Gramm. inter Græcos poëtas locum occupat. Vid. *Anthol. l. 3. c. 24. l. 4. c. 19.*

DAMOCRATES, Δαμοκράτης, Medicus, de arte Medica carmine modulatus est, quemadmodum ex Galeno & Plinio cognoscere licet. *Quidam* Servilium Damocratem vocant & Plinii æqualem faciunt.

DAMOCRITUS, Δαμόκριτος, vetus autor, librum de instruendis aciebus composuit. *Suidas* refert, ipsum etiam de Judæis scripsisse, & inter alia affirmasse, Judæos solitos adorare caput asini; quod gentilium fabulis merito accensendum, qui, dum de Judæis agunt, indigna & nefanda iis affingere solent. Confer *eundem, in voce* Ἰούδας.

DAMON, Δάμων, Cyrenæus, teste *Laërtio in Thalete,* de Philosophis librum construxit.

DAMON, Periclis præceptor, ἄκρος σοφιστὴς à *Plutarcho in vita Periclis* appellatur. Ipse tamen *Musicus* dici maluit. Ob excellentem animi vim ostracismo Athenis ejectus est. Vid. *Voss. de Const. Rhet. pag. 67.*

DAMOPHILUS, Δαμόφιλος, Philosophus & Sophista, tempore Marci Imp. claruit. Exaravit Φιλόβιβλον ad Lollium Maximum, in quo agit de libris comparatu dignis, uti *Suidas* refert.

DAMOSTRATUS, Δαμόστρατος, Senator Romanus, 20. libros Ἀλιευτικῶν sive de re Piscatoria collegit. *Ælianus in hist. animal. 15, 19.* ait, ipsum exquisitam rei piscatoriæ notitiam sibi comparasse, ac, quæcunq; sciret, oratione pulcre extulisse. Vid. idem, *l. 13. c. 21. l. 15. c. 4. & 9.* Confer *Suidam.*

DAMOXENUS, Δαμόξενος, Comicus Atheniensis, tempore Regis Ptolemæi Philadelphi floruit. Ejus 60. versus *Athenæus, l. 3.* nobis conservavit. *Suidas* duas ejus Fabulas Ἑαυτὸν πενθῶν & Συντρέφοντες enumerat.

DAMPETRUS (Joh.) Gallus, carmina edidit, quæ inveniuntur *T. 1. Delit. Gall. pag. 833.* De ejus poëmatibus ita *Jul. Cæs. Scaliger, l. 6. de re poët. pag. 789.* censet: In iis nullum claustrum, nullam invenias cucullam. Tanta est dictionis facilitas, vix ut admittere numeros: tantum numerorum, vix ut lenitatem ullam posse admittere videantur. Sententiarum verò plena omnia: sed earum, quæ auditorem ducant, non angant: saturent, non afficiant fastidio: alliciant, non rapiant: deniq; suum faciant volentem, non invitum. Confer *Sammarthanum, pag. 24.*

DANÆUS (Lambertus) Aurelianensis. An. 1596. obiit. Genevæ & Lugduni Theologiam docuit. Scripsit Ethicam, Physicam, & Politicam Christianam: item, Commentarium in Matthæum. Celebravit etiam ludum Schaccorum commentario. Videatur *Meursius in Athen. Batav. pag. 127. Verheiden in Elog. pag. 179.*

DANCANUS (Mart.) refutationem hæreseos Anabapt. Antverp. Anno 1549. edi curavit.

DANCK (Joh.) de Saxonia, Anno 1330. claruit. Parisiis Astrologiam docuit. *Trithemius* vocat virum undecunq; doctissimum, Philosophum & Astronomum omnium sui temporis eruditissimum, ingenio & eloquio clarum.

DANCKWERT (Casp.) edidit Descriptionem Ducatus Slesw. & Holsatiæ, teste *Zeillero, part. 3. pag. 63.*

DANDINUS (Ant.) res Aquitanicas quinque libris complexus est, Tolosæ, Anno 1648.

DANDINUS (Hieron.) Cæsenas, A. 1634. obiit. Reliquit Ethicam sacram: item, 7. libros de corpore animato. Videatur *Alegambe, pag. 182.*

DANESIUS (Joh.) exaravit Paralipomena Orthographiæ, Etymolog. & Prosodiæ, Lond. An. 1638.

DANISIUS (Pet.) An. 1577. obiit, octogenario major. *Thuanus, l. 64.* vocat virum in omni scientiarum genere doctissimum. Vid. *Colomesius, in Gall. Orient. pag. 266.*

DANGLIARES (Ant.) Canones Græcorum accentuum, Lugd. Bat. An. 1655. emisit.

DANHAWERUS (Joh. Conr.) magni nominis Theologus, Anno 1603. natus est: obiit, An. 1666. Argentinæ Theologi & Professoris munere multis annis perfunctus est. Scripsit Collegium Psychologicum: Ideam boni disputatoris: disputationes Decalogicas: Christosophiam: Antichristosophiam: Christeidem, &c. Mortuum laudavit Dn. Doctor *Balth. Bebelius.* Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 284.* item, *Reiserus in epist. ad Spiz. pag. 413.*

DANIEL, Propheta, tempore Nebucadnezaris vixit. An inter prophetas referri debeat, Judæi disputant. Vid. *Hornbeck. de Convers. Jud. pag. 41.*

DANIEL, Δανιὴλ, Monachus Raythensis, vitam Climaci stilo expressit.

DANIEL (Daniel) scripsit de morsu canis rabidi.

DANIEL (Pet.) Juridicus Floriacensis, à *Turnebo in Adv. 26, 25.* ita commendatur: Egregius est adolescens Petrus Daniel, Aurelianus, & bonis literis ita deditus, ut nihil aliud in deliciis habere videatur: librorum autem veterum tam cupidus, ut bibliothecas omnes pervestiget, & aliquid semper in lucem proferat, & libros vetustate sepultos velut redivivos hominum lectioni reddat. Confer *Merulam in Ennium, pag. 100.*

DANIELLUS (Bernh.) condidit Commentar. in Georgica Virgilii. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 32.*

à DANS (Adolf.) scripsit poëmata, Anno 1636. item, de laudibus Elisabetæ, Anno 1619.

DANTES Aligerius, Florentinus, natus est, An. 1265: obiit, An. 1325. Triplicem Comœdiam Hetrusco sermone expressit. *Epitaphium* ejus tale circumfertur:

Jura Monarchiæ, Superos, Phlegethonta, lacusq;
Lustrando cecini, voluerunt fata quousq;.
Sed quia pars cessit melioribus hospita castris
Actoremq; suum petiit feliciter astris,
Hic claudor Dantes patriis extorris ab oris,
Quem genuit parvi Florentia mater amoris.

Plura de Dante invenies apud *Giraldum, pag. 667. Jovium in Elog. num. 4. Pierium Val. de J. L. pag. 71. Zwingerum, vol. 2. Theatr. l. 7. pag. 474. Olearium in Abaco, pag. 529.*

DANTES (Egnat.) An. 1586. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 46.*

DANTISCUS (Joh.) Polonus, An. 1546. floruit & episcopatum Warmiensem obtinuit. Extant ejus Phaleuci. Vid. *J. P. Lotichius, pag. 3. B. P. pag. 48.*

DANTZIUS (Joh.) Astensis, edidit Tabulas simplicium medicamentorum, Basil. An. 1543. Vid. *Linden, pag. 339.*

DANUS (Jac.) reliquit Hodœporicon Ruthenicum, An. 1608.

DAPHIDAS, Δαφίδας, Telmissensis, Grammaticus, tempore Attali R. Pergameni floruit. Scr. περὶ Ὁμήρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως,

ποιήσεως, ὅτι ἐξήνεγκε, testante *Suida*. De morte ejus *Valer. Max.* 1, 8. legi potest.

DARCEUS (Joh.) librum de Canibus, Anno 1582. imprimi curavit.

DARCHIUS (Joh.) Venusinus, poëfi celebris evafit. Videatur *T. 1. Delit. Ital. pag.* 893.

DARDANUS (Aloyf.) Senatus Veneti Cancellarius, compofuit defenfionem mulierum adverfus fexus fæminini accufatores, Venet. An. 1554.

DARES, Δάρης, Phrygius, tempore belli Trojani vixit. Ejus Phrygiam Iliadem fua adhuc ætate extitiffe, *Ælianus in Var. Hift. XI*, 2. affirmat. *Ifidorus Hifpalenf. l. 1. Orig. c. 41.* ita fcribit: Apud gentiles primus Dares Phrygius de Græcis & Trojanis hiftoriam edidit: quam in foliis palmarum ab eo confcriptam effe ferunt. Hiftoria, quæ hodie ejus nomine circumfertur, fuppofititia eft. Vid. *Ch. Ad. Rupertus in hift. univ. pag.* 72.

DARIOTUS (Claud.) Pomarcenfis, fcripfit introductionem ad aftrologiam judiciariam, Anno 1557. item, librum de morbis & diebus criticis. Vid. *Linden, pag.* 120.

DARIUS (Joh. Ant.) defcriptionem civitatis Neapolis, & Provinciæ Terræ Laboris literis confignavit.

DARNALTUS (Joh.) Anno 1606. Antiquitates urbis Aginni collegit.

DARRESIUS (Albericus) JCtus, Erotemata in Codicem, An. 1617. Leow. publicavit.

DARTES (Joh.) Prof. Parif. edidit 3. libros de ordinibus & dignitatibus Ecclefiafticis, contra Salmafium, Paris. An. 1649. in 4. Scripfit etiam de ftatu Ecclefiarum tempore Apoftolorum, Paris. An. 1634. Opera ejus Canonica prodierunt, Anno 1656.

DARUIEU (Hofeas) Theologus Nemaufenfis, An. 1665. claruit. Nemaufi linguam fanctam docuit. Vid. *Colomef. in G. O. pag.* 243.

à DASSEL (Hardw.) JCtus, Confultationes decifivas compofuit. Idem in Confuetudines Reip. Luneb. An. 1591, commentatus eft.

DASSELIUS (Val. Andreas) Vide, ANDREAS.

DASSOVIUS (Theod.) excuffit fententias Rabbinorum de refurrectione mortuorum, An. 1673.

DASTIN (Joh.) de Lapide Philofophico librum condidit.

DASYPODIUS (Conr.) Argentinenfis, An. 1600. obiit, ætatis 68. Euclidis Catoptrica: item ex Herone & Hieronymo Alexandrino nonnulla Latine tranftulit. Defcriptionem Horologii, quod Argentinæ in Templo maximo fpectatur, & cujus inventio ipfi tribuitur, fuo nomine vulgavit. Integrum corpus Græcorum Mathematicorum Scriptorum publicare in animo habuit. Vid. *Thuanus, l.* 123.

DASYPODIUS (Pet.) Francofeldenfis, Anno 1559. obiit. Argentinæ Græcas literas docuit. Lexicon Græco-Latinum & Latino-Germ. edidit.

DATHENUS (Pet.) Theologus, ob colloquium Franckenthalenfe, cum Anabaptiftis habitum, inclaruit. Librum, Protocolli nomine, ea de re fcriptum, evulgavit.

DATHUS (Auguftinus) Senenf. tempore Pii II. Pontificis claruit. Res Senenfium & Plumbinorum ftilo expreffit.

DATTICHIUS, flores hiftoriarum Cardinal. tribus voluminibus, fol. edi curavit.

DATUS (Carol.) Florentinus, An. 1657. claruit. Vitas veterum Pictorum: item, Vigilias Thufcas adornavit. Vid. *Chimentell. pag.* 86. *Placcius, pag.* 149. *Greg. Letus in Ital. Regn. pag.* 170.

DAUBDANUS (Joh.) Itinerarium terræ fanctæ Gallice exaravit. Vid. *Wagenfeil in Sota, pag.* 221.

DAUBERUS (Joh. Henr.) JCtus, librum de Rom. Imperio confecit. Idem Friderico Henrico, Aranf. Principi, Anno 1647. parentavit.

DAUBERUS (Joh. Paul.) fcripfit de origine gentis Auftriæ, An. 1658. in 4.

DAUDERSTADIUS (Chrift.) An. 1649. obiit. Compofuit Doctorem epiftolicum, i. e. difpofitiones epiftolarum Dominicalium & feftivalium: item, Apodixin Meffiæ.

DAVE (Ant.) Chinacenfis, Anno 1625. claruit. Extat ejus Ethica & Dialectica.

DAVENANTIUS (Joh.) Londinenf. Anno 1640. obiit. Scripfit exhortationem ad fraternam communionem inter Ecclefias: Notas in Epift. Pauli ad Coloff. librum

librum de Servitutibus, ut & de Sponsalibus & Matrimoniis.

à DAVENTRIA (Joh.) Transiselanus, Anno 1535. vixit. Contra Lutherum varia scripta publicavit.

DAVEROULTIUS (Ant.) Flores Exemplorum collegit. Vide suprà, AVEROULT.

DAVESIUS, de Orthographia, Lond. in 4. commentatus esse dicitur.

DAUFFAIUS (Joh.) Bethuniensis, Consuetudines Artesiæ & Bethuniæ, teste *Sweertio*, in lucem protulit.

DAVID, Rex & Propheta, Psalmos reliquit. *Athanasius in Synopsi* affirmat, Davidem scripsisse tria millia Psalmorum, ex quibus amici Regis Hiskiæ solos CL. collegere, cæteris absconditis, ne ad vulgi notitiam pervenirent.

DAVID Abidraham, An. 1361. סדר הצבור, i. e. ordinem intercalationis composuit. Vid. *Ganz in Zemach, pag. 145.*

DAVID (Rabbi) autor *Lason Lamade*, A. M. 5269. vixit. Vid. *Ganz, pag. 151.*

DAVID de Augusta vel Augustanus, seculo XIII. vixisse putatur. A nonnullis *David Teutonicus* dicitur. Formulam novitiorum: item, formulam interioris hominis exaravit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 130. Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 99.*

DAVID Cohen de Lara, celebris Rabbinus, scripsit de convenientia vocabulorum Rabbinicorum cum Græcis, Anno 1648. Vide, LARA.

DAVID (Franc.) Arianus, virus suum in Transilvania spargere cœpit. Christoph. Batoreus id minimè ferendum ratus, indictis Comitiis Arii doctrinam damnari curavit, ipsumq; Davidem capitali supplicio dignum judicavit. David nil moratus ad Cevæ arcem perfugium habuit, in qua conscientiæ morsu in amentiam incidens, inter assidua spectrorum terriculamenta excarnificatus miserabili exitu anxiam vitam finivit. Vid. *Thuanus enucl. part. 3. pag. 56.*

DAVID (Joh.) Cortracensis, Jes. Anno 1613. obiit. Pleraq; sua scripta iconibus illustravit. Struxit Paradisum Sponsi & Sponsæ: Pancarpium Marianum: Veridicum Christianum: duodecim specula, &c. teste *Sweertio*. Vid. *Alegambe, pag. 234. Placcius, pag. 186.*

DAVID (Nicetas) Paphlago, Philosophus, seculo IX. floruit. Scripsit Historiam succinctam de hæresi Barlaami & Acindyni: Expositionem quinq; Prædicabilium Porphyrii & 10. Categoriarum Aristotelis: Quæstiones & solutiones in Logicam ejusdem: Paraphrasin in Nazianzeni Tetrasticha. Vid. *Olearius, pag. 322. Hanckius in Byzant. Script. pag. 258.*

DAVID (Pet.) librum de Adoptione filiorum DEI, Paris A. 1663. elaboravit.

DAVILA (Ægid. Gonsalez) Toletanus, An. 1532. natus est: obiit, Anno 1596. Concilia generalia omnia in locos communes redegisse dicitur. Vid. *Alegambe, pag. 8.*

DAVILA (Franc.) Cyprius, fuit Episc. Asculanus. Extant ejus Conciones in Quadragesimam, Venet. An. 1591. editæ.

DAVILA (Henr. Catherinus) Historiam bellorum civilium in Gallia, An. 1598. literis tradidit. Vid. *Imperialis in Museo, pag. 197.*

DAVIS (Rich.) duas epistolas exaravit, unam de moribus Turcarum: alteram; de 7. Ecclesiis Asiæ.

DAVISSONIUS (Wilh.) Scotus, emisit Prodromum Comment. in Ideam Medicinæ Philosophicæ P. Severini, Anno 1660.

DAVIUS (Jac.) Evangelium Romanum, Genevæ, An. 1600. promulgavit.

DAUMIUS (Christianus) celebris Philologus & Poëta insignis, natus est, Anno 1612. Cygneæ bonas literas profitetur. Edidit Vertumnum Poëticum, ad scitum illud Imperatorium, *Fiat justitia aut pereat mundus*, bis millies transformatum: item, Tr. de radicibus amissis. Confecit etiam Notas *in Catonem*, ut & *Bernh. Geystensem*. Vivit etiamnum, & de literis humanioribus docendo & scribendo indies benè mereri haud intermittit.

DAVOLOS (Joh. Segu.) JCtus, composuit Directorium judicum ecclesiastici fori.

DAUSQUEJUS (Claud.) Audomaropolitanus, natus est, An. 1566. Erat rara Græcarum literarum cognitione præditus. Quicquid in Annalibus fidele, quicquid apud Grammaticos eruditum, quicquid in Poëtis varium, unus hausit justus hæres veterum literarum, inquit *Scribanius* in *Amphith. Hon.* Vid. *Alegambe.* Condidit Notas in Silium Italicum, &

Coin-

Cointum Smyrnæum. Vid. *Sweertius, pag. 178. Salmasius, l. 1. Epist. 66.*

DAUTH (Joh.) JCtus, de Testamentis: item, de Pactis, An. 1611. commentatus est. Extat etiam ejus Tr. de resurrectione mortuorum.

DAUXIRON (Joh.) Palmensis, Gallus, An. 1630. vixit. Edidit Philosophiam moralem sub historia Liderici, teste *Alegambe, pag. 235.*

DAYUS (Jac.) Card. Perronius. Vide, PERRONIUS.

DAZA (Ant.) Hisp. Anno 1628. innotuit. Scripsit de Stigmatibus S. Francisci.

DAZA (Did.) Colmenarensis Hispanus, A. 1623. obiit. Prodiit, eo mortuo, commentatio ejus in epistolam B. Jacobi Apostoli. Vid. *Alegambe, pag. 90.*

DEBESIUS (Lucas) edidit Descriptionem Feroëam.

DEBRICIUS, Hungarus, epistolas exarasse dicitur.

DEBUGIS (Pet.) Tr. de mysterio Incarnationis, An. 1668. elaboravit.

DECANALIS (Paulus) Linguæ Latinæ, Græcæ & Hebraicæ absolutissimam cognitionem habuit. Ptolemæi Geographiam, miserè depravatam, incolumitati pristinæ reddere in animo habuit: quam ejus intentionem mors irritam fecit, dum 25. ætatis anno ipsum rebus humanis excedere jussit. Vid. *Pierius Valerianus, de Inf. Lit. pag. 58.*

DECEMBER (Pet. Candidus) *Vallæ* testimonio Grammaticus exactissimæ censuræ, Mediolani Græcas Latinasq; literas docuit. Extat ejus Appianus Alexandrinus, è Græco in Latinum versus. Vid. *Jovius, in Elog. numero 14.* Post mortem arca marmorea honoratus est, teste *Puteano in Orat. pag. 73.*

DECEMBRIUS (Ang.) reliquit septem libros de Politia literaria, An. 1562. Vid. *C. Barthius in Adv. 1, 2.*

DECEMBRIUS (Uber.) Mediolanens. Angeli pater, composuit 4. libros de Republica. Demosthenis, Lysiæ & Platonis orationes latinè transtulit. Vid. *Simlerus.*

DECHAMPIUS (Steph.) scripsit de hæresi Janseniana, Paris. An 1654.

DECIANUS (J. Fr.) JCtus, condidit Dictionarium Juris Civilis & Canonici.

DECIANUS (Tib.) Utinensis, JCt A. 1581. ætatis 73. obiit. Prodierunt ejus 5. volumina consultationum: item, 2. volumina tractatuum criminalium. Vid. *Guido Panzirolus, de JCtis 2, 170. Obilinus, vol. 2. pag. 214.*

DECIMATOR (Henr.) Giffhornensis, edidit An. 1587. libellum de stellis fixis & erraticis: item, Lexicon Latinum, fol. Poëmata ejus occurrunt, *T. 2. Del. Germ. pag. 1080*

DECIUS, Luculli, viri Consularis, filius, poëta Satiricus, floruit Theodosii & filiorum ætate. Laudatur à *Claudio Rutilio, in Itinerario.* Vid. *Glandorp. pag. 297.*

DECIUS Eculeo allegatur à *Plinio l. 35. cap. 10.*

DECIUS (Jod. Lud.) scripsit de vetustate Polonorum, An. 1551.

DECIUS (Lancellotus) JCtus, An. 1500. obiit. Vid. *Panzirolus, pag. 299.*

DECIUS (Phil.) vel à *Dexio*, Mediolanensis, JCtus, Jasonis æqualis, natus est, An. 1454: obiit, An. 1535. octogenario major. Partim in Italia, partim in Gallia jus docuit. *Jovius in Elog. numero, 88.* eum acerrimum disputatorem fuisse memorat. A Florentinis tandem stipendium mille quingentorum aureorum pro lectura consecutus est, uti patet ex epitaphio. Vid. *Gu. Panzirolus, in JCt. 2, 135.*

DECKERIUS (Joh.) Flander) An. 1619. obiit. Scripsit de anno ortus & mortis Christi: item, Sacram Chronologiam. Videatur *Alegambe, pag. 235*: item, *Sweertius.*

DECKERUS (Conr.) lib. de Staurolatria Roman. An. 1617. exaravit.

DECKERUS (Wilh.) de Jure aperturæ commentatus est, An. 1670.

DECKERUS (Joh.) JCtus, An. 1640. claruit. Edidit 2. libros Dissertationum Juris, fol. An. 1631: item, Tr. de rebus Cameralibus.

DECKERUS (Thom.) condidit Trojam novam triumphantem, Lond. A. 1612.

DECTADES, Δεκτάδης, à *Parthenio in Eroticis, cap. 13.* allegatur.

DECULEO (Just. Jodoc.) Cortracensis, JCtus, reliquit orationes, epistolas & carmina.

DEDEKENNUS (Georg.) 2. volumina Consiliorum Theologicorum & Politicorum, ut & Praxin conscientiarum publicari fecit.

DEDEKINDUS, Neostadianus, An. 1584. claruit.

claruit. Composuit librum satiricum de morum simplicitate, tit. Grobianum. Extat ille *T. 2. Delit. Germ. pag. 1087.*

DEDINGERUS (Joh.) Panopliam Sanctorum, Monach. Anno 1673. in 4. publicavit.

DEE (Joh.) Londinensis, scripsit Nucleum Paralleticum, Londini, An. 1573.

DEGGESIUS (Th.) edidit alas vel Scalas Mathematicas, Lond. An. 1673.

DEHNIUS (Reinold.) Syntagma Historicum de tribus Sanctorum Anargyrorum Damiani & Cosmæ paribus, duabus partibus constans, cum interpretatione *Sim. Wagnereckii*, post obitum ejusdem edidit notisq; illustravit, Viennæ, Anno 1660. in 4.

DEICHORUS, Δηΐχορος, Cyzicenus, à *Stephano in* Ἀαμψακὸς memoratur.

DEILLIUS exaravit epistolas lascivas ad Cleopatram. Hunc Deillium Messalla Corvinus desultorem bellorum civilium vocare solebat. Nam à Dolabella ad Cassium: á Cassio ad Antonium: novissimè ab Antonio transfugit ad Cæsarem, teste *Seneca in Suas. 1.* Vide, DELLIUS.

DEILOCHUS, Δηΐλοχος, scripsit de Cyzico. Crebra ejus mentio apud *Scholiasten Apollonii* occurrit.

DEIOCHUS, Δηΐοχος, Proconnesius, secundum *Dionys. Halicarnass.* ante bellum Peloponnesiacum vixit.

DEIRUS (Hunebert.) Anglus, An. 730. vixit vitamque Ceolfridi literis mandavit.

de DEIS (Joh.) Mediolanensis, An. 1584. claruit. Librum de successoribus S. Barnabæ condidit.

DELAMINEZ (Raphaël) edidit Paradisum concionatorum: item, Theologiam mysticam, An. 1662.

DELBENEUS (Alf.) Anno 1602. claruit. Scripsit de gente & familia Hugonis Capeti. Vide suprà, BENE.

DELBENIUS (Pet.) An. 1590. obiit. *Thuanus. l. 99* vocat virum ingenii elegantia ac doctrina imprimis ornatum, magnoq; rerum agendarum usu expertum.

DELGADUS (Ant.) Terremira, docuit modum proprias vincendi passiones, edito libro, quem inscripserat, Victoria sui ipsius, Madriti, An. 1595.

DELIUS (Matth.) Hamburgensis, carmen de arte jocandi composuit. Extat *T. 2. Delit. Germ. pag. 1150.*

DELLIUS, Δέλλιος, Historicus, *Plutarcho in vita Marci Antonii* memoratur. Ejus nomen etiam *Straboni l. 11. Casaubonus* restituit; ubi alii legunt, Ἀδέλφιος.

DELMINIUS (Jul. Cam.) Foroliviensis, *Ghilino, vol 1. pag 130.* memoratur.

DELOINUS (Franc.) JCtus, epistolas reliquisse dicitur. De eo ita *Erasmus in Ciceroniano, pag. 169.* Utinam Fr. Deloinus se talem præstare potuisset in oratione librove, qualem se præstitit in epistolis ex tempore scriptis ad amicos. Quod sanè prodigii simile videri possit in homine, qui seculo non admodum felici totam penè ætatem in Accursiis, Bartolis & Baldis contrivisset. In literis politioribus & senex & feliciter repubuerat. Hunc nuper mors terris eripuit, ipsi quidem matura (senex enim mortuus est) studiis verò, quibus evehendis ornandisq; vir optimus natus videbatur, præpropera. *Hæc ille.*

DELONIUS (Timoth.) An. 1644. claruit, & Montalbani linguam Hebræam docuit. Vid. *Colomesius in G. O pag. 183.*

DELPHINUS (Frid.) Medicus & Mathematicus Patavinus, Anno 1559. claruit. Scripsit de fluxu & refluxu maris, ut & de motu octavæ Sphæræ.

DELPHINUS (Joh. Ant.) à Casali majo- Mediolanens. Anno 1560. obiit. Vulgò *media nox* dictus est, quod sub mediam noctem, post brevem somnum, ad studendum surgere soleret. Edidit Comment. in Johannem: item, ad Hebræos; ut & 3. libros de divina Providentia. Vid. *Wadding. in Script. Ord. Min. pag. 91. & 190.*

DELPHINUS (Jul.) Mantuanus, quæstiones Medicinales, Anno 1559. in lucem dedit.

DELPHIUS (Ægid.) epistolam Pauli ad Romanos carmine expressit. *Erasmus* scribit, eum totum fermé S. Scripturæ corpus carmine transtulisse. *Idem in Ciceron. pag. 178.* ita de eo memorat: Ægidius Delphius, vir eruditionis variæ, versificator non malus, si facilitati nervos addidisset. Videatur *Sweertius, pag. 106.*

DELPHIUS (Joh.) de potestate Papæ & Notis Ecclesiæ, A. 1580. scribere cœpit.

DELRIO (Joh.) Brugensis, JCtus, Anno 1624. obiit. Composuit expositionem in septem Psalmos pœnitentiales.

DELRIO (Marcus Ant.) edidit 2. libros de principiis Juris: item, repetitionem L. transigere C. de Transactionibus, Anno 1589.

DELRIO (Martinus Ant.) Antverp. natus est, A. 1550: obiit, An. 1608. Reliquit Adagia sacra Vet. & Novi Testam. Disquisitiones Magicas: Notas in Genesin, Canticum, Threnos; Commentarium in Senecam Tragicum, &c. Vitam ejus exaravit *Herm. Langeveltius*, Antverp. Anno 1609. Vid. *Alegambe, pag. 323. Sweertius, pag. 551.*

DELVANUS (Steph.) JCtus, Selecta Juris, An. 1626. publicavit.

DEMADES, Δημάδης, Atheniensis Orator, tempore Philippi Macedonis floruit. Ex nauta orator factus est, & nauticos sales, teste *Cicerone in Oratore*, in forum transtulit. Attica ejus suavitate tantoperè afficiebatur Philippus, ut non ipsum tantùm, sed etiam bis mille Athenienses, ad Chæroneam captos, gratis dimiserit, ceu *Plutarchus* refert: ac super isto gloriatur ipse Demades in oratione περὶ Δωδεκαετίας, quæ sola extat, edita à *Grutero* Hanoviæ, An. 1619. Confer *Suidam.* Vid. *Voss. de Nat. Rhet. pag. 82.*

DEMAGETUS, Δημάγητος, allegatur à *Stephano* in Ἀκτή.

DEMAGORAS, Δημαγόρας, à *Dionysio Halicarn. l. 1. Antiq.* laudatur. Ejus etiam *Apostolius, cent. 2. prov.* meminit.

DEMARATUS, Δημάρατος, (de ejus ætate nondum certo constat) Τραγῳδούμενα reliquit. Ea erant historiæ temporis heroici, ut de Bello Trojano, Thebano, & similibus, unde Tragœdiarum argumenta ab antiquis sumi solebant. Laudatur à *Clem. Alex. in Protrept.* item, à *Stobæo, sermone de Patria.* Ἀρκαδικὰ ejusdem citat *Plutarchus in Parallelis minoribus, & Stobæus, serm. 38. pag. 228.*

DEMARCHETUS (Jac.) judicium Revolutionum Anni 1554. edidit.

DEMARCHUS, Δήμαρχος, ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων à *Scholiaste Aristophanis* allegatur. Confer *Mallincrot. pag. 19.*

DEMERARDT (Pet. Rod.) collegit differentias juris communis & Franconici, Herbipol. An. 1661.

DEMERLIERIUS (Joh.) scripsit de usu Quadrati Geometrici, Paris. An. 1579.

DEMETRIUS, Δημήτριος, Adramyttenus, Grammaticus, cognomine *Ixion* dictus est, ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δράμα, ἔχον τὸν Ἰξίονα, i. e. quod Euripidis Tragœdiam, quæ inscribitur Ixion, clam sublegisset sibiq; adscripsisset, teste *Suida.* Alii tamen alias cognominis hujus causas reddere solent. Vid. *Laërtius & Athenæus.* Vixit tempore Augusti Octaviani. Scripsit de dictionibus Atticis. Confer *Palmerium in Emendat. pag. 457.*

DEMETRIUS, Βιθυνός, Epigrammata reliquit. Vid. *Antholog. l. 4. c. 9.*

DEMETRIUS, Byzantinus, Peripateticus Philosophus, *Diogeni Laërtio* memoratur. Vid. *Jonsius, de Scr. Hist. Ph. 2, 18.*

DEMETRIUS, Byzantius, Historicus, tredecim libris transitum Gallorum ex Europa in Asiam complexus est. Videatur *Laërt. in Socrate.*

DEMETRIUS, Calantianus (rectius Calatianus) 20. libros de Asia & Europa composuit. Vid. *Schol. Theocriti, pag. 96.* Apud *Lucianum in Longævis, T. 2. pag. 822.* malè *Callistianus* vocatur. Vid. *Palmerius in Emend. pag. 563.*

DEMETRIUS Chlorus, à *Scholiaste Nicandri, pag. 26. 35. 38.* allegatur.

DEMETRIUS, Cnidius, *Scholiaste Apollonii, pag. 158.* laudatur.

DEMETRIUS, Comicus, ἐν Σικελίᾳ ab *Æliano in Hist. anim. l. 12. c. 10.* adducitur.

DEMETRIUS, Constantinopolitanus, scripsit de canum & accipitrum medicina libros duos, quos *Petrus Gillius* Latinè transtulisse dicitur.

DEMETRIUS, Cydonius. Vide suprà, CYDONIUS.

DEMETRIUS, Cyzicenus, à *Mallincrot, pag. 20.* inter eos refertur, qui ab aliis omissi sunt.

DEMETRIUS, Lacon, à *Sexto Empirico l. 2. contra Mathem.* inter Epicureos numeratur. Vid. *Meursius, in Miscell. Laconicis, 4, 17.*

DEMETRIUS, Erythræus, πολυγράφος ἄνθρωπος à *Laërtio l. 5.* dictus, Ἱστορικὰ καὶ Ῥητορικὰ scripsisse fertur.

DEMETRIUS, Halicarnasseus, *Zenobio in Prov. pag. 159.* allegatur.

DEMETRIUS, Ixion, Grammaticus. De hoc

hoc suprà in DEMETRIO Adramytteno actum est.

DEMETRIUS, Magnesius, tempore Pompeii Magni claruit. Scripsit περὶ Ὁμωνύμων, i. e. de iis, qui idem nomen habuerunt, teste *Athenæo & Dionys. Halicarn.* Vid. *Meursius in Creta, l. 1. c. 1.*

DEMETRIUS, Odesseus, librum de patria Odesso compos. Vid. *Stephan.* in Ὀδησσός.

DEMETRIUS, Phalereus, Olymp. CXV, floruit. Athenis decem annis præfecturam gessit: unde ab Atheniensibus tot statuis fuit ornatus, quot dies annus habere credebatur, hoc est, CCCLX. Inde ad Ptolemæum Soterem sese contulit, apud quem primo in honore habitus fuit: eo mortuo, à Ptolemæo Philadelpho in carcerem conjectus est, ubi aspidis morsu periisse dicitur. Ita *Hermippus* apud *Laërtium.* Confer *Suidam. Quidam* ex veteribus tradunt, procurante hoc Demetrio S. Biblia ex Hebræo fonte in Græcum sermonem translata esse. Scripsit Historica, Rhetorica, Poëtica, Politica. Librum περὶ Ἑρμηνείας, qui vulgò Demetrio Phalereo inscribitur, alterius esse & quidem *Demetrii Alexandrini, Gerh. Joh. Vossius de nat. Rhet. c. 9. pag. 64. & 84.* existimat. Vid. *Jonsius, de Scr. H. Ph. 1, 8. pag. 100.*

DEMETRIUS, Salaminius, à *Stephano* in Καρπασία allegatur. Vid. *Meurs. in Cypro.*

DEMETRIUS, Scepsius, Grammaticus, tempore Ptolemæi Physconis vixit. Condidit Διάκοσμον Τρωϊκὸν, qui est commentarius in eam partem Iliadis, qua recensentur copiæ Trojanæ. Videatur *Harpocration* in Θυγατριδοῦς. *Stephanus* in Σιλινδίον undecimum librum ejus operis allegat.

DEMETRIUS Triclinius. Vide, TRICLINIUS.

DEMIUS, Δήμιος, Colophonius, περὶ μηχανῶν allegatur. Videatur *Casaubonus in Athen. pag. 185.*

DEMOCEDES, Δημοκήδης, Crotoniata, Medicus, tempore Cambysis Persæ & Darii Hystaspidis floruit. Meminit ejus *Herodotus, l. 3.* item, *Suidas.*

DEMOCHARES, Δημοχάρης, Demosthenis sororis filius, Rhetor, Sophoclem oratione defendit, cùm omnes Philosophi Atticâ excedere jussi essent. Struxit Historiam sui temporis. Meminit ejus *Tullius in Bruto.* Videatur *Jonsius, de Scr. H. Ph. 1, 7. pag. 94.*

DEMOCHARES (Ant.) edidit Tractatum de sacrificio Missæ, An. 1563: Item, catalogum Burdigalensium Episcoporum.

DEMOCLES, Δημοκλῆς, Phygaleus, Historicus, vixit ante bellum Peloponnesiacum, teste *Dionysio Halicarn.*

DEMOCRITUS, Δημόκριτος, Abderitanus, celebris Philosophus, Olympiade XCIV. obiit, teste *Diodoro.* Vulgò Γελασῖνος dictus erat; quòd inania hominum studia rideret. Cùm centum talenta & amplius possideret, omnia præ Philosophiæ studio contemsit, paucisq; reservatis, patriæ donavit. Apud *Euseb. l. 10.* Προπαρασκ. *c. 2.* fatetur, se 80 annos à patriâ disciplinarum amore abfuisse. Adiit Chaldæos, Ægyptios, Persas, Indos, & à singulis proficere non erubuit. Reliquit epistolas; μικρὸν Διάκοσμον, Διατηρητικὸν & Γνώμην Ἰατρικήν. Confer *Suidam.* De Herbis etiam nonnulla reliquisse, *Plinius 21, 11.* autor est. *Columella, l. 11. c. 3.* Democritum etiam librum Georgicon scripsisse tradit. Credidit Democritus, primordia omnium esse ab atomis & inani, Solem, Lunam, & ipsam animam. *Atomi* ipsi erant corpuscula, nulla naturæ visecabilia, solida tamen. Juxta *Lucianum in Macrobiis,* centum & quatuor annos natus cibi abstinentia periit. Vid. *Jonsius, de Scr. Hist. Phil. 1, 4. Borrichius de Hermet. pag. 67. & seq.*

DEMOCRITUS, Chius, Musicus, vixit tempore Democriti Abderitæ, Physici, teste *Laërtio.* Ejus meminit etiam *Aristoteles 3. Rhet. c. 9.* ubi jocum ejus in Melanippiden poëtam profert. Vid. *Jonsius, loco allegato.*

DEMOCRITUS, Ephesius, scripsit de templo Dianæ Ephesiæ, teste *Athenæo, l. 12.*

DEMOCRITUS, Trœzenius, de Sophistis, teste *Laërtio l. 8.* commentatus est.

DEMODAMAS, Δημοδάμας, Milesius, à *Stephano* in Ἄντισσα memoratur.

DEMOLDICIUS (Fr.) Foroliv. ordinis Eremitarum S. August. Monachus, Quadragesimale condidit.

DEMON, Δήμων, res Atheniensium

stilo

ſtilo conſignavit, operiq; Ἀτθὶς nomen impoſuit. Vid. *Schol. Pindari, pag. 307.* item *Suidas*, in Φοινίκων συνθήκας. Περὶ Βυζαντίου etiam quædam ſcripſiſſe memoratur. Videatur *Caſaubonus in Athen.pag. 185.*

DEMONAX, Δημώναξ, Hiſt.de quo *Mallincrot. pag. 20. & 64.* Fuit etiam hoc nomine celebris Philoſophus, de quo *Lucianus in Dialogis, T. 2. pag. 560.& ſeqq.*

DEMONTIOSIUS (Lud.) edidit Gallum Romæ hoſpitem, ubi multa antiquorum monumenta explicantur, An. 1585. Romæ. Vid. *Thuanus, l. 78.*

DEMOPHILUS, Δημόφιλος, Ephori Hiſtorici filius, tempore Alexandri Magni vixit & de ſacro Bello hiſtoriam compoſuit. Teſtis *Diodorus Siculus, l. 16.*

DEMOPHILUS, Conſtantinopolitanus Epiſcopus, orationem reliquit. *Suidas* in ea ordinem & decorem deſiderat.

DEMOPHON, Δημοφῶν, inter Etymologos refertur. Vid. *Autor Etymologici Magni*, in Δωρύκνιον.

DEMOPHYLAX (Joh.) Flander, A. 1528. obiit. Chriſtomachiam carmine acroſtichide & laborioſo, ut loquitur *Swertius, pag. 418.* expreſſit. *Sandero* Diophylax vocatur.

DEMOSTHENES, Δημοσθένης, Athenienſis Orator, natus eſt Olympiadis XCIX. anno quarto. Periit Olympiadis CXV. anno ſecundo, & quidem hauſto veneno. *Cicero in Bruto* judicat, unum Demoſthenem inter omnes in omni dicendi genere eminere. Confer *Suidam in Demoſthene.* Extat ejus editio, ab *Hier. Wolfio* adornata, unà cum Græco *Ulpiani* Rhetoris commentario. Placet adſcribere *Viri docti cujusdam* judicium: Non ſatis (inquit) reprehendi poteſt inſignis illorum error, qui pueris aut adoleſcentulis orationes tanti viri legendas proponunt, cum tamen propter argumenti difficultatem à pauciſſimis viris eruditis intelligi queant. Pleræq; enim earum forenſes ſunt, ubi præter ipſam, ut dictum, materiæ difficultatem, multa ex Vet. jure Attico occurrunt, & ſæpè orationis ſeries interpellatur aliis verbis, quæ forte protulit, ubi teſtes interpellavere, adverſarius reſpondit, aut tumultus aliquis cœpit oriri, aut etiam judex iratum ſe oſtendit. Ne dicam de infinitis rebus aliis, quæ virorum eruditiſſimorum conjecturis ſuppleri vix poſſunt. Faciliores ſunt orationes Philippicæ, quæ ſuaſoriæ & argumenti politici ſunt, cum exordiis & epiſtolis. Harum lectio facilius in gymnaſiis tolerari poteſt. Hæc *ille.* Vid. *Voſſ. de Nat. Rhet. pag. 81.*

DEMOSTHENES, Bithynus, ſtruxit κτίσεις vel origines Urbium: item, res Bithynorum. *Stephanus*, in ἀρμένη, ἡραία, πυρηνοτὸς, *Demoſthenem poëtam* in Βιθυνιακοῖς allegat.

DEMOSTHENES, Medicus, Alexandri Philalethis præceptor, tempore initii monarchiæ Romanæ floruit. Reliquit tres libros de Oculis, teſte *Galeno l. 4. de Diff. pulſ. c. 5. Gerbertus*, poſtea Silveſter II. dictus, *Epiſt. 9.* ejus meminit, quando ſcribit: Demoſthenes Philoſophus librum edidit, qui inſcribitur Ophthalmicus. Hunc librum ante 4. ſecula adhuc in manibus Studioſorum fuiſſe, *Reineſius in Var. lect. 1, 2. pag. 9.* affirmat.

DEMOSTHENES, Thrax, Grammaticus, teſte *Suida*, præter ea, quibus Iliadem Homeri & Theogoniam Heſiodi illuſtrare conatus eſt, etiam περὶ Διθυραμβοποιῶν librum condidit.

DEMOSTRATUS, Δημόστρατος, Apamenſis, *Plutarcho lib. de fluminibus, in Meandro* videlicet & *Scamandro*, memoratur.

DEMOTELES, Δημοτέλης, de Pyramidibus Ægyptiis ſcripſit, Videatur *Plinius 36, 12.*

DEMPSTERUS (Thomas) Scotus, Anno 1625. obiit. Pariſiis, Piſis, & Bononiæ, ubi etiam tandem obiit, literas humaniores magno cum plauſu docuit. *Nicius Erythræus, part. 1. Pinacoth. pag. 24.* refert, hominem admodum contentioſum fuiſſe, & leviter re vel verbo laceſſitum, continuò ad arma rixasq; decurriſſe: unde factum, ut omnibus formidabilis fieret. Res Scoticas triginta quinque libris perſecutus eſt. Scripſit etiam Commentarios in Claudianum: item, in Roſinum de Antiquitatibus Romanis. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 235. Hanckius, part. 2. de Scr. R. R. pag. 174.*

DENAISIUS (Petrus) JCtus, natus est, An. 1560: obiit, An. 1610. Edidit Jus Camerale, & tractatus aliquot de jure meri Imperii. Elaboravit etiam Dissertationem de Idolo Hallensi, contra Lipsium. Depingi se nunquam passus est: epitaphium etiam sibi poni prohibuit. Vid. *Placcius, pag. 18.*

DENARIUS (Odofr.) Benev. JCtus, An. 1200 floruit. Scripsit de form. libellis: item, de ordine judiciario.

DENIS (Car.) edidit fontem sinceræ pietatis, Herbip. An. 1670.

DENISONIUS, de vanitate auricularis Confessionis, Anno 1626. commentatus est.

DENISOTUS (Nicol.) Cænomanus, carmina reliquit. Videatur *T. 1. Delit. Gall. pag. 862.*

DENORES (Jason) Cyprius, An. 1590. obiit. Patavii 13. annis Philosophiam moralem professus est. Controversia ei fuit cum *Bapt. Guarino*, Ferrariensi, de Tragicomœdiis, in Italia usitatis, quas inconvenientes prorsus & monstrosas esse, edita disputatione de Poësi, ostendere conatus est. Guarinus contrarium defendebat, sententiamq; suam sub nomine *Verati* edebat. Huic libro cum Jason respondisset, Guarinus emisit alterum Veratum, idq; tanta cum facundia & animi acerbitate, ut credatur Jasonem, nisi fato esset præreptus, ad laqueum fuisse redactums, haud aliter ac Lycambem olim Archilochus, ceu refert *Ant. Riccobonus, l. 4. de Gymn. Patav. c. 7.* Confer *Thuanum, l. 99. & Ghilinum, vol. 1. pag. 76.*

DENTIUS (Arth.) Anglus, scripsit in Apocalypsin, A. 1644: Item, Semiram simplicium, An. 1633.

DENYALDUS (Robertus) Rollonem Normanno-Britannicum, An. 1660. fol. edi curavit.

DENZLERUS (Joh. Jac.) clavem Linguæ Lat. An. 1666. publicavit.

de DEO (Joh.) Hisp. JCtus, Anno 1256. claruit. Composuit librum de Abusibus contra Canones: Apparatum: Breviarium decretorum: Summam casuum Decretalium, &c. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. 2, 30. Quenst. pag. 32.*

DEODATUS (Alex.) edidit Valetudinarium, An. 1660.

DEODATUS (Claud.) Alsata, exaravit libellum de vero & legitimo aquæ cordialis Herculis Saxoniæ concinnandi modo & utendi ratione: item, Pantheum Hygiasticum de vita ad CXX. annos propaganda, An. 1628.

DERCYLLUS, Δέρκυλλος, scripsit Italica & Ætolica: item, de lapidibus & montibus, si credimus *Plutarcho*, qui ejus testimonio usus est in *Parallel. minoribus & libello de Fluviis.*

DEREDON (David) Arausionensis Philosophus, plurcula edidit, inter quæ est Logica restituta, Anno 1659. Tractatus in Atheos, Anno 1672. liber de Atomis, &c.

DERKENNIS (Ignat.) Antverpiensis, de Deo unitrino creatore, Brux. A. 1655. commentatus est. Videatur *Alegambe, pag. 216.*

DERNOJUS, vel DERNOYE (Bonav.) emisit Medullam S Evangelii, Antverp. Anno 1658: item, Exercitia virtutum Christianarum, Col. An. 1645.

DERRERUS (Sebast.) Friburgi Brisgojæ jura docuit. Jus civile per axiomata in artem contrahere exorsus est.

DESBANS (Jac.) An. 1633. vixit. Extat ejus libellus de 10. beatitudinibus. Vide, BANS.

DESBARRES (Anatol.) immortalitatem Caroli V. Imp. A. 1559. in lucem protulit.

DESBOIS (Joh. Bapt.) Epitomen dispp. Bellarmini quatuor Tomis edi curavit, An. 1603. Paris.

DESCHÆUS (Barth.) collationem propheticæ Apocalypticæ cum Historia Ecclesiæ, Anno 1629. Franeck. publicavit.

DESIDERIUS, Cadurcensis, An. C. 660. obiit. Exaravit epistolas ad diversos. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. dissert. pag. 254. Olearius in Abaco, pag. 131.*

DESIDERIUS (Hieron.) inter viros doctos refertur. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 124.*

DESPAGNEUS, de erroribus popularibus scribere aggressus est.

DESPAUTERIUS (Joh.) Ninivita, Flander, Anno 1514. obiit. Fertur fuisse unoculus. Reliquit Commentarios Grammaticos. Videatur *Sweertius in Ath. Belg. pag. 418. Voss. de Scr. Math. pag. 230.*

DESPIERES Calendarium Romanum, Duaci,

Duaci, Anno 1657. in lucem prodire jussit.

DESSENNIUS (Bernh.) Croneburgius, An. 1573. floruit. Edidit Defensionem veteris & rationalis medicinæ: item, librum de Peste.

DESTITUTUS (Jul. Cæs.) Satrianensis Italus, A. 1632. claruit. Promisit Polyhistorem vel 10. libros Electorum ex omni Philologia: item, Fastos seculares Soc. Jesu. Vid. *Alegambe, pag. 288.*

DETHICK (Henr.) ferias sacras libris 8. Lond. An. 1577. complexus est.

DETUS (Hermannoctius) edidit varias repetitiones in Jure civili.

DEVARIUS (Matth.) scripsit de Particulis linguæ Græcæ, Romæ, An. 1588.

DEUCERUS (Joh.) composuit Thesaurum Theologiæ, An. 1619: item, Comment. in Psalmos, fol.

DEVONIUS (Bald.) Anglus, Anno 1193. in obsidione Ptolemaidis occubuisse dicitur. Reliquit 2. libros de sectis Hæreticorum: librum de sacerdotio Joh. Hyrcani: alium, de eruditione Giraldi. Vid. *Carolus Visch, in Cistert. pag. 30.*

DEVONIUS (Josephus) Iscanus vel Excestriensis, A. 1200. et deinceps claruit. Composuit sex libros de bello Trojano, Antiocheidem, Panegyricum, & alia. Libri de bello Trojano vulgò *Cornelio Nepoti* tribuuntur. Vossius, poëtarum Britannicorum suo ævo principem appellat. Vid. *G. Langbainius ad Longinum, pag. 94. Barth. in 2. Theb. Pap. p. 101.*

DEUSINGIUS (Ant.) Meursensis, A. 1612. natus est. In Acad. Groningana professionem Medicam obtinuit. Erat Arabicæ, Persicæ & Turcicæ linguæ callentissimus ceu patet ex Erpenii Gramm. Arabicâ, quam suis observationibus locupletatam edidit. Pentateuchum Persicum quoq; Latinè transtulit. Emisit etiam Genesin microcosmi, An. 1653: item, universale naturæ Theatrum, Anno 1644. librum de motu cordis & sanguinis, An. 1655. Ideam fabricæ corporis humani, A. 1659. fasciculum 14. selectarum dissertationum, An 1660. Vid. *Autor vitarum Profess. Groningens. pag. 213.* qui plurima alia ejus scripta enumerat.

DEUTSCHMAN (Joh.) Theologus, hoc tempore claret. Struxit Apologiam Aug. Confess. AntiCrocianam, An. 1667.

DEXICRATES, Δεξικράτης, Atheniensis Comicus, *Suida & Athenæo* memoratur. Drama ejus, erant ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι.

DEXIPPUS, Δέξιππος, Erennius, Atheniensis Philosophus & historicus, tempore Aureliani & Probi Impp. floruit. Vid. *Suidas. Eunapio* ἀνὴρ ἁπάσης παιδείας τε καὶ δυνάμεως λογικῆς ἀνάπλεως, i. e. vir in liberalibus disciplinis & facultate logica versatissimus vocatur. Scripsit contra *Plotinum* pro libro Aristotelis de Categoriis, teste *Tzetze in Chil. pag. 172.* Item, χρονικὰ vel Historiam Macedonum. Fragmentum inde adducit *Eusebius in Chronico, pag. 47.* Ejus nomen apud *eundem, pag. 32.* restitui debet, & pro Ζεύξιππος legendum Δέξιππος. Vid. *Mart. Hanckius, part. 1. de Scr. R.R. pag. 131. Voss. de Natura Logices, pag. 28. & 62.*

DEXIPPUS, Cous, Medicus, Hippocratis discipulus, condidit librum de re Medica: & duos alios περὶ προγνώσεων, i. e. de præcognitionibus, teste *Suida.*

DEXTER (Flav.) tempore Theodosii Magni vixit. *Vossius*, præfectum prætorio fuisse, ex *Sophronio* ostendit. Composuit Historiam, eamq; S. Hieronymo inscripsit: *Hieronymus* contrà ipsi libellum de viris Illustribus dedicavit. Dextri Chronicon, quod à Christo nato ad Annum 430. usq; progreditur, primusé tenebris eruit & commentariis illustravit *Franciscus Bivarius*, A. 1627. Vid. *Zeillerus, part. 3. pag. 65. Olearius in Abaco, p. 162.*

DEZA (Alf.) Complutensis, A. 1589. obiit. *Alegambe pag. 18.* vocat sententiæ D. Thomæ curiosum indagatorem, illustrem interpretem, & acerrimum propugnatorem. Fecit libellum de Oratione mentali.

DEZA (Didacus) Hispanus, An. 1515. extinctus est. Reliquit Monotessaron in 4. Evangelistas: Doctrinæ Thomæ Aquinatis defensionem: Commentarium in libros Sententiarum: Homilias, &c. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 134.*

DHOLLANDERUS (Engelb.) varia scripsit tum metro, tum prosa. Dramata quoq; multa exhibuit, teste *Sandero.*

DHOLLANDERUS (Joh.) composuit ingens volumen de Flandricâ nobilitate.

DHUMBERT (Joh.) JCtus, in Codicem An. 1558. commentatus est.

DIACONUS (Paulus.) Vide, PAULUS.

DIACONUS (Petrus) Græcus, A.C. 520. claruit. Struxit librum de Incarnatione & gratia DN. nostri JESU CHRISTI. Vid. *Olearius*, *pag.* 371.

DIACONUS (Petrus) Ostiensis, Anno 1137. floruit. Scripsit de viris illustribus Cassinensibus. Prodiit hic liber Romæ, Anno 1655. Videatur *Phil. Labbe*, *T.* 2. *Diss. pag.* 206.

DIADOCHUS, Διάδοχος, Photices in Illyrico Episcopus, circa A C. 390. floruit. Condidit centum capita de perfectione, quæ habentur *T.* 5. *Bibl. sanct.* Vid. *Olearius*, *pag.* 133.

DIAGORAS, Διαγόρας, Medicus, Philosophus, Olymp. XCI. vixit *Athenagoras* scribit, eum apertè statuisse, μὴ ὅλως εἶναι Θεὸς. Quidam tamen gentilium Deos tantùm ipsum irrisisse existimant. *Suidas* ait, eum composuisse Λόγυς ἀποπυργίζοντας, in quibus causa defectionis à communi de Diis opinione continebatur. Athenis ἀθεότητος accusatus & capitis damnatus est. Verùm istc periculum fuga evasit. *Tatianus* eidem λόγυς Φρυγίυς tribuit. Vid. *Thomasius*, *de Plagio*, *§.* 405.

DIAGORAS, Medicus, *Dioscoridi*, *pag.* 267. memoratur.

DIANA (Antoninus) Panormitanus, hoc seculo claruit. Opera ejus omnia novem Tomis prodierunt, An. 1667. fol.

DIAS, Δίας, Ephesius, Sophista, tempore Philippi, Regis Maced. claruit. Vid. *Philostratus*, *in vitis Soph. pag.* 531.

DIASIUS (Joh.) Hisp. An. 1546. à fratre JCto nefariè interfectus est. Vid. *Verbeiden*, *in Elog. præst. Theolog pag.* 71.

DIAZ (J. Bern.) Decisiones Criminales, An. 1544. edi curavit.

DIAZ (Eman.) Lusitanus, An. 1618. claruit. Alter Emanuel DIAZ, itidem Lusitanus, ad Chinas usq; penetravit, & volumen de modo catechizandi gentiles elaboravit: item, Tract. de Cometis. Vid. *Alegambe*, *pag.* 100.

DIBUADIUS (Christ.) Medicus & Mathematicus, Anno 1605. demonstrationem in arithmeticam Euclidis exaravit. Videatur *Bartbol. in Danis Script. pag.* 31.

DIBUADIUS (Georg.) Prof. Hafn. Theologus, A. 1603. claruit. Scripsit comm. in priorem epistolam ad Timotheum. Extat etiam ejus Tract. de Juramento & sanctificando Sabbato. Vid. *Vindingius* in *Rect. Hafn. pag.* 141. item, *Bartbol. in Scr. Dan. pag.* 46.

DICÆARCHUS, Δικαίαρχος, Messenius, Aristotelis discipulus, de rep. Spartanorum librum composuit, qui quotannis Spartæ in Ephororum prætorio recitari meruit, teste *Suida*: item, lib. de Musica, nec non de divinatione & somniis. Descriptio Græciæ Dicæarchi hodiè extat. *Cicero* & *Tertullianus* tradunt, Dicæarchum istum, nihil omninò animum esse, censuisse. *Suidas* ei laudem Philosophi, Oratoris, & Geometræ tribuit. Vid. *Reinesius in Var. lect.* 3, 3 item, *in Epist. pag.* 609. *Jonsius*, *de Scr. Hist. Phil. l.* 16.

DICÆOGENES, Δικαιογένης, Tragicus & Dithyrambicus poëta *Harpocrationi* & *Suidæ* memoratur.

à DICASTILLO (Joh.) edidit 3. Tomos de Sacramento, fol. item, 2. Tomos de Juramento. Vid. *Alegambe*, *pag.* 237.

DICKENSONIUS (Joh.) reliquit Speculum Tragicum.

DICKINSONUS (Edmund.) composuit Delphos Phœnicissantes, An. 1669.

DICKIUS (Leop.) JCtus, Oeconomiam constituendi Judicii publicavit.

DICKSONUS (Alex.) scripsit de virtute Memoriæ, Lugd. An. 1583.

DICKSONUS (David) Scotus, A. 1650. vixit. Extant ejus notæ in Epistolas Pauli, & Canonicas: item, ejus Therapeutica sacra.

DICTYS, Δίκτυς, Cretensis, belli Trojani tempore vixit, istiusq; belli Historiam novem libris complexus est. Vid. *Suidas* & *Tzetzes in Chil.* 5. *pag.* 95. Historiam, quæ hodie Dictyis nomine circumfertur, alicujus impostoris figmentum esse *Ludov. Vives* existimat. Vid. *Borrich. in Cogit. ad Voss. pag.* 12. *Meursius in Creta*, *pag.* 235.

DIDACUS (Franc.) edidit Annales regni Valentini.

DIDYMARCHUS, Διδύμαρχος, ἐν Μεταμορφώσεσι, ab *Antonino Liberali*, *narratione* 23. allegatur.

DIDYMUS, Δίδυμος, Alexandrinus, cognomine *Chalcenterus*, ab assiduo labore & indefesso scribendi studio ità dictus, tempore Augusti Imperatoris floruit.

Macrobius Saturn. 5, 12, Grammaticorum omnium, qui sunt quique fuerint, instructissimum appellat. A *Demetrio Trœzenio* βιβλιολάθας dictus est, eò quòd sæpè nec eorum meminisset, quæ ipse scripsisset. Juxta *Suidam* ter mille & quingentos: juxta *Senecam verò Epist.* 88. quater mille libros edidisse dicitur. *Photius, Cod.* CCLXXIX. memorat, decem libros proverbiorum à Didymo scriptos esse. Didymi Συμποσιακά *Diogenes Laertius l.* 5. *Stephanus Ethnographus*, & *Clemens Alex. l.* 4. *Strom.* allegant. *Suidas* plures Didymos enumerat, itidem Grammaticos, inter quos etiam est *Claudius* DIDYMUS, quem de Thucydidis in analogia erratis scripsisse refert. DIDYMUS, Historicus, ἐν ξένῃ ἱστορίᾳ ab *Eusebio in Chronico, pag.* 29. allegatur.

DIDYMUS, Alexandrinus, S. Hieronymi præceptor, seculo IV. circa Annum Domini 380. claruit. Hic, cùm cœcus esset, plurima dictavit, teste *Hieronymo in Catalogo.* Nunc solùm extant tres libri de Spiritu Sancto, quos *Hieronymus* latinitate donavit, suisq; operibus inseruit: item, Expositio in epistolas Canonicas. Vid. *Olearius in Abaco, pag.* 134. *Jonsius de Scr. H. Ph.* 3, 2.

DIDYMUS Areus, Philosophus Academicus, quando vixerit, non certò constat. *Suidas* 'Αττιον vocat, corruptè. Scripsit Syntagma περὶ τῶν ἀρεσκόντων Πλάτωνι, i. e. de Platonis placitis: item, de Pythagorica Philosophia. Αὐτὸς quoq; πιθανῶν καὶ σοφισμάτων duobus libris complexus est. Vid. *Jonsius de Sc. Hist. Phil.* 3, 1.

DIDYMUS (Jacobus) Frisius, varia elaboravit poëmata.

DIDYMUS (Paulus) edidit octo libros Josephiados, An. 1580.

DIEDUS (Franc.) Venetus, Anno 1483. obiit. Extant ejus orationes & epistolæ: item, Vita S. Rochi.

DIELAI (Eustach.) Bononiens. An. 1600. floruit. Scripsit de Auxiliis.

DIEMERBROCK (Isbrandus) struxit Tr. de peste, Anno 1665: item, Anatomen corporis humani, An. 1672.

DIEMMEIERUS (Joh.) JCt. de Criminibus eorumq; pœnis, Anno 1568. commentatus est.

DIENHEIM (Joh. Wolfg.) Medicinam universalem, An. 1610. publicavit.

DIEPENBORRIUS (Æg.) Brabantus, Invectivam in malos presbyteros condidit carmine.

DIEPOLDUS (Henr.) Genealogias Impp. & regum, An. 1628. stilo expressit.

à DIEST (Henr.) edidit Clavem linguæ sanctæ, Anno 1669: Enchiridion religionis Christianæ, An. 1641. Conciones in quinq; priora capita epistolæ ad Rom. An. 1676.

DIEST (Samuel) scripsit de controversiis Evangeliorum, An. 1672.

DIETELIUS (Andr. Guil.) collegit propositiones ex universa Theologia, fol.

DIETELIUS (Gregorius) Monachus Prislingensis, edidit Directorium conscientiæ, Anno 1670. in 4. Ejus opera Theologica prodierunt Ratisbonæ, Anno 1674. in 4.

DIETERICH (J. G.) scripsit de Jure & statu Judæorum in rep. Christiana, Anno 1648.

DIETERICUS (Conr.) Theologus Ulmensis, natus est, An. 1575: obiit, An. 1639. Confecit Institutiones Catecheticas, juventuti perutiles, ideoq; sæpius recusas: duo volumina concionum in Sapientiam Salomonis, fol. Analysin evangeliorum Dominicalium, &c. Vid. *Spizelius in Templo Honor. pag.* 133. *Witte, in Theol. pag.* 455.

DIETERICUS (Helv.) excudendum dedit Elogium planetarum cœlestium & terrestrium Macrocosmi & Microcosmi, An. 1627.

DIETERICUS (Joh. Conr.) Butisbaco Wetteravus, natus est, An. 1612: obiit, An. 1667. Composuit Antiquitates Biblicas: Antiquitates Romanas: Jatreum Hippocraticum: Breviarium Pontificum Rom. Breviarium Hæreticorum & Conciliorum: Indicem in Hesiodum: Græciam exulantem: Lexicon Etymologico-Græcum, &c. Mortuum laudavit *Henr. Phasianus.* Vid. *Mart. Hanckius, part.* 2. *de Scr. R. R. pag.* 191.

DIETERICUS (Joh.) de privata Absolutione, deq; Actis colloquii Marpurgensis commentatus est.

DIETERICUS (Vitus) Pastor Norimbergens. An. 1549. obiit. Texuit Summaria in libros Vet. & Nov. Testam. Librum de officiis Pastorum: Institutionem

nem vitæ Christianæ: modum orandi, & sententias consolatorias.

DIETERUS (Rich.) JCtus, scripsit de summa summi Imperii potestate, quam majestatem vocamus.

DIETHERRUS (Andreas) Augustanus, An. 1544. vixit. Comœdias, Josephum & Pauli conversionem, condidit.

DIETHERRUS (Christ. Ludov.) Patricius Norimb. celebris JCtus, natus est, A. 1619. Edidit Thesaurum practicum *Besoldi* cum additamentis: *Rebuffum* de Decimis: quinq; Orationes variarum materiarum: Aureum seculum: Itinerarium *Mich. Hammersamii* in Indiam occidentalem: Tr. de amore præmaturo: umbram Stubenbergiacam: Consilia adoptiva *Klockii*: Orbem novum literatorum detectum sive continuationem *Besoldianam* cum augmento *Fritschii*. Vivit etiamnum & de literis optimè meretur.

à DIEU (Lud.) Flinssingensis, natus est, An. 1590: obiit, An. 1642. Mortuo *Job. Polyander* parentavit. Emisit Historiam Christi, ab *Hier. Xavier* conscriptam, Persicè & Latinè, in 4. Composuit etiam animadversiones in Syrum Nov. Test. Interpretem.

DIEUTYCHIDAS, Διευτυχίδας, Megarensis, Historiam Megaricam literis prodidit. Allegatur ab *Harpocratione*, & *Clemente Alexandr.* 1. & 6. *Stromat.* Vid. *Palmerius in Emendat. pag.* 739.

DIEZ (Phil.) Lusitanus, An. 1591. claruit. Quatuor Tomos concionum: item, Summam Prædicantium publicavit. Videatur *Wadding. in S. O. M. pag.* 292.

DIGBEJUS (Everh.) condidit artem natandi, A. 1587. Lond. item, duplicem Methodum, Rami methodum refutantem.

DIGBY (Kenelmus) Dissertationem de Plantarum vegetatione: item, demonstrationem immortalitatis animæ rationalis, Anno 1664. publicæ luci exposuit.

DIGESSIUS (Thom.) emisit Scalas vel alas Mathematicas, Londini, Anno 1673. Vide, DEGESSIUS.

DIGOPIUS (Joh.) scripsit Tr. de Alchymia, Paris. An. 1573.

DIKE (Jerem.) Conciones selectas: item, Archippum edi curavit.

DILHERRUS (Joh. Mich.) Francus, Theologus & Philologus insignis, natus est, Anno 1604: obiit, Anno 1669. Jenæ Philosophiam & Philologiam professus est: inde Norimbergam accitus, concionando & scribendo Ecclesiæ Evangelicæ plurimùm profuit. Mortuum laudaverunt *Christoph. Molitor* & *Christ. Arnoldus.* Edidit 2. Tomos Dispp. Philologicarum, Conciones, Electa, &c. Vid. *Adrianus Bejerus in Rect. Jenens. pag.* 489. 1027. & *Spizelius in Templo Hon. pag.* 295.

DILLENIUS (Joh.) JCtus, An. 1623 floruit. Scripsit Panegyricum, cum Notis.

DILLICHIUS (Wilh.) Chronicon Hassiæ, Hungariæ, & Bremense publicavit; item, Peribolologiam seu rationem muniendorum locorum, An. 1641. fol.

DILLINGHAM (Fr.) Enchiridion fidei Christianæ, Lond. An. 1617. vulgavit.

DINAMIUS, vitam B. Maximi, Episcopi Rhegiensis, stilo expressit. Extat apud *Surium, T. 6. de Sanctis.*

DINARCHUS, Δείναρχος, Atheniensis Orator, Olympiade CXV. claruit Demosthenicum quid habet, sed est inflatior: unde, teste *Hermogene*, à quibusdam κρίθινος Δημοσθένης, i. e. hordearius Demosthenes dictus est. Orationes ejus tres extant. 1. Est κατὰ Δημοσθένους. 2. κατὰ Ἀριστογείτονος. 3. κατὰ Φιλοκλέους. Eas edidit *Janus Gruterus*, An. 1619. in 8. Plures *Suidas* numerat. Vid. *Thomasius de Plagio*, §. 407. De Dinarchi orationibus *Meursius in lect. Att. l.* 3. *c.* 5. & 11. legi meretur. *Voss. de Nat. Rhet. pag.* 83.

DINARCHUS, Delius, docuit Fabulas Cretenses, teste *Dionys. Halicarnass. de antiq. Orat.* Vid. *Meursius in Creta, l.* 1. ubi Dionysium corrigit.

DINCKELIUS (Dan.) Argentinensis, Med. & Philosoph. natus est, An. 1596: obiit, An. 1634.

DINCKELIUS (Joh.) Anno 1601. obiit. Edidit Homilias Catecheticas contra Pontificios.

à DINCKELSPIEL (Nicol.) conscripsit Sermones de pœnitentia & oratione Dominica.

DINETUS (Jacob.) Molinensis Gallus, An. 1630. vixit. Reliquit vitas illustrium virorum inter se comparatas: item, Opera moralia, ad imitationem Plutarchi. Vid. *Alegambe, pag.* 195.

DINGLEUS Observationes Philosophicas,

cas, Historicas & Theologicas de Tonitru composuit.

DINIAS, Δεινίας, scriptis suis res Argolicas complexus est. Citatur à *Schol. Apollonii.*

DINNERUS (And.) Herbipolensis, Conradi filius, JCtus, natus est, A. 1579: obiit, A. 1633. Mortuo parentavit *Frid. Tuchenus*, Patricius Norimb. Altdorffii Jurisprudentiam magna cum laude interpretatus est. Scripsit de justo rerum precio. Oratio ejus de milite vespertilione Thesauro Politico *Besoldi*, *pag.* 508. inserta est. Vid. *Henning. Witte, in JCt. pag.* 145.

DINNERUS (Beatus) Uberlingensis, poëta, à *Bruschio de Monaster. pag.* 140. 152. allegatur.

DINNERUS (Conradus) Acronianus, vir Græcè & Latinè doctissimus, An. 1580. claruit. Epitheta Græca magno studio & labore collegit. Librum etiam de vita & gestis Georgii Ludovici à Sensheim sub nomine *Thrasybuli Leptæ* publicavit.

DINOLOCHUS, Δεινόλοχος, Comicus poëta, Dorica dialecto 14. Fabulas composuit. *Suidas* eum ad Olymp. LXXIII. refert: *Vossius* mavult ad Olymp. XCII. referre. Vid. *Suidas, in* ὑς ὑπὸ ῥόπαλον. Confer *Ælian. hist. anim.* 6, 51.

DINON, Δείνων, pater Clitarchi Historici, tempore Artaxerxis Memoriosi floruit. Scripsit Περσικὴν πραγματείαν, i.e. opus de rebus Persarum, teste *Athenæo*, *l.* 2. Confer *Corn. Nepotem in vita Cononis. Diogenes Laërtius in procœm.* Dinonem in l. 5. hist. allegat.

DINOTHUS (Rich.) Normannus, Historica adversaria & Centuriam de Viris illustribus: item, librum de Gallico civili bello, An. 1582. emisit.

DINTERUS (Emundus) Brabantus, Hist. An. 1448. obiit. Chronicon Brabantiæ & alia reliquit. Videatur *Sweertius, pag.* 229.

DIO, Cassius Coccejanus, Δίων, sub Alexandro Mammeæ Imp. floruit. Historiam ab U. C. orsus est, quam usque ad dictum Alexandrum LXXX. libris perduxit. Ex his primi XXXIV. libri perierunt: exstant verò sequentes XXV. qui incipiunt à Luculli gestis ac desinunt in morte Claudii Cæsaris. Qui inde sequebantur, itidem interciderunt. Judice *Photio*, grandi stilo utitur, atq; in concionibus Thucydidem imitatur. Confer *Suidam*. Vid. *Mart. Hanckius, part.* 1. *de Scr. R.R. pag.* 121. *Jonsius de Scr. Hist. Phil.* 3, 14. *Glandorpius pag.* 250. *Thomasius de Plagio*, §. 408.

DIO, Colophonius, de agricultura, teste *Varrone*, *l.* 1. *c.* 1. commentatus est.

DIO, Prusæensis, cui facundia *Chrysostomi* nomen peperit, tempore Nervæ & Trajani claruit. Condidit Orationes, quæ extant: item, 8. libros de Alexandri virtutibus: ut & librum, an mundus sit corruptioni obnoxius. *Suidas* tradit, eum magnificentiam adeò affectasse, ut leoninam pellem ferens in publicum prodierit. Confer *Philostratum, in Vitis Soph. pag.* 531. *Tzetzem in Chil. pag.* 218. *Mallincrot. pag.* 21. 89.

DIO Syracusanus, Hipparini filius, Epistolas ad Platonem exaravit. Videatur *Suidas*.

DIOCLES, Διοκλῆς, Atheniensis, veteris Comœdiæ poëta, Olymp. LXXVIII. innotuit. Ejus Βάκχας, Θάλατλαν, Κύκλωπας, Μελίσσας & Ὀνείρους *Athenæus*, *Pollux* & *Suidas* allegant.

DIOCLES, Carystius, celebris Medicus, secundus ab Hippocrate fama & ætate fuit, teste *Plinio*, *l.* 26. *c.* 2. Mentionem ejus passim faciunt *Dioscorides*, *Galenus* & *alii*. Extat ejus Tr. de morborum præsagiis.

DIOCLES, Magnesius, librum περὶ βίων φιλοσόφων, id est, de vitis Philosophorum composuit. A *Diogene Laërtio* plus vice simplici allegatur. Vid. *Jonsius de Scr. Hist. Phil. pag.* 333.

DIOCLES, Peparethius, scripsit de origine Urbis Romæ, teste *Plutarcho in vita Romuli*: ubi addit, eum in plurimis Fabium Pictorem secutum esse.

DIOCLES, Rhodius, Αἰτωλικὰ condidit, allegata à *Plutarcho, lib. de fluviis*. Vid. *Meursius in Rhodo, pag.* 94. Dioclem, Historicum, *Josephus*, *l.* 10. *Ant. Jud. c.* 7. allegat.

DIODOCLAVIUS. Vide supra, CALDERWODUS.

DIODORUS, Διόδωρος, Alexandrinus, cognomine *Valerius*, sub Adriano Imp. claruit. Scripsit, teste *Suida*, de dictione Attica.

DIODO-

DIODORUS, Eleates, Elegias composuit, teste *Parthenio in Eroticis*.

DIODORUS, Ephesius, περὶ Ἀναξιμάνδρου à *Laërtio*, *l. 9.* allegatur. Vitas Philosophorum, ni fallor, descripsit.

DIODORUS, Periegetes, περὶ Μνημάτων nonnulla reliquit, ceu colligere est è *Plutarcho in Themistocle*.

DIODORUS, Prienæus, scripsit de re rustica. Testis, *Varro l. 1. c. 1.*

DIODORUS Siculus, historicus, tempore Jul. Cæsaris & Augusti Octaviani floruit. Bibliothecam Historicam exstruxit, in qua agebat de rebus Ægyptiis, Assyriis, Medicis, Persicis, Punicis, Romanis, &c. Constabat hoc opus 40. libris, ex qvibus hodie 15. supersunt, & pauca apud *Photium & alios* excerpta. In hoc opus 30. annos sese impendisse in præfatione ipse Diodorus affirmat. *Plinius in præf.* eum primum Græcorum nugari desiisse judicat. *Photius* usum ait φράσει σαφεῖ καὶ ἀκόμψῳ καὶ ἱστορίᾳ μάλα πρεπούσῃ, i. e. dictione perspicua, nec nimium ornata & historiæ maximè convenienti.

DIODORUS, Sardianus, cognomine *Zonas*, Orator fuisse dicitur. Meminit ejus *Strabo l. 17. pag. 627.*

DIODORUS, Junior, ἱκανὸν ἱστορικὰ συγγράμματα, καὶ μέλη, καὶ ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμφαίνοντα, teste *Strab. lib. cit. pag. 628.* Hujus epigramma aliquod in *Anthol. l. 1. c. 26.* legitur.

DIODORUS, Sinopensis, Comœdias docuit: ex quibus Ἐπίκληρον, Αὐλητρίδα, & Πανηγυρίζοντας partim *Athenæus*, partim *Suidas* allegant.

DIODORUS, Syracusanus, Hist. à *Mallincrotio*, *pag. 65.* relatus est inter eos, qui ab aliis omissi erant.

DIODORUS, Tarsensis, Grammaticus, collegit Glossas · item ὑπομνηματικά. Vid. *Meursius* in *Notis* ad *Chalcidium*, *pag. 21.*

DIODORUS, Tarsensis Episcopus, tempore Juliani & Valentis Impp. claruit. Teste *Suida*, Eusebii Chronicon, sicubi erratum erat, correxit. Idem *Suidas* multa ejus scripta recenset.

DIODOTUS, Διόδοτος, Medicus, *Dioscoridi*, *pag. 1.* laudatur.

DIOGENES, Διογένης, Amisi Episcopus, carmina composuit. Unum ex illis occurrit in *Anthologia*, *l. 3. c. 23.*

DIOGENES, Apolloniates, Physicus, Anaxagoræ æqualis fuisse scribitur. De eo *Clemens Alexandrinus*, *Hesychius* in *vitis Philosophorum*, *Suidas*, &c. consuli poterunt.

DIOGENES, Babylonius, Seleuciensis dictus, Chrysippi discipulus, teste *Cicerone in Lucullo & 6. de Finibus*, tempore belli Punici II. ab Atheniensibus, unà cum Carneade Academico & Critolao Peripatetico Romam missus est, quemadmodum ex *Agellio*, *7, 14.* constat. Ejus libros de Nobilitate *Athenæus*, *l. 4.* allegat. *Lucianus* in *Longævis*: Diogenes (inquit) Seleuciensis, Stoicæ sectæ philosophus, 88. annos vixit.

DIOGENES, Cyzicenus, septem libros de Cyzico, patria sua, composuit, teste *Stephano*.

DIOGENES, Laërtius, tempore Antonini Pii claruit. Habemus 10. ejus libros de vitis Philosophorum. Scripsit etiam librum Epigrammatum omni metrorum genere, quem idcircò Πάμμετρον vocavit. Timonis quoq; Sillos commentario illustravit. *Tzetzes*, *Chil. 3. hist. pag. 61.* ἐπιγραμματογράφον eum appellat. Notanter *Barthius ad Claudianum*, *pag. 102.* Extat magno commodo omnium literarum Diogenes Laërtius; cujus rhapsodiæ, licet diligentissimæ exactissimæq; non sint, summa tamen utilitate & voluptate leguntur, ut multis vegrandibus carere pro isto velle sapientia sit. Videatur *Voss.* de *Nat. Rhet. pag. 65.* *Jonsius* de *Scr. Hist. Ph. 3, 12.*

DIOGENES, Sicyonius, teste *Laërtio*, res Peloponnesiacas literis mandavit.

DIOGENES, Sinopensis, Philosophus, vulgò Canis dictus, Olympiade CXIV. obiit. Vitam ejus *Laërtius* descripsit. Vid. etiam *Suidas*.

DIOGENES, Smyrnæus, Philosophus, Anaxarchi præceptor fuit, teste *Clemente lib. 1. Stromat.*

DIOGENES, Tarsensis, quæstiones poëticas peculiari libello proponere, simulque solvere conatus est.

DIOGENES, Tragicus, *Suidæ* commemoratur. Ex ejus Fabulis erant Ἀχιλλεύς, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Σεμέλη, Χρύσιππος.

DIO-

DIOGENES quidam ἐν Παλληνιακοῖς, à *Parthenio in Eroticis c. 6.* allegatur.

DIOGENETES, Διογένητης, Erythræus, ab *Hygino* in *Astronomico*, ubi de *piscibus* agit, adducitur.

DIOGENIANUS, Διογενιανὸς, Heracleota, temporibus Adriani Cæsaris claruit. Collegit Adagia Græcorum ordine Alphabetico. Ea primus *Andr. Schottus* è Codice Electoralis Bibliothecæ publici juris fecit. Ex hoc Diogeniano adagia se in lexicon suum transtulisse, ipse *Hesychius in præfatione* refert. *Reinesius* in *Variis, l. 2. cap. 1. pag. 127.* librum, titulo λέξεις Ἀμαλθείας, ipsi quoq; tribuit. Vid. *Suidas.*

DIOMEDES, condidit Grammaticam tripartitam. Extat inter Grammaticos, à *Putschio* editos.

DIONYSIODORUS, Διονυσόδωρος, Trœzenius, à *Plutarcho* in *initio Arati* allegatur.

DIONYSIUS, Διονύσιος, Ægeus, Medicus & Philosophus, centum capita Dictyacorum composuit. Quæ in dictis capitibus contineantur, *Photius Cod. CCXI.* evolvit; qui videatur.

DIONYSIUS, Albianus, à *Scholiaste* ad *l. 2. Argonaut. Apollonii Rhodii pag. 188.* allegatur.

DIONYSIUS, Glauci filius, Alexandrinus Grammaticus, tempore Neronis & deinceps, usq; ad Trajanum claruit. Chæremoni Philosopho Alexandriæ successit. Vid. *Suidas.*

DIONYSIUS, Alexandrinus Episcopus, A. C. 265. obiit. Mentio ejus frequens apud *S. Hieronymum* occurrit, maximè in *Comm.* in *Esaiam*, ubi ait, ipsum contra Irenæum scripsisse, Apocalypsin nimis carnaliter explicantem. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Diss. de S. E. pag. 257. Olearius, pag. 136.* Dionysius Alexandrinus fecit Commentarium in Salomonem Concionatorem valdè disertum, inquit *Suidas.*

DIONYSIUS, Areopagita, S. Pauli discipulus, ceu ex *Actis Apost. c. 17.* patet, juxta *quosdem* sub Domitiano Imp. martyrio coronatus est. *Bellarminus* tamen usq; ad Trajanum vixisse asserit. Confer *Suidam.* Ei vulgò libros de Hierarchia cœlesti tribuunt: item, alium de divinis nominibus: sed falsò, quemadmodum *Becmannus in Exercit. Theol. pag. 506.* ostendit. Vid. *Rivetus T. 2. Oper. pag. 1079. Ph. Labbe. T. 1. de S. E. pag. 259. 765. Olearius, pag. 137.* Dionysii Areopagitæ defensionem *Martinus Delrio in vindiciis Areopagiticis* suscipere conatus est. Conf. *Andr. Schottum* in *Scholiis* ad *Photii Bibliothecam, pag. 2.*

DIONYSIUS, Argivus, *Clementi Alexandr. l. 1. Strom.* memoratus est. Confer *Scholiasten Pindari, pag. 266.*

DIONYSIUS, Atheniensis, à *Scholiaste Apollonii Rhodii ad l. 2. ἀργοναυτ. pag. 176.* citatur.

DIONYSIUS, Byzantius, scripsit navigationem per Bosphorum, teste *Stephano*, in Χρυσόπολις. *Suidas* ἐποποιὸν appellat & addit, eum quoq; poema scripsisse plenum Epicediis, indito *Threnorum* titulo.

DIONYSIUS Carthaginensis, à *Diogene Laërtio* in *Euclide, pag. 159.* allegatur.

DIONYSIUS Cato. Vide suprà, CATO.

DIONYSIUS, Chalcidensis, quinq; libris κτίσεις vel origines urbium complexus est. Ejus testimonium *Dionysius Halicarnass. l. 1. Antiq. Rom.* usurpat. Confer *Scholiasten Apollonii, pag. 133. 226.*

DIONYSIUS, Characenus, Ixeutica reliquit. Ea *Isaacus Vossius* habuit, quemadmodum ad *Melam, pag. 73.* observat. Promittit se illa aliquando in lucem producturum esse.

DIONYSIUS, Carthusianus, alio nomine *de Lewis*, item *Richerius* dictus, Belga, A. C. 1471. obiit. Ob singularem sanctitatem *Doctor Extaticus* dictus est. Scripsit in omnes libros S. Scripturæ: item, in quatuor libros Magistri Sententiarum. Opera ejus 12. voluminibus constant. *Olearius in Abaco, pag. 138.* Vide infrà, RICKEL.

DIONYSIUS, Χαλκοῦς, i. e. æneus, in Elegiis citatur ab *Aristotele*, *in Rhetor. 3, 2.*

DIONYSIUS, Comicus, Fabulas condidit. Ex his Ἀκοντιζόμενος, Διόνυσος, Θέσμοι, Ὁμώνυμοι, Σώζουσα, Ταξιάρχαι, potiores fuerunt.

DIONYSIUS, Corinthius, juxta *Suidam*, Meteorologica: item Commentarium in Hesiodum composuit. Adhæc, Orbem terrarum versibus expressit.

DIONYSIUS, Cyzicenus, inter Gr. poëtas reperitur. Vid. *Anthol. l. 3. c. 33.*

DIONYSIUS, Ephesius, τὴν τῆς ἰατρικῆς ἀναχαφὴν

γραφήν, i. e. Medicorum descriptionem reliquit. Vid. *Jonsius, in Scr. hist. Phil. pag. 334.*

DIONYSIUS, Exiguus, natione Scytha, tempore Theodorici, Gothorum Regis Ann. 540. claruit. Condidit Cyclum Paschalem, & omissa numeratione ab imperio Diocletiani, numerare cœpit ab incarnatione Domini JESU CHRISTI, uti scribit *Bellarminus* ad An. 525. Dionysium pluribus commendat *Cassiodorus in div. lect. cap. 23.* Fuit (inquit) nostris temporibus Dionysius, Monachus, Scytha natione, sed moribus omninò Romanus, in utraq; lingua valdè doctissimus, qui Scripturas divinas tanta curiositate discusserat atq; intellexerat, ut undecunque interrogatus fuisset, paratum haberet competens sine aliqua dilatione responsum. Fuit in illo cum sapientia magna simplicitas, cum doctrina humilitas, cum facundia loquendi parcitas; ut in nullo se vel extremis famulis anteferret, cum dignus esset regum sine dubitatione colloquiis. Qui petitus à Stephano, Episcopo Solonitano, ex Græcis exemplaribus Canones Ecclesiasticos, moribus suis, ut erat planus atq; disertus, magnæ eloquentiæ luce composuit, quos hodiè usu celeberrimo Ecclesia Romana complectitur. Alia quoq; multa ex Græco transtulit in latinum, quæ utilitati Ecclesiæ possunt convenire. Qui tanta Latinitatis & Græcitatis peritia fungebatur: ut quoscunq; libros Græcos in manibus acciperet, Latinè sine offensione transcurreret, iterumq; Latinos Attico sermone legeret, ut crederes, hoc esse conscriptum, quod os ejus inoffensa velocitate fundebat. Hæc ille. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Diss. de S. E. pag. 263. Olearius, pag. 138.*

DIONYSIUS, Halicarnasseus, Historicus tempore Augusti floruit. Exaravit 20. libros Ἀρχαιολογίας Ρωμαϊκῆς, ex quibus hodie nonnisi undecim superant. Res Romanas accuratius tractat, quàm alii: unde in multis ipsi Livio præfertur, Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de Scr. R. R. pag. 52. Jonsius de Scr. hist. Phil. 3, 8.*

DIONYSIUS, Halicarnasseus, junior, sub Hadriano Cæs. vixit. Scripsit, teste *Suida*, Historiæ Musicæ 36. libros, in quibus tibicinum, citharœdorum & Poëtarum omnis generis meminit.

DIONYSIUS, Heracleota, Μεταθέμενος dictus, sub Ptolemæo Lagi claruit. Cum dolorem, in quem inciderat, perferre non posset, à Stoicis, qui dolorem inter adiaphora reponunt, ad Cyrenaicos defecit: unde tale cognomentum nactus est. Commentatus est περὶ ἀρχαίων βασιλέων: Item, περὶ βαρβαρικῶν ἐθῶν, teste *Laërtio*.

DIONYSIUS Longinus. Vide, LONGINUS.

DIONYSIUS, Milesius, scriptor fuit antiquior Herodoto. Complexus est res Darii libris quinq;: κύκλον ἱστορικὸν, septem: & res Trojanas, tribus. *Scholiastes Apollonii pag. 205, 173.* ejusdem Argonautica allegat. Confer *Suidam.* Hunc Dionysium Cyclographum vocari à *Tzetze in Chil. pag. 227.* existimo.

DIONYSIUS, Milesius, sophista, à *Philostrato, in Vitis Sophist. p. 541.* depingitur.

DIONYSIUS, Mitylenæus, cognomine Σκυτοβραχίων, Argonautica 6. libris exposuit. Judice *Vossio*, Olymp. CLXXIII. claruit. *Suetonius* etiam in *Gramm.* ejus meminit: item, *Suidas.*

DIONYSIUS, Olynthius, ab *Eusebio de prep. Evang. 10, 11.* allegatur. Vid. *Jonsius de Sc. hist. Phil. 1, 7.*

DIONYSIUS, Περιηγητὴς, tempore Augusti celebris factus est. Struxit carmen de Situ orbis, quod extat unà cum scholiis Eustathii. *Suidas* eum Byzantium facit. *Alii* Afrum vel Alexandrinum. Eidem Dionysio *Eustathius pag. 9.* Λιθιακὰ, i. e. opus de gemmis tribuit. Vid. *Tzetzes in Chil. pag. 242.*

DIONYSIUS, Phaselites, idem qui LONGINUS, de quo infrà. Vid. *Jonsius, pag. 334.*

DIONYSIUS, Philadelphensis, aliàs Διάκονος dictus est. Ei *Eustathius* in *Scholiis ad Perieget. pag. 9.* Ὀρνιθιακὰ, i. e. opus de avibus adscribit.

DIONYSIUS, Rhodius, à *Tertulliano, lib. de anima c. 46.* memoratur. Vid. *Suidas, & Meursius in Rhodo, pag. 95.*

DIONYSIUS, Samius, Βασσαρικὰ reliquit, teste *Eustathio ad Perieg. pag. 9.*

DIONYSIUS, Scymnæus, à *Tzetze in Lycophr. pag. 160.* allegatur.

DIONYSIUS, Siciliæ Tyrannus, senior, scripsit Tragœdias, Comœdias, & historica. Vid. *Suidas.*

DIO-

DIONYSIUS, Tyranus junior, teste *Suida*, epistolas & librum de poëmatibus Epicharmi composuit.

DIONYSIUS, Thrax, Pompeii tempore Romæ docuit. *Suidas* eum Grammaticum facit & Grammatica ac Syntagmatica scripsisse memorat. Μελίσσας ipsius citant *Scholia parva in Hom. p.* 253. Dionysius quidam 33. libros de Diis gentilium composuit; de quo *Suidas* in Νύμφαι.

DIONYSIUS (Cassius) Uticensis, vertit 20. libris Magonis Pœni 28. libros de re rustica, & Græca lingua Sextilio Prætori misit, uti *Varro l.* 1. *c.* 1. indicat. Vid. *Placcius, pag.* 178. Alii *Constantinum Dionysium* autorem faciunt. Confer *Rhodium, de Scr. suppos. pag.* 4. Vide suprà, CONSTANTINUS.

DIONYSIUS de Dionysiis, edidit illustrium virorum Elogia, Mediol. An. 1643.

DIONYSIUS (Ant.) Veronensis, confecit librum, titulo, Bacchus & Pales, i. e. de natura vini & laudibus ruris, An. 1596.

DIONYSIUS (Paulus) Veronensis, Medicus, Anno 1543. floruit. Hippocratis Aphorismos elegiaco carmine expressit. De materia oculi & ejus partibus versu hexametro egit. Vid. *Chioccus, pag.* 82.

DIONYSODOTUS, Διονυσόδοτος, Lacedæmonius, scripsit Pæanas. Vid. *Athenæus, l.* 15.

DIOPHANES, Διοφάνης, ἐν πρώτῳ Ποντικῶν Ἱστοριῶν citatur à *Schol. Apollonii, pag.* 207.

DIOPHANES, alius, ni fallor, à priore, tempore Plotini philosophi vixit. Adornavit defensionem pro Alcibiade, in Platonis symposio debacchante. Contra eum *Porphyrius* scripsit, Plotino suadente. Vid. *Porphyrius, in vita Plotini.*

DIOPHANES, Bithynicus, totum Dionysium Uticensem, Magonis Pœni interpretem, per multa diffusum volumina, sex epitomis circumscripsit, teste *Columella* 1, 1. Confer *Varronem* 1, 1. qui addit, eum dictos sex libros Dejotaro Regi transmisisse.

DIOPHANES, Nicensis, de Agricultura, teste *Varrone* 1, 1. commentatus est.

DIOPHANTUS, Διόφαντος, Mitylenæus, Olympiade CLVI. claruit. *Cicero in Bruto* vocat Græciæ disertissimum. Eo magistro Tib. Gracchus usus erat. Vid. *Voss. de nat. Rhet. pag.* 84.

DIOPHANTUS, Διόφαντος, Alexandrinus, 13. libros Arithmetices composuit, quos extare ajunt in Bibliotheca Vaticana. Sex eorum, quos ab *Andr. Dudithio* acceperat, *Xylander* Latinè transtulit notisq; illustravit. *Quidam*, eum sub Anton. Imp. claruisse, existimant. Huic Diophanto *Johannes Regiomontanus* Algebræ inventionem adscribit. *Alii* à Gebro Arabe repertam statuunt. Et sanè ipse *Diophantus in præfat.* hoc invento gloriatur. Diophantum *Ismaël Bullialdus* etiam edidit. *Casp.* quoq; *Bachetus*, An. 1613. profundissimis speculationibus eum illustravit.

DIOPHANTUS, Arabs, Sophista, Proæresii synchronus & æmulus fuit. Orationem funebrem habuit in obitum Proæresii. Vid. *Eunapius, pag.* 127.

DIOPHANTUS, Laced. scripsit de Sacris Deorum, teste *Fulgentio*: item, 14. libros antiquitatum, *teste eodem*. Videatur *Meursius in Misc. Lacon.* 4, 17.

DIOSCORIDES, Διοσκορίδης, Alexandrinus, Med. sub Adriano Imp. vixit.

DIOSCORIDES, Græcus poëta, epigrammata Græca reliquit. Vid. *Anthol. l.* 1. *c.* 76. *l.* 2. *c.* 24.

DIOSCORIDES (Pedacius) Anazarbeus, Olymp. CLXXXVI. claruit. Juxta *Suidam* Medicus Cleopatræ & Antonii fuit. Ipse ait, se militiam secutum sedulam tamen rei herbariæ operam impendisse; conferendo cum iis, qui hæc maximè intelligerent. Transtulere eum *Hermolaus Barbarus*; *Marcellus Virgilius*, *Joh. Ruellius*, & postremò omnium optimè *J. Anton. Saracenus.* Vid. *Marf. Cognatus*, 2, 28.

DIOSCORIDES quidam, de Republ. Lacedæmoniorum *Athenæo l.* 4. allegatur. Vid. *Meursius, in Misc. Lacon.* 4, 19. *Jonsius, de Script. hist. Phil.* 2, 6. *pag.* 145.

DIOSCORIDES, Phacas, Herophileus secta, alius ab Anazarbeo, tempore Augusti claruit.

DIOSCORIUS, Διοσκόριος, Myræus, Gram. tempore Leonis Imp. vixit. Erat præfectus urbi & prætorio. Vid. *Suidas.*

DIOSCURIDES, Διοσκουρίδης, ἐν τοῖς ἀπομνημονευμάτων allegatur à *Diogene Laërtio in Solone, pag.* 42.

DIOTALLEVIUS (Fr.) scripsit de concursu

cursu Dei ad actus liberos voluntatis creatæ, Lugd. An. 1611.

DIOTOGENES, Διωτογένης, Philosophus, de regno, à *Stobæo*, *serm. 46.* item, de Sanctitate, ab *eodem*, *serm. 41.* allegatur.

DIOTIMUS, Διότιμος, Atheniensis, ab *Athenæo 10, 9.* adducitur. *Plutarchus* eum facit unum ex decem Oratoribus.

DIOTIMUS, Olympenus, ænigmata scripsisse fertur. Videatur *Athenæus, l. 10. c. 15.*

DIOTIMUS, Stoicus, teste *Laërtio, lib. 10. pag. 708.* Epicurum acerrimè insectatus est, quinquaginta circumferens impudicas & lascivas, veluti ab Epicuro scriptas, epistolas: cui fraus hæc malè cessit, ita ut morte eam luere coactus fuerit. Siquidem Zeno Epicureus ipsum eo nomine accusavit, remq; eò deduxit, ut capitis damnaretur, teste *Athenæo 13, 9.* Vid. *Jonsius de Script. Hist. Phil. 2, 15.*

DIOTIMUS, Græcus Epigrammatarius, occurrit in *Anth. l. 1. c. 1. l. 3. c. 5.*

DIOTIMUS, ὁ Στρομβίχου, juxta *Strabonem, l. 1.* legationes Atheniensium exposuit. *Jonsius, pag. 196.* Asclepiadis Myrleani patrem fuisse existimat.

DIOXIPPUS, Διώξιππος, Hippocraticus, vetus & nobilis Medicus, laudatur *Agellio 17, 11.* Fuit etiam DIOXIPPUS, Atheniensis Comicus, cujus fabulas, Ἀντιπορνοβοσκὸν, Διαδικαζομένους, & Φιλάργυρον *Suidas* recenset.

DIPHILUS, Δίφιλος, Sinopensis, Comicus, tempore Ptolemæi Lagi claruit. A *Clemente Alexandr.* & *Eusebio Pamphili* κωμικώτατος καὶ γνωμικώτατος, i. e. Comicus insignis & sententiis affluens dicitur. Inter *fabulas* ejus, sequentes potissimùm mihi observatæ sunt, Ἀδελφοὶ, Αἰρεσίπυχος, Ἀμαστρὶς, Ἀνασωζόμενοι, Ἄπληστος, Ἀπολείπουσα, Βαλανεῖον, Βοιώτιος, Γάμος, Διαμαρτάνουσα, Ἑκάτη, Ἐλαιηφοροῦντες, Ἐμπόριον, Ἐπίκληρος, Ἔμπορος, Ἐναγίζοντες, Ἐπιδικαζόμενος, Εὐνοῦχος ἢ στρατιώτης, Ζωγράφος, Ἡμέραι, Ἡρακλῆς, Ἥρως, Θησαυρὸς, Θησεύς, Κιθαρῳδὸς, Λήμνιαι, Μνημάτιον, Παράσιτος, Παιδερασταὶ, Πελιάδες, Πολυπράγμων, Πύῤῥα, Σαπφὼ, Συνωρὶς, Τελεσία, Τιθραύστης, Φρέαρ, &c.

DIPLOVACIUS (Thomas) Constantinopolitanus, condidit 12. libros de clarissimis JCtis. Videatur *Labbe in B. B. pag. 160.*

DISCALTIUS (Ottonellus) JCtus Patavinus, Anno 1607. obiit. Extant ejus Consilia, variæ Lectiones, &c. Vid. *Thomasinus, part. 1. Elog. pag. 216.* & *Guido Panzirolus, in JCt. 2, 196.*

DISCALTIUS (Ubertinus) JCtus Patavinus, hoc tempore claret.

DISSALDEUS (Franc.) animadversiones in Plauti Comœdias, Salmurii, Anno 1611. publicavit.

DISTELL (Conr.) scripsit pro moribus Cleri.

DISTELMAIR (Cleophas) Icones Sanctorum in singulos anni dies cum elogiis, Augustæ, An. 1610. edi curavit.

DITHMARUS, Mersburgensis Episcopus, An. 1027. juxta *nonnullos*, juxta *Calvis.* verò Anno 1018. obiit. Reliquit septem libros Chronicorum. Videatur *Zeillerus, part. 1. Hist. pag. 43. Olearius in Abaco, pag. 139.*

DITHMARUS (Joh.) collegit Catalogum Abbatum veteris Campi C. Altfeld.

DIVÆUS (Pet.) Lovaniens. Anno 1581. obiit. Extat ejus Tract. de antiquitatibus Galliæ Belgicæ, *vol. 1. Germ. Scr. Sim. Schardii, pag. 354.*

DIVERSUS (Pet. Salius) Faventinus, Med. composuit Tractatum de febri pestilenti: item, Commentarium, in *l. 4* Hippocratis de morbis. Vide, SALIUS.

DIVES (Guilh.) Gandavens. reliquit carmen elegiacum de Passione Dominica, teste *Sandero.*

DIVES (Joh.) de esu carnium, de Indulgentiis anni Jubilæi, &c. commentatus est.

DIURIUS (Joh.) Bellovacus, edidit Scrinium Medicinæ, sive Aphorismos & collectiones medicinales, Paris. Anno 1536.

DIUS, Δῖος, scripsit opus de rebus Phœnicum. Ex eo fragmentum de Salomone & Hiramo nobis conservavit *Josephus, l. 1. contra Apionem.* DIUS, Pythagoricus, à *Stobæo, sermone 63.* citatur.

DIYLLUS, Δίυλλος, Atheniensis Historicus, 27. libros de rebus Græciæ & Siciliæ construxit, teste *Diodoro, l. 16.* Vid. *Casaub. in Athen. pag. 281.*

DLUGOSSUS (Johann.) aliter Longinus dictus, res à Polonis gestas veraci calamo, ut ajunt, depinxit. Vitam ejus descripsit *Felix Herbortus*, teste *Staro vol scio, pag. 30*. Vide infrà, DUGLOSSUS.

DOBBERCINUS (Mart.) Repertorium universi Juris concinnavit ordine alphabetico. Prodiit Helmstadii, fol. Anno 1589.

DOBROCIESCIUS (Nicol.) Polonus, JCtus, An. 1608. obiit. Reliquit tractatum de Decimis. Videatur *Starovolsc. pag. 124*.

DOBROWILSKY (August.) Semina Paradisi, in 4. An. 1652. imprimi curavit.

DOBROZENSKI (Joh.) de Nigripont, edidit Philosophiam de Fontibus, Ferrariæ, An. 1659.

DOCÆUS (Joh.) Laudanensis Episcopus, Anno 1550. claruit. Edidit Enarrationem Dominicæ passionis; item, duos libros de æterna Filii Dei generatione & temporali ejusdem nativitate.

DOCCOMENSIS (Hermannus) Frisius, An. 1514. vixit. Composuit Comment. in 17. Psalmos priores: &, cum ad 18. pervenisset, in mentis alienationem incidit, unde etiam periit, teste *Sweertio*.

DOCHINGUS (Thom.) Norfolcensis, An. 1270. claruit. Multa scripsit, quæ Oxonii servantur maximum partem adhuc inedita. Vid. *Wadding. in Sc. O. Min. pag. 323*.

DOCTIUS (Thomas) Senensis, JCtus, Anno 1441. obiit. Vulgò *Doctor Veritatis* dictus est, teste *Panzirolo in JCtis, 2, 91*.

à DOCTORIBUS (Ant. Franc.) Patav. An. 1528. obiit. Confecit indicem in Abbatis Siculi commentaria. Vid. *Gu. Panzirolus, l. c. 3, 52*.

de DOCTORIBUS (J. Bapt.) JCtus Patav. hoc tempore claret.

DOCTORIUS (Matth.) ab *Hieron. Magio, l. 2. Var lect. c. 4* vir Græcè & Latinè benè doctus, diviniq; & humani juris apprimè consultus appellatur.

DOD (Joh.) scripsit paraphrasin in Proverbia Salomonis.

DODECHINUS, Anno 1200. vixit. Reliquit Historiam sanctam de Peregrinatione in Palæstinam. Chronico Mariani Scoti appendicem adjunxit.

DODONÆUS (Rembertus) Mechliniensis, natus est, Anno 1518: obiit, Anno 1585. Maximiliano II. & Rudolpho II. in medicina operam navavit; Lugduni verò in Batavia medicinam magna cum laude professus est. Historiam stirpium triginta libris complexus est. Edidit etiam Praxin Medicam; item, historiam vitis & vini. Vid. *Thuanus, l. 82. Sweertius, pag. 653*.

DOGEN (Matthias) architecturam militarem modernam, Amst. fol. An. 1647. edi curavit.

DOGLIONI (Nicol.) Bellunensis, Amphitheatrum Europæ construxit. Prodiit, An. 1623.

DOJONUS (Julius) Bellunensis, juvenis peste periit. In medicina quædam scribere cœpit, quæ tamen morte præpeditus inabsoluta relinquere coactus est. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 66*.

à DOLA (Lud.) Capuccinus, scripsit de concursu Dei. Sam. *Maresius Tom. 1. contra Tirin. pag. 605*. vocat Durandistarum antesignanum.

DOLERA (Clemens) Monilianus Ligur, Cardinalis, Anno 1568. ætatis 66. obiit. Composuit compendium Catholicarum institutionum. In *Epitaphio* audit vir summæ doctrinæ & religionis. Videatur *Waddingus in Script. Ord. Min. pag. 92*.

DOLETUS (Steph.) Aurelius, An. 1530. vixit. Carmina ejus occurrunt *Tom. 1. Delit. Gall. pag. 865*. Scripsit fata Francisci Vallesii. De eo *J. C. Scaliger, l. 6. de re poët. pag. 791*. ita judicat: Doletus, Musarum carcinoma aut vomica dici potest. Nam præterquam quod in eo tam grandi corpore ne mica quidem salis: vult insanus agere tyrannum in poësi. Ita suo arbitratu Virgilianas gemmas suæ inserit pici, ut videri velit sua. Dum optimi & maximi regis Francisci fata canit, ejus nomen suo malo fato functum est. Quodque tum illi, tum illius versibus debebatur, solus passus est atheus flammæ supplicium. Flamma tamen eum puriorem non effecit: ipse flammam potius effecit impuriorem, &c. +

DOLFUS (Pomp.) inter doctos locum habet. Videatur *Greg. Letus, in Ital. regn. pag. 164*.

DOLIN-

+ Doletus Comm. Lat. Linguæ Lugd. f. 1556. et apud Gryph. f. 1538. raro ... ejusd. Phrases, et Formulæ linguæ Latinæ elegantiores. Argentor. 8. 1579.

DÖLINGIUS (Joh.) scripsit de Antichristo, An. 1632.

DOLMERUS (Janus) edidit Jus aulicum antiquum Norwegicum, Anno 1674. Hafniæ.

DOLSCIUS (Paulus) Plaviensis, Medicus Halensis, An. 1589. obiit. Psalmos & Siracidem Græco carmine feliciter reddidit. Extat etiam ejus Confessio Augustana Græcè scripta, quam tamen *Joh. Hornbeckius in Summa controversiarum*, *pag. 979. à Phil. Melanchthone* compositam, malè arbitratur. Confer *Placcium, pag. 186.*

DOLTZ (Joh.) Hisp. de Syllogismis, An. 1511. Paris. librum condidisse traditur.

DOLUS, Mendesius, de re rustica à *Columella* allegatur. Verùm *Meursius & Reinesius* Bolus, non Dolus genuinum ejus scriptoris nomen esse autumant. Nihilominus *Borrichius de Hermet. pag. 164.* Doli nomen retinet. Vide supra, BOLUS.

DOMANINUS (Lact.) Mantuanus, Anno 1590. claruit. Comm. super totam Theologiam, Tomosq; duos de Providentia composuit.

DOMANNUS (Joh.) Apologeticum pro Westphalia contra *Lipsium* adornavit, An. 1591.

DOMENECCUS (Hieron.) Valentinus, unus ex Ignatii Lojolæ discipulis, Anno 1555. claruit. Reliquit Catechismum, in toto Siciliæ regno usurpatum. Videatur *Alegambe, pag. 182.*

DOMINICI (Abraham) Friso, Theologus, Anno 1628. vixit. *Barlæus in Epist. pag. 231.* vocat virum acri ingenio, rei Theologicæ, quam poeticæ peritiorem. Scripsit Tract. aliquot de fundamentis unitatis & pacis inter Christianos, sive de Notis, quibus necessaria à non necessariis in religione dignosci possint. Fateor (inquit *Barlæus*) nihil me in hunc usq; diem legisse super isthoc argumento plenius accuratiusq; scriptum, licet stilo minus florido & inconcinna dictione. Conscripsit etiam historiam captivitatis *Grotii & Hogerbetii*, quorum sortem calamitatemq; versibus 1500. deplorat. Versus inculti prorsus sunt & plus quam triviales, &c. Hæc *ille*.

DOMINICI (Johann.) Ragusinus Archiepiscopus, Anno 1418. Budæ in Pannonia obiit. Reliquit Commentar. in Matthæum & epistolam ad Romanos. In libro, quem Luculam noctis inscripsit, interposito juramento affirmat, se in nulla scientia præceptorem habuisse, sed exemplo Augustini omnes per seipsum disciplinas edidicisse. Videatur *Sig. Ferrarius, in Hungar. pag. 443.*

de DOMINICIS (Dominicus) Venetus, librum de sanguine Christi exaravit, Anno 1557.

DOMINICUS (Honorius) Panormitanus, Museum illustrium Poëtarum, Venetiis, Anno 1651. luci publicæ exposuit.

DOMINICUS (Lud.) Placentinus, inter doctos nomen habere meruit. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 148.*

DOMINICUS (Marcus Ant.) duos libros de sudario capitis Christi condidit, Anno 1640. Item, Tractatum de Treuga & pace.

DOMINIKEL (Guil.) Brugensis, versibus celebris evasit.

de DOMINIS (Marc. Ant.) Spalatensis Episcopus, à Pontificiis in Reformatorum castra transiit. Edidit X. libros de Rep. Ecclesiastica. A Reformatis rursus ad Pontificios defecisse traditur. Romam regressus libellum composuit, in quo doctrinam Reformatorum detestatus est. Verùm non potuit religio ei placere pontificia: quare fugam adornavit, & rursus sese ad Reform. recipere voluit. In fuga comprehensus & inquisitorum jussu in carcerem conjectus est, in quo, morbo an veneno incertum, miserrimè periit. Corpus ipsius, An. 1625. Romæ in campo Floræ igni exustum est. Videatur *Nicius, l. 3. Pinacoth. pag. 78.* Confer *Bisselium in 3. Septennio, pag. 292.*

DOMITIANUS, Imperator, à *Fab. Quintiliano* maximus Poëtarum appellatur. *Germanici* nomen à victa gente meruit. *Vossius* Arateam translationem ei tribuit.

DOMITIUS, Calderinus, Veronensis, Anno 1477. claruit. Cum Romæ profiteretur & obscura sensa duriorum Poëtarum admirabili reconditæ lectionis testimonio dilucidasset, teste *Jovio in Elog. numero 21.* literarii splendoris assertor ac omnis obscuritatis illustrator

ſtrator acclamatus eſt. *Barthius in l. 5. Silv. Stat. pag. 483.* ſequentia habet: Vide Domitii commentaria, admirandæ ſane eo ævo eruditionis viri & ingenii, tantilla ætate. Obiit enim triginta annis non multo major, & In Papinium ſcripſit A. C. 1475. quo tempore, nondum vigente typographia, pauci libri extabant. Et auſus eſt tamen ſcribere in difficilimæ eruditionis auctores, Suetonium, Papinium, Martialem, Juvenalem, Ovidii Ibin, aliosq; plures, ſucceſſu non ſemper æquali, ut plurimum tamen meliore, quam nunc facile credas. Hæc *ille.*

DOMITIUS (Δομίτιος) Calliſtratus, libros de Heraclea compoſuit, quos *Stephanus Ethnographus* in *εἰκοσέτοις* & *μίκαις* allegare ſolet.

DOMITIUS Corbulo, ſub Claudio & Nerone potiſſimum vixit. Loca, in quibus militaverat, literis deſcripſit, teſte *Plinio 5, 24. & 6, 8.*

DOMITIUS, Grammaticus, tempore Hadriani Cæſ. floruit. *Agellius 18, 7.* ait, ei cognomen *Inſani* factum eſſe, quoniam erat naturâ intractibilior & moroſior.

DOMITIUS, Marſus, Poëta, citatur à *Plinio l. 1. & 33:* item; à *Suetonio de Cl. Grammaticis.* Scripſit Epigrammata & & Amazonides. Vid. *Fabius 6, 4.* Ovidius eum inter ſui temporis poëtas refert, *eleg. ult. Ponticorum: Cum foret & Marſus, magniq; Rabirius oris.*

DOMNINUS, Δομνῖνος, Syrus, Philoſophus, *Syriani* diſcipulus nonnulla Platonica dogmata ſententiis ſuis convellere conatus eſt. Proclus, id non ferendum ratus, ſcripſit adverſus ipſum librum repurgatorium, teſte *Suida.*

DOMNIZO, Presbyter, An. 1115. floruit. Carmine heroico vitam Mathildis complexus eſt.

DOMYN (Joh.) vitam S. Rumoldi exaravit. Prodiit An. 1569.

DONALDSONIUS (Gualt.) ſynopſin Ethices concinnavit, A. 1631. Conſtruxit etiam Oeconomica. *Barthius in Stat. Tom. 1. pag. 39.* vocat hominem ſani judicii.

DONATELLUS (Johan.) Caſtilionenſis, ſcripſit de Febri maligna, An. 1593.

DONATIVS (Joh. Bapt.) edidit Apparatum medicum: item, lib. de aquis Lucenſibus.

DONATUS (Ælius) tempore Conſtantii Imp. in pretio fuit. *S. Hieronymus, l. 1.* contra *Rufinum*, eum Præceptorem ſuum vocat, & in Virgilium commentarios compoſuiſſe, affirmat.

DONATUS (Tib.) antiquus autor, vitam Virgilii Maronis ſtilo expreſſit. Extant etiam ejus nomine Commentaria in Virgilium, à *G. Fabricio* edita, cujus tamen fidem nonnulli ſuſpectam habent, ſed immerito. Nulla enim cauſa erat illi fingendi aut incidendi hunc Virgilianum interpretem. *Barthius in 11. Theb. Papin. pag. 1386.* Fuere (inquit) non unius generis Maroniani olim interpretes; utq; ex veris Criticis & Philologis doctiſſimis corraſa ſunt commentaria, quæ *Servii* nunc titulo proſtant: ita ex paraphraſte non uno videntur conſtipata, quæ *Donati* nomen præferunt, etſi Donatum ad Donatianum filium hæc commentatum eſſe, ex inſcriptione operis & reipſa minimè dubium eſſe debeat. Utinam verò vel cum jactura horum commentariorum, Donati hujus liber extaret, quo urbium, fluviorum, Deorum Dearumq;, &c. Virgilio uſurpatorum nomina, cum hiſtorica exegeſi Æneidos ipſius, comprehendit. Multò utiq; majoris eruditionis famâ nunc eſſet, omnium utiq; poſt S. Scripturam, pretioſiſſimus & omni admiratione digniſſimus auctor. Hæc *ille. Glandorpius, pag. 234.* vocat Tiberium Claudium Donatum, & ad Tib. Claudium Maximum interpretationes in Virg. ſcripſiſſe affirmat. *G. Joh. Voſſius l. 6. Inſt. Orat. c. 2. pag. 432.* aſſerit, hunc Donatum vix *Lucilianum* illud elogium commeruiſſe, *Sarcinatorem eſſe ſummum, ſuere centonem optimè.*

DONATUS (Alex.) Senenſ. Anno 1640. obiit. Condidit Artem poëticam tribus libris: item, Sueviam, Tragœdiam. Extat & ejus Conſtantinus verſu heroico: ut & Roma vetus & recens. Vid. *Alegambe, pag. 11.*

DONATUS (Bernh.) ſcripſit de differentia Platonicæ & Ariſtotelicæ Philoſophiæ, Pariſ. Anno 1541. Videatur *Simlerus.*

DONATUS (Hieron.) Venetus, ob majeſtatem ſermonis cum Græcis & Latinis comparari poteſt. Eum Græcè Latineq;

tineq; dicentem omnes cum stupore admirati sunt, inquit *Reusnerus*. *Pierius Valerianus de J. L. pag.73.* vocat Oratorem, Poëtam, Philosophum, Theologum & Mathematicum peregregium. Edidit librum adv. Græcos, de sacrorum principatu cum Rom. Pont. contendentes: item, epistolas multa still gravitate conscriptas. Alexandri Aphrodisiensis quoq; libellum de Intellectu, è Græco in Lat. puriter ac apposite traduxit. Vid. *Jovius in Elog. numero 56.* De Epistolis Donati ita *Erasmus in Ciceroniano, pag. 163.* Hieronymi Donati epistolæ, quod pene solum illius habemus, declarant, illum quidvis præstare potuisse, si voluisset huc animum intendere, sed reip. negotia distraxerunt hominem ab otio literario.

DONATUS (Hyacinthus) elaboravit Praxin rerum regularium resolutoriam, 4. Tomis, fol. An. 1673.

DONATUS (Joh.) JCtus, Enchiridion regularum Juris, A. 1574. promulgavit.

DONATUS (Joh. Paul.) scripsit de Contradictionibus in Aristotele & Thoma Aquinate, Mantuæ, An. 1578.

DONATUS (Marcell.) Mantuanus, de radice purgante, quam Mechoacan vocant, An. 1591. commentatus est. Composuit etiam sex libros de Medica historia mirabili, An. 1597.

DONATUS (Marcell.) Ponzanus Comes & S. Stephani Eques, Dilucidationes in historicos Vet. Latinos, Livium, Tacitum, Suetonium, Ammianum Marcell. & Augustæ hist. Scriptores conscripsit. Extant ex *T. 6. Lamp. Crit. Gruterianæ.* De eo ita *Casp. Barthius ad lib. 2. Silvar. Papinii, pag. 171.* Eum hominem fuisse plurimarum literarum, & in Romana antiquitate bene versatum, judicium est *Isaaci Casauboni*, ultima editione Suetonii, ubi de Tropæi orthographia sermo est. Nos nihil inde detrahimus. Tamen exscriptorem strenuum recentium & quidem vulgatorum, rapsodorum, ipsorumq; adeo Lexicographorum agnoscimus. Editæ sunt ejus lucubrationes, Venetiis, An. 1604. ut mirum sit, tot paginis in Suetonium scriptis non meminisse præclari Casauboni commentarii, qui toto decennio ante prodiit. Ipse se in comitatu Principis Mantuani fuisse memorat, &c. Et paulo post; Quamvis autem hoc, quod modo de exscriptione neotericorum dixi, verum sit, etiam illud, quod de summa Græci sermonis imperitia ipse fatetur, & notat Casaubonus; certum tamen, fuisse in multis sani judicii hominem, & qui Juventuti commodo benefecerit. Nos ista ea de causa huc adnotavimus, ut studiosa juventus melius ejus dilucidatoris meritum agnoscere & cautius omnia arbitrari possit. Hæc *ille*.

DONCK (Adrianus vander) edidit Seraphim Choralem, An. 1661. Antv.

DONDINUS (Guilh.) Bononiens. collegit selecta Heroum spectacula, A. 1669. Vid. *Alegambe, pag. 169.*

de DONDIS (Jacobus) Patav. Medicus, seculo XIV. claruit. Reliquit Opus, quod vocatur *Aggregator*: unde *Aggregator Patavinus* vulgo dictus est.

DONELLUS (Hugo) celebris JCtus, An. 1591. Altdorfii obiit. Jura in 4. Academiis, Bituricensi, Heidelbergensi, Lugdunensi & Altdorfina professus est. Strage lanienæ Parisiensis, Anno 1572. territus, ex Gallia in Germaniam ignota veste sese recepit. *Vossius in præfat. ad lect. de Hist. Lat.* memorat, Donellum in conspiratione quorundam adv. illustres Hollandiæ Ordines, An. 1587. nefariorum consiliorum conscium fuisse, atq; eapropter auctoritate Procerum solum vertere coactum esse. *Thuanus* clarissimum Juris interpretem appellat, & per totam vitam Cujacii famæ voce & scriptis obstrepere pro ludo habuisse. Vid. *Meursius in Ath. Batav. pag. 131.* Hugonis Donelli *Epitaphium* tale est: D. O. M. S. Hugo Donellus, Heduus, nulli JCtorum nostri seculi secundus, in Galliis initio, mox inde civili bello flagrante secedere coactus, Eidelbergæ, dein Lugduni Batavorum, deniq; Altdorfii magna cum admiratione omnium & concursu exterorum jura facundo ore docuit, obq; pietatem, candorem & humanitatem Deo & hominibus æq; charus, senio tandem confectus, vitæ & molestiarum satur, pie & placide animam Creatori reddidit, anno R. S. H. 1591. mense Majo, ætatis suæ anno 64. cui bene merito de Academia Altdorfina Scholarchæ perennis memoriæ ergo H. M. P. C. Scripsit de Actionibus: item, de Pignoribus & Hypothecis.

DONELLUS (Hyacinthus) Bononiens. An.

An. 1631. claruit. Edidit Felsineæ virtutis triumphum.
DONESMUNDUS (Hipp.) Mantuanus, An. 1630. Romæ Theol. docuit. Excaravit historiam Ecclesiasticam suæ patriæ, in 2. partes & decem libros distinctam. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 176.*
DONETUS (Franc.) poma aurea Hebrææ Linguæ, Romæ, An. 1618. publicavit.
DONGOIS (Joh.) Morinus, Anno 1576. floruit. Reliquit Promtuarium rerum memorabilium.
DONIUS (Aug.) Consentinus, scripsit duos libros de natura hominis, A. 1581.
DONIUS (Ant. Franc.) Florentinus, composuit Bibliothecam Italicam, A. 1580: item, libellum de utraq; pænula.
DONIUS (Joh. Bapt.) à *Leone Allatio in Apibus Urbanis, pag. 149.* celebratur. *Chimentellius de J. B. cap. 29.* ejus dissertationem de Scabellis allegat.
DONIUS (Lud.) Episcopus Rhegiensis, scripsit de vita & gestis P. Berulli, Parif. An. 1649. item, Flores historiæ Cardinalium Tomis 3. fol. Parif. An. 1660.
DONNERUS (Joh.) emisit Jesuitam nodosum resolutum, An. 1614.
DONUS (Joh.) Anglus, de αὐτοχειρίᾳ scripsisse fertur.
DONZELLINUS (Hieron.) Brixiensis, de peste, An. 1597: item, de ira commentatus est. Edidit etiam methodum linguæ Græcæ quatuor libris comprehensam, cum brevissimo Grammaticæ compendio.
DONZELLUS (Joseph) Neapol. de Opobalsamo orientali, An. 1640. scripsit.
DORBELLUS (Nicol.) Andegavensis, An. 1455. claruit. Vide, ORBELLIS.
DORBELLUS (Pet.) Sermones hortuli conscientiæ in epistolas quadragesimales reliquit. Prodierunt, Anno 1491.
DORCATIUS, Latinus poëta, *Isidoro, l. 18. Orig. c. 69.* memoratur.
DORCKER (Jac.) de clausulæ codicillaris tacitæ specie, An. 1673. scribere aggressus est.
DORDONUS (Georg.) Placentinus, reliquit 4. Tractatus de curatione mali Gallici: item, centum annotationes in materiam simplicium, An. 1568.
DORFFELIUS (G. Sam.) emisit Tirocinium Accentuationis, ad lectionem Biblicam accommodatum, An. 1673. in 4.
DORFNERUS (Steph.) JCtus, peculiari scripto tractavit de Jure competente, Salisb. An. 1663.
DORHOFF (Bernh.) speculum Juventutis, Monast. A. 1615. expolivit.
DORING (Dav.) JCtus, Bibliothecam Juridicam, An. 1629. adornavit.
DORING (Matth.) An. 1440. claruit, & Nic. Liranum ab objectionibus *Pauli Burgensis* defendere conatus est.
DORINGIUS (Mich.) Medicus sex libros de medicina: item, Μυθολογιαν [?] An. 1620. edi curavit.
DORINGK (Bernh.) Consilia in Jure reliquit.
DORION, Δωρίων, scripsit de Piscibus, teste *Athenæo 8, 5.*
DORISIUS, de origine ventorum, Paris. in 8. commentatus est.
DORLANDUS (Pet.) Diestensis, obiit An. 1507. Extat ejus Chronicon Carthusianum, à Theodoro Petrejo editum An. 1608. Vid. *Sweertius, pag. 613.*
DORMIUS, Bononiens. An. 1564. floruit. Carmine laudavit Lucretiam Gonzagam.
DORN (G. Melch.) specimen Inst. Polit. Liv. An. 1657. in lucem misit.
DORNA (Bernh.) Azonis discipulus, condidit tractatum de libellorum, quibus in judicio actores experiuntur, conceptione. Videatur *Guido Panzirolus, in JCt. l. 2. c. 36.*
DORNÆUS (Gerh.) clavem Philosophiæ Chymicæ An. 1594. & alia plura composuit. Vid. *Linden, pag. 213.*
DORNAVIUS (Casp.) Medicus, Orator & poëta, Anno 1608. claruit. Struxit Amphitheatrum sapientiæ Socraticæ. Carmina ejus exrant *T. 2. Delit. Germ. pag. 1213.* Videatur *Zeillerus, part. 3. hist. pag. 68.*
DORNBERG (Thom.) Memmingensis, Decretorum Doctor & Consulatus Spirensis advocatus, An. 1473. compendium Theologicæ veritatis, in 7. libellos distinctum, edi curavit, teste *Reisero.*
DORNCREILIUS (Tob.) Medicus, edidit Dispensatorium, An. 1604: item, medullam Praxeos medicæ.
DORNSPERGERUS (Joh. And.) JCtus, Synta-

Syntagma Juris exaravit: item, tract. de Probationibus, An. 1606.

DORNSPERGERUS (J. Chr.) JCtus, scripsit de Exceptionibus, An. 1626.

DORON, Anglus, de Fide librum excudendum dedit.

DOROTHEUS, Δωρόθεος, Archimandrita, 24. sermones de vita recte & pie instituenda habuit. Bellarminus eum in annum Christi 560. collocat. Videatur *Phil. Labbe, Tom. 1. Diss. de S.E. pag. 265.*

DOROTHEUS, Ascalonita, scripsit Λέξεων συναγωγὴν, teste *Athenæo, l. 7. fin.* Vid. *Jonsius de Scr. Hist. Phil. 3, 7.*

DOROTHEUS, JCtus, in Berytiensium civitate Jura docuit, tempore Justiniani Imp. Theophilum & alios in colligendis Juris institutionibus adjuvit.

DOROTHEUS, Medicus, Hypomnemata exaravit. Eum *Phlegon in Mirabil. cap. 26.* allegat.

DOROTHEUS, Sidonius, Apotelesmata versibus expressit, teste *Athenæo, lib. 11.*

DOROTHEUS, Tyrius, sub Constantino Magno vixisse dicitur. Extat ejus nomine Synopsis de vita & morte Prophetarum, & 70. discipulorum Christi. *Baronius in Martyrologio* pro Dorothei fœtu non agnoscit, aitq; eam alterius cujusdam autoris esse. *Bellarminus de Scr. Eccl.* hanc Synopsin fabulis plenam affirmat. Confer *Rivetum, Tom. 2. Oper. pag. 1112.* item, *Olearium in Abaco, pag. 141.*

DOROTHEUS (Guil.) Venet. An. 1541. claruit. Transtulit è Græco in Lat. sermonem Comment. Simplicii in 10. Categorias Aristotelis: item, Alexandri Aphrodisiens. Comm. in Topica Aristotelis: ut & Philoponi expositionem In 4. libros Aristotelis de Physico auditu. Hæc *Simlerus.*

DORPIUS (Mart.) Naëlvicanus, A. 1525. obiit. *Erasmus in Ciceroniano, pag. 177.* Mart. Dorpii, inquit, ingenium felix & ad quidvis versatile, nec infestivum: sed alienis judiciis, quam suo duci maluit. Tandem Theologiæ studium retraxit hominem à Musis. Hæc *ille.* Lovanii primò eloquentiam, deinde Theologiam docuit. Græcis & Lat. literis sufficienter instructus fuit. Parænesin Isocratis, à R. Agricola versam, recognovit: orationem etiam de linguarum peritia & S. Codicum ad Græcorum exemplarium fidem castigatione edidit. Scripsit etiam epistolam de Hollandorum moribus. Videatur *Sweertius in Ath. Bat. pag. 528.*

DORRIUS (Joh.) Daventriensis, condidit encomium Ducatus Geldriæ carmine Elegiaco, An. 1567.

DORSCHEUS (J. Georg.) Argentoratensis, magni nominis Theologus, natus est, Anno 1579: obiit, Anno 1659. Theologiam Argentinæ professus est: item, Rostochii. Mortuo parentavit *Thomas Stegerus.* Edidit Μυσήριον Missæ; Tract. contra Triglandium, &c. Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 234*: item, *Reiserus in Epist. ad Spizel. pag. 411.*

DORSENNUS (Q. Fabius) poëta Comicus, *Horatio Epist. lib. 4. & Plinio 14, 13.* memoratur. Citat eum *Festus,* in voce *Temetum. Tumulo* hic titulus inscriptus fuisse dicitur: *Hospes resiste & Philosophiam Dorsenni lege,* teste *Seneca, Ep. 89.*

DORSTENIUS (Theod.) Botanicon, An. 1540. publicavit.

DORTOMANUS (Nic.) Monspeliensis, composuit 2. libros de causis & effectibus Thermarum Belilucanarum, Anno 1579.

DOSIADES, Δωσιάδης, libros de rebus Creticis conscripsit, quorum quartum *Athenæus, lib. 4.* allegat.

DOSIADES, Rhodius, Aram Græcis versibus struxit, quam *Claud. Salmasius,* unà cum Inscriptione Herodis Attici prolixè exponere conatus est. Meminit ejus Aræ *Lucianus in Lexiphane, T. 2. pag. 513.* Confer *Meursium in lect. Att. 3, 17.* Clarissimus *Isaacus Vossius in Comm. ad Pomp. Melam, pag. 213.* ostendit, *Salmasium Holoboli Rhetoris* opera in explicatione illius Aræ usum, mentem tamen autoris non assecutum esse.

DOSITHEUS, Δωσίθεος, quidam à *Plutarcho in Parall. Minor.* aliquoties allegatur, modo in rebus Siculis, modò in Italicis. Diversus est ab hoc DOSITHEUS, Astrologus, cujus mentio habetur apud *Plinium l. 18. c. 31.*

DOTTUS (Paulus) JCtus, Patavinus, hoc tempore claret.

DOVANIUS (Corn.) Ultoniensis, Hibernus, Episcopus Dunensis & Conrethensis, Synopsin Martyrum Hibernorum,

 qui

qui suo tempore occubuerunt, contexuit, teste *Waddingo in Scr. Ord. Minor. pag. 94.*

DOVETUS (Joh.) Dinnanicus, Professor Theologiæ Paris. An. 1590. vixit. Formalitates Scoti, Syreti, Trombetæ & Bruliferi, Minoritarum, in unum volumen redegit. Vid. *Wadding. l. c. p. 200.*

DOUGHTEJUS (Joh.) Anglobritannus, edidit Analecta sacra sive excursus Philologicos in varia S. Scripturæ loca, Anno 1658.

DUIAT (Joh.) specimen Juris Ecclesiastici apud Gallos, A. 1671. Paris. publicavit.

DOUNÆUS (Ant.) scripsit notas in Demosthenis Philippicam de Pace: item, in Chrysostomi homilias in Acta. Vid. DUNÆUS.

DOUYNETUS (Jac.) Tricassinus, edidit Apologiam, 4. libris comprehensam, de causa Arthritidis & ejus curatione, Paris. An. 1582.

DOUNHAMUS (G.) Anglus, Anno 1608. vixit. Composuit Summam Theologiæ.

DOUNHAMUS (Joh.) emisit militiam Christianam, fol.

DOUSA (Franc.) Jani Filius, Batavus, collegit *Lucilii* fragmenta & Notis illustravit.

DOUSA (Georg.) An. 1599. Itinerarium Constantinopolitanum luci publicæ exposuit.

DOUSA (Janus) Nordovicus, natus est, An. 1546: obiit, An. 1604. Lugdunensis Academiæ condendæ autor & ejusdem per 29. annos curator fuit. Poësi admodum deditus erat, ingeniumq; varii generis carminibus exercuit. Annales etiam Patriæ conscripsit, multiplicíq; lectione & admirabili memoria, ut Bataviæ Varro & Academiæ commune oraculum vocaretur, promeruit. Mortuum insigni carmine *Josephus Scaliger* laudavit. Vid. *Swertius, pag. 379. Merula in Ennium, pag. 83. Lotichius, pag. 3. B. P. pag. 164.* maximoperè commendat operosissimum illud poëma, quod in vocalem illam nympham, quæ *Echo* dicitur, magno spiritu luserat: cui eo in genere simile aut ita copiosum literæ aut isthæc secula nondum aspexerant.

DOUSA (Joh.) filius, natus est, A. 1572: obiit, An. 1596. Reliquit carmina, quæ habentur, *T. 2. Del. Belg. pag. 160.* item, orationem in laudem Umbræ. Videatur *Swertius, pag. 379. Lotichius, l. c. pag. 194. Ghilinus, vol. 2. pag. 113.*

DOUSA (Theod.) condidit lusus imaginis jocosæ, An. 1638.

DOUTE (Phil.) Tract. de succo Cyrenaico, Paris. An. 1649. in lucem emisit.

DOWNAMUS (G.) de Antichristo contra *Lessium*, Lond. 1620. scripsisse dicitur.

DOYZA (Mart.) conciones Dominicales, An. 1610. vulgavit.

DRABITIUS (Laur.) edidit volumen Lutherano-Propheticum volans, ex Zach. cap. V. An. 1583. in 8.

DRACHTERUS (Joh.) composuit concionatorem extemporaneum, Colon. Anno 1663.

DRACO, Δράκων, Atheniensium legislator, Olymp. XXXVI. & deinceps claruit. Hypothecas seu præcepta vitæ tribus versuum millibus expressisse dicitur. Ejus leges, quia leviora etiam delicta morte punirent, non atramento, sed sanguine scriptæ, nec hominis, sed Draconis esse dictæ sunt. Vid. *Meursius in Solone, cap. 13.* Confer *Suidam*: item, *Marsamum in Chronolog. pag. 630.*

DRACO, Stratoniceus, Gramm. varia scripsit, orthographiam puta, librum de conjugatis nominibus, de pronominibus, de satyris; item, de Pindari, Alcæi & Sapphus carminibus. Testis *Suidas.*

DRACO (Joh. Jacob.) Lora Francus, JCt. de origine & jure Patriciorum, A. 1627. in 4. commentatus est.

DRACONITES (Joh.) Carolostadius, Græcè & Hebraicè doctus, Anno 1566. obiit. Opera ejus extant 2. Tomis. Videatur *Thuanus, l. 38. Micrælius, pag. 368.*

DRACONTIUS, Presbyter Hisp. & Poëta, sub Justiniano, Anno 540 floruit. Expressit versibus heroicis Hexaëmeron, seu opus sex dierum. Extat una cum notis Weitzii. Vid. *Phil. Labbe, T. 1. Dissert. de S. E. pag. 267. Barthius in Claudian. pag. 507.* non Dracontio, sed *Eugenio* id opus mavult tribuere.

DRAGONETUS (Calp.) Leontinus, centum annorum literas docere cœpit, teste *Carolo à S. Antonio.*

DRAKE (Fr.) descriptionem itinerum per totum terrarum orbem, Anno 1599. evulgavit.

DRAKE (Rog.) pro motu sanguinis

nis circulari scripto pugnavit, Anno 1647.

à DRANSE (Dan.) fertur scripsisse Tract. de ratione status in Imperio Rom. German. sub nomine Hippolithi à Lapide, An. 1647. Vid. *Burgoldens. de Notit. Imp. part. 1. Disc. 3. & 12.*

DRAUDIUS (Georg.) Ortenburgens. An. 1615. Theatrum urbium edidit: item, Officinam Classicam omnium librorum, quotquot hactenus impressi sunt, usq; ad Annum 1624. Tomis duobus, in 4.

DRAXUS (Thomas) Anglus, Anno 1616. obiit. Compos. Clavem cœli, vel comment. ad Rom. An. 1615; item, Tubam extremi judicii: ut & Pandectas Vet. & Nov. Testamenti.

DRAYTON (Mich.) edidit Πολυόλβιον, Lugd.

DREBBELIUS (Corn.) Alcmariensis, celebris Mathematicus, An. 1628. claruit. Motum perpetuum, à temporibus Archimedis incognitum, adinvenisse traditur. Scripsit de Elementis. Notanda sunt, quæ *ipse de se ad amicum quendam* perscripserat: Ego (inquit) in camera manifestè sedeo solus, nemine mihi assistente. Et primò vestitum meum transformo in præsentia & aspectu illorum omnium, qui in cubiculo sunt. Nunc induor totus nigro holoserico, & momenti spatio holoserico viridi ac rubro amictus sum, in colores omnes mundi me transmutans. Nec solum hoc, sed commuto meam vestem cum qualibet specie pannorum, qua ipsemet volo: nunc bombycina seu serica colorum omnium, tum ex villis texta omnium colorum: nunc argento, nunc auro variegatis vestibus utor: nunc regio ornatu, & adamante, ac omni gemmarum specie sum splendidus, at in momento postea mendici habitum assumo, pannis obsitus ac deformis: cum in illo actu unicam duntaxat vestem habeam, quam abs me non depono. Præterea converto me in arborem naturalem. Postea formam mutuor cujuslibet rei creatæ, quamcunque cupio, & jam mutor in leonem, ursum, equum, vaccam, ovem, porcum, &c. Et præter hæc apparere facio, quasi terra aperiretur, & spiritus ex ea provenirent: primum in forma nubis, & posteà se vertentes in aliam speciem, quam illis impero, ut in personam Alexandri M. vel alterius Principis aut Regis. Quin & hoc exhibeo, ut gigantes ex terra prodire videantur 20. aut 30. pedum longitudinem exæquantes, &c. Atq; hæc omnia in medium produco nova inventione, quam beneficio Opticæ excogitavi, cujus vi res mirabiles ac pulcerrimæ præstari possunt. Hæc *ille*. Vid. *C. Pellerus, in Polit. sceler. impugn. cap. 4, pag. 33. Swertius, pag. 184.*

DRECHSLERUS (J. Gabr.) manuductionem ad Poësin Hebraicam, Anno 1672: item, Mosis descriptionem, Anno 1675. edi curavit.

DRECHSLERUS (Wolfg.) scripsit de Turcarum & Saracenorum origine.

DREIERUS (Christ.) Theologus & Philosophus celebris, Primam Philosophiam bono publico vulgavit.

DRELINCURTIUS (Ant. Car.) de partu octimestri vivaci, An. 1664. commentatus est.

DREPANIUS (Lat. Pacatus) Panegyricum ad Theodosium Imp. habuit.

DREPANIUS Florus, Gallus, poëta Christianus, juxta quosdam quinto, juxta alios 7. seculo floruit. Scripsit Psalmos, hymnos, & alia poëmata. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 142.*

DRESCHERUS (Joseph.) edidit Tractatum de Votis, An. 1676: item, Praxin administrandorum Sacramentorum.

DRESINGIUS (Bernh.) Archelogiam Aristotelicam, An. 1659. in 4. condidit.

DRESNERUS (Thom.) Leopolitanus, librum fecit collationum Juris Polonici & Romani: Institutionum Juris Polonici libros quatuor: Processum judiciarium, &c. Videatur *Starovolsc. pag. 69.*

DRESSEMIUS (Sam.) Diethmarsus, composuit Notas in sex libros Josephi Iscani de bello Trojano, An. 1620. in 4.

DRESSERUS (Matthæus) Erfurtensis, natus est, An. 1536: obiit, Anno 1607. Jenæ & Lipsiæ bonas literas professus est. Reliquit Rhetoricam: Gymnasmata literaturæ Græcæ: Isagogen historicam, per millenarios distributam: varias orationes: tract. de Festis, &c.

DREW (Herm.) de Fortitudine Christiana, Lugd. commentatus est.

DREXELIUS (Jeremias) Augustanus, An. 1638. obiit. A quibusdam *Seneca bujus seculi* dictus est. In Jer. Drexelii operi-

operibus eximiam semper deprehendimus moderationem; inquit *Scheurelius* in *Biblioth. morali*. Opera ejus omnia 2. Tomis comprehenduntur, in 4. Vid. *Alegambe, pag. 181.*

DRIEDO (Joh.) alias Nyss, Tornhutensis, in Lovaniensi Academia Theologus, An. 1535. obiit. Scripsit facili & non prorsus inculto stilo ad Johannem Lusitaniæ Regem, de ecclesiasticis Scripturis 4. libros Isagogicos, quemadmodum *Sixtus Senensis* refert. Vid. *Valerius Andreæ in Fastis Lov. pag. 100. Labbe, T. 1. Dissert. pag. 558. Olearius in Abaco, pag. 249.*

à DRIEL (Gothofr.) Hyperaspistem Rosarii, An. 1588. commentus est.

DRIESCHUS (Joh.) edidit Fragmentum Vett. Interpretum in Psalmos, Anno 1585. Antv.

à DRIP (Laurent.) Antidecalogum Theologico-politico-reformatum, A. 1672. publicari fecit.

DROETUS (P.) Paris. consilium de Pestilentia, An. 1576. formavit. Videatur *Linden, pag. 495.*

DROGO, S. Bernhardi æqualis, seculo XII. floruit. Condidit librum de creatione & redemtione primi hominis: & alium de septemformi gratia Spiritus Sancti. Ab hoc *alius* est DROGO, Flander, qui Anno 1036. vixit, & vitam Godolevæ virginis nec non S. Oswaldi, Northumbriæ Regis, composuit, teste *Sandero.* Videatur *Olearius in Abaco, pag. 143.*

DROMOCYDES, Δρομοκύδης, scripsit de Diis gentilium, teste *Fulgentio in Mythologia.*

DROPIDES, Δρωπίδης, frater Solonis, Olymp. XLVI. claruit. Versus fecit.

DROSSÆUS (Joh.) Sammarianus, JCtus, An. 1545. claruit. Reliquit methodum universi juris. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 240.*

DRUDO (Hilar.) Practicam artis amandi, An. 1597. excogitavit.

DRUMÆUS (Nicol.) Brugensis, Poëmata Græca & Latina elaboravit.

DRUNÆUS (Gerh.) An. 1601. obiit. Extat ejus Calendarium Historicum & Politicum: item, lib. de ortu & occasu. Vid. *Swertius, pag. 279.*

DRURÆUS (Guil.) Dramatica poemata, Antv. An. 1641. edi curavit.

DRUSIANUS, Medicus, plusquam commentator dictus, in artem Galeni commentatus est. Alii *Trusianum* vocant.

DRUSIANUS (Joh. Bapt.) universalem totius Europæ descriptionem edidit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 96.*

DRUSIUS (Joh.) Aldenardensis, natus est, An. 1550. obiit, Anno 1616. Scripsit Præterita in Novum Testamentum: Notas in Siracidem: Comment. in loca difficiliora Pentateuchi: Observationes sacras: Quæstiones per epistolas, &c. *Josephus Scalig. in Excerpt. pag. 98.* vocat Lipsii simium: item, doctum in Grammaticis & in textu Hebræo. Addit: Drusius noluit unquam subscribere Confessioni Belgicæ, & ideo malè illi volunt sui Collegæ. Hæc *ille*. Videatur *Swertius, pag. 420. Meursius in Ath. Batav. pag. 253:* item, *H. Witte in Philosoph. pag. 106.*

DRUSIUS (Joh.) junior, fudit lacrimas in obitum Scaligeri.

DRUSUS, JCtus, allegatur à Celso. Vid. *Bertrandus in vitis JCt. pag. 305.*

DRUTHMARUS (Christianus) Grammaticus, Monachus Corbejensis, circa medium seculi IX. floruit. Texuit comment. in Matthæum, Lucam & Johannem. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 106.*

DRUZBICKIUS (Casp.) in passionem Christi, A. 1652. quædam meditatus est.

DRYANDER (Joh.) Medicus & Mathematicus, An. 1560. obiit. In Astronomicis multa, fabricatis novis instrumentis, adinvenisse dicitur, teste *Thuano, l. 26.* Edidit anatomiam capitis humani, Anno 1536: item, anatomiam porci & infantis.

DUARDUS (Leonh.) scripsit de Censibus, Genevæ, An. 1635.

DUARENUS (Franc.) JCtus, Anno 1559. ex hac vita migravit. Scripta ejus in magno precio habentur: eaq; *Cujatius* plurimi semper fecit, cùm ex quatuor Franciscis, qui eadem ætate eandem scientiam profitebantur, unum Duarenum sibi placere, cæteros jus tantum deligutire diceret, quemadmodum *Thuanus, lib. 28.* refert. Vid. *Sammarthanus, p. 37.* Opera ejus simul prodierunt, A. 1592.

DUARTE (Franc.) Hispalensis, Cordubæ Theologiam docuit. Scripsit de Incarnatione verbi, teste *Alegambe, pag. 120.*

DUBENUS (Bened.) catalogum prodigiorum circa nativitatem Christi confecit, An. 1591.

DUBLIVIUS (Joh.) Nervius, edidit Hodœporicon Hierosolymitanæ peregrinationis, septem dialogorum libris explicatum, teste *Sweertio*.

DUBOIS (Nicol.) in Acta Apostolor. Anno 1666. commentatus est.

DUBRAVIUS (Joh.) Episcopus Olmüzensis, A. 1553. obiit. Condidit historiam Bohemicam. Dubravium de piscinis *Conringius* edidit. Vid. *Thuanus*, *l.* 12.

DUBRELIUS (Claud.) scripsit de laude regiæ dignitatis.

DUBTACHUS, Hibernus, vixit, An. C. 520. Reliquit poëmata in laudem DEI omnipotentis & sanctorum ejus præconum, teste *Wareo*.

DUCÆUS (Fronto) Burdegalensis, Anno 1624 obiit. *Scaliger in Excerptis* vocat honestissimum Jesuitam. Confer *Casaubonum*, *in epist.* 488. Multa S. Patrum opera recensuit notisq; illustravit, ut Gregorii Nazianzeni, Nysseni, Basilii, Chrysostomi. Scr. præterea Collectanea in Clementem Alex. Deniq; etiam edi curavit Bibliothecam Græcorum Patrum. Vid, *Alegambe*, *pag.* 144.

DUCAS, Michaelis Nepos, Hist. An. 1455. vixit. Reliquit Historiam Byzantinam, quæ prodiit Græcè & Latinè, interprete *Ism. Bullialdo*, Paris. Anno 1649. fol. Vid. *Hanckius in Scr. Byz. pag.* 640.

DUCATIUS (Luc.) carminibus innotuit. Vid. *T.* 1. *Delit. Gall. pag.* 870.

DUCATIUS (Tim.) emisit Tract. de Imagine DEI in homine, An. 1625.

DUCCHUS (Cæsar) Brixianus, inter poëtas numerari solet. Vid. *Tom.* 1. *Delit. Ital. pag.* 901.

DUCCIUS (Laur.) scripsit artem historicam: item, lib. de inventione medii, An. 1550.

DUCHESNE (Nic. For.) edidit Florilegium universale, An. 1650. Paris. Vide, CHESNE.

DUCHESNIVS (Andr.) Anno 1640. interiit. A *nonnullis* Quercetanus vocatur. Vitas Rom. Pontificum duobus Tomis illustravit. Paravit etiam editionem omnium autorum, qui de rebus Francicis scripserunt. Vid. *J. L. à Carolo in Biblioth. Pontif. pag.* 250. Adde *Saraviam in Epist. ad Gronov.*

DUCK (Arturus) de autoritate Juris civilis, Londini, An. 1653. scribere cœpit.

DUCRETUS (Tussanus) de Arthritide commentatus est, Anno 1575: item, de Febrium curatione.

à DUDINCK (Jod.) struxit mundum Marianum, i. e. specificationem omnium locorum, in quibus Maria religiosè colitur. Vid. *Labbe in B. B. pag.* 109.

DUDITHIUS (Andr.) Budæ in Pannonia natus est, An. 1533: obiit, Anno 1589. Trium Imperatorum, Ferdinandi I. Maximiliani II. & Rudolfi II. consiliarius & orator fuit, magnasq; legationes summa prudentiæ laude obivit. Cùm Pontificius & quidem Episcopus esset, tandem ad Protestantes transiit: unde Romam citatus, cùm non comparuisset, á Pontifice proscriptus est. Antequam pontificiæ religioni valediceret, Tridentino Concilio interfuit, in quo varias orationes habuit, quarum una erat de communione sub utraq;, altera de sacerdotum conjugio. Mathematica studia feliciter excoluit, & cum *Joh. Prætorio*, celebri hujus Lycei Professore, arctam amicitiam fovit: cui etiam diem mortis suæ in literis significavit. Cæterum eloquentiæ Tullianæ tantus admirator fuit, ut totum Ciceronem ter manu propria descripserit. Hæc & plura *Thuanus*, *lib.* 96. *circa finem*.

DUDLEUS (Rob.) Anglus, Comes Leicestriæ. An. 1588. obiit. Arcana maris duobus Tomis complexus est.

DUDO, Sanquintinius, Historias contexuit. *Barthius ad Britonem*, *pag.* 742. ineptum grandiloquentiæ in utroque stilo auctorem appellat.

DUENNAS (Joh.) Hisp. Speculi consolationis afflictorum quinq; Tomos, Barcinone, An, 1580. edi curavit.

DUENNAS (Pet.) fallentias regularum Juris, Lugduni, Anno 1565. publicavit.

DUETUS (Ant.) Hanno, Anno 1567. obiit. Vitam Tobiæ majoris versu elegiaco expressit. Videatur *Sweertius*, *pag.* 131.

DUGDALUS (Guilh.) Warwicensis, Anglus, 4. volumina Monastici Anglicani edidit, Anno 1655. Lond. *Edoardus Bissæus ad Uptonum* vocat doctissimum solertissimumque antiquitatis indagatorem & acerrimi judicii virum.

DUGLASSIUS (Gav.) Scotus, An. 1510. floruit. Texuit Commentariolum de rebus Scoticis.

DUGLOSSUS (Joh. Longinus) Leopolienſis Epiſcopus, An. 1480. obiit. Vitam S. Stanislai tribus tractatibus complexus eſt. Conſulatur *Zeillerus, part. 2. Hiſt. pag. 50.* Vide, DLUGOSSUS.

DUGO (Joh. Philonius) ſtruxit 4. libros Inſtitutionum Chriſtianarum, qui impreſſi ſunt Auguſtæ, An. 1538.

DUHAMEL (J. B.) ſcripſit de conſenſu veteris & novæ Philoſophiæ. Vide, HAMEL.

DUICKIUS (Franco) edidit comparationem amatoris & venatoris.

DUIZIUS (Paulus) Leodius, Anno 1621. claruit. Commentarium in aliquot Tibulli & Propertii Elegias, Auſonii Moſellam, & ſelecta veterum Epigrammata compoſuit, An. 1615. Vid. *Alegambe, pag. 363.*

DULCETUS (Aug.) JCtus, de Syndicatu commentatus eſt. Extat *Tom. 7. Tract. tract.*

DULCINUS (Barthol.) Bononien. JCtus, Anno 1590. floruit. Scripſit de vario Bononiæ ſtatu.

DULCKENIUS (Ant.) An. 1608. claruit. Franciſci Bonaldi ſtellam myſticam Latinè tranſtulit. Videatur *Sweertius, pag. 132.*

DULCIS (Lud.) Venetus, An. 1568. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 148.*

DULCO (Gaſtonus) edidit apologiam Argyropœjæ & Chryſopœjæ, An. 1611. Vid. *Linden, pag. 202.*

DULETIUS (Guil.) condidit Tr. de prudentia & Juſtitia, Venet. An. 1562.

DULLARDUS (Joh.) Gandavenſis, Anno 1378. obiit. Reliquit quæſtiones in Ariſtotelem περὶ ἑρμηνείας: Item, Comment. in Phyſicam & Metaphyſicam Ariſtotelis, teſte *Sandero.* Hic eſt ille Dullardus, qui ſuis inſtillare conſueverat: *Quanto eris melior Grammaticus, tanto eris pejor Theologus.* Tanta erat quorundam olim ſancta inſcitia.

DULLENDIUS (Gabr.) emiſit Tabb. Ambianenſes, Paris. An. 1658.

DULMAN (Theod.) Oratorem Chriſtianum, Colon. An. 1651. formavit.

DULPHUS (Camill.) Bonon. JCtus, Anno 1502. floruit. Exaravit Conſilia.

DULPHUS (Florianus) Bonon. An. 1623. claruit. Edidit controverſias Juris civilis: item, lib. de ſepulturis & epitaphiis, Bonon. in 4.

DUMBELEJUS (Joh.) de Anglia, compoſuit Hortum amoris, in quo docetur creatio arboris philoſophicæ: item, Practicam Alchymiæ, &c.

DUNÆUS (Joh.) Ivelli ex ſorore nepos, vir gravitatis verendæ vitæq; integerrimæ, Theologus acutiſſimus pariter atq; ſolidiſſimus apud Cantabrigienſes ſuos ſemper habitus, Sortis uſum adverſus Innominatum quendam ſcripto peculiari tutatus eſt, inquit *Thom. Gatakerus in Antitheſi, Ameſii & Voëtii de Sorte theſibus oppoſita, pag. 116.* Vide, DOUNÆUS.

DUNBARUS (Joh.) edidit ſex centurias Epigrammatum, Lugduni, An. 1616.

DUNCANUS (Guil.) Phyſiologiam, Toloſæ, An. 1651. typis mandavit.

DUNCANUS (Marcus) Inſtitutiones Logicas, An. 1612. compoſuit.

DUNCANUS (Mart.) natus eſt, A. 1505: obiit, An. 1590. Scripſit de ſacrificio Miſſæ. Impugnavit etiam Anabaptiſtas. Vid. *Sweertius, pag. 549.*

DUNGALUS, Diaconus, ævo Caroli Magni & ejus filii, Ludovici Pii, claruit. Extat liber reſponſionum pro Imaginum cultu, adv. Claudii Taurin. Epiſcopi ſententias, ad Ludovicum Pium & filium Lotharium à Dungalo exaratus. Videatur *Olearius, pag. 143.*

DUNGANUS (Corn.) edidit Theſium Junii de Prædeſtinatione repetitionem, An. 1616.

DUNOZETUS (Guilh.) Seleucienſis Epiſcopus, Deciſiones Rotæ Romanæ collegit. Prodiere Romæ, fol. An. 1673. Tomis tribus.

DUNS (Joh.) Scotus, An. C. 1308. juxta *Bellarminum* obiit. Is tertiæ Scholaſticorum ſectæ, quæ *Scotiſtarum* vocatur, nomen & auſpicium fecit. Thomam Aquinatem præcipuè ſibi oppugnandum ſumſit. Ob ſubtilitatem in diſputando *Doctor ſubtilis* dici meruit. Quidam *Tenebricoſum*: alii *Limam veritatis* appellant. In libros Sententiarum commentatus eſt. *Jovius, in Elog. numero 3.* refert, eum apoplexia correptum, nimis feſtinato funere pro mortuo tumulatum miſerabili mugitu edito, pulſatoq; diu ſepulcri lapide, eliſo tandem capite periiſſe.

riisse. Plura scire si desideras, suadeo, ut *Waddingum in Script. Ord. Min. pag. 201. Waræum in Script. Hibernicis, pag. 63. Olearium in Abaco, pag. 249.* adeas, & erit, unde desiderio satisfacias.

DUNTE (Lud.) Revaliâ Livonus, natus est, An. 1597: obiit, An. 1639. In Patria ecclesiastico officio functus est. De ipsius doctrina & pietate singulares tractatus, quos nervosè conscripsit, satis testari poterunt, quales sunt: de Praxi pietatis: Buccina evangelii, de verbi divini usu: Libellus Catecheticus, & aureum illud planè opus hoc insignitum titulo: Decisiones Casuum conscientiæ. Videatur *Witte, in Theolog. pag. 481.*

DUNUS (Thadæus) Locarnensis, ob religionem ex Italia profugus, in Helvetia sedem posuit. Tractavit de respiratione, An. 1588. de morbis mulierum: de curandi ratione.

DUODUS (Ant.) scripsit de habitibus Intellectus, Basil. An. 1603.

DUODUS (Pet.) edidit septem libros de Anima, An. 1575.

DUPASIUS (Guilh.) Gemblacensis, An. 1578. obiit. Reliquit poëmata sacra.

DUPORTUS (Jac.) Cantabrigiensis, S. Theologiæ Doctor, Anno 1660. claruit. Erat Collegii S. Magdalenæ apud Cantabrigienses Professor. Salomonis Proverbia, Ecclesiasten, Cant. Canticorum & Jobi historiam Græco carmine expressit. Sententias etiam Homericas doctissimo commentario illustravit.

DURÆUS (Joh.) Anglus, Prodromum Irenicorum, Anno 1661. promulgavit. Plura de *Duræo in epistolis selectis G. Richteri, pag. 494.* invenies. Videatur *Martinus Kempius in Bibliotheca Angl. Theol. pag. 429.*

DURÆUS (Joh.) Scotus, Anno 1581. vixit. Responsionem *W. Witakeri* ad 10. rationes, quibus fretus Edm. Campianus certamen ecclesiæ Anglicanæ ministris in causa fidei obtulit, confutavit. Vid. *Alegambe, pag. 237.*

DURANDUS, à S. Porciano, Gallus, Anno 1333. obiit. Vulgò *Doctor resolutissimus* dictus est. Scripsit in quatuor libros Sententiarum, in quibus nonnulla sunt (inquit *Bellarminus*) quæ à communi doctorum sententia abhorrent & ab ecclesia Rom. improbantur. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 144.*

DURANDUS, vel DURANTES (Guil.) Episcopus Mimatensis, Anno 1296. obiit. Struxit Speculum, in tria volumina distinctum, ad Ottobonum, postea Hadrianum V. dictum: unde *Speculator* vocari solet. Rationale etiam divinorum officiorum octo libris complexus est. Vid. *Thomasinus in Bibl. Patav. pag. 14.* Hujus de re sacramentaria talis circumfertur sententia; *Verbum audimus, modum nescimus, motum sentimus, præsentiam credimus.* Vid. *Quenstedius, pag. 37.* Sunt, qui plagii eum insimulent; qua de re *Thomasius in diss. de Plagio, §. 414.* legi poterit. Vid. etiam *Olearius in Abaco, pag. 192.*

DURANDUS (Jac. Hon.) Bruxellensis, Anno 1638. claruit. Græcii Styrorum Philosophiam & Mathesin docuit. Edidit brevem Trigonometriam planorum: item, problema ex architectonica militari de mœnibus inferioribus sive falsabraga, an ea infra horizontem, an suprà collocanda sit. Videatur *Alegambe, pag. 203.*

DURANDUS (Nicol.) Eques de Villagaignon, Anno 1564. claruit. Ex Calviniano Pontificius factus est. Scripsit de Eucharistiæ sacramento; de duplici oblatione: de poculo sanguinis Christi: de introitu in sancta sanctorum; de bello Melitensi, &c. Vid. *Saussay, pag. 107.*

DURANTE (Propheto) Rabbi, vulgò אפודי, i. e. *Ephodæus* dictus, circa, A. C. 1390. vixit. Vide, EPHODÆUS.

DURANTES (Castor) Medicus Romanus, vulgavit Herbarium, Romæ, An. 1585. fol.

DURANTES (Guil.) idem est cum Guil. DURANDO, de quo paulò ante.

DURANTES (Joh. Dilect.) Gualdensis, JCtus, de arte testandi, An. 1572. commentatus est.

DURANTIUS (Jacob.) Arvernus, inter poëtas locum occupat, ceu videre est, *Tom. 1. Delit. Gall. pag. 893.*

DURANTIUS (Janus) Vide, CASELLIUS.

DURANTIUS (Sam.) à *Samuel. Maresio, Tom. 2. controvers. contra Tirin. pag. 545.* vir sanctissimus & ecclesiastes Parisiensis facundissimus appellatur.

DURANTIUS (Steph.) JCtus, Senatus Tholosani præses (quem cives sui tumultuantes interfecere, Anno 1579.) reliquit libros de ritibus ecclesiasticis. Videatur *Tollius in Tr. de Infel. Literat. pag. 84:* item, *Vossius, l. 3. de Vitiis Lat. serm. c. 42.*

DURANTUS (Consalv.) annotationes in Brigittæ revelationes composuisse dicitur.

DURANUS (Nic.) scripsit literas annuas societatis Paraquariæ, Antv.

DURANUS (Paul.) Decisiones Rotæ Romanæ, Interamnæ, An. 1637. fol. edi curavit.

DURASTANES (Joh. Matth.) Medicus Sanctojustanus, An. 1567. claruit. Edidit Problemata de dæmonibus. Struxit etiam librum de aceto Scillino & aloe.

DURATIUS (Joh. Franc.) in sex libros Galeni de locis affectis, An. 1557. commentatus est.

DURELLÆUS (Joh.) Dialecticam supranaturalem, Anno 1626. typis mandavit.

DURELLUS (Joh.) reliquit vindicias Ecclesiæ Anglicanæ, Lond. in 4.

DURERUS (Alb.) Norimb. natus est, An. 1471: obiit, Anno 1527. Libellum de symmetria partium in rectis formis corporum humanorum: item, Institutiones Geometricas el:boravit. Vid. *Voss. de scient. Math. pag. 423.*

DURETUS (Lud.) Segusianus, Medicus, Hollerii discipulus, An. 1560. claruit. Prænotiones in Coacas Hippocratis: observationes in *Hollerii* librum de malis internis, &c. evulgavit. Primus hic extitit, qui barbariei mandragora sopitum Hippocratis genium acri & incitato suo ingenio resuscitavit, & ex tenebricoso tricarum ergastulo in illustre theatrum orbis terrarum protraxit. Unde *Hippocratis Genius* nonnullis dictus est. Vid. *Sammartbanus, pag. 8. Quecci-us de præst. hom. pag. 184.*

DURFELDIUS (Jac.) edidit mysteriologiam regni Christi, Anno 1629: Item, normam invocationis divinæ.

DURIS, Δοῦρις, Elaita, poëta, à *Stephano Ethnographo*, in Ἐφεσ⊙· memoratur.

DURIS, Samius, tempore Ptolemæi Philadelphi Regis claruit. Scripsit librum de Tragœdia, Historiam Agathoclis, & Macedonica. Citat eum *Athenæus. Ciceroni in epist. ad Att. 1, 6.* homo in historia diligens appellatur. Vid. *Jonsius de Scr. Hist. Ph. 2, 2.*

DURPLATZ (Conr.) Oeconomiam Biblicam, An. 1563. contexuit.

DÜRRERUS (Adam) scripsit de particulis Lat. Linguæ, An. 1624.

DURRETUS (Nat.) Foresianus, Ephemerides, Paris. Anno 1641. edi fecit; item, Admiranda religiosorum, A. 1647. Videatur *Wadding. in Script. Ord. Min. pag. 262.*

DÜRRIUS (Jo. Conr.) Norimb. natus est, A. 1625: obiit, A. 1677. relicto magno omnium luctu & desiderio. Altdorfii Theologiam & Philosophiam moralem publicè docuit. Ethicam Paradigmaticam & Problematicam; Compendium Theologiæ moralis; 14. Dissertationes de eversione Christianismi per hypotheses & dogmata Socinianorum: animadversiones in libros Normales Norimberg. &c. publicæ luci exposuit. Morte ejus multa doctissima scripta intercepta sunt.

DUSUS (Æmil.) Medicus Braidensis, composuit librum de valetudine tuenda, Anno 1582.

DUTEMPLÆUS (Steph.) tabulas fecit in Galeni libros de morbis & symptomatibus, An. 1576. in 8.

DUTRIEU (Phil.) manuductionem ad Logicam, An. 1617. adornavit. Vide, TRIEU.

DUVALLIUS (Andr.) Gallus, An. 1638. obiit. Conscripsit Summam Theologicam.

DUVALLIUS (Guil.) Pontisaranus, catalogum & elogia Regiorum Professorum, An. 1644. confecit.

DUYSENDFELDER (Nicol.) reliquit observationes ad leges & consuetudines Amsteldamenses, in 4. An. 1662.

DYCKERIUS (Ignatius) Gandensis, Tragœdiam de Theodoro Alexandrino: item, duos libros epigrammatum, teste *Sweertio*, exaravit. Ejus poëmata prodiere Coloniæ, An. 1646.

DYEMENUS (Guilh.) Roterodam. JCtus, natus est, Anno 1583. Scripsit de Formulis quibusdam copulatis & disjunctis. Vid. *Sweertius, pag. 304.*

DYKE (Dan.) libellum composuit, titulo, Nosce Teipsum, An. 1616.

DYNAMIUS, Patricius, idem, qui DINAMIUS, de quo supra. Vid. *C.Barth. Adv.* 59, 12.

DYNATERUS (Eubulus) in quasdam Ciceronis orationes commentatus est.

DYNUS, JCtus. Vide, MUGELLANUS.

DYSIDÆUS (Prosp.) disputationem de quæst. quænam sit in Christum fides, qua justificamur, An. 1502. edidit.

DYSSELDORPIUS (Joh.) An. 1494. obiit. Composuit itinerarium Terræ sanctæ.

DYSSEUS (Gualter.) fecit rythmos verbis quidem barbaros, sed sensu mire cordatos, teste *Barthio ad Claudianum*.

E.

EADMERUS, Anglus, A. 1120. claruit. Exaravit histor. rerum suo seculo in Anglia gestarum. Prodiit cum notis *Seldeni*, Lond. An. 1623.

EBARTUS (Joh.) enchiridion Theologiæ positivo-polemicum, Anno 1665. edi curavit.

EBED JESU, Metropolita Sobensis, sub Julio III. Pontifice claruit. Erat religione Nestorianus: postmodum ad Pontificios defecit. Collegit catalogum Chaldæorum librorum, quem *Abraham Echellensis* Latinè transtulit. Editus est ille catalogus Moguntiæ, An. 1655. à *Bartholdo Nihusio*, in 8. Vid. *Hottingerus in Biblioth. quadripart. pag.* 229.

EBELIUS (Casp.) apologiam primæ Philosophiæ contra *Amesium* publicavit, An. 1640.

EBELIUS (J. Fr.) librum adornavit, cui titulus est Hermes Logicus, An. 1657.

ab EBERBACH (Nic.) edidit Tr. Feudadalem.

EBERHARDUS, Archidiaconus Ratisbonensis, An. 1305. vixit. Annales exaravit, incipiens ab An. 1273. & progrediens usque ad An. 1305. Extant apud *Henr. Canis. T.* 1. *Antiq. lect. pag.* 305. Videatur *Olearius in Abaco, pag.* 145.

EBERHARDUS (Casp.) Theolog. Anno 1576. obiit. Docuit Witebergæ & reliquit homilias.

EBERHARDUS (Georg.) Bavarus, obiit, An. 1621. ætatis 65. Condidit Tract. de voluntate Dei. Videatur *Alegambe, pag.* 155.

EBERLINUS (Georg.) JCtus, de origine Juris commentatus est, Anno 1613. in 4.

EBERTUS (Jac.) edidit historiam Juramentorum, An. 1588.

EBERTUS (Theod.) scripsit de Poësi Hebræorum: item, elogia centum JCtorum & Politicorum, qui linguas orientales feliciter excoluerunt, An. 1628.

EBERUS (Paul.) Kizingensis, natus est, An. 1511: obiit, An. 1569. Witebergæ docuit annis 38. Composuit assertionem de S. Cœna: item, expositionem Evangeliorum Dominicalium. Vid. *Thuanus, l.* 46.

EBORENSIS (Andreas) Hisp. collegit sententias & exempla ex sacris & prophanis autoribus. Liber prodiit, Anno 1569.

ECCARDUS (Justus) JCtus, explicationem legis Regiæ, Anno 1603. imprimi fecit.

ECCIUS (Joh.) Suevus, natus est, Anno 1486: obiit, Anno 1543. Erat propugnator Pontificiæ religionis acerrimus. Struxit Enchiridion controversiarum: item, librum de Missa, &c. Vid. *Saussay, pag.* 32. *Olearius, pag.* 250.

ab ECCLESIA (Franc. August.) Episcopus Salutiensis, claruit Anno 1614. Edidit catalogum Scriptorum Pedemontanorum & Sabaudiensium: Theatrum mulierum literatarum: & historiam Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcop. & Abbatum Pedemontanæ regionis & Sabaudiæ.

ECCLESTONUS (Thomas) Anglus, librum de adventu Minorum in Angliam elaboravit, absolutumq; Simoni Essebio amico suo dedicavit. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag.* 324.

ECHARTUS (Zach.) Suidnicensis Silesius, An. 1615. claruit. Edidit fasciculum poëmatum.

ECHEMENES, Ἐχεμένης, scripsit Cretica, teste *Athenæo, l.* 13.

ECHEPHYLIDES, Ἐχεφυλίδης, à *Stephano* in Σφακτηρία memoratur.

ECHINUS (Seb.) Venetus, Anno 1585. obiit.

obiit. In Ethicam Aristotelis commentarium fecit. Tractavit etiam de Nummis antiquis. Vid. *Thuanus*, *lib. 82.*

ECHLINUS (Dav.) Scotus, carmen de Paschalibus ovis concinnavit. Extat *T. 1. Delit. Scot. pag. 355.*

ECHOLTUS (Amadeus) struxit Pandectarum compendiariam tractationem, An. 1670. in 4.

ECHOLTUS (Mich.) Norwegus, Anno 1648. floruit. Exaravit Stephanologiam Danicam: item, Geologiam Norwegicam, teste *Bartholino in Scr. Dan. pag. 102.*

ECK (Paulus) à Sulzbach, condidit clavem Philosophorum.

ECKARDUS (Henr.) Vetterâ Hassus, natus est, An. 1582: obiit, An. 1624. Edidit Theologiam Patrum: Fasciculum & Pandectas controversiarum: confutationem Piscatoris: commentarium in Psalmos, & Tract. de descensu ad inferos, &c. Altenburgi Superintendentis generalis munere functus est. Vid. *Henningus Witte, in Theol. pag. 549.*

ECKARDI (Henr. Mart.) de incarnatione Filii Dei, Anno 1657. commentatus est.

ECKEBERTUS, Abbas Schônaugiensis, An. 1160. floruit. Composuit 13. sermones in Catharos: item, duos libros de ænigmatibus rusticanis, *Tritbemio* teste.

ECKEHARTUS Minimus, stilo expressit vitam S. Notkeri.

ECKHARDUS (Melch. Silvest.) Kirchheimensis, An. 1601. natus: An. 1650. iterum denatus est. Ecclesiæ Bibarachensi, item Stettensi cum laude præfuit. Emisit Theologiæ Studiosum: Pastorem conscientiosum: Christianum genuinum: & tandem Christianum religiosum. Videatur *H. Witte, libro cit. pag. 754.*

ECKSTORMIUS (Henr.) Chronicon Walckenriedense elaborasse dicitur: item, specum Bumanni.

ECPHANTES, Ἐκφάντης, citatur de regno, à *Stobæo serm. 46.*

ECPHANTIDES, Ἐκφαντίδης, Comicus, *Satyros* docuisse fertur.

EDÆUS (Joh.) Herefordensis Anglus, An. 1406. obiit. Scripsit in librum Sententiarum, teste *Waddingo in Scr. Ord. Min. pag. 204.*

EDEMUS (Burch.) JCtus, de damnorum culpa, A. 1646. commentatus est.

EDENIUS (Jord.) edidit varia opuscula Theologica, Upsaliæ, An. 1664.

EDERUS (Georg.) Frisingensis, exaravit catalogum virorum illustrium gymnasii Viennensis in Austria: item, Oeconomiam Bibliorum, An. 1568.

EDINERUS, vitam Anshelmi Cantuariensis (erat enim ejus familiaris) duobus libris persecutus est.

EDINGERUS (Laurent.) Prolegomena ad quatuor Evangelistas, A. 1666. concinnavit. Vid. *Alb. Bartholinus in Danis, pag. 96.*

EDINUS (Cyr.) librum de origine & statu familiæ Alvenslebensis, An. 1581. reliquit.

EDMUNDUS, Cantuariensis Episcopus, cognomine *Virgo*, An. 1240. vivis excessit. Confecit Speculum Ecclesiæ, ad Monachos Cistercienses. Ab Innocentio IV. Pontifice, inter Sanctos relatus est, teste *Vincentio.*

EDOARDUS, VI. Rex Angliæ, natus est, An. 1538: obiit, An. 1583. Composuit Comœdiam de meretrice Babylonica.

EDRICUS (Georg.) edidit observationes medicamentorum, quæ hodie in usu sunt, Lond. An. 1588.

EDUUARDUS (Thom.) exaravit librum, titulo Gangrænæ.

EDZARDUS (Esdras) scripsit de controversiis Judæorum, Socinianorum & Calvinianorum, An. 1656. fol.

de EECOUTE (Joh.) Angianus, A. 1471. obiit. Scripsit contra *Bonetum & Franc. Maronis*, asserentes, Johannem Evangelistam verum fuisse & naturalem Mariæ Deiparæ filium, idq; per transsubstantiationem corporis S. Johannis in corpus Christi. Videatur *Sweertius, pag. 422.*

EFFERARIUS, Monachus, de Lapide Philosophorum commentatus est.

de EFFEREN (W. Ferd.) exaravit Manuale politicum de ratione status, Anno 1639.

EGARDUS (Paulus) Pastor Nortorpianus, edidit Medullam Theologiæ: Salomonem Ecclesiasten: hominem microcosmum secundum naturam & Gratiam: Vindicias Arndianas: thesaurum Sapientiæ, ex epistola ad Romanos, &c. Vixit, An. 1622.

EGBERTUS (Sebast.) elaboravit scholia in praxin artis medicæ *Dodonæi*, Anno 1640.

EGENOLFUS(Chr.Laur.)EcclesiastenSalomonis, An. 1595. paraphrasi expressit.

EGESIPPUS. Vide, HEGESIPPUS.

EGGENFELD (Chrysost.) J. U. D. & Consiliarius Ducis Megapolitani, autor putatur libelli, qui inscribitur, Nova detecta Veritas, sive animadversio in veterem ratiocinandi artem Aristotelis. Vid. *Placcius, pag. 142.*

EGIDIUS (Paul.) Medullam Theologiæ: Agoniam Christi: ut & Theologiam practicam edidisse dicitur.

EGINHARTUS, Caroli M. gener & Cancellarius, Anno 844. obiit. Extat ejus liber de vita Caroli, quam judice *Sigeberto* tantò meliore fide retulit, quantò familiarius Carolo adhæsit. Ad extremum monachus Benedictinus & Abbas Selingstadiensis factus est. Vid. *Zeillerus, part. 1. Hist. pag. 46. Olearius in Abaco, pag. 146.*

EGINO, texuit epistolas, quæ impressæ sunt, An. 1602.

EGLINUS (Raph.) Iconius, Anno 1611. claruit. Epilysin in Apocalypsin, ut & tract. de Genealogia Christi composuit. Autor etiam Helianæ disquisitionis esse dicitur.

de EGMUNDA (Nicol.) An. 1526. obiit. Composuit carmen de ignorantia & imperitia Scholarium. Erat Erasmi antagonista: unde in ejus mortem *Erasmus* tali carmine lusisse fertur:

Hic jacet Egmundus, telluris inutile pondus:
Dilexit rabiem: non habeat requiem!

Videatur *Valer. Andreæ in Fast. Lovan. pag. 98.*

EGNATIUS, antiquus poëta, à *Macrobio* allegatur, qui addit, Virgilium multa ex eo mutuatum esse. Tractavit de rerum natura. Videatur *Merula in Ennium, pag. 201.*

EGNATIUS (Marcus) Calvinus. Vide, CALVINUS.

EGNATIUS (J Bapt.) Venetus, A. 1553. octogenarius obiit. Bonas literas 40. annorum professione non parum illustravit: unde ab illustrissimo Senatu Veneto eam gratiam consecutus est, ut rude donatus eodem stipendio, quod profitendo meruerat, frueretur, & ejus bona publico censu redimerentur, uti *Thuanus* refert *l. 21.* Reliquit historiam Cæsarum. Ejus Racemationes *Tomo 1. Lamp. Crit. à Grutero* insertæ sunt. *Erasmus in Ciceron. pag. 164.* B. Egnatius, inquit, vir non minus probus & integer, quàm eruditus & eloquens, doctè loqui maluit, quàm Ciceronianè, &, quod voluit, assecutus est. Vid. *Gbilinus, vol. 1. pag. 96.*

EGUINUS, tempore Justiniani junioris vixit. Exaravit vitam S. Althelmi.

EHEMIUS (Christ.) Augustanus, JCtus, natus est, Anno 1528: obiit, An. 1592. Primò Tubingæ, deinde Heidelbergæ leges professus est. Edidit septem libros verè aureos de principiis Juris.

EHINGERUS (Elias) Augustanus, natus est, An. 1573: obiit, An. 1653. Collegit canones Conciliorum, in 4. Emisit etiam velitationes epistolicas, in 8. Vid. *Spizelius in Templ. Hon. pag. 364.*

de EHRENBACH (Mylerus) egit de Principibus & Statibus imperii, in 8.

ab EHRENBERG (Warem.) scripsit de fœderibus, An. 1601. item, verisimilia Theologica, Juridica & Politica: de regni subsidiis & oneribus subditorum, 1. *Sam. 8.* Verum autoris nomen est *Eberhardus à Weibe.* Vid. *Placcius in Pseudonym. pag. 187.*

EHRENHAUSEN (Christ.) composuit Herculem Christianum in bivio, A. 1672.

EIBYSCH (Matth.) struxit carmen de effossione & præparatione metallorum, An. 1574.

EICHELIUS (Joh.) JCtus Helmstadiensis, edidit Arcanam Procopii historiam, cum refutatione: item, Regulas Juris, An. 1652.

EICHOVIUS (Cypr.) indicem delitiarum Germaniæ, An. 1604. publicauit.

EICHRODIUS (Joh.) Rintelium amœnum, An. 1655. in 4. emisit.

EICHSFELDIUS (Christ.) scripsit orthodoxiam Casualem, Lipsiæ, Anno 1655. in 4.

EICHSTADIUS (Laur.) Med. & Mathematicus celebris, An. 1649. inclaruit. Struxit Planorum Geometriam: librum de Camphora: Collegium anatomicum: dissertationem de confectione Alkermes.

EILBRACHTIUS (Phil.) Epanorthosin viæ compendiariæ, Anno 1633. edi curavit.

EILSCHEMIUS (Abrah.) Vide, EYLSHEMIUS.

ab EINSIDEL (Conr.) ſcripſit de Regalibus, An. 1619.

EISELINUS (Mich.) Germ. An. 1613. obiit. De Gratia divina theſes condidit. Vid. *Alegambe, pag. 343.*

EISENBERGIUS (Elias) Danus, A. 1635. mortuus eſt. Scripſit de unione animæ cum corpore.

EISENBERGIUS (Pet.) Itinerarium Anglicum & Italicum elaboravit.

EISENGREINIUS (Guil.) An. 1565. claruit. Texuit Catalogum teſtium veritatis: item, duos Centenarios adv. Hiſt. Magdeburgenſ.

EISENGREINIUS (Mart.) ſcripſit de certitudine Gratiæ: item, hiſtoriam Mariæ veteris Oetingenſis.

EISENHART (Joh.) JCtus, de uſu principiorum moralis Philoſophiæ in Jure civili, Helmſt. A. 1676. commentatus eſt.

ab EITZEN (Paulus) condidit Poſtillam: item, doctrinam Ethicam, An. 1588.

EITZINGERUS (Mich.) collegit theſaurum Principum Europæ. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 164.*

EKKEHARDUS, ſcripſit librum de caſibus monaſterii S. Galli.

de ELEAZARIIS (Paulus) varias repetitiones in Jure Canonico congeſſit.

ab ELEEMOSYNA (Phil.) S. Bernhardi familiaris, de damnatione Salomonis tract. reliquit: item, carmina & epiſtolas. Opera ejus omnia lucem aſpexerunt, An. 1620. fol.

ELENUS (Hieron.) Brabantus, JCtus, An. 1576. vita exceſſit. Compoſuit tres libros exercitationum ad Jus civile: item carmen de Jure prætorii Antverpienſis, teſte *Sweertio, pag. 345.*

ELEPHANTUCCIUS (J. Bapt.) in Categorias Ariſtotelis, A. 1526. Bonon. commentatus eſt.

ELERIUS, Cambricus, A. C. 660. claruit. S. Wenefredæ vitam literis tradidit.

ELEUSIUS, Diaconus, inter omiſſos ab aliis autores, à *Mallincrotio, pag. 23.* obſervatus eſt.

ELEUTHERIUS, Dorceſtinus, A. C. 678. obiit. Scripſit de origine monaſterii Malmesburienſis in Anglia.

ELEUTHERIUS (Auguſt.) librum de arbore ſcientiæ boni & mali, Anno 1561. edi curavit.

ELFFEN (Nic.) edidit librum, titulo, Panis vitæ, Colon. An. 1667.

ELIÆ (Paulus) An. 1620. in Dania vixit. Initiò Lutheranus erat: mox, accepto Canonicatu, ad Pontificios tranſiit; unde *Vertumni* nomen accepit. Exaravit Principis Chriſtiani inſtitutionem. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 60.*

ELIAS, Thesbites, tempore Achabi, Regis Iſraëlis, prophetico munere functus eſt. Ejus nomine liber olim qvidam circumlatus eſt, qui *Secreta Eliæ* inſcribebatur. Ex eo *Origenes, tract. 35. in Matth.* Sanctum Paulum qvædam allegaſſe putabat, *1. Cor. II, 9.* In *Synopſi Athanaſii* inter libros rejectæ autoritatis apocryphi Eliæ libri referuntur. De epiſtola Eliæ ad Joramum ſcripta, *B. Hackſpanius, in Notis* ad *2. Paral. 21, 12.* legi poterit.

ELIAS, Levita, Germanus, Anno 1517. floruit. Reliquit Grammaticam Hebraicam, מסורת המסורת, Thisbi, Pirke, שמות דברים, &c. quæ partim à *Paulo Fagio*, partim à *Sebaſt. Münſtero* in Lat. ſermonem converſa ſunt. *Alſtedius in Chronolog. pag. 443.* eum paulo ante mortem, adductis ſecum 30. Judæis, Chriſto nomen dediſſe memorat. Vid. *Quenſtadius, pag. 179.*

ELIAS, Miſrachi, i. e. orientalis, A. 1490. vixit. Scripſit Arithmeticam ad formam noſtrarum arithmeticarum; item, Sphæram mundi. Utrumq; librum *Oswaldus Schreckenfuchſius* Latinè edidit.

ELIAS, Cretenſis, Judæus, quæſtiones Phyſicas conſtruxiſſe fertur.

ELIAS (Pet.) ſcripſit Summam in Priſcianum majorem, teſte *Reiſero.*

ELICHIUS (Ph. Lud.) condidit Dæmonomachiam, A. 1607. Item, libros tres de miſeria hominis.

ELICHMANNUS (Joh.) Sileſius, A. 1639. obiit. Edidit Tabulam Cebetis Græcè, Arabice & Latinè. Scripſit etiam epiſtolam Arabicam, de uſu linguæ Arabicæ in medicina ad *Zechendorfium*, Jenæ impreſſam, An. 1636. Vid. *Bartholinus Cent. 1. epiſt. Med. numero 5.*

ELIESER, Hyrcani filius, cognomine Magnus, paulo poſt templum II. deſtructum claruit. Ei liber, פרקי אלעזר dictus, vulgò tribuitur. Complectitur iſte liber hiſtoriam mundi usq; ad tempora Gamalielis. Verum non deſunt, qui Eliese-

lieserem autorem esse inficientur. Nec hoc Rabbinis novum est, appellare libros ab alieno autore. Vid. *Buxtorfius in Abbrev. pag. 167.* Pirke Eliesèris *Guilh. Henr. Vorstius*, An. 1644. Latinè reddidit.

ELIESER, Ben Jacob, Eliesèris Magni σύγχρον☉, fertur fuisse eximius sapiens in Geometria, atq; ex ejus suggestu tractatus *Middoth* confectus est. Vid. *R. Ganz, in Zemach, pag. 98.*

ELIESER, Ben Josi, A. M. 3881. vixit. Composuit *Leb Middoth Lethora.*

ELIESER, Germanus, A. M. 5346. claruit. Scripsit librum *Joseph Lekach*, & librum *Mahase Adonai.*

ELIESER, Germaliensis, autor libri Arokeh, A. M. 4998. floruit. Vid. *Ganz, pag. 141.*

ELIGIUS, Noviocomensis Episcopus, A. C. 665. teste *Sigeberto*, obiit. Reliquit 16. homilias, quæ extant in Bibliotheca sancta. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 147.*

ELLEBODIUS (Nicas.) Flander, Medicus, An. 1565. floruit. Nemesium, de natura hominis, à Græco Latinum fecit, teste *Swertio.* Vid. *Barthius in Adv. 60, 10.*

ELLINGERUS (Andr.) Thuringus, An. 1581. obiit. Jenæ medicinam docuit. Poësi imprimis studuit. Evangelia Dominicalia carmine expressit: Hippocratis quoq; aphorismos paraphrasi poëtica illustravit. Carmina ejus habentur, *T. 1. Delit. Germ. pag. 1226.* Vid. *Adr. Bejer in Jenens. Rect. pag. 867.* item, *Reinesius in Epist. ad Daum. pag. 184.*

ELMACINUS (Georg.) Arabs Christianus, Historiam Saracenicam Arabicè exaravit. Eam Latinè versam *Thomas Erpenius*, An. 1615. edi curavit. *Hottingerus in Bibliothecario, lib. 2. cap. 3.* eam, partem solùm posteriorem esse ait: priorem, ab initio mundi se possidere adhuc ineditam affirmat.

ELMENHORSTIUS (Gerh.) Anno 1621. obiit. Arnobium & Apulejum notis illustrare conatus est.

ELMUHAIED Ettosi, Medicus Arabs, A. C. 1301. obiit. Vid. *Hottingerus in Bibl. quadripart. pag. 279.*

ELPHINSTON (Guil.) Scotus, Aberdonensis Episcopus, Anno 1480. claruit. Præter Conciliorum statuta, etiam Scotorum Chronicon reliquit.

à S. ELPIDIO (Alexand.) Italus, An. C. 1330. vixit. In quosdam Aristotelis libros commentatus est, & cum *Alexandro Aphrodisiensi* nonnunquam confunditur.

ELPIDIUS (Rusticus) tempore Zenonis Imp. claruit, & Theodorici, Gothorum Regis, medicus fuit. Scripsit carmine hexametro historiam Vet. & Nov. Test. item, de Beneficiis Christi. Videatur *Vossius de Nat. Rhet. pag. 93:* item, *Olerius in Abaco, pag. 419.*

ELSHOLTIUS (Joh. Sig.) An. 1660. & deinceps floruit. Edidit Clysmaticam novam: Anthropometriam: Floram Marchicam: tract. de Phosphoris.

ELSSIUS (Phil.) Bruxellensis, Encomiasticon Augustinianum, de autoribus Ordinis Augustin. Anno 1654. fol. edi curavit. Videatur *Labbe in B. B. pag. 142.*

ELTONUS (Edu.) Anglus, Decalogum & epistolam ad Coloss. notis illustrare cœpit, An. 1637.

ELVERICH (Henr.) Embricensis, Anno 1582. natus est. Radices Lat. & Græcæ linguæ aliquoties imprimi curavit. Vid. *Alegambe, pag. 551.*

ab ELVERVELT (Jonas) composuit descriptionem Nobilitatis Holsaticæ.

ELVERUS (Hieron.) scripsit de Philosophia rurali, An. 1622: item, Tract. de consiliis, titulo, Consualla.

ELYSIUS (Joh.) de balneis totius Campaniæ commentatus est.

ELYSIUS (Thom.) aliter *Illyricus* dictus, Auximitanus, An. 1523. vixit. Struxit Clypeum adversus Hæreticos. Videatur *Waddingus de S. O. M. pag. 325.*

de EMBDEN (Laur.) reliquit Consilia in jure.

EMBDENIUS (Joach.) edidit casus Tragicos, An. 1634.

EMERICUS (Joh.) librum conscripsit de comparatione Juris civilis & Canonici, An. 1601.

EMMELIUS (Helfricus) silvam quinque linguarum composuisse fertur.

EMMIUS (Ubbo) Grethanus Frisius, natus est, An. 1547: obiit, An. 1625. In Gröningana & Omlandica Academia Historias & Græcam linguam professus est. Erat in omni omnium populorum ac gentium historia versatissimus: de cujusq; gentis ac cujuslibet temporis hi-

ftoria rogatus ex tempore differebat, recitatis omnium locorum, temporis & perfonarum circumftantiis, haud fecus, ac fi præmeditatus & paratus accederet. In rerum narrationibus & orationum textura crederes effe Livium redivivum: in Gnomnis politicis arcanisq; Principũ confiliis rimandis, effe alterum Tacitum. In *Epitaphio* audit Theologus fincerus, Philologus eximius, Hiftoricus abfolutus. Scripfit hiftoriam Frifiæ: Græciam veterem illuftratam: Chronologiam omnium temporum, &c. Videatur *Hanckius, part. 2. Script. Rer. Rom. pag. 175. Autor vitarum Proff. Gröningenfium, pag. 39.*

EMONERIUS (S.) confecit librum, titulo, Splendor veritatis moralis.

EMOTTE (Pet.) profeffionem fidei Catholicæ, Parifiis, Anno 1578. promulgavit.

EMPEDOCLES, Ἐμπεδοκλῆς, Agrigentinus, Philofophus, Olymp. LXXXIV. claruit. Studio immortalis famæ omnia pofthabuit. Nam non tantum apud fuos, cum viveret, coli & fufpici, fed etiam mortuus adorari voluit. Quod ut fuccederet, feipfum in crateras Ætnæ præcipitavit, ut, cùm non amplius appareret, ad fuperos abiiffe putaretur. Vid. *Horatius in arte, Lactantius 3, 18. Barthius ad Claudian. pag. 93.* Phyfica verfibus complexus eft, tefte *Suida*. Καθαρμὸς ejusdem *Athenæus, l. 14.* allegat. Empedoclis nomine Sphæra hodiè circumfertur, quam *Voffius* potiùs *Demetrii Triclinii* effe cenfet. Vid. *Voffius de fcient. Math. pag. 150.* item, de *nat. Rhet. pag. 61.*

EMPEDOCLES, Empedoclis ex filiâ nepos, Tragicus, 24. Tragœdias docuit. Videatur *Suidas.*

EMPEDOTIMUS, Ἐμπεδότιμος, autore *Suida*, περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως libros condidit. Meminit ejus *Julianus.*

L'EMPEREUR (Conftant.) ab Oppyck, fcripfit clavem Thalmudicam: item, comment. in Middoth & Bava Bathra. *Bochartus in Geograph. part. 1. pag. 286* eum vocat virum doctum inter paucos, cuiq; Hebrææ literæ plurimum debeant.

EMPHANES, Ἐμφανὴς, ἐν Πυθαικῷ, allegatur à *Stephano* in Πάρος.

EMPORICUS (Sim. Lemnius) Rhætus Curienfis, Odyffeam Homeri heroico Latino carmine expreffit, An. 1549.

EMPORIUS, Rhetor Latinus, de Ethopœja & genere demonftrativo & deliberativo præcepta tradidit. *Voffius de Nat. Rhet. c. 13.* eum vixiffe, quo tempore in Italia Reges barbari dominabantur, & *Caffiodoro* juniorem fuiffe exiftimat.

EMPSYCHOVIUS (Herm.) ftruxit Apologiam orthodoxæ doctrinæ contra Pontificios, An. 1612.

EMPYLIUS, Ἐμπύλιος, fcripfit de Cæfaris nece, tefte *Plutarcho in Bruto.*

EMRAM, Arabs, Anno Chrifti 1009. obiit. Vid. *Hottingerus in Bibl. quadripart. pag. 287.*

EMSERUS (Hier.) Suevus, An. 1530. vixit. Exaravit vitam & miracula Bennonis: item, affertionem Miffæ. Novum Teft. Germanicè transferre conatus eft. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 251.*

ENCELIUS (Chrift.) Salveldenfis, de re metallica commentatus eft, An. 1557.

ENCKEVORTIUS (Guil.) Brabantus, Anno 1534. obiit. Reliquit orationem. Vid. *Swertius, pag. 304.*

ENCOLPIUS, vitam Alexandri Mammææ compofuit, tefte *Lampridio.* Videatur *Hallervordius in Bibliotb. Curiofa, pag. 68.*

ENDELECHIUS, (fic mavult fcribere *Reinefius*, cùm *aliis Endeleichus* dicatur) rhetor & poëta Chriftianus, Paulino æqualis & familiaris fuit. Paulinus autem Anno 394. floruit. Vid. *Reinefius ad Daum. pag. 23.* Carmen de mortibus boum compofuit. Eft autem carmen Bucolicum & continet querimoniam hominis gentilis de peftilentia tota armenta tollente: & confilium hominis Chriftiani de agnofcendo Chrifto, cujus crux & hominibus medeatur & mutis animantibus. Alii *Severo* Rhetori tribuunt.

ENENCKELIUS (G. Achat.) Baro ab Hoheneck, edidit Sejanum. Thucydidem notis illuftravit. Scripfit etiam de privilegiis parentum & liberorum: militum & militiæ, An. 1607.

ENGEL (Lud.) doctrinam Juris Canonici univerfi, Anno 1671. tribus partibus complexus eft.

ENGELBERMEUS (P.) JCtus, in Confuetudines Bituricenfes commentatus eft.

ENGEL-

ENGELBERTUS, An. 1280. vixit. A *Gerardo Noviomago* versificator & Grammaticus dicitur. Juxta *quosdam* Engelbertus Abbas Admontensis fuit, & ingeniosum librum de ortu & fine Romani imperii reliquit. Vid. *Olearius*, *in Abaco*, *pag.* 147.

ENGELBERTUS (Georg.) JCtus, sermones solennes conscripsit, An. 1666.

ENGELBERTUS (Phil.) Engentinus, Friburgi descriptionem, A. 1515. publicavit.

ENGELBRECHT (Arn.) JCtus, scripsit de Jurisdictione veteris reip. Romanæ.

ENGELGRAVE (J. Bapt.) meditationes in Evangelia & vitas Sanctorum An. 1658. Antv. confecit.

ENGELGRAVIUS (Henr.) de luce Evangelica, duabus partibus, An. 1655. commentatus est. Condidit etiam cœlum Empyreum, An. 1667.

ENGELHARTUS, Abbas in Lanchaim, exaravit vitam S. Mechtildis. Vid. *Canisius l.* 5. *Antiq. lect. part.* 2. *pag.* 1. item, *Olearius in Abaco*, *pag.* 147.

ENGELHARTUS (Leonh.) texuit exercitationes poëticas, Tubingæ, A. 1565. *Crusio* perfamiliaris fuit, ejusq; Græca poëmata versibus latinis expressit.

ENGELHART (Valent.) scripsit de mundo & tempore, An. 1562.

ENGELHUSIUS (Theod.) Anno 1426. floruit. Condidit Chronicon ab orbe condito usq; ad A. C. 1420. Id primus edidit *Joach. Joh. Maderus*, An. 1671. Reliqvit etiam Glossarium Latinum, adhuc *ἀνέκδοτον*, in quo multa continentur, quæ ad amplificationem Lat. Linguæ faciunt Vid. *Olearius in Abaco*, *pag.* 445.

ENGELSUSS (G.) Francus, librum de expeditione Ducis Bernhardi Vinariensis, An. 1648. in lucem dare aggressus est.

ENGERTUS (Joh.) Oriolanus, Thuringus, poëtices Professor Ingolstadii, An. 1582. claruit. Scripsit Paraphrasin in Psal. 90. Extat etiam carmen ejusdem, cujus voces à litera S. incipiunt.

ENIEDINUS (G.) An. 1597. obiit. Sanctissimæ Trinitati admodum infensus fuit; & peculiari tractatu omnia Vet. & Nov Testam. dicta, ex quibus Trinitatis dogma stabiliri potest, pervertere conatus est. Enjedino tamen *Ben. Szentkirali & Justus Fewerbornius* fortiter sese opposuerunt.

ENNIUS (Quintus) unus ex antiquissimis Lat. poëtis A. U. R. 516. natus est: obiit, An. 586. septuagenario major. Periit morbo articulari, ceu *S. Hieronymus* refert. Res Romanorum 18. libris complexus est, qui Annales inscribuntur, quòd singulorum ferè annorum actus continerent, ut loquitur *Diomedes*. Teste *Lactantio* 1, 11. etiam *Euhemeri* Historiam de Diis Latinè transtulit. Confer *eundem cap.* 12. & 14. Elaboravit quoque Tragœdias. Ab *autore Panegyrici Maximiano Imp. dicti* primus Romani carminis autor appellatus est. Ex ejus stercore *Virgilius* aurum sese colligere jactitabat. Fragmenta Ennii à *Paulo Merula* collecta & notis illustrata sunt. Vid. *Casp. Sagittarius in Vitis Vet. Rom. pag.* 14. & *Hanckius part.* 2. *de Scr. R. R. pag.* 1.

ENNIUS, Grammaticus, alius à superiore, tractavit de augurandi scientia: item, de literis, syllabis & metris; uti tradit *Suetonius*.

ENNODIUS, (quem *Arnulfus Lexoviens.* Innodium vocat) Ticinensis Episcopus, An. 521. obiit. Hormisdas Papa eo legato ad Anastasium Imp. A. 515. usus est. Scr. epistolarum libros 12. Orationes 30. Panegyricum, Theodorico Gothorum Regi dictum: Apologeticum, alia. Scripta ejus *Andr. Schottus* edidit, emendavit, illustravit. Vid. *Ph. Labbe T.* 1. *Diss. de S. E. pag.* 275. *Olearius in Abaco*, *pag.* 148. *Casp. Barthius in Claud. pag.* 885. In Ennodio (inquit) inexhausta novè & detortè loquendi fuit cupiditas: Ingenium verò non vulgare; cujus objecto fascino multum & suo ille & sequentibus aliquot seculis detrimenti dedit, confectantibus ejus vestigia scriptoribus, qui tum demum benè locutos & scripsisse se autumabant, cum tanta esset eloquii innodatio, ut diceret sermo alia omnia, quàm verba ostenderent. Confer *eundem*, *pag.* 1170.

ENOCH, septimus ab Adamo fuit & inter Prophetas numerari solet. *Josephus Ant. Jud.* 1, 7. refert, Enochum scriptis sideralem scientiam prodidisse. Ajunt, libros ejus hodieq; extare in regno Reginæ Sabæ. In iis de nominibus & numeris stellarum, de descensu filiorum DEI, de Gigantibus, de extremo Judicio, de Salvatore actum fuisse, quidam memorant. Ab *Apostolo Juda*, ℣. 14. Enochi Prophetiam allegari multi existimant.

stimant. Legit etiam eam *Tertullianus*, qui nonnulla inde citat, *lib. de Idololatria*, &, *de cultu fem.* ut & *lib. de habitu mulierum.* Interim *Augustinus de C. D. 15, 23.* negat prophetiam istam esse Enochi: & *l. 18.* nec apud Judæos nec apud Christianos eam in autoritate esse tradit. *Hieronymus* etiam in *Catalogo Scr. Eccles.* docet, epistolam Judæ ob hoc testimonium olim à quibusdam fuisse rejectam. Vid. *Sixtus Senens. l. 2. B. S. pag. 68. Thom. Bangius in Cœlo Orient. pag. 25. Caspar. Schottus in Technica Curiosa, pag. 553. 574. Lambecius in Prodromo, pag. 8.*

ENRIQUEZ (Pet.) JCtus, edidit Consilia Venet. An. 1605. fol.

ENS (Casp.) Lorchensis, scripsit Pausilypum: item, 9. libros rerum Hungaricarum, An. 1604. *Casp. Ensii* carmina extant, *T. 2. Delit. Germ. pag. 1236.*

ENT (G.) composuit apologiam pro circulatione sanguinis, Lond. An. 1641. Vid. *Linden, pag. 206.*

ENTÆON, Ἐνταίων, de feris in Samo Insula à *Suida* in Νῆις allegatur. *Samuel Bochartus, in Geograph. sacr. part. 2. l. 1. c. 8.* Εὐφορίων, pro Ἐνταίων, apud *Suidam* legendum esse autumat. Confer *Ælian. l. 7. hist. anim. c. 28.* & *Apostolium, cent. 11. prov. 12.*

ENUSTINUS (Henr.) Hamburg. Genealogiam Muhammedicam exaravit, Anno 1596.

de ENZINAS (Ferd.) tractavit de Syllogismis, An. 1528.

d'ENZINAS (Fr.) Abulensis. Anno 1632. obiit. Reliquit Grammaticam & Confessionarium lingua Bisayensi, cujus in Philippinis insulis usus est. Vid. *Alegambe, pag. 120.*

EOBANUS (Helius) Hessus, natus est, An. 1588: obiit, An. 1540. Eobani nomen Græcum esse, nonnulli existimant. *Crauserus in Phosphoro, pag. 272.* Eobanus (inquit) Hassorum poëta originem trahere dicitur ab ἠοῦς *aurora*, & βαίνω *vado*, quasi dicas, ὀρθροφοίτης, *qui mane ambulat.* Primò Norimbergæ, & quidem septem annos bonas literas docuit: inde Erfordiam migravit: tandem Marpurgum sese contulit. Theocriti Bucolica & Homeri Iliadem in versus Latinos transtulit. Coluthi quoq; carmen de raptu Helenæ & judicio Paridis Latinis versibus expressit. Psalmos etiam Davidicos elegiaco carmine feliciter reddidit. Ferunt, eum torvo & bellatorio fuisse vultu, animo nihilominus placido moribusq; humanis. Carmina quædam habentur *T. 2. Delit. Germ. pag. 1283.* Confer *P. Lotich. part. 3. B. P. pag. 13. Epitaphium* ejus ita se habebat:

Ducite Thespiades fletus, Elegeja luge.
Hoc Hessus saxo gloria vestra jacet.

EPÆNETUS, Ἐπαίνετος, scripsit περὶ λαχάνων, teste *Scholiaste Nicandri, pag. 38.*

EPAPHRODITUS, Ἐπαφρόδιτος, Chæronensis Grammaticus, sub Nerone Imp. & deinceps claruit. Librorum studiosissimus erat. Juxta *Suidam* tres librorum myriades possedit. Reliquit multa à se scripta volumina. *Etymologici M. Autor* in ἄωρος, Epaphroditum ἐν ὑπομνήμασιν ὀδυσσείας: in Γάργαρος verò, ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος allegat.

EPAPHUS, Ἔπαφος, à *Servio in l. 4. Æneid.* adducitur. Conf. *Macrobium, Sat. 3, 6.* ubi vir plurimæ lectionis appellatur.

EPHIPPUS, Ἔφιππος, Atheniensis, mediæ Comœdiæ poëta, circa tempora Platonis & Aristotelis claruit. Ejus Κύδωνα, Φιλύραν & Ὀβελιαφόρους *Athenæus*: alii Ἀρτέμιν, Βούσιριν, Γηρυόνα, Ἐμπολήν, Ἔφηβον, Κίρκην, Ναυαγόν, Πελταστήν, Σαπφώ allegant.

EPHIPPUS, Cumanus, Hist. Olymp. XCIII. claruit. Condidit historiarum 30. de bonis & malis 24. rerum admirabilium 15: rerum inventarum libros duos. Videatur *Suidas.*

EPHIPPUS, Olynthius, Alexandri Magni tempore & posteà vixit. Scripsit περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος μεταλλαγῆς, ut est apud *Athenæum, l. 4.*

EPHODÆUS, אפודי, aliàs *Propheto Durante* dictus, circa A. C. 1390. vixit. Reliquit librum מעשה אפוד. Vid. *Buxtorf. in Dispp. pag. 182.*

EPHORUS, Ἔφορος, Cumanus, Orator & Historicus, tempore Philippi Macedonis claruit. Condidit Historiam 750. annorum. Orsus est à reditu Heraclidarum: desiit verò in 20. Philippi anno, teste *Diodoro Siculo, l. 20.* Fides hujus historici multis suspecta esse solet. Unde *Seneca, l. 7. nat. quæst.* Ephorus (in-

(inquit) non religiosissimæ fidei: sæpe decipitur, sæpe decipit. *Josephus* I. *contra Apion.* tradit, eum Geographiæ exiguam admodum habuisse notitiam. Argumento est, quod Hispanos (Iberos ipse vocat) putaverit unam esse civitatem. *Strabo*, *l.* 10. Ephorum quoque ἐν τῇ τῆς Εὐρώπης πολιτείᾳ: item, ἐν τῇ τῶν Κρητῶν πολιτείᾳ: *libro* 13. verò περὶ Εὑρημάτων allegat. Vid. *Jonsius de Scr. H. Ph.* 1, 9. *Thomasius de Plagio*, §. 416.

EPHORUS, Junior, itidem Cumanus, reliquit Κορινθιακά: ut & Galeni Historias, libris 27. teste *Suida*.

EPHRAEM, initio seculi XIV. claruit, & vitas Principum Constantinopolitanorum jambico carmine expressit. *Volaterranus* hoc opus In Bibliotheca Vaticana extare tradit.

EPHREM, Syrus, Diaconus Edessenus, sub Valente Imp. A. C. 379. obiit. Scripsit complura, quæ teste *Hieronymo in Catal. Scr. Eccl.* in Ecclesiis post lectionem S. Scripturarum publicè legi solebant. Edita sunt ejus opera Romæ, Anno 1589. & 1593. magis pia, quam docta, judice *Bellarmino*. Vid. *Ph. Labbe*, *T.* 1. *Diss. pag.* 277. *Rivetus*, *l.* 3. *Crit. sacr. c.* 21. *Olearius in Abaco*, *pag.* 148.

EPHREM, Theopolitanus vel Antiochenus Patriarcha, Anno 546. obiit. Ejus aliquot lucubrationes, quas scripsit pro defensione Concilii Chalcedonensis & epistolæ Leonis Romani, *Photius* recenset, *Cod. CCXXIIX & CCXXIX.* Vid. *Rivetus*, *l. cit. cap.* 26.

EPIBECHIUS, celebris Chymicus, memoratur *Borrichio de Hermet. pag.* 80.

EPICADUS (Corn.) Cornelii Syllæ libertus, commentariis Syllæ de rebus suis ultimam manum imposuit, teste *Suetonio in Grammaticis*. De metris etiam & cognominibus libros confecit. Videatur *Mar. Victorinus & Charisius Grammaticus*.

EPICELEUSTUS, Ἐπικέλευστος, Medicus, laudatur à *Meursio in Creta*, *pag.* 236.

EPICHARMUS, Ἐπίχαρμος, poëta & Philosophus, Olymp. LXXXIV. claruit. Vitam ejus *Laërtius Diogenes* descripsit. Duas ab eo literas, Θ & Χ repertas, *Aristoteles & Plinius* prodidére. In epithetis excelluisse, *Demetrius* περὶ Ἑρμηνείας memorat. Vixit 97. annos, teste *Luciano in Macrobiis*. Fabulæ ejus multæ celebrantur. Mihi sequentes innotuere, Ἀγρωστῖνοι videlicet, Ἀλκυὼν, Ἄμυκος, Ἁρπαγαὶ, Ἀταλάνται, Αὐτόμολος, Βάκχαι, Βούσιρις, Γῆ, Θεωροὶ, Διόνυσοι, Ἐλπὶς ἢ Πλοῦτος, Ἑορτὴ, Ἥβας γάμος, Θάλασσα, Δίφιλος, Κύκλωψ, Κωμασταὶ ἢ Ἥφαιστος, Λόγος ἢ Λογίνη, Μεγαρίς, Μοῦσαι, Ναυαγὸς, Νᾶσοι, Νιόβης γάμος, Ὀδυσσεὺς αὐτόμολος, Ὀδυσσεὺς ναυαγὸς, Περίαλλος, Πέρσαι, Προμηθεὺς πυρκαεὺς, Πύῤῥα, Σειρῆνες, Σκίρων, Σφίγξ, Τρῶες, Φιλοκτήτης. Epicharmi Comœdias *Apollodorum Atheniensem* in decem volumina digessisse, *Porphyrius in vita Plotini autor est.*

EPICHARMUS, Syracusanus, pecudum medicinas diligentissimè composuit. Testis *Columella* 7, 3.

EPICRATES, Ἐπικράτης, Ambraciota, mediæ Comœdiæ poëta, Olympiade CV. floruit. Docuit Ἀμαζόνας, Ἀντιλαΐδα, Δυσπρατον, Ἔμπορον, & Χορόν. In fabulis suis Platonem & Speusippum exagitare solebat.

EPICRATES, Balaneota, condidit encomium patriæ suæ. Vid. *Stephanus*, *in* Βαλαναία.

EPICTETUS, Ἐπίκτητος, Stoicus Philosophus, tempore Domitiani & Hadriani claruit. Dissertationes ejus *Arrhianus* collegit. In enchiridion Epicteti *Simplicius* Græcè commentatus est.

EPICURUS, Ἐπίκουρος, Epicureæ sectæ conditor, Anno 2. Olympiadis CXXVII. obiit, ætatis 72. Epicuro in Physicis *quidam* multum tribuere solent. Cum *Democrito*, cujus fontibus hortulos suos rigabat, atomorum παντοπορίαν asseruit. Providentiam divinam, *Cicerone* I. *de nat. Deor.* teste, negabat: *animas* simul cum corpore interire statuebat: in voluptate summum Bonum collocabat. Qui ejus sectam amplexi sunt, ajunt fuisse admodum pium in Deos, patriam & parentes. Discipuli tanta ejus admiratione capti erant, ut quolibet mense, natali illius sacrificarent, ceu *Plinius* 35, 11. memorat. Reliquit 300. volumina, in quibus nullum foris testimonium accersivit. De Natura triginta libros composuit, quos *Lucretius* postmodum sex libris

libris constrinxit. Ex omnibus ejus scriptis nonnisi tres epistolæ superant, quas *Diogenes Laërtius, lib. 10.* conservavit. Reliqua ejus scripta *Joh. Meursius in Notis ad Chalcidium, pag. 27.* recenset Vid. *Hornius in Hist. Phil. pag. 202. Jonsius de Scr. H. Ph. 1, 20.*

EPIDIUS (C.) scripsit commentarios, in quibus paradoxa & prodigiosa consignavit, quemadmodum colligitur ex *Plinio, l. 17. c. 25.*

EPIGENES, Ἐπιγένης, Astrologus, *Plinio l. 7. c. 56.* memoratur, ubi eum gravem auctorem appellat. Is tradit, Babylonios 520. annorum observationes siderum coctilibus laterculis inscriptas habuisse.

EPIGENES, Rhodius, scripsit de re rustica, teste *Varrone 1, 1.* Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 97.*

EPIGENES, Sicyonius, Tragicus, Tragœdias compos. *Suidas* tamen eum Comicum facit. Dramata ejus erant Βάκχαι, Βεργχία, Ἡρωΐνη, Μνημάτιον, Πορνοῦς. Vid. *Suidas:* item, *Apostolius, cent. 15. prov. 13.*

EPIGONUS, Ἐπίγονος, Thessalonicensis, poeta, epigrammata struxit. Vid. *Anthol. l. 1. c. 16. c. 59. & 75.*

EPILYCUS, Ἐπίλυκος, Chius, poëta, à *Suida & Athenæo* laudatur. Condidit Κωραλίσκον. Videatur *Casaub. in Athen. pag. 252.*

EPIMENIDES, Ἐπιμενίδης, Gnossius, Olymp. XLIV. floruit. Si *Pausaniæ* credimus, 40. annis in spelunca quadam dormivit. Teste *Suida* carmine Mysteria complexus est. Argonautica etiam versibus sexies millenis & quingentis expressisse dicitur. Telchiniacæ quoq; historiæ autor, *Athenæo* teste, habitus fuit. In epistola *Sancti Pauli ad Titum, cap. 1, 22.* Cretensium propheta dicitur. *Cicero l. 1. de Divinat.* eum inter eos numerat, qui per furorem vaticinati sunt. Vid. *Meursius in Creta, pag. 236:* item, *in Solone, cap. 9. Marsamus in Chronolog. pag. 642.*

EPIMENIDES, Phæstius, memoratur *Meursio in Rhodo, pag. 1.*

ab EPINGEN (Herm.) JCtus, edidit observationes Practicas, An. 1570.

EPINICUS, Ἐπίνικος, inter Comicos reponitur. Duo ejus dramata invenio, Μνησιπτόλεμον & Ὑποβαλλομένας. Videatur *Suidas.*

EPIPHANIUS, Ἐπιφάνιος, Salaminis in Cypro Episc. A. C. 403. obiit. Ob quinq; linguarum notitiam Πεντάγλωττος à *S. Hieronymo* appellatus est. Reliquit Panarium, Ancoratum, historiam Prophetarum. Scripta Epiphanii novissimè à *Dionys. Petavio* edita & correcta sunt. *Sanctus Hieronymus ad Pammach.* vocat summum Antistitem, quo nec ætate, nec scientia, nec vitæ merito, nec totius orbis testimonio major extitit. *Augustinus in præf. lib. de Hæres.* Epiphanium doctius, quàm Philastrium, de hæresibus scripsisse affirmat. Videatur *Niceph. Callist. H. E. l. 12. cap. 46. Rivetus in Crit. sacro, l. 3. c. 28. Olearius in Abaco, pag. 149.*

EPIPHANIUS, Scholasticus, tempore Anastasii Imp. claruit. Rogatu *Cassiodori* Historiam Theodoreti, Socratis & Sozomeni Latinè transtulit, ex qua posteà laudatus *Cassiodorus* historiam Tripartitam consarcinavit, ceu fatetur *lib. de Div. lect. c. 17.*

EPIPHANIUS, Petræus, Ulpiani F. Sophista, Athenis docuit. Scripsit de communione & differentia statuum: Progymnasmata: Demarchos: Polemarchicum: orationes demonstrativas, &c. Vid. *Suidas.*

EPIPHANIUS, Selybriæ Episcopus, composuit orationem adv. imaginum crematores, teste *Suida.*

EPIPHANIUS, Syrus, Sophista, Proæresio synchronus fuit. *Eunapius, pag. 127.* In dicendo remissum & languidum, in dijudicandis verò quæstionibus peritissimum fuisse memorat.

EPIPHANIUS (Nicol.) composuit Practicam medicinalem, An. 1626.

EPISCOPIUS (Phil.) Gandensis, poëmata fecit. Vid. *Sweertius, pag. 641.*

EPISCOPIUS (Simon) Amsterd. Theol. natus est, A. 1583: obiit, A. 1643. Arminio successit. Opera ejus duobus voluminibus, in fol. impressa sunt. Vulgò *Os Arminianorum vel Remonstrantium* dictus est. Vid. *Hornebeck, T. 1. Socinianismi refut. pag. 94.*

EPISCOPIUS (Joh.) edidit cursum Philosophicum, Paris. An. 1654.

EPITHERSES, Ἐπιθέρσης, Grammaticus, scripsit

scripsit περὶ λέξεων Ἀττικῶν. Vid. *Stephanus* in Νικαία.

EPITIMEDES, Ἐπιτιμήδης, ab *Æliano in Var. hist. 4, 7.* allegatur.

EPO (Boëthius) Frisius, JCtus, Anno 1599. obiit, major septuagenario. Condidit tractatum de honorum Academicorum usu & progressu: nec non commentarios novem Testamentarios. Videatur *Sweertius*, *pag.* 161.

EPPENDORFIUS (Henr.) erat *Erasmi* magnus antagonista. Vid. *Albinus in Chron. Misn. pag.* 344.

EPPLINUS (Ottomarus) judicia Patrum ad Evangelia Dominicalia comportavit, An. 1560.

EPRIUS, homo acris eloquentiæ, à Tacito notatur. Vid. *Tacitus de Orat. cap.* 5. & 8.

EPSTEINIUS (Achill.) scripsit de Amortisatione: item, Sceleton universæ Jurisprudentiæ naturalis, Anno 1671.

EQUES (Æg. Magister) JCtus, de Amortisationibus commentatus est. Extat *T. 2. Tract. tract.*

EQUILINUS (Pet.) catalogum scriptorum edidisse dicitur.

EQUINARIUS. Vide, BARO.

ERASISTRATUS, Ἐρασίστρατος, Juliates, Medicus, Olympiade CXVII. claruit. Hic, cum deprehendisset, Antiochum Soterem novercæ amore flagrare, Regi Seleuco, Antiochi patri, persuasit, ut si filium salvum vellet, ei uxore cederet: quod etiam factum est. Vid. *Valer. Max.* 5, 7. Struxit libros medicos novem, teste *Suida*. *Dioscorides* eum citat ἐν τῷ περὶ Δυνάμεων. Confer *Schol. Nicandri*, *pag.* 68.

ERASMUS (Desid.) Roterodamus; Anno 1467. natus est: obiit, Anno 1526. Cum antea *Gerardus Gerardi* diceretur, Desiderius Erasmi vocari maluit. Scripsit eruditissimas notas in Novum Testamentum: item, Adagia, Colloquia, Paraphrasin, epistolas, alia. Symbolo usus est: Cedo nulli. Vid. *Claud. Minos in Alciat. pag.* 562. Pontificii Erasmo admodum infesti sunt. *Bellarminus* eum inter semichristianos referre non erubuit. *Possevinus* nomen ejus ex omnibus catholicorum scriptis expungi debere aff. *Stapletonus Murem erramem* vocat. *Forerus in Aranea* dignum ait, qui ex omnium hominum memoria *erasus* esset. Quidam etiam Erasmo Arianismum obiicere non verentur. Occasio calumniæ inde arrepta, quod in Annot. ad Nov. Test. interdum neget, quicquam ad rem facere nonnullos S. Scripturæ locos, unde orthodoxi æternitatem Filii Dei & eandem cum Patre essentiam comprobari credebant. Calumniæ hujus *Baudius cent. 2. Epist. 2. pag.* 248. ita sese opponit: Quis tam hospes est in Patrum libris, ut non subinde animadverterit manifestam in eis ἀναλογίας ἐξ ζῆλον, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Omnibus armis præliabantur adversus hæreticos, etiam plumbeis mucronibus; &, ut olim augur Fabius Max. dixisse fertur, salvis auspiciis ea geri, quæ pro reip. salute gerentur: ita boni isti Patres credebant, rectè & sapienter institui, quicquid pro defensione veritatis tentaretur. Non debuit autem ob acrius & accuratius judicium vir optimus venire in tam atrocem suspicionem, à qua satis superque eum liberat explicatio primi capitis evangelii secundum Johannem. Hæc ille. Confer *Barlæum contra Bogermannum*, *G. Richterum in Epist. select. pag.* 472. Plura de Erasmo, si desideras, invenies apud *Jovium in Elogiis, numero 95. Fr. Floridum Sabinum l. 3. lect. subcis. c. 4. Sweertium in Ath. Batav. pag. 206. Olearium in Abaco, pag.* 132.

ERASMUS (Janus) scr. varia opuscula, duabus partibus comprehensa, A. 1671.

ERASTUS (Thomas) Aquensis Helvetius, Medicus, natus est, A. 1524: obiit, An. 1582. Edidit quatuor partes disputationum de nova Ph. Paracelsi medicina: item, volumen disputationum & epistolarum medicinalium: tract. de auro potabili: librum de putredine, & alia. Scripta ejus omnia & singula accuratè recenset *J. Ant. à Linden in lib. de Med. scr. p.* 561. Astrologiam (inquit *Thuanus l* 79.) quæ ex positu astrorum de fortunis hominum decernit, validis argumentis confutavit. Ad ultimum etiam humanas scientias egressus Theologica tractavit, ac quæstionem de disciplina & censuris non omninò ex suorum sententia agita-

vit: unde graves in Helvetiorum ecclesiis exortæ contentiones. Vid. *Seldenus de Synedr. pag. 429.*

ERATOSTHENES, Ἐρατοσθένης, Cyrenæus Philosophus, natus est sub Ptolemæo II. Olymp. CXXVI. obiit Olympiade CXLVI. A quibusdam *Beta* dictus est, eo quòd in omni disciplinarum genere non quidem primas, sed secundas teneret. *Suidas* tradit, ipsum Platonem alterum, item Πένταθλον vel *quinquertionem* ob multijugam scientiam dictum esse. A Ptolemæo Evergeta Athenis in Ægyptum accersitus, ibiq; Bibliothecæ Alexandrinæ præfectus est Vitam usq; ad 80. annos produxit, & inedia ob hebetem oculorum aciem seipsum sustulit. *Cardanus l. 16. de Subtil.* ut Archimedi primam, sic proximam Eratostheni laudem ingenii tribuit. Scripsit Geographiam, poëmata, historias, dialogos. *Plutarchus in Themistocle* ejus comment. de divitiis allegat. Elegiam ipsius *Eutocius Ascalonita, Comm. in Archimedem* adducit. Historiam ejusdem citat *Eusebius in Chronico, pag. 13.* Vid. *Langbainius in Not. ad Longinum, p. 101. Wower. de Polymath. pag. 23. Jonsius de Scr. Hist. Ph. 2, 7.*

ERBELLOTTUS (B.) orientalium linguarum rerumq; experientissimus vocatur à *Chimentellio* de *Hon. Bisell. pag. 132.*

ERBERMANNUS (Vitus) Vindicias pro Bellarmino contra Amesium, An. 1661. item, Parallela veræ & falsæ ecclesiæ, An. 1659. publicavit.

ERCHEMPERTUS, Monachus Casinensis, carmen de vita Landulfi, Episcopi Capuani, struxit.

ERCILLA (Alf.) bellum Araucanum, inter Chilenses & Hispanos gestum, eleganter descripsisse dicitur.

ERDEMAN (Herm.) edidit AntiCaramuelem, An. 1647: item, dissertationem de *Vict. Strigelii* Synergismo, Anno 1676.

ERDMANNUS (Erdw.) Anno 1505. obiit. Extat ejus Chronicon Osnaburgense.

EREMITA (Ambros.) emisit librum Concionum quadragesimalium, Venet An. 1523.

EREMITA (Daniel) Antverpianus, An. 1613. morbo Gallico periit. Carmina ejus extant *T. 2. Del. Belg. pag. 1134.* Vid. *Sweertius, pag. 203.* & *Zeillerus, part. 3. pag. 74.*

EREMUNDUS (Ern.) tractavit de origine Belgicorum tumultuum, Amsterd. Anno 1641.

ERENIUS Dexippus. Vide, DEXIPPUS.

ERENNIUS Philo. Vide, PHILO.

ERENNIUS Senecio. Vide, HERENNIUS.

de ERFORDIA (Henr.) An. 1355 claruit. Scripsit de factis illustribus ab O. C. usq; ad sua tempora.

ERGIAS, Ἐργίας, Rhodius, *Athenæo* testante, de Rhodo patria librum composuit. Videatur *Meursius in Rhodo, pag. 7. & 97.*

ERHARTUS (Joh. Nicol.) Institutiones Imperiales, An. 1673. commentario illustrare cœpit.

ERICHIUS (Adel.) Juliacense Chronicon, Anno 1611. fol. septem libris absolvit.

ERICUS, Erici, Danus, tres centurias epigrammatum sacrorum, Anno 1641. Bucolica sacra, Anno 1643. Aucupium Selandicum: Aquilam, &c. edi curavit.

ERIGENA (Joh.) idest, Hibernus (*Erin* enim Hiberniam hodieque indigenæ appellant) An. Chr. 880. claruit. Erat vir linguarum orientalium, ut & Philosophiæ & Theologiæ peritissimus, qui primus in Oxoniensi Academia, ab Alfredo M. fundata, bonas literas docuit. A discipulis, cum Missam taxaret, Anno 884. graphiis confossus est, teste *Baleo.* Dionysii Areopagitæ opera latinitate donavit. Vid *Waræus*, de *Script. Hibern. pag. 43. Olearius* in *Abaco*, *pag. 251.*

ERINFRIDUS, Monachus, vixit, A. 806. Carmen ejus iambicum elegantissimum & numerosissimum servavit *Casp. Barthius in Ad. 3*, *12.*

ERIPHUS, Ἔριφος, Comicus, in fabula Melibæa integros versus ex *Antiphane*, teste *Athenæo l. 3.* surripuit. Vid. *Thomasius de Plagio, §. 418.* Præter Melibæam, scripsit etiam Αἴολον & Πελταστήν. Vid. *Suidas.*

ERIZZUS (Seb.) Venetus, Anno 1598. floruit

floruit. Scripsit de Numismatibus veterum. *Ez. Spanhemius de Numism. pag. 307.* vocat insignem antiquarium, sed Græcæ literaturæ haud peritum. Vid. *Chilmus, vol. 1. pag. 207.*

ERLANDUS (Isr.) exaravit librum de vita S. Erici, Suecorum Regis. Editus est ille liber, An. 1675. cum notis *Johann. Scheferi.*

ERMENGARDUS, vixit seculo XII. & scripsit contra Waldenses.

ERMINIUS (Franc.) Florent. à *Ghilino, vol. 1. pag. 58.* inter viros doctos & claros refertur.

ERMINIUS (Mich.) Florent. h. t. claret. Videatur *Gr. Letus, in Ital. regn. pag. 383.*

ERMOLDUS, *Nigellus Exul* aliàs dictus, condidit poëma elegiacum de rebus gestis Ludovici Pii Imp. in quatuor libros distributum. Fertur extare Viennæ in Bibliotheca Augusta.

ERNDLIN (Ign. M.) de Oratione mentali commentatus est, An. 1643.

ERNESTIUS (Henr.) Helmstad. edidit catalogum Bibliothecæ Mediceæ, Anno 1641: item, duos libellos variarum Lectionum: Sophum asophum, Anno 1665. Valerium Probum de Siglis: Dissertationem de vera Philosophia, &c. Videatur *Bartholinus in Danis, pag. 53.*

ERNESTUS (Jac. Dav.) collegit Apanthismata Historica, An. 1673.

ERNST (Justin.) scripsit Tr. de Tyrannide, An. 1643.

EROS, Medicus, libertus Juliæ, reliquit Gynæcea. A quibusdam *Trotula* vocatur. Vid. *cap. 70.*

ERPENIUS (Thom.) natus est, An. 1584: obiit, Anno 1624. Mortuum laudavit *G. J. Vossius.* Edidit Grammaticam Arabicam: Proverbia Arabica: Locmanni fabulas. Elmacini historiam Saracenicam. Vid. *Sweertius, pag. 693. Heming. Witte, in Philos. pag. 139.*

ERRICHIUS (Joh.) descriptionem Vesaliensis civitatis, Anno 1668. edi curavit.

ERXIAS, Ἐρξίας, teste *Athenæo*, librum de Colophoniorum rebus contexuit.

ERYCIUS, Ἐρύκιος, Græcus poëta, in *Anth. Epigr. Gr.* occurrit, ut *l. 1. c. 4. & 71*: item, *l. 3. c. 25.*

ERYNACHUS (Paulus) Gratianopolitanus Theologus, scripsit de Gratia & lib. arbitrio, in 4. Anno 1648.

ERYTHRÆUS (Nicius.) Vide, ROSSÆUS.

ERYTHRÆUS (Nicol.) Venetus, JCtus, Virgiliano indice inclaruit, An. 1539. In præfatione ad Fr. Contarenum, se in universos cum Græcæ, tum Latinæ linguæ optimos quosque autores locupletissimos ejusmodi indices comparasse, affirmat. In *Indice* passim Stoicum suum allegat, quem de origine linguæ vernaculæ conscripsit. Condidit etiam libellum de re poëtica: Mithridatem, in quo agit de omnium gentium & nationum vocabulis: tract. de coloribus: tract. de ventis: Equum, &c.

ERYTHRÆUS (Valent.) Lindaviensis, Anno 1521. natus est: obiit, An. 1576. Argentinæ bonas literas docuit. Anno 1575. à Senatu Norimbergensi ad regimen Scholæ Altdorfinæ vocatus est, cui paulo supra dimidii anni spacium præfuit. Composuit partitiones orationum Ciceronis.

ERYTHROPILUS (Rupert.) postillam methodicam in epistolas Dominic. Anno 1596. edi curavit.

ESAIAS, Propheta, tempore Achasi & Hiskiæ Regum Judæ, floruit. *Quidam* ex Judæis, ipsum præter Prophetiam, Proverbia quoque, Ecclesiasten & Cant. Canticum, quæ Salomoni alias tribuuntur, conscripsisse affirmant, teste *Kimchio.* Hæreticorum *nonnulli* Ἀναβατικὸν sub nomine Esaiæ commenti sunt. Vid. *Epiphanius, l. 2. Panarii.* Confer *Sanctum Hieronymum, in cap. 64. Esaiæ.*

ESAIAS, Abbas, reliquit præcepta de perfectione Monastica.

ESAIAS, Eques, literis martyrium Jonæ & Barachisii consignavit.

ESAIAS (Hermann.) opus Practicatum forensium, Anno 1605. publicavit.

de ESBACH (Goswin) addidit Notas ad Definitiones Carpzovianas, Anno 1673.

de ESCALANTE (Ferdinand.) Hispanus, Anno 1612. inclaruit. Edidit clypeum concionatorum: item, historiam Genes. ab initio usque ad *caput XI.*

ESCHIVS (Nic.) Osterwycanus, A. 1578. obiit. Extant ejus pia exercitia.

ESCOBAR (Ant.) Burgensis, An. 1637. vixit. Srruxit Theologiam moralem: notas in S. Scripturam, duobus voluminibus, &c. Vid. *Alegambe, pag. 38.*

ESCOBAR (Barth.) Hispalensis, Americanis Christianam religionem annunciavit. Sermones ejus de historiis S. Scripturæ Parisiis prodierunt, teste *Alegambe, pag. 56.*

de ESCOBAR (Fr. Munnoz) JCtus, de Ratiociniis commentatus est.

ESCOBAR (Joh.) librum de Puritate & nobilitate probanda, An. 1664. fol. luci publicæ commisit.

ESCRIVA (Fr.) Valentinus, Anno 1617. obiit. Discursus de 4. novissimis reliquit. Vid. *Alegambe, pag. 121.*

ESCVLANVS (Eichus) scripsit in Sphæram mundi.

ESCULANUS (Gratia Dei) quæstiones confecit in Physicam Aristotelis, Anno 1503.

ESDRAS, tempore reversionis Judæorum è Babylonia claruit. *Judæi* ajunt, Esdram & legem & literas, quibus hodie utuntur, tradidisse. Vid. *Isidorus, l. 6. c. 3.* Eidem etiam punctationem & accentus tribuunt. Vid. *Placcius, pag. 3. Henr. Otto in Misn. Doct. pag. 2.*

ESELBERGIUS (Corn.) fertur scripsisse de Concubinariis.

ESIUS (Rich.) Belga, Anno 1531. ætatis 83. obiit. In Italia per 44. annos literas humaniores egregiè tractavit. Reliquit institutiones linguæ Græcæ. *Simmiæ* Rhodii bipennem (poëma sic dictum) Latinè interpretatus est. Vid. *Alegambe, pag. 407.*

de ESPAGNE (Joh.) concionator Reformatorum apud Londinenses in Anglia, edidit librum, titulo, *Schiboleth*, ubi varios interpretum, pictorum: item aliorum communes errores notat atque corrigit, Middelburgi, An. 1662.

ESPARZA (Martinus) complexus est Cursum Theologicum duobus Tomis, Anno 1662. fol. Vid. *Honoratus Faber in Euphyandro, l. 3. c. 9.*

ESPENCÆUS (Claud.) Anno 1571. obiit. In Parisiensi Academia Philosophicis & Theologicis studiis incredibili omnium admiratione operam navavit. Scripsit in utramque ad Timoth. Paraphrasin in Orat. Dominicam: Tr. de efficacia & virtute verbi Dei: librum de Prædestinatione: Institutionem Principis Christiani, &c. *Thuanus, l. 50.* à moderatione eum summoperè commendat, & de tollenda ex Ecclesia scissura seriò semper cogitasse affirmat. Vid. *Sammarthanus in Elog. pag. 134. Saussay, pag. 121.*

ESPICH (Jac. Val.) Witeberg. An. 1590. natus est. Argentinæ Philosophiam & Medicinam docuit.

de ESPINOSA (Mich.) Accitanus, A. 1619. vivere desiit. Composuit 2. volumina commentariorum in primam partem Summæ Thomæ Aquinatis. Vid. *Alegambe, pag. 343.*

de ESPINOSA (Valer.) Hisp. edidit Expositiones constitution. Clementis IIX, Salamanticæ, An. 1602.

de l'ESPINOY (Phil.) Flander, scripsit Tract. de Baronatibus: item, de origine & principiis Equitum, &c. Videatur *Sweertius, pag. 644.*

ESSENIUS (Andr.) condidit Triumphum Crucis, seu Tractatum de satisfactione Christi, contra *Crellium Photinianum*, An. 1666: item, Systema Theologicum, Anno 1659.

ESSERICH Essachalli, Medicus Arabs, Anno Christi 1138. obiit. Vid. *Hottingerus in Bibliotb. quadripart. pag. 267.*

ESTHIUS (Franco) Gorcomius, decantavit laudem rei herbariæ carmine heroico, An. 1583.

ESTHIUS (Guilh.) Gorcomius, Anno 1613. obiit. Commentatus est in omnes Pauli epistolas, ut & in loca difficilia S. Scripturæ. Extat etiam ejus Commentarius in 4. libros Sententiarum. Vid. *Sweertius, pag. 305. Val. Andreæ in Fastis Lovan. pag. 126.*

ESTONUS (Adam) Anglus, Anno. 1397. vivere desiit. Reliquit Defensorium ecclesiæ.

ab ESTRADA (Lud.) Abbas Hortensis, Anno 1581. obiit. Scripsit de laudibus S. Eugenii, Toletani Episcopi. Vid. *Car. Visch. in Cisterc. pag. 232.*

ESTRIX (Ægid.) manuductionem ad fidem divinam adornavit, Antv. A. 1672.

ESTWOLDUS (Joh.) Anglus, Anno 1347. in oratoria, poësi, & Philosophia excelluit. Opere astronomico, quod *Summa Anglicana* vocatur, maximam

mam laudem sibi peperit. Scripsit etiam de Conjunctione & signis conjunctionum. Præter *Lelandum & alios* valdè eum extollit *Joh. Picus Mirandulanus. Tritbemius* ait, fuisse eum in secularibus literis facilè omnium sui temporis doctissimum, Philosophum & astrologum nulli secundum, dulcem eloquio & ingenio præstantem.

ESZECKIUS (Steph.) edidit necessariam responsionem, Anno 1666. Trajecti.

ETHELWERDUS, 4. libros Chronicorum Angl. reliquit.

ETHERIANUS (Hugo) Thuscus, seculo XII. vel An. 1177. floruit. Composuit librum de Processione Spiritus Sancti contra errores Græcorum: item, de regressu animarum ab inferis. Extat utrumque opus, *T. 9. Biblioth. Patrum.* Vid. *Olearius in Abaco, pag. 220.*

ETHERIUS, Uxamensis episcopus, seculo octavo claruit. Scripsit contra Elipandum de adoptione Christi filii DEI. Libri ejus à *Pet. Stevartio*, Anno 1616. Ingolstadii editi sunt. Vid. *Olearius, pag. 150.*

ETHMULLERUS (Mich.) medicinam Hippocratis Chymicam, An. 1671. edi curavit.

ETROPIUS (Jac.) Diarium expeditionis Tunetanæ, à Carolo V. An. 1535. susceptæ, construxit. Vid. *Simo Schardius vol. 2. Germ. Script. pag. 320.*

ETRUSCUS (Janus) Italis Poëtis annumeratur. Carmina ejus apparent, *T. 1. Delit. Ital. pag. 986.*

ETSCHENREUTER (G.) Ratispoletanus, scripsit de natura, viribus & effectibus balneorum & salubrium fontium, qui per Germaniam celebres sunt, Argent. An. 1571.

ETTABARANI, Medicus Arabs, An. C. 1096. obiit. Vid. *Hotting. in Bibl. quadrip. pag. 261.*

ETTERLINUS (Petterman) Lucernas, exaravit Hist. Helvet.

ETZELIUS (Balth.) Bremensis, Jes. Anno 1591. claruit. Edidit Eclogas & excerpta 33. Homiliarum, *ex homiliis partim editis, partim non editis, & ex commentariis S. Chrysostomi. Vid. *Alegambe, pag. 53.*

ETZLERUS (Aug.) Albimontanus, Isagogen Physico-Magico-Medicam, Anno 1631. in lucem prodire jussit. Vid. *Linden, pag. 64.*

EVAGON, Εὐάγων, Thasius, scripsit de agricultura, teste *Varrone 1, 1.*

EVAGORAS, Εὐαγόρας, Lindius, Historiam regni Ægyptiorum: quæstiones doctorum virorum: artem Rhetoricam Thucydidis, &c. teste *Suida*, contexuit.

EVAGORAS, Thasius, de animalibus & plantis scripsisse legitur. Inde *Plinium* profecisse, ex Indice ipsius constat.

EVAGRIUS, Εὐάγριος, Ponticus, tempore Theodosii Magni claruit. *Gennadius* eum valdè commendat. Ex *Hieronymo* patet, ipsum Pelagiani dogmatis semina jecisse. Composuit tùm alia, tum vitas Patrum. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 150. Suidas* Evagrium quendam Comm. in Proverbia Salomonis composuisse memorat.

EVAGRIUS, Scholasticus, vixit tempore Tiberii & Mauricii Impp. Reliquit sex libros Historiæ ecclesiasticæ. Incipit in Theodosio Juniore & desinit in Mauricio. Stilus ei non ingratus: & in dogmatibus accuratior est quam alii, ceu *Photius* judicat. Videatur *Niceph. Callistus 11, 42.*

EVALCES, Εὐάλκης, Ephesiaca composuit, teste *Athenæo, l. 13.*

EVANDROPHYLAX, edidit Antapologiam adv. Aceliam Cacodoxum, Anno 1572. Verum autorem *Vincent. Calsaveliam* Brixianum esse *Ant. à Linden, pag. 166.* aff.

EVANGELISTA (Joh. Bapt.) carmine excelluit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 916.*

EVANGELUS, Εὐάγγελος, Comicus, ab *Athenæo* allegatur. Drama ejus Ἀνακαλυπτομένη vocatur. Vid. *Suidas.*

EVANGELVS, alius à priori, de re militari scripsisse dicitur. Vid. *Stewechius in Veget. pag. 21.*

EVANORIDES, Εὐανορίδης, teste *Pausania, l. 6.* tractavit de iis, qui in Olympicis ludis superiores evaserant.

EVANTES, Εὐάνθης, *Plinio, l. 8. c. 22.* laudatur. Evanthis Ἐπικοῦ vel Epici Poëtæ *Athenæus, l. 7.* meminit. *Evanthis Samii* mentio apud *Plutarchum in Solone: Evanthis Milesii*, apud *Laërt.* occurrit.

EVANTHIVS, Grammaticorum eruditissimus, anno 1. Gratiani Imperatoris Constantinopoli obiit, teste

S. Hieronymo in Chronico. Commentatus est in Terentium. Reliquit etiam dissertationem de Tragœdia & Comœdia. Vid. *Vossius l. 2. Inst. poët. cap. 5. pag. 19. Reinesius ad Daum. pag. 140.*

EVANTIUS vel EVANTHIUS, Abbas, epistolam exaravit contra eos, qui sanguinem animalium immundum esse judicant, carnem verò mundam dicunt. Extat ea apud *Canisium, T. 5. Ant. lect. pag. 553.* Vid. *Olearius in Abaco, pag. 151.*

EVAX, Rex Arabum, scripsit de simplicium effectibus ad Neronem Imp. teste *Plinio, l. 25. c. 1:* item, de lapidibus. Videatur *Reinesius, in Apolog. pag. 75:* item, *ad Daum. pag. 11. 13.*

EUBOLUS. Vide, CLEOBULUS.

EUBULIDES, Εὐβουλίδης, Milesius, fuit æqualis Aristotelis, quem etiam in multis reprehendit. Eubulidis librorum contra Aristotelem mentionem facit *Athenæus, l. 8. Diogenes Laërtius* refert, ipsum multa sophismatum genera adinvenisse, Ψευδόμενον puta, *διαλανθάνοντα, ἠλέκτραν, ἐγκεκαλυμμένον, σωρίτην* & *κερατίναν.* Has captiones postmodum Stoici suas fecerunt. Vid. *Vossius Nat. Log. pag. 32. 34.*

EUBULUS, Εὔβουλος, historiam Mithræ aliquot libris complexus est. Vid. *Porphyrius, l. 4.* περὶ Ἀποχῆς, *pag. 165. & Hieronymus 2. contra Jovinian.*

EUBULUS, Cetius, Comicus, Olymp. CI. claruit. Docuit 24. Fabulas, teste *Suida.* Fortè numerus apud *Suidam* corruptus est. Mihi enim plures occurrere visæ, ut Ἀγκύλων, Ἀμαλθεία, Ἀγχίσης, Ἀμφίβολος, Ἀναςωζόμενοι, Ἀντιόπη, Ἄσωτοι, Αὔγη, Βελλεροφόντης, Βάκχος, Γανυμήδης, Γλαῦκος, Δαίδαλος, Δαμαλία, Δευκαλίων, Δόλων, Εὐρώπη, Ἠχὼ, Ἰάλεμος, Ἰξίων, Ἴων, Κάλλαιχρος, Καμπυλίων, Κατακολλώμενος, Κέρκωπες, Κλεψύδρα, Κυβευταὶ, Κορυδαλὸς, Λάκωνες, Λήδα, Λυδία, Μήδεια, Μυλωθρὸς, Μυσοὶ, Νάννιον, Ναυσικάα, Νεοττὶς, Οἰδίπους, Ὀλβία, Ὀρθάννη, Πάμφιλος, Παννυχὶς, Παρμυνίσκος, Πέλοψ, Πορνοβοσκὸς, Προκρὶς, Σεμέλη ἢ Διόνυσος, Στεφανοπώλιδες, Σφιγγοκαρίων, Τηθαὶ, Τιτᾶνες, Τροφοὶ, Τύραννος, Φοῖνιξ, Χάριτες, Χρυσίλλα, Ψάλτρια.

EUBULUS, Platonicus, scripsit quæstiones Platonicas, teste *Porphyrio in vita Plotini:* item, expositionem in Philebum & Gorgiam Platonis, teste *eodem.*

EUCHARIUS (Andr.) edidit contemplationes in Psal. 25. An. 1616.

EUCHARIUS (Eligius) Gandensis, An. 1564. vixit. Extant ejus Epigrammata.

EUCHERIUS, Lugdunensis Episcopus, An. 454. obiit. *Bellarminus* tamen, Anno 499. adhuc vixisse, affirmat. Alii, ut *Vossius*, duos Eucherios statuunt. *Quidam* Eucherio commentarios in Genesin & 4. libros Regum tribuunt, quos tamen recentioris alicujus collectoris esse *Sixtus Senensis, l. 4. B. S. pag. 226.* existimat. Vid. *Phil. Labbe, Tom. 1. Diss. pag. 282. Vossius in Thesib. Theol. pag. 354. Rivet. Tom. 2. op. pag. 1143. & Olearius, pag. 152.*

EUCLIDES, Εὐκλείδης, Megarensis, Socratis discipulus, sectam Megaricam instituit. Cùm capitale esset Megarensibus Athenas ingredi, Euclides muliebri vestitu tectus Athenas ire non exhorruit, ut vel sic Socratici sermonis particeps evaderet, teste *Agellio 6, 10.* Scripsit Dialogos sex, quemadmodum *Laërtius* & ex eo *Suidas* refert. Vid. *Vossius de nat. Log. pag. 29.*

EUCLIDES, celebris Geometra, teste *Proclo Diadocho, l. 2. Comm.* tempore Ptolemæi Lagi R. Alexandriæ docuit. Cave eum cum *Val. Max. 8, 12.* Platoni coævum facias. Rem aliter se habere, *Frid. Commandinus & Savilius* ad Euclidem ostendunt. Struxit Στοιχείων vel Elementorum libros 15. nisi quod duos ultimos quidam *Hypsicli Alexandrino* tribuere malint. Ab his στοιχείων libris Στοιχειωτὴς à *Proclo* appellatur. Horum (inquit *Cardanus, l. 16. subtil.*) firmitas perfectioq; est adeò absoluta, ut nullum opus jure huic aliud comparare audeas. Quibus fit, ut adeo veritatis lux in eo refulgeat, ut soli hi in arduis quæstionibus videantur posse à vero falsum discernere, qui Euclidem habent familiarem.

EUCLUS, Εὔκλος, Cyprius, χρησμοὺς condidit. *Pausanias in Phocicis* bis terq; ejus meminit, & inter alia vaticinium quoque, *pag. 341.* de Homero affert. Apud *Tatianum contra Gentes* Eumiclus sine

sine dubio depravatè vocatur & inter scriptores Homero antiquiores refertur. *Suidas* in A, Eucli χρησμολόγυ ποίημα allegat. Videatur *Meursius in Cypro, pag. 164.*

EUCOLLUS (Franc.) Gandensis, edidit Estherem Amphitragœdiam, An. 1548. teste *Sweertio.*

EUCRATES, Ἐυκράτης, Rhodius, Ῥοδιακὰ composuit, teste *Hesychio* in ἐλατήρ. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 2.*

EUCRATIDES, Ἐυκρατίδης, Rhodius, Philosoph. in antiqua Inscriptione memoratur: Ἐυκρατίδας Πεισιδάμυ Ῥόδιος φιλόσοφος Ἐπικύριος, teste *Meursio.*

EUCTEMON, Rhetor, homo venustissimi ingenii à *Seneca, Controv. 19.* appellatur.

EUDÆMON, Ἐυδαίμων, Pelusiota, Libanii æqualis, tempore Juliani Imp. claruit. Præter ea, quæ ad artem Gramm. & Rhetoricam pertinent, etiam poëmata condidit, teste *Suida.* Eudæmon ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ ab *Etymol. Magni autore* in Θύον, item à *Stephano* in Αἴλια allegatur.

EUDÆMON JOHANNES (Andr.) Cydonius, Jes. An. 1625. obiit. Composuit Castigationem Apocalypseos Th. Brightmanni: Castigationem Lamb. Danæi: Confutationem AntiCotoni: Refutationem exercitationum If. Casauboni: tres libros, adv. Rob. Abbatum de Antichristo: epistolas, &c. Vid. *Alegambe, pag. 26.*

EUDEMUS, Ἔυδημος, ἀστρολογούμενα confecit. Citat ea *Laërtius in Thalete.* Confer *Clementem Alex. 1. Strom.* Idem *Clemens l. 6. Strom.* EUDEMI Naxii meminit, quem *Vossius* eundem putat cum Eudemo Pario, qui ante bellum Peloponnesiacum claruit, teste *Dionysio Halicarnasseo.*

EUDEMUS, Rhodius, *Straboni, l. 14.* memoratur. Erat Philosophus. Scripsit περὶ γωνίας, teste *Proclo*: item, Φυσικά, Ἀναλυτικὰ, Ἀστρολογικὴν καὶ Γεωμετρικὴν ἱστορίαν. Vid. *Meurs. in Rhodo, pag. 97.* & *Jonsius de Scr. Hist. Ph. 1, 15. pag. 79.*

EUDEMUS, Poëta Medicus, à *Galeno, l. 2. de Antidotis* allegatur.

EUDICUS, citatur à *Plinio, l. 31. c. 2.*

EUDORUS, Ἔυδωρος, Peripateticus, *Straboni, l. 15. pag. 790.* memoratur. Videatur *Jonsius de Scr. H. Ph. 3, 2. pag. 220. Scheferus de Ph. Ital. pag. 5.*

EUDOXUS, Ἔυδοξος, Cnidius, senior, celebris astrologus, Olymp. CII. claruit. Discendi gratiâ in Ægyptum profectus, &, si *Straboni* credimus, 13. annis cum sacerdotibus conversatus est. Sententiam ejus de summo Bono, quod in voluptate ponebat, *Aristoteles Nicom. 10, 2.* refellit. Astrologiam δι᾽ ἐπῶν, vel carmine heroico exposuit, teste *Suida.* Ejus Γῆς περίοδον *Athenæus* allegat. Memorabile ejus votum *Plutarchus* adv. Colot. commemorat: Ἤυχετο παραςὰς τῷ ἡλίῳ, καὶ καταμαθὼν τὸ σχῆμα τοῦ ἄςρυ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος, ὡς ὁ Φαέθων καταφλεγῆναι. Vid. *Gatakerus in Antonin. l. 6. pag. 252. Philostratus in Sophist. pag. 531. Meursius in Not. ad Apollonium Dyscolum, cap. 26.*

EUDOXUS, Cnidius, junior, Medicus, *Laërtio, l. 8. pag. 625.* memoratur.

EUDOXUS, Rhodius, condidit historias, teste *Etymologo* in Ἀδρίας. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 98.*

EUDOXUS, Siceliota, Comicus, *Laërtio, l. 8.* Agathoclis filius fuisse dicitur.

EUDROMUS, Ἔυδρομος, ἐν τῇ ἠθικῇ συγκοπῇ allegatur à *Laërtio, l. 7. in Zenone.*

EUELPIS, Ἔυελπις, Carystius, *Porphyrio l. 2. de Abstinent. pag. 94.* memoratur.

EUENUS, Ἔυηνος, Parius, Elegiographus, XCI. Olymp. claruit. Ejus versum *Aristoteles* adducit, ut ostendat, consuetudinem esse alteram naturam. Supersunt ejusdem duo epigrammata in Cnidiam Venerem, & tertium in Myronis vaccam. Vid. *Anthol. l. 4. c. 7. Plato in Phædro* vocat ἄνδρα σοφὸν, & primum παρεπαίνυς καὶ ὑποδήλωσιν reperiisse refert. *Harpocration* duos Elegiographos hoc nomen habuisse annotat.

EUENIUS (Joh. Sigism.) An. 1619. obiit.

EVERHARDUS (Bernh.) Flander, Salomonem Comœdiam, A. 1564. in lucem produxit.

EVERHARDUS (Nicol.) Middelburgens. Zelandus, JCtus, An. 1462. natus est: obiit, An. 1532. Reliquit Topica Juris & centum modos argumentandi, qui postea auctiores prodierunt. Videatur *Sweertius, pag. 576.*

EVERHARDUS (Thom.) Suffolciensis, Anglus,

Anglus, An. 1637. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 433.*

EVERHARTIUS (Mart.) Burgens. Anno 1600. claruit. Reliquit Ephemerides meteorologicas.

EVERHARTUS (Ægid.) Medicus Antverpiensis, de tabaco, An. 1583: item, de herba Panacea commentatus est. Vid. *Linden, pag. 9.*

EVERHARTUS (Ant.) Medicus Medioburgensis, scripsit de exortu hominis brutiq; animalis, An. 1661.

EVERINGIUS (Herm.) edidit historiam Passionis Dominicæ, An. 1620. in 4.

EUFRENIUS (Alb.) Amsterdamens. medicus ac poëta, An. 1601. floruit. Extant ejus erotica, basia, &c.

EUGÆON, Ἐυγαίων, Samius, Historicus antiquus, ante bellum Peloponnesiacum vixit, teste *Dionysio Halicarnass.*

EUGALENUS (Severinus) scripsit de Scorbuto.

EUGAMON, Ἐυγαμῶν, Cyrenæus, de Thesprotis librum edidit, quem *Musæo* suffuratus esse dicitur, ut *Clemens Alex. l. 6. Strom.* tradit. *Eusebio, l. 10. de præpar. Evang.* Eugrammon Cyrenæus appellatur. Videatur *Thomasius de Plagio, §. 419.*

EUGENATOR, Ἐυγενάτωρ, allegatur à *Suida* in Φιλάγριος.

EUGENICUS (Nicol.) collegit decreta & leges de materia Dominic. Venet. An. 1598.

EUGENIUS, Ἐυγένιος, Phryx, Grammaticus, sub Anastasio Imp. Constantinopoli claruit. Elaboravit Colometriam sive librum de dimensione versuum Æschyli, Sophoclis & Euripidis, teste *Suida.* Eugenius ἐν συλλογῇ λέξεων, à *Stephano* in Ἀνακτόρεια allegatur, diciturq; ἐν βασιλίδι σχολαῖς διακοσμῆσαι.

EVGENIVS III. Pisanus, Pontifex, Anno 1153. obiit. Condidit varias constitutiones. Concilia ejus quatuor habentur, *T. 2. Conciliorum*, cum Notis *Binnii.* Curavit etiam compilari Decretum per Gratianum. Vid. *Carolus Visch. in Cisterc. pag. 103.*

EVGENIVS, Toletanus Episcopus, Anno 636. obiit. Reliquit varia carmina, cum notis *Sirmondi*, Anno 1619. Paris. edita.

EVGENIVS (Marcus) Archiepiscopus Ephesinus, librum struxit de hominis imbecillitate.

EVGENIVS (Theoph.) edidit Protocatastasin, An. 1615.

EVGIPPIVS, sub Anastasio Imp. circa An. C. 508. floruit. Composuit vitam S. Severini, Noricorum Apostoli. De Eugippio ita *Cassiodorus in lect. div. cap. 23.* Convenit etiam, ut Presbyteri Eugippii opera necessario legere debeatis, quem nos quoq; vidimus, virum quidem non usq; adeo secularibus literis eruditum, sed Scripturarum divinarum lectione plenissimum. Hic ad parentem nostram Probam, virginem sacram, ex operibus S. Augustini valde beatissimis quæstiones ac sententias ac diversas res deflorans, in uno corpore necessaria nimis dispensatione collegit, & in trecentis triginta octo capitulis collocavit. Qui codex, ut arbitror, utiliter legitur, quando in uno corpore diligentia studiosi viri potuit recondi, quæ in magna Bibliotheca vix prævalet inveniri. Meminit quoq; ejus *Isidorus.* Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Diss. pag. 298. 775. Olearius in Abaco, pag. 154.*

EVGRAPHIVS, vixit sub Othone III. Imp. A. C. 998. In Terentii Comœdias commentatus est. Videatur *Cuperus, l. 1. Observ. c. 18.*

EVHEMERVS, Ἐυήμερος, tempore Ptolemæi Lagi floruit. *Arnobius, l. 4.* Agrigentinum facit: *Plutarchus & alii* Messenium. De eo ita *Lactantius l. 1. c. 11.* Antiquus autor Euhemerus, qui fuit ex civitate Messana, res gestas Jovis & cæterorum, qui dii putantur, collegit, historiamq; contexuit ex titulis & inscriptionibus sacris, quæ in antiquissimis templis habebantur, maxime in fano Jovis Triphylii, ubi auream columnam positam esse ab ipso Jove, titulus indicabat: in qua columna gesta sua perscripsit, ut monumentum posteris esset rerum suarum. Hanc historiam interpretatus est Ennius & secutus. Sic *ille.* Confer *Scip. Gentilem, in Pareg. 2, 19. pag. 164.*

EVLALIVS, Ἐυλάλιος, Cynopolitanus Episcopus, A. C. 670. juxta *Sixtum Senensem* claruit. Scripsit expositionem Prosocarmineam in Cant. Canticorum Græcè.

EVLALIVS (Theoph.) collegit monita aurea Societ. JESU, A. 1670. Placentiæ.

EVLAR-

EULARDUS (Pet.) edidit Exercitium pietatis, An. 1622. Videatur *Alegambe*, *pag. 380.*

EULENAU (Joh.) fabricavit Speculum Angelicum, An. 1624.

EULOGIUS, Toletanæ Ecclesiæ Episcopus, An. 859. obiit. Vitas & martyria martyrum quorundam ſtylo expreſſit. Opera ejus primus divulgavit & ſcholiis illuſtravit *Ambroſius Morales*. Vid. *Ph. Labbe Tom. 1. diſſert. pag. 300, Olearius, pag. 154.*

EULOGIUS, Εὐλόγιος, Scholaſticus *ἐν δυσκλίτοις ῥήμασιν* allegatur ab *Autore Etymologici magni*, in *χίω*.

EULOGIUS (Favonius) reliquit comment. in Somnium Scipionis. Editus eſt ab *Andrea Schotto*. Vid. *Caſp. Barthius in Rutil. pag. 82.*

EUMACHIUS, Εὐμάχιος, Neapolitanus, *Athenæo* teſte, hiſtoriam rerum Hannibalicarum compoſuit. Quidam ei Erotica etiam tribuunt. Vide, EUSTATHIUS.

EUMACHIUS, in Περιηγήσει vel deſcriptione orbis à *Phlegonte* de *reb. admir.* allegatur.

EUMELUS Εὔμηλος, Corinthius, poëta antiquus, Olympiade IV. & deinceps claruit. Condidit Βυγονίαν, i. e. carmen de apum generatione: item, Europam, ut eſt apud *Euſebium* in *Chronico*. Hiſtoricum Poëtam *Scholiaſtes Pindari ad Olymp. Od. 13.* ubi 8. ejus verſus adducit: ἱστοριογράφον verò *Clemens Alexand. l. 6. Stromatum* appellat. Titanomachiam ejusdem citat *Apollonii Scholiaſtes* ad *libr. I. verſ. 1165.* Vid. *Caſp. Barthius* ad *4. Theb. Statii pag. 1063. Tzetzes in Lycoph. pag 34.*

EUMENES, Εὐμένης, Cardianus, unus è ducibus Alexandri Magni, Ephemerides compoſuit. Meminit ejus *Ælianus* in *Var. hiſt. 3, 23.* Vitam Eumenis *Corn. Nepos* exaravit.

EUMENIUS, Rethor, ſub Conſtantio Imp. Geographiam aliasq; bonas literas docuit. De loco, ubi docuerit, eruditi certant. Quidam in Gallia Belgica apud Clivienſes, ut *Steph. Vign. Pighius in Hercule Prodicio, pag. 5.* alii, ut *Lipſius*, apud Auguſtodunenſes docuiſſe volunt. Statua ejus adhuc Cliviæ in palatio Principum ſpectatur. Stat in veſtitu ſui temporis, uſitato Galliæ Comatæ: tunica videl. talari tectus, & calcei ex aluta pedem ac talos cingunt & ſupra pedem exſecti & feneſtrati ſunt. Comam in fronte & ceruice decurtatam æqualiter conſtringit vitta; ſicut ventrem latus baltheus atq; bullatus. Dextra maſſam auri vel argenti in patera poſitam præſentare videtur: ſiniſtra tenet ferulam demiſſam, magiſterii inſigne ac veluti gubernaculum adoleſcentiæ.

EUMOLPUS, Εὔμολπος, Muſæi filius, Orphei diſcipulus, teſte *Suida*, ante Homerum claruit & tria millia verſuum compoſuit: item, Χειροτεχνικά. Athenienſem fuiſſe tradunt. Eſt & alius EUMOLPUS Corinthius, qui, teſte *Pindari Scholiaſte*, Νόστον τῶν Ἑλλήνων, i. e. Græcorum reditum ſcripſit. EUMOLPI Grammatici *Athenæus*, *l. 11.* meminit.

EUNAPIUS, Εὐνάπιος, Sardianus, Sophiſta, Medicus & Hiſtoricus, tempore Valentiniani, Valentis & Gratiani floruit. Reliquit de vitis Sophiſtarum opus elegans ac venuſtum, in quo paſſim odium ſuum (erat enim gentilis) erga Chriſtianos prodit. Idem Cæſarum res geſtas, orſus, ubi *Herodianus* deſierat, ad ſua tempora usq; perduxit. Extare dicitur in Bibliotheca Veneta. *Photius* teſtatur, *Zoſimum* Eunapianæ hiſtoriæ compendium ſtruxiſſe. Vid. *Hanckius, part. 2. de S. R. R. pag. 100.*

EUNOMIANUS, Εὐνομιανός, Græcus poëta, tempore Juſtiniani Auguſti vixit. Vid. *Suidas.*

EUNOMIUS, Εὐνόμιος, noti nominis hæreticus, ob expilatam *Philonis* lucubrationem manifeſti plagii inſimulatur à *Nyſſeno*. Vid. *Thomaſius de Plagio, §. 420.* Compoſuit etiam 7. libros in epiſtolam ad Romanos, teſte *Suida*.

EVODIANUS, Εὐοδιανός, Smyrnæus, inter Sophiſtas collocatur à *Philoſtrato*, *in vitis Soph. pag. 562.*

EVODIUS, Uzalenſis Epiſcopus, ſub Arcadio & Honorio Impp. claruit. Librum de miraculis, per reliquias S. Stephani Protomartyris in Africa factis, *Sigeberto c. 15. in illuſtr. Script.* compoſuiſſe dicitur. Verùm librum illum ad Evodium, non ab Evodio conſcriptum eſſe, alii aff. Vid. *Varenius, part. 1. Ration. de Scr. Eccl. pag. 142. Olearius, in Abaco. pag. 155.*

EVODUS, Εὔοδος, Rhodius, verſificator

tor heroicus, Neronis tempore fuit. In Romana poësi (inquit *Suidas*) admirabilis erat. Videatur *Anthol. l. 4. c. 8. & 10.*

EUPHANTUS, Εὔφαντος, Olynthius, tempore Antigoni I. Macedoniæ Regis floruit, cujus etiam præceptor fuisse dicitur. Fecit Tragœdias plurimas: item, librum de Regno, quem Antigono Regi transmisit. Deniq; sui temporis historiam composuit, teste *Laërtio, l. 2.* Meminit ejus & *Porphyrius, l. 4.* περὶ Ἀποχῆς, *pag. 157.*

EUPHEMIUS, Εὐφήμιος, ἐν τῷ περὶ Πατρίδος allegatur à *Stephano*, in Ἀφέρμιον.

EUPHEMIUS, illustris Grammaticus à *Const. Porphyrog. in Them. pag. 94.* appellatus est.

EUPHEMUS, Εὔφημος, citatur à *Polluce* ἐν στεφανοπλόκοισιν. Ejusdem *Ammonius Gramm. lib. de vocum different.* in ἰδεῖ mentionem facit.

EUPHORBUS, celebris Medicus, Artorii Musæ frater, tempore Augusti claruit. Ab hoc *Jubas*, Rex Mauritaniæ, herbam Euphorbiam denominavit, teste *Plinio, 25, 1.*

EUPHORBUS, Εὔφορβος, Phryx, teste Callimacho apud *Laërtium in Thalete*, εὗρεν σκαληνὰ καὶ τρίγωνα, καὶ ὅσα γραμμικῆς ἔχεται θεωρίας.

EUPHORION, Εὐφορίων, Chalcidensis, Olymp. CXXVI. natus est. Ad Antiochum Magnum profectus, ab eo Regiæ Bibliothecæ præfectus est. Varia carmine heroico composuit. *Ciceroni, l. 2. de Divin.* obscurus poëta vocatur. Carmina tamen ejus plurimum amavit Tiberius Imp. teste *Suetonio, in Tib. c. 70.* Inter alia Μοψοπίας, in qua de rebus Atticis agebat, condidit. Scripsit etiam περὶ Μελοποιῶν: uti & περὶ Ἰσθμίων. *Athenæus* eum Ἐποποιὸν nomine ab aliis distinguere solet.

EUPHORION, Æschyli filius, Tragicus, Dramata vel Fabulas docuit. Videatur *Suidas. Parthenius, cap. 12. & 36.* ejus Θρᾷκα, & c. 28. ejusdem Ἀπολλόδωρον citat.

EUPHORION, alius à prioribus, de re rustica commentatus est. Vid. *Varro & Columella 1, 1.*

EUPHORUS, Εὔφορος, teste *Athenæo*, περὶ Εὑρημάτων, i. e. de rerum inventionibus librum edidit. Meminit ejus *Clemens, l. 1. Strom.* Vide, EPHORUS.

à S. EUPHRASIA (Bonif.) collegit 2. centurias Menologii. Vid. *Hallerv. in Bibl. Cur. pag. 38.*

EUPHRATES, Εὐφράτης, Philosophus, memoratur *Stephano*, in Ἐπιφάνεια.

EUPHRON, Εὔφρων, Comicus, Dramata docuit. Ex iis Ἀδελφὰς, Διδύμους, Θεωρὸς, Μούσας, Παραδιδομένην, Συναφῶσας, Ὑπομνήματα, *Athenæus, Stobæus, Suidas* allegare solent.

EUPHRONIUS, Εὐφρόνιος, poëta, *Straboni* laudatur, qui refert, eum scripsisse de Priapo. *Varro, l. 1. c. 1. de re rust.* duos Euphronios memorat, unum Atheniensem, alterum Amphipolitam, & utrumque Georgica scripsisse affirmat. Et forte hoc nomen *Columellæ l. 9. c. 4.* restitui debet.

EUPHYTON, Εὔφυτον, à *Columella 1, 1.* inter Scriptores rei rusticæ refertur. Apud *Varronem 1, 1.* Euphiton malè editum legitur.

EUPITHIUS, Εὐπείθιος, poëta, Epigramma fecit, quod habetur *l. 1. Anthol. c. 7.*

EUPOLEMUS, Εὐπόλεμος, historicus, non semel à *Josepho, l. 1. contra Apionem* allegatur. Tractavit de Judæorum Regibus, quemadmodum colligitur ex *Clem. Alex. l. 1. Strom.* Confer *Eusebium, l. 9. de Præpar. Evang.* Eupolemi Tactica *Ælianus in Tact. c. 1.* celebrat.

EUPOLIS, Εὔπολις, celebris Comicus, Olymp. LXXXV. claruit. Docuit Fabulas quamplurimas, quarum catalogum attexere placet. Ex verò sunt Αἶγες, Ἀλιεῖς, Ἀστράτευτοι ἢ Ἀνδρόγυνοι, Αὐτόλυκος, Αὐτόλυκος δεύτερος, Βάπται, Δῆμοι, Δυᾶς, Εἵλωτες, Κόλακες, Μαρικᾶ, πόλεις, Προσπάλτιοι, Στρατιῶται, Ταξίαρχοι, Φίλοι, Χρυσοῦν γένος. Confer *Vossium, l. 1. de Poët. Græc. pag. 38.* Quidam ajunt, ab Alcibiade, in quem Baptas scripserat, in mare dejectum esse: quos *Eratosthenes* redarguit. Vid. *Cicero, l. 4. ad Att. Epist. 1.* Alii volunt, in bello Laconico militantem naufragio periisse in Hellesponto: unde, ut *Suidas* nos docet, decretum, ne postea poëtæ militarent. *Ælianus de hist. anim. 10, 41.* in Ægina mortuum & sepultum refert,

refert, addens, locum vocari κυνὸς θρῆνον, eò quòd canis dominum suum lugens ibidem sit extinctus.

EURIPIDES, Εὐριπίδης, Athen. Tragicus antiquior, XII. Fabulas edidit, teste *Suida*.

EURIPIDES, prioris ex fratre nepos, struxit Homericam editionem: item, 3. fabulas, Orestem, Medeam, Polyxenam. Vid. *Suidas*.

EURIPIDES, Mnesarchi filius, Tragicus, natus est Anno primo Olympiadis LXXV. obiit, Anno 3. Olympiadis XCII. Fum esse Poëtarum τραγικώτατον, *Aristoteles in arte Poëtica* judicat. Auditor Anaxagoræ Physici fuit. in Rhetoricis Prodicum Ceum audivit: in moralibus Socrate doctore usus est. *Agellius l. 15. c. 20.* refert, Euripidem, cum in Macedonia apud Archelaum Regem esset, noctu à cœna redeuntem à canibus, per æmulum immissis, dilaceratum esse. Confer *Val. Max. l. 9. c. 12.* Æmulum illum *Promerum* dictum fuisse, *Suidas* observat; unde *proverbium*, Προμέρου κύνες. *Athenis* tale ei *Cenotaphium* erectum est, teste Thoma Magistro:

Μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὀστέα δ' ἴσχει
Γῆ Μακεδών. ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι. Πλεῖστα δὲ Μούσας
Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Vid. *Meursius in Athenis Atticis, l. 1. c. 2.* Tragœdiarum Euripidis catalogum memoratus *Meursius* singulari libro complexus est, Anno 1619. in 4.

EURIPUS, Εὔριπος, teste *Harpocratione* in Ἰσαῖος, librum de Isocratis Rhetoris discipulis composuit. *Jonsius de Scr. Hist. Phil. 1, 2.* eundem facit cum Hermippo.

de EUROMODIO (Rob.) Monachus Clarævallensis, commentarium in Catonis disticha exaravit & Petro de Salutiis dedicavit, An. 1485.

EUROTELES (Theod.) Frisius, Judicium Paridis in modum Tragœdiæ, Anno 1574. publicè præsentavit.

EURYMACHÆRA (Casp.) edidit Parva Biblia, An. 1615.

EURYPHAMUS, Εὐρύφαμος, Pythagoricus, à *Stobæo, Serm. 101. pag. 555.* περὶ βίου allegatur.

EURYSUS, ΕΥΡΥΣΟΣ, in libro de Fortuna, à *Stobæo in Eclog. Phys. pag. 16.* adducitur.

EUSCHEMUS, Εὐσχήμος, Comicus, Dramata docuit, ex quibus Ἐμπολὴ *Athenæo* laudatur. Vid. *Suidas*.

EUSEBIUS Pamphili, Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου dictus (ob amicitiam cum *Pamphilo* martyre cultam, teste *Hieronymo*) Cæsariensis in Palæstina Episcopus, tempore Constantini Magni & Constantii floruit. Obiit An. Chr. 340. Condidit *Historiam ecclesiasticam* 10. libris, in quibus initium facit à nato Christo, & progreditur usq; ad sua tempora. Addidit etiam quatuor libros de vita Constantini. Prætereà *Chronicon* edidit, in quo propositum ipsi fuit ostendere, Mosaicas origines initiis omnium gentium & regnorum longè fuisse antiquiores. Hoc Chronicon *Jos. Scaliger* notis illustravit, quibus nihil eruditius, judice *Vossio*, sub Sole visum est. Idem *Eusebius* veritatem religionis Christianæ aureis *commentariis de Preparatione Evangel.* tueri ausus est: in quo opere omnes Philosophorum, Historicorum, Theologorum non Græcorum modò, sed etiam Ægyptiorum & Phœnicum arcas librarias reserasse existimatus est. Arianum fuisse, *Billius l. 1. Obs. sacr. c. 27.* ostendit. De Eusebio, *Rivetus, Tom. 2. Oper. pag. 1101. Phil. Labbe, Tom. 1. dissert. pag. 301. Zimmerman. in Analect. Menstr. pag. 2. Olearius in Abaco, pag. 155.* consuli poterunt. Confer *Suidam*: item, *Hanckium in Byz. Scr. pag. 1. & seqq.*

EUSEBIUS, Arabius Sophista, Ulpiani æmulus fuisse traditur. Vid. *Suidas*.

EUSEBIUS, Asiaticus, Novatianæ sectæ addictus, *Cassiodoro* familiaris fuit. Cumquinq; annorum puer esset, videndi facultate privatus est: in literis tamen & sacris scripturis mirificè profecit. Hic (inquit *Cassiodorus l. de Div. lect. c. 5. pag. 869.*) tantos autores, tantos libros in memoriæ suæ bibliotheca condiderat, ut legentes probabiliter admoneret, in qua parte codicis, quod prædixerat, invenirent: disciplinas omnes & animo retinebat & expositione planissima lucidabat, &c. Quid plura? fecit credi

de

de Didymo, quæ suo præsentabat exemplo. Hæc *ille*.

EUSEBIUS, Cappadox, Rhetor, sub Constantio Imp. floruit. Hic facundia sua Sapori, Persarum Regi, propè persuaserat, ut abjecta tiara privatus fieret. Sic *Vossius de nat. Rhet. pag. 88.* Alii tamen *Eustathio Cappadoci* hoc tribuunt. Vide infrà.

EUSEBIUS, Emisenus, tempore Constantii Imp. claruit. Meminit ejus S. *Hieronymus in Catalogo Vir. Illustr.* Quidam ei Homilias in Evangelia totius anni, & rursus quinquaginta varii generis Homilias tribuunt. Sed rectè *Bell. & Sixtus Senens.* eas Latini alicujus rapsodi esse existimant. Vid. *Ph. Labbe, l. c. pag. 310. Rivet. T. 2. Oper. pag. 1100.*

EUSEBIUS, Scholasticus, tempore Arcadii & Theodosii Junioris vixit. Teste *Nicephoro, l. 13. hist. Eccles. c. 6.* bellum contra Gainam, Gothorum Regem, quatuor libellis heroico versu luculenter exposuit.

EUSEBIUS, Vercellensis Episcopus, Anno 380. juxta *Sixtum Senens.* obiit. Scripsit Comm. in Psalmos, quem ex Comment. *Eusebii Cesariensis*, in Lat. à se converso, collegit, resectis iis, quæ ad Arianam hæresin facere videbantur. Ejus encomium *S. Ambrosius* duobus sermonibus complexus est.

EUSEBIUS (Joh.) composuit Sigalionem sive sapientiam Mysticam, Madriti, Anno 1629.

EUSTACHIUS (Barthol.) Sanctoseverinas, emisit Tractatum de dentibus, Anno 1563: item, varia opuscula anatomica.

EUSTACHIUS (Fr.) edidit Ethicam, in tres partes divisam.

EUSTACHIUS (Joh. Matt.) Gambatesanus, Med. vitam Galeni, Anno 1577. stilo expressit.

EUSTATHIUS, Εὐστάθιος, Antiochenus, An. 330. claruit. Reliquit Comm. in Hexaëmeron: item, dissertationem de Engastrimytho, adversus Originem. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 158.*

EUSTATHIUS, Cappadox, Rhetor, tempore Constantii Imp. vixit. Tanta erat in ejus ore suavitas, ut, qui vocem hominis audirent, obliti sui, tanquam qui lotum degustassent, à verbis illius penderent. Hunc aliquando Imperator in Persidem ad Saporem, hominem tyrannicum & adeuntibus difficilem, misit, à quo Eustathius ad epulum vocatus, tanta eloquentia animum Saporis percellere cœpit, ut parum abfuerit, quin tiaram rectam cum purpureo paludamento & gemmatis monilibus deposuerit & cum Eustathii penula commutarit. Hæc *Eunapius in Ædesio, pag. 46.* qui addit, eum conjugem habuisse, *Sosipatram* nomine, quæ præstanti doctrina tanta præluxerit marito, ut præ illa hujus gloria penè obsoleverit.

EUSTATHIUS, Epiphaniensis, Anastasio imperante floruit. Compendium Annalium, *Suida* teste, novem libris absolvit, progrediens ab Ænea usq; ad Anastasium. *Nicephorus, l. 14. Hist. Eccl. c. 57.* testatur, Amidæ expugnationem ab eodem literis consignatam esse.

EUSTATHIUS, Thessalonicensis Episcopus, tempore Manuelis Comneni Imp. item, Alexii Comneni & Andronici floruit. *Nicetas Choniates* eum πολὺν καὶ μέγαν ἐν λόγοις: item, ἀρετῇ διαβεβοημένον ἀνθρωποτυχῆ appellat. Edidit uberrimum comment. in Homerum: similiter Expos. in περιήγησιν Dionysii. Habetur etiam vulgo pro autore sex librorum de amoribus Ismeniæ & Ismenes, quos *Gaulminus* Latinè transtulit. Sunt tamen, qui *Eumathium* Macrembolitam Protonobelisarium pro vero autore agnoscere malint. Vid. *Vossius, l. 4. de hist. Gr. c. 19.*

EUSTATHIUS, vir disertissimus à *Cassiodoro in lect. div. cap. 1.* vocatur, & *Basilii Hexaëmeron* ita Latinè transtulisse dicitur, ut ingenium doctissimi Patris facundiæ suæ viribus æquiparasse visus fuerit.

EUSTHENIUS (Claud.) tempore Diocletiani Imp. vixit, & quatuor Impp. Diocletiani videl. Maximiani, Galerii & Constantii vitas stilo expressit. Vid. *Vopiscus in vita Carini.*

EUSTEPHIUS, Εὐστέφιος, Aphrodisiensis Sophista, declamationes habuit, teste *Suida.*

EUSTOCHIUS, Εὐστόχιος, Cappadox, vixit tempore Constantis Imp. & de Cappadocia scripsisse fertur. Videatur *Suidas.*

EUSTRATIUS, Εὐστράτιος, composuit tres

tres libros de animis vita defunctorum. Vid. *Photius*, *Cod. CCLXXIII.*

EUSTRATIUS, Nicænus Episcopus, judice *Conringio*, seculo X. claruit. Libros X. Eth. Nicomach. erudito commentario illustravit. Ejus doctrinam egregiè ostendit doctissimus commentarius in 2. ὑςέρων Ἀναλυτικῶν, cujus versionem *Andreæ Gratiolo* debemus.

EUTECNIUS, Εὐτέκνιος, Sophista, paraphrasin Græcam in Nicandri Theriaca & Alexipharmaca: item, in Oppiani Alieutica & Ixeutica struxit. Extare fertur manuscripta Viennæ in Bibliotheca Augusta, teste *Lambecio*, *in Catalogo propriorum operum.*

EUTHALIUS, Εὐθάλιος, Græcus, exaravit Διήγησιν sive enarrationem de vita & peregrinatione S. Pauli Apostoli. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 159.*

EUTHALIUS, Rhodius, S. Basilii Monachus, ad imitationem *Hugonis*, A. 1300. opus Concordantiarum Bibl. Græc. collegit. Vid. *Olearius l. c.*

EUTHENARDUS (Arn.) Vasconiæ descriptionem, Paris. Anno 1638. edi curavit.

EUTHYCLES, Εὐθυκλῆς, poëta, scripsit Ἀσώτυς & Ἀπελάτην. Vid. *Suidas* in Εὐθυκλῆς & βοῦς ἕβδομος.

EUTHYDEMUS, Εὐθύδημος, Atheniensis poeta, nonnulla sub nomine *Hesiodi* edidisse dicitur.

EUTHYMENES, Εὐθυμένης, Massiliensis, Geographiam composuit, teste *Artemidoro Ephesio*. Meminit ejus etiam *Seneca*, *l. 4. nat. quæst cap. 2.* Fortassis idem est, de quo *Clemens Alex. l. 1. Strom.* qui Euthymenem Chronica reliquisse asserit.

EUTHYMIUS, Εὐθύμιος, Zigabenus, seculo XII vixit. Scripsit commentarios succinctos in S. Scripturam, quos primus omnium latinos fecit *Philippus Saulius*. Extant etiam Euthymii commentarii in epistolas Paulinas, quos transtulit *Joh. Henterius*. Eidem Panoplia contra hæreticos tribuitur. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Diss. de S. E. pag. 311. Olearius in Abaco, pag. 159.*

EUTHYPHRON, Εὐθύφρων, filius Heraclidæ Pontici, *Diogeni Laërtio*, *l. 1.* memoratur.

EUTOCIUS, Εὐτόκιος, Ascalonita, seculo 6. à Christo nato floruit, siquidem scripta sua Hermiæ, Ammonii filio, censenda transmisit. Ejus commentarius in Archimedem, An. 1544. prodiit.

EUTOLMIUS, Εὐτόλμιος, Illustris, epigrammata fecit, ceu patet ex *l. 6. Anthol. c. 25.* Confer *l. 3. cap. 12.*

EUTROPIUS, Sophista, uti à *Suida* appellatur, tempore Juliani, Joviani & Valentis Impp. vixit. Reliquit Breviarium rerum Romanarum, ab Urbe condita usq; ad Valentem. cui & opus illud inscripsit. Hoc Breviarium primò à *Capitone Lycio*, deinde verò à *Pæanio* Græcè versum est. Pæanii metaphrasin *Silburgius* edidit.

EUTROPIUS, Presbyter, Augustini discipulus, duas epistolas consolatorias, teste *Gennadio*, ad duas sorores, à parentibus ob religionem exhæredatas, exaravit.

EUTROPIUS, Medicus, *Marcello Empirico* celebratur.

EUTROPIUS, Grammaticus, à *Prisciano*, *l. 1.* allegatur.

EUTYCHES, Grammaticus, de orthographia scripsisse dicitur. *Apud Cassiodorū c. 9. de ortbogr.* ex eo nonnulla adducuntur, quæ ad doctrinam de aspiratione faciunt. *Caspar Barthius, ad l. 12. Theb. Papin. pag. 1568.* literatissimum in utraq; lingua literatorem appellat.

EUTYCHIDAS, Εὐτυχίδας, *Plutarcho in vita Lycurgi* adducitur.

EUTYCHIUS Batricides vel Patricides, Alexandrinus Patriarcha, An. C. 937. claruit. Aliàs *Said Ibn Batrik* dicitur. Scripsit historiam universalem à C. M. usq; ad sua tempora; in qua plurima ad historiam tum sacram, tum profanam attinentia occurrunt notatu dignissima, quæ nuspiam omnino sive apud Latinos sive apud Græcos inveniuntur. Duo ejus exemplaria hodiè in Anglia asservari scribit *Joh. Seldenus*, quorum alterum Antiochenum, alterum Alepense vocat. Confer, quæ suprà in BATRICIDES diximus. Vid. *Reinesius in Epist. ad Hofm. pag. 321. 409. & Hottingerus in Bibl. Arab. pag. 71.*

EUTYCHIUS Proculus, Siccensis, in Grammaticis præceptor fuit Antonini Philo-

Philosophi. De iis, quæ in peregrinis regionibus miranda inveniuntur, commentatus esse dicitur.

EUXENUS, Εὔξενος, antiquus poëta, à *Dionys. Halicarn. l.* 1. laudatur.

Eng. EWICHIUS, Clivius, *Antonini Dianæ* moralium Resolutionum compendium An. 1637. adornavit. Vid. *Alegambe, p.* 105.

EWICHIUS (Joh.) JCtus, de officio Magistratus tempore pestis, A. 1582: item, de Sagarum viribus & factis scripsisse traditur.

ab EXEA (Andreas) JCtus, tractavit de Pactis, An. 1581.

EXNERUS (Balthas.) de Hitschberga, An. 1620. inclaruit. Edidit Valerium Maximum Christianum: item, Anchoram utriusq; vitæ, vel, carmina in symbolum, SPERO MELIORA. Scripsit etiam libellum de ludo Scacciæ.

EXNOTTIS (Steph.) composuit librum de remissione à pœna & culpa, Mediolani, An. 1500.

de EXPECTATIONE (Joh. Bapt.) reliquit Minetale concionum, Lugduni, An. 1669.

EXPILLIUS (Claud.) Delphinas, natus est, A. 1561: obiit, A. 1636. Carmina fecit.

EXSUPERANTIUS (Julius) Sallustii historiam brevioribus gyris constrinxit. *Casp. Barthius in Claud. pag.* 847. Exuperantius is, epitomator, ut volunt, Sallustii, potest ut is sit, qui à *Rutilio* pater Palladii laudatur *libro priore Itinerarii, versu* 214. cùm ea ætate illud decurtandorum auctorum priscorum studium jam increbuisset. *Hæc ille.*

EXTERUS (J. H.) methodum Catecheticam, An. 1620. typis tradidit.

ab EYB (Alb.) J. U. D. Pii II. cubicularius, Bambergensis & Eustettensis ecclesiæ Canonicus, dicta oratorum, poëtarum, historicorum ac Philosophorum collegit, dedicavitq; Johanni, Monasteriensi episcopo. Opus illud absolutum est, Anno 1493. Kal Jan. & inscribitur *Margarita Poëtica.*

EYBENIUS (Huldericus) JCtus, edidit Electa Juris feudalis: item, observationes ad 4. libros Institutionum, An. 1669.

EYCKIUS (Arn.) Ultrajectinus, scripsit Tabulas in Grammat. Græcam, An. 1582: item, libellum epithalamiorum.

EYCKIUS (Jac.) Antverp. An. 1620. floruit. Vulgavit carmina: item, Centuriam urbium Belgicarum.

EYLSHEMIUS (Abrah.) edidit 10. conciones de S. Cœna, An. 1666.

EYMERICUS (Nicol.) Gerundensis, Anno 1393. obiit. Reliquit Directorium inquisitorum: id quod prodiit, A. 1578. cum scholiis *Franc. Pegnæ*, fol.

ab EYNATTEN (Maximil.) Anno 1631. obiit. Collegit Manuale exorcismorum, teste *Sweertio.*

EYNDIUS (Jac.) Delphius, Anno 1611. floruit. Composuit Chronicon Zelandiæ: Hydropyrica: librum nugarum: Martem exulem, teste *Sweertio.* Vid. *T.* 2. *Delit. Belg. pag.* 286.

EYRINGIUS, Proverbia tribus voluminibus complexus est.

ab EYSSINGA (Thiallingus) JCtus, in Institutiones Juris, Anno 1649. commentatus est.

EYSENGREIN (Guilh.) Vide, EISENGREIN.

EYSSONIUS (Henr.) condidit Tract. anatomicum de ossibus infantis cognoscendis, conservandis & curandis, An. 1659.

EYTZWERTIUS (Jac.) struxit versu heroïco librum, cui titulus, Aldenardias, teste *Sandero:* item, elegias.

EZARHARAGUI, Medicus Arabs, A. C. 1026. obiit. Vid. *Hottingerus in Bibl. quadrip. pag.* 256

EZECHIEL, Ἐζεκιὴλ, poëta Judæus, juxta *Sixtum Senens.* 40. annis ante Christum claruit. Scripsit Tragœdiam de Mose, quam ἐξαγωγὴν, i. e. eductionem sive liberationem Hebræorum appellavit. Meminit ejus *Clemens Alex. l.* 1. *Strom.* & *Eusebius Pamphili, l.* 1. *de præp. Evang.* Prodiit Græcè cum tralatione *Frid. Morelli*, An. 1590.

EZGUERRA (Alf.) Altaranus, Hisp. Anno 1637. obiit. Librum edidit, titulo, Gressus sanctissimæ Virginis. Videatur *Alegambe, pag.* 18.

F.

FABA (August.) in Aristotelem, de anima, Anno 1596. commentatus est.

de FABARIA (Conr.) scr. de casibus monasterii S. Galli. Editus est à *Goldasto*.

FABER (Ægid.) Bruxellensis, Carmelita, Anno 1506. obiit. Condidit historiam Brabantiæ: Comm. in Ruth: item, in Evangelia & libros Sententiarum. Vid. *Sweertius in Ath. Bat. pag. 106. Ghilinus, vol. 2. pag. 70.*

FABER (Anton.) JCt. edidit Rationalia in Pandectas, 4. voluminibus, An. 1616. Vid. *Thomasius de Plagio, §. 422.*

FABER (August.) inter claros Italos habetur. Vid. *Or. Letus in Ital. regn. pag. 135.*

FABER (Basil.) scripsit de Saxonia: item, Thesaurum Lat. linguæ.

FABER (Claud.) Antonii filius, Vogelasi dominus, 30. annis versioni *Q. Curtii* insudavit. Vid. *Borremans. pag. 109.*

FABER (Felix) composuit 2. libros historiæ Suevorum. Habetur inter scriptores rerum Suevicarum, à *Goldasto* editos.

FABER (Fr.) Silesiam, A. 1592. publicasse dicitur.

FABER (Greg.) Morsburgensis, A. 1640. vixit. Extat ejus libellus, Bivium religionis, inscriptus. Videatur *Alegambe, pag. 164.*

FABER (Honoratus) Gallus, celebris Theologus & Philosophus, h. t. claret. Edidit Tract. de Plantis: alium, de Homine, Paris. An. 1666. Extat ejusdem Euphyander: item, Physica, in 3. volumina divisa, An. 1670. in 4.

FABER (Jacob.) Stapulensis, Anno 1503. claruit. Vixit 101. annos, purus ab omni contagione muliebri. De εὐθανασίᾳ hujus viri *Hubertus Leodius, l. 11. ad An. 1538.* legi potest. *Jovius in Elogiis, numero 121.* ita scribit: Ab hoc totius Galliæ juventus ad cultarum literarum studia alacriter excitata est. Faber enim ingeniorum appellari volebat, cum in omni fere doctrinæ genere ad docendum aptissimus haberetur. Scripsit Comm. in Astronomic. Juventuti perutiles, & scholia in moralem Philosophiam discentibus peroportuna. Ætate autem confectus, cum S. literas attigisset, à Lutherana doctrina non procul abfuit, ita ut in ea suspicione senex moreretur. Hæc ille. Confer *Jac. Verheiden, pag. 104. Saussay, pag. 25. Olearium, pag. 223.*

FABER (Jac.) emisit elucidationes in Polit. & Oeconomiam Aristotelis, Paris. An. 1611.

FABER (Joh.) Bambergensis, Pontificis Medicus, in Athenæo Rom. professor, Historiæ Mexicanarum plantarum *Nardi Ant. Recchi* scholia doctissima adjecit, Romæ, An. 1651.

FABER (Joh.) Burdigalens. JCt. reliquit comment. in Codicem Justiniani. Vid. *Panzirolus, in JCt. 2, 61.*

FABER (Joh.) Danus, professor eloquentiæ Soranus, An. 1657. claruit. Edidit Tr. de Inscriptionibus: item, Infamiam Famiani, *Casp. Scioppii.*

FABER (Joh.) Halensis, historiam Susannæ, An. 1592. versibus expressit.

FABER (Joh.) Lavignanus, manipulum anagrammatismorum, Anno 1608. edidit.

FABER (Joh.) Mechliniensis, An. 1579. floruit. Progymnasmata Juris Canonici exaravit.

FABER (Joh.) Viennensis, Episcopus, An. 1541. obiit. A *Bellarmino* refertur inter præcipuos doctores, qui Luthero & Lutheranis restitere. Malleum Hæreticorum 6. libris complexus est. Vid. *Olearius, pag 252.*

FABER (Joh. Matth.) scripto exposuit Strychnomaniam, An. 1677.

FABER (Joh. Rudolf.) in Organum Aristotelis, Anno 1623. commentatus est. Vulgavit etiam Cursum Physicum, An. 1625. Genev.

FABER (Matth.) Germanus, struxit silvam concionum & in 3. Tomos digessit. Vid. *Alegambe, pag. 337.*

FABER (Nicol.) Paris. Theologus, Anno 1612. obiit. Vid. *Casaub. Exerc. p. 551: item, epist. 716.*

FABER (Pet.) Arvernus, An. 1615. mortuus est, octogenario major. Rupellæ linguam Hebraicam docuit. Scripsit comm. in libros Academ. Ciceronis. Vid. *Colomes. in G. O. pag. 148.*

FABER (Pet.) Saniorianus, JCtus, Anno 1600. vivis excessit. Composuit 3. libros Semestrium: tres libros Agonisticon sive

FABRICIUS (Georg) Chemnicensis, natus est, An. 1516. obiit, Anno 1571. Scholæ Misenensi 26. annis præfuit. A Maximiliano Imp. sub ipsa fermè morte laurea poëtica & nobilitatis insigni condecoratus est. In carmine elaborando eam sanctitudinem adhibuit, ut quævis vocabula, ethnicismum poëticum redolentia, penitus ac penitus caveret atq; fugeret. Edidit Romam, quæ ita ad versus poëtarum aptata est, ut ex illis expressa & efficta esse videatur: item, septem libros rerum Misnicarum. Marchiones Misnenses quoq; elegiaco carmine expressit. Meminit hujus Fabricii *Thuanus l. 50.* Vid. *Pet. Lotichius, pag. 3. B. P. pag. 63. Albinus in Chr. Misn. pag. 362.*

FABRICIUS (G. Andr.) scripsit Catenam Apostolicam, Lips. A. 1634. fol.

FABRICIUS (Guido) Boderianus, Anno 1572. floruit. Rituale Severi, Alexandrini Patriarchæ, Syriacè & Latinè edidit. Editionem operis Regii Hispanici omni studio adjuvit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 41. Thomasius. de Plagio, §. 427.*

FABRICIUS (Guilh.) Noviomagus, Anno 1628. obiit. Vulgavit Leonis Magni enarrationem in Passionem Dominicam. Videatur *Valer. Andreæ in Fast. Lovan. pag. 132.*

FABRICIUS (Guilh.) Gallus, An. 1540. claruit. Vid. *Colomes. in G. O. pag. 7.*

FABRICIUS (Hieron.) Medicus, scripsit de Ovo: de brutorum loquela: de respiratione. Condidit etiam Pentateuchu Chirurgicum. Conf. *Ghilinum, vol. 1. pag. 117.* Vide, ab AQUAPENDENTE.

FABRICIUS (Jac.) Gustavi Adolphi, Suecorum Regis, concionator castrensis, compos. comment. in lib. Judicum: item, Dispp. in Genesin, teste *Micrælio.*

FABRICIUS (Joh.) Danticanus, edidit testamentum Muhammedis, An. 1638. item, Specimen Arabicæ linguæ.

FABRICIUS (Jac.) Rostochiensis, Medicus & Mathematicus, natus est, Anno 1577: obiit, An. 1652. Scripsit de Vertigine, Catarrho, Cephalalgia autumnali, &c. Vid. *H. Witte, in Medicis, pag. 144.*

FABRICIUS (Joh.) Montanus. Vide, MONTANUS.

FABRICIUS (Joh.) Norimbergensis, Theologus, natus est, An. 1618: obiit, Anno 1676. Altdorfii Theologiam professus est: inde Norimbergam concessit, ubi usque ad obitum gregem Dominicum sibi commissum in fide & moribus magno cum fructu fideliter informavit. Reliquit conciones in Aug. Confessionem: item, Locos Theologicos, nondum impressos.

FABRICIUS (Joh. Lud.) Schaphusio Helvetius, natus est, Anno 1632. Heydelbergæ Theologiam docet. Emisit Meditationes divinas & humanas, Anno 1663. Item, lib. de ludis Scenicis, Anno 1666.

FABRICIUS (Joh. Seob.) Spiræ Nemetum, An. 1622. natus est. Heydelbergæ Logicam & Græcam linguam aliquamdiu professus est. Struxit Theatrum Hieroglyphicum, An. 1665: item Manhemium & Lutercam Cæsaream, An. 1656.

FABRICIUS (Laurent.) Dantiscanus, Anno 1615. claruit. Conscripsit partitiones codicis Hebræi. Vid. *Heming. Witte, in Philosoph. pag. 300.*

FABRICIUS (Mich.) exaravit Apologiam pro Frid. Balduino.

FABRICIUS (Steph.) Bernensis ecclesiæ pastor, conciones in Prophetas minores, An. 1641. imprimi curavit.

FABRICIUS (Vincent.) fecit poëmata, An. 1638.

FABRONIUS (Herm.) Eclogam de equestri certamine, Cassellis in Hassia An. 1602. habito, quæ incipit: *Ut tibi luxuriat, Lycida, grex pinguibus herbis?* promulgavit. Vid. *Placcius, pag. 205.*

FABROTTUS (Carol. Annib.) JCtus, scr. de vita & honestate Clericorum, Paris. Anno 1651. item, de justo partu & numero puerperii, anno eodem. *Βασιλικὰ* etiam, Græcè & Latinè, septem voluminibus, A. 1647. fol. complexus est.

FABYAN (Rob.) Londinensis, An. 1512. obiit. Reliquit Concordantias historiarum.

FACELLIUS (Cosm.) Hetruscus, A. 1632. vivere desiit. Collegit Legendarium novum Sanctorum.

FACELLUS (Thomas) Siculus, A. 1555. floruit. Duas decades de rebus Siculis contexuit. *Alii* vocant Fazellum.

FACHENETUS (J. Ant.) JCtus, A. 1544. innotuit. Postea Pontifex factus est.

FACHINÆUS (Andr.) Forolivienſis, JCtus, An. 1600. claruit Piſisq; docuit. Compoſuit juris controverſias.

FACHINCHAMUS (Nicol.) Norfolcienſis, An. 1407. obiit. Scripſit de ſchismatibus eccleſiæ. Vid. *Waddingus in Scr. Od. M. pag. 263.*

FACHSIUS (Lud.) JCtus, de differentiis Juris civ. & Canonici 2. libris commentatus eſt, An. 1595.

FACINUS (Galeat.) Græcis & Latinis literis optimè eruditus erat. *Hermolao Barbaro* laborum ſocium in re literaria ſeſe exhibuit. Vid. *Pierius Val. de Inf. lit. pag. 165.*

FACINUS (Melch.) Conſilia matrimonialia reliquit.

FACIUS (Barth.) Genuenſ. Anno 1430. claruit, & Arrhianum de geſtis Alexandri Magni è Græco in Lat. tranſtulit. De rebus, ab Alfonſo I. Neapolitan. Rege geſtis, 10. libros compoſuit. Cum *Laur. Valla* acres inimicitias exercuit. Vid. *Jovius in Elog. numero 109.*

FACIUS (Caſp.) conſtruxit Politicam Livianam. Vid. *Dietericus, pag. 1. Ant. Bibl. pag. 159.*

FACQUÆUS (Joh.) ſcripſit de multipl. hæretic. tentationibus.

FACTOR (Pet. Nic.) Hiſp. natus eſt, Anno 1520: obiit, An. 1583. Ajunt, miras & vehementes ecſtaſes paſſum & ſæpius in aërem elevatum viſum eſſe. Romæ conſilia agitari de referendo inter Sanctos, *Waddingus in Scr. O. M. pag 286.* autor eſt. Reliquit epiſtolam in laudem Joh. Evangeliſtæ.

de FACUNDEZ (Honor.) tractavit de commodis Pacis.

FACUNDEZ (Steph.) Vide, FAGUNDEZ.

FACUNDUS, Epiſcopus Hermianenſis in Africa, tempore Juſtiniani Imp. floruit. Condidit duodecim libros pro defenſione trium capitulorum Concilii Chalcedonenſis. Hos libros diu deſideratos ex codicibus Vaticanis publici juris fecit *Jac. Sirmondus.* Vid. *Rivetus in Critico ſacro, l. 4. c. 26.*

FAERNUS (Gabr.) Cremonenſ. An. 1561 diem obiit. In Veterum ſcriptis ad fidem mſſ. Codicum examinandis exacta diligentia & ſolertia excelluit: id quod Ciceronis nonnulla & Terentius inprimis poſteris teſtabuntur. Non mediocrem etiam à Studioſis gratiam promeruit fabellis Æſopicis, vario carminum genere expreſſis. Carmina ejus habentur *T. 1. Delit. Ital. pag. 920.* Vid. *Thuanus, l. 28. Ghilinus, vol. 2. pag. 100.*

FAES (Ivo) emiſit peculiarem librum de Jubilæis Pontificum Rom. Helmſt. Anno 1676. in 4.

FAETANUS (Matth.) verſibus nomen ſuum celebre reddidit. Vid. *T. 1. Del. Ital. pag. 944.*

FAGELLUS (Sim.) Villaticus, Bohemus, carmina exaravit, ceu videre eſt, *Tom. 3. Delit. Germ. pag. 113.*

FAGIUS (Paul.) natus eſt, An. 1504: obiit, An. 1550. Primò Iſnæ, deinde Argentorati Theologi munere functus eſt: inde in Angliam abiit, ubi etiam deceſſit. Corpus ejus poſt mortem effoſſum & in cineres redactum eſt. Tranſtulit multa ex lingua Hebraica in Latinam, ut פרקי אבות, i. e. capitula Patrum: Lexicon Chald. Eliæ Levitæ: ſententias morales Ben Siræ: Onkeli paraphraſin in quinq; libros Moſis, &c. Vid. *Jac. Verheiden in Elog. Theol. pag. 80.*

de FAGNANO (Lamb.) JCtus, poſtea pontifex factus & Honorius II. dictus eſt. Floruit, An. 1104.

FAGNANUS (Profp.) ſcripſit in 5. libros Decretalium 3. volumina, A. 1674. fol.

FAGUNDEZ (Steph.) Anno 1645. obiit. De Juſtitia & contractibus commentatus eſt, An. 1641. Fecit etiam apologiam pro ſuo tract. in quinq; præcepta S. matris eccleſiæ, ad quæſtionem, de lacticiniorum ovorumque eſu tempore quadrageſimæ, An. 1631. Vid. *Alegambe, pag. 427.*

FAHRENHORSTIUS (Chriſt.) JCtus, ſcripſit de Bancæruptoribus, An. 1625.

FAJANUS (Nicol.) quæſtionem, An mulier ad ſecunda vota tranſiens dicatur caſtè & honeſtè vivere, diſcuſſit.

FAJARDUS (Did.) Murcianus, condidit Tractatum de ſomniis utriusq; Teſtamenti. Vid. *Alegambe, pag. 91.*

FAJARDUS (Did. Ant.) Madritenſis, edidit allegationes fiſcales, An. 1671.

de la FAILLE (Joh. Carol.) Antv. natus eſt, An. 1597. Prodiit ejus tract. de centro gravitatis, An. 1632. Vid. *Alegambe, pag. 232.*

FAINUS, Cœlum eccleſiæ Brixianæ imprimi curavit.

FAJUS (Jac.) celebris seculi præteriti Scævola à quibusdam vocari solet. Videatur *Sammarthanus in Elog. pag. 165.*

FALCANDUS (Hugo) tempore Friderici Barbarossæ, An. 1156. claruit. Condidit historiam Siculam, quam primus Gervasius Tornacensis publici juris fecit. Vid. *Casp. Barthius ad 6. Theb. pag. 417. Zeillerus, part. 2. hist. pag. 54.*

FALCO, Beneventanus Chronologus, ab Antonio Caracciolo, An. 1626. in lucem editus est.

FALCO (Jacob.) Hisp. scripsit de circuli quadratura, An. 1589.

FALCO (Joh.) Magdeburgens. obiit Anno 1626. Vid. *Alegambe, pag. 238.*

FALCO (Jos.) Placentinus, An. 1592. floruit. Extat ejus Chronicon Carmeliticum. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 135.*

FALCONERIUS (Octav.) Anno 1676. obiit. Edidit Inscriptiones athleticas, Romæ, A. 1668: item, dissertationem de nummo Apameensi, Deucalionæi diluvii typum exhibente. Vid. *Chimentell. pag. 114.*

FALCONEUS (Aymarus) de exhilaratione animi, Anno 1541. commentatus est. Vid. *Linden, pag. 89.*

de FALCONIBUS (Æneas) Sabinensis, JCtus, scripsit de Legatis & Papæ reservatis. Extat *T. 15. Tract. tract.*

de FALCONIBUS (M. Ant.) Græcè doctus fuisse & multa Latinè vertisse traditur.

FALETUS (Hieronymus) vixit, Anno 1558. Scripsit de dignitate cœlibatus: item, de dignitate matrimonii: item, de bello Sicambrico, Venet. Anno 1557. Carmina ejus leguntur *Tom. 1. Delit. Ital. pag. 944.* Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 118.*

FALKENBURGIUS (Gerh.) Noviomagensis, Anno 1578. immatura morte extinctus est. Fuit Græcè doctissimus; id quod tum alia ejus monumenta, tum præcipuè Nonni Panopolitæ editio, ab ipso procurata, abunde testatur. Vid. *Thuanus, l. 60. Sweertius, pag. 279.*

FALLERUS (G.) edidit Indicem Breviarii Romani, Frib. An. 1663.

FALLOPIUS (Gabr.) Medicus & Philosophus, An. 1564. obiit. Composuit observationes & Institutiones anatomicas: item, opuscula tria de vulneribus: nec non librum de partibus similaribus corporis humani. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 67.*

FAMIANUS, de Alchymia nonnulla elaborasse legitur.

FANIANUS (Joh. Chrysipp.) tractavit de arte metallicæ metamorphoseos.

FANENSIS (Johannes) Picenus, obiit An. 1539. Edidit nonnulla contra *Lutherum. Waddingus in Scr. O. M. pag. 205.* vocat virum doctum & religiosum, in dicendo atq; scribendo acerrimum.

FANNIANUS (Joh. Marius) sex libros de bello Arriano, Mediol. An. 1604. publicari fecit.

FANNIUS (C.) A. U. C. 514. floruit. Struxit Historiam vel Annales. Eorum meminit *Cicero 1. de Legg. & l. 2. de Orat.* item, *ad Attic. 12, 5.* ubi etiam indicat, à *Bruto* fuisse in compendium redactos. Vid. *Glandorp. in O. R. pag. 334.*

FANNIUS (Cajus) diversus à priore, homo elegans & disertus, reliquit tres libros de iis, qui imperante Nerone aut occisi aut relegati erant. Vid. *Plinius in Epist. l. 5. epist. 5. ad Maximum.*

FANNIUS (Rhemnius) Arnobii discipulus, Grammaticus & Poëta, imperante Constantino Magno floruit. Exaravit elegans carmen de Medicinalibus, ad Lactantium. Ejusdem videtur esse liber, carmine hexametro structus, de Ponderibus & mensuris, qui vulgò *Prisciano* tribuitur. Confer *Vossium de Poët. Lat. pag. 54.* Vide, RHEMNIUS.

FANNIUS Palæmon, vixit tempore Claudii Imp. Vid. *Suet. de Gramm. cap. 23. Vossius de Poët. Lat. pag. 42.*

de FANO Fortunæ (Mart.) JCt. Tract. de probanda negativa: item, librum de homicidiis edi fecit. Vid. *Guido Panzirolus de JCt. 2, 40.*

FANOISIUS (Guido) de morbo epidemio, An. 1669. commentatus est.

de FANTIS (Ant.) edidit epitomen Scoti in sententias: item, Speculum rationale, Venet. An. 1504.

FANTONIUS (Phil.) scripsit de ratione reducendi annum ad legitimam formam & numerum, Florent. An. 1560.

FANTUCCIUS (Feder.) Bononiens. Anno 1541. floruit. Extant ejus Decisiones.

FANTUCCIUS (Joh.) JCtus, An. 1370. claruit. Composuit Casus & Consilia in Decreta.

FANTUCCIUS (Joh.) Medicus, A. 1604. floruit.

floruit. Egit de universi Orbis structura & partium ejus motu.

FANTUCCIUS (J. Bapt.) Medicus, Anno 1513. claruit. Reliquit quæstiones de Anima.

FANUTIUS (Thomas) Italus, emisit de comparationibus Poëtarum opusculum. *Floridus Sabinus, lect. subcis. 3, 4.* vocat garrulam corniculam, insigni quadam loquacitate omnes aniculas facilè vincentem.

FARA (Joh. Fr.) Sardus, JCtus, scripsit de essentia infantis. Videatur *Tomus 8. Tract. tract.* Item, de rebus Sardiniensium.

FARBÆUS (Thom.) Vellaunus, carmina elucubravit. Videatur *Tom. 1. Delit. Gall. pag. 897.*

FARBIUS (Anthimus) edidit opusculum Geometricum, Romæ, Anno 1659.

FARELLUS (Guil.) Delphinas, natus est, An. 1489: obiit, An. 1565. Ecclesiam Genevensem unà cum Vireto primus plantavit. A Genevensibus exactus Metim & tandem Novocomum concessit. Disputationem Bernæ habitam latinè edidit. Videatur *Jac. Verheiden, pag. 116.*

FARINACIUS (Prosp.) JCtus, natus est, A. 1544: obiit, A. 1619. Scripsit Praxin & Theoriam criminalem, Concilia, Decisiones & alia, quæ 13. voluminibus comprehenduntur. De eo ita *Thomasinus, in Elog. pag. 272.* Vir fuit peracris ingenii: verùm ita propensus ad fallendum & interpretationem in quamcunque partem, ut in ejus ore verum à falso minimè discerneretur. Nam & reos defendere & innoxios impetere & judicum acies tùm palam, tum scriptis obtundere corradendæ pecuniæ gratia minimè dubitasse fertur. Idem *Thomasinus* etiam luxui deditum fuisse memorat. Clemens IIX. de eo dicere solebat: Farina ista bona est, vel pollis potius: sed non saccus, cui ille includitur. Confer *Nicium Erythræum, part. 1. Pinacoth. pag. 238. Ghilinum, vol. 1. pag. 201.*

FARINATOR (Matth.) librum conscripsit 30. annorum labore, titulo, Lumen animæ. Vid. *Dietericus, part. 1. Ant. Bibl. pag. 127.*

FARINERIUS (Guil.) Aquitanus, Anno 1361. obiit. Libellum de mutuaritia negotiatione reliquit. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 152.*

FARNABIUS (Thom.) edidit Annotationes in Martialem & Juvenalem, Anno 1615.

FARNESIUS (Henr.) Leodic. JCtus, Anno 1614. obiit. Scripsit duas appendices ad Ambros. Calepinum: diphtheram Jovis: librum de perfecto Principe: epitomen orbis: Tr. de ostentis. Videatur *Swertius, pag. 327. Ghilinus, vol. 1. pag. 47.*

FASITELLUS (Honoratus) versiculis innotuit. Videatur *Tomus 1. Delit. Ital. pag. 952.*

FASOLIUS (Hieron.) Neapolitanus, Anno 1639. obiit, ætatis 72. Emisit tres Tomos in primam partem Thomæ, Lugd. An. 1623. Videatur *Alegambe, pag. 183.*

FASOLIUS (Joh.) JCtus, An. 1230. floruit. Confecit libellum de summariis cognitionibus. Videatur *Guido Pancirolus, in JCt. 7, 33.*

FASSARUS (Vinc.) Panormitanus, edidit trutinam Theologicam, fol. Anno 1666. Scripsit etiam de universo genere quantitatis. Videatur *Alegambe, pag. 443.*

FATLUS (Jul.) Neapol. An. 1596. obiit. Struxit librum de juvandis moribundis, cui *Mortorii* nomen indidit. Vid. *Alegambe, pag. 288.*

FAVALIUS (Bettinus) Bononiens. Anno 1339. floruit. Fecit lecturas in artem Notariæ.

de FAVARONIBUS (August.) An. 1443. obiit. Vid. *Bellarminus:* item, *Olearius in Abaco, pag. 57.*

FAUCHETUS (Claud.) egit de antiquitatibus Franciæ, An. 1610.

FAVENT (Thom.) condidit librum de modo & forma Parlamenti apud Westmonasterium.

FAVENTINUS (Bened. Vict.) edidit Practicam de curandis morbis, An. 1628.

FAVENTINUS (Leonell.) composuit libellum de morbis infantum. Claruit, An. 1553.

FAVENTINUS (Menghus) de omni genere febrium commentatus est, Anno 1526.

FAULHABERUS (Joh.) *Martino Schoockio* Algebraicus doctor dictus est. Struxit Speculum polytechnum Mathematicum

titum: item, Magiam cœlestem de Gog & Magog, An. 1612.

FAUNTEUS (Laur. Ant.) Lecestrensis Anglus, Anno 1591. obiit. Scripsit de Christi interris ecclesia: item, de Sanctorum invocatione. Videatur *Alegambe, pag. 294.*

FAUNUS (Luc.) Italus, An. 1540. Romæ antiquitates quinq; libris exposuit. Vid. *Hanckius, part. 2. de S. R. R. pag. 134.*

FAVOLIUS (Hugo) Middelburgensis, An. 1585. obiit. Expressit hodœporici Byzantini tres libros versu heroico, teste *Swertio, pag. 351.*

FAVONIUS Eulogius. Vide, EULOGIUS.

FAVORINUS, Philosophus. Vide, PHAVORINUS.

FAVORITUS (Aug.) carmina ad Alexandrum VII. Pontificem exaravit.

FAURE (Car.) Palæstram religiosam, Monachii, An. 1660. imprimi curavit.

FAUSIUS (Joh. Casp.) Aulæ Electoralis & Athenæi Heidelbergensis Medicus clarissimus, An. 1601. natus est. *Ez. Spanheimius, diss. 4. de Numism. pag. 293.* singularem in historia plantarum peritiam ei tribuit.

FAUST (Joh. Salentinus) à Stromberg, reliquit tract. de Criminibus, qui prodiit post obitum autoris, A. 1676. in 8.

FAUSTINUS, Diaconus, seculo IV. Anno Chr. 367. floruit. Condidit 7. libros contra Arrianos, ad Flacillam Imperatricem. Alii hoc opus *Gregorio Bætico* perperam tribuunt. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. Diss. pag. 313. Olearius, pag. 160.*

FAUSTINUS (Josippus) Brixianus, in Bellunensi civitate supra 34. annos bonas literas professus est, multaque ad posteritatis etiam institutionem elucubrasse dicitur. *Pierius Valer. de Inf. lit. pag. 54.* vocat hominem eruditione summa, & tam prælegendo, quam orando admirabilem.

FAUSTIUS (Joh.) composuit examen Theologiæ gentilis, quam docuit Aristoteles.

FAUSTIUS (Isaac) Doctor Theologiæ, edidit Irenen Sirenem, Anno 1663. Argentorati Theologiam docet.

FAUSTUS, Casinensis, An. C. 606. floruit. Exaravit vitam S. Mauri. Quidam eum S. Benedicti discipulum faciunt. Vid. *Sigebertus, in Catalogo, cap. 32.*

FAUSTUS, Rhegiensis, vel, Rejensis Episcopus, An. 480. vixit. Construxit 2. libros de Gratia & lib. arbitrio; quos Gennadius valdè commendat. Verùm *Fulgentius, Alcimus Avitus & alii* Fausto, tanquam Pelagiano, strenuè sese opposuerunt. Scripsit etiam librum de creaturis, quòd in illis nihil sit incorporeum, cui aliud scriptum *Claudianus Mamertus* opposuit. *Gelasius Papa* decreto scripta hujus Fausti damnasse dicitur. Videatur *Phil. Labbe, Tom. 1. Diss. pag. 314. Rivetus, Tom. 2. Oper. pag. 1145. Vossius in Hist. Pelag. 1, 8. Olearius in Abaco, pag. 160.*

FAUSTUS, Romanus, reliquit Glossarium. *Casp. Barthius* manuscriptum habuit, quemadmodum ipse fatetur ad *2. Theb. Papin. pag. 273.*

FAUSTUS (Barth.) emisit speculum Confessariorum, An. 1621.

FAUSTUS (Gerh.) disticha elaboravit in JCtos, Medicos, Historicos & Poëtas, An. 1546.

FAUSTUS (Laur.) An. 1588. floruit. Edidit anatomiam statuæ Danielis, Anno 1585.

FAUSTUS (Maximil.) scripsit Consilia pro ærario, An. 1641.

FAUSTUS (Pet.) epistolas publicavit, Anno 1527.

FAUSTUS (Pub.) de Virtutibus moralibus & intellectualibus commentatus est.

FAUSTUS (Reinh.) Principem Christianum Politicum, Herbip. An. 1667. edi curavit.

FAUTSCHIUS (Joh.) Nosomachiam de pugna morborum, Frib. Anno 1619. contexuit.

de la FAYE (Abr.) condidit 2. libros Horarum subcisivarum.

FAYN (Alex.) Savonensis, collegit exempla virtutum & vitiorum, Tomis duobus. Vid. *Alegambe, pag. 12.*

FAYON (Joh.) Sanfloranus Gallus, Anno 1625. claruit. Struxit Panegyricum de capta Rupella. Vid. *Alegambe, pag. 239.*

FAYUS (Ant.) Dunensis, An. 1616. obiit. Extat ejus comment. in Ecclesiasten: item, in epistolam ad Romanos.

FAZELLUS (Hieron.) Siculus, edidit Sermones quadragesimales, Panormi, An. 1585.

FAZELLUS (Thomas) Siculus. Vide, FACELLUS.

FEATLÆUS (Dan.) composuit Vertumnum Romanum.

le FEBURE (Rob.) Duacensis, An. 1582. floruit. Extant ejus carmina.

FECHNERUS (Joh.) Silesius, edidit Elysiam silvam vel delitias Silesiæ inferioris, Bregæ, An. 1675: item, Poëma de laudibus montis gigantei Silesiorum.

FECHTIUS (Joh.) de ecclesia Judaica, An. 1671. nonnulla meditatus est. Scripsit etiam noctes Christianas, Anno 1677.

FEDERER (Joh. Jac.) brevem methodum Ungaricæ febris curandæ, Anno 1624. evulgavit.

de FEDERICIS (Hieron.) JCtus, collegit 62. resolutiones criminales; Anno 1616. fol.

FEDERUS (Georg.) Altenweidensis Suevus, An. 1591. vixit. Vid. *Alegambe, pag. 155.*

FEGUERNEKINUS (Isaac L.) Hungarus, composuit Enchiridion Locorum Communium Theologicorum ordine alphabetico, An. 1586.

FEHLAVIUS (Georg.) Dantiscanus Theologus, scripsit de statu & ritibus ecclesiæ Græcæ, Anno 1668. in 4.

FEHR (J. M.) librum reliquit de Scorzonera & absinthio, An. 1666.

FEIND (Barth.) edidit antisophisticam, An. 1667.

FEIERABEND (Steph.) struxit poëmata.

à FELDEN (Joh.) JCtus, *Hugonis Grotii* Tract. de J. B. & P. notis exornavit doctissimis, An. 1663. Laudatur ab *Henelio, in Discursu de legati delinquentis judice competente, pag. 12.* Videatur *Placcius, pag. 57.*

FELICIANUS (Fr.) Anno 1602. Veronæ Arithmeticam & Geometriam edi curavit.

FELICIANUS (Joh. Bernh.) Venetus, An. 1545. claruit. Multa ex Græco in Latinum vertit, eoq; nomine plures sibi demeruit. Inter alia Oecumenii comm. in Acta Apost. latina civitate donavit. Aristotelis quoq; Ethica cum interpretibus, *Eustratio, Michaële Ephesio & Aspasio*, transtulit. His adde *Porphyrium* περὶ Ἀποχῆς.

FELICIUS (Const.) historiam conjurationis Catilinariæ, Basil. An. 1564. promulgavit. Vid. *Mart. Hanckius, part. 2. de S. R. R. pag. 121.*

FELICIUS (Felix) Montopolitanus Sabinus, edidit Onomasticum Romanum, An. 1628. Vid. *Alegambe, pag. 108.*

FELICIUS (Hector) JCtus, tractavit de communione, lucro, & damno, Anno 1606.

FELINUS (Aretius) in Psalmos tribus Tomis commentatus est. Est autem hic Felinus idem, qui *Bucerus*; qua de re *Crowæus, pag. 66.*

FELINUS Sandæus, Ferrariensis, celebris JCtus, An. 1503. obiit. Scripsit in libros Decretalium: item, Tractatum de Jure Patronatus. Vid. *Gu. Pancirolus, in JCt. 5, 42.*

FELISIUS (Matthias) Zelandus, A. 1576. obiit. Composuit elucidationem Decalogi. Vid. *Waddingus in Script. Ordin. Min. pag. 255.*

FELIX (Franc.) Madritensis, Anno 1642. innotuit. Edidit 2. Tomos Disputationum Complutensium Theologicarum. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 115.*

FELIX (Simon) Monachiensis, An. 1625. vixit. Stilum contra *Jac. Reibingum* stringere ausus est. Videatur *Alegambe, pag. 422.*

FELIX, Crolandiensis Anglus, An. 730. claruit. Vitam Guthlaci in literas redegit.

FELL (Joh.) Oxoniensis Episcopus, fecit Notas in Nemesium de natura hominis, Anno 1674: item, notas in Clementis Rom. epistolam ad Corinthios, An. 1670. Promittit etiam editionem Josephi.

FELLERUS (L. Joach.) Cygneus, Professor Poëseos & Bibliothecarius Univers. Lipsiensis, h. t. claret. Habuit orationem de Bibliotheca, An. 1676.

FELSERUS (Arrig.) JCtus, edidit decisionem causæ novæ, An. 1623.

FELSTINENSIS (Sebast.) texuit libellum de cantu Gregoriano, teste *Starovolscio, pag. 76.*

FELTMANN (Gerh.) JCtus, de titulis honorum, Anno 1672. de Jure in re & ad rem, An. 1666. de cadavere inspiciendo, Anno 1673. item, de Jure Georgico, An. 1677. commentatus est.

FELTRIUS (Jul.) scripsit de sensu composito & diviso, Neapol. An. 1526.

FELTRIUS (Pet.) condidit lectiones & quæstiones in Metaphysicam Aristotelis, Anno eodem.

FELWINGERUS (Joh. Paulus) Norimbergensis, natus est, An. 1606. Altdorfii Logicam & Politicam docet. Edidit multa tum in Philosophicis, tù in Theologicis. In *Philosophicis* extant tres ejus partes disputationum Politicarum: Methodus disputandi: Tract. de Palæstra rationis sive doctrina modalium: Disputationes Metaphysicæ, &c. In *Theologicis*, Speculi veritatis expolitio: Disceptatio de ratione in Theologia contra *Florianum Crusium*: Examen methodi Augustinianæ, contra *Walenburchios*: Defensio Divinitatis Christi: Dissertatio de analogia fidei: Examen disquisitionis, An & quomodo Evangelici Pontificios & nominatim *Valeriani Magni* de credendi regula judicium solidè refutare queant: Refutatio *AntiCichovii*: Defensio Incarnationis Jesu Christi contra *Valent. Baumgart*: Discussio Collationis religionis Evangel. cum religione Photinianorum, contra eundem: Refutatio epistolæ ejusdem. Plurima adhuc habet ad prelum parata, quæ tantùm typographum desiderant.

FENDIUS (Melch.) Medicinæ Doctor, An. 1564. obiit Witebergæ.

FENDIUS (Tob.) collegit monumenta sepulcralia, An. 1574. fol.

FENESTELLA Martialis citatur à *Fulgentio*.

FENESTELLA (Lucius) teste *S. Hieronymo*, mortuus est septuagenarius, An. sexto Tiberii Cæsaris. Reliquit Annales. Allegatur sæpè *à Plinio, Agellio, Nonio & aliis. Lactantius de falf. rel. 1, 6.* diligentissimum scriptorem nuncupat. Conf. *Zeiller. part. 3. hist. p. 80.* Extat hodie sub *Fenestellæ* nomine liber de magistratibus Romanis, sed falsò. Nam verum ejus authorem doctiores *Andr. Dominicum Floccum*, Florentinum, esse pronunciant. Vide, FLOCCUS.

FENNERUS (Dudleus) compos. Theologiam sacram, An. 1586.

FENNERUS (Wilh.) emisit Theologiam Practicam.

FENOTTA (Joh. Ant.) scripsit apologiam adv. *Joseph. Quercetanum* pro *Jac. Aubertilibello*, contra Chymicos edito, Anno 1579.

de FERABRICH (Rich.) reliquit Consequentias cum annotat. *Caietani*, Venetiis, A. 1512.

FERALDUS (Joh.) Cenomanus, de juribus & privilegiis regni Franc. commentatus est. Extat *Tomo 16. Tractatus tract.*

FERALLUS (Joh.) Hibernus, gesta Edmundi Geraldini, equitis aurati, carmine elegiaco descripsit. Vid. *Waddingus, in Scr. O. M. pag. 205.*

FERAMUSCA (Scipio) An. 1640. claruit. Johannes *Imperialis in Muséo, pag. 210.* insigne elogium ei tribuit.

FERAVANTIUS (Valer.) Medicus, An. 1571. floruit. De hoc scholares Bononienses dicere solebant:

An quòd habes, Valeri, longos valitura per annos
Munera, conveniens hinc tibi nomen habes?

FERCHIUS (Matth.) Veglensis, Anno 1650. vixit. Scripsit de ortu Istri vel Danubii, An. 1632. Patav item, de fabulis Palæstini stagni. Vid. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 253.*

FERDINANDEZ (Casp.) Lusitanus, duodecim Tomos concionum reliquisse traditur. Vid. *Alegambe, pag. 149.*

FERDINANDEZ (Joh.) Cordubensis, A. 1567. obiit. In Japonia fidem Christianam annunciavit. Composuit Grammaticam Japonicam cum dictionario. Vid. *Alegambe, pag. 240.*

FERDINANDEZ (Tellius) in constitutiones Taurinas, An. 1566. commentatus est.

FERDINANDUS (Casp.) Toletanus, An. 1575. decessit. De statu & officio Cardinalium scribere aggressus est. Vid. *Alegambe, pag. 149.*

FERDINANDUS (Epiphanius) Messapiensis, collegit centum historias seu casus medicos, An. 1621; item, Theoremata medica & philosophica, Venet. An. 1611. Vid. *Linden, pag. 165.*

FERDINANDUS (Joh.) Toletanus, Anno 1595. obiit. Condidit thesaurū Scripturarum divinarum juxta Patrum sententias, in quo ordine alphabetico parabolæ, metaphoræ, phrases, & difficiliora totius Scripturæ loca declarantur, Tomis tribus, Methymnæ. Vid. *Alegambe, pag. 239.*

FERDINANDUS (Wilh.) composuit Manuale Politicum Christianum.

FERGIUS (Henr.) scripsit de Theologia Platonis, An. 1664.

FERGUSON (Joh. Jac.) emisit Labyrinthum Algebræ, Hagæ, An. 1667. in 4.

FERINARIUS (Joh.) descripsit vitam & obitum *Joach. Curei*, An. 1601.

FERIUS (Johannes) commentariis illustravit S. Matthæum, An. 1559.

FERMATUS, celebris JCtus, An. 1665. obiit. In omnibus matheseos partibus, cumprimis autem in numerorum scientia inq; Geometria excelluit. Scripsit de Maximis & Minimis: Tractatum de contactibus sphæricis: observationes in Athenæum: item, in Theonem Smyrnæum, &c. Vid. *Hedovillius, part. 1. Ephem. pag. 59.*

FERMOSINUS (Nic. Rodriq.) tractavit de Legibus ecclesiasticis, An. 1672.

FERNANDES (Alf.) Placentinus, composuit concertationem Prædicatoriam pro ecclesia catholica contra Hæreticos, Gentiles, Judæos, Muhammedanos, An. 1615. Vid. *Thomasius, de Plagio, §. 428.*

FERNANDEZ (Ant.) Lusitanus, in lucem protulit examen Theologiæ moralis, Anno 1616. Videatur *Alegambe, pag. 38. 39.*

FERNANDEZ (Franc.) scripsit historiam plantarum, animalium & mineralium Mexicanarum, Romæ, An. 1651.

FERNANDEZ (Fr. Matth.) commentari cœpit in 4. libros meteororum Aristotelis, An. 1643. fol.

FERNANDIUS (Ant.) Conimbricensis, struxit Tract. de Visionibus veteris Testamenti, An. 1617. fol. Videatur *Alegambe, pag. 39.*

FERNANDIUS (Benedictus) Borbensis, Lusitanus, Anno 1630. vivos deseruit. Tres Tomos comm. in Genesin exaravit, qui aliquoties excusi sunt. Videatur *Alegambe, pag. 58.*

FERNANDIUS (Fr.) Lusitanus, An. 1602. periit. Edidit lingua Bengalanâ Tract. quo catholicæ fidei capita continentur. Vid. *Alegambe, pag. 121.*

FERNANDIUS (Rod.) texuit dictionarium ecclesiasticum, quod à *Eust. Moro Cervanteo* locupletatum in lucem prodiit Compluti, An. 1572. fol.

FERNANDUS (Bereng.) JCtus, scripsit in Leg. Pacta conventa, ff. de contrahend. emt. Lugd. An. 1617.

FERNANDUS (Carol.) Brugensis, Anno 1496. obiit. Oculis captus fuit; nihilominus tamen tantos progressus fecit, ut orator, poeta, Philosophus & Theologus evaderet. Composuit 2. libros de animæ tranquillitate: item, elegias de contemtu mundi, &c. Vid. *Sweertius, pag. 167. Olearius in Abaco, p. 200.*

FERNANDUS (Joh.) Brugens. vixit, Anno 1494. Expressit carmine horas crucis & compassionis B. Virginis, teste *Swertio.*

FERNELIUS (Joh.) Ambianus, Medicus, An. 1558. obiit. De universa medicina commentatus est. Vid. *Thuanus, l. 21. Imperialis, pag. 72. Ghilinus, vol. 1. pag. 82.*

FEROX (Tit. Aul.) JCtus, Trajano imperante, floruit. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. 1, 37.*

FERRAN (Jac.) Hisp. Anno 1621. obiit. Extat ejus Tract. de repudio synagogæ & ecclesiæ cum Christo connubio. Vid. *Alegambe, pag. 196.*

FERRANDUS (Consalv.) Owiensis, scripsit de ligno Guaiacano: item, de ligno sancto.

FERRANDUS (Fulgent.) Carthaginensis Diaconus, An. C. 504. floruit. Struxit paræneticum, qualis religiosus esse debeat in actibus militaribus: item, epistolas. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. de S. E. pag. 318. Olearius, pag. 161.*

FERRANDUS (Joh.) disquisitionem reliquiariam, An. 1647. adornavit.

FERRANT (Lud.) edidit Hippocratis Coaca præsagia, Paris. An. 1657.

FERRARA (Gabr.) collegit silvam Chirurgiæ, Anno 1644.

del FERRARA (Hieron.) triumphum crucis, An. 1524. imprimi fecit.

FERRARIENSIS (Barth.) scripsit de Christo abscondito, Venet. An. 1556.

FERRARIENSIS (Francisc.) An. 1528. obiit. Commentarium fecit in Summam Thomæ Aquinatis contra Gentes. Exaravit etiam vitam S. Osannæ Mantuanæ sex libris. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 104.*

FERRARIENSIS (J. Petr.) Papiensis, An. 1400. claruit. Vulgò præstantissimus Juris practicus appellari solet. Requit Practicam Papiensem. Vid. *Panzirolus in JCt. 2, 75.*

de FERRARIIS (Alb.) librum de horis canonicis contexuit.

FERRARIUS (Ambros.) Mediolanensis, vir Græcè doctus, Anno 1552. claruit.

Origenis commentarios in Johannem Latinos fecit.

FERRARIUS (Bapt.) Anno 1494. floruit. Condidit librum de ruina Imperii Romani: Chronicon Ferrariensium: sermonum libros tres: epigrammata vario genere metri. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 27.*

FERRARIUS (Bernhardinus) scr. Comm de usitatis in Ecclesia epistolis.

FERRARIUS (Franc. Bernh.) reliquit Athenas Mediolanenses: librum de funere Christiano: de artificiosa manuum loquela: de annulis: de acclamationibus, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 66.*

FERRARIUS (Franc.) Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 131.*

FERRARIUS (Greg.) Ligur, Anno 1638. floruit. Physicam duobus Tomis complexus est. Videatur *Alegambe, pag. 164.*

FERRARIUS (Guil.) composuit 2. libros de Bello Batavico, An. 1672.

FERRARIUS (Hier.) Corrigiensis, Anno 1542. obiit. Scr. commentationes in Philippicas Cic.

FERRARIUS (Jac.) struxit Ideam Theriacæ, Venet. An. 1601.

FERRARIUS (Johannes) Hessus, JCtus An. 1558. obiit. Vulgavit comment. in Institutiones Juris: item, in regulas Juris. Scripsit etiam de rep. bene instituenda.

FERRARIUS (Joh. Alex.) edidit Euclidem Catholicum sive demonstrationem Romanæ fidei.

FERRARIUS (Joh. Bapt.) Senensis, Anno 1630. claruit. Romæ S. Linguam professus est. Composuit librum de malorum aureorum cultura, Romæ, A. 1646. item, de florum cultura, A. 1633. Extat ejusdem Nomenclator Syriacus. Vid. *Alegambe, pag. 223.*

FERRARIUS (Joh. Matth.) Anno 1460. obiit. Reliquit Practicam & Consilia Medica. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 148.*

FERRARIUS (Lud.) Mathematicus, Anno 1665. floruit.

FERRARIUS (Marcus) de Trinitate commentatus est, Venet. A. 1658. fol.

FERRARIUS (Octavianus) Mediolanensis, Anno 1586. obiit. Tractavit de sermonibus exotericis: de encyclopædia: de origine Romanorum. Vid. *Thuanus, l. 84. Barth. in Claud. pag. 1325. Ghilinus, vol. 2. pag. 204.*

FERRARIUS (Octavius) Mediolanensis, natus est, Anno 1600. Patavii literas humaniores magna cum laude professus est. Vivit adhuc in magna nominis celebritate. Scripsit Tract. de re vestiaria: de lucernis sepulcralibus: de literatorum fato: septem libros inscriptionum: quinq; libros Electorum: notas in Plinium: octo libros historiarum sui temporis, &c. Eustathii quoq; comm. ad Odysseam Homeri latinitate donasse fertur. Scripta ejus avidè desiderantur à quamplurimis. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 180. Hanck. part. 2. de S. R. R. pag. 158. Greg. Letus, in Ital. regn. pag. 215.*

FERRARIUS (Omnibonus) condidit 3. libros de regulis Medicinæ, Anno 1573: item, 4. libros de arte medica infantum.

FERRARIUS (Phil.) Alexandrinus, Anno 1626. obiit. Construxit Lexicon Geographicum: item, novam Theologiam in martyrologium Romanum; catalogum Sanctorum Italiæ; additiones ad Ambrosium Calepinum: topographiam poëticam, &c. teste *Ghilino, vol. 1. pag. 53.* Vide, BAUTRAND.

FERRARIUS (Seraph.) Bergomas, natus est, Anno 1538: obiit, Anno 1599. Edidit 3. Tomos commentar. in Cant. Cantic. item, 2. libros de custodia Angelorum.

FERRARIUS (Vincent.) Valentinus, Monachus ord. prædicat. An. 1418. obiit, & à Calixto III. inter Sanctos relatus est. Confecit 3 Tomos concionum in Dominicas & Festa, quæ prodierunt, An. 1675 item, Tubam extremi judicii.

FERRAROTTUS (Vincent.) de Inimicitiis commentatus est, Venet. Anno 1595.

FERRATIUS (Thomas) JCt. exaravit Tr. Cautelarum, An. 1582. fol.

FERRER (Joseph.) edidit Pharum Evangelicam, Lugd. An. 1661. fol.

FERRERIUS (Arnold.) JCtus, concilio Tridentino interfuit. Vid. *Tollius de Infel. Litt pag. 73.*

FERRERIUS (Auger.) Tolosanus, Medicus, Anno 1588. decessit. *Julius Cæsar Scaliger* præclarè de eo sentiebat nec facilè quicquam eo inconsulto inchoabat. In *Bodinum* acrius, quam literatos decebat, stilum

exeruisse dicitur. Condidit 2. libros de Pudendagra. Vid. *Thuanus*, *l. 89*, *Sammarthanus*, *pag. 157*.

FERRERIUS (Jerem.) Gallus, An. 1625. obiit. De Antichristo & ejus notis scripsisse memoratur.

FERRERIUS (Joh.) Pedemontanus, scripsit de Cometæ significatione, contra omnium Theologorum vanitatem, Anno 1540.

FERRERIUS (Vincent.) Anno 1419. obiit. Scripta ejus *Ph. Labbe Tomo 2. Dissertat. de Scr. Eccles. pag. 483.* enumerat. Confer *Olearium in Abaco*, *pag. 466*.

FERRETTUS (Æmil.) natus est, Anno 1489: obiit, Anno 1552. Struxit librum, titulo, de signo & ratione: & alterum, Bartoli Everriculum nuncupatum, in quo ejus errores detegit: notas in Instituta: volumen opinionum: Responsa, &c. Opera ejus omnia prodierunt, Anno 1598. Videatur *Guido Panzirolus*, in *JCt. lib. 2. cap. 167*.

FERRETTUS (Joh. Bapt.) edidit Musas Lapidarias, Veronæ, Anno 1672. fol.

FERRETTUS (Jul.) Ravennas, scripsit de re & disciplina militari, Venet. Anno 1575. fol. item, de re & jure navali, Anno 1579.

FERRETUS (J. P.) reliquit tres decades rerum Ravennatum, sive de Eparchatu.

FERRETUS, Vicentinus, carmine heroico gesta Scaligeri Canis celebravit. Vid. *Zeiller. part. 3. de Hist. pag. 81.*

FERRIOLUS (Balth. Ant.) fabricavit Armamentarium Physico-Anti-pesticum, An. 1666.

FERRIUS (Alf.) Neapolit. composuit 3. libros de vulneribus sclopetorum, Anno 1553.

FERRIUS (Marcus) elucidationes in Thomam Aquinatem, Venet. An. 1656. fol. edi curavit.

FERRIUS (Paulus) emisit specimen orthodoxi Scholastici, An. 1616.

FERRONUS (Arnold.) Burdigalensis, JCtus, An. 1562. obiit. Patrias leges doctissimis scriptis illustravit, & historiam Gallicam post Paulum Æmilium usq; ad excessum Francisci I. persecutus est. *Jul. Cæs. Scaliger* ipsi *Attici* nomen tribuit. Vid. *Thuanus l. 35.*

FERRUS (Don. Ant.) condidit Enchiridion de Podagra, An. 1584.

FERRUS (Mich.) scripsit de differentia & concordia utriusq; fori, An. 1657.

FERRUS (Mich.) Bononiensis An. 1496. floruit. Erat summus Algebraicus. Vid. *Bumaldus*, *pag. 210*.

FERSIUS (Joh.) Uratislav. composuit Tractatum de Præfectura S. Palatii, Anno 1611.

FERUS (Joh.) Moguntinus, Theologus, tempore Caroli V. floruit. Reliquit Postillam, Comm. in Biblia, &c. Contra eum scripsit *Dominicus Sotus*: at *Mich. Medina* Apologeticum edidit & Feri causam defendendam suscepit. *Salmeronem* ex fontibus Feri arcolas suas ita irrigasse, ut pagellas integras in Comm. suos ex eo transtulerit, *Gerbardus* alicubi affirmat. Vid. *Quenst. pag. 245. Olearius in Abaco*, *pag. 252*.

FESCHIUS (Remigius) JCtus, natus est An. 1595. Basileæ jura docuit. Musæum Feschianum, in quo plurima antiquitatis monumenta servantur, ibidem instituit. Videatur *Hofm. in Lex. Univers. part. 1. pag. 642*.

FESCHIUS (Seb.) Tr. de Insignibus exaravit.

FESSELIUS (Dan.) scripsit 2. Tomos Adversariorum sacrorum, Anno 1650. & 1658. in 4.

FESTASIUS (Nicol.) Mutinensis, JCtus, tractavit de æstimio & collectis. Extat *T. 12. Tract. tract.*

FESTUS Pompejus, celebris Grammaticus, Verrium Flaccum de verborum significatione in compendium redegit. Idem postea Festo *Paulus Diaconus* fecit, qui plane Verrium eviravit. *Joseph. Scaliger* tale de Festo judicium tulit: Festo scriptorem utiliorem lingua latina non habuit.

FETTERUS (Mich.) collegit e Curtio politicas observationes, An. 1668.

FETZERUS (Jacobus) Norimb. JCtus, edidit exercitationes Justinianeas.

FEUARDENTIUS (Franc.) Gallus, natus est, Anno 1541. In Ruth, Esther, Jonam, epistolas Jacobi, Petri & Judæ commentatus est. Reliquit etiam Theomachiam Calvinisticam. *Dalleus de pœna & Satisf. pag. 462.* scribit: Feuardentius, homo nomine suo dignissimus, quem cœci irarum, odiorum ac furi-

furiarum ignes sic exagitabant, ut raro apud se esset. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 115.*

FEUARDENTIUS (Franc.) junior, prioris ex sorore nepos, A.1631. peste periit. Edidit fidei controversias, contra Calvinistas. Vid. *Waddingus l. c. pag. 118.*

FEUERBORNIUS (Justus) Hervordiensis, natus est, A. 1587.: obiit, A. 1656. Emisit AntiOstorodum: tractatum de peccato in Sp. Sanctum, &c. Vid. *Spizelius in Templo Honor. pag. 211.*

à FEUERSHAM (Haymo) Anglus, An. 1244. obiit. Ob virtutum merita, ut ajunt, Speculum honestatis nuncupatus est. Scripsit de missæ ceremoniis. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 162.*

FEUGUERÆUS (Guilh.) Anno 1613. obiit. Tractavit de ecclesiæ perpetuitate & notis. Idem *Marlorati* thesauro Loc. Comm. ultimam manum imposuit. Videatur *Meursius in Athenis Batav. pag. 250.*

FEVINUS (Rob.) Ambianus, reliquit Tract. de abusu medicinæ coërcendo, Paris. An. 1574.

FEURETUS (Car.) composuit Dialogum de claris fori Burgundici oratoribus, An. 1654.

FEYNEUS (Fr.) Medicinam Practicam, in 4. libros divisam, Anno 1650. publicavit.

FEZASUS (Philib.) Avenionensis, Theologus in universitate Aquisextiensi, de mysterio Incarnationis, An. 1641. commentatus est.

FIÆRA (Bapt.) Vide, FIERA.

FIBIGIUS (Gothofr.) JCtus Jenensis, edidit Electa Juris publici Romano-Germanici, An. 1663.

FICHARDUS (Joh.) JCtus, natus est, An. 1511: obiit, An. 1581. annum agens septuagesimum. Collegit vitas JCtorum ab Irnerio usq; ad Zasium: indices duos omnium scriptorum in jure tam Pontificio, quam civili. Vid. *G. Panzirolus in JCt. l. 2. c. 184.*

FICHETUS (Alex.) Jes. Sabaudus, Anno 1630. claruit. Composuit methodum arcanam omnium studiorum, & Bibliothecam scientiarum. Vid. *Alegambe, pag. 12.*

FICHLAU (Joh.) scripsit de sanct. Trinitate & fide catholica, Regiomonti, Anno 1655. item, de Imperio, Anno 1651.

FICINUS (Marsilius) Florentinus, natus est, Anno 1433: obiit, Anno 1499. Magnus omnino vir erat & de Philosophia Platonica optimè meritus. Reliquit librum de Sole & Lumine: Epistolas, in quibus de Platonicis quæstionibus disputat: & Apologiam, in qua de astrologia medicinæ jungenda agitur. Opera ejus duobus Tomis sunt excusa, Basileæ, Anno 1561. *Jovius in Elog. numero 43.* tradit, eum fuisse pusillo admodum corpore, ut vix semihominem æquaret, spiritus insitati. Memorabile est, quod *Balth. Bonifacius l. 15. hist. Ludicr. cap. 5.* refert. Marsilius Ficinus (inquit) animorum immortalitatis acerrimus defensor erat, quam tum vivus asseruit, tum mortuus etiam demonstravit. Cum enim inter ipsum & *Mich. Mercatum* arcta esset necessitudo studiorum consuetudine, pacti sunt aliquando, utercunq; ex hac vita prior decederet, ut alterum, si liceret, de alterius vitæ statu redderet certiorem. Interlapso autem haud brevis temporis spatio, summo mane, dum Michaël philosophicis speculationibus invigilaret, currentis equitis obiterq; ostium pulsantis vocem audivit, clamantisq;: *ò Michaël, Michaël, vera, vera sunt illa!* Agnita voce, fenestram aperiens prætervectum Marsilium candidatum prospexit: neq; ita multò post nunciatum est ei, Ficinum illa ipsa hora mortuum esse. Confer *Baronium, T. 5. Annal. pag. 411. Epitaphium* ejus tale legitur: Hic situs est Marsilius, Sophiæ pater, Platonicum qui dogma culpa temporum situ obrutum illustrans & Atticum decus servans Latio dedit, fores primus sacras divino aperiens mentis actus numine. *Leonhardus Lessius* male eum inter magos referre ausus est, teste *Dieterico, part. 1. Antiq. Bibl. pag. 119.* Videatur *Ph. Labbe T. 1. Diss. de Sc. Eccl. pag. 55. Pignorius*, in *Epist. pag. 101.*

FICKLERUS (Johan. Bapt.) Theologiam Juridicam, Anno 1575. item, Tractatum de Jure magistratuum typis tradidit.

FIDANSA (Eustach.) reliquit 4. libros auctoritatum Sacræ Scripturæ, Colon. Anno 1542.

FIDATUS (Joh. Bernh.) Italus, edidit Tabulam sinuum, An. 1636. Vid. *Alegambe*, *pag. 228*.

de S. FIDE (Hieronymus) scripsit Hebræomastigem. Vide, HIERONYMUS.

FIDELIS (Bened.) struxit paradisum Sanctorum, An. 1660.

FIDELIS (Fortun.) Medicinæ patrocinium, Panormi, Anno 1598. suscepit.

FIDELIS (Lud.) Nervius, septem libros de opificio sex dierum, Anno 1556. conscripsit.

FIDELISSIMUS (Raynerus) Pistoriensis, Enchiridion Pharmaceuticum emisit, Anno 1617.

FIDLERUS (Felix) Borussus, poëta, An. 1553. obiit. Extant ejus carmina de fluminibus Germaniæ. Confer *T. 3. Del. Germ. pag. 114*.

FIDLERUS (Joh.) epistolam Pauli ad Galatas carmine expressit.

FIDLERUS (Valent.) carmina condidit.

FIEGER (Ang.) legationem Germ. ad pacifici Regis magnam Matrem, Col. An. 1648. adornavit.

FIELCHIUS (Olaus) Danus, Gratulationem pro Hafnia à pestilentia liberata, Anno 1655. composuit.

FIENUS (Joh.) Antv. A. 1585. obiit. De Flatibus commentatus est. Vid. *Sweertius*, *pag. 423*.

FIENUS (Thomas) Antverp. natus est, Anno 1567: obiit, An. 1631. Scripsit de cauteriis, de cometa, de viribus imaginationis, de formatione fœtus, &c. Videatur *Vernulæus in Acad. Lovan. pag. 304*.

FIERA (Bapt.) Mantuanus, lucem hausit, Anno 1469: obiit, Anno 1538. *Epitaphium* ipse sibi fecit, tale scilicet: Baptistæ Fieræ, futuro, qui fuit, & propriis hic sub ædibus, quod curavit, tumulando, nemo invideat quietem, solus vult esse. Antagonista fuit *P. Pomponatii*, contra quem Animarum immortalitatem asseruit. Reliquit carmina: item, Cænam, in quam *Carolus Avantius* commentatus est. Extant & ejus 4. libri historiæ Evangelicæ. Vid. *Reinesius, ad Daumium*, *pag. 191*.

FIGHERA (Casp.) exaravit Colloquium Sponsi cœlestis cum anima, Ingolst. Anno 1663.

FIGRELIUS (Emund.) Suecus, librum edidit eruditum & elegantem de statuis Romanorum, An. 1656. in 8.

de FIGUEIRO (Pet.) Lusitanus, in Jeremiæ threnos, A. 1596: item, in 12. Prophetas minores commentatus est.

FIGUEROA (Felicianus) Xerecensis Hispanus, Anno 1640. claruit. Latinè, Græcè & Hebraicè doctus esse prædicatur. Vid. *Alegambe*, *pag. 108*.

à FIGUEROA (Garcias) Philippi III. Hisp. R. legatus ad X:i Abbas, Persarum R. A. 1614. claruit. Construxit Breviarium Hispanicæ historiæ.

FIGUEROA (Pet.) publicavit aureas enarrationes in Terentii Andriam & Eunuchum, Valentiæ, An. 1569.

FIGULUS (Bened.) texuit Rosarium Olympiacum, An. 1608.

FIGULUS (Carolus) scripsit Ichthyologiam, An. 1540.

FIGULUS (Nigidius) fuit vetus Grammaticus & Mathematicus. Vide, NIGIDIUS.

FILARGI (Pet.) Bononiens. Anno 1400. floruit. Vulgò *Doctor Refulgens* dici solet. Papa factus, Alexander V. salutatus est. Reliquit commentarium in in 4. libros Sententiarum, teste *Bumaldo*.

FILATRE (Guil.) Anno 1464. obiit. Edidit duos libros de aureo vellere, teste *Sweertio*, *pag. 307*.

FILCHIUS (Ben.) Anglus, Anno 1610. obiit. Initio Puritanus erat: inde ad Pontificios transiit. Condidit Tract. de voluntate DEI: item, equitem Christianum. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 53*.

FILESACUS (Joh.) Paris. An. 1612. clar. Composuit libros sub justæ uxoris titulo. Ejus opera prodierunt, An. 1614. Vid. *Saussay*, *pag. 227*.

FILHOLIUS (Gilb.) Nealphæ veteris in Gallia Abbas, vixit Anno 1560. Historiam Regum Hebræorum latino carmine describere aggressus est. Prodiit cum notis & observationib. *Æg. Grobini*, Paris. An 1587.

FILITZKIUS (Joh.) Hungarus, poëta, A. 1605. claruit. Fecit carmina Græca & Latina. Ea una cum aliis Hungarorum carminibus *J. Ph. Pareus* An. 1610. edidit. Videatur *Joh. Pet. Lotichius*, *part. 4. B. P. pag. 142*.

FILLIUCCIUS (Franc.) duos Tomos moralium quæstionum, An. 1623. edi curavit.

FILLIUCCIUS (Vincent.) Senensis, An. 1622. obiit. Emisit Synopsin universæ Theologiæ, Herbipol. An. 1626. Vid. *Alegambe, pag. 443.*

à FINA (Joh. Don.) JCtus, ad Tit. de diversis Regulis juris antiqui commentatus est.

FINARDUS (Barth.) Bergomas, exaravit Herculem in Cerberum, i. e. ecclesiam Catholic. Romanam contra Calvin. & Luth. item, librum de Invidia parvi habenda, teste *Donato Calvo, in Bergomatibus, part. 2. pag. 16.*

FINCELIUS (Jobus) Vinariensis, Medicus An. 1560. claruit. Scripsit de Prodigiis. Carmina ejus occurrunt *Tomo 3. Delit. Germ. pag. 153.* Vid. *Hadr. Bejerus*, in *Rect. Jenens. pag. 968*

FINCKELIUS (Joh. Vinc.) edidit Enchiridion Dogmatico-Hermeticum, A. 1618.

FINCKELTHAUSIUS (Laur.) Lipf. Jctus, vixit, An. 1598. Erat Syndicus Lubecensis. Versibus scribendis operam dedit. Vid. *T. 3. Delit. Germ. pag. 157.* Reliquit etiam Panegyricum de Laurentio Martyre.

FINCKELTHAUSIUS (Sigism.) scripsit de Jure Patronatus ecclesiast. An. 1639. item, controversias feudales.

FINCKELTHAUSIUS (Wolfg.) poëta, *Crusio in Germano Græcia, pag. 159.* memoratur.

FINCKIUS (Casp.) Giessensis, celebris Theologus, natus est, An. 1578; obiit, Anno 1631. Mortuo parentavit *Andreas Keslerus.* Reliquit Schediasmata Philosophica: Canones Theologicos: Casus conscientiæ: Postillam, &c. Videatur *Henning. Witte, in Theol. pag. 335.*

FINCKIUS (Jac.) Hafniensis, natus est, An. 1592; obiit, An. 1663. Scripsit de Calore, frigore, Thermoscopio, &c. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 297. Bartbol. in Danis, pag. 59.*

FINCKIUS (Thom.) Flensb. Medicus, natus est, An. 1561: obiit, Anno 1656. ætatis 96. Mortuo parentavit *Chr. Ostenfeldius.* Edidit Horoscopographiam, de diebus & noctibus, mensibus & annis: 14. libros Geometriæ rotundi, &c. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 160. Henning. Witte in Medicis, pag. 189.*

de FINE (Arn.) A. 1662. de legitimis bellicausis disputavit. Vid. *Bartbol. in Danis, pag. 13.*

à FINE (Joh. Arn.) An. 1609. Enneadem dissertationum Physiologicarum emisit. Vid. *Bartbol. in Danis, pag. 67.*

FINELLA (Phil.) speculum Astronomicum, An. 1649. item, Metoposcopiam naturalem, An. 1648. edi curavit.

FINELLUS (Lact.) de Massa, edidit auream selectionem Casuum ordinarie reservatorum, Lucæ, An. 1612. in 4.

FINETTUS (Joh.) inter viros doctos relatus est à *Ghilino, vol. 2. pag. 125.*

FINEUS (Orontius) Delphinas, A. 1555. obiit. Hic primus, secundum Jac. Fab. Stapulensem, Lutetiæ Parisiorum magna frequentia Mathematicas scientias docuit & scriptis eruditissimis illustravit. Composuit de Geometria libros duos; item, Demonstrationes in sex libros Euclidis priores. Vid. *Thuanus, l. 16. Sammarthanus, pag. 28.*

FININGHAMUS (Rob.) Norfolcensis Anglus, An. 1460. claruit. Scripsit librum de statu & dignitate ordinis S. Francisci: item, de Casibus Papæ reservatis. Vid. *Waddingus in S. O. M. p. 308.*

FINUS (Alemanus) Bergomas, An. 1570. claruit. Vid. *Donatus Calvus, pag. 19.*

FINUS (Adrianus) Ferrariensis, A. 1503. vixit. Confecit Flagellum adversus Judæos. Vid. *Olearius, in Abaco, pag. 162.* Confer *Casp. Barthium, in 3. Theb. Papin. pag. 1110. Quenstadium, pag. 335.*

FINXIUS (Fr. Guil.) Theatrum Tragicum Sodomiticum, Anno 1662. publicavit.

FIORAVANTA (Leonh.) celebris Chymicus esse prædicatur.

FIRMANUS (Seraph.) Italus, in Apocalypsin commentatus esse dicitur.

FIRMIANUS (Pet.) Gallus, concinnavit Gygem Gallum, An. 1662.

FIRMICUS (Jul.) Maternus, tempore Constantini M. claruit. *Lipsio* juratissimus Stoicus vocatur. Exaravit ad Constantini filios, Constantium & Constantem, librum de errore profanarum religionum: item, libros Astronomicorum. Vid. *Phil. Labbe T. 1. dissert. de S. E. pag. 660. Olearius, pag. 279. Glandorp. pag. 487.*

FIRMINUS (Franc.) Notas in Exodum, Parif. An. 1579. emisit.

FISCHART (Joh.) de dæmonomania Magorum, An. 1581. commentatus est.

FISCHERUS (Christ.) Lunæburg. Superintendens, condidit Comm. in Psalmos: Harmoniam Evangelistarum; Tractatum de Cœna, &c.

FISCHERUS (Joh.) Roffensis, interfectus est, An. 1535. Contra *Oecolampadium* 5. libros de veritate corporis & sanguinis Christi in Eucharistia elaboravit. Liber, quo Catharinæ Reginæ conjugium tuebatur, ipsi exitialis fuit. Vid. *Jovius in Elog. numero 90. Ph. Labbe, T. 1. dissert. de S. E. pag. 602. Olearius in Abaco, pag. 263, Saussay, pag. 45.*

FISCHERUS (Osw.) Auerspergensis, Anno 1565. floruit. Psalmos pœnitentiales notis & observationibus illustravit.

FISEN (Barth.) Leodiensis, An 1591. natus est. Edidit Historiam ecclesiæ Leodiensis, Anno 1642. fol. Item, Tr. de prima origine festi corporis Christi, An. 1628. Vid. *Alegambe, pag. 57.*

FITZERBERTUS (Nic.) descriptionem Academiæ Oxoniensis, Romæ, Anno 1602. in lucem protulit.

FITZHERBERTUS (Thomas) Staffordiensis Anglus, An. 1640. ætatis 88. obiit. Pugnavit calamo contra *Macchiavellum* de eo, an sit utilitas in scelere? Vid *Alegambe, pag. 433.*

FITZRAF (Rich.) An. 1360. obiit. Reliquit 19. libros de quæstionibus Armenorum: item, Dialogos, epistolas, &c. Vid. *Waræus, pag. 70.*

FITZSIMON (Henr.) Dublinienſis, Anno 1644. obiit. Extat ejus Britannomachia ministrorum. Vid. *Alegambe, pag. 172.*

FITZSTEPHANI (Joh.) de situ & nobilitate Londini, Anno 1603. commentatus est.

FIVIZANIUS (August.) scr. de ritu S. crucem Rom Pontifici præferendi, Romæ, An. 1592.

FLACCUS, Φλάκκος, Geographus, *Ptolemæo in Cosmogr. 1, 10.* memoratur.

FLACCUS (Cajus) JCtus, de Jure Papyriano scripsit. Vid. *Bertrandus in JCt. pag. 258.*

FLACCUS (Granius.) Vide, GRANIUS.

FLACCUS (C. Valerius) tempore Vespasianorum floruit. Struxit 8. libros Argonauticorum, sed imperfectos. *Quintilianus* conqueritur, in ejus obitu multum amissum esse. Vid. *Glandorp in O. R. pag. 871. Casp. Barthius in 2. Thebaid. Papin. pag. 377.* Nostrum ævum (inquit) incipit de tanto autore paulo melius sentire: sed succedent vere docti cordatique homines, qui absolutam auctoritatem ei dabunt. Primus *Ang. Politianus* vexillum velut ad protrahendum erexit, licet ante eum nonnemini innotuerit. Certe *Pomponius Sabinus*, Virgilii interpres, eum non semel citat in testimonium. Et, *pag. 315.* Valerius Flaccus, scriptor unice mihi carus ob inaffectatam, genuinam, Romanam dictionis majestatem. Sane ego eum auctorem, Argonautica scribentem, legere malo, quam vel *Ovidium* vel *Papinium*; quorum ille tenuem materiam lascivia utique violasset aut depudicasset: hic magniloquentia contrivisset. Quorum cùm neutrum Valerio objectari possit, non video, quid in compositione sermonis desiderent. Nam de gratiis quod ait *Scaliger*, nequaquam illi suæ deesse possunt, qui alienas non affectavit, neq; sprevit Romanas neque transmarinas non expressit. *Hæc ille. Martialis* illum *Antenorei laris alumnum* appellat. Unde quidam colligunt eum fuisse Patavinum.

FLACHIUS (Sigism.) JCtus, natus est, An. 1599: obiit, An. 1629. Argentinæ docuit.

FLACIUS (Matthias) aliter *Francowitzius* dictus, Illyricus, natus est, Anno 1520: obiit, An. 1575. Docuit Wittebergæ, Magdeburgi, Jenæ, Antverpiæ, &c. Edidit plurimos utilissimos libros, ut Historiæ ecclesiasticæ commentarios, Centuriarum Magdeburgensium nomine celebres: Clavem sacræ Scripturæ: Catalogum testium veritatis, &c. Aliàs *Paradoxñ* illud, Peccatum Orig. esse substantiam, defendere conatus est: Formulam quoq; concordiæ, à *Jacobo Andreæ* editam, oppugnare haud dubitavit. Vid. *Thuanus, l. 61. Jac. Verheiden. in Elog. pag. 157. Hadr. Bejerus in R. I. pag. 453. Quenstad. pag. 262.*

FLACIUS (Matth.) Tubingæ Græcas literas docuit. Reliquit opus Logicum, An. 1593. Vid. *Simlerus.*

FLADRUNUS (Pet.) collegit Indicem locorum communium.

FLAMINIUS (Ant.) Siculus, mortuus inter libros repertus est. Ejus prælectionibus (inquit *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 42.*) Roma longa annorum serie nihil habuit eruditius. Vitam mirabilem duxit: siquidem nullius unquam nec docti nec indocti hominis familiaritate commerciove delectatus est: non famulum, non servum habuit: neminem unquam ad cœnam adhibuit, nec aliorum ipse mensas affectavit.

FLAMINIUS (Joh. Ant.) Forocorneliensis, An. 1536. obiit. Composuit, teste *Leandro*, Historiam de Rom. Imperatoribus: item, duos silvarum, epigrammatum verò tres libros. His adde Tragœdiam, Priamum dictam. Vid. *Tom. 1. Delit. Ital. pag. 971.*

FLAMINIUS (Marcus Ant.) Joh. Antonii filius, An. 1550. mortuus est. Hic primus inter suos Davidicorum Psalmorum majestatem latinis versibus exprimere conatus est. Vid. *Thuanus lib. 8. Ghilinus vol. 2. pag. 192.*

FLAMMA (Gabr.) Venetus, Anno. 1587. obiit. Exaravit Notas in utrumq; Testamentum. Videatur *Ghilinus, vol. 1 pag. 67.*

FLAMMA (Galvanus) Mediolanensis, Anno 1340. vixit. Condidisse fertur Chronicon Imperatorum & civitatis Mediolanensis usque ad suam ætatem. Vid. *P. P. Posca, de æneo serpente, pag. 52. & seq.* Galuani Flammæ cujusdam poemata (an idem sit cum nostro, alii viderint) *T. 1. Delit. Ital. pag. 984.* reperiuntur.

FLAMMELLUS (Nicol.) Paris. reliquit annotationes Chymicas. Vid. *Linden. pag. 467.*

de FLANDRIA (Dominicus) Ann. 1470. claruit. In metaphysicam Aristotelis commentatus est. Videatur *Sweertius, pag. 222.*

FLAVIANUS quidam texuit librum de vestigiis Philosophorum, quem celebrat *Sarisbariensis l. 2. Nug. Curial. c. 26.* Confer *Eundem, l. 8. c. 12.*

FLAVIANUS, Constantinopolitanus Episcopus, tempore Marciani Imp. floruit & ad Leonem Papam epistolam transmisit.

FLAVIANUS (Amandus) scr. Commonitorium de Fulmine, An. 1651. Verus ejus libri autor fertur esse Blondellus.

de FLAVIGNI (Carolus) An. 1504. Reges Franciæ edidit.

FLAVIGNIUS (Valer.) Doctor Sorbonicus, A. 1665. claruit. Extat ejus volumen de Hexaplis Parisiensibus. Vid. *Colomesius in Gall. Or. pag. 182.*

FLAVIUS, S. *Hieronymi* æqualis, carmine hexametro de re Medica tractavit. Testis *Hieronymus contra Jovinianum.*

FLAVIUS (Barth.) Genevensis, librum de vitæ humanæ felicitate composuit. Prodiit iste liber è Bibliotheca *Marq. Freheri* cum ejus præfatione & notis, Hanoviæ, An. 1611.

FLAVIUS (Camill.) struxit paraphrasin in Hippocratem, de aëre, aquis, & locis, Venet. An. 1596.

FLAVIUS (Cn.) Appii Claudii cœci scriba, Fastos compilavit, eosq; populo edicendos proposuit, quo facto tantam gratiam plebis adeptus est, ut ideò ædilis curulis creatus fuerit, teste *Plinio l. 33. cap. 1.* Vid. *Thomasius de Plagio, §. 430. & seq.*

FLAVIUS (Serg.) nova vocabula adinvenisse scribitur. *Quintilianus 8, 3.* Multa inquit) ex Græco formata nova, ac plurima à *Sergio Flavio*, quorum dura quædam admodum videntur, ut *ens* & *essentia*: quæ cur tantoperè aspernemur, nihil video, nisi quod iniqui judices adversus nos sumus, ideoq; paupertate sermonis laboramus. Confer *Muretum in Var. lect. 15, 20.* ubi ostendit, *essentiæ* nomen ab ipso Cicerone usurpatum esse. Vide, CAPER.

FLAVIUS (J. Bapt.) Fanestris, in meteora commentatus est, An. 1591.

FLAVIUS (Melch.) confecit resolutiones Scoti in libros Sententiarum, Paris. Anno 1600. Item, Tr. de regno DEI, de quo locutus est Christus per dies quadraginta.

FLAVIUS (Ptolemæus) collegit Centuriam observationum in varios Scriptores, Anno 1602. Extat *Tom. 1. Lamp. Crit. Grut.*

FLAYDERUS (Fr. Herm.) edidit Sal Musarum vel epigrammata, Tubingæ, Anno 1629. Scripsit etiam de arte volandi.

FLEMMESOLIUS (Pet. Jac.) An. 1591. claruit. Emisit astrologiam elementarem de aëris mutationibus: item, librum de Melancholia. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 117.*

FLEMMINGUS (Joh.) Antv. Anno 1568. obiit, teste *Sweertio*. Extant ejus epigrammata. Vid. *Tomus 2. Delit. Belg. pag. 403.*

FLEMMINGUS (Patric.) edidit Collectanea sacra, Lovan. A. 1667. fol.

FLEMMINGUS (Paul.) An. 1638. floruit. Scripsit Epigrammata 12. libris: silvas 10. libris: & Manes Glogerianos libris octo.

FLESSELIUS (Ph.) Chirurgiam, Paris. An. 1553. imprimi curavit.

FLINSBACHIUS (Culman.) Tabernæmontanus, An. 1571. obiit. Composuit Chronologiam: item, Genealogiam Christi.

de FLISCO (Mauric.) texuit tract. de Fato annisq; fatalibus tam hominibus, quàm regnis, An. 1665. Fato absolutum in regna imperium tribuit.

FLITNERUS (Joh.) scripsit de sapientia Christiana: item librum, titulo, Nebulo nebulonum, An. 1620.

FLOCCENIUS (Henr.) multa conscripsisse dicitur. Opera ejus prodierunt, Daventriæ, An. 1655.

FLOCCUS (Andr. Dominicus) Florentinus, An. 1440. claruit. Erat discipulus *Emanuelis Chrysoloræ* & inter eloquentes sui ævi viros numeratus est, ut est apud *Raph. Volaterranum*. Exaravit ad Brandem Card. librum de Rom. magistratibus, quem quidam maleferiati antiquo scriptori, *Fenestellæ*, tribuere ausi sunt. Primus libellum istum cum genuino autoris nomine ex manusc. edi curavit *Æg. Witsius*, JCtus Brugensis. Videatur *Mart. Hanckius, part. 1. de S. R. R. pag. 196. Dionysius* tamen *Gothofredus* in *Not.* ad *Varron. de L. L. pag. 1797.* autorem facit *Anton SCIOCHIUM*, Florentinum. Fortassis memoriâ lapsus est & Andr. Floccum scribere voluit.

FLODOARDUS, Canonicus ecclesiæ Rhemensis, An. 966. obiit. Historiam ecclesiæ Rhemensis quatuor libris complexus est, quæ in lucem prodiit curâ Jac. Sirmondi. Vid *Ph. Labbe T. 1. diss. de Scr. Eccl. pag. 320. Olearius, pag. 162.*

FLORAGER (Joh.) Silvæducensis, Anno 1582. floruit. Scripsit Calvinum, Dialogum poëticum: item, carmina in laudem civitatis Silvæducensis Græcè & Latinè. Vid. *Sweertius, pag. 424.*

FLORAVANTIUS (Hieron.) Romanus, A. 1630. obiit. Elaboravit tres libros de Trinitate, qui Moguntiæ editi sunt, An. 1616. Vid. *Leo Allatius in Ap. Urb. pag. 130. Alegambe, pag. 183.*

FLORAVANTIUS (Innoc. Maria) inter viros doctos recensetur. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 131.*

FLORAVANTUS (Leonh.) Bonon. Medicus, An. 1560. claruit. Reliquit varia opera medicinalia.

FLOREMBENUS (Pamph.) Forolempronienlis, de Febribus commentatus est, Venet. An. 1550.

FLORENDUS (Franc.) Institutionem vitæ, Colon. An. 1596. publicavit.

FLORENS (Franc.) scripsit de usu Pallii, Paris. An. 1640. item, de Nuptiis, Anno 1643.

FLORENS (Q. Sept.) Christianus, Aurelianensis, An. 1596. obiit. Erat vir doctissimus, & utriusq; linguæ peritia versuumque iisdem linguis pangendorum laude cum priscis comparandus. Regi Henrico IV. ab institutione fuit. Fecit Comment. in Aristophanis quasdam Comœdias & Euripidis Tragœdias. Carmina ejus occurrunt *T. 1. Delit. Gall. pag. 800.* Patrem habuit *Guilielmum*, Medicum, qui *Ocellum Lucanum* latinè transtulit. Vid. *Thuanus l. 117. Sammarthanus, pag. 160.*

FLORENTIA (Hieron.) Complutensis, A. 1633. obiit. Extat ejus Mariale, fol. 2. Tomis constans. Videatur *Alegambe, pag. 183.*

FLORENTINIUS (Fr. Maria) emisit martyrologium Rom. An. 1668. fol.

FLORENTINUS (Adrianus) carmina struxit, quæ habentur *Tomo 1. Delit. Belg. pag. 419.*

FLORENTINUS (August.) condidit 3. libros historiarum Camaldulensium. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 7.*

FLORENTINUS (Fr.) cognomine Paduanus, sub Nicolao V. pontifice claruit. Compos. librum de astrologorum parvipendendis judiciis: item, de floccipendendo vulgo. Vid. *Waddingus, in S. O. M. pag. 118.*

FLORENTINUS (Hieron.) Tract. de hominibus dubiis baptizandis, Lugd. Anno 1675. typis mandavit.

FLORENTINUS (Laur.) de Elocutione commentatus est, Venet. Anno 1516.

FLORENTINUS (Nicol.) Medicus, habuit septem sermones de medicina, Venet. Anno 1515.

FLORENTIUS, JCtus, tempore Gordiani Imp. claruit. Reliquit XII. libros institutionum. Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. 1, 63. Bertrandus, pag. 108.*

FLORENTIUS, Wigorniensis, An. Chr. 1119. obiit. Extat ejus Chronicon, fol. item, Tr. de regali Anglorum prosapia.

FLORENTIUS (Adrianus) Ultraject natus est, An. 1459: obiit, An. 1523. Lovanii Theologiam professus est. Inde Episcopus Dertusensis: mox Cardinalis creatus fuit. Tandem satagente Carolo V. cui à studiis aliquando fuerat, ad Pontificatum evectus & *Adrianus VI.* dictus est. Composuit Computum hominis agonizantis. Vide, ADRIANUS.

FLORENTIUS (Henr.) Medicus, Leydæ Chronologiam & Græcas literas docuit.

de FLORES (Ildef.) Noblexensis, struxit Comm. in cap. 24. Ecclesiastici, Antv. An. 1661. fol. Vid. *Alegambe, pag. 18.*

FLORETTUS (Bened.) adornavit apologiam pro Plauto Comico.

FLORIANUS (Joh.) Antverp. An. 1585. obiit. Edidit Grammaticam, summo compendio descriptam, teste *Swertio*.

FLORIBELLUS (Ant.) Mutinensis, vixit tempore Caroli V. De autoritate ecclesiæ commentari cœpit. Vitam etiam Jac. Sodoleti exaravit.

FLORIDUS (Ambros.) Patavinus, scripsit de natura universi maris, Patav. A. 1613. item, de annis Climactericis & diebus Criticis, Anno 1612. dialogistico sermone.

FLORIDUS (Franc.) Sabinus, An. 1540. claruit. *Quenstadius, pag. 349.* vocat virum, Græcæ Latinæq; linguæ, tum humanitatis totius ac Philosophiæ peritissimum. Octo libros Odysseæ carmine transtulit. Lectiones ejus subcisivæ *Tomo I. Lamp. Crit.* continentur. *Alciatum* æmulum & adversarium habuit, à quo *Ranciscus Olidus* dictus est. Fertur etiam res gestas Julii Cæsar. tribus libris descripsisse. Vid. *Hanckius, part. 2. de Scr. R. R. pag. 135.*

FLORIDUS (Gaudiosus) catholicas explicationes Vet. & Nov. Testamenti, Colon. An. 1581. emisit.

FLORIDUS (Georg.) natus est, A. 1510. Edidit Philologica.

FLORIMUNDUS (Joh. Car.) scripsit fabulam Joh. Papissæ, Colon. An. 1614.

FLORINUS (Clammerus) tractavit de accentuatione divina, An. 1667.

à FLORO (Ant. Jord.) Jes. An. 1624. claruit. De Poësi Hebræorum nonnulla molitus est, teste *Colomesio*.

FLORONUS (Lucas) de Solarolo, JCtus, scripsit de prohibitione duelli, Venet. Anno 1610.

FLORUS (L. Annæus) historicus, extremis Trajani Imperatoris temporibus floruit, & deinceps. De eo ita *Vossius*: Stilus ejus in historia est declamatorius ac poetico proprior, adeò ut etiam Virgilii hemistichia profundat. Et tamen ea est potissima Flori nostri laus, quod scriptor est elegans & disertus, &, si paucula exceperis, quæ frigidius dicta videntur, verè floridus. Carminibus certavit cum Hadriano Imp. Huic Floro *J. G. Vossius* Octaviam Tragœdiam, quæ Senecæ Philosopho alias tribuitur, assignat. Error ex eo ortus, quòd Florus iste *L. Annæus Seneca* diceretur. Vid. *Mart. Hanckius in Scr. R. R. part. 1. pag. 101. C. Barthol. in 1. Theb. Pap. pag. 105.*

FLORUS Poëta, Jasonis & comitum profectionem in Colchos, & Velleris aurei & Medeæ raptum carmine heroico cecinit. *Glandorp. pag. 346.*

FLORUS (Julius) Orator, tempore Tib. Imp. claruit. Meminit ejus *Seneca, Controv. 25.*

FLORUS (Claud.) Parisinus, Bibliothecam Claromontanam Soc. JESU carmine descripsit, An. 1661.

FLORUS (Georg.) Mediolanensis A. 1613. de bello Italico sex libros elaboravit.

FLORUS (Marcus) Argentinensis, natus est An. 1567. Argentinæ Græcas literas professus est.

FLORUS (Nicol.) Gothanus, natus est, A. 1525: obiit, A. 1587. Argentinæ Theologiam docuit.

FLOYDUS (Jos.) Anglus, An. 1639. claruit. Edidit censuram decem librorum de Rep. ecclesiastica *Marci Ant. de Dominis*, Colon. An. 1621. nomine *Annosi Fidelis Verimontani*. Vid. *Alegambe, pag. 242. Maresius T. 2. contra Tirinum, p. 864. Placcius, pag. 148.*

FLUD (Rob.) aliàs de Fluctibus, Medicus Oxoniensis, Philosophiam Mosaicam, An. 1638. item, Metaphysicam utriusq; Cosmi

Cosmi, majoris & minoris, Physicam, & Technicam Historicam, in 2. volumina divisam, publici juris fecit. Vid. *Sorellus de perf. hom. pag. 587.*

de FLUMARO (Donnus Vincent.) Collyrium mentis, in quo pleraque Christi nomina ex Vet. Testam. scholiis notantur, An. 1563. typis tradidit.

FLUSKE (Franc.) edidit propositiones Mathematicas ex statica, de ponderum gravitate, Uratislav. in 4.

FLUSSATES (Fr.) in Euclidem, Paris. An. 1566. commentatus est.

FOCANUS (Jacobus) de ratione studiorum, Amsterd. An. 1639. in 4. scribere aggressus est.

FOCCO (Joh.) conciones miscellaneas, An. 1650. edi curavit.

FOCHETIUS (Claud.) antiquitates Gallicas collegit.

FOCHTMAN (Dan.) concinnavit apologiam pro Augustana Confessione, Anno 1603.

FOEDRUS (Thom.) A. 1490. vixit. Eum antiquitatum Hetruscarum, quas *Curt. Inghiramius* Prospero cuidam tribuit, verum autorem esse, *Vossius l. 1. de hist. Lat. cap. 9.* tradit. Videatur *Hallerv. in B. C. pag. 348.*

FOENISECA (Joh.) edidit Physicam medicinæ subalternam, An. 1515.

FOENUTIUS (Laz.) scripsit de Momentis, Venet. An. 1586.

FOESIUS (Anut.) Mediomatricus, Medicus, An. 1596. obiit, ætatis 68. Struxit Oeconomiam Hippocratis; Hippocratem verò ipsum passim emendavit, doctissimaq; versione & commentario illustravit.

FOGELIUS (Mart.) Phil. & Med. D. historiam Philosophicam Lynceorum, Anno 1671. in lucem protulit.

de FOGEROLES (Franc.) de lenum affectibus, Lugd. A. 1610. commentatus est. *Linden. pag. 180.*

FOGLIA, de faucium ulceribus, Neap. A. 1563. tractasse fertur.

FOGLIETA (Obert.) scripsit duodecim libros historiæ Genuensium; clarorum Ligurum elogia: de causis magnitudinis imperii Turcici: de Philosophiæ & Jurisprudentiæ inter se comparatione, &c. Vid. *Ghil. v. 1. p. 175.* Vide, FOLIETA.

FOJANUS (Guido) JCtus, exaravit Tr. de sequestro. Prodiit An. 1609.

FOLCARDUS, reliquit Chronicon Beneventanum.

à FOLCKERSHEIM (Herm.) Frisius, Marinum Neapolitanum de vita Procli in latinum sermonem convertit, teste *Sweertio.*

FOLENGIUS (J. Bapt.) Anno 1550. obiit. Psalmos & epistolas Canonicas commentario illustravit. Vid. *Thuanus, lib. 23.*

FOLIANUS (Fr.) Rhetus, An. 1609. obiit. Prædicatur eximius fuisse cultor sanctissimæ Trinitatis. DEI aut divinæ TRIADOS nomen nunquam nisi grandioribus literis expressit. Reliquit post se 7. Tomos ad Angelum tutelarem. Vid. *Alegambe, pag. 122.*

FOLIANUS (Lud.) Musicam Theoreticam, An. 1529. publicavit.

FOLIETA (Hubert.) Genuensis, A. 1581. obiit. Teste *Thuano, l. 74.* novam de nobilium & plebejarum familiarum distinctione sententiam invexit, eaq; de re duos dialogos publicavit. Orsus etiam est historiam sui temporis; ex qua multa *Thuanus* & plerumq; ipsa verba operi suo inseruit. Vide, FOGLIETA.

FOLIETANUS (Hugo) Corbejensis Monachus, An. 1120. vixit. Habetur pro genuino authore 4. librorum de claustro animæ, *Hugoni de S. Victore* vulgò adscriptorum. Videatur *Olearius, in Abaco, pag. 221.*

FOLIOT (Gilb.) Anglus, episcopus Londinensis, Anno 1187. obiit. Scripsit in Cant. Canticorum.

FOLIUS (Cæcil.) Fanianensis, edidit novam auris internæ delineationem, Anno 1645.

FOLLÆUS (Joh.) leges sodalitatis Angelicæ condidit. Videatur *Alegambe, pag. 553.*

FOLLERIUS (Pet.) Neapolitanus, JCtus, Practicam censualem, Venet. An. 1557. emisit.

FOLLINUS (Herm.) Medicus, An. 1622. floruit. Scripsit Algebram: Amuletum contra pestem: libr. de Cauteriis: Speculum naturæ humanæ. Vid. *Sweertius, pag. 342.*

FOLLINUS (Joh.) Triocinium medicinæ practicæ, Colon. An. 1648. composuit.

FOLLIUS (Franc.) Inventor instrumenti, quo humida & sicca aëris temperies agnoscitur, de circulatione sanguinis

guinis, Florent. A. 1665. commentatus esse dicitur.

FOLVILLUS (Gu.) Lincolniensis, An. 1384. obiit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 152.*

FOMANNUS (Orth.) JCtus, scr. de jure Repræsentationis: item, de Pignoribus & hypothecis.

FONCIUS (Barthol.) Vide, FONTIUS.

FONS (Pet.) edidit librum Legum selectarum, Lugd. An. 1607.

FONSECA (Ant.) Lusitanus, An. 1542. claruit.

FONSECA (Christ.) struxit Amphitheatrum amorum, Antv. An. 1661. fol.

FONSECA (Pet.) Lusitanus, Anno 1599. obiit, ætatis 71. Reliquit 4. Tomos commentariorum in Metaphysicam Aristotelis. *Alegambe, pag. 380.* vocat virum eximio ingenio, acri judicio, prudentia singulari.

à FONSECA (Rodericus) Lusitanus, duos Tomos Consultationum medicarum An. 1630. edi curavit. Extant etiam duo ejus Tract. unus de remediis calculorum, alter de venenis & eorum curatione.

de la FONT (Car.) scr. de veneno pestilenti, An. 1671.

FONTANA (Alex.) Mutinensis, de morbo Gallico tractasse legitur.

FONTANA (Publ.) Bergomas, natus est, Anno 1548: obiit, Anno 1609. Condidit Delphinis tres libros carmine: Formicam seu de providentia DEI: carmen in vana mortalium studia, &c. Vid. *Donatus Calvus, pag. 455. Ghilinus, vol. 1. pag. 202. Quenstad. pag. 303.*

FONTANELLA (J. Pet.) scr. de Pactis nuptialibus, An. 1627. Genev. item, Decisionum 2. Tomos.

FONTANONIUS (Dionys.) Montispessulanus, compos. 4. libros de morborum internorum curatione, An. 1551.

FONTANUS, poëta, Ovidio coævus, Najadas à Satyris amatas cecinit. *Ovid. de Pont. 4, 16. Najadas à Satyris caneret Fontanus amatas.*

FONTANUS (Gabr.) Massaliensis Medicus, Medicinam AntiHermeticam, Anno 1657. promulgavit.

FONTANUS (Jac.) Brugensis, JCtus, An. 1538. floruit. Historiam belli Rhodii tribus libris complexus est. Scholia etiam in Justiniani codicem confecit.

FONTANUS (Jac.) Sammaximitanus, edidit Practicam Medicam, in 4. partes distinctam, An. 1611.

FONTANUS (Nicol.) struxit Syntagma Medicum de morbis mulierum, A. 1649: item, comment. in Seb. Austrii libellum de morbis infantum.

FONTANUS (Simon) Senonensis, reliquit commentarium in librum Ruth, Paris. An. 1562. Vid. *Waddingus, pag. 316.*

de FONTE (Casp.) Vide, FUENTE.

à FONTE (Læl.) Eugubinus, Consultationes medicinales, An. 1608. publicari jussit.

FONTECHA (Joh. Alf.) edidit Medicinam medicorum incipientium, sive Medicinæ Christianæ speculum, tribus luminaribus distinctum, Compluti, Anno 1598. in 4.

FONTEJUS, Carthaginensis, scripsit adhuc Paganus de mundanda mente ad videndum Deum. Postea baptizatus & Christianus mortuus est, teste *Augustino Retract. 1, 26.* Videatur *Clandorpius, pag. 349.*

FONTEJUS, in oratione pro Nucerinis, à *Fulgentio, pag. 150.* allegatur.

FONTEJUS (Claudius) scripsit de antiquo Jure Presbyterorum in regimine ecclesiastico, Taurini, An. 1676.

FONTEJUS (J. Bapt.) circa annum Christi 1572. claruit. De prisca Cæsiorum gente inter Romanos nobili commentatus est, An. 1582. Bononiæ, fol. Vid. *Hanckius, part. 2. de S. R. R. pag. 144.*

FONTIANUS, poeta, (teste *Clandorpio, pag. 349.*) Provincias Romanorum carmine descripsit.

de FONTIBUS (Gabr.) librum de infantia S. Edmundi exaravit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 143.*

FONTIDONIUS (Pet.) Segobiensis, Synodo Tridentinæ interfuit. Struxit apologiam ejusdem Concilii adversus Joh. Fabricium Montanum.

FONTIUS (Barth.) Florentinus, tempore Corvini, Regis Hungariæ, floruit. Reliquit vitam Pauli Chiacceti: orationes: commentarium in Persii satiras. Meminit ejus *Verinus* his versibus:

> FONTIUS *est rhetor, pubis moderator Hetruscæ,*
> *Judicio & nulli morum pietate secundus.*

Autor Dialogi de Lat. Linguæ reparatione, pag. 412. Fontius & ipse non parum in Persio meruit: sed illius orationes majore

jore quodam favore excipiuntur. Vid. *Assasius in Biblioth. Aprosiana, pag. 3.* item, *Joh. Cinellus in præfat. part. 2. Bibl. Volantis.*

FOORD (Joh.) Theol. Baltonienfis Anglus, A. 1628. obiit. Scripsit in Psalmos: item in Apocalypsin, An. 1597.

FOPPA (M. Ant.) Bergomas, de reb. Bergomatib. teste *Calvo*, tractare aggressus est.

FOQUELINUS (Anton.) edidit prælectiones Aurelianenses, ad Tit. de Substitutione.

FORBESIUS (Guilh.) Aberdonensis, Episcopus Edinburgensis, A. 1634. obiit. Extant ejus Considerationes controversiarum de Justificatione, Purgatorio, Invocatione Sanctorum, Christo Mediatore, & Eucharistia. Ex *Elencho vitæ ejus* sequentia accipe: Guil. Forbesius pauca scripsit. Scire enim maluit, quàm scribere: & hoc dicterium scripturienti cuidam & magnos labores ei ostentanti lepide sed solidè usurpavit.: *Lege plura & scribe pauciora.* Opus postumum, *Considerationes modestæ*, est pacati ingenii & moderati animi ingens specimen & indicium: in quo, tanquam alter Cassander & Catholicus moderator, rigidas & austeras utriusq; tam Reformatæ quam Pontificiæ partis opiniones in quibusdam religionis controversiis componere, saltem mitigare satagit. Quanti moderationem fecerit, ostendit dicto illo, frequenter ab ipso usurpato: *si plures fuissent Cassandri & Wicelii, non opus fuisset Luthero aut Calvino.* Scripsit etiam elaboratas & nervosas animadversiones in quatuor Bellarmini Tomos, quos *Rob. Baronius*, Theol. D. & professor ei succedaneus, tanti fecit, ut omnibus contra Bellarminum scriptis prætulerit, &, nisi immatura morte proventus fuisset, prelo subjicere & publici juris facere proposuerit. *Quidam* tale ei elogium tribuit: Fuit Forbesius vir verè Apostolicus, antiquitatis catholicæ callentissimus, qui nulli primorum ab ævo Apostolico doctrina, sanctitate, humilitate, temperantia, modestia, gravitate, orationis & jejunii publici & privati frequentia, bonorum operum praxi, industria pauperum cura, clinicorum crebra visitatione & consolatione, & omnifaria virtute Christiana fuit secundus.

FORBESIUS (Joh.) à Corse, edidit Institutiones Historico-Theologicas, Anno 1645. fol.

FORBESIUS (Patric.) à Corse, Scotus, An. 1635. obiit, ætatis 71. In Apocalypsin commentari cœpit. Vid *Kempius pag. 257.*

FORBISSERUS (Mart.) exaravit historiam navigationis ex Anglia in septentrionis & occidentis tractum susceptæ. Prodiit, An. 1675.

FORCATULUS (Steph.) JCtus, Necyomantiam JCti, An. 1549. emisit: item, 7. libros de Philosophia. Carmina ejus leguntur, *T. 1. Delit. Gall. pag. 899.*

FORD (Simon) scripsit de ambitione sacra.

FORDONIUS (Joh.) de Scotia commentatus est.

FORELLUS (Dominicus) elaboravit Consilia Medica.

FORERIUS (Fr.) Lusitanus, An. 1580. obiit. Esaiam commentario insigni illustravit. *Sixtus Senensis* l. *4. B. S. p. 230.* eum magnoperè commendat.

FORERUS (Joh. Andr.) JCtus tractavit de Jure Nepotum, An. 1671.

FORERUS (Laur.) Lucernensis, Helvetius, Jes. composuit vindicias symboli Lutherani: quæstionem, de ecclesia ante Lutherum: Bellum ubiquitisticum: Viridarium Philosophicum: Grammaticum Proteum. Sub nomine Thomæ Viti edidit Defensionem catholicæ ecclesiæ. Videatur *Alegambe, pag. 295.*

FORERUS (Pet.) Ideam boni parochi & perfecti religiosi, An. 1668. publicavit.

FORESTIUS (Joh.) Hornanus, idyllia Græca condidit, teste *Sweertio.*

FORESTUS (Hector) scripsit in Ethicam & Oeconomiam Aristotelis, Lugd. Anno 1550.

FORESTUS (Jac. Phil.) Bergomas, natus est, Anno 1434: obiit, An. 1520. *Trithemius* vocat historiographum celeberrimum: *Paulus Langius* historiographum & Theologum validum. Composuit supplementum Chronicorum à M. C. usq; ad Annû 1505: commentarium in Lucam: librum de claris mulieribus. Vid. *Donatus Calvus, pag. 198. Olearius in Abaco, pag. 225.*

FORESTUS (Joh.) Anglus, Anno 1538. occisus est. Scripsit de authoritate Ecclesiæ summiq; pontificis. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 207.*

FORE-

FORESTUS (Nicol.) Rhemensis Gallus, scripsit de circino proportionis. Vid. *Alegambe, p. 313.*

FORESTUS (Pet.) Alcmariensis, Medicus, natus est An. 1522. obiit An. 1592. Collegit curationum & observationum medicinalium 32. libros; item, de Chirurgia libros quinque. Videatur *Sweertius, pag. 614.*

FORESTUS (Theod.) Bergomas, A. 1637. obiit. Tractavit de S. Trinitatis mysterio.

FORGACHIUS (Franc.) epitomen historiæ sui temporis contexuit.

de la FORGE (Lud.) Medicus, struxit tract. de mente humana, An. 1670. Amsterd.

FORGET (Joh.) Lotharingus, scribere aggressus de signaturis plantarum, An. 1633.

de FORLIVIO (Reiner.) in 1. & 2. ff. novi commentatus est.

FORMAGLINUS (Phil.) JCtus, A. 1325. claruit. Reliquit quæstiones.

FORMAGLINUS (Th.) JCtus, An. 1317. floruit. Extant ejus lecturæ in Digestum vetus & Codicem.

de FORMANOIR (Nicol.) edidit confessionem Catholicam, Antv. An. 1605.

FORMICARIUS (Mich.) scr. in aliquot Psalmos, An. 1600.

FORNARIUS (Mart.) Brundusinus, compos. Institutionem confessariorum. Vid. *Alegamb. p. 326.*

FORNELIUS (Laur.) Professor Theologiæ & poëseos, Upsaliæ obiit, An. 1673. Reliquit poëticam. *Epitaphium* ipse sibi tale fecit:

Gotthia me genuit: Batavi fecêre magistrum:
Upsalia excepit: Porticus hæc sepelit.
Me melius nemo GUSTAVI *vulnera Regis*
Vidit, & in saxo hoc, Lector, habeto novum.

Ita accepi ex ore Cl. *Joh. Billbergii*, Sueci.

FORNERIUS (Guil.) Aurelianensis, JCt. scripsit de Feudis: item, 2. libros Selectionum. *Barthius* ad *Claud. pag. 1316.* vocat doctissimum & elegantissimum JCtum, quem nostrates disputatores *ὡς ἐκ τροφωνίου* ineptire pronunciant. Vid. *Merula in Ennium, p. 165. Thomasius de plagio, §. 342.*

FORNERIUS (Radulf.) JCtus, emisit sex libros rerum quotidianarum.

FORNERUS (Andr.) edidit Jubileum quintevangelicum, Ingolst. Anno 1618.

FORNERUS (Frid.) edidit rosam pentaphyllatam, An. 1630: quatuor libros de malo temulentiæ: & palmam miraculorum triumphalem, An. 1620.

FORNESIUS (Ant.) Perottinus, de peste An. 1583. commentatus est.

FORRERIUS (Franc.) Ulyssiponensis, Esaiam notis illustravit. *Hieron. Magius in var. lect. 2, 8.* Theologum præclarissimum appellat.

FORSANUS (Joh.) scripsit in sententias Joh. Scoti, Paris. An. 1601.

FORSTERUS (Gedeon) exaravit epistolam de necessitate & utilitate Catecheseos, Colon. An. 1663.

FORSTERUS (Joh.) Augustanus, natus est Anno 1495. obiit An. 1556. Docuit Wittebergæ. Construxit Hebraicum Dictionarium. Vid. *Thuanus, l. 17.*

FORSTERUS (Joh.) Aurbaco Palatinus, natus est An. 1576. obiit An. 1613. Wittebergæ Theologiam professus est. Reliquit problemata: Thesaurum Catecheticum: Commentar. in Esaiam. Vid. *Henning. Witte in Theol. pag. 67.* Carmina ejusdem, ni fallor, leguntur *T. 3. Delit. Germ. pag. 164.*

FORSTERUS (Valent.) JCtus, composuit tres libros de historia Juris Romani. *Chr. Ad. Rupertus in Animadv. ad Pomponium, l. 3. c. 1.* parum ei tribuit, omnesq; seriò hortatur, ut illum caveant. Et. *c. 6. §. 40.* refert, ipsum quoq; comment. de familiis Romanis promisisse. Vid. *Thomasius de plagio, §. 433.*

FORSTNERUS (Christoph.) JCtus & Politicus celeberrimus, Anno 1640. claruit. Elaboravit notas politicas in Corn. Tacitum: item, epistolas. Vid. *Böclerus in Museo, pag. 70.*

FORTHE (Joh.) Anglus, expositionem in Apocalypsin, Lond. An. 1597. vulgavit.

FORTIS (Raym. Joh.) Professor Patav. de febribus commentatus est, An. 1668.

de FORTI Scuto, (G.) ferias Academicas, Duaci, An. 1630. edi curavit.

FORTIUS (Joach.) Antv. An. 1536. obiit. Confecit 3. libros institutionum astronomicarum: Chaos mathematicum: librum de interpretatione somniorũ, &c. Videatur *Sweert. pag. 385. Chilius vol. 2. pag. 116.*

FORTIUS (Joh.) edidit Tr. de nomine DEI tetragrammato, Pragæ, Anno 1570.

FORTOLUS (Ant.) Joferiensis, An. 1529. claruit. Galeni comment. de diffectione venarum, arteriarum & nervorum stilo satis eleganti transtulit.

FORTUNATIANUS (Curius) artē Rhetoricam tribus voluminibus complexus est. *Cassiodorus in Rhet. pag. 1029.* vocat doctorem novellum, & monet, ut, qui brevitatis amator sit, eum legat. Nam, cum opus suum in multos libros non tenderit, plurima tamen acutissima ratione differuit.

FORTUNATUS (Marcell.) scr. de Veritate & Errore, Neap. A. 1595.

FORTUNATUS (Venant.) Pictaviens. episcopus, imperante Justino juniore, floruit. Reliquit Hodœporicon: vitam & miracula B. Martini: vitam S. Hilarii, Albini, Medardi, Remigii, &c. *Barthius in Claud pag. 3.* vocat magni ingenii vatem, maximum, si in alia tempora incidisset. Confer *Glandorpium, pag. 401.* Vide, VENANTIUS.

FORTUNIUS (Aug.) Monachus Camaldulens. historiam Camaldulensem, Venet. A. 1579. edi fecit.

FORTUNIUS (Franc.) Anconitanus, erat JCtus optimè eruditus, Lat. literis admodum expolitus, ut M. Antonii Sabellici discipulum agnosceres. Periit lapsus è fenestra, teste *Pierio Valeriano, pag. 83. de Inf. lit.*

de FOSAMBRUNO (Angel.) de motu locali, Venet. Anno 1492. commentatus est.

FOSCHERARIUS (Ægid.) JCtus, A. 1289. floruit. Condidit quinq; libros Practicæ judiciariæ, & unum librum de officio Notariorum.

FOSCHERARIUS (Fr. Æg) A. 1546. vixit. Composuit Catechismum, Breviarium & Missale. Elaboravit etiam multa Philosophica.

FOSCHERARIUS (Phil.) Bonon. JCtus, A. 1269. floruit. Reliquit quæstiones.

FOSCHERARIUS (Tiresias) Bon. JCtus, A. 1518. claruit. Extat ejus volumen de Donatione Constantini Magni.

FOSSÆUS (Leonh.) scr. de Rosario & Psalterio S. Mariæ, Frib. in 4. Anno 1676.

FOSSOR (Conr.) Nördlingensis, A. 1540. obiit. Reliquit poëmata, quæ impressa sunt Augustæ, An. 1504. Vid. *Bruschius de Monast. pag. 24.*

FOTHERBÆUS, contra Atheismum stilo pugnavit, fol.

FOUGEROLÆUS, (Fr.) Medicus Regius, Anno 1612. vixit. Struxit methodum in 7. libros Aphorismorum Hippocratis, in 4.

FOUNS (Rich.) Trisagion emisit, Londini, A. 1613.

de FOUR (Ant.) Dominicanus, An. 1509. obiit. Sacra Biblia, jussu Annæ Franciæ Reginæ, Gallico sermone transtulit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 42.*

de FOUR (Thom.) Anno 1642. vixit. Edidit Institutiones Hebraicas, teste *Colomesio.*

FOURNENCIUS (Jac.) compos. synopsin Philosophiæ, An. 1655.

FOURNIER (Georg.) Cadomensis, Anno 1652. obiit. Scripsit Geographiam, Hydrographiam & Architecturam militarem. Vid. *Alegambe, pag. 551.*

FOURNERIUS (Jac.) Vid. BENEDICTUS XII.

FOXIUS (Paulus) Tolosanus Archiepiscopus, Anno 1584. obiit. Mortuum laudavit *M. Ant. Muretus.* Vid. *Thuanus l. 80.* & *Muretus, Var. lect. 19, 10.*

FOXIUS (Sebast.) Morzillus Hispalensis, in libros Platonis de rep. Anno 1556. commentatus est. Vid. *Schottus in B. Hisp. pag. 453.*

FOXUS (Joh.) Theologus Oxoniensis, Anno 1587. obiit. Extat ejus Martyrologium, 2. voluminibus: item, meditationes in Apocalypsin Johannis.

FRACASSATUS (Car.) epistolam anatomicam: item, lib. de lingua & cerebro in lucem protulit.

FRACASTORIUS (Hier.) Veronensis, Poëta, Philosophus & Medicus eximius, Anno 1553. obiit. Poëticam, teste *Thuano l. 12.* ita excoluit, ut ad Virgilianam majestatem proximè accessisse eum faterentur æmuli, & in iis *Jac. Sannazarius*, qui visa ejus Syphilide non solùm alios, sed se quoque ipsum in opere accurato, 20. annorum lima perpolito, victum exclamavit. Defuncto cives Veronenses, ut ante Catullo & Plinio, statuam marmoream posuerunt. Carmina ejus ex parte leguntur *Tomo 1. Delit. Ital.*

pag. 1046. Julius Cæs. Scaliger l. 6. de re poët. vocat præstantissimum post Virgilium poetarum. Syphilidem vocat divinum poëma: in quo tamen nonnulla castigat. Inter alia & id reprehendit; quod negaverit, cætera animalia, præter hominem, morbo Gallico tentari. Testatur *Scaliger*, vidisse se canem ea lue captum, cùm heri sui emplastra linxisset. Vid. *Imperialis in Museo pag. 15. Chioccus, pag. 30. Ghilinus, vol. 1. pag. 119. Bartholinus in Med. poët. pag. 131.*

FRACCUS (Ambros. Novidius) scr. ad Ovidii exemplum, sacrorum Fastorum libros 12. eosq; Paulo III. dedicavit.

FRACHETTA (Hier.) de regimine status & belli scripsisse dicitur. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 120. Naudæus in Bibl. Pol. pag. 71.*

FRACHETUS (Gerh.) Lemovicensis, de primis fratribus ord. S. Dominici, Duaci, An. 1619. commentari cœpit.

FRADELIUS (Pet.) προσφώνησιν ad Jacobum Regem, Lond. An. 1616. habuit.

FRAGOSUS (Bapt.) Lusitanus, An. 1639. obiit. Theologiam moralem 3. Tomis complexus est. Vid. *Alegambe, pag. 55.*

FRAGOSUS (Joh.) Historiam medicamentorum Indicorum congessit.

FRAGUIER (Remund.) scripsit de Sectis religiosis.

FRAMBESSARIUS (Nic. Abrah.) Veromanduus, edidit Canonum medicinalium tres libros, An. 1595. item, Ambrosiopœiam.

de FRAMEINSPERG (Rud.) Bavarus, vixit tempore Caroli IV. Imperatoris. Extat ejus itinerarium ad Terram Sanctam, ap. *Canisium T. 6. Ant. lect.*

FRANCANCIANUS (Ant.) Vicentinus, de lue venerea, A. 1566. commentatus est.

FRANCES (Did. Ant.) JCt. emisit Tract. de Intrusione, An. 1660. fol.

FRANCES (Thom.) edidit certamen Scholasticum pro Deipara, Lugd. Anno 1660. fol.

FRANCES (Mich. Ant.) Archidiaconus Cæsaraugustanus, scr. de ecclesiis cathedralibus, Lugd. An. 1665. fol. Item, varias & practicabiles juris utriusq; resolutiones, An. 1669. fol.

FRANCHINUS (Franc.) Cosentinus, An. 1554. obiit. Carmina, quæ lecit, occurrunt *T. 1. Delit. Ital. pag. 1126.* Vid. *Thuan. l. 13.*

de FRANCHIS (Jac.) JCtus, Præludia in usus feudorum evulgavit.

de FRANCHIS (Laur.) scr. de controversiis inter episcopos & regulares. Prodierunt cum observationibus *Zach. Pasqualigi* Romæ, An. 1656. fol.

de FRANCHIS (Phil.) JCtus, in sextum librum Decretalium commentatus est.

de FRANCHIS (Vinc.) JCtus, Decisiones Neapolitanas, An. 1599. imprimi fecit.

FRANCIDOLIUS (Christian.) habuit orationem ad Christianos, bellum in Turcam parantes.

FRANCIMONTIUS (Nicol.) Professor Pragensis, h. t. claret.

FRANCIOTUS (Georg.) Lucensis, scr. de balneo Villensi.

FRANCISCI (Joh.) Ripensis, Medicus, natus est, An. 1532. obiit, An. 1584. Struxit carmen de oculorum fabrica. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 110. Bartholinus in poët. pag. 145.*

FRANCISCI (Lud S.) Lusitanus, edidit Globum canonum & arcanorum linguæ sanctæ, Romæ, An. 1586.

à S. FRANCISCO (Joh.) Hisp. lingua Mexicana, quam divinitus addidicisse fertur, sermones dominicales conscripsit, teste *Waddingo in S. O. M. pag. 207.*

de FRANCISCO (Joh. Franc.) Turturensis, comp. libellum de venæsectione, contra empiricos, An. 1645.

FRANCISCUS, Aretinus, JCtus, textibus inhæsisse dicitur, teste *Spiegelio.*

FRANCISCUS, Assisias, natus est, Anno 1182. obiit, An. 1226. Secundo post obitum anno à Gregorio IX. pontifice sanctorum numero insertus est. Opera ejus Antv. Anno 1623. tribus libris distincta, curante *Waddingo*, prodierunt. In *Epitaphio* audit vir Seraphicus, Catholicus, Apostolicus, reparator ecclesiæ & Christiani orbis fulcimentum. Vid. *Wadding. l. c. pag. 112. Olearius in Abaco, pag. 163.*

FRANCISCUS, Ferrariensis. Vide, FERRARIENSIS.

FRANCISCUS (Hier.) Anno 1667. claruit. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 509.*

FRANCISCUS (Jac.) Varanæus, Lotharingus, Anno 1574. natus est. Scripsit de causa salutis infantum. Vid. *Alegambe, pag. 196.*

FRANCISCUS (Isaac) condidi topographiam ducatus Turonensis, An. 1592.

FRANCISCUS (Mich.) Professor Coloniensi, scr. de septem doloribus virginis Mariæ.

FRANCISCUS (Vincent.) JCtus, Patavii hoc tempore claret.
FRANCK (Joh.) Cuprimontanus, exaravit speculum Botanicum: item, Tabacologiam. Vid. *Scheferus in Upsal. pag. 404.*
FRANCK (Sebast.) à Word, compilavit Chronicon, An. 1531.
FRANCKENBERGERUS (Andr.) struxit Institutiones antiquitatis & historiarum, An. 1597. teste *Zeillero.*
FRANCKENIUS (Godofr.) Silvæducensis, Belga, An. 1630. clar. Edidit assertiones de universa Philosophia: item, 18. problemata optica de visu ejusque objecto. Vid. *Alegambe, pag. 162.*
FRANCKIUS (G.) reliquit exercitationes Juridicas.
FRANCLIN (R.) edidit *Ὀρθοτονίαν*, Anno 1629.
FRANCO, Abbas Affligemensis, A. 1109. claruit. Duodecim libros de gratia DEI compofuit, qui prodierunt Friburgi, An. 1620. Item, carmen de statu futuræ gloriæ, teste *Sweertio.*
de FRANCOFORDIA (Joh.) JCtus, scriptis impugnavit Scabinos occulti judicii, *Feymeros* dictos.
FRANCOLINUS (Marcell.) scr. tres partes de tempore horarum canonicarum, Romæ, Anno 1581. item, lib. de matrimonio spadonis, Venet. An. 1605.
FRANCUS (Antip.) characterum duarum halecum, in litore Norwegico An. 1587. captarum, veram lectionem, An. 1591. eruere conatus est. Vid. *Bartbol. in Danis pag. 12.*
FRANCUS (Christ.) dolium Diogenis emisit.
FRANCUS (Cyrillus) Bononiensis, Anno 1585. obiit. Fuisse dicitur mathematicus eruditissimus. Elaboravit comment. de Anno Jubilæi.
FRANCUS (Greg.) Theologus An. 1652. obiit. Scr. de cœlo beatorum, An. 1661. Item, Lexicon Sanctum. Universitati Francofurtensi nobilem & insignem suam bibliothecam legavit. *Becman. in proleg. B. Fr. pag 51.*
FRANCUS (Guil.) Romanus, edidit Grammaticam Hebræam, Bergomi, An. 1591.
FRANCUS (Hier.) Duacenus, JCtus, Anno 1606 obiit. Reliquit commentarios in regulas Juriscivilis.
FRANCUS (Nicol.) Beneventanus, poëta, Anno 1554. periit. Erat ingenio celeri, sed satirico: Claudianum memoriter calluit, sed in Juvenalem propensior. Præter epistolarum librum, *Philenen* satiram edidit in aulam Rom. quæ hodieq; extat. Cum videret, multa crebro humaniter pati Clementem VII Pontif. Pasquillū scripsit, in quo inseruit illa Johannis: *Verbum caro factum est.* Pontifex, postquam autorē ejus resciverat, jussit nonnullis, ut illi genuinū frangerent, eumq; ad Pasquinum extemplo suspenderent. Arreptus itaq; Nicol. ac statuæ appensus, cum ejusmodi inscriptione: *Et crucifixus est pro nobis.* Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 173. Tollius de Infel. Lit. pag. 20.*
FRANCUS (Phil.) in sextum Decretalium commentatus est. Prodiit Basileæ, Anno 1581.
FRANCUS (Rodulf.) edidit collationem symboli Catholici & Lutherani, A. 1626.
FRANCUS (Valent.) scripsit de fidejussoribus, An. 1660.
FRANGIPANIS (Octav.) publicavit Directorium disciplinæ eccles. Colon. Anno 1597.
FRANGIPANIS (Tarq.) poësi inclaruit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 1158.*
FRANTZIUS (Thom.) JCtus, edidit commentarium in Pandectas.
FRANTZIUS (Wolfg.) celebris Theologus, Anno 1628. obiit, ætatis 64. Conscripsit historiam sacram animalium: Dispp. in Augustanam Confess. Tractatum de Sacrificiis. & alium, de Interpretatione S. Scripturæ. Scripta ejus ipsi adversarii admirantur. Vid. *Spizel. in Templ. Hon. pag. 102. Henn. Witte, in Theol. pag. 312.*
FRANTZKIUS (Georg.) JCtus, An. 1659. obiit. Mortuo parentavit *Mart. Hanck.* Scripsit de Laudemiis. Videatur *Henning. Witte, pag. 331. in JCtis.*
FRANZANUS (Pet.) Vicentinus, inter viros claros refertur à *Gr. Leto, in Ital. regn. pag. 329.*
FRANZOSIUS (Hier.) Veronensis, scr. de pulvere Viperino, Venet. An. 1598. Vid. *Linden. pag. 252.*
FRANZOSIUS (Paul.) edidit Theologicas resolutiones, Brixiæ, An. 1595.
FRASCATA (Gabr.) Brixianus, An. 1582. obiit. Reliquit comment. de aquis Returbii Ticinenlibus. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 100.*
FRASQUETUS, Lemovic. Vid. FRACHETUS.

FRASSEN (Claud.) Doctor Parisiens. condidit Philosophiam Academicam, Anno 1668. in 4.

FRAUENBURGERUS (J. Georg.) Norimbergensis, natus est Anno 1589. obiit Anno 1630. Altdorfii Jurisprudentiam professus est. Historiam Virginii Virginiæq; carmine expressit.

FRAUENLOB (Henr.) An. 1313. floruit. Composuit nonnulla in laudem fœminei sexus. Enoch *Hannam in Prosod. Germ. pag. 162.* sequentia habet: Henricus Frauenlob, juxta nonnullos, doctor Theologiæ fuisse dicitur. Carmina quæ fecit, ad laudem & gloriam fœminini generis retulit, unde etiam Frauenlob dictus est. Imprimis carmina de Virgine Maria construxit, quæ cantica Mariana nuncupata sunt, ceu memorat *Albertus in Chronico*, Anno 1317. Moguntiæ, ubi sedem collocaverat, mortuus & ibidem in templo Cathedrali sepultus est, matronis feretrum ejus succollantibus & maximam vini copiam circa sepulcrum ejus profundentibus.

FRAXINELLUS (Paulus) Bonon. Anno 1608. claruit. Scripsit de Sacerdotum obligationibus: item, vitam Johannis á Facundo: ut & vitam Thomæ Villanovani, teste *Bumaldo.*

FRECCIA (Mar.) JCtus, edidit Commentarios feudales, An. 1575.

FRECHTUS (Mart.) Theologus, Anno 1556. obiit. Ulmæ concionatorem egit, & præter Germanicas, etiam Latinas conciones habuit. Inde Tubingam vocatus est, ubi Theologiam feliciter docuit.

FRECULFUS, Lexoviensis episcopus, tempore Ludovici Pii, Imp. Anno 846. floruit. Reliquit Chronicon, opere bipertito. Prior pars septem libris constat, & historiam rerum á M. C. usque ad natum Christum continet: altera quinque libros habet, & res gestas á C. N. usque ad regna Francorum & Longobardorum exponit. Videatur *Olearius in Abaco pag. 169.*

FREDERUS (Joh.) Pomeranus, An. 1572. obiit non fine veneni suspicione. Condidit carmen in laudem Hamburgensium, heroico pede concinnatum. Vid. *J. P. Lotichius pag. 4. B. P. pag. 59. Micrælius pag. 383.*

FREDEGARIUS, Scholasticus, historcus, tempore Constantini Copronymi claruit. Gesta Francorum ad posteros propagavit. Vid. *Zeil. part. 2. pag. 191. Hadr. Valesius L. 15. rer. Franc. pag. 443.*

FREDOLIUS (Bereng.) Cardinalis, Anno 1323. obiit. In summam Ostiensem commentatus est. Vid. *Olearius l. c. pag. 77*

FREDRO (Andr. Max.) edidit gesta populi Poloni sub Henrico Valesio, An. 1660. item, Monita Politico-militaria, A. 1664.

FREGISMONT (Joh. Diet.) scr. de Doctorum dignitate, privilegiis, &c. Anno 1673.

de FREGUILLE (Joh.) concinnavit Chronologiam, Paris. An. 1582.

FREHERUS (Marquardus) Augustanus, celebris JCtus & Philologus, natus est Anno 1565. obiit Anno 1614. Plurima conscripsit, ut 2. libros Parergon: origines Palatinas: comment. in Ausonii Mosellam: librum de electoratu Palatino, ad *Gewoldum*, &c. Edidit etiam aliorū scripta non pauca, inter quæ Caroli IV. aurea Bulla, scriptores rerum Bohemicarum, scriptores rei monetariæ: *Petrus de Andlo, Gregorius de Heimburg, Trithemius*, & alii. *Casaubonus* eum Juris & omnis eruditionis peritissimum nec non Germaniæ Ocellum: *Dousa* virum nobilem, ac rei literariæ juvandæ natum appellare non dubitavit. Aliquando sub *Lampugnani* persona latere voluit, cum Lipsium perstringere vellet. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 58.*

FREIBERGERUS (Sigism.) emisit Germaniam perturbatam & restauratam, Anno 1658.

FREIGIUS (Joh. Thomas) Friburgensis, JCtus, An. 1583. obiit. Erat *Pet. Rami* discipulus & sectator sedulus. Mortuo *Valentino Erythræo*, á Senatu Norimbergensium ad rectoratum Scholæ Altdorfinæ vocatus est, An. 1575. Inde Basileam concessit. Composuit quæstiones Logicas, Ethicas, Politicas, Physicas, Geometricas & Stereometricas; item quæstiones Justinianeas & Logicam JCtorum. *Lindenius pag. 395.* eum etiam inter Medicos refert.

FREIMONIUS (J. W.) Bavarus, JCtus, struxit elenchum JCtorum, An. 1579. fol. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 58.*

FREINSHEMIUS (Joh.) Ulmensis, natus est An. 1608. obiit An. 1660. Mortuo parentavit *Abrah. Freinshemius*. Comm. suo in Curtium magnam nominis famam con-

consecutus est. Extant quoq; ejus Notæ in Florum. Fertur etiam Dispp. in Eth. Aristotelis composuisse, in quibus ostendere conatur, Aristotelem malum & cæcum esse ducem: falliq; omnes, qui eum sequantur. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 296. Scheferus in Upsal. pag. 404. Spizelius in Templo Hon. p. 357.*

FREINSHEMIUS (Abrah.) struxit carmina, Anno 1661.

FREITAGIUS (Arn.) de arte moriendi An. 1614. commentatus est.

FREITAGIUS (Gisb.) JCtus, edidit consilium de Legato dotis.

FREITAGIUS (Joh.) Vesaliensis, Medicus, Anno 1581. natus est: obiit Anno 1641. Gröningæ Medicinam professus est. Reliquit Tractat. de Opii natura: item, noctes Medicas. Vid. *Autor vitarum professorum Gröning. pag. 117.*

FREIUS (Janus Cæcilius) edidit Physignomiam & Chiromantiam, Parif. An. 1630. Extat ejusdem omnis homo; item, Amor amicus.

FRENCELIUS (Salomo) Silesius, A. 1585. vixit. Helmstadii Ethicam docuit. Carminibus scribendis operam navavit. Augustæ Vindelicorum brevem & succinctam adumbrationem condidit. Carmina ejus habentur, *Tom. 3. Delit. Germ. pag. 320.*

FREROTIUS (Nicol.) JCtus, Paratitla Juris canonici, Paris. An. 1603. publicari fecit.

FRESALIUS (Phil.) Avenionensis, recensuit illos, qui de mysterio Incarnationis commentati sunt.

FRESNEUS (Raph. Trichatus) Burdegalens. epistolam de Charondæ effigie, Anno 1658. exaravit.

à FREUDENBERG (Æthon Joh.) libellum de abusu & impostura medicantium An. 1538. promulgavit.

de FREUDENBERG (Guil. And.) JCtus, de rescriptis moratoriis, An. 1637. scribere aggressus est.

de FREUNDSBERG (Georg.) JCt. edidit Defensionem causæ hæredit. . . is.

FREY (Herm. H.) Θηροβιβλια & ἰχθυοβιβλια composuit.

FREY (Joan. Cæcil.) Philosophiam Druidum & cribrum Philosophicum, Anno 1644. adornavit; item, Viam ad scientias. Vide, FREIUS.

FREYERUS (J. Goth.) scr. de solutionibus, An. 1660. in 4.

FREYHUBIUS (Andr.) scr. de DEO uno essentia & trino personis, A. 1569.

FREYRE (Fr.) Lusitanus, Anno 1640. clar. Composuit 5. libros de symbolis Heroum: Musas Christianas: Consiliorum libros quinque. Adornavit etiam Catenam in 4. libros Regum. Vid. *Alegambe, pag. 123.*

FREYRE (Joh.) Olyssiponens. An. 1620. obiit. In septem priora capp. libri Judicum commentatus est, An. 1641. in 4. Vid. *Alegambe, pag. 240.*

FREYSTAIN (Ad. Sam.) formavit Consiliarium è Tacito, An. 1653.

de FRIBURGO (Joh.) reliquit summam Confessorum, Lugd. An. 1518.

FRICHIUS (Ambr.) Anno 1567. claruit. Edidit Elementarium Hebraicum *Palmonii.*

FRICIUS (Andr.) composuit 4. Silvas de 3. personis & una DEI essentia, An. 1590. Item, libros 2. de Peccato orig. & lib. arbitrio.

FRIDÆVALLIS (Hugo) Sampaulinus, struxit sex libros de sanitate tuenda carmine elegiaco, An. 1568. teste *Swertio, pag. 352.*

FRIDERICUS II. Imperator, scr. de arte venandi cum avibus. Prodiit ille liber Argentorati, An. 1596.

FRIDERICUS (Christ.) JCtus, emisit processum Judiciarium, An. 1655.

FRIDERICUS (Joh.) tractavit de successione intestata, An. 1593. Item, de Lycanthropis, Lips. An. 1591.

FRIDERICUS (V.) scr. Shapah æchad vel collectionem phrasium è Vet. Test. Anno 1663.

FRIEDEBORNIUS (Paulus) Anno 1613. Chronicon Stettinense publicavit.

FRIEDENREICH (Zach.) Politicam vulgavit, An. 1609.

FRIEDLIEB (Conr.) JCtus, scripsit de custodiendo Jure sacro levandoque statu ecclesiastico, An. 1664.

FRIEDLIEB (Ph. Henr.) Anno 1652. claruit. Extant ejus Observationes in V. & N. Test. in fol.

FRIES (Ant.) construxit Manuale ecclesiasticum, Colon. An. 1625.

FRIESSE (Henr.) de Hydrope, An. 1662. commentatus est.

FRIGERIDUS (Renatus Profuturus) priscus Historicus, laudatur *Gregorio Turon. l. 2. hist. Franc.*

FRIGILLANUS (Matth.) scr. de Immortalitate animæ in Timæum Platonis, Paris. Anno 1560.

FRIMELIUS (Joh.) *Coturium* impugnavit, tract. de verbo DEI edito.

FRISCHLINUS (Nicod.) Balingensis, natus est A. 1547. obiit A. 1590. Literas Tubingæ docere jussus est, cùm adhuc annum ætatis vigesimum ageret. Disputationes ibidem singulis diebus Dominicis habuit, pro quibus tres bazios accepit. Tubingâ dimissus, Labacum in Carniolam discessit, ubi juventuti præfuit. Inde Brunswic. sese contulit, ubi itidem munere rectoris perfunctus est. Tandem literarum quarundam acerbitate odium sibi attraxit: unde carceri mancipatus est, ex quo cùm evadere vellet, miserrima morte interiit. Carmina non scribere, sed fundere visus est. Reliquit orationes, Elegias, panegyricos, Tragœdias & Comœdias. Callimachum & Aristophanem latinè transtulit. Pro Rebecca, Comœdia, Rudolfus Imp. in comitiis Ratisbonensibus coronam poeticam ipsi suis manibus imposuit. Vid. *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 152. Vossius de natura Rhet. pag. 3.*

FRISCHMANNUS (Joh.) Consiliarius Ducis Mompelgartensis, deinde Gallicus, edidit librum de eligendo Romanorum Imperatore, Anno 1658. item, comm. in Plinii panegyricum ad Trajanum. Vid. *Burgoldens. part. 1. Not. Imp. disc. 9. §. 12.*

FRISCHMUTH (Joh.) Werthemio Francus, h. t. claret. Jenæ Hebraicam linguam profitetur. Scripsit de rege eligendo & deponendo, Anno 1653. Elaboravit etiam varias disputationes. Vid. *Adrianus Bejerus in Rect. Jen. pag. 1033.*

FRISIUS (Abrah.) An. 1614. claruit. Extat ejus delineatio Chronologiæ.

FRISIUS (Andr.) librum de rep. emendanda, Anno 1559. confecit.

FRISIUS (Claud.) struxit poëma retrogradum de Pace, An. 1629. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 33.*

FRISIUS (Gemma) celebris Medicus, natus est Anno 1508. obiit Anno 1555. Lovanii Mathemata professus est. Tractavit de usu Astrolabii: de usu globi Cosmographici: & de usu annuli Astronomici. Vid. *Swertius pag. 268.*

FRISIUS (Joh. Jac.) Tigurinus, Bibliothecam Gesneri, in epitomen redactam, deinde à Josia Simlero recognitâ, pluribus autorum scriptis locupletatam, A. 1583. fol. publicari curavit. Edidit etiam Chronologicam autorum classicorum Bibliothecam, An. 1592. in 4.

FRISIUS (Laur.) Medicus An. 1536. claruit. Sanitatis regimen per rationem victus scripto ostendere conatus est.

FRISIUS (P.) Tractatum confecisse dicitur titulo, von der Teufelskappen.

FRITSCHIUS (Asverus) celebris JCtus, hoc tempore claret. Fecit comment. de Monopoliis, &c.

FRITSCHIUS (Joh.) Psalterium carmine reddidit, Anno 1593.

FRITSCHIUS (Marcus) de locis meteororum, An. 1555. commentari cœpit.

FRITSIUS (Ant. Gunth.) JCtus, edidit considerationes ad Masenii concordiam, A. 1664. item, Paratitla recessuum Imperii: ut & Tract. de electione Rom. Regis, An. 1656.

FRITZEN (Pet.) construxit Galliam purpuratam, Paris. An. 1639. fol. item, Genethliacon Delphini.

FRIZIMELICA (Franc.) Patavinus, de Balneis metallicis: item, de morbo Gallico commentatus est.

FRIZIMELICA (Hieron.) Philosophus & Medicus hoc tempore claret. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 304.*

FRIZOLIUS, reliquit carmina. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 1150.*

FRIZOLIUS (Melch.) Parmensis, A. 1520. obiit. Struxit comm. in Psalmos: item, 3. libros de anima. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. p. 257.*

FROBENIUS (G. Lud.) edidit Cyclometriam, An. 1617. item, clavem Trigonometriæ, An. 1634.

FROBENIUS (Joh.) doctus typographus, Anno 1527. obiit.

FROBENIUS (Joh.) Boleslaviensis, emisit analysin Psalmi 34. An. 1591.

FROEBESIUS (Balth.) scr. de officio Christi proprio, Ingolst. An. 1583.

FROEREISENIUS (Isaac) Theologus, natus est Anno 1590. obiit Anno 1632. Argentorati Theologi munere functus est. Reliquit scrutinium Panopliæ Bellarmi. Hierogymnasmata: Anatomiam draconis; facem Cathol. veritatis; dissertat. contra Weigelianos, &c.

FROES (Lud.) Begiensis, Lusitanus, Anno 1597. obiit. Japonibus fidem Christianam

nam annunciavit, & historicam relationem de rebus Japonicis confecit. Vid. *Alegambe pag. 311.*

FROISSARDUS (Joh.) Valentianus, An. 1400. claruit. Condidit Chronicon sui temporis. Ex ejus scriptis *Joh. Sleidanus* ea, quæ sunt memorabilia, excerpsit. Vid. *Swertius, pag. 426.*

FRÖLICHIUS (Dav.) emisit Cynosuram peregrinantium, An. 1644.

FRÖLICHIUS (Joh.) baculum Ingeniarium, An. 1660. composuit.

FRÖLICHIUS (Ulricus) Basileam descripsit.

FRÖLINGIUS (Andr.) de natura & progressu Philosophiæ, An. 1669. commentatus est.

FROMMANNUS (Joh. Andr.) edidit delineationem juris furiosorum, An. 1656.

FROMMANNUS (J. Christ.) h. t. claret. Scripsit de venæsectione, A. 1668. item, de Fascinatione, An. 1675.

FROMMEN (Val.) Catenam fidei A. 1646. publicavit.

FROMMIUS (Andr.) emisit exercitationes Metaphysicas, An. 1651.

FROMMIUS (G.) natus est An. 1605: obiit A. 1651. Scripsit de arithmetica Danica. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 361. Bartholinus in Danis, pag. 47.*

FROMONDUS (Lib.) Haccurianus, natus est An. 1587. Paravit cœnas Saturnalitias: sex libros meteorologicorum: anatomiam hominis: Labyrinthum de compositione continui: dissertationem de Cometa: tract. de Anima: Antiaristarchum de orbe terræ immobili; Vestam sive Antiaristarchi vindicem: commentarium in Act. 1, S. Pauli epistolas, & VII. Canonicas. Vid. *Valerius Andreæ in Fast. Lovan. pag. 141.*

FRONTINUS (Sext. Julius) vir Consularis, tempore Nervæ & Trajani claruit. Reliquit quatuor libros Stratagematum: item, libellum de aquæductibus. Videatur *Stewech. in Veget. pag. 66. Glandorpius in Onomast. pag. 487. Hanckius part. 1. de S.R.R. pag. 104.*

FRONTO, orator, tempore Marci Aurelii Imp. floruit & M. Antoninum Verum latinis literis erudivit, teste *Hieronymo in Chronico. Macrobius Saturn. 5. 1.* siccum ipsi dicendi genus tribuit. *Scipio Gentilis, in Parerg. 2. 7.* etiam JCtum fuisse ostendit. Vid. *Gatakerus in Anton. pag. 19. Glandorp. pag. 278. Vossius de nat. Rhet. pag. 108.*

FRONTO, Emissenus, Rhetor, Romæ docuit, imperante Severo. *V. Suidas in Φρόντων.*

FRONTO (F. J.) elaboravit dissertationem philologicam de virginitate, Paris. Anno 1651.

FRONTO (Hippol.) scr. Strigilin adv. anonymum ad difficiliora loca Scripturæ, An. 1640.

FRONTO (Joh.) Andegavens. An. 1662. obiit. Edidit volumen variarum epistolarum: item, refutationem eorum, quæ contra Thomæ Kempensis vindicias scripsere *Robertus Quatremaire & Johan. Launoy*, Paris. An. 1650. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 259.*

FRONTO (Papyrius) JCtus, tempore Severi Imp. vixit. Composuit libros decretorum: item, 3. libros responsorum. Vid. *Bertrandus, in J Ct. pag. 290.*

FROSCHELIUS (Sebast.) conciones in Ev. Matthæi exaravit, An. 1558.

FRUGONUS (Fr. Fulv.) edidit Candiam angustatam, Venet. An. 1669.

FRUMENTARIUS (Joh.) collegit catalogum virorum illustrium.

à FRUNDECK (Joh. Lud.) scr. de Elixir, arbore vitæ, Hagæ, An. 1660.

FRUSIUS (Andr.) Carnutensis Gallus, An. 1556. obiit. Extant ejus Assertiones, collectæ ex interpretatione Geneseos: it. Epigrammata. *Alegambe, pag. 26.* ait, eum fuisse trium linguarum, Lat. Gr. & Hebr. peritissimum, Medicinæ, Jurisprudentiæ & Theologiæ cognitione insigne, mathematicis scientiis instructum, præstantem musicum, præclarum oratorem, poëtam summum. Fundebat (inquit) versus ex tempore, elegantes, doctos ac peracutos de quocunq; proposito argumento, quos, cum voluisset, sic numeris temperabat, ut longo spatio colloquentes falleret, nec versus esse, nisi qui accuratius animum intendisset, animadverteret.

FRUTERIUS (Lucas) Brugensis A. 1566. obiit. Reliquit 2. libros Verisimilium, it. Epistolas philologicas, quæ extant in *Lampade Crit. Gruteri.* Vid. *Swertius, pag. 517. Lud. Carrio, in Ant. lect. 1. 4. Gabbema in epist. clar. vir. pag. 560.*

FUCHERIUS (Joh.) Aquitanus, primo JCt. deinde Theologus factus Indis Evangelium prædicavit. Compos. itinerarium

Catholicorum ad convertendos infideles. Vid. *Wadding. in S.O.M. pag. 207.*
FUCHSEN (Paul.) edidit Tabellas Juridicas secundum ordinem Institut. Anno 1665.
FUCHSIUS (Joh.) JCtus, scr. Tractatum de Inventario, An. 1672.
FUCHSIUS (Joh. Chr.) paraphrasin Psalmorum, A. 1574. emisit.
FUCHSIUS (Leonh.) Medicus, natus est, Anno 1500: obiit, Anno 1566. Docuit Tubingæ Annis 35. Composuit Historiam stirpium: 8. libros de ratione curandi: quinq; libros institutionum Medicinæ, &c. Nicolaum Myrepsum, Alexandrinum, è Græco in Lat. transtulit & luculentis annotationibus illustravit. Inter alia, morbum esse substantiam, ἀφιλοσόφως statuebat. Vid. *Thuanus l. 38.*
FUCHSIUS (Remaclus) Limburg. Medicus, Anno 1587. obiit. De aquis, stirpibus & aromatibus commentatus est. Vid. *Swertius, pag. 655.*
à FUCHTE (Joh.) concinnavit compendium Synodorum, Helmst. Anno 1614.
de la FUENTE (Casp.) Toletanus, Anno 1649. claruit. Quæstiones dialecticas & Physicas, Anno 1631. edi curavit. Vid. *Wadding. pag. 143.*
de la FUENTE (Jac.) Hisp. An. 1616. obiit. Vulgò *Pater pauperum* dictus est. Vid. *Alegambe, pag. 196.*
de la FUENTE (Joh.) Toletanus, comment. in Marcum, Anno 1582. fol. adornavit.
FUFIDIUS, Arpinas, JCtus, tempore Ciceronis floruit. Vid. *Bertrandus in JCt. pag. 305.*
FÜHRERUS (Christoph.) ab Haimendorf, Patricius & Duumvir Norimb. Anno 1610. obiit, ætatis 69. Edidit Itinerarium in Orientem, ex quo multorum locorum & regionum Terræ Sanctæ luculenta cognitio hauriri potest. Vid. *Zeillerus, part. 2. pag. 60.*
FUIRENIUS (Henr.). Medicus, & Prof. Hafnienfis, Anno 1614. natus est: obiit An. 1659. De Ascite disputavit. Collegit insignem Bibliothecam, quam Hafn. Academiæ consecravit. Mortuum laudavit *Thomas Bartholinus.* Vid. *Henningus Witte, in Medicis, pag 193.*
FUIRENIUS (Thom.) Hafniensis, edidit catalogum & rariora musei *Henr. Fuirenii*, Anno 1660. in 4.
FULBERTUS, Carnotensis episcopus, Anno 1028. obiit. Composuit epistolas & sermones: item, versus in laudes Sanctorum. Eidem legenda de nativitate S. Mariæ tribuitur. Hunc primum ajunt festum nativitatis virginis Mariæ in Galliis celebrasse. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 169. Vossius de Poët. Lat. pag. 71.*
FULCHERIUS, Carnotensis, res gestas Balduini, R. Hierosolymitani, in literas retulit.
FULCINIUS, JCtus, scr. nonnulla, quæ ad edicti explicationem pertinent: item, de impensis in rem dotalem factis. Vid. *Bertrandus, pag. 259.*
FULCO, cognomine Bonus, Andegavorum Comes, seculo X. claruit. Vid. *Olearius, pag. 170.*
FULCO (Guilh.) Londinensis, An. 1589. obiit. Scriptis pugnavit cum Stapletono. Edidit etiam prælectiones in Apocalypsin. Opera ejus Londini, fol. Anno 1617. prodierunt.
FULCUS (Jul.) fructus eorum, qui eleemosynas erogarunt: item sententias eorum, qui de eleemosynis scripserunt, uno in volumine Romæ, Anno 1574. in 4. complexus est.
FULGENIUS (Cyrill.) JCtus, condidit Summam criminalium, Venet. A. 1558.
FULGENTIUS (Fab. Cl. Gordianus) Afer, Ruspæ episcopus, Anno 529. obiit. Exaravit libros ad Thrasimundum Regem: unum contra Arianos, &c. Vid *Andr. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1146. Vossius in hist. Pelag. 1, 21. Ph. Labbe*, in *Diss.* de *S. E. pag. 327. Olearius, pag. 170.*
FULGENTIUS (Fab. Planciades) Grammaticus, texuit libellum de continentia Virgiliana: & alium de antiquarum vocum interpretatione, ad Chalcidium, qui extant. Physiologicon ejusdem nondum apparet. Hunc Fulgentium nonnulli (vid. *Floridus Sabinus, in subcis. lect. 2, 24.*) cum Fulgentio Ruspensi confundere solent. *C. Barthius in 1. Silv. P. Papinii, pag. 81.* Fulgentius (inquit) omnium scriptorum audacissimus, corruptus sermone, confusus intellectu, & omnino quidvis potius quam sapientiæ consultus. *Et iterum in Not. ad 6. Thebaid. pag. 449.* Hæc Fulgentius: quem scriptorem legendo miseratione temporum

rum afficimur; tanta enim jam ruditas à Græca literatura erat, ut fibi arrogantiæ fummæ homo omnia fcribere licere crederet, modo vel autores Græcos vel voces ejufdem linguæ per caput pedesque attrahere poffet in medium, & inde fuum negotium curare. Hæc ille.

FULGENTIUS (Fr.) fcr. de Interdicto Pauli V. Pontif. Venet. An. 1606.

FULGINAS (Gent.) Medicus, ab induftria fua Speculatoris cognomen nactus eft. Scr. de Proportionibus medicinarum.

FULGINEUS (Fr.) de Jure emphyteutico, A. 1665. commentatus eft.

de FULGINIO (Auguft.) edidit Viam, qua Servatorem fequi poffimus, Colon. A. 1601.

FULGOSUS (Bapt.) (quem alii *Campofulgofum* appellant) dux Genuenfis, A. 1483. principatu à fuo patruo dejectus eft. Quo verò exilii fui dolorem levaret, totum fefe literis tradidit, & ad filium Petrum 9. libros factorum & dictorum memorabilium Italicè compofuit, quos poftea *Camillus Ghilinus*, Mediol. latinè transtulit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 97.*

FULGOSUS (Raph.) Placentinus, JCtus, Anno 1420. vixit. Scripfit Opera Bufeutica: item, comm. in Codicem. *Epitaphium* ejus tale invenio:

Fulgofus Raphael, virtutum Jaspis, utroq;
Jure ftupor tantus, qui tantus, quantus & orbis:
Scriptis morte vacat, tam parvo clauditur antro.

Vid. *Panzirolus*, in *JCtis*, l. 2. c. 83. item, *Ghilinus, vol. 1. pag. 202.* *Thomaf.* de *Plagio*, §. 434.

FULIGATTUS (Jac.) vitam Rob. Bellarmini Italicè exaravit.

FULLERUS (Nicol.) Hantonienfis Anglus, Anno 1626. obiit. Reliquit fex libros Mifcellaneorum. Vid. *Bochartus in Phaleg. 4, 19.*

FULLERUS (Thomas) Northantonienfis Anglus, Anno 1662. obiit. Commentatus eft in epift. ad Corinthios.

FULLONIUS (Guilh.) Hagienfis, An. 1560. floruit. Publicavit comœdias, ut Acolaftum, Mifobarbarum, Hypocrifin, &c.

FULLONIUS (J. Erard.) in 1. & 2. libr. Maccabaicorum, A. 1660. comm. condidit.

de FULSTEIN (Joh. Herburtus) Statuta regni Poloniæ, An. 1597. vulgavit.

FULVIUS Nobilior, A. U.C. 561. prætor, in Hifpania ftrenuè fe geffit. Scripfit Faftos, quos, tefte *Macrobio*, *Saturn. 1, 12.* in æde Herculis Mufarum collocavit.

FULVIUS, (Andr.) Prænestinus, Anno 1517. claruit. Antiquitates urbis Romæ quinq; libris complexus eft. Vid. *Hanckius, part. 2. de S.R.R. pag. 125.*

FULVIUS (P.) Italus, carminibus famam fibi comparavit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 1164.*

FULVIUS (P.) Picto, verfibus nomen fuum celebre fecit. Vid. *T. 1. Delit. Gall. pag. 922. Tollius in tract. de Inf. lit. pag. 59.* vocat fuaviffimum & argutiffimum poëtam, & inprimis laudat ejus tragædias, in quibus, magno adhibito judicio, Senecam prudentiffimè expreflerat. Natu quandoque inter P. Fulvium, Ant. Muretum & Joach. Bellajum certamen poëticum, *Salmonio Macrino* judice, qui ex tribus epigrammatis Fulviano palmam attribuit. Vid. *Sammarthanus, pag. 42.*

FUMÆUS (Ant.) JCtus, fcripfit de Fo, quod intereft. Videatur *Sammarthanus*, pag. 146.

FUMANELLUS (Ant.) Veronenfis, Medicus, multa confcripfit, quæ junctim impreffa funt, Tiguri, A. 1557. Vid. *Chiocus, pag. 27.*

FUMANUS (Adam.) verfibus inclaruit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 1161.*

FUMUS (Barth.) Placentinus, An. 1545. claruit. Edidit auream Armillam, complectentem omnes cafus ad animarum falutem. Lugd. An. 1594.

FUNCCIUS (Chrift.) condidit Breviarium orbis hodie imperantis quadripartitum, An. 1673.

FUNCCIUS (Theod.) defcr. Scanderbegum, An. 1606.

FUNCIUS (Joh.) Werdâ Norimbergenfis, An. 1518. natus eft. Vitam fuam magnam partem ipfe enarrat in epiftola ad Albertum Marchionem, quam Chronologiæ fuæ præmifit. Triftem exitum vitæ habuit. Nam à proceribus Boruffiæ accufatus, quòd novis rebus ftuduiffet, cum aliis duobus, Horftio & Snellio, capite truncatus eft, Regiomonte, A. 1566. Ante fupplicium fertur hoc *difticho* pronunciaffe:

Difce

Disce meo exemplo, mandato munere fungi,
Et fuge ceu pestem τὴν πολυπραγμοσύνην.

Præter Chronologiam, etiam vitam viti Theodori, celebris Theologi, conscripsisse dicitur. Videatur *Thuanus lib. 38.*

FUNDATIA (Ang.) Bonon. JCtus, Anno 1579. fl. Decisionibus Rotæ Bononiensis additiones unà cum *Camillo Cyprio* apposuit.

FUNES (Mart.) Hisp. scripsit Speculum morale & practicum, Anno 1599. Vid. *Alegambe, pag. 326.*

FUNGERUS (Joh.) Leowardiensis, An. 1604. vixit. Etymologicon trilingue concinnavit: item, 4. libros Messiados Carmina ejus ex parte habentur *T. 2. Delit. Belg. pag. 424.* Videatur *Sweertius pag. 426.*

FÜHRING (Ernricus) tractavit de Jure Canonico, Anno 1674.

FURICHIUS (Joh. Nic.) Argentoratensis, edidit poëmata miscellanea, Anno 1624. Item, 4. libros Chryseidos.

FURIOSUS (Nicol.) JCtus, Glossator placitorum feudalium, Anno 1200. floruit.

FURIUS (A.) Antias, A. U. R. 650. floruit. *Agellius* veterem poëtam appellat. Condidit Annales carmine. Vid. *Glandorp. pag. 367. Merula in Enn. pag. 46. & seq.*

FURIUS, Antinus, JCtus, Papiniano coævus fuit. Reliquit partis Edicti libros quinque. Vid. *Bertrandus* in *JCt. pag. 182.*

FURIUS (M.) Bibaculus, Cremonensis, poëta Jambicus, A. U. C. 691. claruit. *Agellius l. 18. c. 10.* versus ex eo perelegantes adducit. *Suetonius & Tacitus* autores sunt, Bibaculum istum contumeliosa carmina in Julium Cæsarem edidisse. *Tacitus l. 4.* Carmina Bibaculi & Catulli referta contumeliis Cæsarum leguntur. Sed ipse D. Julius, ipse D. Augustus & tulere illa & reliquere: haud facile dixerim, moderatione magis, an sapientia. Nam spreta exolescunt: si irascare, agnita videntur. Vid. *Glandorp. in Onomast. pag. 367.*

FURIUS (Frid) Hisp. tres libros Rhetoricarum institutionū, Lov. A 1554. edidit.

FURLANUS (Dan.) Cretensis, in libros Aristotelis de partibus animalium, Venet. A. 1574. item, in Theophrastum de lapidibus commentatus est.

FURNERIUS (Bernh.) Leoward. Anno 1616. obiit. Chronicon Joh. de Beka imprimi curavit. Vid. *Zeiller. part. 3. pag. 87.* Extat etiam ejus carmen de rerum usu & abusu.

FURNIUS (Christ.) carmina scholastica, A. 1553. composuit.

FURNIUS (Jac.) Genuensis, JCtus, Anno 1500. teste *Sixto Senensi*, floruit. Psal. CXIX. Græco & Latino carmine transtulit, ita ut singuli octonarii octo versus contineant, & ab una litera secundum ordinem alphabeti incipiant.

FURNIUS (Joh. Fr.) Mutinensis, à *Pierio Valeriano* de *Inf. liter. pag. 111.* laudatur, ut Philosophiæ scientissimus, qui Græcas & Lat. literas severioribus studiis adjunxerit, adhæc rebus gerendis non ineptus fuerit.

à FURNO (Janus Vitalis) Panormitanus, Anno 1310. claruit. In Ps. 50. 66. 113. commentatus est. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 330.*

FÜRSTENAW (Theoph.) JCtus, scr. de mutuo conjugum testamento, An. 1653.

à FÜRSTENBERG (Ferdin.) liber Baro, poëmata, An. 1671. imprimenda dedit.

FÜRSTENHOLD (Eus.) examen judicii de Constantini itinerario, Anno 1670. publicè proposuit.

FURTADUS (Franc.) Lusitanus, promisit Logicam & libros de cœlo. Cum Chinensibus plurimis annis versatus est. Vid. *Alegambe, pag. 123.*

FURTENBACH (Joseph.) Anno 1627. itinerarium Italiæ in lucem emisit.

FUSARIUS (Vinc.) Consilia: item, Tr. de Substitutionibus reliquit, An. 1628. fol.

FUSCIANUS (Tuscius) JCtus, sub Antonino Pio Imp. claruit. Consule *G. Panzirolum* in *JCt. l. 1. c. 39.* Vide TUSCIANUS.

FUSCHUS (Paul.) episcopus Sarnensis, composuit 2. libros de visitatione & regimine ecclesiarum, Romæ, A. 1581.

FUSCONUS (August.) Genev. inter doctos collocatur à *Ghilino, vol. 2. pag. 8.*

FUSCUS (Leonh.) carmina elaboravit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 1169.*

FUSCUS (Palladius) Patavinus, fecit comment. in Catullum, Tibullum, Propertium: item, librum de situ oræ Illyrici. Vid. *Carrio*, in *Ant. lect. 2, 19. Hallerv.* in *B. C. pag. 302.*

FUSCUS (Paulus) JCtus, reliquit singularia, A. 1600. Vide, FUSCHUS.

G. GA-

G.

GABARDUS (Alex.) Turfesanus, JCtus, reliquit epistolam ad *Thomam Plonatatiam*, Patricium Constantinopolitanum, teste *Bertrando,p.301.*

GABBEMA (Sim. Abbes) edidit Notas in Petronium; item, tres centurias epistolarum illustrium virorum, Anno 1664.

GABELCHOVERUS (Wolf.) condidit 4. centurias medicarum curationum, A. 1612.

à GABELLA (Phil.) edidit considerationem brevem secretioris Philosophiæ, Anno 1615.

GABELMAN (Nic.) militiam Mansfeldianā Hungaricam stilo depinxit, A. 1597.

GABIA (Joh.Bapt.) Veronensis, Sophoclis tragœdias latinè transtulit scholiisque illustravit, Venet. Anno 1543.

GABINIANUS (Sext. Jul.) tempore Augusti Imp. in pretio fuit. *Suetonius* eum inter rhetores refert. Meminere etiam *Seneca, Hieronymus*, alii. Vid. *Voss.* de *Nat. Rhet.pag. 94. 105.*

GABINIUS, historicus Romanus, *Straboni l.17.* memoratur.

GABIUS Bassus, in Satira citatur à *Fulgentio in Mythol.pag.150.*

GABLONETA (Hier.) de sanguinis missione commentatus est.

GABRIANUS (Guilh.) JCt. Anno 1159. floruit. Reliquit legum casus.

GABRIEL, Philadelphiensis Metropolita, scripsit de fide ecclesiæ Orientalis, Paris. A. 1671.

GABRIEL Sionita, Maronita è monte Libano, ab adolescentia Romæ in collegio Maronitarum educatus, Parisiis Regius orientalium linguarum Professor, Anno 1640. claruit. Edidit Psalterium Syriacum & Arabicum: Geographum verò Arabem latina civitate donavit.

GABRIELIUS, Γαβριήλιος ὕπαρχος, inter Græcos epigrammatarios refertur. Carmen ejus extat *l.4. Anthol.c.12.*

GABRIELIUS (Ant.) JCtus, composuit communes consultationes, editas An. 1570. fol.

GABRIELIUS (Casp.) Patavinus Medicus, insignis Philosophus fuisse traditur.

GABRIELIUS (Hier.) JCtus, emisit consilia, An. 1573.

GABRIELIUS (Julius) Eugubinus, compos. orationes & epistolas.

GABRIELLUS (Andr.) Senogaliensis, tractavit de peste, A. 1577.

GABUCINUS (Hier.) Fanestris, scrips. de lumbricis: item, de morbo comitiali, Anno 1561. ut & de podagra.

GABUTIUS (Joh.Ant.) Novariensis, vitam Pii V. in quatuor libros divisam, exaravit, Romæ, A. 1605.

GADALDINUS (Ang.) Medicus insignis, A. 1540. vixit & in Galeni operibus recognoscendis vertendisq; plurimam impendit operam.

GADALDINUS (Belisarius) carminibus inclaruit. Vid. *Tomus 1. Delitiar. Ital. pag. 1171.*

GADDIUS (Jac.) Florentinus, collegit, duos Tomos de scriptoribus non ecclesiasticis, Græcis, Latinis & Italicis, An. 1649. item, elogia omnigena, An. 1638. *Barleus in Epist. 291.* Poëmata Gaddii (inquit) erecta sunt & minus vulgaria: sed magis placebant epigrammata. Silvas Gaddii magni facio, sive carmina ista Pindarico more scripta mixtis carminum generibus. Vid. *Gr. Letus in It. regn. pag. 339.*

de GADESDEN (Joh.) Anglus, compendium medicinæ: item, Rosam Anglicam, 4. libris distinctam, condidit. Prodiit Papiæ, An. 1492. fol.

GADIGNUS (Nicol.) vitam Silverii in literas redegit.

GADIUS (Hier.) Bononiensis, in quodlibeta Scoti commentatus est, Anno 1527. Vid. *Waddingus in Sc. O.M. pag. 170.*

GADOLUS (Bernh.) Camaldulensis Abbas, in omnes Bibliorum libros commentarios composuisse dicitur.

GÆLIUS (Joh.) Harlamensis, JCtus, scripsit de testamentis & jure codicillorum, A. 1617.

de GAETA (Steph.) in Cod. ad limina quædam annotavit.

GAETANUS, Vicentinus, Medicus, Declarationes in consequentias *Strodi* edi curavit. Commentatus quoque est in Aristotelem de cœlo & mundo, Anno 1498.

GÆTULICUS (Cn. Lentulus) à Caligula Imp. occidi jussus est, quòd militum benevolentiam sibi parasset, teste *Dione, lib.*

ne, lib. 59. Condidit historiam, quam allegat *Suetonius in Calig. c. 8.* item, poëmata, ceu colligere est è *Martialis præfatione l. 1.& Probo Grammatico, qui ad I. Georg. Virg.* tres ejus hexametros adfert. Vid. *Glandorp. pag. 270.*

GAFFARELLUS (Jac.) Sigonciæ apud Gallos Abbas, sanctæ linguæ peritissimus, Anno 1633. claruit. Reliquit curiositates, Anno 1629. Ejus errores refellit *C. Sorellus*, addiditque ipsius Gaffarelli retractationem, proprio nomine ac chirographo munitam. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. de S. E. pag. 297. Colomesius in Gall. Orient. pag. 153. & 260.* Gaffarelli scripta enumerat. Adde, si placet, *Leonem Allatium, in Apib. Urbanis, pag. 139.*

GAFFERNERUS (Pet. Paul.) edidit historiam legationis Cæsareæ Comitis à Lesle ad portam Turcicam, An. 1672.

GAFFORUS (Cæl.) disputationem Tiranensem, inter pontificios & ministros Rhetos, A. 1596. habitam, evulgavit.

GAFURIUS (Franc.) Laudensis, de harmonia musicorum instrumentorum opus edidit, Mediolani. Vide, GAPHURIUS.

GAGLIARDUS (Ach.) Patavinus, Anno 1607. obiit apoplexia ictus. Composuit tract. de disciplina hominis interioris, opus eruditissimum, nondum editum. Vid. *Alegambe, pag. 2.*

GAGNEUS (Joh.) Parisiensis, An. 1550. claruit & universum N. Test. scholiis illustravit.

GAGUINUS (Alex.) edidit descriptionem Sarmatiæ Europeæ, Anno 1581. Vide, GUAGNINUS.

GAGUINUS (Rob.) Gallus, JCtus & Historicus, A. 1501. obiit. Res Francorum undecim libris complexus est. In rebus patriis affectui plurimum indulgere dicitur: in rebus externis quoque parum ei tribuitur. *Jovius in Elog. numero 136.* ita de eo scribit: In rebus, quæ ad Italiam pertinent, insolenter & pingui stilo cœcutire solet. *Erasmus in Ciceroniano pag. 167.* Rob. Gaguinus (inquit) non ita pridem habitus est magni nominis, dictione tamen quam scriptis vendibilior: verum suo seculo; nunc vix inter latinè loquentes recipietur: Vid. *Sweertius in Ath. Belg. pag. 638. Ph. Labbe T. 2. diss. de S. E. pag. 297. Olearius, pag. 411.*

GAGUS (Balth.) Lusitanus, Anno 1583. Goæ obiit. In Japoniam Christianam religionem, Anno 1552. invehere conatus est. Extat ejus liber, Japonico idiomate scriptus, in quo, quantum inter Japonum sectam & Christianorum doctrinam intervallum interjectum esset, ostendere voluit. Vid. *Alegambe, pag. 53.*

GAJANUS, Γαϊανὸς, Sophista, tempore Gordiani Imp. Beryti docuit. Scripsit 5. libros de constructione, artem Rhetoricam, & declamationes, teste *Suida.*

GAJETANUS (Dan.) Cremonensis, Grammaticus, à *Pierio Valeriano de Inf. litt. pag. 125.* inter viros doctos, sed infelices refertur.

GAIL (Christoph.) assertiones Theologicas in epistolam Jacobi, Anno 1565. emisit.

GAILIUS (Andr.) Coloniensis, JCtus, natus est A. 1525: obiit An. 1587. Reliquit quatuor observationum Practicarum centurias: librum unum de pignoribus: & Tract. de Arrestis. Vid. *Sweertius, pag. 170. Thomasius, de Plagio §. 435.*

GAILLARDUS (Jac.) in lucem produxit logicum collegium, Lugd. An. 1671.

GAJONUS (Bapt.) scr. epistolam de sectione venæ, quæ est ad annularem digitum, in lienis affectibus, An. 1567.

GAITUS (Joh Domin.) Tract. de credito, fol. A. 1641. publicavit.

GAJUS (Jac.) Flander, scripsit dies geniales vel Bacchanalia, Anno 1611. teste *Sweertio.*

GAIZO (Ant.) composuit librum de somniis.

GALÆUS (Theoph.) edidit Ideam Theologiæ theoreticæ & practicæ, Anno 1673. Lond.

GALAF, Ilerdensis, Judæus, professione medicus, reliquit antidotarium excellentissimum, teste *Paschalio Gallo.*

GALANDIUS (Pet.) Aerensis Artesius, Anno 1559. obiit. Habuit orationem adversus *Pet. Ramum* pro Aristotele. Extat etiam ejus commentarius de agrorum conditionibus & constitutionibus. Vid. *Sweertius. pag. 615.*

GALANTES (Julius) edidit comparationem Theologiæ Christianæ cum Platonica, Bononiæ, Anno 1627. fol.

GALANUS (Clement.) condidit conciliationes ecclesiæ Armenæ cum Latina, Tomis 2. in fol. Romæ A. 1650. & 1661. editas: item, institutiones linguæ Armenæ, Anno 1645.

GALARZA (Pet. Garc.) Bellonensis, Institutiones evangelicas, Anno 1579. edi curavit.

GALASIUS (Casp.) scr. de Justitia quadripartita.

GALATHEUS (Ant.) Anno 1480. floruit. Reliquit quæstiones Physicas; item, laudationem Podagræ, festivum opusculum. Videatur *Jovius in Elog. numero 119.*

GALATINUS (Pet.) Apulus, An. 1518. claruit. *D. Chr. Wagenseil, ad Sota, pag. 202.* é Judæo Christianum factum autumat. Arcana Catholicæ Veritatis XII. libris complexus est. *Scaliger in epist. 93.* eum hoc opus è *Raymundo à Sebunde* compilasse existimat. Scaligerum sequitur *Naudæus in Bibl. Polit. pag. 76.* Verùm errat Scaliger, si *Job. Morino Blesensi in Exerc. Bibl.* credimus. Sic enim ille: Ea, quæ Galatinus scripsit, apud *Porchetum* reperiuntur omnia, eodem modo & iisdem verbis, nec plura. A Porcheto igitur sua Galatinus mutuatus est: Porchetus vero à Raymundo Martino, qui scripsit Pugionem fidei contra Judæos. Idem tradit Cl. *Damke in Not. ad Basil. Imp. pag. 28.* Confer *Thomasium de Plagio, §. 436. Waddingus in Scr. Ord. Minor. pag. 281.* memorat, plurima se hujus Galatini scripta, nondum edita, habere, promittitq; se ea aliquando in lucem daturum esse. Inter ea erant comment. in Apocalypsin: tract. de recta S. Scripturæ interpretatione: item, opus singulare de ecclesia instituta. destituta & restituta. Vid. *Hornbeck, in Tr de Conversione Judæorum, pag. 8.* item, *Hottingerus, part. 5. hist. Eccl. sect. 3.*

GALAVERONUS (Joh. Guil.) Pedemontanus, sub nomine *Fr. Sanbenedicti* Tomum orationum, Mediolani, Anno 1625. collegit ediditque, teste *Alegambe, pag. 247.*

GALBA (Servius) tempore III. belli Punici claruit. Meminit ejus *Cicero in Bruto* ut excellentis oratoris. Ex eodem discimus, ut in Lælio elegantia, in Scipione majestas; ita in Galba vim fuisse. Sed in dicendo quidem hæc sentiebatur; à scriptis verò aberat. Cujus ratio est, quod affectus dicentem accendebat. Vid. *Vossius de nat. Rhet. pag. 97.*

GALDINUS (Pet.) Anno 1465. floruit. Reliquit conciones.

GALE (Thomas) Anglus, edidit uno volumine Palæphatum & Heraclitum περὶ Ἀπίστων. Anonymum de iisdem: Phornutum de natura Deorum: Sallustium de Diis: Ocellum Lucanum: Timæum Locrum: Demophili, Democratis & Secundi sententias: Sextum Pythagoricum: Theophrasti characteres: Pythagoricorum fragmenta: Heliodori Larissæi opera, Cantabrigiæ, Anno 1671. in 8.

GALEA (Aug.) à *Gbilino vol. 2. p. 8.* inter viros doctos & claros refertur.

GALEA (Pet. Paulus) scripsit de pulsibus & medicamentorum usu, A. 1597.

GALEACIUS (Ant.) Malvaticius, JCtus, reliquit consilia matrimon.

GALEACIUS de S. Sophia, scr. de febribus, An. 1533.

GALENUS (Claudius) Γαληνὸς, Pergamenus, Medicus celeberrimus, tempore M. Aurelii Antonini & deinceps claruit. *Quidam* Bergomatem, Italum fuisse, contendunt. Vid. *Donatus Calvus in Bergomatibus, pag. 178.* Malè alii eum Christo coævum faciunt, & cum Magdalena collocutum esse tradunt, quos rectè *Glycas l. 3. Annal. pag. 323. & Joh. Tzetzes in Chil. pag. 223.* redarguunt. Laudatus *Tzetzes* præceptorem Galeni Pelopem dictum fuisse observat. Scripta ejus tribus Tomis continentur. Eorum catalogum prolixum habet *Ant. à Linden, in Bibl. Medd pag. 121. & seqq.* Præter medicinalia etiam Grammatica, Rhetorica & Philosophica composuit. Vid. *Jonsius de Scr. hist. Ph. 3, 11. Valesius in Euseb. pag. 111.*

GALENUS (Matth.) Westcapellus Zelandus, Theologus, An. 1573. obiit. Scripsit de seculi nostri choreis: de origine monachorum: de votis monasticis, &c. Vid. *Sweertius, pag. 555.*

GALEOTTUS (Albert.) JCtus, Anno 1260. floruit. Summulam quæstionum edidit. Vid. *Guido Panzirolus de JCtis, l. 2. c. 39*

GALEOTTUS (Barth.) Bononiens. scripsit de viris illustribus Bononiensibus, Anno 1590.

GALEOTTUS Martius, Narniensis, An. 1490. claruit. Extant hujus Galeotti tùm alia, tùm liber de jocosè dictis & factis Matthiæ Corvini, Regis Hung. quem filio ejus Johanni dedicavit. Affirmare ausus

ausus est, omnibus gentibus, integre & puriter, veluti ex justa naturæ lege viventibus, æternos cœlestis auræ fructus paratos esse. Unde accusatus, & ad palinodiam faciendam coactus est. Ob corporis insignem pinguedinem rheda curuli, qua veheretur, opus habuit. *Jovius in Elog. num. 44.* arvina suffocatum interiisse, refert. Confer *Pierium Valerian. de Inf. lit. pag. 56. Autor Dialogi de repar. Lingu. Lat. pag 403.* Extant (inquit) adhuc aliqua (Galeotti scripta) ut de homine opusculum, & alia quædam parum nota, in quibus video nonnullos verborum proprietatem desiderare. Cætera neque insulsa neq; parum perspicua dixeris.

GALESINIUS (Pet.) Mediolanensis, Anno 1581. claruit. Martyrologium Rom. ecclesiæ: item, Acta ecclesiæ Mediolanensis elaboravit. Fertur etiam scripsisse de dedicatione Obelisci: item, de dedicatione columnæ Trajani. *A. Rivetus in Isagoge* ejusdem Galesinii commentarium de Bibliorum Græc. LXXII. Interpretibus, Romæ An. 1587. editum allegat. Vid. *Saussay de scr. Eccl. pag. 131.*

GALFREDUS (Ant.) Condriaceus, scripsit in librum novæ Academiæ Hetruscorum: ac contra *Avicennam* & *Mesuem* apologiam.

GALFRIDUS, Monumotensis, tempore Friderici Barbarossæ Imp. vixit. Edidit historiam Britannicam: item, vitam Merlini, & gesta regis Arturi. Fides ejus à multis damnatur. *Johannes Tuvinus* eum Homerum Britannicum & mendaciorum patrem appellat. Vid. *Whear in Relectionibus, pag. 172.*

GALFRIDUS Vinesauf, A.C. 1200. vixit. Scripsit, teste *Lelando*, opus de arte dicendi ad Innocentium III. prosa & carmine, quod incipit: *Neustria sub clipeo regis defensa Richardi, &c.* Vide, GAUFREDUS.

GALGANETTUS (Leand.) JCtus Collensis, de conditionibus commentatus est, Venet. A. 1609. Collegit etiam syntagma communium opinionum juris vel receptarum sententiarum, quod in 4. Tomos digessit. Prodiit id opus Augustæ Taurinorum, A. 1595. in fol. Vid. *Placcius pag. 33.*

GALIAULA (Lancell.) edidit repetitiones in Jure civili.

GALILÆUS Galilæus, Florentinus, celeberrimus Mathematicus, superioribus annis claruit. Patavii disciplinas mathematicas docuit. Inde Pisas à Magno Hetruriæ duce vocatus est, à quo singulis mensibus centenos argenteos nummos magnos, quos Laminas vocant, salarii loco accepit. Condidit librum, titulo Nuncii siderei: item, Dialogum de systemate mundi, in quo sententiam suam de terræ circa cœli orbes, nullo agitatos motu, conversione aperuit. A quæsitoribus fidei Romam evocatus & palinodiam publicè canere jussus est. Eidem *inventionem* stellarum Medicearum tribuunt. Vixit 84. annos, luminibus, ut ajunt, tandem orbatus. Vid. *Nicius, part. 1. Pinacoth. p. 280.* Adde *Leonem Allatium in A. U. pag. 118. Ghilinum, vol. 1. pag. 68. Sorellum, pag. 541.*

GALITIUS (M. Ant.) Brixiensis, natus est A. 1589. Edidit dialecticam: commentarium in 4. libros sententiarum: Tractatum de physico auditu, de cœlo, de anima, &c. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 248.*

GALITIUS (Ant. Maria) dilucidationem speculi apologetici, A. 1653. publicasse dicitur.

GALIUS (Phil.) homilias in Jonam, An. 1616. edi curavit.

la GALLA. *(Jul. Cæs.)* Vide, LAGALLA.

GALLÆCUS (Casp. Roder.) JCtus, de annuis & menstruis reditibus commentatus est.

GALLÆUS (Phil.) dedit icones & elogia virorum illustrium.

GALLÆUS (Servatius) *Lactantium* notis illustravit, A. 1660.

GALLANDIUS (Guilh.) Aëriensis, reliquit orationes & poemata.

GALLANDIUS (Pet.) scripsit contra Academiam Rami, Paris. An. 1551. Ejus honorificè meminit *Adrianus Turnebus l. 2. adv. cap. 1. & l. 8. c. 12.*

GALLASIUS (Nicol.) in Exodum, Gen. A. 1560. fol. commentari aggressus est.

GALLAUPIUS (Franc.) Aquensis, Anno 1633. claruit. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 156.*

GALLEGUS (Barn.) edidit controversias logicales, Colon. A. 1632.

GALLEGO (Joh.) de la Serna, Malachensis, Philippi III. & IV. Archiater, composuit opera Physica, Medica, Ethica,

quæ prodierunt Lugduni, An. 1634. fol. item, de naturali animarum origine invectivam adversus *Dan. Sennertum*, Bruxell. An. 1640. in 4.

GALLEGUS (Melch.) scr. de obligatione spirituali.

GALLEMARTIUS (Joh.) edidit decisiones & declarationes illustrium Cardinalium, concilii Tridentini interpretum, A. 1618.

GALLEMARTIUS (Placidus) condidit descriptionem provinciæ S. Dionysii in Francia, An. 1649.

GALLENSIS (Joh.) communiloquium vel Summam collationum collegisse fertur. Prodiit An. 1489. fol.

GALLERATUS, de renunciationibus, Mediolani A. 1623. tractavit.

GALLESIUS (Aug.) Philosophus, A. 1505. vixit. Reliquit librum de Terræmotu.

GALLESIUS (Barth.) Medicus & Philosophus, A. 1597. floruit. Extat ejus Tr. de Podagra.

GALLESIUS (Dominic.) Finatiensis, vulgavit orationem de ascensione Christi, A. 1668: item, sapientiæ prototypon, A. 1658.

GALLETUS (Joh. Car.) auroram Lavernicam, Avenione, An. 1670. in 4. edidit.

GALLETUS (Thomas) scripsit Religiosum in Pl. XXII An. 1615.

GALLIA (Lanciarottus) Alexandrinus Italus, An. 1595. obiit. Commentatus est in consuetudinem Alexandrinam prohibentem, maritum ultra certum modum relinquere. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 143.*

GALLICIUS, exaravit ideam divinæ benignitatis.

GALLINIUS (Camill.) JCtus, compos. decem libros de verborum significatione, Venet. A. 1582.

GALLIO (Junius) Marci Annæi Senecæ Rhetoris filius, temporis Neronis Imp. claruit. Prius M. Annæus Novatus dictus erat: nomen mutavit, cum à Junio Gallione, ad quem *Ovidii* extat *elegia l. 4. de Ponto*, adoptatus esset. A *Seneca patre in præfatione l. 5. Controv.* inter præcipuos oratores refertur. Hujus Gallionis mentio habetur in *Actis Apost. c. 18. vers. 12*, Vid. *Vossius de nat. Rhet. pag. 92. 107. Glandorpius, pag. 500.*

GALLONIUS (Ant.) Romanus, An. 1605. obiit. Scripsit de cruciatibus martyrum: item, de monachatu Gregorii Magni.

GALLUCCIUS (Angelus) Maceratensis, Bellum Belgicum, ab An. 1593. usq; ad A. 1609. duobus Tomis complexus est. Prodiit hoc opus Romæ, An. 1671. fol. *Alegambe, pag. 33.* vocat oratorem disertissimum, poetam facundum.

GALLUCIUS (Bonif.) JCtus, Anno 1304. claruit.

GALLUCIUS (Joh. Paul.) condidit Theatrum mundi & temporis, A. 1588. Venet. item, speculum uranicum, A. 1596.

GALLUCIUS (Tarquinius) Sabinus, An. 1649. obiit. Aristotelis Ethicam ad Nicomachum de novo transtulit, commentarioq; luculento exornavit, Paris. A. 1645. fol. Extant etiam orationum & carminum ejus duo volumina. *Alegambe. pag. 429.* tradit, ipsum etiam vindicationes Virgilianas, & commentarios tres de Tragœdia, de Comœdia, & de Elegia elaborasse.

GALLUS, scriptor ecclesiasticus, A. C. 635. obiit. Reliquit sermones. Vid. *Warcus in Hibern. Scr. pag. 20.*

GALLUS (Corn.) Vide, CORNELIUS.

GALLUS Milo, Elnonensis, An. 875. floruit, & ad Carolum Calvum carmen de sobrietate exaravit. Vid. *Giraldus de poët. pag. 664.* Struxit etiam vitam S. Amandi carmine & prosa. Vid. *Sweertius, pag. 570.*

GALLUS (Andr.) Tridentinus, scripsit de peste & febri pestilentiali, Anno 1606.

GALLUS (Ant.) de ligno sancto non permiscendo, Paris. An. 1540. commentatus esse dicitur.

GALLUS (Balth.) contexuit librum de regnis & provinciis, quæ cum aliquando Gallorum fuissent, nunc injustè ab Hispanis detinentur. Gallo vicissim *Julius Cerius* responsum opposuit. Vid. *Naudæus in Bibl. Pol. pag. 81.*

GALLUS (Car.) Arnheimius, Theologus Leydensis, natus est An. 1530: obiit An. 1616. Exaravit comm. in Apocalypsin. Vid. *Meursius in Ath. Bat. pag. 268*

GALLUS (Hier.) Insuber, An. 1644. obiit. Texuit duos Tomos in 3. librum Scoti. Vid. *Waddingus, in Sc. O. M. pag. 170.*

GALLUS (Jodocus) Rubiacensis, reliquit opusculum, titulo, Nosce teipsum, impressum Heidelbergæ, An. 1480.

GALLUS (Joh.) Theologus, de Cœna Domini scripsit, An. 1584.

GAL-

GALLUS (Joh.) Tifernas, JCtus, *Hieronymo Magio* perfamiliaris fuit, qui ejus honorificè meminit *l. 3.miscell. c. 5.*

GALLUS (Nicol.) aliàs *Hahn* dictus, Gothâ Saxo, An. 1570. obiit. Primum Ratisbonensis ecclesiæ pastor fuit: inde ejectus Magdeburgensis ecclesiæ Superintendens factus est. Ratisbonam revocatus, non illius folùm urbis, sed totius viciniæ, Austriæ & Stiriæ, ecclesias emendatas doctrina & consiliis suis erudiit & gubernavit. *Matthiam Flacium* in concinnandis ecclesiasticæ historiæ centuriis, cùm Magdeburgi subsisteret, adjuvit. Scripsit de Adiaphoris & mutatione status ecclesiarum; item, Notas in epist. Pauli ad Galatas.

GALLUS (Paschalis) Villæsanensis Pictò, emisit Bibliothecam medicam, Anno 1590. Basileæ.

GALLUS (Phil.) Halensis, natus est An. 1558: obiit A. 1616. Confecit postillam apostolicam & propheticam: 80. homilias in Jonæ prophetiam: item, Augustanam Confessionem πεντάγλωττον. Fertur hebraicè admodum peritus fuisse. Vid. *Henning. Witte in Memoriis Theol. pag. 84.*

GALLUS (Rup.) vixit tempore Henrici V. Imperatoris. Historiam belli contra Saracenos decem libris complexus est.

GALLUS (Vincentius) elaboravit opusculum de epigrammate: item, de lyrico poëmate, A. 1626.

GALOPINUS (G.) exposuit historiam de vidua Sareptana, An. 1634.

GALTERIUS (Joh. Paul.) Praxin tutelarem, Neap. A. 1621. edi curavit.

GALTERIUS (Phil.) à monte Galerio, Franciscanus, A. 1344. floruit. Extat ejus postilla in evangelia Dominicalia, à Jonselmo Canova in compendium redacta. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 378.*

GALTERUS (Phil.) Lilanus vel Insulensis, A. 1133. obiit, ceu refert *Anton. de Verdala*, episcopus Magalonensis. *Valerius Andreæ* vult, eum claruisse Anno 1250. *Reinesius in epist. ad Daum. pag. 217.* ad A. 1095. refert. Alii vocant *Galterum de Castellione*. Unde illud Monostichon: *Insula me genuit, rapuit Castellio nomen.* Condidit Alexandreidem carmine. *Casp. Barthius in Not. majoribus ad Claudian. pag. 1140.* Media barbarie (inquit) non ineptus versificator Galterus ab Insula, qui tempore Johannis Sarisberiensis, ut ex hujus ad eum epistolis discimus, vixit: tam autem posteà clarus fuit, ut, expulsis quibusvis bonis auctoribus, scholas teneret, ut scribit in ejus vita *Henricus de Gandavo. Alanus* tamen in *Anticlaudiano* eum sugillat, & *Mævio*, malo poëtæ, comparat. Vid. *Sweertius, pag. 642.*

GALTHIUS (Pet.) scr. de nobilitate Gentis & Mentis, Herbip. A. 1602.

GALTIER (Bernh.) Rhutenensis Gallus, An. 1629. ætatis 65. obiit. *Alegambe, pag. 65.* vocat virum intellectu perspicacem, judicioq; singulari præditum. Edidit librum, titulo, Pseudoreligionis apocalypsin, in quo præcipue Calvinianos perstringit.

GALTRUCHIUS (P.) Philosophiæ & totius mathematicæ institutiones sex voluminibus complexus est. Prodiit hoc opus Cadomi, An. 1661.

GALVANUS (Alex.) collegit Consilia & Responsa, A. 1617.

GALVANUS (Joh.) JCtus, ab eloquentia, jurisperitia & antiquitatis studio plurimum commendatur à *Ferrario, part. 2. de re vest. pag. 94.*

GALVANUS (M. Aurel.) Ferrariensis, de Usufructu commentatus est, An. 1650. fol.

GAMACHÆUS (Phil.) doctor Sorbonicus, An. 1625. obiit. Struxit Summam Theologiæ tribus voluminibus, Paris. A. 1627. fol.

GAMALIEL, Senior, Simeonis filius, Hillelis nepos, synedrii principatû obtinuit, cùm Dominus noster senatui Hierosolymitano sisteretur: & post Christi in cœlos ascensionem adhuc 22. annos vixit, fuitque juxta communem sententiam, S. Pauli præceptor, *Act. 22, 3.* Eo mortuo, ablatam esse puritatem & rectitudinem Pharisaismi, cessasse etiam gloriam legis, Judæi conqueruntur. *Pisani* altare ostendere solent, sub quo corpus Gamalielis quiescat. Vid. *Wagenseilius in Comm. ad Sota, pag. 992. Chrysippus* quidam apud *Photium*, in *Biblioth. Cod. CLXXI.* Gamalielem Christianum factum baptizatumque esse memorat.

GAMALIEL, Junior, Jabhnensis, Gamalielis nepos, tempore excidii Hierosolymitani vixit. In Jabhne principatum obtinuit. Vid. *Henr. Otto in Doctoribus Misnicis, pag. 86.*

GAMANS (Joh.) Juliacensis, An. 1641. claruit. Vitas Sanctorum passim colligere, notisque historicis illustrare conatus est. Vid. *Alegambe, pag. 243.*

GAMBACURTA (Pet.) Panormitanus, An. 1605. obiit. Scripsit de Immunitate ecclesiarum libros octo. Vid. *Alegambe, pag. 382.*

GAMBALUNGA (Joh.) JCtus, An. 999. floruit.

GAMBARA (Laur.) Brixianus, poëta, A. 1586. obiit, cum nonagenarius esset. Carmina ejus occurrunt *T. 1. Delit. Ital. p. 1174.* Vid. *Thuanus, l. 84.* Extat ejus Tr. in quo tùm de perfecta poëseos ratione agitur: tum ostenditur, cur abstinendum sit à scriptione poematum turpium aut falsorum Deorum fabulas continentium. Confer *Barthium in 3. Theb. Pap. pag. 1634.*

GAMBARELLUS (August.) observationes in Terentium, An. 1597. item, antithetorum amicam simultatem, A. 1619. edi curavit.

GAMBARUS (Andr.) Julii II. familiaris, ejus constitutionem adv. Simoniacam electionem commentariis illustravit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 34.*

GAMBARUTUS (Nicol.) An. 1502. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 173.*

GAMBARUTUS (Tib.) A. 1623. mortuus est. Vid. *Idem vol. 1. pag. 214.*

de GAMBELLIONIBUS (Angelus) Aretinus, JCtus, An. 1442. floruit. In *epitaphio* perplexarum legum *enodator* appellatur. Extat ejus Tr. de testamentis. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, l. 2. c. 102.*

GAMBERLACHIUS (W. R.) edidit spongiam liturae Gallicae, A. 1646.

GAMERIUS (Hannardus) Mosaeus, An. 1570. claruit. In Academia Ingolstadiensi Graecarum literarum professionem obtinuit. Reliquit viam regiam ad Musas. Orpheum etiam lat. versibus expressit. Carmina ejus *T. 2. Delit. Belg. pag. 440.* inveniuntur. Vid. *Swertius, pag. 320.*

de GAMMA (Anton.) JCtus, collegit Decisiones regni Lusitaniae, A. 1599.

GAMMARUS (Bernh.) JCtus, An. 1509. floruit. Extat ejus excussio in materiam de servitute.

GAMMARUS (Jac.) A. 1498. floruit.

GAMMARUS (P. Andr.) Bononiensis JCtus, An. 1505. vixit. Composuit 3. libros Topicorum, ad eruenda in legum facultate argumenta: item, librum extensionum. Vid. *Panzirol. in JCt. pag. 478.*

GAMMARUS (Thomas) Sclaricinus, poëta, Anno 1483. celebris factus est. Vid. *Bumaldus, pag. 220.*

GAMPENBURG (Dom.) emisit clavem conscientiae, Ingolst. A. 1663.

GAMUCCIUS (Bernh.) scr. de antiquitate urbis Romae.

de GAMUNDIA (Joh.) Calendarium construxisse dicitur.

GAMURRINUS (Eugen.) Casinensis, h. t. claret. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 491.*

à GANDAVO (Henr.) Tornacensis archidiaconus, Anno 1293. obiit. Vulgò *Doctor solennis* appellari solet. Commentatus est in Physicam & Metaphysicam Aristotelis. Extat & ejus liber de viris illustribus. Vid. *Swertius, pag. 328. Olearius in Abaco, pag. 201. Bosius de notit. Script. Eccles. 3. pag. 26.*

à GANDAVO (Pet.) Flander, An. 1572. obiit. Mexici gymnasium exercendis puerorum ingeniis erigendum curavit. Exaravit Catechismum pro erudiendis Indorum pueris. Vid. *Wadding. pag. 282.*

GANDAVUS (Guilh.) judice *Erasmo in Ciceroniano, pag. 178.* Atticus erat in epistolis, in carmine bonus.

GANDILLON (Franc.) Aurelianensis, A. 1631. obiit. Libellum edidit, qui inscribitur Anima sancta, omnibus virtutibus naturalibus & supernaturalibus cumulata. Vid. *Alegambe, pag. 123.*

GANDINUS (Alb.) Bergomas JCtus, opusculum de maleficiis confecit, An. 1491. item, de crimine laesae majestatis: de quaestionibus. Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. l. 2. c. 47.* & *Donatus Calvus, pag. 16.*

GANGELT (Theod.) struxit regulam & vitam S. Benedicti, Colon. A. 1649.

GANGERORIUS (Franc.) de Terra nova, methodum pro morbis in particulari curandis secundum recentiorum usum, Romae, A. 1658. in 8. concinnavit.

GANIVETUS (Joh.) Amicum Medicorum edidit. Vid. *Ant. Linden. pag. 349.*

GANS (Joh.) Herbipolensis, Ferdinandi III. Imp. aulicus concionator, An. 1638. claruit. Struxit Arboretum Genealogicũ, in quo exhibentur omnes principes, qui linea rectâ ad Rudolfo I. Imp. Austriaco descendunt. Vid. *Alegambe, pag. 243.*

GANSFORTIUS (Joh. Wesselus) Groningensis, aliàs *Basilius* dictus, natus est Anno 1419. obiit A. 1489. A nonnullis *Lux mundi*: ab aliis *Magister contradictionum* appellari solet. Trium linguarum, Græcæ, Latinæ & Hebraicæ peritus erat. A Sixto IV. Pontifice aliquando beneficium petere jussus, Græca & Hebræa Biblia sibi è Vaticana bibliotheca dari petiit. Mirante Pontifice & dicente: *Stulte, quare non petis episcopatum aut simile quippiam?* Wesselus respondebat: *quia iis non indigeo.* Aristoteli Platonē longe antepoſuit. Venit aliquando celebris Doctor Parisiensis Adwerdiam, & præsente Wesselo in mensa multa interrogare cœpit. Hic nihil respondebat. Putabatur nihil esse illi, quod responderet. Finito prandio, dicebat Wess. *nunc, si placet, oppone.* Opposuit ille multa: tum noster talia dedit responsa, ut Doctor ille de mensa desiliret & abjecto bireto suo, genibusq; procumbens, admirabundus diceret: *aut tu alter es Alanus, aut angelus de cœlo, aut aliud, quod dicere nolo. Benedictus DEUS! non sum fraudatus desiderio meo: non frustra te quæsivi.* In religione Pontificia multa improbavit scriptis & ore. Plurima ex ejus scriptis à monachis exusta sunt: nonnulla tamen ignem evaserunt, ut Tract. de oratione: de sacramento Eucharistiæ: de Purgatorio & Indulgentiis, &c. Ea Grôningæ postea prodierunt, An. 1614. in 4. Videatur *Lutherus Tom. 2. Epist. lat. pag. 90. Olearius* in *Abaco, pag. 270.* quibus adde *autorem vitarum Profess. Grôningensium, pag. 12. & seqq.*

GANSIUS (Joh. Lud.) publicavit historiam Corallorum, An. 1630.

GANZ (David) Judæus, scripsit Chronologiam, cui titulum fecit, צמח דוד, i. e. germen Davidis. Eam *Guil. Henr. Vorstius* latinè transtulit, additisque notis, An. 1644. typis mandavit. Vid. *Boxborn. in hist. Univers. pag. 41.*

GAPHURIUS (Franc.) de harmonia musicorum instrumentorum, Mediolani, A. 1508. scripsisse fertur.

de GARANCIERES (Theoph.) scr. de tabe Anglica, Lond. A. 1647.

GARASSUS (Franc.) Engolismensis, An. 1631. obiit. Composuit 24. volumina in S. Scripturam: item, sacra Rhemensia, carmine heroico. Vid. *Alegambe, pag. 124.* Fertur Lipsium notasse ob fatum, tam constanter assertum. Lipsium tamen *Anonymus Sorbonista*, censurâ edens in doctrinam curiosam Garassi, defendere conatus est autoritate *Mirandulani & Thomæ*, quorum uterque fatum Christianum asseruerat. Vid. *Maresius part. 1.* contra *Tirinum, pag. 605.*

GARATUS (Martinus) (vulgo *Martinus Laudensis* dictus) JCtus, A. 1444. claruit. Reliquit commentaria ad Feuda: Tract. de bello & duello: item, de Cardinalibus: de primogenitura: de castris & castellanis: de confœderatis, &c. Vid. *Bumaldus, pag. 162. Panzirolus de J Ct. l. 2. c. 96.*

GARAVINUS (Aug.) An. 1618. floruit. Extat ejus opusculum de viris illustribus Castri Bonon.

de GARBO (Dinus) Florentinus Medicus, Chirurgiam & alia opuscula, Ferrariæ, Anno 1485. imprimi curavit. Vid. *Linden, pag. 157.*

GARBUS (Thom.) Dini filius, Medicus & Philosophus, confecit Summam medicæ scientiæ. Meminit ejus *Hier. Magius l. 3. Miscell. c. 5. sub fin.* ubi vocat virum infantem, at bene doctum.

GARBUTUS, de Resurrectione aliquid scripsisse legitur.

GARCÆUS (Joh.) meteorologiam, An. 1584. luci publicæ exhibuit.

GARCIAS (Dominicus) Hisp. in Complutensi Academia linguæ Hebr. Professor primarius, A. 1624. vixit. Contra Judæos propugnacula religionis Christianæ, An. 1606. edere cœpit, in quibus sæpè pueriles errores & gravissimas hallucinationes committere non erubuit. Lege doctissim. *Wagenseilium* ad *Sota, pag. 203.* & miraberis.

GARCIA (Franc.) concionatorem evangelicum, A. 1622. fol. publicavit.

GARCIAS (Fortunius) Cantaber, de ultimo fine Juris utriusque commentatus est. Impressus est liber Coloniæ, Anno 1585.

GARCIA (Hier.) Hisp. paravit commentarium, conquisitis undique antiquissimis Iconibus, qui propediem in lucem exibit, inquit *Alegambe, pag. 185.*

GARCIAS (Nicol.) scripsit de Beneficiis. Liber prodiit Genevæ, An. 1636.

GARCIA (Pet.) Anno 1618. claruit. Extant ejus commentaria in primam Fen libri

libri primi Avicennæ : item, in omnes Galeni libros de locis affectis.

GARCIAS (Thomas) de Villa nova, natus est, An. 1488 : obiit An. 1555. Reliquit conciones sacras. Vid. *Gbilinus, vol. vol 2. pag. 235.*

GARDER (Henr.) Danus, habuit orationem metricam de Strenis, An. 1623.

du GARDIN (Lud.) adornavit manuductionem per omnes medicinæ partes, An. 1626. item, Tract. de animatione fœtus, Duaci, A. 1623.

GARDINER (Sam.) scripsit de efficacia Gratiæ convertentis, Cantabrigiæ, An. 1660.

GARDINER (Steph.) de vera obedientia A. 1553. nonnulla meditatus est.

GARETIUS, (Henr.) Lovaniensis, de curatione Arthritidis, A. 1592. scribere aggressus est.

GARETIUS (Joh.) Anno 1571. obiit. Extat ejus consensus Patrum de veritate corporis Christi in Eucharistia.

GARGARIEUS (Bapt.) Anno 1589. floruit. Edidit aureum *Cœlimundium* sive librum de cœlo & mundo inscriptum, ubi reperiuntur annotatæ autoritates, traditiones, & adinventiones Magorum, Historicorum, Philosophorum, Astronomorum, Poëtarum, Hebræorum, Christianorum, Saracenorum, Metaphys. Theologorum, &c. teste *Bumaldo.*

GARGARIEUS (Ferrantes) Anno 1575. claruit. Publicavit patrocinia causarum Bononiensium.

GARGARIEUS (Joh. Bapt.) JCtus, Anno 1624. floruit. Reliquit 2. volumina consiliorum.

GARGARIEUS (Joh. Camillus) Anno 1594. claruit. Emisit quam plurima consilia.

GARGILIUS Martialis, vixit tempore Alexandri Mammææ Imp. cujus etiam vitam literis consignavit. Scripsit de Hortis, *Servio & Palladio* testibus. Vid. *Glandorp. pag. 378.*

de GARIBAY (Steph.) Cantaber, struxit 40 libros historiarũ de regnis Hispaniæ.

GARIBUS (Joh.) scr. de Phænomenis, Venet. A. 1650.

GARIGLIANUS (Pompejus) condidit libellum de Nobilitate lingua Italica: ut alterum latina, in qua Platonis aliquot dialogos sua interpretatione illustrare conatus est, sed parum feliciter. Hinc *Bellarminum* dixisse ajunt, cum librum ab ipso acceptum perlegeret: se quidem Platonis si minus omnia, aliquid saltem intelligentia arripere: cùm verò ad ejus commentar. se conferret, verbum prorsus nullum intelligere. Videatur *Nicius part 1. Pinacoth. pag. 70.*

GARIMPERTUS, Vitas Pontificum exaravit.

GARIOPONTUS, Medicus, judice *Reinesio in Var. lect. l. 3. c. 2.* ante CCCC. annos vixit. Merus exscriptor & descriptor veterum fuit. Sanè Priscianum, cujus tres libri medicinales circumferuntur, penè ad verbum descripsit. Vid. *Reinesius in Apolog. pag. 142.* item, *Barthius in Æneam Gazeum, pag. 279.*

GARISENDUS (Joh. Andr.) poëta, An. 1492. floruit.

GARISSOLIUS (Ant.) de Christo mediatore: item, de imputatione peccati Adami, An. 1648. commentatus est.

de GARLANDIA (Joh.) scr. Tr. de Græcis præpositionibus, teste *Reisero. Linden, pag. 550.* Joh. Garlandium compendium Alchymiæ composuisse tradit.

GARMANUS (Christ. Frid.) edidit librum, cultitulus, Homo ex ovo, Anno 1673. item, librum de miraculis mortuorum, An. 1670.

GARNEFELD (Greg.) texuit librum de imaginibus antiquorum Eremitarum, Col. A. 1671.

GARNERIUS (Joh.) Marii Mercatoris libellos notis amplissimis exornavit, quas tamen ad examen revocavit *Henricus à Noris.*

GARNERIUS (Rob.) Cœnomanus, Anno 1590. obiit. Reliquit novem Tragœdias. Vid. *Thuanus l. 99.*

GARNETUS (Henr.) Notingamiensis Anglus, Jesuita, An. 1606. criminis læsæ majestatis accusatus, suspensus, evisceratus, & tandem in quatuor partes sectus est. *Bellarminus* non dubitat eum omni doctrinæ genere & vitæ sanctitate incomparabilem vocare, teste *Alegambe, pag. 173.* Fertur scripsisse epistolam de martyrio Godefridi Mauritii.

GARNIER (Ant.) res gestas Caroli V. Imp. stilo expressit.

GARONUS (Aug. Steph.) JCtus Ticinensis, edidit comm. in Tit. de meretricibus & lenonibus, An. 1638.

GAR-

GARRATUS (Mart.) Laudensis, JCtus. Vide GARATUS.

GARRONIS (Joh.) JCtus, scripsit de origine Juris: item, de Pœnis.

GARSENIUS (Joh.) JCt. edidit ruminationem Juris de mutata confirmatione pontificum, An. 1630.

GARSIAS (Joh.) Gallæcus, JCtus, de expensis & meliorationibus commentatus est.

GARSIAS (Pet.) An. 1490 floruit. Impugnavit theses cum Philosophicas, tùm Theologicas *Joh. Pici Mirandulani* (qui Phœnix ævi sui habitus erat) acutas quidem, sed lubricas & periculosas. Quod opus Innocentio IIX. inscripsit.

GARSONIUS (Joh. G.) Bononiens. de scriptoribus ordinis Dominicani scribere instituit.

GARTHIUS (Balth.) Lexicon Latino-Græcum composuit, quod bina vice auctius atque correctius editum est Norimbergæ.

GARTHIUS (Helvicus) scripsit de invocatione sanctorum, An. 1618. item, de Judice controversiarum.

GARTNERUS (Andr.) Mariæmontanus, *Brunonis Seidelii* sententias proverbiales, nonnihil mutatas, pro suis edere non erubuit. Vid. *Thomasius de Plagio*, §. 437.

de GARZATORIBUS (Gratianus) collegit legum conciliationem.

GARZIAS (Didacus) edidit stimulum fidei, Panormi, An. 1642.

GARZO (Joh.) Bononiensis, Anno 1518. claruit. Reliquit duos libros de rebus Saxoniæ, Thuringiæ, Misniæ, & Lusatiæ, ad Fridericum Saxoniæ ducem.

GARZOLI (Joh. Bapt.) librum confecit de coitus oportunitate, Utini, A. 1655.

GARZONIUS (Fabr.) Medicus, A. 1544. floruit. Scripsit de rebus Ripanis, & alia. Vid. *Bumaldus*, *pag. 66*.

GARZONIUS (Hier.) librũ de fœminis ad feuda recipiendis, vel nõ, A. 1598. edidit.

GARZONIUS (Joh.) Med. An. 1466. claruit. Extant ejus vitæ Sanctorum. Vid. *Bumaldus, pag. 115*.

GARZONIUS (Leonh.) Venetus, Anno 1570. claruit. Librum de Magnetis lapidis natura: item, paraphrasin & comment. in Cant. Canticorum elucubravit. Vid. *Alegambe, pag. 301*.

GARZONIUS (Thomas) è balneo Caballi, natus est An. 1549: obiit An. 1589. Struxit Theatrũ vitæ humanæ duobus Tomis. *Joh. Rhodius de suppos. script. numero 23.* memorat, Thomam Garzonium Tract. de incantamentis & miraculis spirituum, in 45. libros divisum, conscripsisse, eumque *Strozzum Ciconiam*, Vicentinum, pro suo edidisse. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 216.* Plateam universalem quoque condidit, quam latinè reddidit *Nicolaus Bellus*.

GASPARINUS, Barzizâ Bergomas, Grammaticus, An. 1428. obiit. *Autor Dialogi de repar. Lat. ling. pag. 391.* Est (inquit) in Bergomati agro vicus obscuri olim nominis, nunc clarus, suoq; partu illustris: Barzizam vulgo nominant: hic Gasparinus, Gramm. & Rhetor sua tempestate illustris, qui in hac urbe, ut audio, mox Patavii, inde Mediolani multa nominis celebritate literas docuit, primus omnium ad veteris eloquentiæ umbram oculos retorsit: cùm mille & amplius annos, ex quo Gothica illa tempestas terram Italiam invaserat, semper omnia in pejus abiissent: credo, ea fiducia fretus, quod in tres divinos illos *M. Tullii ad Quintum fratrem libros*, cum diutissimè non extitissent, primus inciderat: quos situ & vetustate consumtos, diligenti curâ & studio emendare adortus tantum intentiore lectione profecit, ut opus non solum desideratum, sed deploratũ etiam, in publicum exhibuerit: multosque ad eloquentiæ cultum exemplo & hortatione excitarit. Scripsisse dicitur commentarios in varia Ciceronis opera, sed qui nulli hodiè extent: epistolæ adhæc & orationes pleræq; adduntur: liber præterea de ratione scribendi unus. *Hæc ille. Paulus Merula in Comm. ad Ennium, pag. 466.* vocat *Gasparinum Pergamensem*, & mediæ ætatis scriptorem autumat. Addit etiam: Summũ in epistolis ostendere se autorem illum JCtum & planè Plinium exprimere. Confer *Donatum Calvum, pag. 186.* Vide suprà, BARZIZIUS.

de GASPARIS (Steph.) emisit dissertationem de opobalsamo, An. 1640.

GASSARUS (Joh.) Druydianus, A. 1601. claruit. Comœdiam, *Pomonam* nomine, elaboravit.

GASSARUS (Achill. Pirminius) natus est A. 1505: obiit A. 1577. Epitomen Chronicorum adornavit: item, tract. de peste. Vid. *Zeillerus de hist. part. 2 pag. 62.*

GAS-

GASSENDUS (Pet.) Dinienſis eccleſiæ præpoſitus, Anno 1655. ætatis 64. obiit. *Joh. Launoy in epiſtola quadam ita de Gaſſendo*: In eo peracre ingenium & judicium, incredibile ſtudium, labor indefeſſus, ſingularis in aſſerenda veritate methodus, varia eruditio, eaque exquiſitiſſima, terſa & elaborata ſcriptio, bonitas eximia & pietas, vitæ gravitas, morumque integritas ſumma, frugalitas priſca, Theologus inſignis & in Academia Pariſienſi Regius Mathematum Profeſſor. *Hæc ille.* Scripſit 8. exercitationes adverſus Ariſtoteleos: octo libros de vita Epicuri: Inſtitutionem aſtronomicam: vitas Tychonis Brahe, Nicol. Copernici, G. Purbachii & Joh. Regiomontani: vitam Nic. Claud Peireſcii: Calendarium Rom. &c. Ejus opera omnia in ſex Tomos diſtributa, Lugd. An. 1658. prodierunt. Vid. *Voſſius* de *Scienſ. Mathem.* pag. 389. item, *Jonſius de Scr. Hiſt. Phil.* pag. 312.

GASTELIUS (Chriſt.) JCtus, ſcr. de dignitate & præcedentia Impp. Pontificum, Regum, &c. item, de ſtatu publico Europæ.

GASTIUS (Joh.) Briſacenſis, An. 1518. vixit. Collectiones in utrumque Teſtament. ex Auguſtini operibus ſuo nomine publicavit. Si *Sixto Senenſi* ſtandum, genuinus earum auctor Bartholomæus Urbinas erat. Vid. *Thomaſius de Plagio*, §. 438. Collegit præterea tres Tomos convivalium ſermonum. Vide, BARTHOLOMÆUS URBINAS.

GASTOPARDIES (Ignat.) elementa Geometriæ, Pariſ. Anno 1671. edi curavit.

GASTUS (Auguſt.) inter viros literatos referri ſolet. Vid. *Aſpaſius in Bibl. Aproſiana*, pag. 283.

GATAKERUS (Thomas) Londinenſis, An. 1654. obiit, ætat. 80. Erat Græcæ & Hebraicæ linguæ perquam gnarus. Scripſit de ſtilo Novi Teſtam. contra Pſochenium: notas exquiſitiſſimas in *M. Antoninum*, Imp. notas in Eſaiam, Jeremiam, &c. miſcellanea ſacra: diſſertationem de nomine tetragrammato: tract. de baptiſmo infantium: elenchum de juſtificationis materia & forma, *Fr. Gomaro* oppoſitum, &c. *Axenius in Phædrum*, pag. 112. vocat virum infinitæ lectionis & accurati judicii. *Colomeſius in Cimeliis* tale judicium de eo tulit: E criticis omnibus, qui hoc ſeculo ad politiorum literarum illuſtrationem aliquid ſcripſere, vix ac ne vix quidem ullus invenietur, qui in auctoribus diligenter ac accuraté tractandis Thomæ Gatakero palmam præripiat.

GATENARIA (Marcus) Medicus, de curis ægritudinum particularium commentatus eſt.

GATTICUS (Hier.) edidit praxin Sacramentorum, Mediolani, A. 1641.

GAVANTUS (Barth.) emiſit Theſaurum ſacrorum rituum, Venet. A. 1651. Vid. *Leo Allatius in Ap. Urb. pag. 59.*

GAVASSELIUS (Mich.) Novellarienſis, de rebus præter naturam, An. 1586. ſcribere aggreſſus eſt. Vid. *Linden. pag. 458.*

GAUDARTUS (Sam.) Medullam Jurisprudentiæ Rom. A. 1651. publicavit.

GAUDENTIUS, Brixienſis, A. C. 427. obiit. Reliquit varios ſermones. Vid. *Olearius in Abaco*, pag. 172.

GAUDENTIUS quidam (inquit *Caſſiodorus lib. de Muſica, pag. 1112.*) de Muſica tractavit, quem vir diſertiſſimus Mutianus tranſtulit in latinum. *Et iterum p. 1119.* Habetis hic Gaudentium Mutiani latinum, quem ſi ſolicita intentione legitis, hujus ſcientiæ atria vobis patefacit. Hinc colligo, Gaudentium Græcum fuiſſe Græceq; ſcripſiſſe.

GAUDENTIUS (Paganinus) Helvetius, JCtus & Theologus, in Academia Piſana eloquentiæ Profeſſor, An. 1643. claruit. Compoſuit velitationes adverſus Panſtratiam *Chamieri*: Salebras Tertullianeas: lib. de dogmatibus & ritibus veteris eccleſiæ: opus expoſitionum Juridicarum: lib. de moribus ſeculi Juſtinianei: lib. de Philoſophicis opinionibus veterum Patrum: comparationem dogmatum Origenis cum Philoſophia Platonica: obſtetricem literariam: lib. de Philoſophiæ ap. Romanos origine & progreſſu: librum de prodigiis: declamationes & poëmata. *Joh. Rhodius in ſupp. ſcr. pag. 29.* obſervationes ad antiquitates Hetruſcas, quas *Henr. Ernſtius*, An 1639. publicaverat, autorem P. Gaudentium exiſtimat.

GAUDIER (Ant.) Caſtellotheodoricenſis Gallus, A. 1622. obiit. Scr. Tractatum de Amore Jesu, Colon. A. 1621. & alium, de DEI præſentia. Vid. *Alegambe, pag. 39.*

GAUDINUS (Alexis) scr. 2. epistolas de iteranda sæpius phlebotomia.
GAUER (Bonavent.) de Jure retractuum commentatus est.
GAUFERIUS (Bened.) Anno 1060. claruit. Condidit varia opuscula poëtica, quæ *I. B. Marus*, aliquando se editurum esse, promisit.
le GAUFFRE (Ambr.) fecit synopsin Decretalium, Paris. fol. An. 1655.
GAUFREDUS, tempore Henrici IV. Imp. claruit. Condidit quatuor libros de acquisitione regni Siciliæ, Calabriæ & Apuliæ per Rob. Guiscardum. Vid. *Zeill. part. 2. hist. pag. 58.*
GAUFREDUS de vino salvo, scripsit de nova Poetria: sic enim tum loquebantur. Opus ipsum dedicavit Innocentio III. Pontifici. *Bromtou in Chron.* librum de eloquentia nominat. In eo pro exemplo carminis lugubris posuit monodiam in obi um R. Richardi. Hinc patet error *Balei*, qui librum de arte dicendi, lib. de nova poetria, & monodiam in obitum R. Richardi tres diversos fecit. Confer *Reines. in epist. ad Daum. pag. 162.* Vide supra, GALFRIDUS.
GAUFRIDUS (Jac.) Tauroëntius Gallus, edidit Parecbasin encomiasticam pro curiositatibus inauditis *Jac. Gaffarelli*, Parmæ, A. 1634.
GAUGERICUS infirmarium conscripsit, quod prodiit Duaci, An 1617.
GAVIUS Bassus, scripsit de Diis, teste *Macrobio in Saturn. l. 1. c. 9.* Vide, GABIUS.
GAUKEMA (Gauco) An. 1568. natus est. Reliquit varia epigrammata. Vid. *Swertius, pag. 266.*
GAULA (Joh.) vel Gaulensis, celebris in schola Paris. Theologus, An. 1260. floruit. Tantæ eruditionis erat, ut ter maximus haberetur, & *Arbor vitæ* diceretur. De re quacunque ex tempore differere poterat. Confecisse dicitur duodeviginti magna volumina. Vid. *Voss. de hist. lat. 2, 58.*
GAULARTIUS, Arelatensem urbem descripsit.
GAULMINUS (Gilb.) Molinensis, Græcè & Hebraicè doctus, Anno 1665. claruit. *Maussacus* eum πολύγλωττον vocat. *Eustathii XI.* libros de Ismeniæ & Ismenes amoribus eleganter transtulit: item, *Cyri Prodromi* Rhodanthen. Extat etiam ejus Tr. de morte Mosis. Edidit præterea *Mich. Psellum* de operationibus Dæmonum Græcè & Latinè cum notis. Ipse in *Notis* ad *Eustath.* citat Iphigeniam, quam Æschyleo charactere scripserat. Vid. *Colomesius, in G. O. pag. 230. 263.*
GAULTERIUS (Jac.) Annonæensis Gallus, An. 1636. obiit, ætatis 73. Condidit tabulas chronologicas, fol. Vid. *Alegambe, pag. 196.*
GAURICUS (Lucas) Geofanensis, celebris mathematicus, An. 1558. obiit, ætatis 82. A Paulo III. pontifice ad episcopatum Civitatensem evectus est. Ptolomæi magnam constructionem annotationibus illustravit. Emisit quoque dissertationem de miraculosa eclipsi in passione Domini. *Tollius de Infel. Lit. pag. 16.* memorat, eum, cùm Joh. Bentivolum patria & dominatu excessurum prædixisset, arreptum ab illo atque ex præalta trochlea suspenso fune quinquies quassatum, nimiæ in vaticinando libertatis pœnas dedisse. Vid. *Thuanus, lib. 23.*
GAURICUS (Pomponius) Lucæ frater, Neapolitanus, arte poëtica excelluit. Scripsit vitas Græcorum poetarum: item, de physiognomia & architectura: ut & sculprura. Carmina ejus leguntur *T. 1. Delit. Ital. pag. 1206.* Aliquando fœminam illustrem amare cœpit: quæ res, ut plerumque apud Italos damnosa, sic & Gaurico exitium attulit. Nam cùm Surrentina via Stabias peteret, subito nusquam apparuit, sine dubio ob ejusmodi suspicionem ab aliquibus trucidatus & in mare subjectum præcipitatus, ne cædis vestigium extaret. *Jovius in Elog. num. 75.* eum Picentinum facit.
GAURINUS (Pompon.) in artem poëticam Horatii, Romæ, Anno 1641. commentatus est.
GAUSSENIUS (Steph.) Theologus Salmuriensis, An. 1670. claruit. Eodem anno de ratione studii Theologici peculiarem Tr. composuit.
GAUTERIUS, scr. de bellis Antiochenis. Extat *T. 1. Gestorum DEI per Francos.*
GAUTIUS (Frigev.) edidit Palmam Christianam, Londini, An. 1593.
de GAYR (Nic. Magnus) libellum de arte moriendi confecit, teste *Keisero.*
GAZA (Theod.) Thessalonicensis, Amurathe Græciam occupante, in Italiam venit, ibique Græcas literas feliciter propa-

pagavit. Ciceronis librum de senectute Græcè transtulit: contrà, Aristotelis historias de animalibus latinas fecit. Inter alia etiam quatuor libros Grammaticæ Græcæ Græcè exaravit. Unde *Vossius l. 1. Aristarch. c. 4. pag. 14.* Omnium doctissimè hanc artem libris 4. tractavit Theodorus Gaza: cujus operam ab ingenio & doctrinam sic commendat Fr. *Robertellius in comm. de re poët.* ut nulli veterum postponendam dicat. Nec ei se simile quicquam legisse eo in genere dictitabat *Budæus*. Ex *Simlero* discimus, eum etiam scripsisse de mensibus Græcis. Transtulit quoq; problemata Aristotelis: Tactica Æliani: Dionysium Halic. de compositione orationis: Theophrastum de plantis; problemata Alexandri Aphrodisiensis, &c. Ajunt, hominem in tanta paupertate vixisse, ut, nisi eum Dux Ferrariensis ad se vocasset, fame ipsi pereundum fuisset. Cum aliquando nobilissimas lucubrationes suas, in membranis accuratè perscriptas, *Sixto IV. Pontifici* detulisset, nec pecunia vel ipsius librarii præmio digna redderetur, indignatus subagreste judicium: *Effugere hinc libet* (inquit) *postquam optimæ segetes in olfactu prepinguibus asinis sordescunt*; atque ita in Brutios ad sacerdotii sui sedem contendit. Tandem An. 1478. ex mœrore obiit. Vid. *Jovius in Elog. numero 26.* item, *Pierianus Valer. de J. L. p. 159.* Idem *Jovius l. 1. de piscibus, cap. 4.* Gazam Plinianorum verborum observatorem atque imitatorem diligentissimum appellat. *Erasmi* judicium de Gaza *in Ciceroniano, pag. 160.* tale est: Theod. Gaza Aristotelem, quam Ciceronem exprimere maluit, quo non alius felicior, sive vertat Græca latinè, sive Latina Græcè: cum sua loquitur, duo quædam obstrepunt delicato lectori, philosophiæ studium, in quo totus erat, & illud γνήσιον Græci sermonis, quod latinè loquentes sequi solet, ac vix unquam dediscitur. *Gerh. Joh. Voss. l. 4. Instit. Rhet. c. 3. §.* ipsum Gregorio Trapezuntio longè præferendum esse, contra *Angelum Politianum* statuit. *Autor Dialogi de repar. Ling. JCt. ap. Gif. pag. 401.* valdè honorificè de eo loquitur.

GAZÆUS (Angelinus) Atrebas, natus est Anno 1568. Scripsit pia Hilaria stilo acuto & eleganti. Videatur *Alegambe, pag. 32.*

GAZÆUS (Guilh.) Artesius, Anno 1602. obiit. Vitas Sanctorum duobus Tomis complexus est. Condidit etiam Gynæceum sacrum: item, speculum conscientiæ. Vid. *Swertius, pag. 308.*

GAZAITA (Joh. Evangel.) Cephalenius inter Græcè doctos à *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 177.* collocatur.

GAZANUS (Joh. Bapt.) responsum adornavit ad defensorium *Jos. Scalæ*, Venet. Anno 1590.

GAZIUS (Ant.) Patavinus Med. libellum de ratione evacuandi, Anno 1541. Tr. de vino & cerevisia: & libellum de somno & vigilia, Anno 1539. edi curavit.

GAZO (Joh.) Catalanus, Anno 1614. claruit. Reliquit duos Tomos Institutinum sacrarum evangelicarum & moralium pro præcipuis festivitatibus & diebus totius anni. *Waddingus in Scr. O. M. pag. 208.* egregii prædicatoris titulum ei tribuit.

GAZZALI, Arabs Medicus, Anno Chr. 1127. obiit. Vid. *Hotting. in Bibliotb. quadrip. pag. 262.*

GEBER, Arabs, dux & princeps Chymiæ, quando vixerit, non constat. *Hier. Cardanus l. 16. subtil.* eum inter XII. subtilia orbis ingenia undecimo loco numerat. Fecit librum, quem inscripsit Summam perfectionis. Vid. *Linden, pag. 203.*

GEBHARDUS (Christ.) pansophiam Christianam, Anno 1662. evulgavit.

GEBHARDUS (Janus) Neoburgico-Palatinus, natus est Anno 1592; obiit Anno 1632. nondum completo ætatis 40. *Ubbone Emmio* defuncto, Groningæ Historiarum & Gr. linguæ professio ei demandata est, quam grato animo amplexus singulari cura maxima cum laude exornare haud omisit. Scripsit crepundia: antiquas lectiones: comment. in Catullum, Tibullum, Propertium: notas in Cornel Neporem: carmina, &c. Vid. *Autor vitarum profess. Groningensium, pag. 102.* Item, *Henning. Witte in Philos. pag. 332.*

GEBHARDUS (Joh.) Silesius, vir Græcè & Latinè doctus, Uratislaviæ literas elegantiores docet. *Senftlebii* opuscula quædam, quale est de alea: item, notas in parabolas *Alani Insulensis* edidit.

GEBU-

GEBULA (Atrauus) Tract. de origine Guelforum Comitum confecit.

GEBWEILERUS (Hier.) An. 1507. claruit. Composuit librum de libertate Germaniæ, in quo ostendit, Germanos Gallis, neminem verò Gallum à Christo nato Germanis imperasse. Extat *vol. 1. Scr. Germ. Sim. Schardii, pag. 219.* Vid. *Hertzogius* in *Chron. Alsatiæ, 7, 21.*

GEDALIAS, Judæus, Italus, vixit Anno 1560. Scripsit משלי שלמה, i. e. proverbia Salomonis, in quibus agit de interpretatione somniorum: & librum חוך, in quo agit de chiromantia: item, שלשלת הקבלה, i. e. catenam Cabalæ vel chronologiam, ubi gloriatur, se 21. volumina conscripsisse.

GEDICCUS (Sim.) natus est Anno 1549. Reliquit Postillam evangelicam: refutationem Sal. Finckii: Pelargum apostatam: defensionem sexus muliebris, &c.

GEERBRANUS (Joh.) Leydensis, Anno 1417. floruit. Extat ejus Chronicon Hollandiæ Comitum. Vid. *Zeill. part. 2. hist. pag. 64.*

GEERE (Joh.) Anglus scripsit de poculis sanitatis.

GEESDALIUS (Joh.) Aldenardensis, carminibus famam sibi peperit. Vid. *Tom. 2. Delit. Belg. pag. 446.* Edidit etiam Stichologiam. Claruit Anno 1591. Vide, GHEESDALIUS.

GEHEN, JCtus, scr. de privilegiis miserabilium personarum, in 4.

GEIERUS (Mart.) celebris Theologus, edidit notas in Ecclesiasten & proverbia Salomonis: comm. in Psalmos, duobus Tomis constantem: tract. de luctu Hebræorum, A. 1656.

GEIGERUS (Malach.) composuit descriptionem herniarum, cum earundem curationibus, Monachii, An. 1631.

GEILERUS (Joh.) aliàs *Kaisersbergius* dictus, Anno 1445. natus est: obiit Anno 1510. Composuit Tractatum de 10. præceptis: & alium de 7. peccatis mortalibus: item, Naviculam fatuorum & pœnitentium. *Joh. Gersonis* Opera summo studio collegit & typographiæ destinavit. Monachos nigros solitus est vocare *diabolos*: albos, *matrem diaboli*: mixtos, *pullos ejus*. Conquestus est sæpè de corrupta religione: quin etiam prædixit, venturum aliquem divinitùs excitatum, qui eam instauret. Optavit etiam, videre diem illum & esse ejus viri discipulum. *Epithaphium* ei sequens *B. Rhenanus* fecit: Deo Trino & Uni. Bene valeas, quisquis es. Johanni Geilero Cæsaremontano, Theologiæ consultissimo, qui Pericle eloquentior, Socrate continentior, Numaque religiosior, vitæ sanctimonia & sacris concionibus Argentor. populum annis 33. non sine magno profectu erudivit nemini unquam assentatus, pauperes patrio affectu fovit, bonos ac doctos mero studio dilexit; Argentoratensis inclyta Resp. æterno decori ac monumento posuit. Obiit totius Alsatiæ lacrimis defletus, sub Maximiliano Aug. à quo ob vitæ integritatem plurimùm amatus est, An. gratiæ M.D.X. sext. Id. Martias. Proh, quàm recti exempli homo erat! Sed orta cadunt. Vid. *Olearius, in Abaco, pag. 253.*

GEILFUSIUS (Joh.) edidit ethicam exemplarem, Tubingæ, An. 1653. item, institutiones medicas, A. 1658.

GEILKERKIUS (Arn.) struxit tabulam geographicam terræ sanctæ, Anno 1631.

GEISELIUS (Joh.) JCtus, de renunciatione successionum, An. 1638. commentatus est.

GEISIUS (Joh. Guern.) A. 1619. viridarii moralis prodromum problematicum evulgavit. *Thomasius de plagio §. 439.* eum *Buridanum* vel ejus epitomatorem compilasse, autumat.

GEISLERUS (Frid.) Silesius, JCtus, scripsit de nominum mutatione & anonymis scriptoribus An. 1669. in 4.

GEISLERUS (J. Tob.) lib. de statu politico, An. 1656. emisit.

GEISLIZER (Barth.) materiam de Retractu, An. 1664. excussit.

GEISSELERTIS (Henr.) edidit synopsin Logicarum institutionum, A. 1675.

GEITZKOFLERUS (Zach.) adornavit singularem calculi vesicæ historiam, A. 1619.

GELAPINUS quidam Leopoliensis scripsit de ordinibus Academ. Cracoviæ, teste *Starovolscio, pag. 55.*

GELASIUS, Γελάσι@, Cyzicenus, circa Annum Domini 476. floruit. Condidit histo-

historiam Synodi Nicenæ. Eidem Gelasio *Bellarminus, pag. 103.* librum de duabus Christi naturis contra Eutychen tribuit. *Phil.* tamen *Labbe T. 1. de S. E. pag. 342.* eundem Gelasio Papæ adscribit. Vid. *Rivetus T. 2. oper. pag. 1147.*

GELASIUS primus, Papa fuit Anno 492. Reliquit librum contra Pelagianos: item, decretum de libris Apocryphis. Vid. *Rivetus loc. cit.*

GELASIUS II. Pontifex, A. 1119. obiit. Passionem S. Cæsarii versibus adornavit.

GELDENHAUERIUS (Gerh.) Noviomagus, Anno 1542. occisus est. Octo Satiras conscripsisse fertur. Extat etiam ejus historia Batavica. Vid. *Swertius, pag. 279.*

GELDENHAUERIUS (Gerh. Eob.) scripsit Notas homileticas in Evang. Anno 1652.

GELDOLPHUS (Jos.) à Ryckel, Brabantus, An. 1642. obiit. Struxit vitam S. Beggæ: item, historiam Begginasiorum Belgii. Extat quoq; ejus historia S. Gertrudis. Vid. *Val. Andr. pag. 596.*

GELDRIUS (Joh.) Russellanus, aliquot epigrammata Græca latine vertit.

GELENIUS (Ægid.) exaravit 4. libros de sacra & civili magnitudine Coloniæ Agrippinæ, An. 1645. teste *Zeillero.* Ejus Thaumaturgus physicus, Anno 1649. prodiit.

GELENIUS (Sigism.) Bohemus, Anno 1554. obiit. Ejus industria præcipuè in vertendis Græcis scriptoribus & Plinio ad vet. codicum fidem emendando enituit. Evagrium historicum, Origenem contra Celsum, Philonis opera omnia, Appianum Alexand. Dionysium Halic. Josephum, Justinum Martyr. &c. latinè transtulit. *Thuanus l. 13.* ipsum egestate per totam vitam conflictatum esse, tradit. Vitam *Gelenii Cal. Sec. Curio* descripsit.

GELENIUS (Victor) Theologiam mysticam, An. 1646. promulgavit.

GELIDA (Joh.) Valentinus, Hisp. Anno 1556. obiit septuagenario major, in summa rei familiaris angustia. Græcæ & Lat. linguæ puriorem cognitionem jam grandior natu percepit, Aristotelemque magna auditorum frequentia Lutetiæ in schola Cardinalitia interpretatus est. Inde Burdigalam evocatus, ludo Aquitannico per septennium præfuit. Præter pauculas epistolas, quas *Jac. Businus* longo tempore pòst Rupellæ publicavit, nihil monumentorum reliquit, cum tamen multa domi affecta, quæ publico daturus esset, haberc crederetur. Hæc *Thuanus, l. 17.*

GELLIANUS, citatur à *Plinio l. 3. c 12.*

GELLIOT (Annib.) Gratianopolitanus, An. 1639. obiit. Scripsit librum, cui nomen fecit Galaxia seu via lactea, qua heroës ad immortalitatem contendisse creduntur. Vid. *Alegambe, pag. 33.*

GELLIUS (Aulus.) Vide, AGELLIUS.

GELLIUS (Cn.) An. U. C. 620. claruit. Struxit grande opus annalium, quod passim à *Dionysio Halicarnasseo, Plinio, Charisio & Prisciano* allegatur.

GELLIUS Fuscus, historicus, in vita Tetrici Junioris à *Trebellio Pollione* laudatur.

GELLIUS (Casp.) Brabantus, An. 1600. poëmata sacra publicavit.

GELLUS (Joh. Bapt.) An. 1568. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 98.*

GELSTRUPIUS (Pet. Nicol.) Danus, natus est Anno 1581: obiit An. 1630. Extat ejus trifolium politicum: item, fasciculus quæstionum philologicarum. Vid. *Vindingius* in *Rect. Hafn. pag. 269. Bartholinus in Danis, pag. 122.*

GEMBERLACHIUS (Wilh. Rud.) Vide, GAMBERLACHIUS.

GEMELLUS (Jul.) edidit duodecim Gyros unà cum 3. quæstionibus adversus vett. & recentiores Scholasticos, Venet. An. 1592.

GEMETICENSIS (Guilh.) tempore Henrici IV. & V. Impp. claruit. Reliquit septem libros de gestis Normannorum.

à S. GEMINIANO (Dominic.) Anno 1407. floruit. Scripsit Responsa: item, lecturam super sextum librum Decretalium.

à S. GEMINIANO (Joh.) condidit Summam de exemplis & rerum similitudinibus, An. 1609.

à GEMINIANO (Nellus) Florentinus, JCtus, An. 1424. vixit. Composuit Tr. de banditis & testibus.

GEMINIUS (Hulder.) epistolam confecit, quæ annexa est Pindaro loco epilogi, An. 1526. Geminius ille idem, qui *Huld. Zwinglius*, teste *Dieterico part. 1. Antiq. Bibl. pag. 95. & 113.*

GEMINUS, Γεμῖνος, Rhodius, Mathematicus, paulo ante Ciceronem claruit. Reliquit Isagogen sphæricam, quàm *Dionys. Petavius* edidit unà cum aliis, Parif. An. 1630.

GEMINUS (Thomas) scripta *Vesalii* in epitomen contraxit, Londin. Anno 1545.

GEMISTUS (Georgius) Pletho, Γέμιστος, Constantinopolitanus, celebris Philosophus, Anno 1460. claruit. Ejus tractatum de Fato manuscriptum *Leo Allatius* habuit. *Simlerus* plurima ejus scripta edita & inedita enumerat, ut chorographiam Peloponnesi & Thessaliæ: libros duos de gestis Græcorum post pugnam ad Mantineam: librum de generatione Deorum: recensionem annorum, mensium & dierum, &c. Vide, PLETHO.

GEMMA (Corn.) Raineri filius, Lovaniensis, natus est An. 1534: obiit An. 1579. Exaravit tres Tomos de arte cyclognomica: item, 2. libros de naturæ characterismis. Vid. *Sweertius, pag. 185. pag. 185. Ghilinus, vol. 2. pag. 220.*

GEMMA (Joh. Bapt.) Venetus, scr. de ratione curandi bubones, An. 1599.

GEMMA (Rainerus) Frisius, An. 1508. natus est: obiit An. 1555. De usu astrolabii: de orbis divisione: de principiis astronomiæ & cosmographiæ, &c. commentatus est. Vid. *Thuan. l. 16. Ghilinus, vol. 2. pag. 220.*

GEMMELIUS (Joh.) JCtus, compendium Juris feudalis, Anno 1657. typis tradidit.

de GEMMINGEN (Jul. Henr.) fasciculum myrrhæ & aromatum ex passione, Augustæ, An. 1659. collegit.

GEMUSÆUS (Hier.) Helvetius, natus est An. 1506: obiit An. 1545. In Analytica posteriora Aristotelis commentatus est. Epitomen etiam 17. librorum Strabonis, Græcè scriptam ab incerto autore, non ineleganter transtulit. Erat professione medicus & philosophus.

GENATHIUS (Joh. Jac.) collegit septem decades Disp. Medicarum, A. 1622.

GENDRÆUS (Claud.) artem digestorum Tribonianeam composuit.

GENDRE (Ant.) Arvernus, de febri epidemica, Anno 1626. scribere aggressus est.

GENEBRARDUS (Gilb.) Arvernus, An. 1597. obiit. Lutetiæ diu literas Hebraicas magna frequentia docuit. Aliquando Aquensis archiepiscopus constitutus erat, non interveniente Regii nominis autoritate: id quod in causa fuit, ut eadem dignitate iterum exueretur, teste *Scævola Sammarthano.* Edidit Chronographiæ quatuor libros: cujus operis duos posteriores libros *Arnoldus Pontacus* locupletavit. Idem Genebrardus Chronologiam Hebræorum majorem, *Seder olam rabba*, Latinè transtulit. In Psalmos etiam commentarium conscripsit. *Thuano, l. 119.* vitâ quàm stilo temperantior audit. *Drusius ap. Thomasium §. 440.* eum plagii accusat. *Rivetus in Isagoge ad S. Script. c. 8. §. 15.* petulantissimum bonorum omnium insectatorem & veritatis hostem acerrimum appellat. Plura de Genebrardo apud *Andr. du Saussay, pag. 162.* & *P. Colomesium in Gall. Orient. pag. 87.* invenies.

GENESIUS, Γενέσιος, Græcus autor, *Theophanis & G. Syncelli* chronologias continuavit. Manuscriptum habuit *J. Andr. Bosius*, Professor Jenensis, ceu patet ex ejusdem *dissertat.* de *testimonio Josephi de Christo.*

GENESIUS (Joh.) Cordubensis, Anno 1572. obiit. Alexandri Aphrodisiensis comment. in 12. libros Aristotelis de prima philosophia interpretatus est. Vide, SEPULVEDA.

GENESIUS (Joh.) Parmensis, An. 1289. obiit. De civitate Christi commentatus est. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 208.* Johannem Genesium Parmensem & *Johannem Genes. de Qualea* unum & eundem esse affirmat.

GENESIUS (Joh.) scripsit de morte Christi pro reprobis, Parif. An. 1647.

GENETHLIUS, Γενέθλιος, Petræus, Minuciani discipulus & Sophista, Athenis docuit. Composuit Propempticon, Dadnchum, Asclepiadem & Panegyricos. Vid. *Suidas.*

GENNADIUS, Massiliensis Presbyter, tempore Anastasii Imp. floruit. Ejus duo libri supersunt, unus de dogmatibus ecclesiasticis: alter de illustribus ecclesiæ scriptoribus. Vid. *Phil. Labbe T. 1. Diss. de Scr. eccl. pag. 343. Vossius in hist. Pelag. l. 1. c. 10. Bosius de Not. Eccl. Scr. c. 3. pag. 22.*

GENNADIUS, Γεννάδιος, cognomine Scholarius, Patriarcha Constantinopolitanus, Anno 1440. vixit. Confessionem de fide Christianorum ad Mahumetem Imp. exaravit. Ea confessio in Turcarabicam linguam conversa est ab Achmet, Berrhœæ prætore, & habetur in *Turcogræcia Crusii*. Eandem *Daumius* una cum dialogo Hieronymi de Trinit. An. 1677. edidit.

GENNADIUS, Medicus, Romæ artem medicam professus est. Vixit tempore *S. Augustini*, qui ejus meminit in *epistol. 100. ad Evodium.*

GENNEPIUS (Andr.) Brabantus, A. 1568. obiit. Scripsit de consensu Vulgatæ versionis cum Hebraica veritate. Vid. *Sweertius, pag. 121.*

GENOVA (Nicol.) de scriptura privata, Venet. A. 1616. fol. scribere cœpit.

à GENT (Guilh.) Neomagus, Senator & assessor in Curia Gelrica primùm, deinde Brabantina, An. 1584. Coloniæ librum edidit, cui titulus: Exempla illustrium aliquot miraculorum DEI beneficio in SS. Eucharistia & corporis Dominici hostia edita, teste *Maresio, Tom. 2. contra Tirin. pag. 660.*

GENTILLETUS (Innoc.) JCtus, confecit tres libros contra Nicol. Machiavellum, An. 1571. Vid. *Pellerus* in *Not.* ad *Polit. scelerat. c. 45.* Item, examen concilii Tridentini; de qua re *Placcius, pag. 60.* legi potest: ut & apologiam pro ecclesiis Reformatis, in qua omnia capita inter Calvinianos & Pontificios ex ipso jure canonico in gratiam Reformatorum decidere laborat. Vid. *Maresius part. 2. Syllog. var. disp. pag. 352.*

GENTILIS (Albericus) Anconitanus, JCtus, Anno 1608. obiit Londini. Patrem habuit Matthæum Gentilem: fratrem Scipionem. Reliquit lectiones Virgilianas: disputationem Parergicam de linguarum mixtura: tractatum de nuptiis: de jure belli: comment. de verborum significatione: de legationibus, &c. *Epitaphium* ejus tale circumfertur: D. O. M. S. Alberico Gentili JCto, clara atque præstante familia in provinc. Anconitan. nato, Anno ætat. 21. doctoræ ornamenta Perusii adepto, pauloque pòst in nobilissima Ital. civitate Asculo judici, aliisque honoribus magna laude perfuncto; postremò Regiæ Academiæ Oxoniensis per 26. annos legum professori, plurimis editis ingenii monumentis celeberrimo, optimeque de rep. merito, Regiæ Catholicæ Hispan. majestatis subditorum constituto (ob eximiam virtutem & doctrinam) advocato in Anglia perpetuo, hoc in loco unà cum optimo & clarissimo patre, D. Matthæo Gentili, Carniolæ ducatus archiatro, filiolaque dulcissima in Christo JESU requiescenti, H. M. P. Esthera Gentilis de Peigni, mar. opt. chariss. & honoratiss. Obiit Londini, Anno M DC VIII. d. 19. Junii, ætatis 58.

GENTILIS (Scipio) JCtus, natus est An. 1563: obiit Anno 1616. A nobilissimo Senatu Norimbergensi in locum *Pet. Wesembecii*, celebris JCti, surrogatus est: cui officio 24. annis magna cum laude præfuit. Composuit Tractatum de Jurisdictione: de donatione inter virum & uxorem: de alimentis: orationes variorum Imperatorum: quibus adde libros duos Parergorum, & comment. in Apuleii apologiam. Ossa ejus in templo juxta *Donelli* sepulta sunt, addito luculenro *elogio*, quod apponere placet & ita habet: D. O. M. S. Scipioni Gentili, JCto, Matthæi medici filio, Alberici JCti fratri, clara nobilique familia in Marchia Anconitana nato: patrem & fratrem, sola pietate impellente, ex Italia patria in Germaniam secuto, indeque ea propter summam virtutem admirabilemque doctrinam, inprimis autem Juris exactam peritiam ad eam nominis famæque dignitatem evecto, ut cum summis Germaniæ JCtis componeretur: ob eamque rem ab incluto Senatu Norimbergens. Academiæ suæ laudatissimæ JCtis celeberr. piè denatis suffecto, atque una in numerum consiliariorum cooptato, inque istis muneribus summa fide, laude, dignitate versato: tandem, cum & consiliis remp. & doctrina juventutem plurimùm juvisset: DEO Opt. Max. ità volente, vivis cum damno & luctu publico exemto, & hoc loco, juxta ossa magni illius & per omnem orbem celeberrimi *Hug. Donelli*, cui vivo vivus omni adfectu conjunctissimus ingenio etiá proximus fuerat, in Christo Jesu requiescenti hoc mon.

mon. pos. cum lacrum. Magdalena Gentilis, domo Calandrina, Cæs. Calendrini, Patr. Lucens. filia, marito charissimo, honoratiss. Ægidius item Albericus filius unicus, & Esthera Magdalena filia unica patri optimo nec non desideratiss. Ob. 7. Id. Sextil. M DC XVI. ætatis 53. S. T. T. L. Mortuum *Mich. Piccartus* laudavit oratione publicè habita. Vid. *Henn. Witte, in JCt. pag. 25.*

GENTILIS (Jacob.) scripsit de ordine judiciorum.

GENTILIS (Joh.) Valentinus Calaber, unus fuisse fertur ex *Mich. Serveti* discipulis. Is non tantum suas fecit magistri blasphemias, sed gravissimos insuper errores addidit & ad Tritheitas proximè inclinavit. Comprehensus Genuæ circa A. 1555. & ex senatus sententia ad ignominiosam pœnam damnatus, errorem suum publice agnitum detestatus, ac per compita urbis traductus, cùm inde contra fidem aufugisset, postea sectarium virus in Helvetia denuo sparsit. Comprehensus igitur Bernæ & accusatus à *Musculo*, Anno 1566. capitis supplicio affectus est. Ausus est ante necem impiè gloriari, se primum esse martyrem, qui pro Patris gloria occumberet, teste *Spondano.* Vid. *Ruelius, Tom. 4. Concil. pag. 559.*

GENTILIS, Fulginas, Medicus. Vide, FULGINAS.

GENTIUS (Ant.) Belga, Anno 1542. obiit. Historias Sanctorum octo Tomis complexus est.

GENTIUS (Georg.) edidit Rosarium politicum *Sadi Persæ*, An. 1651. fol. Extat ejusdem historia Judaica.

GENUA (Marc. Ant.) scripsit de intellectus immortalitate, A. 1565. *Vossius* Philosphum Peripateticum appellat.

GENUINUS (Hieron.) Neapolitanus, JCtus, emisit quinq; libros anagrammatum.

de GENULIS (Clarus Franc.) Medicus, tractavit quæstionem de animatione seminis. Prodiit ejusdem expositio locorum difficiliorum Hippocratis & Galeni, An. 1497. fol.

GEOMETRA (Joh.) Γεωμέτρης, Græcus, condidit hymnos, quos vertit & publicavit *Fed. Morellus. Casp. Barthius ad Claud. pag. 1086.* Joh. Geometra (inquit) scriptor recentior quidem, sed in compositione epithetorum mirificè acutus.

GEONA (Joh.) Burgensis, Hispanus, An. 1559. obiit. Ab Elisabetha regina in Americam missus est, ut barbaros Christo lucrifaceret. Edidit puro & eleganti Mexicano idiomate dialogos spirituales, teste *Waddingo de Scr. Ord. Min. pag. 209*

GEORGIEVITZ (Barth.) struxit libellum de Turcarum moribus, An. 1598.

GEORGIUS, Acropolita, natione Græcus, Logotheta officio, An. 1282. vivis exemtus est. Ejus historiam de rebus in imperio Constantinopolitano gestis ab An. Chr. 1203. usque ad An. 1261. *Leo Allatius*, An. 1651. edi curavit. Vid. *Mart. Hanckius in Byz. Script pag. 542. & seqq.* Vide etiam, ACROPOLITA.

GEORGIUS, Alexandrinus episcopus, sub Heraclio Imp. Anno Chr. 632. obiit. Vitam S. Chrysostomi stilo expressit, quam *Gothofredus Tilmannus* latinè transtulit, *Henr.* verò *Savilius* Tomo octavo operum Chrysostomi inseruit. Vid. *Mart. Hanckius, de Byz. Scr. pag. 194.*

GEORGIUS Hamartolus. Vide, HAMARTOLUS.

GEORGIUS (Alex.) Fumensis Gallus, A. 1621. ætatis 74. obiit. Composuit Tr. de signo crucis, quæ A. 1593. passim in Gallia in linteis extraordinariè apparuit. Vid. *Alegambe, pag. 12.*

GEORGIUS (Francisc.) Venetus, Anno 1510. claruit. Reliquit problemata in S. Scripturam, in quibus tria millia locorum S. Scripturæ se illustrasse, ipse in epistola præliminari memorat. In scriptis ejus Pontificii non pauca improbant. Vid. *Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 119.*

GEORGIUS (Joh. Andr.) JCtus, collegit allegationes, Neapol. A. 1605.

GEORGIUS (Joh. Frid.) composuit Tabulas juris universi, An. 1665.

à S. GEORGIO (Jacobinus) JCtus, de Homagiis commentatus est. Extat *T. 10. Tract. tract.*

de S. GEORGIO (Joh.) JCtus, An. 1320. floruit. Reliquit Consilia.

à S. GEORGIO (Joh. Antonius) JCtus, fecit comment. in usus feudorum, An. 1598. fol.

GEPHYRARDUS (Thom.) scr. de circuli dimensione in Archimedem, A. 1609.

GERALDINUS (Ant.) Hispanus, Poëta laureatus, Anno 1486 claruit. Reliquit Bucolica sacra 12. Eclogis, in quarum 9. prioribus vitam Christi: in reliquis missionem Sp. Sancti, ultimum judicium & vitam beatam describit. Scripsit prætere fastos, hymnos, gesta martyrum, ut & gesta regum Hispaniæ, carmine. Vid. *Simlerus*.

GERALDINUS (Joh.) tractat. de meteoris in 5. partes distinctum, Paris. Anno 1613. typis mandavit.

GERALDINUS (Onuphr.) *Leoni Allatio in Ap. Urb. pag. 208.* celebratur.

GERALDUS (Fr.) in Ethicam commentatus est Brixiæ, An. 1483.

GERARDUS (Arn.) Brugensis, edolavit librum de fide Catholica, An. 1556.

GERARDUS (Joh.) natus est Nantwici in Comitatu Cestrensi: inde Londinum venit, ibiq; chirurgiæ operam dedit, in qua adeò profecit, ut magister in ea facultate creatus fuerit.

GERARDUS (Joh.) Leidensis, edidit descriptionem terræ sanctæ & urbis Jerusalem.

GERARDUS (Pet.) Patavinus, An. 1544. floruit. Gesta Ezzelini stilo expressit.

GERARDUS (Theod.) Gaudanus, Galeni XI. libros de simplicium medicamentorum facultatibus latinè vertit.

GERBELIUS (Nicol.) Phorcensis, JCtus, Anno 1670. mundo vale dixit. Argentinæ vixit. Struxit Isagogen in Tabulam Græciæ *Nicol. Sophiani* septem libris, quibus, quicquid in tota Græcia memorabile apud optimos auctores occurrit, uno quasi fasce complexus est. Vid. *Thuanus*, l. 26.

GERBERTUS, Arvernus, primò Rhemensis, deinde Ravennas Archiepiscopus, tandem summus Pontifex factus & Silvester II. dictus est. Magum fuisse, *Historiæ* affirmant. Ex sudore sepulchri ipsius, morituri Pontificis præsagium colligi, *Martinus Polonus & Albericus Monachus* memorant. Reliquit 149. epistolas. Ajunt, ab eo horologium, quod Magdeburgi extat, fabricatum, in quo stella Polaris conspicua erat. Vid. *Hofmannus in lex. Univ. part. 2. pag. 404.*

GERBRANDUS (Joh.) Leidens. Anno 1504. obiit. Condidit Chronicon Hollandiæ Comitum & episcoporum.

GERDESIUS (Frid.) JCtus, scripsit de Doctoribus, An. 1668.

GERHARDUS (Andr.) de Romano testamentorum jure, Anno 1660. commentatus est.

GERHARDUS (Joh.) Quedlinburgensis, Theologus celeberrimus, natus est An. 1582: obiit An. 1637. Jenæ multis annis Theologiam professus est. Conscripsit Locos Theologicos: confessionem catholicam: Harmoniam quatuor Evangelist. Commentarium in Genesin, Deuteronomium, 1. & 2. Petri, Apocalypsin, &c. Scripta ejus *Henningus Witte in Theol. pag. 401.* recenset. Mortuo *Mich. Schneiderus* parentavit. *Glassio* Theologorum princeps, *D. Hoe* Architheologus, *Hornbeckio* Theologus doctissimus & diligentissimus dictus est. *Anton. Reiserus in epist.* ad *Spitzelium, pag. 404.* vocat tertium à Luthero & Chemnitio orbis evangelici atlantem. Plura de Gerhardo invenies apud *Adr. Beierum in Rect. Jen. pag. 485. Spitzelium in Templo Honor. pag. 123. Thomasium*, de *Plagio*, §. *441.* & *alios*.

GERHARDUS (Joh. Ernestus) Johannis filius, Jenensis, itidem Theologus, Anno 1621. natus est: obiit An. 1668. Reliquit comment. in Matthæum: item, harmoniam 4. linguarum orient.

GERIUS (Ph.) Pistoriensis, carmina struxit. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 179.*

GERLACHIUS (Melch.) analysin catechismi Lutheri adornavit. Anno 1605. claruit.

GERLACHIUS (Steph.) natus est Anno 1546: obiit An. 1612. Tubingæ Theologi munere functus est. Compos. librum contra *Danæum* de S. Cœna: item, epitomen historiæ ecclesiasticæ. Hic Gerlachius, A. 1573. Davidi Ungnadio, legato Cæsareo, ad portam Ottomannicam à concionibus fuit, & per quinq; annos cum Turcis, Judæis, Græcis, Armeniis, aliisque humanissimè conversatus est. Vid. *Spitzelius in Templo Honor. pag. 25.*

GERLACHIUS (Steph.) Würtembergensis, Elisæi filius, natus est Anno 1621. Heidelbergæ historiam ecclesiasticam publicè docet.

GERLACHIUS (Theob.) Billicanus, in Michæam, Anno 1524. commentatus est.

GERMANICUS, Cæsar, Arati phænomena lat. versibus expressit scholiisque illustravit. Citat eum *Lactantius l. 1. c. 11. & 21.* Item *l. 5. c. 5.* Per hunc Germanicum, Domitianum Imp. *Vossius* intelligit. Confer *Barthium ad Claud. pag. 430.* Vide, DOMITIANUS.

GERMANUS, Patriarcha Constantinopolit. An. 740. obiit. Reliquit Θεωρίαν rerum ecclesiasticarum & alia. Vid. *Phil. Labbe, in Diss. de S. E. pag. 350.*

GERMANUS (Dominic.) Silesius. Anno 1639. claruit. Scripsit Antitheses Arabicas: item, Fabricam linguæ Arabicæ. Vid. *Hallerv. in Bibl. Cur. pag. 63.*

GERMANUS (Hier.) Panormitanus, An. 1622. vocabularium Italico-Græco-vernaculum, Romæ emisit. Vid. *Alegambe, pag. 185.*

GERMBERGIUS (Hier.) à nonnullis plagii insimulatur ob recusas sententias proverbiales. Vid. *Thomasius de plag. § 442.*

GERMONIUS (Anastas.) Taurinensis, natus est, An. 1551. Struxit 3 libros de rerum sacrarum immunitatibus, An. 1591: Paratitla in quinque libros decretalium Gregorii IX. Vid. *Guido Panzirolus*, in *JCt. 3, 60.*

GERNLERUS (Lucas) Theologus Basileensis, natus est Anno 1625: obiit An. 1675. Reliquit prælectiones in Danielem, quas brevi prodituras esse, *Joh. Jac. Hofmannus in lex. Univers. pag. 699.* affirmat. Extat ejusdem oratio de ortu & progressu Academiæ Basileensis, Anno 1660. edita.

GEROLDUS (Frid. Sam.) de Christi Nazaræatu & pulcritudine, An. 1670. nonnulla meditatus est.

GERSDORF (Joh.) Argentinensis, scr. de chirurgia & anatomia, An. 1551.

GERSCHOVIUS (Jac.) An. 1639. floruit. Texuit Genealogiam Regiam Danicam, & Regio-ducalem Holsaticam.

GERSOMIDES. Vide, LEVI.

GERSON (Joh.) celebris Theologus, natus est A. 1363: obiit A. 1421. juxta *Trithemium*: juxta *Senensem* vero A. 1429. A nonnullis *Johannes Charlierius* appellatur. Interfuit concilio Basileensi. Parisiis, Academiæ Cancellarii munere functus est. Condidit Monotessaron Evangeliorum: comment. in Cant. Canticor. item, Trilogium astrologiæ theologizatæ, i. e. ad Theologiæ trutinam expensæ. Vulgò *Doctor Christianissimus* audire solet. *Wimpfelingus* eum vocat sempiternam Parisiensium gloriam & Constantiensis concilii columnam. Opera ejus 4. Tomis constant. Vid. *Ph. Labbe Tom. 1. Diss. de S. E. pag. 564. Gbilinus vol. 2. pag. 125. Olearius in Abaco, pag. 254.*

GERSON (Rabbi) doctor captivitatis Gallicæ, autor Thekanot versionis, præceptor Salomonis Jarchi, A.M 4830 obiit. Vid *Gans in Zemach, pag. 132.*

GERSTENBERGERUS (Wigandus) cognomine Victor, Anno 1522 obiit. Struxit Chronicon urbis Franckenbergæ in Hassia. Vid. *Zeillerus, part. 2. pag. 65.*

GERVASIUS, Tilberiensis, exaravit Otia Imperialia ad Ottonem IV. Imperatorem. Edidit cum *Joh. Joach. Maderus*, Helmstadii. A. 1673. Aliquoties eum citat *Berchorius T. 1. Moral.* item, *Boccatius, Geneal. Deor. l. 2. cap. 19.* Confer *Is. Vossium, de Nilo, cap. 4. pag. 10. Naudæum in Apolog. pro viris Magiæ suspectis, pag. 559. 611. Colomesium in Gall. orient pag. 20. Zeillerum part. 3. bist. pag. 92.*

GERULPHUS (Joh.) Hulstanus, Anno 1605. obiit. Scripsit librum sententiarum versu elegiaco, Latino & Græco: Ecclesiasten & proverbia Salomonis, versu heroico. Vid. *Sanderus in Flandr. pag. 96.*

GERUNDA (Andr.) de episcopatu, duob. voluminibus, Anno 1649. fol. commentatus est.

GERUNDENSIS (Joh.) Anno 600. floruit. Vide, BICLARIENSIS.

GESENIUS (Frid.) edidit Irenæum Philalethen, Anno 1671.

GESIA (Mart.) JCtus, An. 1079. obiit.

GESIUS, Γέσιος, gente Petræus, Medicus, *Stephano* ἰθαγενὴς, *in* Γέα memoratur. Juxta *Suidam* tempore Zenonis Imp. claruit.

GESLINUS (Paul.) struxit Chorographiam sanctam. An. 1646.

GESNERUS (Conr.) Medicus, Philologus & Polyhistor eximius, natus est Anno 1516: obiit Anno 1565. Erat homo stupendæ eruditionis. Collegit historiam animalium: bibliothecam universalem: Lexicon Græco-Latinum, &c. Multa etiam ex Græco sermone in Lat. convertit. Sic versionem Æliani, Antonini Imp. Stobæi, Xenocratis, Porphyrii ejus

ejus industriæ debemus. Sub nomine *Evonymi*, teste *Vossio*, thesaurum vulgavit. Ejus opera omnia prodierunt, Francof. An. 1617. Gesneri laudes *Thuanus l. 38.* celebrat. Vid. *Ghilinus*, *vol. 1. pag. 40.*

GESNERUS (Joh.) Rosam Jericho vel conciones de Rosario, Anno 1662. in lucem protulit.

GESNERUS (Salomo) Silesius, celebris Theologus, natus est Anno 1559: obiit Anno 1605. Wittebergæ Theologi officio functus est. Edidit comment. in Psalmos, & quatuor libros de Conciliis.

GESSÆUS (Joh.) inter Poëtas locum occupat. Vid. *T. 1. Delit. Gall. pag. 930.*

GESSELIUS (Timannus) Ultraject. historiam sacram & ecclesiasticâ ab O.C. usq; ad An. Chr. 1625. deduxit. Prodiit Trajecti, An. 1661. Extat etiam ejus synopsis locorum S. Scripturæ, sub nomine *Christiano-Catholici*, An. 1650. Vid. *Placj clus, pag. 257. Linden, pag. 569.*

GESSIUS (Hieron.) Bononiensis, A. 1623. obiit. Exaravit vitam Franc. Xaverii, teste *Alegambe*.

GESTRINIUS (Mart.) Suecus, scripsit notas in Euclidem: item, quatuor libros Uraniæ. Vid. *Scheferus in Upsalia, p. 403.*

GETHALDUS (Marc.) edidit Tract. de resolutione Mathem. Romæ, A. 1630.

GEVARTIUS (Casp.) JCtus, natus est A. 1593. Tres libros Electorum concinnavit. Vid. *Sweertius, pag. 173.*

GEVARTIUS (Joh.) Bruxellensis, Anno 1589. obiit, teste *Val. Andreæ*.

GEVARTIUS (Joh.) Tornhoutanus, An. 1623. exspiravit. Vid. *Sweertius, pag. 428.*

GEUDERUS (Jacobus) scripsit de incremento, conservatione & occasu imperiorum, An. 1603.

GEUFRÆUS (Ant.) de rep. Venetorum commentatus est. Extat ejusdem descriptio aulæ Turcicæ duobus voluminibus, An. 1577.

GEULINX (Arn.) adornavit Logicam restitutam, Lugd. An. 1662: item, Saturnalia, An. 1665.

GEUSS (Wolf.) Norimbergens. edidit methodum curandorum morborum mathematicam, qua morborum depellendorum ex concordanti astrorum influxu ratio certa ostenditur, Anno 1613. in 4.

GEWOLDUS (Christoph.) Chronicon monasterii Reichenspergensis in Bavaria condidit. Scripsit etiam de Rom. Imperii Septemviratu, Anno 1616. Adhæc Metropolin Salisburgensem, à *Wigulejo Hund* editam, præclaro commentario illustravit. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 65.*

GEYSIUS (Jac.) exercitationes philosophicas, Franekeræ, Anno 1665. typis tradidit.

GHEESDALIUS (Joh.) Flander, Stichologiam de syllabarum & carminum ratione, vario metri genere explicatam, An. 1591. composuit, teste *Sweertio*. Vide, GEESDALIUS.

GHENARDUS (Ant.) Anno 1595. extinctus est. Librum de ritu celebrandi missam emisit.

GHENTIUS (Guilh.) Neomagus, Anno 1579. floruit. Collegit adagia è Jure civili.

GHERARDACCIUS (Chern.) An. 1578. claruit.

GHERARDUS (P.) carminibus famam sibi peperit. Vid. *Tomus 1. Delit. Ital. pag. 1217.*

GHERARDUS (Virg.) Med. An. 1517. innotuit. Vid. *Bumaldus, pag. 231.*

GHERINUS (Jac.) Med. de præservatione & curatione pestis, A. 1555. scribere aggressus est.

GHERIUS (Cosm.) *Paulo Manutio* celebratur in *Comm.* ad *Cic. epist. ad Att. l. 5. epist. 10.* Amicus meus Cosmus Gherius, Fanensis episcopus, doctissimus & sanctissimus adolescens, quem, nisi mors immatura præripuisset, veram antiquæ virtutis imaginem habituri fuimus, admonuit, &c.

GHERUS (Ranutius) collegit Delitias Germanorum, Italorum, Gallorum & Belgarum poëtarum. Idem est, qui *Janus Gruterus*

GHETALDUS (Bernh.) Ragusinus, historiam virorum illustrium patriæ Ragusinæ circa An. 1470. composuit. Vid. *Sigism. Ferrerius, in Hung.*

GHETALDUS (Martinus) propositiones de Parabola, An. 1630. Romæ, fol. edi curavit.

GHEZZUS (Franc.) Comensis, natus est An. 1585. Reliquit Theologiæ moralis Tomos duos. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 89.*

GHILINUS (Camillus) Mediolanensis, *Bapt. Fulgosi* librum exemplorum Latine-

ne edidit. Sunt, qui existiment, *Job. Jacobum*, patrem Camilli, hujus versionis genuinum autorem esse; qua de re *Jovius in Elog. numero 162.* & *Thomasius de plagio, §. 443.* legi poterunt. Vid. *Ghilinus in Theatro lit. vol. 1. pag. 35.*

GHILINUS (Hieron.) natus est An. 1589. Struxit Theatrum hominum literatorum, Tomis duobus, Venet. An. 1647. Vid. ipse *Ghilinus, vol. 1. pag. 121.*

GHILINUS (Pet.) scripsit de identitate rerum & personarum, teste *Ghilino, vol. 1. pag. 194.*

GHINUS (Leonh.) Cortonensis, inter viros literatos collocatur à *Ghilino, vol. 1. pag. 146.*

GHINUS (Lucas) Med. Anno 1527. floruit. A *Matthiolo* alter Dioscorides dictus est. Rationem curandi morbum Neapolitanum scriptò ostendere conatus est. Vid. *Bumaldus, pag. 149.*

GHIRARDELLIUS (Ast.) Fidardensis, JCtus, historiam S. Abundii stilo expressit, An. 1620.

GHIRARDELLUS (Corn.) An. 1630. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 156.*

GHISILLARDUS (Barthol.) Anno 1480. claruit.

GHISILLARDUS (Ludov.) Anno 1510. vixit. *Job. Bapt. Pius* cum Theseum suum vocare solebat.

GHISILLARDUS (Nicol.) JCtus, Anno 1411. innotuit. Reliquit 2. libros in 2. ff. novum.

GHISILLERIUS (Guido) Bononiens. A. 1230. floruit. Carmina condidit. Vid. *Bumaldus, pag. 82.*

de GHISLANDIS (Ant.) Taurinensis Theologus, An. 1490. claruit. Extat ejus opus decem millium quæstionum super evangelia totius anni, Tomis duobus.

GHISLERIUS (Mich.) Romanus, Anno 1615. vixit. Collegit Catenam Vett. Patrum in Jeremiam & Baruch. Habemus ejusdem comment. in Cant. Cant. fol. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 193.*

GHISTELIUS (Corn.) Antwerp. poëta, Anno 1554. Iphigeniæ immolationem duobus libris expressit. Vid. *Swertius, pag. 186.*

GIACHARES (Hier.) JCtus, struxit consilia de syndicatu & moneta Marchisana.

GIACHINUS (Leonh.) elaboravit Tract. de non temerè subscribendis aliorum scriptis, Lugd. An. 1534.

GIANIUS (Archang.) Florentinus, composuit Annales servorum ordinis B. Mariæ Virginis, A. 1618. fol.

GIANNINIUS (Thom.) Ferrariensis, de substantia cœli & stellarum efficientia, An. 1618: item, de mentis humanæ statu post hominis obitum, An. 1614. commentatus est. Vid. *Linden, pag. 565.*

GIANNOTTUS (Donatus) condidit librum de rep. Venetorum.

GIANOTTUS (Alf.) Heliotropium mysticum Ingolst. Anno 1658. luci exposuit.

GIANUTIUS (Horatius) Tract. de ludo Scacchico exaravit, Italicè, An. 1597.

GIARDA (Christ.) composuit elogia virorum Illustrium, An. 1626: item, Apem religiosam, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 41.*

GIARDINUS (Claud.) librum de partu dierum ducentorum septuaginta unius, Anconæ, A. 1573. vulgavit.

GIATTINUS (J. Bapt.) Panormitanus, An. 1630. claruit. Cyrilli Alexandrini librum 5. & 6. in evangelium Johannis latinè transtulit: quos cùm anteà ineditos pararet prelo, occupavit in lucem emittere alius, teste *Alegambe, pag. 223.* Extant ejusdem variæ orationes.

GIAVARINUS (Ant.) scr. de quarta uxori debit.

GIBALDUS (Hector) in Galenum de febribus commentari cœpit. Vid. *Linden, pag. 231.*

GIBALINUS (Joh.) JCtus, disquisitiones de S. jurisdictione, An. 1655: item, de usuris & commerciis, Anno 1657. edi curavit.

GIBBEAUF (Guilh.) scripsit de libertate Dei & creaturæ. *Andr. Rivetus* in *epistola de termino vitæ* Sorbonicum Doctorem appellat.

GIBBON (Aug.) in primam secundæ Thomæ Aquinatis, Anno 1669. commentatus est. Extat ejusdem Tract. de Luthero-Calvinismo reconciliabili, Anno 1663. In plerisque, ut ajunt, *Erbermannum* secutus est.

GIBBONUS (Joh.) Somersetensis, Anglus, A. 1589. obiit. Tractavit de Eucharistia: de Antichristo contra *Georg. Sobnium*, Profess. Heidelbergens. item, de Sanctis. Vid. *Alegambe, pag. 244.*

GIBBONUS (Rich.) Wintoniensis Anglus, Anno 1632. octogenario major obiit.

obiit. *Alegambe*, *pag.* 407. vocat virum egregiè doctum, qui Philosophiam, linguam sacram & Theologiam scholasticam in Hispania, Italia, Lusitania, Gallia, Belgio multis annis docuit. Opera S. *Aelredi*, Rhievallensis Abbatis: homilias *Amadei*, Lausannæ episcopi: item, *Harpsfeldii* historiam Anglicanam typis excudi curavit.

GIBELIUS (Abr.) An. 1605. strigilim Inst. Hebr. *Bellarmini* construxit.

GIBETTUS (Ovid.) Med. Anno 1554. floruit. Tract. de febribus elaboravit.

GIBUTIUS (Tusanus) examen Theologiæ Lond. An. 1578. emisit.

GIESEKENIUS (Gerh.) scr. de veritate corporis Christi in S. Cœna, A. 1598.

GIESELBERTUS (Henr.) Pomeranus, Anno 1633. Adolfum Gustavum regem triumphantem edidit.

GIESWEIN (J. Ph.) vulgavit Hodegum Medicum, An. 1676.

GIFANIUS (Obertus) Burensis Batavus, JCtus, natus est, A. 1534: obiit Pragæ, A. 1609. septuagenario major. Argentorati philosophiam: Altdorfii & Ingolstadii jurisprudentiam docuit. Tandem in aulam Cæsaream vocatus & consiliarii Cæsarei titulo exornatus est. Reliquit comm. in ethicam & politicam Aristotelis: collectanea & indicem in Lucretium: observationes linguæ Lat. comment. in institutiones Juris: antinomias Juris civilis & Juris feudalis: Tract. de renunciationibus: œconomiam juris: notas in Corpus juris civilis: lecturas Altdorfinas, &c. Vid. *Thuanus l.* 131. *Sweertius*, *pag.* 586. *Thomasius de plagio*, §. 445.

GIFFENIUS (Herm.) edidit paradoxum Philosophum enervatum, Anno 1673.

GIFFORDUS (Guilh.) sub nomine *Wilh. Reginaldi* Calvino-Turcismum, Antw. An. 1596. publicavit, teste *Scavenio*, qui eidem Giffordo alium quoque librum tribuit, *Guil. Rossæi* nomen præferentem, de justa reip. Christianæ in reges impios & hæreticos animadversione. Vid. *Placcius in Pseudonym. pag.* 246. 249.

GIFFORDUS (Joh.) Anglus, scripsit de ratione alendi ministros.

GIGAS (Hieron.) JCtus, de crimine læsæ majestatis, Anno 1587. commentatus est.

GIGAS (Joh.) Northusanus Theologus, Anno 1581. obiit. Edidit postillam Germanicam nec non Silvarum libros quatuor.

GIGGÆUS (Ant.) Mediolanensis, Thesaurum linguæ Arabicæ, in 4. volumina divisum, An. 1632. fol. edi curavit. Extant etiam commentarii trium Rabbinorum in Prov. Salomonis, ejus operâ A. 1620. impressi.

GIGLIANUS (Vincent.) versibus condendis operam dedit. Vid. *Tom.* 1. *delit. Gall. pag.* 945.

GILBERTI (Maturinus) Gallus, lingua Terascana, qua utuntur Mechoacani, doctrinam Christianam complexus est. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag.* 256.

GILBERTUS, Anglus, Anno 1117. obiit. Erat Anshelmi Cantuariensis archiepiscopi discipulus, cui disputationem dialogisticam de fide ecclesiæ contra Judæos nuncupavit. Vid. *Olearius in Abaco*, *pag.* 179.

GILBERTUS Porretanus. Vide, PORRETANUS.

GILBERTUS, Tornacensis. Vide, GUIBERTUS.

GILBERTUS (Guilh.) tractatum de magnete: & alium de mundo nostro sublunari condidit. *Joseph. Scaliger epistol.* 200. *An.* 1604. *scripta:* Consulendi sunt, (inquit) qui de magnete scripserunt, præsertim Guil. Gilbertus Glocestrensis, philosophus & medicus Londiniensis, qui ante triennium tres amplissimos commentarios de eare edidit: quibus magis mihi probavit doctrinam suam, quam magnetis naturam. Nam incertior sum, quàm dudum.

GILBERTUS (Humfredus) varia itineraria collegit.

GILBERTUS (Mart.) Gallus, An. 1563. claruit. Tractavit de literis & punctis Hebræorum, teste *Colomesio*.

GILDAS, Sapiens cognomine, Iltuti Morganensis discipulus, Anno 570. obiit. Struxit epistolam de excidio & conquestu Britanniæ, in qua refert, quàm atrocia Britannia perpessa sit à Saxonibus. Eam primus *Gutbertus Tonstallus* in lucem protulit. Eidem Gildæ comœdiam, quæ *Querolus* inscribitur, tribuunt, inter quos etiam est *Barthius in Adverf.* 44. 9. *Petrus* tamen *Daniel* eam *Rutillo Numantiano*, itinerarii scriptori, assignare mavult. Vid. *Ph. Labbe T.* 1. *dissert. de S.*

de S. E. pag. 352. Waræus, pag. 107. Olearius, pag. 178.

GILENIUS (Joh.) Germaniam reformatam, An. 1659. publicavit.

GILHAUSEN (Ludov.) JCtus, composuit viridarium juridicum, Anno 1610. item, arborem judiciariam, fol. Anno 1614.

GILINUS (Corad.) de morbo Gallico commentari aggressus est.

GILKENIUS (Pet.) Ruræmundanus, JCt. A. 1606. flor. Ethicam & Politicam Aristotelis comment. illustravit. Extat quoque ejus commentarius in Codicem. Vid. *Sweertius, pag. 616.*

GILL (Alex.) edidit Logonomiam Anglicanam, Lond. A. 1619.

GILLEMANNUS (Joh.) An. 1487. obiit. Collegit Sanctilogium Tomis quatuor, teste *Sweertio.*

GILLESPY (G.) ministter Edinburgensis, dissertationes contra Colemannum adornavit.

GILLET (Servat.) emisit Galenum mysticum & moralem, Lovan. An. 1663.

GILLIUS (Christoph.) Lusitanus, Anno 1608. obiit. Confecit duos libros de Deo. Vid. *Alegambe, pag. 75.*

GILLIUS (Pet.) Albiensis, Anno 1555. Romæ obiit. Quadraginta amplius annis in Græcia, Asia & Africa versatus est, partim ut Græcos libros colligeret, partim ut locorum situs describeret. Æliani hist. animalium latinè vertit. Extat etiam ejus descriptio Bosphori Thracii, ut & topographia Constantinopoleos: reliqua à *Petro Bellonio*, Cenomanno, peregrinationum ejus comite, surrepta putantur, qui ea posteà suo nomine vulgavit. Vid. *Thuanus, lib. 16. Placcius, pag. 161. Tollius de infelic. literat. pag. 53.*

GILLOTIUS (Joh.) Campanus, Trecis multis annis juventutem non sine laude docuit. Reliquit annotationes in S. Hilarium. Vid. *Carolus Visch. in Bibl. Cistert. pag. 222.*

GILLOTTUS (Joh.) Briennensis, JCtus, materiam de jurisdictione & imperio excussit. Extat *T. 3. Tract. tract.*

GINNARUS (Bernardin.) Neapolitanus, Anno 1626. vixit. Xaverium orientalem edere in animo habuit. Vid. *Alegambe, pag. 61.*

GINNASIUS (Dominic.) Cardinal. composuit duos Tomos enarrationum in Psalmos, Romæ, Anno 1636. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 44.*

de GIOCCHIS (Fabian.) scr. in authentic. Novissima C. de inoff. test.

GIOLDUS (Joh. Ronchegallus) JCtus, tract. de duobus reis constituendis, An. 1622. confecit.

GIOVANAZUS (Matth.) comm de Regibus Siculis ex stirpe Andegavensi concinnavit.

GIOVAGNONIUS (Horat.) JCtus, An. 1588. floruit. Extat consiliorum ejus magnum volumen.

GIOVANUS (Joh.) de Schismate, Lovanii, A. 1573. commentatus est.

GIPHANIUS (Ob.) Vide, GIFANIUS.

GIRACIUS (Paul. Thom.) vel à Giraco, Engolismensis, An. 1663. obiit. Eum ob trium linguarum cognitionem *Balsacius in epist. pag. 194.* plurimùm deprædicat. Vid. *Colomes. in G. O. pag. 227.*

GIRAGUS (Joh. Fr.) tractavit de regimine Regularium, Lugd. An. 1646.

GIRALDUS (Joh. Bapt.) Ferrariensis, A. 1504. natus est: obiit An. 1573. *Edidit Epigrammata & Silvas. Carmina ejus habentur *T. 1. Delit. Ital. pag. 1238.* Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 98.*

GIRALDUS (Lilius Gr.) Ferrariensis, natus est An. 1479: obiit An. 1552. Scripsit de numeris Græcorum. Simeonem Sethum, Græcum scriptorem, de facultatibus cibariorum latinè transtulit. Extat ejusdem tractatus de Poëtis: item, liber de annis & mensibus, cum calendario Romano & Græco. Carmina ejus leguntur *T. 1. Delit. Ital. pag. 1230.*

GIRALDUS (Silvest.) Cambriensis, An. 1191. claruit & topographiam Hiberniæ contexuit. *Caspar Barthius in Claudian. pag. 1298.* vocat doctum & ingeniosum suæ ætatis scriptorem. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 439.*

GIRALDUS (Zach.) Anno 1601. floruit. De operibus Christi imitandis tractasse legitur.

GIRARD (Joh.) Delphinas, Gallus, odas & cantica spiritualia composuit. Vid. *Alegambe, pag. 244.*

GIRARDETUS (Pet.) scr. in Hippocratem de humoribus purgandis, Paris. An. 1631.

GIRARDUS (Joh.) Divionensis, carmina modulatus est. Vid. *T. 1. Delit. Gall. pag. 946.*

GIRARDUS (Leonh.) hoc tempore claret. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 495.*

GIRAVA (Hier.) situm occidentalium Indiarum depinxit.

GIRBERTUS (Joh.) edidit syntagma dictorum S. Scripturæ, A. 1676.

GIRELLUS (Hier.) Brixianus, obiit An. 1583. ætatis 83. Scr. in dispp. Averrois contra Algazel. Vid. *Wadding. in Scr. O. M. pag. 171.*

GIRO (Ildephonsus) emisit promtuarium concionum festivalium, Col. A. 1612.

à GISBICE (Paulus) Pragensis, poeta, An. 1607. à rivali interfectus est. Reliquit schediasmata.

GISCAFERIUS (Guilh.) Belocarensis, tractavit de Piscibus: item, de natura febrium, Paris. A. 1581.

GISE (Guil.) Anglus, hodie claret. *Joh. Henr. Otbo in præfat. lex. Rabb.* Sequitur (inquit) par amicorum ex Anglia, D. *Bernhardus*, Colleg. D. Johan. Oxon. socius & in Academia mathematum Prof. & D. *Guilelmus Gise*, Colleg. orientalis socius: viri stupendæ eruditionis, in quibus eleganter habitat omnis literatura orientalis, præcipuè in D. Gise fermè ad miraculum usque. Vix enim ullum in universo orbe terrarum genus est idiomatis, cujus extent monumenta consecrata perennitati, quod non assiduitate laboris, ætate nondum 24. annos supergressus, pervestigarit. *Hæc ibi.*

GISEBERTUS (Henr.) JCtus, periculum statutorum Harmon. Practicæ, A. 1652. edi curavit.

GISEBERTUS (Theoph.) JCtus, de reconventione, Col. An. 1603. commentatus est.

GISELBERTUS, Anglus. Vide, GILBERTUS.

GISELERUS (Laur.) scripsit de peste Brunswicensi, An. 1663.

GISELINUS (Victor) Sanfordianus medicus, natus est An. 1543: obiit An. 1591. Reliquit notas in Prudentium: item, carmina. Vid. *Tomus I. Delit. Belg. pag. 495.* Confer *Sanderum in Brugens. pag. 73.*

GISENIUS (Johan.) celebris Theologus, compos. Calvinismum, Papismum, & Photianismum: item, Tomos 2. de hæresibus: Examen Theologiæ, &c.

GISLANDAS (Anton.) edidit quæstiones de Parasceve.

GISLANTIUS (Andr.) habuit orationem de laudibus Senarum, An. 1600.

GISLEBERTUS, vitam S. Medardi stilo expressit.

GISLEBERTUS (Gilb.) Abbas de Haylandia, Anno 1200. obiit. In Cant. Cant. commentatus est.

GISLERIUS (Mich.) Romanus, annotationibus Cant. Cant. An. 1619. Jeremiam verò An. 1623. illustravit.

de GISSEY (Odo) Burgundus, An. 1627. vixit. Historiam Tolosanam in literas redegit. Vid *Alegambe, pag. 360.*

GIUHARI, Arabs, lexico Arabico innotuit.

GIUNIPARUS (F.) edidit tractatum de Jure Pontif. Lugd. A. 1637. in 4.

GIURBA (Marius) Missanensis, JCtus, decisiones criminales, Anno 1629. publicavit.

GIUVARA (Pet.) Manuale *Asplcuetæ* in compendium redegit, Lugd. A. 1591.

GIZZARELLUS (Nicol.) decisiones Regii Senatus Neapol. Anno 1655. typis mandavit.

GLABER (Radulfus) tempore Conradi II. & Henrici III. floruit. Historias sui temporis quinque libris complexus est. Vid. *Ph. Labbe T. 1. diss. de S. E. pag. 353. Olearius in Abac. pag. 179.*

GLACANUS (Nellanus) absolvit Cursum medicum tribus Tomis, An. 1655.

GLACIANUS (Georg.) Villeccensis, An. 1553. natus est. Altdorfii Græcam linguam docuit. *Epithaphium* ejus tale fuisse invenio: Sub hoc tumulo piè defunctus vitam beatiorem expectat olim insigni eruditione & rerum usu clarus, Dn. M. Georgius Glacianus, Villeccensis, & Academiæ hujus Altdorfinæ & Græcæ linguæ quondam Professor publicus. Obiit in vera Filii DEI invocatione, 1. Aug. hora XII. meridiana, Anno Christi M. DC. VII. ætatis verò 58. cujus memoria jam est in benedictione. Hoc monumentum in amoris & honoris testimonium & orbitatis solatium relicta vidua Catharina Hæltmennin poni & imprimi curavit, anno, mense, die, &c.

GLAESERUS (Enoch) Silesius, JCtus, An. 1628. natus est: obiit An. 1668. Helmstadii JCti & Professoris officio functus est. Decennii spatio plus quam ducentis vicibus publicas disputationes præses habuisse fertur. Scripsit de gratia delinquen-

quentibus facienda, An. 1667. Vid. *Henning. Witte in memor. JCt. pag. 480.*

GLANDORPIUS (Joh.) Monasteriensis A. 1563. Erfurti obiit. Collegit onomasticon Romanum. Carmina ejus habentur *T. 3. Delit. Germ. pag. 411.* Vid. *Mart. Hanckius part. 1 de S.R. R. pag. 216.*

GLANDORPIUS (Matth. Lud.) Coloniensis, reliquit Tract. de polypo narium, An. 1628. Vid. *Linden, pag. 449.*

à GLANO (J. B.) Leodiens. obiit A. 1613. In Pentateuchum & libros Regum commentatus est, teste *Sweertio.*

GLANVILL (Joseph) Anglus, A. 1671. philosophiam piam edidit: item, progressum & promotionem scientiarum à temporibus Aristotelis eum enumeratione quarundam maximè notabilium inventionum novarum.

de GLANVILLA (Ranulf.) JCtus, scr. Tractatum de legibus R. Angliæ.

GLAREANUS (Henr. Loritus) Glaronensis, natus est A. 1488: obiit An. 1563. Friburgi bonas literas docuit. Erat in omnibus disciplinis versatissimus. Domum ejus optimarum artium officinam dictam fuisse memorant, ex qua in omnes Germaniæ angulos viri doctissimi prodierint. A Maximiliano I. lauro poëtica & eximio annulo donatus est. Quæ scivit, libenter & candidè aliis communicabat. Ciceronem, Cæsarem, Livium, Sallustium & alios eruditis commentariis illustravit. Scripsit Helvetiam carmine, in quod *Osw. Molitor*, Lucerinus, notas composuit. Vid. *Simon Schardius T. 1. Script. Germ. pag. 316.* Carmina ejus leguntur *T. 3. Delit. Germ. p. 1285. Erasmus in Ciceron. pag. 183.* Henr. (inquit) Glareanus maluit in philosophia ac mathematicis disciplinis consenescere, quàm æmulari phrasin Ciceronianam, cui vix convenit eum subtilitatibus mathematicorum. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 216.*

à GLASENAPP (Joach.) emisit vindemiam novam, An. 1648.

GLASERUS (Arn.) condidit triumphum podagræ, Hagæ, An. 1643.

GLASERUS (Herm.) analysin locorum Theologicorū, A. 1662. adornavit Hagæ.

GLASERUS (Phil.) Argentinensis, natus est A. 1554: obiit A. 1601. Syngramma historiæ theoreticæ construxit. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 66.*

GLASSIUS (Salomo) Sonderhusius, natus est A. 1593. obiit A. 1656. Jenæ Theologiam publicè interpretatus est. Erat Theologus & philologus insignis. Edidit Philologiam sacram: onomatologiam Messiæ propheticam: Christologiam Mosaicam & Davidicam: dispp. in Aug. Confess. exegesin evangeliorum & epistol. &c. *Sixtinus Amama in Antib. Bibl.* Salomonem Glassium ob vindicias variorum S. Scripturæ locorum, à Pontificiis pro corruptis habitorum, omnibus aliis, qui in hoc genere scribendi quicquam tentarunt, præponere haud dubitavit. Mortuo parentavit *Mich. Waltherus.* Vid. *Spitzelius in Templo Honoris, pag. 218.*

GLAVARINUS (Ant.) JCtus, An. 1582. floruit. Reliquit responsa.

GLAUBERUS (J. Rud.) medicus, scr. de purgatorio philosophorum, An. 1668. item, quòd tartarum sit extrahendum è vini fæcibus, An. 1655.

GLAUCH (Andr.) librum exaravit de usu Concordantiarum Biblicarum, An. 1668.

GLAUCIPPUS, Γλαύκιππος, de sacris Atheniensium allegatur *Macrobio, Saturn. 1, 13.*

GLAUCUS, Γλαῦκος, Locrensis, teste *Athenæo*, de re culinaria scripsit. A *Julio Polluce 6, 10.* inter ὀψοποιητικῆς πραγματείας σοφιστὰς recensetur.

GLAUCUS, Rheginus, Olymp. LXXVII. vixit. Allegatur ejus liber de poëtis. *Plutarchus* Glaucum Italum appellare videtur *lib. de Musica.* Vid. *Jonsius, de Scr. H. Ph. 1, 4.*

GLAUMIUS (Phil.) JCtus, controversias Juridicas typis mandavit.

GLAUNVILLUS (Barth.) *Anglicus* aliàs dictus, An. 1360. claruit. Composuit 18. libros de proprietatibus rerum: librum de rerum accidentibus: alium, de proprietatibus apum: allegorias & tropologias in utrumque Test. practicam Juris, &c. teste *Waddingo in S. O. M. pag. 50.* Vide, ANGLICUS.

de GLEN (Balduinus) Atrebas, monarchiam & seriem Regum Hispaniæ concinnavit. Vid. *Sweertius, pag. 151.*

à GLINS (Taeo) JCtus, scripsit de Mora, An. 1647.

GLISCENTIUS (Fab.) Brixianus, medicus & philosophus, A. 1594. claruit. In Logicam

cam Aristotelis commentatus est. Composuit etiam quinque dialogos adversus molestiam mortis & de animæ immortalitate. Adhæc de lapide philosophorum tractasse fertur. Vid. *Gbilinus, vol. 2. pag. 74.*

GLISSONIUS (Franc.) med. Cantabrigiensis, edidit anatomiam hepatis, Lond. An. 1654. item, Tract. de natura substantiæ, sive de vita naturæ, A. 1672. Extat ejusdem opusculum de rachitide sive morbo puerili, An. 1671.

GLITZNERUS (Er.) scr. de Trinitate, An. 1565.

GLONERUS (Sam.) natus est Argentinæ, An. 1598. Collegit prosodiam latinam. Historiam passionis Dominicæ quinque libris heroico carmine adornavit.

GLORIOSUS (Joh. Camill.) edidit exercitationes mathematicas, Neapoli, Anno 1627.

de GLOUM (Phil.) exercitia in 4. libros Institutionum, An. 1612. habuit.

GLUCKRADIUS (Christ.) tirocinium Chymicum *Joh. Beguini* notis illustravit.

GLUMPERUS (Seb.) emisit Jurisprudentiam portatilem, A. 1663.

GLUSIANUS (J.C.) JCtus, scripsit de bonis in solutum dandis, ad hastam vendendis.

GLYCAS (Mich.) Siculus, tempore Alexii Comneni Imp. Const. floruit. Composuit annales quadripartitos ab O. C. usq; ad obitum Alexii. Quæ sequuntur, *Leunclavius* de suo addidit.

GMUNDEN (Joh.) Anno 1400. Viennæ claruit. Scripta ejus astrologica Viennæ in Bibliotheca facultatis artium asservari dicuntur.

GNAGNOTUS (Joh. Bapt.) JCtus Patavinus, h. t. claret.

GNAPHEUS (Guilh.) exaravit comœdiam, Morosophum, de vera & personata sapientia, An. 1541. item, Acolastum, & Hypocrisin.

GNIPHON (M. Anton.) Gallus, Ciceroni familiaris fuit & Romæ Rhetoricam docuit. Reliquit duo volumina de latino sermone. Vid. *Glandorp. pag. 96.*

GNODALIUS (Pet.) historiam rusticanorum tumultuum, in Germania An. 1525. excitatorum, quinque libris complexus est. Vid. *Simon Schardius vol. 2. Scr. Germ. pag. 131.*

GOAR (Jac.) Gallus, Anno 1647. claruit. Græcorum euchologium vel rituale ex MSS. edidit notisq; illustravit, Paris. fol.

GOBAT (G.) emisit quadruplex alphabetum variorum casuum: item, narrationem eorum, quæ societas Jesu in nova Francia passa est, An. 1650.

GOBELINUS Persona, tempore Sigismundi Augusti floruit. Reliquit Cosmodromium. Gobelinum istum *Alb. Cranzius* in sua *Metropoli* passim, dissimulato ejus nomine, exscribere solet.

GOBELINUS (Joh.) Friderico III. imperante vixit, & 12. libris res sui temporis persecutus est.

GOBIUS (Frid.) edidit confessionem fidei orthodoxæ, Groningæ, An. 1662.

GOBLERUS (Justinus) Anno 1567. obiit. Struxit speculum Juris: item, quatuor libros prosopographiarum illustrium personarum: ut & historiam belli Hildesheimensis, Anno 1519. gesti. Vid. *Simon Schardius, vol. 2. Script. pag. 81.*

GOCKELIUS (Eberh.) tractavit de peste, Anno 1669.

GOCKELIUS (Ern.) JCtus, de piis donationibus, Anno 1671. item, de Regibus Europæis, eorumque juribus majestaticis, An. 1663. commentatus est.

GOCLENIUS (Conr.) Mengerichusanus, natus est Anno 1485: obiit Anno 1539. Viginti annis, quibus publicè professus est, auditoribus suis adeò gratus fuit, ut eos nec assiduitate satiarit unquam, nec diuturnitate lassârit. *Erasm. in Ciceroniano, pag. 180.* Conr. Goclenius (inquit) Ciceroni multùm est dissimilis. Ciceronem accipimus prælongo & exili fuisse collo. Goclenius & brevi & obeso, & adeò non longo, ut mentum pectori penè contiguum sit. Scripsit scholia in officia Ciceronis. Mortuum laudavit *Pet. Nannius.* Videatur *Erasmus epist. 17, 7. Sweertius, pag. 179.*

GOCLENIUS (Rudolf.) Gorbaccensis, Philosophus Marpurgensis, natus est Anno 1547: obiit Anno 1628. Collegit Lexicon philosophicum Latinum & Græcum. Plura & alia ejus scripta *J. P. Lotichius*, qui eum vocat *Philosophorum Nestorem, part. 3. Bibl. poët. pag. 168.* enumerat. Vid. *Thomasius, de plagio, §. 449.*

GOCLENIUS (Rudolf.) Junior, scr. Uranoscopiam, Chiroscopiam, Metoposcopiam, Chiroscopiam,

piam, Metopofcopiam: item, Tract.de magnetica vulneris curatione.

GODARTIUS (Pet.) edidit Summam totius Philofophiæ, Parif.An.1666.

GODDÆUS (Conr.) encomium Ululæ compofuit. Vulgò *Curtio Jaëli* tribuitur.

GODDÆUS (Joh.) JCtus, A. 1632.obiit. Scripfit de feudis: item, de fequeftris.

GODDAMUS (Adamus) Anglus, A.1320. claruit. *Joh. Pitfeus* vocat hominem inculpatæ vitæ, magnæ gravitatis, acuti ingenii, profundi judicii. Extant ejus comm.in Magiftrum Sententiarum. Vid. *Wadd.in S O.M.p.1. Olearius in Abaco,p.4.*

GODEFRIDUS, Viterbienfis, A.1186. floruit. Condidit Chronicon univerfale, quod *Pantheon* infcribitur.

GODELEVEUS (Guil.) fcripfit notas in Livium: item, Abdicationem imperii CaroliQuinti. Vid *Simon Schardius, vol.2. Germ. Script. pag. 638.*

GODELMANNUS (Joh. Georg.) JCtus, natus eft A.1549: obiit A.1611. Docuit Roftochii. Reliquit tractatum de Magis, Veneficis & Lamiis, deque his rectè cognofcendis ac puniendis, in octo libros diftributum.

GODIGNUS (Nic.) Lufitanus, An.1616. obiit. Scripfit de Abyffinorum rebus. Vid. *Alegambe, pag. 353.*

GODOFREDUS (Pet.) concinnavit tres libros de amoribus, Lugd. A.1648.

GODSCALCANUS (Marcus Joh.) Antv. An.1603. obiit. In epiftolas S Pauli commentatus eft.

GODSCALCUS (Joh.) An.1571. mortuus eft. Antverpiæ topographiam carmine expreffit, tefte *Swertio.*

GODWIN (Franc.) de Præfulibus Angliæ fcribere aggreffus eft, Lond. Anno 1616.

GODWIN (Phil.) Myftericon fomniorum typis mandavit.

GODWIN (Thom.) antiquitates hebraicas & Græcas fub titulo, Mofes & Aaron, Lond.A.1671. in 4. edi fecit.

GOEBELIUS (J.C.) JCtus, publicanum Judaizantem evulgavit.

GOEBELIUS (Severinus) de fuccino, An. 1565. tractavit.

GOEDARTIUS (Joh.) edidit tres partes metamorphofeos naturalis: item, Tr. de infectis, An.1668.

GOEDEN (Henningus) celebris JCtus, A. 1521. obiit. Docuit Erfordiæ & Wittebergæ. Ferunt, eum fuo tempore *Monarcham juris* nominatum effe. Extant ejus confilia: item, proceffus judiciarius.

GOEEUSCHELIUS (Jac.) Vitodurenfis, An. 1546. feptem libros de S. literarum elocutione confecit, in quibus agit de tropis & fchematibus facris.

GOEHAUSEN (Herm.) edidit pericula Academica in jure publ. & privato, An. 1647. item, proceffum juridicum contra fagas.

GOERICIUS (Barth.) fcripfit de pace religionis, fub nomine *Anton. Bembellonæ de Godentiis*, tefte *Limneo*. Vid. *Placcius in Pfeudonym. pag. 162.*

à GOES (Damianus) Lufitanus, An.1538. floruit. Ulyffiponem peculiari libello celebravit. Legationem Æthiopicam quoque ftilo expreffit. Vid. *Andr. Schottus in Bibl Hifp. pag.491.& feq.*

de GOES (Emanuel) Lufitanus, Conimbricæ obiit. Scripfit in Phyficam Ariftotelis: in libros de cœlo, in meteora, in ethica: ut & in libros de anima, & generatione. *Alegambe, pag. 101.* memorat, hæc ejus opera *Conimbricenfis Curfus* nomine circumferri.

GOESIUS (Wilhel.) fcriptores rei agrariæ, An. 1674. recenfuit notifque illuftravit. Sub nomine *Lucii Veri* latere voluit, cùm adv. *Salmafium* de mutuo fcriberet. Vid. *Placcius in Pfeud.pag.272.*

GOETHALSIUS (Franc.) alias *Panagathus* dictus, JCtus, Anno 1616. obiit. Commentatus eft de dominii diftinctione: item, de felici & infelici reip. ftatu.

GOEZIUS (Joach.) ftruxit carmina facra, An.1664.

GOFFA (Bonavent.) medullam Chriftianæ doctrinæ, Mog. A.1664. edidit.

GOFFAR (Ant.) Leodienf. compendium Theologiæ moralis *Mart. Bonacinæ*, An. 1631. adornavit.

GOFREDUS (Hildebr.) Frifius, An. 1500. obiit. Principia artis geometricæ condidit.

GOFRIDUS, Vindocinenfis Abbas, Anno 1130. floruit. Extant epiftolarum ejus libri quatuor.

GOGAVINUS (Ant. Herm.) Gravienfis, An.1562. claruit. Erat medicus & mathematicus. Ptolemæi & Ariftoxeni Harmonica latinè interpretatus eft. Vid. *Swertius, pag. 133.*

GOHORIUS (Jacob.) confecit librum de usu & mysteriis notarum, An. 1550.

GOLDASTUS (Melch. Haiminsf.) Anno 1635. obiit. Edidit Recessus Imperii: Constitutiones Imper. tribus Tomis: tres Tomos de monarchia S.R.I. octo libros de juribus regni Bohemiæ: tres libros de Majoratu: Scriptores rerum Alemannicarum cum Glossis: centuriam epistolarum philologicarum: Sibyllam Francicam, &c. Vid. *Zeillerus, part. 3. de hist. pag. 95.*

GOLDBECK (Andr.) JCtus, de Gerada Saxonica, An. 1607. commentatus est.

GOLDIONI (Leonic.) An. 1624. librum de mirabilibus & notabilibus urbis Venetæ emisit.

GOLDMANNUS (Nicol.) scripf. de stylometris, An. 1661. Lugd.

GOLDONOWSKI (Andr.) Polonus, An. 1640. floruit. Divam Claromontanam sive Tr. de Imaginis Mariæ Claromontanæ origine, translatione & miraculis, Cracoviæ, An. 1642. edidit.

GOLDSTEIN (Chil.) JCtus, Processum judiciarium elaboravit.

GOLETTUS (Rob.) Gallus, Tetramoron in Evangelia composuit.

GOLINIUS (Basil.) reliquit orationes & carmina tam Græca, quam Lat. varia. Vid. *Starovolsc. pag. 117.*

GOLIUS (Jacobus) Hagensis, natus est A. 1596: obiit An. 1667. Vulgavit catalogum librorum orientalium: item, Lexicon Arabico-Latinum, Anno 1664. fol. *Vossius l. 3. Theol. Gent. c. 37.* Linguarum notitia (inquit) non paucos ad peregrinationem impulit: ex quibus unum nominabo, amicum nostrum & annis aliquot in Lugdunensi Batavorum Academia collegam, Jacobum Golium, virum pietate, prudentia, doctrina præcellentem: qui non contentus in Arabicis institutione summi viri, collegæ itidem nostri, Thomæ Erpenii, prius Mauritaniam adiit: posteà etiam Erpenio τῷ μακαρίτῃ à nobiliss. Academiæ Curatoribus successor datus longinquum in Syriam iter instituit; indeque ea commoratus, quamdiu, quantum in Arabica literatura proficeret, minimè pœniteret. Hæc ille. Mortuum laudavit *J. Frid. Gronovius.* Vid. *Labbe in B.B. pag. 68.*

GOLIUS (Theophilus) senior, Argent. natus est An. 1528: obiit An. 1600. Scr. Grammaticam Græcam & epitomen doctrinæ moralis.

GOLIUS (Theoph.) junior, Argent. natus est An. 1561: obiit An. 1611.

GOLLUSIUS (Lud.) Anno 1592. vixit. Concinnavit librum de superiori Burgundia.

GOLNERUS (Thom.) Francus, libellum epigrammatum, An. 1488. vulgavit.

GOLNITZIUS (Abrah.) Danus, reliquit Ulyssem Belgico-Gallicum, Anno 1631. Principem, ex Tacito, An. 1636. Compendium geographicum, An. 1642.

GOLNITZIUS (G. Chr.) de regali vectigalium jure, Anno 1653. commentatus est.

GOLTZIUS (Hubert.) Venlonianus, natus est An. 1526: obiit An. 1583. Erat antiquarius eximius & numismatum indagator acerrimus. Unde gloriari haud dubitavit, à nemine tam multa tamque varia numismata conspecta, attrectata & delineata esse, quàm à se. Edidit imagines omnium Impp. ad vivum: Fastos magistratuum & triumphorum Rom. item, Siciliam magnam & Græciam, i.e. historiam urbium & populorum Græciæ ex antiquis numismatibus restitutam. Vid. *Sweertius, pag. 348. Ghilinus, vol. 2. pag. 202. Hanckius part. 1. de S.R.R. pag. 238.*

GOMARUS (Franciscus) Brugensis, natus est Anno 1562: obiit Anno 1641. Primùm Leidæ: deinde Groningæ Theologiam professus est. Vir fuit excellenti ingenio, memoria stupenda, diffusâ in philosophicis & philologicis doctrina, linguarum plurium, imprimis orientalium (quibus accuratiùs perdiscendis nec Judæos magistros dedignatus erat) peritissimus, Theologus summus. Commentariis & exegeticis plurimos Novi Testam. libros illustravit. Scripsit Lyram Davidis sive Tr. de poëti hebraica S. Scripturæ. *Rivetus in proleg. comm. ad Psal.* Non ita pridem (inquit) vir clariss. & doctissimus Fr. Gomarus edidit lyram Davidis, in qua putavit se ad metra Horatiana & similia Davidis psalmorũ versus ità exegisse, ut verampoëseos hebraicæ rationẽ invenerit. Sed *Lud. Capellus animadversionum libello* totũ illud D Gomari opus obelo transfigere conatus est, ut inde lector discat, vix inter doctos de eo posse con-

convenire, neque labore parum utili se ultra fatiget. Opera Gomari omnia prodierunt, An. 1664. fol. Vid. *Meursius in Athen. Batav. pag. 176.* item, *Autor vitar. Profess. Gröning. pag. 75.*

GOMECIUS (Alvarus) Hisp. Anno 1580. obiit, cùm annum ageret 66. Condidit vitam Ximenii Cardinalis, ejus scil. qui luculentam Bibliorum editionem suo sumtu procuravit. Proverbia Salomonis quoque versibus elegiacis expressit. Vid. *Thuanus l. 71. Schottus in Bibl. Hisp. pag. 564.*

GEMECIUS (Bernhardinus) Saguntinus episcopus, vitam Jacobi I. Aragonum regis exaravit.

GOMECIUS (Gomecius) Bonon. A. 1400. claruit. Scripsit super legem vectigalia C. nova vectigalia institui non posse.

GOMESIUS (Balth.) libr. de potestate in seipsum, Panormi An. 1604. edi curavit.

GOMESIUS (Eman.) Tract. de curatione pestilentiæ, An. 1637. publicavit.

GOMESIUS (Ludov.) JCtus, Anno 1528. floruit. Edidit comm. in institut. in sextum Decretaliú, & regulas Cancellariæ.

GOMETIUS (Alf.) struxit Polyantheam medicam, Madritl, A. 1625.

GOMETIUS (Franc.) Hispanus, A. 1576. vivere desiit. Cordubæ Theologiam docuit. Lucubrationes ejus in bibliotheca Cordubensi asservari, *Alegambe, pag. 124.* affirmat.

GOMEZ (Alexius) collegit epigraphen locorum S. Scripturæ ex Basilio, Salamant. A. 1596.

GOMEZ (Aloys.) Toletanus, Anno 1627. obiit. In Insulis Philippinis 30. annis versatus est, & ad salutem indigenarum promovendam varia opuscula spiritualia lingua Tagallica confecit. Vid. *Alegambe, pag. 14.*

GOMEZ (Ant.) Hisp. JCtus, collegit varias resolutiones. Opera ejus omnia prodierunt Tomis tribus, An. 1661.

GOMEZ (Diego) JCtus, fecit Additiones ad *Ant. Gomezii* comment.

GOMEZ (Mich.) Aragonius, Anno 1622. obiit. Commentarios in universam summam Theologiæ Thomæ Aquinatis 4. Tomis elaboravit. Vid. *Alegambe, p. 344.*

GOMEZ (Pet.) Lusitanus, A. 1600. octogenarius obiit. Librum de excellentia & utilitate martyrii lingua & charactere Japonico exaravit, quo plurimtim Christianos ad agonem animavit. Vid. *Alegambe, pag. 382.*

GOMEZ (Sebast.) de Figuereido, Theol. in Psalmum L. Anno 1598. commentari aggressus est. Extat etiam ejusdem Homiliarium Dominicale, Anno 1606. impressum.

GONCHI (Gerh.) An. 1612. mortuus est, relicto lexico ecclesiastico. Vid. *Alegambe, pag. 161.*

GONDUS (Matth.) med. Anno 1613. claruit. Vid. *Bumaldus, pag. 164.*

GONETUS (Joh. Bapt.) struxit clypeum Theologiæ Thomisticæ quinque voluminibus, Paris. An. 1670.

GONNEMIUS (Scipio) Cyprius, JCtus Patavinus, h. t. claret.

de GONNY (Remig.) scr. de charitativo subsidio. Extat *T. 15. Tract. tract.*

GONONUS (Bened.) edidit Scholam S. Patrum, An 1645.

GONSALES (Gasp.) vel Consaluus, Lusitanus, An. 1590. obiit. Habuit orationem Romæ, cum Japoniorum legati publicè essent excepti.

GONTERIUS (Joh.) Taurinensis, Anno 1616. obiit. De præsentia Dei, Colon. An. 162 . scribere cœpit. Vid. *Alegambe, pag. 245.*

GONTIER (Pet.) reliquit exercitationes Hygiasticas, An. 1668.

GONZADINUS (Ludov.) JCtus, Bonon. Anno 1536. obiit. Vid. GOZADINUS.

GONZAGA (Franc.) scr. de origine Franciscanæ religionis, Romæ, A. 1587. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 119.*

GONZAGA (Aloys.) Mantuani principis filius, natus est An. 1568. obiit Anno 1591. Vitam ejus exaravit Virgilius Ceparius. Vid. *Alegambe, pag. 15.*

GONZALEZ (Franc.) Hisp. Anno 1640. claruit. Edidit Logicam tripartitam, id est, vocalem, realem & rationalem, Romæ, Anno 1639. teste *Alegambe, pag. 124.*

GONZALEZ (Hieron.) tractavit de reservatione mensium, A. 1615. fol.

GONZALEZ (Joseph. Ant.) in *Petronii* Satiricon commentatus est. Prodiit etiam ejus dissertatio de duplici viventium terra, Leydæ, An. 1650.

GONZALEZ (Marcus) Hisp. Anno 1628. obiit. Reliquit artem formandi characteres seu scribendi in æs incisam. Vid. *Alegambe, pag. 323.*

GONZALEZ (Seb.) Lusitanus, An. 1619. vivere desiit. Struxit 3. Tomos de rebus à Societate JESU in India orientali præclare gestis. Vid. *Alegambe, pag. 419.*

GOOD (Guil.) Glasconiensis, Anglus, An. 1586. vita excessit. Extant ejus ecclesiæ Anglicanæ trophæa. Vid. *Alegambe, pag. 169.*

GOPILUS (Jac.) Pictto, inter viros doctos refertur à *Sammarth. pag. 45.*

GORACEUS (Franc.) composuit Institutiones vitæ spiritualis, An. 1585.

GORCOMIUS (Henr.) Batavus, A. 1460. claruit. Confecit Tract. de ceremoniis ecclesiasticis. Vid. *Sweertius, pag. 328. Olearius in Abaco, pag. 202.*

GORCOMIUS (Joh.) Silvæducens. Anno 1618. obiit. Fecit epitomen ex Esthii & Cornelii à Lap. commentariis in epistolas S. Pauli.

GORCONIUS, Rhetor, Buteonis auditor fuit & scholæ posteà successor, vocis obtusæ, sed pugnacissimæ, cui Baro scurra rem venustissimam dixit: Centum raucorum vocem habes. Hæc *Seneca, rhetor, Controv 7. sub finem.*

GORCTIUS (Joh.) Parisiensis, Chymicos Paracelsistas & in specie *Job. Wierum* scripto oppugnavit. Vid. *Placcius, pag. 41.*

GORDANUS (Bernh.) scr. de Interdicto Pauli V. Pontificis.

GORDIANUS, Senior, Imp. teste *Julio Capitolino*, Antoniadem, i. e. Antonini Pii & Marci Antonini vitam, bella & gesta 30. libris, versibus disertissimis, complexus est. Composuit & laudes soluta oratione omnium Antoninorum, qui ante eum fuerunt.

GORDIANUS, vixit tempore Justiniani Imp. & vitam S. Placidi exaravit.

de GORDONIO (Bernh.) per 20. annos in Academia Montispessulana medicinam professus est. Liber ejus, qui *Lilium Medicinæ* inscribitur, Anno 1498. prodiit. Extat & ejus Tr. de conservatione vitæ humanæ.

GORDONUS (Jac.) Lesmoræus, Anno 1641. obiit. Condidit chronicon ab O. C. usque ad Christum: item, Theologiam moralem: ut & comment. in utrumque Testamentum.

GORE (Thom.) edidit catalogum eorum qui de Heraldica scripserunt, Oxonii, An. 1674. in 4.

GORECIUS (Leonh.) contexuit historiam de Walachia, A. 1578. Vid. *Starovolsc. pag. 65.*

GORGEU (Mich.) de perfectione Christiani, Paris. Anno 1651. commentari cœpit.

GORGIAS, Γοργίας, Atheniensis, librum de scortis Atticis, teste *Athenæo*, elaboravit.

GORGIAS, Leontinus, Sophista, Empedoclis Philosophi discipulus, Olymp. LXXXIX. claruit. Censorinus ei 108. annos vitæ tribuit. *Diodorus Siculus l. 12.* inventionem artis Rhetoricæ ipsi assignat. *Philostratus in vitis Sophist. pag. 533.* author est, Gorgiam primum in theatrum progressum dixisse: προβάλλετε, i. e. proponite: quo verbo ausus est deposcere, de quo quisq; audire vellet. Habuit orationem Olympicam, cujus *Aristoteles* meminit, *Rhet. 3, 14.* item, Pythiam: ob quam aurea ei statua in Pythii templo dedicata est. Dies, quibus eæ orationes habitæ, ἑορτή: orationes ipsæ λαμπάδες dictæ sunt. Ab hoc σχήματα, quæ orationi lumen afferre solent, Γόργεια dicta, & γοργιάζειν pro ῥητορεύειν positum. Vid. *Vossius de nat. rhet. p. 62. 70. Langbainius, in Longin. pag. 45.*

GORGON, Γοργών, scripsit de sacrificiis, teste *Hesychio* in καταρχαιτης. Confer *eundem*, in ἐπιπόλαιος.

GORICHEMIUS (Henr.) edidit 2. libros propositionum de puella militari in Francia.

GORIONIDES (à nonnullis *Josiphon* dictus) struxit compendium Josephi historici. *Sebast. Münsterus* id Latinè transtulit notisque illustravit, An. 1529. *Rabbi David Ganz in Zemach, pag. 85.* eum cum *Josepho Græco* perperam confundit. *G. H. Vorstius, pag. 282.* circa tempora Caroli M. vixisse autumat. *Constantinus L'Empereur in præfat. Tract. Middoth, ad Lect.* mendacissimum Cretensem & supposititium scriptorem appellat. *Libro 6. c. 1.* (inquit) ubi Julii victoriam, quam de Gallis reportavit, paucis enarrat, ità scribit: ויכנע ארת גוי פרנקים, *& subjugavit populum Francorum.* At quis adeo hospes in historia, ut si vero Josepho ad Francorum in Galliam adventum secula aliquot effluxisse, ignorare queat? Idem ille Pseudogorjonides putitiam

tidam insictum mendacio manifestissimo prodit cum l.3.c.1. de Ptolemæo Philadelpho, Ægypti R. subjicit: *& eo mortuo regnavit ipsius loco* אימפיריאו *Imperius; is est Cæsar, qui Romæ, in Ægypto, Hierosolymis, in Babylonia, Media & Perside rerum potitus est.* Judica, lector, annon hnc sit egregie nugari, Ægypti regem, Philadelphi successorem, Romæ aliisq; memoratis locis rerum dominum facere, eidemque nomen *Imperium* imponere? Hucusque ille. Confer *Casaubonum in Notis ad Polybium*, *pag. 100.* item, *Snellium in Diss. ad Obadiam, pag. 49.*

GORIS (Lamb.) scripsit Adversaria Juris, An. 1651. in 4.

GORLÆUS (Abrah.) Antverp. An. 1609. obiit. Collegit thesaurum numismatum: dactyliothecam, &c. Vid. *Mart. Hanckins part. 1. de Sc. R.R. pag. 275.*

GORLÆUS (Dav.) Ultraject. edidit exercitationes Philosophicas, An. 1620. item, ideam Physices. Vid. *Sorellus de Perfect. hominis pag. 479.*

GORLICIUS (Henr.) reliquit dialogum moralem.

GORMERIUS (Thom.) gesta Henrici II. stilo expressit, Paris. An. 1584.

GORNICIUS (Lucas) JCtus, Græcè & Latinè doctus fuisse scribitur. Ad Senecæ imitationem, librum de beneficiis conscripsit, opus pulcerrimum (inquit *Starovolsc. pag. 41.*) & ad veterum scriptorum invidiam: similiter libros dialogorum, Aulicum, & rhetoricam Polonicam.

GORRÆUS (Joh.) Parisiensis Medicus, An. 1577 obiit. Nicandrum latinis versibus expressit. Extant etiam ejus definitiones medicæ, 23. libris comprehensæ. Vid. *Thuanus l. 64. Sorellus, pag. 583.*

GORRÆUS (Pet.) Bituricensis, edidit formulas remediorum, quibus medici utuntur.

GORRAM (Nicol.) Anglus, Scholasticus, Anno 1350. claruit. In libros Sententiarum: item, in varios utriusque Testamenti libros commentatus est. Vid. *Phil. Labb. Tom. 2. diss. de S. E. pag. 118. Oldoinus pag. 326.*

GORRUTIUS (Andr.) scr. de Providentia divina, A. 1585.

GORSCIUS (Jac.) Massoviensis Polonus Anno 1581. obiit. Animadversiones in Theologos Wittebergenses edidit. Fertur etiam scripsisse epistolarum 30: prælectionum vero Phorcensium 25. libros. Vid. *Starovolsc. pag. 37. Ghilinus, vol. 2. pag. 107.* Confer *Thuanum, lib. 73.*

GORUS (J. Bapt.) Romanus, Evangelia duobus Tomis illustravit, Venet. Anno 1612.

GOSIUS (Martinus) JCtus, Anno 1150. floruit. Vulgò Juris civilis illuminator illustrissimus vocari solet. Erat Bulgari antagonista Reliquit Glossas.

GOSIUS (Ugolinus) JCtus, Anno 1286. vixit. Vid. *Bumaldus, pag. 227.*

GOSLAVIUS (Adam) scriptis pugnavit cum *Keckermanno*. Vide, BERLINO.

GOSLICIUS (Laur.) Posnaniensis Antistes, A. 1607. septuagenario major obiit. Condidit duos libellos, quorum unus est de optimo senatore: alter de optimo cive. Habuit etiam orationem pro statu sacerdotali. Carminibus quoque pangendis operam dedit. Vid. *Starovolsc. pag. 22.*

GOSSELINUS (A.) historiam Gallorum vett. Cadomi, An. 1636. edi curavit.

GOSSELINUS (Joh.) historiam imaginum cœlestium, Paris. Anno 1577. elaboravit.

GOSSELINUS (Jul.) An. 1587. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 134.*

GOSSENBROT (Sigism.) Anno 1483. Chronicon Augustanum ecclesiasticum confecit.

GOSSONUS (Nicol.) Atrebas, JCtus, A. 1588. vivere desiit. In 25. priores articulos consuetudinum Atrebatensium, teste *Sweertio*, commentatus est.

GOSTINIUS (Andr.) Cracoviensis, editis doctissimis & disertissimis de literarum præstantia orationibus innotuit.

GOSTINIUS (Jac.) Theologus; reliquit egregia commentaria in Autorem de causis. Vid. *Starovolsc. pag. 57.*

GOSWINUS (Carol.) Brugensis, Anno 1625. obiit. Notas in Tertullianum elucubravit. Vid. *Alegambe, pag. 68.*

GOTHARDUS (Joh. W.) Collyrium præparavit adv. oculos *Stuckii*, Lucernæ, An. 1641.

GOTHERIDUS (Ludov.) Inventarium Sueciæ confecit.

GOTHOFREDUS (Dionys.) Parisiensis, JCtus, natus est An. 1549. obiit Anno 1622. Primo Genevæ, deinde Argentinæ,

tinæ, tandem Heidelbergæ leges publicè interpretatus eſt. Bello gravi ingruente, Palatinatu excedere coactus eſt. Unde Argentinam rediit, hoſpitio uſus viri clariſſimi, Matth. Berneggeri. In ultima ſenecta memoriam adeò tenacem habuit, ut optimorum autorum quorumvis loca tanquam ex ſcripto expeditiſſimè recitaret. Corpus juris, recenſuit, ac maximo omnium applauſu edidit. Duos filios reliquit, *Theodorum* Hiſtoriographum, & *Jacobum* JCtum in Academia Genuenſi celeberrimum. Vid. *Henning. Witte in JCt.pag.85.*

GOTHOFREDUS (Ernſt.) ſcr. de Jure Conſiſtoriorum, A. 1631.

GOTHOFREDUS (Haloinus) emiſit ſynopſin LogicæAriſtoteleæ & Rameæ, An. 1602.

GOTHOFREDUS (Jacobus) Dionyſii filius, JCtus, natus eſt Anno 1587: obiit An. 1652. In Codicem Theodoſianum ſex voluminibus commentatus eſt. Edidit præterea *Philoſtorgium*, unà cum aliquot diſſertationibus. Extant ejuſdem Tr. de imperio maris ad legem Rhodiam: de velandis mulieribus: de Pontificatu Max. de præcedentia: de regulis juris antiqui: de ſtatu Paganorum: notæ ad legem Juliam & Papiam: notæ in XII. Tabulas, &c. Vid. *Mariſotus, Cent. 2. Epiſt.* & *Hedovill. Tom. 2. Ephem.pag. 72.*

GOTHOFREDUS (Theodorus) Jacobi frater, hiſtoriis innotuit. Vid. *Rigaltius in vita P.Puteani.*

GOTHOFREDUS (Joh.Ludov.) ſcripſit Archontologiam, fol. An. 1649: item, hiſtoriam omnium temporum.

GOTHUS Magnus, res Gothorum literis complexus eſt.

GOTHUS (Franc.) ſtruxit compendium Biblicum, ſingula capita ſingulis 4. jambicis dimetris perſtringens, teſte *Waddingo, pag. 120.*

GOTHUS (Matth.) Etrichenſis, ſyntagma Theologicum An. 1622. compoſuit: Catechesin etiam Græcis v[illegible]bus feliciſſimè expreſſit.

GOTHUTIUS (Aug.) Moneliānus Ligur, An. 1605. claruit. Gymnaſium ſpeculativum ex variis Philoſophis & Theologis concinnavit, & in 5. claſſes diſtribuit, quarum 1. Logicorum, 2. Phyſicorum, 3. Metaphyſicorum, 4. Formuliſtarum, 5. Theologorum. Vid. *Waddingus in S.O.M.pag. 43.*

GOTMANNUS (Fr.) de cœlibatu miniſtrorum, Toleti, An. 1566. ſcribere aggreſſus eſt.

GOTTIFREDI (Bagarottus) JCtus, An. 1210. floruit. Reliquit Gloſſas in jus civile.

GOTTIFREDUS (Alexand.) e[illegible] Peripati Chriſtiani, Anno 16[illegible] [illegible]avit. Vid. *Alegambe, pag. 12*

GOTTIFREDUS (Franc.) diligentiſſimus antiquitatis vindex & elegantiarum ſpirans Amalthea, dicitur à *Chimentellio de bonore Biſellii,pag. 39.*

GOTVISUS (Donat.) fidem Jeſu & Jeſuitarum, Rupellæ, An. 1589. publicavit.

GOVEANUS (Ant.) Luſitanus, A. 1565. ex immodico peponum uſu obiit. Primùm Toloſæ, deinde Divonæ Cadurcorum, poſtea Valentiæ & Gratianopoli jus civile profeſſus eſt. *Thuanus l.38.* ſcribit, Goveanum communi doctorum ſuffragio hoc aſſecutum eſſe, ut & poëta elegantiſſimus & ſummus philoſophus & præſtantiſſimus juris interpres ſimul haberetur. Edidit 2. libros de Juriſdictione contra *Equinarium Baronem*: librum unum de jure accreſcendi, &c. Vid. *Schottus in Bibl. Hiſp. pag. 475. Ghilinus, vol. 2. pag. 189.*

GOUBAU (Fr.) edidit quinque libros epiſtolarum Pii V. Pontificis, Antv. Anno 1640.

à GOUDA (Guilh.) Batav. Silvam Odarum: item, hiſtoriam S. Bavonis exaravit. Vid. *Sweertius, pag. 308.*

a GOUDA (Joh.) Ulterjectinus, An. 1620. floruit. Scripſit victoriam Tranſubſtantiationis. Vid. *Alegambe, pag. 246.*

GOUDINIUS (Ant.) Philoſophiam juxta S. Thomæ doctrinam, 4. Tomis comprehenſam, Paris. Anno 1664. edi curavit.

GOUGE (Guil.) Midleſexienſis, Anno 1653. obiit. Epiſtolam ad Hebræos luculento comment. illuſtravit, fol.

GOULARTIUS (Simon) Silvanectinus, A. 1594. claruit. Collegit apophtegmata ſacra: item, hiſtoricam motum Philoſophiam.

GOULLETTUS (Rob.) de ſex ætat[illegible] mundi comme[illegible]s eſſe dicitur.

GOURMELENUS (Steph.) Curioſolita, medi

medicus, sex libros chirurgiæ Lutet. A. 1566. edi fecit. Vid. *Linden, pag. 545.*
GOURRÆUS (Jac.) JCtus, scripsit in Const. 2. C. de rescindendis vendit. A. 1595.
GOUSSETTUS (Jac.) Blesensis, A. 1665. floruit. Inter hebraicè doctos refertur à *Colomesio in Gall. orient. pag. 244.*
GOUTOULAS (Jac.) universam historiam profanam duobus voluminibus complexus est, Paris. An. 1653.
GOYEN (Erasm.) vitam S. Gerlaci, Anno 1600. in literas redegit.
GOYNÆUS (Joh. Bapt.) Pyranensis Istrius, enchiridion medendi, & dialogum, quod Philosophi & Medici dogmatici JCtos dignitate præcedant, Venetiis, A. 1582. edi curavit.
GOZADINUS (Joh.) An. 1501. floruit. Scripsit in primam Infortiati.
GOZADINUS (Lud.) Bonon. JCtus, natus est An. 1479: obiit An. 1536. Reliquit volumen consiliorum & alia. Vid. *Guido Panzirolus* in *JCt. 2, 161. Bumaldus, pag. 155.*
de GOZADINIS (Scipio Gabionis) Anno 1422. claruit. Correxit statuta civilia Bononiens.
GOZAR (Laur.) Valentinus, medicus, A. 1549. dialogum de medicinæ fonte confecit. *And. Schottus in Bibl. Hisp. pag. 329.* Paracelsi sectatorem facit.
GOZZEUS (Ambros.) Ragusinus, catalogum virorum, ex familia Prædicatorum literis insignium, Venet. An. 1605. vulgavit.
GOZZIUS (Nic. Vit.) in serm. Averrois de substantia orbis, Venet. Anno 1580. commentari instituit.
GRABBA (J. A.) Erfortensis medicus, Elaphographiam curiosam, An. 1667. in lucem emisit.
GRABE (Matth. Silv.) tabulas monarchiarum regnorumque parallelorum construxit, A. 1672.
GRABIUS (Joseph.) contra *Humium* de persona Christi, Anno 1587. stilo pugnavit.
GRABOVIUS (Pet.) scr. de linguæ Hebr. ejusque literarum antiquitate, Anno 1604.
GRACCHANUS (Junius.) Vide, JUNIUS.
GRACCHUS (C.) Tib. Gracchi frater, Orator, à *Cicerone in Bruto* valdè commendatur. Grandis erat verbis, sapiens sententiis, genere toto gravis. Hoc dicente, populus Rom. præ gaudio videbatur *ἐνθουσιᾶν καὶ βακχεύειν*, i. e. divino afflari furore & bacchari, *Plutarcho* teste in *Gracchis*: præ hoc Graccho oratores alii nihil à pueris differre videbantur. Vid. *Voss. de nat. rhet. pag. 98.*
GRACCHUS (Tib.) Caii frater, orationes, nondum satis splendidas verbis, sed acutas prudentiæq; plenissimas habuit. *Plutarchus in Gracchis* ait, eum fuisse sedatum ac mitem, egregium ciendæ misericordiæ artificem, dictione suavem, purum ac exquisitè elaboratum.
GRADENICUS (Aloysius) Bibliothecarius S. Marci, vir Græcè & latinè doctissimus, hoc tempore claret. *Stephanum Ethnographum* emendare, emendatumq; edere in animo habere fertur. Psalmum 51. latinis elegis eleganter expressit. Extat ea versio in myrothecio morali *Fr. Macedi*, An. 1675. edito.
de GRADI (Anton.) Mediolanens. de febribus commentatus est.
de GRADI (Joh. Matth.) magni nominis medicus, Practicam, Venet. An. 1502. typis mandavit.
GRADIUS (Steph.) Ragusinus, habuit orationem de eligendo pontifice, Anno 1667. item, aliam in funere Cæs. Rasponi, An. 1676.
à GRAEF (Jac.) JCtus, composuit syntagma Juris publici, An. 1644.
de GRAEF (Regnerus) medicus Delphensis, scripsit de materia & usu succi pancreatici, Anno 1664: item, de virorum & mulierum organis, generationis inservientibus, ubi demonstrat, tam homines & reliqua animalia omnia vivipara haud minus, quàm ovipara, ab ovo originem ducere.
GRÆVIUS (Joh.) JCtus, de tortura quædam meditatus est, An. 1635.
GRÆVIUS (Joh. Georg.) Notas in *Solœcistam Luciani*, A. 1668. elucubravit. Habuit etiam orationem in obitum *Joh. de Bruyn*, physici & mathematici Trajectini, A. 1675. Ejus doctissimæ notæ in Hesiodum, An. 1667. prodierunt.
GRAFF (Elias) Monacensis Bavarus, An. 1632. sexagenarius obiit. Emisit varia opuscula contra *Georg. Zeemannum*, Theologum Lutheranum. Vid. *Alegambe, pag. 100.*
de GRAFFIIS (Jac.) Capuanus, aureas

caluum conscientiæ decisiones duobus Tomis complexus est, A 1593.

GRAFFIUS (Joh.) edidit Theologiam polemicam, Tubingæ, An. 1673

GRAFUNDERUS (Dav.) condidit Grammaticam Chaldaicam, An. 1666. & calligraphiam Hebraicam, An. 1670. Promisit etiam ærarium poeticum Græcum.

GRAIAR (Casp.) Theologiæ in Salamanticensi Academia Professor, in Michæam commentatus est, An. 1570.

GRAKE (Joh.) JCtus, scripsit de autoritate privata, An. 1652.

GRAMBSIUS (Joh.) Mœno-Francofurtensis Theologus, *Dorschæi* Biblia numerata edi curavit, fol. An 1675.

GRAMINEA (Dominic.) librum de sacramento Eucharistiæ, Col. An. 1575. contexuit.

GRAMINEUS (Theod.) Ruremundanus, exaravit Aquilonem mysticum vel declarationem vaticinii *Jeremiæ: ab aquilone pandetur malum*, An. 1571: item, enarrationem in Johannem de Sacrobosco. Vid. *Sweertius, pag. 689.*

GRAMMANUS (N. H.) mellificium Justinianeum, An. 1613. congessit.

GRAMMATICUS (Thom.) JCtus, Decisiones Venet. A. 1555. publicavit.

GRAMMAYE (J. Bapt.) Antverp. Anno 1606. claruit. Extant varia ejus opera, ut Africa illustrata: historia Asiaticarum gentium: Lexicon Mauricum: Tract. de jure Regalium: item, Comœdiæ, Tragœdiæ & orationes. Vid. *Sweertius, pag. 390.*

GRAMMIUS (Cæso) Chilonium, A. 1665. stilo suo illustravit.

GRAMMONDUS (Gabr Barth.) præses Parlamenti Tholosani, An. 1672. obiit. Texuit historiam rerum Gallicarum, ab A. 1610. usque ad An. 1629. *Chr. Funccius T. 1. Orb. Imper pag. 443.* lectio Gramondi (inquit) est confusa & contorta & affectatæ brevitatis. Æmulatus quippe dictionem est *Corn. Taciti.* In eo tamen *Thuano* par: quòd intrepidè dicat, quid sentiat, non dissimulans gravissima aulæ & magnatum peccata, indeque idem, quod Thuanus, fatum expertus. Simul enim ac prima pars historiæ prodiit, multorum incurrit odia: ita ut vix Tholosæ tuto vivere potuerit. Quare non prodiit tenus hac, nisi pars prima; si altera succederet, opus esset incomparabile, vel non nisi cum ipsa antiquitate comparandum. Arcanissima enim reip. Gallicæ autor penetraverat. *Hæc ille.*

GRAMONTIUS (Scipio) Nummum Regium Gallicè edidit, unde plurima depromi possunt, quæ doctrinam politicam illustrent, simulq; legentium animos dulci pabulo variæ lectionis & gratissima diversarum observationum varietate reficiant. Vid. *Naudæus in B. P. pag. 84.*

à GRANA (Nicol.) scripsit in Porphyrii prædicabilia, & Aristotelis libr. de interpretatione, An. 1601.

GRANADUS (Jac.) Gaditanus, An. 1622. obiit. In 1. & 2. Thomæ Aquinatis commentatus est, Anno 1631. Vid. *Alegambe, pag. 198.*

GRANATENSIS (Lud.) Hisp. apud pontificios magni nominis Theologus, An. 1589. obiit. Reliquit Rhetoricam ecclesiasticam, Conciones & Catechismum. Scripta ejus in varias linguas conversa sunt. Vid. *Imperialis in Museo, pag. 92. Ghilinus, vol. 1. pag. 150.*

le GRAND (Ant.) à nonnullis *Cartesii epitomator* vocatur. Historiam naturæ experimentis elucidatam secundum principia philosophiæ, Lond. An. 1673. elaboravit. Extat ejusdem Tr. de carentia sensus & cogitationis in brutis, Anno 1675.

GRANDAMICUS (Jacobus) emisit chronologiam Christianam, Anno 1669: item, demonstrationem de immobilitate terræ. Vid. *Hedov. Ephemer. Gall. part. 5. pag. 7.*

GRANDIS (Joh. Fr.) struxit dissertationes criticas & philosophicas, Paris. A. 1657.

GRANDIS (Nicol.) Paris. An. 1546. claruit. Paravit comment. in epist. Pauli ad Rom. item, in epistolam ad Hebræos. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 264.*

GRANDISONUS (Joh.) vitam S. Thomæ exarasse dicitur.

GRANETUS (Pet.) stilum regium Galliæ juridicum, An. 1636. scripto exposuit.

GRANGÆUS (Isaac) in Prudentii duos libros advers. Symmachum commentatus est, Anno 1614. Extant ejusdem notæ in Juvenalem, in quibus tamen multi multa desiderant. *Caspar Barthius ad Statii lib. XI. Theb. pag. 1300.* ad eum poetam

poëtam eventilandum aliis omnino lacertis opus esse aff.

GRANGERIUS (Bonavent.) Parif. medicus, egit de ratione curandi per sanguinis missionem, An. 1581. Edidit etiam Theophrastum de sudoribus & vertigine, An. 1576. Vid. *Thomasius, de plagio, §. 451. Linden, pag. 105.*

GRANGIANUS (Pet.) scripf. de dividuis & individuis stipulationibus, A. 1585.

GRANITUS (Const.) epistolas medicinales exaravit, A. 1650.

GRANIUS Flaccus, scripsit de Indigitamentis ad Cæsarem. Vid. *Censorinus de Natali, cap. 3.* Granii Flacci meminit *Festus* in voce *Rica* & alibi, ut & *Macrobius Saturn. 1, 18.* Citatur etiam ab *Arnobio l. 3. Bertrandus* in *JCt. pag. 259.* eum Granium Flaccum Licinianum vocatum affirmat.

GRAPALDUS (Franc. Marius) Italus, edidit librum de partibus ædium: item, poëmata. *Jovius* in *Elogiis, numero 62.* hominem, exacto 50. ætatis anno, calculo periisse memorat.

GRAPHEUS (Alex.) Cornelii filius, Antverp. carmina modulatus est.

GRAPHEUS (Corn.) (aliis *Scribonius* dictus) Alostanus, A. 1558. obiit. Struxit gratulationem de facta pace: carmen de nativitate Christi: sacra Bucolica, libris tribus. Vid. *Tom. 2. Delit. Belg. pag. 277. Swertius, pag. 195. Ghilinus, vol. 2. pag. 63.*

GRAPHEUS (Cypr. Corn.) Alostanus, similiter carminibus pangendis sese exercuit. Vitam S. Guilhelmi stilo expressit. Vid. *Swertius, pag. 200.*

GRASECCIUS (Georg.) Argentinensis, scripf. de fabrica humani corporis, Anno 1605. Habuit etiam orationem de dicto illo vulgari, Medicè vivere est pessimè vivere. Vid. *Linden, pag. 207.*

GRASERUS (Corn.) Francus, natus est Anno 1557: obiit An. 1613. Thorunii ecclesiæ simul atque gymnasio præfuit. Condidit comment. in Danielem nec non in Apocalypsin Johannis. Ajunt, eum etiam *R. Joseph Albo librum Iccarim* vel fundamentorum ex Hebr. latinè transtulisse.

GRASSERUS (Joh. Jac.) Basileensis, An. 1614. claruit. Edidit Itinerarium historico-politicum: item, poëmata. Vid. *Job. Pet. Lotichius, p. 3. Bibl. Poët. pag. 205. Zeill. part. 3. de hist. pag. 98.*

GRASSETTUS (Hippol.) JCtus, anatomen necis proditoriæ, Anno 1660. fol. publicavit.

de GRASSIS (Ach.) Cardin. & JCtus, An. 1487. collegit decisiones Rotæ Romanæ.

de GRASSIS (Ach.) (alius à priore) erat episcopus montis Falisci. Vid. *Bumaldus, pag. 5.*

de GRASSIS (Annibal) Bononiens. JCtus, An. 1553. claruit. Composuit librum de jurisdictione ecclesiastica episcoporum: & alium de summi pontificis temporali potestate.

de GRASSIS (Anton.) JCtus, An. 1472. floruit.

de GRASSIS (Nic.) medicus, An. 1460. vixit.

de GRASSIS (Paduanus) de rep. ecclesiastica commentatus est.

de GRASSIS (Paris) Bonon. JCtus, Anno 1496. claruit. Vide, CRASSUS.

GRASSIUS (Cæsar) JCtus, An. 1563. floruit. Reliquit decisiones.

GRASSIUS (Corn.) Antverp. An. 1592. innotuit. Vitas Sanctorum post *Zach. Lippeloum* continuavit. Vid. *Swertius, pag. 86.*

GRASSIUS (Hor.) Ligur ex urbe Savona, scripsit sub nomine *Lotharii Sarsi* libram astronomicam & philosophicam, qua *Galil. Galilæi* opiniones de cometis examinantur, Anno 1619. item, rationem ponderum libræ & simbellæ, in qua, quid è Lotharii libra, quidque Galilæi Simbellatore, contra libram edito, de cometis statuendum sit, collatis utriusque rationum momentis proponitur. *Ricciolus* vocat architectonicæ consultissimum ac magni judicii virum. Vid. *Placcius, pag. 253. Alegamb. pag. 189.*

GRASSUS (Carolus) JCtus, Anno 1557. claruit. De exceptionibus egisse dicitur.

GRASSUS (Joh.) JCtus, de actionum cessione & rescriptis apostolicis commentatus est.

GRASSUS (Mich.) edidit Tr. de successione tam ex testamento, quàm intestato, fol.

GRASWINCKELIUS (Theod.) expressit *Thomam Kempensem* de imitatione Christi carmine. Scripsit etiam de jure præceden-

cedentiæ: ut & opus de libertate Veneta, in quo tamen omnia è *Mutio* desumsisse creditur. Adde, strictùras in censuram *Joh. à Felden*, An. 1654. *Claud. Salmasius l. 1. epist. 73.* vocat doctissimum ac politissimum, imò & πολιτικώτατον: item, solida ac vera prudentiæ civilis doctrina penitus tinctum.

GRATAROLUS (Guil.) Bergomensis, med. Anno 1566. obiit. Scripsit de memoria conservanda: de prædictione morum: de signis motus terræ: de literatorum valetudine: de causis & signis pestis: de vini natura: de thermis Rheticis: de aqua ardente: de notis Antichristi: praxin medicam. Vid. *Donatus Calvus, pag. 309.*

de GRATIADEIS (Jul. Boncamb.) JCtus, An. 1290. floruit. Composuit quæstiones juris.

GRATIANUS, Clusinus, monachus Benedictinus, An. 1145. claruit. Decreta pontificum in unum opus redegit ac juxta materiarum diversitatem digessit. Hoc opus authoritate Gregorii XIII. Anno 1580. à mendis purgatum & suæ integritati restitutum est. In *epitaphio* audit JurisCæsarei & Pontificii enucleator propè divinus. Vid. *Panzirolus in JCt. 3, 2. Delrio ap. Maresium T. 2. Syllog. pag. 352. Calixtus in Epit. Theol. pag. 94. Quenstad. pag. 324. Thomasius de plagio, §. 452.*

GRATIANUS (Ant. Maria) à Burgo, episcopus Amerinus, condidit quinque libros de bello Cyprio: item, vitam Joh. Franc. Commendoni, Card. Anno 1669.

GRATIANUS (Thomas) An. 1627. obiit. Struxit anastasin Augustinianam, in qua scriptores ord. eremitarum S. Augustini enarrantur, teste *Sweertio.*

GRATIANUS (Steph.) JCtus, disceptationes forenses quinq; Tomis complexus est, An. 1619. fol.

GRATIOLUS (Andr.) Tusculanus, Anno 1542. vixit. *Eustratii* comment. in 2. lib. post. Analyticorum Aristotelis latinè transtulit.

GRATIUS, Cynegeticorū scriptor, Ovidii tempore vixit, quemadmodū ex ultima elegia Ponticorum patet: *Aptaq; venanti Gratius arma dedit.* Hunc primus *Actius Sannazarius* è Gallis secum attulit & typis mandavit. Notis doctissimis eum illustravit *Jan. Ulitius*, An. 1645. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 388.*

GRATIUS (Ortw.) Anno 1542. obiit. Reliquit fasciculum rerum expetendarum & fugiendarum, teste *Sweertio.*

GRATUS (Hieron) JCtus, Anno 1526. claruit. Edidit duo volumina consiliorum.

GRATUS (Jac.) JCtus, An. 1560. floruit. Collegit decisiones.

GRAVASSETIUS (Mich.) Novellariensis, med. & philosophus Patavinus, vulgavit 2. libros de natura cauterii; item, præludia anatomica, Venet. Anno 1584.

GRAVATIUS (Nic. Ant.) JCtus, texuit consilia matrimonialia. *Hieronymus Magius l. 4. misc. c. 3.* vocat doctissimum Jurisconsultum.

GRAVINA (Ant.) Neapolitanus, edidit catholicas descriptiones contra hæreticos, Neapol. An. 1625. Fecit etiam carmina, quæ leguntur *T. 1. Delit. Ital. pag. 1223.*

GRAVINA (Petrus) Siculus, *Joviano Pontano* & *Actio Sannazario* familiaris fuit. Obiit 74. ætatis anno. Carmina ejus occurrunt *T. 1. Delit. Ital. pag. 1223.* Videatur *Jovius in Elog. mum. 70.*

GRAVIUS (Abraham) historiam Philosophicam, Anno 1673. imprimi fecit.

GRAVIUS (Gerh.) edidit tabulas Apocalypticas, An 1647. fol.

GRAVIUS (Gualt.) Graviensis, Anno 1534. obiit. Scripsit de ritibus, olim circa baptizatos & confitentes observatis. Vid. *Sweertius, pag. 296.*

GRAVIUS (Henr.) Lovaniensis, Anno 1591. decessit. Librum Augustini contra hæreses notis illustravit. Vid. *Thuanus l. 100. Sweertius, pag. 329. Vernulæus in Academ. Lovan. pag. 279.*

GRAVIUS (Henr.) cognomine Vermolanus, patria Graviensis, An. 1552. vivis excessit. In epistolas S. Hieronymi commentatus est. Vid. *Sweertius, pag. 330.*

GRAVIUS (Joh.) mathematicus Oxoniensis, Anno 1650. floruit. Edidit elementa linguæ Persicæ, Anno 1649, Londini: Tractatum de epochis celebrioribus Cataiorum, Syro-Græcorum, Arabum, Persarum & Chorasmiorum, An. 1659. item, Tabulas geographicas, Anno 1652, &c.

GRAVIUS (Idzardus) An. 1514. floruit. Condidit chronicon Frisiæ.

GRAUNT (Joh.) civis Londinensis, An. 1662. mortalitatis schedas collegit & ex iis varias & curiosas observationes confecit. Vid. *T.2. Ephemer. Hedovill. pag. 325.*

GRAWERUS (Albertus) insignis Theologus, Anno 1617. obiit. Reliquit quæstiones illustres: tractatum de satisfactione: comment. in Micham: lectiones in Augustanam Confessionem, &c. Vid. *Adrianus Beier in Rect. Jenens. pag. 484. Spizelius in Templo bonor. pag. 39.*

GRAYER (Gasp.) in Michæam, An. 1570. commentari aggressus est.

GREAUES (Joh.) Professor Oxoniensis, scripsit de pyramidibus Ægyptiorum, teste *Borrichio.*

GREBNERUS (Paul.) Cant. Salomonis & Threnos Jeremiæ elegiaco carmine reddidit. Condidit etiam odam de conjunctione fidelium cum Christo, Anno 1563.

GREBNITZ (Elias) tractavit de gratiæ divinæ universalis negatione, A. 1666. Extat ejusdem Tr. de Christo ἀναμαρτήτῳ.

GRECIUS (Mart.) JCtus, A. 1320. floruit. Composuit quæstiones.

GREENHAMUS (Rich.) collegit consilia Theologica CCC.

GREENHILL, in Ezechielem quatuor voluminibus commentatus est.

GREENIUS (G.) scripsit de rusticatione, Anno 1667.

GREFLINGERUS (Georg.) Anno 1652. historiam 12. regum è familia Stuartorum publicavit.

GREGENTIUS, Γρηγέντιος, Tephrensis episcopus, juxta *Bignæum* seculo V. floruit. *Alii* malunt eum post tempora Justini Imp. vixisse. Nam quæ in fine dialogi de conversione Judæorum habet, videntur contigisse post debellatum Dunam, Homeritarum Regem & restitutos in ea regione reges Christianos ope Elesboam, Regis Æthiopum, quod accidisse tempore Imp. Justini, patet è *Procopii lib. 1. de bello Persico.* Extat ejus disputatio cum Herbano Judæo, versa à *Nicol. Gulonio. Casp. Barthius in Claud. pag. 1348.* non Gregentium, sed Palladium autorem ejus libri existimat. *Scalig. in Excerptis pag. 230.* Gregentius (inquit) scriptus est à Græculo quodam ante 200. annos, & ille erat valdè imperitus. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 181.*

GREGORAS (Nicephorus) Γρηγορᾶς, historiam CXLV. annorum confecit, incipiens à Theodoro Lascare & desinens in Andronico Palæologo, qui obiit Anno 1341. De hoc ita *Lipsius* ad *Polit. 1, 9.* Judicia ejus crebra & plerumque recta: causæ eventuum curiosè positæ: pietas inculcata, & multa oportunè ad primam illam causam relegata, i. e. Deum. Sanè providentiam & fatum non alius scriptor asseruit magis, &c. *Casp. Barthius ad Claud.* vocat omnium sequiorum Græcitatis scriptorum cordatissimum. Reliquit etiam technologiam Grammaticam & duas orationes. • Vid. *Phil. Labbe Tom. 2. diss. de S. E. pag. 107. Olearius in Abaco, pag. 321, Hanckius in Byzant. Scr. pag. 579.*

GREGORIUS, Ariminensis. Vide, ARIMINENSIS.

GREGORIUS, Bæticus, scr. de Trinitate, teste *Oleario in Abaco, pag. 182.* Vide, BÆTICUS.

GREGORIUS, Cyprius, exaravit encomium maris.

GREGORIUS, Jurisconsultus, sub Valente & Gratiano Impp. floruit & codicis Gregoriani compilator fuisse creditur. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 1, 66.*

GREGORIUS I. cognomine Magnus, primò urbis Romæ præfectus fuit: deinde monachus factus: tandem episcopus Romanus creatus est. Obiit Anno 604. Reliquit duodecim libros epistolarum: moralem expositionem in Jobum, & dialogos. Dialogos post sesquiseculum *Zacharias*, itidem Romanus episcopus, Græcè transtulit. *Sigebertus* refert, Romanos in animo habuisse omnia ejus opera comburere, nisi Petrus, diaconus ejus, jurejurando confirmasset, se vidisse Spiritum S. quasi columbam super caput Gregorii tractantis sedentem rostrumque suum ori illius inserentem. *Antoninus Florentinus, part. 4. summæ, tit. 11. c. 4.* refert, Gregorium omnes libros, quos habere potuit, *Titi Livii* comburi fecisse, quia ibi multa de superstitionibus idolorum narrantur. De stilo ipsius ita *Erasmus in Ciceron. pag. 153.* Gregorium Rom. ejus nominis primum agnosco virum pium, ea lo-

quentem, quæ sentit. Et hic propius accedit ad Marc. Tullium, quàm Ambrosius: sed fluit lutulentus, & Isocraticæ structuræ quasi servit oratio, quod est à Cicerone alienum. Sic enim puer in scholis assueverat. Vid. *Phil. Labbe T. 1. diss. de S. E. pag. 389. Rivet. T. 2. Oper. pag. 1151. Olearius in Abaco, pag. 186.*

GREGORIUS, Γρηγόριος, Nazianzenus, cognomine Θεολόγος, sub Theodosio Imp. Anno 390. floruit. Reliquit orationes, epistolas & carmina. Fertur in ecclesia tantum autoritatis pondus obtinuisse, ut, quicunque testimonio ejus refragaretur, statim vel hæreticus vel hæreseos suspicione notaretur. Vid. *Phil. Labbe T. 1. Diss. de S. E. pag. 358. Rivetus T. 2. oper. pag. 1119. Olearius, pag. 182.* Confer *Suidam*, in Γρηγόριος.

GREGORIUS, Neocæsariensis episcopus, cognomine Θαυματοῦργος, A. 265. obiit, teste *S. Hieronymo in c. 4. Eccles.* In Ecclesiasten metaphrasin concinnavit. Hanc metaphrasin alii Gregorio Nazianzeno perperam adscribere solent. Vid. *Phil. Labbe in dissert. de S. E. Tom. 1. pag. 371. Olearius, pag. 184. Rivet. T. 2. pag. 1098.* Confer *Suidam.*

GREGORIUS, Nyssenus, S. Basilii frater, à Græcis honoris causa *Pater patrum* dictus, An. 380. floruit. Scripsit in Hexaëmeron librum unum. *Sixtus Senensis* autor est, ejus commentarios in Psalmos in Vaticana Bibliotheca asservari. Vid. *Labbe l. c. pag. 377. Rivetus T. 2. pag. 1120. Olearius, pag. 185.* Item, *Suidas.*

GREGORIUS, Proto-Syncellus. Vide, PROTOSYNCELLUS.

GREGORIUS, Turonensis, Anno 596. obiit. Decem libris, quibus postea *Fredegarius* undecimum adjecit, historiam Francorum persecutus est. Edidit etiam octo libros de miraculis Sanctorum. *Sigebertus* ait, virum fuisse magnæ ut nobilitatis, ita & simplicitatis. Et sane judicium in eo non frustrà requiras, dum alba linea omnia miracula signat, quæ in apocryphis legerat vel ab aliis acceperat. De eo ita *Hilduinus in epist. ad Ludovicum Imperatorem*: Parcendum est simplicitati viri religiosi Gregorii, Turonensis episcopi: qui multo aliter, quàm se veritas habet, æstimans, non calliditatis astu, sed benignitatis & simplicitatis voto literis commendavit. Vid. *Labbe l. c. pag. 398. Rivetus T. 2. pag. 1151. Olearius, pag. 189.*

GREGORIUS, II. Rom. episcopus, A. 731. obiit. Hic Bonifacium ad prædicandum evangelium in Germaniam destinavit. Exaravit epistolas ad Bonifacium, Carolum Martellum & alios. V. *Olearius, p. 187.*

GREGORIUS III. An. 741. obiit. Carolo Martello primus Christianissimi titulum contulit. Excerptum ejus de diversis criminibus eorumque remediis, *Tomo 6. Biblioth. Patr.* habetur. Vid. *Olearius, pag. 188.*

GREGORIUS VII. aliàs *Hildebrandus* dictus, An. 1085. obiit. Primus imperium pontificium condidit. Extant ejus epistolæ. Vid. *Olearius, pag. 188.*

GREGORIUS XIII. natus est An. 1502: obiit A. 1585. Gratiani decretum à mendis purgavit & septimum librum Canonibus addidit. Calendarium etiam correxit. Vid. *Panzirolus in JCt. 2, 178.*

GREGORIUS, Syrus, scripsit Syriacè scholia in omnes utriusque Testamenti libros valdè succincta, & in quibus nihil magis culpes, quàm nimiam brevitatem. Habet tamen sparsim (præsertim in Psalm.) multa bona & utilia: quæ ab aliis minoris momenti secreta transcripsit Dn. *Dudlejus Loftus.* Est liber magnus in quatro, titulumque gerit אוצר רזיא, i. e. horreum secretorum, compositus ante 300. circiter annos. Hæc *Arnoldus Boot* in *Indice autorum*, animadversionibus sacris præmissis.

GREGORIUS Gregorii. Vide, FRANCUS.

GREGORIUS (Jacobus) Scotus, scripsit de vera circuli & hyperbolæ quadratura, Patavii, Anno 1667: item, partem universalem Geometriæ, quantitatum curvarum transmutationi & mensuræ inservientem, An. 1668.

GREGORIUS (Joh.) Buckinghamiensis, An. 1650. claruit. Exaravit notas in aliquot S. Scripturæ loca.

GREGORIUS (Joh. Gratianus) edidit exegesin in evangelia annua, Bruxellæ, An. 1638.

GREGORIUS (Martin.) medicus Parisiensis, aliquot Galeni librorum translationes ad fidem Græc. exemplarium correxit. Vid. *Simlerus.*

GRE-

GREGORIUS (Mauricius) in 4. libros Sententiarum commentatus est, Anno 1645. fol.

GREGORIUS (Petr.) Tholosanus, JCtus, Anno 1585. obiit. Condidit Politicam, Syntaxin artis mirabilis, & alia. *Gabr. Naudæus in Bibliogr. pol. pag. 63.* Copiosior extitit (*Nic. Biesio*) Gregorius Tholosanus ac magis ex arte scribens, quia Jurisperitus. Desiderantur tamen in eo modus, quem sibi præscribere non potuit eruditione vulgari luxurians: & majestas, cui non magis indulsit quàm judicio, dum omnia ingerit & pauca digerit. Cæterum valdè utilis est & diversa in se continet, propter quæ thesauri instar haberi possit, ubi meliorum autorum gemmas & preciosam variæ doctrinæ supellectilem possis invenire. Vide, THOLOSANUS.

de S. GREGORIO (Jacobinus) struxit 4. matutinos Juris civilis Tract. A. 1575.

de S. GREGORIO (Petrus) JCtus, de concessione feudi, An. 1600. commentatus est.

à S. GREGORIO (Steph.) JCtus, scr. de præcipuis Juris & justitiæ partibus, Ferrariæ, Anno. 1652.

GRELIN (Henr.) historiam comitiorum Galliæ edidit, An. 1614.

GRELLOTTUS (Anton.) Apocalypsin commentario illustravit, Lond. A. 1675.

GREMBS (Franc. Osw.) struxit integram & ruinosam arborem hominis, Anno 1657.

GREMPIUS (Lud.) methodicam codicis Justinianei tractationem, An. 1593. edi curavit.

GRENERIUS (Dominicus) vel Grenier, Appamiensis, A.C. 1326. claruit. Postillas super Pentateuchum & super omnes libros historiales Biblicos fecisse fertur. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 140.*

GREPSIUS (Stanisl.) Polonus, An. 1572. obiit. Erat 3. linguarum, Lat. Græcæ & Hebraicæ peritissimus, vita & moribus philosophus. Scripsit de multiplici Siclo & talento hebraico: item, de mensuris hebraicis tam aridorum quàm liquidorum. Vid. *Starovolsc. pag 84.*

GRETSERUS (Jac.) Marckdorfensis Acronianus, An. 1625. obiit. Ingolstadii 26. annis docuit, uno anno linguam Græcam, tribus philosophiam, reliquis Theologiam professus. Composuit tres libros variarum rerum: Tr. de Cruce: notas notarum *Casauboni* in epistolam *Nysseni ad Eustath* notas in Codinum Curopalatem. Ex Græcis multos latinè transtulit, ut Joh. Cantacuzenum, Simocattam, Phranzem, Cabasilam, Cyrillum in prophetas minores, &c. Si *G. Stengelio* credendum, sesquicentum libros exaravit. Maledicentia omnes fere ordinis sui socios superavit. Vid. *Calixtus* de *Comm. sub una*, §. 172. *Alegambe. pag. 199.*

de GREVE (Pet.) JCtus, habuit dissertationes ad institutionum loca difficiliora, An. 1663.

GREVE (Phil.) Cancellarius Parisiensis, in Psalm. 133. sermones composuit, impressos Brixiæ, An. 1600.

GREVEN (Bernh.) conclusiones juris practicas, A. 1611. fol. emisit.

GREVINCHOVIUS (Nic.) apologiam condidit: item, tract. adversus *Amesium*, Anno 1615.

GREVINUS (Jac.) Claromontanus, poëta & medicus, Anno 1570. obiit. Teste *Thuano*, Nicandrum Gallicis versibus transtulit: commentarium etiam de venenis Gallicè confecit, quem *Hier. Martius*, medicus Augustanus, latinè transtulit.

GREVIUS (Joh.) struxit Tr. de tortura, An. 1623.

GREUSSERUS (Joh.) Rotenburgo Tuberanus, reliquit passionale, Norimb. editum, An. 1495. teste *Reisero.*

GREW (Neh.) Anglus, scr. anatomiam vegetabilium, An. 1671.

GREYDANUS (Joh.) Institutiones metaphysicas & physicas, An. 1672. item, Logicam novantiquam, An. 1659. typis exscribi curavit.

GRIALIUS (Joh.) Hispanus, notis Isidorum illustravit. *Caspar Barthius in Guil. Britonem pag. 344.* notas illas, minimè ambitiosas, tamen eruditissimas appellat.

GRIBALDUS (Matth.) methodum & rationem studendi in jure tribus libris complexus est, Anno 1556. Commentatus etiam est in Pandectas. Condidit præterea historiam de Franc. Spicra.

GRIENBERGERUS (Chr.) Oeno Halensis, *Clavii* discipulus, An. 1636. obiit. Exaravit libellum de speculo ustorio: item,

item, duo opuscula rerum mathematicarum. Vid. *Alegambe, pag. 75.*

GRIENERIUS (Laur.) rhetoricam composuit. Testis, *Reiserus.*

à GRIESHEIM (Joh. Chr.) JCtus, delineationem jurisprudentiæ Romano-Germanicæ, A. 1620. edi curavit.

GRIFALIUS (Jac.) adornavit notas in artem poëticam Horatii, Florent. Anno 1550.

GRIFFUS (Laur.) condidit carmen in conflictum Bracciani, teste *Gr. Leto in Ital. regn. pag. 179.*

GRIGUETUS (Bened.) Divionensis, edidit elogia virorum illustrium, Anno 1645.

GRILLANDUS (Paul.) JCtus, scripsit de sortilegiis & lamiis, An. 1592: item, de tortura.

GRILLENZONIUS (Raphaël) reliquit varia opera spiritualia. Vixit Anno 1619.

GRILLOTIUS (Joh.) Burgundus, res Lugduni gestas, ab Augusto A. 1628. usq; ad Octobr. 1629. descripsisse fertur.

GRILLUS (Ang.) An. 1619. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 12.*

GRILLUS (Joh.) JCtus, condidit singularia.

GRIMALDUS (Josephus Maria) Anno 1640. floruit. Tractavit de lumine, coloribus & iride, Bon. An. 1665.

GRIMALDUS (Laur.) concinnavit colloquia familiaria amicorum in solitudine convivantium: nugas juveniles: flores astrologicos, &c. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 160.*

GRIMALIUS (Laur.) scr. de Senatore.

GRIMANUS (Martinus) Patriarcha Aquilegiæ, in epist. ad Rom. & Galatas commentatus est, Venet. A. 1542.

GRIMLAICUS, vixit seculo circiter IX. Composuit regulam solitariorum.

GRINDALUS (Edmundus) episcopus Cantuariensis, An. 1583. mortuus est in concione, cùm exequiæ Imperatoris Ferdinandi I. haberentur, teste *Kempio, pag. 162.*

GRIPHON, Flander, Anno 1475. obiit. Græcos & Maronitas, incolas montis Libani, ad fidem Rom. ut ajunt, adduxit. Reliquit itinerarium terræ sanctæ. Fertur etiam nonnulla scripsisse Syriacè. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 128.*

GRISAUNTUS (Guilh.) Anglus, Anno 1350. clarus evasit. De quadratura circuli commentatus est. Cùm ob summam naturæ & rerum mathematicarum peritiam magiæ suspicione laboraret, medicinæ sese consecravit. Filium reliquit, qui pontifex factus & *Urbanus* dictus est.

GRISIGNANUS (P.) de Salerno, scripsit de pulsibus & urinis, An. 1543.

GRITSCH (Joh.) Basileensis, ord. Min. Anno 1430. floruit. Condidit quadragesimale. Vid. *Wadding. pag. 209.*

GRIVELLUS (Joh.) Burgundus, JCtus, A. 1624. obiit. Edidit decisiones Senatus Dolani, An. 1619. fol.

de GROBENDONCQ (Car.) exaravit librum de ortu & progressu spiritus politici, An. 1666. Vid. *M. X. Volckman in Elog. Prag. pag. 79.*

GROCHOVIUS (Stanisl.) fecit carmina Polonica & latina. Vid. *Starovolsc. pag. 96.*

GROCICHIUS (Nicol.) edidit præcepta dialectica, Paris. An. 1564.

GROCINIUS (Guil.) Græcam & Latinam linguam à *Dem. Chalcondyle & Politiano* didicit, domumque rediens gentilibus suis easdem liberalissimè impertitus est. Primus (inquit *Jovius in descr. Britanniæ, pag. 91.*) in Oxoniensi gymnasio frequenti juvenum concursu Græcas literas publicè profiteri cœpit. De eo hæc *Erasmus in Ciceroniano, pag. 172.* Guil. Grocinii nihil extat præter unam epistolam, elaboratam sanè & argutam ac benè latinam. Maluit enim nihil scribere, quàm nihil videre homo natura lusciosus. Ad epistolarem argutiam appositus Laconismum amabat & sermonis proprietatem: diceres Atticum in hoc sanè genere: nec aliud affectavit. Ciceronis copiam ferre non potuit, siquando illius legeret libros. Nec scripto solùm, sed etiam dicendo laconizabat. Confer *Crusium in Germanogræcia, pag. 235.*

GRODECIUS (Joh.) S. Cyrilli opera latinè vertit, Paris. An. 1640.

GRODICIUS (Stanisl.) Posnaniensis, An. 1613. obiit. Post navatam philosophiæ operam mercaturæ se totum septennium impendit: inde rursus ad studia seu contulit & insignis inter pontificios Theologus factus est. Confecit

8. To-

8. Tomos concionum pro dominicis & festis totius anni. Vid. *Alegambe, pag. 423.*

de GROENWEGEN (Simon) scripsit de LL. abrogatis in Hollandia, An. 1664.

GROMUS (Joh. Ant.) Bergomas, A. 1620. claruit. Condidit Eclogas.

GRÖNINGUS (Wilh.) JCtus, de testamentis commentatus est.

GRONOVIUS (Jac.) Joh. Friderici filius, Daventriensis, hoc tempore claret. Ut vestigia beati parentis premeret, in omni studiorum genere sese exercuit, peregrinationibusque insignem rerum notitiam sibi comparavit. In Italia, Hispania, Gallia, Anglia aliquamdiu versatus, insigniores bibliothecas passim adire, excutere, rarissimosque manuscr. autores, præsertim Græcos, cum editis exemplaribus conferre haud intermisit. Cantabrigiæ J.U. D. renunciatus est. Pisis in Italia *Chimentellio* surrogatus est: ubi literas humaniores, cumprimis historiam Romanam, publicè docere cœpit. Inde honorifice dimissus, in Belgium reversus est. Ante abitum è patria, vivo adhuc patre, *Polybium* Græcè & Latinè & quidem correctissimè edi curavit, unà cum notis variorum. Post reditum, Anno 1675. observata nonnulla ad Dionem Cassium, ad Arrhianum de expeditione Alexandri Magn. & ad Tactica Æneæ Gazæi emisit. Jam in eo est, ut Museum Alexandrinum, à patre collectum, ad prelum adornet. Quòd plura temporis successu editurus sit, eruditi sperant, & ejus eruditionem mirabuntur posteri. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 518.*

GRONOVIUS (Joh. Frid.) JCtus & polyhistor celeberrimus, patriam Hamburgum habuit, ubi primam lucem aspexit Anno 1611. Musas statim à puero incredibiliter amare cœpit feliciterque excoluit. Juvenis factus Germaniam, Italiam, Galliamque peragravit, nec non clarissimorum virorum favore & amicitia inclaruit. In Belgium delatus Daventriæ sedem posuit: inde in Batavam Academiam à potentissimis Hollandiæ Statibus in *Dan. Heinsii* locum evocatus est. Illic egregia scripta elucubravit ac edidit, quorum magnam partem *Corn. Aspasius*, scriptor *Aprosianæ* (aut si mavis, Ambrosianæ) *Bibliothecæ, pag. 152. & seq.* enumerat. Ex iis unum & alterum recensere ab instituto nostro haud alienum erit. An. 1637. diatribam in Papinii Silvas edere cœpit. Elapso biennio tres Observationum libros, magno eruditorum plausu, emittere perrexit. His Anno 1651. monobiblus observationum in ecclesiasticis scriptoribus successit. Librum etiam elegantissimum de Sestertiis, An. 1656. composuit: qui posteà denuo prodiit cum inscriptione, de vetere pecunia. Plurimos classicos autores quoque recensuit emendavitque, ut Plautum, Sallustium, Livium, Senecam, Plinium, Quintilianũ, Agellium, &c. plures emaculaturus suoque nitori restituturus, nisi morte præventus cœptam abrumpere telam coactus fuisset. Audio, *Herodiano* eum immortuum substitisse in excessu Pertinacis. Obiit autem Leydæ, Anno 1672. magno rei literariæ dispendio. Filios reliquit *Jacobum* & *Theodorum Laurentium*, sibi prorsus similes, eruditionisq; & virtutum paternarum hæredes certissimos. Vid. *Revius in hist. Daventr. l. 6. pag. 712.*

GROOT (Gerh.) natus est Anno 1340: obiit Anno 1384. Scripsit de contractibus & usuris. Vid. *Sweertius, pag. 280.*

GROPPERUS (Joh.) archidiaconus Coloniensis, Anno 1541. claruit. Struxit Enchiridion. De Gropperi inconstantia, honoribus, &c. *Sleidanus in comm. de statu relig. l. 15. & l. 26. legi poterit.*

GROSGEBAUR (Joh.) edidit staurologiam parabolico-paradigmaticam, An. 1641.

GROSLOTIUS (Hieron.) carmina exaravit, quæ leguntur *T. 1. Delit. Gall. pag. 955.*

GROSS (Christ.) composuit Hebraicam grammaticam: disp. de Antichristo: item, Propheticam curam ægroti Israëlis.

GROSSCHÆDELIUS (J. B.) adornavit Proteum Mercurialem geminum, An. 1629.

GROSSEHAIN (G.) tractavit in peculiari scripto de conversione Judæorum, An. 1637.

GROSSIUS (Henr.) ordinem directorii ecclesiastici, Colon. Anno 1625. publicavit.

GROSSIUS (Jac.) de Antichristo orientali demonstrationem instituit.

GROSSIUS (Joh. Georg.) Basileensis Theologus, Anno 1614. floruit. Edidit Theatrum Biblicum Tomis 2. item, Theologiam popularem, A. 1622.

GROSSIUS (Thom.) Sipontinus, de morbis capitis & thoracis, Ferrariæ, A. 1528. item, de febribus, An. 1627. commentatus est.

GROSTEST (Robertus) Lincolniensis episcopus, Anno 1253. obiit. Quidam eum *Testam Grossam*: alii *Rob. Capitonem* vocant. Testamenta XII. Patriarcharum, in Angliam allata, latinè vertit, teste *Mattheo Paris*, ad An. 1242 *pag.* 577. qui ita: Istis temporibus episcopus Lincolniensis, Robertus, vir in latino & Græco peritissimus, Testamenta XII. Patriarcharum de Græco fideli interpretatione transtulit in latinum. Quæ per multa tempora incognita ac abscondita fuerant per invidiam Judæorum, propter prophetias de Salvatore in eis contentas. Sed Græci, omnium scriptorum diligentissimi investigatores, primi in notitiam illius scripti devenientes, illud de Hebræo in Græcum transtulerunt, & penes se usque in nostra tempora reservarunt. Nec tempore *B. Hieronymi* vel alicujus S. Interpretis ad notitiam Christianorum, machinante antiquorum Judæorum malitia, potuit quomodolibet devenire. Illum igitur gloriosum tractatum ad robur fidei Christianæ & ad majorem Judæorum confusionem transtulit plenè & evidenter episcopus memoratus de Græco, verbo ad verbum, in latinum, conjuvante magistro *Nicolao Græco*, clerico Abbatis S. Albani. Hæc *Paris*. Confer, quæ diximus in BASINGESTOCKES. Scripsit præterea Hexaëmeron: summam Theologiæ: comm. in Apocalypsin, Jobum, Genesin, Lucam, &c. Suidam etiam latinè vertisse dicitur. Tractatus ejus de cessatione legalium, Anno 1658. prodiit una cum ipsius vita. *Nonnemo* eum vocat dialecticum argutum, philosophum subtilem, ethicum gravem, astronomum curiosum, geometram solidum.

GROTIUS (Cornel.) JCtus, natus est An. 1544: obiit An. 1610. Edidit comm. ad 4. libros Institutionum juris civilis: item, 2. Tomos observationum feudalium. Ajunt, sexies Academiæ Leydensis rectoratu, sine ullius offensa, functum esse. Vid. *Swertius, pag.* 186. *Meursius* in *Ath. Bat. pag.* 205.

GROTIUS (Franc.) Brugensis, JCtus, libros ἀκατῶν contexuit.

GROTIUS (Guilh.) scripsit de principiis Juris naturalis.

GROTIUS (Hugo) JCtus, & Philologus celeberrimus, natus est An. 1583: obiit Anno 1645. De obitu ejus epistola *Quistorpii*, quæ habetur in epistolis præstantium virorum, ab *Hartsöckero* editis, legi poterit. Scripsit in omnes Vet. & Nov. Testamenti libros: item, in consultationem Cassandri. Edidit etiam Tract. de satisfactione, contra Socinum. Extant quoq; ejus tres libri de Jure Belli & Pacis: florum sparsio ad Jus Justinianum: libri sex de veritate Religionis Christianæ: comm. de imperio summarum potestatum circa sacra: mare liberum: Tract. de fato: historia Gothorum, Vandalorum & Longobardorum: notæ in Martianum Capellam: Tragœdia sacra: poëmata: epistolæ, &c. Præter Crellium Photinianum, etiam *Rivetum & Seldenum* adversarios vivus expertus est. In religione varius erat, & in quibusdam cum Pontificiis, in aliis cum Lutheranis, in nonnullis cum Remonstrantibus & Photinianis faciebat. Meminit ejus honorificè *Joh. Imperialis* in *Museo hist. p.* 203. Adde *Swertium in Ath. Batav. p.* 352. *Henningum Witte in Memor. Philos. & Philolog. pag.* 554.

à GROTNITZ (Carolus) Pomeranus, scripsit observationes politicas de nuperis Galliæ motibus, A. 1649. Vid. *Placcius in Anonym. pag.* 62.

GROTTUS (Lud.) An. 1585. obiit. Vid. *Ghilinus, vol.* 1. *pag.* 158.

GRUBE (Herm.) de natura musices in curandis tarantulis, An. 1672. item, de arcanis medicorum non arcanis, Anno 1676. tractasse dicitur.

GRUBINIUS (Oporinus) compos. amphotides Scioppianas vel respons. ad satiram Menippeam, Paris. A. 1620.

GRUCHIUS (Nicol.) Rothomagensis, A. 1572. obiit. Erat vir omni literarum & scientiarum genere egregiè instructus, & cum *Joach. Perionio* de vera Aristotelis interpretatione: cum *Carolo Sigonio* verò de præcipuis antiquitatis Rom. controversiis digladiatus est. *Thuanus l.* 54.

l. 54. testatur, eum primum Aristotelem publicè Græcè interpretatum esse. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de Scr. R. R. pag. 229.*

GRUDIUS (Nic.) Bruxellensis, Jani Secundi frater, Anno 1571. obiit. Carmina ejus leguntur *T. 3. Delit. Belg. pag. 535.* Vid. *Swertius, pag. 580.*

GRÜLINGIUS (Phil.) medicus, quinque libros medicinæ practicæ, A. 1672: item, florilegium Galeno-Chymicum, Anno 1645. edi curavit.

GRUMSEL (Gerh.) res memorabiles, An. 1660. gestas, stilo persecutus est.

GRUNEBERGIUS (Christian.) construxit tirocinium geographicum, Anno 1666.

GRUNEPECK (Joseph.) compos. speculum naturalis, cœlestis & propheticæ visionis omnium calamitatum, quæ su per omnes status & nationes Christianæ reip. proximis temporibus futuræ sunt. Prodiit hoc opus Norimb. A. 1508.

GRÜNEWALD (Joh. Casp.) edidit quinque dodecades dubiorum grammaticorum, An. 1663.

GRÜNINGIUS (Wolfg.) ad Instit. de testamentis commentatus est.

GRUNNIUS (Joh.) Philippi Melanchthonis libellum de anima methodicè digessit, An. 1580.

GRUNOVIUS (Simon) historiam Prutenicam concinnavit.

GRUTERUS (Janus) Brabantus, JCtus & Philologus celebris, natus est An. 1560: obiit Anno 1627. Heidelbergæ literas amœniores tractavit, ubi & Bibliothecæ præfuit, quam libris rarissimis, Hebraicis, Chaldaicis, Arabicis, Græcis atque latinis auxit atque locupletavit. Senecam, Sallustium, Tacitum, & alios innumeros autores pristino nitori restituit. Multorum Criticorum scripta collegit, & in sex Tomos digessit, quibus *Lampadis Criticæ* nomen fecit. Poëtas Germanos, Italos, Gallos, Belgas itidem collegit & sub *Ranutii Gheri* nomine titulo *Delitiarum* edidit. Ingens illud opus Inscriptionum Roman. à *Smetio* inchoatum, feliciter absolvit & cum orbe literato communicavit. Carmina ejus inveniuntur *T. 2. Del. Belg. pag. 681.* Cætera ejus scripta *Swertius, pag. 380. Lotichius part. 3. Bibl. poët. pag. 179. Ghilinus, vol. 2. pag. 114. Henning. Witte, in Philosoph. pag. 212.* enumerant. Confer. GUALTERIUS.

GRUTERUS (Pet.) Zirizæus, medicus, Anno 1609. floruit. Emisit centuriam epistolarum. Vid. *Swertius, pag. 620.*

GRUTINIUS (Andr.) medicus, Bernh. Paterni & Alex. Massariæ discipulus, minoris domus in Univers. Cracov. collega, scripsit doctissimum in febribus pestilentialibus & malignis consilium. Vid. *Starovolsc. pag. 104.*

GRUVIUS (Matth.) tractavit de una in uno homine anima. A. 1662.

GRUZEWSKI (Joh.) Roxolanus, Anno 1625. claruit. Vulgavit 3. Tomos de unione cum DEO mystica & dispositionibus ad eam faciendis, teste *Alegambe, pag. 247.*

GRYLLUS (Laur.) Germanus, composuit 2. libros de sapore dulci & amaro, teste *Lindenio, pag. 415.*

GRYNÆUS (Simon) natus est An. 1493: obiit Anno 1541. Basileæ philosophiam cum Theologia professus est. Erat Latinè, Græcè & Hebraicè doctissimus. Reliquit annotationes in 8. libros Topicorum Aristotelis. Vid. *Jac. Verheiden in elog. præstant. Theol. pag. 61.*

GRYNÆUS (Joh. Jac.) natus est Anno 1540: obiit Anno 1617. Heidelbergæ & & Basileæ Theologi munere functus est. Texuit historiam ecclesiasticam: & S. Irenæi opera notis illustravit. Extant etiam ejus beneficio orthodoxographa Patrum, 2. voluminibus.

GRYPHIANDER (Joh.) JCtus, scripsit de Weichbildis Saxonum, An. 1625: item, libros œconomiæ legalis. Vid. *Hadrianus Beier in Rect. Jen. pag. 1013.*

GRYPHIUS (J.) de Mummiis Uratislaviensibus scribere aggressus est.

GRYSALDUS (Paulus) decisiones fidei, Venet. A. 1582. imprimi fecit.

GRYSIGNANUS (Paul.) de pulsibus & urinis, A. 1543. commentatus est.

GUADAGNOLUS (Phil.) Malleanensis, struxit apologiam pro religione Christiana, in qua respondet ad objectiones *Abmed, Ben Zin Alabedin, Persæ* Aspahensis. Hæc apologia primò latine prodiit Romæ, Anno 1631: Arabicè verò, An. 1637. Edidit & linguæ Arabicæ institutiones, fol. An. 1642.

GUAGNINUS (Alex.) Veronensis, Cracoviæ An. 1614. obiit. Primo militiam sectatus est: postea Marti valedixit & ad amœniores Musas sese transtulit. Conscripsit chronicon Polonicum puro & nitido sermone latino, teste *Starovolscio, pag. 102.*

GUAINERIUS (Ant.) Papiensis, celebris medicus, A. 1440. claruit. Varia elucubravit, de quibus *Ghilinus, vol. 2. pag. 25.* consuli poterit.

GUALANDUS (Adovardus) JCtus, An. 1611. floruit. Scripsit de facultate civili Romæ, An. 1598.

GUALANDUS (Joh. Bernh.) de optimo principe: item, de vero judicio & providentia DEI tractasse fertur. Claruit, Anno 1561.

GUALDUS (Galeacius) contexuit historiam pacis inter Ludovicum XIV. & Philippum IV. An. 1666. item, historiam de Leopoldo Imperatore, An. 1670. Vid. *Zeillerus, part. 3. pag. 99.*

GUALDUS (Paulus) Vicentinus, A. 1621. decessit. Vitam *Joh. Vinc. Pinelli* stilo expressit.

GUALFREDUCCIUS (Bandinus) Pistoriensis, An. 1627. obiit. Condidit Sigericum Tragœdiam: item, sex libros variorum carminum. Videatur *Alegambe, pag. 55.*

GUALLA (Joh.) JCtus, struxit Sanctuarium Papiæ, in quod historiam omnium Sanctorum Ticinensium congessit, An. 1505.

GUALLENSIS (Joh.) An. 1300. floruit. Scripsit de pœnitentia: item, Arborem vitæ. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 209.*

GUALTERIUS (Joh.) condidit chronicon ecclesiastico-politicum, Tomis 4. A. 1614. Genuinus ejus author est *Janus Gruterus.* Vid. *Placcius in Pseudonym. pag. 204.*

GUALTERUS, Brugensis, Flander, Anno 1307. ex hac vita migravit, relicto commentario in libros Sententiarum. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 148.*

GUALTERUS (Corn.) Gandavensis, *Hegesippum* cum notis edidit.

GUALTERUS (Georg.) collegit Inscriptiones antiquas, Messanæ, An. 1624.

GUALTERUS (Marcus) temeritatem recalcitrantem, An. 1616. luci publicæ exponi fecit.

GUALTERUS (Philipp.) Castellionius, gesta Alexandri M. decem libris exprimere conatus est, & quidem carmine. Vide, GALTERUS.

GUALTERUS (Rudolf.) Helvetius, natus est, An. 1518: obiit, An. 1586. Scripsit in Psalmos, Esaiam, prophetas minores, Matthæum, Marcum, Lucam, Acta & Romanos. Vid. *Jacobus Verheiden in Elog. præstant. Theolog. pag. 201.* Translationem S. Scripturæ, quam *Vatablo* vulgò tribuere solent, Rod. Gualteri esse, *Gerh. Meier* apud *Placcium in Pseudonymis, pag. 270.* affirmare non dubitat.

GUALTPERIUS (Otho) An. 1608. vixit. Collegit syllabum vocum exoticarum Novi Testamenti.

GUARDATUS (Fabr.) emisit conclusiones feudales, fol. An. 1639.

GUARGUANTUS (Horat.) Soncinensis, scripsit tria opuscula. 1. De Theriacæ virtutibus. 2. De Mechoacani radice. 3. De ovo gallinarum & ejus usu in febribus, Anno 1595. *Linden, pag. 286.* alia tria adhuc recenset.

GUARIMBERTUS (Matth.) tractavit de radiis & aspectibus Planetarum. Liber prodiit Norimbergæ, Anno 1535. in 4.

GUARINONIUS (Christoph.) Veronensis, collegit consilia medicinalia, Anno 1610: item, interpretationem sententiarum Aristotelis de anima. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 59. Chioccus in Veronens. pag. 98.*

GUARINONIUS (Hippol.) edidit hydrœnogamiam triumphantem, Oenoponti, An. 1618: item, chylosophiam Academicam, An. 1648. fol.

GUARINUS, Veronensis, Anno 1460. obiit. Venetiis & Ferrariæ magno cum auditorum applausu humaniores literas tractavit. Ex *Plutarcho* vitas Marcii Coriolani, Fabii Max. Marcelli, Philopœmenis, Flaminii, Lysandri, Syllæ, Marii, Eumenis, Niciæ, Crassi, Alexandri, Dionis, Bruti & Homeri: Item, librum de educandis liberis, & alterum de comparatione historiarum Græc. & Rom. latinè transtulit. Ejus beneficio etiam Strabo latinus factus est. *Paulus Jovius, in Elogiis num. 110.* vocat virum insignem, à quo Græcæ latinæque literæ obscuris illis temporibus antiqui seculi normam, quadratæque structuræ ordinem & diu quæsi-

quæsitum decus receperunt. Adde *Ghilinum, vol. 1. pag. 27.*

GUARINUS (Bapt.) Guarini filius, carmina elaboravit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 1224.*

GUARINUS (Guarinus) placita philosophica edi curavit, Paris. An. 1665. fol. Vid. *Hedovillius T. 2. Ephem. Gall. pag. 449.*

GUARINUS (Joh. Bapt.) An. 1613. ætatis 75. obiit. Ferrariæ philosophiam moralem professus est. Scripsit Tragœdiam, fidum Pastorem. *Imperialis in Museo, pag. 129.* eum ut poetam, politicum & philosophum plurimum commendat.

GUARINUS (Jul. Cæs.) Græcarum literarum professor Bonon. An. 1639. claruit. Edidit panegyricum Græcè & Latinè conscriptum. Videatur *Bumaldus, pag. 142.*

GUARINUS (Sixtus) elogia & carmina, Brixiæ, An. 1644. publicavit.

GUARNA (Andr.) bellum Grammaticale scribere aggressus est.

GUARNACIUS (Hier.) emisit Hierophantam, An. 1561.

GUARNERIUS (Joh. Ant.) Bergomas, An. 1501. obiit. Reliquit 3. libros de bello Cyprio. Oeconomiam Xenophontis latinè reddidit. Vid. *Donatus Calvus, pag. 220.*

GUASCUS (Annibal) Anno 1619. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 14.*

de GUASTAMERIIS (Ant. Maria Bettus.) Vide, BETTUS.

GUASTAVINUS (Julius) scripsit de locis medicinæ selectis, A. 1616: item, comment. in priores sectiones problematum Aristotelis, An. 1608.

GUATHIUS (Laurent.) Florentinus, An. 1430. vixit. Vitam Hugonis, Comitis Magdeburgens. stilo expressit.

GUAZZINUS (Pet. Paulus) JCtus, composuit Tract. moralem ad defensionem animarum Advocatorum, Judicum & Reorum, Venet. An. 1650.

GUAZZINUS (Sebast.) reliquit opera criminalia, tribus Tomis comprehensa, quæ prodierunt Antv. An. 1676. fol.

GUAZZUS (Marcus) Mantuanus, Anno obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 190.*

GUAZZUS (Steph.) Monferratensis, autor libri de civili conversatione, A. 1593. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. cit. pag. 230.*

GUDELINUS (Pet.) Athensis Hannoius, JCtus, An. 1619. obiit. Lovanii docuit. Scripsit de jure novissimo: item, de feudis. Vid. *Vernulæus* in *Acad. Lov. pag. 297. Witte* in *JCtis, pag. 56.*

GUDELUS (Hier.) Duces Ossunæ recensuit.

GUDENUS (J. Maurit.) condidit historiam Erfurtensem, An 1674.

GUEINTZIUS (Christ.) An. 1650. obiit. Collegit divitias dominicales & æstivales.

GUELLIN (Robertus) Carnutensis, Anno 1620. obiit, ætatis 45. Scripsit de observatione dierum festorum. Vid. *Colomesius in Gall. orient. pag. 150.*

de GUERIKE (Otto) Magdeburgensis consul, experimenta nova de vacuo spatio, An. 1672. fol. publicavit. *Nonnemo* vocat virum circa aerem & vitra variis experimentis versatissimum.

GUERINUS (Claud.) in Jus civile Parisiorum commentatus est, Parisiis, Anno 1634.

GUERNERUS, Parisiensis, An. 1400. floruit. Confecit enucleamenta Bibliorum.

GUERNERUS (Joh.) struxit Amalthæum metaphysicum, An. 165 t.

GUEROALDUS (Guillermus) librum Marci Floridi de viribus herbarum exponere cœpit.

GUERRA (Joh.) JCtus, edidit consilium decisivum.

GUERRA (Mich.) monachus ord. Cisterc. librum composuit de modo adjuvandi moribundos, Vallisoleti, An. 1604.

GUERRERIUS (Franc.) Italus, epistolas Græcas & Lat. elaboravit. Vid. *Alegambe, pag. 125.*

GUERRICUS, Abbas Igniacensis, Anno 1157. obiit. Reliquit sermones de tempore per annum. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 190.*

GUERRICUS (Alf. Alvar.) Hisp. Anno 1556. floruit. Composuit vitas vel speculum Imperatorum & pontificum, Anno 1563.

GUERRINUS (Bapt.) annos duodeviginti adhuc natus publicè Ferrariæ docuit. Habuit Tragicocomœdiam, quæ autore adhuc superstite octies & quadragies typis excusa est. *Nicius Erythræus in Orat. pag. 157.* eam vocat admirabilem.

GUERRY (Steph.) Parisiensis, An. 1628. claruit

claruit. Construxit exercitium animæ devotæ. Vid. *Alegambe, pag. 427.*

GUERSENSIUS (Julius) à *Josepho Scaligero* in *Primis, pag. 59. & seq.* mire vapulat. Nihil, inquit, facit æterna dignum luce, nec quicquam profert, quod ab aliis non sit mutuatus. Apices tantùm summaq; scientiarum capita sectatur ad ostentationem, quàm medullam & particularia. Deniq; non minus sua doctrina mirabilis, quàm vita Cynica, sordida plane & Diogenica, ridiculus. In religione anceps & non satis sibi constans, ne quid pejus dicam. *Hæc ibi.*

GUESNAY (Joh. Bapt.) edidit Cassianum illustratum, An. 1652: item, Marsiliam gentilem & Christianam, An. 1657.

de GUETE (Lupertus) Valentinus Hisp. An. 1589. claruit. Caput primum Geneseos explicate aggressus est.

GUEVARRA (Alf. Rud.) defensionem Galeni adversus Vesalium, Anno 1559. adornavit.

GUEVARRA (Ant.) Caroli V. Imperatoris ecclesiastes & historicus, An. 1544. obiit. Scripsit de vita Aulicorum: item, Horologium Principum; in quo pleraque conficta, non ex historiis petita sunt. Edidit etiam epistolas aureas, sed quas *P. Rhua Soriensis* vanitatis damnat, edito singulari de fide in historia scribenda commentario. Quam parùm in historicis huic Guevarræ tribuendum sit, beatus *C. A. Rupertus in comm. ad Flori l. 2. c. 17. §. 17.* item, *in Oratore historico pag. 42.* ostendit. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 17.* item, *Waddingus in S. O. M. pag. 32.*

GUEVARRA (Hieron.) Segoviensis, An. 1630. vixit. Condidit comm. in Matthæum. Vid. *Alegambe, pag. 185.*

de GUEVARRA (Joh.) in Aristotelis μηχανικὰ commentatus est, Romæ, An. 1627.

GUEZZIUS (Guido) Anno 1380. floruit. Scripsit in ethicam Aristotelis.

GUIBERTUS, nobilis Gallus, An. 1100. claruit. Gesta DEI per Francos septem libris complexus est.

GUIBERTUS, Tornacensis, Anno 1270. vixit, struxitque tract. de officio episcopi & ecclesiæ ceremoniis: item, opusculum de pace & tranquillitate animi. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 126. Olearius in Abaco, pag. 190.*

GUIBERTUS (Ant.) JCtus, tractavit de sponsalibus, An. 1597.

GUIBERTUS (Nicol.) Lotharingus, de balsamo & opobalsamo: de Myrrhinis, Anno 1597: item, de Alchymiæ vanitate, An. 1603. volumina vulgavit.

GUIBERTUS (Philib.) medicum domesticum seu medicinam charitativam, A. 1628. elaboravit.

GUICCIARDINUS (Franc.) celebris historicus, Anno 1540. obiit. *Lipsius* vocat scriptorem prudentem & peritum, & qui tales lectores suos faciat. Juxta *Bodinum* nihil teneré, sed omnia necessariis argumentis confirmat. Fertur epistolas, decreta, fœdera, conciones ex ipsis fontibus hausisse & expressisse. Vid. *Whaer in Relect. hist. pag. 161.*

GUICCIARDINUS (Lud.) Francisci nepos, natus est An. 1555: obiit An. 1589. Edidit descriptionem Belgii. Ob scriptum quoddam de abolenda quadragesima à Duce Albano in ignominiosum carcerem conjectus est, quemadmodum *Thuanus l. 96.* memorat. Vid. *Sweertius, pag. 420. Imperialis, pag. 97.*

de GUICHARDO (Mart.) elucubravit noctes Granzovianas de triumphis antiquis, An. 1661.

GUICHARDUS (Steph.) confecit librum Gallicum, cui titulus: Harmonia etymologica linguarum: in quo ultra 12. linguas cum Hebræa confert & earum originem & significationem ex Hebr. lingua pulcerrimè explicat, Anno 1606. Vid. *Buxtorf. in Dissp. pag. 40.* & *Mericus Casaub. part. 1. de 4. ling. pag. 153.*

GUICHENONIUS (Sam.) Burgi Sebusianorū advocatus, condidit historiā Bressianam, An. 1650. item, chronographicam seriem Bellicensium episcoporum, Anno 1642.

GUIDACERUS (Agath.) Calaber, Anno 1540. claruit. Ecclesiast & Cant. Canticorum commentario illustravit.

GUIDICCIONUS (Joh.) inter viros doctos refertur à *Ghilino, vol. 1. p. 83.*

GUIDIUS (J.) scripsit de Jure mineralium, Anno 1627. Venet.

GUIDO, Archiepiscopus Bononiensis, A. 1283. claruit. Composuit Rosarium vel commentar. in decretum Gratiani, & in lib. 5. decretalium Gregorii IX.

GUIDO, de Perpiniano, Carmelita, An.

1330. obiit. Reliquit Tract. de hæresibus.
GUIDO, Ravennas, vixit tempore Caroli Crassi. Fertur scripsisse de bello Gothorum.
GUIDO (Bernh.) Lemovicensis, An. 1331. obiit. Scr. de sanctis Lemovicensibus: item, speculum Sanctorale.
GUIDOBONUS (Guilh.) JCt. de Advocatia civili commentatus est. Prodiit Dertonæ, An. 1611.
GUIDOLOTTUS (Diomed.) An. 1504. floruit. Composuit notas in Calpurnium poëtam.
GUIDOTTUS (Franc.) emisit clavem Jurisprudentiæ Rom. A. 1665. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 141.*
GUIDOTTUS (Joh.) Bononiens. directorium chori, An. 1582. edi curavit.
GUIFFARDUS, de materia lactea tractasse dicitur.
GUIGONIUS (Isoard.) med. scripsit Autopsiomma, Taurini, A. 1629.
GUILFORSTERUS (Val.) de pactis commentatus est, An. 1607.
GUILIELMIUS (Janus) Lubecensis, natus est An. 1555. obiit An. 1584. cum nondum 30. annum attigisset. Edidit quæstiones Plautinas, quæ extant in *Lamp. Critica Gruteri, T. 3.* item, assertionem adversus *Car. Sigonium*, in qua erudite demonstrat, non esse *Marci Tullii* aut ejus nomine dignam, quæ illius nomine venditetur, *consolationem*. Scripta ejus nihil juvenile spirare *Lipsius* affirmabat. Carmina ejus habentur *T. 2. Delit. Germ. pag. 447.* Vid. *J. P. Lotichius, pag. 4. Bibl. poet. pag. 115. Matt. Hanckius part. 1. de Scr. R. R. pag. 243.*
GUILHELMUS, Antissiodorensis, Anno 1223. obiit. Composuit Summam Theologicam more scholastico. Vid. *Ph. Labbe T. 1. diss. de S. E. pag. 403. Olearius, pag. 191.*
GUILHELMUS, Apuliensis, Anno 1101. obiit. Famam extendit quinque libris, carmine heroico conscriptis, de rebus Normannicis in Italia. Eum edidit *Joh. Tiremæus*, An. 1582. Vid. *Zeillerus part. 3. pag. 101.*
GUILHELMUS, Malmesburiensis, Anno 1142. claruit. Historiam Anglicanam quinq; libris complexus est. Ex eo multa Vincentius Bellovacensis descripsisse dicitur. Vid. *Ph. Labbe l. c. pag. 405.*
GUILHELMUS, Monspeliensis, An. 1190. vixit. Tribuuntur ei versus rythmici & aliquot homiliæ quadragesimales. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 193.*
GUILHELMUS, Parisiensis, juxta *Bellarm.* An. 1240. floruit. Obiit An. 1248. Struxit summam virtutum & vitiorum: item, lib. de bono & malo. Fuit & alius GUILHELMUS Parisiensis, sed qui An. 1470. claruit. Is *Nanceida* composuit. A nonnemine poëtaster Parisiensis appellatur. Vid. *Ph. Labbel. c. pag. 409. Olearius, pag. 194.*
GUILHELMUS, Pictaviensis, in 4. libros Sententiarum commentatus est.
GUILHELMUS, Tyrius, An. 1175. floruit. Reliquit 23. libros historicos de bello sacro.
GUILHELMUS (Adrian.) Flissingensis, fuit in Arabicis excellenter versatus. *Casaubonus* ejus in *epistolis* passim meminit.
GUILLADINUS (Melch.) Borussus, An. 1589. obiit. Patavii medicinam docuit & factitavit. Scripsit de Manucodiata, ave Indica, quam quidam Paradisiacam vocare amant. De Papyro etiam nonnulla meditatus est; in quo opere eum sæpe hallucinatum esse, *Josephus Scaliger* contrario scripto demonstravit. Vid. *Thuanus lib. 96.*
GUILLEBERT (Nic.) in epist. ad Rom. An. 1631. notas adornavit.
GUILLIAUDUS (Claudius) Aragonius, Matthæum & Johann. evangelistas, A. 1567. notis illustrare aggressus est.
GUILLIETUS (Scipio) περὶ ... de Belgio armis vindicando, A. 1635. publicavit.
GUILLIMANNUS (Franc.) Friburgens. historiam Archiducum Austriæ, Anno 1605. item, antiquitates Helveticas typis evulgavit. Gesta Apostolorum quoque stilo & numeris Pindaricis, An. 1600. expressit. Vid. *Zeillerus part. 3. hist. pag. 101.*
GUILLONIUS (Renatus) Vindo, Anno 1547. claruit. Composuit annotationes in Gramm. Græcam Clenardi: item, libellum de generibus carminum Græcorum. Isocratis quoq; epistolas latine reddidit. Extat ejusdem Tr. de dialectis verborum & nominum.
GUIMENIUS (Amadeus) Lamorensis, primarius S. Theologiæ Professor, edidit expostulationes contra nonnullas

las Jesuitarum opiniones morales: opusculum, singularia universæ ferè Theologiæ moralis complectens, cum indice locupletissimo, Anno 1665. Hic tractatus damnatus & prohibitus est à Clemente X. pontifice.

GUINETUS (Franc.) edidit Justinianum Magnum, Paris. An. 1628.

GUINICELLUS (Guido) Anno 1220. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 81.*

GUINISIUS (Vincent.) Lucensis, A. 1653. obiit. Scripsit allocutiones gymnasticas: item, carmina Heroica, Elegiaca, Lyrica. Vid. *Alegambe, pag. 443.*

GUINTHERIUS (Joh.) Andernacensis, medicus, natus est An. 1487: obiit An. 1574. ætatis 87. Fuit Græcæ linguæ & medicinæ ap. Argentoratenses Professor. Commentatus est de medicina veteri & nova tùm cognoscenda, tùm facienda. Trallianum latinè transtulit: Oribasii verò commentarios in aphorismos Hippocratis primus evulgavit. Vid. *Thuanus, l. 59. Ghilinus, vol. 2. p. 127.*

GUIRANUS (Gaillardus) Gallus, explicationem 2. vetustorum numismatum Nemausensium ex ære publicari curavit, An. 1655. in 4.

GUIRAUDUS (Claud.) Nemausens. medicus & mathematicus celebris fuisse fertur. Mortuo parentavit *D. Guibeus Scotus.* Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 246.*

GUISIUS (Jac.) Anno 1348. obiit. Reliquit Annales. Vid. *Waddingus in S. O. Min. pag. 183.*

GUISIUS (Nic.) condidit librum de Montibus, Hannoniæ metropoli, Anno 1616.

GUISSARDUS (Henr.) edidit Vindicias testamentarias contra Cadurcum, An. 1656.

GUITMUNDUS, Aversanus archiepiscopus, An. 1070. floruit. Concinnavit 3. libros de corpore & sanguine Christi in eucharistia, contra Berengarium: item, 2. libros de musica ad Theobaldum, quorum prior prosa constat, alter carmine partim heroico, partim trochaico rythmo. A quibusdam *Guido Aretinus* vocatur. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. diss. de S. E. pag. 402.*

GULDEBECK (Seb.) Tigurinus, Anno 1551. claruit. Vertit Hesiodi Theogoniam ad verbum, ut & Aristophanis comœdias omnes, adjectis annotationibus. Vid. *Simlerus.*

à GULDENKLEE (Balth. Timæus) edidit casus medicinales, 36. annorum praxi observatos, An. 1662.

GULDINUS (Paul.) natus est An. 1577: obiit A. 1643. Fecit refutationem elenchi calendarii Gregoriani, An. 1616. Vid. *Alegambe, pag. 363.*

GULDMANNUS, adornavit dictionarium etymologicum philosophicum, Cantabrig. An. 1669.

GULERUS (Joh.) à Weineck, Rhætiam publicavit, An. 1616.

GULICHIUS (Abrah.) emisit Theologiam propheticam de rebus Vet. Testam. Amsterd. An. 1676. in 4.

GULONIUS (Joh.) Nicolai Gulonii filius, An. 1629. obiit. Dionysii Areopagitæ opera ex Græco in Gallicum transtulit. Vid. *Car. Visch. in Bibl. Cisterc. pag. 220.*

GULONIUS (Nicol.) Græcarum literarum Lutetiæ Regius Professor, Anno 1580. floruit. Vertit Gregentium, An. 1596.

GULPEN (Henr.) *Bruschio de Monast. pag. 47. b.* memoratur.

GUMPELZHAIMERUS (Adam) compendium musicum, Anno 1675. edi curavit.

GUMPELZHAIMERUS (Esaias) natus est An. 1604: obiit An. 1660.

GUMPENBERG (Guil.) struxit Atlantem Marianum, fol.

GUNDACKERUS (Wolfg.) edidit Alaudam spiritualem, Lincii, An. 1658.

GUNDELIUS (Phil.) JCtus, Anno 1539. claruit. Literas humaniores tam Græcas quàm Latinas cùm Viennæ tùm Cracoviæ cum laude docuit. Dignus (inquit *Ederus*) cui hæc ipsa Academia (Viennensis) auream erigat statuam.

GUNTHERUS, poëta, tempore Friderici Barbarossæ, An. 1160. floruit, & de rebus ab eo gestis 10. libros composuit Apollinarem hunc alitem, à *Corn. Celte* repertum, primus *Conr. Peutingerus* typis vulgavit & per omnes terrarum oras volitare jussit. *Conr. Rittershusius*, post *Jac. Spigelium*, doctissimis eum notis illustravit. Scr. etiam Solimarium. Vid. *Rittersh. in Gunth. pag. 17.* Esse poëtam pro seculo illo magni ingenii & spiritus, atque etiam elegantem, *Vossius* affirmat. Poëma suum *Ligurinum* vocavit, quia Æno-

Ænobarbo negotium imprimis fuit cum urbe Ligurina, h. e. Mediolano, cujus incolas Ligures semper appellat. Vid. *Swertius, pag. 319.*

GUNTHERUS (Ant.) scripsit de vanitate medicinæ Chymicæ, An. 1640.

GUNTHERUS (Edm.) edidit canonem triangulorum, Londini, Anno 1620.

GUNTHERUS (Simon) JCtus, thesaurum Practicantium typis mandavit, An. 1608.

GUNTIUS (Hieron.) Bibracensis, Anno 1551. claruit. Fecit epigrammata in utraque lingua, diverso carminum genere. *Theodori Prodromi* carmina quoque edidit: ut & Nonnum in Johannem. Theonis comm. in Arati *Φαινόμενα* latinè convertit. In *Phavorini* Lexicon indicem utilissimũ composuit. Vid. *Simlerus.*

GUNTZELIUS (Christoph.) regulas juris, An. 1668. notis illustravit.

GUNTZOVIUS (Magnus) Danus, struxit Bucolicon Bethlehemiticum sacrum, A. 1633.

GUÖRNERUS (Joh.) JCtus, analysin Institutionum Juris civ. & canonici adornavit.

de GURDUM (Bernh.) composuit practicam, quæ Lilium medicinæ dicitur, teste *Reisero.*

GUSMANNUS (Dominicus) Calarogensis Hisp. Dominicanorum ordinem instituit, cujus confirmationem ab Honorio Pont. An. 1216. obtinuit. Decessit Bononiæ, An. 1221. Sanctis annumeratus est à Gregorio IX. Anno 1234. Vitam ejus *Theod. Podius* descripsit.

GUSTAVINIUS (Jul.) Genuensis, librum selectorum de medicina locorum, Anno 1616. elaboravit.

GUSTMEIERUS (Fabian.) fecialem Germanicum, Amst. A. 1662. edi fecit.

GUTBERLETH (Henr.) struxit chronologiam sacram, An. 1656.

GUTBERLETH (Tob.) reliquit poëmata, Leowardiæ edita, An. 1667.

GUTBIRIUS (Ægidius) Nov. Testamentum Syriacum, An. 1662. eleganti charactere recudi curavit.

GUTERIUS (Joh.) Hisp. scripsit in C. quamvis de pactis.

GUTHERIUS (Jacob.) Calvimontanus Lingo, composuit tract. de Jure pontificio: de officiis domus Augustæ: de Jure Manium: item, encomium cæcitatis. Ejus elogium habes ap. *Reinesium* in *Var. lect. 3, 16. pag. 611.* Vid. *Mart. Hanckius part. 2. de Scr. R. R. pag. 183.*

GUTIEREZ (Franc.) Sætabus, An. 1609. obiit. In 10. capita priora Matthæi commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 125.*

GUTIEREZ (Joh.) reliquit practicas quæstiones, repetitiones solennes, consilia, & tract. de Gabellis. Opera ejus omnia 8. Tomis prodierunt.

GUTIEREZ (Joh. Laz.) Hisp. edidit febrilogiam, An. 1668. fol. item, tract. de fascino, An. 1653.

GUTKIUS (Georg.) Logicam peripateticam edi curavit, An. 1629.

GUTMAYR (Ægid.) librum de moribus & vita veri monachi confecit. Prodiit Augustæ, An. 1607.

à GUTSCHOVEN (Gerh.) scripſ. de regulis munitionum analogicis, Bruxell. An. 1673.

GUTWIRT (Melch.) condidit tempe Bohemica.

GUUIUS (Mich.) Mirandulanus, conscripsit 4. libros heroicorum contra Lutherum. Vid. *Greg. Letus in It. regn. pag. 179.*

GUY (Joh.) historiam Albingensium exarasse dicitur.

GUYARD (Bernhard.) reliquit dissertationem, utrum *S. Thomas* calluerit linguam Græcam, Paris. in 8. Item, Tr. de discrimine inter doctrinam Thomisticam & Jansenianam, Paris. An. 1655.

GUYET (Carol.) Turonensis, edidit ordinem recitandi officii perpetuum, Anno 1622. *Alegambe, pag. 68.* vocat ecclesiasticorum rituum & ceremoniarum cognitione nulli secundum.

GUYETUS (Franc.) Abbas Santandreanus, Andegavensis, natus est An. 1575: obiit A. 1655. Occupatus erat maximè circa Græcam & latinam linguam: & origines potissimum scrutabatur: ac latinam novo & ignoto antè consilio á Græca derivabat, in qua etiam primitiva omnia monosyllaba esse contendebat. Notis illustravit Terentium, quas B. Dn. *Böclerus* An. 1657. evulgavit. Scripsisse etiam fertur observationes in Hesychium, Philoxenum, &c. *Balsacius* hominem delicatissimi fastidii vocare solebat, ob ingentem vim judicii. In etymologiis sulpandis felicissimè audax

audax esse prædicatur. Vid. *Ant. Periander* in vita *Guyeti*. Confer *Reinesium* ad *Daum. pag. 170.*
GUYETUS (Licinius) descriptionem ditionis Andegavensium molitus est.
GUYMIER (Cosmus) edidit Pragmaticam sanctionem cum connodatis.
GUYNNE (Matth.) scripsit librum titulo, Aurum non aurum, Lond. Anno 1611.
GUYONIUS (Jac.) Augustodunensis, inter hebraicè doctos refertur à *Colomesio*, *in G. O. pag. 269.*
GUYONIUS (Steph.) Dolanus, A. 1613. floruit. Habuit orationem de prisca consulatus Aniciensis dignitate. Vid. *Alegambe, pag. 427.*
de GUZMAN (Joh.) reliquit rhetoricam, An. 1589.
GUZMAN (Ludovic.) condidit 13. libros de rebus, à societate Jesu in India gestis. Vid. *Alegambe, pag. 312.*
GUZZIUS (Ant.) Italus, fertur esse insignis epigrammatographus.
GYA (Joh.) Casletanus, An. 1557. obiit. In Guil. Budæi libros de contemtu rerum fortuitarum commentatus est, teste *Sweertio & Sandero.*
GYLLIUS (Christ.) construxit commentarios Theologicos, Colon. An. 1610. fol.
GYLLUS (Petrus.) Vide, GILLIUS.
GYLLMANNUS (Adr.) JCtus, Symphoremata supplicationum sex Tomis complexus est, An. 1604. fol.
GYMNASIUS, γυμνάσιος, Sidonius, Sophista, tempore Constantini Imp. vixit. Εγχαψε μελέτας ϗ εἰς Δημοσθένην ὑπόμνημα, teste *Suida.*
GYMNASIUS (Dominicus) Bononiensis JCtus, teste *Nicio Erythræo*, duobus voluminibus editis omnes regii Vatis psalmos ex S. Patrum sententia interpretatus est. Floruit, An. 1572.
GYPSIUS (Camill.) JCtus, Anno 1500. floruit. Collegit decisiones selectas.
GYPSIUS (Hieron.) Anno 1616. claruit. Habuit orationem in obitum Joh. Spinulæ archiepiscopi.
GYPSIUS (Roland.) Anno 1245. floruit.
GYRALDUS (Lil. Greg.) Ferrariens. An. 1552. obiit. Vide, GIRALDUS.
GYRALDUS (Silv.) Cambriensis, tempore Henrici VI. vixit. Vide iterum, GIRALDUS.

H.

HABBEQUIIUS (Max.) Bruxellensis, natus est Anno 1580: obiit Anno 1637. Edidit libellum, suppresso nomine, titulo, Væ victis: item, animadversiones in pseudomartyria novatorum. Vid. *Alegambe, pag. 337.*
HABERKALT (Joh.) Uberlingensis, vir Græcè doctus, An. 1518. decessit. Scripsit dictionarium Græcum. Vid. *Bruschius de monasteriis, pag. 83.*
HABERKORNIUS (Pet.) celebris Theologus, An. 1676. obiit. Reliquit Anti-Valerianum.
HABERNFELD (Andr.) descripsit bellum Bohemicum, An. 1646.
HABERTUS (Isaac) edidit vindicias Patrum de gratia, Paris. An. 1647.
HABERTUS (Pet.) Vabrensis, tractavit de primatu Petri, teste *Valesio in Eusebium.*
HABICKHORSTIUS (Joh.) in Aristotelem de elenchis sophisticis, Colon. A. 1556. commentatus est.
HABICOTTUS (Nicol.) condidit librum de enchirisi anatomica.
HABRECHT (Cæs.) Brugensis, An. 1610. floruit. Struxit carmina.
HABRECHT (Isaac) fabricavit planiglobium cœleste & terrestre, Norimb. An. 1666.
HACHENBERG (Paulus) edidit corpus rerumpp. & imperiorum, Anno 1676. fol.
HACHERUS (Jac.) scripsit 2. Tomos de Trinitate, Friburgi, An. 1621.
HACHUSANUS (Gui.) Daventriensis, exaravit scholia in Erasmum de civilitate morum, An. 1607.
HACKEBERG (Paulus) Professor Heidelbergensis, emblemata edidit, Anno 1677. fol.
HACKELMANNUS (Leop.) Stadensis, JCtus, natus est An. 1563: obiit A. 1619. Lipsiæ aliquando jura docuit. Mortuo *Balthasar Gualtherus* parentavit. Collegit quæstiones juris illustriores, An. 1613. Vid. *Witte in JCtis, pag. 67.*

HACKMANNUS (Joh.) ethicas & politicas disputationes vulgare cœpit, An. 1666.

HACKSPANIUS (Theod.) Vinariensis, natus est An 1607: obiit An. 1659. Altdorfii linguas orientales & S. Theologiam professus est. Commentatus est de usu scriptorum Rabbinicorum in Theologia. Scripsit etiam Grammaticam Arabicam & Interpretem errabundum. Post obitum ejus prodierunt Miscellanea sacra: sylloge disputationum philologicarum & Theologicarum: ut & Notæ in difficilia quædam loca Vet. & Nov. Testam. Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 388.*

HACKWELLUS (Georg.) condidit apologiam pro potentia & providentia DEI. Vid. *Whear, pag. 228.*

HACLUYTUS (Rob.) navigationes Anglicas typis tradidit.

HADDONUS (Gualt.) reliquit poëmata, Londini edita, An. 1567. item, librum pro veritate evangelica, An. 1577.

HADRIANIUS (Hadr.) tractavit de divinis inspirationibus.

HADRIANUS (Ælius) Imperator, inter eruditos principes refertur. Naturâ amans erat literarum utriusque linguæ, & multa scripta partim soluta oratione, partim carmine composita reliquit. *Plinius l. 4. epist. 3.* multus est in ejus laudibus: Quæ scribis (inquit) complere apes floribus & innectere videntur. Ità certè refectus sum ipse, quum Græca epigrammata tua, quum jambos proximè legerem. Quantum ibi humanitatis, venustatis, quàm dulcia illa? quam antiqua, quàm arguta, quàm recta? Callimachum me, vel Heroden, vel si quid his melius, tenere credebam, &c. *Stephanus* ἱθυγράφος ejus Alexandreidos librum primum & septimum allegat. Orationem, quam de Italicensibus in Senatu habuit, *Agellius 16, 13.* laudat. *Spartianus* Hadrianum libros de vita sua scripsisse ac sub *Phlegontis* liberti nomine vulgasse memorat.

HADRIANUS I. Papa, A. 795. obiit. Scripta ejus *Phil. Labbe, T. 1. dissert. de S. E. pag. 413.* enumerat.

HADRIANUS VI. pontifex. Vide, ADRIANUS.

HADRIANUS (Joh. Bapt.) Florentinus patricius, An. 1579. obiit. *Fr. Guicciardini* historias accurata diligentia persecutus est. *Thuanus l. 68.* ejus incorruptú judiciú in iis, quæ perspecta habuit, & fidé cum candore & sinceritate animi summa conjunctam magnoperè commendat, addens, se plura ex eo, quàm ex quovis alio, in opus suorum annalium transtulisse.

HADRIANUS (Matth.) ex Judæo Christianus, Hisp. hebræam Grammaticam Lovanii docuit. Composuit Introductorium in linguam hebraicam.

HÆCHTANUS (Laurent.) Machliniens. Anno 1613. obiit. Microcosmon carmine decantavit.

HÆDUS (Pet.) struxit 3. libros de contemnendis amoribus.

HÆFTENUS (Bened.) Ultrajectinus, edidit scholam cordis, Anno 1629: item, venationem sacram sive de arte quærendi DEUM, fol. An. 1650.

HÆMRODIUS (Cornel.) Amstelrod. Anno 1599. obiit. Bataviam stilo expressit.

HÆMUS (Thomas) Insulensis, An. 1584. mortuus est. Monachum S. Chrysostomi: item, Erasmi libellum de civilitate morum versibus reddidit. Carmina ejus ex parte leguntur *T. 2. Delit. Belg. pag. 881.* Vid. *Sweertius, pag. 244.*

HÆNINGIUS (Theob.) JCtus, tractavit de dignitatibus variisque titulis ecclesiasticis.

van der HAER (Florent.) de tumultibus Belgicis commentatus est. Emisit etiam Arcana antiquitatis Liturgiarum Tomis tribus, Anno 1605.

ab HAERSOLTE (Arn.) Swollanus, JCtus, Anno 1583. floruit. Reliquit adversaria actionum civilium & criminalium.

HAEX (Dav.) edidit dictionarium Malaico-Latinum & Latino-Malaicum, Romæ, An. 1631. in 4.

HAFENREFFERUS (Matth.) celebris Theologus, natus est Anno 1560: obiit Anno 1619. Scripsit de templo Ezechielis: item, revelatorem punctorum: Locos communes, &c. Mortuo parentavit *Th. Lansius*, ceu videre est in ejus *Mantissa, pag. 540.* Confer *Spizelium in Templo Honor. pag. 53.* & *Reiserum in epist. ad Spiz. pag. 402.*

HAFENREFFERUS (Samuel) edidit officinam Jatricam, Anno 1653: item, monochordum symbolicobiomanticum, An. 1641.

HAFLITIUS (Pet.) scr. de extremo judicio librum paræneticum, A. 1575.

HAGECIUS (Thadd.) ab Haic, Medicus Maximiliani II. Imp. An. 1572. dialexin edidit, in qua ostendit, stellam, quæ eo & præcedente anno effulserat, non novam, sed veterem fuisse. Ei opposuit se *Hannibal Raimundus*, Veronens. cui Hagecius apologiam An. 1576. reposuit, docuitque, hanc stellam esse veterem, sed novam vocari, quia anteà in Cassiopeja non apparuisset.

HAGECUS (Wencesl.) tempore Ferdinandi I. Imp. claruit. Confecit chronicon Bohemiæ. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 70.*

HAGELGANS (J. H.) scripsit de Portugallia: de Belgicis provinciis: de Austriacis regionibus, &c. Item, Genealogiam ducum Saxoniæ, Anno 1646. Vid. *Zeillerus part. 3 pag. 103.*

HAGEMEIERUS (Joach.) JCtus, de fœdere civitatum Hanseaticarum, Anno 1662. commentatus est. Composuit etiam exercitationes ad *Sutbolt*, Anno 1643.

HAGEN (Carol.) edidit institutiones juris publici, An. 1640.

ab HAGEN (Christoph.) de usu usurarum, 1631. scribere aggressus est.

HAGEN (Georg.) condidit comitiologiam Ratisbonensem, An. 1657.

van der HAGEN (Mich.) Antv. An. 1617. obiit. Poëmata struxit, teste *Sweertio, pag. 568.*

HAGERUS (Balth.) Uberlingamus, An. 1627. obiit. Collationem Augustanæ confessionis, Herbip. An. 1627. evulgavit: quam Dn. D. *Hülsemannus* refutavit. Vid. *Alegambe, pag. 54.*

HAGERUS (Mich.) tractavit de Antichristo, An. 1582.

HAGGÆUS (Pet.) Hafn. natus est Anno 1546: obiit Anno 1591. Scripsit de sermone. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 145.*

HAGHEN (Theod.) condidit prognosticon stellare in universum, ab O. C. in diem usque novissimum, Anno 1552. teste *Sweertio.*

HAGIENSIS (Guil.) exaravit comœdias. Testis, *Sweertius.*

HAGULSTADIENSIS (Joh.) Britannus, vixit tempore Henrici II. regis Anglorum. Bellum Scoticum stilo expressit.

HAHN (Georg.) scr. hist. Martisburgicam, fol. An. 1606.

HAHN (Henr.) Hildesheimiensis, magni nominis JCtus, natus est A. 1605: obiit A. 1668. Emisit dissertationes selectas, A. 1656. Vid. *Henning. Witte in JCt. p. 469.*

HAHN (Joh. Christ.) edidit libellum, titulo, insigniora cœli Sionæi sidera. Vid. *Bosius de notit. Scr. ecclef. c. 3. pag. 34.*

HAHN (Ph.) Vide, GALLUS.

HAIDECCIUS (Henr.) JCtus, scripsit in L. naturalis, de præscript. verb.

de HAILLAN (Bernh. Girardus) Gallus, de statu & successu rerum Francicarum, teste *Zeillero*, commentatus est.

HAILMANNUS (Wendel.) JCtus, fecit librum de testibus, A. 1618.

HAIMINSFELDIUS (Melchior.) Vide, GOLDASTUS.

HAINÆUS, impugnavit scriptis Chiliastas.

HAINLINUS (Joh. Jac.) edidit chronologiam mysticam, Tubingæ, An. 1646: item, vindicias contra *Reinh. Franckenberg*, An. 1653.

HAIUM (Rabbi) Anno mundi 4727. floruit. Scripsisse fertur de arte Grammatica librum המאסף, de quo *Abenesra* testatur, quòd sit plenus sapientia, & præfectæ elegantiæ.

HAIUS (Alex.) An. 1610. floruit. Condidit comm. de S. Apostolis. Vid. *Volckmann in elogiis Pragens. pag. 79.*

HAIUS (Edmundus) Scotus, Anno 1591. obiit. Edidit contrarietates Calvini. Vid. *Alegambe, pag. 98.*

HAIUS (Joh.) Athenfis, An. 1607. claruit. Reliquit concordiam quatuor Evangelistarum, teste *Sweertio.*

HALBERSTADIUS (Conr.) sub Adolfo Imp. An. 1290. vixit. Composuit ad imitationem *Hugonis* Concordantias Bibliorum, in quibus non solum dictiones declinabiles, quod prius Hugo fecerat, sed & omnes indeclinabiles juxta alphabeti seriem expressit, teste *Sixto Senensi.* Confer *Quenstadium, pag. 239.*

HALBRITTERUS (Joh.) JCtus, edidit orationem de privilegiis Doctorum.

HALDREVIUS (Arnold.) scripsit carmina in laudem missæ. Item, lib. de modo confitendi.

HALGRINUS (Joh.) Gallus, Anno 1450. claruit. Cant. Canticorum commentario exposuit. Vid. *Sixtus Sen.*

HALI-

HALICIUS (Simon) primus Tylicianæ fundationis orator & Theologiæ in Polonia professor, plurimas orationes conscripsisse fertur. Vid. *Starovolsc.pag.118.*

HALITGARIUS, Cameracensis, An.830. obiit. Scripsit de vitiis & virtutibus: de remediis peccatorum, & de ordine pœnitentiæ. Vid. *Phil. Labbe T.1.diss. de S. E.pag. 416. Olearius, pag.197.*

HALLER (Bened.) elucubravit Tr. de Spiritu sancto, Antv. A.1662.

HALLER (Rich.) Germanus, An. 1612. obiit. Fecit Tr. de actibus contritionis crebrò eliciendis. Vid. *Alegambe, pag. 408.*

HALLERVORDIUS (Joh.) edidit bibliothecam curiosam, in 4. A.1676.

HALLERUS (Berthold.) An. 1536. obiit. Docuit aliquando Bremæ.

HALLERUS (Joh.) collegit sententias ex decretis Canonicis & in certa capp. digessit, ut disci queat, quid de plerisque ecclesiæ controversiis sentiendum sit, An.1572.

HALLIER (Franc.) edidit defensionem hierarchiæ ecclesiasticæ, Paris. An.1646. in 4. item, vindicias Theologorum Parisiensium adv. *Lœmelii* spongiam, ibid. An.1632.

HALLOIX (Pet.) Leodicensis, An. 1656. obiit. Collegit Anthologiam poëticam Græcolatinam: librum de vita Origenis: item, vitas & documenta illustrium ecclesiæ orientalis Scriptorum, qui 1. & 2. Christi seculo floruerunt. Vid. *Alegambe, pag.382. Sweertius, pag.621.*

HALLUS (Joseph.) Leicestrensis, episcopus Norvicensis in Anglia, Anno 1656. obiit, ætatis 80. Condidit Romam irreconciliabilem: item, contemplationes in N. & V. Testam. Opera ejus constant tribus voluminibus.

HALLUS (Richard.) Anglus, A.1604. obiit. Edidit librum *Joh. Giovani* de schismate, cum præfatione; item, tres libros de quinquepartita conscientia. Vid. *Sanderus in Fland. Script. pag. 145.*

HALLUS (Thomas) elaboravit apologiam pro ministerio ecclesiastico, Anno 1658.

HALOANDER (Greg.) Zwiccaviensis, An.1532. Venetiis obiit. Hic primus Pandectarum quinquaginta libros, Codicis XII. ex fide antiquorum exemplarium diligentissimè emendavit, emendatosque in lucem edidit. Qua de re ità *Oldendorpius*: Pandectarum lectionem optima fide ac multo labore restituit nobis doctissimus Haloander, A.1529: cui profectò & Noribergensi Reipubl. totus orbis Romanus nunquam parem referre potest gratiam, si magnitudinem beneficii rectè expendat. *Hæc ille.* Vid. *Albinus in Chron. Misnensi, pag. 345.* Confer *Saubertum in orat. de Bibl. Norimb. pag. 87.*

HALONIUS (G.) Leodicensis, composuit tres Tragœdias, Lambertum sc. Catharinam, & Laurentium. Vid. *Sweertius.*

HALOWINUS (G.) Flander, An. 1537. obiit. Struxit Tract. de musica: sex libros de restauratione linguæ latinæ: annotationes in Virgilium, &c. Vid. *Sanderus in Flandris, pag. 45. Sweertius, pag. 278.*

HALVARDUS (Laur.) expoliit speculum divini amoris, An. 1620.

HALVERIUS (Chr.) Halverensis, An. 1581. vixit. Scripsit de fide Theologica: item, de Christi morte, sepultura & resurrectione. Vid. *Alegambe, pag.73.*

HAMARTOLUS (Georg.) Ἁμαρτωλὸς, chronicon condidit, quod incipit ab O. C. & definit in Constantino, Leonis filio. Vid. *Thomasius de Plagio, §. 453.*

HAMAXURGUS (Leonhartus) Menchingo-Suevus, An. 1522. vixit. Vide, WIRSTELINUS.

HAMAXURGUS (Sebast.) A. 1540. innotuit. Extat ejus epitome Marchionum Brandenburgensium. Vid. *Bruschius de Monast. pag. 56. a.*

HAMCOVIUS (Mart.) Folleganus Frisius, An. 1621. obiit. Reliquit 2. libros de viris Frisiæ illustribus. Scripsit etiam certamen catholicorum cum Calvinistis, heroico carmine, continuo charactere conscriptum. In chronologicis, anagrammaticis & acrostichis condendis erat unicus; inquit *Sweertius, pag. 549.*

du HAMEL (Joh. Bapt.) Bajocensis ecclesiæ Cancellarius, concinnavit duos libros de consensu veteris & novæ philosophiæ, Oxon. An. 1669. Elementa astronomica: libr. de meteoris & fossilibus: astronomiam physicam: de corporum affectionibus tum manifestis, tum occultis. Vid. *Hedovill. T.5. Ephem. Gall. pag. 45.*

HAMELARIUS (Joh.) editione numismatum Impp. An. 1627. inclaruit.
HAMELIUS (Henningus) JCtus, scripsit repetitionem ad tit. solennem Institut. de actionibus, An. 1611.
HAMERUS (Pet.) Montanus Belga, An. 1640. obiit, relictis 40. concionibus de adventu seu de annunciatione B. Virginis. Vid. *Alegambe, pag. 383.*
HAMERUS (Guil.) Novelianus, A. 1560. claruit. In Genesin commentatus est.
HAMMELMANNUS (Herm.) An. 1595. obiit. Composuit commentarium in Pentateuchum: declarationem articulorum fidei ex Form. Concordiæ: Westphalorum historiam XVI. seculi: chronicon Oldenburgicum, &c. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 71.*
HAMMERICUS (Joh.) struxit 2. libros quæstionum rhetoricarum, An. 1630.
HAMMERSTEDT (Joh.) exhibuit meretricem Babylonicam, An. 1664.
HAMMERUS (Georg. Reichardus) Mariæmontanus Misnicus, JCtus, philologus & philosophus insignis, An. 1635. natus est. Altdorfii hoc tempore Jura profitetur publicè ingenti cum laude. Et hactenus quidem varias & eruditas disputationes in Institutiones Juris habuit. *Joh. Sebastianus* Mitternacht in *Programmate Anno 1656. edito* tantam linguæ Græcæ & hebraicæ notitiam ei tribuit, ut Græcè & hebraicè de gravissimis materiis, cùm juvenis adhuc esset, omnibus admirantibus, perorare potuerit.
HAMMERUS (Mart.) Glauchensium in Osterlandia Pastor & ecclesiarum Dynastiæ Schönburgicæ superintendens, Postillam historicam & gnomonicam, An. 1625. typis tradidit.
HAMMERUS (Nicol.) Coronensis, An. 1585. in puteum prolapsus obiit. Composuit libellū de propositionum naturâ.
HAMMILTONIUS (Archib.) demonstrationem confusionis Calvinianæ, Paris. An. 1581. edi curavit.
HAMMIUS (Gisl.) struxit panegyricum carmine heroico, An. 1604.
HAMMIUS (Jac.) JCtus Gandensis, fecit epigrammata & epitaphia.
HAMMONDUS (Henr.) Suthriensis, An. 1660. obiit, ætatis 55. Scripsit de jure episcopatuum contra *Blondellum*, Anno 1651. Vid. *Doct. Richteri epistolæ selectæ, pag. 493.*

HAMOLOVIUS (Henr.) descripsit Imperatores Romanor. carmine, A. 1673.
HAMONTANUS (Gerh.) Brabantus, An. 1566. obiit. *Joh. Tauleri* opera latinè reddidit. Vid. *Swertius, pag. 281.*
de HAMPOLO (Rich.) Anglus, An. 1349. decessit. In Psalmos, Threnos & aliquot Jobi capita commentatus est. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 406.*
HAMPTONUS, sermones sacros publicasse dicitur.
de HANAPIS (Nicolaus) patriarcha Hierosolymitanus, An. 1430. claruit. Reliquit exempla virtutum & vitiorum. Vid. *Olearius, pag. 327.*
HANAU (J.G.) quæstiones de nobilitate A. 1671. imprimi fecit.
HANCKIUS (Mart.) hoc tempore scriptis innotuit. Inter alia, duas partes de scriptoribus rerum Romanarum: item, librum de scriptoribus Byzantinis adornavit. Promittit etiam se acturum esse de Silesiis scriptoribus. Extant quoque variæ ejus orationes.
HANEDAESIUS (Joh.) composuit exercitationes Imperiales, Lugd. Bat. Anno 1660.
HANEGRAVIUS (Corn.) edidit compendium vitæ & regulæ S. Norberti, Romæ, A. 1632.
HANEL (R.) parabolas vulpium hebraicè & latinè edi curavit.
HANGESTUS (Hieron.) scripsit de causis: item, problemata exponibilium, Paris. Anno 1515. Dicitur etiam tractasse de eucharistia, contra symbolistas: item, de possibili præceptorum divinorum impletione, contra Luth. An. 1527.
HANMERUS (Meredithus) Wallus, Theol. D. Anno 1604. obiit. Extat ejus chronicon Hiberniæ, Videatur *Waræus, pag. 137.*
HANNEKENIUS (Menno) reliquit synopsin Theologicam, Anno 1629. It. Grammaticam hebraicam, fol. Anno 1660.
HANNEKENIUS (Ph. Lud.) emisit annotata philologica in Josuam, Anno 1665: vitam Arii, Anno 1660: tractatum de puritate conscientiæ, An. 1673.
HANNEMANNUS (Joh. Lud.) medicus Boxtehuranus, prodromum lexici medicinæ practicæ adornavit, Anno 1671.
HANNETONIUS (Guilh.) JCtus, scripsit de or-

de ordine & forma judiciali, An. 1570: item, de Jure feudorum, A. 1565.

HANNIBAL, Ἀννίβας, celebris ille Carthaginensium polemarchus, marte simul & arte inclaruit. Nam, teste *Corn. Nepote*, nonnihil temporis literis tribuit, & aliquot libros ad Rhodios de Cn. Manlii Vulsonis rebus, in Asia gestis, Græco sermone composuit.

HANNIBAL (Joh.) JCtus, collegit varias responsiones in jure civili.

HANNO, Ἄννων, itidem Carthaginensis, edito Periplo, quo Africæ ambitum & terras in Atlantico Oceano inventas persecutus est, innotuit. Scripsit autem Punicè hunc librum, qui deinde ab aliis Græcè conversus est. *Vossius* eum tempore Agathoclis vixisse autumat. Meminit hujus Hannonis *Autor libelli* περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων: item *Plinius*, *l. 5. c. 1. Pomponius Mela*, *l. 3. c. 10*, &c. Edidit eum *Henr. Böclerus* Anno 1661. unà cum notis. Vid. *Isaac Vossius in Melam*, *pag. 302.*

HANNOTELIUS (Phil.) Hesdiniensis Belga, Anno 1637. obiit. Scripsit de stultitia mundi. Videatur *Alegambe*, *pag. 405.*

HANSENIUS (Joh. Bapt.) Harlemensis Batavus, concinnavit comment. de Jurejurando veterum, Tolosæ, Anno 1614. in 4.

HANSLEN (Georg.) Germanus, versu auguria pacis composuit.

ab HANSWICK (Flor.) edidit Cornucopiæ concionatorum 3. Tomis, fol. Lovan. A. 1655.

HANTSAMIUS (Joh.) Anno 1561. obiit. Nonnulla ad Grammat. pertinentia exaravit.

HAPELIUS (Nic. Niger) emisit chiragogiam Helianam de auro philosophico nondum cognito.

HAPPARDUS (Joh.) inter poëtas locum occupat. Vid. *T. 2. Delit. Belg. pag. 884.*

HAPPELIUS (Everh. Wern.) edidit Onogambo Asiaticum, An. 1672.

HAPPELIUS (Wigandus) JCtus, Anno 1522. natus est: obiit Anno 1572. Marpurgi primò hebraicam linguam, deinde Jurisprudentiam professus est. Reliquit Grammaticam hebraicam.

HARÆUS (Franc.) Ultrajectinus, Anno 1632. obiit. Edidit compendium de vitis sanctorum: Olympiades & fastos historiæ sacræ & profanæ usque ad Christum passum: annales ducum Brabantiæ & tumultuum Belgicorum: catenam Patrum in 4. evangelia, &c. Vid. *Sweertius, pag. 244. Zeilerus, part. 3. pag. 104.*

HARBARTUS (Burch.) Borussus, natus est Anno 1549: obiit An. 1614. Scripsit de conjugio: de lege divina: de magistratu politico. Vid. *Henning. Witte*, in *Theolog. pag. 79.*

HARCHIUS (Lodocus) Montensis, med. enchiridion pharmacorum simplicium carmine construxit. Collegit etiam consensum Patrum de eucharistia. Vid. *Sweertius, pag. 494.*

HARDESIANUS (Cyr.) Vide, HERDESIANUS.

HARDIÆUS (Claud.) An. 1635. claruit. Edidit data Euclidis cum Græco *Marini* philosophi commentario. Vid. *Colomesius in Gall. Or. pag. 165. & 259.*

HARDINGUS (Thomas) Anglus, Anno 1572. obiit. Vid. *Valer. Andr. in Fast. Lov. pag. 85.*

HARDUINUS (Dionys.) Gandensis, An. 1605. mortuus est. Scripsit de nobilitate: item, de scriptoribus Flandriæ. Vid. *Sanderus in Gandav. pag. 38. Sweertius, pag. 214.*

HARDUINUS (Franc.) Gandav. A. 1609. vivis excessit. Odas & elegias composuit. Vid. *T. 2. Delit. Belg. pag. 890.* Confer *Sanderum in Gandav. pag. 41. Sweertium, pag. 245.*

HARDUINUS (Justus) natus est An. 1582. De lapsu & pœnitentia Davidis commentatus est, teste *Sweertio.*

HARENTALIUS (Pet.) Brabantus, Prior Florensiensis, An. 1385. claruit. Collegit expositionem Psalmorum ex diversis sanctorum codicibus. Prodiit hoc opus, Reutlingæ, An. 1488.

HARESCHE (Philib.) Parisiens. notas in epist. ad Romanos, A. 1536. confecit.

HARIOTUS (Thom.) de incolis Virginiæ, fol. A. 1590. nonnulla in lucem protulit.

HARLÆUS (Ach.) Parisinus, An. 1614. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 251.*

HARLEBECIUS (Joh.) Flander, librum de Hora solida elaboravit, teste *Sandero.*

HARLEMIUS (Joh.) Batavus, An. 1578. obiit. Indicem Biblicum vulgavit. Vid. *Alegambe, pag. 248.*

HARMARUS (Joh.) professor Græcæ linguæ Oxoniensis, Anno 1650. claruit. Habuit orationem de lingua Græca. Emisit etiam notas in electas S. Chrysostomi sententias.

HARMENIDAS, ἁρμενίδας, allegatur à *Stephano in* Ἁλίαρτ☉.

HARMENOPULUS (Constant.) Ἁρμενόπουλ☉, nomophylax & Judex Thessalonicensis, seculo XII. floruit. Reliquit tract. de opinionibus hæreticorum, qui singulis temporibus extiterunt. Extat ejusdem Harmenopuli fidei professio. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 117.*

HARMODIUS, Ἁρμόδι☉, Lepreates, scripsit, *Athenæo* teste, librum de legibus in Phigalea.

de HARO (Lopez) Hisp. Genealogiam Regum & magnatum Hispaniæ adornavit.

HARON, filius Senton, fuit medicus Arabs, Vid. *Hottingerus in Bibl. quadrip. pag. 290.*

HARPHIUS (Henr.) Mechliniensis, An. 1478. obiit. Alii vocant *Herpium*. Composuit tres libros de mystica Theologia, qui aliquando inter libros prohibitos relati, postmodùm verò repurgati sunt, ut *Bellarminus* memorat. *Sixtus Senensis* vocat virum contemplativum & undecunque non minus doctum quàm illuminatum. Vid. *Labbe T. 1. Dissert. de S. E. pag. 424. Swertius, pag. 330. Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 164. Olearius, pag. 202.*

HARPOCRATION (Ælius) Ἁρποκρατίων, Sophista, scripsit περὶ τάξεων, i. e. de agminum ordinibus apud Xenophontem: item, quòd ementita sit Herodoti historia. Vid. *Suidas*. Confer *Meursium in Attic. lect. 6, 2.*

HARPOCRATION, Argivus, Platonicus philosophus, Julii Cæsaris convictor, struxit commentariorum in Platonem libros viginti quatuor, & dictionum Platonicarum libros duos. Vid. *Suidas*. Refertur etiam inter eos, è quorum monumentis eclogas suas *Stobæus* consarcinaverat.

HARPOCRATION (Gajus) Sophista, tractavit de figuris Antiphontis: item, de Hyperidis & Lysiæ orationibus. Vid. *Suidas*.

HARPOCRATION (Valerius) Alexandrinus, scripsit Lexicon in decem Rhetores. *Vossius* in tract. de *Philolog. pag. 37.* eum Athenæo æqualem fuisse autumat. Editus est à *Ph. Maussaco* unà cum notis, Paris. An. 1614. in 4. Confer *Meursium l. 6. Att. lect. c. 2.*

HARPRECHTUS (Joh.) JCtus, natus est Anno 1560: obiit Anno 1639. Opera ejus constant quatuor Tomis. Reliquit etiam 4. libros poëmatum. Mortuo parentavit *Lansius*, ceu videre est in ejus *Mantissa, pag. 751.* Vid. *Henning. Witte, in JCtis, pag. 224.*

HARPRECHTUS (Nicol.) JCtus, edidit Tubam temporis.

HARPSFELD (Nicol.) Anglus, compos. historiam ecclesiasticam Anglicanam. Ejusdem esse sex dialogos de historia Magdeburgica, Antv. An. 1566. ab *Alano Copo* editos, multi doctissimi viri affirmant. Vid. *Thomasius de plagio, §. 186.* & *Placcius in pseudon. pag. 137.*

HARRIOTUS (Thom.) construxit artem Analyticam ad æquationes algebricas resolvendas, Lond. An. 1631. fol.

HARRIS (Ricard.) scr. de primatu ecclesiæ regio, Lond. An. 1612.

HARRISIUS (Rob.) concinnavit librum de triplici hominis statu.

HARSDORFFERUS (G. Phil.) Patricius Norimb. natus est An. 1607: obiit An. 1658. Emisit prodromum philologiæ Germanicæ: item, artem apophthegmaticam, sub nomine *Quirini Pegei*. Extant etiam ipsius Horæ mathematicæ.

HARTMANNUS (Flor.) edi curavit viam vitæ, Antv. An. 1556.

HARTGILLUS (Guilh.) vulgavit Tabb. astronomicas, Londini, An. 1594.

HARTKNOCHIUS (C.) scr. de regno & statu Poloniæ, An. 1676: item, de originibus Prussicis.

HARTLIEB (Jac.) de fide meretricum nonnulla meditatus est, A. 1581.

HARTMANNUS, quam alii Hartmundum vocare malunt, Rabani Mauri discipulus, An. 870. claruit. Fertur fuisse Græcè, Hebr. & Arabicè peritissimus. Ejus carmina & hymni extant ap. *Canisium T. 5. part. 2. pag. 728.* teste *Oleario, pag. 197.*

HARTMANNUS (G.) Norimbergensis, insignis mathematicus, natus est Anno 1498. teste *Ebero*.

HARTMANNUS (Hartm.) JCtus, elaboravit

ravit observationes practicas, Col. A. 1620.

HARTMANNUS (Joh.) edidit praxin chymiatricam, Anno 1611.

HARTMANN (Joh. Lud.) S.Theol.Doct. & Superintendens Rotenburgicus, *Rübelii* operibus de conciliis tomum tertium & quartum adjecit, A. 1675.

HARTMANNUS (Phil.) exegesin catenæ aureæ, An. 1648. contexuit.

HARTMANNUS (Wolfg.) Anno 1596. Chronicon Augustanum in lucem exire jussit.

HARTNACCIUS (Dan.) Pomeranus, scripsit animadversiones in *Francisci Sanchez* tract. quod nihil scitur, Anno 1665: item, de periculosis Jesuitarum molitionibus, An. 1672. ut & de notioribus natura & nobis, Anno 1668. Vide, MAFANAFUS.

HARTOVICIUS (Julius) institutiones ethicas, An. 1650. adornavit.

HARTRANFT (Joh. Jac.) condidit quæstiones Juris practicas, An. 1653.

HARTRAUFT (Balth.) edidit Christologiam evangelicam, An. 1673.

HARTUNGUS (Joh.) Miltenbergensis, natus est An. 1505: obiit Anno 1579. Primò militiam sectatus est in bello Hungarico contra Turcam, in quo gnavum & strenuum militem sese præstitisse dicitur. Ex bello redux Heidelbergæ Professor Græcæ linguæ factus est, officioque suo quindecim annos cum laude præfuit. Inde Friburgum invitatus, similiter Græcas literas magno cum fructu docuit annis triginta tribus. Reliquit annotationes in 3. priores libros Odysseæ: Lexicon: & decurias locorum memorabilium, quas *Janus Gruterus* Tomo 2. Lampadis Criticæ inseruit. Vid. *Crusius* in *Germano-Græcia, pag.* 127.

HARTWISS (Barth.) collegit theatrum concionum, An. 1672.

HARTZIUS (Phil.) medicus, condidit librum de causis contemtæ medicinæ.

HARVEIUS (Guil.) Anglus, motu sanguinis circulari reperto nobilis, scripsit exercitationes anatomicas de circulatione sanguinis, Anno 1649: item, exercitationes de generatione animalium.

HARVETUS (Israël) Aurelianensis, suscepit defensionem Chymiæ, Paris. An. 1614.

HARVEY (Gideon) medicus, de febribus commentatus est, Lond. An. 1672.

HARVILLÆUS (Henr.) Marchio olim de Palaisseau, Capuccinus, An. 1631. claruit. Extat ejus Isagoge chronologica, Parisiis A. 1624. fol. edita. Vid. *Wadding. in S.O.M pag.* 164.

HASARTUS (Julianus) Angiensis, A. 1525. obiit. Fontem Eliæ composuit.

HASELBACHIUS (Thomas) Viennensis Theologiæ lector, Anno 1410. floruit. Fertur inchoasse comm. in Esaiam, in quo tam lenté progressus est, ut 24. annis ne quidem primum caput absolverit. Habuit sermones de Confessione. Testis est *Sixtus Senensis*.

HASENMULLERUS (Elias) à pontificiis ad Lutheranos transiit. Historiam Jesuitici ordinis concinnavit, A. 1593.

HASENMÜLLERUS (Sophon.) A. 1604. floruit. Scholam ethicam & poëticam adornavit.

HASFURTUS (Joh.) fecit tractatum de cognoscendis & curandis morbis ex corporum cœlestium positu, Venet. Anno 1584. Vide, VIRDUNGUS.

HASIUS (Joh.) Silvæducensis, An. 1624. ætatis 81. obiit. Cæsarium Heisterbachensem edidit & longam præfationem præmisit. Vid. *Alegambe, pag.* 249.

HASIUS (Nicol.) condidit tres Tract. de modis entis & non entis: manuductionem ad artem medendi: lib. de religione, Amst. A. 1664.

HASLOBIUS (Mich.) Berolinens. A. 1577. claruit & inter poëtas locum habere meruit. Vid. *T. 3 Delit. Germ. pag.* 491.

HASSARDUS (Pet.) Flander, medicus, A. 1577. floruit. Extat ejus comm. in *Eobani Hessi* præcepta de valetudine tuenda: item, Tr. de morbo Gallico. Clypeus ejus astronomicus, Anno 1552. Lovanii prodiit.

HASSELIUS (Joh. Leonh.) Hasselensis, Anno 1551. obiit. Reliquit comment. in Esaiam & S. Pauli epistolas. Vid. *Swertius, pag.* 434. & *Val. Andr. in Fastis Lovan. pag.* 108.

HASSENSTEIN (Bohusl.) à Lobkowiz, tractavit de miseria vitæ humanæ. Ejus epistolæ & carmina Pragæ, Anno 1570. prodierunt cura *Thomæ Miti*.

de HASSIA (Henr.) Carthusianus, edidit comm. in Lombardum: item, in Apocalypsin. *Quidam* volunt, eum obiisse Anno

Anno 1397. *alii*, Anno 1428. *Bellarminus* eum ad An. 1380. refert Vid. *Olearius in Abaco, pag. 202.*

HASTEUS (Hieron.) emisit methodum jurisprudentiæ, Brixiæ, Anno 1614.

HASTIVILLIUS (Archang.) composuit Romualdinam historiam. Prodiit Venet. An. 1569.

HATERIUS, rhetor, tempore Augusti Imp. claruit. De hoc *Marcus Seneca l. 4. controv.* ita memorat: Declamabat Haterius admisso populo ex tempore: solus omnium Romanorum, quos meo tempore cognovi, in lat. linguam transtulit Græcam facilitatem. Tanta illi erat velocitas orationis, ut vitium fieret. Itaque D. Augustus optimè dixit: *Haterius noster sufflaminandus est.* Adeò non currere, sed decurrere videbatur: nec verborum tantum illi copia, sed etiam rerum erat: quoties velles eandem rem & quamdiu velles, diceret aliis toties figuris, aliis tractationibus: ita ut nec regi posset nec consumi.

HATTO, episcopus Basileensis, Anno 811. floruit. Iter Constantinopolitanum stilo expressit.

HATTYSERUS (Libor.) JCtus, analysin juris feudalis, An. 1608. typis excudendam tradidit.

HAUBERUS (Joh.) erotemata dialectica, An. 1604. publicavit.

HAVEMANN (Mich.) edidit cynosuram Studiosorum, Anno 1659: item, tract. de jure connubiorum, An. 1672.

HAVENREUTERUS (Joh. Lud.) medicus & physicus Argentoratensis, natus est Anno 1548: obiit Anno 1618. Composuit civitatem Platonicam: item, analysin posteriorum Aristotelis, &c.

HAVENSIUS (Arn.) Buscoducensis, natus est An. 1540: obiit An. 1609. Reliquit speculum hæreticæ pravitatis. Vid. *Sweertius, pag. 142.*

HAVESCIUS (Ferd.) struxit epinomiam Parochorum, Monachii, An. 1665.

HAVETIUS (Ant.) Atrebas, Anno 1578. obiit. Edidit opusculum de statu Belgii ad Mariam Austriacam. Vid. *Sweertius.*

HAUKIN (Joh.) medicus Anglus, composuit dialogos de particulis lat. linguæ: item, tract. de melancholia hypochondriaca.

HAULETUS (Joh.) Cantianus, An. 1589. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 249.*

HAUNOLDUS (Christ.) condidit 2. Tomos de Justitia & Jure, An. 1671.

HAUPASIUS (Nic.) Atrebatensis, aphorismos Hippocratis luculentis enarrationibus illustravit.

HAURÆUS (Joh.) Gandavens. JCtus, An. 1625. obiit. Arcem virtutis sive satiram de vera animi tranquillitate carmine heroico composuit. Vid. *Sweertius, pag. 435.*

HAURECHIUS (Aurel.) Hanno, tres libros de cognominibus deorum gentilium, Anno 1569. teste *Sweertio, pag. 496.* elaboravit.

HAUSCHKONIUS (Tob.) poëta, Anno 1661. vivos deseruit.

HAUTINUS (Jac.) Insulensis, Anno 1630. vixit. Extat ejus tract. de Eucharistia; item, liber titulo, Patrocinium defunctorum. Vid. *Alegambe, pag. 203.*

HAUTINUS (Joh. Bapt.) consiliarius regius, *Theophanis* chronicon edidit, Paris. Anno 1655. fol. unà cum vitis recentiorum Imperatorum *Leonis Grammatici.*

HAUWELLUS (Mart.) Eclonianus, poëmata fecit, teste *Sandero & Sweertio.*

HAUZEUR (Matth.) Herviensis, epitomen doctrinæ & scriptorum S. Augustini duobus Tomis complexus est, Paris. Anno 1646. fol. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 255.*

de HAW (Conr.) vulgavit mensam Philosophicam, Lovan. An. 1625. in 4.

de la HAYE (Joh.) Parisiensis, Anno 1650. vixit. Composuit tres Tomos commentariorum in Genesin: duos in Exodum: duos similiter in Apocalypsin. Præterea collegit variorum in universa S. Biblia expositiones, quinque ingentibus voluminibus contentas, quibus titulum fecit, Magna Biblia. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 211.*

HAYE (Rom.) Benedictinus, emisit Astrum inextinctum, in quo pro restitutione monasteriorum sui ordinis præcipuè contra Jesuitas, deinde etiam contra evangelicos pugnat, dicta de stellis & astris loquentia ad monachos detorquens, Colon. An. 1636: item, Aulam ecclesiasticam, An. 1648. Vid. *Pellerus in notis ad Polit. sceleratum cap. 1.*

HAYMO, Halberstadiensis episcopus, juxta *Bellarm.* An. 853. obiit. Reliquit com-

commentarios in utriusque Instrumenti libros: item, opus historicum de memoria rerum Christianarum. *Tritbemius in Chron. Hirsaug.* refert, *Haymonem Hirsaugiensem*, qui A.1092. vixit, homilias scripsisse, easque commixtas esse Haymonis Halberst. homiliis, nec posse vel sagacissimum eas á se invicem internoscere. Videatur *Olearius in Abaco, pag.* 189.

HAYNAUFUE (Jul.) Lavallensis, Anno 1640. vixit. Edidit veritates practicas quatuor voluminibus, Rhotomagi, An. 1652. Vid. *Alegambe, pag.* 287.

HAYNE (Thomas) collegii Lincolniensis socius Oxonii, struxit dissertationem de linguarum harmonia, Londini, Anno 1639. Item, libell. de pace ecclesiastica. Videantur *D. Richteri epistolæ selectæ, pag.* 493.

HAYNECCIUS (Mart.) An. 1580. vixit. Reliquit Almansorem & Hansoframeam comœdias.

HAYNONIUS (Joh.) emisit viam veritatis ad vitam, Colon. A. 1651.

HAYUS (Joh.) de rebus Japonicis & Peruanis scripsisse traditur, An. 1605.

HAYWARDUS, Anglus, edidit lacrimas Davidis.

HEBED Jesu, Metropolita Sobensis, Nestorianus, An. 1550. vixit. Deserto Nestorianismo, ut ferunt, partes Romanæ ecclesiæ amplexus est. Catalogum librorum Chaldæorum collegit, quem *Abrabam Ecbellensis* transtulit notisque illustravit. Eundem *Bartboldus Nibusius* An. 1655. redimprimi curavit.

HEBENSTREIT (Joh. Bapt.) in Danielem, An. 1634. commentatus est.

HEBERER (Mich.) itinerarium orientale descripsit.

HEBIUS Tarræus. Vide, TARRÆUS.

HECATÆUS, Ἑκαταῖος, Abderita, historicus, tempore Alexandri M. & Ptolemæi I. claruit. Condidit historiam Judaicam. Ejus testimonio *Josepbus l. 1. contra Apionem* aliquoties utitur. Meminit ejus etiam *Plutarchus libro de Iside & Osiride*: item *Ælianus in bist. animal. XI, 1.* Vid. *Jonsonius de S. H. Pb. 1, 19.*

HECATÆUS, Milesius, Initio regni Darii Hystaspidis, Olymp. LXIV. floruit. Hunc primum omnium historiam soluta oratione scripsisse nonnulli affirmant. Composuit Ἀσίας περιήγησιν: item, Εὐρώπης περίοδον, teste *Atbenæo.* Vid. *G. Langbainius, ad Longin. pag.* 91. Confer *Suidam.*

HECATÆUS, Thasius, *l. 3. Antbol. c.* 12. inter Græcos epigrammatistas refertur.

HECATON, Ἑκάτων, *Senecæ epist.* 9. memoratur. Ei tale *dictum* tribuitur; Ego tibi monstrabo amatorium sine medicamento, sine herba, sine ullius veneficæ carmine: *Si vis amari, ama. Diogenes Laërt. l.* 6. Hecatonem ἐν ταῖς χρείαις, & *l.* 7. ἐν τοῖς περὶ τελῶν: ἐν τοῖς περὶ παθῶν: ἐν τοῖς περὶ ἀγαθῶν, & tandem ἐν τοῖς περὶ παραδόξων allegat.

HECKERUS (Joh.) Borussus, scr. admonitionem ad astronomos de incursu Mercurii in discum Solis Anno 1674. futuro.

HECQUETIUS (Adrianus) Atrebas, An. 1564. floruit. Composuit scenam rerum inversam versu heroico & oratione soluta. Vid. *Sweertius, pag.* 97.

HEDA (Guil.) historicus, struxit chronicon Hollandiæ. Prodiit hoc chronicon, An. 1592. Vid. *Saussay de Scr. Eccl. pag.* 167.

HEDDIUS, *Bedæ* coætaneus, exaravit vitam S. Wilfridi.

HEDEMANNUS (Ericus) emisit Dispp. semestres, An. 1596.

HEDERICUS (Joh.) edidit 4. libros poëmatum, Gorlicii, An. 1578.

HEDIO (Casp.) An. 1552. obiit. Theologiam Argentinæ docuit. *Abbatis Urspergensis* chronicon correxit, & ab A. 1230. usq; ad An. 1538. paralipomena addidit. Vid. *Tbuanus, l.* 11.

HEDOUVILLIUS, composuit ephemerides eruditorum.

HEDRÆUS (Bened. Christ.) Suecus, edidit 3. libros Geometriæ practicæ: rhabdologiam: librum de usu circini proportionalis, &c. Vid. *Job. Scheferus in Upsal. pag.* 404.

HEDYLOGUS, Ἡδυλόγος, Hedyles Samiæ poëtriæ filius, epigrammata struxit. Citatur *Atbenæo 6, 16.*

HEDYLUS, Ἡδύλος, citatur ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Καλλιμάχου ab *Autore Etymologici magni* in ἀλυτάρχης. Vid. *Strabo l.* 14. *pag.* 683. Confer *Antbol. l. 2. c. 22. l. 6. c.* 8.

HEEMS (Nicol.) Bruxellensis, JCtus. An. 1531,

An. 1532. obiit. Confecit compendium institutionum Juris.

ab HEER (Henr.) medicus Tungrensis, edidit Spadacrenen, i. e. tract. de aquis Spadanis, A. 1622. Vid. *Linden, pag. 235.*

HEERBRANDUS (Jacobus) celebris Theologus, An. 1521. natus est; obiit Anno 1600. Stilo pugnavit cum *Petro à Soto, Gregorio de Valentia & aliis.* Extat quoque ejus compendium Theologiæ, quod rogatu *Joh. Zygomalæ* & *Jeremiæ*, Patriarchæ Constantinop. *à Martino Crusio* Græcè conversum est.

HEEREBORD (Adrian.) scripsit meletemata philosophica, Anno 1659. Item, pneumaticam.

HEERFORT (Mart.) condidit repertorium juris canonici, An. 1654.

HEERMANNUS (Joh.) Silesius, vixit, A. 1604. Edidit 9. libros epigrammatum, Jenæ, Anno 1624. Vid. *T. 3. Delit. Germ. pag. 522.*

HEERWARTUS (H. Phil.) emisit scrutinium philologicum, An. 1659.

HEESERUS (Joh.) locos comm. de marito & uxore, A. 1665. imprimi fecit.

HEGELUND (Pet.) Danus, comœdiam Susannæ exhibuit.

HEGEMON, Ἡγήμων, poëta, teste *Stephano* in Ἀλεξάνδρεια, Leuctricum bellum, inter Thebanos & Lacedæmonios gestum, carmine decantavit. Δαρδανικὰ ejusdem *Ællanus l. 8. hist. anim. c. 11.* allegat.

HEGEMON, Thasius, cognomine Φακῆ, scripsit Parodias, Gigantomachiam & comœdiam Philinnam. In comœdia viles personas repræsentabat, teste *Aristotele, lib. de poëtica.* Confer *Suidam.*

HEGENDORPHINUS (Chr.) JCtus, An. 1537. vixit. Francofurti ad Oderam jus docuit. In quasdam orationes Ciceronis commentatus est. Edidit etiam historiam passionis Christi: item, notas in utramq; Petri. Sex homilias Chrysostomi de providentia divina: item, Nonnum in Joh. latinè interpretatus est. Prodiit ejusdem dialectica legalis.

HEGENITIUS (Gothfr.) A. 1628. descripsit iter suum Frisio-Hollandicum.

HEGENITIUS (Pet.) JCtus, de possessione, An. 1611. commentatus est.

HEGENMULLERUS (Rud.) JCt. de vita aulica, A. 1619. nonnulla meditatus est.

HEGESAGORAS, Ἡγησαγόρας, ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς à *Scholiaste Apollonii l. 1.* allegatur.

HEGESANDER, Ἡγήσανδρος, Delphicus, scripsit ὑπομνήματα vel commentarios. Eorum meminere *Suidas* in ἀλκυόνες & *Mich. Apostolius*, *Cent. 2. prov. 51.*

HEGESANDER, Salaminius, à *Tzetze in Lycophr. pag. 127.* adducitur.

HEGESIANAX, Trojanus, Grammaticus, scripsit περὶ τῆς Δημοκρίτου λέξεως: item, περὶ ποιητικῶν λέξεων, ceu testatur *Stephanus* in Τρωιάς. *Athenæus* Hegesianactem Τρωικὰ edidisse tradit *l. 9.* ubi tamen eum Alexandrinum facit. *Plutarchus in Parall. c. 23.* ejusdem Λιβυκὰ allegat.

HEGESIAS, Ἡγησίας, Magnesius, tempore Ptolemæi Lagi & Philadelphi floruit. Eum *Plutarchus* in *vita Alexandri* citat. *Agellius 9, 4.* Aristeæ, Ctesiæ & aliis scriptoribus conjungit, quorum libri miraculorum & fabularum pleni sunt. Si *Straboni l. 14.* fidem commodamus, primus Asiaticum dicendi genus introduxit. Vid. *Langbanius in Longin. pag. 21.* Diversus est ab eo HEGESIAS, Cyrenaicus Philosophus, qui Platonis tempore vixit & πεισιθάνατος dictus est. Vid. *Valerius Max. l. 8. c. 9.*

HEGESIAS, Maronites, de agricultura commentatus est, teste *Columella, 1, 1.* Apud *Varronem, 1, 1.* malè editur *Ægesias.*

HEGESIGONUS, Ἡγησίγονος, Judaicarum rerum scriptor, *Tzetze in Chiliadibus* memoratur.

HEGESIPPUS, Ἡγήσιππος, antiquus autor, Παλληνιακὰ construxit. Vid. *Stephanus* in Μηκυβέρνα & Παλλήνη. Meminit ejus *Dionysius Halicarnass. l. 1.* Ἀρχαιολογ. & *Parthenius* in *Eroticis*, qui etiam ejus Μιλησιακὰ laudat *c. 6. & 16.*

HEGESIPPUS, Atheniensis, Demosthenis æqualis & socius fuit in legatione. Huic *Ulpianus* orationem de Haloneso, quæ vocatur Philippica *Demosthenis* septima, tribuit.

HEGESIPPUS, Tarentinus, cognomine Κρώβυλος, docuit comœdias Ἀδελφοὺς & Φιλεταίρους. *Athenæus* autor est, ipsum

ipſum ὀψαρτυτικὰ ſive de re culinaria quoque ſcripſiſſe. Confer *Suidam*.

HEGESIPPUS, Chriſtianus, Juſtini martyris & Athenagoræ æqualis fuit & quinque libros rerum eccleſiaſticarum edidit, qui tamen magno cum damno perierunt. Mentio ejus apud *Euſebium* & *Hieronymum* occurrit. Vulgaris Hegeſippus, quem *S. Ambroſius* latinè exaraſſe creditur, ὑποβολιμαῖος eſt, cùm potius res Judaicas tractet quam eccleſiaſticas. *Voſſius* tamen autorem iſtum ſexcentis amplius annis Ambroſio juniorem eſſe ſtatuit. Plura de Hegeſippo apud *Cl. Whear in Relect. hiſt. pag. 194.* invenies. Confer *Rivetum Tom. 2. oper. pag. 1088.* & *Olearium in Abaco, pag. 200.*

HEGGUS (Rob.) Dunelmenſis, reliquit lectiones in aliquot S. Script. loca.

HEGIAS, Ἡγίας, Trœzenius, *Pauſaniæ l. 7.* memoratur.

HEGIUS (Adrianus) Flander, compoſuit carmina & epiſtolas, circa A. 1570.

HEGIUS (Alexand.) Weſtphalus, Anno 1501. claruit. Erat diſcipulus *Rudolphi Agricolæ*. Daventriæ per 30. annos ſcholam rexit magna cum laude, Græcaſque literas in Belgio propagavit. Scripſit libellum de utilitate linguæ Græcæ: elegiam de aurea mediocritate: item, epigrammata & epiſtolas. Meminit hujus Hegii *Eraſmus in prov. Quid cani & balneo?* Mihi (inquit) admodum puero contigit uti præceptore hujus diſcipulo, Alex. Hegio Weſtphalo, qui ludum aliquando celebrem opidi Daventrienſis moderabatur, in quo nos olim admodum pueri utriuſque linguæ prima didicimus elementa: vir, ut paucis dicam, præceptoris ſui ſimillimus: tam inculpatæ vitæ, quàm doctrinæ non trivialis: in quo unum illud vel Momus ipſe calumniari fortaſſe potuiſſet, quod famæ plus æquo negligens nullam poſteritatis haberet rationem. Proinde, ſi qua ſcripſit, ita ſcripſit, ut rem ludicram, haud ſeriam egiſſe videatur. Quanquam vel ſic ſcripta ſunt ejuſmodi, ut eruditorum calculis immortalitatem promereantur. Vid. *Sweertius in A B. pag. 116.*

HEGLER (Barth.) concinnavit directorium practicum, An. 1646.

HEIDANUS (Abrah.) ſcripſit de Socinianiſmo, Anno 1659.

HEIDDEGGERUS (Joh. Henr.) Tigurinus, Theologus, natus eſt Anno 1633. Initio linguam hebræam Heidelbergæ profeſſus eſt: mox philoſophiam. Hinc Steinfurtum delatus, ibi Theologiam docuit. Bello ingruente facta dimiſſione, in patriam rediit ethicesque Chriſtianæ profeſſionem obtinuit. In hac ſtatione huc uſque perſeverat. Scripta ejus, quæ quidem prodierunt, hæc ſunt: Libertas Chriſtiana à lege cibaria Vet. Teſtam. de paſchate emortuali Chriſti: de Aug. Confeſſ. cum fide reformatorum conſenſu: de fide decretorum concilii Tridentini: hiſtoria Patriarcharum, Tom. 2. de peregrinationibus religioſis: anatome concilii Tridentini hiſtorico-Theologica; diſſertationum ſelectarum τριακάς, &c. Impræſentiarum deſudat in adornandis ethicæ Chriſtianæ quinque libris. Vid. *Hofm. in lex. Univ. part. 1. p 741.*

HEIDENIUS (Pet.) concluſiones publ. judiciorum, A. 1656. imprimi curavit.

HEIDENREICH (Eſaias) Leobergenſis, Anno 1589. obiit. Edidit commentar. in Amos.

HEIDENREICH (Tobias) A. 1637. Lipſienſe chronicon: item, flores & axiomata Juris utriuſque publicavit.

HEIDENSTEINIUS (Reinhold.) ſecretarius Regius, hiſtoriam belli, à Stephane, Poloniæ rege, geſti cum Moſcho, 12. libris complexus eſt.

HEIDERICUS (Barth.) Helvetius, Anno 1608. vixit. In Ruth & 12. minores Prophetas commentatus eſt.

HEIDERICUS (Joh.) ſcripſit de operibus ſex dierum creationis. An. 1574.

HEIDERUS (Dan.) JCtus, tractavit de imperialium urbium advocatiis.

HEIDERUS (Wolfg.) Guelfiſius, natus eſt A. 1558: obiit An. 1626. Jenæ philoſophiam docuit. Decani perſonam duodecies ſuſtinuit. Reliquit inter alia ethicam: politicam: librum de ira: hypotypoſin boni & mali ſcholaſtici: orationes: carmina. Vid. *Hadr. Beier in Rect. Jenenſ. p. 1001. Heming. Witte in Phil p 198.*

HEIDFELDIUS (Joh.) Waltorfenſis, Sphingem elucubravit, An. 1605. item, ideam optimi Principis.

HEIDMANNUS (Chriſtoph.) Helmſtadii eloquentiam profeſſus eſt. Struxit compendium hiſtoricum, quod poſt ejus obitum *G. Th. Meierus*, An 1660. edi curavit; item, Europam & Palæſtinam.

Helmstadio tandem Soram migravit. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 31.*

HEIGIUS (Petr.) JCtus, natus est A. 1558: obiit A. 1599. Quæstiones juris civilis & Saxonici contexuit.

HEILANDUS (Sam.) quæstiones ethicas adornavit, An. 1585.

HEILBRUNNERUS (Jacobus) Ebertingensis Würtembergicus, celebris Theologus, natus est A. 1548: obiit A. 1619. Initio in Austria concionatoris munere functus est: inde Bipontino Principi operam suam addixit. Mox ab Heidelbergensi Electore expetitus est, qui eum Ambergensis ecclesiæ inspectorem fecit. Hinc ad Neoburgicum Principem sese contulit, in cujus aula per 30. annos fidelissime versatus est. An. 1601. colloquio Ratisbonensi interfuit, seq; strenuũ Lutheranæ doctrinæ propugnatorem exhibuit. Neoburgo dimissus, in Wurtembergiam sese recepit, ibique á benignissimo Principe Bebenhusinus abbas constitutus est. Tandem inter concionandum, cum de statu animarũ post mortem perorare vellet, apoplexia tactus obiit. Mortuum laudavit *Theod. Thummius.* Scripsit multa latinè & Germanicè. *Germanicè* exaravit Papatum acatholicum: flagellationem Jesuiticam: synopsin Theologiæ Calvinianæ: *Latinè* AntiTannerum: dæmoniomaniam Pistorianam: carnificinam Esauiticam: SwenckfeldioCalvinismum, &c. Vid. *Henning. Witte in Theol. pag. 123.*

HEILBRUNNERUS (Phil.) frater Jacobi, natus est A. 1546: obiit An. 1616. Lauingæ Theologiam professus est. Reliquit librum de innocentia Lutheri: item, synopsin variorum hujus temporis errorum circa doctrinam de sacramento eucharistiæ & de peccato.

HEIMBACHIUS (Bernh.) Tolbiacenus, A. 1650. claruit. Struxit Drama, cui titulus: Servatius Tungrensis. Vid. *Valer. Andr. pag. 282.*

HEIMBURGER (Dan.) tractavit de syllogismo modali.

HEIMBURGIUS (G.) Palatinus, A. 1430. claruit. Norimbergæ 30. annis syndici munere functus est. *Æneas Silvius* scientia juris & facundia inter omnes Germanos suo seculo facilè principem appellat. Cùm Sigismundus, dux Austriæ, à pontifice aliquando dissideret, Heimburgius Romam missus est, ut causæ ejus patrocinium susciperet. Verùm pontifex ejus vehementia commotus & Ducem & nuncium excommunicavit. Heimburgius appellationem opposuit: librum quoque contra primatum papæ conscripsit, in quo papam & ejus synagogam Babylonem & meretricem Babyloniam appellavit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 182.*

HEINIUS (Joh.) exercitationes Theologicas, A. 1666. habuit.

HEINLEIN (Henr.) medullam Theologiæ practicæ, Bambergæ, A. 1675. publicavit.

HEINRICHMANNUS (Jac.) JCt. tres Tomos responsorum, A. 1566. emisit.

HEINSIUS (Dan.) Gandavensis, celebris Philologus, natus est An. 1581. Studiorum suorum rectore *Josepho Scaligero* usus est. Anno ætatis 18. publicè primum latinos, deinde Græcos auctores interpretatus est: tandè politices & historiarũ professiones suscepit: queis Secretarii Acad. & Bibliothecarii nobile munus accessit. A Gustavo Adolfo, Sueciæ rege, in Consiliariorum numerum adscitus & à Serenissima Venetorum rep. equestri D. Marci dignitate ornatus est. Morti proximus omnium penè rerum oblitus fuit; unde *Const. Hugenius (lib. 11. Epigr. pag. 395.)* tale *epigramma* in ejus morbum & mortem modulatus est:

> *Sciverat Heinsiades, quantum nescire fatentur,*
> *Quos nescire nihil credere fama jubet.*
> *Ultima lento subrepens inscitia morbo*
> *Reddidit infantem, nec sine laude senem:*
> *Successit melior fugiente scientia; postquã*
> *Omnia desciuit, scire mori didicit.*

Obiit Anno 1655. Mortuo parentavit *Ant. Thysius. Casaubonus* alicubi eum virum admirandæ doctrinæ & ingenii maximi appellat. Struxit Aristarchum sacrum in Nonnum; item, exercitationes in Novũ Testamentum. Vid. *Joh. Pet. Lotichius, part. 3. B. P. pag. 203. Swertius, pag. 203. Gbilinus, vol. 2. pag. 64. Imperialis in Museo pag. 204. &c.*

HEINSIUS (Nic.) Danielis filius, natus est A. 1620. Composuit notas eruditissimas in Ovidium & Claudianum. Extant quoq; ejus carmina. Promisit etiam notas in fragmentum *Petronii* Traguriense.

HEISSIUS (Sebast.) A. 1614. obiit. Scripsit contra Heilbrunnerum, de 20. articulis

Auguft. Conf. item, dialogos de Euchariftia. Vid. *Alegambe, pag 420.*
HEISTER (Joh. Henr.) edidit fuffraganeum Colonienfem, Colon. A. 1641.
HEKELIUS (J. Frid.) hoc tempore claret. Tractatum de coronis poëtarum: & alium de ofculis elaboravit. Promittit etiam vitas Theologorum.
HELANUS, in Diofpoliticbia à *Boccatio in Geneal. Deor. l. 9. c. 1.* allegatur.
HELD (Joh.) Aurbaco Palatinus, Theologus Norimbergenfis, hoc tempore claret. Phyfices & ethic. principia adornavit.
HELDINGIUS (Mich.) Eslingenfis, carmina compof. Vid. *T. 3. Del. Germ. pag. 530.*
HELDORF (G. Frid.) JCtus, de jure expectativæ, An. 1666. commentari cœpit.
HELENUS, Ἕλενος, condidit χειροσκοπικὸν οἰώνισμα, i. e. divinationes ex manuum infpectione, tefte *Suida.*
HELEPYRIUS (Virg.) fynopfin doctrinæ Theol. de interpretatione humanæ legis, Frib. An. 1625. publicavit.
HELGAUDUS, Floriacenfis monachus, vixit tempore Henrici III. Literis mãdavit vitam Roberti, Galliarum Regis: itē, vitam Abbonis. *Alii vocant Helgaldum.*
HELIAS, Propheta. Vide, ELIAS.
HELIAS (Bernh.) hiftoriam comitum Fuxenfium, An. 1540. edi curavit.
HELIAS (Petrus) Grammaticam verfibus expreffit. Ea, tractatui *Prifciani* refpondens, unà cum comm. Joh. Sommerfeld, Argent. An. 1499. in 4. craffo volumine impreffa eft. Initium ita habet: Sicut ab effe rei foliti rem promere dicunt Philofophi, &c.
HELICONIUS, Ἑλικώνιος, Byzantinus Sophifta, annalium compendium ab Adamo ufque ad Theodofium M. decem libris conftruxit, quemadmodum *Suidas* tradit. Allegatur interdum à *Petro, Chronici Alexandrini autore.*
HELINANDUS, Ciftercienf. monachus, Anno 1223. obiit. Scripfit ampliffimum chronicon, in 48. libros diftinctum: item, librum de reparatione lapfi: denique tractatum de celebri illo dicto: Nofce teipfum. Vid. *Carolus Vifch in Ciſt. Bibl. pag. 140.*
HELIODORUS, Ἡλιόδωρος, Emefenus, elegans fcriptor, in adolefcentia opufculum quoddam de amoribus Theagenis & Charicleæ compofuit, quod Αἰθιοπικὰ vocavit. *Socrates, hiſt. Eccl. 5, 21.* Triccæ epifcopum factum effe memorat. *Nicephorus l. 12. c. 34.* tradit, cùm Synodus ftatuiffet, ut vel libellus ille combureretur, vel autori epifcopatus abrogaretur, maluiffe Heliodorum epifcopatu cedere, quàm librum fupprimere. *Photius Patriarcha, Cod. LXXII.* fcriptum illud ob ftili elegantiam valdè commendat & nil nifi caftos amores exprimere aff.
HELIODORUS, Lariffæus, optica compofuit, quæ *Frid. Lindenbrogius, A.* 1610. publicavit.
HELIODORUS, medicus & poëta, *Galeno l. 2. de antidot.* memoratur, qui ex ejus ἀναλυτικοῖς vel refolutoriis plufculos verfus, memoratu dignos, adducit. *Stobæus, ferm. 98.* Heliodorum poëtam in fpectaculis Italicis: *Stephanus* verò in Φυλάκῃ, ἐν τῷ Περὶ Ἰταλίας allegat. Citatur etiam Heliodorus poëta à *Tzetze in Lycophr. pag. 42.*
HELIODORUS, Periegetes, i. e. orbis defcriptor, quindecim libros de arce Athenarum compofuit, tefte *Athenæo, l. 6. & Harpocratione*, in Νίκη. Confer *Meurfium in Cecropia, cap. 1.* Videtur idem Heliodorus effe, qui περὶ τ̃ ἐν Ἀθήναις τριπόδων fcripferat. Vid. *Harpocration* in ὀνήτωρ.
HELIODORUS, Stoicus, à quibufdam refertur inter veteres *Arati* interpretes.
HELIUS (Arn.) Middelburgenfis, carmina modulatus eft. Vid. *T. 2. Delit. Belg. pag. 1132.*
HELIUS (Joh. Beatus) edidit bibliothecam commentariorum in orationes Ciceronis, Bafil. An. 1594.
HELLADIUS, Ἑλλάδιος, Alexandrinus, Grammaticus, *Suida* teftante, fub Theodofio Juniore claruit. Struxit lexicon ordine alphabetico, de quo *Photius, Cod. CXLV.*
HELLADIUS, Befantinous, Χρηστομαθείας compofuit. Vid. *Jonſ. de S. H. Ph. 1, 2. p. 13.*
HELLADIUS, S. Bafilii Magni fucceffor, à *Joh. Damaſceno* in orat. 1. de *Imaginibus* allegatur.
HELLANICUS, Ἑλλάνικος, Lesbius, hiftoricus, citatur ab *Antigono Caryſtio, c. 139.* item, à *Tzetze in Lycophr. pag. 169.*

HELLANICUS, Milesius, Γῆς περίοδον, i. e. terræ ambitum, teste *Suida*, in literas redegit.

HELLANICUS, Mitylenæus, historicus & poëta, Herodoti æqualis erat. Composuit κτίσεις ἐθνῶν καὶ πόλεων. Hellanicum ἐν Αἰολικοῖς *Scholiastes Pindari*, pag. 130. ἐν Ἀργολικοῖς *Scholiastes Hom.* in *Iliad. pag. 61.* ἐν Ἀρκαδικοῖς, *Scholiastes Apollonii, pag.* 122. ἐν Βοιωτικοῖς *idem, pag.* 45. ἐν Κεραικοῖς *Scholiastes Aristoph. p.* 321. ἐν Κυπριακοῖς *Stephanus in* Καρπασία: ἐν Σκυθικοῖς *idem in* ἀμύδονες & ἀμόργιον: ἐν Τρωϊκοῖς *Dionysius Halicarn. l. 1. Antiq. Parthenius, c. 34.* ἐν τῷ περὶ Χίου κτίσεως *Tzetzes in Lycophr. pag. 45.* allegant. Invenio etiam Δευκαλιωνίαν citari à *Clemente Alex. l. 6. Stromat.* item à *Stephano in* Ἀγάθεια. Φορωνίς ejus à *Scholiaste Apollonii pag. 216.* memoratur: Ἀτλαντιὰς verò ab *Harpocratione* in ὁμηρίδαι: item à *Schol. Hom. in Iliad. pag. 319.* Opusculum περὶ ἱερειῶν Ἥρας *Stephanus* in Φέλικον, χαιρώνεια & νεαία laudat. *Porphyrius* eidem Νόμιμα βαρβαρικὰ tribuit. *Lucianus in Macrobiis* Hellanicum Mitylenæum ad 85. annos pervenisse tradit. Vid. *Thomasius de plagio, §. 454.*

HELLBORN (Christ.) scripsit de miraculis.

HELLERUS (Joach.) contra adversarios astrologiæ An. 1548. calamum stringere cœpit.

HELLESPONTIUS, Ἑλλησπόντιος, Galata, vir egregius, tantò sapientiæ amore tenebatur, ut propemodum inhabitatas orbis plagas accesserit exquirendi studio, si quem forte doctiorem se reperire posset, teste *Eunapio in Chrysanthio, pag. 156.*

HELLINGUS (Maurit.) Borussus, natus est Anno 1522: obiit Anno 1595. Norimbergæ ecclesiastico munere functus est. Reliquit tabulas chronologicas: item, periochas in Josuam.

HELLOPÆUS (Valent.) de re sacramentaria commentatus est, A. 1585.

HELMBOLDUS (Lud.) Mülhusinus, versibus famam sibi conciliavit. Vid. *Tomus 3. Delit. Germ. pag. 545.*

HELMESIUS (Henr.) tractavit de purgatorio & defunctorum suffragiis, A. 1557. item, de verbo DEI, Anno 1560.

HELMICHIUS (Wernerus) Ultrajectinus, analysin in Psalmos, An. 1621. edi curavit. Vid. *Voëtii Biblioth. pag. 572.*

HELMOLDUS, Presbyter in Buzöen, tempore Friderici Barbarossæ Imp. claruit. Struxit chronicon Slavorum, ortus à Carolo M. ac Saxonum vicinorumque conversione: progressus usque ad Annum 1168. Vid. *Zeillerus part. 1. hist. scr. pag. 65. Olearius in Abaco, pag. 200.*

HELMONTANUS (Andr.) Brabantus, in invectivas Cic. & Sallustii commentatus est.

HELMONTIUS (J. Bapt.) Bruxellensis, Paracelsi sectator, natus est An. 1577: obiit Anno 1644. Vocabat seipsum *Philosophum per ignem.* Scripsit de magnetica vulnerum curatione: de lithiasi: de febribus: de peste, &c. Opera ejus omnia prodiere, Anno 1667. *Joh. Caramuel Lobkowiz* ita de eo scribit: Helmontius (novi hominem) fuit pius, doctus ac celeber: Galeni & Aristotelis juratus hostis: sub quo ægri non laborabant diu. Nam 2. aut 3. ad summum die carebant vita aut morbo. Vocabatur præcipuè ad illos, qui ab aliis medicis deserebantur, à quibus non paucos restituit, vel frendentibus illis, à quibus fuerant condemnati. Prodierunt jam tandem ejus opera, & in ipsis continua contra Peripateticos & Galenistas satira, multis onusta foliis, fructu tenui, &c. *Hæc ille.* Filium reliquit *Franciscum Mercurium ab Helmont*, qui se *Philosophum per unum, in quo omnia,* appellare solet. Vid. *Henn. Witte in Med. pag. 125. Linden, pag. 318.*

HELOSIUS (Jonathan) exaravit epistolas ad *Salmasium* de hæresibus, Anno 1651.

HELPERICUS, Monachus Sangallensis, scr. de musica & computo ecclesiastico. Vid. *Tritbemius.*

HELTAI (Casp.) chronicon Hungariæ, Claudiopoli A. 1575. evulgavit.

HELTELIUS (Hugo) Frisius, mathematicus, Anno 1553. floruit. De horologiis quæpiam conscripsit. Idem catenam Græcorum Patrum in Esaiam latinè transtulit. Vid. *Swertius, pag. 353.*

HEL-

HELVADERUS (Nicol.) astrologus regius, Anno 1630. claruit. Silvam chronologicam circuli Balthici: Onomasticum etymologicum: Calendariographiam sacram, &c. luci publicæ exhibuit. Vid. *Bartholinus in Danis*, *pag. 104*.

HELVETIUS (Joh. Frider.) edidit diribitorium medicum, An. 1670: item, vitulum aureum, quem totus mundus adorat, Amster. An. 1667.

HELVICUS (Christoph.) Sprendlingensis, natus est Anno 1581: obiit Anno 1617. Marpurgi Græcam & hebraicam linguam: tandem etiam Theologiam professus est. Cum esset 13. annorum, Dionysii Catonis disticha moralia Græco carmine exprimere cœpit. Decimo quinto anno comœdiam de Tobia Græco versu conscripsit. Anno 17. Græcam orationem de missione Spiritus S. habuit. Græcis Hebraica junxit. Scripta ejus multa sunt & varia. Inter alia librū de dialectis Græcorum & ratione carmina Græca conscribendi: alium de paraphrasi Bibliorum Chaldaica: theatrum historicum: refutationem elenchorum Judaicorum: Grammaticam universalem: vindicias locorum S. Scripturæ publicavit. Tractatum Helvici de Chaldaica Bibliorum paraphrasi summopere commendat *Andr. Rivetus in Isagoge ad S. Script. cap. 9.* quem vide. Mortuo parentavit *D. Joh. Winckelmannus.* Confer *Spizelium in Templo Honoris*, *pag. 46.* & *Henningum Witte in Theol. pag. 97.*

HELVIDIUS Priscus, Stoicus philosophus, tempore Neronis & Vespasiani vixit. Erat Thraseæ Pæti gener, cujus in loquendo libertatem imitari solebat. A Vespasiano interfici jussus est. Vid. *Tacitus, Suetonius* & *Arrhianus l. 1. dissert. Epict.* Confer *Glandorpium in O. R. pag. 395. Jonsium in S. H. Ph. pag. 231.*

HELVIGIUS (Andr.) Pomeranus, Anno 1624. chronologiam edidit, in qua vulgaris æra defenditur.

HELWICH (G.) condidit chronicon Moguntiacum, A. 1630: item, antiquitates Laurisheimenses, An. 1631.

HELWICHIUS (Joh.) medicinam Hippocraticam in tabulas redegit, Anno 1631.

HELWICUS, Thuringus, rationarium Austriæ & Styriæ, An. 1273. composuit. Extat Viennæ.

HEMELARIUS (Joh.) Hagiensis Batavus, Impp. Romanorum à C. Julio Cæsare ad Heraclium usque aurea Numismata, à *Jac. Bieo* in æs incisa, brevi & historico comment. illustravit, Anno 1615.

HEMELMAN (Georg.) Malacitanus Hisp. Anno 1637. ætat. 63. obiit. In *Epitaphio* audit heros omni literatura & probitate magnus, dicendi gravitate Demosthenes, poësi Maro, philosophia Aristoteles, Theologiā Augustinus. In primam partem Theologiæ Thomæ quatuor Tomis commentatus est. Vid. *Alegambe*, *pag. 155.*

HEMERÆUS (Claud.) Quintinopolitanus, librum de Academia Parisiensi, An. 1637. edi curavit.

HEMERTIUS (Ant.) Anno 1547. floruit. Texuit libros de servanda patientia. Extat ejusdem monastica philosophia.

HEMITHEON, Ἡμίθεων, Sybarita poëta, tempore Augusti Imp. vixit. Scripsit versus Sybariticos & impudicos. *Philoni* memoratur *in vita Mosis* & *Luciano in libro πρὸς ἀπαίδευτον.*

ab HEMMINGA (Sixtus) natus est Anno 1533: obiit Anno 1586. Edidit librum astrologiæ ratione & experientia refutatæ: in quo ille non astronomiam impugnat, quæ inter mathematicas disciplinas quartum locum occupat & siderum ortus ac occasus docet, sed astrologiam vanitatis arguit, quæ ex siderum constitutione hominibus inevitabiles inclinationes ingenerari docet. Vid. *Sweertius*, *pag. 679.*

HEMMINGIUS (Nicol.) natus est Anno 1513: obiit Anno 1600. In Hafniensi Academia Theologi officio functus est. *Quidam* eum Calvinismi suspectum faciunt. Ejus syntagma Theologicum ipsi Genevates, Anno 1581. recudi curaverunt. Reliquit quæstiones catecheticas: methodum de lege naturæ: postillam evangeliorum: comment. in epistolas Pauli, Petri, Judæ, Joh. Jacobi, &c. viam vitæ: tract. de gratia universali: tract. in evangelium Joh. comm. in Psalmos: historiam Christi: tract. de magicis artibus: librum de conjugio, &c. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 74. Bartholinus in Danis*, *pag. 105.*

HEMPELIUS (Mich.) Friburgensis, Anno 1534. natus est. Edidit Psalterium.

HEMSTERHUIS (Sibold.) messem auream triennalem, Anno 1654. in lucem publicam prodire jussit.

HENA (Sextilius.) Vide, SEXTILIUS.

HENÆUS (G.) An. 1616. floruit. Scripto Jobum exposuit.

de HENAO (Gabr.) empyrologiam duabus partibus complexus est, fol. Anno 1652. Extat ejusdem tractatus de sacrificio missæ duobus voluminibus, fol. Salmanticæ, A. 1658. impressus.

HENCKELIUS (Balthas.) scripsit de bello Regis Sueciæ & fide Bogislai, Anno 1631. Prodiit ejusdem synopsis juris feudalis, An. 1615.

HENELIUS (Christ.) JCtus, statuam Mercurialem ad Themidis adyta, An. 1671. exaravit.

HENELIUS (Nicol.) comment. de Vett. JCtis adornavit: item, Silesiographiam & Breslographiam. Extat etiam ejus otium Uratislaviense, in quo multæ & variæ utiles observationes continentur.

HENERUS (Renatus) Lindoënsis, medicus & poëta, apologiam pro Vesalio elaboravit. Tractavit etiam de peste. Ejus Bucolica, Paris. A. 1551. prodierunt.

HENIOCHUS, Ἡνίοχος, poëta mediæ comœdiæ, docuit comœdias. Earum nomina erant Γοργόνες, Δὶς ἐξαπατώμενος, Ἐπίκληρος, Θωρύκιον, Πολύευκτος, Πολυπράγμων, Τροχίλος, Φιλέταιρος, quemadmodû ex *Suida* & *Athenæo* colligere licet.

HENISCHIUS (Aspas.) collegit tres centurias jocoseriorum naturæ & artis, An. 1666.

HENISCHIUS (Georg.) medicus Augustanus, An. 1580. claruit. *Aretæum* Cappadocem commentario illustravit. *Job. Tzetzæ* scholia in Hesiodum latinè interpretatus est, An. 1574.

HENNENBERGERUS (Casp.) edidit descriptionem Borussiæ, A. 1595.

HENNICHIUS (Joh.) historiam ecclesiasticam concinnavit & in 3. partes digessit, An. 1674. Idem de veritate religionis scribere aggressus est.

HENNIGES (Henr.) composuit observationes in *H. Grotium* de J. B. & Pacis, An. 1672. Prodiit ejus etiam Tr. de summa Imperatoris Rom. potestate circa sacra, An. 1676.

HENNIGES (Hier.) theatrum Genealogicum, opus immensi laboris, A. 1598. typis exprimi curavit.

HENNINGIUS Henningii, Husano Holsatus, Arabicarum literarum atque rerum callentissimus esse prædicatur. Mahumedanum precantem An. 1666. luci publicæ exposuit.

HENNINGUS (Sal.) Anno 1590. floruit & chronicon Livono-Curlandicum elaboravit.

HENRICUS, Huntingtoniensis, Anno 1158. claruit. Historiam rerum Anglicanarum decem libris persecutus est. *Casp. Barthius in Claud. pag. 488.* nuncupat Anglorum scriptorum ferè cordatissimum.

HENRICUS, Mediolanensis, poëta, duos libros de controversia hominis & fortunæ composuit. Eum edidit *Cyprianus à Popma*, Colon. Anno 1584. *Barthius* versificatorem temporum barbarorum non indoctum appellat.

HENRICUS, Ostiensis, JCtus, in Decretales, Alexandro IV. pontifice hortante, commentatus est. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 204.*

HENRICUS, Samariensis, poëta, quando & ubi vixerit, nondum constat. Neander in ethic. adeò pauperem fuisse ait, ut coactus fuerit lacero pelliceo suos inscribere versiculos. *Reinesius in epist. ad Daum. pag. 207.* Samariensis bona carmina penes se esse & ἦθος seculi emendatioris redolere & post *Galfridum*, *Vindocinens.* & *Galterum* ferre secundas affirmat.

HENRICUS septimus, Rex Angliæ, scripsit de VII. ecclesiæ Sacramentis, Anno 1523.

HENRICUS (Bernh.) Januensis, edidit Summam opinionum magis communium, Ven. An. 1599.

HENRICUS (Crispinus) censuram Theol. contra *P. Suavis* historiam Conc. Trid. Dilling. An. 1654. emisit.

HENRICUS (Dan.) de termino vitæ, An. 1651. scribere aggressus est.

HENRICUS (Gosw.) edidit coronam anni in evangelia, Colon. An. 1648.

HENRICUS (Mart.) Sangallensis, medicus, de diabete An. 1567. commentatus est.

HENRICUS (Thomas) emisit anatomiam Aug. Confess. Frib. An. 1631: item, catenam Biblicam, An. 1642.

HEN-

HENRIET, struxit harmoniam evangelicam.

HENRIQUEZ (Chrysost.) scr. Menologium Cisterciense duobus voluminibus, An. 1630. item, apologiam pro S. *Guilielmo Cisterciensi*, An. 1626. Vid. *Carolus Visch, in Bibl. Cist. pag. 65.*

HENRIQUEZ (Henricus) Portuensis, obiit An. 1608. Reliquit summam Theologiæ moralis, An. 1613. Vid. *Alegambe, pag. 174.*

HENRYSON (Edw.) de testimentis ordinandis, Paris. A. 1556. commentatus esse dicitur.

HENSBERGIUS (Vinc.) concinnavit viridarium Marianum, A. 1615.

HENSCHENIUS (Gothofr.) Venradensis Gelder, natus est An. 1601. Scr. de episcopatu Trajectensi, An. 1653: item, de tribus Dagobertis, Anno 1655. Vid. *Alegambe, pag. 162.*

HENTENIUS (Joh.) Nechliniensis, Anno 1566. obiit. Euthymii Zigabeni comm. in 4. Evangelia latinè interpretatus est. Adde Aretam in Apocalypsin, & Oecumenium in Acta & epistolas. Fertur etiam recensuisse jussu Caroli V. Imp. Biblia Lovaniensia. Vid. *Sweertius, pag. 447.*

HENTISBERY (Guilh.) tractavit de veritate & falsitate propositionis, Venetiis, An. 1494.

HENTSCHERUS (Christoph.) JCtus, scr. de privilegiis, An. 1602.

HENTZNERUS (Paul.) An. 1612. emisit itinerarium Germaniæ, Galliæ, Italiæ & Angliæ.

HEPBURNUS (Jac. Bonavent.) Scotus, composuit virgam auream, 72. encomiis B. Virginis ornatam, Romæ, Anno 1616. in 4.

HEPHÆSTION, Ἡφαιστίων, Alexandrinus, Grammaticus, scripsit de perturbationibus, quæ occurrunt in poëmatibus: item, solutiones Comicarum & Tragicarum dubitationum, ceu *Suidas* refert. *Tzetzes in Chil. 8. Hephæstionem* Ptolemæum cognominat, & ad Tertyllam scripsisse memorat.

HEPIDANNUS, condidit Annales rerum in Alemannia gestarum.

HERACLEON, Ἡρακλέων ὁ Γλαύκωνος, Ægyptius, Grammaticus, teste *Suida*, Romæ docuit. Reliquerat comment. in Homerum: item, in Lyricos. In Iliadem citatur à *Scholiaste Apollonii, pag. 142.* & *Etymol. M. autore* in ῥαδανίζειν. Confer *Stephanum* in ἀρίθυια.

HERACLEOTES, Ἡρακλεώτης, ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας, à *Scholiaste Aristophanis ad Aves pag. 583.* allegatur. *Joh. Jonsius l. 1. c. 2. de Scr. hist. Phil. pag. 13.* putat, deesse nomen aliquod unius ex iis, qui Heracleotæ erant & de Heraclia scripserant, quales erant *Nymphis, Promathides & Herodorus.*

HERACLIANUS, Ἡρακλειανὸς, Chalcedonis episcopus, exaravit 20. libros adversus Manichæos ad Achillium quendam, qui id postulaverat. *Photius Cod. LXXXV.* in eo Atticismum commendat.

HERACLIDES, Ἡρακλείδης, Alexandrinus, ἔγραψεν ἰδιώματα Περσικὰ, teste *Laërtio.*

HERACLIDES, Bargylietes, stilo contra *Epicurum* pugnavit. Vid. *Laërtius l. 5.*

HERACLIDES, Cretensis, libro de civitatibus Græciæ inclaruit. Meminit ejus *Apollonius Dyscolus* in *hist. Mirab. c. 19.* Vid. *Meursius in Creta, pag. 241.*

HERACLIDES, Clazomenius, *Hesychio* in κλαζομένιος commemoratur.

HERACLIDES, Cumanus, Persica quinq; libris absolvit, memorante *Diogene Laërtio*, qui addit, fuisse adhuc alium *Heraclidem*, patria *Cumanum*, qui artes rhetoricas conscripserit. Confer *Autorem Etymologici* in Δανάκη, & *Casaubonum in Athen. pag. 270.*

HERACLIDES, Lycius, inter sophistas locum occupat. Vid. *Philostratus in vitis Sophist. pag. 566.*

HERACLIDES, Magnesius, composuit Μιθριδατικὰ, inquit *Laërtius l. 5.*

HERACLIDES, Mopseates, Grammaticus, allegatur ab *Athenæo 6, 5.* & *Stephano* in Μόψος.

HERACLIDES, Oxyrynchites (*Diogeni Laërtio* Καλλατιανὸς audit) Lembus cognomine, tempore Ptolemæi Philometoris floruit. Causam cognominis *Diogenes Laërt.* dat, quòd λόγον λεμβευτικὸν conscripserit. Hoc nomine *Pompejus Festus* eum ornat in voce *Roma*. Successiones etiam sex libris explicuit. *Athenæus l. 3.* ex ingenti opere historiarum librū 37. alle-

gat. Vid. *Jonsius* in *Script. Hist. Phil. pag. 170.*

HERACLIDES, Ponticus, Philosophus, inter Aristotelis discipulos refertur. Ejus vitam *Diogenes Laërtius* consignavit, qui etiam testatur, ipsum in omni disciplinarum genere aliqua reliquisse eaque καλλιστά τε καὶ ἄριστα, i. e. pulcerrima & optima. Condidit historica : librum περὶ ὀνομάτων : alium, περὶ ἄπνου, &c. Ex omnibus ejus scriptis nihil hodiè extat, nisi allegoriæ Homericæ & libri de republ. Vid. *Jonsius de Scr. hist. Ph. 1, 17.* & *Thomasius de plagio, §. 456.* Confer *Suidam.*

HERACLIDES, Ponticus, poëta, tempore Claudii & Neronis Impp. claruit. Reliquit libros versu Sapphico, quos λέσχας sive nugas appellavit. Ejus liber περὶ νήσων *Stephano* in ἀλίαρ@. allegatur. Confer *Suidam.*

HERACLIDES, Sinopensis, poëta, in *Anthol. l. 3. c. 22.* inter Græcos epigrammatarios collocatur.

HERACLIDES, Soranus, ab *Etymologici M. autore in* λιμῷ allegatur.

HERACLIDES, Tarentinus, medicus empiricus, ἐν συνδυασίαις citatur. Vid. *Dioscorides* & *Casaub. in Athen. pag. 270.* Heraclidis Herophilei *Strabo l. 14. pag. 645.* meminit.

HERACLITUS, Ἡράκλειτ@., Ephesius, celebris philosophus, Olympiade LXIX. claruit. Struxit librum de natura, in quo consulto obscurus fuit : unde Σκοτεινὸς dictus est. Cum hoc opusculum *Socrates* legisset, dixisse fertur : quæ intelligo, præclara sunt : nec minus, ut opinor, ea quæ non intelligo. *Aristoteles l. 3. rhet. c. 5.* Magna difficultas est (inquit) Heracliti scripta notis atque interpunctionibus distinguere : quia dubium est, cuinam parti verba hæreant, posteriorine an priori, quod ex operis ejus initio intelligi potest, ubi ita inquit: rationis ejus quæ verè est semper ignari sunt homines : incertum est enim, utri parti adverbium, semper, sit applicandum. Vitam ejus *Laërtius* composuit. Vid. *Barthius in Celestina, pag. 301.* item, *Suidas.*

HERACLITUS, Lesbius, scripsit historiam Macedonicam.

HERACLITUS, Sicyonius, librum de lapidibus confecit, teste *Plutarcho, lib. de fluminibus.*

HERAISCUS, Ἡραΐσκ@., fertur ex utero matris prodiisse, digitum silentii indicem labiis admotum habens. Quamobrem sectione illi opus fuit. Vid. *Suidas* in ἡραΐσκ@.

HERALDUS (Desiderius) Anno 1649. obiit. Composuit notas in Arnobium: observationes ad jus Atticum & Romanum: item, Tr. de rerum judicatarum autoritate. Vid. *Placcius, pag. 217.*

HERBAIUS (Thom.) JCtus, emisit librum rerum quotidianarum, A. 1614.

HERBENUS (Matth.) Brabantus, Anno 1495. floruit. Miracula S. Servatii carmine expressit, teste *Sweertio.*

HERBERGERUS (Valer.) edidit conciones, & Magnalia DEI de JESU, Scripturæ nucleo, tomis quinque.

HERBERGERUS (Zach.) Valer. filius, reliquit Calendarium Christianum.

ab HERBERSTEIN (Sigism.) Baro, natus est Anno 1486. Anno ætatis 16. primam in philosophiâ lauream consecutus est: quem honorem semper maximi fecit adeò, ut frequenter etiam eo gloriatus fuerit. Aliquoties splendidissimas legationes obiit ad Danum, Polonum, Moscum, Turcam & alios. Concinnavit commentarios rerum Moscoviticarum.

HERBERTUS (Edoardus) Hibernus, scr. de religione gentilium, An. 1663 : item, de veritate, Anno 1656. Vid. *Kempius in Biblioth. Angl. Theolog. pag. 294.*

HERBERTUS (Guil.) Brito, Anno 1333. obiit. In Deuteronomium & Apocalypsin commentatus est. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 153.*

HERBESTUS (Bened.) Novomiastensis, Roxolanus, Anno 1580. floruit. Vitam Ciceronis An. 1568. construxit : item, rationarium horarum canonicarum. Vid. *Alegambe, pag. 58. Hanckius part. 2. de Scr. rerum Rom. pag. 166.*

HERBETIUS (Joh.) Stannensis Lotharingus, reliquit 5. libros de oratoria, A. 1574. Vid. *Alegambe, pag. 553.*

HERBINIUS (Joh.) edidit examen terræ motus & quietis, An. 1655 : item, libellum de cryptis Kiovienfibus, Anno 1675.

de HERBON (Nic.) Gallus, Anno 1529. vixit. Composuit paradoxa Theologica :

gica: item, Monotessaron passionis Jesu Christi. Vid. *Waddingus, pag. 264.*

de HERBON (Joh.) Hisp. Anno 1450. floruit. Confecit opus metricum de inferno seu de intolerabili amoris pœna. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 212.*

HERBORTUS (Felix) Joh. filius, antiquitatis admodum studiosus fuit. Veterem rerum Polonicarum scriptorem, *Cadlubcum*, notis & sententiis illustravit. Commentarios *Orechovii* de rebus Sigismundi I. & Augusti F. luce donavit: similiter vitam P. Kmitæ & annales Joh. Dlugosfi. Scripsit & artem Dobromiliam seu juventutis Polonicæ institutionem, quam ab arce sua Dobromilia sic appellare voluit. Videatur *Starovolscius pag. 43.*

HERBORTUS (Joh.) de Fulstin, Castellanus Sanocensis, chronica Poloniæ, An. 1671: item, statuta regni Poloniæ in ordinem alphabeticum digesta, An. 1597. fol. publicavit.

HERCINIANUS (Fab.) Cancellariam Anhaltinam, Anno 1624. in 4. edi curavit.

HERCULANUS (Balth.) Bononiens. Anno 1442. claruit. In 1. Digesti partem commentatus est.

HERCULANUS (Franc.) JCtus, scrips. de attentatis; item, de probanda negativa An. 1592.

HERCULANUS (Hieron.) JCtus Bononiensis, A. 1572. floruit, Collegit consilia & responsiones.

HERCULANUS (Joh.) medicus, scr. in Avicennam de febribus. Vid. *Reinesius ad Daumium, pag. 192.*

HERCULANUS (Jul. Ant.) A. 1577. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 140.*

HERDESIANUS (Christoph.) JCtus, Reipubl. Norimbergensis consiliarius, natus est, Anno 1523: obiit, Anno 1585. Vitam ejus descripsit *Marquardus Freherus. Bucholcerus* vocat virum magnæ & excellentis eruditionis: *Quenstadius* vero *pag. 239.* insignem Calvinistam. Struxit consilium in controversia Honoldina, an in fratrum liberis, facta substitutione, subintelligatur tacita conditio, si sine liberis, &c. Ei quoq; Cōsensus orthodoxus S. Scripturæ & vet. ecclesiæ de sensu verborum Cœnæ Domini tribuitur. *Placcius in Pseudonymis, pag. 277.* eundem sub nomine *Ambros. Wolfii* librum de ubiquitate & præsentia corporis Christi in S. Cœna: item, victoriam de triumphata communicatione idiomatum realiter scriptitasse memorat. Confer *Eundem, in Anonymis, pag. 14.*

HERDESIANUS (Cyriacus) Anhaltinus, fuit Professor historiarum Francofurti ad Viadrum. Composuit lessum in obitum Rudolfi II. tract. de nobilitate: librum de perjurio: cynosuram Juris canonici: iconem animorum, &c.

de HEREDIA (Fernandez) de Sacramentis commentatus est.

de HEREDIA (Paulus Mich.) in medicina varia opuscula composuit, An. 1665.

HERELIUS (Joh.) emisit cometographiam, An. 1668.

HEREMPERTUS, chronologus, ab *Ant. Caracciolo* editus est, An. 1626.

HERENDALIUS (Henr.) Brabantus, medicus, scr. de recto medicinæ usu, Anno 1564.

HERENDALIUS (Petrus) Brabantus, condidit catenam in Psalmos: item, chronicon, &c. teste *Swertio.*

HERENNIUS, Ἑρέννιος, philosophus, exegesin in metaphysica adornavit, quæ fertur extare Augustæ.

HERENNIUS Senecio, libros scripsit de vita Helvidii Prisci, idq; rogatu Fanniæ, Helvidii uxoris. Ob id Fannia in exilium missa & Herennius occisus est. Testis, *Plinius l. 7. epist. ad Priscum.* Adde *Xiphilinum in Domitiano.* Alius est à nostro HERENNIUS Severus, vir doctissimus, apud *Plinium, l. 4. Epist.*

HERENNIUS Rufinus, Apulejum accusavit de magia. Videatur ipse *Apulejus in Apologia.*

HERESBACHIUS (Conr.) Clivensis, JCtus, natus est, 1496: obiit An. 1576. Scripsit historiam anabaptisticam ad Erasmum: item, libellum de educandis & erudiendis Principum liberis. Extat etiam ejus comm. in Psalmos.

de HERESDORF (Frid.) compos. nucleum observationum & decisionum universi juris, An. 1665.

de HERICE (Val.) Pampilonensis, Anno 1626. obiit. Reliquit 4. tractatus in 1. partem Thomæ Aquinatis. Vid. *Alegambe, pag. 440.*

HERI-

HERICUS, Benedictinus monachus, An. 880. juxta *Tritbemium* vixit. Expressit versibus vitam S. Germani. *Casp. Barthius* vocat bonum pro tempore poëtam & bonorum eruditum imitatorem, *ad Claudian. pag. 1131.*

HERIGONIUS (Pet.) cursum mathematicum absolvit sex Tomis, An. 1634.

HERILACUS (Pamph.) de aquarum natura & facultate, Colon. A. 1591. commentatus est.

HERINCX (Guil.) summam Theologiæ scholasticæ & moralis 4. voluminibus complexus est, Antv. A. 1661.

HERINGIUS (Ant.) JCtus, scripsit de fidejussoribus, A. 1606.

HERINGIUS (Honorius) tractavit de podagra & arthritide, An. 1639. Vid. *Linden, pag. 285.*

HERINGIUS (Joh.) JCtus, librum de molendinis construxit. Extat ejusdem tr. de Tobia seniore & juniore, impressus An. 1642. Scripsisse eum etiam de citatione in vallem Josaphat, ex *Casp. Barthii* verbis colligere licet ad *2. Theb. Statii, pag. 474.* quæ ita habent: Provocationem hanc ad incognitam justitiam, mutarunt Christiani in appellationem vel citationem coram DEO vero judice in vallem Josaphat. Quam rem non invenusto nuper libello illustravit amicus olim noster *Joh. Heringius*, more hodiè talia scribentium, variorum recentium scriptorum emblematis constipandis delectatus; qui si nos scriptionis suæ certiores fecisset, ut olim talia ante editionem communicare consueverat, multa comiter suppeditassemus, quibus vel altero tanto major is elegans jucundusque libellus exiisset.

HERIR (El.) scriptor Arabicæ linguæ celeberrimus, in tanta æstimatione apud Arabes habetur, in quanta apud nos Cicero: quapropter etiam scripta ejus in omnibus orientis academiis publicè leguntur & explicantur. Vid. *Fabricius in specimine linguæ Arabicæ, pag. 1.*

HERIVÆUS, Rhemensis episcopus, A. C. 900. vixit. Reliquit epistolam ad Witonem Rhothomagensem episcopum de injungenda pœnitentia, &c. Vid. *Clerius in Abaco, pag. 205.*

HERL (Corn.) Middeburgensis, examen tract. medici de moscho à D. Utralæo editi composuit, An. 1613.

HERLÆUS, contra Independentismum scripsisse memoratur.

HERLICIUS (David) Misnensis, celebris medicus & mathematicus, natus est A. 1557: obiit An. 1630. Initiò in Gryphiswaldensi academia philosophiam professus est per 13. annos. Inde Stargardiam vocatus, ibi per 8. annos medicinam exercuit. Stargardiâ Lubecam: Lubeca iterum Stargardiam concessit. *Symbolum* ejus erat: Medicè vivere est modicè bibere. Scripta ejus multa erant & varia, quorum tamen nonnulla tristi incendio An. 1635. perierunt. Extant autem adhuc sequentia: discursus de iride lunari: tract. de academiis totius mundi: opus mirabilium: exercitationes philosophiæ, de lacrimis, risu, saliva, pudore & sternutatione: tract. de extrahenda radice: liber de curationibus gravidarum, puerperarum, & infantium: carmina & orationes. Vitam ejus descripsit *Laur. Eichstadius.* Vid. *Henning. Witte in Medicis, pag. 73.*

HERLICIUS (Elias) musicomastigem An. 1606. publicari fecit.

HERLINUS (Christianus) Argentinensis, mathematicus non incelebris fuisse dicitur. De eo *Phil. Melanchthon* dicere solebat, se grandi illa, qua tum erat, ætate Herlini fore auditorem, si Argentinæ viveret. Ejus Herlini & *Jac. Bedrotti* curâ Athenæi editio Basileensis prodiit.

HERLINUS (Joh. Hulderic.) edidit Isagogen in utrumque Testamentum, Anno 1608.

HERLOMIUS (Jac.) carminibus celebris factus est. Vid. *Tomus 2. Delit. Belg. pag. 1138.*

HERMACHUS, Ἕρμαχος, Epicureus, *Porphyrio* memoratur *l. 1. de abstinent. pag. 6.* Videatur *Jonsius de Script. hist. Phil. 2, 1. pag. 119.*

HERMAGORAS, Ἑρμαγόρας, Amphipolitanus, philosophus, Persæi discipulus, dialogum contra Cynicos elaboravit, qui Μισοκύων inscribitur: item, contra Academicos.

HERMOGORAS, cognomine Καρίων, tempore Cæsaris Augusti Romæ docuit. Confecit sex libros de rhetoricis præceptis. De hoc *Seneca* accipiendus, *l. 2. controvers. 14.* Hermagoras raras sententias dicebat, sed argutas, & quæ auditorem

ditorem diligentem penitus afficerent, securum & negligentem transcurrerent. Confer *Suidam*.

HERMANNIDES (Rutg.) emisit Britanniam magnam: item, Orthotoniam sive tract. de accentibus Græcis, Anno 1664.

HERMANNOVILLANUS (Didac.) edidit Aristarchum, Colon. An. 1645.

HERMANNUS Contractus. Vide, CONTRACTUS.

HERMANNUS (Guilh.) Gaudanus, descripsit bellum Hollandis illatum á Carolo Geldriæ duce, An. 1504.

HERMANNUS (Hajo) Frisius, JCtus, vixit circa A. 1530. Exaravit epistolas aliquot ad Erasmum. *Erasmus in Ciceroniano pag. 179.* Hajo Hermannus (inquit) juvenis divinæ cujusdam indolis, cujus tamen nullum extat in literis specimen, præterquam in epistolis aliquot, quibus nihil purius, sanius aut suavius. Is fortassis palmam hanc tulerit, si naturæ felicissimæ paraccesserit industria.

HERMANNUS (Joh.) Rautena Silesius, celebris Theologus & Poëta, natus est, An. 1585: obiit, An. 1647. Reliquit novem libros epigrammatum: item, labores sacros super evangelia Dominicalia & festivalia, &c. Vitam ejus *Joh. Holfeldius* descripsit. Vid. *Henning. Witte, in Theol. pag. 654.*

HERMES Trismegistus, Ἑρμῆς τρισμέγιστος, Mosis æqualis fuisse memoratur. *Diodorus Siculus l. 1.* Osiridis ἱερογραμματεὺς sive notarium sacrorum fuisse tradit. Juxta *Eusebium* Ægyptiis *Thoyth* dictus erat. *Jamblichus de myster. Ægypt.* literas ab eo repertas & multa librorum millia conscripta esse memorat. *Eusebius de Prepar. Evang. 1, 7.* citat ejus librum de origine mundi. Illud quoque ex antiquis constat, eum doctrinam suam, ne inundatione Nili periret, columnis insculpsisse, quas suo tempore adhuc extitisse *Proclus comm. in Platonem* refert. *Artapanus* apud *Eusebium de prep. Evang. 9, 4.* scribit, Mosen inventorem literarum apud Ægyptios fuisse: ideoq; ab iis divino honore cultum & Mercurium appellatum esse. Scripta, quæ hodie Mercurii nomine circumferuntur, spuria sunt & ψευδεπίγραφα. Ea tamen crebrò allegantur apud *Stobæum in eclogis Ethicis & Physicis*. Circumfertur etiam ejus tabula Smaragdina, quam si nosse expetis, apud *Henr. Salmuth, part. secunda in Pancirolum, tit. 7. p. 142.* invenies. Plura de Hermete legi poterunt apud *Casaubonum in Exercit.* contra *Baronium, Becmannum in Exercit. Theol. pag. 223. & seq. Lambecium in Prodromo, pag. 134. Marsamum in Chronolog. pag. 140. Hornium, l. 2. hist. Philos. c. 6. pag. 90. Borrichium in Hermete, pag. 1. & seqq.* Confer *Suidam*.

HERMES, Christianus, librum *Pastoris* nomine edidit, qui aliquoties ab *Irenæo, Clemente Alexandrino, Origene, Athanasio, Eusebio* & aliis allegari solet. Quis vero ille fuerit, non conveniunt autores. Nonnulli Hermen, cujus *Paulus Rom. 16, 14.* meminit: alii fratrem Pii I. episcopi Romani esse existimant. Librum ejusmodi, Pastorem Hermæ inscriptum, *Joh. Schottus* Argentorati An. 1522. edidit; quem tamen genuinū esse sagaciores infitiantur. Vid. *Bellarminus de Script. eccles. p. 23. Phil. Labbe T. 1. diss. pag. 429. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1084.*

HERMES (Hermannus) scr. tract. de Jure publico, An. 1673.

HERMESIANAX, Ἑρμησιάναξ, Colophonius, poeta elegiacus, teste *Pausania*, de patria Colophone egregiū carmen condidit. Juxta *Athenæum* Leontium amicam habuit & ejus gratia tres elegiarum libros elaboravit. Allegatur á *Parthenio c. 9. & 22.* & *Antonino Liberali, cap. 39. Pausania* teste publicis Colophoniorum sumtibus statua ipsi erecta erat.

HERMESIANAX, Cyprius, rerum Phrygiarum historiam texuit. Meminit ejus *Plutarchus lib. de fluviis.* Vid. *Meursius in Cypro, pag. 165.*

HERMIAS, Ἑρμείας, scripsit de Apolline Grynæo, teste *Athenæo* 4, 9.

HERMIAS, Ἑρμίας, Atarnites, eunuchus, socer Aristotelis, de anima scripsit, eamque immortalem dixit. Videatur *Suidas*.

HERMIAS, philosophus Christianus, librum reliquit, cujus inscriptio est Διασυρμὸς τῶν ἔξω φιλοσόφων, i. e. irrisio gentilium philosophorum; quem Græcè & latinè *Raph. Seilerus* primus vulgare cœpit. *Bigneus* eum seculo IV. claruisse autumat. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 206.*

HERMIAS, Syriani discipulus & Procli condiscipulus, inter philosophos nomen habere meruit. In hoc viro (inquit *Suidas*) tanta erat mansuetudo & justitia, ut si quid emeret, præcipuè verò librum, si forte venditor illum minori precio venderet, quàm par esset, hunc non ità acciperet, sed justum precium ipsi daret, quamvis longè majus esset illo, quod venditor petiisset.

HERMICUS, Lusitanus, versibus innotuit. *Erasmus in Ciceroniano*, *pag. 186.* Hermicus (inquit) Lusitanus quidam in epigrammatibus felix, in oratione soluta promtus ac facilis, ad argutandum dexterrimæ dicacitatis.

HERMINUS, Ἕρμινος, peripateticus, in 10. prædicamenta Aristotelis commentatus est. Allegatur aliquoties à *Boethio in lib.* περὶ Ἑρμηνείας. Meminit etiam ejus *Porphyrius* & *Dexippus*. *Lucianus in Demonacte* ait fuisse συγκάμνειν, &, cum assiduè 10. Aristotelis categorias creparet, Demonactem arreptâ vocis κατηγορίας ambiguitate sic eum perstrinxisse; ἀληθῶς ἄξιος εἶ δέκα κατηγοριῶν, i. e. omnino decemplici accusatione dignus es.

HERMIPPUS, Ἕρμιππος, Berytius, tempore Hadriani Cæsaris claruit & *Philonis Byblii* discipulus fuit. Inter alia edidit somniorum historiam libris quinque. Meminit ejus operis *Tertullianus lib. de anima*, *c.46.* Confer *Stephanum in* βαβύλα: item, *Suidam.*

HERMIPPUS, Comicus, Olymp. LXXXVI. floruit. Juxta *Suidam* 40. fabulas docuit. Ex fabulis ejus erant Ἀθηνᾶς γοναί, Ἀρτοπώλιδες, Δημόται, Δίμετροι, Εὐρώπη, Θεοί, Θεσμοφόροι, Ἴαμβοι, Κέρκωπες, Κέρδωνες, Μοῖραι, Οἰδίπους, Στρατιῶται, Τετράμετροι, Τρίμετροι, Φορμοφόροι. In Periclem anapæsticos fecit & Aspasiam, quod cum Periclè lenocinium faceret, accusavit. Vid. *Meursius in lect. Attic. 5, 21.*

HERMIPPUS, Smyrnæus, tempore Ptolemæi Evergetæ vixit. Callimachi discipulus fuit: unde ab *Athenæo* Καλλιμάχειος dicitur. Condidit vitas virorum eruditione illustrium. Vid. *Etymologici M. autor in* Ἀκίμενα. *Josephus l. 1. contra Apionem* peripateticum vocat & laudat ceu diligentissimum omnis historiæ indagatorem. *Origenes l. 1. contra Celsum* ἐν τῷ πρώτῳ περὶ νομοθετῶν ipsum allegat. Confer *Porphyrium l. 4.* περὶ ἀποχῆς, *pag. 178.* Vid. *Jonsius in Scr. hist. Ph. 2, 9. Thomasius de plagio, §. 457.* Plura de Hermippis legere est apud *Spencerum in notis ad Origenem, pag. 13.*

HERMOCRATES, Ἑρμοκράτης, Phocensis, inter sophistas numeratur. Meminit ejus *Philostratus in vitis Sophist. pag. 565.* ubi agit de Antipatro.

HERMOCREON, Ἑρμοκρέων, inter Græcos poëtas locum habet. Vid. *Anthol. l. 1. c. 3.* & *20.*

HERMODORUS, Ἑρμόδωρος, leges variarum gentium literis consignavit. Teste *Athenæus*. Vid. *Strabo l. 14. pag. 642.* In *Anthol. lib. 4. cap. 12.* Hermodorus quidam inter poëtas Græcos apparet.

HERMODORUS, Platonicus, ἐν τῷ περὶ μαθημάτων citatur à *Diog. Laërt. pag. 2.* Vid. *Jonsius de Sc. H. Ph. 1, 10.*

HERMOGENES, Ἑρμογένης, Tarsensis (Vid. *Steph. in* Ταρσός) cognomine Ξυστήρ, sophista, sub Antonino Pio Imp inclarescere cœpit. Eum 16 annos natum Marcus Imperator docentem audivit. Ætate provectior artis suæ oblitus est. Unde *Antiochus* sophista dicebat: Hermogenes inter pueros senex, inter senes vero puer, teste *Philostrato in Sophistis*, *pag. 556.* Reliquit libros 2. de Ideis doctos & tanto rhetore dignos. Vid. *Tzetzes in Chiliad. pag. 114. 142. 206.* Adde *Scheferum ad Rhetoricam Anonymi*, *pag. 36.* item, *Suidam.*

HERMOGENES, medicus, sub Adriano Imp. claruit, teste *Xiphilino*. Juvenis in dementiam immedicabilem incidit. Passim à *Galeno* celebratur, ut *l. 1. de simpl. medic. c. 27.* & *alibi*. Confer *Reines. in epist. ad Hofm. pag. 642.*

HERMOGENIANUS, JCtus, compilator Codicis Hermogeniani dicti, ad tempora Constantiniana vel iis proxima pertinet. Vid. *Reinesius in epist. ad Hofm. pag. 640. Guido Panzirolus in JCt. 1, 65. Jacobus Gothofredus T. 1. in Cod. Theodos. pag. 183. Bertrandus in JCtis, pag. 185.*

HERMOLAUS, Ἑρμόλαος, Constantinopolitanus Grammaticus, tempore Justiniani Imper. floruit & *Stephani* Gram-

Grammatici ἐθνικὰ in compendium redegit & Justiniano Imp. nuncupavit. Ita *Suidas*.

HERMONAX, Ἑρμώναξ, ἐν ταῖς Κρητικαῖς λέξεσιν allegatur à *Scholiaste Nicandri*, *pag. 34*.

HERMONYMUS Charitonymus, Ἑρμώνυμος, composuit monodiam in obitum *G. Gemisti Plethonis*, teste *Reisero*. *Crusius* in *Germano Græcia*, *pag. 235*. Spartanum facit & Reuchlini præceptorem.

HERMOSILLA, JCtus, resolutiones Juris duobus voluminibus complexus est, fol.

HERMOTIMUS, Ἑρμότιμος, Clazomenius, *Tertulliano de anima c. 2.* memoratur.

HERMSDORFIUS (Jac.) scr. de *quæstione* ista: an meliora secula sint speranda? A. 1653.

HERNANDEZ (Franc.) celebris medicus, composuit novam plantarum, animalium & mineralium historiam, quam deinde *Nardus Anton. Recchus* in volumen digessit, *Joh. Terentius* verò, *Joh. Faber* & *Fabius Columna* notis & additionibus illustraverunt. In hoc opere 1200. plantæ describuntur. Prodiit ea historia Romæ, Anno 1651. Ajunt, in eam 60000. ducatos impensos fuisse.

HERO, Ἥρων, Alexandrinus, mathematicus, Olymp. CLXV. sub Ptolemæo Evergeta II. claruit. Edidit libros 2. αὐτοματικῆς πραγματείας, id est, de machinis se moventibus: item, πνευματικὰ & πολιορκητικὰ, sive de machinis bellicis. *Gregorius Naz. orat. 10. in laudem Cæsarii fratris* cum summis mathematicis annumerat. Vid. *G. Joh. Vossius in Tract. de Mathemat. 115. 290. Lipsius in Poliorcet. l. 1. Dialog. 6.*

HERO, alius à priori, sub Imperatoribus Græcis vixit & Geodæsiam composuit. Latinè editus est à *Francisco Barocio*, Patricio Veneto, An. 1572.

HERO, Atheniensis orator, struxit libellum de antiquis oratoribus: item, commentarios in Herodotum, Thucydidem & Xenophontem. Autor *Suidas*. Vid. *Jonsius de Scr. hist. Ph. pag. 335.*

HERO (Albert.) Frisius, Anno 1589. obiit. Scripsit quinque libros de providentia DEI: item, epigrammata diversa latinè, Græcè, Hebraicè.

HERODES, Ἡρώδης, Atticus, sophista, tempore Adriani Cæsaris innotuit. Phavorini philosophi discipulus fuit. Meminit ejus sæpè *Agellius*. Ejus inscriptionem in Regillam uxorem *Claud. Salmasius* edidit & commentario illustravit. *Rufus Perinthius* ipsum Ἑλλήνων γλῶτταν καὶ λόγων βασιλέα vocare solebat. Herodis oratio περὶ τῆς πολιτείας edita est Hanoviæ, Anno 1619. à *Joh. Grutero*. Vid. *Philostratus in vitis Sophist. pag. 547.* item, *Suidas*.

HERODES, ἰαμβοποιός, à *Zenobio in prov. pag. 155.* adducitur.

HERODIANUS, Ἡρωδιανός, historicus, tempore Maximini Imp. claruit. Reliquit historiarum libros octo. Incipit à morte Aurel. Antonini & desinit in morte Balbini & Maximi. Eum in lat. sermonem *Angelus Politianus* transtulit. Qua de re ita *Whear*: Haud scio, uter majorem laudem mereatur Herodianus ne, quem in lingua sua ubere vena fluere non negaverim, an Politianus, qui Herodiani scripta tanta felicitate interpretatus est, ut non transtulisse, sed ipse composuisse videri possit. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de Scr. R. R. pag. 128.* In Herodiani Marcum & Commodum *Paulus Voëtius* Anno 1645. commentatus est.

HERODIANUS, Technicus, scripsit de numeris prodiitque Venetiis, Anno 1495. Τεχνικὸς propriè is est, qui artem Grammaticam docet vel conscribit. Videatur *Berckelius in fragm. Stephani*, *pag. 32.* *Autor Etymologici Magni* multa ejus scripta allegat, ex. gr. τὸ καθόλου, *in* ἀμβρόσιος: Ὀνοματικὸν, *in* ὑπερκύδαντας: τὸ περὶ παθῶν, *in* αἰγίεσσιν: Ἐξήγησιν τῶν λέξεων Ἱπποκράτους, *in* ἄμπωτις: Πρόσοδον Ἰλιακὴν, *in* ἦθος: Μονόβιβλον, *in* κάρηνος: Μεγάλους μερισμοὺς, *in* ἄβακος: τὸ περὶ γάμου καὶ συμβιώσεως, *in* ἄρσην, &c.

HERODICUS, Ἡρόδικος, cognomine *Crateteus*, à præceptore Cratete sic dictus, tempore Ptolemæi Physconis claruit. Scripsit Κωμῳδούμενα sive de iis,

quæ ad comœdiam pertinent: item, de parasitis & συμμικτα ὑπομνήματα, teste *Athenæo*. Vid. *Casaubonus in Athen. pag. 408. Jonsius de Scr. H. Ph. 2, 13.*

HERODORUS, Ἡρόδωρος, Heracleota, edidit libros de Heraclea, patria sua, teste *Scholiaste Apollonii l. 2. Stephanus* in Κυνηλικὸν, ejusdem librum decimum de de gestis Herculis allegat. Si laudato *Scholiaste* standum, de Macronibus, Pontica gente, commentarium quoque reliquit.

HERODOTUS, Ἡρόδοτος, antiquissimus Græcorum historicorum, qui hodie extant, Olymp. LXXXIII. claruit. Patria Halicarnassensis erat: Thurius tamen dictus est, quod socium se deducendæ in Thurios coloniæ præbuisset. Unde est, quòd à *Juliano in epistol.* ὁ Θούριος λογοποιὸς dicatur. Vid. *Suidas*. Condidit 9. libros historiarum, quibus Musarum nomina imposuit, etsi *Lucianus* affirmet, libros illos non ab ipso authore, sed ab aliis hoc nomine insignitos esse. *Tullius l. 1. de legg.* eum historiæ parentem appellat. Insigni injuria optimum historicum afficiunt, qui patrem fabularum vocant. Quod ipsum convitium facundissimo dialogo refutavit *Henr. Stephanus* Nec fabula est, quod Herodotus scribit, formicas Indicas ovis magnitudinem æquare. Idem enim *Busbequius* testatur, seque inter dona regis Persarum Imperatori Turcico destinata formicam Indicam animal sævum & mordax vidisse affirmat. Hæc *Anonymus in Bibliogr. polit.* Vid. *Gerb. Joh. Vossius de nat. Rhet. p. 67. Jonsius de S. H. P. pag. 335. Thomasius de plagio, §. 458.*

HERODOTUS, Olophyxius, scripsit de Diis & Nymphis, teste *Stephano*: item, de pubertate Epicuri, quemadmodum *Laërtius l. 11.* testatur.

HERODOTUS, Ponticus, à *Tzetze in Lycophr. pag. 97. & 169.* adducitur. Plures Herodotos *Jonsius de Sc. hist. Ph. 2. 1. pag. 118.* enumerat.

HEROLD (Basil. Joh.) struxit historiam rerum contra Turcas, An. 1566. in Hungaria gestarum. Vid. *Simon Schardius vol. 2. Germ. Script. pag. 585.*

HEROLD (Joh.) Hochstattensis, condidit commentariolum de veteris Germaniæ locis, teste *Zeillero, part. 2. hist. pag. 73.* Scriptum ejus de Roman. in Rhetia stationibus extat *vol. 1. Germ. Scr. Simonis Schardii, pag. 307.* Vid. *Hanckius, part. 2. Scr. R. R. pag. 142.*

HEROLD (Joh. Barthol.) tractavit de polygamia simultanea & successiva, An. 1675.

HEROLD (Joh. Chr.) JCtus, de Jure repræsentationis & transpositionis, Anno 1669. commentatus est.

HEROMONTANUS, scr. de potestate principum Germaniæ, Anno 1669.

HEROPHANES, Ἡροφάνης, Trœzenius, res Trœzenias stilo exposuit, teste *Pausania*.

HEROPHILUS, Ἡρόφιλος, medicus, Olymp. LIII. clarus factus est. *Plinius, 11, 37.* medicinæ vatem nominat. *Galenus comm. in lib. Hippocratis de natura humana* agnoscit, artem anatomicam ab Herophilo plurimùm adjutam fuisse. Nec mirum, cùm à regibus etiam facinorosi è carcere ei mitterentur, quos vivos dissecaret, ut autor est *Celsus*. Unde asperè de eo *Tertullianus, lib. de anima, c. 10.* Herophilus ille medicus aut lanius, qui septingentos exsecuit, ut naturam scrutaretur, qui homines odiit, ut nosset. *Vesalius* præponere eum Galeno non dubitavit. At *Fallopius* ὑπερβολικώτερον: contradicere Herophilo in anatomicis est contradicere evangelio.

HEROTHEUS, Ἡρόθεος, ab *autore Etymologici M.* in voce βίον memoratur.

HERPINUS (Renatus) condidit apologiam ad illustrandam methodum *Bodini de Republica*, An. 1615.

HERRENSCHMID (Jacob.) emisit osculologiam Theologico-philologicam, An. 1630; item, amorem crucifixum.

de HERRERA (Alfonsus) Granatensis, An. 1617. claruit. Duos Tomos quæstionum evangelicarum pro concionibus adventus conscripsit. Vid. *Waddingus pag. 12.*

HERRERA (Ant.) Philippi III. historiographus, descriptionem Indiæ occidentalis adornavit, quam *Casp. Barlæus* posteà interpretatus est, Anno 1622. fol. Vid. *Chr.*

Chr. Funccius in orbe hodie imperante, T.1. pag. 415.

HERRERA (Ferd. Alf.) Hisp. An.1511. claruit. Composuit 8. dialogos ad *Franc. Ximenium*, in quibus Aristotelem reprehendere ausus est, ostendens, orationem non esse quantitatem.

HERRERA (Franc.) 1595. vixit. Manuale Theologicum edidit: item, comm. in 1. & 2. Sententiarum. Vid. *Wadding. pag. 120.*

de HERRERA (Pet.) scr. in Thomam de Trinitate, Papiæ, An. 1627.

HERRERA (Thomas) alphabetum Augustinianum exaravit, Madriti, Anno 1654.

HERSENTIUS (Car.) in Dionysium Areop. de mystica Theologia, Paris. An. 1626. commentatus est.

HERTELIUS (Jac.) collegit veterum Comicorum Græcorum fragmenta, Anno 1616.

HERSTENSTEIN (Leonh.) Lucernensis, Ingolstadii philosophiam professus est. Opus sex dierum, Anno 1636. copiosè exposuit. Vid. *Alegambe, pag. 300.*

HERTFELDERUS (Bernh.) Basilicam S. Ulrici, August. Anno 1627. fol. descripsit.

HERTOD (J. Ferd.) elaboravit crocologiam, An. 1670.

de HERTOGHE (Ægid.) medicus, exaravit epistolam ad *Matth. Cornarium* de gestatione fœtus mortui per tredecim annos.

de HERTOGHE (Polycarpus) Antverp. Anno 1620. floruit. Reliquit panegyricos: item, tragœdiam de vita & martyrio Cornelii, &c. Vid. *Sweertius, pag. 649.*

HERTZHOLMIUS (Ivarus) JCtus, tractavit de servitute personali & reali, Hafn. An. 1674.

HERTZIUS (Mich.) edidit notitiam scriptorum histor. Germaniæ, Anno 1674: item, libellum de victimis humanis.

HERTZOG (Bernh.) chronicon Alsatiæ construxit, An. 1592. fol.

HERTZOG (Simon) JCtus, emisit formulas.

HERVÆUS, Brito. Vide, NATALIS.

HERVÆUS, Dolensis, Benedictinus monachus, Anno 1130. floruit. In epistolas S. Pauli commentatus est. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 207.*

HERVAGIUS (Joh.) collegit concordantias majores, An. 1568. fol.

HERVARTUS (Joh. Frid.) edidit admiranda ethnicæ Theologiæ mysteria: ubi lapidem *magnetem* antiquissimis nationibus pro deo cultum; & artem, qua navigationes magneticæ per totum orbem instituerentur, à sacerdotibus sub involucris deorum dearumq; & aliarum fabularum cortice occultatam fuisse, evincere conatur, Ingolst. A. 1623. in 4.

HERVETUS (Gentianus) natus est Anno 1499: obiit Anno 1584. Jussu Marcelli Cervini multa ex Græcis patribus in latinum sermonem transtulisse dicitur. Vid. *Thuanus l. 80.*

HERWARTUS (Henr. Phil.) struxit comm. in Jobum, An. 1673. fol.

HERWARTUS (Joh. Georg.) Bavarus, condidit chronologiam: item, defensionem Ludovici IV. Vid. *Casaub. epist. 708.*

de HESE (Joh.) itinerarium Hierosol. concinnavit, A. 1489. teste *Sweertio.*

HESENTHALERUS (Magn.) athletam politicum, An. 1665. imprimi fecit.

HESHUSIUS (Tilemannus) Theologus, natus est Anno 1526: obiit An. 1588. Docuit primò Heidelbergæ: deinde Jenæ: tandem Helmstadii. Anno 1583. colloquio Quedlindburgensi interfuit, ubi διαῤῥήδην dogma generalis Ubiquitatis e S. Scriptura demonstrari posse negavit. Vid. *Rülius, T. 4. Concil. pag. 654. Micrælius, pag. 380.*

HESIODUS, Ἡσίοδος, Ascræus, celebris poëta, juxta *Varronem & alios* Homero æqualis fuit: *alii* centum vel 130. annis Homero juniorem faciunt. *Solinus c. 43.* in auspiciis primæ Olympiadis obiisse tradit. Reliquit Ἔργα καὶ ἡμέρας, scutum Herculis, Ἠοίας, &c. *Pausanias* Θεογονίαν Hesiodo abjudicat. *Strabo l. 7. pag. 302.* eundem ἐν γῆς περιόδῳ allegat. Cleomenes teste *Æliano in V. H. 13, 19.* dicere solebat: Homerum Lacedæmoniorum esse poëtam, Hesiodum Helotarum, quòd ille belligerandi, hic agricolandi viam & rationem præscriberet. Vid. *Suidas, Meursius in lect. Att. 2, 20. Langbainius ad Longinum pag. 49.*

Marsamus in Chronolog. pag. 433. Thomasius de plagio, §. 459.

HESIUS (Guilh.) poëta Lyricus, scripsit emblemata sacra de fide, spe & charitate, Anno 1636. Videatur *Alegambe, pag. 169.*

HESLINGUS (Q.) An. 1596. musicam Davidis edidit.

HESRONITA (Mich.) Maronita Chaldæus, emisit Calendarium juxta concilium Nicænum I. Gregorianumque, necnon antiquum Orientalium, Romæ, An. 1637.

HESSELBEINIUS (Joh.) confecit antidotum & elenchum de analogia sacramentorum: item, examen Theol. de distinctione partium Integralium & essentialium in S. Cœna. Vixit An. 1610.

HESSELIUS (Joh.) Lovaniensis Professor, Anno 1566. obiit. Scripsit comment. in Matthæum: Item, de Petri cathedræ firmitate: de invocatione Sanctorum: de reali præsentia corporis & sanguinis Domini in eucharistia: confutationem novæ fidei, &c. Concilio Tridentino interfuisse legitur. Vid. *Valerius Andreæ in Fast. Lovan. pag. 114. Ghilinus vol. 2. pag. 128. Saussay pag. 112. Placcius in Pseudon. pag. 254.*

HESSERUS (Greg.) edidit Monotessaron evangelicum de vita Christi, Monach. An. 1657.

HESSIANDER (Chr.) tractavit de communicatione & vivificatione carnis Christi, An. 1571.

HESSIUS (Nic.) Cistert. monachus, collegit historiam monasterii Hemmenrodensis, Colon. An. 1640.

HESSIO, Scholasticus scripsit de Henrico V. Imp. & Calixto pontifice.

HESTERBERGIUS (Joach.) de ecclesia Waldensium, An. 1666. commentari aggressus est.

HESSUS (Joh.) Anno 1547. obiit. Missam primus Uratislaviæ abrogavit. Ejus vitam *Henelius in Silesia togata* stilo expressit.

HESSUS (Val.) JCtus, scripsit de majestate imperii: item, de regalibus, Anno 1616.

HESYCHIUS, Ἡσύχιος, Constantinopolitanus, commentar. de æneo serpente, teste *Photio Cod. LI.* construxit.

HESYCHIUS, Grammaticus, lexicon Græcum composuit & Eulogio inscripsit. *Julius Scaliger de subtil. pag. 455.* futilem & plane Grammaticum autorem nominat. Alii honestius de eo sentiunt. *Vossius in Tract. de Philolog. cap. 5. §. 17.* ita scribit: Hesychii lexicon Græcæ linguæ thesaurum ducebat præceptor in Græcis meus *Bonavent. Vulcanius.* Idem *Heinsio* & *Salmasio* visum est. Vid. *Casaubonus epist. 198. & 265.* Hesychio (inquit *Caspar Barthius ad Claud. pag. 1102.*) qui testimonia veterum autorum exsecuit, piaculum inexpiabile fecit; plurima enim bonorum scriptorum loca paucis verbis illustrat doctissimus omnium Grammaticorum, quæ nisi coram glossis suis videas, vix sentias quam sint erudita. Hesychium *Schrevelius* edidit, A. 1668. in 4. Novam editionem *J. Caspar Swicerus* moliri dicitur.

HESYCHIUS, Milesius, Illustris ob illustrem dignitatem dictus, tempore Anastasii Imper. claruit. Struxit historiam universalem, quam Romanam & omnigenam appellavit. Orsus est à Belo & desiit in morte Anastasii reste *Photio Cod. LXIX.* Extat ejus quoq; compendium de vitis philosophorum, quod *Joh. Meursius* erudito commentariolo illustravit: item, origines Constantinopolitanæ. Vid. *Suidas.* Confer *Jonsium, de hist. Phil. 3, 19. Thomasium de plagio, §. 460. Hanckium in Scr. Byzant. pag. 142.*

HESYCHIUS, Presbyter Hierosolymitanus, circa Annum 600. vixit. Extat ad eum epistola *Gregorii Magni*, *l. 9. epist. 40.* Exaravit 7. libros explicationum in Leviticum ad Eutychianum diaconum. Alii 400. anno vixisse & Nazianzeni discipulum fuisse arbitrantur. Hesychius, presbyter Hierosolymitanus (inquit *Salmasius de Transsubst. pag. 75.*) cujus extat in Leviticum commentarius in lat. sermonem conversus, homo Græcus fuit & Græcè scripsit. Cujus libri extant scripti in bibliotheca Regia: sed malo facinore & insigni fraude ii, qui illis usi sunt, *Salonitanum* pro *Hierosolymitanum* in fine repositum iverunt, ut ex erasis literarum priorum ductibus manifestò apparet. Vid. *Vossius in Dispp. Theolog.*

disp. 24.§. 2. Phil. Labbe T.1. dissert. de S.E. pag.632 821.Olearius, pag. 207.

HESYCHIUS, monachus, S. Hilarioni coævus, An. 360. floruit. Is novam Græcam translationem totius Scripturæ composuit, quam suo tempore omnibus per Alexandriam & Ægyptum ecclesiis usitatam fuisse *S. Hieronymus* affirmat.

HETRUSCUS, Ἑτροῦσκος, Messenius, Græcus poëta, In *Anthol. 3, 22.* adducitur.

HETTINGERUS (Philipp.) conclusiones philosophicas, Ingolst. Anno 1647. edi curavit.

HETZIUS (Joh.) peregrinationem Hierosol. An. 1565. descripsit.

HEVELIUS (Joh.) Gedanensis, celebris mathem. An. 1665. claruit. Edidit Selenographiam: item, epistolam de cometis. Vid. *Hedovillius T. 2. Ephemerid. pag. 97.*

ab HEUMEN (Joh.) scripsit Josephum somniantem, An. 1663: item, Jobum patientem, An. 1668.

HEUMONT (Joh.) Lotharingus, A. 1617. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 249.*

HEUPOLDUS (Bernh.) edidit Plautum redivivum.

de HEURNE (Chr.) Gaudens. JCtus, tractavit de officio Heraldi: item, de duello & torneamentis. Collegit etiam varias inscriptiones & epitaphia teste *Sandero*. Vid. *Swertius, pag. 176.*

HEURNIUS (Joh.) medicus celeberrimus, natus est Anno 1543: obiit Anno 1601. die natali. Lugduni Batav. medicinam docuit. Elaboravit commentar. in aphorismos Hippocratis: item, responsum ad Curiam Hollandicâ, quo ostendit, nullum esse aquæ innatationem lamiarum indicium. Vid. *Swertius, pag. 439. Meursius in Ath. Batav. pag. 135. Thomasius de plagio, §. 461.*

HEURNIUS (Justus) Joh. medici filius, diu In India orientali ecclesiastæ officio functus est. Scripsit de ecclesiastica legatione ad Indos capessenda, Anno 1618.

HEURNIUS (Otto) Ultraject. medicus, natus est A. 1577. Condidit duos libros de barbarica philosophia. Vid. *Swertius, pag. 589.*

HEUSLERUS (Mart.) Hecubam Euripidis exposuit, An. 1555.

HEUTERUS (Pontus) Delphensis, natus est Anno 1535: obiit Anno 1602. Reliquit duos libros de Belgio veteri & novo: sex libros Burgundicorum: 15. libros rerum Belgicarum & Austriacarum. Hi omnes simul prodierunt Lovanii, A. 1649. fol. Vid. *Swertius, pag. 649. Zeillerus part. 2. pag. 74.*

HEYDANUS (Abr.) edidit tract. de Socinianismo, A. 1659.

ab HEYDEN (Herm.) synopsin discursuum medic. Londini, A. 1653. typis tradidit.

ab HEYDEN (Jodocus) Brabantus, Lysiæ orationes notis politicis illustravit, An. 1615. Vid. *Swertius.*

HEYDENUS (Joh.) descriptionem urbis Hierosolymitanæ, Anno 1563. adornavit.

HEYE (Frid.) de dentibus nonnulla edere aggressus est.

HEYLL (Chr.) in Galenum de artis medicæ constitutione commentatus est, A. 1534.

HEYSTIUS (Joh.) scripsit de Pilis eorumque natura, Anno 1646. Amstelr.

HEYWODUS, Anglus, de Angelis tractatum elaboravit.

HIBERNICUS (Mauric.) scr. dictionarium S. Scripturæ, quod prodiit, Venet. A. 1603.

HIBERNICUS (Thomas) aliàs *Palmeranus* dictus, Anno 1269. floruit. Collegit flores doctorum, teste *Wareo, pag. 60.* Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 326. Thomasius de plagio, §. 462.*

HICESIUS, Ἱκέσιος, medicus, librum de mysteriis condidit, quem *Clemens Alexandrinus in Protrept.* allegat. Scripsit etiam de vino, teste *Plinio 14, 19. Idem 27, 4.* non parvæ autoritatis medicum appellat.

HICKMANNUS (Henr.) Anglus, tractavit de hæresium origine, Anno 1659.

HIEBLINUS (Christ.) reliquit tract. de lapide Bezoar, An. 1589.

HIEGOSEWSKI (Stanisl.) Polonus, tantus poëta & philosophus fuisse fertur, ut Venet. A. 1584. publicè thetica affixerit de Theologia positiva, quam vocant, & Scholastica, de universa Aristotelis philosophia, naturali, morali & divina, de rebus denique mathematicis, &

ad objecta versibus responderit. Vid. *Goclenius in Lex.Philos.part.1.pag.352.*

HIERAX, Ἱέραξ, de Justitia philosophatus est, teste *Stobæo serm. 5. & 10. Damascius apud Photium* Ammonio æqualem facit.

HIEREMIAS (Petrus.) Vide, JEREMIAS.

HIEROCLES, Ἱεροκλῆς, libros φιλίστορας conscripsit. Vid. *Stephanus* in Βραχμᾶνες & περκωνία. Confer *Tzetzem in Chiliad.7.pag.134.* ex quo liquet, Hieroclem quamplurimas regiones peragrasse resque in itinere visas aut aliunde cognitas scripto tradidisse.

HIEROCLES, Alabandensis, Meneclis frater, *Cicerone* adhuc puero, floruit & oratoriam docuit. Tertium est (inquit *Cicero in oratore ad Brutum*) in quo fuerunt fratres illi Asiaticorum rhetorum principes, Hierocles & Menecles, minimè mea sententia contemnendi. Etsi enim à forma veritatis & ab Atticorum regula absunt: tamen hoc vitium compensant vel facultate vel copia. Vid. *Pearsonius in proleg. ad Hieroclem.*

HIEROCLES, Hyllarimensis, ex athleta philosophus factus est, teste *Stephano* in Ὕλλαριμα. *Pearsonius* loco cit. Stoicum philosophum esse arbitratur, quem *Taurus* apud *Agellium*, 9, 5. virum sanctum & gravem prædicat.

HIEROCLES quidam 2. libros περὶ τῆς ἵππων θεραπείας, i. e. de morbis equorum curandis composuit, eosque à Basso rogatus cùm confecisset, eidem posteà dedicavit. Fuit autem Hierocles ille non ἱππίατρος, sed jurisprudentiam coluit & causis agendis in foro operam dedit, ceu patet ex operis proœmio.

HIEROCLES, Grammaticus, Συνέκδημον vel notitiam Imperii Constantinopolitani evulgavit. Eam in corpore historiæ Byzantinæ *Lucas Holstenius* exhibet. Meminit hujus Hieroclis *Constantinus Porphyrogenneta l. 2. de Themat. p. 81. 84.*

HIEROCLES, philosophus Alexandrinus, imperante Diocletiano judicis officio functus est. Erat autem magnus Christianorum hostis, contra quos etiam 10. libros edidit, quos λόγους φιλαλήθεις indigitavit. Apollonium Tyaneum Christo Domino & Servatori nostro componere nō erubuit. Ex judice philosophus factus in aurea Pythagoræ carmina commentatus est. Scripsit etiam 7. libros de providentia, fato & lib. arbitrio. *Stobæus serm. 83.* ejusquoque Οἰκονομικὸν allegat: quem tamen *Joh. Pearsonius* partem majoris operis, τῶν φιλοσοφουμένων scilicet, esse existimat. *Damascius ap. Photium* in Gorgiam Platonis etiam commentatum esse memorat. Facetiæ, quæ Hierocli vulgò adscribuntur, Hieroclis alicujus junioris esse videntur. Videatur *Joh. Pearsonius in prolegomenis ad Hieroclem* Confer *Jonsium in scr. hist. Ph. 3, 18. Thomasium de plagio, §. 463.*

HIERON, Ἱέρων, Alexandrinus vel Ephesius, *Phlegonti de Mirabil. c. 2.* citatur. Vid. *Meursius in Phlegont. pag. 153.*

HIERON, Siculus, scripsit de re rustica, teste *Varrone & Columella 1, 1.*

de HIERONYMIS (Bapt.) consilium de societate elaboravit.

à S. HIERONYMO (Camill.) Anno 1670. claruit. Edidit carmina & institutiones poëticas.

HIERONYMUS, Ἱερώνυμος, Cardianus, tempore Ptolemæi III. vixit. Alexandri Magni & successorum ejus res gestas stilo expressit. Vid. *Suidas & Dionysius in præfat.*

HIERONYMUS, Guadalupensis, A. 1590. floruit. Confecit commentarium in 4. Evangelia: item, in Hoseam.

HIERONYMUS, Phœnix vel Ægyptius, Olymp. CXX. claruit. Teste *Josepho*, Phœniciæ Syriæque præfectus fuit & de rebus Phœniciis scripsit. *Josephus l. 1. Antiq. Jud.* eum in iis libris diluvii universalis meminisse affirmat. Confer *eundem l. 1. contra Apionem. Tertullianus* cum *Hiromo*, Tyri rege, malè eum confundere videtur.

HIERONYMUS, Rhodius, peripateticus, Aristotelis discipulus, tempore Ptolemæi Lagi floruit. Composuit ἱστορικὰ ὑπομνήματα: item, librum περὶ μέθης, i. e. de ebrietate. Videatur *Athenæus l. 10. & 13.* Confer *Jonsium de Scr. hist. Phil. 2, 3. Meursium in Rhodo, pag. 99.*

HIERONYMUS, Stridonensis, tempore Theodosii & Honorii Impp. claruit. Obiit Anno 422. Opera ejus novem Tomis continentur. Primus ex latinis patribus philosophiam & Theologiam cum

cum linguarum cognitione feliciſſimè conjunxit, tantumque profecit, ut reliquos poſt ſe multo intervallo relinqueret. Damaſus pontifex & S. Auguſtinus in difficilioribus rebus non ſemel ejus opera & conſilio uſi ſunt. Vid. *Sixtus Senenſis, l. 4. pag. 241. Rivetus T. 2. operum, pag. 913. 1131. Olearius in Abaco, pag. 208. Thomaſius de plagio, §. 464.*

HIERONYMUS de Praga, Theologus & JCtus, Anno 1400. Pragæ philoſophiam docuit. Obiit Venetiis, Anno 1440. Concilio Conſtantienſi interfuit. Sermonem reliquit de S. Romualdo. Vid. *Mart. Xav. Volckmann. in Elog. Prag. pag. 77.*

HIERONYMUS de S. Fide, Anno 1412. innotuit. Ex Judæo Chriſtianus & poſteà Benedicti XIII. pontificis medicus factus eſt. Condidit librum contra errores Judæorum & nugas Talmudicas: ex cujus recitatione ultra quinque Judæorum millia converſi eſſe feruntur. Videatur *Hornebeck. de Converſione Judæor. pag. 8. Olearius in Abaco, pag. 210.*

HIERONYMUS, Ateſtinus, Anno 1530. obiit Patavii. Carmen reliquit de geſtis Ateſtinorum.

HIERONYMUS (Jacobus) edidit feſtas conciones, Parif. An. 1538.

HIERONYMUS (Joh.) compoſuit lucubrationes in Bartolum, Venet. Anno 1571.

HIEROTHEUS, Ἱερόθεος, Græcus autor, de lapide philoſophico commentatus eſt. Vid. *Borrichius de Hermet. pag. 69.*

HIEROVIUS (Barth.) methodum chirurgicam elaboraſſe dicitur, A. 1595.

HIGGIN (Phil.) Anno 1487. reliquit poëmata ſacra, teſte *Wareo, pag. 77.*

HIGHMORUS (Nath.) edidit anatomicam diſquiſitionem corporis humani, A. 1651. fol. item, tractatum de hyſterica & hypochondriaca paſſione.

de HIGUERRA (Hier. Roman.) Toletanus, An. 1570. claruit. Notas in Dextri & Juliani Petri chronica adornavit: & de familiis Toletanis commentatus eſt. Vid. *Alegambe, pag. 187.*

HILARIO, Veronenſis, An. 1515. vixit. Struxit compendium rhetorices Hermogenianæ. *Voſſius de natura Rhetoric. pag. 23.* mavult vocare diſpendium.

HILARION, Genuenſis, Anno 1585. obiit. Scripſit animadverſiones in 4. evangelica: item, librum de amore erga DEUM.

HILARION (Quint. Julius) Anno Chriſti 440. vixit. Reliquit chronicon ſive libellum de mundi duratione, quem *Margarinus Bignæus* edidit. Chiliaſten fuiſſe ex fine ejus libri apparet. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 212.*

HILARIUS, Arelatenſis, An. 440. claruit. Hiſtoriam Geneſeos heroico carmine complexus eſt. Eam edidit *Weitzius* unà cum notis.

HILARIUS, Pictavienſis, A.C. 370. obiit, juxta *Senenſem. S. Hieronymus* eum Romani ſermonis tubam latinæque eloquentiæ Rhodanum appellat. *Eraſmus in Ciceroniano, pag. 151.* Hilarius (inquit) difficilis eſt & obſcurus in eloquendo: & Gallico, ut inquit ille, cothurno attollitur, verba quoque multa ſecum trahens, quæ non ſunt Tullianæ puritatis. Struxit 13. libros de ſacroſancta Trinitate: item, commentarios in Jobum & Pſalmos. Vid. *Rivetus l. 3. Crit. ſacr. c. 11. Olearius in Abaco, pag. 213. Thomaſius de plagio, § 466.*

HILARIUS, Diaconus, natione Sardus, A. 384. floruit. Fecit commentarium in S. Pauli epiſtolas, qui vulgò Ambroſio adſcribitur. Vid. *Ph. Labbe T. 1. diſſert. de S. E. pag. 454.*

HILARIUS (G.) Orthungenſis Danus, natus eſt An. 1616. Edidit computum eccleſiaſticum, Anno 1650: trigonometriam planam: epitomen artis epigrammaticæ, &c. Vid *Vindingius in R. H. pag. 412. Bartholinus in Danis, pag. 47.*

HILCEMERUS (Balth.) Pomeranus, analyſin Pſalmorum pœnitentialium, Anno 1616. edi curavit.

HILDANUS (Guilh. Fabricius) celebris medicus, Anno 1629. floruit. Edidit quinque centurias obſervationum & curationum chirurgicarum: tract. de gangræna & ſphacelo: lithotomiam veſicæ: librum de dyſenteria: epiſtolam de trichiaſi, &c. Vid. *Linden, pag. 223.*

HILDEBERTUS, de Lavarzino, Cænomenſis, An. 1132. obiit. De eo tale diſtichon circumfertur:

Inclytus & proſa, verſuq; per omnia primus,
Hildebertus olet prorſus ubiq; roſam.

Extant ejus epiſtolæ. Martyrium S. Agnetis 11. capitulis ab eo exaratum,

apud *Barthium in Adv. 31, 13.* occurrit. Dicitur etiam vitam Mariæ Ægyptiacæ carmine elegiaco expressisse. Vid. *Phil. Labbe T. 1. Dissert. de S.E. pag. 459. Olearius, pag. 215.*

HILDEBRANDUS (Andr.) diarium Pomeranicum emisit, Anno 1631. item, epistolas de cornu cervino, de gutta Gamandra, de hæmorragia, &c.

HILDEBRANDUS (Joach.) Theologus, Anno 1666. claruit. Helmstadii Theologiam professus est. Multa utilia & erudita opuscula elaboravit. Ad manus meas sequentia pervenerunt: diatribe de genuinis veræ antiquitatis notis secundum Vinc. Lerinensem: disputatio de attributis divinis: dissertatio de lacrimis Christi: disput. de hæresi in genere: discussio hæreseon Aërii: disputatio de ecclesia: exercitatio de conscientia: disp. de quatuor novissimis: disp. de extremo judicio: exercitatio de ritibus sacris: enchiridion de templis & diebus festis: libellus sacrarum antiquitatum de precibus: dissertatio de veterum concionibus: libellus de nataliciis veterum sacris & prophanis: lib. de nuptiis Vett. Christianorum: ars bene moriendi, &c.

HILDEBRANDUS (Wolfg.) scr. magiam naturalem, An. 1612.

HILDEFONSUS, Toletanus, An. C. 667. vivere desiit. Hic primus creditur instituisse Festum conceptionis B. Virginis Mariæ. Reliquit hymnos, epitaphia & epigrammata. Vid. *Ildefonsus de vir. illustr. sub finem, Vossius de poët. lat. pag. 67.* Confer *Ph. Labbe T. 2. de S.E. pag. 504.*

HILDENSCHÆMUS (Franc.) struxit catholicam mundi historiam, A. 1585. editam.

HILDENUS (Guilh.) scripsit in organum Aristotelis, A. 1585: item, resolutionem paradoxorum Ciceronis.

HILDERICUS, Casinensis monachus, epitaphium Pauli Diaconi versibus exornavit. Vid. *Marus in Casinens. pag. 17.*

HILDERICUS (Edo) à Varel, Iverensis, Anno 1599. obiit. Altdorfii Theologiam profiteri cœpit, ibiq; primus annuus Rector, An 1581. constitutus est. Gemini Rhodii isagogen in doctrinam sphæricam primus, ut ajunt, Græcè evulgavit, addita latina sua translatione. *Epitaphium* ejus tale erat: [illegible]. Si DEUS est pro me, quis meus hostis erit? Anno M D IC. XII. die Mai, in Christo piè & placidè obiit Reverendus & nobil. vir Edo Hildericus de Varel, Frisius Or. SS. Theologiæ ac linguarum Doctor & Professor, Altdorfii. Vid. *Vossius de Mathem. c. 33. §. 7. Adrianus Beier, in Jenens. Rect. pag. 980.*

HILDERICUS (Frid.) de Varel, JCtus, de acquirendo rerum dominio commentatus est.

HILDERSHAM (Arthurus) Theologus Anglus, haud pridem obiit. Concionibus in Psal. 51. & in historiam Samaritanæ Joh. 4. passim innotuit.

HILDESHEM (Franc.) medicus, scripsit de cerebri & capitis morbis internis, An. 1612.

HILDUINUS, abbas S. Dionysii, An. 842. obiit. Reliquit Areopagitica & vitam S. Dionysii. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 216.*

HILLARDUS (Andr.) speculum conscientiæ, An. 1626. emisit.

HILLEL, vixit centum annos ante Templi II. destructionem. Fertur vixisse annis CXX. Vid. *Buxt. in Abbrev. pag. 44. 52. Gans in Zemach, pag. 84.*

HILLERUS (Joh. Wolfg.) JCtus, edidit informationem de detractione & supplemento: item, de expensis studiorum, Anno 1625.

HILLESCHEMIUS (Ludov.) Andernacus, condidit antiquitates sacras & emblemata, An. 1577.

HILLIGERUS (Joh. Wilh.) emisit Grammaticam Samaritanam unà cum lexico Samaritico, Anno 1675.

HILLIGERUS (Olw.) JCtus, Donellum enucleatum 2. Tomis complexus est. Vid. *Hadr. Beier in Rect. Jen. pag. 588.*

HILLUS (Nic.) scripsit de philosophia Democritea, Epicurea & Theophrastica, A. 1619.

HILPERTUS (Joh.) Francus, librum de Agapis, An. 1666. composuit. Præadamitam quoq; calamo oppugnavit.

HILTENIUS (Joh.) circa An. 1485. floruit. Reliquit comment. in Apocalypsin & textum Danielis, quatenus concordat cum Apocalypsi. A monachis, quod abusus quosdam reprehendisset, multa gravissima passus est. Prædixit inter alia, venturum aliquem Anno 1516. qui monachos destructurus sit, quem

quem nec carcere coërcere nec etiam ei resistere possint.

HILTONUS (Joh.) Anglus, Anno 1376. obiit. *Wadding. pag. 212.* vocat virum vitæ religiosæ & multiplicis doctrinæ titulis clarum. Edidit determinationes contra Utredum Boltonum.

HILTROPIUS (Frid.) processum judiciarium duobus voluminibus complexus est, An. 1629.

HIMERIUS, Ἱμέριος, Bithynus, Sophista, tempore Juliani Imp. claruit. Scripsit declamationes. Gentilem fuisse & Christianos mordaciter allatrasse, *Photius Cod. CLXV.* affirmat. Sermo (inquit *Eunapius pag. 129.*) illi facilis & concinnus: compositio ab urbano strepitu plausuque non dissonat: nonnunquam sed rarius ad divinum Aristidem assurgit. Confer *Suidam.*

HIMILCO, Carthaginensis, *Plinio l. 9. c. 67.* memoratur.

HIMMELIUS (Joh.) Pomeranus, natus est Anno 1582: obiit Anno 1642. Jenæ Theologiam docuit. Edidit collegium antipapisticum: refutationem Becani: librum de invocatione, &c. Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 140.*

HINCKELMANN (Petr.) scr. de erroribus anabaptismi, An. 1613.

HINCMARUS, Rhemensis episcopus, Anno 882. obiit, teste *Flodoardo.* Epistolam paræneticam ad Carolum Crassum exaravit: vitam S. Remigii etiam stilo expressit. Opera ejus Lutetiæ prodierunt, A. 1615. Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. de S. E. pag. 461. Olearius, pag. 217.*

HINCZA (Mart.) regem dolorum, JESUM Christum, Cracov. Anno 1635. publicavit.

HIPPAGORAS, Ἱππαγόρας, teste *Athenæo* librum de rep. Carthaginensium confecit.

HIPPARCHUS, Comicus, docuit Ἀνασωζομένην, Θαΐδα, Παννυχίαν. *Suidas* addit Drama περὶ γάμων.

HIPPARCHUS, Ἵππαρχος, Nicænus, celebris mathematicus, Olymp. CLX. claruit. Composuit librum de constitutione stellarum inerrantium & statione immota, deque menstruo lunæ motu secundum latitudinem: item, tres libros in asterismos Arati, quos primus è Mediceâ bibliotheca *Petrus Victorius* edidit: pluribus verò locis emendavit & latinè reddidit *Dionys. Petavius. Plinius hist. nat. l. 2. c. 12.* vocat consiliorum naturæ participem: & *ib. c. 26.* nunquam satis laudatum, & quo nemo magis approbaverit cognationem cum homine siderum, animasque nostras partem esse cœli. Vid. *Gatakerus in Not. ad Antonin. pag. 252.* Confer *Suidam.*

HIPPARCHUS, Pythagoricus, de animæ tranquillitate allegatur *Stobæo, serm. 106.* Vid. *Jonsius de sc. hist. ph. l. 6. pag. 31. Scheferus de Ital. Phil. pag. 7.*

HIPPARCHUS, Stagirites, philosophus, Aristotelis familiaris, scripsit, quid mas & fœmina sit ap. deos, & de conjugio, &c. Vid. *Suidas.*

HIPPASUS, Ἵππασος, Spart. scripsit de rep. patria, teste *Laërtio l. 8. in Hippaso.*

HIPPEUS, Ἱππεὺς, ἐν τῷ περὶ χρόνων citatur à *Zenobio in prov. pag. 64.*

HIPPIAS, Ἱππίας, Eliensis, Sophista, Breviarium olympionicarum edidit, teste *Plutarcho in Nicia.* Fecit Tragœdias, dithyrambos & orationes. *Apulejus* initio *l. 2. Floridor.* artium multitudine omnibus sophistis priorem, eloquentia nulli secundum appellat. Apud *Platonem* sese jactat, quod 500. nomina semel audita recitare queat. Vid. *Philostratus in Soph. pag. 534. Vossius de nat. Rhet. pag. 71.* Confer *Suidam.*

HIPPIAS, Erythræus, scr. de Erythris, patria sua, teste *Athenæo.*

HIPPIUS (Fabianus) edidit problemata physica & Logica, A. 1606,

HIPPO, Ἵππων, Rheginus, librum composuit περὶ τῶν λεγομένων τόπων φθείρειν τὰ ἐμπίπτοντα, i. e. de locis, quæ perdunt, si quid eò inciderit. Meminit *Antigonus in hist. mirab. c. 133.*

HIPPOBOTUS, Ἱππόβοτος, tractavit de sectis philosophorũ. Allegatur sæpè à *Laërtio.* Vid. *Jonsius de S. H. P. pag. 335.* Confer *Suidam.*

HIPPOCHARMUS, Ἱππόχαρμος, memoratur *Hesychio in* λυκίσεργος.

HIPPOCRATES, Ἱπποκράτης, Chius, mathematicus, ante Aristotelem vixit. Opus confecit περὶ τετραγωνισμοῦ, quod laudat *Aristoteles libro* περὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων. Confer *Meursium* in *Chalcidium, pag. 5. & seq.*

HIPPOCRATES, Cous, celebris medicus, anno primo Olymp. LXXX. juxta *nonnullos* natus est. *Tzetzes in Chiliad. 8. pag.* 139. refert, eum ad 104. annos pervenisse & 53. libros reliquisse. Scripta ipsius uno volumine edita sunt & à variis illustrata. *Seneca* medicorum summum & scientiæ medicinalis conditorem appellat. *Macrobius* de eo splendidè judicat, quando ait: Hippocrates tàm fallere, quàm falli nescit. *Galenus l. 1. de usu part. c. 9.* Hippocratis sententias, ut DEI vocem, habendas pronunciat. *Plinius l. 7. c. 37.* Hippocratem venientem ab Illyriis pestilentiam prædixisse, discipulosque ad auxiliandum circa urbes dimisisse; ob quod meritum eosdem honores illi, quos Herculi, Græciam decrevisse memorat. Vid. *Meibomius ad Jurament. Hippocr. pag. 2. & seq. Suidas* septem hujus nominis medicos numerat.

HIPPODAMAS, Ἱππόδαμας, Salaminius, poeta, à *Jamblicho in vita Pythag. c. 18.* allegatur.

HIPPODAMUS, Ἱππόδαμος, Thurius, de felicitate, à *Stobæo, serm. 101.* citatur.

HIPPODROMUS, Ἱππόδρομος, Thessalus, Sophista, à *Philostrato in vitis Sophist. pag. 567.* describitur.

HIPPOLYTUS, Portuensis episcopus An. 230. martyrium passus est. In varios S. Scripturæ libros commentatus est. Extat ejus oratio de consummatione mundi & antichristo: item, homilia de incarnationis mysterio. Vid. *Euseb. l. 6. hist. Eccl. c. 16. & Hieronymus in Catalogo.* Confer *Phil. Labbe T. 1. dissert. pag. 470. Rivetum T. 2. oper. pag. 1092. Olearium in Abac. pag 218.*

HIPPOLYTUS, Ἱππόλυτος, Thebanus, condidit chronicon, teste *Ph. Labbe.*

HIPPONAX, Ἱππῶναξ, poëta, teste *Plinio* 35, 5. sexagesima Olympiade claruit. *Eusebius* tamen eum ad XXIII. Olympiadē refert. *Suidas* Ephesium facit. Composuit scazontes in Bupalum & Athenin, statuarios, quòd ipsius imaginem (erat enim turpissima facit) ad aliorum ludibrium expressissent. *Leonides* epigrammatarius ipsum in parentes quoq; suos jambis debacchatum esse contendit. Hinc Hipponacteum præconium apud Cic. pro amaro & felleo morsu usurpatur.

Confer *Hadr. Junium l. 1. animadvers. cap. 16.*

HIPPOSTHENES, Ἱπποσθένης, poëta, in Ἱπποθόωντι allegatur à *Stobæo.*

HIPPOSTRATUS, Ἱππόστρατος, *Scholiaste Pindarico teste pag. 226.* de Sicilia commentatus est. Idem Minois res gestas consignavit. Vid. *Phlegon, de reb. mirab. c. 30.*

HIPPYS vel HIPYS, Ἵππυς, Reginus, tempore Darii & Xerxis floruit. Choliambum & parodiam invenisse traditur. Primus res Siculas condidit, quas postea *Mys* in compendium redegit. Vid. *Suidas.* Allegatur ab *Æliano, in H. A. 9, 33. Plutarcho, de Orac. def. Antigono Carystio c. 133. Stephano in Ἀρκάς.*

HIQUÆUS (Ant.) Tuomoniensis Hibernus, Anno 1641. obiit. *Wadding. de S. O. Min. pag. 33.* eum magnopere commendat. Edidit 3. magna volumina in 4. Sententiarum juxta mentem Scoti. Item, vindicias religionis Franciscanæ contra *Abr. Bzovium.*

HIRETIUS (Joh.) Anno 1609. antiquitates Andegavenses luci publicæ exhibuit.

HIRNHEIM (Hieron.) edidit sermonem S. Norberti enucleatum, Pragæ, fol. An. 1676. Item, tractatum de typho generis humani, in 4. An. eodem.

HIRTIUS (Aulus) tempore Julii Cæsaris claruit. Juxta *Suetonium c. 56.* autor est libri octavi de Cæsaris bello Gallico. Ejusdem sunt libri de bello Alexandrino & Africano, ceu patet ex *præfatione ad Balbum.* Vid. *Mart. Hanckius, p. 1. de S. R. R. pag. 37.*

HIRTSGARTERUS (Matth.) edidit astronomiam Lansbergianam, Tiguri, A. 1639.

HISPANIOLUS (Joh. Bapt.) Mantuanus, Anno 1516. obiit. Vide, MANTUANUS.

HISPANUS (Andr.) scr. de decimis.

HISPANUS (Lucas) condidit Romualdinam.

HISPANUS (Petrus.) Vide; PETRUS.

HISTIÆUS, Ἱστιαῖος, Milesius, res Phœnicum composuit. Ex eo fragmentum *Josephus l. 1. Ant. Jud. c. 9.* adducit. Confer *Eusebium in Chronico, pag. 13.* Eundem *Stephanus in Βηρυτὸς* allegat.

ab HITTORP (Melch.) JCtus, scutum licitæ defensionis promulgavit.

HIVÆUS (Henr.) varia poëmata elaboravit, teste *Sweertio*.

HOBBES (Thom.) Malmesburiensis Anglus, hoc seculo claruit. Opera ejus philosophica Anno 1668. Amsterd. in quarto prodierunt. In eis continentur problemata physica: dialogi sex de emendatione hodiernæ Geometriæ: libri tres de corpore: liber de homine: libri tres de cive: tract. de natura aëris: tract. de principiis & ratiocinationibus Geometrarum: Leviathan sive de materia, forma & potestate civitatis ecclesiasticæ & civilis. Anno 1671. prodiit ejusdem Rosetum Geometricum. *Sam. Maresius part. 2. controvers. contra Tirin. pag. 476.* politicam Hobbesii patriæ suæ morbis exulcerandis quàm mitigandis magis accommodatam esse existimat. Confer *Kempium, pag. 385. & seq.*

HOBERNFELD (Andr.) edidit Hierosolymam restitutam, Hagæ Comitis, Anno 1622. Ab *Hoornbeckio l. 6. summæ controvers. pag. 530.* Weigelianis accensetur. Vide, HABERNFELD.

HOBOKENUS (Nicol.) Ultrajectinus, reip. Steinfurtensis archiater, An. 1668. claruit. Foràs dedit anatomiam secundinæ humanæ: anatomiam secundinæ vitulinæ: exercitationem de sede animæ humanæ in corpore humano: descriptionem fontis Bilefeldiani, Redeker dicti, &c.

HOCHMANNUS (Joh.) Biberacensis, JCtus & professor Tubingensis, natus est Anno 1527: obiit Anno 1603. In publ. lectionibus feudorum & criminalium sanctionum placita exposuit. Claruit singulari dono disputandi. Theologiæ magnam notitiam habuit, idque in publ. Theologorum disputationibus declaravit, quando ejusmodi argumenta & instantias proferre consuevit, ut non tantum auditores, sed etiam ipsi Theologi admirarentur. Mortuo parentaverunt *D. Jacobus Schopperus & D. Bocerus*.

HOCHSTETTERUS (Phil.) Augustanus, medicus, Anno 1635. obiit. Reliquit sex decades rararum observationum medicinalium, quæ prodierunt, A. 1674.

HOCHSTRATANUS (Jac.) Brabantus, Anno 1527. obiit. Inter primos calamum strinxit adversus Lutherum. Pugnavit etiam pro Germanis contra *P. Ravennatem*, quòd sceleratos insepultos in ligno retineant. Extant ejus libri de purgatorio & libertate Christiana. Vid. *Sweertius, pag. 363.*

HOCHWARDUS (Laur.) JCtus, Canonicus Ratisbonensis, struxit catalogum episcoporum Ratisbonensium ab urbe condita usque ad A. C. 1539. MS. extat in bibliotheca Cæsarea Viennæ, teste *Lambecio*.

HOCK (Edo) Namurcensis, Anno 1640. vixit. Condidit methodum benè utendi suffragiis. Vid. *Alegambe, pag. 106.*

HOCK (Wendelinus) de Brachenau, librum de mentagra, An. 1502. edi curavit. Vid. *Linden. pag. 583.*

HOCKELSHOFEN (Joh. Jac.) adornavit philosophiam practicam, quæ prodiit An. 1507.

HOCKERUS (Jonas) Tubingensis diaconus, speculum Logico-Theologicum elaborasse dicitur: item, syllogen articulorum controversorum, &c.

HOCQUARD (Pet. Bonavent.) composuit perspectivam.

HODGE (Nathan) edidit relationem historicam pestis Londinensis, A. 1672. in 8.

HODIERNA (Joh. Bapt.) collegit controversias forenses, Neap. A. 1653. fol.

HOE (Matth.) celebris Theologus, natus est Anno 1580: obiit Anno 1649. Comment. edidit in Apocalypsin, 3. voluminibus: explicationem Psalmorum: labyrinthum papisticum, &c. Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 164. Bisselius in 3. septennio, pag. 61.*

HOECHERUS (Jodocus) exaravit Corinthiacum Theologiæ compendium, An. 1656.

HOECKERUS (Joh.) composuit clavem philosophicam, Anno 1613.

HOEDUS (Pet.) scripsit de contemnendis amoribus, An. 1608.

HOEFERUS (Wolfg.) Herculem medicum elucubravit, Anno 1673.

HOELIUS (Guilh.) elementa historica à M. C. usque ad Constantinum M. Londini, An. 1671. promulgavit.

HOENONIUS (Phil.) JCtus, reliquit quæstiones illustres, Anno 1609.

HOEPING (Theod.) JCtus. Vid. HOPINGK.

HOFERUS (Joh.) Misnicus, Anno 1633. à Lutheranis ad pontificios defecit. Edidit

Edidit converſionis ſuæ hiſtoriam. *Alegambe, pag. 250.* mira de ipſo memorat.
HOFFÆUS (Paulus) Bingenſis, An. 1608. ætatis 85. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 364.*
HOFFERUS (Adr.) Zirizæus, ſtruxit libellum, cui titulus: Proteus ſive diſticha ſynonyma in ſiccitatem A. 1615.
HÖFLICHIUS (Chriſtoph.) Norimb. progymnaſmata nomica: item, decadem quæſtionum edidit. Verſus etiam, vario metrorum genere, doctos & elegantes elaboravit. An. 1616. floruit.
HOFMANNUS (Caſp.) Gotha Thuringus, Anno 1572. natus eſt: obiit Anno 1648. Anno 1600. medicinæ profeſſor in Acad. Altdorfina conſtitutus eſt, cui officio per 48. annos laude ſingulari præfuit. Scripſit de uſu lienis: de uſu cerebri: de ichoribus: comment. in Galenum de uſu partium: varias lectiones: inſtitutiones medicas, &c. Opus de medicamentis officinalibus, Pariſiis prodiit, Anno 1646. Supereſt adhuc ingens opus Comm. in totum Galenum, quod nondum lucem aſpexit, & alia, quæ, ſi ederentur, multum bono publico conferrent. *Thomas Bartholinus* canem Altdorfinum, moroſum & mordacem ſatis inclementer appellat. In phyſiologicis, juxta *D. Conringium*, nemo unus plus Caſp. Hofmanno præſtitit. Carmina ejus An. 1651. impreſſa ſunt. Mortuum laudavit *J. P. Bruno.* Vid. *Witte in memoriis Medicorum pag.* 132.
HOFMANNUS (Chriſt.) in epiſtolam S. Pauli ad Titum commentatus eſt Jenæ.
HOFMANNUS (Dan.) apologiam elaboravit contra Bremenſes: item, contra Pezelium & Bezam. Extat ejuſdē officina Theologica: item, liber de S. Cœna & exorciſmo. Vid. *Ruclius T. 4. Concil. p. 623.*
HOFMANNUS (Frid.) Hallenſis, clavem pharmaceuticaā Schröderianā confecit.
HOFMANNUS (Frid.) Sileſius, gymnaſii Elbingenſis conrector, Anno 1674. obiit. *Quidam* vocant Boruſſicum Catullum. Edidit 6. centurias luſuum epigrammaticorum, An. 1663.
HOFMANNUS (Joh. Aug.) emiſit confraternitatem Trinitatis redemtionis captivorum, An. 1673.
HOFMANNUS (Joh. Jac.) Græcæ linguæ Baſileæ profeſſor publicus, hoc tempore claret. Lexicon univerſale Hiſtorico-geographico-chronologico-poëtico-philologicum duobus voluminibus, fol. Anno 1677. feliciter abſolvit.
HOFMANNUS (Laur.) ſcr. de medicamentorum chymicorum uſu & abuſu, An. 1611.
HOFMANNUS (Mart.) JCtus, Annales Bambergenſes condidit: item, 2. centurias controverſiarum.
HOFMANNUS (Matth.) ſtruxit chronotaxin Apocalypticam, An. 1668.
HOFMANNUS (Mauricius) Furſtenwaldenſis Marchicus, Anno 1621. natus eſt. Altdorfii medicinam h. t. feliciter docet atq; exercet. Texuit Catalogum plantarum, in agro Altdorfino & locis vicinis occurrentium, Anno 1662. Filium habet *Joh. Mauricium Hofmannum*, paternæ eruditionis æmulum & in medica profeſſione collegam.
HOFMANNUS (Phil. Ludov.) genealogiam Comitum Palatinorum Rheni, An. 1649. imprimi curavit.
HOFMEISTERUS (Joh.) Suevus, Anno 1546. claruit. In Marcum, Lucam & Joh. commentari aggreſſus eſt.
HOFMEISTERUS (Joh. Rud.) Tigurinus Theologus, natus eſt Anno 1615. Struxit Panaceam nominis JESU: item, praxin temperantiæ & perſeverantiæ, &c. Vid. *Hofm. in Lex. Univ. part. 1. pag. 782.*
HOFMEISTERUS (Theod.) tractavit de accentibus Græcis. Liber prodiit Cygneæ, A. 1660.
HOFSTADIUS (Adrian.) Lovanienſis, Anno 1599. obiit. Reliquit 69. ſermones euchariſticos. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag 4.*
ab HOGELANDE (Corn.) ſcr. de exiſtentia DEI: de animæ ſpiritualitate & unione cum corpore, Anno 1676: de prædeſtinatione, An. 1653: œconomiam animalis: cogitationes philoſophicas.
ab HOGELAND (Theob.) ficto nomine *Ewaldum Vogelium* ſeſe vocare ſolet.
HOGELIUS (Zach.) lib. de immaculata conceptione ſolius Chriſti, Anno 1656: item, Theologum τεθνηκότα, Anno 1661. edi curavit.
HOGENBERGIUS (Franc.) civitates orbis terrarum Anno 1593. calamo deſcripſit.
HOGERBETIUS (Pet.) Hornanus, Anno 1599. obiit. Reliquit varia poemata.
HOGERSIUS (Theoph.) ſtruxit poëmata juvenilia, An. 1673.

HOIEDA(Alf.)de beneficiorum incomparabilitate commentatus est, Venet. An. 1579.
HOIERUS(Corn.)fundationem monasterii Molebeccensis, An.1623.scripto celebravit.
HOIERUS (Mich.) collegit historias tragicas, sacras & profanas, Bruxell. Anno 1652.
HOIUS (Andr.) Vide, HOYUS.
HOIUS (Nic.) fecit poëmata in laudem fidei catholicæ, An 1507.
HOIUS (Timoth.) Vide, HOYUS.
HOLANDUS (Hier.) sex libris in Esaiam commentatus est,Basileæ,A.1525.
HOLCOTH (Rob.) Anglus, professione Dominicanus, juxta nonnullos A. 1349. peste obiit. Composuit 213. lectiones in librum Sapientiæ: item, comm. in 4. libros Sententiarum. Eidem tribuitur liber allegoriarum super fabulas Ovidii. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 207. Clearius in Abaco, pag. 412.*
HOLDEN (Henr.) edidit analysin divinæ fidei, Paris. An. 1652.
HOLDERUS (Guilh.) medicus Anglus, edidit elementa loquelæ, i. e. specimen inquisitionis in naturalem literarum productionem, unà cum appendice pro instructione surdorum & mutorum, Londini, An. 1669.
ab HOLDING (Boëth.) Frisius, Anno 1582. obiit. Reliquit opus Insigne de Frisia.
HOLDSWORT (Richard.) emisit prælectiones Theologicas, Londini, Anno 1661.
HOLFELDERUS (Georg.) Theolog. Norimb. Anno 1612. floruit. Concinnavit tract. de Sole.
HOLGUINUS (Did. Conf.) Hispanus, An. 1617. obiit. Struxit Lexicon & Grammaticam linguæ Quichuæ, quæ toti Peruviæ communis est. Vid. *Alegambe, pag. 91.*
HOLLANDEN (Joh. Christoph.) edidit directorium operarum Bohemitici spectaculi passionis Christi, Anno 1676.
HOLLANDERUS (Engelb.) Gandensis, Anno 1626. obiit. Gandavi theoreticam docuit. Fecit dramata. Vid. *Alegambe, pag. 105.*
HOLLANDERUS (Joh.) Gandav. tractavit de nobilitate, An. 1621.
HOLLANDINUS (Adr.) opus de utriusque fortunæ remediis composuit, Anno 1471.
HOLLANDUS (Henr.) arcam novi fœderis condidit, A. 1618: item, Heroologiam Anglicam, id est, effigies & elogia aliquot doctissimorum Anglorum, qui ab A.C. 1500. usque ad Annum 1620. floruerunt, Tomis 2. in fol.
HOLLANDUS (Isaac) medicus, scrips. de mineralibus & vegetabilibus, An. 1582.
HOLLENUS (Godesc.) tempore Maximiliani I. Imp. vixit. Fecit prolixos comm. in decalogum, qui Norimbergæ, An. 1497. impressi sunt. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 180.*
HOLLERIUS (Blasius) Vivariensis, texuit brevem morborum curandorum institutionem, An. 1556.
HOLLERIUS (Jacobus) Stempanus, med. An 1562. obiit. Scripta ejus, inquit *Thuanus l. 34.* aut à plagiariis suppressa aut incuriosè edita sunt magno famæ tanti viri dispendio. Vid. *Sammarthanus, pag. 46.*
HOLLINGUS (Edmundus) Eboracenus Anglus, publico bono emisit œconomiam medicam, Anno 1610. Vid. *Linden, pag. 163.*
HOLMANNUS (Joh.) Theologus, natus est An. 1523: obiit Anno 1586. Leydæ Theologiam docuit.
HOLMUS (Guilh.) Anglus, Anno 1416. claruit. Librum de simplicibus medicamentis elaboravit. Vid. *Waddingus, in S.O.M. pag. 153.*
HOLMUS (P.) de Theologia Muhammædana, An. 1670. disputavit.
HOLONIUS (Greg.) Laurentiaden tragœd. An. 1584. publicè exhibuit.
HOLSTENIUS (Lucas) Hamburgensis, Vaticanæ bibliothecæ præfectus, Anno 1661. obiit. Multos scriptores nondum editos in lucè protraxit. Porphyrii scripta περὶ ἀποχῆς nitidissimè edi curavit. *Epitaphium* ei tale erectum esse audio: D. O. M. Lucæ Holstenio, Saxoni Hamburgensi, qui clarus in Galliis, Romæ clarior, gentium omniumque ætatum historias & ecclesiæ res mente complexus, diversis regionibus peragratis, diversos eorum fines & nomina probè tenuit, varias quoque linguas, præter Græcam latinamque, quarum scriptoribus plurimum lucis attulit. Antiquam philophiam calluit. Ab Urbano IIX. ca-

nonicatu Basilic. Vatic. ab Innocentio X. præfectura bibliothecæ ornatus, ab Alexandro VII. sapienter unus electus, ut occurreret Suecorum Gothorumq; Reginæ incomparabili, quæ miram in tanto viro summi ingenii summæque modestiæ conjunctionem suspexit & prædicavit. Vitæ denique laudatissimæ & illustrium operum cursu interrupto, eximius patriæ Germaniæ amator propugnatorque religionis catholicæ obiit IV. Non. Febr. Anno M DC LXI. Franc. Barbarinus, Card. S. R. E. V. C. hæres ex asse amico optimo pos. Romæ ad S. Mariæ de anima., Vid. *Leo Allatius, in Apibus Urbanis*, pag. 181. *Lambecius T. 1. Biblioth. Vienn. pag.* 12.

HOLSTUS (Jacob.) de flammula cordis commentari cœpit.

HOLTERHOF (Engelb.) composuit animadversiones in *Fr. Silvium* de primariis corporis humani functionibus, Anno 1676.

HOLTERMANNUS (Arn. Mauricius) JCtus, scr. de acquæstu militari, Anno 1671. Extat ejusdem commentarius in Florum, Marpurgi impressus Anno 1673. in 8.

HOLTHUSIUS (Joh.) Kempensis, Anno 1565. inclaruit. Præscripsit modum examinandi sacrorum ordinum candidatos.

HOLTHUTER (Thomas) fuit unus è centuriatoribus Magdeburgensibus.

HOLTSWARTUS (Matth.) Harburgensis, carminibus clarus factus est. Heroes Germaniæ carmine celebravit. Vid. *T. 3 Delit. Germ. pag.* 560.

HOLTZACHIUS (Joh. Cosmas) Basileensis, An. 1558. vixit. Dioscoridem annotationibus illustravit.

HOLTZGREVIUS (Mart.) struxit hortum metaphysicum & logicum, Anno 1623.

HOLTZHAIUS (Georg.) Ufferriedensis Algojus, A. 1640. claruit. Grammaticam & lexicon Hebraicum edere in animo habuit. Vid. *Alegambe, pag.* 156.

HOLTZAUSERUS (Barth.) edidit vitas clericorum, Monach. An. 1653.

HOLTZHEMIUS (Pet.) vulgavit prognosin vitæ & mortis, An. 1605.

HOLTZLETNERUS (Christoph.) Bavarus, Anno 1620. extinctus est. Vid. *Alegambe, pag.* 75.

HOLWARDUS (Joh. Phocyl.) emisit physicam veterem & novam.

HOMBERGUS (Joh.) scr. politiam Judaicam, An. 1617.

HOMBURG (Christian.) sub *Eliæ Pretorii* nomine librum de abusu officii prædicatorum emisit. Vid. *Placcius, pag.* 243.

HOMEN (Matth.) composuit tractatum de conscientia, Paris. An. 1652.

HOMERUS, Ὅμηρος, omnium poëtarum, qui extant, antiquissimus, juxta *nonnullos CLX.* annis post bellum Trojanum: juxta *Vossium* verò initio Olympiadum floruit. *Heliodorus* putat fuisse Ægyptium. Vid. *Bourdelotius in Heliod. pag.* 71. Reliquit Iliadem & Odysseam. Tribuuntur ei etiam carmina Cypria. Vid. *Meursius in Cypro, pag.* 2. item, Ἐπικιχλίδες, teste *Casaub. in Athen. pag.* 134. *Plutarchus l.* 2. *de Homero*, omnium artium, physicæ, medicinæ, politicæ, ethicæ, eloquentiæ, rei militaris seminaHomero inesse affirmat. *Alcidamas*, vetus orator, Odysseam καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον eleganter appellat. *Ælianus in V. H.* 12, 48. memorat, Homerū ab Indis in ipsorū linguam conversum esse. Ei etiam à quibusdam templum exstructum, teste *eodem l.* 13. *c.* 22. Plura de Homero vide apud *Langbain. in notis ad Longinum, pag.* 46. 66. *Marshamum in Chronolog. pag.* 436. *Thomasium de plagio, §.* 468.

HOMERUS, Tragicus, Hierapolitanus, tempore Ptolemæi Philadelphi claruit.

HOMESIUS, scr. musicam evangelicam sive vindicationem Psalmodiæ contra Tombum.

HOMMIUS (Festus) Theologus reformatus, natus est An. 1576. Condidit tres libros in usum militum: collegium anti-Bellarminianum, &c. Vid. *Meursius in Athen. Batav. pag.* 307.

HOMODEUS (Signorinus) Mediolanensis, JCtus, Anno 1340. floruit. Reliquit inter alia scripta tractatum de quæstione, utrum doctor equiti præferendus? Vid. *Guido Panzirolus, in JCt.* 2, 64. *Ghilinus, vol.* 2. *pag.* 226.

HONARDIUS (Rochus) Batavus, JCtus, Thamaram Trag. & Mosen nomoclasten, Anno 1611. exhibuit; item, nummos historicos confœderati Belgii. Vid. *Sweertius pag.* 663. *Const. Hugenius in Moment. desult. pag.* 89. 90. 91.

HON-

HONCALA (Ant.) Canonicus Abulensis, An. 1558. claruit. In Genesin commentatus est. Edidit etiam pentaplum Christianæ pietatis & alia 17. opuscula sacra. Vid. *Bibliotb. Hisp. pag. 585.*

HONDEDEUS (Joh. Vinc.) JCtus, emisit consultationum juridicarum duo volumina.

de HONDEGHEN (Franc.) construxit domum propitiationis pauperum, Bruxellis, An. 1655.

HONDIUS (Henr.) institutiones artis perspectivæ, fol. Anno 1622. edi curavit.

HONDIUS (Jodocus) Flander, Italiæ descriptionem adornavit, An. 1627: *Gerhardi Mercatoris* verò Atlantem auxit & meliorem reddidit.

HONDORFIUS (Andr.) promtuarium exemplorum juxta decalogum collegit.

de HONESTIS (Christ.) Bononiens. medicus, A. 1362. claruit. Scripsit in antidotum Mesue, addito tractatu, de aqua hordei & modo faciendi ptisanam. Vid. *Bumaldus, pag. 50.*

HONDIUS (Wilh.) edidit citharam spiritualem, Colon. An. 1637.

HONOLDUS (Jacobus) de syllogismo commentatus est.

HONORATUS, Iserniensis, Casin. monachus, Anno 1564. obiit. Struxit poëmata.

HONORATUS, Massiliensis, An. C. 492. floruit. Vitam Honorii Arelatensis, teste *Gennadio*, exaravit. Eam *Vincentius Barralis* in lucem protulit.

HONORIUS, Augustodunensis, An. Chr. 1120. vixit. Confecit summam historiarum; item, librum de luminaribus ecclesiæ. Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. de S. E. pag. 473 Olearius. pag. 218.*

HONORIUS (Phil.) praxin prudentiæ politicæ confecit, An. 1610.

HONSEMIUS (Joh.) episcoporum Leodicensium res gestas stilo complexus est.

HONTERUS (Joh.) Coronensis, Anno 1561. floruit. Coronensem se vocat à Corona vel Cronstad Transsilvaniæ oppido, quod nonnullis Zarmigethusa dicitur. *Starovolscius* tamen in *Hecatontade, pag. 57.* Borussum facere ausus est. Extant duo ejus libri de cosmographiæ rudimentis: item, libri cosmographicorum rudimentorum quatuor hexametris versibus concinnati. Fertur etiam 30. libros observationum grammaticarum: item, libellum de variarum rerum nomenclaturis elaborasse. Vid. *Quenstadius pag. 265.*

HONTHEMIUS (Nic.) JCtus, tractavit de syntaxi & fide instrumentorum.

HONTOYR (Pet.) Namurcensis, Anno 1598. vixit. Edidit mentem apostolicam sive comment. de genuino sensu epistolarum apostolicarum.

van der HOOCH (Nicol.) JCtus, singularia juris, Antv. An. 1621. emisit.

HOOCKIUS (Rob.) Anglus, composuit micrographiam sive physiologicas descriptiones minutorum corporum factas per vitra majorativa, Londini, fol. item, animadversiones in primam partem machinæ cœlestis *Joh. Hevelii*, ibid. Anno 1674. in 4.

HOOKERUS (Rich.) Exoniensis, Anno 1603. obiit. Vulgavit 8. tract. de disciplina ecclesiastica. Nonnemo *Schismaticorum malleum* appellat. Carolus I. Rex Britanniæ, ejus lectionem liberis suis, cum eis valediceret, serio commend bat, teste *Kempio, pag. 331.*

van HOORN (Carolus) scripsit cornucopiæ concionum, Colon. An 1670.

HOORNBECK (Joh.) Theologus reformatus, Anno 1655. claruit. Theologia Judaicâ: tribus Tomis Socinianismi confutati: Irenico, aliisque scriptis innotuit.

HOPFFERUS (Bened.) Altdorfinus, Thomæ Hopfferi, Theologi Würtembergici filius, hoc tempore claret & Tubingæ philosophiam moralé publicè profitetur.

HÖPFNERUS (Henr.) celebris Theologus, natus est Anno 1582: obiit Anno 1642. Saxoniam evangelicam construxit. Mortuo parentavit *Ananias Weberus:* item, *Joh. Frid. König.* Vid. *Spizelius* in *Templo Honor. pag. 147. Witte in Theologis, pag. 491.*

HÖPFNERUS (Joh.) decadem de antichristo publicari curavit.

HOPINGK (Theod.) JCtus, de notis genitivis, Anno 1668: item, de jure insignium, fol. commentatus est. Extant etiam ejusdem consilia.

HOPKINSONUS (Joh.) edidit elegantem paradisi descriptionem, Lugd. Bat. An. 1592.

HOPPERUS (Cajus Ant.) condidit ecclesiasticam Frisiæ historiam.

HOPPERUS (Joach.) Frisius, JCtus, natus est Anno 1523: obiit Anno 1576. Scripsit Segevardum sive 12. libros de vera Jurisprudentia: item, paraphrasin in Psalmos. Sectatus est maximè philosophiam Platonicam, quod hanc JCto plurimum conferre judicaret. Videatur *Sweertius pag. 385. Valerius Andreæ in Fastis Lovaniens. pag. 192.*

HOPPERUS (Joh.) Frisius, composuit tract. de Juris arte, An. 1582.

HOPPERUS (Marcus) Basileensis, Anno 1550. floruit. Andreæ presb. concionem de salutatione angelica latinè transtulit. Vid. *Simlerus.*

HOPPIUS (Adam) An. 1578. claruit. Psalmum 128. notis illustravit.

HOPPIUS (Dav.) parodias Horatianas, A. 1634. concinnavit.

HOPTONUS (Arthurus) speculum topographicum, Lond. A. 1611. expolivit.

HORANTIUS (Franc.) Overensis episcopus, An. 1560. claruit & concilio Tridentino interfuit. Confecit 7. libros locorum Theologicorum pro fide Romana. Vid. *Wadding. in S.O.M. pag. 120.*

HORAPOLLO, Ὡραπόλλων, Grammaticus, primo Alexandriæ, deinde Constantinopoli Theodosio imperante docuit. Scripsit, *Suida* teste, Τεμενικά, i.e. de lucis & templis: item, comm. in Sophoclem, Alcæum & Homerum. Extant hodie ejus Hieroglyphica Ægyptiorum, à variis (*Mercero, Höschelio, Caussino, &c.*) edita & notis illustrata. Vid. *Photius, Cod. CCLXXIX.* item, *Suidas.*

HORATIANUS (Octav.) medicus, quatuor libros rerum medicarum exaravit ad Eusebium filium.

HORATIUS Flaccus, poëta, tempore Octaviani Augusti claruit. *S. Hieronymus in chronico*, Anno 3. Olymp. XCII. quinquagesimo ætatis anno Romæ mortuum esse memorat. Quidam secta Epicureum fuisse contendunt: alii Academicum factum existimant. Quintilianus illum ferè solùm ex lyricis legi dignum judicat, quod plenus jucunditatis sit & gratiæ, tum variis figuris & verbis felicissimè audax. Vitam ejus *Suetonius* composuit. Vid. *Glandorpius in Onom. Rom. pag. 403.*

HORBIUS (J. H.) edidit historiam Origenianam, An. 1670.

HORBOCH (Guil.) Rotæ auditor, collegit novas decisiones seu conclusiones.

HORCHERUS (Phil.) tract. elaboravit de circino proportionum, Moguntiæ, An. 1605.

HORDALIUS (Joh.) historiam virginis Lotharingæ, Johannæ dictæ, quæ Gallis saluti fuit contra Anglos, An. 1612. edi curavit. Vid. *D. Richteri epistolæ selectæ, pag. 27.*

HORDENHOLDIUS (Henr.) aulæ magistram concinnavit, Ultraject. A. 1661.

HORMANNUS (Guil.) Anglus, An. 1535. obiit. Exhibuit anatomiam corporis humani: item, orationes & carmina. Ajunt etiam in Bielem commentatum esse. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 165.*

HORMEYERUS (Simon) tractavit de origine propinandi, An. 1612.

HORNANUS (Corn.) Batavus, reliquit fasciculum temporum.

HORNANUS (J. Mich.) librum de natura visûs, A. 16[illegible]. imprimi curavit.

van HORNE (Joh.) descripsit novum ductum chyliferum, An. 1625.

HORNEIUS (Conr.) Brunsw. celeberrimus Theologus, natus est A. 1590: obiit An. 1649. Helmstadii primò philosophiam: deinde etiam Theologiam professus est. Struxit compendium Theologiæ: Theologiam moralem: comment. in epistolas Catholicas, &c. Mortuo parentavit *Christophorus Schraderus.* Vid. *Henningus Witte, in Theolog. pag. 728.*

HORNERUS (Steph.) JCtus, scr. de jure & justitia, An. 1629.

ab HORNICK (Lud.) edidit stellam notariorum: item, tract. de regali postarum jure, An. 1649.

HORNIUS (Casp.) An. 1629. librum de elephante evulgavit.

HORNIUS (Christoph.) de auro medico philosophorũ, A. 1615. commentatus est.

HORNIUS (Georg.) Palatinus, medicus, Lugd. Batavorum medicinam docuit. Septem libros historiæ philosophicæ, A. 1655. in lucem protulit. An. 1655. compendium hist. ecclesiasticæ: A. 1670. historiam naturalem evulgavit. Idem librum sub nomine *Honorii Reggii* de ecclesiæ Anglicanæ statu, A. 1648. emisit. Vid. *Richteri epistolæ selectæ, pag. 471. Placcius in Pseudon. pag. 211.*

HORNIUS (Gustav.) dux Suecorum militaris, captivus in ipso carcere perfecti ducis munus scripto pulcerrimo complexus est, teste *Schefero in exemplis memorab. Sueticæ gentis, pag. 48.*

HORNMANNUS (Henr.) JCtus, edidit tract. de monetis.

HORNMOLDUS (Seb.) JCtus Tubingensis, An. 1605. claruit. Canticum Cant. Threnos Jeremiæ & Jonam prophetam carmine expressit. In Jure 4 Tomos repertorii composuit. Vid. *Tomus 3. Delit. Germ. pag. 563.*

HORNSCHUCHIUS (Hier.) adornavit ὀρθοτυπογραφίαν vel instructionem typographicam, An. 1608.

HORNUNGUS (Joh.) Tuberanus, collegit cistam medicam, An 1625. Vid. *Linden, pag. 359.*

HORRION (Joh.) Eburo, An. 1616. panegyricum habuit die natali Academiæ Paderbornensis. Vid. *Alegambe, pag. 250.*

HORROCCIUS (Jer.) Liverpoliensis, in matheli celebris evasit. Opera ejus mathematica post ejus obitum prodierunt, Londini, An. 1673.

ab HORST (Rutg.) JCt. tractatum de cancellario, Anno 1646. composuit.

HORSTIUS (Deth.) Frisius, JCtus, edidit jurisprudentiam Tribonianeam.

HORSTIUS (Gisb.) Amstelrod. medicus. An. 1556. obiit. Scripsit de Turpeto & Thapsia.

HORSTIUS (Greg.) Torgensis, natus est A. 1578: obiit A. 1636. Vulgò *Germanus Æsculapius* audire solet. Witebergæ & Giessæ medicinam summa cum laude docuit. Tandem à Rep. Ulmensi in archiatrum expetitus est. Edidit Jatricam: centuriam problematum θεραπευτικῶν: ἰξίτασιν πυθολογικὴν: libros 2. de natura humana: tract. de tuenda sanitate studiosorum & literatorum: enodationes luis Ungaricæ, dysenteriæ, variolorum & morbillorum: conciliatorem: dissertationes tres, de causis similitudinis & dissimilitudinis in fœtu: de natura amoris: de natura thermarum: 2. libros medicinalium observationum: decadem pharmaceuticarum observationum: consultationes medicinales, &c. Mortuum laudavit *Joh. Daniel Dietericus.* Vid. *Henningus Witte, in Med. pag. 67.*

HORSTIUS (Jac.) reliquit tract. de vite vinifera ejusq; partibus, An. 1630.

HORSTIUS (Jac. Merlo) adornavit paradisum animæ Christianæ.

HORSTIUS (Joh. Daniel) emisit decadem observationum anatomicarum, An. 1656.

HORSTIUS (Philippus) Brunswicensis, medicus, An. 1630. claruit. Jenæ philosophiam practicam publicè professus est. Reliquit ἐπιστολογραφίαν. Vid. *Adrianus Beierus in Rect. Jen. pag. 1019.*

HORTENSIUS (Quintus) nobilis orator, Ciceroni coævus fuit & æmulus in laude eloquentiæ. Obiit, cum Cicero è Cilicia Romam rediret, uti in *Bruti proœmio* legimus. De ejus facundia *Cicero l. 3. de oratore* testari poterit. Præter orationes & lasciva poëmata, quorum *Agellius 19, 9.* meminit, etiam annales condidit, quos *Vellejus Paterculus l. 2.* allegat. Ei, *Plutarcho* teste, M. Porcius Cato uxorem suam liberùm quærendorum causa concessit. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 100.*

HORTENSIUS (Æg.) JCt. edidit comm. ad singulas leges, Gen. A. 1607: item, in 4. libros institutionum.

HORTENSIUS (Ascanius Centorius) A. 1570. floruit. Historiam rerum sui temporis memorabilium exaravit, teste *Ghilino, vol. 2. pag. 31.*

HORTENSIUS (Lamb.) Montfortius, natus est Anno 1501: obiit Anno 1573. Erat Græcè doctissimus. Reliquit comment. in Virgilium & Lucanum: item, satiras & epithalamia. Historiæ scribendæ etiam animum applicuit, ceu ex libro de tumultibus Anabaptist. qui apud *Simonem Schardium T. 2. Germ. Scr. pag. 298.* & ex 7. libris de bello German. qui apud *eundem l. c. pag. 441.* occurrunt, videre licet. Vid. *Swertius, pag. 508.*

HORTENSIUS (Mart.) scr. de Mercurio in Sole viso, Anno 1633: item, de oculo, An. 1635. fol.

HORTIZ (Pet.) Hisp. edidit quadragesimale concionum. Vid. *Alegambe, pag. 383.*

HORTLEDERUS (Frid.) JCtus, erat consiliarius Saxoniæ ducum Vinariensium. Collegit varios tractatus de rebus ad imperium spectantibus, An. 1618.

de HORTO (Garcias) Lusitanus, texuit historiam simplicium apud Indos nascentium.

HORTULANUS (Damianus Cosmas) Hispan. adornavit paraphrasin in Cant. Cant. Venet. An. 1585.

HÖRWARTUS (Ant.) elaboravit Tract. de quæstione, utrum pœna perjurio legibus humanis sit constituta, an verò ad pœnam satis sit ultio divina? Prodiit Augustæ, An. 1599.

HORZOVIUS (Sam.) scr. Hussum & Lutherum.

HÖSCHELIUS (David) Augustanus, celebris philologus, natus est Anno 1556: obiit Anno 1617. Edidit Siracidem cum notis. Complures Græcos autores (Procopium, Photium, &c.) in lucem protraxit adeoque de re literaria optimè meruit. Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 328. Thomasius de plagio, §. 467.*

HOSIUS (Stanislaus) Polonus, Card. natus est An. 1504: obiit Anno 1579. Edidit confessionem fidei catholicæ: propugnationem doctrinæ catholicæ, adversus *Joh. Brentium*: libellum de expresso DEI verbo: dialogum de eo, num calix laicis & uxores sacerdotibus permitti debeant, ac divina officia vulgari lingua peragi fas sit? Vid. *Thuanus l. 68. Saussay de Scr. eccl. pag. 62.*

HOSKINUS (Ant.) Herefordiensis Anglus, Anno 1615. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 39.*

HOSMANNUS (Joh.) poëta, Anno 1605. floruit.

HOSPINIANUS (Joh.) Anno 1575. obiit. Edidit librum de controversiis dialecticis.

HOSPINIANUS (Rudolfus) Tigurinus, scr. de festis Christianorum, An. 1595. item, de monachis.

HOSPITALIUS (Mich.) Franciæ Cancellarius, Anno 1573. obiit, ætatis 70. Post obitum carmina ipsius collecta & in lucem emissa sunt, curante *Vido Fabro.* De quibus ita *Thuanus, l. 56.* Ii versus puritate sermonis, nitore & acumine, ac sententiarum pondere cum omni antiquitate certant, virumque ferè exprimunt: qui non vultu tantùm Aristotelis os (quod ex utriusque imaginum collatione constat) sed Solonis, Lycurgi, Charondæ, & Platonis denique, sapientissimorum legislatorum, pectus, mores, doctrinam & judicium in omni vitæ sive privatæ sive publicæ actione referebat. Carmina ejus occurrunt *T. 2. Delit. Gall. pag. 1. & seqq.*

HOSSCHIUS (Sid.) Markensis Belga, scr. elegias de Christo patiente, An. 1667. Vid. *Alegambe, pag. 421.*

HOSTANES, Ὀστάνης, Chymicus, *Borrichio de Hermet. pag. 80.* memoratur.

HOSTIENSIS (Henricus) An. 1262. floruit. Extat ejus summa & expositio in epistolas decretales.

HOSTIUS, poëta, bellum Histricum carmine descripsit & tempore Julii Cæsaris claruit. Virgilium eum imitatum esse, *Macrobius 6, 3.* affirmat. Vid. *Glandorpius in O.P. pag. 407.*

HOSTUS (Matth.) Wilhelmdorfensis, Græcæ linguæ professor Francof. natus est Anno 1562: obiit An. 1587. Scripsit de veterum ponderibus & mensuris. Opera ejus tribus Tomis constant.

HOTMANNUS (Franc.) Parisiensis, Anno 1634. claruit. Edidit consolationem è S. literis. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 164.*

HOTOMANNUS (Anton.) concinnavit dialogum de barba, Leydæ, A. 1586.

HOTOMANNUS (Franc.) celebris JCtus, natus est Anno 1524: obiit. An. 1590. Varia composuit de Jure & aliis ad antiquitatem pertinentibus, quæ, uti ab autore ante mortem recognita & digesta erant, ita posteà *Jacobus Lectius* publicavit. Huic Hotomanno nonnulli *Sixti V. Brutum fulmen in Henr. Regem* tribuunt. Hoc libro Hotomannus tantum apud pontificios iniit gratiam, ut in prima classe prohibita sint omnia ipsius scripta in expurgatoriis ipsorum indicibus. Vid. *Placcius in Anonym. pag. 11. Tollius de Inf. lit. pag. 76. Thuanus l. 99. Hanck. part. 1. S. R. R. pag. 249. Thomasius de plag. §. 469.*

HOTTINGERUS (Joh. Henr.) Tigurinus, celebris Theologus & philologus, An. 1667. in Limago fluvio periit. Natus erat Anno 1620. Composuit thesaurum philologicum: exercitationes Morinianas: historiam orientalem; bibliothecarium quadripartitum; Tomos novem historiæ ecclesiasticæ Nov. Testam. historiam creationis; leges juris hebræorum: analecta historico-theologica: smegma orientale: Grammaticam 4 linguarum: bibliothecam orientalem: dissertationes miscellaneas, &c. Vitam ejus descripsit *Joh. Heinr. Heideggerus.*

Reliqnit 3. filios, Joh. Henricum, Salomonem, & Joh Jacobum, viros multa eruditione insignes.

HOTTO (Gorhofr.) ecclesiastes Amsterdamensis, scripsit de concordia Christiana inter evangelicos, An. 1647. *Maresius T. 1. Sylloges, pag. 554.* vocat opus aureum.

HOTTOMANNUS (Villerius) de legato commentatus est.

HOVÆUS (Ant.) Egmondanus, A. 1568. obiit. Reliquit dialogum de seculi calamitate: item, carmina de arte amandi DEUM.

HOVÆUS (Rob.) scr. de reconciliatione hominis cum DEO, An. 1501.

HOVCARIUS (Eligius) Gandensis, Anno 1504. claruit. Exaravit comœdiam de patientia Chrysollidis. Vid. *Sweertius, pag. 227.*

HOVDEMIUS (Joh.) edidit vitam & passionem Christi rythmicam, Colon. Anno 1627.

ab HOVEDEN (Rogerius) Eboracensis, An. 1200. floruit. Condidit historiam Anglicam. Vid. *Phil. Labbe, T. 2. diss. de S. E. pag. 301. Olearius, pag. 415.*

HOVEL (Nicol.) Parisiensis, duos libros pharmaceutices, Anno 1571. edi curavit.

HOVIUS (Matth.) Machliniensis, Anno 1620. obiit.

HOUTHEMIUS (Franc.) Iprensis carmina reliquit.

HOUTHEMIUS (Lib.) Leodic. An. 1580. floruit. Moralia præcepta senariis complexus est.

HOWEL (Jac. vel James) Anglus, Anno 1669. obiit. Scripsit de præcedentia regum, Lond An. 1664.

van der HOWEN (Petrus) tractavit de lympathia, An. 1621.

HOWSENIUS (Joh.) egit de quæstione, an uxore dimissa propter fornicationem, aliam liceat superinducere? Oxoniæ, An. 1606.

HOYERUS (Just. Ber.) JCtus, scripsit de jure sepulturæ, An. 1661.

HOYERUS (Mich.) Hesdino-Artesius, collegit historias sacroprofanas, A. 1647. Vitam Ephræmi Syri, ut & Johannis Duns Scoti in literas redegit. Flammulas amoris S. Augustini versibus & iconibus repræsentavit. Extant ejusdem poëmata & tragœdiæ.

de HOYLANDIA (Gilb.) Anglus, habuit 48. sermones in 3. capita Cant. Cant. incipiens inde, ubi S. Bernhardus scribendi simul & vivendi finem fecerat.

HOYVANTIUS (Henr.) Gandavensis, versibus extemporaneis inter genialis Bacchi pocula felix fuisse prædicatur, teste *Sandero.* Reliquit epigrammata.

HOYUS (Andr.) Brugensis, Anno 1610. floruit. Scripsit apologiam pro Gregorio magno: item, libellum de recta linguæ Græcæ pronunciatione. Prætereà vitas pontificum versibus heroicis expressit: Ezechielem prophetam paraphrasi poetica illustravit: proverbiales formulas, Tertulliano usitatas, collegit & exposuit. Vid. *Sweertius, pag. 522. Sanderus in Brugens. pag. 16. T. 2. Delit. Belg. pag. 1539.*

HOYUS (Timoth.) Andreæ filius, carmina struxit & euchologium Græcorum latinè transtulit. Vid. *Sanderus.*

HOZIUS (Andr.) edidit certamen poëticum de lessu mortuali vacio carminis genere traductum, Aug. An. 1608.

HUARTUS (Ignatius) Leodiensis, Anno 1652. claruit. Ex operibus S. Bernhardi flores pastorales excerpsit. Comment. etiam in librum S. Bernhardi de gratia & lib. arbitrio sub nomine *Ranutii Gigati* in favorem doctrinæ Jansenianæ composuit, quem posteà *Bertrandus Tissier* refutavit. *Carolus à Visch in Bibl. Cist. pag. 168.* vocat philosophum subtilem.

HUARTUS (Joh.) Hisp. examen ingeniorum adornavit. Vid. *Sorellus de perf. hom. pag. 631.*

HUBERINUS (Casp.) librum de vera DEI agnitione: item, de ira DEI: ut & de dextra DEI & majestate Christi elaboravit.

HUBERTUS (Steph.) Aurelianensis, medicus, Anno 1602. floruit. Erat Arabicè eruditus. Videatur *Colomesius in Gallia orient. pag. 147. Casaub. epist. 235.*

HUBERUS (Joh.) Herbipolensis, Anno 1613. obiit. In Polonia Theologiam moralem docuit. Videatur *Alegambe, pag. 255.*

HUBERUS (Sam.) Anno 1593. vixit, & AntiBellarminum composuit. In articulo prædestinationis peculiarem sententiam fovit, quando electionem universalem asserere ausus est.

HUBERUS (Ulricus) digressiones Justini-

aneas, quibus humaniora juris continentur, Leow. Anno 1677. imprimi curavit.

HUBMEIERUS (Hippol.) Labetanus, palatinum epigrammanagrammaticum, Anno 1600. emisit.

HÜBNERUS (Barth.) Erfordiensis, scripsit de morbis incurabilibus, An. 1589.

HUBNERUS (Matthias) Anclam Pomeranus, JCtus, Anno 1614. obiit. Altdorfii per decem annos jura docuit. Reliquit disputationes in institutiones juris.

HUBNERUS (Tob.) Berolinensis, carminibus inclaruit. Vid. *T. 3. Del. Germ. pag. 567.*

HUCHERUS (Joh.) medicus, de febribus, An. 1601: item, de sterilitate, Colon. An. 1609. commentatus est.

de HUCIO (Bartolus) JCtus, tract. de quartis & substitutionibus scribere aggressus est. Extat *T. 8. Tract. tract.*

HUDSONUS (Henr.) edidit geographicam delineationem detectionis freti supra terras Americanas in Chinam & Japoniam, An. 1613.

HUEBMANNUS (Simon) philosophiam cœlestem, Anno 1676. imprimi curavit.

de HUECARA (Ant.) Hisp. Anno 1595. doctum commentarium reliquit in Habakuk prophetam, variis antiquitatum, linguarum & historiarum notis instructum.

de los HUERTOS (Marc.) scripsit de sacrificio missæ, Duaci, An. 1637.

HUES (Robertus) de globis commentatus est, Anno 1617.

HUETIUS (Pet. Dan.) Cadomensis, edidit 2. libros de interpretatione, Paris. Anno 1661: item, dissertationes in Origenem, An. 1668. *Nicolaus Heinsius in epistola quadam ad Carpzov.* meminit, ipsum ad prælum habere paratum comment. de veritate religionis Christianæ, opus laudatum ac multa doctrina refertum. *Bochartus in Hierozoico, 3, 27.* vocat virum raræ eruditionis.

HUGELIUS (Carolus) Palatinus, carmina fecit. Vid. *T. 3. Delit. Germ. pag. 374.*

HUGENIUS (Constant.) eques Zulichemius, Anno 1651. claruit. Systema Saturnium composuit. Momenta ejus desultoria sive poëmatum quatuordecim libri cum præfatione *Casp. Barlei* Anno 1655. in octavo prodierunt.

HUGGELIUS (Joh. Jac.) tractavit de medicina Semiotica, A. 1560. fol.

HUGHES (Guilh.) Chaplamiensis, dispp. grammaticales habuit.

HUGO à S. Caro. Vide, CARENSIS.

HUGO (Celsus) JCtus, edidit tractatum clausularum, Anno 1578. fol.

HUGO (Herm.) Bruxellensis, natus est A. 1588: obiit An. 1629. Scripsit de militia equestri antiqua & nova, An. 1630. item, libellum philologicum de prima scribendi origine, Antv. Anno 1617. ut & pia desideria, emblematibus illustrata, partim prosa, partim ligata, Anno 1628. Vid. *Alegambe, pag. 180.*

HUGO (Jac.) Belga Insulensis, Theologus, Anno 1655. Romæ librum in fol. vulgavit, cujus inscriptio hæc est: Vera historia Romana sive origo Latii vel Italiæ ac Romanæ urbis, è tenebris longæ vetustatis in lucem protracta. Quo in libro inter alia paradoxa ostendere annisus est, *Homerum*, Græcorum poëtam antiquissimum, in opere suo non Trojæ ruinam interitumve descripsisse: sed duplex excidium Hierosolymitanum, unum per Nebucadnezarem, alterum per Titum Imp. factum, tanquam vatem præcecinisse. Præterea in ipsa Iliade Servatoris nostri JESU Christi vitam, res gestas, miracula, passionem, mortemque luculenter exponi. Item, acta Apostolorum, & præcipuè Æneæ sive Petri Romam navigationem, pietatem, templa, sacra, ritus & apotheosin in eadem *Iliade Homeri* prædicta esse. Quin Homerum quoque Muhammetismum, barbarorũ in Italiam irruptiones, hæreses, prælatorum incuriam & negligentiam, laicorum & sacerdotum incontinentiam, simoniam & tandem antichristum delineasse. Idem ait, Hollandos sub nomine *Harpyiarum* obscenos volucres maris appellari; Lutheranos sub appellatione *Lotophagorum* adumbrari jactitat. Addit, inter eos, qui unà cum Ulysse Helenam ambiverint, Martin. Lutherum & Phil. Melanchthonem extitisse atque adeò Homerum vivis eos coloribus depinxisse. Hunc Hugonem *Everh. Rudolfus Roth*, Ulmensis, Anno 1672. in dissert. de bello Trojano, Jenæ habita, refutare aggressus est.

HUGO (Nicol.) elenchum Luthero-Calviniſtæ Coppenſteiniano oppoſuit.
HUGO (Pet.) Ieſ. Anno 1636. vitam Nic. à Lapide exaravit.
HUGOBALDUS, tempore Caroli Calvi claruit, cui etiam poema ſuum de laude Calvorum inſcripſit. Ejus initium eſt: *Carmina clariſonæ Calvi cantate Camenæ.* Totũ carmen in Adverſaria ſua tranſtulit *Caſp. Barthius lib. 46. cap. 22.* Vid. *Sweertius, pag. 350. Zeillerus, part. 3. pag. 114.*
HUGOLINUS (Barthol.) è monte Scutilo, JCtus, An. 1600. claruit. Scripſit de ſacramentis novæ legis: de excommunicatione, ſuſpenſione & interdicto: de irregularitate: de cenſuris Rom. Pontifici reſervatis in bulla cœnæ Domini, &c. Vid. *Sauſſay pag. 199.*
HUGOLINUS (Joh.) edidit Graduale feſtorum, fol. An. 1626.
HUGOLINUS (Ludolf.) ſcripſit de tollendo appellationum abuſu, A. 1662.
HUITFELDIUS (Haraldus) Danus, An. 1590. Texuit hiſtoriam Danicam à primo rege Dano uſque ad Chriſtianum III. Tomis decem, in 4. Extat ejuſdem tract. de legibus provincialibus Scaniæ, in 4. Vid. *Bartholinus in Danis ſcr. pag. 51.*
HUITIUS, Anglus, in Danielem commentari cœpit.
HULDRICUS (Joh. Jac.) ſtruxit vindicias pro Tigurina Bibliorum translatione, contra Gretſerum, An. 1616.
HÜLSEMANNUS (Joh.) Elenâ Friſius, celebris nominis Theologus, natus eſt An. 1602: obiit Anno 1661. Witebergæ *F. Balduino* in cathedra & ſuggeſtu ſucceſſit. Inde Lipſiam vocatus eſt. Exaravit Anti Hagerum: item, tract. de auxiliis gratiæ. Mortuum laudavit *Dav. Schwertnerus.* Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 259.*
HULSIUS (Ant.) Hildamontanus, edidit Theologiam Judaicam, Anno 1653. item, opus catecheticum didactico-polemicum, An. 1676.
HULSIUS (Guilh.) vitas pontificum Veſaliæ, An. 1639. edi curavit.
HULSIUS (Lev.) Gandenſis, numiſmata Rom. Impp. An. 1603. collegit. *Sweertius, in Ath. Belg. pag. 505.* emblemata anniverſaria Academiæ Altdorfinæ eidem tribuit. Extat ejuſdem deſcriptio Tranſiluaniæ, Moldaviæ & Walachiæ.
HULSTIUS (Ant.) Flander, ſtadium curſoris Chriſtiani, Anno 1556. publicè propoſuit.
HUMBECANUS (Pet.) An. 1598. obiit, relicto libro de uſuris.
HUMBERTUS, ſilvæ Candidæ epiſcopus & Cardinalis, An. 1051. claruit. Hic primus transſubſtantiationis aſſertor eſſe dicitur. Scripta ejus *Ph. Labbe T. 1. de de S. E. pag. 484.* enumerat. Confer *Olearium, pag. 222.*
HUMBERTUS, Dominicanus, An. 1276. obiit. Reliquit ſpeculum religioſorum ſive ſex libros inſtitutionum ſpiritualium. Vid. *Ph. Labbe l. c. pag. 486. Olearius, pag. 222.*
HUMBERTUS (B. M.) edidit expoſitionem in regulam S. Auguſtini, Anno 1645. in 4.
HUMBERTUS (Jacobus) exaravit epiſtolam ad J. Jac. Reckium de perſona Chriſti, Lugd. An. 1668.
HUMELBERGIUS (Gabr.) in Antonium Muſam & Apulejum de herbis, Anno 1537. commentatus eſt.
HUMELIUS (Joh.) mathematicus, natus eſt An. 1518: obiit An. 1582.
HUMELIUS (Joh. Henr.) ſcripſit notas in epiſtolam S. Pauli ad Philemonem, An. 1670.
HUMERUS (Zach.) Smolandus, confecit librum de arte & conſtitutione hiſtoriæ. Vid. *Scheferus* in *Upſal. pag. 404.*
HUMFREDUS (Laurent.) An. 1589. obiit. Compoſuit 3. libros de nobilitate, An. 1560: duas partes Jeſuitiſmi: item, Phariſæiſmum veterem & novum.
HUMIUS (Jac.) Grammaticam hebræam edidit, Anno 1624.
HUND (Magnus) Parthenopolitanus, medicus, anthropologium Anno 1501. compoſuit.
HUNDESHAGEN (J. Chr.) Profeſſor Jenenſis, h. t. claret. Emiſit metaphyſicam poſitivo-polemicam, Anno 1672: Item, phyſicas quæſtiones, An. 1674.
HUNDIUS (Joh.) Theologus reformatus, condidit librum, titulo, Nuda veritas: item, tract. de deſcenſu Chriſti ad inferos, An. 1644.
HUNDIUS (Wigulejus) edidit metropolin Salisburgenſem, 1582: Item, Bavaticas ſtemmatographias, teſte *Zeillero.*
HUNDORPHIUS (Joh.) collegit res urbis Erfurti maximè memorabiles.

ab HUNEFELD (Huno) reliquit monita imperiorum, An. 1669.
HUNGERUS (Alb.) struxit orationes.
HUNGERUS (Conr.) conscripsit chronicon monasterii Einsidelensis in Helvetia.
HUNGERUS (Wolfg.) JCtus, Anno 1555. obiit.
HUNIBALDUS, Francus, tempore Justini junioris Imp. floruit. Condidit historiam. *J. G. Vossius* scriptorem ferrei oris & plumbei cordis appellat eoque habendum loco judicat, quo alii Berosum Annii, i. e. nullo. Sanè quicquid de antiquis Germanorum temporibus Romanis scriptoribus indictum refert, id omne comminiscitur. Vid. *Zeiller. part. 2. pag 76.*
HUNINGA (Joh. Epinus) JCtus, philosophiam moralem Groningæ, An. 1619. professus est. Vid. *Autor vitarum proff. Gröning. pag. 70.*
HUNNÆUS (August.) Machliniensis, natus est Anno 1521: obiit Anno 1578. Struxit catechismum catholicum: axiomata de sacramentis: dialecticam. Vid. *Swertius pag. 148. Val. Andr. in Fast. Lovan. pag. 171.*
HUNNIUS (Ægid.) magni nominis Theologus, natus est Anno 1550: obiit An. 1603. Marpurgi & Witebergæ Theologiam professus est. Colloquio Ratisbonensi An. 1602. interfuit, suasque partes præclarè gessit. Scripsit de prædestinatione, indulgentiis, &c. *Doctor Gerhardus* b. m. eum recentioribus Theologis omnibus præferendum judicabat. Vid. *Micrælius, pag. 383.*
HUNNIUS (Helf. Ulricus) JCtus, emisit encyclopædiam juris universi, Anno 1674.
HUNNIUS (Nicol.) Marpurgensis, Ægidii filius, natus est An. 1585: obiit Anno 1643. Witebergæ aliquamdiu cathedram Theologicam ornavit. Inde Lubecam vocatus superintendentis munere functus est. Varia scripsit, inter quæ eminent demonstratio ministerii Lutherani: capistrum Lancellotto injectum: tract. de universalitate meriti Christi: dispp. antiphotinianæ: apostasia Rom. ecclesiæ: Innocentia Lutheranorum, &c. Mortuum laudavit *Sebast. Meierus.* Vid. *Henningus Witte in Theol. pag. 580.*
HUNTERUS (Jac. Pet.) Suecus, edidit Senecam defensatum & repurgatum, Ratisb. An. 1651. in 4.
HUNTINDONIENSIS (Henr.) An. 1153. claruit. Condidit decem libros historiæ Anglicanæ. Vid. *Zeillerus part. 1. Scr. hist pag. 71.*
HUNTLÆUS (Jac. Gordonius) Scotus, Jesuita, Anno 1620. obiit. Docuit philosophiam & Theologiam Scholasticam nec non linguam sanctam Mussiponti, Lutetiæ, Burdigalæ. Extat ejus epitome controversiarum fidei. Vid. *Alegambe, pag. 197.*
HURANDUS (Hyacinthus) Pomeranus, Anno 1635. vixit. Architecturam Musarum heroico carmine expressit. Vid. *Alegambe, pag. 191.*
HURTADUS (Casp.) Mondexarensis Hispanus, Anno 1632. claruit. Scr. de incarnatione: de sacramentis: de DEO: de angelis: de legibus: de justitia & jure: de religione: de fide, &c. Vid. *Alegambe, pag. 149.*
HURTADUS (Greg.) in evangelia totius anni, An. 1638. commentatus est.
HURTADUS (Joh.) edidit conciones quadragesimales, Brugis, An. 1620.
HURTADUS (Thomas) summarium totius Theologiæ moralis, Anno 1664. adornavit.
HUS (Joh.) egit de civili dominio clericorum.
HUS (Matth.) Germanus, edidit sermones Dominicales suppresso nomine, titulo, dormi secure. Liber prodiit Norimbergæ, An. 1486. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 253.*
HUSANUS (Frid.) JCtus, tractavit de servis, hominibus propriis, famulis, An. 1590.
HUSANUS (Henr.) Isenacensis, natus est An. 1533: obiit An. 1587. Vid. *T. 3. Delit Germ. pag. 581.*
HUSERUS (Conr.) scrips. de imposturis & ceremoniis Judæorum.
HUSERUS (Joh.) Brisgojus, edidit opera Theophrasti duobus voluminibus, fol. An. 1605.
HUSMANNUS (Franc.) JCtus, elaboravit paradoxa ad L. Falcidiam, Paris. An. 1584.
HUSMANNUS (Franc. E.) tractavit materiam de voluntate DEI, An. 1670.

HUSMANNUS (Frid.) An 1581. vixit. Reliquit chronologiam, An. 1598.

HUSS (Joh.) Bohemus, Anno 1415. in synodo Constantiensi condemnatus atque combustus est. Prædixit, post centum annnos cygnum venturum & ecclesiam pontif. magnis eorum ingratiis oppugnaturum esse. Opera Hussi, Norimbergæ duobus Tomis, An. 1558. excusa sunt. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 256.* item, *Jacobus Verbeiden, in elog. præst. Theol. pag. 6.*

HUSSON (Martinus) Parisiensis advocatus, scripsit 4. libros de advocato, Anno 1664. in 4.

HUSSOVIANUS (Nicol.) struxit carmen de bisonte & ejus venatione, Cracoviæ, Anno 1623.

HUTCHESONUS, Anglus, in 12. Prophetas minores & evangelium Joh. commentatus est.

HUTINGIUS (Gerh.) orationem S. Basilii contra ebriosos carmine elegiaco expressit. Vid. *Swertius, pag. 281.*

de HUTIO (Bartolus.) JCtus, scr. de quartis. Vide, HUCIO.

HUTTENUS (Ulricus) eques Francus, natus est Anno 1488: obiit Anno 1523. Condidit libellum historicum de perpetua pontificum Roman. inobedientia adv. Imperatorem. Ejus Arminium habet *Simon Schardius vol. 1. script. Germ. pag. 214.* Multa adhuc alia composuit tum soluta, tum ligata oratione. Poëtica ejus opera in unum collecta, Francofurti prodierunt: cætera sparsim edita. *Epitaphium* ipsius ita sonat:

> *Hic eques auratus jacet oratorque disertus,*
> *Huttenus vates, carmine & ense potens.*

Vid. *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 18. Olearius pag. 467. Erasmus in Ciceroniano, pag. 181.* Ulricus Huttenus (inquit) fat splendoris & copiæ præstat, in oratione soluta: in carmine felicior erat. Carmina ejus ex parte occurrunt *T. 3. Delit. Germ. pag. 635.*

HUTTERUS (Leonh.) Ulmensis, natus est Anno 1563: obiit Anno 1616. Witebergæ Theologi officio functus est. Scripsit locos Theologicos; analysin August. Confess. Sadeelem elenchomenum: concordem concordiam: Irenicum Christianum: lib. contra Bellarm. de missa: notas succinctas in epist. ad Galatas, &c. Videatur *Henning. Witte, in Theol. pag. 90. Spizelius in Templo Honor. pag. 92.*

HUTTERUS (Elias) edidit Biblia sex linguarum, Anno 1599.

HUTTICHIUS (Ioh.) Moguntinus, An. 1534. claruit. Texuit librum de Rom. Imperatoribus: item, tract. de antiquitatibus Moguntinis. Vid. *Hanckius part. 2. de Scr. R. R. pag. 132.*

HUYGEN (Gumm.) methodum retinendi & remittendi peccata, Lov. An. 1674. publicavit.

HUYSMANNUS (Guilh.) Liranus, An. 1613. obiit. Narrationes rerum Indicarum ex Italico transtulit. Vid. *Swertius, pag. 310.*

HYACINTHUS (Franc.) exaravit triumphum rosarii, Anno 1641.

à S. HYACINTHO (Hieron.) struxit ideam colloquii Thoruniensis, Cracov. Anno 1646: item, ideam concionatoris, Paris. Anno 1659.

HYBREAS, Ὑβρέας, rhetor vel sophista, Diotrephis discipulus, tempore Strabonis claruit. Meminit ejus *Strabo l. 13. pag. 630. & l. 14. pag. 659.*

HYBREAS, Cretensis, σκολιὰ composuit, teste *Athenæo l. 15.* Vid. *Meursius in Creta, pag. 421.*

HYDASPES, Ὑδάσπης, antiquissimus Medorum rex, vaticinia composuit, quæ *Lactantius l. 7. div. Institut. cap. 15. & 17.* allegat. *Theodorus Canterus 2, 19.* tamen Lactantium corrigit & legit, *Hystaspes.*

HYDE (Thom.) bibliothecarius Bodlejanus Oxoniæ, edidit tabulas longitudinis & latitudinis stellarum fixarum ex MS. Persico in 4: item, catalogum bibliothecæ Bodlejanæ, An. 1674. fol.

HYGDEN (Rudolph.) autor polychronici, vixit seculo XIV. Vid. *Vossius pag. 532. Maresius in Job. Papissa, pag. 21. Calixtus de Conjug. Cler. pag. 342.*

HYGINUS (C. Julius) tempore Octaviani Augusti, cujus erat libertus, floruit. Scripsit librum de vita rebusq; virorum illustrium, ceu testantur *Agellius 1, 14. & Servius in Virg. pag. 762.* item, de familiis Trojanis, teste iterum *Servio pag 930.* Ex eodem ad *l. 3. Æn.* constat, Hyginum de situ urbium Italicarum tractasse. Commentarios ejus in Virgilium laudat

laudat *Agellius 1, 6. & 10, 16. Charifius.* Hygini librum de agricultura: *Macrobius* vero librum de penatibus allegat. Hodiè nihil Hygini habemus, præter poëticon astronomicon ad M. Fabium & mythologiam. Vid. *Glandorpius in Onomast. pag. 488. Borrichius in Cogitatis, adv. Voss. pag. 10.*

HYLARETUS (Mauric.) Engolismensis, Anno 1603. vixit. Condidit 2. Tomos concionum quadragesimalium. Aurelianenses ei ob navatam operam in fide Cath. propugnada æneam statuam cum inscriptione posuerunt, teste *Waddingo in Scr. O. M. pag. 256.*

HYPATUS (Joh.) Italus, philosophus, varia ad dialecticam pertinentia reliquisse fertur. Vid. *Simlerus.*

HYPERECHIUS, Ὑπερέχιος, Alexandrinus, Grammaticus, juxta *Suidam* tempore Marciani Imp. claruit. Scripsit artem Grammaticam & libros de orthographia.

HYPERIDES, Ὑπερίδης, Sophista, fuit Demosthenis coævus & Platonis discipulus. Composuit varias orationes. Vulgò 72. ei tribuuntur, ex quibus tantùm 52. genuinæ sunt. Vid. *Meursius in lect. Att. l. 3. c. 8. & l. 5. c. 25. Longinus* effusè eum laudat, ac, si non perfectiores, plures tamen virtutes habere dicit quàm Demosthenem. Vid. *Langbainius* ad *Longinum pag. 83. Thomasium de plagio, §. 470.* Confer *Suidam.*

HYPERIUS (Andr.) Iprensis, Theologus reformatus, natus est Anno 1511: obiit Anno 1564. Condidit libellum de ratione studii Theologici; qui unus sufficit ad perficiendum in eo genere doctorem, si quis ejus consiliis acquiescere velit: item, 4. libros de Theologo. Methodum Hyperii *Laurentius Villavincentinus,* monachus Augustinianus, suo nomine in Hispania publicari curavit. Vid. *Placcius in Pseudon. pag. 273.* De Hyperio *Jacobus Verbeiden in Elog. præst. Theolog. pag. 95.* consuli poterit.

HYPERMENES, Ὑπερμένης, struxit librum de Chio, quem citat *Ptolemæus Chemnus* apud *Photium, Cod. CXC.*

HYPEROCHUS, Ὑπέροχος, Cumanus, Κυμαικὰ carmine expressit, quemadmodum *Pausanias in Phocicis* refert.

HYPSICRATES, Ὑψικράτης, res Phœnicum linguâ Phœnicia composuit, quas posteà Χαῖτος aut rectius Λαῖτος Græcè transtulit. Vid. *Tatianus in orat. 5. ad Gent. & Eusebius l. 10. de præp. Evang.*

HYPSICRATES, Amisenus, à *Polybio l. 7. & 11.* laudatur. A *Luciano in Macrobiis, pag. 831.* inter longævos refertur & 92. annos vixisse traditur. Scripsit de picturis. Vid. *Laërtius in Chrysippo.*

HYPSICRATES, Grammaticus, à *Varrone & Agellio l. 16.* citatur. Tractavit de Romanis vocibus, quæ à veteri lingua Græca derivantur. Hoc nomen *Josephus Scaliger Pompejo Festo* in voce, *aurum,* restituit.

HYPSIEL, Ὑψιὴλ, exaravit Arraphoricum. Eum Græcè & latinè edidit *Jacobus Mentelius,* Paris. An. 1657.

I.

IABOLENUS (Priscus) JCtus, sub Antonino Pio Imp. floruit. Quatuordecim epistolarum libros reliquit: item, epitomen in libros posteriorum *Labeonis.* Prætereà *Cassii* dogmata 15. libris complexus est. Meminit ejus *Plinius l. 6. epist. 15.* qui refert, eum *Pescennio Paulo* equiti amicissimum fuisse. Vid. *Guido Pansir. in JCt. 1, 32. Bertrandus, pag. 74.*

JACCHÆUS (Gilb.) scripsit institutiones medicas, Anno 1631. Vid. *Meursius in Ath. Bat. pag. 294.*

JACCHINUS (Leonh.) Emporiensis, dicitur totus fuisse Galenicus. Commentatus est in librum 9. Rasis, Anno 1579.

de JACEA (Gerardus) gesta Comitum Namurcensium stilo expressit.

JACETUS (Jacobus) Florentinus, securi percussus est. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 150.* vocat juvenem Græcè & latinè egregiè peritum pangendique carminis autorem non illepidum.

JACHEN, Ἰαχὴν, Ægyptius, de quo *Borrichius, de Hermet. pag. 170.* Vid. *Suidas in* Ἰαχὴν.

JACHIADES (Joseph) Judæus, scripsit in Dani-

Danielem. Prodiit cura *Conft. L'Empereur*, An. 1633. in 4.

JACOB, autor Arbah Thurim, Anno mundi 5100. claruit. Vid. *Ganz in Zemach, pag. 145.*

JACOB, ben Chabib, unus ex captivis in Hispania, composuit עין יעקב & בית יעקב teste *Ganz l.c. pag. 149.*

JACOB, Levita. Vide, MAHARIL.

JACOB, ben Napthali, fuit insignis criticus, cujus lectionem in certis vocabulis Biblicis secuti sunt Judæi orientales. Vid. *Buxt. in Abbrev pag. 48.*

JACOBATIUS (Domin.) An. 1528. obiit. Tractavit de concilio. V. *Olearius, p. 140.*

JACOBATIUS (Jacob.) Beneventanus, JCtus, adornavit defensorium pacis contra excommunic. Papæ.

JACOBILLUS (Ludov.) reliquit bibliothecam Umbriæ, Anno 1658.

JACOBINUS (Achill.) Montoriensis Aprutinus, scripſ. de philosophiæ excellentia.

JACOBINUS (Joh.) descripsit res gestas Sigismundi, Transilvaniæ principis.

JACOBONIUS (Julius) Anno 1582. claruit. De prisca Cæsiorum gente ad J. B. Fontejum commentatus est. Vid. *Hanckius, part. 2. de S.R.R. pag. 156.*

JACOBUS, patriarcha, juxta Ebionæos librum composuisse fertur, qui sine dubio confictus est, teste *Epiphanio l. 1. Panarii.* Circumfertur etiam Jacobi patriarchæ testamentum, quod à *Gelasio, dist. 16.* inter libros apocryphos numeratur. Vid. *Lambecius in Prodromo, pag. 54.*

JACOBUS, Apostolus, exaravit epistolam Catholicam, quæ extat. Idem Evangelium secundum Hebræos conscripsisse dicitur. Ejus Evangelii *Origenes* meminit: item, *Hieronymus in catalogo. Athanasius in Synopsi* tradit, Jacobum primum omnium in evangelium Matthæi, hebraicè scriptum, interpretationem & expositionem adhibuisse. Extat etiam sub ejus nomine Πρωτευαγγέλιον, in quo multa absurda continentur. Vid. *Phil. Labbe T. 1. dissert. de S.E. pag. 489.* De Liturgia S. Jacobi *Rivetum in Crit. sacr. l. 1. cap. 3.* consule.

JACOBUS, Hesychii filius, cognomine Psychochristus, medicus fuit, teste *Suida.*

JACOBUS, Rex Angliæ, natus est Anno 1556: obiit Anno 1624. Scripsit Δῶρον βασιλικὸν ad filium: dæmonologiam: misocapnum: orationes, & alia, quæ uno volumine edita sunt Anno 1619. fol. De Jacobo ita *Vossius in præf. oper. Grammat.* Jacobus, Britanniæ Rex, tam varia maximarum rerum scientia superavit, quicquid regum à mille annis, mille verò? immò, absit dicto invidia, quicquid à regis Salomonis temporibus fuit. *Hæc ille.* Nonnulli Jacobum *Solem*: Mauricium vero, Hassiæ Landgravium, *Lunam* philosophorum appellavere.

JACOBI (Jacobus) Danus, chronicon Judaicum, è sacris & Josepho collectum, carmine expressit, An. 1634.

JACOBUS, JCtus, *Glossator* dictus, An. 1161. obiit. Videatur *Gu. Panzirolus, in JCtis, 2, 16.*

JACOBUS, de Forlivio, *commentator aphoristicus* dictus est.

JACOBUS, Misnensis, Hussi commilito erat. Vid. *Albinus in chron. Misn. pag. 336.*

JACOBUS, Papiensis Card. tempore Pii II. pontificis claruit. Extant ejus commentarii gravissimarum actionum atque epistolæ: quibus senatoriæ prudentiæ potius & christianæ severitatis nomen, quàm perfectæ orationis laudem petiisse videri potest, judice *Jovio, in Elog. num. 20.*

JACOBI (Guilh.) Egmondanus, Alexandri M. res gestas carmine exposuit, teste *Sweertio.*

JACOBUS (Joh.) edidit compendium ceremoniarum, Antv. An. 1621.

à S. JACOBO (Joh.) cursum philosophicum, Paris. Anno 1658. fol. publicavit.

JACOBUS (Magdalius) Goudanus, Anno 1550. claruit. Compendium Bibliorum metricum & correctorium eorundem: item, ærarium aureum poëticum composuit.

JACOBUS (Petrus) JCtus, praxin auream, Colon. Anno 1575. emisit.

JACOBUS (Theodos.) JCtus, tractavit de emphyteusi & laudemio, Anno 1661.

JACOMOTIUS (Joh.) Barensis, Anno 1601. claruit. Scripsit Ehud tragœdiam. Carmina ejus continentur *T. 2. Delit. Gall.*

Gall. pag. 350. Vid. *J.P. Loticbius part.4. Bibl. poët. pag. 132.*

JACOPONUS de Benedictis, Tudertinus, Anno 1306. decessit. Bonifacio IIX. pontifici, à quo in carcerem conjectus erat, carcerem & captivitatem prædixit. Reliquit sententias & monita salutaria. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 180.*

JACOTIUS (Desid.) Vandoperanus, in Coacas Hippocratis commentatus est. Struxit etiam librum de philosophorum doctrina, teste *Wolfio in Off. Cic. pag. 24.*

JACQUERIUS (Nicol.) concilio Constantiensi interfuit. Texuit flagellum hæreticorum fascinariorum, teste *Sweertio.*

JACQUINOTIUS (Barth.) Divionensis Gallus, adornavit Hermem Christianum, Anno 1619. Videatur *Alegambe, pag. 57.*

JAEL (Curt.) habuit laudem ululæ. Verus ejus autor *Conr. Goddeus* esse dicitur.

JAEN (Ferd.) Cordubensis, Anno 1617. obiit. Scripsit de concordia genealogiæ Christi secundum Matthæum & Lucam. Vid. *Alegambe, pag. 510.*

JAHODA (Joh.) Bohemus, edidit academicas allocutiones, Pragæ, Anno 1667.

JAJUS (Claud.) Gebennensis Allobrox, Anno 1552. obiit. Erat unus ex prima decade sociorum Lojolæ. Reliquit speculum præsulis, quod prodiit Ingolstad. Anno 1615. A suis *angelus DEI & patronus Catholicorum* dici solet. Vid. *Alegambe, pag. 81.*

JAKSONUS (Thomas) scripsit de DEI essentia & attributis contra *Conr. Vorstium.*

de JALICERELLIS (Franc.) reliquit tract. de schismate. Extat Augustæ, teste *Reisero.*

JALLONGUS (Car.) collegit recemationes Juris, Messanæ, An. 1605.

JAMBLICHUS, Ἰάμβλιχος, tempore Antonini philosophi Imp. vixit & de amoribus Rhodanis & Sinonidis librum composuit, quem Βαβυλωνικὰ inscripsit. Videatur *Photius Cod. XCIV.* Confer *Suidam* & *Colomesium in Cimeliis, cap. 7. pag. 15.*

JAMBLICHUS, Porphyrii discipulus, tempore Constantii & Juliani Imp. floruit. Natus erat Chalcide Syriæ. Vitam ejus *Eunapius* exaravit. Reliquit 2. orationes protrepticas ad philosophiam, quas primus Græcè edidit *Joh. Arcerius*: item, vitam Pythagoræ nec non libellum de mysteriis Chaldæorum & Ægyptiorum, quod postremum opus primus *Marsilius Ficinus*, plenius vero *Nic. Scultellius* Anno 1556. transtulit. *Eunapius* eum θαυμάσιον, *Proclus* θεῖον appellat. Vid. *Jonsius de Scr. hist. Phil. 3, 56. Tennulius in Nicomach. pag. 60.*

JAMBULARIUS (P. Franc.) Florentinus, An. 1564. obiit. Vid. *Thuanus l. 36. Ghilinus, vol. 2. pag. 218.*

JAMBULUS, Ἴαμβυλος, consignavit Ἰνδικά. Allegatur à *Diodoro Siculo* & *Joh. Tzetze* in *Chiliad. pag. 132. 134.*

JAMESIUS (Guilh.) composuit Isagogen in linguam Chaldaicam, Anno 1651.

JAMESIUS (Richardus) scripsit de librorum conservatione, Anno 1625.

JAMESIUS (Thom.) Oxoniensis, bibliothecæ Bodlejanæ catalogum emisit Anno 1605: item, vindicias Gregorianas, Anno 1625. Vid. *Rivetus in Crit. sacr. lib. 4. cap. 29.* Idem Jamesius librum conflavit, cui titulum fecit *Bellum Papale*, editum Londini, Anno 1606. in quo collegit variationes, mutationes & repugnantias, quæ in Biblus latinis Sixti V. & Clementis IIX. occurrunt. Videatur iterum *Rivetus* in *Isagoge ad Script. sacr. cap. 15. §. 29. Kempius, pag. pag. 501.*

JAMOTIUS (Frid.) Bethuniensis, Anno 1593. claruit. Reliquit poëmata varia, Græca & latina. Ausonii Idyllion de vita humana Græcis versibus transtulit. Vid. *T. 3. Delit. Belg. pag. 1.* item, *Sweertius, pag. 261.*

de JANDUNO (Joh.) Gandensis, scripsit in libros physicos & metaphysicos Aristotelis. Vid. *Sweertius, pag. 441.*

JANITIUS (Clem.) vitas regum Poloniæ carmine expressit.

de JANLY (Joh.) Burgundus, An. 1503. claruit. Videatur *Colomesius in G. O. pag. 4.*

JANNINUS (Lud.) struxit coronam virginis Mariæ, Anno 1645: item, tirocinium S. Scripturæ, An. 1667.

JANNINUS (Peregrinus) tract. de citatione reali, An. 1599. publicavit.

JANOTIUS (Donatus) Anno 1572. obiit. Commentar. de rep. Veneta adornavit. Fertur etiam de rep. Florentina: item, de Italiæ rebus comm. reliquisse. Vid. *Thuanus l. 54.* item, *Funccius in orbe imperante, T. 2. pag. 85.*

JANSENIUS (Corn.) Hulstensis, obiit Anno 1576. Edidit harmoniam evangelicam una cum comment. fol. Vid. *Sweertius, pag. 188.*

JANSENIUS (Corn.) Accoyensis, episcopus Yprensis & Gandavensi natus est A. 1585: obiit A. 1638. Composuit librum de hæresi Pelagiana, de auxilio gratiæ, &c. quem *Augustinum* inscripsit, in quo componendo 20. annos insumsit; in hunc finem opera S. Augustini decies & amplius: libros vero de gratia & lib. arbitrio contra Pelagium facile trigesies à capite ad calcem evolvit. Perstringitur tamen hic liber censurâ pontificia. Alias etiam scripsit comment. in 5. libros Mosis: analecta in Proverbia, Ecclesiasten, Sapientiam, Habakuk, Sophoniam. Vid. *Val. Andreæ in Fast. Lovan. pag. 139. Hornius in hist. eccles. pag. 354. Caramuel, ap. Carol. Visch, pag. 197.*

JANSENIUS (Gabr.) Brugensis, Anno 1600. floruit. Confecit Tragicocomœdias, ut monomachiam Davidis cum Goliath: Salomonis judicium: Nabalum, &c. Vid. *Sweertius, pag. 263.*

JANSENIUS (Nicol.) cognomine BOY, Zelandus, panegyricum habuit in laudem doctoris Angelici, teste *Sweertio.* Ajunt etiam scripsisse vitam S. Dominici.

JANSONIUS (Jac.) Amstelrodam. obiit Anno 1625. Scripsit enarrationem in Job: comment. in Cant. Cant. in Psalmos, & in Joh. evangelium. Vid. *Sweertius pag. 364. & Vernulæus in Acad. Lovaniens. pag. 283.*

JANSONIUS (Joh.) edidit Atlantem novum, Anno 1660.

JANSONIUS (M.) Mercurii Gallo-Belgici Tomum 12. & 13. confecit.

JANSONIUS (Rob.) scr. dissert. de visionibus Apocal. 13. & 17. An. 1625.

JANTHESIUS (Casp.) Pomeranus, An. 1626. mirabilia, delicias & antiquitates Romæ publicavit.

à JANUA (Joh.) vel JANUENSIS, ordinis Dominicanorum monachus, vixit An. 1280. Lexicon linguæ latinæ elaboravit, quod *Catholicon* inscripsit. Vid. *Rivetus T. 2. oper pag. 886.*

de JANUA (Nicol.) JCtus, scripsit librum de scriptura privata, qui prodiit Anno 1614.

de JANUARIO (Joseph) tractavit de casibus reservatis, Anno 1653. Edidit etiam resolutiones selectas, quas valdè commendat *Caramuel in Theologia majori fundamentali*: item, catastrophen cunicularem in fundamenta Caramuel, Romæ, An. 1656.

JANUS (Christian.) Hafniensis, natus est Anno 1596: obiit An. 1635. Vid. *Vindingius, pag. 312.*

JANUSOVIUS (Joh.) Cracoviensis, An. 1613. obiit. Exaravit orthographiam Polonicam: solium Davidis; librum de jejunio & cibis vetitis, &c. Vid. *Gbilinus, vol. 2. pag. 126.*

JAPON (Laur.) cognomine Luscus, Anno 1591. obiit. Vertit Japonicè catechismum à *Melch. Nunnio* conscriptum. Vid. *Alegambe, pag. 296.*

JAQUERIUS (Nic.) flagellum fascinariorum, An. 1581. confecit.

JARCHI (Salomo) Trecensis Gallus, celebris legis Mosaicæ interpres, פרשנדתא dictus, Anno Christi 1105. juxta *nonnullos* obiit. *Alii* tamen R. Mosi Maimonidæ coævum faciunt. A ירח, *Luna*, Galliæ Narbonensis opido, ירחי, id est, *Lunensis* nomen accepit. Ibi olim plures habitasse Judæos, ex *Gregorii lib. 3. epist. 21.* colligere licet. Vid. *Hoornbeek in Tract. de convers. Jud. pag. 6.* In integra Biblia & integrum ferè Talmud commentatus est. Commentaria ejus omnium aliorum commentariis præferuntur. Stilum habet concisum & strictum, unde sæpius obscurus est & alium interpretem desiderat. Vid. *Buxtorf. in Abbrev. pag. 169. Sanctius in 2. Chron.* ita: Si R. Salomo tantum haberet salis, i. e. doctrinæ, quantum ad fingendum habet audaciæ, non malum S. Scriptura haberet interpretem.

de JARDIN (Jac.) Insulensis natus est Anno 1585: obiit Anno 1633. Composuit 3. libros elegiarum: item, 2. li-

bros de arte forensi ad jurisperitos. Vid. *Alegambe, pag.* 203.

du JARDIN (Joh.) Duacensis, construxit manuale de peccato mortali. Vid. *Alegambe, pag.* 251.

JARRICHIUS (Pet.) edidit Jesuitam ob nefanda crimina, in provincia Guienna perpetrata, in ferali pegmate constitutum, An. 1665.

JARRICUS (Pet.) Tolosanus Gallus, A. 1616. ætatis 50. obiit. Collegit thesaurum rerum Indicarum Tomis 3. Anno 1615. Vid. *Alegambe, pag.* 383.

JASCHIUS (Valer.) edidit Othonem, Pomeranorum apostolum, Anno 1676: item, examen discussionis fundamentorum fidei Walenburg. An. 1652.

JASKIERUS (Nicol.) senatus urbisque Cracoviensis secretarius, edidit juris provincialis (quod vulgò Speculum Saxonum nuncupatur) tres libros: item, promtuarium juris Saxonici, teste *Starovolscio, pag.* 67.

JASOLINUS (Julius) medicus Neapolitanus, scr. librum de aqua in pericardio, Anno 1576.

JASON, Ἰάσων, Argivus, Grammaticus, tempore Adriani Imp. claruit. Condidit, teste *Suida*, quatuor libros de Græcia, in quibus complectebatur tum Græciæ antiquitates, tum res gestas Alexandri Magni.

JASON, Byzantius, à *Plutarcho lib. de flumin.* ἐν Τεχνικοῖς, ut vulgò legitur, allegatur. *Reinesius* tamen *in Var.* 1, 1. *pag.* 2. non Τεχνικοῖς, sed Θρᾳκικοῖς legendum esse contendit.

JASON, Cyrenæus, sub Ptolemæo Philometore, Olymp. CL. & deinceps floruit. Gesta Chasmonæorum sive Maccabæorum quinque libris complexus est. Eos in compendium redegit author libri secundi Maccabæorum, quemadmodum ex cap. 2. apparet. Epitomatorem illum nonnulli *Josephum*, alii *Philonem* arbitrantur. Vid. *Sixtus Senensis l.* 1. *pag.* 23.

JASON, Hebræus Christianus, altercationem, quam cum Papisco, Alexandrino Judæo, habuit, Græcè exaravit. Meminit ejus libri *Origenes l.* 4. *contra Celsum. Pamelius* in *notis* ad *Cyprianum* & *Sixtus Senensis* Thessalonicensem vocant, eumque Jasonem esse existimant, cujus mentio habetur, *Act.* 17, 5. Vid. *Spencerus, in notis ad Orig. pag.* 57.

JASON, de Mayno, JCtus. Vide, MAYNUS.

JASON, medicus, fertur tractasse de morbis cerebri.

JASON, Nysæensis, scripsit de Rhodo. Vid. *Suidas* & *Meursius in Rhodo, pag.* 1.

JASON, Rhodius, fuit philosophus & successor Posidonii. Ejus opera erant, βίος ἐνδόξων, φιλοσόφων διαδοχαὶ, βίος Ἑλλάδος, περὶ Ῥόδου. Vid. *Meursius in Rhodo, pag.* 100. *Jonsius, de S. H. Ph.* 3, 2. *p.* 218.

JASPINUS (Joh.) scr. de cavenda hæresi.

à JASSOWITZ (Andr.) jussu Sophiæ, reginæ Poloniæ, S. Biblia in linguam Polonicam transtulit, teste *Adriano Regenvolscio*. Vid. *Hallervordius in Bibl. Cur. pag.* 11.

JASZBERINGUS (Paulus) edidit examen doctrinæ Socinianæ, Londini, Anno 1662.

JATUMÆUS (Simon) juxta *Sixt. Senensem l.* 4. Anno 1400. claruit. Erat patria Constantinopolitanus: factus verò est tandem Thebarum archiepiscopus. Is novum Testamentum è Græco in Hebr. & latin. sermonem transtulit ea serie, ut linea lineæ & dictio dictioni, è regione oppositæ, aptè responderet.

JAVELLUS (Chrys.) reliquit metaphysicam. Javelli opera omnia tribus Tomis prodierunt, An. 1580.

JAULUS (Henr.) scripsit de donatione Constantini.

JAUPENIUS (Henr.) Leodicensis, Anno 1608. obiit. Habuit conciones.

de JAY (Guido Michaël) Parisinus, Anno 1645. propriis sumtibus Biblia Parisiensia, in decem Tomos digesta, excudi curavit. Vid. *Colomesius in Gallia orient. pag.* 263.

IBYCUS, Ἴβυκος, Rheginus, lyricus poëta, Olymp. LVI. floruit. Celebratur *Platoni in Parmenide*, *Ciceroni* 4. *Tusc. quæst.* item, *Pausaniæ* & aliis. Confer *Ælianum in H. A.* 6, 51. Interfectus est à latronibus, qui tamen posteà à gruibus proditi, comprehensi & digna morte affecti sunt: qua de re *Plutarchus lib. de Garrulit.* & *Antipatri epigramma in Anthol.* 3, 25. legi poterunt. Fragmenta Ibyci *Henr. Stephanus* collegit.

ICART (Franc.) Barcinonensis, catechesin post se reliquit. Vid. *Alegambe*, *pag.* 125.

ICCUS, Ἴκκος, Tarentinus, medicus, *Eustathio in comm. ad Dionysii Perieges. pag.* 62. memoratur.

ICTINUS, Ἰκτῖνος, tempore Periclis vixit, & de æde Minervæ dorica, quæ est Athenis, volumen edidit, teste *Vitruvio præfat. lib.* 7. Vid. *Meursius in Cecropia, cap.* 14.

IDACIUS, Lemicensis in Gallæcia episcopus, An. 460. claruit & chronicon construxit. Vid. *Phil. Labbe T.* 1. *dissert. de Scr. eccl. pag.* 496. & *Mart. Hanckius part.* 1. *de S. R. R. pag.* 186.

IDACIUS Clarus, Hispanus, Anno 380. vixit. Reliquit apologeticum adversus Priscillianum, teste *Isidoro de vir. illustr. c.* 15. *Bellarminus* eidem tres libros adversus Varimundum Arianum tribuit: qua de re tamen *Vossius* dubitat. Vid. *Olearius in Abaco, pag.* 228.

IDÆUS, Ἰδαῖος, Rhodius, heroicus poëta, versu versui inserto ἐδίπλασε τὴν ποίησιν Ὁμήρου, i. e conduplicavit poësin Homeri. Scripsit etiam Rhodia ad 3000. versuum, teste *Suida.*

IDENIUS (Joh.) condidit historiam urbis Brandenburg, Anno 1611. item, ideam Jurisprudentiæ christianæ, An. 1612.

IDIOTA. Vide, JORDANUS.

IDOMONEUS, Ἰδομενεὺς, Lampsacenus, tempore Ptolemæi Lagi claruit. *Laërtius l.* 10. testatur, Epicuri discipulum fuisse. Scripsit libros de Socraticis: item, historiam Samothraciam. Meminerunt ejus *Plutarchus*, *Athenæus* & alii. Ejus Τρωικὰ citat *Schol. Apollonii*, *pag.* 147. Videatur *Jonsius de scr. h. ph. l.* 2, 1. *pag.* 118.

JEANÆUS, Anglus, Theologiam practicam & scholasticam adornasse dicitur.

JECHIEL, Parisiensis, Judæus, An. M. 5018. vixit. Composuit חיבור השם ה׳ librum Cabalisticum. Vid. *Ganz*, *pag.* 142.

JEDAIA, filius Badreschi, vixit An. 1280. Composuit מבחר הפנינים Arabice: item, בחינת עולם. Illum *J. Drusius* latine edidit, An. 1591.

JEHUDA, ben Chiug, vixit Anno Christi 1040.

JEHUDA, ben Nachman, floruit An. Chr. 755. Vid. *Buxtorf. in Abbrev. pag.* 159. *Ganz pag.* 125. ei librum *Hilkot Pesukot* tribuit.

JEHUDA, Hallevi, Anno Christi 1140 claruit. Edidit *Sepher Cosri*, quem latine transtulit *Buxtorfius*. In *Schalscheleth Haccabala* vocatur philosophus magnus, grammaticus & poëta. *Quidam* socerum faciunt Rabbi Abenesræ. Vid. *Ganz pag.* 136. *Borremans. de poët. pag.* 43.

JEHUDA Sanctus. Vide, JUDAS.

JEKUTIEL, sacerdos, texuit librum עין הקורא, in quo de ratione punctationis agitur. Meminit ejus *Elias Germanus in fragmentis tabularum*. Vid. *Buxt. in Abbrev. pag.* 82.

de JENA (Gothofr.) Anhaltinus, JCtus, natus est Anno 1625. Heidelbergæ jura docuit. Scripsit de lege commissoria, Anno 1663.

JENICHIUS (Christ.) edidit postillam, in qua agit de virtutibus, An. 1642.

JENKINUS, Anglus, in epistolam S. Judæ commentatus est.

JENNISIUS (Paulus) annales urbis Annabergæ composuit, An. 1605.

JEREMIAS, propheta, tempore Nebucadnezaris floruit. Reliquit prophetiam & Threnos. Olim in corpore prophetarum biblico primum locum occupavit. Vid. *Job. Henr. Otto in lex. Rabb. p.* 261.

JEREMIAS, Paduanus, γνωμολόγος, collegit sententias veterum ad exemplum *Stobæi*, *Antonii* & *Maximi*. Scripsit etiam librum de autoribus scientiarum & libris eorum. Liber prodiit Venetiis An. 1505.

JEREMIAS (Pet.) Panormitanus, seculo XVI ineunte claruit. Reliquit sermones. Scripta ejus Anno 1513. Hagenoæ prodierunt. Vid. *Olearius in Abaco, p.* 372.

JERINGIUS (Joh. Chr.) scripf. de generatione calculorum, An. 1664.

JERMINUS (Mich.) Anglus, in Jobum & Ecclesiasten, Anno 1639. commentari cœpit.

JERSINUS (Janus Dionys.) Danus, An. 1634. obiit. Condidit carmen heroicum de officiis discipulorum. Vid. *Vindingius in Regr. Hafn. pag.* 279.

JERUCHAM, Judæus, Anno 1334. vixit. Compos. ארם וחוה. Item, ספר מישרים. Vid. *Ganz*, *pag.* 144.

JESSENIUS (Joh.) à Jessen, Bohemus, medicus, natus est Anno 1566: occisus An. 1621. Reliquit epistolam de sanguine: item, tractatum, cujus titulus, Zoroastres seu philosophia de universo. Prodiit iste libellus Witebergæ, Anno 1592. Memorabile est, quod *Lætus in comp. hist. Univ. pag. 707.* de eo refert: Jessenius in reditu ex Ungaria à Cæsarianis Anno 1619. captus & Viennam deductus est: mox permutatione cujusdem Itali dimissus, è carcere prodicurus parieti inscripsit literas, I.M. M. M. M. quas cùm interpretari multi incassum niterentur, unus Ferdinandus ingressus rem tetigit, illas sic explicans: *Imperator Matthias mense martio morietur:* qui mox arrepta creta reposuit: *Jessenius mentiris, mala morte morieris.* Quod cum Jessenio relatum esset: *Ut ego mentitus non sum, ità Ferdinandus operam dabit, ne vanus sit vates.* Contigit utrumque. Cæsar martio decessit: Jessenius post cladem Bohemorum acceptam & subactum ab Austriacis regnum supplicio affectus est.

JESSEUS (Ioh.) edidit amores duobus Tomis, Antv. An. 1583.

à JESU (Claud.) composuit epulum eucharisticum, An. 1629. Mogunt.

à JESU (Dominic.) Arvernus, Carmelita, Anno 1638. acta canonisationis S. Andreæ Corsini publicari curavit.

à JESU MARIA (Franc.) in Apocalypsin, Lugd. Anno 1648. fol. commentatus est.

à JESU MARIA (Ignatius) emisit narrationem errorum Christianorum S. Johannis Baptistæ, Romæ, Anno 1652: item, grammaticam linguæ Persicæ, Anno 1661.

à JESU MARIA (Joh.) Caligurritanus, multa scripsit, Extant opera ejus omnia, 4. Tomis impressa, Colon. An. 1622.

à JESU MARIA (Nicol.) edidit altare incensi, Duaci, An. 1630.

à JESU MARIA (Stanisl.) adornavit prodromum reginæ artium, vel, informationem tironum eloquentiæ.

à JESU (Thomas) Carmelita, thesaurum Sapientiæ divinæ in omnium gentium salute procuranda, Antv. An. 1613. promulgavit.

JESUA (Rabbi) A. M. 5227. composuit librum suum *Halichot Olam*, teste *Ganzio. pag. 149.*

JEZLERUS (Joh.) Theologus, An. 1543. Schaphusii in Helvetia obiit. Superest ex ejus scriptis liber de diuturnitate belli eucharistici & fructu mortis Dominicæ.

IGNATIUS, martyr, undecimo anno Trajani Imp. *Hieronymo* teste, Romæ passus est. Scripsit aliquot epistolas, ex quibus *Eusebius l. 3. H. E. c. 30.* septem enumerat. *Salmasius in apparatu de Primatu, pag. 56.* epistolas Ignatii passim interpolatas esse conqueritur. In bibliotheca Florentina vetustissimum exemplar extare dicitur, longè diversum ab omnibus, quæ hactenus vulgata sunt. Vid. *Phil. Labbe T. 1. dissert. de S. E. pag. 500. Rivetus T. 2. oper. pag. 1085. Hedovillius part. 2. Ephemerid. pag. 446.*

IGNATIUS, Constantinopolitanus diaconus, tempore Irenes & Nicephori Logothetæ floruit. Vitas Tarasii & Nicephori, Patriarcharum, carmine expressit teste *Suida.* Eidem fabulæ, quæ ab aliis *Babriæ* tribuuntur, in veteribus codicibus adscribuntur. Vid. *Mart. Hanckius in Script. Byzant. pag. 247.*

IGNATIUS, Σκευοφύλαξ, i.e. vasorum custos, composuit alphabetum morale vel parænesin ad novitios secundum literas alphabeti. Extat Augustæ, teste *Reisero.*

IGNEUS (Joh.) Anno 1539. claruit. Ejus opera Juridica constant quatuor voluminibus, fol.

ILDEFONSUS (Joh.) condidit tres Tomos commentar. in Thomam, Lugd. A. 1648.

de ILIA (Ubertinus) Casalensis, An. 1325. claruit. *Joh. Gerson* eum sugillat, quod canticum Simeonis, *Nunc dimittis, &c.* aliter exposuerit, quam sana ferat doctrina. *Waddingus in S. O. M. pag. 329.* vocat disciplinæ regularis strenuum sed indiscretum propugnatorem. Reliquit grande volumen, cujus *inscriptio* est, Arbor vitæ crucifixi. Liber prodiit Venet. Anno 1485.

ILLEFONSUS (Georg.) Villabraximensis, scr. de viri & fœminæ comparanda fœcunditate, An. 1620.

ILLE-

ILLESCAS (Consalv.) Hisp. abbas S. Frontonis, Anno 1590. claruit. Vitas summorum pontificum stilo Hisp. expressit. Vid. *Bibl. Hisp. pag. 349.*

ILOVIUS (Stanisl.) de historica facultate commentatus est.

ab ILZSTEIN (J. C) scr. de rosario virginis Mariæ, Herbip. A. 1641.

IMBERTUS (Joh.) edidit institutiones forenses Galliæ, An. 1654.

IMBRIANUS (J. Cæs.) JCtus, tractavit de repulsa, An. 1611. fol.

IMHOF (Joh. Hier.) Patricius Norimb. singularia politica Anno 1657. elaboravit.

IMLERUS (Christ.) scr. in epistolas canonicas.

IMMELOTIUS (Oliverius) Iprensis, exaravit epistolas latinas.

de IMOLA (Joh.) celebris JCtus, A. 1436. obiit. In tres libros Decretalium, sextum & Clementinas commentari aggressus est. Videatur *Olearius*, pag. 258.

IMOLENSIS (Alexander.) JCtus, Anno 1477. obiit. Comm. struxit in Digestum, Codicem, sextum Decretal. & Clementinas, teste *Oleario in Abaco*, pag. 19. *A nonnullis Lucerna Juris* dictus est. Ab ejus sententia recedere pene nefas habitum. *Alciatus* de eo scribit: *Opinionum symplegades tutius superabis Alexandro duce.* Vide, TARTAGNUS.

IMPERATOR (Franc.) emisit opusculum de fossilibus, Neapol. A. 1610.

IMPERATUS (Ferrantes) Neapolitanus, historiæ naturalis 28. libros, A. 1599. fol. edi curavit.

IMPERIALIS (Fr.) Tetrilius, de medicina 2. libros absolvit, An. 1554.

IMPERIALIS (Joh.) J. Baptistæ filius, philosophus & medicus Vicentinus, Anno 1640. claruit. Vulgavit Museum historicum, in quo illustrium literis virorum imagines ad vivum expressæ continentur, additis elogiis: item, physicum Museum, in quo animorum imagines physicè perpenduntur.

IMPERIALIS (Joh. Bapt.) natus est, Anno 1569: obiit, An. 1623. Alexandrum Massariam, præceptorem, à multis Horatii Augenii objectis anno ætatis 22. egregiè vindicavit. Omnia Galeni opera singularibus lucubrationibus exornavit, quas filius ejus Joh. Imperialis edere in animo habuit. Fertur vasti esse laboris opus, quod ferreum planè mentis robur & insolitatos vigiliarum nisus ostendere possit. Vid. *Imperialis in Museo pag. 191.*

IMPERIALIS (Joh. Vincent.) patricius Genuensis, An. 1630. claruit. Statum vitæ rusticæ eleganti fœcundoq; carmine decantavit. Vid. *Imperialis in Museo pag. 187. Ghilinus, vol. 1. pag. 111.*

IMPERUS (Philib.) in tabulas theoricas *Purbachii* commentatus esse dicitur, Anno 1556.

INCARNATUS (Fabius) edidit scrutinium sacerdotale, An. 1648.

de INCHINO (Gabr.) An. 1579. claruit. Struxit scalam cœli: item, conciones de quatuor novissimis Italicè: quas Latinè reddidit *Ant. Dulcken*, An. 1632.

INCHOFERUS (Melch.) Germanus, An. 1648. obiit. Messanæ philosophiam & Theologiam diu cum laude professus est. Edidit tractatum, ut vocat, syllepticum, in quo, quid de terræ Solisq; motu vel statione secundum Scripturam & S. Patres statuendum, ostendere laborat: item, sex libros de S. Latinitate: ut & historiam trium magorum. Extant ejusdem annales Hungariæ ecclesiastici. Vid. *Alegambe*, pag. 330. *Rhodius in supp. script. pag. 43.*

INCKHOFERUS (Nicol) composuit monarchiam Solipsorum sub nomine *Lucii Cornelii Europei*, Anno 1648. teste *Christoph. Pellero in Not.* ad *præfat. Politici scelerati.* Alii tamen hoc scriptum *Casp. Scioppio* tribuunt.

de INDAGINE (Joh.) Germanus, Carthusianus, An. 1475. obiit. Commentatus est in 4. libros Regum juxta quadruplicem sensum libris quatuor. Reliquit etiam chronicon ab O. C. usq; ad annum Chr. 1471. Plura ejus scripta recenset *Theod. Petrejus in Bibl. Carthus. Justus in chron. Francof. pag. 57.* eum ultra 300. libros ad varios principes & prælatos scripsisse memorat.

ab INDAGINE (Joh.) alius à priore, Anno 1522. claruit, & chiromantiam, physiognomiam ac astrologiam judiciariam reliquit. Ejus libri à Paulo IV. pontifice damnati sunt.

INDENIUS (Matth.) JCtus, scripsit de actione hypothecaria. Altdorfii jura docuit.

INDIA (Franc.) Veronensis, edidit dialogum de febri maligna, An. 1593. Vid. *Linden, pag 181.*

INES (Albert.) Lyricus poëta, An. 1655. claruit.

de las INFANTAS (Ferd.) Hisp. expositionem mysticam paravit in psalm. 109. An. 1609.

INGEGNERUS epistolas exarasse dicitur.

ab INGEN (Marsilius) An. 1396. obiit & Heidelbergæ sepultus est. In Academia Heidelbergensi doctor & primus Rector fuit, An. 1387. teste *Bellarmino*. Reliquit commentarium in 4. libros sententiarum. Vid. *Phil. Labbe Tom. 2. dissert. de S. E. pag. 53. Olearius, pag. 303.*

INGHIRAMUS (Curt.) edidit antiquitates Hetruscas, in quas animadversiones scripsit *Leo Allatius.* Videatur *Placcius, pag. 245.*

INGLESCUS (Joh.) Bononiens. JCtus, An. 1413. floruit. Videatur *Bumaldus, pag. 117.*

INGOLSTETTERUS (Joh.) Norimbergensis, natus est, An. 1563: obiit, Anno 1619. Erat Medicus experientissimus, philosophus acutissimus, & Theologus exercitatissimus. Scripsit Isagogen rhetoricam Aristotelis: item, responsionem de aureo dente pueri Silesii, in qua ostendit, dentem illum nec verum fuisse nec naturalem, sed meras præstigias. Theologica quoq; scripta edidit sub nomine *Angeli Politiani.*

INGRASSIA (Joh. Ph.) Siculus, comm. construxit in libr. Galeni de ossibus, Panormi, An 1603. Extat etiam ejus Tr. de tumoribus præter naturam.

INGULFUS, abbas Croilandensis, Anno 1109. obiit. Texuit historiam monasteriorum Angliæ Vid. *Zeillerus, part. 2. hist. pag. 77.*

INNOCENTIUS, Ἰννοκέντιος, avus *Chrysanthii*, fuit vir copiosus & locuples, existimatione quam privati hominis superiore, & cui condendarum legum arbitrium & auctoritas Impp consensu commissa erat. Supersunt ejus libri (inquit *Eunapius in vit. Philos. & Soph pag. 114.*) & Romana & Græca lingua perscripti, qui peracre viri in expendendis rebus judicium & ingenii acumen testantur, earumq; rerum cognitionem continent illis, qui talium admiratione capiuntur.

INNOCENTIUS III. pontifex, An. 1216. obiit. Struxit comment. in septem psalmos pœnitentiales. Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. pag. 507.*

INNOCENTIUS IV. pontifex, Genuensis, aliter *Sinibaldus Fliscus* dictus, An. 1254. obiit. A nonnullis *Pater & organum veritatis* vocari solet. Primus Cardinalibus roseum galerum tribuisse creditur. Reliquit apparatum, quinq; libris distinctum, in totidem libros Decretalium. Vid. *Ph. Labbe, lib. cit. pag. 509. Guido Panzir in JCtis 3, 5.*

INNOCENTIUS V. *Petrus de Tarantasia* dictus, An. 1276. obiit. Fecit compendium Theologiæ & comm. in omnes Paulinas epistolas. Videatur *Ph. Labbe, l. c. pag. 510.*

INSTITOR (Henr.) JCtus, tractavit de præstigiis dæmonum.

INSULANUS (Guilh.) An. 1556. obiit. Condidit laudem febris quartanæ: aulam: observationes historicas, &c. Vid. *Sweertius, pag. 310.*

INSULANUS (Jac.) Bonon. JCtus, An. 1431. obiit. Reliquit consilia. Vid. *Bumaldus, pag. 101.*

INSULENSIS (Petrus) Flander, *Doctor notabilis* dictus, in 4. libros Sententiarum commentatus est.

ab INTHIEMA (Frid.) Frisius, JCtus, An. 1592. floruit. Edidit consiliorum juris ingens opus. item, carmen de nativitate, sepultura & resurrectione Christi. In ipsa infantia literarum studia vehementer amavisse traditur. Videatur *Sweertius, pag. 261.*

INTOCETTA (Prosper.) Siculus, emisit librum de Sinarum scientia politico-morali ad mentem *Confutii*, Goæ, Anno 1669. Vid. *Spizelius de vitiis scriptor. pag. 1076.*

INTRIGLIOLUS (Nicol.) JCtus, scripsit de substitutionibus. Prodiit Anno 1602 fol.

JOABUS, Ἰώαβος, librum de Assyriis composuit, si *Clementi Alex. l. 1. Strom. pag. 329.* fides adhibenda.

JOACHIMUS, Abbas, An. 1195. claruit. Elaboravit comment. in Esaiam, Jeremiam & Apocalypsin: item, concordiam Vet. & Novi Testamenti. Circumferuntur etiã varia ejus vaticinia. *Chalcondylas l. 6 pag. 251.* sequentia de eo memorat: Cum esset idiota nec vel modium

dium eruditionis habebat, janitor in quodam monasterio Italiæ fuit & quondam in horto egresso apparuit vir forma pulcerrimus, qui assistens ad Joachim manuque amphoram tenens inquit: *Joachim cape, bibe vinum hoc: est enim optimum.* Qui dicto audiens bibit ad satietatem usque amphoramque reddidit, inquiens, *se satis bibisse.* Cui vir respondet: *ô Joachim, si totum exhausisses vinum, nulla te scientia fugisset.* Deinde in colloquium & disputationem veniens cum viris ea tempestate doctissimis planè divinus, quantum ad scientiam attinet, apparuit. Et *paulo ante:* De pontificibus prædixit multa, quomodo singuli ad pontificatum essent perventuri & in eo victuri. Et quemadmodum vaticinatus est, ita accidit. *Hæc ille.* De Joachimi scriptis vid. *Phil Labbe T. 1. diss. de Scr. Eccl. pag. 804. Carolus Visch, pag. 171.*

JOACHIMUS (Georg.) Rheticus, celebris mathematicus, natus est An. 1514: obiit An. 1576. Is relicta professione, quam Witebergæ susceperat, ad *Copernicum* sese contulit eique adhæsit. Edidit canonem doctrinæ triangulorum, quem totius matheseos thesaurum esse judicabat. Vid. *Thuanus, l 62.*

de JOANNETIS (Pet.) Bonon. medicus, An. 1383. floruit. Erat astronomus magni nominis, teste *Bumaldo, pag. 192.*

JOANNETIUS vixit tempore Wenceslai Imp. Ejus scripta *Henr. Canisius* publicavit in *antiquis lectionibus.*

JOANNICIUS (Clem.) poëtica laureâ à Maximiliano I. Imp. coodecoratus est: cui gratitudinis ergò vitas Regum Poloniæ, elegiaco carmine compositas, dedicavit. Adhæc libros tristium, arithmeticam variaque poëmata elaboravit. *Starovolscius, pag. 49.* in Græcis & latinis ad summum pervenisse memorat.

JOANNINUS (Hieron.) Bononiensis, edi curavit sermones S. Humberti, addita ejus vita, An. 1603.

JOB, Husita, cujus historia in sacris occurrit, ante Mosen vixisse judicatur. *Hornius in hist. philosoph. 5, 9.* ante natum Isaac & Jacob vixisse autumat. *Quidam* á Nachor, fratre Abrahæ, descendere affirmant. *Origenes* historiam Jobi ex Syro eloquio in sermonem Hebræum á Mose translatam esse tradit. Sanctus *Ambrosius de offic. 1, 12.* disputatoriæ artis inventionem Jobo tribuit. Confer *Lambecium in Prodromo, pag 121.* & *Job. Henr. Ottonem in Lex. Rabb. pag. 282.*

JOBERTUS (Laur.) Delphinas, An. 1582. obiit. Erat professione medicus, *Rondeletii* discipulus. Edidit librum de erroribus popularibus. Opera ejus omnia prodierunt Anno 1599. Vide, JUBERTUS.

JOBIUS, Ἰώβιος, monachus, scripsit Græcè libros novem de Verbo incarnato, ex quibus nonnulla adducit *Photius Cod. CCXXII.*

JOBST (Wolfg.) A. 1575. descriptionem urbium in lucem emisit.

JOCELINUS, monachus, acta S. Patricii stilo expressit.

JOCHANAN, Ben Zaccai, Hillelis coætaneus tempore Titi Imp. claruit. Ajunt, vixisse 120. annos Jabne habitavit, ibique sepimenta vel determinationes ad legem composuit. Vid. *Ganz, pag. 97. Job. H. Otto l. c pag. 284.*

JOCHANAN (Rabbi) qui composuit Thalmud Hierosolymitanum, mortuus est A.M 4039. Vid. *Ganz, pag. 113.*

JOCHANAN, Alleman, Præceptor *Johannis Pici*, Mirandulæ comitis, scripsit comm. in Canticum Cant.

de JODE (Cornel.) Antverp. Anno 1600. obiit. Mappas mundi aliaque evulgavit. Vid. *Sweertius, pag. 188.*

de JODE (Gerh.) Noviomagus, An. 1591. obiit. Edidit speculum orbis terrarum. Vid. iterum *Sweertius, pag. 281.*

JODELLIUS (Steph.) Parisiens. carmina composuit. Vid. *T.2 Delit. Gall. pag. 376. Georg. Richterus Gorlicensis in Axiom. ecclesi. numero 108. seqq. habet:* Memoria nostra Jodellius, tragœdiarum scriptor, tragicum exitum invenit. Nam luxu, ganea, stupris ex Epicureorum disciplina patrimonium cùm consumpsisset, miserrimo genere mortis, fame, periit.

JOEL (Fr.) Gryphiswaldensis, emisit 4. Tomos scriptorum medicorum, Anno 1622. in 4.

JOFREDUS (Pet.) edidit Nicæam sacris monumentis illustratam, fol. A. 1658.

JOHANNES, Ἰωάννης, Evangelista & Apostolus, reliquit Evangelium, tres epistolas & Apocalypsin. Quamvis Apocalypsin nonnulli *Johanni Presbytero* tribuant.

JOHANNES, Ægeata, tempore Zenonis Imp. vixit & quinque libros historiæ ecclesiasticæ composuit, teste *Photio*, *Cod. XLI.*

JOHANNES, Anagnostes, Anno 1430. vixit. Historiam de Thessalonica expugnata literis mandavit, quam *Leo Allatius* Symmictis suis inseruit. Vid. *Hanckius* in *Byzant. script. pag. 636.*

JOHANNES, Anglicus, medicus, Anno 1329. claruit. Texuit rosam Anglicam. Vide, ANGLICUS.

JOHANNES, Antiochenus, condidit historiam universalem, orsus ab Adam, finiens in Phoca imperatore. Excerpta ejus historiæ edidit *Henr. Valesius*, Anno 1634. *Tzetzes in Chiliad. 2. hist. 33.* eundem allegat & post *Georgium Chronologum* vixisse affirmat.

JOHANNES, Cameniata, An. 904. vixit. De excidio Thessalonicensi libellum composuit, quem *Leo Allatius* in Symmicta retulit. Vid. *Hanckius in Script. Byz. pag. 403.*

JOHANNES, Cappadox, *Jejunator* dictus, An. 596. obiit. Reliquit homilias de pœnitentia, continentia & virginitate. Vid. *Isidorus de Vir. Illust. c. 39. Olearius in Abaco, pag. 257.*

JOHANNES, Carpathius, fertur extare Augustæ. Vid. *Reiserus, pag. 26.*

JOHANNES, diaconus ecclesiæ Rom. circa An. 474. claruit. Composuit 4. libros de vita & gestis Gregorii Magni. Vid. *Olearius l. c. pag. 248.*

JOHANNES, Epiphaniensis, scripsit historiam Justini junioris, Imp. Vid. *Mallincrot. pag. 34.*

JOHANNES Erigena, Scotus, Anno 884. periit. Vid. *Vossius in hist. Pelag. l. 7. pag. 741.* Quære supra, ERIGENA.

JOHANNES, Gazæus, elaboravit Ἀρχαιολογίαν. *Barthius in Claud. pag. 976.* Johannem Gazæum, poëtam, suaviter ποτίζειν scriptitat.

JOHANNES, Gerundensis. Vide, BICLARIENSIS.

JOHANNES, Hierosolymitanus episcopus, An. 416. obiit. Scripsit contra obtrectatores librum, in quo ostendit, se non esse Origenistam, teste *Gennadio.* Eidem male tribuitur liber de institutione monachi ad Caprasium, uti *Bellarminus* etiam observat. Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. pag. 583. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1126. Olearius, pag. 255.*

JOHANNES Lydus, Philadelphiensis. Vide, LYDUS.

JOHANNES, Mediolanensis vel de Mediolano, est autor scholæ Salernitanæ. Vide, MEDIOLANO.

JOHANNES, Parisiensis, Anno 1296. claruit. In quatuor libros Sententiarum commentatus est. Vid. *Phil. Labbe, T. 1. dissert. pag. 597. Olearius, pag. 262.*

JOHANNES, Roffensis. Vide, FISCHERUS.

JOHANNES, Sarisburiensis, Carnotensis episcopus, Anno 1182. obiit. Erat vir Græce latineque doctissimus. Reliquit elegantissimum librum, quem *Policraticum* inscripsit sive de Nugis curialium: item, epistolas & metalogicum. Confer *Reinesf. ad Daum. pag. 197. Phil. Labbe T. 1. diss. pag. 605. Olearium, pag. 365.* Vide, SARISBURIENSIS.

JOHANNES, Sinaita, aliter *Climacus* dictus, latine Scalarius, A. C. 580. claruit. Opera ejus *Matth. Raderus* edi curavit. Eidem nonnulli Josaphati historiam cum Barlaamo tribuunt, qua de re C. *Barthius ad. 5. Theb. Papin. pag. 279.* Vide, CLIMACUS.

JOHANNES, Scythopolita, condidit 12. libros contra Eutychianos, teste *Photio, Cod. XCV.*

à S. JOHANNE (Angelus) JCtus, scripsit consilia: item, paradoxa & antiparadoxa, fol. An 1563.

de S. JOHANNE (Casp.) Bonon. Anno 1424. floruit. Factus est episcopus Imolensis. In philosophia quædam acutissima & longe suspicienda observasse dicitur. Vid. *Bumaldus pag. 78.*

JOHANNES Johannis, emisit cursum philosophicum, Anno 1654.

JOHANNIUS (Joh.) tractatum de pilulis ex aloë, An. 1611. collegit.

JOHN (Longinus) edidit compendium philosophiæ.

JOHNSON (Nathan) tractavit de sabbato, Anno 1659.

JOHNSONUS (Thom.) Mercurium Botanicum duabus partibus complexus est, Anno 1041. Vid. *Linden, pag. 566.*

JOHNSONUS (Wilhelm.) astrologiam judiciariam damnatam: item, lexicon chymi-

chymicum Londini, Anno 1657. vulgavit.

JOHRENIUS (Conr.) praxin Chymiatricam, Anno 1676. composuit.

JOLAUS, Ἰόλαος, de urbibus Peloponnesi commentatus est, teste *Scholiaste Nicandri, pag. 34.*

JOLIFFUS (H.) adornavit responsionem ad articulos *Joh. Hopperi*, in quibus á Cath. fide dissentiebat, Antverp. Anno 1564.

JOLLAS Ἰόλλας, Bithynus, tractavit de viribus herbarum. Allegatur à *Dioscoride & Stephano.*

JOM TOF, Abrahe filius, abbreviate יו״ט dictus, circa A. C. 1380. vixit. Scripsit *Migdal Hoz.* item, annotationes in Gemaram, teste *Ganz, pag. 146.* Vid. *Buxt. in Abbrev. pag. 159.*

JON, Ἴων, Chius, Tragicus, Olympiade LXXII. fabulas docere cœpit. Quidam 30. & alii 50. fabb. ei tribuunt. Ego sequentes observavi, Ἀγαμέμνονα, Ἀλκμήνην, Ἀργείους, Ἐπιδημίας, Εὐρυτίδας, Λαέρτην, Ὀμφάλην, Τεῦκρον, Φοίνικα ἢ Καινέα, Φοίνικα δεύτερον, Φρουρούς. Laudant eum *Athenæus, Plinius, Plutarchus in Cimone & Pericle, Suidas, Tzetzes, &c.* Vid. *Langbainius in Longinum, pag. 101.*

JONAS, Aurelianensis episcopus, Anno 842. obiit. Reliquit tres libros de sacris imaginibus contra *Claudium Taurinensem. Bellarminus* ait ipsum negare, sacris imaginibus ullum deberi cultum religiosum. Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. pag. 621. Olearius, pag. 272.*

JONAS, Hibernus (alii tamen Italum fuisse contendunt) Anno 662. floruit. Vid. *Olearius, pag. 272. Ph. Labbe T. 1. dissert. pag. 622.*

JONAS, Koldingensis, Daniam descripsit.

JONAS (Arngrimus) Islandus, An. 1593. tres libros de Crymogæa, i. e. Islandia, edidit.

JONAS (Justus) celebris Theologus, natus est Anno 1493: obiit Anno 1555. Erat fidus *Lutheri* parastates. Docuit in Salinis Saxonicis: item, Eisfeldæ in Franconia. Fecit comment. in Jonam & Acta. Vid. *Jac. Verbeiden in elog. Theol. pag. 38. Adr. Beier in R. I. pag. 445.*

JONATHAN, ben Uziel, Hillelis senis discipulus, paulo ante natum Christum floruit & libros prophetarum Chaldaica paraphrasi expressit. Extat etiam Targum in Pentateuchum sub Jonathanis titulo, sed falso, quod facile colligitur ex stili diversitate. Vid. *Buxt. in Abbrev. pag. 92. Rivetus T. 2. oper. pag. 895.*

JONES (Thomas) edidit prolusiones academicas, Oxoniæ, An. 1660.

JONGELINUS (Casp.) Antverpiensis, An. 1654. vixit. Scripsit notitiam abbatiarum ordinis Cistercientium & purpuram S. Bernhardi, An. 1644. Vid. *Carolus Visch, pag. 118.*

de JONGHE (Joh.) Inter eximios Theologos refertur à *Caramuele.*

JONGHEN (Henr.) edidit elucidationem S. Jobi, An 1661.

JONICUS, Ἰωνικός, Sardianus, medicus & philosophus, tempore *Eunapii* obiit. Multus est in ejus laudibus *Eunapius, pag. 142.* qui vocat rerum medicinalium experientissimum: corporis membrorum eximie peritum & humanæ naturæ summum indagatorem.

JONINUS (Gilbert.) Arvernus, An. 1638. obiit. Reliquit lyricorum 4. libros: Anacreontem Christianum Græcis numeris: ænigmata, miracula, pleiades, hyades carmine Græco, &c. Vid. *Alegambe, pag. 162.*

JONQUET (Dion.) concinnavit hortum plantarum, Paris. An. 1659.

JONSIUS (Joh.) Holsatus, collegit quatuor libros de scriptoribus historiæ philosophicæ, Anno 1659. Promisit etiam se tractaturum esse de Grammaticis: an fecerit, non constat.

JONSTONUS (Arturus) Anno 1613. claruit. Encomium senii elaboravit. Vid. *Bartholinus de Med poet. pag 139.*

JONSTONUS (Guilh.) Scotus, An. 1609. mortuus est. Historiam Sleidani in epitomen redegit. Comm. etiam in Esaiam prælo aptum confecit. Vid. *Alegambe, pag. 169.*

JONSTONUS (Joh.) Aberdonensis Scotus, hist. & poëta, An. 1602. & deinceps floruit. Edidit inscriptiones historicas Regum Scotorum: herbas Scoticas, &c. Videatur *Joh. Pet. Lotichius part. 4. B. P. pag. 129.*

JONSTONUS (Joh.) scripsit de avibus, piscibus & cetis, quadrupedibus, insectis, serpentibus & draconibus, Anno 1653. fol. Item, de festis Hebræorum & Græ-

Græcorum, Anno 1660. thaumatographiam, An. 1661. poëmata, &c.

JONSTONUS (Robert.) Scotobritannus, hiſtoriam rerum Britannicarum, Amſt. An. 1655. fol. edi curavit.

JOPHI (Mard.) Vide, MARDOCHAI.

JOPHON, Ἰοφῶν, Sophoclis Tragici filius, Olympiade XCV. inclareſcere cœpit. Fabulæ ejus erant, Ἀχιλλεὺς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἴλιος, Πέρσις, Δεξάμενος, Βάκχαι, Πενθεύς. Ab hoc diverſus eſt JOPHON, Gnoſſius, qui vatum oracula carmine heroico expreſſerat, teſte *Pauſania in Atticis*. Vid. *Meurſius in Creta, pag. 241.*

JORDANÆUS (Joh.) ſcripſit ad Legem, ſtigmata, An. 1630.

JORDANUS, de Quedlinborg, reliquit opus poſtillarum & ſermonum de evangeliis Dominicalibus. Liber prodiit Argentorati An. 1483.

JORDANUS, de Saxonia. Vide, SAXONIA.

JORDANUS, Saxo, Hieroſolymam tendens naufragio periit, Anno 1236. Condidit librum de origine ordinis ſui.

JORDANUS Jordani, philoſophus Patavinus, hoc tempore claret.

JORDANUS (Chriſt.) ſtruxit chronicon Salisburgenſe.

JORDANUS (Hadrianus) Suſannam tragœdiam, Pariſ. An. 1654. docuit.

JORDANUS (Hieronymus) ſcripſit de eo, quod divinum & ſupernaturale eſt in morbis.

JORDANUS (Lælius) tractavit de ſedis Rom. origine & autoritate, Venet. An. 1572.

JORDANI (Mich.) edidit rationem vindicatricem calumniæ contra negantem adventum Lazari, Magdal. & Marthæ in Provinciam, An. 1644.

JORDANUS (Pax) hoc ſeculo claruit. Opera ejus 3. Tomis diſtincta prodierunt, Patav. An. 1650.

JORDANUS (Raymundus) vulgò *Idiota* dictus, Anno 1481. vixit. Opera ejus Pariſiis, An. 1654. excuſa ſunt. Vid. *Ph. Labbe T. 1. diſſertat. pag. 498. Placcius in Pſeudonym. pag. 212.*

JORDANUS (Theod.) collegium metaphyſicum, An. 1657. vulgavit.

JORDANUS (Thomas) ſcripſit de peſtis phænomenis, An. 1576. item, de aquis medicatis Moraviæ, An. 1580.

JORDINUS (Ant.) Arvernus, natus eſt Anno 1562. Scripto expoſuit poeſin Hebræorum. Collegit etiam radices linguæ hebr. Fertur inſuper exaraſſe dictionarium triglotton. Vid. *Alegambe, pag. 40.*

JORGIUS (Thomas) Anglus, Anno 1210. claruit. In Pſalm. 26. poſtillam compoſuit.

JORNANDES, Gothus, primò Gothorum notarius, deinde Ravennæ epiſcopus, tempore Juſtiniani Imp. floruit. Struxit librum de rebus Geticis, qui extat. Eo Jornandes complexus erat, quæ *Caſſiodorus* fusè perſecutus fuerat libris 12. ejuſdem argumenti. Edidit etiam librum de regnorum & temporum ſucceſſione. In eo opere res Romanas à Romulo uſque ad Auguſtum fere ex 4. libris *Annæi Flori* exſcripſit. Vid. *Zeiller. part. 1. pag. 71. Olearius, pag. 273. Thomaſius de plagio, §. 472.*

JORNATA (Jac. Jul.) tractavit de principio individuationis, Venet. Anno 1592.

JOSÆUS (Joſeph.) edidit notas in Lactantium, An. 1646.

JOSE, ben Chilpeta, ſub Antonino Pio Imp. claruit, A. C. 130. Judæi eum נימוקו עמו, i.e. *ratio ejus cum eo*, cognominant. Scholæ Zephorenſi præfuit, ubi legem expoſuit. Tanta perſpicacia ac judicio pollebat, ut juxta popularium ſententiam, ubicunque ſententiæ ejus alii, qualiscunque dignitatis ac præſtantiæ magiſtri ſingulares in libris Talmudis adverſantur, ea ſemper præponderet. Exiſtimatur autor eſſe chronici Judaici, quod *Seder olam rabba* dicitur. Vid. *Seldenus lib. de Jur. nat. 3, 9. pag. 328. Ganz in Zemach, pag. 105.*

JOSEPH, Patriarcha, juxta nonnullos librum condidiſſe dicitur. Ab *Origine T. 2. comm. in Job.* ejus oratio allegatur, in qua portentoſa dogmata & à fide aliena continentur, quæ ideò meritò ſuſpectam faciunt. Vid. *Sixtus Senenſis l. 2. Bibliotb. pag. 78.*

JOSEPH, ben Meier, diſcipulus R. Alphes & præceptor Rambam. Anno Chriſti 1181. obiit. Scripſit comment. in complures tractatus Talmudicos. Videantur *Ganz, pag. 136. Buxtorf. in Abbrev. pag. 158.*

JOSEPH Daian, insignis sapiens & poëta, A. M. 4873. claruit. Cordubæ docuit. Vid. *Gans, pag. 134.*

JOSEPH Cetz, Cracoviensis doctor, An. M. 5351. obiit, ætatis 80. Composuit quæstiones & responsiones. Vid. *Gans, pag. 158.*

JOSEPH, ben Gecatilia, scr. גנת אגוז.

JOSEPH, ben Schitanes, An. M. 4757. vixit & sex classes Talmudis lingua Arabica exposuit in gratiam Alchases regis Ismaëlis. Videatur *Ganz, pag. 180.*

JOSEPH, cognomine *Sival*, An. M. 4085. obiit. Vid. *Ganz, pag. 115.*

JOSEPHUS (Flavius) Ἰουδαῖος, Judæus, secta Pharisæus, tempore Vespasiani Imp. floruit, cui, cum captus esset, imperium prædixerat. Vid. *Suetonius in Vesp. cap. 5. & Josephus de Bell Jud. 3, 14.* Reliquit viginti libros antiquitatum Judaicarum, quos ab O. C. exorsus est perduxitque usque ad An. XII. Neronis: item, septem libros de bello Judaico, quibus Romæ ob ingenii & eruditionis gloriam statuam meruit, ceu *Hieronymus in Scr. eccl. catalogo* memorat. Nec omittendi duo ejusdem libri contra Apionem *Jos. Scaliger* censet, tutius Josepho non solum in rebus Judaicis, sed etiam externis credi, quam omnibus Græcis atque Latinis. *Alii* tamen de Josepho sequius sentiunt. Vid. *Zeillerus part. 1. hist. scr. pag. 72.* Dolendum, insignem Josephi editionem obitu *Cl. Joh. Bosii* interceptam esse.

JOSEPHUS, Cretensis, florilegium seu hortum concinnavit. Extat Augustæ Vindel. teste *Reisero.*

JOSEPHUS, Methonensis, Anno 1440. floruit. Scripsit contra *Marcum Ephesium.*

JOSEPHUS, Tiberiensis, Judæus conversus, tempore Constantii Imp. vixit. Hic, *Epiphanio* teste, hebraicum Matthæi evangelium, ipsa Matthæi manu conscriptum, invenit & primus in lucem protulit.

á S. JOSEPHO (Daniel) Sammocloviensis, in Thomam commentatus est, Cadomi, An. 1659. fol.

de S. JOSEPHO (Eugenius) inter eximios Theologos á *Caramuele* refertur.

á S. JOSEPHO (Mart.) Placentinus, Hisp. An. 1644. vixit. Emisit epitomen judiciariam: item, chronica provinciarum S. Joseph & S. Pauli, Tomis duobus. Vid. *Wadding in S. O. M. pag. 251.*

á S. JOSEPHO (Petrus) Fuliensis, edidit ideam universæ Theologiæ, Anno 1642. fol. Concordiam humanæ libertatis, An. 1639: Summam conscientiæ in decalogum, sex Tomis, An. 1645. Vid. *Carolus Visch, pag. 267.*

JOSIPHON, Judæus, Samuëlis medici filius, erat Græcè, latinè & hebraicè peritissimus. In philosophia etiam & mathematicis egregiè versatus fuisse dicitur. *Pierius Valerianus pag. 35.* inter infelices numerat.

JOSSELINUS (Joh.) Anglus, medicus, A. 1672. claruit. Edidit & detexit rara novæ Angliæ, unà cum remediis incolis familiaribus, pro curandis morbis, vulneribus & ulceribus.

JOSSIUS (Nicand.) Venafranus, struxit librum de voluptate & dolore; de risu & fletu: de somno & vigilia, A. 1580.

JOSTRERIUS de Jostreriis, Bassanensis, admirationes medicas, Anno 1596. publicari curavit.

JOSUEL Abrech, Hunepæus, edidit librum ὀνειροκριτικὸς, Tremoniæ, A. 1607. Vid. *Linden, pag. 406.*

JOVANINUS (Hercul.) Bononiens. Anno 1590. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 63.*

JOVANINUS (Hier.) A. 1599. claruit. Vide, CAPUGNANO.

JOUBERTUS (Isaac) scripsit de instrumentis chirurgicis.

JOUBERTUS (Laur.) Vide, JUBERTUS.

JOVFRIUS (Franc.) Hispanus, edidit sanctiones ecclesiasticas, An. 1555. fol.

JOVIUS (Benedictus) Novocomensis, scripsit de moribus & rebus Helvetiorum: de Lario lacu carmen heroicum: centum epistolas gravissimæ eruditionis. Carmina ejus occurrunt *Tom. 1. Delit. Ital. pag. 1248.* Videatur *Paulus Jovius in elog. num. 106.* ubi eum fratrem suum appellat.

JOVIUS (Paulus) medicus & Nucerinus episcopus, An. 1552. obiit. Composuit historiam sui temporis: item, elogia doctorum virorum. *Epithaphium* ejus tale circumfertur:

Hic latet, heu, Jovius, Romanæ gloria linguæ,
Par cui non Crispus, non Patavinus erat.

A *nonnullis* Musarum & Gratiarum Cupido appellatur. *Lipsius in Politica sua* eum valde commendat. Contra *alii* parum ei fidei tribuunt, quod ad gratiam & in odium scripserit & venalem calamum habuerit. *Gorraeus*, Parisiensis, qui *Amadisi* fabulas composuit, affirmare non erubuit fabulas suas non minus fidei & probabilitatis reperturas esse, quam Jovii scripta. Carmina ejus servantur *T. 1. Delit. Ital. pag. 1257.* Confer *Thuanum l. 11. circa fin.* & *Imperialem in Museo, pag. 5.*

IPERIUS (Joh.) vel Iprensis, tanti erat abdominis, ut vix progredi, nec aliter dormire quam sedendo potuerit. Obiit Anno 1383. Reliquit chronicon monasterii S. Bertini. Videatur *Swertius, pag. 441.*

IPHICRATES, Ἰφικράτης, Atheniensis, In oratione adversus Harmodium: & in orat. adversus Aristophontem ab *Aristotele in Rhet. 2, 23.* item, contra Nausicratem ab *eodem, lib. cit. 3, 15.* citatur.

IPHICRATES, historicus, *Straboni l. 17.* memoratur. *Athenaeus l. 11. cap. 6.* Iphicratem de rerum inventoribus allegat.

IRENÆUS, Εἰρηναῖος, Lugdunensis episcopus, S. Polycarpi discipulus, An. Chr. 203. martyrio coronatus est. Scripsit multa: sed ad nos non pervenerunt, nisi quinque libri adversus Valentinum, qui pleni sunt doctrina & pietate. *Erasmus* eum latinè scripsisse judicat: à quo meritò dissentit *Josephus Scaliger in epist. 239.* Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. pag. 628. Varenius part. 2. rationarii pag. 37. Rivetus T. 2. oper. pag. 1090.*

IRENÆUS, Ἀθηναῖος, ab *Etymologici M. autore* in ἐξαγωγὴ allegatur. Videatur *Suidas.*

IRENÆUS (Christophorus) fabricavit speculum vitæ æternæ & tractatum de apostasia.

IRENÆUS (Pet.) scripsit de immaculatæ Virginis protectione, Paris. Anno 1650.

IRENÆUS (Philop.) edidit vindicias catholicorum Hiberniæ, An. 1650. Extat etiam ejus tractatus de episcopatu contra *Hallum*, An. 1654. impressus.

IRENICUS (Franc.) Maximiliano I. imperante inclaruit & Germaniæ descriptionem duodecim libris complexus est.

IRENICUS (Franc.) Junior, scr. collegium in Burgoldensem, An. 1670.

IRIBARNE (Joh.) Hisp. Anno 1616. claruit. In 4. librum Sententiarum commentatus est. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 212.*

IRLANDUS (Bonavent.) JCtus, tractavit de emphasi, hypostasi.

IRNERIUS, quem alii *Wernerum* appellant, JCtus, An. 1190. obiit. *Trithemio* teste, *Juris lucerna* appellatus est, quoniam Jus civile glossulis primus exposuit. Ferunt ab hoc Irnerio Codicem legum Justinianearum Amalphi repertum & Pisanis donatum: posteà Florentinos, cum Pisas in potestatem suam redegissent, librum in suam civitatem transtulisse, ubi etiamnum asservari dicitur. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 13. Conring. lib. de Orig. Jur. Germ. c. 21.*

IRVINUS (Alex.) tractatum elucubravit de jure regni, Lugd. Anno 1627.

ISAAC, Aben Sid, concinnavit tabulas astrologicas pro Alfonso, Rege Portugalliæ, quæ ab illius nomine usque in hunc diem vocantur *tabulæ Alfonsinæ.* Vid. *Ganz, pag. 141.*

ISAAC Asuhat, composuit librum *Mensrot Amoar.* Obiit in Portugallia, A. M. 5253. Vid. *Ganz, pag. 149.*

ISAAC, Benimiram, juxta quosdam *Averrois* coætaneus fuisse dicitur. Erat medicus Salomonis, Arabiæ Regis. In philosophicis scripsit de definitionibus & elementis: in medicina de ratione victus: de febribus: de urina, &c.

ISAAC, ben Baruch, Cordubensis, fecit librum *Kuphat Rochelim*, & obiit Anno mundi 4854. Videatur *Ganz, pag. 132.*

ISAAC Chajot, Anno mundi 5344 claruit Pragæ. Composuit librum *Pachad Isaac*, & *Schiach Isaac*, & librum *Pane Isaac*, & syntagma magnum *Kriath arbah*, & multos præterea alios tractatus. *Ganz, pag. 157.* vocat magnum doctorem, cujus nomen exivit in omnem dispersionem Israëlis.

ISAAC, ben Erram, Arabs, An. Chr. 705. obiit. Vid. *Hotting. in bibl. quadrip. pag. 287.*

ISAAC, ben Gaut, mortuus est A. M. 4849. Reliquit multos libros & poëmata. Vid. *Ganz, pag. 132.*

ISAAC, ben Haimao, unus exulum Hispaniæ, Anno M.5252. vixit. Composuit librum *Hakodat Isaac*: item, librum *Chazot Kajchot* & alios. Videatur *Ganz, pag. 149.*

ISAAC, Israëlita, medicus, An. M. 5070. claruit. Scripsit de diætis. *Ganz, pag. 143.* ei quoque librum *Jesod olam*: *Sabar Haschamaim* & librum *Melovim* tribuit. Vocat eum excellentem sapientem & astrologum.

ISAAC, Korbiliensis, A.M. 5030. obiit. Edidit librum *Mitsvot Katon*. Vid. *Ganz, pag. 141*

ISAAC, ben Salomo, An. M. 5028. mortuus est. Composuit *Majchal bakadmonim*. Vid. *Ganz, pag. 142.*

ISAAC, bar Schesath, fecit quæstiones & responsiones, quæ vocantur *Theschuvot bar Schesath*. Vixit Anno mundi 5134. Videatur *Ganz, pag. 146. Buxt. in Abbrev. pag. 159.*

ISAAC, ben Simson, Judæus, in Psalmos commentatus est, Pragæ, A. C. 1613.

ISAAC, Viennensis, An. M. 5000. floruit. Reliquit *Or zeruach*, teste *Ganz, pag. 141.*

ISAACUS, Antiochenus presbyter, tempore Leonis Imp. claruit. Scripsit, teste *Gennadio*, adversus Nestorianos & Eutychianos sermone Syro. Deploravit etiam ruinam Antiochiæ carmine. Quidam duos Isaacos Syros statuunt. Vid. *Olearius, pag. 275.*

ISAACUS, Lingonensis episcopus, tempore Caroli Calvi, A.C. 870. floruit. Reliquit epistolam in canonem Missæ.

ISAAC Porphyrogenneta, tractavit de characteribus Græcorũ & Trojanorum. Vid. *Rutgersius* in *Var. 5, 10.* Integrum Isaacum edidit *Leo Allatius* in *Excerptis Græcor. Rhetorum & Sophist.*

ISAACUS (Joh.) Batavus, opera mineralia & vegetabilia, An. 1617. edi curavit.

ISAAC (Joh.) Levita Judæus, factus Christianus & professor Coloniensis, elaboravit defensionem hebraicæ veritatis S. Scripturarum, in qua eruditissimè respondit objectionibus *Guil. Lindani*, & locos omnes, in quibus tam ille quam alii post eum Judæos corruptionis insimulant, elucidavit, ut post ejus laborem non opus sit actum agere: sunt verba *Riveti in Isagoge ad S. Scr. c. 8. §. 28. p. 892.*

ISACHIUS (Alf.) emisit syntagma institutionum Juris, An. 1606.

ISACKSONUS, Anglus, condidit chronologiam, in fol. item, contemplationes Theologicas.

ISÆUS, Ἰσαῖος, Assyrius, Rhetor, Lysiæ discipulus, eodem tempore, quo Isocrates, floruit. *Lysiæ* ita similis erat, ut difficile esset stilum utriusque dignoscere. Tribuit ei *Dionysius* dictionẽ puram, accuratam, perspicuam, propriam, evidentem ac concisam. Ex 64. orationibus, quas scripsit, decem hodie extant. Isæi vitam descripsit *Plutarchus*: orationes edidit *Alf. Miniatus* cum orationibus *Antiphontis & Andocidis*. Vid. *Meursius in lect. Att. 5, 7. Vossius de nat. Rhet. pag. 80. Philostratus in Soph. pag. 538. Thomasius de plagio, §. 473.* Confer *Suidam*.

ISÆUS (Joseph.) vulgavit notas in Lactantium Romæ, An. 1650. fol.

ISAGORAS, Ἰσαγόρας, Tragicus, tempore Marci Antonini philosophi claruit. Meminit ejus *Philostratus*.

ISAMBERTUS (J. Ansh.) exaravit 2. Tomos disputationum in tertiam partem Thomæ, A. 1639. fol.

ISCANUS (Joseph.) episcopus Exoniensis, An. 1184 obiit. Aliter *Devonius* appellari solet. [Vide, DEVONIUS.] Extat ejus poëma de bello Trojano, quod sub nomine *Corn. Nepotis* aliquoties prodiit. Vir fuit (inquit *Vossius*) latinè Græceque doctus & admodum disertus: imò poëtarum Britannicorum suo ævo princeps. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 202.*

ISCHANUS (M. B.) *Dinarchi* orationem contra Aristogitonem latinè convertit.

ISCHURIUS (Christ.) Juliacensis, scripsit ecphrasin in Psalmos pœnitentiales.

ISELLA (Franc.) edidit instructionem ad corroborandos morituros, eos præsertim, qui morte publica afficiuntur, Colon. An. 1588.

ISENDORN (Gisbertus) Daventriæ philosophiæ professor, Anno 1643. claruit. Collegit & exposuit effatorum philosophicorum quinq; centurias. Extat ejusdem Physica, in 4.

de ISERNIA (Ant. Rampinus) JCtus, occisus est A. 1353. à Barone, contra quem sententiam protulerat. In regni Siciliæ constitutiones & usus feudorum commentatus est. Tantæ authoritatis erat, ut regni Neapolit. *JCtorum evangelista* vocaretur. Alii *aurigam in feudis interpre-*

tandis appellant: *Jason* summum Feudistam. Vid. *G.Panzirolus in JCtis, 2,69.*

ISFORDING (Joh.) Monasteriensis, An. 1639. ætatis 73. obiit. Elementa Christianæ perfectionis, à Th. Kempensi 4. libris de imit. Christi comprehensa, per locos communes digessit. Vid. *Alegambe, pag. 251.*

ISIDORUS, Ἰσίδωρ⊕, Characenus, à Charace, Parthiæ urbe, sic dictus, tempore Augusti & deinceps claruit. Ita *Vossius lib. de Philolog. c. 11. pag. 55. Idem tamen l. 4. de hist. Gr. c. 10.* Isidorum hunc tempore Ptolemæi Lagi vixisse aff. persuasus à *Luciano in Macrobiis.* Scripsit de Parthia. Isidori Σταθμὸς παρθικὸς primus in lucem protraxit *David Höschelius.* Allegatur aliquoties à *Plinio.*

ISIDORUS Clarius, patria Brixianus, dignitate Fulginatensis episcopus, trium linguarum peritissimus, An. 1555. obiit. Procuravit novam universæ Scripturæ translationem, cui scholia addidit, quæ, cùm primum Christianis interdicta essent, demũ præciso prologo & prolegomenis authoritate Synodi Tridentinæ restituta sunt. Ita *Sixtus Senensis L. 4. Bibl. Thuanus l. 6.* ad eruditione & virtutibus maximopere eum commendat. Vid. *Ghilinus. vol. 1. pag. 142. Rivetus T. 2. oper. pag. 906. 916.*

ISIDORUS, Cordubensis episcopus, An. 400. floruit. Compos. comment. in libros Regum, eosq; *Orosio*, presbytero Hispano, S. Augustini discipulo, dicavit.

ISIDORUS, Damascenus, allegatur à *Johanne Damasceno, orat. 3. de Imaginib.*

ISIDORUS, Hispalensis, seculo VII. A. 636. obiit. Condidit chronicon ab O. M. usq; ad Ann. quintum Suinthilani Regis, qui erat Christi 626. Item, historiam de origine Gothorum, nec non opusculum de viris illustribus: quibus adde 20. libros Originum vel Etymologiarum. Insigne ejus elogium habemus in *Concilio Toletano 8. cap. 2.* Opera ejus ad fidem codd. MS. correxit *Jac. du Breul*, monachus S. Germani à Pratis, & publici juris fecit Parisiis, An. 1601. Vid. *Ildefonsus in Scr. Illustr. c. 9. Ph. Labbe T. 1. dissert. pag. 642. Thomasius de plagio, §. 474. Olearius, pag. 275.*

ISIDORUS, Pelusiota, tempore Theodosii Junioris, An. C. 440. floruit. Reliquit epistolas doctas & pietatem spirantes. Eas Græcè & latinè *Conr. Rittershusius* edidit notisque illustravit. Vid. *Nicephorus Callistus in H. E. 14, 53. Ph. Labbe l. c. pag. 650. Olearius, pag. 277.*

ISIDORUS, JCtus, tempore Justiniani Imp. vixit. Mentio ejus occurrit in *Inscr. proœmii Pandect.*

ISIGONUS, Ἰσίγον⊕, Citiensis, condidit libros Ἀπίςων vel incredibilium. Vid. *Meursius in Cypro 2, 30. pag. 165.*

ISIGONUS, Nicæensis, ab *Agellio 9, 4.* reponitur inter authores non parvæ authoritatis, quorum libri miraculorum fabularumque pleni sunt. Ex eodem *Plinius in H. N. 7, 2.* quædam allegat.

ISING (Christ.) tractavit de promotionibus honorum, promotoribus & promovendis, A. 1673.

ISMAEL, synchronus & socius Akibhæ, Anno mundi 3860. vixit & de 13. regulis interpretandi legem locutus est. Vid. *Ganz, pag. 100.*

ISNARDUS (Cæs.) Nicienfis Italus, Anno 1604. obiit. Orationem in funere Alex. Luciaghi, patricii Brixiensis, habuit. Vid. *Alegambe, pag. 67.*

ISNARDUS (Jac.) Arvernus, Anno 1629. decessit. Descripsit obsidionem arcis Sammartinianæ. *Alegambe, p. 203.* virum in dicendo & agendo potenté appellat.

ISO, Magister & Cœnobita S. Galli, Anno 871. obiit. Scripsit de miraculis *S. Othmari* libris duobus: item, Glossas in *Prudentium.* Lexicon ejus latinum, ex variis Glossariis collectum, in bibliotheca S. Galli extare dicitur.

ISOCRATES, Ἰσοκράτης, Atheniensis, Orator, natus est Olymp. LXXXVI. obiit Olymp. CX. *Quidam* inedia quatriduana extinctum ajunt, audita Atheniensium clade ad Chæroneam accepta, cui superesse noluit. Vitam ejus *Plutarchus* exaravit. Reliquit orationes, quas uno volumine complexus est *Hier. Wolfius.* Isocrates, judice *Fab. 10, 1.* omnes dicendi veneres sectatus est. *Cicero in Bruto* magnum oratorem & perfectum magistrum appellat. *Erasmus in Ciceroniano:* Isocratis non laudaretur compositio, nisi perspicuitas dictionis & sententiarum gravitas illi patrocinaretur. Videatur *Philostratus in Vitis Sophist. pag. 536. Vossius de nat. Rhet. pag. 63.*

Lang-

Langbainius ad *Longin. pag. 27. Thomasius de plagio, §. 476.*

ISOCRATES, junior, Amyclæ filius, majoris Isocratis discipulus & successor, hortatu Artemisiæ, Cariæ Reginæ, orationem ἐπιτάφιον Mausolo, ipsius marito, composuit, reste *Suida*. Unde corrigendus *Aristoteles in Rhet. 3, 14.* ap. quem malè *Socrates* editur. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 79. Meurs. in lect. Att. 5, 14.*

ISOCRATES, tertius hujus nominis, tempore Ciceronis floruit. Huic *Dionysius Halicarnassensis* Parænesin adDemonicum tribuit. Primus, quod sciam, hoc observavit *M. Ant. Muretus in var. lect. 1, 1.* cujus sententiam *G. J. Vossius l. 1. Inst. Rhet. c. 12.* posteà amplexus est. *Harpocration* in ἱππαδὲς, Isocratem Apolloniatem vocat.

ISOLANUS (Jac.) Bonon. JCtus, de quô *Panzirolus in JCt. 2, 87.* legi poterit.

ISOLANUS (Isid.) Mediolanensis, natus est A. 1520. Scripsit de Principum omnium institutis: de vita S. Veronicæ: de æternitate mundi adv. Averroëm, &c. item, epitomen Soncinatis super 4. libros sententiarum, An. 1580. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 172.*

ISRAEL Baruch, Judæus, A. M. 5213. vixit. Reliquit *Thesbuvot. Ganz pag. 148.* vocat eximium doctorem.

ISRAEL, Germanus, A. M. 5220. Innotuit. Confecit librum *Therumat Hadeschen*: item, quæstiones ac responsiones. Vid. *Ganz, l. c.*

ISRAEL (Jac.) Dusseldorpio-Montanus, natus est Anno 1621. Heidelbergæ medicinam docet.

ISSELBURGIUS (Henr.) edidit medullam Papismi, An. 1615.

ab ISSELT (Mich.) Doccomiensis, Anno 1597. obiit. Condidit 4. libros de bello Coloniensi. Vid. *Sweertius, pag. 568.*

ISTER, Ἴστρος, Callimachi discipulus (unde & *Ister Callimachius* vocatur) tempore Ptolemæi Euergetæ floruit. *Athenæus l. 11.* ejus librum primum de Ptolemaide, urbe Ægypti, allegat. *Idem* Istrum contra Timæum historicum scripsisse *libro 6.* memorat. *Harpocration*, in Τετρακωμί-ρος, ejusdem Συναγωγὰς, i. e. libros collectionum laudat. Nec desunt, qui Istri ἀποικίας αἰγύπτου adducant. Vid. *Constantinus de Themat. p. 46.* Confer *Suidam.*

ISTER, Calatianus, de tragœdia librum confecit, reste *Stephano* in Καλατίς. Vid. *Jonsius, de Scr hist. Phil. 2, 6.*

ISTUANFIUS (Nicol.) Pannonius, historiam Hungaricam ab Anno 1490. quo Matthias Corvinus defunctus est, usque ad Marthiam II. triginta quatuor libris persecutus est. Prodiit hoc opus, Colon. An. 1622. fol.

ITERUS (Mich.) Navarrus, ab *Hieron. Magio l. 2. misc. c. 6.* JCtorum coryphæus appellatur.

ITTERUS (Ant.) Ethicam & Logicam, A. 1655. edi curavit.

ITTIGIUS (Thom.) scr. de montium incendiis, An. 1671.

de ITUREN (Thom.) Navarrus, An. 1630. ætat. 75. obiit. Edidit sub nomine Thomæ Pii comm. in 1. partem Thomæ. Vid. *Alegambe, pag. 433.*

de IVANICZE (Paulus) vel IVANICUS, eques Polonus, adornavit institutionem politicam C. *Cornelii Taciti* verbis concinnatam, Lugd. An. 1648.

IVARUS (P. Adolf.) medullam oratoriam, A. 1656. publicavit.

JUBAS, Ἰόβας, Jubæ, Mauritaniæ R. filius, tempore C. Julii Cæsaris Romæ in triumphnm ductus est. Ea occasione optimis literis excultus & ex barbaro Numida historicus eruditissimus factus est. *Athenæus* sanè *l. 3.* ἄνδρα πολυμαθέστατον eum appellat. Ab Octavio Augusto quibusdam Gætuliæ partibus & Bocchi ac Bogudis ditionibus donatus est, teste *Dione l. 5.* Multa scripsit, quæ passim à *Plutarcho, Plinio, Tertulliano*, &c. allegantur. Edidit inter alia comment. de Libya: item, historiam theatricam, in qua agebat de fabulis & historiis, quæ tragœdis argumentum præbere solebant. Duos ejusdem de Assyriis libros *Tatianus in orat. contra Gentes* citat. Confer *Suidam in* Ἰόβας.

JUBENTIUS Celsus, pater, JCtus, tempore Trajani Imp. vixit. Hic asserebat, nullum, qui semel audivit, ita surdum effici, qui non exaudiat, si quis supra cerebrum illius loquatur. Vid. *Panzirolus in JCtis, 1, 33. Bertrandus, pag. 78.*

JUBENTIUS Celsus, filius, itidem JCtus, sub Adriano Imp. claruit. Libros 39. Digestorum & alios de usucapionibus reliquit. Videatur laudatus *Panzirolus, 1, 34.*

à JUBERA (Alf.) adornavit reformationem omnium medicamentorum, quæ in pharmacopoliis usui esse solent, Anno 1578.

JUBERTUS (Laurent.) Delphinas, emisit medicinam practicam, An. 1577. Vid. *Thuanus, lib. 76.* Vide supra, JOBERTUS.

JUBINUS (Joh.) episcopus, struxit carmina de sacramento Eucharistiæ: de S. Virgine: de S. Hieronymo: de mundi contemtu, An. 1568. Vid. *Waddingus in S.O. M. pag. 212.*

JUCUNDUS (Joh.) Veronensis, Anno 1518. claruit. Vitruvium de architectura & varia in Julii Cæsaris commentariis delineationibus suis illustravit. *Jul. Cæsari Scaligero Exercit. 329.* audit vir in philosophia peripatetica non ignobilis, Scoticæ sectæ summus Theologus, in mathematicis nulli secundus, in optica & architectura omnium facile princeps. *Idem Exercit. 104.* præceptorem suum & omnium bonarum artium veterem novamq; bibliothecam appellat. Vid. *Pignorius in Symb. epist. pag. 20.*

JUDÆ (Leo) Vide, LEO.

JUDA, Judæus, autor libri Thania, A.M. 5074. in Italia claruit. Videatur *Ganz, pag. 144.*

JUDA, ben Barzelon, A. M. 4830. vixit, & composuit librum *Hettim* seu de temporibus. Vid. *Ganz, pag. 123.*

JUDA, Chajat vel Sartor, fecit expositionem in librum *Mabarechet elobim*, teste *Ganz, pag. 141. Buxtorfius in Abbr. pag. 159.* ci librum *Minchat Jebuda* tribuit.

JUDA, ben Elihæi, An. 3979. librum *Siphra* juxta nonnullos absolvisse dicitur. Vid. *Ganz, pag. 110.*

JUDA Hakkodesch, i. e. Sanctus, tempore Marci Antonini Imp. claruit. Ferunt eum ex regio Davidis genere ortum esse. Collegit & corrasit omnia decreta, statuta & dicta sapientum & conscripsit illa sex classibus, qui liber syntagma Misnæ dictus & ab omnibus Israelitis receptus est. Vid. *Ganz, pag. 107. 108. Buxt. in Abbrev. pag. 150. J. Henr. Otto in lex. Rabb. pag. 255. Wagenseilius in Sota, pag. 999.*

JUDA, Hallevi. Vide supra, JEHUDA.

JUDA, ben Nachman. Vide, JEHUDA.

JUDA, Parisiensis, A. M. 4977. obiit. Reliquit librum *Tzivaot.* Videatur *Ganz, pag. 140.*

JUDAS, Syrus, Theologus, A. C. 200. claruit & juxta *Euseb. & Hieronymum* de LXX. hebdomadibus apud *Danielem* plenissime disseruit. Idem chronographiam superiorum temporum usq; ad 10. Severi annum perduxit.

JUDECUS (Nicol.) Venetus, medicus eruditissimus prudentissimusq; fuisse scribitur. *Pierius Valerianus, de Inf. liter. pag. 166.* ejus festivitatem, humanitatem, eruditionem & judicium satis commendare non potest. Vid. *Simlerus.*

JUDEX (Matth.) erat unus è centuriatoribus Magdeburgensibus. Scripsit de typographiæ inventione, An. 1566.

IVEGES (Aug.) condidit annales Panormitanorum, An. 1649.

IVELLUS (Joh.) Devoniensis, natus est, An. 1522: obiit, An. 1573. Vitam ejus exaravit *Laur. Humfredus.* Scripsit contra *Th. Hardingum.* Opera Ivelli simul edita, An. 1585. Vid. *Rivetus T. 2. Oper. pag. 1048.*

IVERUS (Dan.) Rupisulcaldiensis, Anno 1640. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 181.*

JUGLARIS (Aloys.) Niciensis, An. 1642. vixit. Reliquit elogia Christi & patriarcharum. Vid. *Alegambe, pag. 15.*

JUGLERUS (Joh.) silvam precum ex operibus J. Gersonis collegit, An. 1603.

JUGNITIUS (Christ.) edidit parallela sententiarum Apocalypt. An. 1618.

JUGNITIUS (Joh.) Anno 1588. obiit.

JULIANITA, Bononiensis, medicus, An. 1342. floruit. Scripsit de re medica.

JULIANUS, Ἰουλιανός, Alexandrinus, medicus, sub Antonino Imp. floruit. Struxit 48. libros contra aphorismos Hippocratis: item, librum de methodo, quem Philonem inscripsit. Meminit ejus *Galenus* & Hippocratis aphorismos contra eum defendit.

JULIANUS, apostata, Imperator, inter viros doctrina claros refertur. Elaboravit orationes & epistolas: librum de regno: misopogonem adv. Antiochenos: hymnum in Solem, &c. Vid. *Suidas.* Opera Juliani omnia *Dionysius Petavius*, Paris. Anno 1630. edi curavit. Vid. *Vossius de Philol. part. 4. Mart. Hanckius part. 1. de S.R.R. pag. 153.*

JULIANUS, Camers, Grammaticus, tempore Leonis X. vixit. Romæ multos annos publicè professus est. Vid. *Pierius Valer. de Inf. lit. pag. 84.*

JULIANUS, Cappadox, sophista, Athenis rhetoricam docuit & inter alios Proæresium discipulum habuit. Vid. *Eunapius pag. 95.* item, *Suidas.*

JULIANUS, Celanensis in Campania episcopus, An. 440. vixit. Composuit libellum ad Demetriadem virginem, quem alii temerè *S. Hieronymo* adscribunt. *Beda in præfat. ad Canticum* eum Pelagianismi arguit. Vid. *G. Joh. Vossius in hist. Pelag. l. 1. c. 6. pag. 22.*

JULIANUS, Chaldæus, exaravit 4. libros de dæmonibus, teste *Suida.*

JULIANUS, Theurgus, Juliani Chaldæi filius, sub Antonino Imp. vixit. Composuit Theurgica versibus: item, initiatoria & oracula. Quidam tradunt (inquit *Suidas*) hunc Romanis aliquando siti laborantibus subitò effecisse, ut arte nubes congregarentur & ingentem imbrem effunderent. Hoc factum tamen alii Christianis tribuunt. Vid. *Barthius in Claud. pag. 749.*

JULIANUS, cognomine Pomerius, Toletanus, An. Chr. 690. obiit. Condidit tres libros contra Judæos: tres libros prognosticorum de futuro seculo: libros duos ἀντικειμένων sive locorum Scripturæ in specie contrariorum. Vid. *Labbe T. 1. dissert. pag. 654. Olearius pag. 278.* Vide, POMERIUS.

JULIANUS (Mich.) Valentinus Hisp. An. 1621. obiit. Vitam Alfonsi Rodriguez literis mandavit. Vid. *Alegambe, pag. 344.*

JULIANUS (Salvius) JCtus. Vide, SALVIUS.

de S. JULIANO (Franc.) edidit tribunal regulare, Lugd. Anno 1658. in 4.

à S. JULIANO (Joh. Bapt.) scr. partum prodigiosum quadragesimalem, Monachii An. 1673. in 4.

JULIARIUS (Paulus) Veronensis, medicus, libellum de curatione vulnerum capitis adornavit. Vid. *Chioccus, pag. 80.*

JULIUS, Africanus. Vide, AFRICANUS.

JULIUS Atticus, scr. de specie culturæ ad vites pertinentis librum singularem, teste *Columella, 1, 1.*

JULIUS Bassus. Vide, BASSUS.

JULIUS Cæsar. Vide, CÆSAR.

JULIUS Celsus, à *Boccatio in Geneal. deor. 7, 36.* in libro belli Gallici, à Cæsare confecti, allegatur.

JULIUS Ceralis. Vide, CEREALIS.

JULIUS Gabinianus. Vide, GABINIANUS.

JULIUS Græcinus, Julii Attici discipulus, duo volumina præceptorũ de vineis, facetius & eruditius composita, posteritati tradenda curavit, teste *Columella, 1, 1.* Confer *Eundem l. 3. c. 12. & l. 4. c. 3.*

JULIUS, Maternus, reliquit tragœdias, Medeam, Thyestem & Catonem. Vid. *Glandorp. pag. 490.*

JULIUS Montanus. Vide, MONTANUS.

JULIUS, Orator, teste *Cassiodoro de divin. lect. c. 25.* librum confecit, quo maria, insulas, montes, provincias, civitates, flumina, gentes ita complexus est, ut penè nihil ipsi desit, quod ad cosmographi notitiam pertineat.

JULIUS Paulus, poëta, tempore Agellii claruit. Meminit ejus *Agellius 1, 5. & 19, 7.*

JULIUS Rufus, juxta *Glandorpium* Satiras composuit. Mentionem ejus facit *Martialis l. 10.*

JULIUS Severianus, rhetor, texuit syntomata. Ea edidit *Oporinus*: Item, *Lucas Fruterius.* Videantur *Vossius de nat. Rhet. pag. 95.*

JULIUS (Alex.) Scotus, composuit ecphrasin paraphraseos *Buchanani* in Psalmos, An. 1622.

JULIUS (Joh.) JCtus, scripf. de successione Juliacensi, An. 1617. in 4.

JUNCTINUS (Franc.) Florentinus, An. 1577. claruit. Erat philolophus, astrologus & Theologus. Edidit 2. tractatus de revolutionibus astrorum. Extat ejusdem speculum astronomicum & commentarius in sphæram *Johannis de Sacrobosco.*

JUNCUS, Ἴυγξ, tractavit de senectute. Allegatur pluries à *Stobæo.*

JUNGERMANNUS (Casp.) Crevestettensis, fecit carmen eucharisticum pro custodia angelica, A. 1551. teste *Simlero.*

JUNGERMANNUS (Gothofr.) Lipsiensis, Anno 1610. obiit. Erat Græcæ linguæ callentissimus. Græcum paraphrasten Julii Cæs. quem nonnulli *Planudem* esse autumant, primus in lucem protulit. *Longi* pastoralia latinè transtulit, notisque illustravit. Extant etiam ejus epistolæ.

JUNGERMANNUS (Lud.) Lipsiensis, medi-

medicus, natus est An. 1572: obiit An. 1653. Altdorfii medicinam & rem herbariam professus est. Collegit catalogum plantarum. Vid. *Henning. Witte, in Med. pag. 157.*

JUNGMANNUS (Jodocus) scripsit syntagma artis universalis, Anno 1616.

JUNGIUS (Adr.) Polonus, An. 1607. peste extinctus est. De imposturis novi Evangelii: item, de transsubstantiatione scribere aggressus est. Vid. *Alegambe, pag. 6.*

JUNILIUS, Africanus episcopus, An. Chr. 550. claruit. Elaboravit duos libros de partibus divinæ legis ad Primasium. Vid. *Ph. Labbe, T. 1. dissert. pag. 663. Rivet. T. 1. oper. pag. 1151. Olearius, pag. 279.*

JUNIOR (Valent.) Venetus, observationem de ejectione membranarum sanguinolentarum, formam viperæ referentium, edidit, Venet. An. 1621.

JUNIUS, JCtus, temporibus Caij Gracchi floruit, à cujus amicitia *Graccbanus* dictus est, teste *Plinio l. 33. c. 2.* Composuit 7. libros de potestatibus. Vid. *Bertrandus, pag. 190.*

JUNIUS (Otho) inter rhetores nomen habere meruit. De hoc *Seneca, controv. 9.* Otho Junius pater (inquit) solebat difficiles controversias bellè dicere. Edidit 4 libros colorum, quos Gallio Antiphontis libros vocabat: tantum in illis somniorum erat: & hoc vitium ab antiquis duxerat.

JUNIUS Rusticus. Vide, RUSTICUS.

JUNIUS Toxatius, scripsit poëmata, teste *Julio Capitolino in Maximinis.* Vid. *Glandorp. pag. 507.*

JUNIUS (Hadrianus) Hornanus, medicus & philologus insignis, natus est A. 1513: obiit A. 1575. Emisit animadversionum libros sex: item, commentariũ de coma, qui habentur *Lamp. Crit. Grut. T. 4.* Extant etiam ejus epistolæ & emblemata. *C. Barthius ad l. 6. Theb. Pap. pag. 1142.* operis animadversorũ aliquot adhuc ineditos libros apud Belgas asservari affirmat. In *Eunapio* latinè vertendo laudabilem operam posuit. Ex *Eustathii Comm. in Hom.* utilissima quæq; in unum volumen excerpsit, quod Cornucopiæ vocavit. Vid. *Sweertius, p. 98. Ghilinus, vol. 2. pag. 4. Vinding. in Rect. Hafn. pag. 122.*

JUNIUS (Balduinus) scripsit chronicon morale, à C. M. usq; ad A. C. 700. Anno 1621: item, manuale Theologicum, Anno 1615.

JUNIUS (Franc.) Biturix, Theologus reformatus, natus est A. 1545: obiit A. 1602. Primò Heidelbergæ docuit: tandem Lugduni Bat. sedem posuit, ibique per decennium professoris munus sustinuit. In juventute seductus à nonnemine atheismi crimine laborare cœpit, à quo tamen mirabiliter liberatus est. *Thuanus l. 127.* Junium Lugduno Bat. exactum & Altdorfii liberali stipendio invitatum defecisse memorat. *G. J. Vossius tamen in præfatione ad lectorem, de hist. lat.* Thuanum graviter eo nomine reprehendit. *Colomesius in Gall. orient. pag. 94.* Thuanum memoria lapsum esse & acta *Donelli* cum actis *Junii* miscuisse existimat. Scripsit animadversiones in Bellarm. comm. in Ezechielem: tres libros parallelorum, &c. Opera ejus junctim prodierunt.

JUNIUS (Franc.) junior, condidit 3. libros de pictura veterum, Anno 1637. Idem duas versiones evangeliorum perantiquas, Gothicam & Anglosaxonicam, Anno 1665. unà cum Glossario Gothico edi curavit.

JUNIUS (Joh.) refutationem prælectionum Fausti Socini, A. 1623. molitus est.

JUNIUS (Isaac) antapologiam sive animadversiones in XVI. priora capita apologiæ Remonstrantium adornavit. Opus hoc post obitum autoris, A. 1640. in lucem prodiit, in 4.

JUNIUS (Melchior) Argentoratens. natus est An. 1545: obiit An. 1604. Vulgavit duos Tomos orationum: item, quæstiones politicas & morales. Habuit filium cognominem *Melch. Junium*, qui natus est An. 1572: obiit A. 1613.

JUNIUS (Patricius) serenissimi Jacobi magnæ Britanniæ R. bibliothecarius, edidit librum Jobi ex antiquissimo codice, à Cyrillo Lucari patriarcha Constantinopolitano dono misso, Theclæ, quæ tempore Nicæni concilii vixisse creditur, sive alterius librarii manu exarato. Vid. *Rivetus T. 2. operum, pag. 904.*

JUNTA (Thom.) tractavit de Thermis ad Timavi ostia.

IVO, JCtus, Carnotensis episcopus, An. 1115. obiit. A Clemente VI. An. 1347. inter sanctos adscriptus est. Reliquit volumen decretorum: item, epistolas.

Opera ejus 2. Tomis, Parif. Anno 1647. fol. prodierunt. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 500. Olearius, pag. 280.*

IVO, Parisiensis, Capuccinus, An. 1648. claruit. Scripsit digestum sapientiæ, in quo habetur scientiarum omnium rerum divinarum ac humanarum nexus & ad prima principia reductio. Constat hoc opus tribus Tomis, In folio. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 233.*

JURETUS (Franc.) Divionensis, elucubravit notas in Symmachi & Ivonis epistolas. Carmina ejus occurrunt *T. 2. Delit. Gall. pag. 383.* Vid *Thomasius de plagio, §. 477.*

JURGERUS (Henningus) JCtus, scripsit de Apennagio, An. 1663.

JURGIEWICIUS (Andr.) Nullum & Neminem: item, Bellum quinti evangelii, An. 1595. publicavit.

JUSTELLUS (Henricus) hodie in Anglia floret.

JUSTINELLUS (Pet.) edidit modum piè & fructuosè celebrandi Missam, A. 1674. Vid. *Alegambe, pag. 384.*

JUSTINIANUS, Ἰουστινιανὸς, Imperator, inter viros literatos merito suo reponitur. Fuit enim princeps, si quis alius, in philosophicis, Theologicis & Juridicis versatissimus, adeò ut sapientissimi Principis elogium à Theodahado, Gothorum rege, obtinuerit. Collegit 4. libros Institutionum. Codicem imperialium constitutionum: Novellas, &c. Vid. *Calixtus in Theol. moral. pag. 104. Eichelius in animadverf.* ad *Procopii arc. histor. pag. 63, &c.*

JUSTINIANUS, Valentinus episcopus, ab *Isid. in vir. illust. c. 33.* memoratur.

JUSTINIANUS (August.) Genuensis patria, Nebiensis episcopus, An. 1530. periit. Erat vir Latinè, Græcè, Hebraicè, Chaldaicè & Arabicè peritissimus. Edidit Psalterium octaplum. Vid. *Jovius in Elogiis numero 130. Saussay, pag. 29. Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 23.* Vide, AUGUSTINUS: item, NEBIENSIS.

JUSTINIANUS (Aug.) Genuensis, Anno 1590. obiit. Erat in eo tanta memoriæ vis, ut memoriter perpetuo docuerit, etiam tum, cum binas quotidie lectiones haberet. S. Augustinum memoria comprehendisse videbatur: tanta felicitate verba ejus omnia, re ita ferente, recitabat ac expendebat. Vid. *Alegambe, pag. 50.*

JUSTINIANUS (Bened.) Genuensis, in omnes epistolas catholicas, Anno 1621. commentatus est. Videatur *Alegambe, pag. 59.*

JUSTINIANUS (Bernh.) Venetus patricius, An. 1471. claruit. Texuit historiam Venetam, idq; *Jovii in Elog. numero 115.* judicio, eleganter. *Jacobus Bergomas* auctor est, ipsum Gothicam etiam historiam, ac præclarè quidem condidisse. Vid *Autor dialogi de Ling. Lat. reparat. apud Gifan. pag. 401. Olearius in Abaco, pag 82.*

JUSTINIANUS (Fabianus) Genuensis, Adiacensis episcopus, collegit elenchum autorum, qui in S. Biblia vel universè, vel sigillatim, etiam in versiculos data opera scripserunt, Romæ, An. 1612. Extat ejusdem commentarius in Tobiam, An. 1621. impressus.

JUSTINIANUS (Horat.) edidit acta concilii Florentini, Romæ, Anno 1630. fol.

JUSTINIANUS (Laurent.) primus Venetiarum Patriarcha, An. 1455. obiit. Reliquit quindecim volumina, quorum titulos *Bellarminus ad An. 1440.* enumerat. Videatur *Ph. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 9.*

JUSTINIANUS (Leonh.) An. 1430. claruit. Cimonem & Lucullum Plutarchi latinè transtulit. Fecit etiam orationes. Vid. *Autor dialogi de repar. Ling. Lat. ap. Gifan. pag. 394.*

JUSTINIANUS (Mich.) celebris historiographus esse prædicatur.

JUSTINIANUS (Petrus) Venetus, Anno 1570. floruit. Struxit rerum Venetarum historiam. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 194.*

JUSTINIANUS (Vinc.) Hisp. in universam Logicam, An. 1617. commentari aggressus est.

JUSTINUS, Historicus, tempore Antonini Pii Imp. claruit. Sunt, qui post imperium, Constantinopolin translatum, eum vixisse existiment: quos *G. J. Vossius l. 1. de Hist. Lat. c. 32.* redarguit. *Pompeii Trogi* historiam in compendium redegit. In Vett. nonnullis libris *Justinus Frontinus*, in aliis *M. Junianus Justinus* vocatur. *Orosius* ipsum passim exscribere solet. *Augustinus*

stinus etiam eum tanti fecit, ut ex eo non pauca in *libros de Civitate DEI* ad verbum transtulerit. Videatur *Zeiller. part. 1. Scr. hist. pag. 80. Borrichius* in *Cogitat* ad *Vossium, pag. 4.*

JUSTINUS, Ἰουστῖνος, Samaritanus, philosophus & martyr, sub Antonino Pio floruit, cui etiam apologiam Christianorum nomine exhibuit. Romæ philosophiam professus est, habuitq; adversarium *Crescentem* Cynicum. Composuit dialogum vel colloquium, Ephesi cum *Tryphone* Judæo habitum: orationem parænoticam ad gentes: librum de monarchia, & alia. Tribuuntur eidem CXLIV. quæstiones, quæ tamen Justini esse nequeunt, cum in iis *Origines & Irenæus* allegentur Justino juniores. Librum de recta confessione non esse Justini, *Bellarminus* quoque affirmare videtur. Decollatus est Romæ, An. C. 168. sub Antonino Philosopho. Videatur *Phil. Labbe Tom. 1. dissert. de S. E. pag. 665. Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 1089.* Confer *Suidam.*

JUSTINUS, Lippiensis, An. 1260. vixit. Struxit carmine Lippiflorium vel chronicon Lippiense. *Casp. Barthius in Claud. pag. 249.* vocat versificatorem medii ævi non inanem bonæ mentis: item, *pag. 252.* versificatorem barbaro ævo non illaudabilem. Vid. *Zeillerus, part. 2. pag. 205.*

JUSTINUS (Amad.) JCtus, tractavit de syndicatu.

JUSTULUS, Spoletanus, scripsit opusculum de cultu croci: item, panegyricos, An. 1510.

JUSTUS, Orgelitanus episcopus, An. 540. obiit. Composuit commentarium in cant. Canticorum & Sergio Papæ dicavit. Vid. *Isid. in Vir. Illustr. c. 34. Phil. Labbe Tom. 1. dissert. pag. 670. Olearius, pag. 282.*

JUSTUS, Ἰοῦστος, Tiberiensis Judæus, A. C. 56. vixit & res Hebræorũ Græco sermone expressit. Eum *Josephus* sub finem *libri 20. Antiq.* mendacii suspectum facit Teste *Suidas.* Vid. *Photius, Cod. XXXIII. Stephanus in Τιβεριάς, Valesius in Euseb. pag. 47.*

JUSTUS (Paschasius) Ecoloonianus Flander, medicus, scripsit de alea seu curanda ludendi in pecuniam cupiditate libros duos. Vixit An. 1540. Vid. *Swertius, pag. 592.*

JUSTUS (Wolfg.) fecit catalogum Academiarum, An. 1556.

JUVENALIS (Decius) Aquinas, tempore Vespasiani & Domitiani Impp claruit. Primò declamationibus vacavit: posteà vitiis offensus Satiras scribere cœpit. Octogenarius, specie honoris, in Ægyptum missus & cohorti ibidem præesse jussus est, teste *Suida in Ἰουβενάλιος.* Videatur *Glandorpius in Onomast. Rom. pag. 501.*

JUVENALIS (Guido) An. 1522. tres libros de reformatione monastica edi curavit. *Autor apolog. pro poët. Lat.* apud *Gisan. pag. 507.* Guidonem Juvenalem inter eos reponit, qui summam commentandi muneri manum imposuerunt, in conjiciendisque abstrusioribus veterum autorum sensibus non postremi fuere.

JUVENCUS, Presbyter, nobilis Hispanus, A. C. 331. floruit. Evangelicam historiam, Matthæum secutus, quatuor libris versu hexametro expressit. Meminit ejus *S. Hieronymus. Phil. Labbe, Tom. 1. dissert. pag. 673.* ait, in veteri exemplari vocari *Cajum Vestium Aquilinum Juvencum.* Vid. *Olearius, pag. 253.*

JUVENIS (Joh.) Iprensis, Galeni librum de Theriaca commentario illustravit. Scripsit etiam opusculum de medicamentis Bezoardicis, A. 1587. Vid. *Swert. pag. 441.*

JUVENIS (Joh.) Tarentinus, condidit 8. libros de antiquitate & varia fortuna Tarentinorum. Extant in Italia illustrata, An. 1600. edita.

JUVENTIUS, Comicus, à *Varrone in lib. de lat. ling.* allegatur. Ejusdem nomen *Agellio 18, 22. Janus Rutgersius in variis* restituit.

JUBENTIUS (Cajus) JCtus, Ulpiano & Pomponio memoratur. Vid. *Bertrandus, pag. 224.*

IZQUIERDUS (Sebast.) exstruxit Pharum scientiarum, An. 1659. fol.

IZUSQUIUS (Pet.) Navarrus, edidit seriem Evang. Christi.

K.

KADLUBCO (Vincent.) Vide, CADLUBCUS.

KÆRIUS (Pet.) Germaniam inferiorem in 17. tabulis repræsentavit, An. 1622.

KÆRULIUS (Pet. Barth.) Danus, Anno 1621. vixit. Tractavit de refractionibus.

KAISERBERGIUS (Joh. Geilerus.) Vide, GEILERUS.

KAISERSBERGIUS (Marth. Zellius) natus est Anno 1477: obiit An. 1547. Argentinæ annis circiter 26. docuit.

KAKOWSKI (Hieron.) Polonus, Anno 1630. vixit. Quatuor libris disposuit omnia, quæ haberi poterant ad ordinem Minorum reg. observ. spectantia, teste *Waddingo in S.O.M. pag. 171.*

KALKARIENSIS (Henr.) An. 1448. obiit. Scripsit de continentiis & distinctione scientiarum.

KALON (Joseph) Judæus, autor *Theschuvot*, obiit in Italia in urbe Pavia, An. M. 5240. teste *Ganz, pag. 149.*

de KALTEISEN (Henr.) Confluentinus, Anno 1465. obiit. Reliquit disputationem de libera verbi prædicatione. Vid. *Canisius T. 4. ant. lect. Olearius in Abaco, pag. 205.*

KAMINCO (Franc.) habuit orationes de immaculata conceptione, Pragæ.

à KAMPFHAUSEN (Rud.) edidit lexicon juridicum, An. 1593.

KANNENGIESER (Joh.) JCtus, scripsit de mutuo, An. 1622.

KANNENGIESER (Luderus) emisit canones Logicos, A. 1671.

KANON (Andr.) inter lyricos poëtas numeratur.

KARNCOVIUS (Stanisl.) archiepiscopus Gesnensis, An. 1603. obiit. Composuit libros familiarium epistolarum, panegyricos, tractat. de jure provinciali civitatum Prussiæ, Messiam, historiam interregni, libellum de utraque ecclesia, &c. *Starovolscius in hecatont. pag. 13.* valde eum commendat.

KARRO (Joseph) Jud. Hispanus, An. M. 5335. obiit. Condidit librum *Beit Joseph*, & *Schulchan Aruch*, ut & librum *Cesepb Misna. Ganz pag. 156.* vocat excellentem doctorem.

KARRO (Isaac) Hisp. Anno M. 5258. vixit. Scripsit *Toledot Isaac.* Vid. *Ganz, p. 150.*

KATSCHIUS (Joh.) Hallensis, exaravit librum de gubernanda sanitate, Anno 1557. Vid. *Linden, pag. 364.*

KAUFMAN (Nic.) vulgari fecit cosmograph. & astronom. An. 1651.

KAVINA (Pet.) de legitimo tempore Paschatis, Venet. Anno 1667. commentari aggressus est.

KAUTH (Matth.) JCtus, edidit processum judiciarium, civilem, speculativum, An. 1617.

KEARNÆUS (Barn.) Hibernus, obiit An. 1640. ætatis 75. Struxit Heliotropium sive conciones tam de festis, quàm de dominicis, quæ in solari totius anni cursu occurrunt, An. 1622. Vid. *Alegambe, pag. 55.*

KECHELIUS (Sam.) insignis astronomus esse prædicatur.

KECKERMANNUS (Bart.) Dantiscanus, natus est An. 1571: obiit An. 1609. Heidelbergæ linguam hebræam docuit: deinde Dantiscum in patriam vocatus est, ubi juvenes in philosophicis instruere cœpit. Condidit systema logicæ, physicæ, ethicæ, metaphysicæ: disputationes politicas: præcognita philosophiæ: systema Theologiæ, &c. Opera ejus omnia 12. voluminibus distincta prodierunt, Colon. Anno 1615. Vid. *Zeillerus part. 2. scr. hist. pag. 80. Vossius de hist. Græc. pag. 223.*

KEDNADON (Pal.) scripsit de unione personali duarum naturarum in Christo, Genev. An. 1583.

KEGELIUS (Phil.) tractavit de miseria humanæ conditionis, An. 1603.

KEIARA (Sim.) Jud. An. Chr. 740. vixit. Reliquit הלכות גדולות.

KELLÆJUS (Edoard.) de lapide philosophorum, Anno 1676. scribere aggressus est.

KELLENBENTZ (Barth.) JCtus, librum de renunciatione successionum, Anno 1624. elaboravit.

KELLERUS (Adam.) JCtus, scripsit de jure succedendi ab intestato, Anno 1618: item, tres libros de officiis juridicopoliticis, An. 1608.

KELLERUS (Jac.) Seckingensis Rauracus, Anno 1631. ætat. 63. obiit. Reliquit papatum catholicum, Ajacem Volradi Blessii, &c. Vid. *Alegambe, pag. 203.*

KELLETUS, Anglus, miſcellanea edidit.
KELLINGHAUSEN (Chriſt.) Hamburg. exequias Joh. Ranzovii ſcripto celebravit. Extat apud *Sim. Schardium vol. 3. Germ. ſcript. pag. 80.*
KELLISONUS (Matth.) Anglus, Anno 1611. floruit. Struxit 8. libros de nova Anglorum religione.
KELLNER (Henr.) exaravit chronicon Venetiarum, An. 1574.
KEMERUS (Paulus) ſcripſit de verbo DEI & Cœna Domini, An. 1578.
KEMNITZIUS (Bogisl. Phil.) edidit Anno 1648. partem I. hiſtoriæ belli, à Rege Sueciæ in Germania geſti, teſte *Zeillero.* Vide, CHEMNITZ.
de KEMPIS (Thomas) cognomine Malleolus, Belga, profeſſione canonicus regularis, An. 1471. obiit, ætatis 91. ut in ejus vita operibus præfixa legitur. Reliquit dialogos, ſermones & epiſtolas. Eidem opuſculum de imitatione Chriſti vulgò tribuitur: alii tamen malunt id Johanni Abbati de Gerſen adſcribere. Ita enim *Bernhardinus Riſſiniolus:* Johannes (inquit) Abbas de *Geſſen* (vel de *Gerſen*) ſcripſit aureum illum libellum de contemtu mundi & Chriſti imitatione, qui inſcribitur propter nominis ſimilitudinem Gerſoni: & ab aliis propter ſtili & phraſeos formulas tribuitur Thomæ de Kempis. Ita habetur in perantiquo MS. quod in monaſterio Aronenſi reliquum eſt. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. diſſ. de S. E. pag. 441. Swertius, pag. 695. Oblinus, 2. pag. 232. Olearius, pag. 456.*
KEMPIUS (Corn.) Friſius, Anno 1587. obiit, relicto opere de origine & geſtis Friſiorum. Vid. *Swertius, pag. 189.*
KEMPIUS (Mart.) hiſtoriographus Brandenburgicus, compoſuit libellum de oſculo, Anno 1665: item, Theologicam Anglorum bibliothecam, Anno 1677. in 4.
KENCKELIUS (Steph.) tractavit de hæreſi Novatiana, An. 1651.
KENDALL (G.) Anglus, ſcripſit de univerſali redemtione contra *J. Godwinum.*
KENICIUS (P.) Botnienſis, Havenreferi locos in compendium redegit. Vid. *Scheferus in Upſalia, pag. 227. 402.*
der KENNIS (Ignatius) inter eximios Theologos à *Caramuele* refertur. Vide, DERKENNIS.
KENTMANNUS (Joh.) Miſnenſis, medicus, Anno 1563. claruit. Scripſit librum de peſte: item, alium de calculo. Vid. *Quenſtad. pag. 221.*
KEPLERUS (Joh.) Anno 1617. claruit. Prodierat è ſchola *Mœſtlini*, quem audierat Tubingæ. Rudolfi, Matthiæ & Ferdinandi, trium Impp. mathematicus fuit. Volumen condidit de motibus ſtellæ Martis; librum de cometis: nec non ephemerides: item, tabulas Rudolfinas, & diſſertationem de nuncio ſidereo. Extant etiam ejus optica aſtrologica: eclogæ chronicæ: liber de vero anno nativitatis Chriſti. *Thomas Lanſius in Mantiſſa orat. pag. 792.* memorat, Keplerum aliquando à ſe rogatum, quem ex editis à ſe libris loco dignaretur præcipuo, primatum dediſſe Myſterio coſmographico, teſtatum, in illo ſcripto quinque corporum regularium ſublime ſecretum tot ſeculis abſconditum pandi: inventum autem illud, cum adhuc recens eſſet, tanti ſe feciſſe, ut, ſi eodem tempore Saxoniæ electoratus ſibi dono oblatus fuiſſet, addita conditione, alterutrum, aut donum aut inventioné repudiandi: ampliſſima & tot metallorum copiis fæta provincia excidere, quàm invidenda & perpetuam gloriam ſecum ductura inventione carere maluerit.
KEPLERUS (Lud.) methodum conciliandarum ſectarum in medicina, An. 1648. adornavit.
KERBEECHIUS (Ant.) Lovanienſ. Anno 1602. vixit. Vitam Tereſiæ literis mandavit.
KERCHOVIUS (Pet. Paul.) Dunkerkanus, Anno 1566. floruit. *Guicciardinum* latinè vertit.
KERCKOVIUS (Jodocus) compoſuit comœdias & tragœdias.
KERCKOVIUS (Simon) Gandenſis, An. 1625. obiit. Scripſit epinicion ſive Bredam reſtitutam: Theodoſium Imperatorem: carmina, &c. Vid. *Swertius, pag. 676. & Sanderus, pag. 118.*
KERCKRINGIUS (Theod.) medicus Batavus, edidit ſpicilegium anatomicum: item, chronographiam anthropogeniæ, An. 1670. oſteogeniam, &c.
KERGERUS (Mart.) Lignicienſium phyſicus, de fermentatione, An. 1663. ſcribere aggreſſus eſt.

de KERHUEL (Joh.) ideam eloquentiæ, Lond. An. 1673. vulgavit.

KERNERUS (Arn.) Lipsiensis, scripsit tetradem chymiatricam, An. 1618. Vid. *Linden, pag. 60.*

KERO, Monachus S. Gallus, reliquit interpretationem vocabulorum in regula S. Benedicti occurrentiū. Extat inter scriptores rerum Alemannicarum *Goldasti.*

KERSBELLUS (Phil.) Gandavens. A. 1487. vixit. Confecit librū de potestate papæ.

KESEMBROCH (Herm.) collegit catalogum episcoporum Paderbornensium. Vid. *Thomasius de plagio, §. 470.*

KESLERUS (Andr.) insignis philosophus & Theologus, natus est An. 1595: obiit A. 1643. Mortuo parentavit *Dan. Pruckner us.* Reliquit logicam & metaphysicam antiphotinianam. Vid. *Spizelius in Templo Honoris p. 155. Henning. Witte in Theol. pag. 557.*

KESLERUS (Joh.) scripsit vitam *Joachimi Vadiani*: item, epistolam de Sanct-Gallensi bibliotheca.

KESLERUS (Nicol.) composuit librum, titulo, Gemitus compeditorum, in quo ostendit modum frangendi tentationes, An. 1674.

de KETAM (Joh.) Alemannus, edidit fasciculum medicinæ, Venet. A. 1495. Vid. *Linden, pag. 364.*

KETELAER (Vincent.) tractavit de aphthis, Lugd. An. 1672.

KETTELIUS (Andr.) Brugensis, JCtus, complures orationes funebres, teste *Sweertio*, habuit.

KETTLER (Engelbertus) JCtus, duas centurias decisionum Ostfrisicarum, A. 1675. edi curavit.

KETZELIUS (Adam) Bredanus, carmina Basileæ vulgavit, An. 1556.

KEUCHENIUS (Rob.) *Sereni Sammonici* carmen *de medicina*, ut & *Frontinum* de aquæduct. eruditis notis illustravit. Extant & ejus poëmata heroica, An. 1670. in lucem edita.

KEULERUS (Pet.) historiam G. Spalatini in literas retulit.

KEYSER (Dan.) de constitutione Reip. An. 1670. commentatus est.

KHRAISSER (Seb.) edidit institutiones juris Romano-Bavarici, Anno 1646.

KHUNRATH (Conr.) medullam distillatoriam scripsisse perhibetur, Anno 1605.

KHUNRATH (Henr.) amphitheatrum sapientiæ adornavit. A. 1607. claruit.

KIEFERUS (J. Georg.) scripsit de domo Habspurgica, Anno 1672: item, de con. & destitutione imperatoris, Anno 1666.

KIENE (J. G.) tractavit de casibus reservatis, Constant. An. 1629.

KIESELBACH (Joh.) composuit calendarium Julianum generale, An. 1642.

KIFELIUS (Henr.) Antv. natus est Anno 1583. Elaboravit 3. libros silvarum. *Senecæ* tragœdiæ, *Thebaidi* dictæ, chorum & actum quintum adjecit. Vid. *Sweertius, pag. 331.*

KILIANUS (Corn.) Duflæus, Brabantus, An. 1607. obiit. Reliquit etymologicon Teutonicæ linguæ: venationes ferarum, &c. Carmina ejus leguntur *T. 3. Del. Belg. pag. 37.* Vid. *Sweertius, pag. 189.*

KILIUS (Georg.) pastor Baldestatensis, A. 1610. innotuit. Nucleum evangeliorum & epistolarum dominicalium & refutatione objectionum Calvin. edidit.

KIMCHI (David) A. C. 1190. floruit. Condidit Grammaticam, quam מכלל nuncupavit: item, ספר שורשים, i. e. librum radicum. Vid. *Buxt. in Abbrev. pag. 156. Hedovill. T. 2. Ephem. pag. 461.*

KIMCHI (Joseph) expositiones compos. quas ejus filius, *David Kimchi, in commentariis suis Biblicis* crebrò allegare solet.

KIMCHI (Moses) Davidis frater, edidit librum grammaticum, מהלך שבילי הדעת, i. e. profectionem per itinera scientiæ: item, תענוג נפש, i. e. oblectationem animæ. Vid. *Gans in Z. D. pag. 139.*

KIMEDONCIUS (Jac.) Theologus Heidelbergens. An. 1596. obiit. Tractavit de verbo DEI scripto: de prædestinatione: item, de redemtione generis humani.

KINCK (Matth.) struxit directorium sacerdotale, An. 1662.

KINDERLING (Andr.) scripsit de enunciationibus modalibus, A. 1644.

KING (Joh.) Anglus episcopus, An. 1620. obiit. In Jonam comentatus est.

KINGSMILLUS (Thom.) librum concinnavit de scandalo Oxon. An. 1605.

KINSCHOT (Henr.) JCtus, collegit responsa, An. 1653.

KINSCHOT (Joh.) de Turnhout, JCtus, An. 1481. floruit. Extant ejus casus breves super totum jus civile.

KIPPINGUS (Henr.) edidit antiquitates Romanas: supplementum historiæ ecclesiasticæ *Joh. Pappi*, An. 1661: exercitationes sacras de scriptura Vet. & Nov. Testamenti, An. 1665: item, exercitationes de operibus creationis, &c.

á KIRCHBERG (Car.) JCtus, scripsit de feudo ex pacto & feudo hæreditario, Anno 1616.

KIRCHERUS (Athanas.) Fuldensis, Romæ linguas & philosophiam professus est. Est, ut ipse de se scribit, vera artium & scientiarum simia: & nunc geometram agit, modo geographum, jam mechanicum & nautam, sæpè magum & astronomum, subinde philosophum & medicum, Imo Theologum. Scripsit de lingua Coptica vel Ægyptiaca: item, de arte magnetica. Edidit etiam obeliscum Pamphylium: Oedipum: mundum subterraneum: Chinam: artem mathematicam: musurgiam; artem magnam sciendi: archetypon principis Christiani, &c. Vid. *Alegambe, pag. 48. Hedovill. T. 2. Ephemer. pag. 283. 341.*

KIRCHERUS (Conr.) Augustanus, collegit concordantias Biblicas Vet. Testam. Græcarum vocum, Hebræis correspondentium, tomis 2, An. 1607. Extat ejusdem tract. de usu concordantiarum Gr. in S. Theologia, An. 1622.

KIRCHERUS (Henr.) struxit libellum, quo ostendit populis Septentrionalibus fidem, qua oporteat salvos fieri, A. 1673. Edidit etiam prophetiam Apocalypticam, An. 1676.

KIRCHMAIERUS (J. Casp.) hexadem dispp. Zoologicarum de Basilisco, Unicornu, Phœnice, Bethemoth, Leviathan, Dracone & Aranea emisit, An. 1661: item, medullam oratoriam, Anno 1666.

KIRCHMAIR (Tob.) JCtus, confecit anatomen corporis Juris utriusque, Anno 1608.

KIRCHMANNUS (Joh.) Lubecensis, natus est An. 1575: obiit A. 1613. Composuit 4. libros de funeribus. Item, librum singularem de annulis. Mortuum laudavit *Jac. Stolterfhotius.* Vid. *Mart. Hanck. part. 1. de S. R. R. pag. 287. Henning. Witte in Philosoph mem. pag. 516.*

KIRCHNERUS (Herm.) Hessus, An. 1620. obiit. Poëseos ciarius. Carmina ejus exhibet *T. 3. Delit. Germ. pag. 807.* Scripsit præterea de illustribus doctoribus, DC. abhinc annis publicè promotis. Vid. *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 197.*

KIRCHNERUS (Timoth.) A. 1586. vivere desiit. Reliquit enchiridion Theologicū. Vid. *Adr. Bejerus in Rect. Jenens. pag. 468.*

KIRCHOFFEN (Matth.) scrips. tract. de infallibilitate Rom. ecclesiæ, Pragæ, An. 1666: item, geographicum orbis lusum, Anno 1659.

KIRCHOVIUS (Laur.) JCtus, emisit 5. tomos consiliorum, An. 1605. fol.

KIRSTENIUS (Mich.) Danus, phil. & med. Doctor in Hamburgensi gymnasio, h. t. claret. Composuit poëma in commendationem bibliothecæ Hamburgensis, An. 1651. fol. *Vinc. Placcius in Anonymis p. 76.* vocat eum poëtam seculi nostri facilè summum, & carmina ejus laudat ut veri spiritus poëtici nitorisq; plenissima. Vid. *Bartholinus in medicis poëtis, pag. 143.*

KIRSTENIUS (Pet.) Uratislaviensis, natus est A. 1577: obiit A. 1640. Arabicam linguam magnoperè excoluit, quòd eam medicinæ plurimum commodare existimaret. In patria primum rectoris officio functus est: verum scholastici laboris pertæsus medicinā exercere cœpit. Unde illustrissimo Sueciæ Cancellario, *Ax. Oxenstirn* innotuit, qui aliquamdiu ejus opera usus fuit. Hunc in Sueciam tandem secutus, medicinæ professor in in academia Upsaliensi factus est. In *Epitaphio* audit Polytropus, Polyhistor & Polyglottus celeberrimus. Mortuum celebravit *Joh. Loccenius.* Edidit Grammaticam Arabicam: decadem sacram carminum Arabicorum: notas in evangelium S. Matthæi: librum de vero usu & abusu medicinæ, &c. Vid. *Henningus Witte, p. 125. Schefer. in Upsal. p. 236. & 403.*

KIRWITZER (Wencesl. Pantaleo) An. 1626. obiit. Collegit observationes cometarum Anno 1618. in India orientali factas. Vid. *Alegambe, pag. 444.*

KISPENNINGIUS (Henr.) Venlovianus, A. 1584. floruit. Tractavit de meditatione mortis & variis consolandi modis.

KISSELIUS (Phil.) Nilum mysticum, An. 1677. edi curavit.

KITSELIUS (Joh.) JCtus, synopsin matrimonialem: item, tract. de jure monetarum, An. 1632. elaboravit.

KLAMMERUS (Balth.) JCtus, promtuarium juris civilis feudalis publicavit.

KLE-

KLEBITIUS (Wilh.) scripsit de buccella intincta, An. 1563.
KLEINFELDIUS (Nic.) edidit pathologiam, An. 1597.
KLEINIUS (Joh.) dissertationes concinnavit, An. 1630.
KLEINSHMID (Joh.) JCtus, vulgavit præcognita jurisprudentiæ. An 1652.
KLEIST (Joh.) JCtus, struxit conciones feudales.
KLENGELIUS (Christ.) An. 1662 claruit. Scripsit de lege regia: de sepulcrorum privilegiis: de contractibus consensualibus, &c.
KLENCKIUS (Janus) collegit instituti- ones juris naturalis & gentium, Anno 1664. Vid. *Hedovillius T. 2. Ephemer. pag. 40.*
KLESSELIUS adornavit olivam sacrarum meditationum.
KLEPPISIUS (G.) condidit varia emblemata, An. 1616.
KLINGIUS (Melch.) JCtus, de jure connubiorum commentatus est, Anno 1559.
KLINGIUS (Zach. Laur.) edidit thesaurum Biblicum, An. 1645.
KLOBARDUS (Pet.) Schoondyckius, An. 1539. claruit. Demosthenis tres Olynthiacas latine transtulit, teste *Sweertio.*
KLOBIUS (Justus F.) exaravit historiam Ambtæ, An. 1666.
KLOCKIUS (Casp.) JCtus, 3. tomos consiliorum collegit. Extat ejusdem tract. de contributionibus & ærario.
KLOOT (Claud.) JCtus, edidit synopsin causarum criminalium, An 1651.
KLOTZ (Steph.) struxit Theologiam naturalem, Anno 1640.
KMICIC (Nicol.) Roxolanus, emisit sub alieno nomine tres libros Josaphatidos seu martyrium Josaphati Kuncewicz carmine heroico, Anno 1627. Vid. *Alegambe, pag. 353.*
KNAB (Melch.) Rapoltzellensis, reliquit conscientiæ amussim & arcam auream, Anno 1628. Videatur *Alegambe, pag. 341.*
KNATCHTBULL (Nortanus) Anglus, animadversiones sacras in Nov. Test. Lond. Anno 1659. edi curavit non contemnendas.
KNAUSTEN (Henr.) JCtus, artem notariatus elucubravit. Extat ejusdem tragœdia Didonis, An. 1566. excusa.
KNEIFF (J. Hugo) scr. de natura Theol. & DEI, Herbipol. An. 1644. in 8.
KNICHEN (Andr.) JCtus, de jure territoriali, An. 1603. commentatus est.
KNICHTUS edidit concordantias.
KNILLING (Raym.) condidit Tomum conceptuum prædicabilium, An. 1667.
KNIPSCHILD (Phil.) JCtus, de juribus & privilegiis civitatum imperialium, An. 1657: item, de fideicommissis familiarum nobilium, An. 1660. tractavit.
KNITTEL (Casp.) emisit propositiones mathematicas de luna paschali, Uratislav. An. 1666.
KNOBLOCHIUS (Tob.) medicus, composuit institutiones anatomicas, A. 1612. Extat ejusdem tract. de lue venerea.
KNOPERUS (Alb.) Danus, JCtus, Anno 1573. scr. de jure emphyteutico.
KNOPKE (Adr.) Pomeranus, in epist. ad Romanos commentari aggressus est.
KNOXUS (Joh.) An. 1572. obiit. Reliquit historiam ecclesiæ Scoticæ, fol. Vide, CNOXUS.
KOBIERZIECHIUS (Stanisl.) Castellanus Gedanensis, concinnavit comm. de luxu Roman. An. 1628. item, historiam Uladislai Principis, An. 1655. teste *Zeillero.*
KOBIUS (Joh.) Hilperhusanus Francus, An. 1661. obiit. Altdorsi primò philosophiam, deinde jurisprudentiam professus est. Habuit varias disputationes philosophicas sparsim editas. *Epitaphium* ejus tale legitur: Joh. Kob, Francus, U. J. & Philosoph. D. Reip. Norimberg. consiliarius, ad justitiam, humanitatem, concordiam, in docendo assiduitatem palm. An. Et. C. M. D. XC. natus, in nobili Altdorfina senior multisque professionibus per XL. annos exercitatus, in cœlestem tandem lætitiam excitatus piè cantando, ut plenus vitæ conviva, recessit, 30. Jan. M DC. LXI. anno ætatis LXXI. Vid. *Hennig. Witte in J Ct. p. 364.*
KOCCIUS (Octav.) de intelligentiarum consideratione Paris. Anno 1585. commentatus est.
KOCH (Casp.) J. U. D. assessor Cameræ A. 1548. fuisse dicitur. Edidit sub nomine *Juliani Magenborst* commentarium in ordinationem Cameræ imperialis, Anno 1601: item, centurias observationum Cameralium. Vid. *Placcius in Pseud p. 221.*
KOCHEN (Joh. Frid.) scripsit de jure viciniæ, An. 1671.

KOCKERT (Jac.) edidit Scanderbegum, Lubecæ, An. 1643.

KOCKERTUS de re literaria optimè meruit indice ſuo Terentiano.

KOELLINUS (Conr.) Ulmenſis, Anno 1536. obiit. Edidit nonnulla contra *Lutherum*. Ejus comment. in I. 2. Thomæ Venetiis prodiit, fol. An. 1589.

KOELMANNUS (Jac.) inſtituit examen libri *Wolzogenii* de Scripturæ interprete, An. 1669.

KOHL (Andr.) JCtus, tractavit de ſervitiis & ſubfeudis, An. 1609.

KOHLHANS (Joh. Chr.) ſcripſ. de admirandis opticis, A. 1663.

KOHLHANS (Tob. Lud.) librum de ſpiritu animali, An. 1658. elaboravit.

KOJALOWITZ (Alb.) Lithuanus, fertur ſcripſiſſe hiſtoriam Lithuanam, An. 1650. Item, elogia Impp. ex Auſtriaca familia. Vid. *Alegambe, pag. 9.*

KOIALOWITZ (Caſimirus Wijuck) collegit 60. modos ſacræ orationis, An. 1668. in 4.

KOLCZYCKI, Johannis III. Regis Poloniæ honorem XII. inſcriptionibus celebravit Cracoviæ, fol. An. 1675.

KOLERUS (Joh.) JCtus, de jure emphyteutico commentatus eſt.

KOLMBERGERUS (Joh.) ſtruxit ſtatuam Mercurialem Theolog. A. 1662. in 4.

KOLNERUS (Joh.) Colbergenſis, confecit tractatum Jatromathematicum, ex thematis cœli ad horam decubitus erectione morbi alicujus naturam prænunciantem, An. 1618. Vid. *Linden, pag. 365.*

KOLTERUS (Chriſt.) librum titulo, Lux in tenebris, promulgavit, An. 1657.

KONGELSHOVIUS (Joh.) res Argentinenſium literis conſignavit.

KÖNIG (Chilianus) Zwiccavienſis, JCt. An. 1527. floruit. Edidit proceſſum juris Saxonici.

KÖNIG (Georgius) Ambergâ Palatinus, Pater meus deſideratiſſimus, natus eſt A. 1590: obiit A. 1654. Altdorfii Theologiam 38. annis profeſſus eſt. Reliquit Vindicias Locorum S. Scripturæ: item, Caſus conſcientiæ catecheticos. Extant etiam variæ ejus Diſputationes ſparſim editæ. Mortuo parentavit *Joh. Conr. Dürrius.*

KÖNIG (Joh. Frid.) Theologiam poſitivam promulgavit, An. 1670.

KÖNIG (Joh. Wen.) JCtus, egit de differentiis utriuſque ſexus in jure, An. 1662.

KÖNIG (Reinhartus) politicam, 2. partibus conſtantem, edi curavit. Claruit Anno 1612.

à KÖNIGSEGG (Joh. Jac.) promtuarium Biblicum via concordantiali, An. 1672. compoſuit.

ab KONINCKSTEIN (Ant.) A. 1541. obiit. Condidit Monoteſſaron ex quatuor Evangeliſtis collectum. Vide, BRUCHIUS.

KOPPENIUS (Joh.) JCtus, deciſiones fol. An. 1663. edi fecit.

KOPPENIUS (Joh.) medicus, emiſit inſtitutiones medicinæ, Pragæ.

KORFEY, JCtus, de hypothecis ſcribere molitus eſt.

KORN (Henr.) ſcr. de Chriſto nato & paſſo, Monach. An. 1673.

KORNERUS (Herm.) Lubecenſis, monachus S. Dominici, Anno 1435. vixit. Ejus chronicon MS. Lubecæ aſſervari viri docti memorant.

KORNFELD (Theod.) diſpoſitiones Evangeliorum Dominicalium & Feſtorum, An. 1675. emiſit.

KORNIUS (Henr.) eloquentiam ſacram adornavit, Monachii, An. 1673.

KORNMANNUS (Henr.) ſtruxit templum naturæ, Anno 1610; item, tract. de virginitate.

KORTHOLD (Chriſt.) Theologus, h. t. claret. Scripſ. de calumniis paganorum in Chriſtianos, An. 1668; item, de origine philoſophiæ barbaricæ. Adornavit etiam exercitationes in annales Baronianos.

KOTERITIUS (Janus) ſtromatea carminum elaboravit. Vid. *Tomus 3. Delit. Germ. pag. 819.*

KOTZEBURIUS (Joh.) edidit confutationem tertiæ partis *Becani*, An. 1629.

KOVACX (Georg.) librum de vera epilepſiæ dignotione, An. 1670. elaboraſſe traditur.

KOYTERUS (Volcherus) Gröningenſis, Norimbergæ vixit ibique praxin medicam exercuit. Reliquit tabulas de oſſibus & cartilaginibus teſte *Sweertio.* Vide, COYTERUS.

KOZAK (Joh. Sophr.) à Prachien, Bohemus, tractat. de ſale: item, alium de hæmorrhagia compoſuit. Vid. *Linden, pag. 391.*

KRAGIUS (Andr.) Ripensis, medicus, natus est Anno 1558: obiit Anno 1600. Suscepit defensionem Rami. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 157. Bartholinus in Danis, pag. 5.*

KRAGIUS (Nic.) Vide, CRAGIUS.

KRAISERUS (Sebast.) JCtus, jus foresti Romano-Bavaricum, Anno 1652. publicari fecit.

KRALLIUS (Theod.) Bohemus, Anno 1633. obiit, æt. 72. Reliquit Lutherum bicipitem in mysterio communionis sub utraque specie. Vid. *Alegambe, pag. 430.*

à KRANICHFELD (Adamus Pisetzki.) Vide, CRANICHFELD.

KRANTZIUS (Alb.) Theologus & historicus, Anno 1517. obiit. Docuit primùm in academia Rostochiana: posteà Hamburgi Lectoris Theologiæ officio functus sacras literas professus est ac publicis concionibus præfuit. Reliquit Metropolin: Saxoniam: Sueciam: Daniam & Norvegiam. Ineptus est *Bellarminus*, qui eum Bambergensem facit, cum Hamburgensis fuerit. In contexenda Metropoli Gobelini cosmodromio usus est integrasque paginas inde descripsit. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 15.*

KRAPTIUS (Joh. Wolf.) Moguntinus, struxit tract. de vita producenda & reparanda juventute, Anno 1511. Vid. *Linden, pag. 401.*

de KRASSIS (Carolus) JCtus, scripsit de exceptionibus.

KRATZ (Joach.) JCtus, de remissionibus litigatorum, Anno 1629. commentari cœpit.

KRAVENDONUS (Franc.) *Joh. Feri* successor, An. 1572. obiit. Edidit *Joh. Langespergii* sermones. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 121.*

KRAUSS (Pet. Pancr.) emisit synopsin decisionum Saxonicarum *Carpzovii* in 8.

KRAUT (Georg.) Hagenoënsis, scripsit experimentarium medicinæ. Vid. *Linden, pag. 207.*

KREBS (Ph. H.) emisit exercitium juridicopoliticum de ligno & lapide, Anno 1671.

KREIGIUS (Rob.) scripsit de vera historia historiæ non veræ in Græcos & latinos.

KREIHINGIUS (Joh.) composuit emblemata ethicopolitica, Anno 1660. Item, poëtica aposcholasmata.

KREILINGIUS (Joh.) exstruxit quadrigam disciplinarum, An. 1669.

KREMBERG (Christ.) JCtus, tractavit de actionibus, An. 1622: item, de sumptibus studiorum, An. 1623.

KRENTZHEIM (Leonh.) Anno 1598. obiit. Vid. *Zeillerus part. 2. scr. hist. pag. 184.*

KRIEGSMANN (Christ.) pantosophiam sacroprofanam, Anno 1670: item, lib. de attrito per papas Imperio, An. 1671. publicavit.

KRIEX (Justus) paravit animadversiones in Boxhornium de trapezitis, An. 1658.

KRIGSOEDERUS (Holof.) responsionem ad epistolam *Casauboni* adornavit Ingolst. An. 1615.

KROMAYERUS (Hieron.) natus est An. 1610: obiit An. 1670. Scripsit Theologiam positivo-polemicam: item, notas in Apocalypsin. Vid. *Spitzelius in Templo Honoris, pag. 304.*

KROMAYERUS (Joh.) Theologus Vinariensis, An. 1643. obiit. Reliquit harmoniam evangelistarum & examen libri christianæ concordiæ. Vid. *Henning. Witte in Theol. pag. 622.*

KRÜGERUS (Osw.) Prutenus, An. 1640. vixit. Composuit horologiographiam practicam: catoptrocausticam: parallelohoroscopa, &c. Videatur *Alegambe, pag. 361.*

KRÜGERUS (Pet.) Borussus, professor mathematum Dantiscanus, multa in mathesi opuscula edidit, quæ ipsum à mortalitate vindicant.

KRUGOTIUS, in Apocalypsin commentatus est, An. 1625.

KRULL (J. G.) tractavit de regali monetarum jure, 1667.

KRZISTANOWIC (Stanisl.) scripsit de statu regni Poloniæ, An. 1606.

KUBACH (Quirinus) struxit 3. centurias quæstionum politicojuridicarum, An. 1615. Extant ejusdem Brocardica, Anno 1616. edita.

KUCHELIUS (Joh.) edidit observationes Chymicas, Lond. An. 1677.

KUCHLINUS (Joh.) Anno 1606. penè sexagenarius obiit. Habuit dispp. Theologicas. Vid. *Meursius in Ath. Batav. pag. 182.*

KUHN (Andr.) exaravit vindicias contra *Cb. Frid. Crellium*, An. 1671.

KUHN (Joach.) Gryphisw. edidit animadversiones in *Pollucem*, Argent. Anno 1676.

KUHN (Paulus) Posnaniensis, An. 1633. vixit. Erexit tropheum regale Uladislao Cracoviam ingredienti. Vid. *Alegambe, pag. 367. Placcius, pag. 179.*

KULPIS (J. B.) edidit discursus mentis Theologicæ, Anno 1669. Vide, CULPISIUS.

KUNADUS (Andr.) Dobelensis, natus est An. 1602: obiit An. 1662. Wittebergæ Theologiam docuit. Struxit collegium in epist. ad Gal. item, compendium Locor. Theolog.

KUNÆUS (Andr.) scripsit de puncto discrepantiæ inter Lutheranos & Calvinianos, An. 1664.

KUNOWITZIUS (Joh. Bernh.) lib. Baro Moravus, carmina pangere non erubuit. *Job. Petrus Lotichius, part. 4. B. P. pag. 147.* Inveni (inquit) illustrem vatem non semel, sed crebrius expeditos aliquot versiculos facili & polita vena in chartam conjicientem: quibus recitatis non autor ipse tantum, sed & auditores adstantes singulari animi perfundebantur voluptate.

KURICE (Rein.) Jus maritimum scripto exponere conatus est, An. 1667.

KUSCEWITZ (Sam.) scripsit de legatione Zbaraviana ad Ottomannum, Anno 1645.

KUSELIUS (Sal.) Itinerarium Ital. Germaniæ, &c. carmine expressit, An. 1617.

de KUYCK (Timannus) JCtus, annotationes ad Cravettam adstruxit, Ultraject. Anno 1623.

KYBERUS (David) Argentinensis, Anno 1553. obiit. Emisit observationes grammaticas ad Threnos Jeremiæ.

KYBERUS (Elias) An. 1569. obiit. Argentinæ hebræam linguam docuit.

KYBLIN (Christoph.) à Waffenburg, J.U.D. edidit opus differentiarum juris communis à Bohemico, An. 1663. Item, tract. de pœnitentia & mutatione voluntatis, An. 1675.

KYLLINGERUS (Jac. Wern.) scripsit de Ganerbiis castrorum, An. 1620.

KYNALOCHUS (Dav.) Scotus, carmen de hominis procreatione exaravit. Videatur *Tomus 2. Delit. Scot. pag. 3.* Item, de anatome & morbis internis, *ibidem, pag. 38.*

KYPERUS (Alb.) Regiomontanus, edidit institutiones physicas, An. 1647: item, ἀνθρωπολογίαν, Anno 1650. Vid. *Linden, pag. 13.*

KYRIANDER (Wilh.) Syndicus Trevirensis, annales Trevirensium Anno 1603. composuit, qui magno in precio habentur. Gravem & cordatum scriptorem nonnemo nuncupat.

L.

LABADIE (Joh.) A. 1674. obiit. Edidit solennem fidei declarationem, An. 1672.

LABARDÆUS, scripsit de rebus Gallicis, An. 1673.

LABAT (Pet.) condidit 3. tomos in tertiam partem Thomæ, Tolosæ, An. 1658.

LABATA (Franc.) composuit apparatum concionatorium, Anno 1621. Vid. *Alegambe, pag. 125.*

LABBE (J. B.) Viennensis, Anno 1633. ætatis 72. obiit. Ad prælum paratos habuit 7. tomos concionum. Vid. *Alegambe, pag. 224.*

LABBE (Petrus) Arvernus, Anno 1634. vitam & elogia Ludovici XIII. regis novo lyrici carminis modo decantavit. Vid. *Alegambe, pag. 386.*

LABBE (Phil.) Bituricus, An. 1674. obiit. Emisit 2. tomos dissertationum de scriptoribus ecclesiasticis: specimen novæ bibliothecæ: tomos 2. bibliothecæ novæ: bibliographiam patrum societatis Jesu in Francia: bibliothecam Anti-Jansenianam: vitam Claud. Galeni: synopsin conciliorum; bibliothecam bibliothecarum: chronologicam concordiam tomis 5. in fol. epitomen chronologicam 5. voluminibus: notitiam dignitatum Imperii Rom. &c. Vid. *Thomasius de plagio, §. 479. Bosius in notit. Scr. eccl. c. 2. pag. 17.*

LABBEUS (Carolus) composuit observationes in synopsin Βασιλικῶν, Paris. Anno 1606.

LABBITIUS (Jacobus) JCtus, collegit indicem ad leges Pandectarum, Anno 1616.

LABEO, disciplinas *Tagetis* & *Bacchetidis* quindecim voluminibus explanavit: inquit *Fulgentius, pag. 148. Servius Honoratus, in Virgil.pag. 701.* Labeonem de diis animalibus allegat.

LABEO (Atticus) latinus poëta, *Cornuto* teste, Homeri Iliadem & Odysseam ridiculè transtulit, verba potius, quàm sensum secutus. Ejus est ille versus: *Crudum manducas Priamum Priamiq; pisinnos.* Labeonem istum *Persius sat. 1.v.4. & 50.* perstringit.

LABEO (Antistius) JCtus, tempore Augusti floruit. Teste *Pomponio in Enchirid.* studiis plurimam operam dedit: & totum annum ita diviserat, ut Romæ sex mensibus cum Studiosis esset, sex verò mensibus secederet & scribendis libris operam daret. Hominē fuisse liberi oris, *Tacitus* in *Annal. 3, 75.* & *Agellius 13, 12.* observant. *Papinianus*, cum aliquid Labeoni placuisse vult demonstrare, *veteribus placuisse* dicit, ac si tota JCtorum antiquitas in ejus solius verba jurasset. *Plinius l. 35.c. 4.* in longa senectute suo tempore obiisse memorat. Quadraginta volumina reliquit. In *Indice Justinianeo* 8. libri πιθανῶν & decem libri posteriorum recensentur. *Festus Pompejus* in *sistere* & *spurcum*, etiam Labeonis commentariorum juris pontificii meminit. *Augustinus l.4.de civ. DEI*, eidem juris augurii cognitionem tribuit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 23. Bertrandus, p. 58.*

LABEO (Cornelius) libro de oraculo Apollinis Clarii à *Macrobio sat.l.1.c.18.* allegatur. *Idem Macrobius* ejusdem fastos, *l.1.c.16.* & librum ejus de DIS Penatibus *l. 3.c.4.* citat.

LABEO (Quintus) teste *Agellio 7, 15. & 20, 1.* de XII. Tabulis quædam protulit.

LABERHITTEL (Samuel) edidit sapientiam sanctam, in meditationes per vitam Christi distributam, Pragæ. Claruit A. 1660.

LABERIUS (Decius) An.U.C.700.claruit. Allegatur sæpè ab *Agellio, Charisio, Nonio*, &c. Elegantissimi versus ejus, quos fecerat à Publ. Syro victus, apud *Macrobium, Saturn.2,7.* leguntur. Sanctus *Hieronymus in chronico*, Olympiadis CLXXXIV. anno 2. obiisse autor est. Vid. *Olandorpius in Onom.p. 511. Manut. part. 1. notat. in fam. epist. Cic.pag. 325.*

LABIENUS (Titus) historicus & orator, tempore Augusti Imp. vivit. *Seneca in controv. pag. 221.* adeò liberæ linguæ fuisse tradit, ut à maledicendi rabie *Rabienus* vocatus fuerit. Edidit orationes & historiam. Scripta ejus ex senatusconsulto abolita atque exusta sunt. Non tulit hanc contumeliam Labienus nec superstes esse ingenio suo voluit: sed in monumenta se majorum suorum ferri jussit atque ita concludi, veritus scil. ne ignis, qui nomini suo subjectus erat, corpori negaretur: non finivit tantum seipse, sed etiam sepelivit. Hæc *Seneca. Suetonius* refert, Caligulam posteà scripta Labieni requiri, in manibus esse lectitariq; permisisse. Vid. *Voss. de nat. rhet. p. 105.*

LABITIUS (Jacobus.) Vide, LABBITIUS.

LACENIUS (Joh.) tractavit de periodo imperiorum, An. 1633.

LACINIUS (Janus) Calaber, scripsit de lapide philosoph. Venet. An. 1546.

LACHARES, Λαχάρης, Atheniensis, sophista, Heracleonis discipulus, tempore Marciani & Leonis Impp. floruit. Exaravit librum de commate, colo & periodo: item, disputationes, eclogas oratorias & historiam secundum Cornutum. Vid. *Suidas.*

LACHMAIER (Mich.) Germanus, Canonicus Pataviensis, parochiale curatorum, An. 1513. edi curavit.

LACHMUND (Frid.) Hildesheimensis, Ὀρυκτογραφίαν Hildesheimensem composuit, An. 1669: item, tractat. de ave Diomedea, An. 1675.

LACISIUS (Paulus) Veronensis, Joh. Tzetzæ Chiliades latinè transtulit. Vid. *Simlerus.*

LACKNERUS (Christoph.) edidit quæstiones Justinianeas, An. 1617.

LACTANTIUS (L. Cælius) Firmianus, Arnobii discipulus, sub Diocletiano Imp. & deinceps claruit. A Constantino Magno studiis Crispi Cæsaris præfectus erat. Nicomediæ rhetoricam docuit. Reliquit 7. libros Institutionum divinarum; unum de ira DEI: & unū de opificio DEI. Juxta *S. Hieronymum* Ὁδοιπορικὸν carmine hexametro construxit. Carmina de passione DOMINI, resurrectione & pascha-

schate, quæ Lactantio vulgò tribuuntur, *Vossius Venantii Fortunati* esse judicat. Carmen de Phœnice hominis gentilis esse *Bellarminus* asseverat. *Ant. Galateus* plus elocutionis quàm eruditionis ei tribuit. In Lactantium *Josephus Isæus* Anno 1650. *Antoninus Thysius* An. 1652. *Servatius Gallæus* Anno 1660. commentati sunt. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 1. Rivetus Tom. 2. oper. pag. 1099. Olearius, pag. 284.*

LACTANTIUS Placidus. Vide, LUTATIUS.

de LACU (Robert.) Gandensis, JCtus, An. 1483. obiit. Illustrationes institutionum juris una cum dialectica legali vulgavit. Vid. *Sweertius, pag 659.*

à LACUNA (Andr.) Segobiensis, Anno 1535. claruit. Epitomen operum Galeni confecit, fol. Vid. *Simlerus.*

LACYDES, Λακύδης, Cyrenæus, Olymp. CXXXIV. inclaruit. In media Academia præceptori suo Arcesilao successit & summus ἀκαταληψίας defensor extitit. Scholæ 26. annis juxta *Laërtium* præfuit.

LADERCHIUS (Joh.) JCtus, consilia collegit An. 1600. fol.

LADESOU (Otho) occupationem adolescentis studiosi, Monach. Anno 1644. composuit. Vid. *Alegambe, pag. 362.*

LADISLAUS (Joh.) ab *Henr. Salmuth, part. 1. comm. in Panciroll. pag. 94.* vir singularis eruditionis, appellatur. Confer *eundem pag. 121. 329.*

LÆLIUS, JCtus, tempore Hadriani Imp. floruit. Videatur *Bertrandus in JCtis, pag. 284.*

LÆLIUS Felix, teste *Agellio*, de comitiis tractavit.

LÆLIUS, poëta, citatur *Agellio 2, 24. Ausonio & Prisciano.* Vid. *Glandorpius in Onomast. pag. 516.*

LÆLIUS (Laurent.) Francus, Theologus, natus est An. 1572: obiit An. 1634. Edidit Scripturam loquentem: indicem hæresium: criterium fidei, &c.

LÆLIUS (Lucius) de lue Sarmatica, A. 1600. scribere cœpit.

de LAET (Joh.) Antverpiensis, Anno 1649. obiit. Indiam occidentalem 18. libris illustravit. Ad dissertationem *H. Grotii de origine gentium Americanarum* notas & responsionem reposuit. Ejusdem opera & studio respublicæ & regna orbis præcipua prodierunt.

LAETIUS (Jacobus) Lovaniensis, encomium musices oratione prosa adornavit.

LAETMATIUS (Herm.) de restauranda religione tractavit.

LÆTUS, Λαῖτος, à *Clemente Alexandrino l. 3. στρωμ.* in Φοινικικοῖς allegatur.

LÆTUS (Calvidius) exaravit callipædiam, i. e. tract. de pulcræ prolis habendæ ratione, Lugd. An. 1655.

LÆTUS (Erasmus Mich.) Danus, Anno 1560. inclarescere cœpit. Scripsit rerum Danicarum undecim libros carmine: Margareticorum, hoc est, de bello Gothico, libros decem: de re nautica libros quatuor: de republ. Norimbergensium itidem quatuor. Extant ejusdem Bucolica. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 109. Bartbolinus in Danis, pag. 40.*

LÆTUS (G.) Moravus, Anno 1642. obiit. In conversionem S. Pauli commentatus est.

LÆTUS (Johannes) condidit compendium historiæ ecclesiasticæ, An. 1642.

LÆTUS (Pomponius) Italus, Anno 1480. claruit. Alias *Petrus Calaber* dictus erat, è nobili familia Sanseverinate, sed haud legitime natus. Cum ejus palato nihil præter antiquitatem saperet & Christiani nominis & ecclesiasticæ antiquitatis contemtor esset, *Junius Pomponius Lætus*, & fortasse (si ejus sunt illi in *Maronem* commentarii) *Pomponius Sabinus* nominari maluit. Vid. *Vossius l. 4. Inst. Rhet. c. 12. §. 2.* Vitam ejus scripsit *M. Ant. Maurocenus.* Edidit præcepta de arte grammatica, mirâ vetustate redolentia: arguuntque planè hominis studium, quod in recognoscenda vetustate præcipuè fuit occupatum. Vid. *Autor dialogi de Lat. ling. reparat. pag. 403. Erasmus in Ciceroniano pag. 161.* Pomponius Lætus elegantia Romani sermonis contentus nihil affectavit ultrà. Vide, POMPONIUS.

LÆVIUS, poëta antiquus, fabulam edidit, quam *Centauros* inscripsit. Idem ἐρωτοπαίγνια composuit. Nomen ejus *Apulejo in apologia Vossius* restituit & *Lælium* inde ejicit.

LÆUS, contra Erasmum stilo pugnavit.

LAGALLA (Jul. Cæsar) Neapolitanus, Anno

Anno 1612. floruit, & 33. annos in gymnasio Romano philosophiam & medicinam docuit. Condidit librum de immortalitate animorum & philosophica multa, quorum magna pars ab ipso commissa est *Leoni Allatio*, qui vitam ejus elegantissimo sermone expressisse dicitur.

LAGNEUS (David) collegit harmoniam philosophico-chymicam, An. 1611.

LAGUS (Conradus) JCtus, Anno 1546. obiit. Extat ejus methodica Juris tractatio, Lovanii impressa.

LAGUS (Daniel) scripsit de peccato originis contra *Wendelinum*, Anno 1674.

LAIDRADUS, Noricus, tempore Caroli Magni claruit. Reliquit epistolas. Carmen ejus consolatorium ad sororem in funere filii & fratris Lipsiae vulgavit *A. Rivinus*, An. 1653. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 285.*

LAINGÆUS (Joh.) Scotus, de moribus hæreticorum nostri temporis in peculiari scripto disseruit Parisiis edito, Anno 1581.

LAIRVELLIUS (Servat.) Soigniensis Hanno, edidit opticam regularium, An. 1603. teste *Swertio*.

LAKUS (Arthurus) Southatoniensis, Anno 1626. obiit. Scripsit in Exodi c. 19.

LALAMANTIUS (Joh.) Hæduus, struxit libellum de ptisana sui temporis, Anno 1578: tractatum de Anno, Anno 1571. Transtulit etiam Hippocratem de partu octimestri & septimestri.

LALEMANDET (Joh.) Burgundo Sequanus, jubilatus professor Viennæ, Anno 1644. claruit. Edidit cursum Philosophicum: ité, cursum Theologicum, A. 1656.

LALLIUS (Joh. Bapt.) Nursinus, viridarium practicabilium materiarum in utroq; Jure occurrentium ordine alphabetico concinnavit. Quadragesimo ætatis suæ anno audiendi facultate carere cœpit: unde necesse habuit parva tubâ, ex argento facta auribusq; admota, voces loquentium excipere. Videatur *Nicius Erythræus, part. 1. Pinacoth. pag. 131.*

LALOVERA (Ant.) de quadratura circuli Lugd. Anno 1651. scribere instituit.

LAMACHUS, Λάμαχος, Myrenæus, *Mallincrotio, pag. 72.* memoratur.

LAMAS (Hieron.) Hisp. An. 1610. obiit, relicta methodo curationis animorum, Madriti impressa, An. 1599.

LAMAZZERES (Thomas) cursum philosophicum, Paris. An. 1670. in 4. edi curavit.

LAMBARDUS (Guil.) Anglus, vulgavit archæonomiam, Lond. A. 1568.

LAMBECIUS (Pet.) Hamburg. natus est An. 1628. Præest Bibliothecæ Augustæ, quæ est Viennæ. Condidit 2. libros rerum Hamburgensium: sex tomos bibliothecæ Viennensis: prodromum lucubrationum criticarum in Agellium: syntagma originum & antiquitatum Constantinopolitanarum: prodromum historiæ literariæ: axiomata politica, &c. In catalogo propriorum scriptorum multa adhuc alia egregia promittit opera, quæ ut propediem edantur, summum virorum doctorum omnium est desiderium.

LAMBERMONTIUS (Lud.) emisit Acestoriadem, Londini, An. 1654.

LAMBERTACIUS (Joh. Lud.) Bonon. JCtus, Anno 1400. obiit. *Bumaldus* ait, An. 1218. obiisse & composuisse statuta civitatis Patavinæ. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 74.*

LAMBERTEGNUS (Steph.) JCtus, tractavit de contractibus eorum, quibus sine certa solennitate contrahere permissum non est.

LAMBERTI (Archang.) edidit descriptionem Colchidis vel Mengreliæ.

LAMBERTINUS (Cæs.) JCtus, emisit tractatnm de jure patronatus, Veneti Anno 1584.

LAMBERTINUS (J. Bapt.) Bononiensis, JCtus, Anno 1471. floruit. Scripsit de feudis.

LAMBERTINUS (Joh. Bapt.) Antverp. Anno 1625. claruit. Digessit regum Hispaniæ seriem. Videatur *Swertius. pag. 392.*

LAMBERTUS, Schafnaburgensis, A. C. 1077. vixit nomenque sibi rerum Germanicarum historiâ peperit. De eo ita *Scaliger in lib. de emend. Temp.* Miror (inquit) in seculo tam barbaro tantam hominis in loquendo puritatem & in temporum putatione solertiam fuisse, ut in chronologis nostri temporis pudorem aliquem exprimere possit, si aliquem sensum harum rerum haberent. Vid.

Zeillerus part. 1. Scr. Hist. pag. 130. & part. 3 pag. 212.

LAMBERTUS (Franc.) Avenionensis, Anno 1528. claruit. Primò pontificius erat; postmodum Lutherum sectatus fuit. Commentatus est in Canticum: in prophetas duodecim: in Lucam, Acta & Apocalypsin. Extat ejusdem tractat. de causis excaecationis multorum seculorum. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 164.*

LAMBINUS (Dionysius) Monstroliensis, An. 1572. vivere desiit. Parisiis literas humaniores, Graecamq; & latinam linguam interpretatus est. Commentarios in varios autores elaboravit, e. g. in Horatium, Lucretium, Corn. Nepotem, Plautum, &c. Carmina ejus habentur *T. 2. Delit. Gall. 385.* Vid. *Thuanus l. 52. Ghilinus vol 2. pag. 68. Tollius de Infel. lit. pag. 65. Thomasius de plagio, §. 480.*

LAMECIUS (Adrianus) Henencurius, Anno 1556. vixit. Psalm. 26. notis exornavit.

LAMELIN (Eng.) Cameracensis, duos libros de vita longa, An. 1628. exaravit.

LAMISCUS, Λαμίσκος, Samius, historiographus, *Palaephato in incredibilibus* memoratur.

de LAMONIERE (Joh.) Lugdunensis, scripsi. de fluxu dysenterico, An. 1626.

LAMONIUS (Petrus) inter poëtas nomen habere meruit. Vid. *Tomus 2. Delit. Gall. pag. 388.*

LAMORMAINUS (Guil.) struxit vitam Ferdinandi II. Imp. Anno 1638. Coloniae, in 12. Vid. *Alegambe, pag. 169.*

LAMORMAINUS (Henr.) Guilhelmi frater, Arduennas, Anno 1640. vixit. In vertendis libris Gallicis in linguam latinam maximè occupatus fuit. Vid. *Alegambe, pag. 175.*

LAMPADIO (C. Octavius) Grammaticus, à *Suetonio l. de claris Grammaticis* memoratur.

LAMPADIUS (Jacob.) scripsit de republ. Romano-Germanica, An. 1642.

LAMPADIUS (Joh.) tractavit de conciliis, An. 1614.

LAMPARTERUS (Henr.) scripsi. de praestantia gratiae DEI, Anno 1651. Vid. *Alegambe, pag. 176.*

LAMPIUS (Andr.) JCtus, struxit libellum de ultimo diaboli foetu.

LAMPOGNANUS (August.) Mediolanensis, emisit arborem Turrianae propaginis, Anno 1642: item, tractatum de visione per extramissionem radiorum.

LAMPRIAS, Λαμπρίας, Plutarchi filius, tabulam de patris sui scriptis concinnavit, quemadmodum *Suidas* tradit.

LAMPRIDIUS (Aelius) vitas quorundam Augg. reliquit. Vixit tempore Constantini Magni. *G. Joh. Vossius* eundem sibi Aelium Spartianum atque Lampridium videri existimat. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de Scr. R. R. pag. 141.*

LAMPRIDIUS (Bened.) Cremonensis, versibus se celebrem fecit. Romae, deinde Patavii Graecas & latinas literas docuit. Tandem Mantuam vocatus & Frid. Gonzagae filium in literis informare jussus est. Obiit lateris dolore minimè senex. Reliquit odas eruditas & graves, sed ob id plerisque minus jucundas, quod *Pindari* cursum secutus insolentior & durior latinis auribus evaserit. Vid. *Jovius in Elog. numer. 99.* Carmina ejus occurrunt *T. 1. Delit. Ital. pag. 1271.* Confer *Simlerum.*

LAMPSONIUS (Dominicus) Brugensis, Anno 1603. obiit. Carmine expressit typum vitae humanae ex tabula Cebetis, teste *Swertio, pag. 222.* Vid. *T. 3. Delit. Belg. pag. 44.*

LAMPUGNANUS (Hieron.) Mediolanensis, JCtus, Romae jurisprudentiam publicè & privatim professus est. Edidit compendium introductionis ad institutiones Justinianeas, de ratione studendi in utroque jure. Plura de eo *Nicius Erythraeus* habet *part. 2. Pinacoth. pag. 123.*

LAMPUGNANUS (Jacob.) Mediolanens. Anno 1640. claruit. Orationem habuit, cui titulum fecit: JESUS inter tormenta DEUS. Vid. *Alegambe, pag. 205.*

LAMPUGNANUS (Pomp.) Lipsii notas in Tac. cum cod. Mirandulano contulit, Anno 1602. Vide, FREHERUS.

à LAMZWERDE (Joh. Bapt.) medicus, edidit exspirationem respirationis Schwammerdamianae, una cum anatomia Neologices *Joh. de Raei*: quibus adjecta est utriusque philosophiae clavis, & mirabilis de carbonum, arenarum & lapillorum excretione per alvum & vesicam urinaeque vomitu historia, Amsterd. An. 1674. in 8.

de LANA (Franc.) Jesuita, edidit specimen

men novarum quarundam inventionum, An. 1670.

de LANA (Joh.) An. 1330. floruit. Composuit quæstiones de anima humana.

LANA (Lud.) JCtus, egit ex professo de testamentorum materia. Extat *T. 8. Tr. tract.*

LANARIUS (Fulvius) edidit repetitiones feudales, Neapoli, An. 1630. fol.

LANCEANUS (Silv.) Monticœlianus medicus, An. 1603. claruit. Scripsit librum de hydrope, quòd non semper fiat ab hepate: item, de molæ generatione & cura: ut & de fœtus formatione. Vid. *Linden, pag. 546.*

LANCELLOTUS (Augustinus) de opere sex dierum, Romæ, fol. A. 1639. commentari instituit.

LANCELLOTUS (Joël) exaravit epistolam ad naturæ curiosos, An. 1672.

LANCELLOTUS (Joh. Paul.) institutiones juris canonici Anno 1650. edi curavit.

LANCELLOTUS (Rob.) JCtus, de attentatis: item, de in integrum restitutionibus scribere aggressus est.

LANCELLOTUS (Secundus) Perusinus, An. 1643. obiit. Reliquit ingens variumq; opus de re nautica.

LANCILOTTUS (Cornel.) Mechliniensis, An. 1622. vivis excessit. Composuit nectar & antidotum confectum ex medulla operum S. Augustini. Videatur *Sweertius, pag. 190. Ghilinus, vol. 2. pag. 61.*

LANCILOTTUS (Curius) Ferrariæ docuit. A nonnullis inter Grammaticæ latinæ scriptores refertur. Vid. *Thomasius de plagio, §. 481.*

LANCILOTTUS (Henr.) Mechliniensis, Anno 1643. obiit. Mortuum laudavit *Job. Mantelius.* Struxit hæreticum *quare* per Romano-Catholicum *quia* solutum. Videatur *Valer. Andreæ in Fast. Lov. pag. 137. Ghilinus, loc. cit. Sweertius, pag. 332.*

LANCITIUS (Nicol.) scr. de gradibus profectus in virtutibus, Antv. A. 1641. Vid. *Alegambe, pag. 354.*

LANCIUS (Joh. Car.) tractavit de febribus & symptomatibus, Bononiæ, Anno 1667.

à LANDAS (Carolus) Tornacensis, JCtus, de procuratoribus Anno 1591. commentatus est.

LANDINUS (Christoph.) Florentinus, Anno 1510. floruit. Condidit quæstiones Camaldulenses, in quarum l. 1. agit de vita activa & contemplativa: in 2. de summo bono: in 3. & 4. de allegoriis apud Virgilium. Extant etiam ejus observationes in Horatium. Fertur etiam Livium & Plinium in Italicam linguam transtulisse. *Autor Apologiæ pro poëtis Lat.* apud *Gisan. pag. 566.* Nec postremus fuisset hoc in negotio (commentandi) Christ. Landinus, nisi in Virgilii operum expositione omnes poëtæ sensus ad futiles conjecturas reducere voluisset: quas dum undique aucupatur, à commentandi munere ad allegorias eliciendas tanquam ab equis ad asinos sæpissimè descendit: & eandem fabulam perpetuo quodam tenore velut data operâ occinit. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 42.*

LANDMETERUS (Laur.) Tornacensis, emisit encomium veritatis, Anno 1645: item, tres libros de clerico, monacho & clerico-monacho, An. 1635. in 4.

LANDONIUS (Ant.) cursum philosophicum 4. voluminibus, Tolosæ, An. 1672. complexus est.

LANDRIANUS (Bernh.) duo volumina de partu virginis conscripsit: item, additiones in practicam *J. P. de Ferrariis,* Venet. Anno 1496. fol. Vid. *Linden, pag. 104.*

de LANDSCHERE (Marius) salutarem hominis Christiani exercitationem, A. 1661. typis mandavit.

LANDUCCIUS (Ambr.) edidit silvam sacram Ilicetanam.

LANDULFUS, senior, An. 1080. claruit. Chronicon texuit.

LANDULFUS, junior, à S. Paulo, Anno 1136. vixit & historiam rerum Mediolanensium literis consignavit.

LANDULFUS (Blas. Cæs.) Ticinensis, medicus, tractavit de curis febrium. Vid. *Linden, pag. 105.*

LANDUS (Alex.) Veronensis, An. 1537. floruit. Videatur *Chioccus in Veron. pag. 129.*

LANDUS (Bassianus) Placent. An. 1562. occisus est. Reliquit barbaromastigem: iatrologium: comment. in artem parvam Galeni: paraphrasin in Aristotelem de animalibus. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 38.*

LANDUS (Constant.) Placent. edidit methodum de tuenda bona valetudine, Anno 1557: item, explicationes in vetera Romanor. numismata, Lugd. Anno 1560. Vid. *Hanckius, part. 2. de hist. R. R. pag. 137.*

LANFRANCHINUS (Christ.) Veronens. JCtus, tractavit de praecedentia doctorum & militum. Extat *Tomo 18. Tract. tract.*

LANFRANCUS, Cantuariensis episcopus, Anno 1089. obiit. Exaravit librum de veritate corporis Domini in eucharistia. Fertur etiam scripsisse in Psalmos & epistolas Paulinas. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 6. Seldenus de Synedr. pag. 538. Olearius, pag. 286.*

LANFRANCUS, Mediolanensis, edidit chirurgiam magnam & parvam.

LANFRANCUS (Jafredus) JCtus, scripsit repetitiones, quae prodierunt Anno 1488. fol.

LANFRANCUS (Thomas) JCtus, struxit practicam judiciariam super cap. quoniam, de probationibus, Colon. Anno 1592.

LANGBAINIUS (Gerh.) Dionysium Longinum περὶ ὕψους cum versione & notis, Oxonii, Anno 1636. edidit. Erat homo Graece doctissimus.

LANGEBECK (Detl.) JCtus, collegit explicationes in leges aliquot difficiles, Anno 1609.

LANGEN (Nicol.) scripsit in instituta, An. 1627.

LANGENIUS (Pet.) Anno 1556. floruit. Exhortationem ad virtutem adornavit carmine elegiaco. Videatur *Swertius, pag. 622.*

LANGENMANTELIUS (Hieron. Ambr.) composuit dictionarium mathematicum, A. 1670. item, dictionarium pantosophicum, An. 1672.

LANGER (Joh.) scripsit de censibus sub titulo reemtionis.

LANGERFELD (Adrianus) edidit verum hominem politicum, An. 1673.

LANGERMANNUS (Lucas) Hamburgensis, Anno 1658. claruit. *Isaac Vossius in comment. ad Melam, pag. 129.* vocat Juvenem doctissimum. Collegit varias Graecas antiquitates. *Reinesius in epist. ad Daumium, pag. 148.* Anthologiam (inquit) novam e codd. Vaticanis, adjectis multis ineditis epigrammatis, propediem dabit Lucas Langermannus, Hamburgensis, qui *Nicolao Heinsio* in Italia hactenus comes adhaesit. Idem Theocritum & Anacreontem, in quibus multum operae posuit, primum dabit. *Haec ille.*

LANGERUS (Joh.) de Polckenhayn, Silesius, An. 1500. vixit & calendarium astronomicum fatidicum ab A. C. 1500. usque ad An. 1830. composuit. Ejus editionem promisit *P. Lambecius.*

LANGHAMUS (Regin.) Anglus, Anno 1410. claruit. Vir erat acuti & nonnihil contentiosi ingenii. Contra illum varii & ille vicissim contra varios scripsit. Composuit 4. libros in magistrum Sententiarum. Vid. *Waddingus in S. O. Min. pag. 304.*

LANGHECRUCIUS (Joh.) JCtus, An. 1592. claruit. Condidit speculum ecclesiasticorum & canonicorum.

LANGHORNIUS (Dan.) edidit elenchum antiquitatum Albionensium, Britannorum, Scotorum, Danorum, Anglosaxonum, usq; ad An. 449. cum chronico Regum Pictorum, Lond. An. 1673. in oct.

LANGIUS (Carolus) Gandavensis, An. 1573. obiit. Elucubravit notas in Ciceronis officia & libros de amicitia, &c. Carmina ejus continentur *Tomo. 3. Delit. Belg. pag. 54.* Videatur *Swertius, pag. 168.*

LANGIUS (Christianus) senior, Doctor Theolog. natus est An. 1585: obiit Anno 1657.

LANGIUS (Chr.) Luccaviensis, medicus, An. 1619. natus est: obiit Anno 1662. Scripsit de thermis Carolinus: de acidulis Egranis: de genio thermarum, &c. Vid. *Witte in Med. pag. 215.*

LANGIUS (Guil.) edidit 2. libros de annis Christi, Lugd. Anno 1649. in 4. Vid. *Thomasius de plagio, §. 483. Vindingius in Hafn. rect. pag. 397. Bartholinus in Danis, pag. 147.*

LANGIUS (Joh.) medicus, emisit epistolas medicinales, An. 1589.

LANGIUS (Joh. Lud.) JCtus, de pactis commentatus est, An. 1620. Extat ejusdem centuria quaestionum Juris.

LANGIUS (Joh.Pet.) delitias academicas publicavit, Anno 1664: item, Democritum ridentem.

LANGIUS (Joseph.) polyantheam seu florilegium Anno 1607. edi fecit, fol. Vid. *Thomasius, de plagio, §. 482.*

LANGIUS (Nicolaus) Crempensis Holsatus, natus est An. 1586: obiit Anno 1643. Groningæ JCti & professoris munere functus est. Edidit exercitationes, ad institutiones Justinianeas accommodatas: item, compendium institutionum majus & minus. Vid. *Autor vitarum proff. Groningens. pag. 79.*

LANGIUS (Paulus) Norimbergensis, An. Anno 1510. claruit. Struxit chronicon Citizense, quod *Pistorius* publicavit. Vid. *Casp. Barthius, Advers. 60, 8. Zeillerus de hist. part. 1. pag. 85.*

LANGIUS (Rud.) Canonicus Monasteriensis & poëta, diu ante *Conr. Celtem* in Germania claruit. Obsidionem ac Hierosolymitanum excidium carmine expressit, teste *Dav. Chytræo in orat. de Westph. pag. 16.* Vid. *Quenstad. pag. 208.*

LANGIUS (Theod.) Enchusanus, Anno 1578. obiit.

LANGLÆUS (Janus) reliquit semestria, Paris. An. 1611.

LANGTONUS (Steph.) Anglus, Cantuariensis episcopus, in philosophia Aristotelica omnium sui temporis eruditissimus, Anno 1228. vita functus est. Ei *Baleus Cent. 4. pag. 275.* distinctionem Bibliorum in capita tribuit. Alii tamen *Hugoni Card.* hoc adscribunt. Vid. *Quenstadius, pag. 92.*

LANGIVEDELIUS (Bernh.) Hamburgensis, defensionem Hippocratis suscepit, An. 1647. Scripsit in aphorismos ejusdem. Vid. *Linden, pag. 101.*

LANGUETTUS (Hubertus) An. 1581. obiit. Cùm viveret, *Joachimo Camerario* summâ familiaritate conjunctus erat. Exaravit epistolas complures ad *Ph. Sidneium*, equitem Anglum. De eo ità *Morneus in præfat. libri de Ver. Rel. Christ.* Certavit (inquit) in hoc viro cum pietate doctrina, cum conscientia scientia, cum natura ars, cum disciplina rerum usus: nemini mundus melius cognitus. Ex mundi perlustratione unum didicerat, mundi contemtum: nemini etiam mores hominum magis pervii, &c. Vid. *Thuanus l. 74. Placcius, pag. 169.*

LANGUOIT (Georg.) homilias in epist. ad Rom. luci publicæ exhibuit.

LANGUS (Joh.) Silesius, An. 1553. claruit. Nicephori Callisti Xanthopuli 18. libros ecclesiast. historiæ è Græco in latinum sermonem transtulit.

LANIADO (Samuel) Judæus, *Abarbinelis* æmulus & antagonista fuisse dicitur.

LANIUS (Daniel) edidit igneæ veritatis columnam, An. 1654.

LANOVIUS (Franc.) Parisinus, monachus O. Min. struxit chronicon ord. Minimorum, A. 1633. fol. item, syntagma historicum de sanctis Cancellariis Franciæ, A. 1634.

LANOVIUS (Joh.) Constantiensis, scripsit de autoritate negantis argumenti, contra *J. B. Thiers*, Anno 1622. Vide, LAUNOYUS.

LANSAMIUS (Bald.) exaravit nonnulla ad grammaticam pertinentia.

LANSBERGIUS (Joh.) homilias de passione Dominica composuit.

LANSBERGIUS (Joh. Justus) enchiridion militiæ Christianæ vulgavit, An. 1607.

LANSBERGIUS (Pet.) Limburgensis, simplicitatem scripto commendavit. Extat etiam ejus carmen elegiacum, adhortationem ad pietatem continens, An. 1577. editum.

LANSBERGIUS (Phil.) medicus & mathematicus, Anno 1628. claruit. Obiit Middelburgi. Reliquit 4. libros geometricorum triangulorum.

LANSELIUS (Pet.) Gravelinganus, Anno 1632. obiit. *Pachymerium* in Dionysium Areopagitam latine interpretatus est. Fertur etiam adornasse novam Bibliorum regiorum post *Bened. Ariam Montanum* editionem. Vid. *Swertius, pag. 623. Alegambe, pag. 386.*

LANSIUS (Thomas) celeberrimus JCtus & orator, Anno 1657. obiit. Mortuum laudavit *Caldenbachius*. Edidit tract. de Academiis: consultationem de principatu inter provincias Europæ: mantissam & alia.

LANTERIUS (J.) de stratagematibus, Venet. An. 1571. scribere instituit.

LANTHONIUS (Casp.) fecit varia epigrammata, Anno 1598. Vid. *Tomus 3. Delit. Belg. pag. 55.*

LANTZ (Joh.) Tetnangensis, An. 1638. obiit. Ingolstadii mathesin & S. linguam docuit. Struxit 4. libros institutionum arithmeticarum. Vid. *Alegambe, pag. 252.*

LANZAVECHIA (Joh. Bapt.) Alexandrinus, An. 1616. obiit. De incarnatione Verbi divini commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 224.*

LANZAVECHIA (Oct.) Italus, exaravit vitam Card. Frid. Borromæi, Anno 1632.

LAO (Andr.) struxit compendium totius philosophiæ, Anno 1651.

LAOCRATES, Λαοκράτης, Spartanus, *Plutarcho* memoratur *lib. de Herodoti malignitate.*

LAOSTHENIDAS, Λαοσθενίδας, condidit Cretica, teste *Diodoro Siculo l. 5.*

LAPIDANUS (Guilh.) Flander, edidit methodum dialecticam: enarrationes in Psalmos pœnitentiales, &c. Anno 1530.

LAPIDANUS (Joh.) Gallus, Anno 1473. floruit. *Johannis Reuchlini* in hebraicis præceptor fuisse dicitur. Vid. *Colomesius in Gall. orient. pag. 3.*

de LAPIDE (Cornel.) Bucoldianus, Anno 1637. obiit. In universam S. Scripturam commentatus est. *Corderii* commentarium in Lucam compilasse à *nonnemine* arguitur. Videatur *Alegambe, pag. 84.*

à LAPIDE (Eitelw.) Suevus, laudes heroum & virorum illustrium celebravit.

à LAPIDE (Hippol.) scripsit de ratione status in imperio Germanico, Anno 1647.

de LAPIDE (Joh.) Carthusianus, doctrinam de realibus Lutetiâ Basileam circa An. 1496. attulit. Condidit resolutorium dubiorum circa celebrationes missarum occurrentium.

à LAPIDE (Pacif.) edidit notas in Monzambanum, An. 1668.

LAPIUS (Adrianus) Brugensis, Anno 1580. innotuit. Versus Græcos & latinos concinnavit.

LAPPIUS (Gisbertus) à Waveren, Ultrajectinus, JCtus, corpus historiæ Ultrajectinæ, ab *Arn. Buchellio* inceptum, continuavit. *Lambertum* etiã *Hortensium* de secessionibus Ultrajectinis recensuit, fol. An. 1643.

LAPPIUS (Joh. Dominicus) Bononiens. Anno 1604. claruit. Reliquit carmina & præfationes.

LAPUS, Castilionius, Florentinus, circa An. C. 1440. floruit. Transtulit vitas illustrium virorum ex Plutarcho: item, Dionysium Halicarnasseum: sed non satis feliciter. *Franciscus Albertinus* vocat virum literis Græcis & latinis eruditissimum. Vide, BIRAGUS.

LAPUS Tuctus, Florentinus, JCtus, An. 1334. claruit. Scripsit in 6. Decretalium & Clementinas. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis 3, 24.*

de LARA (Ildef. Perez) tractavit de vita hominis in foro: item, de capellaniis & anniversariis, Anno 1610. Opera ejus tribus voluminibus continentur.

de LARA (David Cohen) edidit Lexicon Rabbinico-Talmudicum, Anno 1669. fol.

LARENIUS (Jodocus) in Sophoniæ prophetiam commentatus est, Anno 1655.

de LARGELATA (Pet.) chirurgiam edidit, Anno 1497.

LARGUS (Scribonius.) Vide, SCRIBONIUS.

LARKHAMUS, Anglus, de attributis DEI tractasse fertur.

LARREA (Joh. Bapt.) JCtus, collegit decisiones regni Granatensis, An. 1647: item, allegationes fiscales duobus tomis, fol. An. 1651.

LARROQUANUS (Matth.) dissertationem de Photino & Liberio, Genev. An. 1670. typis tradidit.

LASCARIS (Constantinus) Anno 1490. vixit. Erat unus ex restauratoribus Græcarum literarum in Italia. Vid. *Crusius in Germano Græcia, pag. 234.*

LASCARIS (J. Andr.) Λάσκαρις, Rhyndacenus, patria pullus, in Italiam se contulit & à Laurentio Medice liberaliter exceptus est. Nonagenarius ferè articulari morbo periit. In *Polybio* quædam latinè transtulit. Circumferuntur etiam ejus carmina Græca. Leone X. concedente, nobiles è Græcia pueros Romam adduxit, instituto ludo in Quirinali, ne Græcâ lingua scitè loquentium soboles interiret. *Epitaphium* sibi ipse tale condidisse dicitur:

> Λάσκαρις ἀλλοδαπῇ γαίῃ ἐνικάτθετο γαίην,
> Οὔτι λίην ξείνην, ὦ ξεῖνε, μεμφόμενος.
> Εὗρετο μειλιχίην. ἀλλ' ἄχθεται, εἴπερ Ἀχαιοῖς
> Οὐδ' ἔτι χοῦν χεύει πατρὶς ἐλευθέριον.

Quod

Quod nonnemo ita vertit:

Lascaris in terrâ est alienâ terra sepultus,
Nec nimis externam, quod quereretur, erat.
Quam placidam, ô hospes, reperit: sed deflet, Achais
Libera quod nec adhuc patria fundat humum.

Erasmus in Ciceroniano, pag. 159. Lascaris (inquit) morum comitate generis nobilitatem præ se fert, acri judicio vir, multæ in epigrammatibus argutiæ: poterat inter Ciceroniani cognominis candidatos referri, nisi crebræ legationes & regum negocia revocassent hominem à musis. Confer *Jovium in Elog. numero 31. Crusium in GermanoGræcia pag. 234.*

LASCIUS (Mart.) Calissiensis Polonus, Anno 1615. obiit. Edidit Messiam novorum Arianorum secundũ Alcoranum Turcicum. In hoc libello monstrat, novos Arianos idem de Christo credere, quod docuit Mahometes in Alcorano, Vid. *Alegambe, pag. 327.*

LASCUS (Joh.) Polonus, Anno 1560. obiit. Cum viveret, Tigurinorum sententiam de S. Cœna ore & scriptis defendere ausus est. Primò in Frisia, deinde in Anglia ecclesiæ præfuit. Tandem Anglia ejectus variaque fortunâ jactatus in Poloniam concessit ibique extinctus est. Fecit summam controversiæ de S. Cœna: item, librum contra Mennonem, anabaptistarum principé.

à LASENA (Petrus) JCtus Neapolitanus, teste *NicioErythræo, part. 1. Pinacoth. pag. 107.* varia eruditissima scripta elaboravit. Ex iis liber de luctu abolendo, Cleombrotus, historiaCynica, orationes de lingua Hellenistica plurimùm commendantur.

LASITIUS (Joh.) Polonus, composuit tractatum de disciplina ecclesiastica, moribusque & institutis fratrum Bohemorum: item, de diis Samogitarum. Floruit Anno 1585.

LASKIUS (Alb.) pugnavit scriptis adversus novos in Polonia ministros.

LASNIORUS (Joh.) tractavit de lapide philosophorum, Anno 1612. Vid. *Linden, pag. 366.*

LASSENIUS (Joh.) collegit summam conciliorum omnium, An. 1661.

LASSUS (Garcias) Hispanus, Horatiana suavitate odas solitus est componere. Militiæ laudem appetendo, morte acerba & casu quidem ignobili extinctus est, cum ad Aquas Sextias ex turricula ab agrestibus lapide caput ictus, spectante Cæsare, concidisset. Vid. *Jovius in Elog. pag. 303.*

LASSUS (Orlandus) Belga, musicus celeberrimus, natus est Anno 1520: obiit An. 1593. Alberto & Guilelmo, Serenissimis Bavariæ ducibus à cantionibus ecclesiasticis fuit. A Maximiliano II. Imp. nobilitatis insignia consecutus est. Plurimæ ejus cantiones variis in locis impressæ sunt. Videatur *Sweertius, pag. 589.*

LASUS, Λᾶσος, Chabrini filius, Hermionensis, musicus & poeta, Olymp. LX. floruit. *Suidas* author est, eum primum scripsisse de musica, primum etiam carmine dithyrambico cantasse & disputationes contentiosas instituisse. A quibusdam septem Sapientibus annumeratur, nomine ejus in Periandri locum suffecto. *Athenæus lib. 10.* refert struxisse eum odam ἄσιγμον, in qua nullum sigma appareret. Lasum *Ælianus Var. Hist. 12, 36.* allegat.

LASUS, Magnesius, reliquit Φαινόμενα, seu videre est apud *Anonymum in vita Arati.*

LATEBURIUS (Joh.) Anglus, Anno 1460. claruit.

LATEMERIUS (Guilh.) Britannus, Linacri & Grocinii contemporaneus fuit. *Jovius de script. Brit. pag. 103.* utriusque linguæ peritissimum intimæ philosophiæ omnia exactissimè perdidicisse affirmat. Extat ejus ad *Erasmum* epistola, multa stili gravitate & elegantia conscripta, in qua ipsi Erasmo, operam ab eo in Nov. Testamenti recognitione postulanti, cum summa verecundi ingenii modestia respondet.

LATERCHIUS (J. B.) JCtus, consilia Ferrariæ, Anno 1600. edi curavit.

LATERMANNUS (Joh.) Coburgo Francus, Anno 1646. claruit.

LATERNA (Mart.) Drohobitensis, Anno 1598. in mari periit. Decachordon spirituale: item, orationes complures exaravit, teste *Starovolscio in Hecat. pag. 91.* *Alegambe pag. 328.* mira de eo narrat.

LATHBERIUS (Joh.) Anglus, Anno 1406. claruit. In psalmos, Jeremiam & Acta Apost. commentatus est. *Waddingus, in Scr. Ord. Min. pag. 213.* ut philosophum & Theologum magnopere commendat.

LATHERUS (Herm.) JCtus, de censu tractare aggressus est, A. 1618.

LATINIACUS (Paulus) edidit canones amoris sancti, Paris. Anno 1659.

LATINIUS (Janus) Calaber, compos. margaritam novellam de arte chymica & philosophorum lapide. Promisit etiam methodum in omnes libros Raymundi Lulli. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 187.*

LATINIUS (Latinus) Viterbiensis, An. 1592. ex hac vita migravit. In sacris vett. Patrum libris emendandis, imprimis in *Tertulliano* ad vett. codices recognoscendo operam impendit. Ejus bibliothecam sacram & profanam sive correctiones in sacros & profanos scriptores *Dominicus Macrus* Romæ, Anno 1677. fol. in lucem prodire jussit.

LATINUS (Fab.) Torquati Tassi amicus singularissimus, Mantuæ à rustico ac nullius precii homine interfectus est. Composuit tragœdiam *Antonio Decio in epistolis* laudatam, quam tamen magno bonarum artium detrimento interiisse *Tollius de Infel. lit. pag. 29.* conqueritur.

LATINUS (Joh.) Æthiops, musicus & poëta, A. C. 1575. claruit. In literis latinis adeò excelluit, ut latinam linguam Granatæ publicè doceret: exemplo (inquit *Miræus*) non audito, in cathedra nigrum hominem latinè loqui. Condidit duos Austriados libros carmine heroico: item, panegyricum de victoria navali, Anno 1571. ad Echinadas parta. Vid. *Quenst. pag. 687.*

LATIOSUS (Ansh.) medicus Viterbiensis, Anno 1667. edidit commentar. octo librorum in aphorismos Hippocratis.

LATIUS (Joh.) tractavit de Pelagianis & semipelagianis, An. 1617. in 4.

LATOMUS (Barth.) Arlunensis, natus est Anno 1485: obiit Anno 1546. Scripsit scholia in aliquot orationes Ciceronis: item, obsidionem Trevirorum carmine heroico. Præterea Bucerum, Pet. Dathenum & Jac. Andreæ scriptis impugnavit. Extat etiam ejus tract. de docta simplicitate primitivæ ecclesiæ: item, alius de usu calicis & sacrificio eucharistiæ. Vid. *Sweertius, pag. 156. Olearius in Abaco, pag. 67.*

LATOMUS (Jacobus) Camberonensis, Hannonius, Theologus pontificius, Anno 1544. vivere desiit. Scripsit de ecclesia, de primatu pontificis, de confessione secreta, responsionem ad articulos Lutheri, de missa, fide & operibus, &c. Opera ejus uno volumine comprehensa Jacobus Latomus junior, ejus ex fratre nepos & hæres, Lovanii Anno 1550. edi curavit. Videatur *Ghilinus vol. 2. pag. 109. Valerius Andreæ, in Fast. Lov. pag. 105. Olearius in Abaco, pag. 224.*

LATOMUS (Jac.) junior, Anno 1596. obiit. Psalmorum tres libros, Threnos & Cant. Canticorum elegiaco carmine expressit, teste *Sweertio.*

LATOMUS (Joh.) Bergensis, Anno 1578. obiit. Poëmata, *elogiis Jovianis* addita, immortalem illi gloriam pepererе. Videatur *Sweertius, pag. 442. Ghilinus, vol. 1. pag. 83.*

LATOS (Joh.) Cracoviensis, philosophus, mathematicus & medicus excellentissimus fuisse fertur. Non vulgarem famam scripto tractatu de mutationibus regnorum promeruit. Extant etiam ejus observationes in aliquot eclipses & cometas. Calendarium quoque à Gregorio XIII. promulgatum calamo lacessere ausus est, affirmans consultius eam in rem se aliquid afferre posse. Emisit igitur correctionem calendarii, quæ à nonnullis haud improbata fuit. Vid. *Starovolsc. in Hecat. pag. 85.*

de LATRE (Guil.) Tornacensis episcopus, Anno 1473. obiit. Reliquit 2. libros de Vellere aureo, in quibus ordinis illius originem & alia, quæ ad eum spectant, pertractabat. Prodiit ille liber, An. 1530. fol.

LATRO (Porcius) Hispanus, rhetor, tempore *Senecæ* rhetoris, cui admodum familiaris erat, floruit. Nihil illo viro gravius, nihil suavius, nihil eloquentia sua dignius. Nunquá ille, quæ dicturus erat, ediscendi causa relegebat. Edidicerat illa, cum scripserat. Historiarum summam notitiam habebat. Jubebat aliquem nominari ducem & statim ejus acta cursu reddebat. Adeò quæcunque in animum ejus semel descenderant, in promtu erant,

tu erant, in *Seneca in præfat. controverʃ. pag 41.*

LATRO (Capycius) JCtus, collegit deciʃiones noviʃʃimas Neapolitanas.

LATRONIANUS, poeta, Hiʃpanus, An. C. 380. claruit. A Maximo tyranno interfectus eʃt. *S. Hieronymus in catal. ʃcr. eccl.* valdè eruditum & in metrico opere veteribus comparandum appellat.

LAVANDA (Eug.) ʃcripʃit notas in *Rom. Hayi* aʃtrum inextinctum, Colon. An. 1641.

LAVATERUS (Henr.) adornavit defenʃionem medicorum Galenicorum adverʃus *Salam*, An. 1610.

LAVATERUS (Joh.) Ludovici pronepos, natus eʃt An. 1624. Tractavit de origine fontium: de atomis: de cognitione & inʃtitutione mutorum & ʃurdorum: item, de præparatione ad S. Cœnam. Vid. *Hofm. in Lex. Univ. part. 1. pag. 896.*

LAVATERUS (Joh. Rud.) de deʃcenʃu Chriʃti ad inferos, An. 1610. commentatus eʃt.

LAVATERUS (Lud.) Tigurinus, Anno 1586. mortuus eʃt. Condidit hiʃtoriam de ortu & progreʃʃu controverʃiæ Sacramentariæ: item, tractatum de ʃpectris & lemuribus. Vid. *Jacobus Verheiden in Elog. Theol. pag. 205.*

LAUBANUS (Melch.) compoʃuit reʃolutiones in Virgilium: item, carmina. Videatur *Tomus 3. Delit. German. pag. 865.*

LAUBIUS (Georg.) Auguʃtanus, natus eʃt Anno 1554: obiit Anno 1597. In lucem edidit librum, cui titulum fecit, Roʃa Anglica. E Græca in latinam linguam *Simeonem Sethum* tranʃtulit.

LAUBEGOIS (Ant.) Duacenʃis, Anno 1626. obiit, ætatis 55. Conimbricæ olim Græcam & Hebraicam linguam docuit. Reliquit breviarium linguæ Græcæ. Vid. *Alegambe, pag. 40.*

à LAUDA (Petr.) Inʃuber, Anno 1636. claruit. Edidit claviculam breviarii Romani. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 273.*

de LAUDENBURG (Reinard.) ordinis S. Auguʃtini, paʃʃionem Chriʃti è quatuor Evangeliʃtis concionibus illuʃtravit. Liber prodiit Norimbergæ, Anno 1501.

LAUDENSIS (Mart.) JCtus, tractavit de ʃervitutibus & repreʃʃaliis.

de LAUDUNO (Guiardus) Anno 1247. obiit. Struxit dialogum de creatione mundi.

LAUDUS (Baʃʃianus) Placentinus, medicus Patavinus, Anno 1543. claruit. Reliquit duos dialogos, quorum prior methodum cognoʃcendi morbos complectitur, alter curandi. Extant ejuʃdem 2. libri de hiʃtoria humana.

LAUDUS (Guilh.) archiepiʃcopus Cantabrigienʃis, Anno 1645. capite plexus eʃt. *Irenæus Philadelph.* in epiʃt. ad *Renatum Verideum*, i. e. *Andream Rivetum*, vocat dogmatum & rituum papalium non tantum fautorem & vindicem, ʃed & autorem inʃtauratoremq́; longe acerrimum. Extant ejus acta diʃputationis cum *Piʃcatore* Jeʃuita. Vid. *Kempius in biblioth. Anglicana, pag. 879.*

LAVELLUS (Jacob.) de Caʃtro novo, conʃtruxit compendium medicinæ: item, comment. in librum de pulʃibus, An 1609.

LAVIANUS (Fauʃt.) JCtus, edidit ʃummam & repertorium codicis Juʃtiniani.

LAVINIUS (Pet.) metamorphoʃes Ovidianas enarrationibus illuʃtrare aggreʃʃus eʃt, An. 1516.

LAVINIUS (Wenceʃl.) Moravus, tract. de cœlo terreʃtri confecit. Vid. *Linden, pag. 575.*

de LAVINTHETA (Bernhard.) ʃcripʃit in artem Lullianam. Liber prodiit Anno 1612.

LAUNÆUS (Lud.) medicus ad portum Santonum, librum de vi antimonii compoʃuit.

LAUNOYUS (Joh.) Conʃtantienʃis, Theologus Pariʃienʃis, hoc tempore claret. Scripta ejus multa ʃunt & varia. Nobis præcipua tantum commemorare placet. Inter ea ʃunt, quinq́ue tomi epiʃtolarum: opuʃculum de 2. Dionyʃiis: tractat. de varia Ariʃtotelis in academia Pariʃina fortuna: diʃʃertatio de recta Nicæni canonis 6. intelligentia: diʃʃ. de mente concilii Tridentini circa ʃatisfactionem in Sacramento pœnitentiæ: tract. de commentitio Lazari, Magdalenæ & Marthæ in Provinciam appulʃu: diʃʃ. de vera cauʃa ʃeceʃʃus Brunonis in

desertum: differt. de auctoritate negantis argumenti: judicium de *Hadr. Valesii* disceptatione de Basilicis, &c. *Martinus Schoockius part. 2. fab. Hamel. c. 20.* ait, Launoyum esse serium & eruditum veritatis antistitem ac vindicem: scriptaque illius uni veritati eruendæ dicata esse.

LAVORIUS (Jul.) inter viros doctos refertur à *Leone Allatio in Apib. Urb. pag. 171.*

LAUREA (Tullius.) Vide, TULLIUS.

de LAUREA (Laur. Pancratius) edidit epitomen canonum omnium, qui in Conciliis continentur, Venet. Anno 1648. fol.

LAUREDANUS (Joh. Franc.) Patricius Venetus, poëticas narrationes composuisse fertur. Vid. *Imperialis, pag. 205.*

LAUREDANUS (Leonh.) Venetus, collegit silvam rerum memorabilium, Venet. An. 1626.

LAUREDANUS (Polus) in Aristotelem de anima commentatus est, Venet. Anno 1594.

LAURELOTIUS (Franc.) struxit exegesin in epistolam Judæ, An. 1612.

LAUREMBERGIUS (Joh.) matheseos professor Soranus, Anno 1640. claruit. Edidit Antiquarium: tres libros Gromaticæ: Græciam antiquam: otium Soranum: satiras, &c. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 74.* item, *in med. poët. pag. 147.*

LAUREMBERGIUS (Jac. Seb.) Hamburgensis, JCtus, natus est An. 1619: obiit An. 1668. Rostochii jura professus est. Edidit Orbem bacchantem. Videatur *Henningus Witte in memoriis JCtorum, pag. 489.*

LAUREMBERGIUS (Pet.) Rostochiensis, Anno 1639. obiit. Apparatum plantarium: Horticulturam: Cronium seu compendium historicum, &c. typis excudi fecit.

LAUREMBERGIUS (Wilh.) medicus Hafniensis, historicam descriptionem lapidis aëtitis vel aquilinaris emisit, una cum tract. de lapide Calluve, An. 1627. teste *Bartholino.*

LAURENTIANUS (Laur.) in puteo periit. Florentiæ & Pisis philosophiam & medicinam professus est. Extant ejus eruditæ lucubrationes in Galenum. *Pierius Valerianus de Infel. lit.* vocat Græcè latineque eruditissimum. Vid. *Jovius in elog. num. 49.*

à LAURENTIIS (Hieron.) collegit decisiones Rotæ Avenionensis, Anno 1600.

de LAURENTIO (August.) medicas disceptationes Panormi, Anno 1652. imprimi curavit.

LAURENTIUS, Casinensis monachus, A. C. 950. floruit. Vitam S. Mauri & Castrensis episcopi passionem versibus celebravit.

LAURENTIUS, Novariensis episcopus, seculo VI. juxta nonnullos vixisse traditur. Reliquit 2. homilias de pœnitentia & eleemosyna. Videatur *Olearius, pag. 287.*

LAURENTIUS (Andreas) de strumarum natura & curatione, Paris. Anno 1609. commentatus est.

LAURENTIUS (Ant.) librum de risu concinnavit, Marpurgi, An. 1606.

LAURENTIUS (Arn.) Berchenius, pia carmina construxit.

LAURENTIUS (Cæsar) Italus, An. 1621. obiit. Romæ Græcam linguam professus est. Reliquit libellum carminum rythmicorum. Videatur *Alegambe, pag. 67.*

LAURENTIUS (Casp.) tractavit de sacramentis, libro Genevæ edito, Anno 1598.

LAURENTIUS (G. F.) animadversiones condidit in Hippocratis aphorismos nonnullos minus absolute veros, Anno 1653.

LAURENTIUS (Jac.) Theologus Belga, fabulam infernalem vel tract. de purgatorio composuit. Extat ejusdem commentarius in epistolam Jacobi, in 4.

LAURENTIUS (Joh. Jac.) scr. de judice suspecto, Venet. Anno 1607. fol.

LAURENTIUS (Josephus) Lucensis, edidit duos libros Polymathiæ de variis ritibus, Anno 1631. item, Amalthеum onomasticum, Anno 1640. Vid. *Rhodius ad Scribonium Largum, pag. 296. Hedovillius part. 1. Ephem. pag. 97. & T. 2. pag. 150.*

LAURENTIUS (Mich.) spicilegium hæresium Anno 1658. publicavit.

LAURENTIUS (Nic.) Arctander Nidrosius, adornavit alexipharmacum adv. pestem, An. 1641.

LAURENTIUS (Paulus) homilias in libros Samuelis & Amosi typis imprimendas dedit.

LAURENTIUS (Val.) de indulgentiis Cracov. fol. commentatus est.

LAURETUS (Christ.) Agendicensis, scr. *Hazoar* sive illustrationem prophetarum de plenitudine temporis Messiæ, Paris. An. 1610. teste *Colomesio*. Confer *Casaub. epist. 274. 309.*

LAURETUS (Hieron.) Cervariensis, An. 1566. vixit. Edidit silvas allegoriarum, Venet. Anno 1575.

LAURETUS (Matth.) monachus Casinensis, chronicon Leonis Ostiensis notis illustravit.

LAUREUS (Joh. Vincentius) Calaber, med. & Card. Anno 1592. obiit. Vid. *Thuanus, lib. 104.*

LAURIMANUS (Cornel.) Ultrajectinus, struxit comœdias & tragœdias, Anno 1564.

LAURINUS (Guido) Brugensis, JCtus, commentationes in Julium Cæsarem: carmina: item, dialogum Telluris & Plutonis, teste *Sandero*, composuit.

LAURINUS (Marcus) Brugensis, Guidonis frater, à *Sweertio pag. 523.* valdè commendatur.

LAURUS (Jac.) librum emisit de antiquæ urbis Romæ splendore, Romæ Anno 1612. formâ oblongâ.

LAURUS (Joh. Bapt.) Perusinus, Anno 1629. obiit. Edidit orchestram theatri Romani sive dialogum de viris ævi sui doctrinâ illustribus: item, tract. de Annulo pronubo S. Mariæ Perusii adservato. Vid. *Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. num. 141. Saussay, pag. 235.*

LAUS (Andr.) cursum philosophicum juxta Thomæ doctrinam, Neapol. An. 1643. adornavit.

LAUSSELLIUS (Pet.) scripsit refutationem *Casauboni* ad Justinum martyrem.

LAUTENBACHIUS (Conr.) Thuringus, poëta & historicus, Anno 1595. obiit. Josephum, Egesippum, & catalogum testium veritatis Germanicè transtulit. Vid. *Quenstad. pag. 220.*

LAUTENBACHIUS (Joseph.) collegit consilia medicinalia medicorum Italiæ, Anno 1605.

LAUTERBACHIUS (Erh.) scr. de quæst. an imagines in templis retinendæ, Anno 1606.

LAUTERBACHIUS (Joh.) à Noscowitz, Lusatus, JCtus & poeta, Anno 1593. obiit. Reliquit 5. libros elegiarum: 2. libros epigrammatum: theatrum sapientiæ: expugnationem Byzantii, &c. Vid. *Joh. Pet. Lotichius part. 3. bibl. poet. pag. 160.*

LAUTERBACHIUS (Joh. Wolf.) celebris JCtus, hoc tempore Tubingæ jurisprudentiam profitetur. Scripsit de voluntaria jurisdictione, &c.

LAUTERBEGIUS (Georg.) JCtus, scripsit de differentiis juris civilis & canonici.

LAUTERBERGIUS (Conr.) An. 1225. claruit. Autor creditur chronici montis Sereni. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 115.*

LAUTIUS (Camill.) exaravit librum de adoratione eucharistiæ.

LAUTIUS (Lud.) Gandensis, Anno 1615. floruit. Condidit poemata: item, notas in Paulum Orosium, Catullum, Tibullum, Propertium, teste *Sandero.*

LAUUSONUS (G.) in epist. ad Hebræos commentatus est An. 1661. fol. Extat etiam ejus tract. de sabbato.

LAUXMIN (Sigism.) edidit praxin oratoriam, An. 1665: item, demonstrationem catholicæ ecclesiæ.

LAX (Casp.) Hispanus, Anno 1515. claruit. Scripsit de oppositionibus propositionum categoricarum.

LAYERVELTZ (Servat.) struxit catechismum noviciorum tomis duobus, Mussiponti, An. 1623. fol.

LAYMANNUS (Matth.) JCtus, suscepit defensionem causæ Honoldinæ.

LAYMANNUS (Paul.) An. 1635. obiit. Composuit Theologiam moralem. Ejus opera prodierunt 3. tomis Lugd. An. 1664. Vid. *Alegambe, pag. 367.*

LAYNEZ (Jac.) Castellanus Hisp. Anno 1565. obiit. Erat unus ex primis Ignatii Lojolæ discipulis. Inter Theologos, qui concilio Tridentino interfuere, primum locum tenuit. *Pontificii* Theologorum principem, oraculum Spiritus Sancti & arcam utriusque Theologiæ nominant. Ipsius lucubratio est doctrina concilii Tridentini de Sacramento ordinis. Vid. *Alegambe, pag. 204.*

LAYRIZ (J. G.) scr. de Burggraviatu Norico, An. 1677. in 4.

de LAZARA (Joh.) eques Italus, singulari comitate & elegantiorum literarum cultu & totius antiquitatis peritia non familiam tantum, sed totam Italiam collustravit. Vid. *Ferrarius de re vest. pag. 83. Greg. Letus in Ital. regn. pag. 299.*

LAZARONUS (Pet.) libellum de gestis Pompeii & Julii Cæs. ad Maximilianum I. Imp. exaravit, qui fertur extare MS. in bibliotheca Viennensi.

LAZIARDUS (Joh.) ord. Cælest. monachus, circa A. 1500. vixit. Reliquit epitomen historiæ universalis.

LAZIUS (Wolfg.) Viennensis, medicus & philologus, natus est, An. 1514: obiit An. 1565. Scripsit duodecim libros commentariorum reip. Rom. in exteris provinciis: commentarios rerum Græcarum: 12. libros de gentium migratione: chronographiam Pannoniæ & alia. Videatur *Mart. Hanckius, part. 1. Script. R.R. pag. 218. Vossius de Math. scient. pag. 257. Lambecius, T. 1. Bibl. Cæs. c. 40.*

LAZZARUS (Pet. Ant.) Ticinensis, An. 1630. obiit. Tractavit de blasphemia: item, de monitoriis. Extat quoque ejus compendium omnium operum *Martini Navarri.* Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 197.*

LEALIUS (Josephus) pædiam Scoticam duabus partibus complexus est, Venet. An. 1668. in 4.

LEANDER, Bononiensis, A. 1520. claruit. Contexuit 6. libros de viris illustribus: item, Italiæ descriptionem. Vid. *Zeiller. part. 2. de Scr. hist. pag. 3.*

LEANDER, Hispalensis episcopus, missam Mozarabum in Hispaniis usitatam composuisse creditur. Erant autem *Mozarabes* Christiani Arabibus mixti. Vid. *Isidorus Hispal. de Viris Illustr. c. 41. Olearius in Abaco, pag. 288.*

LEANDER (Franc.) edidit quæstiones morales de sanctissimo sacramento, 4. partibus, Anno 1654. Opera ejus Theologica 8. tomis prodierunt Lugd. Anno 1664.

LEANDRIUS, Λεάνδριος, Milesius, scripsit de Mileto patria sua. Allegatur à *Diogene Laërtio* & *Clemente Alexandrino.* Videatur *Jonsius, de Sc. H. Phil. pag. 337.*

LEAUTAUDUS (Vincent.) Ebredunensis, An. 1640. floruit. Mathesi addictus magnos in ea progressus fecit. De primo mobili nonnulla commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 443.* Quære infrà, LEOTAUDUS.

LEAZARUS (Paulus) JCtus, Anno 1309. floruit. In Clementinas commentari cœpit.

LEBEUS (Dionys.) Tricassinus, inter poëtas nomen habere meruit. Vid. *Tom. 2. Delit. Gall. pag. 389.*

LEBEUS (Theophil.) struxit onomasticon Theologicum, An. 1557.

LEBLEU (Jac.) edidit cærologiam: item, Davidem illustratum.

LECAPENUS (Georg.) condidit opusculum grammaticum de dictionum significationibus. Extat in bibliotheca Augustana.

LECHNERUS (Casp.) Hallensis, A. 1634. obiit. Ingolstadii & Pragæ Theologiam docuit. Edidit digitum DEI in bivio: sodalem Parthenium; ubiquitatem Eutychi-Nestorianam: confutationem *Thummii* de papa antichristo, &c. Vid. *Alegambe, pag. 150.*

LECTIUS (Jac.) celebris JCtus, scripsit de publicis Judiciis. Extant ejusdem orationes.

LEDEBURIUS (Casp.) fabricavit catenam S. Scripturæ, An. 1647.

LEDERERUS (Frid.) confecit 2. libros de Jure belli privati, An. 1668.

de LEDESMA (Franc.) Hispanus, collegit monumenta ordinis Minorum. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 121.*

LEDESMA (Jacob.) Hisp. A. 1575. obiit. Librum exaravit de Scripturis divinis quavis lingua non legendis, Colon. An. 1597. Extant ejusdem grammaticæ institutiones. Videatur *Alegambe, pag. 205.*

de LEDESMA (Joh.) Mexicanus, A. 1637. obiit. Reliquit commentariorum in Thomam & aliarum lucubrationum 14. tomos, quos tamen vivus imprimi non permittebat. Videatur *Alegambe, pag. 252.*

de LEDESMA (Pet.) tractavit de matrimonio.

van LEEUWEN (Simon) JCtus, vulgavit censuram forensem theoricam & practicam, Lugd. An. 1662.

LEGATUS (Laur.) Cremonensis, Græcæ humanitatis professor Bononiæ, A. 1667. floruit. Edidit Agriomelidem, Chrysomeleidem

meleidem & Neocastam: oden Pindaricam Græco-latinam: lyceum Cremonense, id est, de scriptoribus Cremonensibus: Athenæum poëtarum tomis quatuor: museum poëtriarum: 7. libros poëmatum Græco-latinorum. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 179. & seqq.*

LEGDÆUS (Valent.) adornavit examen refutationis Val. Smalcii *B. Grawero* oppositæ, An. 1622.

à LEGE (Leonh.) edidit consilia feudalia, An. 1573. fol.

de LEGIA (Lambertus) Anno 1480. floruit, juxta *Valerium Andreæ*. Alii tamen eum ad An. 1080. revocant. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 184.*

LEGIONENSIS (Ludovicus) Hisp. in Salmanticensi Academia Theologiam professus est. Scripsit de utriusque agni, typici ac veri, immolationis legitimo tempore, Anno 1590: item, de divinis nominibus: ut & comment. in Cant. Canticorum. *Andreas Schottus in Bibl. Hisp. pag. 266.* in literis latinis, Græcis & Hebraicis non mediocriter versatum fuisse memorat.

LEGIUS (Leonh.) introductorium medicorum, Venetiis, Anno 1517. excudi curavit.

LEGNERUS (Joh.) JCtus, edidit paratitla vetera & nova in Pandectas, Paris. An. 1612.

LEGNEUS (Pet.) Gravelingens. JCtus, scripsit in institutiones juris. Composuit etiam Didonem tragœdiam è 4. libris Æneidos, teste *Sandero*.

LEHMANNUS (Christ.) struxit chronicon Spirense: item, florilegium politicum. Videatur *Zeillerus part. 2. de hist. pag. 84.*

LEHMANNUS (Theod.) JCtus, tractavit de lege commissoria in pignoribus.

LEIB (Chilianus) Anno 1550. claruit. Vidit bellū Bavaricum, rusticum & Germanicum, quæ omnia copiosè descripsit. Vid. *Bruschius de Monasteriis, pag. 102. b.*

LEIB (Joh.) edidit consilia contra sagas, Anno 1666.

LEIBIUS (Joh.) Straupha Francus, poëta, Studentica edolavit: item, Jubilæum catholicum, An. 1618.

LEIBNÜTZ (Goth. Wilh.) Lipsiensis, JCtus, de arte combinatoria, An. 1666. commentatus est. Extat ejusdem hypothesis physica nova sive theoria motus concreti, unà cum theoria motus abstracti: methodus nova discendæ docendæque jurisprudentiæ: item, ratio corporis juris reconcinnandi. Vid. *Placcius in Anon. scr. pag. 34.*

LEICHNERUS (Eccard.) tractavit de phthisi: item, de emendatione scholarum philosophica, An. 1652.

de LEIDIS (Phil.) JCtus, An. 1380. obiit. Scripsit de reip. cura & sorte principantium. Vid. *Meursius in Athenis Batavis, pag. 72.*

LEIDESSERUS, egit de controversis doctrinæ capp. inter Acad. Parisiensem & Soc. Jesu, An. 1613.

LEICH (Edoardus) Staffordiensis, Anglus, Anno 1670. vixit. Composuit criticam sacram Hebraicam & Græcam: item, sex libros de consortio religionis & literaturæ. Vid. *Kempius, pag. 268.*

LEIMGART (Henr.) JCtus, de antichresi An. 1667. commentatus est.

LEINATIUS (Joh. Steph.) Mediolanens. An. 1576. obiit. Texuit volumen homiliarum è S. Ambrosii scriptis. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 153.*

LEINBERER (Wolfg.) emisit theoriam cometæ, Ingolst. Anno 1665.

de LEIO (Gerhardus) Batavus, gesta Romanorum moralizata, Goudæ, Anno 1480. fol. edi curavit.

LEIPOLDUS (Casp.) JCtus, scripsit de concurrentia jurisdictionis in Imperio Rom. Germanico.

LEISERUS (Wilh.) JCtus, tractavit de apennagio, An. 1663.

LEIVA (Franc.) Cordubensis, antiparadoxa de duplici motu evulgavit, Cordubæ, An. 1634.

LEIUS (Conr.) Orocrenius, carmina composuit. Videatur *Tomus 3. Delit. Germ. pag. 977.*

LELANDUS (Joh.) librum de illustribus Britanniæ scriptoribus confecit.

LEMANNUS (Rud.) ethicam Christianam adornavit, An. 1608.

LEMMICHIUS (Henr.) Lubecensis, Vindicias librorum apocryphorum Vet. & Nov. Testam. An. 1638. publicavit.

LEMNIUS (Læv.) Zirizæus, natus est An. 1505: obiit Anno 1568. Extat ejus tractatus de occultis naturæ miraculis. Vid. *Sweertius, pag. 505.*

LEMNIUS (Simon) Anno 1550. Curiæ Hel-

Helvetiorum obiit. Vertit Dionysium de situ orbis versibus heroicis. Odysseam etiam Homeri heroico latino carmine expressit.

LEMOSIUS (Lud.) Lusitanus, medicus, struxit sex libros de optima ratione prædicendi, An. 1592. Extat ejusdem judicium de operibus Hippocratis.

LEMVICUS (Andr.) Danus, carmen exaravit de exitio navis Suecicæ sine pari, Anno 1564. Vid. *Bartholinus in med. poët. pag. 145.*

LENÆUS (Joh.) Canutus, Theologus Upsaliensis, edidit informationem de veritate & excellentia religionis Christianæ, An. 1638.

LENAUDERIUS (Petr.) Cadomensis, JCtus, scr. de privilegiis doctorum. Extat *T. 18. Tract. tract.*

LENCKERUS (Joh.) Norimb. novam perspectivam divulgavit.

de LENDENARIA (Simon) in sex sophismata commentatus est, Venet. An. 1494.

LENFANT (David) edidit concordantias Augustinianas, duobus tomis comprehensas, Paris. Anno 1656. fol. item, Biblia S. Bernhardi: ut & Biblia S. Thomæ.

LENSÆUS (Arn.) Belliolanus, medicus, An. 1595. floruit. Isagogen geometricorum elementorum Euclidis confecit.

LENSÆUS (Joh.) Flander, Anno 1593. obiit. Scripsit de libertate Christiana: item, de verbo DEI non scripto. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 130. Sweertius, pag. 443. Vernulæus in Lovan. pag. 278.*

LENSIUS (Eustach.) Anno 1225. obiit. Cosmographiam Mosis tribus libris complexus est. Vid. *Sweertius, pag. 235.*

de LENTRIA (Alex.) lib. de pluralitate beneficiorum publicavit.

LENTULUS (Cn.) Gætulicus, historicus & poëta, tempore Tiberii & Caligulæ vixit. Vide, GÆTULICUS.

LENTULUS (Cyriac.) JCtus, scr. tract. de jure belli & pacis: institutiones juris: Europam carmine heroico. Extant etiam ejus arcana regnorum & aula Tiberiana. *Cartesii* philosophiam quoque stilo oppugnavit.

LENTULUS (Paul.) Bernensis, scripsit de prodigiosa inedia Apolloniæ Schreieriæ, An. 1604. Vid. *Linden, pag. 483.*

LENTUS (Josephus) clarorum Asculanorum præclara facinora literis consignavit, Romæ, An. 1622.

LENTZIUS (Christ.) emisit tract. de actionibus cessis, An. 1661.

LENZUS (Cosmas) annales clericorum infirmis ministrantium, Neapol. Anno 1641. fol. edidit.

LEO, Λέων, Ægyptius de coronis tractav. ceu colligitur ex *Tertulliani libro de corona militis, cap. 7.*

LEO, Alabandensis, sophista, composuit Carica, Lyciaca & artem de statibus, teste *Suida.*

LEO, Bituricensis archiepiscopus, A. Chr. 453. claruit. Extat ejus epistola ad episcopos Tertiæ provinciæ scripta, ut clerici non expetant secularia judicia. Vid. *Olearius, pag. 289.*

LEO, Byzantius, tempore Philippi Macedonis in magna autoritate fuit & varias legationes obiit, quemadmodum *Philostratus in vitis sophist. pag. 531.* memorat. *Idem* Leonem inter Platonis discipulos numerat. Condidit res Philippicas & Byzantinas libris septem. *Suidas* autor est, eum coortâ Byzantii seditione vitam spontaneo suspendio finiisse. Confer *Vossium de nat. Rhet. pag. 79.*

LEO, Grammaticus & historicus, A. C. 1000. vixit. De rebus Constantinopolitanorum nonnulla commentatus est. Vid. *Hanckius, in Byzant. script. pag. 678.*

LEO IV. Imperator, Basilii Macedonis filius, cognomine Sapiens, Anno 911. obiit. Τακτικὰ libris 20: Βασιλικὰ, i.e. regias constitutiones, 60. libris complexus est. Extant ejusdem oracula de Imperio Rom. orientali, à *Lambecio* edita: item, decem orationes. Liber de aucupio adhuc desideratur. Vid. *Thomasius de plagio, §. 484. Mart. Hanckius in Scr. Byzant. pag. 412. Olearius, pag. 290.*

LEO primus, cognomine Magnus, episcopus Romanus, Anno Chr. 461. claruit. Reliquit homilias *Erasmus in Ciceroniano:* Tusci Leonis (qui fuit ejus nominis primus Romæ urbis pontifex) benè numerosa satisque perspicua dictio, nec ineptis sensibus; sed nihil ad Ciceronem. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. de S. E. pag. 11. Rivetus T. 2. oper. pag. 1144. Olearius, pag. 288.*

LEO, Mutinensis, Synagogæ Venetæ Rabbi-

Rabbinus, h. t. claret. Ejus liber de ritibus, vita & moribus modernorum hebræorum, Parif. An. 1637. curante *Gaffarello* prodiit.

LEO, Ostiensis episcopus, An. 1110. obiit, juxta *Bellarminum*. Struxit chronicon monasterii Casinensis, orsus à S. Benedicto, progrediens usq; ad Desiderium abbatem, qui posteà papa factus & Victor III. dictus est. Vid. *Ph. Labbe, l. c. pag. 18. Olearius, pag. 290.*

LEO, IX. natione Germanus, Anno 1049. pontifex factus est. Obiit Anno 1054. Reliquit epistolas & homilias. Videatur *Ph. Labbe l. c. pag. 17. Olearius, pag. 289.*

LEO Sia, Judæus medicus, tandem Christianus factus est.

LEO, Tuscus, scripsit de insomniis ad Hugonem Eterianum. Librum *Casp. Barthius* habuit, ceu patet ex ejus *Notis ad Claudian. p. 1324.* Idem in *Notis* ad *Venaticos & Bucolicos poëtas pag. 158.* vocat librum optimæ frugis, multaq; continentem, alibi non exstantia, præsertim Ægyptiorum mysteria.

LEO Judæ, Gemerensis, natus est, Anno 1582: obiit, An. 1542. Fertur quinque calluisse linguas. Transtulit vetus Testamentū ex Hebraico in latinum. Hanc translationem Hispani Theologi postmodum per *Guil. Rovillium* denuo excudi curaverunt. Vid. *Rivetus T. 2. Operum pag. 96. Placcius, pag. 218.*

LEO (Ambrosius) medicus & philosophus insignis, Anno 1517. claruit. Reliquit tres libros de Nola patria sua non incuriosè perscriptos. Idem castigationes in Averroëm adornavit. Vid. *Quenst. pag. 379.*

LEO (Dominicus) junior, Bonon. medicus, An. 1560. floruit. Scripsit de febribus & tumoribus præter naturam: de morbo Gallico, &c.

LEO (Duardus) genealogiam regum Portugalliæ publicavit.

LEO (Francisc.) edidit studium sapientiæ universalis, Parif. An. 1657.

LEO (Jacobus Jehuda) Judæus, struxit 4. libros de templo Hierosolymitano.

LEO (Joh.) Granatensis (vulgò *Africanus* dictus) tempore Leonis X. pontificis vixit. Erat initio Mohammedanus: tandem Christianus factus est. Africæ descriptionem novem libris persecutus est. Vid. *Gbilinus, vol. 1. pag. 84. Zeilerus part. 1. hist. pag. 85.*

LEO (Marq.) emisit demonstrationem catholicam, An. 1622. In 4.

LEO (Pet.) Florentinus, medicus, furore correptus, in puteo miserè periit. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 81.* vocat non tantum artis medicæ peritissimum, sed etiam in literis politioribus non mediocriter exculrum variarumque rerum cognitione nobilem.

LEODAMAS, Λεωδάμας, inter sophistas locum occupat. Meminit ejus *Aristoteles in Rhet. l. 7.*

LEODIUS (Hubert. Thomas.) Vide, THOMAS.

LEON (Æl. Edoard.) Frisius, Anno 1582. claruit. Frisiam carmine heroico celebravit.

de LEON (Salvator) Murcianus, in Ecclesiasticum, Antverp. Anno 1640. fol. commentatus est. Videatur *Alegambe, pag. 415.*

LEONCLAVIUS (Joh.) Vide, LEUNCLAVIUS.

de LEONE Pinello (Ant.) Hisp. epitomen bibliothecæ orientalis & occidentalis, nauticæ & geographicæ, An. 1629. edi curavit.

LEONHARDUS, Chiensis, historiam captæ à Turcis Constantinopoleos composuit. Edita est Norimb. An. 1544.

LEONHARDUS, Ragusæus, Anno 1480. floruit. Summam Thomæ Aquinatis scholiis illustravit. Vid. *Sigism. Ferrarius in Hungaria, pag. 449.*

LEONHARDUS, de Urino, ord. prædicatorum monachus, A. 1445. claruit. Ejus sermones de sanctis sub ipsa typographicæ artis incunabula, A. 1446. impressi sunt absque tamen loci mentione. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 291.*

LEONHARDUS (Camillus) reliquit speculum lapidum, Paris. An. 1610.

LEONHARDUS (Hubertus) Anno 1490. claruit. De genealogia nobilium Francorum tractavit.

LEONHARDUS (Joh.) scripsit contra Alcoranum, An. 1523.

LEONHARDUS (Paulus) tractat. de scientia media, An. 1644. composuit.

LEONHARDUS (Sebast.) in libros Samuelis, Anno 1610. commentari cœpit.

LEONHARDUS (Thomas) Mosætrajectanus, Anno 1600. natus est. Edidit thesaurum rosarii, Colon. Anno 1642. Vid. *Valer. Andreæ in Fastis Lovaniens.*

LEONICENUS (Jonas) methamorphosin Æsculapii & Apollinis, An. 1672. in lucem protulit.

LEONICENUS (Nicol.) Vicentinus, medicus, natus est Anno 1428: obiit Anno 1524. ætatis 96. Sexaginta annos Ferrariæ docuit. Gloriabatur se vegeta & viridi uti senecta, quòd castam juventutem virili ætati tradidisset. Dioscoridem notis exornavit. *Josephus Scaliger, epistola 19. pag. 104.* de Leoniceno sequentia habet: De eo viro nonnisi honorificè prædicare debemus, vel eo nomine, quòd primus philosophiam & medicinam ipsam cum humanioribus literis conjunxit. Primus enim ille nos docuit, homines, qui sine bonis literis medicinam tractant, esse similes iis, qui in alieno foro litigant. Et mirum præterea accepi de viro. A pueritia, imò à cunabulis ipsis ad 30. annum morbo comitiali adeò tentabatur, ut, cum ad se redierat, pertæsus vitæ penè sibi manus afferret. Sed post trigesimum annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac sensuum officiis integer, nulla morbi suspicione ad 94. annum pervenit. Et, si benè memini, triduo, antequam decederet è vita, operam dederat lectioni. *Hæc ille.* Confer *Jovium in Elogiis, num. 70.*

LEONICENUS (Omnibonus) Vicentinus, An. 1505. claruit. Vertit Æsopi fabulas: Xenophontis libellum de venatione: Athanasii opus contra gentes & hæreticos.

LEONICUS (Barth.) cognomine Fuscus, in Calinensi monasterio obiit. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 164.* ejus ingenium & absolutissimam eruditionem omnes admiratos esse memorat.

LEONICUS (Nicol.) Tomæus, Bartholomæi frater germanus, An. 1524. claruit. Primus latinorum philosophorum (inquit *Jovius in elog. num. 91.*) Patavii Aristotelem Græcè interpretatus est. Composuit comment. in parva naturalia Aristotelis: item, librum de varia historia. Procli Lycii explicationem in Platonis Timæum latinè transtulit. *Erasmus in Ciceroniano pag. 163.* Leonicus (inquit) in adytis philosophiæ, præsertim Platonicæ, semper religiosè versatus ad Platonis & Ciceronis dialogos effingendos se composuit, & præstat eloquentiæ tantum quantum fas est hodiè à tali philosopho requirere: Ciceronianus appellari nec ipse cupit, nisi fallor; adhuc enim superest, vir non minus integris moribus, quam eruditione recondita. *Hæc ille.*

LEONIDES, Λεωνίδης, Byzantius, Metrodori filius, scripsit de re piscatoria: item, de animalibus. Meminit ejus *Ælianus in hist. anim. l. 2. c. 6. lib. 12. c. 42. lib. 17. c. ult.*

LEONIDES, Rhodius, philosophus Stoicus, *Straboni l. 14.* memoratur. *Isacius Tzetzes in Lycophronem* eum περὶ 'Ιθάλης allegat. Meminit ejus etiam *Hesychius in ὑκηεις*: item, *Vitruvius in præfat. libri 7.* Hæc *Meursius in Rhodo, pag. 100.*

LEONIDES quidam de populis Atticæ scripsisse fertur, teste *Athenæo 3, 9.*

LEONINUS (Alb.) Bommelanus, Anno 1598. obiit. *Sweertius, pag. 225.* JCtum facit & à procera statura *Longolium* cognominatum esse memorat. De eo hoc dicterium ferebatur: *Leonino cantillante, saltat Cujacius.* In jure 7. libros observationum: centuriam consiliorum, &c. edidit. Vid. *Valerius Andreæ in Fast. Lovan. pag. 190. Vernulæus in Acad. Lov. pag. 290.*

LEONIUS (Gomez.) Hisp. JCtus, collegit decisiones.

LEONIUS (Ludov.) medicus, Anno 1485. floruit.

LEONIUS (Paulus) Patavinus, JCtus, scripsit in titul. de verborum obligationibus.

LEONIUS (Pet.) Spoletanus, medicus, Anno 1444. aqua mersus periit, teste *Reusnero in Iconibus.* Confer *Jovium in Elogiis, num. 35.*

LEONIUS (Rutg.) edidit synopsin prælectionum physicarum, An. 1665: item, selecta philosophica, Daventriæ, Anno 1670.

LEONORIUS de Leonoriis, medicus, An. 1105. claruit. Librum de medicamentis pro equis elaboravit.

LEONTIUS, Λεόντι@-, advocatus Byzantius, A.C. 540. floruit. Scripsit de sectis: item,

item, tres libros contra Nestorianos & Eutychianos. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 23. Olearius in Abaco, pag. 292.*

LEONTIUS, Cyprius, A. C. 620. claruit. Reliquit homilias. Vid. *Ph. Labbe l. c. pag. 25. Olearius pag. 292.*

LEONTIUS, Magnesius, à *Mallincrotio pag. 38.* tanquam ab aliis prætermissus, observatus est.

LEONUS (Dominicus) Lunensis, medicus, artem medendi, An. 1563. publicari fecit. Vid. *Linden, pag. 160.*

LEOPARDUS (Paulus) Isemburgensis, vir Græcè & latine doctissimus, A. 1567. obiit. Erat, teste *Thuano*, homo minimè ambitiosus, ut qui Bergis in humili schola obscurus latere, quam in luce hominum honores & dignitates, quod poterat, affectare maluerit. Concinnavit duas decades emendationum: prior ab ipso edita: altera diu suppressa, tandem à *Jano Grutero* in lucem protracta est. Vid. *T. 3. Lamp. Criticæ.* Plura de Leopardo ap. *Swertium pag. 593.* invenies.

LEOPOLIENSIS (Joh.) historiam passionis Christi enucleavit. Vid. *Starovolscius, pag. 47.*

LEOTARDUS (Honoratus) Herculem Commodianum composuit, Anno 1646. Ferunt eum etiam de usuris scripsisse.

LEOTAUDUS (Vinc.) 4. libros institutionum arithmeticarum Anno 1660; item, magnetologiam Anno 1668. condidit. Extat etiam ejus cyclomathia Anno 1663. edita. Vide, LEAUTAUDUS.

de LEOVARDIA (Joh.) Frisius, Anno 1590. floruit. Tractatum de Judæorum synagoga & Christi ecclesia elaboravit. Fertur missus in Indiam occidentalem ad convertendos infideles. Vid. *Swertius, pag. 443.*

LEOVITIUS (Cypr.) Anno 1574. decessit. Eclipsium descriptiones emisit, quas ad annum 1606. usque perduxit. Vid. *Thuanus l. 59.*

LEPAGE (Simeon) scripsit triumphum S. Augustini de *Corn. Jansenio*, Pictavii, Anno 1657.

LEPIDUS, Λέπιδος, octo libros ἐπιτομῆς ... exaravit. Vid. *Stephanus* in Τεγέα & ...

LEPIDUS (Cam.) JCtus, collegit decisiones Florentinas.

LEPIDUS (Corderius) Lingonensis, inter poëtas Gallos locum habet. Vid. *Tomus 2. Delit. Gall. pag. 411.*

LEPTA (Thrasybulus.) Vide, DINNERUS.

LEPUSCULUS (Sebastianus) An. 1576. obiit. Edidit collectanea hebraica latina.

de LEQUILE (Fr. Didacus) composuit librum de domo Austriaca 3. tomis, Venet. An. 1660. fol.

de LERBEKE (Herm.) monachus, An. 1400. claruit. Reliquit chronicon Comitum Schawenburgensium, quod incipit ab anno 1030. & desinit in annum 1404. *Henricus Meibomius* illud notis illustratum edidit Anno 1620. in quarto. Videatur *Casp. Barthius in Claud. pag. 1374.*

LERIUS (Joh.) historiam navigationis in Brasiliam adornavit, Anno 1594.

LERMÆUS (Gabr.) Volca, *Bartassii* hexaëmeron latino carmine expressit. Carmina ejus *T. 2. Delit. Gall. pag. 421.* continentur.

LERNUTIUS (Janus) Brugensis, natus est Anno 1545.; obiit Anno 1619. Carmina ejus ut plurimum sunt ἐρωτικά habenturque *T. 3. Delit. Belg. pag. 114.* Videatur *Swertius pag. 382. Sanderus in Brugens. pag. 47.*

LESBOCLES, Λεσβοκλῆς, rhetor, eodem tempore, quo Potamon, Mitylenis viguit. *Seneca Suas. 2. pag. 12.* vocat declamatorem magni nominis & nomini respondentis ingenii.

LESBONAX, Λεσβῶναξ, Mitylenæus, philosophus, teste *Suida*, Augusti Imp. tempore vixit. *Photius Codic. LXXIV.* ei sedecim orationes politicas tribuit. Lesbonactis duæ orationes Hanoviæ editæ sunt, Anno 1619. quarum una περὶ πολέμου τῶν Κορινθίων: altera λόγος προτρεπτικὸς ad Athenienses. *Andr. Schottus* tamen Lesbonactem oratorem philosopho Mitylenæo antiquiorem facit.

LESCHASSERIUS (Jac.) scripsit de libertate antiqua & canonica ecclesiæ Gallicanæ.

LESCHES, Λέσχης, Lesbius, poëta, juxta

Eusebium, XXX. Olymp. claruit & parvam Iliadem confecit. Ex ea *Pindarum* quædam mutuatum esse, Græci ejus interpretes observant. *Pausanias in Phocicis, pag. 60.* Pyrrhæum facit (Pyrrhi autem Lesbi civitas erat) & Ἰλίου πέρσιν scripsisse memorat.

LESCHIDES, Λεσχίδης, Eumenis commilito, heroicus poëta & quidem eximius fuisse dicitur, ceu *Suidas* observat.

LESCHUS (Div.) scripsit de lapide philosophorum.

LESCOLAPERIUS (Pet.) in *Ciceronem* de natura deorum, Parif. Anno 1660. commentatus est.

LESCUN (J. P.) condidit genealogiam principum Barnensium.

LESCURIUS (Ant.) JCtus, tractavit de jurisdictione, An. 1585.

de LESCUT (Nicol.) JCtus, de testium examinatione scripsisse fertur.

LESLÆUS (Joh.) Scotus, scripsit de origine, moribus & rebus gestis Scotorum, Romæ, An. 1578.

LESMORÆUS (Jac. Gord.) Aberdonensis, An. 1641. æt. 88. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 197.* Confer, GORDONUS.

LESMUS (Mart.) Hisp. Anno 1574. obiit. Lectiones in summam Thomæ Aquinatis construxit. Extat ejusdem tractatus de matrimonio. Vid. *Obilinus, vol. 2. pag. 194.*

LESNAUDERIUS (Pet.) JCtus, plagii à nonnullis insimulatur. Vid. *Thomasius, §. 485.*

de LESPINE (Carol.) An. 1630. vixit. Varia regna & provincias summa brevitate descripsisse dicitur.

LESSABÆUS (Jac.) Matchianensis, An. 1534. claruit. Reliquit farraginem carminum: item, Hannoniam vel lib. de urbibus Hannoniæ.

à LESSINIA (Ægid.) Flander, edidit flores casuum. Extant etiam ejus tractatus de usuris: de concordiis temporum, &c. Vid. *Sanderus in Flandris script. pag. 13.*

LESSIUS (Leonh.) Brechtanus, Anno 1623. obiit. Tractatum de justitia & jure exaravit. Extat ejusdem libellus de quinquaginta DEI nominibus. Videatur *Swertius, pag. 514. Vernuleus in Acad. Lov. pag. 316. Alegambe, pag. 301.*

LETHMATIUS (Herm.) Goudanus, Anno 1555. obiit. Composuit novem libros de restauranda religione, teste *Swertio.*

LETZNERUS (Joh.) Anno 1596. floruit. Struxit chronicon Corbejense, Dassiliense & Embeccense. Vid. *Zeillerus part. 2. de hist. pag. 86.*

LEVALORIUS (Casp.) habuit orationem panegyricam in adventu *Pet. Aldobrandini.*

LEUBERUS (Benjamin) JCtus, de reductione monetali librum molitus est, Norimb. Anno 1629.

LEUCEAS, Λευκέας, Argivus poëta, carmine scripsit de gentibus & earum institutis ac moribus, quemadmodum ex *Pausania* constat.

LEUCHTER (Henr.) edidit Alcoranum Mahometicum: item, speculum de summo bono & summo malo, Anno 1604.

LEUCHTIUS (Val.) scripsit speculum historicum miraculorum sacrarum imaginum, An. 1595.

LEUCIPPUS, Λεύκιππος, philosophus, Zenonis Eleatæ discipulus, primus, teste *Laertio*, statuit omnia fieri ex atomis inter se complicatis. Juxta *Epiphanium* quidam eum Abderitam: alii Milesium faciunt. *Clemens Alex.* affirmat, eum ἀρχὰς posuisse τὸ πλῆρες καὶ τὸ κενόν. *Stobæus* Leucippi librum περὶ Νοῦ allegat.

LEUCON, Λεύκων, Comicus, juxta *Suidam*, tempore belli Peloponnesiaci flor. Ex fabulis ejus erant Ὄνος ἀσκοφόρος & Φράτερες.

LEUCUS (Paganus) Bergomas, scripsit in universa pene Biblia, teste *Donato Calvo.*

LEVERA (Franc.) composuit astronomiam Romanam, fol. Extat quoque ejus scriptum de stellarum inerrantium viribus & excellentia, Anno 1664. editum Romæ.

LEVINEIUS (Joh.) Gandensis, An. 1599. obiit. In Plantiniana Bibliorum editione Græca cum *Guil. Cantero* sedulam operam navavit: postea suam industriam Guil. Sirleto & Ant. Carafæ in eodem opere Romæ approbavit. Multa præterea Græcorum Patrum scripta latine reddidit. Vid. *Thuanus l. 122.* & *Sanderus in Gandav. p. 74.* Confer LIVINEIUS.

LEVI (Rabbi) Aben Chabib, vir Hierosolymitanus, Anno mundi 5298. vixit. Reliquit Theschuvot, teste *Ganz in Zemach, pag.* 152.

LEVI, ben Gerson, An. Chr. 1370. obiit. Composuit comment. in 24. libros sacros: item, librum *Milchamot Adonai. Ganz in Zemach, pag.* 145. vocat excellentem sapientem. Videatur *Buxtorf. in Abbrev. pag.* 160.

LEVITA (Isaac) in Malachiam commentatus est.

LEUNCLAVIUS (Joh.) nobilis Angrivarius, vir doctissimus, juris Romani Græciq; consultissimus, & rerum Turcicarum apprimè peritus, An. 1593. sexagenario paulo minor obiit. Eruditio ejus ex scriptoribus, quos transtulit, æstimari potest. Transtulit autem Xenophontem, Nazianzenum, Constantinum Manassem, Michaëlem Glycam & alios. Synopsin quoq; 60. librorũ Βασιλικῶν, i.e. universi juris Romani cum annotationibus evulgavit. Edidit præterea 18. libros historiæ Musulmannicæ, quos e monumentis ipsorũ Turcarum excerpsit. Vid. *Thuanus l.* 104. *Funccius T.* 1. *orb. Imp. p.* 126.

de LEUNESCHLOS (Joh.) Salingâ Montanus, natus est An. 1620. Heidelbergæ philosophiã docuit. Paradoxa de quantitate Anno 1659. edi curavit. Extat ejusdem tract. de corpore.

LEURECHON (Joh.) An. 1625. vixit. Edidit hilaria mathematica. Vid. *Aleg. p.* 253.

LEURESIUS (Mart.) Brabantus, An. 1485. floruit. Scripsit librum, quo mulieres ab improperiis, quibus solent communiter affici, vindicat, earumque præclara facta in unum colligit atq; recenset. Vid. *Swertius, pag.* 550.

LEURSIUS (Hier.) An. 1539. claruit. Vertit Magentinum latinè. Vid. *Simlerus.*

LEUS (Eduardus) Eboracensis episcopus, An. 1544. obiit. Struxit annotationes in Nov. Testam. adversus *Erasmum.*

LEUSCHNERUS (Georg.) Colditiensis scholæ rector, emisit hellenodiam vel cantiones Græcas, An. 1648.

LEUSDEN (Joh.) edidit philologum hebræum: item, Pirke Auoth, A. 1665.

LEUSLERUS (Joh. Just.) de jure mortis naturalis, A. 1677. quædã meditatus est.

LEUTHINGER (Nicol.) de Marchia Brandenburgica commentari cœpit, Anno 1594. Vid. *Zeill. part.* 2. *pag.* 205.

LEW (Gerh.) Brabantus, gesta Romanorum moralisata An. 1480. vulgavit, teste *Swertio.* Vide, LEIO.

à LEWEN (Simon) edidit Censuram forensem theoretico-practicam, A. 1662.

LEWIUS (Alb.) JCtus & mathematicus, A. 1614. obiit. Struxit theoriam motuum cœlestium secundum sententiam *Copernici:* item, isagogen ad astronomiam, geographiam & horologiographiam.

LEYDEKKERUS (Melch.) emisit facem veritatis sive exercitationes philosophicas, Leydæ, An. 1677.

de LEYDIS (Phil.) Batavus JCtus, A. 1380. obiit. Vide, LEIDIS.

LEYUS, Anglus, librum de sabbato composuit contra *Saltmarschium.*

de LEZANA (Joh. Bapt.) scripsit tomos complures annalium Carmelitarum.

LEZARDUS, philosophiam universam quinq; voluminibus complexus est.

LHUYDUS (Humfredus) de Britannia commentatus fuit. Vid. *Zeillerus part.* 3. *pag.* 132.

LIBANIUS, Λιβάνιος, sophista Antiochenus, tempore Juliani apostatæ Imp. claruit. *S. Basilius* eum in magno pretio habuit, quemadmodum ex *epistolis utriusq;* apparet. Texuit Constantii Imp. encomium: epistolas & declamationes. Duos orationum tomos *Fed. Morellus* professor Regius, Paris. publicavit, fol. Libanii 300. epistolas MSS. regina Sueciæ, *Christina,* habuisse traditur. Vid. *Langbainius ad Longinum pag.* 53. item, *Eunapius, pag.* 130.

LIBANORIUS, abbas, res Ferrariensium literis consignavit.

LIBAVIUS (Andr.) Halo-Saxo, medicus, Anno 1612. claruit. Reliquit tres partes commentariorum alchimiæ: tres libros chymicarum epistolarum: quatuor partes Singularium: praxin alchimiæ: contemplationem singularem de universitate & originibus rerum conditarum, juxta historiam hexaëmeri Mosaici institutam & in 7. libros distributam, &c. Ejus tractatus de colloquio Ratisb. contra *Gretserum* Anno 1604: poëmata verò, Anno 1602. prodierunt. Interdum se *Basilium de Varna* appellat. Vid. *Linden, pag.* 31.

LIBELLUS (Hyacinthus) inter eximios Theologos pontificios à *Caramuele* refertur.

LIBENIUS (Jac.) poëta, edidit tragœdiam Josephi, Antverp. An. 1639. Vid. *Aieg imbe, pag. 206.*

LIBER (Nic.) scripsit de terræmotu, teste *Bodino in theatr. nat. pag. 176.*

LIBERALIS (Antoninus) Λιβεράλις, tempore Claudii Imp. vixisse videtur. Extat ejus συναγωγή μεταμορφώσεων, quam primus *Xylander* vulgavit, deinde *Berckelius*, An. 1674. Vid. *Hofmannus in lex. Univ. part. 1. pag. 915.* Quære, ANTONINUS.

de LIBERATIS (Liberatus) exaravit podagram politicam, An. 1659.

LIBERATUS, Carthaginensis episcopus, A. 560. floruit. Composuit breviarium de causa Nestorii & Eutychis, quod constat 24. capitibus ac *T. 2. Conciliorum Binii* continetur.

LIBERIUS (Lilius Ægid.) fuit *Gr. Tiphernatis* discipulus & *Raph. Volaterrani* præceptor. Vid. *Simlerus.*

LICARNA (Dionys.) methodum legendi historias Venet. An. 1571. imprimi curavit.

LICENTIUS, poëta, tempore S. Augustini vixit. Carmen ejus ad Augustinum inter epistolas Aug. occurrit. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 522. Barthius ad Claud. pag. 43.*

LICETUS (Fortunius) Genuensis, celebertimus philosophus Lycei Patavini, A. 1640. claruit. *Hallervordius* 49. opuscula ejus enumerat. Scripsit tractat. de monstris: de annulis antiquorum: de lucernis antiquorum: de novis astris & cometis: de intellectu agente: de immortalitate animæ: libros 3. de vita: de mundi & hominis analogia: de centro & circumferentia: de luminis natura: de motu sanguinis: de pietate Aristotelis: de imagine & sepulcro Aristotelis, quod Venetiis esse traditur: expositionem ænigmatis, ÆLIA, LÆLIA, CRISPIS: hydrologiam peripateticam, &c. Vid. *Imperialis in Museo pag. 207. Jonsius de Scr. hist. Phil. l. 3. c. 20. pag. 314.*

LICHETUS (Franc.) Bergomas, Anno 1520. obiit. Struxit comm. in Scotum, item, in 9. libros methaphys. Extat ejusdem disputatio adversus *August. Suessanum.*

de LICHT (Franc.) composuit libellum titulo: Asserta veritas genuina NIHILI, Antv. An. 1642.

à LICHTERFELD (Ferd.) Flander, reliquit carmina.

LICINIANUS (Valer.) poëta, memoratur *Martiali. Plinius in epist. 4, 10.* eum inter eloquentissimos causarum actores numerat. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 873.*

LICINIUS (C.) Calvus, diu cum *Cicerone* de principatu eloquentiæ iniquissimam litem habuit. Usque eò violentus actor & concitatus fuit, ut in media actione ejus surgeret Vatinius reus & exclamaret: *Rogo vos, Judices, num si iste disertus est, ideò me damnari oportet?* teste *Seneca, controv. 19.* Confer *Tacitum de orat. c. 21.* Vid. *Voss. de natura rhet. pag. 101.*

LICINIUS (C.) Macer, historicus, A. U. 665. obiit. Composuit annales, teste *Nonio* in *lues.* Ejus oratio pro Thuscis à *Prisciano l. 10.* allegatur. Ex ejusdem epistola ad Senatum *Nonius* in *contendere* quædam adducit.

LICINIUS (Clodius) condidit libros rerum Romanarum. Meminit ejus *Livius l. 29* & *Nonius* in *patibulum.*

LICINIUS Imbrex, antiquus comœdiarum scriptor, Ennio coævus fuit. Ei inter comicos quartum locum *Volcatius Sedigitus* apud *Agellium 15, 24.* concedit. Fabulam ipsius Neæram laudatus *Agellius 13; 21.* allegat. Vid. *Glandorpius l. c. pag. 537.*

LICINIUS Mænas, Icr. de arte pistoria & coquinaria, teste *Columella 12, 4.*

LICINIUS Rufinus, JCtus, collationem legem Mosaicarum & Romanarum construxisse creditur. *Marq. Freberus in Parerg. 1, 9.* monachi alicujus ante Justiniani tempora eum laborem esse existimat.

LICINIUS Rusticus, JCtus, tempore Gordiani & Decii Impp. floruit. Scripsit 12. libros regularum. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. pag. 73.*

LICINIUS (P.) Tegula, poëta, *Livio l. 21.* memoratur. Vixit A. U. 554.

LICINIUS (P. E.) justitiam Christianam, An. 1665. evulgavit.

LICINUS (Joh. Ant.) Bergomas, tractavit de parochorum obligationibus.

de LICIO (Rob.) Minorita, opus quadragesimale de pœnitentia, Venet. A. 1472. edi curavit. Vid. *Olearius, pag. 413.*

LICYMNIUS, Λικύμνιος, Chius, *Aristoteli in Rhet. l. 3. c. 12.* memoratur. *Parthenius* μελοποιὸν, i. e. lyricum poetam vocat & ex eo 22. narrationem allegat. Confer *Athenæum l. 13. c. 6.*

LIDDELIUS (Duncanus) Scotus, artem medicam edidit Anno 1607: item, pathologiam.

LIDEMANNUS (Bernh.) scripsit de favore & favorabili, An. 1664.

LIDGATUS (Joh.) Anglus, Anno 1440. sexagenarius obiit. Extant ejus libri novem de casibus illustrium virorum. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 258. Gbilinus, vol. 2. pag. 130.*

LIDLETON (Adam) edidit Pastorem metricum, Lond. An. 1658.

à S. LIDUINA (Cœlestinus) Carmelita Batavus, transtulit *Thomam a Kempis* de imitatione Christi in linguam Arabicam Romæ, An. 1663. in 8.

LIEBENTHAL (Christ.) collegium ethicum & politicum edi curavit. Vid. *Thomasius de plagio, §. 486.*

LIEBHARDUS (Carolus) Langmarcæus, elaboravit carmina. Vid. *Tomus 3. Delit. Belg. pag. 295.*

LIEBHAULTIUS (Joh.) Divionensis, edidit thesaurum sanitatis paratu facilem, An. 1577.

LIEBLERUS (Georg.) scr. epitomen philosophiæ naturalis, An. 1589.

à LIECHTENAW (Conr.) abbas Urspergensis, Anno 1240. obiit. Construxit chronicon, facto initio à Belo, primo Assyriorum rege, & desinit in An. Chr. 1229. *Bellarminus* eum laudat, tanquam autorem diligentem & dignum, qui legatur. *Quidam* hoc chronicon ex quinque scriptoribus consarcinatum esse contendunt, qua de re *Gretserus l. 1. Var lect. c. 10. p. 245.* legi potest. Vid. *Olearius pag. 114.*

LIGÆUS (Joh.) scripsit de harmonia humani corporis, Paris. An. 1555.

LIGHTFOOTUS (Joh.) Staffordiensis Anglus, Anno 1671. claruit. Composuit harmoniam Vet. & Novi Testamenti: Stricturas in Exodum: Horas hebraicas in Matthæum & Johannem. Vid. *Kempius in Bibl. Angl. pag. 144.*

LIGIUS (Paulus) legalis philosophiæ studiosissimus celebratur ab *Hieronymo Magio, l. 1. miscell. cap. 20.*

LIGNAMINÆUS (Delid.) exaravit epistolam de sepulcro *Ciceronis* in Zacyntho insula, editam Venetiis An. 1547. Carmina ejus occurrunt *T. 1. Delit. Ital. pag. 1384.*

de LIGNAMINE (Joh. Phil.) Messanensis, scripsit de unoquoque cibo & potu, utili homini & nocivo, eorumque primis qualitatibus.

de LIGNANO (Joh.) Mediol. JCtus, Anno 1383. obiit. Vulgò *legum & philosophiæ summus capitaneus* vocatur. Tractavit de Interdicto ecclesiastico: de bello: de repressaliis. Videatur *Gbilinus, vol. 2. pag. 129.*

de LIGNANO (Joh. Oldr.) Anno 1368. floruit. Extant ejus consilia.

LIGNANUS (Paul. Ant.) JCtus, vixit Anno 1470. Addidit addiditiones ad tractatum de bello *Johannis de Lignano*, proavi.

LIGNARIDUS (Herm.) paravit antidotum contra apostasiam, An. 1608.

LIGNÆUS (Pet.) Gravelinus, JCtus, Anno 1550. claruit. Reliquit annotationes in institutiones juris: item, annotationes in 4. priores libros Æneidos. Extat ejusdem tragœdia, Dido inscripta. Confer *Sweertium*. Vide, LEGNÆUS.

LIGORIUS (Pyrrhus) Neapolitanus, Anno 1586. obiit. Opusculum ejus de vehiculis *Johannes Schefferus* Anno 1671. edidit. De aliis ejus scriptis adhuc ineditis *Ez. Spanheimius in tract. de antiq. numism. pag. 148:* item, *Mart. Hanckius part. 2. de Scr. R. R. pag. 153.* legi possunt.

LIGUR (Paulus) Moneliensis, collegit postillas eruditissimas, Anno 1496. teste *Sigism. Ferrario.*

LILÆUS (Hieron.) in *Apulejum* nonnulla meditatus esse fertur. Sic enim *Scipio Gentilis in Orig. pag. 302.* De hoc amatores Apuleji viderint, qui hodie plurimi ac doctissimi: imprimis verò eximia indole adolescens, Hier. Lilæus, cui mox tantum debere se *Apulejus* ab inferis excitatus sentiet, quantum Carthagini vivus professus est.

LILIA (Pet.) Posnoniensis, Anno 1606. ætatis 60. obiit. Edidit regem Salomonem: item, comm. in sententias Nazianzeni. Vid. *Starovolsc. pag. 91.*

à LILIEN (Casp.) celebris Theologus, h. t. claret. De syncretismo orationem habuit, An. 1672.

LILIUS (Aloys.) medicus & philosophus, fastos, ut ajunt, correxit. Quocirca Gregorius XIII. decrevit, ut, veteribus fastis explosis ejectisque, deinceps qui essent ab *Aloysio* correcti emendatique, ad Pascha diesque festos, qui ab eo derivarentur, inveniendos celebrandosq; adhiberentur. Vid. *Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 178.*

LILIUS (Georg.) Guilhelmi filius, Anno 1560. claruit. Chronicon regum Angliæ adornavit. Vid. *Jovius in Britann. pag. 25.*

LILIUS (Guil.) Anglus, primus cives suos latine atque diserte loqui feliciter docuit. Vid. *Jovius in descr. Britanniæ, pag. 89.*

LILIUS (Zach.) condidit orbis breviarium.

LIMA (Lud.) fecit additiones ad *Molinam* de primogenitura Hisp. An. 1634.

LIMANUS (Horat.) An. 1550. floruit. Vid. *Simlerus.*

LIMNÆUS (Joh.) Jenensis Thuringus, celebris JCtus, scr. tractatum de academiis, An. 1621: item, quinque tomos juris publici Imp. Rom.

LIMPIUS (Pompejus) JCtus, edidit repetiones in varias juris civilis leges, Venet. Anno 1608: item, dactylismum ecclesiast. fol.

LINACER (Thomas) Britannus, Anno 1524. obiit, ætatis 64. Medicus erat Henrici VII. & VIII. Tandem sacerdos factus est. Laudant eum *Erasmus, Budæus, alii.* Magnam famam sibi peperit sex libris de structura latini sermonis. In Galeno non pauca dictione purissima transtulit. Londini collegium medicorum sua industria fieri curavit. Vid. *Jovius in elog. num. 63.* item, *in Britannia, pag. 93.*

LINCK (Henr.) Sorbigensis Misnicus, celebris JCtus, natus est Anno 1642. Patrem habuit virum *Rev.* Dn. *Georg. Lincken*, ecclesiæ Sorbigensis pastorem primarium. Altdorfii h. t. jura profitetur, ac docendo, scribendo, & disputando Spartam egregie exornat. Edidit tractatum de juribus templorum, Anno 1674.

LINCKERUS (Conr. Theod.) theatrum historicopoliticum Anno 1664. fol. publicavit.

LINCKIUS (Joh.) Silesius, poematibus celebris factus est. Vid. *Tomus 3. Delit. Germ. pag. 1092.*

LINCKIUS (J. H.) JCtus, in usus feudorum An. 1617. commentatus est.

LINCKIUS (Wencesl.) primus Norimbergensium pastor, Anno 1547. obiit. *Lutherus* eum vere Theologum alicubi appellat. Extat ejus epistola de justificatione.

de LINDA (Lucas) dedit Orbis descriptionem, Anno 1665. Si *Anonymo in bibliographia politica* credimus, omnia ex *Pierro d'Avidi le Monde Gall.* desumsit.

LINDANUS (Dav.) Gandavens. An. 1612. floruit. Scripsit poemata: item, Teneræmundam.

LINDANUS (Guilh.) Dordracenus, natus est Anno 1525: obiit Anno 1588. Extat ejus panoplia. Reliqua ejus scripta *Swertius pag. 311.* recenset. Vid. *Val. Andreæ in Fast. Lov. pag. 115. Ghilinus vol. 2. pag. 166.*

LINDE (Humfred.) Anglus, vulgavit viam tutam & viam deviam.

LINDEBERGIUS (Pet.) natus est Anno 1562: obiit Anno 1596. Condidit 4. libros rerum memorabilium in Europa ab an. 86. usq; ad annum 91. gestarum: item, librum de somniis. Extant ejusdem ἡδύσματα & poëmata juvenilia. Vid. *Quenstadius pag. 200.*

LINDEMANNUS (Joh.) JCtus, tractavit quæstionem: An, sicut frater ab uno latere, ita & ejus liberi in gradum ulteriorem jure Saxonico transeant?

LINDEMANNUS (Thomas) exercitationes feudales, An. 1613. emisit.

van der LINDEN (Joh. Anton.) natus est Anno 1609: obiit Anno 1664. Reliquit meletemata: selecta medica: libros 2. de scriptis medicis. Vid. *Henningus Witte in memor. Medd. pag. 243.* ipse *Lindenius in Catalogo, pag. 42.*

LINDENBORN (Joh.) edidit episcopatum Daventriensem, An. 1670.

LINDENBROCHIUS (Erpoldus) scriptores rerum Germ. Septentrionalium imprimi curavit. Videatur *Zeillerus part. 2. pag. 86.*

LINDENBROCHIUS (Frid.) notas in Ammianum Marcellinum & Censorinum

num de die natali concinnavit. Idem codicem legum antiquarum, An. 1613. fol. typis commisit.

LINDENMUTH (Andr.) Anno 1654. claruit. Scripsit de termino paschali.

LINDENSPUR (G. L.) addidit monita politica ad auream Bullam.

LINDERHAUSEN (Joh.) JCtus, natus est Anno 1571. Leydæ docuit. Composuit disputationes institutionum Imperialium.

LINDHOLTZ (Joh.) scr. comment. in Thomam de ente & essentia, Lips. An. 1501.

LINDHOUT (Henr.) Bruxellensis, Anno 1608. floruit. Speculum astrologiæ adornavit: ut & introductionem in physicam, An. 1597.

LINDNERUS (Joh.) scripsit fodinam linguæ latinæ, An. 1673.

LINDSELLUS (August.) episcopus Herevordensis, Theophylacti comment. in epistolas Paulinas, cum latina *Phil. Montani* versione, edi curavit, Lond. An. 1636. fol.

LINDWOODUS (Guil.) episcopus Menevensis, Anno 1423. vivere desiit. Decreta provinciæ Cantuariensis ab Anno 1222. usque ad An. 1415. in unum volumen redegit & in certos titulos digessit.

LINEUS (Thomas) JCtus, orationem in laudem belli An. 1531. habuit. Idem annotationes in institut. juris, An. 1555. prodire fecit.

de LINGENDES (Claud.) edidit conciones in quadragesimam, An. 1661.

LINGIUS (Galf.) Anglus, An. 1390. claruit. Reliquit chronicon. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 143.*

LINGLOIS (Pet. Franc.) collegit quinquaginta decisiones, Antverp. Anno 1662.

de LINNA (Alanus) Anno 1420. vixit. Scriptorum Britanniæ varios indices confecit.

LINNICHIUS (Jac.) manna abscondi- tum, Colon. An. 1640. emisit.

LINOCERIUS (Geofr.) mythologiam musarum composuit, quæ Paris. prodiit An. 1583.

à LINSCHOTTEN (Hugo) Anno 1611. obiit. De navigatione in Indiam scribere aggressus est.

LINTRENSIS (Barth. Pet.) Anno 1623. vixit. In Acta apostolorum commentatus est.

LINTZ (Hubert.) Coloniensis, Anno 1634. obiit. Edidit Canonem sinuum accommodatum ad decempedam. Vid. *Alegamb. pag. 552.*

LINUS, Λῖνος, vetus poëta, Herculem, Orpheum & alios discipulos habuit. *Diodorus Siculus* eum πρῶτον εὑρετὴν ῥυθμῶν καὶ μέλους, i. e. rythmorum & melodiæ primum inventorem facit. *Addit*, res gestas Dionysi primi aliasque mythologias à Lino fuisse descriptas. Videatur *Laërtius in proœmio*: *Jamblichus, pag. 130.*

LINUS, Oechaliota, historicus, à *Stephano in* Οἰχαλία laudatur.

LINUS, episcopus Romanus, An. Chr. 70. vixit. Vulgò acta Petri & Pauli ei tribuuntur. Verùm ea falsa & commentitia esse, *Bellarminus in Catal. S. E.* & *Baronius ad A. C. 69. num. 6.* agnoscunt. Conter *Rivetum T. 2. oper. pag. 1073. Calixtum de conjug. Cleric. pag. 185.*

LINUS (Franc.) de corporum inseparabilitate, Lond. An. 1661. tractasse fertur.

LIONIUS, struxit mathesin Thomisticam, Florent. An. 1660.

LIONNET (Rob.) scr. de contagio, Lugd. An. 1639. Vide, LYONNET.

LIPMANN (Rabbi) juxta nonnullos An. 1399. vixit. Librum *Nizachon* contra Christianos adornavit, quem *B. Hackspanius* à Judæis acceptum primus luci publicæ exposuit. Vid. *Gans in Zemach, pag. 148. Schickardus in Tarich, pag. 83. & 244. Buxtorf. in Synag. pag. 26. & 353. Wagenseil in Sota, & quidem in append. pag. 3. & seq.*

LIPOLDUS (J. C.) tractavit de perscrutationibus domesticis, An. 1673.

LIPPELOUS (Zach.) Antverp. An. 1599. obiit. Tomos Sanctorum Surii in compendium redegit, teste *Sweertio.*

LIPPENIUS (Mart.) scripsit opusculum de strenis, Anno 1670. Item, de navigatione Salomonis Ophiritica, Anno 1661.

LIPPIUS (Joh.) Theologus, natus est An. 1585: obiit An. 1613.

LIPPIUS (Laurent.) inter poëtas refertur. Vid. *Tomus 1. Delit. Ital. pag. 1385.*

LIPPOMANNUS (Aloys.) Venetus, Methonæ primum, postea Veronæ episco-pus,

pus, An. 1559. mortuus est. Collegit catenam expositionum libri Geneseos ex authoribus tam latinis, quam Græcis, antiquis & recentioribus. Similem catenam in Psalterium molitus est. *Montacutius* ait, hominem esse nullius judicii. Vid. *Thuanus l. 21. Ghilinus vol. 2. pag. 186. Saussay, pag. 90.*

LIPSCIUS (Andr.) magnus Poloniæ Cancellarius, duas centurias observationum juris: item, decadem quæstionum pro libertate bonorum ecclesiasticorum composuit. Vid. *Starovolscius, pag. 28.*

LIPSIUS (Dav.) Iscanius, scr. de hydrope. Vid. *Linden, pag. 154.*

LIPSIUS (Justus) JCtus, natus est Anno 1547: obiit Anno 1606. Docuit Jenæ, Lugduni & Lovanii. Scripsit permulta: omnia egregia. Imprimis laudem merentur ejus comment. in Tacitum, civilis doctrina, monita politica, manuductio in philosophiam Stoicam, notæ in Senecam, &c. *Quidam* non malè Lipsium criticæ genuinæ solum autorem, antiquitatis solem, historiæ omnis condum & promum, sapientiæ & prudentiæ animam appellant. Opera ejus omnia cura *Balth. Moreti* sex tomis distincta, Antverp. fol. Anno 1637. prodierunt. Videantur *Valer. Andreæ in Fast. Lovan. pag. 280. Sweertius, pag. 498. Thomasius de plagio, §. 487. Bisselius in primo septennio, pag. 365. 404.*

LIPSIUS (Mart.) Bruxellensis, An. 1555. obiit. Castigavit Symmachum & Macrobium. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 170.*

LIPSKI (Andr.) episcopus Luceonensis & Procancellarius Poloniæ, collegit observationes practicas ex jure civili & Saxonico. Vide, LIPSCIUS.

LIPSTORPIUS (Dan.) specimen philosophiæ Cartesianæ edidit: item, tract. de monarchia papali, An. 1636.

de LISIEUX (Zach.) monachus Capuccinus, autor est *Gygis Galli*, somnii sapientis, seculi genii, librorum sic inscriptorum & sub *Pet. Firmiani* nomine editorum, Paris. An. 1660. Vid. *Placcius in Pseudon. pag. 195.*

LISSEIUS vel de LISSO (Guil.) An. 1340. claruit. In oraculis prophetarum perscrutandis & illustrandis omnem ferè ætatem consumsit. Scripsit in Jeremiam & prophetas minores penè omnes. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 153.*

LISTRIUS (Gerh.) Rhenensis, Anno 1520. floruit. Fecit carmina, ceu videre est *T. 3. Delit. Belg. pag. 368.* Confer *Sweertium, pag. 282.*

à LIT (Godefr.) Venradinus Gelder, An. 1634. vixit. De passione Dominica 40. conciones condidit, quibus nomen sacrificii vespertini imposuit.

LITHOCOMUS (Ludolph.) scr. etymologias latinas: item, Grammaticam & Syntaxin, quas posteà *G. J. Vossius* An. 1628. recensuit.

LITLETON (Adam.) Vide, LIDLETON.

LIVELEIUS (Edoard.) Anglus, Hebr. linguæ professor apud Cantabrigienses, An. 1605. obiit. Struxit notas in quinque prophetas minores priores. Vid. *Casaub. in exerc. contra Baron. pag. 413.*

LIVINEIUS (Joh.) Teneræmundanus, Anno 1599. obiit. Edidit XII. veteres Panegyricos cum notis. Vertit etiam *Greg. Nyssenum* & *Joh. Chrysostomum* de virginitate. Vid. *Sweertius, pag. 444.*

LIVIUS Andronicus, A. U. R. 514. claruit & primus fabulas Romæ docere cœpit, teste *Agellio 17, 21.* De eo ita *Valer. Maximus 2, 4:* A satiris primus omnium poëta *Livius* ad fabularum argumenta spectantium animos transtulit. Vid. *Glandorpius pag. 546. Casp. Sagittarius in in vit. vet. pag. 1. &c.*

LIVIUS (Titus) Patavinus, historicus, tempore Augusti & eo diutius vixit. Quarto enim Tiberii anno secundum *Eusebium* decessit. Scripsit historiarum 142. libros, ex quibus secunda periit decas & quicquid sequebatur librum 45: cæterorum nihil habemus præter argumenta. Caligula apud *Suetonium* eum tanquam verbosum exagitat. Quidam etiam *Patavinitatem* in ipso reprehendunt. Contra *Fabius 10, 1.* lacteam ejus ubertatem deprædicat, &, ut Thucydidi Sallustium, sic Herodoto Livium æquiparari posse existimat. *Erasmus in Ciceron. pag. 109.* Titus Livius (inquit) non raro secum ipse diffidet in rerum gestarum narratione, tantum abest, ut nusquam aberret à vero. *Idem, pag. 145.* Incompositus est Livius. Vitam Livii peculiari libello *Thomasinus* exposuit. Videatur *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 57.*

LIWA (R.) tempore Rudolfi Imp. vixit. In Moravia, Bohemia & Polonia multos

tos annos legem Mosaicam docuit. Composuit librum *Gur Ariab*, *Giburat basem* & *Derecb Chaiim*. *Ganz in Zemacb Dav. pag. 159.* vocat doctorem magnum, coronam sapientum, miraculum seculi, ad cujus lucem ambularunt omnes populi atq; ex cujus aquis bibit omnis dispersio Israëlis.

LIZETUS (Pet.) scripsit de S. libris in linguam vulgarem non vertendis, Anno 1552.

LOÆUS (Joh.) carmina modulatus est.

LOARTIUS (Casp.) Methymnensis Hisp. A. 1578. obiit. In passionem Christi, Anno 1605. nonnulla meditatus est. Vid. *Alegambe, pag. 150.*

LOAYSA (Garsias) An. 1599. obiit, æt. 65. Collegit Hispaniæ Concilia, & in his 17. Toletana. Vid. *Thuanus, l. 122.*

LOBECHIUS (David) disputationes in Aug. Confess. An. 1599. edi curavit.

LOBELIUS (Matth.) Insulensis, natus est Anno 1538: obiit An. 1616. Reliquit historiam plantarum. Vid. *Sweertius, pag. 559.*

LOBER (Chr. Henr.) fasciculum dissertat. logicarum, An. 1656. evulgavit.

LOBERA (Aloys.) Abulensis, tractavit de morbo Gallico. Vid. *Linden, pag. 20.*

de LOBERA (Athan.) monachus ord. Cist. Philippi II. historiographus, condidit chronologiam regum Hispaniæ ad Philippum II. usq;, An. 1602.

LOBERUS (Valent.) emisit anchoram sanitatis, dialogice fabricatam.

LOBETIUS (Jac.) Leodiensis, An. 1630. claruit. Struxit opus morale de peccato libris quinq;, viam vitæ & mortis libris tribus: tres libros de fortitudine & constantia christiana. Videatur *Alegambe, pag. 206.*

LOBKOWITZ (Bohusl.) An. 1510. obiit. Edidit panegyricos & epigrammata. Ejus esse dicitur *distichon*, quod vulgò circumfertur: *Conturbabuntur Constantinopolitani Innumerabilibus solicitudinibus.*

LOBKOWITZ (Joh. Caramuel) celebris philosophus & Theologus, Anno 1644. claruit. Struxit Solis & artis adulteria: mathesin audacem: Theologiam moralem: tract. de horologiis: carmina lyrica: declarationem steganographiæ Trith. &c. Vid. *Val. Andreæ in Fast. Lov. pag. 143. Carolus Visch, pag. 178.* Confer, CARAMUEL.

LOBON, Λόβων, Argivus, librum de poëtis composuit, teste *Laërtio in Thalete & Epimenide*. Vid. *Jonsius de Scr. H. Ph. lit. 4. pag. 337.*

LOBWASSERUS (Ambr.) Anno 1580. floruit. Psalmos in rythmos contraxit. Vide, SPETHIUS.

LOCAMERUS (G. Dav.) natus est An. 1588: obiit An. 1637. Argentinæ jura interpretatus est. Mortuo parentavit *Joh. Otto Tabor*, D. Reliquit quæstiones feudales. Vid. *H. Witte in JCtis, pag. 171.*

LOCATELLUS (Eustach.) Bonon. Anno 1573. obiit. Scripsit de Incarnatione, Trinitate, Angelis, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 48.*

LOCATELLUS (Lud.) Bergomas, An. 1657. obiit. Erat medicus. Vid. *Don. Calvus, pag. 354.*

LOCATELLUS (P. Martyr) Bonon. Anno 1601. floruit. Videatur *Bumaldus, pag. 196.*

LOCCENIUS (Joh.) professor Regius Upsaliæ, An. 1670. claruit. Emisit notas in Corn. Nepotem: syntagma dissertationum politicarum: historiam rerum Suecicarum, &c.

LOCHERUS (Jac.) Suevus, An. 1502. vixit. Scripsit scholia in Fulgentii Placiadis libros 3. mythologiarum, quæ prodierunt Augustæ, An. 1571. Stultiferam navim mortalium carmine depinxit. Vide, PHILOMUSUS.

LOCHIENSIS (Ægid.) Anno 1633. claruit. Videatur *Colomesius in Gall. Orient. pag. 250.*

LOCHMEIER (Mich.) struxit sermones de Sanctis.

LOCKIERUS, tractatum vulgavit de communione Christi seu ecclesiæ militantis.

LOCMANNUS, sapiens mythologus, Persarum alter *Æsopus*, fabulas collegit, quas *Erpenius* Anno 1625. typis excudi curavit. A *nonnullis* Salomoni coævus esse creditur, & in *Alcorano Surata 31.* quæ ab ipso denominata est, prolixè commendatur, quòd filium suum ad unius DEI cultum, ad obedientiam parentibus debitam & alios bonos mores instituerit. *Schickardus* tamen in *Taricb pag. 20.* Locmannum non temporis, sed sapientiæ respectu Salomoni jungi existi-

exiſtimat. Cenſet autem, ipſum poſt Chriſti natalem demum vixiſſe: quia in citato *Alcorani cap.* introducitur quaſi negans filium DEI; niſi impoſtor id ipſi ſuo more, h. e. ſolita mentiendi libidine affinxit. *Hottingerus in hiſt. orient. l. 1. c. 3.* Locmannum ipſum Æſopum eſſe ſtatuit.

LOCRIUS (Ferreolus) Paulinas, Anno 1614. obiit. Hiſtoriam Mariæ Virg. ſeptem libris complexus eſt. In proverbia Salomonis paraphraſin poëticam adornavit. Extat etiam ejus tract. de Atrebatenſis civitatis ſcriptoribus. Vid. *Swertius, pag. 236.*

LODIUS (Hyacinth.) Bonon. medicus, Anno 1618. floruit. Fecit carmina & orationes.

LOEBERUS (Chriſt.) compendium logicæ peripateticæ 40. tabulis incluſit, An. 1673.

LOËNSIS (Nicolaus.) Vide, NICOLAUS.

LOËNUS (Rutg.) collegit ſelecta philoſophica, Carteſianorum modum philoſophandi concernentia, Anno 1670.

LOËRIUS (Theod.) à Stratis, Brabantus, An. 1554. obiit. Vitam *Dionyſii Ryckelii* in literas redegit.

LOËUS (Rob.) librum de effigiatione veri ſabbatiſmi An. 1605. emiſit.

LOFREDUS (Sig.) JCtus, conſilia ſtruxit.

LOFTUSIUS (Dudlejus) introductionem in Ariſtotelis philoſophiam, Dublini, Anno 1657. adornavit. *Arnoldus Boot in indice, Animadv. ſacr. præmiſſo*, Dudlej. Loftuſium facit filium *Adami Loftuſii*, equitis aurati & Hiberniæ theſaurarii, addens, eum in cognitione linguarum orientalium (etiam abſtruſiorum, Armenæ & Æthiopicæ) fuiſſe verſatiſſimum & Arameæ ſeu Syriacæ imprimis addictum.

à LOGENHAGEN (Jacobus) Antverp. Anno 1611. obiit. In Lucam evangeliſtam & epiſtolam S. Jacobi commentatus eſt.

LOGOTHETES (Georgius) Λογοθέτης, tempore Michaëlis Palæologi Imp. floruit. Chronicon Conſtantinopolitanum conſtruxit. Vide, GEORGIUS: item, ACROPOLITA.

LOHETUS (Dan.) ſcriptis pugnavit contra *M. Ant. de Dominis*, An. 1618.

LOHNEISEN (G. Engelh.) opus curioſum & iconibus exornatum de arte equitandi, exercitiis equeſtribus & torneamentis, An. 1625. fol. confecit.

LOHNERUS (Tob.) edidit inſtructionem neomyſtarum, Anno 1674.

LOIALTÆUS (Phil.) Gallus, inter viros doctos numeratur.

LOJOLA (Ignatius) Jeſuitarum patriarcha, Anno 1565. obiit. Erat initio miles ferox & truculentus: &, cùm in obſidione arcis Pompejopolitanæ graviter vulneratus eſſet, deſerta militia, vitam monaſticam amplexus eſt. Lutetiæ Pariſiorum cum eſſet & literis incumberet, decem novæ religionis ſocios ſibi adſcivit, qui An. 1538. Romam profecti ordinis ſui confirmationem petierunt. Licet verò multi pii & docti viri huic petito contravenirent & ordines monachorum potius minuendos judicarent, tamen Anno 1540. intercedente Card. *Contareno*, à Paulo III. pontifice inſtitutum ipſorum confirmatum eſt hac conditione, ne plures quam 60. viri ſocietati adſcriberentur. Poſtmodùm ea in tantum crevit, ut principibus ipſis formidoloſa eſſe cœperit. De ſcriptis Lojolæ *Alegambe, pag. 1.* videri poterit. Confer *Biſſelium, in 2. Septennio, pag. 69.*

LOKEMAN (Pet.) Brabantus, Anno 1622. floruit. Condidit carmine elegiaco librum, cui titulus: DEUS, omnia trinus.

LOLLE (Pet.) adagia Danica & latina edi fecit, Pariſiis, An. 1515.

LOLLIANUS, Λολλιανός, Epheſius, inter ſophiſtas refertur. Videatur *Philoſtratus in vitis Sophiſt. pag. 542.* Confer *Phrynichum de dict. Att. pag. 29. 31.* qui ejus dictionem non uſquequaque approbat.

LOLLINUS (Aloyſ.) epiſcopus Bellunenſis, epiſtolas miſcellaneas elaboravit. Vid. *Pignorius in ſymb. epiſt. pag. 219.*

LOLLIUS (Alb.) fecit encomium rei ruſticæ. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 5.*

LOLLIUS Baſſus, ſcriptor epigrammatum Græcorum, in *Anthologia l. 1. c. 73.* allegatur.

LOLLIUS Urbicus, tempore Macrini & Heliogabali Impp. vixit & hiſtoriam ſui temporis compoſuit.

de LOLUMIIS (Guido) ſcripſit hiſto-

riam

riam belli Trojani. Extat ea Leydæ manuſcripta Vide, COLUMNA.

LOMAZZUS (Joh. Paulus) Mediolanenſis, natus eſt, A. 1538. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 148.*

LOMBARDUS (Barth.) in Ariſtotelem de re poëtica, Venet. A. 1550. commentatus eſt.

LOMBARDUS (Bonus) ſcr. introductionem in artem Chymiæ.

LOMBARDUS (Joh. Franc.) tractavit de balneis Puteolanis.

LOMBARDUS (Nicol.) Macerenſis, comment. in Esdram & Nehemiam, Pariſ. An. 1642. adornare cœpit.

LOMBARDUS (Petrus) epiſcopus Pariſienſis, Anno 1164. obiit. Fundamenta Scholaſticæ Theologiæ in 4. libros, qui *Sententiarum* dicuntur, redegit, *Damaſcenum* ſecutus, qui eodem ordine quatuor libros de fide orthodoxa adornaverat. Hi quatuor libri poſtea totius Scholaſticæ doctrinæ veluti baſis & *κυρίαι δόξαι* fuerunt: unde ipſe *magiſter Sententiarum* vulgò dictus eſt. *Joachimus abbas* Lombardum aliquando hæreſeos accuſare auſus eſt, quaſi de Trinitate non rectè ſentiret: verùm Lombardi ſententia in Concilio quodam An. 1215. approbata eſt. Vid. *Matth. Paris ad A.C. 1179. pag. 132.* De Lombardo *Lambertus Danæus* judicat, eum, ſi in feliciora tempora incidiſſet minusq; corruptam fidei Chriſtianæ doctrinam didiciſſet, potuiſſe multum prodeſſe eccleſiæ DEI. Videatur *Ph. Labbe, Tom. 2. de S. E. pag. 207. Olearius pag. 372. Thomaſius de plagio, §. 493.*

LOMBARDUS (Pet.) Hibernus, Anno 1624. obiit. Scripſit de regno Hiberniæ. Videatur *Valer. Andreæ in Faſt. Lovan. pag. 130.*

LOMEIERUS (Joh.) Zutphan. Deutechomienſis paſtor, librum de bibliothecis, An. 1669. elaboravit.

LOMEIRUS (Alb.) Lubecenſis, poëmatibus claritatem aliquam nactus eſt. Vid. *T. 3. Delit. Germ. pag. 1253.*

LOMENIUS (Lud. Henr.) Briennæ Comes, itinerarium conſtruxit, quod *Carolus Patinus*, Pariſ. Anno 1662. in 4. imprimi curavit.

LOMMIUS (Jodocus) Buranus, concinnavit tres libros medicinalium obſervationum, An. 1560.

LONÆUS (Joh.) concordiam medic. & phyſic. de humano conceptu, Ingolſt. A. 1582. vulgavit.

LONERUS (Joh. Phil.) de apoplexia tractavit, An. 1596.

LONGELINUS (Caſp.) vulgavit notitiam abbatiarum ordinis Ciſtert. Col. Anno 1640. fol.

LONGICAMPUS (Conr.) JCtus, conſilia collegit.

LONGINUS (Cæſar) ſcripſit de ſecretis magicis. Vid. *Linden, pag. 107.*

LONGINUS (Cajus Caſſius) JCtus, ſub Tiberio & Veſpaſiano Impp. vixit, & 10. libros juris civilis conſcripſit. A Nerone in Sardiniam deportatus eſt, ſed revocatus poſt ejus mortem è Veſpaſiano. Tantæ in jure dicendo ſeveritatis erat, ut tribunal ejus reorum ſcopulus appellaretur. Idem Caſſianam ſectam inſtituit. Vid. *Bertrandus in JCtis, pag. 268. Panzirolus l. 1. c. 28.*

LONGINUS (Dionyſ.) *Λογγῖνος*, ſophiſta, tempore Severi Imp. Athenis docuit. Erat *Porphyrii* philoſophi præceptor, & Zenobiæ, Palmyrenorum reginæ, à conſiliis. Vid. *Porphyrius in vita Plotini. Eunapius* eum vocat *βιβλιοθήκην ἔμψυχον καὶ περιπατοῦν μουσεῖον*, i. e. bibliothecam vivam & ambulans muſeum. *Suidas* multa ejus ſcripta enumerat. Præterea libros fecit περὶ ἀρχῶν, περὶ τέλους, περὶ τῶν παθητικῶν: item, epiſtolam ad *Plotinum* & *Gentilianum*, quæ libri magnitudinem habebat. Hodiè nihil ſupereſt, niſi libellus περὶ ὕψους, quem aureum *nonnemo* appellat. In eum notas eruditas confecit *Gerh. Langbainius, A. 1636. in 8.* Occiſus eſt ab Aureliano Imp. eò quòd Zenobiæ author fuiſſet ut Romanis ſeſe opponeret, & ſuperbiorem ei epiſtolam dictaſſet. *Langbainius* Longinum iſtum eundem cum *Dionyſio Phaſelite* eſſe exiſtimat. Vid. *Voſſius de nat. rhet. pag. 64.*

LONGINUS (Joh.) epiſcopus Leopolienſis, circa Annum 1465. vixit. Hiſtoriam Polonicam in 3. partes digeſtam & vitas epiſcoporum Poſnanienſium calamo ſubjecit. Vide, DLUGOSSIUS.

LONGIUS (Nicol.) de caſibus reſervatis commentatus eſt, Colon. An. 1619.

LONGLANDUS (Joh.) Anglus, A. 1547. obiit. Reliquit sermones in Psalmos.

LONGOBARDUS (Nicol.) Siculus, *Matthæi Riccii* apud Chinenses successor, Anno 1624. librum edidit de causis Pechinensis terræmotus lingua Chinensi. Vid. *Alegambe, pag. 354.*

LONGOLIUS (Christoph.) Mechliniensis, Anno 1522. mortuus est. Struxit historiam herbarum: commentarios in 11. libr. Plinii: comparationem juris civilis cum re militari, & alia. Extant etiam ejus epistolæ ad imitationem *Ciceronis* elaboratæ. Fertur quoque calamum strinxisse in Lutherum. Mortuum hoc carmine ornavit *Petrus Bembus:*

Te juvenem rapuere Deæ fatalia nentes
Stamina, cum scirent, moriturum tempore nullo,
Longoli, tibi si canos seniumq; dedissent.

Erasmus in Ciceroniano. pag. 7. Ciceroniani nominis honorem Itali ab O. C. nemini Cisalpinorum contigisse jactitant, præterquam uni Christoph. Longolio, qui nuper è vivis excessit. Confer *eundem, pag. 187. seq.* Vid. *Jovius in elog. num. 67. Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 117. Sweertius, pag. 177.*

LONGOLIUS (Guib.) Ultrajectinus, Christophori patruus, Anno 1535. floruit. Composuit scholia in Plautum & Æmilium Probum. Invenio, allegari ejusdem dialogum de avibus. Videatur *Sweertius, pag. 319. Barthius in lib. 1. Thebaid. pag. 95.*

LONGOMONTANUS (Christ.) mathematicus, natus est An. 1562: obiit An. 1647. Emisit cyclometriam Anno 1612: item, astronomiam Danicam, &c. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 216. Bartholinus in Danis script. pag. 25.*

LONGOVALLIUS (Joh.) JCtus, tractavit de jurisdictione & imperio.

LONGUS, Λόγγος, Ποιμενικά, id est, pastoralia stilo elegante & soluto contexuit. Est scriptum ἐρωτικὸν, in quo de Daphnidis & Chloës amoribus agitur. Id primus *Gothofredus Jugermannus*, quod sciam, cum versione edidit. Postea *Petrus Moll*, JCtus, Anno 1660. idem recensuit notisque non ineruditis illustravit. Errat *Mallincrot*, qui hunc Longum poëtam esse existimat.

LONGUS (Georg.) de annulis signatoriis antiquorum, Mediolani, An. 1615. scribere aggressus est.

LONICERUS (Adamus) Marpurgensis, medicus, natus est An. 1500: obiit Anno 1586. Edidit botanicon & historiam plantarum. *Quidam* tamen ejus libri primum autorem *Eucharium Roslinum* statuunt.

LONICERUS (Joh.) Offeranus, natus est Anno 1499: obiit An. 1569. Marpurgi Græcas & hebraicas literas professus est. Theophylacti enarrationes in epistolas Paulinas latinè transtulit. Nicandrum, Pindarum & Isocratem partim recognovit, partim scholiis illustravit. Lutheri quoque scripta complurima è Germanico latina fecit. Meminit ejus *Thuanus, lib. 49.*

LONICERUS (Phil.) Anno 1578. floruit. Struxit tres tomos chronicorum Turcicorum: theatrum verò *Hondorfii* historicum latinitate donavit.

LOOSÆUS (Corn.) Gaudanus, An. 1595. obiit. Collegit catalogum illustrium scriptorum Germaniæ. Edidit præterea epitomen Theologiæ *Melch. Cani*, ut & tractatum de vera & falsa magia. Vid. *Sweertius, pag. 191. Placcius de Pseudonym. pag. 172. fin.*

LOOT (J. H.) JCtus, scripsit de obstetricum juribus, An. 1671.

LOPESIUS (Pet.) Avissensis, Lusitanus, medicus, condidit poësin philosophicâ, in 6. libros digestam, de totidem rebus, quas physici non-naturales vocant, Conimbricæ, An. 1618. carmine heroico & elegiaco, teste *Bartholino in poët. med. pag. 133.*

LOPEZ (Alfonsus) ex interpretibus Galeni nemini inferior esse prædicatur.

LOPEZ (Basil.) monachus Cistercienfis, de mysteriis crucis & de via, quam vocant sacram, librum composuit, Madriti, Anno 1661.

LOPEZ (Bernh.) Cisterc. ord. monachus, theatrum Christi & ecclesiæ, tribus libris distinctum, Madriti An. 1613. edi curavit.

LOPEZ (Didacus) thesaurum concionatorum, An. 1642. promulgavit.

LOPEZ (Didacus) Burdigalensis, Anno 1665. claruit, teste *Colomesio* in G. O.

LOPEZ (Domin.) Hisp. edidit librum de S. Scripturæ autoritate, An. 1589. Vid. *Alegambe, pag. 97.*

LOPEZ (Gasp.) Canarius, in Galeni libros de temperamentis commentatus est, An. 1565.
LOPEZ (Gr.) JCtus, scripsit animadversiones juris civilis.
LOPEZ (Hieron.) Granatensis, emisit tragœdiam de Samaritano: item, epigrammata de Sanctis. Videatur *Alegambe, pag. 185.*
LOPEZ (Jac.) Vide, STUNICA.
LOPEZ (Ignat.) JCtus, edidit practicam criminalem canonicam, An. 1610.
LOPEZ (Joh.) JCtus, scripsit de bonis constante matrimonio acquisitis, Anno 1586.
de LOPEZ (Joh.) episcopus Minopolitanus, epitomen Patrum adornavit, quæ prodiit Antv. An. 1614.
LOPEZ (Ludov.) JCtus, scripsit de contractibus & negotiationibus. Liber impressus est Brixiæ, An. 1596.
LOPEZ (Pet.) de Montoya, exaravit concordiam sacrarum editionum textus Biblici libris duobus, Madriti, Anno 1596. in 4.
LOPIUS (Adrianus) Brugensis, Anno 1580. floruit. Reliquit poëmata Græca & latina.
LOPIUS (Didacus) librum de elementis, Conimbr. An. 1600, in 4. edi curavit.
LOPIUS (Garcias) comment. de varia rei medicæ lectione Anno 1564. constituavit.
LOPIUS (Pet.) Portalegrensis medicus, de sex rebus non naturalibus carmine elegiaco tractavit, An. 1620.
LOPPERSIUS (Gerh.) Frisius, Anno 1582. obiit. Condidit epigrammata: item, epistolas Græcas. Videatur *Sweertius, pag. 282.*
LOPUS (Ildefonsus) Hippocratis prognostica, Madriti, Anno 1596. scholiis illustravit.
LORATUS (Ubertus) scripsit de urbe Placentia, Anno 1564.
de LORCA (Pet.) Bellomontanus, An. 1612. ætatis 32. obiit. In Thomam 4. tomis commentatus est, Compluti, An. 1616. Videatur *Carolus Visch, de Scr. Cisterc. Ord. pag. 268.*
LOREDANUS (Joh. Fr.) Venetus, scr. de morte Wallensteinii sub nomine *Gn. Falcidii Donaleri.* Vid. *Rhodius in Script. suppos. pag. 23.* A nonnemine *Panegyrista* vocari solet.
LORHARDUS (Jac.) theatrum philosophicum, An. 1623: item, librum de adeptione veri necessarii, Anno 1597. imprimi fecit.
LORICHIUS (Gerh.) Hadamarius, An. 1549. claruit. Glossemata in Nov. Testament. collegit.
LORICHIUS (Georg.) JCtus, enchiridion arrestorum & repræssaliarum construxit.
LORICHIUS (Jodoc.) fortalitium fidei, Friburgi, An. 1606. in 4. publicavit.
LORICHIUS (Joh.) Hadamarius, A. 1570. obiit. Edidit ænigmata, & Siracidem carmine expressit. Carmina ejus habentur *T. 3. Delit. Germ. pag. 1254.* Patrem habuit *Reinh. Lorichium*, qui in Marpurgensi academia aliquando rhetoricam professus est.
LORICHIUS (Pet.) historiam cædis *Melch. Zobelii*, Herbipolensis episcopi, literis mandavit. Vid. *Simon Schardius T. 3. Germ. script. pag. 1.*
LORINUS (Joh.) Avenionensis, natus est An. 1559: obiit An. 1634. Romæ & Mediolani Theologiam professus est. Struxit prolixum commentarium in in Psalmos & Acta apostolorum. Extat ejusdem comment. in Levit. Numeros & & Deuteronomium. Vid. *Alegambe, pag. 253.* Est nonnemo, qui eum alterum *Longinum Cassium* vocare aulus est.
LORIOTH (Fr.) Lavallensis Gallus, An. 1620. secreta moralia typis mandavit. Vid. *Alegambe, pag. 125.*
LORIOTTUS (Pet.) JCtus, An. 1554. claruit. Scripsit explicationes in 2. veteris Digesti partem.
LORISECA (Wolfg.) orationes Anno 1632. emisit.
LOSÆUS (Nic.) JCtus, de jure universitatum, Venet. An. 1601. commentatus est.
LÖSCHERUS (Abr.) A. 1550. claruit. Pausaniæ 10. libros de universa Græcia in lat. sermonem transtulit, teste *Simlero.*
LÖSCHERUS (Casp.) Theologus, scr. de latrociniis, in publ. scriptores, Patres præcipuè commissis, An. 1674. in 4.
LOSCHERUS (Mich.) Salisburgensis, An. 1610. vixit. Christianum Pelicanum vel meditationes de passione Domini publicavit. Vid. *Alegambe, pag. 344.*
de LOSEA (Abrah.) conciones in hist. passionis habuit. Extant impressæ Bremæ, Anno 1670.

LOSELIUS (Joh.) medicus, tract. de podagra, An. 1639: item, scrutinium renum, An. 1642. typis vulgavit.

LOSELLUS (Guil.) scr. libellum de curatione omnium morborum & internorum & externorum.

LOSEUS (Alex.) An. 1571. obiit. In 3. librum Codicis commentatus est. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 10.*

LOSSIUS (Frid.) Heidelb. quatuor libros observationum medicinalium, Lond. A. 1672. edi curavit.

LOSSIUS (Lucas) Fachensis, An. 1582. obiit. Reliquit annotationes in quatuor Evangelistas.

LOTHUS (G.) edidit psalmodiam Davidicam, An. 1632.

LOTHUS (Mich.) vitam Mariæ Raggiæ Chiæ, miraculis claræ, duobus libris complexus est.

LOTHARIUS, Cremonensis, inter JCtos non ultimum locum occupat. Vid. *Panzirolus in JCtis, 2, 24.*

LOTICHIUS (Christ.) Solitariensis, Theologus & poëta, An. 1568. obiit. Erat Lotichii Secundi frater. Reliquit poëmata. Vid. *Joh. Pet. Lotichius part. 3. Bibl. poët. pag. 84.*

LOTICHIUS (Pet.) Secundus, medicus, natus est An. 1528: obiit An. 1560. Heidelbergæ medicinam docuit. Dum vixit, cœlebs permansit. Extra academias vitam non esse, amicis sæpenumerò professus est. Carmina ejus collegit & edidit *Joh. Hagius*, medicus. *Thuanus l. 26.* vocat poëtarum totius Germaniæ, secundum Eobanum Hessum, omnium præstantissimum. Petro Lotichio (inquit *Barthius*) cultiores elegos recentiorum nemo scripsit. Confer *Wilkium in* Ἑορτολογ. *pag. 17.* Carmina ejus ex parte *Tomo 3. Delit. Germ. pag. 1297.* à *Ran. Ghero* illata sunt.

LOTICHIUS (Joh. Pet.) Christiani nepos, medicus & poëta, Anno 1598. natus est. Composuit 4. partes bibliothecæ poëticæ: duodecim libros variarum lectionum: 62. libros rerum Germanicarum. Extat & ejus tractat. de casei nequitia: item, historia Holofernis: miles studiosus: & hortulus Smirzicianus.

LOTTERIUS (Melch.) struxit tract. de re beneficiaria.

LOTTUS (Joh.) Italus, scripsit carmina.

LOVELL (Rob.) pambotanologiam emisit, Oxonii, An. 1659.

di LOVERE (Lud.) Bergomas, An. 1572. obiit. Reliquit sermones super evangelia & epistolas totius anni. Vid. *Donat. Calv. pag. 355.*

LOVERINGUS (Jod.) Tholosanus, JCtus, iniquior fuit humanioribus literis, quarum studium publicam perniciem vocavit, Vox bovis!

LOVIUS (Christ.) scripsit de omnipræsentia DEI: item, de gradibus Gratiæ.

de LOVITZ (Sim.) emisit enchiridion medicinæ, Cracoviæ.

LOUMÆUS (Pet.) Rupellensis, Anno 1625. vixit. Videatur *Colomesius in O. O. pag. 249.*

LOUVETUS (Pet.) monachus ord. præd. geminum indicem omnium operum *Alberti M.* adornavit, Paris. An. 1642.

LOWER (Rich.) Anglus, med. de origine catarrhi & venæsectione: item, de corde, An. 1669. scribere aggressus est.

LOUWIUS (Pet.) Silvæducensis, poëmata Græca & latina composuit, teste *Swertio.*

LOYARTES (Sam.) Attenhovius Brabantus, An. 1624. obiit. Enodationes evangeliorum sex tomis complexus est. Vid. *Swertius.*

LOYCH tractavit de pace. Prodiit Venet. fol.

LOYDIUS (Nicol.) collegii Wadhami in academia Oxoniensi socius, dictionarium historicum *Caroli Stephani* recensuit & auxit, fol.

LOYEN (Hubertus) res à Lotharing. & Brabantiæ ducibus gestas, stilo exposuit, An. 1673.

LOYERUS (Pet.) Britannus, in Apocalypsin commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 386.*

LOYHERIUS de spectris commentatus est. Videatur *Maresius T. 2. contra Tirin. pag. 923.*

LOYOX (Pet.) Tournhutanus, commentaria moralia in Psalmum CXIIX. elaboravit, Antverp. An. 1643. fol. Extant ejusdem 2. libri de pace: item, encomium laboris.

LOYSA (Garcias) collegit concilia Hispaniæ, Madriti, An. 1593. fol.

LOYSIUS

LOYSIUS (Georg.) scripsit pervigilium Mercurii, Anno 1600.

LUALDUS (Mich.) Italus, celebris poëta & historiographus esse fertur.

LUBÆUS (Henr.) Isagogen de eclipsibus, An. 1655. edidit.

LUBBERTUS (Henr.) tract. de Heliolatria vel cultu Solis, An. 1672. confecit.

LUBERTUS (Sibr.) Theologus reformatus, scripsit contra *Socinum* de Christo Servatore, An. 1611.

LUBIENSKI (Stanisl.) Sigismundi III. Poloniæ R. res gestas stilo consignavit. Ejus theatrum Cometicum duobus tomis constat.

LUBINSKI (Matth.) episcopus Plocensis, exaravit varia opuscula historica, politica, & orationes.

LUBINUS (Eilhardus) Oldeburgensis, natus est Anno 1565. obiit Anno 1621. Rostochii primo philosophiam, deinde Theologiam professus est. Edidit clavem linguæ Græcæ: comment. in Horatium: tract. de malo: satiram in male doctos. Carmina ejus *Tomo 3. Delit. Germ. pag. 1489* inserta sunt. Composuit etiam exercitationes in epistolas Paulinas & Canonicas. Vid. *H. Witte in Theol. pag. 306.*

LUBLERUS (Joh.) JCtus, de incendio, A. 1606. tractare aggressus est.

de LUBLINO (Sam.) quæstiones in physicam adornavit Colon. An 1627. item, summulam casuum An. 1631.

LUBOMLIUS (Sev.) Polonus, catenam auream in Evangelistas, Cracov. Anno 1540. publicari fecit. Vid. *Rivetus T. 2. oper. pag. 868.*

LUCANUS (Marcus Annæus)+ tempore Neronis Imp. claruit. Condidit poema de bello civili Cæsaris & Pompeji fide historica. *Servius* memorat, Lucanum in numerum poëtarum ideò non relatum esse, quod historiam, non poëma composuisset. Edidit præterea panegyricum de laude Pisonis: Hectoris lytra: catacausmon [illegible], &c. Hujus Lucani vita extat [illegible] Suetonio exarata. De eo ita *S. Hieronymus in Chronico ad Ann. 10. Neronis:* Lucanus, Cordubensis poëta, in Pisoniana conjuratione deprehensus brachium ad secandas venas medico præbuit. *Erasmus in Ciceroniano pag. 147.* Lucanus est oratori quàm poëtæ similior, sed alienissimus ab imagine Ciceronis. Vid. *Mart. Hanckius in S. R. R. part. 1. pag. 75.* Confer *Barth. in Claud pag. 20.* item, *in l. 3. Stat. Pap. Theb. p. 787.*

+ Marci [illegible] Mela Senecæ filius, V. Senecæ.

de LUCA (Ptolemæus) historicus, vixit Anno 1274. Reliquit genealogiam Regum Siciliæ.

LUCARIS (Cyrillus) Cretensis, Patriarcha Alexandrinus, & tandem Constantinopolitanus, An. 1638. interfectus est. De statu Græcarum ecclesiarum scripsit prolixam epistolam ad *Joh. Utenbogardum*, An. 1613. quæ habetur in *volumine præstant. virorum, Amst. An. 1660. edito.* Confecit etiam confessionem, quæ Græcè & latinè impressa est. Hanc multi Calviniana dogmata spirare affeverant. Vid. *Feblavius in præf. ad Christ Angelum, lit. E.* Equidem ab ipsis Græcis hæc confessio Cyrilliana, tanquam heterodoxa, improbata est. Confer *Eundem lit. F.* Ipse Lucaris cathedra dejectus & in insulam Rhodum relegatus est. A factione tamen sua adjutus ad Patriarchatum rediit; unde mox iterum dejectus tandemq; laqueo strangulatus est. Multus est in laudibus ejus *Hottingerus in Analect. historico-theologicis, in Append. dissert. 8.* Confer *Marejum T. 2. syllog. Dispp. p. 309.*

LUCAS, Λουκᾶς, Evangelista, Evangelium Christi & Acta apostolorum in literas redegit. Vid *Tribecchov. contra Baron. sect. 2. pag. 15. 17.*

LUCAS, Tudensis episcopus, An. 1235. floruit. Scripsit 3. libros contra Albingenses: item, chronicon jussu Berengariæ, Hispaniarum reginæ, opus pro illo seculo non pœnitendum. Primus illud *Andr. Schottus* divulgavit *Tomo 4. Hispaniæ illustratæ.* Videatur *Olearius, p. g. 294.*

LUCAS (Constant.) Alexandrinus, Avicennæ caput de phlebotomia, An. 1584. commentario illustravit.

LUCAS (Franc.) Brugensis, vir Græcè & hebraicè callentissimus, An. 1619. obiit. Notas in S. Biblia adornavit. Videatur *Swertius, pag. 146.*

LUCARI (Pet.) annales Ragusinos construxit.

LUCATELLUS (Bernhardinus) Italus, inter poetas adscribi meruit. Vid. *T. 1. Delit. Ital. pag. 1394.*

LUCENTUS (Julius) Italiam sacram *Ferd. Ughelli* in epitomen redegit, Romæ, An. 1677. fol.

LUCENA (Joh.) Lusitanus, Anno 1600. obiit. De vita Xaverii 10. libros construxit. Vid. *Alegambe, pag. 254.*

à LUCERIA (Jul.) Hisp. scr. de peste & ejus morbi remediis, Tolosæ, A. 1523.

LUCHESINIUS (Joh.) principem Iride coronatum, Romæ Anno 1667. evulgavit.

LUCHINUS (Paul. Æmil.) Bononiens. Anno 1602. floruit. Reliquit orationes & epigrammata.

de LUCHIS (Andr.) scripsit de metallo ex lapide, Ingolst. An. 1581.

LUCIANUS, Λυκιανὸς, Samosatensis, secta Epicureus, tempore Marci Antonini & Commodi Impp. floruit. Condidit dialogos: vitam Demonactis: librum de longævis, &c. *Billius* eidem epistolas, quæ *Phalaridis* nomine circumferuntur, adscribit. *Photius*, *Codice CXXIIX.* scriptorem ἀτίμων appellat. A quibusdam *ingeniosus nequam* vocatur. Interdum etiam Christianos gravissimè perstringit. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 88. Barthius* ad *Claud. pag. 590. Jonsius* de *Scr. hist. Phil. 3, 10.*

LUCIANUS, Nicomediensis episcopus, Anno 280. obiit. Hic novam Vet. Testamenti editionem instituit superioribus longè emendatiorem, quæ ab autore *Lucianea*, ab aliis *septima editio* dicta est. *Alii* tamen non novam versionem fuisse contendunt: sed tantùm LXX. Interpretum versionem à Luciano correctam esse existimant. Videatur *Usserius in Syntagm. de Vers. LXX. Interpp. pag. 7. & 69.*

LUCIDORUS (Joh. Nicol.) scripsit de illegitimis clericorum & regularium, Anno 1648.

LUCIDUS, presbyter, seculo quinto claruit. Olim Prædestinatianis adhæsit: posteà tamen à *Fausto Rhegiensi* castigatus in viam rediit. Exaravit epistolam revocatoriam.

LUCIDUS (Joh.) de emendatione temporum librum elaboravit.

LUCIFER, Calaritanus episcopus, Anno Chr. 350. vixit. Schismati ansam præbuit, de quo *Sozomenus l. 3. c. 14. Theodoretus 3, 5.* Composuit 2. libros ad Constantium Imp. & epistolam ad Florentium. Opera ejus curante *Tilio* Anno 1568. prodierunt. *Casaubonus ad Spartian.* vocat scriptorem ingenio & stilo durum. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. de E. S. pag. 30. Barthius ad Claudian. pag. 435.*

de LUCIIS (Mundinus) Mediolanensis, Anno 1290. floruit. Vide, MUNDINUS.

LUCILIUS (C.) poëta, natus est Olymp. CLIIX: obiit Olymp. CLXIX. Bello Numantino eques meruit sub Scipione, teste *Vellejo. Horatius* vocat lutulentum & incompositum. *Quintilianus* contra valdè eum commendat. Est (inquit) eruditio in eo mira, libertasq; & acerbitas & abunde salis. Primus satira insignem laudem adeptus est, teste *Quintiliano 10, 1.* Idcirco primus stili nasum condidisse *Plinio* dicitur in *præfat. hist. natur.* Reliquit etiam comœdias. Fragmenta ex 30. ejus Satirarum libris collegit notisq; illustravit *Franciscus Dousa, Jani filius.* Vid. *Casp. Sagittarius in Vit. Vett. Rom. pag. 48.*

LUCILLUS Philaltheus, medicus, Anno 1544. claruit. Simplicii comm. in 8. libros Aristotelis de phys. au itu lat. nè transtulit. Condidit etiam tomos 2 de morbis gravissimis. Vide, PHILALTHEUS.

LUCILLUS Tarræus. Vide, TARRÆUS.

LUCINIANUS, Carthaginis Spartariæ episcopus, Anno 590. claruit. Reliquit epistolas. Vid. *Isidorus in Viris Illustr. cap. 42.*

LUCIUS, Λούκιος, Patrensis, struxit μεταμορφώσεις. Videatur *Photius Cod. CXXIX.* Ex eo *Lucianus* dialogum quendam, Lucium, compilasse creditur. Ex eodem Lucio *Apulejus* libros suos de asino aureo mutuatus est. Vid. *Salmasius in proleg. ad Solinum, pag. 6.*

LUCIUS (Cyriacus) scr. de medicorum sectis, Ingolst. An. 1583.

LUCIUS (Fr. Ortisius) Anno 1550. claruit. Reliquit viridarium de quatuor novissimis, morte, judicio, inferno, gloria. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 126.*

LUCIUS (Joh.) JCtus, collegit 12. libros placitorum summæ apud Gallos Curiæ, Paris. An. 1559.

LUCIUS (Joh.) Dalmata, sex libros de regno Dalmatiæ & Croatiæ, Anno 1665. elaborare aggressus est.

LUCIUS (Lud.) JCtus, An. 1363. floruit. Correxit ſtatuta civit. Bonon.
LUCIUS (Lud.) profeſſor Baſileenſis, hiſtoriam Jeſuiticam compoſuit. Scripſit etiam de providentia & prædeſtinatione, An. 1613.
LUCIUS (Pet.) Bruxellenſis, Anno 1593. claruit. Bibliothecam ordinis Carmelirum condidit.
LUCKAWITZ (Joh.) confeſſionem Taboritarum vel Waldenſium ſcripſiſſe dicitur.
LUCKIUS (Joh. Jac.) Argentoratenſis, natus eſt, An. 1574: obiit, A. 1653. Varia numiſmata, ab An. 1501. usq; ad An. 1600. cuſa collegit & hiſtorica narratione illuſtravit.
LUCRETIUS, comicus, in Nummularia allegatur à *Fulgentio.*
LUCRETIUS (Titus) Carus, poëta, ſecta Epicureus, natus eſt Anno urb. cond. 659: obiit, An. 684. Philoſophiam Epicuream ſex libris deſcripſit & Cajo Memmio dedicavit. De eo ita *Hieronymus*: Lucretius amatorio poculo in furorem verſus cùm aliquot libros per inſaniæ intervalla ſcripſiſſet, quos poſtea Cicero emendavit, propria ſeſe manu interfecit. *Ovidius* notanter:

Carmina divini tunc ſunt peritura Lucreti,
Exitio terras cùm dabit una dies.

Obertus Giſanius Lucretium emendatiſſime edidit, addito indice. Vid. *Glandorp. in O.E. pag. 557.*
LUCTATIUS Daphnis, Grammaticus, à Catulo CC. M. nummum emtus citoque manumiſſus eſt. Vid. *Suetonius in Gramm.* & *Plinius l. 7.*
LUDENIUS (Laurent.) hiſtoriam practicam edidit Anno 1619: & collegium chronographicum, An. 1626.
LUDGERUS, primus Monaſterienſis in Weſtphalia epiſcopus, Anno 809. obiit. Reliquit epiſtolam de vita & miraculis S. Suiberti. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diſſert. pag. 31. Olearius, pag. 295.*
de LUDO (Guil.) JCtus, edidit Singularia.
LUDOLFUS, Saxo, Carthuſianus, Anno 1330. claruit. Collegit vitam Dn. JESU Chriſti ex quatuor Evangeliſtis. Vid. *Ph. Labbe T. 2. pag. 32. Olearius, pag. 295.*
LUDOLFUS, Suchenſis eccleſiæ parochus, Anno 1336. floruit. Librum de terra ſancta & itinere ſuo Hieroſolymitano compoſuit. Videatur *Voſſius l. 3. cap. 9.*
LUDOLFUS (Jodoc.) celebris JCtus, hoc tempore claret. Lexicon Æthiopico-latinum magno ſtudio collegit, quod Londini Anno 1661. impreſſum eſt. Pethonorificè ejus meminit *Heideggerus in vita Hottingeri.* Jam in hiſtoria de Abyſſinis, ut audio, occupatus eſt, quæ ut quamprimum prodeat, multi mecum deſiderant.
LUDOLFUS (Lamb.) Daventrienſis, An. 1596. obiit. Struxit carmen de Nihilo, teſte *Sweertio*, *pag. 509.* Vide, PLTHOPOEUS.
LUDOVICIUS, Cardinalis, edidit panegyricum de Ignatio, Antv. An. 1631.
LUDOVICUS, Granatenſis. Vide, GRANATENSIS.
LUDOVICUS (Ant.) Hiſp. Anno 1540. claruit Scripſit de eo, quòd *Galenus* dubitaverit, animam eſſe immortalem.
LUDOVICUS (Joleph.) collegit deciſiones cauſarum Peruſinarum & Lucenſium, Anno 1598.
LUDOVICUS (Laurent.) ſcripſit analyſin 3. dialogorum Theodoreti, A. 1604.
LUDOVICUS (Pet.) Valentinus Hiſpanus, in 1. & 3. partem Thomæ commentatus eſt. Vid. *Alegambe, pag. 386.*
LUDOVISIUS (Alex.) JCtus, poſteà Pontifex & Gregorius XV. nuncupatus eſt. Extant ejus deciſiones.
LUDOVISIUS (Lud.) JCt. A. 1445. floruit.
LUDOVISIUS (Lud.) Bonon. JCtus, An. 1615. floruit. Vid. *Bumaldus pag. 157.*
LUDWELLUS (Wilhelmus) Elbingenſis Boruſſus, JCtus, An. 1663. obiit. Altdorfii leges per 32. annos magno cum fructu profeſſus eſt. Mortuo *Erneſtus Cregelius* parentavit. Reliquit comment. de ultimis voluntatibus. *Epitaphium* ejus ita ſeſe habet. D. O. M. S. Ne negligenter præteri, viator. Wilhelmum Ludwellum, patria Elbingenſem, genere nobilem Anglum, JCtum ſummum & in hac Altdorfina univerſitate per 32. annos anteceſſorem longe celeberrimum, Noribergæ delicium, Principum oraculum, ingentem Germaniæ theſaurum, morte pia obita, prid. Id. Sept. anno ætatis ſuæ quaſi 74. Chriſti 1663. huc condi curavit, ſpatio ſibi diligenter ſervato, vidua mœſtiſſima, *Anna Maria*, Patricia Sitzingeriana.

Dia latent tumulo virtutum munera clausa:
Quæ sola erupit, fama perennis erit.
Vid. *Placcius pag. 222. Henning. Witte in JCt. pag. 388.*

de LUGO (Franc.) edidit Theologiam Scholasticam, Anno 1647. fol. Videatur *Alegambe, pag. 126.*

de LUGO (Joh.) Hispal. scripsit de justitia & jure: de sacramentis: de virtute fidei divinæ, &c. Opera ejus omnia prodierunt, Lugd. Anno 1660. Vid. *Alegambe, pag. 254. Nicius Erythr. in epist. ad Tyrrhenum, pag. 136.*

LUISINUS (Aloys.) Mutinensis, inter medicos locum occupat.

LUISINUS (Franc.) vir politiori literatura insignis, Anno 1568. vita excessit. Reliquit tres libros parergorum, quos *Janus Gruterus 3. Tomo lampadis Criticæ* inseruit. Vid. *Thuanus l. 43.*

LUISIUS (Andr.) Eborensis, A. 1620. vixit. Ad prælum paratos habuit 2. tomos, quorum argumentum erat Moses, aulicus, orator, pastor. Videatur *Alegambe, pag. 27.*

LUITENIUS (Henr.) Machliniensis, composuit tract. de octo beatitudinibus, An. 1565.

LUITPRANDUS, episcopus Cremonensis, tempore Ottonis Magni Imp. claruit. Condidit historiam de rebus suo tempore gestis, quam *Antapodosin* appellavit. Ea sex libris constat. Apud Berengarium, Italiæ regem, aliquando in precio fuit, à quo etiam ad Constantinum, Imp. Byzantinum, legatus missus est. Sub Luitprandi homine etiam liber de vitis pontificum circumfertur, quem tamen nonnulli ex *Anastasio* decerptum esse existimant. Videatur *Phil. Labbe T. 2. differt. de E.S. pag. 33. Olearius, pag. 296.*

LULLUS (Ant.) reliquit 7. libros de oratione, Anno 1558. fol.

LULLUS (Raymundus) Majoricensis, philosophus, medicus & Theologus, Anno 1290. floruit. Elucubravit multa & varia in philosophia, medicina & Theologia, quæ apud multos in admiratione sunt. Ab hominibus sui ævi valde celebratur. *Rabbini* dicebant, ei tantam sapientiam contigisse, quantam DEUS Salomoni concesserat. Apud cives suos *Majoricanos* tanta ejus est existimatio, ut philosophia Lulliana ibi magno stipendio loco Aristotelicæ doceatur. Condidit peculiarem sectam, quæ *Lullistarum* dicitur. *Eimericus* memorat, Lullum de plusquam trecentis erroribus apud Gregorium XI. accusatum esse: & *Bernhardus à Lutzemburgo in catal. hæret.* eum collocat. Contrà *alii* ipsum vehementer defendunt & tanquam martyrem ac sanctum extollunt. Vid. *Waddingus in Scr. Min. Ord. Min. pag. 295. Dorscheus in Exod IV. pag. 106. Olearius pag. 396. Micrælius in lex. Phil. pag. 348.*

LUMMÆUS (Jac. Corn.) à Marca, Anno 1620. floruit. Composuit tragœdias varias, ut Jephthen, Ammonem, Sodomam, Abimelechum, Saulem, Epulonem: item orationes. Vid. *Swertius, pag. 192.*

LUMNIUS (Joh. Frid.) An. 1602. obiit. Edidit thesaurum hominis Christiani: item, elegiam de piaculis Adamicis. Vid. *Swertius, pag. 425.*

LUMTIUS (Jac.) Anno 1539. claruit. Comœdias, ex S. literis desumtas, publicè exhibuit.

de LUNA (Mich.) scripsit de immaculata conceptione virginis Mariæ, Bruxellis, Anno 1652. fol.

LUNADORUS (Hieron.) edidit relationem de Curia Rom. & aulæ Pontificis ceremoniis, &c.

de LUNATE (Bernh.) Papiensis, Anno 1497. obiit. Exaravit prognosticon ad Alexandrum VI. pontificem.

LUNCKERUS (N. Chr.) de jure habitationis, Anno 1672. commentatus est.

LUNDENIUS (Lud. G.) edidit 3. libros de αὐθηλίᾳ S. Scripturæ, Anno 1669. Idem *Diogenem Laërtium* Anno 1672. de novo imprimi curavit.

LUNDIUS (Zach.) Danus, epigrammata struxit, Anno 1643.

LUNDORPIUS (Joh.) Obernhovianus, poëtæ nomen habere meruit. Vid. *T. 3. Delit. Germ. pag. 1058.*

LUNDORPIUS (Mich. Casp.) historiam Sleidani continuavit. Extant etiam ejus Acta publica. In Petronium notas emisit sub nomine *Georgii Erhardi.* Videatur *Dietericus part. 1. Antiq. Bibl. pag. 186.*

LUNERA (Guil. Realis) JCtus, *Spiegelio in append. lex. Juris* memoratur.

LUNGWITZIUS (Matth.) construxit tract. de vera pœnitentia, Anno 1637.

LUPACIUS (Procop.) An. 1584. calendarium adornavit historicum.

LUPANUS (Otto) in Luciani opusculum de Dea Syria commentatus est, Mediol. An. 1540. Vid. *Simlerus.*

LUPANUS (Vinc.) composuit commentarium de magistratibus & præfecturis Francorum, Anno 1579.

LUPANUS in Tacitum scribere aggressus est, teste *Bourdelotio in Heliodorum, pag. 82.*

LUPARUS (Joh.) JCtus, Anno 1624. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 118.*

LUPERCUS, Λύπερκος, Berytius, Grammaticus, tempore ClaudiiCæs. hujus nominis II. vixit. Multa compos. teste *Suida.* Inter alia κλίσιν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοΐτῃ exarasse dicitur.

LUPEUS (Alf.) Cureleanus, catalogum autorum, qui Hippocrati & Galeno contradixerunt, Anno 1589. publicè proposuit. Vid. *Linden, pag. 22.*

LUPIUS (Chr.) edidit philosophiam, Colon. Anno 1640. in 4.

LUPIUS (Joh) JCtus, multa scripsit. Opera ejus omnia prodierunt Antverp. Anno 1616. fol.

LUPOLDUS, Bambergensis, Anno 1325. floruit. Tractavit de juribus regni & imperii. Videatur *Ph. Labbe T. 2. dissert. de S. E. pag. 37. Olearius pag. 297.* Vide, BABENBERG.

LUPTONUS, Anglus, meditationes molitus est.

LUPSETUS (Thomas) Londinensis, anno æt. 35. obiit. Scripsit de formando optimo vitæ statu: item, de morte homini Christiano non pertimescenda. Vid. *Jovius in Britannia, pag. 94.*

LUPUS, Ferrariensis, Anno Chr. 840. floruit. Condidit epistolas, quas *Papirius Massonus* primus lucem aspicere jussit. A *Possevino* etiam Caroli Martelli res gestas posteritati consecrasse dicitur. Vid. *Phil. Labbe T. 2. dissert. pag. 38. Olearius, pag. 297.* Vide infra, LUPUS Servatius.

LUPUS (Alfonsus) Madritensis, Anno 1593. mortuus est. Reliquit comm. in Esaiam, qui servatur Mediolani in bibl. Ambrosiana. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 12.*

LUPUS (Alvarus) Lusitanus, Anno 1608. obiit. Historiam provinciæ Lusitaniæ societatis Jesu composuit. Videatur *Alegambe, pag. 24.*

LUPUS (Benjamin) edidit medullam S. Scripturæ, An. 1620.

LUPUS (Christ.) doctor Lovaniensis, notas in synodos Anno 1673. evulgavit. Vid. *Linden, pag. 115.*

LUPUS (Guido) Godsenhovius, vitam S. Trudonis carmine descripsit, Anno 1540.

LUPUS (Horat.) Bergomas, natus est An. 1556. Vid. *Don. Calvus, pag. 328.*

LUPUS (Ignat.) Bergomas, natus est An. 1585: obiit An. 1659. Struxit comm. in censuras & casus reservatos diœceseos Bergami. Videatur *Don. Calvus pag. 336.*

LUPUS (Joh.) Tubelanus, scripsit librum ad tirones de materia medica. Liber prodiit, Anno 1585. fol.

LUPUS (Rutilius.) Vide, RUTILIUS.

LUPUS (Servatius) Ferrariensis abbas, sub initium seculi IX. claruit. Opuscula ejus *Steph. Baluzius*, Tutelensis, Anno 1664. in lucem produxit. Vid. *Hedovill. in Ephem. part. 1. pag. 13.*

LURBEUS (Gabr.) JCtus, de illustribus Aquitaniæ viris, Anno 1591: item, de scholis literariis omnium gentium, An. 1592. scribere aggressus est.

LURIA (R. Moses.) Vide, MOSES.

LURIA (Salomo.) Vide, SALOMO.

de LUSANNA (Jac.) reliquit compendium moralitatum.

LUSCHUS (Anton.) Vicentinus, composuit enarrationes in aliquas orationes Ciceronis. Extat ejusdem domus pudicitiæ.

LUSCINIUS (Ottom.) Argentoratensis, Anno 1520. claruit. Inter alia, progymnasmata Græcæ literaturæ conscripsit. Duas centurias Græcorum epigrammatum latinitate donavit. Isocratis parænesin ad Demonicum & alteram ad Nicoclem, PlutarchiSymposiaca, &c. doctissimè vertit. Extant ejusdem allegoriæ & tropologiæ in utrumque Testamentum.

LUSCIUS, comicus poëta, Terentio σύγχρονος fuit. Fabulam edidit, nomine thesaurum. Ei *Volcatius Sedigitus* in censione comicorum nonum locum attribuit.

LUSIGNANUS (Steph.) Cyprius, Anno 1590. obiit. Struxit catalogum virorum illustrium Vet. & Nov. Testamenti: thesaurum principum totius mundi ab O. C. usque ad An. Christi 1584: arborem naturæ angelicæ, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 211. Placcius, pag. 259.*

de LUSINGA (Renatus) reliquit 3. libros de conservatione & occasu imperiorum.

LUSINGTHONIUS (Thomas) logicam analyticam, Lond. Anno 1650. adornavit.

LUSINUS (Altis.) tractavit de compescendis animi perturbationibus. Vid. *Naudæus in Bibl. Polit. pag. 54.*

LUSON (Alexand.) ideam politicam veri Christiani, Bruxell. An. 1665. edidit.

LUTATIUS (Quintus) Catulus, A. U. C. 651. vixit. Reliquit librum de consulatu suo & rebus gestis molli & Xenophonteo sermonis genere, quemadmodum *Cicero in Bruto* refert.

LUTATIUS, vetus autor, Statium Papinium commentario illustravit. *G. Joh. Vossius part. 3. Aristarchi pag. 214.* Placidum Lactantium vocat & commentarios suos ex *Hygino, Servio, paucisq; aliis* congessisse memorat. *Casp. Barthius ad l. 6. Thebaid. pag. 488.* etiam observat, eundem à *Boccatio* Lactantium Placidum dictum esse: ut tamen à *Lactantio* altero distinguatur, melius *Lutatium* vocari autumat. Quando vixerit, non constat. *Barthius in 3. Theb. pag. 853.* eum Fulgentio antiquiorem & *pag. 857.* Servio propiorem fuisse pronunciat.

LUTHARDUS (Christ.) scriptis pugnavit adversus *Hascherum* pontificium, Anno 1646.

LUTHERUS (Martinus) Islebiensis, magni nominis Theologus, natus est An. 1483: obiit Anno 1546. Witebergæ Theologiam magno cum fructu docuit. Biblia sancta Germanicè transtulit. Contra pontificios, Calvinianos, anabaptistas ore & calamo strenuè pugnavit eorumque errores in nihilum redegit. Scripta ejus octo tomis comprehensa sunt. De eo *quidam* non malè cecinit:

Japeti de gente prior majorq; Luthero
Nemo fuit: sed nec, crede, futurus erit.

Vid. *Jacobus Verheiden in elog. præstant. Theol. pag. 23. Olearius in Abaco, pag. 305.*

LUTIUS (Horat.) JCtus, de privilegiis Scholarium Anno 1582. commentatus est.

LUTKEMAN (Joach.) scripsit de vero homine, An. 1650.

de LUTZEMBURGO (Bernh.) Anno 1534. obiit. Catalogum omnium hæreticorum quinque libris absolvit. Extat ejusdem tractatus de S. Josepho. Vide, BERNHARDUS.

LUTZIUS (Reinh.) Erythropolitanus, struxit harmoniam historiæ de Christo, An. 1561. fol. Scripsit præterea contra eos, qui animas defunctorum dormire asserunt usque ad extremum judicium.

LUVERANUS (Guilh.) JCtus, struxit arborem jurisdictionum. Extat *T. 3. Tract. tract.*

de LUXEMBURGO (Petrus) An. 1387. obiit. Litaniam ad DEUM & Sanctos 65. strophis constantem composuit. Vid. *Olearius in Abaco pag. 374.*

LUYDIUS (Arnoldus) Tungrensis, Anno 1540. decessit. Scriptis dimicavit adversus Judæos, teste *Oleario, pag. 50.*

LUZON (Alexand.) Vide, LUSON.

LYBIUS (Christ.) epistolas S. Johannis commentario illustrare aggressus est, Anno 1580.

LYCHETUS (Franc.) Brixiensis, Anno 1519. claruit. Fertur doctissimus fuisse Scotista. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 122. Olearius, pag. 165.* Vide, LICHETUS.

LYCEAS, Λυκέας, Naucratita, teste *Athenæo l. 14.* Ægyptiaca literis consignavit.

LYCLAMA (Marcus) Frisius, JCtus, A. 1617. claruit. Collegit opinionum controversarum quatuor libros. Videatur *Sweertius, pag. 524.*

LYCOLEON, Λυκολέων, pro Chabria ab *Aristotele in Rhet. 3, 10.* allegatur.

LYCON, Λύκων, Jasensis, *Athenæo teste l. 10.* Pythagoræ vitam memoriæ tradidit. Lyconis, Comici, *Plutarchus in vita Alexandri M.* meminit. Vid. *Jonsius de S. H. Ph. pag. 337.*

LYCOPHRON, Λυκόφρων, Chalcidensis, tempore Ptolemæi Philadelphi regis claruit. Struxit 20. tragœdias. Nomina earum erant, Αἴολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλεξάνδρα, Ἀλῆται, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Λάϊος, Μαραθώνιοι,

Ναυ-

Ναύπλι@, Οἰδίπες, Ὀρφανὸς, Πενθεὺς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγον@, Χρύσιππος. Ex his omnibus unicũ hodiè poëmatium extat, *Alexandra* seu *Cassandra*, σκολιεινὸν ποίημα, ut *Suidæ* appellatur. Id *IsaaciusTzetzes* & *Job. Meursius* notis illustrare conati sunt. Scripsit etiam anagrammatismos. Sic ex Πτολεμαῖος fecit ἀπὸ μέλιτ@: ex Ἀρσινόη, ἴον Ἥρας. Vid. *Jonsius de S. H. Ph.* 2, 2. *pag.* 124. *Boëssius in Ibin, v.* 533.

LYCOSTHENES (Conr.) Rubeaquensis, philologus & Theologus, natus est An. 1518: obiit An. 1561. Collegit apophtegmata & similitudines: item, libellum de prodigiis. Theatro humano, quod posteà *Zwingerus* absolvit, primus manum admovisse dicitur.

LYCURGUS, Λυκῦργ@, Lacedæmonius legislator, annis 150. ante 1. Olymp. claruit. Vid. *Marsamus in chronolog. pag.* 450.

LYCURGUS, Atheniensis orator, Demadis æqualis fuit. Ejus orationes quindecim feruntur. Oratio contra Leocratem à *Melanchthone* edita & latinè versa est. *Dionysius Halicarnasseus* σεμνὸν καὶ ὅλον καληγορικὸν καὶ φιλαλήθη καὶ παῤῥησιαστικὸν in dicendo fuisse refert. Vid. *Meursius in Lect. Att.* 3, 3. *Vossius de nat. rhet. pag.* 83.

LYCUS, Λύκ@, Rheginus, historicus, tempore Ptolemæi Lagi innotuit. *Clemens Alex.* 1. *Stromat.* facit peripateticum. Scripsit historiam Libyæ & Siciliæ. Ex Libyca historia quædam *Antigonus in hist. mirab. c.* 66. allegat. De Alexandro quoq; scripsisse, ex *Stephano* didicimus.

LYCUS, Macedo, medicus, seculo secundo à Christo nato floruit. Eum *Galenus* libro singulari oppugnavit. Erat celebris anatomicus.

LYDGATE (Joh.) de casibus illustrium virorum novem libros collegisse traditur. Vide, LIDGATUS.

LYDIAT (Thomas) de variis annorum formis, Anno 1606: item, de annis ministerii Christi, Anno 1613. commentatus est.

LYDICIUS (Jac.) emisit notitiam Prussiæ, An. 1677.

LYDIUS (Balth.) duos tomos Waldensium exaravit, An. 1616.

LYDIUS (Jacobus) agonistica sacra, An. 1657. item, Belgium gloriosum, Anno 1668. scribere aggressus est. Videatur *Borremans. pag.* 262.

LYDIUS (Joh.) tractatum de conciliis publicavit, An. 1610.

LYDIUS (Martinus) Lubecensis, carminibus inclaruit. Vid. *Tomus* 3. *Delit. Germ. pag.* 1511.

LYDUS (Joh.) Λυδὸς, Philadelphiensis, tempore Justiniani Imp. floruit. Scripsit de Nilo. Vid. *Simocatta in hist. Mauricii* 7, 16. *Photius, Cod. CLXXX. Suidas, in* Ἰωάννης. *Constantinus Porphyrog. de Themat. pag.* 11.

LYGÆUS (Joh.) paraphrasin adornavit in Hippocratis aphorismos, Anno 1591. Ejus carmina occurrunt *T.* 2. *Delit. Gall. pag.* 423. Vid. *Linden, pag.* 368.

LYKERKIUS (Guil.) inter poëtas aliquod nomen habere meruit.

LYMBISANUS (Horat.) Calaber, medicus, Anno 1629. claruit. De febribus 3. de peste 4. libros adornavit.

LYMVICUS (Nicol.) Cimber, medicus, natus est Anno 1538: obiit An. 1603. Condidit carmen de exitio navis fine pari. Vid. *Vinding. In R. H. pag.* 140.

LYNCÆUS (Rich.) philosophiam scholasticam universam tribus tomis Anno 1655. complexus est.

LYNCEUS, Λυγκεὺς, Samius, tempore Ptolemæi Philadelphi floruit. Confecit Αἰγυπτιακά: item, apophthegmata. *Suidas* Theophrasti discipulum fuisse affirmat. Videatur *Jonsius de Scr. hist. Phil.* 2, 2.

LYONNET (Rob.) Aniciensis, de peste, An. 1639: item, de morbis hæreditariis, Paris. Anno 1647. commentari cœpit.

LYRÆUS (J.) scripsit de imitatione Christi patientis, Antverpiæ, Anno 1655.

LYRANUS (Nicol.) origine Judæus, R. *Samuel Levita* dictus (teste *Hilperto in disp. contra Jud. §.* 11.) fide Christianus, Anno 1340. obiit. Composuit postillam sive commentarios in universa Biblia: item, librum contra Judæos. *Epitaphium* ejus apud *Waddingum in S. O. M. pag.* 266. occurrit, in quo S. Theologiæ venerabilis Doctor salutatur. Videatur *Ph. Labbe Tom.* 2. *dissert. de S. E. pag.* 120.

Buxtorf.

Buxtorf. de arcano punctat. pag. 155. *Olearius in Abaco*, pag. 328.

LYRERUS (Thomas) chronicon Suevo-Germanicum compilavit. *Zeillerus part.* 3. *de hist.* pag. 139. cum Anno 1200. vixisse affirmat.

LYSANIAS, Λυσανίας, περὶ Ἰαμβοποιῶν ἔγραψε, teste *Athen.* l. 7. Vid. *Jonsius de S.H.Ph.* 2, 2. pag. 123. *Plutarchus de malign. Herodoti* Lysaniam Malloten allegat.

LYSCA (Alex.) Veronensis, JCtus, A. 1610. claruit. Scripſ. de Rom. curiæ rapacitate, perfidia & tyrannide contra *Baronium*.

LYSCANDER (Claud.) collegit historiam Danicam seu genealogiam regum Danorum, fol. Anno 1622. Extat ejusdem chronicon Grönlandiæ, Anno 1608. editum. Videatur *Barth. in Danis scr.* pag. 33.

LYSCANDER (Joh.) texuit de antiquitatibus Danicis 18. sermones, teste *Zeillero part.* 2. pag. 139.

LYSERUS (Mich.) edidit cultrum anatomicum, Anno 1653. Vid. *Bartholinus l.c.* pag. 102.

LYSERUS (Polycarpus) celebris Theologus, natus est Anno 1552: obiit Anno 1610. Condidit tres libros harmoniæ Evangelicæ: item, comment. in Genesin. Videatur *Spizelius in Templo Honor.* pag. 9.

LYSERUS (Polycarpus) itidem Theologus, natus est Anno 1586: obiit Anno 1633. Lipsiæ docuit. In epistolam ad Galatas: item, in formulam Concordiæ commentatus est. Pugnavit etiam contra *Polanum* de prædestinatione. Mortuo parentavit *Henr. Hopfnerus*. Vid. *H. Witte in Theol.* pag. 370.

LYSERUS (Wilh.) Polycarpi filius, natus est Anno 1592: obiit Anno 1649. Scripsit dispp. exegeticas in Evangelium S. Johannis. Vid. *Witte*, pag. 704.

LYSIAS, Λυσίας, Atheniensis orator, Olympiad. LXXXVII. claruit. Composuit CCC. orationes, ex quibus nonnisi triginta quatuor supersunt. Eas *Jodocus Vanderheidius* latinè vertit & notis politicis illustravit Anno 1615. *Photius* in eo τὸ τ̃ καλλωπισμοῦ ἁρμονίαν τῆς καθαρότητ☉ σαφῶς, i.e. membrorum concinnitatem & florem puritatis commendat. *Fabii* judicio nihil in eo inane, nihil arcessitum: putat tamen, fonti quàm magno flumini esse propiorem. Vid. *Manut. part.* 1. *in epist. Ci. fam.* pag. 188. *Meursius in lect. Att.* 3, 8. & 14: item, 3, 29. *Vossius de nat. rhet.* pag. 32. 74. *Jonsius de scr. hist. Ph.* 1, 7.

LYSIMACHIDES, Λυσιμαχίδης, tempore Augusti Octaviani claruit. Teste *Ammonio in diff. vocum*, ad Cæcilium de decem rhetoribus comment. scripsit. Vid. *Jonsius* 2, 1. pag. 216.

LYSIMACHUS, Λυσίμαχ☉, Alexandrinus, exaravit libros περὶ Νόςων: item, Θηβαϊκὰ παράδοξα, ex quibus *Scholiastes Sophoclis ad Oedipum Coloneum* non[illegible] adducit. Vid. *Gisb. Cuperus l.* 1 *o*[illegible] *c.* 4. pag. 23. Legitur etiam tractatus de agricultura. Ejus operis *Plinius in hist. nat.* aliquoties meminit. Confer *Varronem l.* 1. c. 1. Vid. *Jonsius* 1, 2.

LYSIMACHUS, Cyrenæus, *Tetze in Chil.* pag. 117. allegatur.

LYSIMACHUS, Hippocrateus, a *Scholiaste Nicandri*, pag. 88. adducitur.

LYSIPPUS, Λύσιππ☉, Tragicus, *Suidæ* & *Athenæo* laudatur. Ex ejus dramatibus erant Βάκχαι & Θυρσοκόμ☉.

LYSIS, Λύσις, Pythagoricus philosophus, Olymp. XCIIX. floruit. Hujus sunt aurea illa carmina, quæ vulgo *Pythagoræ* tribuuntur. Testis *Diogenes Laërtius in Pythag.* pag. 571.

LYUS (Anton.) JCtus, Anno 1208. obiit. Videatur *Panzirolus in JCtis*, pag. 145.

M. MA-

M.

MACALDUS (J. Bapt.) Jesuita Gallus, exaravit notationes in historiam *Thuani* sub nomine *Joh. Bapt. Galli*, teste *Alegambe, pag. 224.*

MACAREUS, Μακαρεύς, *Athenæo* testante, Κοινὰ composuit.

MACARIUS, Μακάριος, S. Antonii discipulus, An. Chr. 340. claruit. Reliquit 50. homilias ad monachos. Vid. *Phil. Labbe T. 2. diss. de S.E. pag. 40. Olearius, pag. 298.*

MACARIUS (Joh.) Grevelinganus, Flander, An. 1604. obiit. *Paulum Leopardum* præceptorē habuit. Romæ 20. annis egit in eruendis & scrutandis veterum monumentis & bibliothecis. Composuit disquisitionem de gemmis Basilidianis, quibus titulus *Abraxas*: item, comment. de picturis & sculpturis sacris antiquioribus. Vid. *Sweertius, pag. 445. Hallervordius in B.C. pag. 187.*

MACASIUS (J.G.) Egranus, paravit promtuarium materiæ medicæ, An. 1654.

MACASIUS (Paul.) de acidulis Egranis, An. 1613. commentatus est.

MACCABÆUS (Joh.) Scotus, An. 1557. obiit, relicta enarratione in Deuteronomium.

MACCÆUS (Bacharius) Britannus, S. Patricii discipulus, circa A.C. 460. librum de prognosticis nativitatis exaravit.

MACCIUS (Lucill. Philalth.) medicus, duo volumina consiliorum de morbis gravissimis: item, theoricam & practicam medendi edidit, teste *Ghilino vol. 1. pag. 155.* Vide, LUCILLUS.

MACCIUS (Paulus) emblemata Latino Italica, Bononiæ, Anno 1628. edi curavit.

MACCIUS (Sebast.) superiori seculo claruit. *Nicius Erythræus part. 1. Pinacoth. pag. 277.* memorat, eum tam multa opera scribendo fecisse, ut in dexteræ manus pollice atq; indice, qua ab ejus parte calamus adstringitur, ex assidua illius tractatione duo quasi sulci altè impressi conspicerentur. Vitam ejus celebravit *P. Gibelinus.* Inter scripta ejus liber de scribenda historia; tract. de bello Asdrubalis: liber de historia Liviana: variæ lectiones: inscriptiones antiquæ, ex tota Italia collectæ: Soteris, &c. maxime eminent.

MACCOVIUS (Joh.) Theologus reformatæ religionis, dispp. Theologicas, An. 1640. publicavit.

MACEDUS (Franc.) Lusitanus, hoc tempore claret & Patavii philosophiam moralem docet. Quadraginta septem voluminum autor esse prædicatur. Edidit inter alia elogia Gallorum: Palladem togatam: artem poeticam: encyclopædiam: theatrum meteorologicum: controversias selectas: scholas Theologicas positivas: concentum euchologicum: tract. de conciliis: medullam historiæ ecclesiasticæ: picturam urbis Venetæ: collationem Thomæ & Scoti, 3. Tomis: tract. de clavibus Petri: myrothecium morale in textum Aristotelis de amicitia, &c. Conf. *Alegambe, pag. 126.* & *Greg. Letum in Ital. regn. pag. 192. 214.*

MACER (Bebius) composuit Fastalia dierum, teste *Fulgentio.*

MACER (Æmilius) Vide, ÆMILIUS & MARBODÆUS.

MACER (Æmilius) JCtus, imperante Alexandro Mammææ claruit. Scripsit de militaribus publicis, officio præsidis, vicesima hæreditatum & appellationibus. Vid. *Panzirolus in JCt. 1, 60. & Bertrandus, pag. 176.*

MACERATEN (Marc. Ant.) JCtus, reliquit resolutiones rerum practicabilium, quæ prodierunt Genevæ Anno 1614. in 4.

MACHABÆUS (Christ.) Alpinus, natus est, Anno 1541: obiit, Anno 1598. Vitam & obitum Herl. Trolle stilo expressit.

MACHADUS (Pet.) elaboravit annulum Christianum sive exegesin Evangel. Anno 1608.

MACHÆUS (Phil.) tractavit de regulis juris antiquis, An. 1668.

MACHATUS (Gratiadeus) A. 1500. floruit. Habuit orationes.

MACHELLUS (Joh.) JCtus, An. 1550. claruit.

MACHELLUS (Nic.) Mutinensis medicus, *Rhaza* librum de peste, An. 1586. latinè transtulit. Extat ejusdem tractatus de morbo Gallico.

MACHERENTINUS (Joh. Theod.) Vide, THEODORICI.

MACHEROPIUS (Nicol.) carmina elaboravit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 1.*

MACHHOLD (Alex.) JCtus, collegit Formulare.

MACHIAVELLUS (Jac.) *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 127.* memoratur.

MACHIAVELLUS (Lucas) Bonon. An. 1565. floruit. Reliquit orationes & dialogos.

MACHIAVELLUS (Nicol.) Florentinus, tempore Leonis X. pontificis vixit. Compoſuit hiſtoriam Florentinam: diſcurſus in Livium: item, librum de principe. *Jovius in elog. num. 87.* irriſorem & atheum appellat. *Alii* Achitophelem Florentinum nuncupant. Vid. *Carpzov. ad Miſpat Hammelech Schickardi pag. 226. Thomaſius de plagio, §. 502.* De morte ejus *Tollius in tr.* de *Infel. literat. pag. 24.* legi poterit. Multi eum laudant, inter quos *Albericus Gentilis* & *Chriſtoph. Forſtnerus in Hypomnem. pag. 109.* Vid. *Rupertus in Valer. Max. pag. 50. Funccius in orbe imperante, T. 2. pag. 37.*

MACHON, Μάχων, Sicyonius vel Corinthius, Comicus, dramatibus luſit.

MACINIUS (Joh.) Siradienſis Polonus, Lexicon latino-Polonicum conſtruxit, Anno 1564. fol. *Starovolſcius pag. 87.* exactam Hebr. Græcæ, latinæ aliarumque linguarum ſcientiam habuiſſe refert.

MACOLLONE (Joh.) excogitavit jatriam chymicam luis Venereæ, Lond. in 8. An. 1622.

MACRINUS (Charil.) Salmonii filius, in laniena Pariſienſi periit. In poëſi & græca literatura plurimos ſui ævi ſuperavit. Vid. *Tollius, de Inf. lit. pag. 70.*

MACRINUS (Salmonius) Juliodunenſis, poëta, Anno 1557. obiit. Carmina ejus habentur *T. 2. Delit. Gall. pag. 453.* Vid. *Sammarthanus, pag. 20.*

MACROBIUS (Aurel.) tempore Theodoſii Imp. floruit. *Reineſius in epiſt. ad Rup. p. 462.* in ſumma dignitate vel præfecturæ prætorianæ vel proconſulatus Africæ eum vixiſſe exiſtimat. In ſomnium Scipionis commentatus eſt. Edidit etiam libros Saturnaliorum. *Cælius Rhodiginus* autorem excellentiſſimum & virum reconditiſſimæ ſcientiæ nominat. *Eraſmus in Ciceroniano pag. 148.* Macrobius (inquit) Æſopica cornicula ex aliorum pannis ſuos contexuit centones. Itaque ſua lingua non loquitur, &, ſi quando loquitur, Græcum latinè balbutire credas. Vid. *Colomeſius in Cimeliis, c. 38. pag. 90. Barthius in Claud. pag. 791. Thomaſius de plagio, §. 403.*

MACROBIUS, Diaconus, Afer, centum capitula de DEI patris majeſtate, & filii DEI adventu, incarnatione, paſſione, reſurrectione & aſcenſione in cœlos, &c. reliquit, teſte *Iſidoro in viris illuſtr. cap. 2.*

MACROPEDIUS (Georg.) Gemertanus, Anno 1558. obiit. Fertur fuiſſe raræ felicitatis poëta & exactæ diligentiæ Grammaticus. Plurima cum ſacra tùm profana argumenta comico ſtilo exornavit & utriuſque linguæ rudimenta literarum monumentis complexus eſt. Vid. *Sweertius, pag. 274.*

MACRUS (Dominicus.) Vide, MAGRUS.

MADANATHUS (Henr.) edidit aureum ſeculum redivivum. *Linden pag. 236. Adrianum Mynſicht* verum autorem eſſe prodit.

MADELENETUS libellum carminum conſtruxit.

MADERUS (Joach. Joh.) hoc tempore vivit & de re literaria optimè meretur, dum non tantum veterum monumenta in lucem profert, ſed & ſua Scripta, multa curâ elaborata, cum orbe literato communicat. *Veterum* ſcripta, quantum ſcio, ſeqq. vulgavit: Polycarpi epiſtolam ad Philippenſ. Anno 1652. Clementis ad Corinthios, Anno 1654. Barnabæ, Anno 1656. Centuriam ſcriptorum illuſtrium, Anno 1660. Chronicon montis Severi, An. 1665. Chronicon Dietmari Merſpurgenſ. An. 1667. hiſtoriam eccleſiaſt. Adami Bremenſis, An. 1670. Chronicon Theod. Engelhuſii, An. 1671. compendium hiſt. eccleſiaſticæ Haymonis, Anno 1671. Gervaſium Tilberienſem de imperio Rom. Germ. An. 1673. Onuphrium Panvinium de triumphis, An. 1675. De *ſuis* verò ſeqq. tractatus edidit, diſput. de conciliis, An. 1650. diſſertationem de S. Laurentio, A. 1656. antiquitates Brunſwicenſes, An. 1661. tract. de coronis, An. 1662. librum de bibliothecis, Anno 1666. epiſtolam de ſcholarum antiquitate, Anno 1674. In po-

In posterum etiam Martinum Polonum: item, Johannis Chraw, Ratisb. presbyteri, qui An. 1459. vixisse creditur, chronicon sese publicaturum esse, in literis ad amicum pollicitus est.

MADERUS (Joh. Melch.) edidit equestria vel artem equitandi, Anno 1621.

MADIUS (Vinc.) in Aristotelem de re poëtica, Venet. Anno 1550. commentatus est.

MADRIDIUS (Christ.) scr. de frequenti sacramenti usu, Col. An. 1604. Vid. *Alegambe, pag. 76.*

MADRILIENSIS (Alf.) emisit speculum illustrium personarum, An. 1608.

MÆNAVINUS (Joh. Ant.) de Turcarum legibus & religione Anno 1578. scribere cœpit.

MÆNDELIUS tractavit peculiari scripto de horologio universali.

MÆRATIUS (Lud.) Trecensis, Anno 1640. claruit. Edidit tria volumina disputationum in summam Thomæ Aquinatis, Paris. Anno 1613. fol. Videatur *Alegambe, pag. 313.*

MAES. Vide, TITIANUS.

MÆSERIUS (Phil.) Caroli V. Galliæ R. minister, sub nomine *Philothei Achillini* scr. de jurisdictione regia & sacerdotali: item, vitam Petri Thomæ, patriarchæ Constantinopolitani. Vid. *Placcius pag. 135.*

MÆSTERTIUS (Jac.) JCtus, reliquit illustres juris materias, Anno 1664.

MÆSTLINUS (M.) celebris mathematicus, condidit tabulas chronologicas. Vide, MOESTLINUS.

de MAETS (Carol.) edidit silvam quæstionum insignium, Ultraject. An. 1650.

MAFANAFUS (Dan.) edidit confutationem defensionis Pilati, à *Stellero* susceptæ, Anno 1675. Verum autoris nomen est *Dan. Hartneccius.*

MAFFÆUS (Raph.) Vide, MAPHEUS.

MAFFEIUS (Bernh.) Bergomas, Card. natus est An. 1514: obiit Anno 1553. Scripsit comm. in Cic. epistolas: item, historiam de antiquorum toreumatum inscriptionibus. Vid. *Donatus Calvus, pag. 78.*

MAFFEIUS (Joh. Pet.) Bergomas, Anno 1603. vivere desiit. Struxit sedecim libros rerum Indicarum: item, epistolas de rebus Indicis & Japonicis. *Emanuelis Acostæ* commentarium quoque de rebus Indicis latinè reddidisse dicitur. Vid. *Zeillerus part. 3. pag. 140. Alegambe, pag. 263. Donatus Calvus pag. 266.*

MAFFEUS (Joh.) Pisanus, suscepit propugnationem Aristotelis adv. *Gassendum*, Anno 1675. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 479.*

MAGALIANUS (Cosmus) Bracarensis, An. 1624. obiit. In Josuam, in libros Judicum, in epist. Pauli ad Tim. & Titum commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 86.*

de MAGALOTTIS (Greg.) Romanus, JCtus, scripsit de salvo conductu & securitate. Extat *T. 11. Tract. tract.*

MAGANDEUS (Andr.) AntiBaronium, Amst. An. 1675. edi curavit.

MAGARINUS, edidit Bullarium Casinense, Venet. fol.

MAGATUS (Cæsar) Scandianensis, tractavit de vulnerum curatione, Anno 1616. fol.

MAGATUS (J. B.) Scandianensis, considerationes medicas Anno 1637. publicavit.

MAGDALIUS (F.) edidit compendium Biblicum metricum, An. 1617.

MAGDEBURGUS (Joh.) Annæbergens. An. 1595. obiit, ætatis 77. Scripsit elegias Græcas evangelicas: item, librum de investigatione thematum ex postremis nominum verborumque syllabis.

MAGELLANEUS (Pet.) emisit tract. de prædestinationis executione, Lugd. Anno 1676.

MAGENHORST (Julius) commentatus est ad ordinationem Cameræ Imp. An. 1661. Vide, KOCH.

MAGENTINUS, Μαγεντῖνος, Nicænus Metropolitanus, juxta *nonnullos* 6. seculo à C. N. claruit. *Alii* recentiorem faciunt. Scripsit in priora analytica: item, in libr. περὶ ἑρμηνείας.

MAGERUS (Mart.) advocatiam armatam An. 1625. typis tradidit.

MAGERUS (Pet.) methodum concionandi, Lugd. An. 1653. concinnavit

MAGGIUS (Barth.) Bononiens. scr. de curatione vulnerum, An. 1555.

MAGGIUS (Fr. Maria) composuit syntagma linguarum orientalium, quæ in Georgiæ regionibus audiuntur, Romæ, Anno 1643. fol.

MAGGUS (Vinc.) Brixianus, An. 1530.

 obiit.

obiit. In artem poëticam Horatii commentari cœpit. Scripsit etiam de ridiculis. Vid. *Gbilinus vol. 2.pag.240.*

MAGINUS (Joh. Ant.) Patavinus, professione mathematicus, An. 1617. obiit. Edidit comm. in 3. libr. Hippocratis de diebus criticis, unà cum lib. de legitimo astrologiæ usu in medicina: item, tabulas secundorum mobilium, tomis 2. Ptolemæi quoq; geographiam comm. & tabulis illustravit: Italiæ verò regiones formis æreis elegantissimè expressit.

MAGIRUS (Dav.) JCtus, regulas juris comm. exornavit, An. 1628.

MAGIRUS (Georg.) edidit enchiridion variarum historiarum, carmine redditarum, An. 1676.

MAGIRUS (Joh.) Confluentinus, Anno 1609. obiit. Physiologiam peripateticam sex libris complexus est, An. 1603. Vid. *Alegambe, pag. 255.*

MAGIRUS (Tob.) florilegium vel polymnemonem composuit, Anno 1629. fol.

MAGISTER (Guilh.) condidit isagogen therapeuticam tempore pestis, Anno 1572.

MAGISTER (Rudolf.) doctrinam Hippocratis, An. 1613. vulgavit.

MAGISTRAT (Guil.) scr. de pestis sævitia & ejus curatione, Venet. An 1572.

MAGIUS (Barth.) Bonon. medicus, An. 1541. floruit. Tractavit de bombardarum vulnerum curatione. *Hier. Magius l.3. misc. c.3.* eum fratrem suum appellat.

MAGIUS (Basil.) edidit theorema, quòd æterna habent causam effectricem.

MAGIUS (Hieron.) Anglariensis, Famagusta Anno 1571. à Turcis capta, unà cum aliis in Asiam abductus est. In captivitate sua, libris destitutus, sola memoria adjutus libellum de tintinnabulis & alium de equuleo exaravit. Illum *Fr. Sweertius*: hunc *Thomus Segethus* in lucem exire permisit. Tandem à Mahomete Bassa crudeliter strangulatus est. Ante captivitatem annotationes in *Corn. Nep.* conscripserat, ut & librum de mundi exustione & die judicii. Ipse *l. 3. misc. c. 5.* se de sepulcris & ritu sepeliendi scripsisse memorat. Extant ejusdem quatuor libri miscellaneorum in *Lamp. Critica Gruteri.* Vid. *Thuanus lib. 49.*

MAGIUS (Octav.) reliquit duos libros de legato.

MAGIUS (Virgin.) hoc tempore claret. Videatur *Greg. Letus in ital. regn. pag. 503.*

MAGLIABECHUS (Ant.) vel Malabeccus, Serenissimi Principis Florentini bibliothecarius vir doctissimus & celeberrimus, hodiè vivit, & à multis ob summam eruditionem & humanitatem meritò celebratur. Literas enim & literatos omnibus modis juvat atque promovet. Vid. *Asphasius in Biblioth. Aprosiana, pag. 450. Gregorius Letus in Ital. regn. pag. 423, &c.*

MAGNANIMUS (Andr.) vel Magnanus, poeta, Anno 1500. floruit. Scripsit rythmorum juncturas, syllabas facili dictamine ad votum connectens, teste *Bumaldo.*

MAGNANUS (Fulv.) inter viros doctos numeratur à *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 127.*

MAGNENUS (Joh. Chrysost.) Ticinensis professor, edidit Democritum reviviscentem, Anno 1658: item, lib. de tabaco & manna, An. 1648.

MAGNES, Μάγνης, Atheniensis, veteris comœdiæ poeta, Olympiade LXXII. claruit. Meminit ejus *Aristophanes in Equitibus. Pollux* eum in Λυδοῖς allegat.

MAGNESIUS (Hugo) Minorita, apologiam apologiæ Scoti exaravit. Vid. *Marefius T. 2. contra Tirin. pag. 586.*

MAGNETIUS (Lud.) paraphrasin Psalmorum adornavit, An. 1632. Vid. *Alegambe, pag. 313.*

MAGNI (Jonas) Theologus Upsaliensis, struxit tubam angelicam de antichristo.

MAGNI (Joh.) Gothus, reliquit opus historicum de regibus Suecorum atq; Gothorum, Romæ, Anno 1554. fol.

MAGNINUS, Mediolanensis, medicus, ante CC. & quod excurrit, annos claruit. Extat ejus regimen sanitatis, Argent. An 1503. impressum, in 4.

MAGNO, archiepiscopus Senonensis, tempore Caroli M claruit, ad quem collectionem & explicationem notarum antiquarum perscripsit præmisso ejusmodi disticho:

Hæc juris σημεῖα libens rex accipe Carle,
Offert devotus quæ tibi Magno tuus.

Vid. *Ph. Labbe in B.B. pag. 371.*

MAGNUS, Μάγνος, Antiochenus, medicus, tem-

tempore Juliani & Valentis Impp. floruit. Scripsit de urinis dignoscendis, ceu docet *Theophilus in præf. lib. de exact. urinæ notitia*. Ejus vitam descripsit *Eunapius, pag. 138.*

MAGNUS (Alex.) Bononiens. medicus, in Aristotelis libros de physico auditu, Bonon. Anno 1657. in 4. commentatus est.

MAGNUS (Aloys.) Bononiensis, A. 1668. scripsit de arte aptæ argumentationis secundum formam inveniendæ. Vid. *Greg. Letus in It. regn. pag. 171.*

MAGNUS (Dominicus) emisit notitiam rituum & vocum ecclesiasticarum, teste *Chimentellio de honore bisellii, pag. 89.*

MAGNUS (Gilb.) Anglus, Anno 1280. obiit. Fecit notas in Psalmos. Pro Christianis contra gentiles versu elegiaco dimicavit. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 115.*

MAGNUS (Jac.) Toletanus, universam fermè S. Scripturam annotationibus illustravit. Extat etiam ejus volumen, titulo *Sophologii* insignitum & 10. libris distinctum. Quidam *Jacobum Magnum de Parisiis* nuncupant.

MAGNUS (Joh. Ant.) edidit 2. volumina geographiæ veteris & novæ, Anno 1617.

MAGNUS (Olaus) Gothus, Anno 1555. composuit historiam gentium Septentrionalium.

MAGNUS (Petrus) de consilio & consiliariis Anno 1618. commentatus est.

MAGNUS (Pet. Paulus) medicus, librum emisit de missione sanguinis, Romæ, An. 1584.

MAGNUS (Valerianus) Mediolanensis, A. 1650. claruit. Librum de regula credendi construxit. Multa contra Aristotelem protulit, quibus ejusdem errores detexit. Vid. *Waddingus in Scr. O. Min. pag. 328. Carolus Visch in Bibl. Cist. pag. 187.*

MAGO, Carthaginensis, scripsit lingua Punica de agricultura. *Varro l. 1. cap. 1.* Hos (inquit) nobilitate Mago Carthaginensis præteriit Pœnica lingua, quod res dispersas comprehendit 28. libris: quos *Cassius Dionysius*, Uticensis, vertit libris 10. ac Græca lingua Sextilio prætori misit: in quæ volumina de Græcis libris eorum, quæ dixi, adjecit non pauca, & de Magonis demsit instar librorum octo. Hosce ipsos utiliter ad 6. libros redegit *Diophanes* in Bithynia & misit Deiotaro regi. Hæc ille. Confer *Columellam l. 1. c. 1.*

MAGONIUS (Hieron) JCtus, collegit decisiones Florentinas & Lucenses, Anno 1610.

MAGONIUS (Joh. B.) JCtus, edidit lucernam moralem, An. 1602: item, cynosuram advocatorum, A. 1610.

MAGRUS (Dominicus) concinnavit Hierolexicon seu dictionarium sacrum, Romæ, Ann. 1677. Item, librum contradictionum Sacræ Scripturæ, Lov. Anno 1671.

MAGUINUS (Gilbertus) Gallus, Anno 1674. obiit. Reliquit refutationem fabulæ prædestinat.

MAHARIL (R.) aliàs *Jacob Movilin Saiel* dictus, A. M. 5187. obiit. Is una cũ præceptoribus suis *R. Salom* & *R. Kadesch* primus nomine *Morenu vel doctoris nostri* insignitus est. Scripsit librum ritualem, qui vocatur מנהגי מהרי"ל, Vid. *Ganz in Zemach David, pag. 147. Buxtorf.* in *Abbrev. pag. 201.*

MAHSIUS (Conr.) emisit examen Cath. & Calvin. congregationis, Duaci, Anno 1601.

MAHUSIUS (Joh.) Aldenardensis, Anno 1577. obiit. *Franc. Titelmanni* commentarium in Psalmos in compendium contraxit, teste *Sweertio*. Annotationes etiam Erasmi in Novum Testamentum epitomavit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 213.*

MAIDALCHINUS, de naturæ mirabilibus commentari aggressus est.

MAIER (Christ.) Augustanus, An. 1626. obiit. Octo controversias, ob quas plerisq; à Rom. ecclesia abhorrent, discutere conatus est. *Alegambe pag. 76.* vocat disputatorem egregium, acrem & jucundum.

MAIER (Joh.) Brabantus, Ann. 1577. vivis excessit. Scripsit in decalogum & S. Pauli epistolas. Extant etiam ejus orationes, Latinè & Græcè exaratæ. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 82.*

MAIER (Matth.) Constantiensis poëseos professor, historias Sanctorum Græcis & latinis versibus, ut audio, describere laborat. In Græcis versibus Nonnum imitari dicitur.

MAIER (Mich.) de legibus fraternitatis, Anno 1618. nonnulla meditatus est. Extant etiam ejus arcana arcanissima seu hieroglyphica.

MAIER (Wolfg.) de vulneribus ecclesiæ Romanæ nondum curatis, A. 1619. scribere cœpit.

MAIGNAN (Eman.) perspectivam horariam, Romæ, Anno 1648. fol. edi curavit: item, cursum philosophicum.

MAIGRET (Amadeus) scr. de generatione & corruptione, An. 1519.

MAIGRETIUS (G.) Bullonienfis Belga, Anno 1633. mortuus est. Composuit lacrimas Heracliti Christiani, ab inferis suscitati ac baptizati, ut omnes & singulos homines doceat artem deflendi suam miseriam secundum utrumque hominem: item, martyrographiam Augustinianam. Videatur *Sweertius, pag. 275.* & *Valerius Andreæ in fast. Lovan.*

MAIHEW (Eduard.) Anglus, monachus ord. Benedict. edidit trophæa congregationis Anglicanæ ord. Bened. Anno 1625. in 4.

MAILHAT (Raym.) summam philosophiæ 4. voluminibus complexus est, An. 1664.

MAILLARDUS (Oliv.) Britannus, Parisiensis Theologus, A. 1502. obiit. Reliquit opus quadragesimale, Anno 1515. impressum. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 270.*

MAILROSIUS (Joh.) Scotus, sub Carolo M. circa An. Domini 800. claruit. Condidit librum de Eucharistia.

MAIMONIDES (Moses) celebris Judæus, Cordubensis, Anno Christi 1262. obiit, juxta *Hotting. in bibliothec. quadripart. pag. 288.* In Ægypto scholam etexit: unde à nonnullis *Moses Ægyptius* dictus est. Calluit linguam hebraicam, Chaldaicam, Arabicam, Turcicam, Græcam. Philosophiæ etiam, Theologiæ, jurisprudentiæ & medicinæ peritissimus fuit. Anno ætatis 20. commentarium scripsit in Misnaioth: Anno 42. absolvit יד: Anno 50. conscripsit librum מורה נבוכים, i. e. doctorem perplexorum. A Judæis magnis laudibus afficitur. Quidam eum נר ישראל, i. e. lucernam Israëlis appellant: aliis אור מזרח ומערב, i. e. lumen orientis & occidentis: à nonnullis חכם עבר וערב, id est, sapiens Hebræorum & Arabum nuncupatur. *Elias in Thisbi* ita de eo scribit: ממשה עד משה לא קם כמשה, i. e. à Mose propheta usque ad hunc Mosen non surrexit sicut Moses. Vide *Buxtorfii præfationem, libro More Nevochim præmissam*, in qua Maimonidis vita prolixè describitur. Confer *Dietericum, part. 1. Antiq. Bibl. pag. 171. Hornbeck de conv. Jud. pag. 32. Quenstadium, pag. 7.*

MAINARDUS (Lib.) de ponderibus & mensuris commentatus est.

MAINARDUS (Matth.) Anno 1632. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 164.*

MAINOLDUS (Jac.) Cremonensis, An. 1612. obiit. Extat ejus opus de titulis Austrii regis Catholici. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 71. Rhodius de script. suppos. pag. 9.*

MAJOLUS (Laur.) Genuensis, librum de gradibus medicinarum, Venet. An. 1497. edi curavit.

MAJOLUS (Simon) Vultuariensis episcopus, composuit tractatum de irregularitatibus. Ei etiam liber, titulo dierum Canicularium tribuitur & continet 7. tomos, quorum primi autor est Majolus, reliquorum verò *Georgius Draudius*, pastor Ortenburgensis, quemadmodum patet ex ejus *Catalogo universali, pag. 349.* & *1076.* Confer *Quenstadium pag. 287.*

MAJOR, Μαιωρ, Arabius Sophista, sub Philippo Cæsare & ante floruit. Tredecim libros de statibus, teste *Suida*, construxit.

MAJOR (Æschacius) edidit scrutinium ingeniorum Anno 1663. Vide, CÆSAR.

MAJOR (Georgius) condidit libellum de vitis Patrum, teste *Zeillero part. 2. pag. 207.*

MAJOR (Georg.) Norimbergensis, natus est Anno 1502: obiit Anno 1574. Witebergæ Theologiam professus est. Commentatus est in præcipuos evangelicos & apostolicos libros. Adversarios nactus est, quod diceret, fieri non posse, ut, qui non studeant bonis operibus, salutem consequantur æternam: item, bonorum operum studium esse necessarium ad salutem. Scripta ejus tribus tomis continentur.

MAJOR (Joach.) poëta, scr. de S. Urbano in laudem vini.

MAJOR (Joh.) Joachimicus, poëta & professor Witebergensis, natus est An. 1533: obiit Anno 1600. Psalterium versibus heroicis expressit. Carmina ejus habentur *Tom. 4. Delit. Germ. pag. 2.* Videatur *Joh. Pet. Lotichius, Tom. 3. B. P. pag. 92.*

MAJOR (Joh.) Hadingtonensis, Scotus, Anno 1520. floruit. Erat Græcè & latinè perquam eruditus. Reliquit historiam majoris Britanniæ: item, comm. in 4. Evangelistas. Opera ejus *Ph. Labbe T. 1. dissert. de S. E. pag. 590.* enumerat. Confer *Olearium, pag. 259.*

MAJOR (Joh.) Reinstadensis, celebris Theologus, natus est An. 1564: obiit Anno 1654. ætatis nonagesimo. Jenæ 43. annis docuit.

MAJOR (Joh. Daniel) medicus & professor Chiloniensis, edidit lithologiam curiosam, Anno 1662: item, prodromum chirurgiæ infusoriæ, Anno 1665.

MAJOR (Joh. Tobias) Theologus & professor Jenensis, natus est Anno 1615: obiit Anno 1655. Scripsit de natura & cultu angelorum: de 3. symbolis: de precibus pro defunctis: de filiatione Christi ut hominis: de sabbato: de natura & constitutione ecclesiæ: de scientia media, &c. Vid. *Hadrianus Beier in Rect. Jen. pag. 493.*

MAJORAGIUS (Marcus Ant.) An. 1555. vivere desiit. Anteà *Antonius Maria* dictus erat: Ipse verò à vico Majoragio, in quo pater ipsius habitabat, Majoragius dici maluit. Unde à *Fabio Lupo* & *Maximo Nigro* accusatus est: verum is luculenta oratione in senatu Mediolanensi habita sese purgavit, & non absq; exemplo hoc factū esse ostendit. Multū eloquentiâ valuit, & Aristotelis ac Ciceronis de ea arte libros maximè illustravit: hunc etiam adv. Calcagnini calumnias defendit. Vid. *Thuanus l. 16. Imperialis, pag. 126. Hanckius part. 1. de scr. R. R. pag. 215.*

MAJORANUS (Lud.) edidit clypeum ecclesiæ, Antv. An. 1576.

MAJORANUS (Nicol.) vir Græcè eruditus, Anno 1550. claruit. Eustathii comm. in Homerum unà cum ipso *Homeri* textu Romæ excudi curavit, cum indice copioso.

MAJORETUS (Joh.) JCtus, in 4. libros institutionum juris, Tolos. Anno 1669. commentatus est.

de MAIRE (Guilh.) scr. stateram Saulis exregis.

de MAIRE (Joh.) edidit singularitates urbis Trecarum, An. 1549.

Le MAISTRE, tractavit de bonis ecclesiasticis, Paris.

MAJUS (Ant.) Brixiensis, circa An. Chr. 1515. vixit. Exaravit historiolam de spiritibus, qui apparuerant in Garda, Veronensis diœcesis villa: item, epistolam philologicam.

MAJUS (Henr.) natus est Anno 1545: obiit Anno 1607. Primò Theologiam Witebergæ docuit: inde dimissus Heidelbergæ in senatum ecclesiasticum adscitus est. Struxit comment. in Danielem.

MAJUS (Jac.) Poperinganus, elucubravit carmina.

MAJUS (Junianus) Parthenopæus, Anno 1480. claruit. Scripsit de priscorum verborum proprietate.

MAJUS (Thomas) Anglus, supplevit Lucanum de bello Pharsalico, Lond. Anno 1646.

MAKDOWEL (Guilh.) Teviotia Scotus, JCtus, A. 1590. natus est. Gröningæ philosophiam docuit. Vid. *Autor vitarum Proff. Gröningens. pag. 71.*

MALABAYLA (Phil.) Astensis, monachus ord. Cisterc. Anno 1649. vixit. Texuit historiam S. Mariæ Virg. propè montem regalem in Subalpinis miraculis coruscantis, Paris. Anno 1622.

MALABRANQUE (Jacobus) Audomarensis, Anno 1600. innotuit. Scripsit de Morinis eorumque rebus, Anno 1639. tribus voluminibus. Vid. *Alegambe, pag. 206.*

MALACHIAS, Hibernus, Anno 1148. obiit. Reliquit prophetiam de futuris Romanis pontificibus, quam edidit *Arnoldus Wion in Ligno vitæ, l. 2. c. 40.* cum adjuncta expositione *Alfonsi Ciacconii* usq; ad Urbanum VII. *Carriere tamen in hist. Pontif.* illam prophetiam elevat nec pro genuino Malachiæ partu agnoscere audet. Vid. *Wareus in scr. Hibern. pag. 55. Bucelinus in chronologia, sub finem: Carolus Visch in B. Cisterc. pag. 244.*

MALACIOLA (Curt.) edidit dialogum Bullam.

MALACREDA (Laur.) Vincentinus, JCtus Patavinus, *Gregorio Leto in Ital. regn. pag. 548.* celebratur.

MALACUS, Μαλακὸς, poëta Syracusanus, *Aristoteli in quæstionibus* memoratur, qui refert, eum tum maxime in pangendis versibus valuisse, cum minus esset mentis suæ compos. *Malacus*, historicus, ἐν Σιφνίων ὥροις allegatur ab *Athenæo*.

MALAFOSSIUS (Jacob.) Bargius, scripf. enarrationem in sententias Scoti, Patav. Anno 1560. *Waddingus in S.O.M. pag. 183.* ait, fuisse disputatorem acerrimum: ingenium verò habuisse subagreste.

MALAGUZZUS (Horat.) de imperii Turcici magnitudine disseruit.

MALALA (Joh.) Μαλαλᾶς, Chronographus, à *Joh. Tzetze, chiliad. 5. hist. 29. & 30.* laudatur. *Vossius* Joh. Antiochenum & Johannem Malalam pro eodem habet: cujus sententiæ etiam *Reinesius in epist. ad Hofm. pag. 584.* subscribit. *Montacutius* tamen vocat blennum, fungum, fatuum. Ajunt, eum *Becmannum* editurum esse.

MALAMINUS (Dominicus) An. 1546. floruit. Scripsit de officio inquisitoris.

MALAPERTIUS (Car.) Montensis, An. 1630. obiit. Composuit poëmata: Sedekiam tragœdiam: duos libros de ventis. Vid. *Alegambe, pag. 68.*

MALAROTUS (Mart.) de baptismate Parif. An. 1578. commentatus est.

MALASPINA composuit emendationes & suspiciones in epistolas Ciceronis ad Atticum, teste *H. Magio l.2. miscell c.2.*

MALATERRA (Gaufr.) res gestas Rob. Guiscardi 4. libris persecutus est, Anno 1578.

MALATESTA (Car.) carmina struxit. Vid. *T. 2. Delit. Ital. pag. 1.*

MALAVOLTA (Casp.) in coronam XII. virtutum S. Mariæ scribere cœpit.

MALAVOLTUS (Ubaldinus) JCtus, Anno 1270. vixit. Reliquit quæstiones.

MALAXUS, Μάλαξος, congessit historiam aliquot Patriarcharum Constantinopolitanorum. Ea extat in *Turco-Græcia Crusii.* Videatur *Mallincrot, pag. 40.*

MALCHIAVELLUS (Hier.) Bononiens. Anno 1496. floruisse & insignis geometra fuisse traditur.

MALCHUS, Μάλχος, Philadelphiensis Sophista, tempore Anastasii Imp. claruit. Composuit septem libros historiæ Byzantinæ. *Photius, Cod. LXXIIX.* stilum ipsius admodum commendat. Videatur *Hanckius in Byzant. Script. pag. 671.*

MALCOLMUS (Joh) Polonus, An. 1624. obiit. In Acta apostolorum commentari aggressus est.

MALCOMESIUS (Joh. Dan.) observationes fori Hassiaci Anno 1625. edi curavit.

MALCOMESIUS (Joh. Rich.) confecit comment. ad Digesta *Wesenbec.* Anno 1669.

MALCORPIUS (Mich.) Hellissemensis, vitam S. Norberti carmine elegiaco complexus est, An. 1599.

MALCOTIUS (Joh.) scr. de juris & facti ignorantia, Lovan, An. 1657.

MALCOTIUS (Odo) Bruxellens. Romæ mathesin docuit. Vid. *Sweertius pag. 587. Alegambe, pag. 360.*

MALCOTIUS (Rob.) Lovaniens. Anno 1578. obiit. Tractavit de ecclesia & veneratione sanctorum.

MALDEGHEMIUS (Adr. Chilius) Flander, Aristophanis Plutum versu latino reddidit.

MALDERUS (Joh.) Bruxellensis, A. 1633. obiit. Scripsit animadversiones in Synodum Dordrechtanam: item, tractat. de sigillo confessionis: & alium, de restrictionum mentalium abusu. Extant ejusdem comm. in Cant. Canticorum: item, prælectiones in Thomam. Videatur *Valer. Andr. in Fastis Lovaniens. pag. 131.*

MALDONATUS (Joh.) Hispanus, Anno 1583. obiit. Struxit commentarium in quatuor Evangelistas: item, alium in Jeremiam. Circumferuntur etiam ipsius disputationes de septem Sacramentis. Lectionibus ejus nec ipsi Calvinistarum ministri abstinebant. Duabus quotidie tribusve horis subsellia certatim implebant, quam ludum ille ingrederetur, ne excluderentur. Sæpe in aperto atque adeo in viis publicis docere coactus est ob multitudinem auditorum, quos nullæ exhedræ capiebant. Vid. *Thuanus l. 78. Rivetus T. 2. oper. pag. 329. Alegambe, pag. 255.*

MALDURA (Pet.) Bergomas, An. 1470. obiit. Extat ejus tabula in omnia opera Thomæ Aquinatis.

MALEGONELLIUS (Ant.) habuit orationem de eligendo pontifice, Anno 1669.

MALELA (Joh.) Vide, MALALA.

MALERMUS (Nicol.) vetus Testamentum circa An. 1558. Italicè transtulit.

de MALESCOT (Steph.) JCtus, de nuptiis commentatus est, An. 1572.

MALETESTUS (Ant.) varia scripsit. Opera ejus posthuma Anno 1673. impressa sunt.

de MALETIS (Alb.) Papiensis, tractat. de testibus composuit. Videatur *Tomus 4. Tract. tract.*

MALETTUS exaravit hierarchiam: item, Theologiam duobus voluminibus, fol.

MALEVOLTUS (Horat.) inter poëtas reponi meruit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 5.*

MALFANTIUS (Genes.) adornavit compendium civil. philosophiæ, Patav. Anno 1587.

MALHERBE (Franc.) Cadomensis, Anno 1628. ætatis 73. obiit. Carmina reliquit. In conversatione paulo morosior, verborum parcus, aliorum contemtor fuisse dicitur. Vid. *Hofm. in L. U. pag. 975.*

MALINÆUS (Guil.) Brugensis, commentarium *Lud. ab Avila* de bello Germanico, à Carolo V. gesto, latinè vertit, An. 1550.

MALINGRE (Cl.) historiam Ludovici XIII. conscribere aggressus est.

à MALINIS (Joh.) condidit speculum historiale Carmelitarum libris decem, teste *Swertio.*

MALLEOLUS (Felix) scripsit de exorcismis.

MALLEOLUS (Isaac) Argent. natus est Anno 1564. Argentinæ mathesin docuit.

MALLETUS (Ant.) Rhedonensis, composuit historiam virorum illustrium, qui religiosi fuerunt in convent. S. Jacobi Parisiensis, An. 1634.

MALLETUS (Car.) edidit aurum Theologiæ moralis, August. An. 1656.

MALLIÆUS (Simon) archiepiscopus Turonensis, Anno 1597. ætatis 82. obiit. Vertit homilias S. Basilii. Vid. *Sammarth. pag. 186.*

à MALLINCROT (Bernh.) Monasteriensis Decanus, Anno 1640. claruit. Reliquit tractat. de ortu & progressu artis typographicæ: alium, de archicancellariis Rom. imperii: quinque centurias de historicis Græcis, &c.

MALLINIUS (Casp.) edidit jatrotheologonomicomachiam, Argentin. Anno 1575.

MALLONIUS (Daniel) Brixianus, disputator acerrimus fuisse dicitur. Collegit bibliothecam Scholasticam: item, librum de stigmatibus Christi. Videatur *Nicius part. 1. Pinacoth. pag. 134. & Saussay, pag. 138.*

de MOLLOSCO (Rigos) tractavit de verborum & rerum significatione, Anno 1671.

MALMESBURIENSIS (Guilh.) tempore Conradi Suevi Imp. floruit. De eo ita *Henr. Savilius*: Guil. Malmesburiensis (inquit) homo, ut erant illa tempora, literatè doctus, qui septingentorum plus minus annorum res tanta fide & diligentia pertexuit, ut è nostris propè solus historici munus explevisse videatur. Vid. *Zeillerus part. 1. Scr. histor. pag. 89.*

MALOMBRA (Pet.) vir doctus & picturæ imprimis peritus, An. 1618. obiit.

MALPÆUS (Pet.) Bruxellensis, A. 1628. floruit. Bibliothecam de scriptoribus ordinis Prædicatorum collegit, teste *Swertio.*

MALPIGHIUS (Marcell.) philosophus & medicus Bononiensis, h. t. claret. Scripsit de lingua: de cerebro: de externo sensus organo: de polypo cordis: de bombyce: de formatione pulli in ovo: de hepate: de viscerum structura, &c. Videatur *Greg. Letus, in Ital. regn. pag. 103.*

MALQUITIUS (Lud.) de vera JCtorum philosophia commentatus est.

MALSOSSÆUS (Joh.) scripsit syntagma orationum, An. 1611.

MALTRAIT (Claud.) Jesuita Tolosanus, Procopii opera omnia, 2. tomis distincta, Græcè & latinè notis illustrata edidit, Parisiis, An. 1663.

MALVASIA (Ant. Galeatius) Bonon. JCtus, Anno 1524. claruit. Collegit consilia.

MALVASIA (Bonavent.) Bononiens. An. 1622. floruit. Edidit dilucidationem spe-

speculi verum monstrantis, in quo instruitur in fide Christiana Hamet ben zin Elabedin, princeps Persarum, & refellitur liber, à doctoribus Persis editus, sub titulo: Politor speculi verum monstrantis. Vid. *Leo Allatius in A.U. pag. 64. Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 82. Bumaldus pag. 41.*

MALVASIA (Carolus) composuit expositionem inscriptionis, ÆLIA, LÆLIA, CRISPIS: confutationem subtilitatum Vaconii à Vacuna: institutiones juris civilis: tractatum de jure tertii. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 113.*

MALVENDA (Thomas) Setabitanus, Anno 1610 vixit. Scripsit de antichristo. Opera ejus 7. tomis comprehensa, Lugd. An. 1650. prodierunt.

MALVETIUS (Lud.) An. 1624. floruit. Reliquit orationes & carmina.

MALVETIUS (Troilus) Bononiens. JCt. Anno 1446. claruit. Scripsit de sortibus: item, de sanctorum canonisatione.

MALVEZZUS (Virg.) Anno 1616. inclarescere cœpit. Struxit discursus in Tacitum. Videatur *Ghilinus vol. 1. pag. 222. Bumaldus, pag. 232.*

MALVINUS (Godofr.) poëmata condidit. Vid. *T. 3. Del. Gall. pag. 575.*

MALUMBRA (Rich.) Cremonensis, JCt. Anno 1334. obiit. Vid. *Panzirolus in JCtis, L. 2. c. 54.*

MAMBRUNUS (Pet.) edidit horti Circæi descriptionem: item, dissertationem de carmine epico, Paris. An. 1652.

MAMBURNUS (Joh.) Vide, MAUBURNUS.

MAMERANUS (Henr.) Luxemburgensis, libellum de prisca moneta, Anno 1551. publicavit.

MAMERANUS (Nicol.) Luxemb. Anno 1547. iter Caroli V. ad bellum Smalcaldicum: item, investituram Mauricii Electoris stilo persecutus est. Vid. *Simon Schardius vol. 2. Germ. scr. pag. 504.* Extat ejusdem venatio, in qua omnia vocabula à litera C. incipiunt.

MAMERCUS (Claudianus) vel Mamertus. Vide, CLAUDIANUS.

MAMEROLIUS (Rochus) conciones in Jonam, Anno 1575. exaravit.

MAMERTINUS (Claudius) fecit panegyricum Maximiano Augusto: item, gratiarum actionem pro consulatu ad Julianum.

MAMMOTHREPTUS, Mutinensis, An. 1450. vixit. Collegit dictionarium vocabulorum ex Bibliis. Invenio, eum etiam scripsisse de mensibus, festivitatibus, vestibus sacerdotalibus, divinationibus, nominibus DEI apud Hebræos: item, de interpretibus S. Scripturæ. Aliis *Mammotrectus* dicitur. Videatur *Reiserus* in *Ind. MS. Bibl. August. pag. 97.* Quære, MARCHESINUS

MAMPHRASIUS (Wolfg.) concinnavit panopliam seu praxin Theologicam, methodum de fide, sacramentis & adiaphoris, &c.

MANÆCHMUS, Μάναιχμος, Alopeconnesius, philosophus Platonicus, in Platonis temp. tres libros exaravit, teste *Suida.*

MANÆCHMUS, Sicyonius, historiam Alexandri M. contexuit, teste *eodem.*

MANÆTHOS, Μαναίθως, Ægyptius. Vide, MANETHOS.

MANARDUS (Joh.) Ferrariensis, medicus Ladislai Hungariæ regis, An. 1531. obiit. Struxit librum epistolarum, medicis & pharmacopolis perutilem. Vid. *Jovius in elog. num. 81.*

MANASSES (Constant.) Μανασσῆς, scriptor non aspernandus, tempore Manuelis Commeni, Constantinopolitani Imp. A.C. 1150. claruit. Σύνοψιν ἱστορικὴν versibus politicis adornavit, quam primus *Joh. Meursius* typis exscribi curavit. Comprehendit autem res à C. O. usque ad initium Alexii Comneni. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 119.*

MANASSES, ben Israël, celebris Judæus, An. 1659. obiit. Reliquit conciliatorem: librum de termino vitæ: tract. de creatione: & alium de resurrectione. Extat ejusdem opusculum de fragilitate humana. *B. Dilherrus* vocabat Judæum singulari modestia & laudabili S Scripturas Vet. Testamenti explicandi studio præditum. Vid. *Spizelius in specimine bibl. pag. 380. &c.*

MANCHETTUS (Ant.) collegit flores ex S. Patribus, Venet. An. 1587.

MANCINELLUS (Ant.) Grammaticus, Anno 1490. floruit. Multa scripsit, quæ ad literas elegantiores faciunt. Vid. *Norweg.* in *Nomencl. autorum pag. 103.* Carmina ejus *Tomo 2. Delit. Ital. pag. 6.* inveniuntur.

MAN-

MANCINELLUS (Ascan.) Anglonensis, de morsu canis rabidi An. 1587. commentatus est.

MANCINELLUS (Julius) Maceratensis, natus est Anno 1537: obiit 1618. ætat. 81. Scripsit de facie DEI, secundum Scripturas: apprehensionē status beatorum: de 4. novissimis, &c. *Alegambe, pag.289.* stupenda de eo refert.

MANCINIUS (Læl.) condidit disquisitiones geniales. Patav. An. 1640.

MANCINUS (Car. Ant.) edidit perspicilium pro oculo, Bonon. Anno 1660. in 4. tabulam primi mobilis: stellam Gonzagam, Anno 1650. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 155.*

MANCINUS (Cels.) Ravennas, Anno 1586. claruit. Tractavit de somniis & risu: Item, de cognitione hominis, quæ lumine naturali haberi potest, Anno 1587.

MANCINUS (Dominic.) condidit libellum de prudentia, justitia, magnanimitate & temperantia.

MANCINUS (Jac.) adornavit practicam visitandi infirmos, Venet. An. 1659.

MANCINUS (Joh. Bapt.) JCtus, Anno 1623. floruit. Casum Sejani peculiari scripto exposuit. Vid. *Chilinus vol. 1. pag. 99. Bumaldus pag. 128.*

MANCINUS (Leop.) de passione Christi Anno 1663. commentari cœpit. Extat ejusdem Viridarium morale principis Christiani.

MANCINUS (Vincent.) egit de confessione, Romæ, Anno 1604: de juramento, Anno 1501: de tutela & cura minorum.

de MANDAGOTO (Guilh.) Nemausensis, JCtus, tractat. de prælatorum electione, An. 1573. composuit. Vid. *Tomus 15. Tract. tract.*

MANDELLUS (Jac.) JCtus, Anno 1555. obiit. Scripsit de verborum obligatione. Videatur *Guid. Panzirolus in JCt. 2, 182.*

MANDELSLOH, nobilis Holsatus, Itinerarium literis consignavit.

à MANDER (Car.) Flander, natus est An. 1548: obiit Anno 1606. Vitas pictorum Italorum, Germ. & Belgarum stilo expressit. Vid. *Sweertius, pag. 172.*

van MANDER (Car.) Danus, Apelles Regius, poema de pulvere Tabaci elaboravit, An. 1665.

MANDERIUS (Adam) Brugensis, medicus, ephemerides meteorologicas composuit.

de MANDERSTON (Guilh.) philosophiam moralem, Paris. An. 1528. item, dialecticam publicari curavit. Vid. *Thomasius de plagio, §. 504.*

MANDEVILLIUS (Joh.) nobilis Anglus, An. 1372. obiit. Triginta quatuor annis in Asia & Africa peregrinatus est. Domum reversus itinerarium edidit, in quo, quæ viderat apud Ægyptios, Arabes, Persas, Græcos, Illyricos, Tartaros, &c. pluribus exposuit. Vid. *Zeilleruspart. 2. pag. 91.*

MANDOSIUS (Quint.) Romanus, JCtus, edidit praxin signaturæ gratiæ, Venet. Anno 1585: item, 2. tomos commentariorum in regulas Cancellariæ apostolicæ, An. 1606. fol.

MANDUGASINUS (Albert.) Brixianus, Anno 1340. claruit. Reliquit summam casuum conscientiæ; librum variorum sermonum, & alia.

de MANECTIS (Janotius) scripsit de dignitate hominis, An. 1531.

de MANELFIS (Joh.) Eretano Sabinus, An. 1621. claruit. De febribus, An. 1625. de fletu & lacrimis: de helleboro commentatus est. Extant ejusdem annotationes in aphorismos Hippocratis: item, mensa Romana. Vid. *Leo Allatius in A.U. pag. 162. Ghilinus vol. 2. pag. 131.*

MANENSIUS (Joseph.) medicus, collegit responsiones & defensiones, Panormi, Anno 1650.

MANENTUS (Casal.) centuriam consiliorum promulgavit, An. 1612. fol.

MANERBA (Alex.) Brixianus, peregrinationem Ruth Moabitidis notis illustrare cœpit, An. 1614. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 11.*

MANETHOS, Μανέθως, Mendesius, physiologica versibus exposuit: item, ἀςρονομύμθνα sive ad siderum scientiam pertinentia. *Diogenes Laertius* ejusdem epitomen physicorum allegat. Juxta *Suidam (in Μανέθως)* de confectione κυφίων quaque librum elaboravit. Est autem Κῦφι suffimenti genus sacerdotibus usitatum.

MANETHOS, Sebennyta, sacerdos, tempore

pore Ptolemæi Philadelphi floruit. Struxit historiam, orsus ab antiquissimis & fabulosis temporibus, progressus usque ad Darium Codomanum. Eruit vero istam, teste *Eusebio*, partim è columnis, in Seriadica terra positis, partim ex libris sacris. De columnis illis in terra Seriadica, *Isaacus Vossius in dissert. de ætate mundi cap. 10. pag. 271.* legi poterit. Meminit Manethonis etiam *Josephus l. 1. Ant. Jud. c. 3. & l. 1. contra Apionem*: item, *Eusebius* in *chronico pag. 6. & 10.* Epitomen totius Manethonis *Africani* beneficio habemus. Quæ *Annius Viterbiensis* Manethonis nomine venditat, ficta sunt & mala fide ambulant. Vid. *Simsonius in Parasceve Chronici, pag. 8. Borremans. pag. 43.*

MANETTUS (Joh.) Florentinus, natus est An. 1396: obiit Anno 1459. Erat vir trium linguarum peritus. Transtulit Græca & hebræa in latinum. Composuit sex libros de longævis illustribus: item, vitam Socratis, Senecæ, Plutarchi, Dantis, Petrarchæ, Boccacii, &c. Videantur *Monceius de vitulo aureo, pag. 10. Vossius de hist. lat. lib. 3. pag. 529.*

MANFREDUS (Hieron.) Bononiensis, JCtus, An. 1550. claruit. Scripsit summarium de Rom. pontifice: item, de appellationibus.

MANFREDUS (Hier.) medicus, Anno 1455. floruit. Edidit centiloquium de medicis & infirmis. *Quidam* omnium astrologorum sui temporis sapientissimum faciunt. Videatur *Bumaldus pag. 90.*

MANFREDUS (Mutius) inter viros doctos numeratur à *Ghilino vol. 1. pag. 172.*

MANFREDUS (Paulus) Lucensis, medicus & philosophus Romanus, Anno 1668. claruit. Tractavit de nova & inaudita medico-chirurgica operatione sanguinem transfundente de individuo in individuum.

de MANGANELLIS (Ludov.) Franciscanus monachus, edidit discursus prædicabiles in Cant. Canticor. Madriti, Anno 1619.

MANGETUS (Fr.) de loco Anno 1645. commentatus est.

MANGIARIA (Hieron.) struxit arborem consanguinitatis & affinitatis.

MANGILIUS (Anton.) Bergomas, Anno 1644. obiit. Scripsit in universam Aristotelis philosophiam. Vid. *Donat. Calvus, pag. 52.*

MANGILIUS (Joh. Ant.) An. 1636. tractavit de subhastationibus. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 145.*

MANGINUS (Clem. Cyriacus) Cabilonensis, Anno 1620. claruit. Erat 3. linguarum peritissimus. Videatur *Lud. Jacobus à S. Carolo in opere de claris scriptoribus Cabilonensibus.* Confer *Colomesium in G. O. pag. 271.*

MANGINUS (Joh.) adornavit geographiam veterem & novam.

MANGIONIUS (Valent.) Perusinus, Anno 1639. vixit. Condidit Theoricam Astri inextincti, Colon. An. 1639. in 4. item, tractat de religiosa paupertate. Vid. *Alegambe, pag. 440.*

MANGOTIUS (Adr.) Goudanus, natus est An. 1554. Collegit monitorum sacrorum quatuor Tomos. Vid. *Swertius, pag. 99. Alegambe, pag. 6.*

MANGOTIUS (Jac.) Juliodunensis, An. 1587. obiit. Reliquit carmina, quæ habentur *T. 2. Delit. Gall. pag. 575.* Vid. *Thuanus l. 88.* qui eum à facundia & eruditione commendat.

MANIALDUS (Steph.) medicus Burdigalensis, Hippocratis chirurgiam, Anno 1619. edi curavit.

MANIGART (J. H.) praxin pastoralem emisit, An. 1665.

MANILIUS, historicus, tempore Marii & Syllæ floruit. *Plinius in hist. nat. 10, 2.* vocat primum atq; diligentissimum togatorum, senatorem maximis nobilem doctrinis. Allegatur à *Varrone lib. 4. de lat. ling. & Arnobio l. 3. contra Gentes.*

MANILIUS, poëta, cujus Astronomicon habemus, juxta *quosdam* tempore Theodosii senioris, juxta *alios* extrema Augusti ætate claruit. *Ch. Ad. Rupertus in Val. Max. pag. 5.* posterioribus subscribit: *Gevartius* prioribus. Cum Gevartio *G. J. Vossius, part. 1. Gramm. pag. 257.* aliquando fecit; verum postea in *lib. de Poëtis latinis* sententiam hanc retractavit. Manilium *Julius Firmicus* secutus est. Vid. *Glanderpius in Onomast pag. 568. Scal. in Manil. pag. 20. 21. 370. Barth. in Claud. pag. 60. 1190. Borrichius in Cogit. ad Voss. pag. 10.*

MANI-

MANILIUS, Chrestus, librum de deorum hymnis composuit, teste *Fulgentio.* Vid. *Glandorp. l. c.*

MANILIUS Sura *Plinio* allegatur. Vid. *Glandorpius, pag. 573.*

MANILIUS (Arn.) Gandav. medicus, reliquit elegias, epigrammata & epitaphia, teste *Sandero.*

MANILIUS (Corn.) Gandensis, condidit drama de morte, re omnium terribilium terribilissima, teste *Swertio.*

MANILIUS (Felix) Anno 1611. vitam S. Gebharti in literas redegit.

MANILIUS (Jacob.) chronicon episcopatus Constantiensis condidit.

MANILIUS (Marcus) JCtus, tempore deletæ Carthaginis floruit. *Pomponius de Orig. Juris* eum cum P. Mutio & Bruto jus civile fundasse memorat. Composuit leges quasdam de venalibus vendendis, quæ Manilianæ leges dictæ sunt. Vid. *Bertrandus in JCtis, pag. 208.*

MANINCOR collegit maximas Juris ex jure Canonico.

MANINUS (Octavian.) Utinensis, carminibus famam aucupavit. Vid. *Tom. 2. Del. Ital. pag. 11.*

MANLIUS (Theodorus) An. Christ. 399. claruit. Edidit librum de rerum natura & causis naturalibus, de astris & aliis ejusmodi sermone pedestri, qui extat in bibliothecis manu exaratus. Is est Theodorus Manilius, cujus Consulatum Claudianus carmine celebravit. Vid. *Salmasius in præfat. ad Ampel. pag. 301.* Scripta Manlii nonnulla apud *Cujacium* superfuisse memorant, qui viderunt. Auctorem de metris & ratione carminum Manlium Theodorum citat venerabilis *Beda.* Vid. *Barthius in notis major. ad Claudian. pag. 60. 65. 84.*

MANLIUS (Christ.) Gorlicensis, carmina construxit, quæ habentur *Tom. 2. Delit. Germ. pag. 244.* Fertur etiam scripsisse Lusatiam.

MANLIUS (Joh.) collectanea locorum communium congessit, An. 1562.

MANLIUS (Joh. Jac.) de Bosco, Alexandrinus, collegit luminare majus & luminare minus ex *Serapione* & *Pandectario.*

MANNAGETTA (Joh. Guil.) coronam duodecim Cæsarum è domo Austriaca construxit, An. 1654. Vid. *Carolus Visch in Bibl. Cist. pag. 187.*

MANNELLIUS (Carol.) episcopus Fermulensis, epigrammata in lucem emisit.

MANNICHIUS (Joh.) theologus, composuit emblemata sacra.

MANNIUS (Florianus) Cassius, catenam argenteam à scholasticis theologis ad universam ferme scripturam spectantibus contexuit, Bononiæ, Anno 1587.

MANNIUS (Victorius) scr. de balneis S. Casfiani, Senis, An. 1617.

MANNUS (August.) condidit historiam rerum memorabilium in ecclesia gestarum, Romæ, An. 1612.

MANNUS (Joh. Jac.) tractavit de malleorum scarificatione, Patav. A. 1583.

MANNUS (Valerius) memorabilia S. Imperii collegit, An. 1674.

MANOLESSIUS (Car.) vir Græcè doctus, An. 1644. claruit. Dionysium Longinum περὶ ὕψους notis illustratum Bononiæ edidit.

MANRIQUE (Mich. Ferr.) quæstiones morales & vicariales decisas, Lugd. An. 1640. edi euravit.

MANRIQUEZ (Ang.) Burgensis. A. 1640. floruit. Struxit quatuor tomos annalium Cistercienfium: Item, gesta Eugenii III. & Alexandri III. Vid. *Card. Visch, p. 21.*

à MANSFELT (Carolus) Luxenburgens. JCtus, Anno 1625. canonicorum originem promulgavit: Item, castra DEI sive parochiam religiosam militum, Anno 1650.

à MANSFELT (Regnerus) JCtus, edidit elementa rectæ rationis, An. 1668.

MANSONIUS (Ludov.) Panormitanus, An. 1610. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 314.*

MANSUERUS (Christ.) à monte Claro, vitam Catharinæ Senensis ex variis collectam, An. 1597. in lucem protulit.

MANSUETUS (Franc.) consilia matrimonialia constipavit.

MANSUS (Joh. Barth.) collegit decisiones Juris, An. 1663.

MANSUS (Josephus) composuit promtuarium sacrum & morale, A. 1666. item, bibliothecam prædicabilem tomis 4. fol. An. 1670.

MANSUS (Victor) harmoniam Patrum & scholasticorum adornavit, Neap. Anno 1594.

MANTELIUS (Joh.) Hasseletanus, natus est, A. 1599. Reliquit speculum peccatorum adspirantium ad solidam vitæ emen-

emendationem sive historicam S. Augustini conversionem : artem artium sive diatriben de regimine sanctimonialium : tract. de officio pastorali : compendium hist. Lossensis, &c.

MANTICA (Franc.) JCtus, de conjecturis ultimarum voluntatum commentatus est. Prodiit hic liber Genevæ, An. 1631.

MANTIGHELLUS (Marsil.) de Cereto-lo, JCtus, Anno 1260. floruit. Extant ejus quæstiones.

MANTINUS (Jac.) Hebræus, Avicennæ Fen 4. primi, de universali ratione medendi, latinè vertit, Venet. An. 1530.

MANTONUS, Anglus, epistolam Jacobi & Judæ commentario illustrare aggressus est.

de MANTUA (Marcus) Benavidius, An. 1563. claruit. Vide, BENAVIDIUS.

MANTUANUS (J. Bapt.) Carmelita, natus est Anno 1444 : obiit Anno 1516. *Jovius num. 61.* ex damnato coitu natum affirmat. Condidit 12. libros fastorum: Bucolicon contra poëtas impudicè scribentes : epigrammata, &c. Opera ejus 4. tomis Antverpiæ Anno 1576. excusa sunt. *Desiderius Erasmus* ipsum plurimi fecit, ut patet ex ejus *epistola ad Jac. Wimphelingium*, ubi ait : Malim hemistichium Mantuani, quam Marullicas myriades. Fridericus princeps, teste *Jovio*, ipsi marmoream effigiem cum laurea posuit, quæ in arcu lapideo juxta Virgilii Maronis simulacrum conspicitur. Quidam *J. B. Hispaniolum* appellant. Vid. *Saussay de S.E. pag. 12. Labbe T. 1. dissert. pag. 173. Olearius in Abaco, pag. 64.*

MANUEL, Μανουὴλ, Palæologus, Imp. Constantinopolitanus, An. 1180. obiit. Composuit præcepta educationis regiæ ad Johannem filium. Ea Græcè & latinè edidit *Leunclavius*, An. 1578.

MANUEL (August.) Vasconcelas, vitam & res gestas Johannis II. Portugalliæ Regis, literis mandavit, Madriti, Anno 1639. in 4.

MANUTIUS (Aldus) senior, Anno 1520. claruit. Composuit institutiones grammat. Græcæ : notas in Horatium & Homerum, &c.

MANUTIUS (Aldus) Pauli filius, Aldi nepos, Anno 1597. obiit. Bononiæ literas humaniores professus est, & scriptis tam propriis, quàm paternis in lucem editis maximam ab omnibus gratiam meruit. Exaravit tres libros quæsitorum per epistolam : orthographiam : notas ad Censorinum de die natali, &c. Nulla Ciceronis pars est (inquit *Nicius part. 1.*) quam ille commentariis vel notis non illustravit. *Thuanus l. 119.* refert, ipsum, repetita ad Florentinam familiam gentis suæ origine, pro Manutio *Manuccium* dici maluisse. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 5. Tollius, de Inf. lit. pag. 29.*

MANUTIUS (Paulus) Aldi filius, natus est An. 1512 : obiit An. 1574. Struxit commentarios in epistolas Ciceronis: librum de legibus Roman. tractat. de dietum apud vet. Rom. ratione : opus de senatu, civitate, & comitiis Romanorum. Carmina ejus extant *T. 2. Delit. Ital. pag. 22. Thuanus lib. 59.* ipsius industriam exactamque puritatis latinæ & antiquitatis Rom. cognitionem magnopere dilaudat. Videatur *Ghilinus vol. 1. pag. 187.*

MANZINUS (Aloys.) Anno 1630. floruit. Vid. *Bumaldus pag. 13.*

MANZINUS (Car. Ant.) Vide, MANCINUS.

MANZINUS (Vincent.) Vide iterum, MANCINUS.

MANZIUS (Casp.) commentarium confecit in 4. libros institutionum juris, An. 1645 : item, tract. de testamentis, Anno 1661.

MANZOLUS (Barth.) Anno 1378. floruit. Reliquit librum formalitatum.

MANZONUS (Hieron.) Bergomas, scripsit in artem poëticam Horatii ingeniosè & eleganter, An. 1604. Vid. *Donat. Calvus pag. 334.*

MANZUS (Joh. Galeacius) emisit oculum iatrophysicum. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 164.*

MAPA (Stylianus) Στυλιανὸς Μάπας, episcopus Neocæsariensium, Anno 886. vixit & de rebus Constantinopolitanorum ecclesiasticis epistolam reliquit. Vid. *Hanckius in Scr. Byz. pag. 399.*

MAPELLUS (Joh.) Bergomas, collegit quæstiones quodlibetales, teste *Donato Calvo pag. 316.*

MAPES (Gualt.) Anno 1192. inclaruit. Ab eruditione singulari & curialibus facetiis eum commendat *Silv. Giraldus.* Reliquit compendium topographiæ.

Lulic

Lusit quoq; versibus in papæ & cardinaliû mores, qui reperiuntur inter poemata veterum de corrupto ecclesiæ statu.

MAPHÆUS (Raph.) Volaterranus, Anno 1524. ætat.70. obiit. Condidit 11. libros anthropologię, in quibus recéfentur clari homines omnium temporum & gentium: item, librum de sacerdotiis Rom.

MAPHANAFUS (Dan.) Vide, HARTNECCIUS.

MAPPUS (Marc.) scripsit θερμοποσίαν sive tractatum de calido potu, An. 1674.

de MARA (Guil.) Neustrius, An. 1526. claruit. Tractavit de Ventre, Venere & ingluvie. Vid. *Simlerus.*

MARACCIUS (Hipp.) Lucensis, collegit bibliothecam Marianam, ordine alphabetico digestam & in 2. partes distinctâ, in quibus autores, qui de Maria deipara virgine scripserunt, cum recensione operum continentur tomis 2. An. 1648.

MARAFINIOTUS (Hier.) Polistinensis Calaber, An. 1601. claruit. Libellum de arte reminiscentiæ exaravit: item, chronicon & antiquitates Calabriæ. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag.* 171.

MARANTA (Barth.) Venusinus, exaravit tres libros methodi cognoscendorum simplicium, An. 1559. item, 5. libros Lucullianarum quæstionum, A. 1564. Extat ejusdem tractatus de Theriaca & Mithridatio.

MARANTA (Rob.) Venusinus, JCtus, An. 1520. flor. Aureum speculum composuit.

MARANUS (Guil.) paratitla in 42. priores digestorum libros edi curavit. Prodiit ejus tract. de æquitate & justitia, Tolosæ, An. 1622.

MARATHUS (Julius) res Augusti Imp. descripsit. Meminit ejus *Suetonius in August. cap.* 79. & 94.

MARAVIGLIA (Joseph Maria) Mediolanensis, An. 1663. philosophiam in academia Patavina professus est. Extat ejus Proteus politicus de multiformi hominum statu: legatus ad principes Christianos: pseudomantia veterum & recentiorum.

MARBACHIUS (Erasm.) Johannis filius, vixit An. 1569. In Pentateuchum commentatus est.

MARBACHIUS (Joh.) Lindaviensis, natus est An. 1521: obiit A. 1581. Argentinæ Theologi munere functus est. Edidit de cœna Domini duo volumina: item, tract. de miraculis veris & falsis, ex verbo DEI dijudicandis.

MARBACHIUS (Phil.) Argentinensis, natus est Anno 1550: obiit An. 1611. Argentinæ Theologiam per 19. annos professus est. Composuit apologiam libri concordiæ. Vid. *Henn Witte, in Theol. p.* 61.

MARBÆSIUS (Gerh.) An. 1495. claruit. Emisit dialogum de materia prima.

MARBODÆUS, Gallus, Rhedonensis episcopus, Anno 1050. obiit, & Thebæorum passionem carmine expressit. *Vossius* eundem esse autumat cum illo, qui de gemmarum natura & viribus carmen condidit. *Salmuth in Panciroll. pag.* 46. vocat *Mardebanum. Casp. Barthius in Claudian. pag.* 704. Marbodæi libellum (inquit) non indoctè illustravit Alardus Amstelrodamius olim, quem antè eodem titulo ediderat quidam Pictorius. Johannes Cornarius nec quid nec quare conturbato toto auctore, *Macro* de herbis affixit, mali exempli temeritate. Ediderunt alii Evacis vocabulo, quo citatum memini ante aliquot secula ab Henrico Mediolanensi *l.* 1. *de controv. hominis & fortunæ.* Sanè potuit ex Arabum libris quædam addiscere non ineruditus versificator eo ævo *Idem pag.* 1035. Cornarius nullo judicio Macri nomine eum libellum edidit. Cum vero in membranis priscis Cœnomanensi Marbodæo inscribatur, suspicati nos aliquando sumus, doctissimum ejus civitatis episcopum, *Hildebertum*, cum legisset in *Plinio, Evacem* Arabum regem tale aliquid scripsi ad Neronem misisse, eo nomine commentatum hunc librum, &c. Confer *Daum. epist. ad Reines pag.* 12. *Bartholinum in med. poët. pag.* 128.

MARBURIUS (Edu.) Anglus, scripsit in Obadiam & Habakuk, An 1650.

à MARCA (Carol.) Gandensis, Juditham seu tragœdiam de nece Holofernis Græcis versibus expressit, teste *Sweertio.*

de MARCA (Fr.) de Prado, expositionem Thomisticam in physicam Aristotelis, Venet. An. 1636. fol edi curavit.

à MARCA (Jac. Corn.) emisit Duces Burgundiæ.

de MARCA (Petr.) archiepiscopus Parisiensis, An. 1662. obiit. Scrips. 2. tomos de concordia regni & sacerdotii. Vid. *Maresius T.* 1. *contra Tirin. pag.* 221. *Hallervordius in B.C. pag* 323.

MARCELLANUS (Seb.) Patavinus, scr. de differentiis & causis morborum, Anno 1564.

MARCELLINUS, Μαρκελλῖνος, reliquit dissertationem de vita Thucydidis & ejus genere dicendi. *Gesnerus* eundem putat cum *Ammiano Marcellino*; quod *Vossio* haud arridet, qui mavult eum pro illo habere, cujus commentarii in Hermogenem de statibus ab *Aldo Manutio* editi sunt.

MARCELLINUS, Illyrici Comes, vixit tempore Justiniani Imp. An. 535. Composuit chronicon, quod à *Cassiodoro* valde laudatur *libro de div. lect. c. 17. & 25.* Vid. *Phil. Labbe T. 2. diss. de S. E. pag. 45. Olearius, pag. 299.*

MARCELLINUS, Brigantius, Presb. An. 770. floruit. Vitam S. Willibrordi & Suitberti exaravit.

MARCELLINUS, Italiæ presbyter, ad Theodosium & Arcadium Impp. opusculum exaravit de gestis episcoporum, qui Arimini ad destructionem Homousii convenerant. Vid. *Isid. in viris illustrib. cap. 14.*

MARCELLINUS (Ammianus) historicus. *Erasmus in Cicer. p. 146.* Difficilis est Marcellinus in eloquendo, ac subinde compositio carmen moliri videtur. Vide, AMMIANUS.

MARCELLINUS (Evangelista) Italus, An. 1593. obiit. In librum Judicum, Psalmos, Danielem, Habakuk, &c. commentatus est. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 107.*

MARCELLIUS (Henr.) edidit artem disputandi; item, comm. in librum Josuæ, An. 1661. Vid. *Alegambe, pag. 176.*

MARCELLUS, Burdigalensis, ætate Theodosii Magni floruit. Scripsit libros de medicamentis empiricis, physicis & rationalibus. Vulgo *Empiricus* vocatur, siquidem remedia etiam à rusticis & plebejis hominibus collegit, ut ipse fatetur in operis præfatione. *Barth. in 4. Thebaid. Papin. pag. 1222.* Marcellus (inquit) Theodosianorum aut præter propter temporum scriptor, non indignus autor est, à quo usurpata multa singularia augere possint latinæ linguæ si minus eloquentiam, at loquentiam tamen.

MARCELLUS, Μάρκελλος, Sidites, Marco Antonino imperante, claruit. Artem medicam 42. libris, versibus heroicis perscripsit. Meminit ejus *Hieronymus contra Jovinianum. G. Job. Vossius* inter Græcos poëtas refert.

MARCELLUS (Casp.) Montagnensis, An. 1551. viginti duobus libris contra Proclū de mundi æternitate decertavit.

MARCELLUS (Christ.) Venetus, Corcyrensium episcopus, miserè excarnificatus periit, teste *Pierio Valeriano de Inf. lit. pag. 16.* Reliquit exercitationes in septem priores Psalmos, Romæ Anno 1525. editas.

MARCELLUS (M. Ant.) de jure seculari pontificis, An. 1627. commentari cœpit.

MARCELLUS (Petr.) edidit summam Seraphicam, Massiliæ, An. 1669: item, vitas Principum Venetorum.

MARCELLUS (Tullius) Carthaginensis, de categoricis & hypotheticis syllogismis, quod à diversis philosophis latissimè dictum est, septem libris breviter subtiliterque tractavit, teste *Cassiodoro de dialect. pag. 1044.*

MARCELLUS (Valerius) inter historiæ Augustæ scriptores à *Capitolino in Maximo & Balbino* collocatur.

MARCELLUS (Ulp.) JCtus, Antonino Pio Imp. familiaris erat. Composuit 3. libros digestorum: item, libros de officio Consulis. Vid. *Bertrandus in JCt. pag. 101.*

MARCHANTIUS (Jac.) exaravit 4. libros de Flandria, An. 1596. resolutiones pastorales: hortum pastorum, &c.

MARCHANTIUS (Joh.) tractavit de febri purpurata. Vid. *Hedovill. Tom. 2. Ephem. pag. 347.*

MARCHANTIUS (Pet.) ord. Francisc. monachus, Anno 1645. vixit. Composuit tribunal sacramentale, An. 1672. item, tribunal animarum tribus tomis, Anno 1645. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 284.*

de MARCHE (Lud.) edidit apologiam pro constitutione Innocentii X. Leodii, An. 1654.

MARCHESANUS (J. Bapt.) Tiphernas, JCtus Romanus, tractatum de sententiarum speciebus earumque differentiis & quomodo cognoscantur, Romæ, An. 1583. edi curavit.

MARCHESILLUS (Jac.) JCtus, collegit silvam quæstionum practicarum, fol. A. 1646.

MARCHESINUS, à Regio Lepidi, librum struxit, cui titulus *Mammotreptus.* Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 247.*

MARCHESINUS (Franc. Æg.) habuit orationem in obitum Fr. Hier. Scripandi, An. 1563.

MARCHESIUS (Alb.) de Cottignola, scr. soliloquium morale, Bonon. An. 1529. Vid. *Waddingus pag. 6.*

MARCHESIUS (Marc.) episcopus Signinus, reliquit 5. libros de modo pugnandi contra Turcas, teste *Naudæo.*

de MARCHETTIS (Dominicus) Patavinus, edidit anatomiam, Anno 1652: item, observationes medicochymicas, Anno 1672. Vid. *Greg. Letus in Ital. reg. pag. 329.*

de MARCHETTIS (Pet.) syllogen observationum medicochirurgicarum, Anno 1665. typis tradidit.

MARCHETTUS (Alex.) philosophiæ professor in academia Pisana, Anno 1674. claruit. Scripsit de motu: item, de resistentia solidorum. Extant quoque ejus theoremata geometrica: item, exercitationes mechanicæ. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 495.*

MARCHETTUS (Seraph.) Bergomas, natus est A. 1603. Condidit 4. libros de rep. ecclesiastica, Anno 1647. Vid. *Don. Calvus pag. 55.*

MARCHETUS (Jac. Basilicus) Morini & Hedini expugnationem, Anno 1555. stilo expressit. Vid. *Simon Schardius vol. 2. Germ. scr. pag. 577.*

de MARCHIA (Ant.) Picenus, libros Dantis in metrum latinum transtulit, teste *Waddingo in S. O. M.*

de MARCHIA (Jacobus) Picenus, Anno 1476. decessit. In beatorum numerum ab Urbano IIX. relatus est. Reliquit tractatum de sanguine Christi, nondum impressum. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 184.*

MARCHIANENSIS (Andreas) An. 1194. obiit. Composuit tres libros de origine gestisque Francorum.

MARCHINELLUS (Joh.) Anno 1410. floruit. Adornavit 3. libros ad omnium hominum status.

MARCHINUS (Philib.) de sacramentis, An. 1638. scribere aggressus est.

MARCHIUS (Ew.) de justitia & jure, An. 1658. commentatus est.

de S. MARCHO (Hier.) reliquit parva logicalia.

MARCI (Corn.) natus est An. 1594: obiit An. 1646. Altdorfii Theologiam docuit: inde Norimbergam vocatus est, ut gregi dominico præesset. Habuit sermones in epistolam Judæ.

MARCI (Joh. Marcus) natus est Anno 1595: obiit Anno 1667. Pragæ medicinam professus est. Erat Hebraicè, Græcè, Syriacè egregiè doctus. Emisit philosophiam vet. restauratam: libr. de arcu cœlesti: de ideis operatricibus: de gener. & corruptione, &c. Eum magnopere commendat *Caramuel à Lobkowitz in Theol. fundamentali, pag 461.* Vid. *Carolus Visch pag. 187. M. X. Volckman in elog. Prag. pag. 121.*

MARCIANUS (Æl.) JCtus, sub Antonino Pio floruit. Struxit 16. libros institutionum: quinque libros regularum, &c. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 45. Bertrandus pag. 164.*

MARCIANUS, Μαρκιανὸς, Heracleota, περιήγησιν carmine jambico complexus est: item, περίπλουν maris eoi & occidentalis. Utrumq; opus in lucem protraxit *Dav. Höschelius.*

MARCIANUS, Smyrnæus, composuit librum de simplicibus effectibus, teste *Plinio 24, 4.*

MARCILIUS (Theod.) Arnheimensis Gelder, Anno 1617. obiit. Parisiis regii professoris munere functus est. *Symbolum* ejus erat: *deficiam aut efficiam.* Confecit notas in Horatium, Persium, Agellium, Juvenalem, Martialem, Suetonium & 12. Tabulas. Aliquando sub nomine *Musambertii* latere voluit. Vid. *Sweertius, pag. 790. Dieter. part. 1. Ant. Bibl. pag. 92.*

de MARCILLA (Pet. Vinc.) Vide, MARZILLA.

MARCKGRAVIUS (Georg.) de Liebstad, Misnicus, texuit historiam Brasiliensem, Anno 1648. Vid. *Linden, pag. 207.*

MARCONETUS (Abrah.) edidit aulicum inculpatum, An. 1665.

MARCUCIUS (Casp.) Lucensis, quæstiones de morbo melancholiæ Romæ, Anno 1645. edi fecit. Videatur *Linden, pag. 200.*

MARCULFUS, monachus, seculo VII. circa An. Chr. 660. vixit. Duos formu-

larum libros reliquit, quos Bignonius Anno 1613. vulgavit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 300.*

MARCUS, Μάρκος, Evangelista, historiam Christi literis mandavit. Videantur *Rivetus Tom. 2. operum, pag. 1072. Bruschius de Monasteriis, pag. 8. b.*

MARCUS, S. Benedicti discipulus, Anno 610. floruit & vitam præceptoris sui carmine hexametro exaravit. Hoc carmen An. 1590. libro 3. poëmatum *Prosp. Martinengi* insertum est.

MARCUS, Byzantinus, sophistarum numerum auget. Vid. *Philostratus in Sophist. pag. 542.*

MARCUS, Eremita, *Ascetes* dictus, Chrysostomo synchronus fuit, judice *Labbeo.* Tractavit de paradiso & lege spirituali. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 50. Olearius pag. 301.*

MARCUS, hieromonachus, scr. de dubiis typici. Prodiit Venetiis, An. 1615.

MARCUS (Fr.) JCtus, decisiones parlamenti Delphinalis, Anno 1600. fol. promulgavit.

MARDOCHAI, ben Hillel, An. C. 1310. Norimbergæ supplicio affectus est. Composuit librum, quem Mardochæum vocavit. Vid. *Ganz, pag. 143. Buxtorf. in Bibl. Rabb. pag. 308.*

MARDOCHAI Jophi, A. M. 5352. vixit. *Dav. Ganz in Zemach David, pag. 159.* vocat doctorem magnum & excellentem sapientia. Synagogæ Lublinensi & Cremnizensi multis annis præfuit. Extat ejus syntagma magnum libri *Lebusch Malchut*, in quo continentur omnia judicia Talmudica & testimonia: comm. in legem: in *More Nebuchim*: item in *Hircanath*, &c.

MARDOCHAI Nathan, A. M. 5198. innotuit. Librum concordantiarum ex lingua latina in Hebræam transtulit. Vid. *Ganz pag. 148.*

de la MARE (Phil.) senator Divionensis, vitam *Jac. Guijonii* in literas retulit, An. 1658.

MARESCALCUS (Marc. Ant.) Bonon. condidit 2. libros humanæ perfectionis secundum naturam.

MARESCALCUS (Ob. Annib.) inter viros doctos hujus seculi refertur. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 168.*

MARESCALCUS (Ugolinus) JCtus, An. 1391. vixit. Collegit consilia legalia.

MARESCALCUS (Vinc. Maria) h. t. claret. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 133.*

MARESCOTTUS (Agesil.) patricius Bononiens. Anno 1618. obiit, ætatis 41. Condidit opus singulare de personis & larvis, earumque apud veteres usu & origine.

MARESCOTTUS (Hercules) JCtus, An. 1596. floruit. Resolutiones confecit, quæ prodierunt An. 1617.

MARESCOTTUS (Herc.) alter, JCtus, An. 1599. claruit. Vid. *Bumaldus pag. 63.*

MARESCOTTUS (Vinc.) inter viros doctos numeratur. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 142.*

MARESIUS (Rolandus) duos libros epistolarum philologicarum, Lutet. Anno 1650. emisit.

MARESIUS (Samuel) Avimontensis Picardus, natus est An. 1599: obiit Anno 1675. Groningæ Theologiam professus est. Occulta quadam antipathia poma, pira, cerasa, fraga semper aversatus est. A musica & poësi maximè alienus erat. Scriptis pugnavit contra *Tirinum* pontificium, & contra *Volkelium* Photinianum. Extant duo ejus tomi variarum dispp. item, notæ in distinctiones Castanæi. Vid. *Autor vitarum proff. Gröning. pag. 154. & Hofm. in lex Univ. part. 1. pag. 992.*

MARETTUS (Læl.) Senensis, de principe tractatum adornavit, teste *Naudæo.*

des MARETS (Jod.) Antverpiens. Anno 1637. obiit. Vir fuit Latinis Græcisq; literis egregiè instructus. Edidit Horatium repurgatum. Composuit etiam onomasticon latinum. Vid. *Alegambe pag. 281.*

MARETUS (D.) edidit tractatum quartarum, A. 1601. Vide, MARRETUS.

MARGANIUS (Lud. Gratus) Romanus, Anno 1531. ætatis 20. obiit. In *Epitaphio* utriusque linguæ eruditissimus, astrorum ac totius rei mathematicæ scientia doctissimus dicitur.

MARGARINUS (Joh.) Gerundensis episcopus, paralipomena Hispaniæ decem libris complexus est. Claruit Anno 1480.

MARGARITA (Antonius) Judæus conversus, scripsit de fide Judaica. Vid. *Buxtorf. in Inst. epist. pag. 194. Olearius in Abaco, pag. 42. Wagenseil in Sota, pag. 1105. 1115.*

MAR-

Antoniana Margarita. v. Pereira.

MARGARITUS (Joh.) Cardin. An. 1448. obiit. Vid. *Gbilinus vol. 1. pag. 83.*
MARGINUS (Phil.) tractavit de ordinis sacramento, An. 1638.
MARGOLITH. Vide, OTTO.
MARGUNIUS (Maximus) Μαργύνιος, Citherensis episcopus, natione Græcus, An. 1602. Venetiis obiit. Is aliquot S. Patrum scripta, quæ à communi naufragio servaverat, publico bono evulgavit. In poësi Græca non parum excelluit, quemadmodum ex anacreonticis hymnis apparet, quos Conr. *Rittershusius* latiné transtulit editosq; *Davidi Höschelio* An. 1601. inscripsit. Videatur *Thuanus lib. 127.*
MARIA (Angel.) Ariminensis, edidit proverbia Vet. & Novi Testamenti, Venet. Anno 1563.
á MARIA (August.) collegit privilegia omnium religiosorum, Lugd. An. 1661.
á S. MARIA (Daniel) Eliam prophetam, An. 1670. publicavit.
de S. MARIA (Franc.) Granatensis, scr. de viris illustribus Carmelitarum excalceatorum, 1644. fol.
á S. MARIA (Jacob Suarez) Lusitanus, An. 1614. obiit, æt. 62. Reliquit thesaurum quadragesimalem. *Waddingus in S. O. M. pag. 286.* vocat eum vehemens hæreticorum flagellum.
MARIA (Joh.) magister sancti palatii fecit indicem expurgatorium.
á S. MARIA (Thomas) concordiam Christi cum Maria, Antv. Anno 1673. edi curavit.
MARIALES (Xantes) adornavit bibliothecam interpretum ad universam summam Theologiæ Thomæ Aquinatis, 4. tomis, Venet. An. 1660.
MARIANA (Joh.) Talabricensis, celebris Jesuita, An. 1624. obiit, fere nonagenarius. Reliquit 3. libros de rege & regis institutione: 30. libros rerum Hispanicarum: scholia in V. & N. Testamentum: ut & 7. tract. de adventu S. Jacobi in Hispaniam. *Gramondus* refert *lib. 1. hist. pag. 10.* damnatam Parisiis Marianæ doctrinam, ejusq; librum de regis institutione, pœnali judicio, flamma absumtum esse. Vid. *Alegambe, pag. 258. Funccius T. 1. orb. imperant. pag. 336.*

Libro Raro.

MARIANELLUS (Felix) relationem arcanæ domus Lauretanæ, Anno 1650. edidit.

MARIANUS, Μαριανὸς, Marsi filius, sub Anastasio Imp. claruit. Scripsit metaphrasin Theocriti, Apollonii Rhodii, Callimachi, Arati, Nicandri versibus jambicis. Vid *Suidas.*
MARIANUS, Gnezanensis, á *Politiano in epistolis & Jovian. Pontano in Ægid. dialogo* plurimum commendatur. Vid. *Jovius in elog. num. 85.*
MARIANUS, Scotus, An. 1086. Moguntiæ obiit. Struxit chronicon, quod incipit á nativitate Christi & desinit in An. 1082. Psalmos Davidicos quoq; commentariis exposuit. *Cujacius* ei praeclarum illud opus, quod *Notitia imperii Romani* dicitur, adscribere non dubitat. Videatur *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 52. Waræus in scr. Hibern. pag. 50. Olearius in Abaco, pag. 302.*
MARIANUS (Ang.) medicus, An. 1618. floruit. De peste commentatus est. Collegit etiam 3. libros epigrammatum minarum Romæ.
MARIANUS (Christ.) erexit tropæa Mariana, An. 1601.
MARIANUS (Marius) á *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 169.* memoratur.
MARICIUS (Simon.) Pilna Polonus JCt. A. 1551. clar. Condidit 2. libros de scholis vel academiis, Cracov. Anno 1551. *Staravolsc. pag. 54.* vocat virum eruditum Græcarumque literarum apprime gnarum.
de MARIDAT (Pet.) tractavit de pileo & tegminibus capitis, Lugd. An. 1655.
MARILIANUS (Hieron.) JCtus, scr. in legem, Quoties, Cod. de rei vendit. Anno 1598.
MARILLIUS, rhetor, paucissima belle, sed non vulgato genere dicebat. Vid. *Seneca, controv lib. 1. procemio, pag. 42.*
MARIMONTIUS in Jonam commentari cœpit, fol.
MARINÆUS (Luc.) Siculus, condidit 22. libros de rebus Hisp. memorabilibus.
MARINARIUS (Anton.) consonantiam JESU Christi & prophetarum, An. 1541. promulgavit.
MARINELLUS (Curt.) Venetus philosophus & medicus, emisit pharmacopœiam, An. 1617. item, tract. de morbis nobiliores animæ facultates obsidentibus, An. 1615.
MARINELLUS (Joh.) in omnes Hippocratis libros commentatus est, An. 1665.

MARINERIUS (Vinc.) struxit carmina & orationes. Prodierunt junctim Anno 1635.

MARINETTUS (Joh.) Arisculanus, celebris Theologus esse dicitur.

MARINGUS (Mar.) JCtus, practicam in ritus Siciliæ composuit, Panormi, Anno 1629. fol.

de MARINIS (Don. Ant.) resolutiones Juris, An. 1662. edi fecit.

de MARINIS (Dominicus) scripsit in 3. partem Thomæ, Lugd. A. 1668.

de MARINIS (Joh. Thomas) de feudis tractavit, An. 1582.

MARINUS, Μαρῖνος, Neapolitanus, Procli discipulus, tempore Zenonis Imp. vixit. Descripsit vitam præceptoris sui, idq; ut *Suidas* ait, *καταλογάδην καὶ ἐπικῶς*, i. e. prosa & versu. Ejus comment. in Data Euclidis *Claud. Hardieus* Paris. An. 1635. vulgavit. Vid. *Jonsius in S. H. Ph. 3, 19.*

MARINUS, Tyrius, Geographus, inter omissos ab aliis numeratur à *Mallincrot. pag. 40.*

MARINUS (And.) exaravit commentar. in Mesuem.

MARINUS (Joh. Bapt.) Neapolitanus, A. 1625. stranguria obiit. Fertur fuisse excellens poëta, sed obscœnus. Vid. *Nicius Erythr. l. 1. Pinacoth. numero 16. Imperialis in Museo, pag. 156. Ghilinus, vol. 1. pag. 102. Toll. de Inf. lit. pag. 36.*

MARINUS (Marcus) Brixianus, lexicon Hebræum duobus voluminibus absolvit, Venet. An. 1593. fol.

MARIOTTUS (Bened.) institutionem elogisticam, encomiasticam & acclamatoriam, Pisis An. 1638. typis imprimendam tradidit.

MARIOTTUS (Carolus) de febribus scribere aggressus est, Neapoli, Anno 1654. fol.

MARIPETRUS (Hieron.) Venetus, vitam S. Francisci exaravit, A. 1532. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 172.*

à MARISCO (Adamus) Anglus, A. 1260. claruit. Vulgò doctoris Illustrati nomen obtinuit. *Wilh. Eisengreinius* vocat moribus & doctrina insignem, omni literatura sua ætate nobilissimum. Reliquit elucidarium sacræ scripturæ. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 2.*

MARISCOTTUS (Agesilaus) &c. Vide, MARESCOTTUS.

MARISCOTTUS (Bernh.) Bononiens. Anno 1610. floruit. Videatur *Bumaldus pag. 38.*

MARISCOTTUS (Joh. Aloys.) Bonon. An. 1574. vixit. Scripsit de veteri eloquentiæ cultu.

MARISCOTTUS (M. Ant.) JCtus, An. 1506. claruit. De jure patronatus commentatus est.

MARISOTTUS (Claud. Barth.) edidit duas centurias epistolarum, An. 1656.

à MARIVORDA (Adeodatus) Brugensis, An. 1576. obiit. Carmina ejus servantur *T. 3. Delit. Belg. pag. 400.* Vid. *Swertius, pag. 91.*

MARIUS Maximus, historicus, post tempora Severi Imp. claruit. Composuit vitas Trajani, Hadriani, M. Antonini, Commodi, Seueri, Heliogabali, &c. *Vopiscus* vocat hominem omnium verbosissimum & qui se mythistoricis voluminibus implicarit.

MARIUS, Aventicensis sive Lausanensis episcopus, chronicon ad An. 581. usq; perduxit. Extat *Tomo 1. corp. hist. Francicæ.*

MARIUS Victorinus, Rhetor, compos. comm. in libros rhetoricorũ Ciceronis. Vulgò præceptor creditur S. Hieronymi: sed eam opinionem in vita S. Patris satis refellunt *Desid. Erasmus & Hieronymus Reatinus*, qua de re *Voss. de nat. Rhet. pag. 95.* Vide, VICTORINUS.

MARIUS Victor, poëta. Vide, VICTOR.

MARIUS (Ant.) carmina elucubravit. Vid. *Tomus 2 Delit. Ital. pag. 25.*

MARIUS (Dom.) libros Amorum Ovidii commentariis illustravit.

MARIUS (Georg.) aliàs *Mejerus* dictus, An. 1606. obiit. Marpurgi, Norimbergæ & Heidelbergæ artem medicam feliciter tractavit. Condidit satiram in Judæos & librum de terra sigillata.

MARIUS (Hadr.) Machliniensis. An. 1568. obiit. Luciani aliquot dialogos carmine reddidit. Reliquos ejus versiculos *Ranutius Gherus Tomo 3. Delit. Belg. pag. 402.* inseruit.

MARIUS (Joh.) illustrationes Gallicas & Trojanas edidisse fertur.

MARIUS (Leonh.) Zelandus, Anno 1624. floruit. In universam S. Scripturam commentatus est. Emisit etiam Catholicam

licam ecclesiasticæ hierarchiæ assertionem, adversus *M. Anton. de Dominis*. Vid. *Sweertius*.

MARKIEVITZ (Joh.) scripsit de carcere Romano: item, de decima in regno Poloniæ contra exemtiones defensa, Paris. Anno 1644.

MARLIANUS (Ambros.) Papiensis, theatrum Politicum, Romæ, An. 1631. publicavit.

MARLIANUS (Bernhardinus) Mantuanus, inter doctos refertur à *Ghilino vol. 2. pag. 45*.

MARLIANUS (Joh.) Mediol. An. 1430. floruit. Scripsit de febribus: de caliditate corporum: de antiperistasi, &c. Vid. *Ghilinus, pag. 132*.

MARLIANUS (Joh. Barth.) construxit topographiam urbis Romæ; An. 1539. Videatur *Hanckius pag. 2. de S. R. R. pag. 138*.

MARLIANUS (Reim.) descripsit Galliam veterem.

MARLORATUS (Aug.) natus est Anno 1506: obiit Anno 1562. strangulatus à Guisianis in expugnatione urbis Rhotomagi. Reliquit catholicam expositionem ecclesiasticam in Genesin, Psalmos & Novum Testamentum: item, thesaurum locorum communium: quem à Marlorato cœptum, non verò absolutum, posteà *Guilh. Feuguercius* feliciter absolvit. Vid. *Jacobus Verheiden in elog. præst. Theol. pag. 123*.

MARLOTTUS (Guilh.) struxit historiam Rhemensem, An. 1666.

MARMERIUS (Claud.) scr. in §. nihil commune ex L. naturaliter, digest. de acquirenda possess.

MARNAUITIUS (Joh. Tomæus) edidit explicationem doctrinæ Christianæ, Illyricè, Romæ, An. 1627. in 8.

MARNIXIUS (Phil.) de Aldegonde, natus est An. 1538: obiit An. 1598. Erat Theologus & politicus cum paucis conferendus. Scripsit Alvearium Romanum, opus varietate historiarum & acumine sententiarum refertissimum, jocis facetiisq; mire conditum. Idem Psalterium ex Hebræa in Belgicam linguam transtulit & rythmis expressit. *Drusius* scribit, eum cum theologica scientia ita hebraicarum linguarum cognitionem conjunxisse, ut, in utra magis excelluerit, dijudicari vix possit. Vid. *Jacobus Verheiden in Elog. præst. Theol. pag. 141. Meursius in Ath. Bat. pag. 179. Placcius, pag. 241*.

MARO (Andr.) Brixianus, cum summa eruditorum admiratione ex tempore ad quamvis quæstionem latinos versus variis modis & numeris fundere potuit. Vid. *Jovius in Elog. num. 72. Pierius Valerianus de Infel. lit. pag. 128*.

MAROLDUS promtuarium rectè vivendi, Romæ An. 1608. emisit.

MAROLDUS (Ortholf.) Francus, carmina elucubravit: item, practicam medicam. Carmina ejus leguntur *T. 4. Delit. Germ. pag. 254*.

de MAROLLES (Mich.) Novum Testamentum Gallicè interpretatus est.

MAROLOIS (Samuel) opera mathematica duobus voluminibus, Amsterd. Anno 1633. edi curavit.

MARONEA (Nicol.) Veronensis medicus, syntagma adornavit de amomo. Vid. *Chioccus, pag. 114*.

MARONET (Abrah.) edidit aulicum inculpatum, An. 1664.

MARONUS (Nic.) Gualdensis, JCtus, tractavit de treuga & pace. Vid. *T. XI. Tract. tract.*

MAROQUINUS (Andr.) An. 1606. vixit. Gesta martyrum collegit & in 4. tomos digessit.

MAROSTICUS (Ant.) peste periit. Scripta ejus, quæ vitam illi dubio procul reparatura erant, una cum reliquo instrumento concremata sunt, ut moris est, ad expurgandam morbi ejus contagiem. Videatur *Pierius Valerianus de Inf. Lit. pag. 38*.

MAROTUS (Clem.) Gallus, partem Psalmorum Davidis metro reddidit. Erat homo facetus & natura ad poësin factus. Vid. *Sammarth. pag. 23. Sleidanus lib. 15. pag. 393*.

MAROXA (Cypr.) scripsit de febri & lue venerea, Vallisoleti, An. 1641. fol.

à MARPURG (Conradus) vitam S. Elisabetæ literis mandavit.

MARQUART (Joh.) JCtus, scr. de Jure mercatorum, An. 1662.

MARQUART (Joh.) med. condidit practicam theoricam empiricam morborum interiorum, An. 1589.

MARQUIS (Guilh.) Antverp. decadem pesti fugam, A. 1627. item, aloën morbifugam An. 1633. in lucem prodire jussit.

MARSCHALCUS (Nic.) Thurius, deflorationes antiquitatum publicè exhibuit.
MARSCHALLUS (Joh.) edidit ovum laboratorium, An. 1677.
MARRETUS (D.) JCtus, An. 1602. floruit. Vid. MARETUS.
MARRIER (Mart.) bibliothecam Cluniacensem composuit, quæ prodiit Anno 1619.
MARSELAER (Frid.) Antv. struxit 2. libros de legato, Anno 1626. Videatur *Swertius*, pag. 261.
MARSHAMIUS (Joh.) Anglus, scr. de canone chronico Ægyptiorum, Italicorum & Græcorum, Lond. Anno 1672. opus diffusæ eruditionis potissimas *Scaligeri & aliorum* hypotheses subvertens.
MARSICANUS (Leo) chronicon Casinense condidit.
MARSILIUS ab Ingen. Vide, INGEN.
MARSILIUS, Patavinus, circa An. 1324. librum edidit, titulo: defensor pacis, quo papam Imperatori subesse probare nititur. Liber impressus est Basileæ, Anno 1522. Vid. *Olearius, pag. 303.*
MARSILIUS (Ant.) Neapolitanus, Anno 1633. obiit. Orationem de passione dominica habuit. Vid. *Alegambe pag. 40.*
MARSILIUS (Ant. Felix) inter viros doctos locum occupat. Vid. *Gr. Letus in Ital. Reg. pag. 130.*
MARSILIUS (Cæs.) Bonon. An. 1625. floruit. Tabulas astronomicas circa secundo mobiles sphæras, teste *Bumaldo pag. 43.* publicavit.
MARSILIUS (Hipp.) JCt. Bononiens. An. 1528. ætatis 78. obiit. Scr. de rebus criminalibus: item, de falsariis. Extat etiam ejus tract. de Bannitis.
MARSMANNUS (G.) JCtus, tractatum de jurisdictione: de mero & mixto imperio, Anno 1665. item, de miliologia & metrologia, An. 1673. composuit.
MARSTALLERUS (G. H.) tractavit de divitiis, An. 1628.
MARSTALLERUS (Gerv.) theoremata edidit, Paris. An. 1549.
MARSUS (Domitius) poëta, tempore Augusti claruit. Scripsit Amazonidem & alia. Superest ejus epigramma in Tibullum. Vide, DOMITIUS.
MARSUS (Paulus) Piscinensis, in Fastos Ovidii commentatus est. *Autor Dialogi de reparat. Ling. lat. apud Gifanium p. 411.* Ausim propemodum affirmare (inquit) plus illius lectionem, quam Nasonis, cui se interpretem exhibuit, ad eruditionem conferre. Mira in homine dicendi facultas atque eo majore admiratione digna, quo natura illa ad carmen multo quam ad pedestrem orationem fuit promtior: nullus nostra tempestate extemporalior poëta. Illius carmen est Fastis insertum, ex quo datur intelligi, quantus in poëtica futurus fuisset, si temperare voluisset ingenio.
MARSUS (Petrus) Cesensis, Pauli conterraneus, celebris philologus fuisse dicitur. *Autor citati dialogi pag. 411.* Petrus Marsus (inquit) non ad poëtas solum explicandos, sed ad oratores, quoq; & philosophos studium adjecit. Extant ejus in Silium Italicum commentarii, multa eruditione referti: sed longè utiliora, quæ in Ciceronis opera conscripsit: eloquens, ut Pomponii auditorem agnoscas, &, quod plus est, propemodum philosophus: sed quantuscunq; in philosophia est, eum Argyropuli contubernium effecit. *Epitaphium* ejus tale mihi sese obtulit:

Quæ sola eloquii superabat gloria, & illam Perdidimus, tecum vixit & interiit.

MARSYAS, Μαρσύας, Pellæus, frater Antigoni ejus, qui post Alexandrum regnavit, tempore Alex. Magni claruit. Reliquit librum de educatione Alexandri. Edidit præterea 12. libros de rebus Atticis: item, decem libros rerum Macedonicarum, teste *Suida. Harpocration in voce* Μύρτανον, Μαρσύας πρεσβύτης appellat.
MARSYAS, Philippensis, etiam Μακεδονικὰ conscripsit. *Harpocrationi in* λιτή, Μαρσύας ὁ νεώτερος vocatur. Est & tertius *Marsyas, Tabenus*, historicus, qui 12. libros antiquitatum & septem libros rerum fabulosarum collegit, ceu videre est apud *Suidam.* Confer *Constant. Porphyrogennetam de Themat. pag. 85.*
MARTA, Neapolitanus JCtus, scripsit in digesta, sex. vol. Venet. An. 1620. item, Consilia, An. 1628.
MARTA (Pet.) logicam juridicam struxit, Patav. An. 1614.
MARTELLINUS (Hugolinus) in Horatii oden 2. lib. 4. Carm. Anno 1579. commentatus est.

MARTELLUS (Nicolaus) Anno 1552. floruit. Vid. *Ghilinus,vol.1.pag.174.*

MARTELLUS (Petrus) Florentinus, inter ætatis suæ literatos non ultimum locum obtinuit: sive Græca, sive Latina, sive etiam Hebraica quis posceret. Epistolam eleganter, epigrammata acute & erudité conscripsit. Quatuor libros exactissimæ interpretationis in mathematicas disciplinas absolvit, qui, cùm in *Petri Alcyonii* manus incidissent, ita suppressi sunt, ut nuspiam amplius apparuerint. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. lit.pag.147.*

MARTELOTTUS (Franc.) edidit institutiones linguæ Arabicæ, Rom. A.1620.

MARTELY (Joh. Pet.) librum exaravit de natura animalium, Parisiis, Anno, 1638.

MARTHA (Jac. Ant.) Taruisinus, An. 1599. obiit. Reliquit tract. de quatuor anni temporibus. Videatur *Alegambe, pag.192.*

MARTIALIS (Valerius) Bilbilitanus, tempore Domitiani Imp. claruit. Reliquit epigrammata lepore & facetiis plena, quæ Ælius Severus Imp. in deliciis habuisse dicitur. Idem Martialem Virgilium suum vocare solebat. De morte hujus poëtæ videatur *Plinius l.3. ep.21.* Quidam, ut *Joh. Sarisb. l. 8.cap. 13.& alii Cocum* vocitare amant, quod nomen à paterno opificio ipsi adhæsisse *G. J. Vossius* judicat. Vid. *Glandorp. in O.R. pag.873.*

MARTIALIS (Gargilius) à *Vopisco* inter secundæ notæ historicos, qui imperatorum vitas non tam diserté, quàm veré memoriæ tradiderunt, reponitur. Vide, GARGILIUS.

MARTIALIS, Lemovicensis episcopus, floruit seculo primo à Christo nato. *Clemens Alex.l. 4. Stromat.* eum *Cepham* cognominatum & unum ex 72. Christi discipulis fuisse dictitat. Fertur esse autor duarum epistolarum, quæ superiori seculo in urbe Lemovica repertæ sunt in arca saxea sub terra, quarum una est ad Burdegalenses: altera ad Tolosanos. *Bellarminus in Catal.Scr.eccl.* epistolas dictas confictas & suppositítias esse pronunciat. Vid. *Sixtus Sen. pag. 49. Ph. Labbe T. 2. pag. 58. Rivetus T. 2. oper. pag. 1074. Olearius,pag.304.*

MARTIALIS (Franc.) condidit librum victoriæ, An.1594.

MARTIANESIUS (Bapt.) JCtus, collegit consilia variorum.

MARTIANUS (Prosper) Saxolensis, Hippocratem annotationibus exposuit, Romæ, An.1652.

MARTIGNA (Joh. Bapt.) Gallus, Anno 1527. obiit. Collegit silvam radicum hebraicarum.

MARTINELLUS (Florens) Romanus, edidit Romam ex ethnica sacram, Romæ, An.1653.

MARTINENGUS (Ambros.) Bergomas, scripsit in omnes Psalmos Davidis, teste *Donato Calvo pag. 39.*

MARTINENGUS (Ascanius) Brixianus, collegit glossas magnas in S.Scripturam, Patav.An.1597. fol.

MARTINENGUS (Celsus) medicus, tractavit de methodis: item, de providendis morborum eventibus, An 1584.

MARTINENGUS (Titus Prosp.) Brixianus, An. 1504. obiit. Reliquit poemata sacra Græca & Latina: Parthenodiam: item, 3. tomos poematum, in quibus varia antiqua nondumque edita opuscula, ex MSS. eruta, primum divulgantur, An.1590. in4. Vid. *Ghil. vol.1. pag.215.*

MARTINEZ (Did.) Cordubensis, adornavit descriptionem Idumææ tomis duobus. Vid. *Alegambe, pag.91.*

MARTINEZ (Eman.) Complutensis, tractavit de rebus naturalibus, non naturalibus, & contra naturam, Compl. An.1637.fol.

MARTINEZ (Eugenius) Cistercienfis monachus, vitam S. Agnetis carmine heroico celebravit, Tolcti, An. 1590.

MARTINEZ (Ferdin.) Mascarenhas, exaravit 3. libros de auxiliis divinæ gratiæ ad actus supernaturales, Lugd. An.1605.

MARTINEZ (Joh.) Cordubensis, edidit sub nomine *Joh. Sanchez* artem grammaticæ, teste *Alegambe.pag.259.*

MARTINEZ (Martin.) Cantapratensis, struxit libros hypotheseon. Vid. *Rivetus T.2. oper. pag.895.*

MARTINEZ (Matth.) composuit Philotheam vel Introductionem ad vitam devotam, Colon. An.1654.

MARTINEZ (Mich.) scripsit de vera & legitima aloës electione, Pompejopoli, An. 1644.

MAR-

MARTINEZ (Pet.) Hisp. An. 1566. obiit. In epistolam Judæ commentatus est.

MARTINI (Bernhard.) quatuor libros variarum lectionum adornavit, Paris. An. 1605.

MARTINI (Corn.) Antv. celebris philosophus, An. 1621. obiit. Helmstadii philosophiam docuit. Extat ejus metaphysica & analysis logica. Vid. *Swertius, pag. 193. Calixtus de Utraq. p. 351.*

MARTINI (Jac.) Halberstadiensis, natus est Anno 1570: obiit Anno 1649. Wittebergæ philosophiam & Theologiam diu professus est. Scripsit tract. de tribus Elohim: librum de loco: disputationes de cognitione sui: partitiones metaphysicas, &c. Vid. *Spitzelius in templo Honor. pag. 176. Henning. Witte in Theol. pag. 714.*

MARTINI (Joh.) Slangerupensis, chronicon Norvegiæ, Anno 1594 promulgavit.

MARTINI (Matth.) tractavit de morbis mesenterii abstrusioribus, An. 1630.

MARTINI (Nicol.) profess. Kiloniensis, compos. schediasma, sub titulo libertatis aquilæ triumfantis de jure, quod in imperium regi Galliarum competit nullum. Vid. *Funccius Tom. 1. Orb. imp. pag. 496.*

MARTINI (Olaus) Upsaliensis archiepiscopus, scripsit contra cryptocalvinianos.

MARTINI (Raym.) Gotalanus, seculo XIV. claruit. Exaravit librum, titulo *Pugionis* fidei Christianæ adversus Mauros & Judæos. Hic liber diu suppressus fuit, donec tandem, curante *Josepho de Voisin*, in lucem Anno 1651. prodiret. Videantur *Hoornebeck de Convers. Jud. pag. 7. Olearius in Abaco, pag. 398.* Quære, RAYMUNDUS.

MARTINIUS (Georg.) emisit conciliationes omnium antinomiarum, quæ in instit. imperat. occurrunt, A. 1608.

MARTINIUS (Henr.) Dantiscanus, anatomiam urinæ Galenospagiricam vulgavit, An. 1659.

MARTINIUS (Joh.) Dantiscanus, confecit observationes in Malachiam, Anno 1647.

MARTINIUS (Martinus) Cantapetrensis, professor hebr. linguæ, edidit hypotheses theologicas ad intelligendas scripturas divinas, Salmant. An. 1563. Vid. *Biblioth. Hisp. pag. 572.*

MARTINIUS (Martinus) Tridentinus, apud Chinenses longo tempore versatus est. Extat ejus Decas I. historiæ Chinensis, Anno 1658. Monachii impressa, in quarto: item, descriptio belli inter Tartaros & Chinenses ante paucos annos gesti.

MARTINIUS (Matthias) Freienhagensis, Theologus Bremensis, An. 1628. obiit. Synodo Dordrechtanæ interfuit. Collegit etymologicon linguæ latinæ: item, memoriale biblicum metricum.

MARTINIUS (Petrus) Morentinus Navarrus, Anno 1594. obiit. Reliquit τεχνολογίας grammaticæ Hebrææ. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 67.*

MARTINIUS (Sam.) collationem Hussi & Lutheri instituit.

MARTINIUS (Valer.) Venetus, correctionem totius medicinæ confecit, fol. An. 1628. Vid. *Linden pag 573.*

à S. MARTINO (Simplicianus) vitas S. Augustini, Fulgentii & aliorum, Tolosæ An. 1641. fol. typis tradidit.

MARTINONUS inter viros doctos numeratur. Meminit ejus *Honoratus Faber in Euphryandro.*

MARTINUS, Bononiens. JCtus, *Irnerii* discipulus, An. 1158. floruit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 14.*

MARTINUS, Pannonius, Braccarensis præpositus, Anno 580 obiit. Quidam eum etiam *Dumiensem* cognominant. Reliquit librum de moribus: item, collectionem canonum. Vid. *Olearius in Abaco pag. 305. Ph. Labbe T. 1. pag. 60.*

MARTINUS (Cremonensis) JCtus, in magno precio habetur. *Oldendorpius* fatetur, se Martini opiniones in disputationibus maximarum rerum verissimas expertum esse, teste *Spigelio in Append. lex. Jurid.* Confer *Boccacium in Geneal. Deor. l. 12. c. 67.*

MARTINUS Polonus, Carsulanus, Anno 1279. obiit. Vide, POLONUS.

MARTINUS, Turonensis episcopus, An. C. 402. obiit. Extat ejus fidei professio in Bibliotheca Patrum tomo 4. Vitam ejus & res gestas *Severus Sulpicius, Venantius Fortunatus & Paulinus* exposuerunt. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 398.*

MAR-

MARTINUS (David) scripsit de natura acidi & alcali, Anno 1676.
MARTINUS (Frid.) JCtus, de jure censuum, Colon. Anno 1660, commentatus est.
MARTINUS (G.) JCtus, edidit consilia & parerga.
MARTINUS (Guib.) Gemblacensis, An. 1208. obiit. Apologiam pro Severo Sulpicio composuit.
MARTINUS (Guilh.) Dunkerkanus, exposuit ecphrasi elegiaca titulum de diversis regulis juris antiqui, teste *Sandero*.
MARTINUS (Joh.) Gallus, medicus, An. 1600. claruit. Scripsit in Hippocratis librum de vulneribus capitis. Vid. *Colomesius in G. O. pag 93.*
MARTINUS (Lud. Gunth.) tractavit de substitutione pupillari, An 1673.
MARTINUS (Matth.) philologus, vir multijugæ doctrinæ audit apud *Chimentellium de hon. subs. pag. 90.*
MARTINUS (Plius) struxit carmen de ambitione, Anno 1599.
MARTINUS (Simon) edidit divitias salutis, Colon. An. 1652.
MARTINUS (Wern. Theod.) JCtus, jurisprudentiam criminalem, Anno 1669. publicavit.
MARTIUS Salutaris, inter Virgilii interpretes numeratur à *Charisio* & vir perfectissimus dicitur.
MARTIUS (Franc.) decisiones Delphinales, An. 1586. typis exprimi curavit.
MARTIUS (Galeottus) Narniensis, Anno 1490. claruit. Vide, GALEOTTUS.
MARTOLOTTUS (Franc.) institutiones linguæ Arabicæ emisit Romæ, Anno 1620.
MARTORELLUS (August.) Lusitanus, scr. in Galenum de pulsibus & urinis. Vid. *Linden. pag. 48.*
à MARTOWICE (Pisecius) edidit responsionem ad decem rationes Campiani.
MARTYR (Petrus) Anglariensis, Anno 1502. floruit. Erat Ferdinando, Hispaniæ Regi, à consiliis. Conscripsit triginta libros de navigatione oceani & terris suo tempore repertis. Epistolæ ejus, Anno 1670. Amstelrodami, fol. impressæ sunt. Vid. *Jovius in Elog. numer. 124. Schottus in Bibl. Hisp. pag. 246.*
MARTYR (Petrus) Vermilius, Florentinus, An. 1499. natus, & Anno 1663. iterum denatus est. Is, relictis pontificiorum superstitionibus, in Germaniam sese contulit & primò Argentinæ S. literas exponere cœpit. Inde in Angliam vocatus est. Redux ex Anglia, primò Argentinæ substitit: mox Tigurum abiit, ubi reliquum vitæ spatium ad mortem usque transegit. Erat Græcè & hebraicè doctus philosophiæque benè peritus. Reliquit comm. in libros Judicum & epistolam ad Rom. tractatum de Cœna contra Gardinerum, &c. Vid. *Jacobus Verheiden in Elog. Theol. pag. 166. Quenstad. pag. 311.*
de MARTYRIBUS (Barthol.) archiepiscopus Braccarensis, condidit compendium spiritualis doctrinæ, Anno 1603. item, stimulum pastorum, ex sententiis Patrum concinnatum.
MARTYRIUS (Adamantius) Grammaticus, allegatur à *Cassiodoro, lib. de orthogr. c. 5. 6. 7. 8.*
MARULLUS, mimographus, sub Antonino philosopho floruit. Hujus est illud: *Tuut Hector ab Ilio nunquam recedis.* Meminit ejus *S. Hieronymus* contra *Rufinum.* Vid. *Glandorpius pag 591.*
MARULLUS, Calaber, poëta, cum Attilam, R. Hunnorum, per adulationem Deum & divinæ stirpis prolem nominasset, propemodum vivus ab ipso unà cum carmine exustus est, teste *Callimacho in Attila.*
MARULLUS (Marcus) Spalatensis, An. 1510. vixit. Reliquit evangelistarium de fide, spe & charitate libris septem: item, libros sex dictorum & factorum memorabilium.
MARULLUS (Mich.) Trachaniota, Græcus, toga & sago inclaruit. Quamvis Græcus esset, latina tamen carmina scribere non erubuit. Misere periit, in amne Cæcinna suffocatus Anno 1500. De eo ita *Jul. Cæs. Scaliger l. 6. de re poet. pag. 969.* Marullus totus durus, morosus, aliorum obtrectator, sui admirator simul & diffidens. Anxius enim, quo dicat modo, hæret negotiosus, omnino invenustus. *Erasmus in Ciceron. pag 161.* Marulli pauca legi, tolerabilia, si minus haberent paganitatis. Uxor ejus, *Alexandra*, literis Græcis & latinis, perinde ut maritus, exculta, Anno 1506. obiit Vid. *Jovius in Elog. num. 28. Pierius Valerius de Inf.*

Inf. lit. pag. 134. Joseph. Scaliger in Castig. ad Catull. pag. 106. 131. Lansius in Mantiss. pag. 794.

MARULUS (P.) compos. librum de bene vivendi institutione, Colon. Anno 1610.

MARX (Casp. Henr.) scr. anticoronidem Mayfarticam, An. 1630.

MARXIUS (Reinh.) emisit cortinam sapientiæ, Colon. An. 1664.

MARZAL (Fr.) Minoricensis, An. 1645. edidit artem generalem ultimam *Raym. Lulli.* Vid. *Wadding. pag. 122.*

MARZALOGITUS (Thomas) An. 1304. floruit. Collegit consilia legalia.

MARZARIUS (Franc.) JCtus, tractavit de materia fideicommissatiæ, Anno 1578.

de MARZILLA (Pet. Vinc.) Cæsaraugustanus, An. 1630. vixit. In Pentateuchum commentatus est.

MASARELLUS (Ang.) scripsit de synodo œcumenica epistolam ad Jac. Scioppium, Romæ, An. 1582.

MASCARDUS (Ald.) JCtus, exaravit conclusiones, An. 1609.

MASCARDUS (August.) teste *Nicio Erythræo part. 1. Pinacoth. pag. 112.* doctissimos in tabulam Cebetis commentarios elucubravit: item, librum de arte historica, ut & dissertationem de affectibus. Extant ejusdem quatuor libri silvarum. Vid. *Imperialis in Museo pag. 200. Zeillerus part. 3. pag. 147. Naudæus in Bibl. Pol. pag. 55. 109.*

MASCARDUS (Joh.) de probationibus quatuor voluminibus, An. 1593. commentatus est.

MASCARENIA (Pet.) Lusitanus, Anno 1570. obiit. Reliquit epistolam de rebus Moluccensibus. Videatur *Alegambe, pag. 386.*

MASCULUS (Joh. Bapt.) Neapol. struxit ponderationes concionales in opera S. Augustini, An. 1652. fol. Encomia cœlitum, digesta per singulos anni dies, una cum Vett. Fastis, An. 1638. in 4. Extant & ejus odæ Antverpiæ impressæ Anno 1645. Vid. *Alegambe, pag. 224.*

MASENIUS (Jac.) Anno 1661. floruit. Extat ejus palæstra eloquentiæ ligatæ tribus libris.

MASINUS (Ant.) An. 1640. claruit. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 168.*

MASINUS (Cæsar) Bonon. An. 1624. vixit. Habuit orationes.

MASINUS (Nicol.) Cæsenas, medicus, librum edidit de gelidi potus abusu, An. 1587.

de MASIS (Cyprius) Florentinus, tractavit de prædestinatione & reprobatione, An. 1621.

MASIUS (Andr.) Bruxellensis, JCtus, An. 1573. obiit. *Thuanus l. 56.* virum sincero, candido & aperto ingenio, adhæc rara ac recondita doctrina præditum appellat. Elaboravit in Josuam doctissimos & accurata diligentia compositos commentarios. *Simeon de Muis, T. 2. oper. pag. 207.* Andreas Masius (inquit) vir peracri & limato judicio, quod testari possunt, quotquot ejus legerunt scripta. Est autor unus inter paucissimos dignusque, cujus commentaria æternum excudantur ac recudantur: quæ tamen, si DEO placet, jacent neglecta & tantum non pro nihilo penduntur, quia referta eruditione & doctrina sunt. Vid. *Swertius pag. 123. Rivetus Tom. 2. oper. pag. 900. 903. Olearius, pag. 34. Bruschius de monast. pag. 13. b.*

MASIUS (Didac.) in physicam Aristotelis, Colon. An. 1628. commentatus est.

MASIUS (Guil.) JCtus, compos. sex libros singularium opinionum: item, tractat. de rei debitæ æstimatione, An. 1653.

MASONIUS (Laurent.) Neapol. natus est An. 1556: obiit An. 1631. Multus est in ejus laudibus *Alegambe, pag. 296.*

MASONIUS (Franc.) Anglus, lib. de ministerio & conscientia: item, vindicias ecclesiæ Anglicanæ, An. 1638. vulgavit.

MASSA (Ant.) Gallesius, JCtus, scrips. de origine & rebus Faliscorum. Vid. *P. Manutius, part. 2. in epist. famil. Cicer. pag. 34.*

MASSA (Nic.) Venetus, Anno 1538. claruit. Exaravit 2. tomos epistolarum medicinalium, An. 1558: item, librum introductorium ad anatomiam, Anno 1536.

MASSACUS (Ræm.) tract[illegible]t de lymphis Pugeacis, Paris. An. 1605. Vid. *Bartholinus in med. poët. pag. 135.*

MASSÆUS (Christ.) Cameracenas, An. 1546. obiit. Chronicon universale 20. libris complexus est. In eo concinnando 50. annos impendisse dicitur. Calendarium quoque quadruplex, Ægyptium, Hebraicum, Macedonicum & Romanum

num publicavit. Vid. *Swertius, pag. 175. Saussay, pag. 11.*

MASSAINUS (Henr.) Hetruscus, vir multæ lectionis & emunctissimi judicii vocatur à *Pierio Valeriano de J. L. pag. 138.*

MASSALIA (Alex.) tractavit de mutuo, Lugd. An. 1640.

MASSANUS (Ant.) Hetruscus, vixit An. 1430. A Martino V. pontifice Byzantium missus erat ad stabiliendam unionem in Græcos & Latinos. Scripsit librum de erroribus Græcorum. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 35.*

MASSARIA (Alex.) Ventinus, medicus & philosophus, An. 1598. obiit. Dicere solebat, malle se cum Galeno errare, quàm cum aliis sapere. Reliquit tractatum de peste: item, responsa & consilia medica. Vid. *Tomasinus part. 1. Elog. Patav. pag. 166. Ghilinus, vol. 1. pag. 8.*

MASSARIUS (Barth.) medicus, An. 1625. floruit. Struxit dialogum consolationis & ejus apologiam.

MASSARIUS (Hieron.) Vicentinus, medicus, An. 1564. fato functus est. Argentinæ docuit.

MASSINIUS (Phil.) ab Innocentiis, JCtus, obiit An. 1617. Emisit comment. in secundam Infortiati partem, fol. item, centuriam distinctionum, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 54.*

MASSINUS (Seraph.) scripsit de confiscatione.

MASSOBRIUS (Joh. Ant.) edidit praxin episcoporum: item, tract. de conservatoribus religionum. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 93.*

MASSOLA (Jac. Phil.) Trismegistum legalem, Genev. Anno 1675. fol. edi curavit.

MASSOLÆUS (Joh.) Herculem Gallicum sive Gravelingam, An. 1647. exaravit.

MASSONIUS (Christ.) scrips. anatomiam universalem, An. 1621.

MASSONIUS (Joh. Papyrius) Gallus, JCtus, Anno 1544. natus est: obiit An. 1611. *Possevinus in Appar. sacr.* virum peracris judicii atque doctrinæ nominat. Edidit descriptionem fluminum Italiæ: 4. volumina decisionum: quatuor libros annalium: notitiam episcopatuum Galliæ: gesta pontificum Romanorum: duas partes elogiorum, &c. Vid. *Henning. Witte in Philosoph. pag. 46.*

MASSONIUS (Salvator) scrips. origines Aquilegienses.

MASSOTTE, struxit speculum Notarii.

MASSUTIUS (Thom.) Recinetensis, An. 1636. obiit. Exaravit vitam S. Pauli historicè & dogmaticè consideratam, Anno 1633. Vid. *Alegambe, pag. 434.*

à MASTRICHT (Gerh.) lib. de susceptoribus infantum ex baptismo, An. 1670. alium, de ortu & progressu juris ecclesiastici & pontificii, An. 1677. reliquit.

à MASTRICHT (Pet.) confecit vindicias S. Scripturæ contra *Witticbium*, An. 1655: item, gangrænam seu theologiam Cartesianam, Amsterd. A. 1677 in 4.

MASTRILLUS (Garsias) JCtus, collegit decisiones regni Siciliæ, An. 1615.

MASTRILLUS (Greg.) struxit 2. tomos concionum. Prodierunt An. 1627.

MASTRILLUS (M. Fr.) Nolanus, A. 1637. à Japonibus interfectus est. Descripsit iter suum & sociorum in Indiam. Vid. *Alegambe, pag. 320.*

MASTRIUS (Barth.) in metaphysicam duobus tomis commentatus est. Extant ejusdem dispp. in libros Sententiarum. Erat Scotista. Vid. *Wadding. in S.O.M. pag. 50.*

MASUERIUS, JCtus, practicam forensem, An. 1573. publicavit.

MASULLUS (J. Bapt.) de attractione libellum adornavit, Neap. An. 1622.

MASURIUS Sabinus, celebris JCtus, tempore Augusti Imp. & deinceps floruit. *Masurium*, non *Massurium* scribendum esse, illud *Persii* evincit *Sat. 5. Excepto, si quid Masuri rubrica notavit. Athenæo* audit ὁ πάντα ἄριστος ἐν σοφοῖς: item, νόμων ἐξηγητὴς οὐδενὸς δεύτερος. Condidit libros juris civilis: & alios de indigitamentis. *Macrobius* ejus libros fastorum allegat. A *Paulo JCto, lib. de verb. signif.* ejusdem memorialia laudantur: *Agellius* memorabilia appellat: quæ duo tamen maximè inter se differunt, qua de re *Vossius in hist. Lat. pag. 97.* Confer *Colerum in Parerg. cap. 23. pag. 54. Rupertum in Pompon. de O. J. pag. 435. Guid. Panzirolum in JCt. 1, 24. Bertrandum, pag. 38.*

MASURIUS (Lud.) Nervius, Anno 1579. floruit. Reliquit varia poëmata. Scripsit inter alia de Babylonis ruina. Carmina ejus prodierunt Basileæ, An. 1574.

de MATA (Joh.) scripsit in Psalm. 105. fol. item, triumphum Christi, An. 1652.

MATALUS (Jac.) speculum ecclesiæ, A. 1626. typis mandavit.

MATAMORUS (Ferd.) de Hispanis scriptoribus commentatus est.

MATAMORUS (Alf. Garcias) Hisp. edidit narrationem apologeticam de doctis Hispaniæ viris, An. 1553.

MATENESIUS (Joh. Frid.) composuit syntagma criticum de ritu bibendi super sanitate principum, Anno 1637: item, de luxu & abusu vestium, Anno 1649.

MATERENSIS (Eust.) condidit carmina de Bajanis thermis, Venet. An. 1587.

MATERNUS (Curiatius) scr. Medeam & Thyesten, ceu patet ex *Autore dialogi de causis corruptæ eloquentiæ, c. 2. & 3.* Vide, CURIATIUS.

MATHEACIUS (Angel.) JCtus, tractavit de legatione & fideicommissis, A. 1602. Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. 2, 195.*

MATHESIUS (Joh.) natus est Anno 1504: obiit Anno 1565. tribus horis post concionem habitam de filio viduæ Naimicæ, à Christo suscitato. Ecclesiæ orthodoxæ in valle Joachimica 30. annis præfuit. Struxit Sareptam: chronicon vallis Joachimicæ: vitam Christi: vitam Lutheri, &c. Ejus *Epitaphium* tale invenio:

Securus recubo hic, mundi pertæsus iniqui:
Et didici & docui vulnera, Christe, tua.

Vid. *Thuanus l. 38. & Albinus in Chron. Misn. pag. 356.*

MATHISIUS (Conr. Henr.) Brugensis, medicus, An. 1526. claruit. Actuarii sex libros de arte medendi in latinum sermonem transtulit, teste *Swertio.*

MATHISIUS (Gerh.) Gelder, An. 1574. obiit. Fecit scholia in organum Aristotelis. Extat ejusdem expositio in epist. S. Pauli ad Romanos.

MATHISIUS (Henr.) medicus, An. 1565. vivere desiit. In aphorismos Hippocratis commentari aggressus est.

MATHSTADIUS (Joh.) edidit ichnographiam theologiæ, An. 1608. Jenæ.

MATIENCIUS (Joh.) JCtus, composuit dialogum relatoris & advocati, Anno 1604. item, repetitiones.

MATIENZUS (Seb.) Burgensis, scr. commentarium in Virg. Æneidem. Vid. *Alegambe, pag. 420. Placcius, pag. 170.*

MATIEVICA (Steph.) edidit directorium sacerdotum charactere Serviano, Romæ, An. 1630.

MATINA (Leo) Parthenopæus, professor S. Scripturæ in acad. Patavina, An. 1663. claruit. Declamationes, Venet. An. 1669. varia elogia, Ticini Anno 1654. Lazarium Ducalis Regiæ sive reip. Venetæ principum icones & elogia, An. 1659. fol. publicavit. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 316.*

MATIUS (C.) scripsit de re culinaria. Sic enim *Columella 12, 4.* Quoddam tributum victui humano conferre dedignati non sunt, ut M. Ambivius & Mænas Licinius, tum etiam C. Matius: quibus studium fuit pistoris & coci nec minus cellarii diligentiam suis præceptis instituere. Et iterum, *l. 12. c. 44.* Nec ignoro, plurima in hunc librum non esse collata, quæ C. Matius diligentissime persecutus est. Illi enim propositum fuit urbanas mensas & lauta convivia instruere. Libros tres edidit, quos inscripsit nominibus coci & cetarii & salgamarii. Confer *G. J. Vossium in Theol. Gent. 9, 38.*

MATMAN (Rud.) Lucernensis, An. 1612. obiit. Scripsit de tribus capellis contra *Joseph. Scaligerum.* Vid. *Alegambe, p. 417.*

de MATOS (Joh.) Olyssiponensis, An. 1640. vixit. Adornavit 2. tomos theologiæ moralis, in quorum uno de judiciis humanis, in altero de judiciis divinis tractatur. Vid. *Alegambe, pag. 259.*

MATRANGA (Hier.) Panormitanus, septem syntagmata de Academia, Anno 1637. elaboravit.

à MATRE DEI (Andr.) cursum Theologiæ moralis, Colon. Anno 1641. adornavit.

à MATRE DEI (Ant.) emisit præludia ad intelligentiam sanctorum Bibliorum, Lugd. An. 1669. fol.

à MATRE DEI (Sebast.) edidit Deiparæ elogia, Lubbini, An. 1652.

MATREAS, Ματρέας, cognomine Λαοσαλάγος, ænigmata confinxit. Mentio eorum apud *Athenæum* habetur.

MATRON, Μάτρων, poëta, parodiam Homericam composuit, ubi prior versus est Homericus leviter immutatus, alter Matronis. Ejus poëmation planè venustum apud *Athenæum* legitur.

MATTARELLUS (Nicol.) Mutinensis JCtus, An. 1314. floruit. Vid. *Guid. Panzirolus, pag. 181.*

MATTENBURGIUS (Joh.) scripf. de hydrope, An. 1583.

MATTHÆI (Casp.) Smalcald. hæreticorum sententias & nomina in tabulas congessit.

MATTHÆI (Franc.) Corcagiensis Hibernus, Anno 1644. suspensus est. Reliquit tractat. de stigmatibus Francisci. Vid. *Waddingus pag. 122.*

MATTHÆI (Joh.) Smalcaldensis, Anno 1588. obiit. Scripsit contra Amlingum, Calvinistam: homilias in evangelia: quæstiones de doctrina Phil. Melanchthonis. Vid. *Micrælius, pag 392.*

MATTHÆUS, Ματθαῖος, Evangelista, teste *Eusebio l. 3. c. 18.* evangelium suum patrio sermone composuit. Idem *Theophylactus* asserit, dum in proœmio ad Matth. ita annotat: Matthæus omnium primus scripsit evangelium hebraico idiomate ad eos, qui ex Hebræis crediderant, post octo annos assumti in cœlos Christi: Johannes verò Græcè, ut ferunt, interpretatus est. Sanctus *Hieronymus in catalogo eccl. Script.* testatur, hebraicum Matthæi evangelium in Cæsariensi bibliotheca, quam Pamphilus martyr confecerat, mansisse suo tempore, atque à Nazaræis Berœensibus sibi factam esse describendi potestatem. Vid. *G. J. Vossius in diss. de genere Jesu Christi c. 2 pag. 14 Rivetus T. 2. operum, pag. 1072. Ligtfoot in Horis Hebr. pag. 12, &c.*

MATTHÆUS, Camariothensis, præceptor Gennadii, reliquit synopsin rhetoricam. Vid. *Reiser. in Bibl. Augustana, p. 42.*

MATTHÆUS Ἰατρὸς, monachus, composuit duo opuscula, unum de officiis ecclesiæ Constantinopolitanæ; alterum de officiis palatii Constantinopolitani, & quidem versibus politicis. Vid. *Hanckius in Script. Byzant. pag. 680.*

MATTHÆUS, Vindocinensis, juxta *Reinesium* An. 1059. vixit. Historiam Tobiæ carmine elegiaco expressit. Extat apud *Barthium in Adversariis l. 15. c. 16.* Vid. *Olearius in Abaco, pag. 310. Hallervordius in B. C. pag. 268.*

MATTHÆUS (Abel) JCtus, vertit Dionysium de situ orbis, An 1556.

MATTHÆUS (Andr.) scripsit de ordine equestri.

MATTHÆUS (Ant.) Francoberga Hassus, natus est An. 1564: obiit An. 1637. Primò Herbornæ, deinde Marpurgi, tandem Groningæ jura docuit. Composuit notas in 4 libros Institutionum. Vid. *Autor vitarum proff. Gröningens. pag 85.*

MATTHÆUS (Ant.) junior, opus nitidum de criminibus elucubrasse dicitur.

MATTHÆUS (Conr.) Herbornensis, Antonii filius, natus est An. 1603: obiit A. 1639 Groningæ medicinam professus est. Vid. *Autor vitarum proff. Gröning. pag. 115.*

MATTHÆUS (Joh.) medicus, scripsit discursus de febri pestilenti: item, centuriam difficultatum medicarum, Anno 1616.

MATTHÆUS (Joh.) Lunensis, Hetruscus, libellum de rerum inventoribus exaravit, qui curante *August. Justiniano, Nebiensi episcopo*, Anno 1520. lucem aspexit. Extat ejusdem peplus Italiæ, in quo illustres viri, quotquot à 300 abhinc annis in Italia floruerunt, cùm carmine, tum soluta oratione recensentur.

MATTHÆUS (Petrus) Sequanus, Anno 1621. peste periit. Ejus scripta, judice *Orammondo lib. 11. sub fin.* magis panegyricum sapiunt, quàm severam historici majestatem, ut scripsisse eleganter & doctè in rhetoris & philosophi morem dici possit, vana citatione autorum effusus. Vid. *Imperialis in museo, pag. 167. Zeillerus part. 2 pag 94. & part. 3. pag. 148. Naudæus in B. Pol. pag. 95.*

MATTHÆUS (Phil.) JCtus, scripsit de regulis juris civilis: item, de rebus creditis, An. 1617.

MATTHESILLANUS (Marius) An. 1587. floruit.

MATTHESILLANUS (Matth.) JCtus, An. 1404. claruit. De successionibus ab intestato commentatus est. Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. 2, 81.*

MATTHESILLANUS (Pet.) An. 1410. vixit. Struxit repetitiones.

MATTHIADES (Laur.) Danus, Jonæ prophetiam carmine heroico reddidit, An. 1585.

MATTHIÆ (Jac.) natus est Anno 1532: obiit An 1586. Erat vir Græcè & hebraicè doctus. Condidit 2. libros de literis: rhetoricam & dialecticam sacram: comment. in Joëlem & Ecclesiast. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 136.*

MATTHIÆ (Jac.) Arhuſia Cimber, natus eſt An. 1602: obiit An. 1660. Scripſit de uſu philologiæ in omni ſtudiorum genere. Vid. *Vindingius l.c.pag. 324.*

MATTHIÆ (Joh.) manuductionem de diſciplina eccleſiaſtica typis tradidit.

MATTHIAS (Chriſtianus) Ditmarſus, An. 1640. claruit. Altdorfii aliquando Theologiam docuit: inde in Daniam ſeſe contulit, tandem in Belgium. Conſtruxit theatrum hiſtoricum: ſyſtema theologicum: ſyſtema politicum, ethicum, logicum: collegium antiphotinianum, &c. Vid. *Spizelius in Templo Honoris, pag. 203. Thomaſius de plagio, §. 506. Bartholinus in Danis, pag. 26.*

MATTHIAS (Petr.) Hanno Montenſis, edidit paradiſum cœleſtem, Anno 1640. Vid. *Alegambe, pag. 387.*

MATTHIOLUS (Pet. Andr.) Senenſis, celebris botanicus, An. 1577. obiit. Extat ejus opus de plantis: item, quinque libri epiſtolarum medicarum. Vid. *Thuanus, l. 64.*

MATTIOLUS (Hercl.) inter viros doctos locum obtinet. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 164.*

MATTIUS (Cn.) poëta, tempore Julii Cæſ. claruit. *Agellius 10, 24.* hominem impense doctum & *15, 14.* virum eruditum appellat. Apud *Priſcianum* ejus nomen in *Trimatrum* corruptum eſt. Mimijambos ſcazonte Hipponacteo compoſuit. Carmine quoque Iliadem Homeri expreſſit. Vid. *Glandorp. in Onom. Rom. p. 593.*

MATTIUS (Joh. Marius) Alexandrinus, Italus, An. 1600. obiit. Mediolani Græcas & latinas literas docuit. Scripſit 3. libros opinionum, in quibus plurima loca lat. & Græc. authorum explicantur: librum de orthographia, &c. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 110.*

MATTUGLIANUS (Paul.) Anno 1457. floruit. In omnes epiſtolas S. Pauli commentatus eſt.

MATURANTIUS (Franc.) aliquot orationes Ciceronis commentariis illuſtrare aggreſſus eſt. *Autor Dialogi de Ling. Lat. reparat. pag. 412.* Statii Achillem (inquit) Fr. Maturantius tractabiliore reddidit, Papiniana illa duritate candido ſermone emollita. Sed in Verrinis actionibus explicandis majorem utilioremque ſe præſtitit, quanquam materiam diligentius quàm artem tractaverit. Velles & poëticæ vacaſſe: nihil ejus muſâ cultius.

MATURUS (Pet.) Arvernus, An. 1611. æt. 66. obiit. Antonini, Florentini archiepiſcopi, hiſtoriam collatione aliorum autorum locupletavit. Vid. *Alegambe, pag. 387.*

MAUBURNUS (Joh.) An. 1090. claruit. Condidit roſetum ſpiritualium exercitationum: item, librum de viris illuſtribus S. Auguſtini. Aliàs *Joh. de Bruxella:* item *Joh. Temporalis* dictus eſt. Confer *Hallerv. in B. C. pag. 189.* Vide, MAMBURNUS.

MAUCHTERUS (Matth.) ſcr. de doloribus Chriſti, Colon. An. 1656.

MAUCLERUS (Mich.) de monarchia divina, eccleſiaſtica & ſeculari tractavit, Pariſ. An. 1622.

MAUCORSIUS (Pet.) Rothomagenſis, A. 1635. vixit. Eſai. m notis exornavit.

à MAUDEN (David) Antverpianus, An. 1641. obiit. Exaravit diſcurſus morales in decalogum: item, tract. de vita Tobiæ, quem aureum ſpeculum vitæ moralis inſcripſerat, fol. An. 1631.

MAUGENBERTUS (Gall.) compoſuit practicam prudentiæ politicæ & militaris, Anno 1645.

MAUGUIN (Gilb.) vindicias prædeſtinationis & gratiæ 2. voluminibus, Pariſ. An. 1650. publicavit.

MAUKISCK (Joh.) Freiberga Miſnicus, Theologus Danticanus, natus eſt An. 1617: obiit Anno 1669. Struxit anti-Spanhemium ſive exercitationes de univerſali gratia: antizwickerum: librum de notitia DEI naturali, &c.

MAULBERGIUS (Joh.) Baſileenſis, concionator inſignis, An. 1414. obiit. Baſileenſis eccleſiæ reformationē prædixiſſe dicitur & quidem his formalibus: Exultate, quotquot puri eſtis corde, quoniam gloria DEI appropinquat. Reformatione omninò opus eſt, quam ſi magnates præſulesq; morabuntur, lapides promovebunt. Vid. *Hofm. in Lex. Univ. part. 1. pag. 1010.*

MAULIUS (Frid. Alb.) JCtus, de tutelis commentatus eſt, Mogunt. An. 1667.

MAULLIUS (Thom.) JCtus, tractavit de homagio, A. 1632. de emtione & venditione: de pace publica: de pace religioſa: de mandatis ſine clauſula, &c.

MAUMONTIUS (Janus) Lemovix, An. 1584. floruit. Videatur *Colomesius in G. O. pag. 62.*

MAUPEAU, tract. de gratia, Parif. in 4. edi curavit.

MAURACH (Matth.) Polonienfis, Anno 1630. Calepinulum ad prælum adornavit. Vid. *Alegambe, pag. 334.*

MAURICCIUS (Joh. Bapt.) JCtus Bononienfis, An. 1600. claruit. Vid. *Bumaldus, pag. 128.*

de MAURICE (J. P.) Juris canonici selecta, An. 1659. evulgavit.

MAURICIANUS (Junius) JCtus, tempore Antonini Pii Imp. claruit. Reliquit notas in Julianum: item, fex libros ad leges. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 44. Bertrandus, pag. 96.*

MAURICIUS, Μαυρίκιος, Imperator Conftantinopolitanus, Anno 602. à Phoca interfectus eft. Confecit 12. libros Strategicorum, quos *Joh. Schefferus* unà cum Arrhiani Tacticis Græcè & latinè edidit, Upfaliæ Anno 1664.

MAURICIUS, Haffiæ Landgravius, Apollo Germanicus, natus eft Anno 1572. Confcripfit admodum adolefcens opus Davidicorum pfalmorum poëtica paraphrafi ad amuffim elaboratum. Vid. *J. P. Lotichius part. 3. Bibl. poët. pag. 1.*

MAURICIUS (Abbas) edidit tubam cœleftem, Herbipoli An. 1662.

MAURICIUS (Cafp.) ftruxit exercitationes antifocinianas, An. 1671. in 8.

MAURICIUS (Ericus) celebris JCtus, de principiis juris publici An. 1662. commentari cœpit.

MAURICIUS (Georg.) Norimbergenfis, An. 1610. obiit. Extant ejus carmina. Vid. *T. 4. Delit. Germ. pag. 282.*

MAURICIUS (Georg.) Georgii filius, Witebergenfis, natus eft Anno 1570: obiit Anno 1631. tempore rectoratus. Altdorfii eloquentiam & poefin profeffus eft. Condidit carmina.

MAURICIUS (Joh.) JCtus, edidit tres tomos de in integrum reftitutionibus.

MAURICIUS (Petrus) de monte Buxerio, abbas Cluniacenfis, circa An. 1157. obiit. Ejus epiftolæ, fermones, profæ, hymni, &c. Anno 1614. prodierunt. *Cafp. Barthius in Claud. pag. 75.* vocat fcriptorem barbaro ævo eruditum & mirè eloquentem. Videatur *Olearius, pag. 369.*

de MAURO (Marcellus) reliquit allegationes feudales: quæ impreffæ funt fol. An. 1614.

MAUROCENUS (Andr.) fenator Venetus, condidit hiftoriam Venetam ab An. 1612. ufque ad An. 1615. Prodiit ea Venetiis, fol. An. 1623.

MAUROCENUS (P.) Venetus, An. 1424. floruit. In fextum Decretalium commentatus eft.

MAUROCORDATUS (Alex.) edidit inftrumentum pneumaticum circulandi fanguinis, de motu & ufu pulmonum, An. 1682.

MAUROLYCUS (Franc.) Syracufanus, An. 1575. vivere defiit. Texuit martyrologium: computum ecclefiafticum: tres libros cofmographiæ: tres libros arithmetices: & unum de lineis fecantibus. Vid. *Thuanus l. 61.*

MAUROLYCUS (Silvefter) Maffanenfis patricius, An. 1613. claruit. Condidit quinque libros de initiis & progreffibus omnium religionum, quod opus mare oceanum vocavit & Philippo III. Hifp. Regi dicavit. Vid. *Carolus Vifch, in fcr. ord. Cift. pag. 298.*

MAUROY (Henr.) Hifp. apologiam pro Judæis adornavit, Parif. An. 1553. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 165.*

MAURUS (Franc.) Hifpellas vel Spelienfis, ftruxit Francifciaden five vitam & gefta Francifci, l. 13. carmine, An. 1572. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag 123.*

MAURUS (Hartm.) librum compofuit de coronatione Caroli Quinti, quem *Simon Schardius volumini fecundo fcript. Germ. pag. 17.* inferuit.

MAURUS (Joh.) edidit theatrum vanitatis univerfæ, Parif. An. 1668.

MAURUS (Marc. Vetr.) JCtus, de jure liberorum, An. 1610. commentatus eft.

MAURUS (Pyrrhus) JCtus, fcr. de fidejufforibus, Venet. An. 1631. in 4.

MAUSERUS (Conr.) Norimb. JCt. A. 1548. obiit. Extat ejus tractatus de nuptiis.

MAUSONIUS elaboravit lib. de caufis exfecutivis, in fol.

MAUSSACUS (Ph. Joh.) An. 1614. claruit. Erat Græcè doctiffimus. Edidit Harpocrationem: item, Plutarchum de fluminibus una cum notis. Vid. *Meurfius in lect. Att. 2, 5.*

MAUTINUS (Hier.) Narniensis, Anno 1632. obiit, ætatis 70. Habuit sermones in sacr. palatio apostolico, qui An. 1631. fol. in lucem prodierunt. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 172.*

MAUTNERUS (Joh.) confecit anagrammata, An. 1636.

MAXENTIUS (Joh.) Μαξέντιος, Scytha, vixit seculo sexto. Edidit catholicæ fidei professionem: item, dialogorum 2. libros contra Nestorianos, nec non responsionem ad epistolam Hormisdæ papæ. Vid. *Calixtus in disp. de persona Christi p. 133. & seqq. Olearius in Abaco, pag. 259.*

MAXIMIANUS, poëta, confinio seculi VI. & VII. vixisse existimatur *Reinesio ad Daumium pag. 203. 207.* Feruntur ejus carmina de senectute, virtute, ira, invidia, patientia, avaritia. *Pomponius Gauricus* ea edidit nomine *Corn. Galli.* Hodie Propertio accuduntur. Aliàs Maximiani cujusdam versus in Virg. & Cicer. inter 12. scholasticorum poëtarum carmina quoq; reperiuntur: item, de 4. annis temporis, de iride, &c.

MAXIMILIANUS I. Imperator, res suas gestas carmine Teutonico conscripsit, libro titulum Theurdanck præscribens, teste *Th. Wagnero in Instit. hist. 7, 8.* Vide infrà, PFINTZING.

MAXIMUS, Μάξιμος, Ægiensis, scripsit, teste *Philostrato*, res ab Apollonio gestas in Ægis, civitate sic dicta. *Vossius* eum tempore Domitiani vixisse autumat.

MAXIMUS, Cæsaraugustæ episcopus, tempore Phocæ Imp. claruit. Gesta Gothorum in Hispaniis historico & composito sermone exposuit, quemadmodum *Isidorus in Catalogo illust. vir. c. ult.* memorat.

MAXIMUS, monachus & martyr, An. 641. floruit. Reliquit computum ecclesiasticum; item, eclogas sententiarum. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 72. Olearius pag. 310.*

MAXIMUS, Sophista, tempore Juliani Imp. vixit. Tandem, Valente imperante, jugulatus est. Videatur *Eunapius pag. 66.*

MAXIMUS, Taurinensis, sub Honorio & Theodosio Juniore Impp. obiit. Extant ejus homiliæ. Videantur *Phil. Labbe l. cit. pag. 68. Rivetus T. 2. oper. pag. 1145. Olearius pag. 311.*

MAXIMUS, Tyrius, Platonicus philosophus, tempore Commodi Imp. floruit, teste *Suida.* Maximum Tyrium primus latinè reddidit *Cosmas Paccius Florentinus.* Versionem illam postea expurgavit *Dan. Heinsius* & commentario illustravit, Anno 1614. Vid. *Jonsius de S. h. ph. 3, 9.*

MAY (Thom.) Anno 1651. obiit. Vid. *D. Richteri epistolæ selectæ, pag. 489.*

MAYER (Chr.) Mengelrodensis, Anno 1634. obiit. Reliquit diarium meditationum anniversariarum. Videatur *Alegambe, pag. 73.*

de MAYERNE (Theod.) composuit epistolam de gonorrhææ inveteratæ & carunculæ & ulceris in meatu urinario curatione.

MAYERUS, Anglus, in Pentateuchum: in prophetas; in Nov. Testam. item, in loca difficiliora commentatus est.

MAYERUS (Barth.) scr. de 70. hebdomadibus Danielis, An. 1618.

MAYERUS (J. Fr.) vulgavit Lutherum apocalypticum, An. 1677.

MAYFARTUS (Matth.) Theologus celebris, Anno 1630. claruit. Edidit anti-Becanum: nodum Gordium resolutum: suscitabulum clericorum: Grawerum continuatum: distinctiones theologicas: arcem Sionis: absurda Jesuitica: meletemata theologica: academicam disciplinam: tractat. de pace concilianda inter evangelicos, &c.

MAYNARD (Gerh.) JCtus, collegit decisiones Tolosanas, An. 1610: item, illustres conversias forenses.

MAYNARDUS (Pet.) Veronensis, medicus, An. 1574. floruit. Construxit 2. tract. de morbo Gallico. Vid. *Chioccus, pag. 124.*

MAYNETTUS (Maynett.) medicus, An. 1539. vixit. Scripsit in libb. Aristotelis de cœlo, Bonon. An. 1570. item, de sensu & sensilibus, Florent. An. 1555.

MAYNUS (Jason) Mediolan. JCtus, natus est An. 1435: obiit An. 1519. Commentatus est in totum jus civile. *Jovius in Elog. num. 66.* memorat, eum omnia sua simul & semel decoxisse, postea tamen resipuisse tantosque progressus fecisse, ut omnes eum adeò celeriter & feliciter profecisse mirarentur. *Epitaph.* ejus

ejus breve est & ita sonat; Jason maximus JCtus, eques & comes, quisquis ille fuerit, hic requiescit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 7, 127. Thomasius de plagio,* §. 479.

MAYNUS (Lud.) JCtus, tractavit de actionibus. Liber prodiit Paris. Anno 1559.

MAYNWARINGIUS (Edoard.) scripsit historiam & mysterium luis venereae, An. 1675.

MAYOW (Joh.) JCtus & medicus, Oxonii collegii omnium animarum socius, condidit quinque tractatus, 1. de salnitro & spiritu nitri aëreo. 2. de respiratione. 3. de respiratione foetus in utero & ovo. 4. de motu musculari & spiritibus animalibus. 5. de rachitide, Anno 1674.

MAYR (Car.) JCtus, elaboravit observationes in artem notariatus, Anno 1602.

MAYR (Georg.) An. 1631. vixit. Edidit exercitationem grammaticam in Jonam cum institutionibus linguae hebraicae. Vid. *Alegambe, pag. 157.*

MAYR (Joh. Frid.) struxit speculum tragicum eruditorum, A. 1671. it. librum de salute diabolorum.

MAYRHOVIUS (Matth.) Monachiensis, Ann. 1620. claruit. Scripsit de peccato mortali, veniali & originali: de rerum dominio: de restitutione: de sacramento eucharistiae, &c. Videatur *Alegambe, pag. 337.*

MAYROLA (Barth.) composuit methodum in morbis acutis, Papiae, Anno 1563.

MAYRONIS (Franc.) Scotus, Johannis Scoti discipulus, An. 1325. obiit. *Waddingus* tamen in *S. O. M. pag. 123.* Gallum facit. Vulgò *Doctor illuminatus* nominatur. Primus An. 1315. certamen Sorbonicum in Academiam Parisiensem induxit, quo in aestate per singulos dies Veneris respondetur à quinta matutina usq; ad septimam vespertinam sine praeside, sine socio, sine prandio & pastu, sine ulla emigratione, in eadem perpetua corporis sede & animi contentione, donec cunctis Opponentibus satisfactū sit, qui sunt ad minimum 60. & argumenta circiter centum agitant. Reliquit commentarium in 4. libros Sententiarum. Vid. *Olearius, pag. 165.*

MAYVARTIUS (Franc.) Gandavens. natus est, An. 1585: obiit, An. 1640. Groningae philosophiam docuit. Videatur *Autor vitarum profess. Gröningens. pag. 83.*

MAZAK (Albericus) opus cultus harmonici tribus tomis complexus est, Anno 1649.

MAZARINUS (Jul.) Panormitanus, Anno 1622, aetatis 78. obiit. Emisit centum conciones in psalmum 51. Colon. An. 1611. colossum Babylonicum 2. tomis: quatuor tomos sermonum super sermone Domini in monte. Vid. *Alegambe, pag. 291.*

MAZARINUS (Julius) Siculus, Cardinalis, An. 1661. decessit. Extat ejus ministerium.

MAZELLA (Scip.) scripsit de Puteolis & Cumis.

MAZERIUS (Philip.) exaravit vitam *Petri Thomasii*, An. 1659.

MAZERUS (Bapt.) in cap. 20. Apocalyps. Anno 1589. commentari aggressus est.

MAZOCHIUS (Jac.) collegit inscriptiones antiquae urbis Romae, Anno 1521. Vid. *Martinus Hanckius, part. 2. S. R. R. pag. 125.*

MAZONIUS (Jac.) Caesenas, An. 1603. & deinceps claruit. Construxit quaestiones de triplici hominum vita. Affirmavit inter alia, Platonis & Aristotelis inventa ab uno eodemq; sapientiae jugo, velut plura ex uno capite flumina, derivari ac defluere, propterea mirè inter se convenire congruereq;. *Joh. Imperialis in Museo hist. pag. 137.* tale de eo judicium profert: In cunctis scientiis tantum eum scire, quantum reminisceretur: reminisci autem, quantum legisset: legisse autem, quicquid uspiam legeretur. Confer *Nicium part. 1. Pinacoth. pag. 65.* Prodigio simile est, quod *Nicius* laudatus memorat, ipsum menses non amplius sex studio theologico dedisse atque sic doctoris nomen meruisse.

MAZOTTA (Bened.) scripsit de philosophia naturali, astrologica & minerali, Bononiae, An. 1653.

MAZURIUS (Luc.) Nervius, carmina componere in deliciis habuit. Vid. *T. 3. Del. Belg. pag. 479.*

MAZZA (P.) promittit historiam Gothicam & apologiam pro Savanarola.

MAZZOLENUS (Dav.) Bergomas, scripſ. de morbis, qui medicorum opprobria creduntur, teste *Don. Calv. pag.* 120.

MAZZOLENUS (J. Bapt.) Bergomas, A. 1660. claruit. Struxit iconem oratoris aurei, h. e. Chryſoſtomi vitam & virtutes: libros 2. de epigrammate: praxin oratoriam; tractat. de impreſſis, teste *Don. Calvo.*

MAZZOLIUS (Laurent.) An. 1560. obiit. Vid. *Ghilinus, vol.* 2. *pag.* 184.

MAZZORONUS (M. Ant.) de prædeſtinatione commentatus eſt, An. 1579.

MAZZUCUS, edidit ſpeculum epiſcoporum, Romæ, in 8.

de MEAN (Carolus) adſtruxit obſervationes ad jus civile Leodienſe, fol. Anno 1670.

MEARA (Domitius) emiſit pathologicam hæreditariam, Dublini, An. 1619.

à MEARA (Edmundus) Ormonienſis Hibernus, edidit examen diatribes Willisianæ de febribus, An. 1667.

MEAZZA (Hier.) poëſin extemporaneam, An. 1671. typis tradidit.

de MECHLINIA (Joh.) Anno 1460. vixit. In parva naturalia Ariſtotelis commentatus eſt.

MECHOVIUS (Guilh.) Gymnaſii Lüneburgenſ. profeſſor, edidit ethicam parænetICAM: item, libr. de recta inſtitutione juventutis ſcholaſticæ, An. 1673.

MECIUS, JCtus, Papiniani collega fuit. Meminit ejus *Paulus in L. fin. de jure fiſci.* Vid. *Bertrandus pag.* 294.

MECOENAS (C.) Auguſti Octaviani tempore claruit. Inter poëtas referri ſolet. Superſunt ſeptem ejus Glyconii verſus de vitæ dulcedine. Dictionem ejus ut mollem *Seneca & Tacitus* exagitant. Vid. *Suetonius in vita Horatii*: item, *Glandorpius in Onom. Rom. pag.* 390. 392. De Mecœnate ſingularem libellum compoſuit *J. H. Meibomius*, A. 1653.

MEDA (Lud.) ſcripſit in poſteriora analytica, An. 1618.

MEDE (Joſeph.) Eſſexienſis, Anno 1638. obiit, ætatis 52. Exaravit clavim apocalypticam ex innatis & inſitis viſionum characteribus erutam & demonſtratam.

MEDERD (Joh.) parabolam filii prodigi expoſuit, Baſileæ An. 1510.

MEDERUS (Pet.) reliquit anagrammata, An. 1638. Roſtoch.

à MEDIAVILLA (Rich.) Anglus, Anno 1300. circiter obiit. Scripſit in 4. Evangeliſtas: in epiſtolas Pauli: in libros Sententiarum. *Quidam* aſſerunt, eum univerſam S. Scripturam interpretatum eſſe. Inter Pariſienſes Dd. legendo & diſputando magnum nomen conſecutus eſt. *Doctor ſolidus, copioſus, fundatiſſimus & authoratus* ſalutari ſolet, teste *Willoto.* Vid. *Ph Labbe T.* 2. *diſſ. pag.* 291. *Waddingus in S. O. M. pag.* 305. *Olearius, pag.* 407.

MEDICES (Hieron.) Summam Thomæ Aquinatis commentario illuſtravit, Pariſ. Anno 1657. Conſtat opus tribus voluminibus.

MEDICES (Pet.) Laurentii filius, Florentinus, in mari periit. Erat Græcis & latinis literis ſufficienter excultus, quemadmodum ea, quæ ex *Plutarcho de amore conjugali* traduxerat, locupletiſſimè id teſtantur. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag.* 133.

MEDICES (Sebaſt.) Florentinus, JCtus, compoſuit ſummam peccatorum, An. 1579: item, tractatum, titulo, mors omnia ſolvit, Anno 1573. Fertur etiam ſcripſiſſe de venatione, piſcatione & aucupio, Colon. An. 1598.

MEDICES (Sixt.) ſcripſ. de fœnore Judæorum, Venet. An. 1555.

de MEDICIS (Camillus) edidit juris reſponſa, An. 1623. fol.

MEDIMNA (Pet.) de rebus memorabilibus Hiſpaniæ ſcribere aggreſſus eſt.

MEDINA (Barth.) Anno 1581. obiit. Scripſit in 1. 2. 3. Thomæ Aquinatis, Anno 1618. Vid. *Ghilinus, vol.* 2. *pag.* 36. *Schottus in Bibl. Hiſp. pag.* 230. *Sauſſay pag.* 77.

MEDINA (Joh.) JCtus, tractavit de rerum dominio: item, de cambiis, Anno 1607. Vid. *Schottus l. c. pag.* 572. *Sauſſay, pag.* 45.

MEDINA (Mich.) apologeticum compoſuit pro *Joh. Fero* adverſus *Dominicum à Soto*, in quo 67. loca Feri, quæ ille antea calumniatus fuerat, ſunt reſtituta, Anno 1578. fol. Vid. *Schottus. l. c. pag.* 255. *Sauſſay, pag.* 76. *Waddingus in S. O. M. pag.* 260.

de MEDIOLANO (Joh.) Anno 1100. floruit. Struxit nomine collegii medici ſcholæ Salernitanæ verſibus Leoninis librum, qui inſcribitur *Salernitana medicina* ſive de conſervanda bona valetudine.

dine. Constabat is liber olim 1239. versibus: at hodie solum 373. reperiuntur. Dictum librum *Renatus Moreau* editis animadversionibus illustravit. Confer *Placcium, pag. 42. Bartholinum in poët. med. pag. 138.* Vide suprà, JOHANNES.

MEDIUS, Μήδιος, historicus, à *Luciano in macrobiis, pag. 823.* allegatur.

MEDOLAGUS (Lact.) Bergomas, Anno 1611. obiit. Reliquit comm. in universam Aristotelis philosophiam: item, in 4. libb. Sententiarum. Vid. *Don. Calvus pag. 344.*

de MEDRANO (Didacus) JCtus, emisit comment. de consensu connubiali, Anno 1609.

MEDUS (Andreas) scripsit in prædicabilia Porphyrii, Venet. An. 1600.

MEDUS (Joh.) librum struxit de apostasia novissimorum temporum.

MEDUS (Josephus) Anglus, Anno 1638. obiit. Composuit clavem apocalypticam: item, diatriben in varia S. Scripturæ loca. Opera ejus duobus tomis distincta prodierunt Londini, Anno 1664.

à MEEKREN (Joh.) observationes mediochirurgicas Anno 1668. publicari fecit.

MEELFUHRERUS (Joh.) Theologus, scripsit vindicias evangeliorum: postillam Davidicam; notas in aliquot S. Pauli epistolas.

MEELFUHRERUS (Joh. Christoph.) construxit museum antiquitatis ecclesiasticæ, An. 1673.

MEERBECANUS (Adrianus) Antv. Anno 1620. chronicon rerum in toto orbe gestarum evulgavit.

MEERMANNUS (Arnold.) Alostanus, An. 1578. obiit. Extat ejus theatrum conversionis gentium: libellus de cruce: Davus perduellis, &c. teste *Sandero in Flandris scr. pag. 24.* Vide, MERMANNUS.

MEFFRET, A. 1443. vixit. Sermones ejus 3. voluminibus prodierunt, Colon. An. 1625. Vid. *Olearius, pag. 211.*

MEGACLES Μεγακλῆς, περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν i. e. de viris illustribus scripsit, teste *Athenæo lib. 10.* Vid. *Jonsius de Scr. hist. Phil. lib. 4. pag. 338.*

MEGACLIDES, Μεγακλείδης, peripateticus, de Homero commentatus est. Meminere ejus *Tatianus* λόγῳ πρὸς ἕλληνας, *Suidas* in ἀθλωσίας, *Athenæus 12, 1.* Vid. *Jonsius l. alleg. pag. 338.*

MEGALIUS, promtuarium theologicum duobus tomis complexus est, Anno 1623.

MEGANDER (Casp.) Helvetius, Anno 1536. vixit. In 4. Evangelistas: item, in utramque ad Timoth. commentari cœpit.

MEGANGUS (Pet.) Flander, tabulas Grammatices carmine expressit. *I. N. Loënsis in Epiphyll. 2, 1. sub. fin.* vocat virum emunctissimi ingenii & de re literaria præclare meritum.

MEGASTHENES, Μεγασθένης, tempore Alexandri M. & deinceps vixit. Apud Indos diu versatus est. Composuit Indica, ex quibus *Strabo l. 15.* multa mutuatus est. Fragmentum ejusdem adducitur à *Josepho l. 1. contra Apionem.* Quæ sub Megasthenis nomine ab *Annio Viterbiensi* edita sunt, omnia conficta sunt. Et, quod mireris, *Annius* ille verum historici hujus nomen nequidem scivit, alioquin eum *Metasthenem* haud vocasset. *Ælianus in hist. anim.* eum aliquot vicibus allegat, *l. 8. c. 7. l. 16. c. 41. l. 13. c. 39.* Adde *Eusebium in chronico pag. 32.*

MEGERLINUS (Pet.) celebris JCtus & mathematicus, natus est An. 1623. Basileæ mathesin profitetur. Extant ejus dissertatio de cyclis planetarum & eclipsium: tabula mathematica historica; patrocinium astrologiæ. Promisit etiam astrologiam Cartesianam.

MEGILLUS, Μέγιλλος, historicus, à *Strabone l. 15. pag. 692.* allegatur.

MEGINFRIDUS, monachus Fuldensis, tempore Henrici II. Imp. vixit. Vitam Emmeramni in literas redegit. Vid. *Canisius T. 2. antiq. lect. Olearius in Abaco pag. 313.*

MEGINHARDUS, libellum de fide, symbolo apostolico & peste hæresium reliquit.

MEGISERUS (Hier.) Stutgardianus, scr. de lingua Turcica: thesaurum polyglottum: theatrum Cæsareopoëticum, &c. Vid. *Zeillerus part. 2. de hist. pag. 95.*

MEGLINGERUS (Joseph.) edidit novam effigiem S. Bernhardi, An. 1670.

MEHL-

MEHLHORNIUS (Wolf.) scr. encomium sexus feminei versibus, An. 1585.

MEIBOMIUS (Henr.) Lemgovia Lippiaco Westphalus, natus est An. 1555: obiit An. 1625. Helmstadii historiam & poësin professus est. Struxit notas in Sleidanum de quatuor monarchiis. Edidit quoque scriptores Saxonicos antiquiores. Carmina ejus occurrunt *T. 4. Del. Germ. pag. 310.* Vid. *Job. Pet. Lotichius part. 3. Bibl. poët. pag. 173. Zeillerus part. 2. de hist. pag. 90.*

MEIBOMIUS (Joh. Henr.) medicus, scripsit epistolam de flagrorum usu in re venerea, Lugd. An. 1643: Mœcenatis historiam, An. 1653: librum de vino & cerevisia, Anno 1668.

MEIBOMIUS (Marcus) edidit septem authores musicæ antiquæ, An. 1652: item, dialogum de novis proportionibus. Vid. *Bartbolinus in Danis, pag. 98.*

MEICHSNERUS (Joh.) JCtus, collegit 4. tomos relationum actorum, Anno 1604.

MEIENREIS (Sam.) adornavit analysin epistolæ ad Hebræos, An. 1605.

MEIER (Albert.) Strantfrisius, geographus & historicus, struxit methodum apodemicam, qua docetur, quid in peregrinando Studiosi observare debeant, An. 1591.

MEIER (Gebh. Justus) JCtus, de investitura Saxonica, Anno 1663. commentatus est.

MEIER (Gerh.) Catechismum Heidelbergensem resolutum Anno 1676. promulgavit.

MEIER (Jac.) Brugens. Anno 1552. obiit. Chronicon Flandriæ confecit. Vid. *Thuanus l. 88.*

MEIER (Joh.) Cimber, manes Udalrici Principis Anno 1634. publicavit. Vid. *Bartbolinus in Danis scr. pag. 76.*

MEIER (Justus) Noviomagius, natus est An. 1566: obiit An. 1622. Argentinæ jura professus est. Tractavit de quæst. Sintne Protestantes jure Cæsareo hæretici & ultimo supplicio afficiendi?

MEIER (Wolfg.) Basileensis, natus est An. 1577: obiit Anno 1653. Synodo Dordracenæ, An. 1618. interfuit. Ejus scripta extant varia, quorum indicem exhibet *Sam. Kesslerus in delineatione vitæ & mortis ejus.* Vid. *Hofm. in L. U. part. 1. pag. 1023.*

MEIGERIUS (Sam.) Anno 1598. nucleum historiarum emisit in lucem.

MEIGERUS (Henning.) reliquit patrologiam, Anno 1661: item, Martialem renatum.

MEILLERIUS (Jacobus) proverbia Salomonis Græco carmine expressit, Anno 1599.

MEINARDUS (Franc.) scripsit de juribus episcoporum, An. 1612.

MEIR (R.) doctor Talmudicus, R. Akibæ discipulus, A. M. 3881. vixit. Judæi tradunt, eum fuisse ex nepotibus Neronis Imp. Vid. *David Ganz, in Zemach David, pag. 105. Wagenseil ad Sota, pag. 974.*

MEIR (R.) Mittidros, Toletanus, A. M. 5005. obiit. Fecit expositionem legis magna cum subtilitate & solido acumine, inquit *Dav. Ganz lib. cit. pag. 141.*

MEIR (R.) Rotenburgensis, A. M. 5046. vixit. Composuit Agahot Maimoni, teste *Ganzio pag. 142.*

MEIR (R.) Aben Adelbi, scripsit librum Schebile Amuna A. M. 5120. Vid. *Ganz l. c. pag. 145.*

MEIR (Don) medicus Regis Castiliensis, transtulit librum ethicæ Aristotelis in linguam sanctam, A. M. 5165. referente *Ganzio pag. 147.*

MEIR (Rab.) Paduensis, A. M. 5318. obiit. Construxit quæstiones, responsiones & observationes in librum Maimonidæ. *Ganz, pag. 154.* vocat insignem & pium doctorem.

MEISNERUS (Balth.) magnæ famæ Theologus, natus est An. 1587: obiit An. 1628. Wirebergæ Theologiam professus est. *Symbolo*, Beati mites, usus erat. Edidit ἀνθρωπολογίαν: philosophiam sobriam: tractatum de purgatorio. Vid. *Spizelius in Templo Honor. pag. 60. Henning. Witte, in Theol. pag. 215.*

MEISNERUS (Euseb.) elaboravit aulicum politicum, An. 1674.

MEISNERUS (Joh.) celebris Theologus, Witebergensem cathedram hoc tempore illuminat. Prodierunt ejus exercitationes in evangelium Matthæi, An. 1664.

MEISNERUS (Michaël) Anno 1623. elegantem libellum de Stigmatis publicæ luci exposuit, approbante *Casp. Barthio.*

MEISTE-

MEISTERUS (Joachimus) Gorlicienſis, natus eſt An. 1532: obiit Anno 1587. Græcarum literarum ita fuit peritus, ut, cùm nati Græci ejus promtitudinem in ſermone Græco audirent, exclamarint: Ἰταλία βαρβαρία, i. e. Italia nil niſi barbaries eſt, ad Germanorum in Græca lingua diligentiam comparata. Vid. *Melchior Adamus in elog. Philolog. pag. 387.* Scripſit de Eutyche & erroris ejus ſectatoribus. Vitam Rudolfi Habſpurgici Imp. carmine heroico expreſſit & quidem 3. libris. Carmina ejus occurrunt *T.4. Delit Germ. pag. 321.*

MELA (Favius) JCtus, ſcripſit ad edictum. Vid. *Bertrandus, pag. 293.*

MELA (Pomponius.) Vide, POMPONIUS.

MELAMPUS, Μελάμπους, de divinatione ex nævis corporis ad Ptolemæum regem epiſtolam exaravit, quam Græcè & latinè *Claudius Martinus de Laurendiere* unà cum Cardani metopoſcopia in lucem protulit.

MELANCHTHON (Philippus) Bretta Palatinus, natus eſt An. 1497: obiit An. 1560. Witebergæ philoſophiam & theologiam cum omnium admiratione & fructu inſigni docuit. Sæpè ternas & quaternas lectiones uno die abſolvit. Auditores interdum mille quingentos habuiſſe dicitur. *Thuanus l. 26.* animi ejus moderationem & quietis ſtudium plurimùm commendat. *Nicolao Gerbelio* ſolus & unus ferè omnia acutè & doctè & breviſſimè agere viſus eſt. Reliquit locos communes theologicos: Auguſtanam Confeſſ. commentarium in epiſt. ad Rom. orationes: carmina & epiſtolas. Opera ejus 4. tomis continentur. *Eraſmus in Ciceroniano, pag. 181.* Phil. Melanchthonis ingenio (inquit) nihil felicius, ſi totum vacaſſet muſis. Nunc hanc laudem leviter affectavit, ac naturæ felicitate contentus nec artis nec curæ multum ad ſcribendum adhibuit, & haud ſcio an affectantem nervi fuerint defecturi: extemporali dictioni natus videtur: nunc aliis intentus eloquentiæ ſtudium magna ex parte videtur abjeciſſe. *Scaliger l. 6. de re poët. pag. 798.* Illius ingenium magnum atque ad omnia comparatum intelligimus ex iis poëmatiis, quibus Solis Lunæq; defectus cecinit. Idem in epigrammate jucundus atque feſtivus. Eleganter *Taubmannus part. 2. ſched. ſacr. pag. 146.*

Hei quàm multorum lolio ſterileſceret arvum, (ſent.
Ni bove ſolerti Melanchthonis illud araſ-

Plura de Melanchthone apud *Verheiden in Elog. præſt. Theol. pag. 29. Melch. Adamum, in Theologis, & alios* legere licet. Vitam ejus *Joach. Camerarius* prolixè deſcripſit.

MELANDER (Otto) ſcripſit jocoſeria, Anno 1617: item, proceſſum criminalem, An. 1601.

MELANELIUS (Joh. Theod.) Antverp. anonymi autoris libellum de melancholia, ex Galeni, Rufi & Aëtii ſcriptis collectum, An. 1540. edi curavit.

MELANIPPIDES, Μελανιππίδης, Melius, Olympiade LXV. claruit. Fecit dithyrambos, elegias & epigrammata.

MELANNIPIDES, prioris è ſorore nepos, LXXX. Olympiade floruit. Compoſuit itidem dithyrambos.

MELANOPUS, Μελάνωπος, Cumanus, antiquus poëta, à *Pauſania in Eliacis pag. 154.* allegatur.

MELANTHIUS, Μελάνθιος, ſcripſit de rebus Atticis: item, de myſteriis Eleuſiniis, teſte *Harpocratione* & *Athenæo.*

MELANTHIUS, pictor, de arte ſua libros condidit, ceu refert *Laërtius in Polemone, l. 4. pag. 264.*

MELANTHIUS, Rhodius, philoſophus, *Diogeni Laërtio in Æſchine* memoratur. Vid. *Meurſius in Rhodo, pag. 100.*

MELANTHIUS, Tragicus, Olymp. XCV. claruit. Ejus Medeam *Ariſtophanis Scholiaſtes pag. 472.* allegat. Meminit Melanthii ſemel iterumque *Plutarchus in Cimone*, ubi & diſtichon ejus in laudem Cimonis legitur.

MELASIUS (Valer.) JCtus, èdidit collegium feudale, An. 1618.

MELCHIODUS (Pet. Phil.) reliquit conſilia de profluvio ſanguinis ex alvo.

MELCHIOR (Joh.) tractavit de religionis natura & principio; Ultraject. Anno 1672.

MELDENIUS (Rup.) parænesin elaboravit pro pace eccleſiæ.

MELEAGER, Μελέαγρος, Gadarenſis, Cynicus, Menippi Cynici æqualis fuiſſe perhi-

perhibetur. Ejus συμπόσιον *Athenæus 11, 14.* allegat Confer *eundem 4, 14.*

MELEAGER, philosophus, περὶ δοξῶν, i. e. opinionibus aliquot libros composuit. Vid. *Jonsius de S.H.Ph.pag. 338.*

MELEAGER, poëta Græcus, in *Anthol. l. 1. c. 27.* allegatur.

MELECIUS (J. B.) monstravit edito scripto viam compendiosam lustrandi Germaniam.

MELELA. Vide, MALALA.

MELESAGORAS, Μελησαγόρας, à *Clemente Alex. l. 6. Stromat.* allegatur. Vid. *Meursius in Antig. Caryst. pag. 150.* Quære, AMELESAGORAS.

MELESANDER, Μελήσανδρος, Λαπιθῶν καὶ κενταύρων μάχην ἔγραψε, teste *Æliano in Var. hist. 11, 2.*

MELETIUS, Μελέτιος, apologiam contra Judæos pro fide Christiana adornavit. Edita est Leopoli, An. 1593.

MELETIUS (Joh.) scr. de religione vet. Borussorum ad *G. Sabinum.*

MELICHIUS (G.) struxit armamentarium medicum vel dispensatorium.

MELILLUS (J. Jac.) Vigibiensis, JCtus, scr. de vicarii præcedentia & de synodo diœcesana. Venet. An. 1582.

MELINUS (Celsus) contra Longolium causam Romanorum agendo vehementis & ingeniosi oratoris nomen meruit. In torrente, tertio ab urbe Roma lapide, miserè suffocatus est. Vid. *Pierius Valerian. de Inf. lit. pag. 116.*

MELINUS, Sangelasius, carminibus nomen suum celebre fecit. Vid. *T. 2. Delit. Gall. pag. 573.*

MELIORATUS (Paulus) collegit consilia medica.

MELISSA (Antonius) Μέλισσα. Vide, ANTONIUS.

MELISSEUS, Μελισσεὺς, ἐν Δελφικοῖς *Tzetzæ in Chil. pag. 117.* memoratur.

MELISSUS, Μέλισσος, Samius, philosophus, Parmenidis auditor, Olympiade LXXXIV. claruit. Meminit ejus *Aristoteles.*

MELISSUS, Euboïcus, tractavit de apibus, si *Servio pag. 1147.* standum. *Fulgentius l. 2. mythol.* eum omnium physiologorum sententias disputasse refert. Vid. *Meursius in Chalcid. pag. 40.*

MELISSUS (Cajus) Mecœnatis libertus, sub Augusto Imp. floruit & ab eodem bibliothecæ in porticu Octaviæ præfectus est. Ab *Ovidio, eleg. ult. Pont.* inter Comicos numeratur. Hic novum genus *Togatarum* fabularum reperiit, quas Trabeatas inscripsit, ut est apud *Suetonium in Grammaticis.* Videatur *Glandorpius pag. 392. Nic. Heinsius part. 3. Not. in Ovid. pag. 418.*

MELISSUS (Helius) Grammaticus, tempore Hadriani Cæsaris claruit. Meminit ejus *Agellius l. 18.* Videatur *Glandorpius, pag. 392.*

MELISSUS (Paul.) Schedius, Melrichstatensis Francus, natus est An. 1539: obiit Anno 1602. Erat in eo artificium usurpandi archaismos non vulgare. Scitè enim & tantùm ornandi gratia, raro & parcè priscis uti solebat, doctus, propriis verbis dignitatem dari ab antiquitate, & magis admirabilem orationem fieri & grandiorem, quibus non quilibet erat usurus. *Nonnulli* eum latinæ linguæ Pindarum vocant. Reliquit schediasmata poëtica. Carmina ejus ex parte leguntur *T. 4. Del. Germ. pag. 340.* Vid. *Crusius in Germano-Græc. pag. 128. 136. 138. J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 124.*

MELITANUS (Joh.) *Albertini* emblemata hieropolitica versibus & prosa illustravit, Colon. An. 1649.

MELITO, Μελίτων, Sardensis episcopus, tempore Marci Aurelii floruit & pro Christianis apologiam obtulit. Ei à nonnullis liber de transitu B. Virginis tribuitur, qui legitur in *Bibliotheca Patrum, T. 6.* Verum *S. Hieronymus* librum istum inter opera Melitonis non recenset. *Bellarmini* judicio liber iste indignus est, qui tanto viro tribuatur. *Beda* scribit, in eo multa contineri, quæ Actis apostolicis repugnent. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 86. Olearius pag. 313.*

MELITO, de familiis Atheniensium commentariū composuit, teste *Harpocratione.*

MELLA (Car. Aug.) de usucapionibus, An. 1639. commentatus est.

MELLEMANNUS (Alb. Frid.) Berolinensis, natus est Anno 1568. Carmina ejus *Tomo 4. Delit. Germ. pag. 493.* illata sunt. Vid. *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 133.*

MELLERSTADIUS (Mart. Pollichius) An. 1512. obiit. Edidit cursum physicum & logicum. Videatur *Bismarcus in vit. Theol.*

de MELLES (Steph.) condidit syntagma philosophiæ, An. 1669.

MELLETUS (Joh.) struxit theologiam naturalem, An. 1662: item, artis conjugativæ artificium, anno eodem.

MELLINIUS (Dominicus) scripsit in obtrectatores veteres nominis Christiani, Flor. An. 1577.

MELLINUS (Benedictus) vir optimus & omnis Rom. antiquitatis intelligentissimus appellatur à *Spanheimio in Numism. pag. 405.* Confer *eundem l.c. pag. 859.*

MELLIUS (Joh.) Jobum commentario illustrare aggressus est.

à MELO (Casp.) Hisp. vixit Anno 1589. Exaravit comm. in Matthæum, Lucam & Apocalypsin.

à MELPHIO (Santorus) Italus, Anno 1650. claruit. Composuit morales comment. in statuta & observationes ord. Minorum. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 314.*

MELTZIUS (Lud.) Mediolanensis, Anno 1617. obiit. Videatur *Ghilinus vol. 2. pag. 177.*

MELVINUS (Andr.) Scotus, carmen de antichristo elaboravit. Extat *T. 2. Delit. Scot. pag. 124.*

MEMMIUS (Quintus) in oratione pro se allegatur à *Donato in vita Terentii.*

MEMMIUS (Isaac) Ultrajectinus, carmina modulatus est. Vid. *Tomus 3. Delit. Belg. pag. 548.*

MEMMIUS (Luc.) Fremiotus, poësi famam sibi conciliavit. Vid. *T. 2. Delit. Gall. pag. 579.*

MEMMOLUS (Dec.) Arianensis, A. 1631. floruit. Dialogum de basilica Mariæ majoris construxit.

MEMNON, Μέμνων, sub Augusto Imp. claruit. Scripsit historiam de rebus Heracleæ Ponticæ, quæ 16. libris constabat. Eos penè universos in compendium redegit *Photius Cod. CCXXIV.*

MEMOR in tragœdia Herculis citatur à *Fulgentio.*

MEMUS (Joh. Maria) Venetus, Anno 1553. vixit. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 169.*

de MENA (Diez) JCtus, collegit practicas quæstiones recentiores.

MENA (Ferd.) fuit Philippi II. & III. medicus. Scripsit in Galeni libros de missione sanguinis & purgatione, An. 1589. Videantur *Schottus in Bibl. Hisp. pag. 333. Linden, pag. 173.*

MENABENUS (Apollonius) Insuber, de Alce, cervo Rangifero & Gulone commentari cœpit.

MENÆCHMUS, Μέναιχμος, Sicyonius, sub Ptolemæo I. vixit & res Alexandri Magni literis consignavit. Ejusdem librum περὶ τεχνιτῶν & Σικυωνικὰ *Athenæus* citat.

MENÆCHMUS, mathematicus, à *Proclo* laudatur.

MENAGIUS (Ægid.) Anno 1664. claruit. Condidit Gallicas origines, teste *Nicol. Heinsio part. 2. Not. in Ov. pag. 281.*: item, amœnitates juris universi, Paris. Anno 1664. Extant etiam ejus poëmata Græca & latina, An. 1663. edita. *Chimentellius de Hon. Bis. pag. 177.* vocat virum amœnissimi ingenii politissimæque literaturæ.

MENAHEM (R.) Racanatensis vel Recinensis, An. Chr. 1290. obiit. Scripsit מצות טעמי vel rationes præceptorum Mosis. Videatur *Ganz in Zemach David, pag. 143.*

MENAHEM, Aben Serach, An. C. 1375. obiit. Edidit צדה לדרך i.e. viaticum pro via: & sæpè ab historicis allegatur. Vid. *Gans, l.c. pag. 146.*

MENANDER, Comicus, natus est Olympiade CIX: obiit Olympiadis CXXI anno ultimo. Inter novæ comœdiæ scriptores habetur pro principe. *Menandri* versiculum, φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ, dignum judicavit *S. Paulus*, ut epistolæ suæ *I. Cor. XV, 33.* insereretur. Docuit fabulas 108. Mihi sequentes observatæ sunt, Ἀδελφοὶ, Ἁλιεὺς, Ἀνατιθεμένη, Ἀνδρία, Ἀνδρόγυνος, Ἀνεψιοὶ, Ἀντιόπη, Ἀξιόγναθος, Ἀπαγγελλόμενος, Ἀῤῥηφόρος, Ἀσπὶς, Ἀφροδίσιον, Αὐλητρὶς, Αὐτοπενθῶν, Βοιωτία, Γεωργὸς, Δαιδαλεῖς, Δακτύλιος, Δάρδανος, Δημιουργὸς, Δίδυμαι, Δισεξαπατῶν, Δύσκολος, Ἐγχειρίδιον, Ἑαυτὸν τιμωρούμενος, Ἐμπιπραμένη, Ἐπίκληρος, Ἐπιτρέποντες, Εὐνοῦχοι, Ἐφέσιος, Ἡνίοχος, Ἥρωες, Θαΐς, Θεοφορουμένη, Θετταλικὴ, Θρασυλέων, Θησαυρὸς, Ἱπποκόμος, Ἴμβριοι, Ἱερεία, Κανηφόρος, Καρίνη, Καρχηδόνιος, Καταψευδόμενος, Κιθαριστὴς, Κόλαξ, Κωναζό-

μεναι,

μεναι, Κεκρύφαλος, Κρής, κυβερνῆται, Λευκαδία, Λήμνιαι, Λοκροί, Μέθη, Μελαγκόμιος, Μεσσηνία, Μηναγύρτης, Μισογύνης, Μισούμενος, Ναννίον, Ναύκληρος, Νομοθέτης, Ὀλυνθία, Ὁμοπάτριοι, Ὀργή, Παιδίον, Παλλακή, Παρακαταθήκη, Περινθία, Πλόκιος, Πωλούμενοι, Πράγματα, Πρώτη, πτωχή, Ῥαπιζομένη, Ῥοδία, Σαμία, Σικυώνιος, Συναριστῶσαι, Συνερῶσα, Συνέφηβοι, Τροφώνιος, Ὑδρεία, Ὑμνίς, Ὑποβολιμαῖος, Φάσμα, Φιλάδελφοι, Χαλκεῖα, Χαλκηδόνιος, Χήρα, Ψευδηρακλῆς, Ψοφοδεής. Menandri & Philistionis *σύγκρισις* extat apud *Jan. Rutgersium in Variis l. 4. c. 12.* Vid. *Thomasius de plagio*, §. 507.

MENANDER, Ephesius, collegit acta regum apud Græcos & barbaros. Fragmentum ejus de Hiramo, Phœnicum rege, & Salomone apud *Josephum l. 1. contra Apionem* legitur. Meminit ejusdem *Tertullianus in Apolog. c. 19.*

MENANDER, Hercaleotes, & MENANDER, Prianeus, de agricultura scripserunt, teste *Varrone 1, 1.*

MENANDER, medicus, *βιόχρηστα* edidit. Laudatur à *Plinio*. Vid. *Reinesius in Var. lect. 2, 1. pag. 127.*

MENANDER, Pergamenus, res Phœnicias in literas redegit. Mentio ejus apud *Clem. Alexand. l. r. Strom.* occurrit.

MENANDER, Protector, tempore Mauricii Imp. claruit. Reliquit historiam, quam ab obitu Agathiæ exorsus est, teste *Suida*. Vid. *Mart. Hanckius in Byz. Script. pag. 184.*

MENANDER, rhetor, composuit libellum de divisione causarum in genere demonstrativo. Eum MS. *Joh. Meursius* habuit. A *G. J. Vossio in oratoriis partitionibus* allegatur. Vid. *Valesius in Eusebium pag. 28.*

MENANDER (Arrhius) JCtus, tempore Severi Imp. claruit. Texuit quatuor libros militarium. Videantur *Guido Panzirolus in JCtis. l. 1. c. 56. Bertrandus, pag. 163.*

MENAPIUS (Guilh.) encomium febris quartanæ commentus est.

MENARDUS, monachus, ad Jacobum de Isenaco scripsit generalem & compendiosam sacrorum librorum notitiam, quæ Norimbergæ Anno 1478. impressa est, fol.

MENARDUS (Hugo) Benedictinus monachus, confecit notas in Gregorianum de sacramentis librum, An. 1642.

MENASSES (Rabbi) ben Israël. Vide, MANASSES.

MENCELIUS (Joach.) scr. de natura religionis orthodoxæ, An. 1620.

MENCELIUS (Ph.) quatuor libros carminum reliquit, Ingolst. A. 1596. *Drexelius libro de Jejunio* vocat medicum æternante memoria dignissimum.

MENCIUS (Balth.) Witebergæ docuit, An. 1604.

MENCO (Hieron.) contexuit flagellum dæmonum. Prodiit Venetiis, An. 1593. Vide, MENGUS.

MENDEZ (Alphonsus) Lusitanus, Æthiopiæ patriacha à Greg. XV. constitutus est. Vid. *Alegambe, pag. 18.*

MENDEZ (Eman.) JCtus, edidit repetitionem legis, cum oportet, &c. Augustæ, An. 1619.

MENDEZ (Joh.) Hispalens. Anno 1640. vixit. Oeconomiam tripartitam in conjugalem, filialem & servilem adornavit, teste *Alegambe, pag. 259.*

MENDO (Andr.) Lucronensis, Anno 1668. vixit. Emisit crisin de societatis Jesu pietate, doctrina & fructu: tractatum de ordinibus militaribus, fol. & alium, de jure Academico, An. 1668.

de MENDOZA (Alf. Hojeda) scr. de beneficiorum compatibilitate & incompatibilitate, An. 1579.

de MENDOZA (Ferdinand.) Pincianus, de judiciis & judicibus tract. construxit. Vid. *Alegambe, pag. 110.*

MENDOZA (Franc.) Olyssiponens. Anno 1626 obiit. In libros & Samuelis & regum commentatus est, 3. tomis. Extat ejusdem Viridarium sacræ & profanæ eruditionis. Vid. *Alegambe, pag. 126.*

à MENDOZA (Greg. Hurtadus) Lusitanus, annotationes in evangelia totius anni, An 1638. edi curavit. Vid. *Waddingus in S O. M. pag. 147.*

de MENDOZA (Ildef.) Hisp. Salmanticensis professor, quæstiones quotlibetales, An. 1588. emisit.

à MENDOZA (Joh.) scripsit de regno Chinæ, in 4.

de MENDOZA (Pet. Hurtadus) tractavit de universa philosophia, An. 1624. Vid. *Alegambe, pag. 383.*

MENECLES, Μενεκλῆς, Bacaleus, reliquit histo-

historiam, teste *Athenæo*. Meneclem ἐν τῷ περὶ Ἀθλωῶν Harpocration in ἱκαπέμποδον & κεραμικούς allegat. Vid. *Meursius in Athenis Att. 1, 1.*

MENECLES, Alabandensis, orator, *Straboni l. 14.* memoratur. Confer suprà, HIEROCLES.

MENECRATES, Μενεκράτης, Elaita, exaravit περίοδον ἑλλησποντιακήν, è qua *Strabo l. 12. pag. 551.* quædam in medium adfert. Idem *Strabo l. 13. pag. 621.* ejus scriptum περὶ κτίσεων allegat.

MENECRATES, Ephesius, carmen de re rustica composuit, quemadmodum *Varro l. 1. de re rust. c. 1.* refert.

MENECRATES, medicus, tempore Philippi Macedonum Regis vixit. De ejus insolentia *Ælianus in Varia hist. 12, 51.* legi poterit.

MENECRATES, medicus, alius à priore, tempore Tiberii & Claudii Impp. claruit. Eum *Galenus l. 5. de compos. med. simpl. c. 3.* & alii allegare solent. Extat de eodem vetus inscriptio apud *Hieronym. Mercurialem in Var. lect. 3, 22. pag. 186.*

MENECRATES, Nysæus, Aristarchi discipulus, sub Ptolemæo Evergeta II. floruit.

MENECRATES, Syracusius, Comicus, Manectorem aut Hermionea composuit. Videatur *Athenæus. Stobæus* ejusdem Σάμιον citat.

MENECRATES, Tyrius, *Zenobio in proverbiis, pag. 91.* allegatur.

MENECRATES, Xanthius, Λυκιακὰ edidit, ex quibus *Antoninus Liberalis, in Metamorph. fab. 35.* quædam adducit. Confer *Stephanum in* Ἀρτύμνησος.

MENEDEMUS, Μενέδημος, medicus, *Dioscoridi pag. 267.* laudatur.

MENEDEMUS, philosophus, Olympiade CXXII. floruit. Ab hoc *Eretriaca secta* dicta est. Vid. *Diogenes Laërtius l. 2.*

MENELAUS, Μενέλαος, Anæus, peripateticus philosophus & summus historicus, *Steph.* ἀνοίθιν γράφων allegatur.

MENELAUS, Ægeus, poëta, Thebaidem 12. libris complexus est, teste *Suida.*

MENELAUS, tempore Trajani Imp. claruit. Ejus tres libros sphæricorum *Mersennius* edi curavit.

MENENSIUS (Guilh.) medicus, edidit tres libros aurei velleris, Antv. Anno 1604. Vide. MENNENS.

MENESIUS (Garcias) Eborensis episcopus, Romæ orationem habuit, qua bellum infidelibus indicendum esse, persuadere voluit. Prodiit ea oratio, An. 1561. Salamanticæ. Vid. *Schottus in Bibl. Hisp. pag. 478.*

MENESTRATUS, Μενέστρατος, scripsit de agricultura, teste *Varrone 1, 2.*

MENESTRIER (Franc.) carmine celebravit Delphini natales.

MENETOR, Μενέτωρ, ἔγραψε περὶ ἀναθημάτων, teste *Athenæo l. 13.*

MENETREIUS (Claud.) Bisuntinus, collegit 6. tabulas numismatum, ad religionem Dianæ Ephesiæ spectantium, teste *Labbeo in bibliotheca nummaria. Rhodius de Acia pag. 40.* vocat verum antiquitatis condum.

MENGERINGUS (Arnold.) Halensis, natus est An. 1596. obiit An. 1647. Edidit inter alia Tobiam conscientiosum; item, scrutinium conscientiæ catecheticum. Vid. *Henning. Witte in Theolog. pag. 648.*

MENGINUS (Dominicus) emisit enchiridion precum, Colon. An. 1628. Vid. *Alegambe, pag. 93.*

MENGOLIUS (Pet.) Bononiensis, Anno 1655. floruit. Struxit geometriam speciosam; arithmeticam realem: planimetriam, &c. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 98.*

MENGUS (Hieron.) Vitellianensis, scripsit de exorcismis dæmonum, Venet. Anno 1587. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 172.*

MENGWEIN (Theod.) JCtus, reliquit jurisprudentiæ ichnographiam.

MENILIUS (Bapt.) An. 1569. obiit. Vid. *Thuanus l. 46.*

MENILLIUS (Sim. Oliv.) composuit silvas, An. 1642.

MENINUS (Oct.) JCtus, scripsit de potentia Rom. curiæ minuenda.

MENIOT (Ant.) medicus, edidit dissertationes pathologicas, An. 1660.

MENIPPUS, Pergamenus, geographus, περίπλουν τῶν δύο πελαγῶν exaravit, teste *Stephano.* Fortassis idem est, qui de stadiis scripsit & allegatur à *Const. Porphyrogenn. lib. de Themat. pag. 11. & 102.*

MENIPPUS, Μένιππος, Stratonicensis, disertissimus sui temporis orator *Ciceroni* dicitur *in Bruto. Strabol. 14. pag. 660.* hunc Menippum *Catocan* vocatum fuisse tradit.

MENIPPUS, Phœnix, Cynicus philosophus fuisse traditur. *Strabol. 18. pag. 759.* Gadarensem facit & σπουδογέλοιον vocat. Libri ejus risu pleni erant: hinc scripta χλευαστικὰ & σπερκαστικὰ *Menippea* dici solent. Vid. *Laertius, l. 4. pag. 429.* & *Gatakerus in Antonin. pag. 252.*

MENIUS (Justus) Fuldensis, An. 1558. obiit. In Samuelem & Acta apostolorum commentatus est.

MENIUS (Nicol.) pugnavit pro omnipræsentia carnis Christi, in Marchia.

MENIUS Rufus, medicus, citatur à *Galeno.*

MENLIUS (Jacob.) scripsit de majorum Maximiliani II. Imp. vita functorum monumentis, Aug. An. 1592.

MENNENIUS (Franc.) Antv. natus est Anno 1582. Edidit origines ordinum equestrium, Anno 1623. Vid. *Swertius, pag. 246.*

MENNENS (Guilh.) Antverp. natus est Anno 1525: obiit Anno 1608. Condidit tres libros sacræ philosophiæ, naturæ & artis admirabilium, teste *Swertio, pag. 315.* Vide, MENENSIUS.

MENOCHIUS (Jac.) JCtus, Anno 1607. obiit. Patavii Cæsareum jus & pontificium feliciter interpretatus est. Tandem inter regios Mediolanensium senatores relatus, imo præses & consiliarius regius factus est. Collegit 13. tomos consiliorum: item, tres tomos de præsumtionibus, conjecturis, signis & indiciis, &c. Videantur *Guido Panzirolus in JCtis 2, 194. Ghilinus, vol. 1. pag. 73.*

MENOCHIUS (Joh. Steph.) Mediolanensis, theologus, Anno 1656. obiit. Reliquit opus de rep. Hebræorum: tres libros hieropoliticon sive institutionis politicæ è S. Scripturâ depromtæ: institutionem œconomicam: notas in universa Biblia, &c. Videatur *Alegambe, pag. 274. Leo Allatius in Ap. Urb. pag. 165.*

MENODOTUS, Μηνόδοτος, Nicomediensis, à *Laërtio in Timone, pag. 704.* allegatur.

MENODOTUS, Samius, scripsit περὶ τῶν κατὰ Σάμον ἐνδόξων, i.e. de viris excellentibus in Samo: item, de iis, quæ pertinent ad templum Junonis Samiæ. Vid. *Athenæus l. 14. & 15.* Confer *Jonsium de S.H.Ph. pag. 339.*

MENOPHANES, Μηνοφάνης, ἀρχαῖος καὶ οὐκ ἀδιάφορος, scriptor vocatur à *Photio, Cod. CLXXVI.*

MENOTUS (Mich.) Franciscanus famosus, conciones de passione Christi, Paris. emisit, Anno 1525. Vid. *Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 329. 939.*

MENSINGA (Joh.) edidit Groningam triumphantem, An. 1673.

MENSSIK (Jac.) JCtus, libro de juribus limitum, Pragæ edito, nomen æternitati consecravit.

MENTELIUS (Jac.) patricius Castrô-Theodoricensis, physicus Parisiensis, emisit parænesin de vera typographices origine, Paris. An. 1650. in 4. Vid. *Placcius, pag. 266.*

MENTIUS (Georg.) de arte patiendi duo volumina vulgavit, Colon. Anno 1674.

MENTZELIUS (Christ.) scripsit de lapide Bononiensi, An. 1675.

MENTZELIUS (Joh.) theologus, Anno 1590. obiit.

MENTZERUS (Balth.) Allendorfensis, magni nominis Theologus, Anno 1565. natus est: obiit Anno 1627. Mortuum laudavit *Meno Hannekenius.* Reliquit exegesin Augusst. Confessionis: anti-Crocium: antiSteinium: antiPistorium, &c. Videantur *Spitzelius in Templo Hon. pag. 68. Henning. Witte in Theolog. pag. 224.*

MENZINGERUS (Conr.) scripf. de naturali memoria conservanda.

MENTZIUS (Balth.) Nimecensis, Anno 1604. syntagma epitaphiorum & rerum Witebergensium contexuit. Vide, MENCIUS.

MEOSSENUS, *Honorato Fabro in Euphyandro 3, 10.* celebratur.

de MEPPIS (Joh.) de conceptione immaculatæ Virginis, A. 1495. commentatus est.

MERBITZIUS (Joh. Val.) fecit librum de varietate faciei humanæ, Anno 1676. in 4.

MERCADANTES, Bononiensis, Anno 1309. floruit.

MERCADO (Pet.) Hisp. tractavit de febrium differentiis, causis, signis & remediis, An. 1583.

MERCATOR (Gerhardus) Flander, natus est An. 1512: denatus An. 1594. ætatis 82. Habitus est geographorum sui temporis princeps. Geographiam Ptolemæi ferè restituit, nec non Atlantem composuit, quo universi orbis tabulas complexus est. Inclinata ætate (inquit *Thuanus l. 109.*) ad theologica studia animum adjecit & harmoniam evangelicam conscripsit: cum chronologiam anteà scripsisset ad Solis & Lunæ cursum exactissimè putatam, quam *Onuphr. Panvinius*, acerrimus harum rerum judex, tanti fecit, ut omnibus ab aliis ubicunque editis præferre non dubitaverit. Vid. *Sweertius, pag. 285.*

MERCATOR (Marius) tempore S. Augustini, An. 430. vixit. Multum occupatus fuit contra Pelagium, Cœlestium & Julianum: & quædam Cyrilli, Nestorii, Theodori & Theodoreti è Græco in latinum transtulit.

MERCATOR (Nicol.) Holsatus, è societate Regia, An. 1676. claruit. Edidit 2. libros institutionum astronomicarum, in 8: item, Logarithmotechnicam, An. 1668. in 4.

MERCATUS (Lud.) Philippi II. & III. Regum Hisp. medicus & professor Vallisoletanus, An. 1604. claruit. Opera ejus omnia in 4. tomos digesta, Francof. An. 1608. fol. prodierunt. Vid. *Schottus in B.H. pag. 328. Linden, pag. 430.*

MERCATUS (Mich.) protonotarius apostolicus, fertur theatrum metallicum elucubrasse. An prodierit, non constat.

MERCATUS (Thomas) An. 1576. claruit. Reliquit tract. de contractibus.

MERCENARIUS (Archang.) à monte sancto, edidit dilucidationes in complura Aristotelis loca obscuriora, Anno 1574.

MERCERIUS (Guilh.) natus est An. 1572: obiit An. 1639. In 3. partem Thomæ, An. 1630. fol. commentatus est.

MERCERIUS (Joh.) JCtus, collegit 11. libros opinionum & observationum, An. 1598.

MERCERIUS (Nicol.) scr. de epigrammate, An. 1653.

MERCERUS (Joh.) Uticensis, JCtus & philologus percelebris, An. 1570. obiit. *Francisco Vatablo* in cathedra Parif. successit. Genesin, Jobum, Salomonem & sex minores priores prophetas eruditissimis commentariis illustravit: *Pagnini* quoque thesaurum recognovit variisque annotationibus locupletavit. Videantur *Thuanus l. 47. Colomesius in G. O. pag. 47.*

MERCERUS (Josias) Johannis filius, notas in Tacitum confecit. Vid. *Casaubonus in Spartianum pag. 70. Barthius in Claudian. pag. 1244.* vocat virum acutissimum & eruditissimum.

MERCERUS (Saul.) Augustanus, condidit Virgilium Proteum, qui impressus est Helmst. Anno 1600. studio & opera *Henr. Meibomii.*

MERCHAN (Pet.) Hisp. Lexicon hebraicum concinnasse dicitur. Vid. *Alegambe, pag. 387.*

MERCHISTONIUS (Baron.) arcana supputationis arithmeticæ, Lugd. Anno 1650. publicavit.

MERCK (Jac.) chronicon episcoporum Constantiensium construxit.

MERCKELIUS (Joh.) obsidionem Magdeburgensem Anno 1550. literis mandavit.

MERCKIUS (Joh. Conr.) composuit Castellum latini sermonis, An. 1646.

MERCORIUS (Julius) basin moralis Theologiæ, Anno 1663. imprimendam dedit.

MERCURIALIS (Hieron.) Foroliviensis, Anno 1604. obiit. Patavii, Bononiæ & Pisis medicinam professus est. Edidit Gymnasticam: varias lectiones: tract. de ponderibus antiquorum: praxin medicinalem: consilia medica in 3. volumina distributa, &c. Mortuum Forolivienses cives statua honorarunt. Post mortem 120. aureorum millia reliquisse dicitur. Videantur *Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 150. Thomasinus part. 1. Elog. pag. 155. Ghil. vol. 1. pag. 123.*

MERCURIANUS (Everh.) Luxemburgens. Anno 1580. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 106.*

de MERCURIIS (Scipio) exaravit scholia in lectiones *Job. Zecchii* in 1. secti-

sectionem aphorismorum Hippocratis, An. 1586.

MERCURIUS Trismegistus. Vide, HERMES.

MERENDA (Ant.) edidit controversias juris, Anno 1626. item, libr. de cambio nundinali.

MERENDA (Joh. Pet.) tractavit de ratione evacuandi.

MERENDA (Paulus) JCtus, collegit consilia.

MERGILETUS (Andr.) Francus, theologus & poëta, Anno 1603. floruit. Sententias quasdam insignes Patrum ecclesiasticorum versibus elegiacis inclusit. Videatur *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 193.*

MERIANUS (Matth.) theatrũ Europæum adornavit. De eo ita *Anonymus*: Primus & 2. tomi satis boni propter acta publica: reliqui deteriores: quintus omnium deterrimus, éque solis novellarum schedis compilatus.

MERIGONUS (Joh. Bertr.) Anno 1630. claruit. Grammaticam Græcam Clenardi aliquot accessionibus locupletavit. Græcam & Hebr. linguam Parisiis docuit, teste *Colomesio, pag. 175.*

MERILLIUS (Edmundus) Gallus, JCtus, passionem Christi notis illustravit. Extant ejusdem notæ in 4. libros institutionum.

MERINDOLIUS (Joh.) scr. de calido & humido, An. 1615.

MERINERUS (Joh.) Madritensis, Anno 1629. claruit. In dialecticam Aristotelis juxta mentem *Scoti* commentatus est. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 215.*

MERINUS (Did.) Hurunnuellensis, tractavit de morbis internis, Anno 1575. fol.

MERLETTUS (Joh.) edidit varia opuscula medica, Paris. An. 1659.

MERLINGERUS (Barth.) Augustanus, scr. de morbis infantum.

MERLINUS (Ambros.) composuit vaticinia.

MERLINUS (Joh. Raim.) An. 1552. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 16.*

MERLINUS (Mercurius) JCtus, scripsit de legitima: item, de pignoribus, Anno 1626.

MERLINUS (Pet.) Gallus, in Jobi historiam commentari cœpit, An. 1599.

MERMANNUS (Arn.) Alostanus, scr. de quatuor plaustris hæreticarum fabularum: de rogationibus: de peregrinationibus: de hymnis. Confer *Ghilinum, vol. 2. pag. 30.* Vide suprà, MEERMANNUS.

MERMANNUS (Thom.) edidit consultationes medicas, Ingolstad. An. 1676. fol.

MEROBAUDES, rhetor, allegatur à *Boëthio in Cic. Topic. pag. 614. 641.*

MEROBAUDES, Hispanus, struxit carmen Christo. Quando vixerit, nondum constat.

MEROLLA (Franc.) dispp. in theologiam moralem, Neap. An. 1631. edi fecit.

MERONUS (P. Jos.) in Ps. 145. commentatus est, An. 1615.

MERRETTUS (Chr.) adornavit pinacem rerum naturalium botanicarum, Lond. An. 1667. Confer, NERUS.

MERSSÆUS (Pet.) Cratæpolius, comp. annales episcoporum Treuirensium. Vide, CRATÆPOLIUS.

de MERSENNE (Pet.) edidit brevem destructionem responsionis *Joh. Riolani* ad experimenta anatomica Joh. Pecqueti, An. 1654. Vid. *Placcius, pag. 211.*

MERSENNUS (Marinus) Cenomanens. An. 1648. ætatis 60. obiit. Scripsit in Genesin: contra atheos: libros harmonicorum: cogitata physicomathematica, &c. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 270.*

MERULA (Gaudent.) collegit antiquitates Galliæ Cisalpinæ, Anno 1538. Vid. *Hieronymus Magius l. 3. miscell. cap. 5.*

MERULA (Georg.) Alexandrinus, philologus, An. 1494. obiit. Erat vir doctissimus, sed maledicus & qui censuram in doctissimorum virorum, *Galeotti, Calderini & Politiani*, scripta exercere haud erubuit. Quadraginta amplius annis cùm Venetiis tùm Mediolani juventutem docuit. Reliquit libros annotationum. *Erasmus in Ciceroniano pag. 161.* G. Merulam Alexandrinum esse scio, an Græcus fuerit, nescio: vir in reddendis Græcis splendidus & elegans, ut cum veteribus multis conferri queat. Vid. *Jovius in elog. num. 37. Ghilinus vol. 1. pag. 77.*

MERULA (Ang.) condidit historiam Tragicam, An. 1604.

MERULA (Barth.) Ausonii epigrammata eum præfat.edidit, An.1496.

MERULA (Paul.) Dordrechtanus, JCtus & historicus, An.1607. obiit. Historiam Romanam Lugduni Batavor. professus est *Lipsii* successor factus. Condidit Cosmographiam. Vid. *Sweertius pag 593. Meursius in Ath. Bat. pag. 159. Vossius de mathem. pag. 262. Ghilinus vol. 1. pag. 209.*

MERUS (Pasq.) Germanus apostolicus, scr. de mirifica DEI virtute & operibus: item, paraphrasin Psalm. An.1513.

de MERY (Ant.) edidit periochen 7 priorum librorum methodi Galeni, Paris. Anno 1534.

MERZIUS (Mart.) vitam S. Norberti calamo expressit, An. 1628.

de MESA (Ferd Arias) 3. libros resolutionum, Genev. An. 1658. emisit.

MESCHINUS (Gotwaldus) Halopotamus, tabulam novam Harmoniæ evang. composuit.

MESHOVIUS (Andr.) historiam anabaptisticam conscripsit, Colon. Anno 1617.

MESOMEDES, Μεσομήδης, Cretensis, lyricus, tempore Hadriani Imp. claruit. Antinoum, Cæsaris delicias, carmine celebravit. Versus quosdam anacreonticos Mesomedis *Claudius Salmasius in Not.* ad *hist.Aug.script.pag.69.* restituit & *seq.pagina* ejusdem ænigma ἀνέκδοτον in medium adducit. Vid. *Meursius in Creta, pag. 242.* Epigramma Mesomedis etiam in *Anthol.l.4.c.32.* occurrit.

MESQUITA (Mart.) Lusitanus, canonicas & civiles leges paraphrasi metrica exposuit.

de MESSA (Did. Lopez) Anno 1615. obiit. Adornavit mensam spiritualium ciborum. Vid. *Alegambe, pag.91.*

MASSALINUS (Walo) scripsit dissertationem de episcopis & presbyteris adv. *Dion. Petavium*, An. 1641. Sub hoc nomine *Claud. Salmasius* latere voluit.

MESSALLA (Valer.) tempore Augusti Imp. claruit. *Senecæ* judicio (*controvers. 12. pag.116.*) vir exactissimi ingenii in omnes studiorum partes & latini sermonis diligentissimus æstimatus est. Biennio ante mortem omnium plane, etiam nominis proprii oblitus dicitur, teste *Plinio 7, 24.* Struxit amatoria, teste *Plinio jun.l.5.epist.* item, libros de auspiciis, ex quibus *Agellius l. 13. c. 14.* quædam affert. Præterea senex de familiis Rom. libellum edidisse fertur. Extat hodie sub Messallæ nomine libellus de progenie Augusti Cæs. quem tamen fictitium & suppostititium esse sagaciores pronunciant. Vid. *Vossius de nat.rhet.pag. 103. Glandorpius pag. 865. Hanckius part. 1. de S.R.R pag 49.*

de MESSANA (Franc.) monachus Hieronymianus, in Zachariam & reliquos undecim minores prophetas commentatus est, Anno 1597. Emisit etiam difficilia loca S.Hieronymi, Madriti, Anno 1593.

MESSENIUS (Joh.) Suecus, regnante Christina, conjurationis una cum filio reus factus & publico supplicio affectus est. Edidit theatrum Suecanæ nobilitatis, Anno 1610: item, tumbas vel inscriptiones sepulcrales, Anno 1611. Vid. *Zeillerus part. 2. hist. pag. 210. Scheferus in Upsal. pag. 261. 403.*

MESSIAS (Pet.) Caroli V. historiographus, silvam variæ lectionis composuit. Confer *Ghilinum vol. 1. pag. 196.* Vide, MEXIAS.

MESSIER (Rob.) ord. minorum monachus, sermones quadragesimales habuit, qui prodierunt Paris. A.1531.

de MESSINA (Fr.) Vide, MESSANA.

MESSINGHAMUS (Thomas) exaravit vitas & acta sanctorum Hiberniæ, Paris. Anno 1624. Vid. *Maresius T. 2. contra Tirinum, pag. 946.*

MESSINUS scripsit de motu locali.

MESSIUS Rusticus, JCtus, tempore Hadriani Imp. claruit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 2.*

MESSIUS (Arusianus) elocutionis libellum excerpsit e Virgilio. Vid. *Glandorpius, pag. 122.*

MESTERTIUS (Jac.) JCtus, tractavit de justitia Romanarum legum, Anno 1634.

MESTREUS (Mart.) Gallus, vir Græce doctus, An. 1608. claruit. Ignatii epistolas latine transtulit.

MESTREZATIUS (Joh.) scripsit sermones in epist. ad Hebræos 4. voluminibus.

MESUE (Joh.) senior, Anno Christi 826. mortuus est. Vid. *Hottingerus in biblioth. quadrip. pag. 246.*

MESVE (Johannes) Damascenus, fide Nestorianus, professione medicus, Anno 1028. obiit, teste *Hottingero in bibl. quadripart. pag. 261.* Rellq. 2. libros Arabicè scriptos. Prior continet canones universales: posterior agit de simplicibus. Ante sesquiseculum quidam magni nominis medici eum suum evangelistam dicere ausi sunt. Verum libros ejus obscuritate laborare & non paucos continere errores, ostendit *Job. Manardus in epist.* 7, 1. ubi inter alia ait, nec bonum esse Galenistam nec medicum bonum. Vid. *Vossius de philosoph. cap. 14. pag. 111.*

METAGENES, Μεταγένης, Atheniensis, Comicus, fabulas docuit, quarum nomina erant Αὖραι, Θουριοπέρσαι, Μαμμάκυθος, Ὅμηρος ἢ ἀσκηταί, Φιλοθύτης. Vid. *Suidas.*

METAPHRASTES, Μεταφράστης. Vide, SIMEON.

METELLUS, Tegerseensis monachus, tempore Friderici Barbarossæ Imp. claruit. Condidit vitam S. Quirini carmine lyrico, quod habetur *Tom. 1. Antiq. lection. Canisii.* Vid. *Olearius in Abaco pag. 314.*

METELLUS (Joh. Matalius) tabulas Europæ, An. 1600. publicari jussit.

METERANUS (Eman.) Antverp. natus est Anno 1535: obiit Anno 1612. A quibusdam *Emanuel Demetrius* vocatur. Extat ejus historia Belgica. Vid. *Sweertius pag. 227. Zeillerus part. 2. pag. 98.*

METEZELIUS (Paul.) tractavit de S. sacerdotio, Paris. An. 1631.

METHODIUS, Μεθόδιος, Constantinopolitanus patriarcha, vitam Dionysii Areopagitæ in literas misit, teste *Anastasio.*

METHODIUS, Tyri episcopus & martyr, tertio seculo floruit. *S. Hieronymus* sub Diocletiano passum asserit. Adornavit librum contra Porphyrium: item, commentarium in Genesin, Canticum & Apocalypsin. Opera ejus omnia, curante *Fr. Combefio*, Paris. Anno 1644. fol. prodierunt. Circumfertur etiam libellus revelationum sub nomine Methodii, qui suppositititius censetur. *Epiphanius* eum *Eubulium* appellat. Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 87. Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 1099. Hallervord. in B. C. p. 271.*

METHODIUS, teste *Naudæo in B. P. pag. 70.* de ortu & occasu Imp. Romani eleganti libello sapienter admodum disseruit.

METIUS (Adrianus) Alcmarianus, Anno 1620. in academia Franeckerana mathesin docuit. Edidit sex libros geometriæ & unum de trigonometria: nec non alium de usu circini & regulæ proportionalis. Fratrem habuit *Jac. Metium*, qui telescopium Batavum reperiit. Vid. *Sweertius pag. 100.*

METKERCHUS (Adolf.) Brugensis, JCtus, Anno 1591. obiit. *Thuanus l. 100.* virum literis egregiè instructum appellat. Scripsit tractatum de vera pronunciatione linguæ Græcæ. Carmina ejus leguntur *T. 3. Delit. Belg. pag. 543.* Vid. *Sweertius, pag. 92.*

METON, Μέτων, Atheniensis, celebris astrologus, Olympiade LXXXVI. floruit. Is circulum decemnovennalem excogitavit, quem aureum numerum vocare solemus. Est autem hæc ἐννεακαιδεκαετηρὶς dierum solidorum 6940. Vulgò *annum magnum Metonis* nuncupant. Vid. *Censorinus de natali c. 18. Ælianus in var. hist. 10, 7. Tzetz. in Chil. pag. 194. 226.* Inscripsit autem columnæ τὰς ἡλίου τροπάς. Aquiliciis & aquarum librationibus nobilem quoque fuisse Metonem multi affirmant. Confer *Scaligerum itrl. 4. Manil. Aldum Manut. in quæsit. per epist. l. 1. c. 6.*

METOCHITA (Theodorus) Μετοχίτης, magnus Logotheta, Anno 1332. obiit. In physicam Aristotelis commentatus est. Comment. istum *Gentianus Hervetus* latinè transtulit. Vide, THEODORUS.

METOPUS, Μέτωπος, Metapontinus, Pythagoricus philosophus, à *Stobæo serm. 1. pag. 7.* allegatur.

METOSCITA (Pet.) Cyprius, Anno 1625. obiit. Edidit institutiones linguæ Arabicæ. Vid. *Alegambe, pag. 387.*

METROCLES, Μητροκλῆς, ἐν ταῖς χρείαις allegatur à *Laërtio in Diogene, l. 6. p. 385.*

METRODORUS, Μητρόδωρος, Atheniensis, erat Epicuri discipulus. Scripta ejus *Diogenes Laërt. lib. 10. pag. 722.* enumerat. Confer *Jonsium in Scr. hist. Ph. 1, 20. pag. 108.*

METRODORUS, Chius, Democriti discipulus

scipulus, tempore Artaxerxis Mnemonis floruit. Philosophus & medicus fuit multaque ad artem suam pertinentia composuit. *Athenaeus* ei Τρωικὰ quoque tribuit.

METRODORUS, Figericus, à *Lutatio Placido in 3. Theb. Papinii* allegatur. *Vossius* Periegeticum vocatum autumat. Vide *Mallincrot, pag. 92.*

METRODORUS, Sceptius, *Plinio 3, 16.* memoratur. Libros ejus περὶ ἀλειπτικῆς *Athenaeus l. 12.* citat.

METROPAGITA (Petrus) edidit commentar. in Psalm. 11. & 109. Pragae, An. 1591.

METROPHANES, Μητροφάνης, *Photio cod. CXLVI.* laudatur.

METROPHANES, Phryx, sophista, praeter comm. in Hermogenem & Aristidem, item volumen de statibus ac ideis, scripsit quoq; libros duos de Phrygia, teste *Suida.*

METROPHANES, Smyrnaeus. A.C. 869. vixit & res à Photio gestas brevi historia perstrinxit. Vid. *Mart. Hanckius in Byzant. Script. pag. 263.*

METROPHANES Critopulus, Berrhoeâ Macedo, à *Cyrillo Lucari*, Constantinopolitano patriarcha, in Angliam & Germaniam missus est, ut in ecclesiae Christianae doctrinam passim inquireret. Vixit Tubingae, Helmstadii, Altdorfii, &c. & passim viris literatis innotuit. Tandem patriarchatu Alexandrino potitus est. Scriptam reliquit Confessionem ecclesiae orientalis stilo puro & elegante, quam *Joh. Hornejus*, Anno 1661. latinè transtulit. Vid. *Erasmus Smidius in N.T. pag. 900.*

METZGER (J. C.) JCtus, scripsit miscellanea.

METZGERUS (Joseph.) JCtus, edidit Panaceam juris, An. 1673.

METZGERUS (Th.) JCtus, collegit consilia criminalia, An. 1618.

METZLERUS (Thom.) tractavit de consolatione staurosophiae, A. 1650. Extant quoque ejus 4. libri epigrammatum sacrorum, Friburgi editi, Anno eodem.

METZNERUS (Laur.) Luneburgensis, natus est An. 1571: obiit Anno 1629. Hafniae jura professus est. Scripsit de adulterio & stupro: de rerum divisione: de sponsalibus: de nuptiis: de jure gentium & civili: de injuriis & famosis libellis. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 97. Vindingius, pag. 221.*

METTINGERUS (Joh.) Anno 1625. vixit. Reliquit harmoniam utriusque Testamenti.

MEVIUS (Dav.) natus est A. 1609: obiit A. 1670. Emisit Tacitum politicum resolutum: item, comm. in jus Lubecense, An. 1664. Vid. *Witte, in JCtis, pag. 495.*

MEVIUS (Sam.) JCtus, condidit speculum calumniatorum.

van der MEULEN (Gerh.) scripsit de veritate religionis reformatae, Lugd. Anno 1667.

MEURER (Noë) JCtus, tractavit de jure venandi & piscandi.

MEURERUS (Wolf.) compos. comm. meteorolog. Lips. An. 1592.

MEURISSE (Mart.) confecit 3. libros rerum metaphysicarum, Paris. An. 1623.

MEURSIUS (Joh.) Losdunô Batavus, philologus eximius, natus est Anno 1579: obiit, Anno 1639. Primò Lugduni literas elegantiores docere coepit. Inde Soram migravit & regius historiographus factus est. *Graecos autores* plurimos edidit, quos, aut latinè vertit aut notis eruditis illustravit, ut Alypium, Aristoxenum, Antigonum Carystium, Apollonium Alex. Constantinum Porphyrogennetam, Const. Manassem, Codinum, Eusebium in Cant. Hesychium Milesium, Lycophronem, Leonem Imp. Methodium, Nicomachum, Palladium, Philostratum, Polychronium & Psellum in Cant. Procopium Gazaeum, Phlegontem Trallianum, Theodorum Metochitam, Theophylactum, Theocritum, &c. De *Athenensium* rebus imprimis benè mereri voluit, edendo Regnum Atticum, Archontes Athen. Fortunam Atticam, Cecropiam, Areopagum, Populos Atticos, Athenas Atticas, Pisistratum, Solonem, Eleusinia, Panathenaea, Graeciam feriatam, &c. Adhaec *Lat. autores*, ut Arnobium, Apulejum, Catonem, Macrobium, Phaedrum, Plautum, &c. annotationibus doctissimis meliores reddidit. *Extant* insuper ejus Lexicon Graecobarbarum, Orchestra, Graecia ludibunda, Miscellanea Laconica, libri de puerperio & funere, tractat. de luxu Romanorum, Guilh. Auriacus, Ferdinandus Albanus, Historia Danica, &c. scripta certè dignissima

sima, ut de novo recudantur & in certos tomos distribuantur. *Epitaphium* ei Soræ è lapidea columna tale suspensum est: Aspice heic Johannem Meursium, nec majora quære elogia: testantur viri scripta, quod majus hoc nomine nihil habuerit Sora. Sic *Cl. Billbergius* me docuit. Præclarè de eo *Imperialis in Museo, pag. 204.* Unus hic verendus antiquitatis arbiter ac delitescentium ejus scriptorum indagator & heluo plura ex Græcis revocavit in lucem latineque reddidit, quàm alii centenis retrò annis præstitisse dicantur. Plura de Meursio apud *Sweertium in Belg. Ath. pag. 448. Jonsium in S.H.Ph.3,20. pag. 313. Bartholinum in Danis pag. 76. Henning. Witte in philosophis pag. 478.* invenies.

MEURSIUS (Joh.) Johannis filius, Danus, Anno 1640. claruit. Edidit librum singularem de coronis: observationes politicas; arboretum sacrum: librum de tibiis veterum, &c.

à MEUSBACH (J.) tractavit de Aulico.

MEUSCHIUS (Theob.) edidit Anno 1604. harmoniam evangelicam: Anno 1612. systema chronologicum Vet. Testamenti.

MEXIAS (Pet.) composuit silvam variarum lectionum. Vid. *Schotti Bibl. Hisp. pag. 457.* Vide, MESSIAS.

de MEY (Joh.) physiologiam sacram 4. partibus complexus est, Venet. Anno 1602. Videatur *Borremansius de poët. pag. 72.*

MEYCHEL (Joh.) construxit myrothecium, Monachii, An. 1623.

de MEYEN (Joh.) Bergizomius, congessit notas variorum in Virgilium, Anno 1576.

MEYER (Dan.) edidit architecturam, An. 1659.

MEYER (Gerh.) collegit bibliothecam theologicam, An. 1660.

MEYER (Joh. Frid.) Vide, MAYER.

MEYERE (Hieron.) Antverp. An. 1646. obiit. Extremam cœnationem Domini JesuChristi carmine Jambico expressit. Videatur *Waddingus in S. O. M. pag. 173.*

MEYERUS (Anr.) Ulteteranus, An. 1597. obiit. Paræncsin Isocratis ad Demonicum, Nili Gnomas, &c. latinis versibus reddidit. Comites Flandriæ heroico carmine celebravit. Extant & ejus epigrammata. Vid. *Sweertius, pag. 135.*

MEYERUS (Jac.) Baliolanus, natus est An. 1491: obiit An. 1552. Condidit 17. libros annalium rerum Flandricarum: item, Philippeidem: notas in nonnulla Prudentii. Vid. *Sweertius pag. 367. Zeilerus part. 1. hist pag. 96.*

MEYERUS (Phil.) Atrebas, An. 1613. claruit. Res in Belgio gestas, An. 1613. describere aggressus est. Composuit etiam 8. libros elegiarum: vitam Mahometis carmine: item, Valesium & Phaëthontem, tragœdias. Videatur *Sweertius, pag. 644.*

MEYERUS (Sebast.) adornavit syllogen selectorum physicorum, medicinalium & politicorum, An. 1617. Adhæc commentatus est in utramq; ad Corinthios.

MEYFARTUS (Joh. Matth.) Vide, MAYFARTUS.

MEYER (Herm.) JCtus, scripsit de testamentariis successionibus, An. 1608: item, de præferentiis creditorum, Anno. 1607.

MEYSONNIERIUS (Laz.) Matisconensis, medicus, reliquit paræneticam velitationem de abditis epidemiorum causis, An. 1644.

MEZAMICUS (Cæs.) inter viros doctos refertur. Vid. *Greg. Letus in Ital. reg. pag. 170.*

MEZERIACUS (Cl. Bachetus) Anno 1620. claruit. Condidit lib. de Æsopo & ejus fabulis. Paravit etiam comment. in Apollodorum. Vid. *Sarrav. in Epistolis.*

MICALIA (Jac.) edidit dictionarium Illyricum, Laureti, An. 1649.

MICANUS (Steph.) Leopoliens. dialecticam & rhetoricam struxit. Vid. *Starovolscius, pag. 55.*

MICHAEL, Μιχαὴλ, Acominatus, Choniates, Athenarum archiepiscopus, An. 1206. claruit. Reliquit monodiam de vita Nicetæ Choniatæ fratris. Vid. *Hanckius in Byz. Scr. pag. 539.*

MICHAEL, Ephesius, in 4. libros Aristotelis de partibus animalium commentatus est. Eum *Dominicus Montbesaurus* latinè transtulit, An. 1559.

MICHAEL, monachus, encomium Ignatii, pa-

tii, patriarchæ Constâtinopolitani compoſuit. Vid. *Hanckius in Byz. Scr. pag. 676.*

à S. MICHAELE (Ant.) Gallus, An. 1625. vixit. Edidit catechesin theolog. in Apocalypsin.

à S. MICHAELE (Casp.) Indus orientalis, conscripsit duos libros Indicè de rebus fidei Christianæ. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 144.*

MICHAEL (Greg.) lib. de vexillis, Anno 1670. in lucem exire juſſit.

MICHAEL (Henr.) collegit reſponſa juris Kilonienſium, An. 1675. in 4.

MICHAEL (M. Ant.) Venetus, An. 1516. floruit. Reliquit hiſtoriam urbis & agri Bergomatis, An. 1532.

MICHAELIS (Joh.) Theologiæ profeſſor in alma Gryphsw. Anno 1674. obiit.

MICHAELIS (Thom.) JCtus, de jurisdictione commentatus eſt.

de MICHAELIS monte (Rob.) Normannus, chronicorum opus reliquit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 414.*

MICHAELIUS, Μιχαήλιος, Grammaticus & poëta, inter epigrammatiſtas Græcos refertur in *Anthol. l. 4. c. 31.*

MICHAELIUS (Eraſm.) ſcr. de re nautica.

MICHAELIUS (Joh.) Danus, natus eſt An. 1578: obiit An. 1651. Compoſuit tabellas in examen Philippi. Extat ejusdem tract. de oculi fabrica. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 272.*

MICHAELIUS (Nicol.) Aalburgenſis, in Apocalypſin Joh. commentatus eſt. Extat ejuſdem medicina Danica. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 108.*

MICHAELIUS (Pet.) Venetus, inter viros doctos locum occupat. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 215.*

MICHALORIIS (Blaſ.) ſcripſit tract. de 2. fratribus, An. 1665.

MICHALORUS (Jac.) Urbinas, An. 1624. claruit. Edidit diſputationem de ſphæra mundiali. Judicium quoque tulit de cyclo Urbanico *Erycii Puteani*, cui cùm apocriſin ſuam *Puteanus* oppoſuiſſet, antapocriſin ſtatim repoſuit, in qua cyclum illum erroribus 70. refertum oſtendit. Vid. *Niciuspart. 1. Pinacoth. p. 286.*

MICHELBACH (Joh.) emiſit homilias in librum Judicum, A. 1612.

MICHELINUS (Famianus) celebris mathematicus, à *Chimentellio de Hon. Biſellii pag. 207.* commendatur.

MICHELSPACHERUS (Steph.) Tirolenſis, medicus, exaravit pinacem microcoſmographicum, An. 1615. in 4.

MICHINUS (Fr.) de S. Archangelo, emiſit obſervationes anatomicas, Venet. Anno 1554.

MICHONIUS (Mich.) ſcr. de receſſione ab eccleſia Romana, An. 1675.

MICHOVIUS (Matth.) medicus & canonicus Cracovienſis, An. 1521. vixit. Reliquit chronicon rerum Polonicarum: item, 2. libr. de Sarmatia, in quorum primo agit de Sarmatia Aſiatica: in altera, de Europæa. Vid. *Starovolſc. pag. 61.*

MICHOVIENSIS (Juſtinus) collegit diſcurſus prædicabiles in litanias B. Virginis, Lugd. An. 1660. Opus conſtat 2. voluminibus.

MICQUELLUS (J. Lud.) ſcr. de obſidione caſtri Lycampæi, An. 1555.

MICRÆLIUS (Joh.) celebris Theologus & philoſophus, natus eſt An. 1597: obiit An. 1658. Condidit Pomeranica: ſyntagma hiſtoriarum: ethnophronium: lexicon philoſophicum, carmina, &c. Vid. *Zeillerus part. 2. hiſt. pag. 99. & part. 3. pag. 155.*

MICROLOGUS (Joh.) ſeculo XI. vel An. 1080. floruit. Reliquit librum de eccleſiaſticis obſervationibus, quem *Jac. Pamelius*, Brugenſis, primus in lucem protulit & à mendis repurgavit. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diſſert. de S. E. pag. 91.*

MICRONIANUS (Arnulf.) Lingonenſis, carminibus famam quæſivit. Vid. *Tom. 2. Delit. Gall. pag 580.*

MICRONIUS (Mart.) Gandav. medicus, Anno 1549. floruit. In pleroſque Galeni libros anatomicos commentatus eſt, teſte *Sandero*.

MICTON, Μίκτων, ſcripſit ῥιζοτομικά, teſte *Nicandri Scholiaſte, pag. 4.*

MICYLLUS (Jac.) aliter *Motzlerus* dictus, Argentinenſis, natus eſt Anno 1503: obiit Anno 1558. Micyllus vocatus eſt, quòd puer ſcitè admodùm repræſentaſſet perſonam Micylli, unius ex interlocutoribus in dialogo Luciani, qui ὄνειρος ἢ ἀλεκτρυών inſcribitur. Heidelbergæ Græcas literas docere cœpit. Recenſione Ovidii, variiſque Luciani dialogis latinè redditis, uti & poëſi non mediocrem famam meruit. Eſt & ejus de re metrica opus, quo nihil in eo genere eruditius ſcriptum eſſe *Melanchthon* judica-

dicabat. Collegit quoque arithmeticæ logisticæ libros duos ex variis autoribus, quos utilissimis exemplis illustravit. Carmina ejus habentur *T. 4. Del. Germ. pag 515. Jul. Scaliger de re poët. l. 6. p. 788.* Micyllus Ovidio similior, eodem in poëmate sui dissimilis: ut existimem fuisse eum ingenio tam alieno, quam suo.

MICYLLUS (Jul.) Palatinus, poëmata construxit. Vid. *Tom. 4. Delit. German. pag. 833.*

MIDDELBURGIUS (Paulus) episcopus Sempronienfis, Anno 1534. obiit. Struxit 19. libros de die passionis Christi & 14. libros de paschali observatione. Extat ejusdem prognosticon ad Maximilianum Austriacum. Vid. *Sweertius, pag. 595. Ph. Labbe T. 2. differt. pag. 173. Olearius pag. 358.*

de MIDDELBURGO (Barth.) An. 1564. claruit. Composuit tres tomos concionum. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 51.*

de MIDDELBURGO (Nic. Everhardus) JCtus, reliquit topica legalia. Vide, EVERHARDUS.

MIDDENDORPIUS (Jac.) Transiselanus, An. 1611. ætatis 73. obiit. Extant octo ejus libri de celebribus academiis: item, duo libri de officiis scholasticis. Vid. *Sweertius, pag. 369.*

MIDDURA (Isaac) vel Durensis, An. M. 5094. vixit. Composuit librum *Sabare Duræ* dictum. Vid. *Ganz in Zemach David, pag. 145.*

MIDORGIUS (Claud.) tractavit de Conicis, Paris. Anno 1644. Vide, MYDORGIUS.

MIECHOVIUS (Matth.) Vide, MICHOVIUS.

MIEDE (Bernh. Gomesius) archidiaconus Saguntinus, scripsit 4. libros de Sale physico sive naturali: medico sive empirico: geniali sive jocoso: mystico, Anno 1572. fol. Videatur *Bibl. Hisp. pag. 589.*

de MIGNANELLIS (Beltramus) historiam Tamerlanis literis mandavit, An. 1416. Extat MS. inter codices bibliothecæ Viennensis.

MIKKOTSI (Moses.) Vide, MOSES.

MIKUS (Franc.) vindicare conatus est Bellarminum adversus *Sam. Maresium,* Vilnæ An. 1638.

MILÆUS (Chr.) composuit historiam universitatis rerum.

MILANENSIS (Franc.) JCtus, emisit decisiones regni Siciliæ, An. 1600.

MILBURNUS scripsit manuale mercatorum: item, speculum martyrum.

MILES (Joh.) repertorium edidit, fol. An. 1488.

MILESIUS (Dav.) Silesius, montes Germaniæ descripsit. Carmina ejus extant *T. 4. Delit. Germ. pag. 841.*

MILETUS (Vitus) collegit mille sexcentos errores hæreticorum de sacramentis, An. 1593.

MILHET (Arnold.) emisit summam philosophiæ Angelicæ, Tolosæ, Anno 1663.

MILICHIUS (Jac.) Friburgensis, medicus Witebergensis, natus est Anno 1501: obiit An. 1559. Struxit practicam medicam: item, orationes de rebus ad medicinam pertinentibus: ut & comment. in librum 2. Plinii. Meminit ejus *Thuanus l. 21.*

de MILIS (Nicol.) JCtus, fecit repertorium aureum: quod prodiit Anno 1581.

de MILITONA (Guilh.) Anno 1260. floruit. Summæ theologiæ Alexandri Alensis, jussu Alexandri IV. pontificis, supplementum addidit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 154.*

MILIUS (Abrah.) confecit libellum de migratione populorum, An. 1667.

MILIUS (Joseph.) Voltolina, tres libros de hortorum cultura, Anno 1574. typis tradidit.

de MILLANIS (Andromachus) Theologus, JCtus, medicus & philosophus, An. 1449. floruit. Composuit orationes. Vid. *Bumaldus, pag. 17.*

de MILLANIS (Jacobus) medicus, Anno 1400. vixit.

de MILLARES (Alex. Luzon) edidit ideam politicam veri Christiani, Anno 1665. fol.

MILLET (Germ.) vindicatam ecclesiæ Gallicanæ gloriam, Paris. Anno 1638. publicavit.

MILLETERIUS (Theoph. Brachetus) adornavit consilium de instituenda concordia Christiana, Anno 1636. Cui respondit Joh. Dallæus, An. 1637. De eo multa *Sarravius in epistolis,*

MILLETOTUS (Benign.) tractavit de delicto communi & casu privilegiato, An. 1612.

MILLIÆUS (Anton.) scripsit passionem Christi carmine: item, Molen viatorem Anno 1636. Videatur *Alegambe, pag. 40.*

de MILLIARIO (Mich.) reliquit consilia matrimon.

MILLUS (Julius) scripsit de arcanis naturæ, Venet. An. 1654. in 4.

MILO, Elnonensis monachus, Anno 875. claruit. Exaravit vitam S Amandi carmine & prosa. Extat ejusdem tract. de sobrietate ad Carolum Calvum Imp. Vide supra, GALLUS.

MILTONUS (Joh.) librum edidit, cui titulus: defensio pro populo Anglicano contra *Claud. Salm.* defensionem regiam. Idem Miltonus secundam defensionem pro populo Anglicano Anno 1654. emisit. Summa horum librorum eò tendit, quòd summa potestas soli debeatur populo, quodque penes illum jure naturæ summa sit potestas, & quod quicquid contra admittatur, sit iniquum. *Breviter* existimavit ille, statum democraticum in rep. esse optimum. Vid. *Funccius T. 1. orb. pag. 552.*

MIMNERMUS, Μίμνερμος, Colophonius, lyricus & elegiacus poëta, Olympiade XXXVII. claruit. *Strabo l. 14.* αὐλητὴν ἅμα καὶ ποιητὴν ἐλεγείων vocat. Celebrant eum *Ælianus in V. H. 12, 36. Pausanias in Bœoticis, Athenæus l. 14. & 15. Plutarchus l. 1. de musica, & virt. morali*, ubi distichon ejus adducit de amore, sine quo nec se vivere velle ait. Nimirum tota ferè ejus poësis amatoria erat. Unde *Propertius 1, 9. Plus in amore valet Mimnermi versus Homero.* Confer *Horatium 1. epist. ad Numic. Solinus cap. 43.* eum inter inclita Asiaticorum ingenia reponit. Fragmenta ejus *Fulv. Ursinus* collegit.

MINADOUS (Ant.) Rhodiginus, edidit tractat. de virulentia Venerea, Anno 1596.

MINADOUS (Joh. Thom.) scripsit 2. libros de febri maligna: tractatum de ptisana, Anno 1584: Item, belli Turcopersici historiam.

MINDANUS (P. Franc.) JCtus, de processibus, mandatis & monitoriis, Anno 1618. commentatus est.

MINDERERUS (Raym.) reliquit aloëtarium: tract. de alcantho: medicinam militarem, An. 1616.

MINELLIUS (Joh.) composuit notas in Terent. Horatium, Valer. Maximum, &c.

MINERVA (Paul.) tractavit de neomeniis, An. 1599.

de la MINEZ (Raph.) edidit theologiam mysticam, An. 1662.

MINGO (Franc.) paravit comment. ad consuetudines Andegavenses, Paris. An. 1530.

MINIATES (Almericus) ab Horatio Balione strangulatus est, quod potentiores quosdam maledico carmine proscinderat. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 151.* promtam & elegantem extemporalitatem in versu faciendo ei tribuit.

MINIATUS (Alf.) edidit 30. orationes Græcè & latinè.

de MINIS (Thom.) confecit catalogum sanctorum & beatorum totius ordinis Camaldulensis, Florent. An. 1606.

MINIUS (Joh.) Picenus, An. 1312. obiit. Reliquit sermones in festa. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 215.*

MINOS (Claud.) scr. in emblemata Alciati; item, in Plinii epistolas.

MINOZZIUS (Pet. Fr.) Monsavinensis, JCtus & poëta, An. 1630. claruit. Coronam virginitatis 7. centuriis complexus est. Extant ejusdem epigrammata. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 190.*

à MINSICHT (Adrianus) struxit thesaurum & armamentarium medicochymicum, An. 1645.

MINTANOR, Μιντάνωρ, in libro χρωματικῶν allegatur à *Fulgentio in mythologia.*

MINTURNUS (Ant.) librum de poëta emisit, Venet. An. 1559.

MINUCIANUS, Μινουκιανός, Atheniensis sophista, tempore Galeni vixit, teste *Suida.* Scripsit artem rhetoricam, progymnasmata & varias orationes. Vid. *Scheferus* ad *Rhet. Anonymi pag. 63. 83.* Confer *Tzetzem in Chil pag. 114. 235.*

MINUS (Paulus) peripateticus philosophus, inter viros claros refertur. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 141.*

MINUTIUS Felix, An. Chr. 206. claruit. Erat causidicus Romanus insignis, teste *S. Hieronymo*. Reliquit dialogum, inter Christianum Octavium & ethnicum Cæcilium Institutum, qui dialogus *Octavius* inscribitur. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. de S. E. pag. 92.*

MINUTIUS Natalis, JCtus, tempore Trajani Imp. claruit. *Bertrandus, in JCtis, pag. 266.* eum de re nautica scripsisse existimat.

MINUTIUS Plancus, Ciceronis discipulus, orator insignis, Olympiad. CLXXXIIX. claruit, & teste *Hieronymo in chronico*, cùm Galliam comatam regeret, Lugdunum condidit.

MINUTIUS (Gabr.) edidit curationem morbi Gallos infestantis, An. 1587. Vid. *Linden pag. 193.*

MINYES, Μινύης, historicus, *Diogeni Laërtio in Thalete pag. 18.* memoratur.

MIRABELLIUS (Dominicus Nanus) collegit Polyantheam. Ea Genevæ prodiit, An. 1539. fol.

de MIRABILIBUS (Nicol.) Claudiopolitanus, An. 1493. floruit. Scripsit tractatum de prædestinatione: item, alium de vera felicitate, teste *Sigism. Ferrario in Hung. pag. 456.*

MIRÆUS (Aubertus) Bruxellensis, Anno 1630. claruit. Natus erat Anno 1573. *Lipsii* in historia auditor fuit: in theologia Colvenerii. Post varias functiones, à sacris fuit Principum Alberti & Isabellæ. Struxit fastos sacros Belgicos ac Burgundicos: item, chronicon rerum Belgicarum à Jul. Cæsaris adventu usque ad Annum 1635. Videantur *Swertius, pag. 146. Ph. Labbe in Bibl. bibl. pag. 16. Ghilinus vol. 2. pag. 32. Thomasius de plagio, §. 508. Bosius in Not. scr. eccl. cap. 3. pag. 30.*

MIRANDA (Barth.) An. 1587. orationem habuit.

MIRANDULA (Ant.) Anno 1629. floruit. Vid. *Bumaldus pag. 22.*

MIRANDULA (Franc. Picus) Anno 1533. interfectus est cum Alberto filio à Galeotto fratris filio, cùm nocturnis insidiis, capta arce, Mirandulæ dominatum ex paterno jure invadendum existimasset. Condidit poëmata sacra: libros de veritate fidei Christianæ, in quibus disciplinarum omnium acervus continetur: item, duos libellos de optimo imitationis genere ad Bembum. Carmina ejus occurrunt *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 201.* Vid. *Jovius in elog. num. 87. Olearius pag. 253.*

MIRANDULA (Joh. Picus) natus est Anno 1463: obiit Anno 1494. Doctorum nobilissimus, nobilium doctissimus, ac, cùm Picus diceretur, verè sui seculi Phœnix fuit. Composuit 12. libros disputationum adversus astrologos. *Epitaphium* ejus tale legitur:

Johannes jacet hic Mirandula: cætera norunt
Et Tagus & Ganges: forsan & Antipodes.

Vid. *Jovius in elog. num. 39. Phil. Labbe T. 1. dissert. de S. E. pag. 592. Olearius, pag. 262. Autor dialogi de L. L. reparat. pag. 402.* Vide, PICUS.

MIRANDULA (Octavianus) flores poëtarum in locos communes distribuit.

MIRANDULANUS (Bernh.) Caiertanus episcopus, dialogos de honore conscripsit, teste *Naudæo, pag. 84.*

MIRCHONDUS, Persa, aliàs *Emir Choand* dicitur. Condidit historiam Asiaticam, 7. libris constantem, linguâ Persica. Eam MS. habuit *Erpenius*. In Viennensi bibliotheca quoque extare traditur.

MIRICA (Andr.) Frisius, medicus, Anno 1585. obiit. Erat quatuor linguarum, Lat. Græcæ, Hebr. & Chaldaicæ callentissimus. Habuit plurima tam in medicina, quam in sacris ad prælum parata; sed hæc omnia, cùm sibi mortem imminere vidisset, flammis absumi voluit. Videatur *Sufridus Petri dec. 13. de Scr. Frisiæ.*

à MIRICA vel MIRICÆUS (Joh.) Lovaniensis, Anno 1582. obiit. Medicinam errantium duobus libris complexus est.

MIRO (Jac.) Valentinus, Hisp. An. 1590. obiit. Summarium constitutionum societatis JESU confecit. Videatur *Alegambe, pag. 207.*

MIRTÆUS (Rol.) comment. rerum in Belgio gestarum à P. Henriquez, A. 1610. Madriti vulgavit.

MIRULÆUS (Henr.) Franckenthalensis, natus est Anno 1551. obiit Anno 1621. Erat in poësi rythmica (latino præsertim

tim idiomate) facilis, lepidus ac expeditus. Videatur *J. P. Lotichius, part. 4. B. P. pag. 103.*

MISLENTA (Cœleſtinus) theologus, natus eſt An. 1558: obiit An. 1653. Vide, MYSLENTA.

MISLERUS (Joh. Hartm.) edidit curſum moralem methodicum: item, diſputatorem extemporaneum, An. 1674

MISLERUS (Joh. Nic.) adornavit ſpeculum anti Jeſuiticum, Anno 1660: item, ſcrutinium S. Scripturæ, Anno 1654: ut & 14. diſſertationes de articulis nonnullis controverſis, An. 1677.

MITHÆCUS, Μίθαικος, grammaticus, ſcripſit ὀψαρτυτικὰ, κωμῳδικὰ, &c. quemadmodum *Suidas* tradit. Meminit ejus *Plato* in *Gorgia, pag. 310.*

MITHOBIUS (Burcard.) medicus, Anno 1565. obiit. Reliquit στερεομετρίαν. Extat ejusdem quoque compoſitio annuli aſtronomici.

MITHOBIUS (Conr.) epiſtolam concinnavit de aqua vitæ juniperina.

MITHRIDATES, Μιθριδάτης, rex Ponti & Bithyniæ, Olympiade CLXXIII. & ſeq. vixit. De arcanis morborum remediis commentarios compoſuit, quos in theſauri ſui ſcrinio reconditos diligentiſſimè ſervavit: eos poſtmodum Pompejus, regia præda potitus, Lenæum libertum ſuum ſermone latino transferre juſſit, ceu *Plinius 24, 2.* refert. De eruditione & ſcriptis Mithridatis *Agellius 17, 17.* & *Appianus l. de bello Mithrid.* conſuli poterunt.

MITIO (Gothofr.) JCtus, edidit centuriam controverſiarum juris publici & civilis.

MITTENDORPIUS (Jac.) Vide, MIDDENDORPIUS.

MITTERNACHT (Joh. Sebaſt.) ſcripſit de Pontio Pilato: item, de Joh. Baptiſta, An. 1666.

MIVERUS (D.) formavit apologiam pro *Lansbergio* contra *Chriſtmannum*, Anno 1602.

MIZALDUS (Ant.) Gallus, profeſſione medicus, An. 1578. obiit. Emiſit complura raræ doctrinæ & judicii ſcripta, quæ à rerum peritis nunquam negligentur, inquit *Thuanus l. 65.* Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 17.*

MNASALCES, Μνασάλκης, Platæenſis, poëta, *Straboni l. 9 pag. 412.* memoratur. Epigrammata ejus nonnulla apud *Athenæum* occurrunt: item, in *Anthologia Gr.*

MNASEAS, Μνασέας, Berytius, juxta *Suidam*, de arte dicendi: item, de verbis Atticis libros confecit.

MNASEAS, Colophonius, teſte *Athenæo l. 7.* παίγνια conſtruxit.

MNASEAS, Patarenſis, hiſtoricus, tempore Ptolemæi Phyſconis R. admodum celebris evaſit. *Scaliger ad Varronem de L. L. pag. 120.* Mnaſeæ nomen ex Hebræo *Manaſſis* nomine factum autumat. Scr. περὶ χρησμῶν ſive περιήγησιν: item, libr. περὶ Ἀσίας. Imprimis celebrantur ejus Εὐρωπιακὰ, unde locum adducit *Suidas* in Περξιδίων. Meminit Mnaſeæ etiam *Joſephus l. 1. contra Apionem*, ubi cum Judæorum ait mentionem facere. *Varro de re Ruſt. 1, 1.* eundem de agricultura allegat. Vid. *Tzetzes in Chil. pag. 179. Berkelius ad fragm. Steph. pag. 32.*

MNESAGORAS, Μνησαγόρας, apud *Apollodorum in Bibl. l. 3. pag. 115.* adducitur.

MNESILOCHUS, poeta, allegatur à *Laërtio in Socrate, pag. 100.*

MNESIMACHUS, Μνησίμαχος, Comicus, Olymp. CI. claruit. Ex ejus fabulis Βούσιρις, Δύσκολος, Ἱπποτρόφος & Φίλιππος celebrantur. Vid. *Athenæus.*

MNESIMACHUS, Phaſelites, ἐν Διακόσμοις à *Scholiaſte Apollonii l. 4.* allegatur.

MNESIPHILUS, Μνησίφιλος, ſcripſit de Themiſtocle, teſte *Plutarcho in Themiſt.*

MNESIPTOLEMUS, Μνησιπτόλεμος, citatur *Athenæo l. 10.*

MNESITHEUS, Μνησίθεος, Athenienſis, medicus, vir tum in rebus omnibus, quæ ad artem ſpectant, abunde doctus, tum, quantum methodo artem medicam exercere oporteat, nulli peritia ſecundus erat, judice *Galeno l. 1.* περὶ θεραπ. *ad Glauconem.* Libros ejus περὶ ἐδεστῶν à Romanis diligenter lectitatos fuiſſe, *Athenæus l. 3.* teſtatur. *Idem libro 11.* epiſtolæ ipſius περὶ κωθωνισμοῦ meminit. Videatur *Reineſius in Var. lect. 2, 6. pag. 163.*

MOCANTUS (Bernh.) Romanus, Anno 1629. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 57.*

MOCCIUS (Jac.) Friburgensis, medicus, Anno 1594 claruit. Scripsit de morbis humani corporis ex bolari & sabulosa substantia excitatis.

MOCENICUS (Andr.) Anno 1523. floruit. Bellum Cameracense sex libris prosecutus est. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 11.*

MOCENICUS (M. Ant.) nobilis Venetus, scr. de divino raptu animæ ad DEUM, Venet. An. 1581.

MOCENICUS (Leonh.) edidit philosophum peripateticum, Romæ, An. 1615.

MOCENICUS (Phil.) apparavit tract. de hominis perfectione, Venet. An. 1599.

MOCHINGERUS (Joh.) Dantiscanus professor, Anno 1652. obiit. Reliquit Florida rhetorica, in 4.

MOCHIUS (J. Raph.) Gerundensis, edidit methodum medendi per venæsectionem morbos muliebres acutos, Anno 1612.

MOCHUS, Μῶχος, Phœnix, lingua Phœnicia res patrias consignavit. Meminit ejus *Athenæus l. 3. c. 36.* Mentio ipsius apud *Josephum quoque l. 1. Ant. cap. 8.* occurrit, ubi inter *Berosum* & *Histiæum* medius collocatur: item apud *Tatianum, orat. contra gent.* & *Eusebium l. 10. de præparat. Evangel.* Vid. *Scheferus in Ital. philos. pag. 19.*

MOCKERUS (Ant.) JCtus, edidit orationes, Erfurti An. 1591: item, regulas utriusq; juris versibus inclusas, A. 1574.

MOCKIUS (Jac.) de caussis concretionis & dissolutionis, A. 1596: item, de aquarum affectionibus, An. 1569. commentatus est.

MOCQUETIUS (Joh.) Lotharingus, professor Ingolstad. An. 1620. claruit. Edidit methodum Gonterianam seu modum disputandi ex solo DEI verbo: item, tract. de sponsalibus & matrimonio. Vid. *Alegambe, pag. 259.*

MODERATIUS, Μοδέρατος, Gadareus, scripsit πέντε βιβλία σχολῶν Πυθαγορικῶν. Vid. *Stephanus* in Γάδαρα. *Porphyrius de vita Pythag. pag. 202.* Μοδέρατος ὁ ἐκ Γαδείρων, πάνυ συνετῶς ἐν ἕνδεκα βιβλίοις συναγαγών, &c. Allegatur à *Stobæo in physicis, pag. 3.* Videantur *Jonsius in Scr. H. Ph. 3, 5. Tennulius ad Jambl. pag. 60. Valesius ad Euseb. pag. 122. Scheferus in Ital. Phil. pag. 4. 6. 179.*

MODESTINUS (Herennius) JCtus, sub Alexandro & Gordiano Impp. floruit. Composuit duos libros de excusationibus tutorum Græca lingua ad Ignatium Dextrum. Periochas etiam in libros Virgilii construxit. Vid. *Guido Panzirol. in JCt. l. 59. Bertrandus, pag. 171.*

MODESTUS, scr. epitomen rei militaris. *C. Barthius in Claudianum, pag. 1218.* Modesti (inquit) epitomen *Vegetio* excerptam dicas, nisi *Vegetio* antiquiorem esse ex fine suspicari possis.

MODESTUS (Joh. Ant.) Umber, scr. carmen ad Maximilianum Cæs. A. 1510.

MODICIUS (Guilh.) Monteferratensis, carmina struxit. Vid. *T. 2. Del. Ital p. 32.*

MODITIUS (Alf.) collegit dubitationes & resolutiones, Turin. An. 1614.

MODIUS (Franc.) Brugensis, natus est An. 1556: obiit An. 1597. Aliquando ita calamitatibus succubuit, ut DEUM & divinam providentiam in dubium vocaverit. Quamobrem *Lipsius* permotus epistolam composuit, in qua validis & arduis argumentis ad mentis sanitatem miserum reducere conatus est. Scripsit poëmata: novantiquas lectiones: notas in Livium, Curtium, Justinum, Vegetium, &c. Lectiones ejus *Lampadi Criticæ Gruterianæ* insertæ sunt. Carmina habentur *T. 3. Del. Belg. p. 597.* Vid. *Sweertius, pag. 247. J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 176. Thomasius de plagio, §. 510.*

MODREVIUS (Andr.) Regis Poloniæ secretarius, Lutheri partes secutus est. Scripsit de schola & ecclesia: 3. libros de emendanda republica: libellum de moribus: tract. de legibus: & alium, de bello ad Regem, in quo ingentem facundiæ suæ vim & ingenii vires declaravit, teste *Starovolsc. in Hecat. p. 81.* Vide, FRICIUS.

MODUINUS, episcopus Augustodunens. reliquit epistolas ad Theodulfum. Vid. *Olearius in Abaco pag. 317.*

MODZIANOWSKI (Thom.) edidit prælectiones metaphysicas & logicas, Gedani, An. 1671. fol. item, tract. de DEO & Trinitate, An. 1666. fol.

MOEBIUS (Georg.) Theologus, emisit historiam prophetiæ Bileami, Lips. Anno 1676. Extat etiam ejus asylologia.

MOEBIUS (Gothofr.) anatomiam Camphoræ, An. 1660. publicavit.

MOENETIUS (Jac.) Hispanus, scripsit de municipio Eborensi.

MOER (Frid.) phænomena cathol. controversiarum, Herbip. Anno 1661. edi curavit.

MOERAGENES, Μοιραγένης, composuit 4. libros de Apollonio Tyaneo, quibus fidem habendam negat *Philostratus 1, 4.* Meminit ejus etiam *Tzetzes in Chiliad. 3, 60.*

MOERBECIUS (Adrianus) paravit scalam purpuream Dominicæ passionis, Antv. An. 1634. fol.

MOERMANNUS (Joh.) Antverp. Anno 1621. obiit. Apologos creaturarum carmine expressit, additis iconibus. Vid. *Swertius.*

MOESTLINUS (Mich.) celebris mathematicus, An. 1550. obiit. Heidelbergæ mathesin publicè docuit. Cum in Italia aliquando orationem habuisset pro sententia Copernicìana, *Galilæus Galilæus*, perpensis argumentis, manibus pedibusque ipsius sententiam amplexus est, licet antè Aristoteli & Ptolemæo penitus addictus esset.

à MOFFAN (Nicol.) scripsit de parricidio Solimanni, An. 1555.

MOGIOROSUS (Alex.) adornavit Panopliam Christianam ad potiora dicta V. & N. Testamenti, Franeckeræ, A. 1651.

MOGIUS (Jer. Laur.) de sponsalibus, Anno 1668. commentari cœpit.

MOGLINGIUS (Joh. Lud.) edidit botanologica progymnasmata, Tubingæ, An. 1612.

MOHEDANUS (Jac.) JCtus, collegit decisiones Rotæ Romanæ, Anno 1603. fol.

MOHR (Andr.) emisit portiunculam parvam portiunculæ Assisiatis, Salisb. An. 1670.

MOHR (Eth.) Moguntinus JCtus, tractavit de jurisdictione.

MOHR (G.) JCtus, scripf. de jure divortiorum: item, de jure venandi, aucupandi, piscandi, An. 1602.

MOHY (Erh.) Eburo, de pulvere sympathetico, An. 1660. nonnulla meditatus est. Vid. *Linden, pag. 165.*

MOIBANUS (Joh.) medicus, Anno 1562. obiit. Erat primus unà cum *Joh. Hesso* Uratislaviæ reformator. Dioscoridis ἀπορίσματα latinè transtulit.

MOINARDUS (Joseph) JCtus, rubricas interpretatus est, An. 1571.

MOINE (Jac.) medicus, deliramenta hæmophobi publicavit. Vid. *Rhodius in suppos. script. pag. 24.*

MOINGENAT (Joh.) edidit Jonam fluctuantem, An. 1662. in 4.

MOJOLUS (Joh. Bapt.) Bergomas, Anno 1630. obiit.

MOLANUS (Joh.) Lovaniensis, natus est An. 1533: obiit An. 1585. Scripsit 4. libros de picturis & imaginibus sacris: de medicis sanctis: tres libros de canonicis: tres itidem libros de fide hæreticis servanda, &c. Vid. *Sweertius, pag. 452. Thuanus l. 82. Rivetus T. 2. Oper. pag. 409. Saussay pag. 135.*

MOLANUS (Joh.) struxit ecclesiasticum medicorum diarium, Lovan. An. 1595.

MOLCHU (Salomo) A. M. 5293. vivus combustus est, quod Carolo V. Imp. Judaismum persuadere vellet. Reliquit librum cabalisticum. Videatur *Gans pag. 152.*

MOLERIUS (Elias) syncrisin eclipsium cum S. Scripturæ locis, Genev. An. 1607. typis mandavit.

MOLES (Vincent.) Hisp. pathologiam morborum, quorum in S. Scripturis mentio fit, exaravit, Madriti, An. 1642. item, philosophiam naturalem corporis Christi, An. 1639. Vid. *Linden, pag. 581.*

MOLETIUS (Joh.) Messinensis mathematicus, An. 1588. obiit. Reliquit ephemerides cœlestium motuum ab Anno 1563. usque ad An. 1580. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 136.*

MOLIGNATUS (Joh. Pet.) JCtus, de retentione & reconventione, An. 1604. commentatus est.

à MOLINA (Alf.) Hisp. An. 1580 obiit. Linguæ Mexicanæ Grammaticam & vocabularium: catechismum doctrinæ Christianæ: preces & evangelia totius anni Mexicano idiomate construxit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 13.*

MOLINA (Ant.) instructionem sacerdotum ex Patribus, Antverp. Anno 1644. adornavit.

de MOLINA (Basil.) Hisp. theologus, A. 1617. obiit. Scripf. de immunitate ecclesiastica, Madriti, An. 1607. fol.

MOLINA (Consalv. Arg.) composuit libellum de nobilitate Hispanica.

MOLINA (Lud.) Conchensis, An. 1600. obiit. Reliquit librum de concordia gratiæ & lib. arbitrii; item, tractatum

Molerius de Cornutis et Hermaphroditis eorumque ... [handwritten marginal note, partly illegible]

de justitia & jure. De ea ita *Silvester Maurolycus*: Molina in theologia morali tantæ est autoritatis tantæque æstimationis in tribunalibus & apud juristas, ut sine ullo adminiculo aut copia aliorum autorū adferat lumen veritati, decisionem causis, terminum litigiis. Vid. *Alegambe, pag. 314.*

de MOLINA (Pet. Fel.) Peruanus, syntaxin concinnavit carmine latino. Vid. *Alegambe, pag. 380.*

MOLINÆUS (Carolus) JCtus, An. 1566. obiit. Edidit consultationem in concilium Tridentinum, in qua contendit, concilium nullum, vitio indictum, habitum & determinatum contra antiqua Patrum decreta & regni Francici dignitatem & libertatem. Augustanam Confessionem, quæ in Germania obtinet, Helvetica tolerabiliorem esse affirmabat. Scripsit etiam notas in jus consuetudinarium Gallicum, & alias doctissimas lucubrationes, quæ apud Gallos, teste *Thuano*, pro ratis jurisdecisionibus habentur. Vid. *Tollius de Inf. lit. pag. 60. Placcius pag. 171. Funccius Tom. 1. orb. pag. 477.*

MOLINÆUS (Joh.) Gandensis, JCtus, An. 1575. obiit. Vulgavit decretum Ivonis 17. tomis constans, teste *Sandero*. Tantam hic utriusque linguæ cognitionem consecutus est, ut ex tempore epistolas utroque idiomate dictaret: tantâ memoriâ, ut ad duas tresve horas cum audientium admiratione memoriter diceret. Vid. *Sweertius, pag. 453.*

MOLINÆUS (Lud.) scripsit apologiam pro epistola Irenæi Philadelphi, Genev. Anno 1667. Videatur *Placcius, pag. 21. & 178.*

MOLINÆUS (Petrus) natus est A. 1568. Lugduni Batavorum philosophiam docuit: à philosophia deinde ad theologiam transiit. Initio elementa logica vulgavit. Ut Arminianis ægre faceret, Arminianismi anatomiam conscripsit, quam postea *J. Corvinus* refutavit. Vid. *Meursius in Athen. Batav. pag. 173. Placcius, pag. 197.*

MOLINÆUS (Pet.) Petri filius, tres libros parergorum poëticorum composuit. Vid. *Placcius pag. 197.*

MOLINERIUS de rep. commentatus est. *Naudæus in B. P. p. 62.* Molinerius (inquit) presbyter Tholosas lectorem suum catenulis eloquentiæ vel nolentem etiam, quocunque vult, trahit ac mulcedine quadam vehementer reficit ac recreat.

MOLINETTUS (Ant.) Veronensis medicus & philosophus, edidit dissertationes anatomicas & pathologicas, Anno 1669. Patav. Videatur *Greg. Letus in Ital. reg. pag. 292.*

MOLINIUS (Claud.) Anno 1574. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 53.*

MOLITOR (Christ.) Normbergens. natus est An. 1627: obiit An. 1674. Altdorfii linguam Hebr. & oratoriam docuit. *B. Dilherro* parentavit.

MOLITOR (Joh.) tabulas confecit in summam Antonini, An. 1490. fol.

MOLITOR (Osw.) Lucernus, de Helvetia commentatus est.

MOLITOR (Ulricus) JCtus, scripsit de pythonicis mulieribus. Vid. *Reijerus in B. A. pag. 103.*

MOLL (Pet.) Snecanus, *Longi Ποιμενικὰ*, i. e. pastoralia notis illustravit, Anno 1660.

de MOLLE (Pet.) in litania B. Virginis, An. 1653. nonnulla meditatus est.

MOLLENBECIUS (Ant. Henr.) collegit tres centurias divisionum juridicarum, Anno 1673.

MOLLENBROCCIUS (Val. And.) scripsit de arthritide vaga scorbutica, Anno 1661. Extat ejusdem Cochlearia curiosa, Anno 1674 impressa.

MOLLENSIS (Henr.) An. 1524. claruit.

MOLLERUS (Bernh.) Monasteriensis, An. 1571. Rheni descriptionem carmine elegiaco edidit.

MOLLERUS (Dan.) JCtus, semestria publicavit An. 1631. Scripsit etiam in constitutiones Saxonicas.

MOLLERUS (Dan. Guilh.) Posoniensis, Hungarus, natus est An. 1643. Hoc tempore Altdorfii historias & Metaphysicam publice profitetur. Edidit varia opuscula, quorum tituli sunt isti: Modesta refutatio novæ Logicæ *Eliæ Schneegassii*: justissima retorsio ad criminationes dicti *Schneegassii*: ædificatio Evæ: Bohemicum nihil alchymisticum: pedis admiranda: meditatio Stoica de conditione temporis præsentis: meditatio de prodigiosis insectis Hungaricis: schediasma de mulieribus hominibus: meditatio quæstionis: num S. Pauli caput primum ad Rom. sine prophanorum auto-

autorum, maximè *Petronii*, cognitione intelligi queat? Curriculum poëticum: Metaphysica du Valiana: dissertatio de salamandra: oratio de confusione linguarumBabylonica. Nec intra hæc stabit singularis Viri industria: sequentur plura cum tempore doctissima ejusmodi scripta, quæ partim habet affecta, partim etiam ad prælum parata.

MOLLERUS (Frid.) Brabantus, An. 1600. floruit. Struxit carmen elegiacum de creatione & lapsu Angelorum. Vid. *Sweertius, pag. 261.*

MOLLERUS (Henricus) Hessus, celebris Theologus, Anno 1589. obiit. In Esaiam & psalmos commentatus est. Carmina ejus habentur *T. 4. Delit. Germ. pag. 845. Thuanus, l. 96.* Witebergæ & Hamburgi vixisse & hebraicè doctissimum fuisse memorat.

MOLLERUS (Jac.) scripsit de Rheni tractu.

MOLLERUS (Joh.) reliquit historiam Ducum Lignicensium.

MOLLERUS (Mart.) edidit praxin evangeliorum, Anno 1601.

MOLLERUS (Vitus) Tubingensis professor, tractavit de deitate filii DEI per Lutherum asserta.

MOLLERUS (Wig.) texuit repertorium Carpzovianum, An. 1676. fol.

MOLLINIUS (Anton.) lib. composuit de cognoscenda diversa hominum natura.

MOLLUS (Pamph.) JCtus, scripsit singularia.

MOLNAR (Alb.) collegit Lexicon Latino-Græco-Hungaricum, An. 1621.

MOLO, Μόλων, Rhodius, Olymp. 185. claruit. *Cicero in Bruto* vocat eum actorē in causis veris scriptoremq; præstantem, tum in notandis vitiis & in instituendo docendoq; prudentissimum. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 85.*

MOLON (Apollonius.) Vide, APOLLONIUS.

MOLOSSUS (Tranq.) Cassalensis, poëtis connumeratur. *Scaliger de re poët. pag. 790.* Molossi spiritus ingens, nihil sonans plebejum: multa bona in eo poëmatio, quo duorum certamen quoddam scripsit. Malim tamen aliqua non potuisse. Hoc plerique vitio laboramus, ut libros grandiores atque offertiores nostros velimus. Confer *Pignorium in symb. epist. pag. 123. 129.*

MOLPEUS (Joh.) confecit tabulas, quibus tres libri prognosticorum Hippocratis comprehenduntur.

MOLPIS, Μόλπις, scripsit de rep. Lacedæmoniorum, ceu patet ex *Athenæi l. 4.*

MOLSA (Fr. Marius) Mutinensis, Anno 1548. obiit. Carmina ejus habentur *T. 2. Delit. Ital. pag. 38.* Vid. *Manut. part. 2. not. in epist. Cic. famil. pag 191. Thuanus l. 5.*

MOLRADUS (Winold.) fecit tract. de matrimonio, An 1592.

MOLTHERUS (Joh.) Marpurgi Theologi munere functus est. Quatuor filios in medica arte doctores habuisse dicitur. Malleum obstinationis Judaicæ An. 1600. publicæ luci commisit.

MOLTHERUS (Meinh.) struxit chronicon.

MOLTKEN (Lev. Nic.) Eques, scr. de diverso hominum proposito, Anno 1661. Extant ejusdem annotationes in religionem medici *Thomæ Browne.*

MOLUMBRA (Rich.) Cremonensis, JCtus celebris esse fertur.

MOMBRITIUS (Boninus) Mediolanens. A. 1480. clar. Passionem Domini versibus celebravit. *J. C. Scaliger l. 6. de re poët. pag. 770.* Mombritius (inquit) generosioribus utitur dicendi legibus: &, cum multa admittit, constat sibi tamen neque dejicitur de animi contentione. Confer *Reines. ad Daum. pag. 28.*

de MOMIGNO (Evangelista) edidit directorium Superiorum, Colon. Anno 1658.

MOMMA (Wilh.) scripsit de statu Patriarcharum: item, œconomiam temporum, Lugd. An. 1668.

MOMMERIUS (Ægid.) JCtus, tractavit de ratione legendi & discendi jura.

MOMMORIUS (Pet.) varia exaravit. Opera ejus in 2. tomos divisa prodierunt Lutetiæ. An. 1643.

MONACHIUS (Steph.) Cadomensis, Theologus Rothomagensis, An. 1665. claruit. E Gallia ad theologicæ professionis Spartam Leidæ adornandam evocatus est. Meditatur novam Flav. Josephi editionem. *Nili Doxopatrii* libellum de Synodis è tenebris eruit. Confer *Colomesium in Gallia Orient. pag. 262.*

MONACHUS (Ant.) JCtus, scripsit de recta feudorum interpretatione, An. 1635.

MONACHUS (Franc.) Mechliniensis, edidit epistolam de situ orbis, Anno 1565: item, epistolam de presbyteri Johannis ditione & situ paradisi. Vid. *Waddingus pag. 125.*

MONACHUS (Joh.) Cistercienfis, JCtus, emisit practicam judiciariam, Anno 1606.

del MONACO (Franc.) Drepanitanus, in universam Aristotelis philosophiam Paris. An. 1652. fol. commentatus est.

MONÆUS (Joh. Conr.) Crucenacensis, JCtus, jura Gröningæ interpretatus est. Elaboravit tractatum de jure publico. Vid. *Autor vitarum Proff. Gröningens. pag. 202.*

MONALDUS, Dalmata, Anno 1332. floruit. Condidit summam juris canonici, quæ *Aurea* vocatur: item, quæstiones in 4. libros Sententiarum. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 95. Olearius pag. 317. Waddingus pag. 261.*

MONALDUS (Franc.) collegit consilia & decisiones, Venet. An. 1597. fol.

MONANTHOLIUS (Franc.) edidit ludum jatromathematicum, teste *H. Cardano.*

MONANTHOLIUS (Henr.) tractavit de puncto. Emisit etiam Aristotelis mechanica, Lugd. An. 1600.

MONANTHOLIUS (Pet.) in rhetoricam Aristotelis commentatus est, Paris. Anno 1599.

MONARDES (Nicol.) scrips. de simplicibus medicamentis ex India allatis, An. 1574.

MONARDUS (Joh. Jac.) composuit Ἰατρολογίαν sive curiam medicam, Anno 1611.

á MONASTERIO (Arturus) struxit martyrologium Franciscanum, Paris. Anno 1653. fol. item, martyrologium sanctarum mulierum, Anno 1657. fol. Vid. *Waddingus, pag. 41.*

á MONASTERIO (Theod.) Westphalus, An. 1515. obiit. Extat ejus speculum Christianorum. Videatur *Waddingus pag. 321.*

MONAVIUS (Jac.) Uratislavienf. Anno 1603. obiit, teste *Thuano l. 129.*

MONAVIUS (Petrus) medicus, An. 1588. obiit.

de MONCADA (Joh.) Madridiensis, in epistolam S. Judæ commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 259.*

MONCÆIUS (Franc.) Atrebas, An. 1590. floruit. Condidit vitulum aureum non aureum: historiam apparitionum divinarum: syntagma de Claudia Rufina: librum singularem de portis civitatis Judææ & de fori judiciorumque in iis exercendorum prisco more. Extat ejusdem paradisus: templum justitiæ: Hesdinum carmine elegiaco constructum: item, Laban sive tract. de lucis. Carmina ejus ex parte leguntur *T. 2. Del. Belg. pag. 631.* Vid. *Sweertius pag. 148. Rivetus T. 1. oper. pag. 1177.*

MONCÆUS (Phil.) scripsit in Thomam Aquinatem, An. 1622. Vid. *Alegambe, pag. 405.*

MONCENAT (M.) tract. de divinitate Jesu Christi & regno DEI, Hagæ, An. 1650.

MONCIACENUS (Ant.) Noviomensis, Anno 1560. vixit. De missæ sacrificio commentatus est adversus Calvinum. Vid. *Saussay, pag. 102.*

MONCONISIUS, Gallus, edidit itinerarium.

MONCURTIUS (Ægid.) emisit typum omnium scientiarum, An. 1591.

MONEGLIA (Joh. Andr.) Florentinus, medicus, An. 1657. claruit. Tractavit de viribus arcani aurei podagrici, An. 1666. Videatur *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 403.*

MONERIUS (Martial.) Lemovicensis, inter poetas locum habet. Vid. *Tomus 2. Del. Gall pag. 584.*

MONETA (Alex.) JCtus, scrips. de optione canonica & decimis, An. 1628.

MONETA, Cremonensis, monachus ord. Dominic. inter alia Summam casuum edidit, quam Monetanam vocant. Vid. *Quenstadius, pag. 292.*

MONETA (Joh. Pet.) Mediolanensis, scr. de distributionibus quotidianis, Romæ, An. 1621.

MONETUS (Phil.) construxit geographiam Galliæ, An. 1633. delectum latinitatis, An. 1641. Item, capram rupeculam, Cracinam ferratam. Vid. *Alegambe, pag. 404.*

MONEZ (Franc.) tractavit de ratiociniis & computationibus administratorum, An. 1606.

MONFERRAT (Guilh.) de successione Regum scribere instituit.

MONFERRATUS (Joh. Crotus) pontificii

ficii & Cæfarei juris monarcha audit in *epitaphio.*

MONFORTIUS (Gratianus) collegit axiomata philofophica, An. 1626. Videatur *Waddingus pag. 147.*

MONGAILLARDUS (Ant.) Gallus, An. 1626. obiit. Reliquit hiftoriam Vafconicam. Vid. *Alegambe, pag. 40.*

MONGAJUS (Andr.) Bellunenfis, medicus, Damafcum profectus, perquifitis antiquis codicibus iifque diligenter excuffis, totum Avicennam meliorem & correctiorem effecit, quemadmodum *Pierius Valerianus de I. L. pag. 65.* memorat.

MONGIORGIUS (Nic.) Bonon. JCtus, Anno 1588. floruit. Compofuit tractatum in pact. francandi & fuper incifione arborum ab emphyt. facienda. Vid. *Bumaldus.*

MONGIUS (Joh. Paul.) libros canonicos annotationibus illuftrare aggreffus eft.

MONHEMIUS (Joh.) feptem libros elementorum phyfiologiæ, Col. An. 1542. edi curavit.

MONIARDUS (Jofeph) in rubricam C. publ. læt. Venet. An. 1563. commentari cœpit.

de la MONIERE (Joh.) tractavit de fluxu dyfenterico.

MONILIANUS (Clem.) adornavit compendium theologicar. inftitutionum, A. 1562.

MONIMUS, Μόνιμος, fcr. de rebus admirabilibus, tefte *Clem. Alex. & Eufebio de P.E. 4, 16.*

du MONIN (Ægid.) Belga, edidit facrarium comitatus Namurcenfis, Anno 1619. Vid. *Alegambe, pag. 8.*

de MONIN (Joh. Edoard.) Burgundus, erat juvenis in omni fcibili verfatiffimus, teftante *Naudæo in fyntagmate de ftilo liberali.* Vixit An. 1579. Reliquit Berefithiadem, quo nomine opus creationis fex dierum infignire voluit. Carmina ejus nonnulla habentur *T. 2. Delit. Gall. pag. 581.* Vid. *Colomefius in Gall. Orient. pag. 268.*

MONINGERUS (Joh.) Onolsbacenfis, An. 1584. obiit. Librum carminum conftruxit: item, genealogiam familiæ Juliæ. Vid. *Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 158.*

MONITTOLA (Aug.) edidit theoremata logica, phyfica & metaphyfica, Parif. An. 1586.

MONLASCOVIUS (Pet.) condidit duos libros de homine, An. 1585.

MONLORIUS (Joh. Bapt.) Valent. philofophus, in Ariftotelis priora analytica commentatus eft. Extat ejufdem tract. de entelechia & univerfis Anno 1593. excufus. Confer *Voffium de nat. log. pag. 74.*

MONLUCIUS (Joh.) A. 1579. obiit. Edidit præfcriptionem adv. Furnefterium, Parif. An. 1575. Vid. *Thuanus l. 68.*

MONNERUS (Bafil.) JCtus, tractavit de matrimonio. Vid. *Placcius, pag. 140.*

MONODUS (Pet.) Camberienfis Allobrox, Anno 1631. vixit. Scripfit Amedeum pacificum, in quo continetur Bafileenfis concilii hiftoria. Vid. *Alegambe, pag. 388.*

MONOSINIUS (Angel.) vulgavit novem libros florum Italicæ linguæ, An. 1594. Venet.

MONRADIUS (Joh.) edidit thefaurum concionatorum, An. 1614.

de MONREAL (Ant.) Belmontanus, Anno 1602. obiit. Reliquit comment. in S. Scripturam tribus voluminibus diftinctos. Vid. *Alegambe, pag. 41.*

MONSALVENSIUS (Jac.) de benedictionibus patriarcharum, Salam. An. 1635. commentatus eft.

MONSELICIUS (Laur.) Veronenf. medicus, An. 1544. floruit. Vid. *Chioccus, pag. 133.*

MONSENUS (Joh.) Amftelr. Anno 1540. claruit. Obfcura aliquot loca S. Scripturæ interpretatus eft, tefte *Sweertio.*

MONSIDEL (Erafmus) fcripf. in logicam, ethicam & metaphyficam, An. 1509.

MONSIUS (Gualt.) Flander, hymnos facros diverfo carminum genere cecinit.

MONSTRELETUS (Enguerrandus) defcripfit bella inter domum Aurelianenfem & Burgundicam: Anglorum in Gallia progreffus: & reliqua memorabilia fui temporis ab An. 1400. ufque ad An. 1467. tefte *Verderio.*

MONTACUTIUS (Rich.) Anglus, Anno 1641. obiit. Texuit exercitationes contra Baronium: item, antidiatribas contra *J. C. Bullingerum* pro *Cafaubono* Extat ejufdem tractatus de Originibus ecclefiafticis, Lond. Anno 1640. fol. editus.

MONTAGNANA (Aug.) inter viros doctos

ctos refertur à *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 333.*

MONTAGNANA (Barth.) medicus & philosophus Bononiensis, An.1440. claruit. A nonnullis alter Hippocrates dicitur. Vid. *Quenstadius, pag.279.*

MONTAGNANA (M. Ant.) de herpete, phagedæna, gangræna, sphacelo, Venet. Anno 1559. scribere aggressus est.

MONTAGNANA (Pet.) opus edidit, in quo picturis & imaginibus interiora hominis accuratè expressa sunt. Vid. *Quenstadius l. c.*

MONTAGNOLUS (Joh.Domin.) emisit defensionem philosophiæ Angelicæ & Thomisticæ, Venet. An.1609.

MONTAIGNE (Joh.) JCtus, tractavit de bigamia: item, de Parlamentis. Prior tractatus extat *T.9.Tract.tract.* posterior, *Tom. 16.*

de MONTAIGNES (Mich.) de morali doctrina scripsisse perhibetur. Vid. *Naudæus in B.P.pag.53.*

à MONTALBANO (M. Nepos) JCtus, reliquit librum de exceptionibus.

MONTALBANUS (Joh. Bapt.) philosophus & medicus, An. 1613. vixit. Scripsit commentar. de moribus Turcarum: item, grammaticam Turcicam. *Bumaldus pag. 130.* vocat Italicum Ulyssem. Confer *Leon. Allatium in A. U. pag. 151.*

MONTALBANUS (Marcus) inter viros claros numeratur. Vid. *Greg. Letus in It. regn. pag. 163.*

MONTALBANUS (Ovid.) Bononiensis, celebris Botanicus, Anno 1641. inclarescere cœpit. Edidit sub *Job. Antonii Bumaldi* nomine bibliothecam Bononiensem: bibliothecam botanicam; hortum botanographicum: dendrologiam, &c. Videantur *Bumaldus, pag. 180. Ghilinus, vol. 2. pag. 206. Placcius, pag. 170.*

de MONTALDO (J. B. Aurelius) scripsit de resurrectione mortuorum. Videatur *Barth. adv. 60, 12.*

de MONTALDO (Barn.) Cistertiensis monachus, edidit 5. libros chronicorum Cistertiensium, Madriti, Anno 1602. fol.

MONTALTO (Philoth. Elianus) Ludovici XIII. Galliarum R. medicus, archipathologiam de capitis affectionibus A. 1614. typis tradidit.

MONTALTIUS (Ludov.) composuit epistolas provinciales, An.1665.

MONTALTUS (Hieron.) Siculus, tractavit de homine sano, An.1591.

MONTALTUS (Lud.) Siculus, JCtus, scripsit de reprobatione sententiæ Pilati. Continetur ea *Tomo 14. Tract. tract.*

MONTALTUS (Phil.) Lusitanus, opticam An. 1606. edi fecit.

MONTANARIUS (Geminianus) Mutinensis, Bononiensis mathematicus, An. 1668. claruit. Collegit meditationes physicomathematicas super quædam experimenta à Car. Ant. Sampieri erecta, circa diversos effectus liquorum in cannulis vitreis & aliis vasis facta. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 187.*

de MONTANOR (Guido) de arte chymica commentatus est.

MONTANUS Votienus, rhetor, teste *Seneca in Controv. 29. pag. 213.* habet hoc vitium: sententias suas repetendo corrumpit, dum non est contentus unam rem semel benè dicere, efficit, ne benè dixerit, & propter hoc & alia, quibus orator potest poetæ similis videri, solebat *Scaurus* Montanum inter oratores *Ovidium* vocare. Num & Ovidius nescit, quod benè cessit, relinquere. *Glandorpius in Onomast. pag. 881.*

MONTANUS (Arn.) scripsit de esu carnium & quadragesima pontificiorum, A. 1662: item, Forbesium contractum vel institutionum historico-ecclesiasticarum compendium, An.1663. Vid. *Quenstad. pag. 5.*

MONTANUS (Bened. Arias) Andalusius, An. 1598. obiit. Condidit novem libros antiquitatum Judaicarum. A Philippo II. Hispaniar. rege, editioni Bibliorum Complutensium præesse jussus est: quæ res multum illi invidiæ peperit. Itaque sæpius ad causam dicendam Romam ire coactus est. Qua in re maximam ei molestiam exhibuit Leo Castrius, qui de LXX. Interpretibus comment. scripsit. Vid. *Thuanus, l. 120. Scioppius in Inf. Famiani, pag. 137. Ghilinus, vol. 2. pag. 41. Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 915. Vossius de mathemat. pag. 303. 400. Colomesius in Cimeliis cap. 34.*

MONTANUS (Comes) Vicentinus, quinque libros de morbis, Anno 1591. edi curavit.

MONTANUS (Elias) rerum metallicarum fertur fuisse scientissimus.

MONTANUS (Gerh.) Belga, Anno 1632. obiit. Extat ejus metaphrasis poëtica in Cant. Cant. Vid. *Alegambe, pag. 161.*

MONTANUS (Henr.) plura conscripsit. Opera ejus theologica prodierunt, Londini, An. 1675.

MONTANUS (Jac.) Spirensis, carmina reliquit. Vid. *Tomus 4. Delit. Germ. pag. 865.*

MONTANUS (J. Bapt.) Veronens. medicus, An. 1551. obiit. Tantæ autoritatis erat, ut in eum Galeni animam transvolasse, creditū pené fuerit. Tractavit de medicina universa. Vid *Thuanus l. 8. Chioccus, pag. 39. Ghilinus vol 2. pag 140.*

MONTANUS (Joh. Fabr.) Helvetius, An. 1566. claruit. Scripsit contra Pontidonium & Cardillum, Hisp. Concilii Tridentini propugnatores: item, carmen elegiacum de motu Monasteriensi. Extant quoque ejus carmina *Tom. 2. Delit. Germ. pag. 101.* Vid. *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 107.*

MONTANUS (Joh Ferd.) JCtus, de jure emphyteutico commentatus est.

MONTANUS (Julius) poëta, tempore Tib. Imp. vixit. Meminit ejus *Ovid. de Ponto 4, ult.*

Quiq; vel imparibus numeris, Montane, vel æquis
Sufficis & gemino carmine nomen habes.

Item, *Seneca, epist. 122.* Recitabat Montanus Julius carmen, tolerabilis poëta & amicitia Tiberii notus & frigore. Ortus & occasus libentissimé inserebat. Itaque cum indignaretur quidam, illū toto die recitasse, & negaret, accedendum ad recitationes ejus, *Natta Pinarius* ait: numquid liberalius possum agere? paratus sum illum audire ab ortu ad occasum.

MONTANUS (Matth) JCtus, scripsit in L. septimo mense, ff. de st. h.

MONTANUS (Matutin.) de successione ab intestato commentari cœpit.

MONTANUS (Mich.) Anno 1592. obiit. Vid. *Thuanus l. 104. Baudius in not. ad poëmata sua, pag. 662.*

MONTANUS (Paul.) Ultraject. JCtus, natus est An. 1530: obiit Anno 1587. Construxit commentarium de tutelis, teste *Sweertio.*

MONTANUS (Pet.) Batavus, Anno 1506. Zwollis emisit librum Satirarum.

MONTANUS (Pet.) Gandens. An. 1617. luculentam Belgii descriptionem edidit, teste *eodem.*

MONTANUS (Phil.) Armenterius, Anno 1576. obiit. Recensuit Theophylacti enarrationes in prophetas, evangelia & epistolas. Vid. *Sweertius, pag. 645.*

MONTAUREUS (Petrus) Aurelianens. medicus & philosophus, An. 1557. obiit. Mortuum versibus *Mich. Hospitalius* celebravit. *Thuanus l. 47.* vocat vitum magni & excellentissimi ingenii. Edidit comment. in 10. Euclidis. Carmina ejus servantur *T. 2 Gall. Delit. pag. 715.* Vid. *Tollius de Inf. Lit pag. 62.*

de MONTE (Hier.) JCtus, egit de finibus regundis, An. 1562.

de MONTE (Innocentius) tractavit de Turcarum ritibus, An. 1554.

de MONTE (Joh.) Anno 1361. claruit. Extant ejus monumenta historica, titulo, manipulus florum.

de MONTE (Lambinus) in Aristotelem de anima commentatus est.

de MONTE (Pet.) Venetus, episcopus Brixiensis, scripsit de primatu papæ & Imperatoris.

de MONTE ACUTO (Henr.) edidit dæmonis mimicam in progressu magiæ, Paris. An. 1612.

de MONTE LAUDANO (Guilh.) in 6. Decretalium commentatus est.

de MONTE LEONIS (Fab.) JCtus, condidit praxin arbitralem, Venet. An. 1560.

á MONTE MAJORE (Joh.) Hisp. natus est Anno 1549: obiit Anno 1641. De ejus scriptis *Alegambe, pag. 259.* legi poterit.

á MONTE MARSANO (Cœlest.) clavem Davidis, An. 1659. edi curavit.

á MONTE MARTYRUM (Claud.) An. 1550. claruit. Apocalypsin commentario illustravit.

de MONTE PESSULANO (Fr. Pet.) JCtus, scripf. de arbitris & arbitratoribus.

MONTECALVUS (Honorat.) An. 1630. floruit. Trium barbarorum, Abaris Hyperborei, Anacharsis Scythæ & Asclepii Imutis vitas literis consignavit. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 168.*

MONTECALVUS (Jac.) medicus, Anno 1350. vixit. Scripsisse dicitur super nonum Almansoris.

MONTECALVUS (Vincent.) natus est, An. 1573: obiit, An. 1637. Patavii philosophiam professus est. Edidit de primis & secundis intentionibus metaphysicas speculationes, in quibus totius entis tam realis, quam rationis naturam, prædicationes, passionesq; lucidissimè explicavit. Vid. *Thomasinus part. 2. Elog. p. 104. Ghilinus vol. 2. pag. 241.*

MONTECATINUS (Ant.) An. 1597. claruit. Comment. in Aristotelis tres libros politicorum: in 8. libros physicorum: in 3. libros de anima, An. 1587. adornavit. Videatur *Naudeus in B. P. pag. 67.*

MONTEFALCHIUS (Pet. Jac.) Anno 1497. claruit. Liber ejus de cognominibus deorum, Perusiæ Anno 1525. prodiit.

MONTERENTIUS (Annibal) Bonon. JCtus, An. 1535. floruit. Ad statuta Bon. commentatus est.

MONTERUS (Mart.) à Cueva, Hispan. JCtus, collegit decisiones regni Arragonum, An. 1601.

à MONTESA (Bernh.) Celtiber, Anno 1458. claruit, & elucidationes confecit in librum *Phil. Ribotti* de gestis Carmelitarum. Videatur *Hallerv. de histor. pag. 43.*

MONESDOCA (Jac.) Hispalens. Patavii annuo sexcentorum ducatorum salario naturalem doctrinam docuit. Videatur *Schottus in bibl. hisp. pag. 539.*

MONTESPERATUS (Lud.) scr. vindicias pacificationis Monasteriensis Anno 1653.

de MONTGAILLARD (Bernh.) abbas aureæ vallis, Anno 1628. obiit. Habuit varias orationes de rebus variis, quas tamen omnes ante obitum in ignem conjecit. Vid. *Carol. Visch. pag. 51.*

MONTHESAURUS (Dominicus) Veronensis medicus, Michaelem Ephesium in primum de partibus animal. è Græco transtulit: ut & Simeonem Sethum de alimentorum facultate, An. 1561. Vid. *Chioccus, pag. 57.*

MONTHESAURUS (Natalis) Veronens. de morbo Gallico tractavit.

MONTICELLUS (Joh. Maria) de Bobio, scr. de testibus, An. 1575. Vid. *Tomus 4. Tract. tract.*

MONTICUCULI (Raym.) inter eximios theologos refertur à *Caramuele.*

MONTICULUS (Sebast.) JCtus Vicentinus, scr. de inventario hæredis: item, de patria potestate. Vid. *T. Tract. tract.* Extat & ejus carmen epicum, An. 1556. impressum.

MONTISIANUS (M. Ant.) Geminianensis, An. 1555. claruit. Tractavit de sanguinis missione in morbo laterali.

MONTIUS (Pamphilus) medicus, Anno 1509. floruit. Elaboravit methodum medendi. Vid. *Bumaldus.*

MONTIUS (Pet.) Mediolanens. egit de unius legis veritate & sectarum falsitate, Anno 1509.

MONTLUCIUS (Blasius) An. 1560. vixit. De rebus gestis suis comm. exaravit.

MONTMORENCIUS (Franc.) Ariensis, An. 1640. obiit. Canticorum sacrorum poeticam expositionem adornavit. Vid. *Alegambe, pag. 127.*

MONTMORENCY (Nicol.) Comes Stegriæ in Flandria, Anno 1617. obiit. Struxit librum titulo, flos campi, Anno 1604: item, manna absconditum, duobus tomis. Vid. *Sweertius pag. 579.*

MONTOYA (Alf.) Ocaniensis Hisp. An. 1590. obiit. Exaravit tract. de votis societatis. Vid. *Alegambe, pag. 19.*

de MONTOYA (Ant. Ruiz) Peruanus, Anno 1640. floruit. Condidit grammaticam, vocabularium & catechismum lingua Guaranica. *Idem, pag. 44.*

de MONTOYA (Did. Ruiz) Hispalensis, Anno 1632. decessit, ætatis 70. In 1. partem Thomæ Aquinatis sex tomos commentariorum construxit. *Idem, pag. 92.*

MONTURSIUS (Ang. Maria) in primum Sententiarum commentatus est, Florent. An. 1579.

MONTUUS (Hier.) Mirabelli Dominus, novem libros de febribus An. 1558. imprimi curavit.

MONTUUS (Seb.) Gallus, elaboravit 2. libros dialexeon medicinalium.

de la MOOR (Thomas) descripsit vitam & mortem Eduardi II.

MOPHA (M. Grib.) JCtus, tractavit de homicidio, An. 1583.

MOQUOTUS (Steph.) Nivernensis Gallus, An. 1628. obiit, ætatis 57. Erat Græcè & latinè doctus. Grammaticam Græcam *Nic. Clenardi* in meliorem formam redegit, quæ jam totâ ferè Gallia in usu est. Luciani dialogos quosdam castigavit

glossaq; interlineari ad verbum expressit. Vid. *Alegambe,pag.427.*

de MORAES (Ant.) An. 1630. innotuit. Scripsit de ornatu summi pontificis. Vid. *Alegambe, pag. 41.*

MORÆUS (Franc.) de febri maligna, An. 1670. commentatus est.

MORAGUEZ (Andr.) Majoricensis, elegiaca poëmata typis tradidit. Vid. *Alegambe,pag.28.*

MORAINES (Ant.) à *Caramuele* inter eximios & celebres Theologos refertur. Edidit antiJansenium, Paris. Anno 1652. fol.

MORAINVILLERUS (Ludov.) struxit examen philosophiæ Platonicæ duobus tomis, An. 1650.

MORALES (Ambros.) Cordubensis, An. 1590. humanis excessit. Cùm ab initio Dominicanorum sodalitio nomen dedisset, à sodalibus ordine motus est, quòd vesano impetu ad refrenandas libidines sibi virilia amputasset. Compluti oratoriam professus est. Historiam patriam valdè illustravit, quam à FlorianoCompensi inchoatam usque ad A. 1037. prosecutus est. Vid. *Thuanus l.99. Schottus in B.H.pag.347.*

MORALES (Pet.) Valdepennensis, quinque libros confecit in cap. 1. Matthæi, Lugduni Anno 1614. Vid. *Alegambe, pag. 389.*

MORALIS (G.) Venetus, in Hippocratis aphorismos, Anno 1648. commentatus est.

de MORANDIS (Nestor) Anno 1466. floruit. Disputandi peritia & arte neminis secundus fuit. Reliquit quæstiones in logica & philosophica.

MORANDUS (Bened.) Bonon. An. 1480. floruit. Habuit orationem de laudibus Bononiæ.

MORANDUS (Franc.) Sirena, carmina modulatus est. Videatur *T. 2. Del.Ital. pag.79.*

MORANDUS (Joh.) Veronensis, scripsit de DEO & Angelis, Venet. Anno 1650. fol.

MORANUS (Did.) Lusitanus, medicus, edidit 3. apologias, de epilepsia hysterica: de venæsectione in fluore hæmorrhoidum; de ventris tumore, Anno 1626. in 4.

MORASINUS (Thomas) Aberdonanus Scotus, tractavit de metallorum causis & transmutatione.

MORATINUS (Isidorus) musas miscell. An. 1667. edidit.

MORATTUS (Pet.) An. 1630. claruit.

MORAVIUS (Thomas) condidit Naupactiadem, An. 1604.

MORBACHIUS (Ach.) scr. dialogum, in quo philosophus medicastrum quendam super erroribus in medendo commissis coram prætore accusat.

de MORBECA (Pet.) medicus, An. 1646. floruit. Composuit prognostica & epigrammata, teste *Sweertio.*

de MORBECTA (Guil.) Anno 1268. vixit. Procli institutionem philosophiæ Platonicæ, 3. capitibus comprehensam, latinè transtulit. Extat in Viennensi Bibliotheca.

MORBETUS (Guil.) Anno 1540. claruit. Simplicii commentarios in 4. libros Aristotelis de cœlo latinos reddidit. Vid. *Simlerus.*

MOREANUS (Bald.) edidit regulam S. Bernhardi, An. 1620.

MOREAU (Carol.) paravit vindicias quadripartitas pro Augustino, Antv. Anno 1650.

MOREAU (Phil.) Burdigalens. librum de insigniis gentilitiis, Anno 1609. composuit.

MOREAU (Renatus) Andegavens. exaravit epistolam de Laryngotomia. Extat ejusdem commentarius in scholam Salernitanam, An. 1625. impressus. Vid. *Linden,pag.523.*

MORELLES (Colmas) opera Thomæ Aquinatis 12. tomis edi curavit Anno 1612. Videatur *Leo Allatius in Ap.Urb. pag.77.*

MORELLIUS (Guilh.) Tilianus, A. 1564. Collegit thesaurum latino-Græco-Gallicum. Vid. *Thuanus l.36.*

MORELLUS (Joh.) Ebrodunensis, Anno 1581. obiit. Erat vir Græcè & latinè doctissimus. Vid. *Sammarthanus in elog. pag. 151.*

MORELLUS (Frid.) edidit Pilidem, Græcum scriptorem: comment. in Statium: Libanii orationes duobus tomis, Anno 1606. fol.

MORELLUS (Greg.) Bergomas, Anno 1567. claruit. Scripsit de aquis medicatis agri Patavini. Extat & ejus dialogus de febri pestilenti.

MORELLUS (Joh.) librum adornavit de ecclesia ab antichristo liberanda, Lond. An. 1594.

MORELLUS (Pet.) monstravit methodum præscribendi remediorum formulas, An. 1639.

MORENA (Otto) Laudensis, res Friderici Barbarossæ Imp. literis consignavit.

MORENTINUS (Mart.) Juliani Imp. scripta latinè transtulit.

MORESCOTTUS (Alf.) Hispan. reliquit compendium medicum, An. 1588.

MORESINUS (Thom.) Aberdonanus, Scotus, tractavit de metallorum causis & transsubstantiatione, An. 1593.

MORESTELLUS (Pet.) scripsit de priscorum Roman. feriis, An. 1605: item, de pompa ferali, An. 1621. Extat ejusdem regina omnium scientiarum.

MORETUS (Jos.) descripsit obsidionem fontis Rabiæ.

MORETUS (Theod.) Antverpiensis, tractatum physicomathematicum de æstu maris Anno 1665. elaboravit. Vid. *Funccius Tom. 1. Orb. Imp. pag. 513. Alegambe, pag. 430.*

MORGALANTUS (Guido) philosophus & medicus eruditissimus vocatur ab *H. Magio in misc. 2, 4.*

MORGENSTERN (Bened.) scr. de Calvinistarum & Waldensium consensu, An. 1598.

MORGENSTERN (Georg.) de Odern, JCt. paravit sermones contra perversum mundi statum, quem DEUS & æquitas naturalis damnat. Prodierunt Augustæ, An. 1505.

MORGUNUS, Anglus, emisit Christianum diurnum.

MORHARDUS (Joh.) struxit theatrum sapientiæ, Argent. An. 1631.

MORHOFIUS (Dan. G.) condidit comm. de ungue: polypragmonem: librum Venerum & funerum, &c. An. 1667.

MORIGIUS (Paul.) Mediolanensis, Anno 1604. obiit. Multa scripsit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 187.*

MORILLONUS (Ant.) vir multiuga doctrina & omnifaria lectione, humanitatis & philosophiç omnis ἀφροδίτη ϗ χάρις appellatur ab *Hadr. Junio in animadv. 4, 19.*

MORILLONUS (Guid.) in Livium commentatus est. Vid. *Nannius in miscell. 5, 1.*

MORINGUS (Gerard.) Gelder, An. 1556. obiit, relicto in Ecclesiasten commentario. Vid. *Sweertius, pag. 248.*

MORINUS (Joh.) Blesensis, Anno 1650. obiit, ætatis 68. Edidit Biblia Græca LXX. Interpretum: item, exercitationes ecclesiasticas in utrumque Samaritanorum pentateuchum: de illorum religione & moribus: de antiquis hebr. literis & siclis: cabbalisticis Script. S. interpretationibus, ejusque obscuris locis, Samaritano codice illustratis: variis Masoræ & Judaicorum Bibliorum corruptelis, &c. Paris. An. 1631. in 4. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 167.*

MORINUS (Joh. Bapt.) mathematicus, An. 1656. ætatis 74. obiit, cum jam in eo esset, ut astrologiam Gallicam, opus 30. annorum, ederet. Scripsit de nova mundi sublunaris anatomia: item, de atomis & vacuo contra *Gassendum*, An. 1651.

MORISANUS (Bernh.) apotelesma in logicam, ethicam & physicam Aristotelis, An. 1646. publicavit.

MORISON (Rob.) professor medicinæ in academia Oxoniensi, hortum regium elaboravit, An. 1669. Prior pars continet catalogum omnium plantarum, quæ in regio Blesensi horto extant: pars 2. autem observationes in *Bauhini* pinacem, & in *Job. Bauhini* stirpium historiam. Fertur etiam scripsisse de plantis umbelliferis.

MORISOTUS (Claud. Barth.) Divionensis, sex posteriores libros Fastorum *Ovidio* addidit, Anno 1649. in 4. Eos valdè commendat *Const. Hugenius l. 11. Epigr. pag. 379. sub finem.* Scripsit præterea historiam orbis maritimi, Anno 1643. Epistolæ ejusdem prodierunt An. 1656. Vid. *Placcius pag. 141.*

MORISOTUS (Joh.) vir Græcè doctus, An. 1550. claruit. Ciceronis paradoxa, exemplo *Gazæ* & *Planudis*, in Græcam linguam convertit. Vid. *Simlerus & Hadr. Junius l. 2. animadv. c. 10.*

MORIUS (Henr.) edidit vitam & doctrinam Christi, Antv. An. 1649.

MORLA (Pet. Aug.) struxit emporium U. J. quæstionum.

MORLANDINUS (Joh.) Lemovicensis, tractavit de sanguine JESU Christi, An. 1352. contra nonnullos, qui asserebant, sanguinem Christi in cruce fusum non esse adorandum.

MORLINUS (Dav.) apophoretum precationum, Ingolst. Anno 1624. publicavit.

MORLINUS (Joach.) Witeberg. Anno 1571. obiit. Enarrationem in Pf. confecit. Vid. *Thuanus l. 50. Colbius in Presbyterolog. Boruff. pag. 9.*

MORLINUS (Max.) An. 1560. claruit.

MORMILEUS (Joseph.) descriptionem urbis Neapoleos, Anno 1625. typis mandavit.

MORMILIUS (Joh. Evang.) monachus Cafinenfis, An. 1590. claruit. Scripfit hymnos, libros triftium, eclogas, epigrammata.

MORNACIUS (Ant.) JCtus, compofuit obfervationes ad Theocritum, tefte *Bourdelotio ad Heliodorum, pag 106.* item, obfervationes ad 24. libros Digeft. & 4. Codicis, Parif. An. 1631.

MORNÆUS (Phil.) Pleffiaci Dominus, Theologus, JCtus & philologus, non minus eruditione quàm virtute militari inclaruit. Tanti fuit nominis inter reformatos Galliæ, ut vix quisquam pontificiorum cum eo congredi in religionis negotio aufus fuerit. Condidit librum, titulo myfterii iniquitatis: alium de euchariftia: opus item de religione Chriftiana. Exaravit etiam admonitionem de Meffia ad Judæos. Obiit Anno 1623. Videatur *Colomefius in Gall. Or. pag. 247.* +

MOROCURTIUS (Joh.) Tornacenfis, An. 1548. obiit. Struxit 4. libros Bruniados five de vita S. Brunonis carmine heroico. Vid. *Sweertius, pag. 454.*

MORONUS (Albert.) Cremonenfis, recitavit orationem de paffione Domini, Anno 1639. Adornavit etiam hiftoriam ecclefiafticam. Videatur *Alegambe. pag. 9.*

MORONUS (Bonavent.) fcr. 6. libros Caltaldiados five de S. Cataldo, Romæ, An. 1614. Vid. *Waddingus pag. 83.*

MORONUS (Illuminatus) Bergomas, JCtus, edidit centum refponfa moralia ad centum quæfita, Venet. An. 1645. fol. Vid. *Don. Calvus pag. 339.*

MORONUS (Joh. Bapt.) Bergomas, obiit Anno 1645. Scripfit veritatis fomnium, fatiram in profa. Vid. *Don. Calvus in Bergom. pag. 227.*

MORONUS (Matth.) concinnavit directorium medicopracticum, An. 1650.

MORONUS (Nic.) JCtus, de fide, treuga & pace An. 1574. commentatus eft.

MORTARIUS (Barth.) de viris illuftribus ord. prædicat. Bonon. Anno 1515. fcribere inftituit.

MORTIERIUS (Rob.) Duacenus, Anno 1600. floruit. Habuit orationem de querimoniis profeffionis literariæ.

MORTONUS (Thomas) Anglus, fcripfit de autoritate & dignitate principum contra *Bellarminum*, Anno 1620. item, de euchariftia. Commentatus etiam eft Anno 1596. in 1. epiftolam S. Pauli ad Corinthios. *Gatakerus in Cinno* vocat acutum & accuratum S. Scripturæ interpretem.

MORVIELLERIUS (Joh.) An 1577. obiit. Vid. *Thuanus l. 64.*

MORUS (Alex.) Anno 1670. obiit. Emifit notas in loca quædam Novi Teftamenti: item, ad caput 53. Efaiæ. Liber ejufdem de gratia & lib. arbitrio, adv. *Dionyf. Petavium* in multorum manibus verfatur.

MORUS (Afcanius) viris doctis adnumeratur à *Ghilino vol. 1. pag. 22.*

MORUS (Fr.) fcripfit de caufis & effectibus rerum naturalium, Lugd. Anno 1586.

MORUS (Henr.) in academia Cantabrigienfi collegii Chrifti focius, edidit Cabbalam philofophicam: item, explicationem magni myfterii pietatis, libris decem, An. 1660. Opera ejus chronologica cum fynchronifmo apocalyptico prodiere, Londini, An. 1675. fol.

MORUS (Horat.) Florentinus, ftruxit tabulas univerfam chirurgiam miro ordine complectentes, An. 1572.

MORUS (Joh.) Eboracenfis, Anno 1592. obiit. Reliquit chronologiam facram.

MORUS (Thomas) Anglus, regius Cancellarius, Maximiliano I. imperante floruit. Is cùm Henrici IIX. regis fui confiliis gravius fefe opponeret, in carcerem conjectus ac tandem fecuri percuffus eft, An. 1535. Scripfit carmina: item, Utopiam, in qua agit de optimo reip. ftatu. De Utopiâ epiftola *G. J. Voffii*, quæ habetur in *epift. ecclef. præftantium virorum pag. 768.* legi meretur. Idem dialogos nonnullos Luciani elegantiffimè tranftulit. De eo ita *Erafmus in Ciceroniano pag. 174.* ingenium (inquit) feliciffi-

+ [illegible]

licissimè natum & quod nihil non potuisset efficere, si totum his studiis vacare licuisset. Cæterum isto puero vix tenuis odor literaturæ melioris demigravit in Angliam. Deinde patentum autoritas ad leges ejus genris discendas, quibus nihil illiteratius, adegit: mox in causis agendis exercitatus, hinc ad resp. munia vocatus, vix succisivis horis respicere potuit ad eloquentiæ studia. Tandem in regiam protractus & regni regiorumque negotiorum undis immersus magis amare potuit studia quàm colere. Et tamen dicendi genus, quod assecutus est, magis vergit ad Isocraticam structuram & dialecticam subtilitatem, quàm ad fusum illud Ciceronianæ dictionis flumen, quanquam urbanitate M. Tullio nihilo inferior est. Quoniam autem adolescens diversatus est in poëmatibus scribendis, poëtam agnoscas & in oratione prosa. Hæc ille. Vid. *Jovius in elog. num. 89. pag. 209. in Britann. pag. 100. Phil. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 445. Loticbius part. 4. B.P. pag. 13. Naudæus in B.P. pag. 65.*

MORZILLUS (Sebast.) Vide, FOXIUS.

MOSANDER (Jac.) Flander, Anno 1589. obiit. In septimo tomo Sanctorum adornando laboravit. Edidit etiam Adonis martyrologium. Videatur *Swertius, pag. 369.*

MOSANUS (Theoph.) vulgavit Scultetum orthodoxum, An. 1621. in 4.

MOSCARDINUS (Paulus) inter viros doctrina illustres refertur à *Gr. Leto in Ital. regn. pag. 164.*

MOSCATELLUS (Jord.) Vicentinus, A. 1631. obiit. Philippum Fabrum, Scotistam, adversus Marialem duobus libris defendit. Tractatum etiam de potentia neutra adversus eundem elucubravit, teste *Thomasino.*

MOSCHEROSCHIUS (G.) centuriam epigrammatum emisit.

MOSCICENSIS (Matth.) An. 1623. peste extinctus est. *Starovolsc. pag. 101.* vocat poëtam haud contemnendum.

MOSCICENSIS (Nicol.) collegit elementa ad S. Confessiones, Colon. An. 1610.

MOSCHION, Μοσχίων, de navi Hieronis librum composuit, teste *Athenæo l. 5. c. 9.* Fuit & alius Moschion, qui scripsit de passionibus mulierum. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 337.*

MOSCHIUS (Joh.) prædicator Basileensis, tractatum de horis canonicis exaravit. Prodiit is Augustæ, An. 1489.

MOSCHOPULUS (Manuel) Μοσχόπυλος, scrips. libellum de ratione examinandæ orationis. Vid. *Simlerus.*

MOSCHUS, Μόσχος, Siculus, Bucolicus poëta, tempore Ptolemæi VI. floruit.

MOSCHUS, Sidonius, vixit ante tempora Trojana. Vid. *Strabo l. 15. pag. 757. & Scheferus de Ital. Philos. pag. 20.*

MOSCHUS (Fr.) Nivellensis Brabantus, An. 1600. vixit. Vitas S. Arnulfi Villariensis, Simonis Alnensis, & Mariæ Oigniacensis in lucem protulit.

MOSCHUS (Joh.) seculo septimo vel A. C. 630. juxta *Bellarm.* floruit. Scripsit Pratum spirituale ad Sophronium, Patriarcham Constantinopolitanum. Vid. *Photius Cod. CXCIX. Ph. Labbe Tom. 1. dissert. pag. 564. C. Barthius in Claudian. pag. 89.*

MOSCONIUS (Isid.) Perusinus, JCtus, tractavit de majestate militantis ecclesiæ, Venet. An. 1602.

MOSE (Joh.) de disciplina ecclesiastica Anno 1640. commentari aggressus est.

MOSELLANUS (Petrus) Anno 1524. vivere desiit. Lipsiæ Græcam linguam docuit. Composuit notas in A. Gellium: item, in Quintilianum. Et, quia Græcè doctissimus fuit, Nazianzeni quinque libros ex Græco in latinum transtulit. *Erasmus in Ciceroniano pag. 171:* Petri Mosellani admiror parem utriusque linguæ peritiam, ingenium candidum, minimeque sordidum, industriam indefatigabilem, dictionem vividam, floridam ac dilucidam. Nihil ab eo non erat expectandum, nisi juvenem præpropera mors sustulisset. *Sepulcro* ejus Græcus ille versus incisus est:

Μικρὸς ἐπὶ ῥώμην ἦτορ, γνώμην ἢ μέγιστος.

MOSES, Judæorum legislator, meritò inter antiquissimos scriptores refertur. *Quidam* tamen Jobum Mose vetustiorem faciunt. Pentateuchum Mosen scripsisse, extra dubium est. *Abenesra* ipsi etiam דברי הימים של משה tribuit, i.e. verba dierum Mosis. *Serarius* ex *Abulensi* refert, esse librum quendam à Mose conscriptum de præteritis futurisque rebus, Apoca-

Apocalypsi nostræ consimilem. *Origenes* quoque περὶ ἀρχῶν 3, 2. libri Ascensionis Mosis dicti meminit, qui fortè idem est ac ille, quem *Epiphanius* ἀνάληψιν Μωσέως in synopsi nominat. Fictitios esse omnes & singulos nemo cordatus ambigit. Plura de Mose apud *Marsamum in Chronolog.pag.141.Langbainium* ad *Longinum pag.52. Ottonem* in *Lex Rabb. pag. 386.Hofm.in Lex.Univ.in Moses*, invenies.

MOSES, Aben Tibbon, An.M.5030. Euclidis librum ex lingua Arabica in Hebraicam transtulit, teste *Ganz in Zemach David, pag. 142.* Vide, ABEN TIBBON.

MOSES Alschech, scr. Torat Mosche. Vide, ALSCECH.

MOSES, ben Nachman, Gerundensis, A. Chr.1212. floruit. Exaravit comment. in legem, comm. in aliquot tractat. Talmudicos: *Thorat Adam: Sepher Zechot: Schulchan arbah: Bitchon: Milchamot: Asagot* & annotationes novas in *Gemaram.* Vid. *Ganz l.c.p.140.* Quære, NACHMANIDES.

MOSES Cohen, A. M. 4958. vixit. *Ganz l.c. pag. 140. Ramech* vocatum esse refert.

MOSES Dathrani, An. M. 5335. docuit. Composuit *Kriat sepher* & *Beit Elohim.* Vid. *Ganz pag. 156.*

MOSES Isserles, A.M.5332. obiit. In cœtu Cracoviensi per 20. fermè annos legem exposuit. Reliquit librum *Thorat babola, Thorat Chataat, & Schulchan aruch.* Vid. *Ganz pag. 155.*

MOSES Kimchi. Vide, KIMCHI.

MOSES Luria, præses scholæ & pater domus judicii in cœtu Wormaciensi, An. M. 5351. obiit. *Ganz pag. 158.* vocat excellum sapientem in scientia & senectute.

MOSES Maimonides. Vide, MAIMONIDES.

MOSES Mikkotsi, A.C.1236. floruit. Scripsit librum *Smag*, qui prodiit Venetiis An. 1547. fol. teste *Dassovio.* Vid. *Ganz in Zemach David, pag. 141. Buxtorf. in Synagog. pag. 48.*

MOSERUS (Barth.) thesaurum bibliatricum collegit.

MOSNERIUS (Pet.) tria volumina de rebus philosophicis, Lugd. An. 1646. edi curavit.

MOSQUERA (Chr.) de disciplina militari commentatus est, Madriti Annò 1596.

MOSSUMUS, Anglus, prospectum Sionis publicavit.

de MOTA VAYERII, (Franc.) Parisinus, historiographus regius, multa scripsit, quibus principè informare conatus est, ut geographiam principum: physicam & logicam principum; rhetoricam principum, &c. Opera ejus omnia, 3. tomis inclusa, Parisiis prodierunt, An. 1662. fol.

MOTIS (Joh.) Neapol. apologiam mulierum in viros probrosos contexuit.

MOTOLINUS (Turibius) Hisp. Mexici religionem Christianam prædicavit. Scripsit de ritibus & moribus Indorum: item, catechismum linguâ Mexicanæ. Vid. *Waddingus in S.O.M.pag.328.*

MOTORIUS (Arn.) struxit carmen elegiacum in C. Julium Cæsarem; teste *Sandero.*

MOTT (Herm.) edidit manum religiosorum, Colon. A. 1670. in 8.

MOVELIN (Jac.) Saiel, aliàs *Mabaril* dictus est. Vide, MAHARIL.

MOUFETTUS (Thom.) Londinas, theatrum insectorum, olim ab *Ed. Wottone, Gesnero & Pennio* inchoatum, feliciter absolvit. Prodiit id opus, Lond. Annò 1634. fol. Exaravit etiam epistolas medicinales.

MOVIUS (Casp.) demonstrationem evidentem & orthodoxam, *Bergio* oppositam, Regiomonti, An. 1622. evulgavit. Extat ejusdem antiCrocius, An. 1625. editus, Erat gymnasii Stralsundini prorector. Obiit An. 1671.

MOVIUS (Frid.) JCtus, tractavit de amore sui; Anno 1666.

de MOURE (Fernand.) An. 1610. claruit. Examen theologiæ moralis struxit.

MOURET (Franc.) Gallus, emisit psalterium, An. 1586.

MOXIUS (J.Raph.) Gerundensis, compos. methodum medendi morbos muliebres per venæsectionem, An. 1612. Vide, MOCHIUS.

MOYA (Joh.Peresius) Portuensis, medicus, scripsit de claris Hispaniæ mulieribus, Madriti; Anno 1583: item, silvam eutrapellas, teste *Lindenio.*

de MOYNE (Alf.) doctor Sorbonicus, tractatum de gratia, An. 1647: item, de dono orandi An. 1650. adornavit.

le MOYNE (Joh.) An. 1303. claruit. Ei tribuitur comm. in 6. Decretalium. Vid. *Olearius, pag. 260.*

MOZOLINUS (Silv.) Dominicanus, An. 1510. innotuit. Is primus calamum in B. Lutherum stringere ausus est. Composuit insuper Summam moralem, quæ *Silvestrina* & *Summa summarum* dicitur: item, Rosam auream seu evangeliorum expositionem. Videatur *Quenstadius, pag. 268.*

MOZZIUS (P. Nic.) JCtus, de contractibus commentatus est, Colon. An. 1597.

MUCIANUS Gaudentii tract. de musica in latinum transtulit, teste *Cassiodoro de div. lect. pag. 1112.*

de MUCRONE (Blas.) JCtus, reliquit singularia.

MUDÆUS (Gabriel) Brechtanus, natus est An. 1500: obiit An. 1561. Docuit Lovanii. *Cujacius* de eo ad quendam Belgam dixisse fertur: Ante illum talem in Belgio non habuistis, nec post illum habituri estis. *Wesenbecius* refert, ipsum quinquies hebdomatim legisse duabus continuè horis sine fastidio audientium. Ejus tempore duo Studiosorũ juris millia Lovanii numerata fuisse, idem *Wesenbecius* affirmabat. Scripsit de contractibus: item, de pignoribus & hypothecis, &c. Vid. *Sweertius, pag. 263.*

MUDSEARTUS (Dionys.) texuit historiã ecclesiasticam á nato Christo usque ad An. 1622.

MUGACATA (Phil.) opera logica An. 1494. edi fecit.

MUGELLANUS (Dynus Rossanius) JCt. An. 1303. obiit. Bononiæ jus civile professus est. Scripsit in titulum de regulis juris. Vid. *Ph. Labbe T. 1. diss. de S. E. pag. 256. Panzirolus in JCtis, 2, 45.*

de MUGLIO (Melch.) JCtus, Annò 1442. floruit. Fecit lecturas in Decreles.

de MUGLIO (Pet.) An. 1356. claruit.

MUHAMMED, filius Abdallæ, A. C. 631. obiit. Ab hoc Mahummedanorum, id est, Arabum, Turcarum & Persarum religio orta est. Alcoranus, impius & fabulosus liber, huic impostori originem debet. De Alcorani significatione *Salmasius in Prolegom. ad Solin.* legi potest.

MUHAMMED, ben Isaac, Arabs, scripsit de secta Manichæorum. MS. habuit *Hottingerus.* Videatur *Hallervord. in B. C. pag. 279.*

MUISIUS (Æg.) vixit An. 1348. Condidit chronicon à nato Christo usque ad annum memoratum.

MUISIUS (Simon) Aurelianensis, Anno 1644. obiit. Hebræam linguam Parisiis docuit. Sæpè auditoribus carere visus est. Sed non mirum (inquit *Colomesius in Gall. Orient. pag. 159.*) Sorbonæ scholasticos linguam sanctam floccifacere, cùm absq; hujus cognitione sacerdotes quotidiè fiant. Scripsit comm. in Psalmos: item, triplicem assertionem veritatis hebraicæ contra exercitationes *Joh. Morini. Job. Tarinus* tale ei epitaphium construxit: Simon Muisius, Aurelianensis, archidiaconus Suessionensis, sacrarum hebraicarum literarum apud Parisios in regio Franciæ collegio lector & professor Regius, vir omni laude cumulatus, nullius loci hospes, quia in ejus ore omnes linguæ: nullius hominis inimicus, quia in ejus vultu omnes gratiæ: nullius rei inscius, quia in ejus animo omnes scientiæ: nullius vitii conscius, quia in ejus moribus omnes virtutes eminebant.

MULDENERUS (Chr. Nicol.) JCtus, de concursu creditorum An. 1633. commentari cœpit.

MULDRAC (Ant.) Cisterciens. monachus, circa An. 1655. Chronicon cœnobii de longo Ponte adornavit, teste *Vischio.*

MULENIUS (Janus) medicus, condidit historiam febris, An. 1598. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 65.*

MULERIUS (Nic.) Brugensis, natus est An. 1564: obiit An. 1630. Erat medicus & mathematicus excellens. Edidit opus tabularum Frisicarum Lunæ-Solarium: libros duos astronomicarum institutionum: item, librum de anno Judaico & Turcico, &c. Extat ejusdem Calendarium Rom. unà cum Isagoge. *G. J. Vossius* vocat opus eruditum atque accuratum. Vid. *Autor vitarum profess. Gröningens. pag. 65.*

MULERIUS (Pet.) Harlingensis, Nicolai Mylerii filius, natus est An. 1599: obiit Anno 1647. Gröningæ medicinam docuit. Vid. *Autor vitar. cit. pag. 113.*

MULERTUS (Ger.) Ultrajectinus, JCtus, collegit additiones in flores ultim. voluntatum Rolandi.

MULHUSINUS (Joh.) Thuringus, aliàs Spitznas dictus, An. 1609. obiit. Scriptis decertavit contra Dav. Pareum. Vid. *Alegambe,pag.260.*

MULINUS (Joh.) Salisburgensis, tractavit de scribendis epistolis.

MULLERUS (Andr.) Greiffenh. edidit excerpta Turcici MS. de cognitione DEI & hominis, An. 1665: item, examen monumenti Chinici, quod *Athan. Kircherus in China illustrata*, An. 1673. prodiderat.

MULLERUS (Dav.) collegit lexicon medico-Galeno-chymico-pharmaceuticum, fol. An. 1661.

MULLERUS (Frid.) composuit 3. libros de sepulcris Hebræorum veterum: 11. libros de statuis Romanorum, Anno 1666: item, resolutiones juris Berolini, An. 1673.

MULLERUS (Gallus) struxit alvearium sacrarum meditationum, Colon. Anno 1676.

MULLERUS (Gothofr.) Θηρολόγιον Biblicum, An. 1676. concinnavit.

MULLERUS (Henr.) Anno 1675. obiit. Scripsit de baptismo pro mortuis & sabbato deuteroproto, Anno 1660: item, historiam Berengarianismi.

MULLERUS (Hieron.) exaravit historias Turcicas.

MULLERUS (Jac.) emblemata sacra in 8. imprimi curavit.

MULLERUS (Joh.) Rostochiensis, JCtus, tractavit de injuriis: Item, de emtione & venditione. Vid. *Vindingius in Hafn. pag. 391.*

MULLERUS (Joh.) Tigurinus concionator, hoc tempore claret. Disputationes multas, varias & elegantes composuit, quarum nonnullas commemorare placet. A. 1653. quæstiones miscellaneas de Muhammedanorum DEO: Persico Tawasi pentateucho: de Sadducæis: Anno 1654. dyadem quæstionum de nomine JESU & versione Æthiopica: A. 1659. dispur. de historiæ definitione: de sacris scriptoribus in genere: A. 1660. de evangelica magorum historia: de scriptis S. Matthæi: An. 1672. heptadem quæstionum de nativitatis Christi festo: An. 1673. vindicias locorum Vet. Testam. *Genes. 1, 3, 11. Gen. 17, 11.* publicavit. Extant & alia ejus scripta, ex. gr. Decas concionum: horologium pœnitentiale: tuba Joelis: speculum pœnitentiale: tract. de monachatu & eucharistia.

MULLERUS (Joh. G.) JCtus, de statu hominum commentatus est.

MULLERUS (Joh.) Hamburg. theologus, An. 1642. claruit. Extat ejus Judaismus refutatus.

MULLERUS (Laur.) scripsit de variis rebus in Polonia, Livonia, Moscovia, Suecia, &c. gestis.

MULLERUS (Mart.) pastor Gorlicensis, postillam & alia practica scripta promulgavit.

MULLERUS (Pet.) libellum de annulo pronubo, An. 1672. confecit.

MULLERUS (Phil.) Friburg. miracula & & mysteria chymico-medica quinque libris complexus est, Anno 1614.

MULLERUS (Rom.) edidit olorem laureatum sive S. Simonis triumphale, Salisb. An. 1664.

MULLERUS (Sam.) pastor Muchlæ in Thuringia, spem vanam papisticam *Pet. Cutsemio* opposuit.

MULLERUS (Seb.) pastor Coloniensis in Marchia, homilias de resurrectione edidit.

MULMANNUS (Hieron.) censuram disquisitionis *Cocceji* adornavit, Anno 1659.

MULMANNUS (Joh.) Theologus, natus est An. 1573: obiit An. 1613. Lipsiæ theologiam professus est. Scr. de veritate & integritate cœnæ Dominicæ. Vid. *Henning. Witte in memor. Theol pag. 73.*

MULTZIUS (Jac. Bernh.) JCtus, de vera & genuina majestatis imperatoriæ repræsentatione commentari aggressus est, An. 1673.

MUMMIUS, Atellanarum instaurator, *Macrobio Saturn. 1, 10.* memoratur.

MUNARENUS (Ant.) tractavit de animæ creatione & immortalitate, Venet. An. 1646.

MUNARIUS (David) edidit Davidem contritum, ex Psalmis pœnitentialibus, Cracov. An. 1641.

MUNATIUS Plancus, fuit orator & discipulus Ciceronis. *Plinius in præfat.* refert, cùm Asinius Pollio diceretur orationes in eum parare, sed post mortem primum edendas, ne respondere posset, dixisse Plancum, *cum mortuis non nisi larvas luctari*, quo dicto sic repressit adver-

ſarios, ut apud eruditos nihil impudentius judicaretur. Ejus ſtatua viſitur Baſileæ in curia, cum inſcriptione à *B. Rhenano* concepta. Vid. *Voſſius de nat. Rhet. pag. 103.*

MUNATIUS Rufus, quemadmodum ex *Valerio Max. l. 4. c. 3.* colligitur, Cypriacam Catonis expeditionem literis mandavit. A dicto *Valerio* Cypriacæ expeditionis fidus comes appellatur.

MUNCKERUS (Phil.) emiſit Hermem grammaticum, Daventriæ, An. 1652.

MUNCKIUS (Joh.) An. 1650. deſcripſit navigationem ad fretum Hudſons inſtitutam, cum explicatione vet. & novæ Grœnlandiæ.

à MUNDELHAIM (Nebridius) compoſuit Antiquarium monaſticum, A. 1650. fol. item, faſciculum nymphæ, Anno 1648.

MUNDELLA (Aloyſ.) Brixienſis, ſtruxit theatrum Galeni, Anno 1568. Extant ejuſdem epiſtolæ medicæ. Vid. *Quenſtadius, pag. 301.*

MUNDERIUS (Joh.) Gandavenſis, elucubravit varios epigrammatum libellos.

MUNDINUS de Luciis, Mediolanenſis, An. 1290. floruit. A medicis magni æſtimatur. Statuta Patavina jubent, ut anatomici Patavini explicationem textualem ipſius Mundini ſequantur. Condidit anatomiam de omnibus humani corporis interioribus membris. Vid. *Bumaldus, pag. 170.*

MUNDINUS Mundinius, Vicent. habuit diſputationem, in qua ea, quæ de ſemine ſunt controverſa inter peripateticos & veteres medicos & neotericos, diſcutiuntur An. 1609.

MUNDINUS (Trypho) adornavit Iſagogen ad omnes Ariſtotelis libros, Venet. An. 1614.

MUNDINUS (Vinc.) med. An. 1563. floruit. Scripſit in artem medicinalem Galeni.

MUNDIUS (Georg.) Francus, JCtus, An. 1616. floruit. Tractavit de diffamationibus, An. 1628 i item, de Comitibus Palatinis Cæſareis. Extant etiam ejus parodiæ & amores.

MUNFORDIUS (Jac.) librum compoſuit de miſericordia fidelibus defunctis exhibenda, An. 1649.

MUNIER (Joh.) advocatus regius apud Hæduos, commentarios hiſtoriæ Auguſtodunenſis An. 1660. confecit.

MUNNIGK (Joh.) medicus, de urinis & earum inſpectione diſſeruit, Traject. A. An. 1674.

MUNNOZ (Franc.) Hiſp. de ratiociniis adminiſtratorum, Anno 1664. commentari cœpit.

à MUNSTER (Joh.) ſcripſit de regeneratione & reformatione eccleſiæ, Anno An. 1621.

MUNSTERUS (Chriſt.) edidit diſpp. metaphyſicas, An. 1661.

MUNSTERUS (Joh.) Heilbronnenſis, emiſit 5. libros diſpp. de pædophlebotomia, An. 1604. Vid. *Linden, pag. 375.*

MUNSTERUS (Sebaſt.) natus eſt Anno 1489: obiit An. 1552. Baſileæ linguam ſanctam profeſſus eſt. Matheſeos fuit quàm peritiſſimus. Edidit horologiographiam: organum uranicum: opus coſmographicum, &c. Primus Chaldaicam grammaticam conſcripſit: Moſis Kimchi grammaticam ex hebræo in latinum tranſtulit: *Gorjonidis* quinque hiſtoriarum libros latino idiomate expreſſit: Biblia hebraica de novo convertit & annotationibus baud pœnitendis illuſtravit. Ob merita non immeritò *Germanorum Eſdras & Strabo* indigitatus eſt. Vid. *Thuanus l. 11. Rivetus T. 2. oper. pag. 916 Placcius, pag. 267.*

MUNTING (Henr.) gazophylacium univerſæ materiæ medicæ Anno 1646. edi curavit.

MUNTZENBERG (G.) edidit manuale biblicum, An. 1610.

MUNTZERUS (Valent.) A. 1549. floruit. Chronicon Fuldenſe reliquit.

MUNTZERUS (Wolfg.) itinerarium Norimb. An. 1624. typis mandavit.

MUNTZIUS (G.) deprecationes omnium catholicor. Frib. An. 1620. emiſit.

MURA (Alb.) Taurinenſis, An. 1633. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 20.*

MURATORIUS (Franc.) ſtruxit apologiam adverſus calumniatores therapiæ, quam ipſe in vulnere brachii ex ſclopeto adhibuit, Bononiæ, An 1600.

MURCIA, condidit curſum philoſophicum: item, ſelecta in libb. de generat. & corruptione.

MURER (Henr.) haud ita pridem Helvetiam ſanctam divulgavit.

MURETUS (Marcus Ant.) Lemovix, natus eſt

tus est An. 1526: obiit An. 1585. In Gallia primum literas humaniores & jus civile docuit: ex Gallia postea in Italiam concessit sedemque Romæ posuit, ubi 21. annos philosophiam & jurisprudentiam professus est. Edidit varias lectiones, quibus nihil uberius, nihil elegantius fingi potest: orationes & poëmata: dispp. in quatuor libri primi pandectarum titulos de orig. Juris: de legg. & senatusconsultis: de constitutionibus principum: de officio ejus, cui mandata est jurisdictio, &c. Mortuum *Fr. Bencius* laudavit. Confer *Nicium Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 11. Imperialem in Museo, pag. 111. Ghilinum, vol. 1. pag. 165.*

de MURGA (Pet.) Æmilianensis, struxit disquisitiones morales & canonicas, tomis duobus, Lugd. An. 1666. fol.

MURILLUS (Did.) vitas illustrium Cæsaraugustanorum virorum stilo expressit. Prodierunt ejusdem conciones quadragesimales, An. 1612. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 101.*

MURMELLIUS (Joh.) Ruræmundanus, An. 1517. obiit. Scripsit scoparium ad profligendam è scholis barbariem: comment. in Boëthium de consolat. scholia in versilogum Mancinelli: protrepticon poëtantium: epigrammata: notas in rusticum Politiani, &c. Vid. *Barth. Adv. 56, 2. Ghilinus vol. 2. pag. 133.*

MURNERUS (Thomas) Argentoratensis, Theol. D. composuit chartiludium annis abhinc centum & quod excurrit, cujus ope intra spatium unius mensis etiam indoctos & rudes, artis logicæ ad miraculum usque peritos effecisse se jactabat.

MURNERUS (Th.) JCtus, scripsit de pythonico quæstu. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 325.*

MURSCHELIUS (Isr.) antichristologiam Argentinæ publicavit, An. 1634. item, apocalypsin fœtorum Romæ papalis, An. eodem.

MURDATY, Gaphiphæ fil. Arabs, de miraculis Ægypti commentatus est. *Pet. Vatterius* eum edidit Paris. An. 1666.

MURTOLA (Casp.) Genuensis, inter viros doctos refertur à *Ghilino vol. 2. pag. 104.*

MUSA, rhetor, multum habuit ingenii, nihil cordis, inquit M. *Seneca controvers. l. 5. pag. 222.*

MUSA (Ant.) medicus, tempore Aug. claruit. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 97.* Quære, ARTORIUS.

MUSÆUS, Μουσαῖος, Atheniensis, Orpheo coævus fuisse traditur. Ejus χρησμῶν præter *Herodotum*, *Aristophanes in Ranis* meminit. Vid. *Palmerius in Emendat. pag. 690.*

MUSÆUS, Eresius, poëta, decem libros Perseidos exaravit, teste *Suida*. Quidam septem Musæos numerant. Vid. *Meursius in lect. Att. 2, 19.*

MUSÆUS, Grammaticus, judice *G. J. Vossio*, post 4. seculum, sub Anastasio Imp. fortasse floruit. *J. C. Scaliger, in libr. de re poët.* carmen de amoribus Herûs & Leandri Musæo Atheniensi, tanquam antiquiori, tribuit. Rectius alii Musæo grammatico id adscribunt, quos juvat *vetus inscriptio* poëmatis, Μουσαίου τοῦ γραμματικοῦ, quam in vett. Codd. *Michaël Sophianus* invenerat.

MUSÆUS (Joh.) Longopratensis, insignis Theologus, An. 1613. natus est. Hodie Jenæ Theologicam cathedram illustrat. Scripsit de usu philosophiæ in controversiis theologicis, Anno 1661. Vid. *Hadr. Beier in rect. Jen. pag. 492.*

MUSÆUS (Pet.) frater Johannis, orationem contra atheos, An. 1656. elaboravit.

MUSÆUS (Simon) An. 1577. obiit. Reliquit postillam. Videatur *Hadr. Beier l. c. pag. 455.*

MUSAMBERTIUS (Claud.) scripsit contra *Ramiresium*, Anno 1607. Quære suprà, MARCILIUS.

MUSART (Carol.) Ariensis Belga, Anno 1631. claruit. Texuit manuale parochorum. Vid. *Alegambe, pag. 69.*

MUSATUS (Albertinus) Patavinus, An. 1329. obiit. Reliquit 16. libros de gestis Henrici VII. Imperatoris: 12. libros de gestis Italicorum. Opera ejus *Felix Osius* è tenebris in lucem produxit & notis illustriora reddidit. *G. J. Vossius* vocat historicum gravem, disertum & veritatis amantem.

MUSCATELLUS (Bernh.) JCtus, struxit practicam fidejussoriam, An. 1600.

MUSCATUS, Judæus, est commentator Cosri. Vid. *Simon de Muis in castig. animadvers. Joh. Morini, pag. 159.*

MUSCONIUS (Joh. Thom.) carminibus non-

nonnihil famæ consecutus est. Vid. T. 2. *Delit. Ital. pag. 79.*

MUSCONIUS (Paulus) parthenomachiam quatuor libris Anno 1609. complexus est.

MUSCORNUS (Hieron.) JCtus, de jurisdictione Anno 1581. commentatus est.

MUSCULUS (Andr.) Snebergensis, Theologus, An. 1580. obiit. Scr. compendium doctrinæ Christianæ & tractatu contra necessitatem physicæ locationis in corpore Christi glorioso. Vid. *Becmann. in proleg. bibl. Francof. pag. 40. 50. Justus in Chronico, pag. 27.*

MUSCULUS (Barth.) JCtus, tractavit de successione conventionali & anomala, 1608.

MUSCULUS (Joh. Henr.) edidit Augiæ stabulum, Bernæ, An. 1652.

MUSCULUS (Wolfg.) Dusanus, Lotharingus, natus est An. 1497: obiit Anno 1563. Augustæ Vindelicorum concionatoris munere functus est. Posteà Bernam se contulit, ibique theologum egit. Reliquit locos communes: comm. in Genesin, Psalmos, Esaiam & Pauli epistolas. Eusebii, Socratis & Sozomeni ecclesiasticam historiam latinam fecit. In Basilio, Chrysostomo, Cyrillo & Athanasio plurima transtulit. Erat latinè, Græcè, Hebraicè & Arabicè peritissimus. Vid. *Thuanus l. 36. Jac. Verheiden in elog. præst. Theol. pag. 100.*

MUSIUS (Corn.) Delphensis, natus est An. 1503: obiit An. 1572. Composuit carmen de laude solitudinis. Vid. *Tomus 3. Delit. Belg. pag. 667*: item, *Sweertius, pag. 194.*

MUSLADINUS Sadus, Persa, scripsit *Kulestan*, i.e. rosarium politicum, Persicè. Prodiit An. 1651.

MUSONIUS Rufus, Μυσώνι@, dialecticus & Stoicus philosophus, tempore Neronis floruit. Propter nimiam in dicendo licentiam à Nerone cæsus est, teste *Suida*. *Glandorpius* tamen *Suidam* errare affirmat, siquidem Musonius ab exilio per Tiberium revocatus est, teste *Eusebio*. Ei orationes & epistolæ philosophicæ tribuuntur.

MUSONIUS, Pamphylius, bonorum virorum & honestatis admodum amans fuisse traditur. Ferunt, ob amicitiam Musonii statim aliquem bonum virum æstimatum esse. Videatur *Glandorpius, pag. 615.*

MUSSA (Vinc.) scr. de regno & regia Plutonis in inferno, A. 1646.

MUSSAPHIA (Benjamin) Hamb. Judæus, medicus, h. t. claruit.

MUSSATUS (Albert.) An. 1329. obiit. Condidit tragœdiam de Accialino tyranno. Vide, MUSATUS.

de MUSSIS (Pet. Dom.) scr. de arte Notoria, Venet. An. 1530.

MUSSONIUS (Pet.) Virdunensis, Anno 1621. claruit. Composuit tragœdias. Vid. *Alegambe, pag. 389.*

MUSSOTTUS (Ant.) poeta eximius, An. 1500. floruit. De eo ità *Codrus*:

> *Ingenium Tulli, sacri vel adesse Maronis*
> *Temporibus nostris maxima turba negat.*
> *Quæ tua si, Antoni, legeret nitidissima (scripta,*
> *Hoc utrumq; sibi cerneret esse loco.*

MUSSUS (Corn.) Placentinus, Bitontinus episcopus, An. 1574. obiit. A 12. ætatis anno publicum sacrarum declamationum munus aggressus est. A nonnullis *Italorum Chrysostomus* dictus fuit. Composuit comment. in omnes Pauli epistolas: item, duos tomos concionum in Symbolum Apostol. Vitam ejus *Bernardinus Tomitanus* illustri panegyrico celebravit. In *epitaphio* suo incòparabilis concionator & catholicæ fidei acerrimus propugnator nominatur. Vid. *Imperialis in Museo pag. 67. Ghilinus vol. 1. pag. 39. Waddingus in Scr. Ord. Minor. pag. 95.*

MUSTELIUS (Vinc.) admonitionem adornavit de vitanda pestis contagione, Paris. An. 1545.

MUSURUS (Marcus) Μύσυρ@, Cretensis, exactæ diligentiæ grammaticus & raræ felicitatis poeta, Anno 1517. obiit. In gymnasio Patavino aliquamdiu Græcos poetas interpretatus est. Ingenium hominis testantur Græca nonnulla epigrammata, inter alia illud, quod in limine *operum Platonis* legitur, cujus ergò à Leone XI. pontifice factus putatur archiepiscopus Epidaurensis. *Epitaphium* ejus ita habet:

> *Musure, ô mansure parùm, properata tulisti (citò.*
> *Præmia. Namq; citò tradita, rapta*

Erasmus in Ciceron. pag. 161. M. Musurum propius novi, virum insigniter eruditum

ditum in omni disciplinarum genere, in carmine subobscurum & affectatum: oratione prosa præter unam alteramve præfationem nihil, quod sciam, reliquit: mirabar, hominem Græcum tantum scire latinè. Et hunc fortuna retraxit à Musis: dum Leonis favore Romam accitus incipit archiepiscopus esse, fato præreptus est. Vid. *Jovius in elog. num. 30. Crusius in Germano Græcia, pag. 156. Pierius Valerianus de Infel. literat. pag. 18.*

MUTA (Marius) in antiquissimas S.P.Q.R. consuetudines commentatus est, Panormi, An. 1605.

MUTHESIUS (Zach.) Anno 1611. vixit. Confecit notas in Nov. Testamentum.

MUTHIUS (Gerh.) edidit artificiosum astro-geographicum mobile, Anno 1673.

à MUTIIS (Don.) Ragusæus, reliquit epistolam de terebinthinæ resinæ facultatibus, An. 1534.

MUTIUS (P.) JCtus, A.U.C. 621. claruit. Vid. *Bertrandus in JCtis, pag. 200.*

MUTIUS (Ach.) Bergomas, An. 1594. obiit. Condidit theatrum 6. partibus distinctum, quo illustrium Bergomatum monumenta poëticè referuntur. Vid. *Donatus Calvus, pag. 5.*

MUTIUS (Ang.) Bergomas, An. 1558. claruit. Extat ejus liber axiomatum.

MUTIUS (Bernh.) Bergomas, obiit Anno 1623. Composuit comment. in 4. libros Sententiarum ad mentem Bonaventuræ.

MUTIUS (Hier.) Bergomas, An. 1570. claruit. Edidit crucis victoriam. Vid. *Don. Calv. pag. 275.*

MUTIUS (Henr.) 31. libros de Germanorum origine, legibus & gestis elaboravit.

MUTIUS (Joh. Aurel.) Mantuanus, carmina exaravit. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 91.*

MUTIUS (Macarius) Bergomas, Anno 1639. floruit. Scripsit de recta poëseos ratione: de Christiana poësi: Sicelidem, parthenodiam: triumphum Christi. Vid. *Don. Calv. pag. 380.*

MUTIUS (Pius) Bergomas, natus est An. 1574: obiit An. 1659. Emisit considerationes in *Corn. Tacitum*. Hinc *quidam* ita ludebat:

Impius est Tacitus; melior tamen incipit esse,
Fitq; tua Tacitus dexteritate pius.

Extant etiam ejus sex libri epistolarum. Vid. *Donatus Calvus pag. 449.*

MUTIUS (Quintus) Anno Urb. conditæ 658. floruit. Jus civile primus constituit & in 18. libros digessit. Ex his unus ὅρων, id est, regularum inscriptus erat. Vid. *Panzirolus in JCtis, 1, 11.*

MUTIUS (Victor) tractavit de bello & pace, Papiæ, An. 1594.

MUTONUS (Nicol.) Mediolanens. scripsit luminare majus & μιθεςδαλοδεχνίαν.

MUTSCHLERUS (Conr.) edidit manuale literatorum, Passav. An. 1646.

MUTTA (Matth.) catechismum Græcobarbarum edi curavit, Hafniæ, An. 1638. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 100.*

MUTTINUS (Simplicianus) de 7. sacramentis, Venet. Anno 1620. commentatus est.

à MUXELLO (Dynus) JCtus. Vide, DYNUS & MUGELLANUS.

MUZIUS (Pius) Mediolanensis, natus est Anno 1574. teste *Ghilino vol. 1. pag. 199.*

MYCONIUS (Frid.) Anno 1548. obiit.

MYCONIUS (Osw.) Lucernas, Anno 1552. obiit. Reliquit expositionem in Marcum.

MYDORGIUS (Claud.) Parisinus, edidit quatuor libros Conicorum, Paris. Anno 1648: item, prodromum catoptricorum & dioptricorum, ibid. Anno 1641.

van der MYE (Frid.) Delphensis, scripsit de arthritide & gemino calculo, Hagæ, Anno 1624: item, de morbis & symptomatibus Bredanis tempore obsidionis, Anno 1626. Videatur *Linden, pag. 183.*

van der MYL (Abr.) Anno 1611. claruit. Librum construxit de lingua Belgica & illius communitate cum aliis: item, meditationes in testament. Jacobi & Mosis. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 2.*

MYLÆUS (Christoph.) de scribenda universitatis rerum historia, An. 1551. fol. tractare aggressus est.

MYLERIUS (Nicol.) Vide, MULERIUS.

MYLERUS (Nic.) ab Ehrenbach, JCtus, elaboravit metrologiam, Anno 1667. item, hyparchologiam, An. 1677.

MYLIUS

MYLIUS (Casp.) scr. de diluvii universalitate, An. 1667.

MYLIUS (Conr.) meletemata catechetica vulgavit, An. 1616.

MYLIUS (Georg.) Augustanus, natus est An. 1548: obiit Anno 1607. In patria Superintendentis officio functus est. Verùm cùm calendarium pontificium recipere nollet, jussu Senatus Augustani urbe exactus est. Inde Witebergæ & Jenæ docere cœpit. Edidit explicationem epistolæ Pauli ad Romanos: volumen dispp. theologicarũ: expositionem Augustanæ Confessionis, &c. Vid. *Hadr. Beier in Rect. Jenens. pag. 478.*

MYLIUS (Joh.) Libenrodens. A. 1568. clar. Reliquit 2. libros hieronicarum, S. Polycarpi martyrium, hymnos, &c. Vid. *T. 4. Delit. Germ. pag. 883.*

MYLIUS (Joh. Dan.) Wetteranus, emisit antidotarium medicochymicum, Anno 1620. Vid. *Linden, pag. 337.*

MYLIUS (Mart.) Silesius, inter poëtas referri meruit. Videatur *Tom. 4. Delit. Germ. pag. 917.*

MYLIUS (Tilem.) annales Hebræorum carmine heroico 65. libris complexus est, Anno 1600. Vid. *G. J. Vossius* in *Etymologico lat.* in *Obedio.*

MYLLERUS (Joh. Jac.) instituit σύγκρισιν concilii Nicæni & Tridentini.

MYLON, Μύλων, inter παρομιογράφους numeratur. Vid. *Zenobius, pag. 38.*

MYNSICHT (Adrianus.) Vide, MINSICHT.

MYNSINGERUS (Joach.) JCtus, natus est Anno 1514. cum dente: obiit Anno 1588. Friburgi mortuo Udalrico Zasio suffectus fuit. Inde Brunswicensis Ducis cancellarius factus est. Ætate ad senium vergente quietis cupidus, dimisso Cancellariatu, reliquum vitæ Helmstadii in otio literario transegit. Julio Principi suasor fuit, ut An. 1576. Academiam ibi erigeret. Poësi excelluit & 2. libros Austriados elaboravit. Vid. *Tomus 4. Delit. Germ. pag. 924.* In jure commentarium in Institutiones edidit. Extant quoque ejus centuriæ observationum Cameralium: decades consiliorum, &c.

MYREPSUS (Nicol.) Μυρεψὸς, qui & *Præpositus* dici solet, inter recentiores Græcorum medicos collocatur. Periit ejus liber de compositione medicamentorum particularium secundum genera, ordine literarum.

à MYRIACA (Balth.) Anno 1573. obiit. Composuit 85. sermones in Cantica. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 46.*

MYRICANUS (Serv.) texuit enchiridion fratrum Minorum, Colon. Anno 1618.

MYRINCA (Joh.) Lovaniensis, condidit tres libros sermonum de conjugio Christiano carmine heroico, teste *Gesnero.*

MYRINUS, Μυρῖνος, Græcus epigrammatarius, in *Anthol. Gr. Epigr. l. 2. c. 9. & l. 3. c. 27.* allegatur.

MYRMEX, Μύρμηξ, inter dialecticos locum occupat. Videatur *Stephanus in* Ἐνετοί.

MYRON, Μύρων, Prienensis, Messeniaca condidit. Ex secundo libro ejus operis quædam *Athenæus* allegat. Confer *Pausaniam in Messeniacis*, qui eum soluta oratione scripsisse aff.

MYRONIANUS, Μυρωνιανὸς, Amastrianus, ἔγραψεν ὁμοίων ἱστορικῶν κεφάλαια. Vid. *Laërtius* in *Polemone, pag. 262.*

MYRSILUS, Μυρσίλος, antiquus scriptor, paradoxa historica reliquit. Ea *Antigonus Carystius* allegat. *Apollonii Scholiastes* eundem ἐν Λεσβιακοῖς citat. Meminit ipsius etiam *Dionysius Halicarnass. l. 1. & Strabo l. 13.* Myrsili Lesbii liber de origine Italiæ & Tyrrhenorum *Annii Viterbiensis* fœtus est & quidem supposititius. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. S. R. R. pag. 299.*

MYRTEUS (Pet.) Forojuliensis, carminibus nomen suum celebre fecit. Vid. *T. 2. Delit. Ital. pag. 97.*

MYRTILUS, Μυρτίλος, veteris comœdiæ poëta, *Hermippo* comico coævus fuit. Edidit Amores & Tetanopanes.

MYSLENTA (Cœlestinus) Theologus, natus est Anno 1558: obiit An. 1653. Scripsit contra Rathmannum, Movium, Bergium, &c. Mortuo parentavit D. *Calovius.*

N.

NABINALIS (Elias de) Gallus, An. 1363. obiit. In libros Sententiarum & Apocalypsin commentatus est. Vid. *Waddingus in S.O. M. p. 104*

NABOD (Valent.) Vide, NAIBODA

NACHMANIDES (Moses) Gerundensis, circa An. Chr. 1212. inclarescere cœpit. Composuit ספר בטחון, librum spei: השגות, animadversiones: ספר הזכות, librum meritorum: & תורת אדם, dispositionem hominis. Vid. *Opus in Z.D. pag. 113.*

NACHTENHOFERUS (C. F.) scripsit Vergilias vel pleiades sacras, An. 1669.

NACLANTUS (Jac.) Clodiensis episcopus, Anno 1569. obiit. *Sixtus Senensis* vocat philosophum & theologum sui temporis celeberrimum. Reliquit enarrationes in ep. S. Pauli ad Rom. & Ephesios: medullam S. Scripturæ & theoremata theologica. Extat ejusdem tractat. de origine contingentiæ. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 73.*

NACLANIUS (Joh.) edidit Florum Hungaricum, Amsterd. An. 1663.

NADA (G.) JCtus, tractavit de pactis.

NADASIUS (Joh.) Hungarus, struxit 2. volumina dierum memorabilium Societatis Jesu, Antv. An. 1665: item, Mariam matrem agonizantium. Vid *Alegambe, pag. 260.*

de NAELDWICK (Pet.) Batavus, medicus Gothoburgensis in Suecia, confecit 2. libros philippicorum sive de equorum natura, electione, educatione, disciplina & curatione, Lugd. Batav. An. 1631. in 4.

NÆRANUS (Sam.) Dordracensis, Anno 1611. claruit. Reliquit carmina. Vid. *T. 3. Delit. Belg. pag. 680. Swertius in A. B. pag. 671.*

NÆVIUS (Casp.) Chemnitius, collegit consilia & epistolas medicas. Vid. *Linden, pag. 200.*

NÆVIUS (Cn.) Anno U.C. 549. obiit. Stipendia fecit bello Punico primo, teste *Agellio l. 17. cap. ult.* Carmine descripsit celebre illud bellum, uti testatur *Cicero in Catone majore.* Ob maledicentiam in carcerem conjectus est, in quo duas fabulas, Leontem puta & Ariolum elaboravit, uti iterum *Agellius* refert *l. 3. cap. 3. Hieronymus in chronico* Roma pulsum, Uticæ tandem mortuum esse memorat. Videantur *Glandorpius in O. R. pag. 621. Casp. Sagittarius in vitis script. Rom. pag. 8.*

NÆVIUS (Joh.) medicus, natus est Anno 1499. Videatur *Albinus in Chr. Misn. pag. 366.*

NÆVIUS (Joh.) Mechliniensis, An. 1627. floruit. Vitam S. Monicæ literis propagavit.

NÆVIUS (Seb.) JCtus, edidit 2. volumina systematis selectorum.

NAGELIUS (Paul.) exaravit novam philosophiam & astronomiam, A. 1621.

NAGELMACKER (Laur.) de Jubilæo, Antv. A. 1578. scribere aggressus est.

NAGENGAST (Mauricius) emisit altearum Idioram, Salisb. in 4.

NAGONIUS (J. Mich.) Antonianus, gesta Joh. Bentivoli 4. libris carminum expressit. Videatur *Or. Letus in Ital. regn. pag. 179.*

NAHUM (Jodocus) struxit homilias in evangelia. An. 1627: item, comment. in epist. ad Hebræos.

NAIBODA (Valent.) Coloniensis, mathematicus, multis doctissimis scriptis inclaruit. Occisus inter libros repertus est. Ferro se periturum esse aliquoties amicis prædixerat. Causam mortis fuisse invidiam eorum, qui se ab illo multis partibus superari videbant, *Tomasinus part. 1. Elog. pag. 183.* existimat. Scripsit comment. in *Alchabitium* & sphæram Sacrobosti: tres libros institutionum astronomicarum comm. in *Ptolemæi* quadripartitum.

de NAIERA (Franc. Perez.) Anno 1623. obiit. Tractavit de orthographia linguæ Castellanæ. Vid. *Alegambe, pag. 130.*

NAKATENUS (Wilh.) palmetum cœleste concinnavit.

NALDINUS (Joh. Maria) Florentinus, inter viros doctos locum habet. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 418.*

NALDIUS, in aphorismos Hippocratis, Romæ, A. 1667. commentatus est.

NALDUS (Ant.) corpus juris canonici, in 3. partes distinctum & diversorum glossis illustratum, novissime edidit, Lugd.

Lugd. An. 1671. Extant ejusdem quæstiones in foro pœnitentiæ frequentes, An. 1646. impressæ.

NALDUS (Matthias) scripsit pamphiliam vel de mundi universi amicitia.

NANCELIUS (Nic.) Noviodunensis, condidit analogiam microcosmi & macrocosmi Anno 1611: item, vitam Petri Rami.

de NANGIACO (Guilh.) Anno 1301. floruit. Reliquit triplex chronicon, teste *Zeillero part. 1. Scr. hist. pag. 97.*

NANI (Bapt.) tractavit de rebus Venetis. Extat & ejus philosophia peripatetica dogmatica, Anno 1671. Patavii edita.

NANNINUS (Remigius) Florentinus, Anno 1581. obiit. Condidit annales in Vet. & Novi Testament. libros, quibus historiam illustrium virorum & descriptionem animalium, plantarum, lapidum, montium, fluminum, urbium, opidorum, &c. complexus est. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 204.*

NANNIS (Joh.) An. 1581. vixit, & glossam in apocalypsin construxit.

NANNIUS (Florianus) struxit catenam argenteam in Genes. cap. 1. Anno 1587.

NANNIUS (Pet.) Alcmariensis, An. 1557. obiit. Humaniores literas Lovanii in Buslidiano collegio octodecim annos professus est, uti habetur in ejus *epitaphio*. Erat Græcè & latinè doctissimus. Multa Patrum scripta feliciter transtulit. Reliquit miscellanea, orationes, dialogos. Miscellanea *Tomo 1. Lamp. Crit. Gruteri* continentur. Scripsit etiam in Cant. Cant. & Salomonis sapientiam scholia: notas item ad Ambrosii adversus Symmachum relationem. Meminit ejus *Thuanus l. 19.* Vid. *Sweertius pag. 625. Ghilinus vol. 2. pag. 216.*

NANNO, Stauriensis Friso, philosophus, Anno 1380. floruit. In ethicam universam, teste *Sweertio*, commentatus est.

NANSIUS (Franc.) Ilsembergensis Flander, JCtus, Anno 1595. septuagenarius obiit. Exaravit notas ad Nonni paraphrasin in Johannem. Vid. *G. J. Vossius part 1. rhet. pag. 88.*

NANUS (Dominicus) Albensis, collegit Monotessaron Evangeliorum, in quo una cum sententiis evangelicis omnes autoritates & sententias gentilium philosophorum, poëtarum & oratorum contulit, quæ cum singulis evangeliorum locis concordare videntur. Vid. *Sixtus Senensis l. 4. pag. 224.*

NAPÆUS (Cæs.) Bononiensis, An. 1490. floruit. Vid. *Bumaldus pag. 44.*

NAPHTHALI, ben Jacob Elchanan, Francofurtensis, edidit *Sepher emek bammelech*, librum Cabbalisticum, Amsterd. An. 1653. fol.

NAPHTHALI, aliàs *Hirsch Altschuler* dictus, Judæus, librum *Aijala Scheluchà*, Cracoviæ typis exscribi curavit. Est comment. in libros biblicos, ubi textus hebraicus adjectus est cum punctis.

NAPHTHALI (Heers.) in cap. 19. Esaiæ, Regiomonti Anno 1643. commentari cœpit.

NAPIERUS, Anglus, Apocalypsin notis illustrare conatus est.

NARDINUS (Famianus) edidit Romam antiquam.

NARDIUS (Balth.) collegit explicationes locorum de papatu contra *Antonium de Dominis*, Anno 1618.

NARDIUS (Joh.) Florentinus, disquisitionem de rore, Anno 1642: item, noctes geniales conscripsit, Anno 1656. Extat & ejus commentarius in Lucretium cum figuris, Florent. Anno. 1648. excusus.

NARDUS (Joh. Leo) Pedemontanus, A. 1555. vixit. In Apocalypsin commentatus est.

NARVATIUS (Matth.) Curvæquercus, collegit silvam rerum ad chirurgiam pertinentium, An. 1576.

NASCIMBÆNIUS (Nascimb.) fecit comment. in Cic. de inventione, Venet. An. 1563.

NASIREDDINUS, Tusius Persa, recensuit Euclidem Arabicum, Romæ impressum, teste *Ravio*.

NASIUS (Chr.) emisit electa logica, An. 1648.

NASIUS (Seb.) speculum methodi medendi, Brixiæ, An. 1633. fol. edi curavit. Vid. *Linden, pag. 538.*

NASO (Ephraim Ign.) scripsit trophæa cœlitum & veros amores, An. 1666.

NASSANDER, Νασσανδρ@-, πρὸς τοῖς ἀοιδοῖς, allegatur ab *Hesychio in ἀοια-*

NASUS (Joh.) Francus, monachus, Lutheranorum hostis acerrimus, An. 1562. vixit. Composuit sex centurias controversiarum theologicarum. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 215.*

de NATALIBUS (Pet.) An. 1470. claruit. Collegit Sanctorum historias. Vid. *Olearius pag. 374.*

NATALIS (Hervæus) Brito, juxta *Bellarm.* An. 1325. obiit. Condidit librum adversus *Durandum & Henr. à Gandavo*: tractatum de potestate Papæ &c. Elaboravit etiam scripta philosophica, qualia sunt de æternitate mundi, de relationibus, & de secundis intentionibus. Vid. *G. J. Vossius in Thesib. Theol. pag. 354. Olearius in Abaco, pag. 207.*

NATALIS (Hier.) Majoricensis, Anno 1581. obiit. Extant ejus annotationes & meditationes in evangelia, cum iconibus, Antv. An. 1607. editæ, fol. Vid. *Alegambe, pag. 185.*

NATALIS (Minutius) JCtus, tempore Trajani Imp. floruit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 31.*

NATHAN, Babylonius, circa A.Chr. 130. vixit. Collegit פרקי אבות, i e. *capitula patrum*, quę nihil aliud sunt, quam apophthegmata moralia & alia piė dicta patrum ecclesiæ Judaicæ. Vid. *Ganz, pag. 106.*

NATHAN, ex Hordana, A.M. 5337. obiit. Reliquit comm. in Raschi, & comm. in R. Isaac Medura. Videatur *Ganz pag. 156.*

NATHAN, Jechielides, A. C. 1106. Romæ obiit. Discipulus fuit R. Mosis Haddarsan, Narbonensis. Scripsit lexicon Talmud. & Chaldaicum, ערוך dictum.

NATHEN (Steph.) edidit justitiam vulneratam, juridicė curatam, Colon. An. 1646.

NATOLIUS (Justus) tractavit de fide hominis, qui in mundo recte vivere velit, Lugd. An. 1605.

NATTA (G.) JCtus, An. 1475. floruit. Composuit tractat. de statutis fœminas excludentibus.

NATTA (M. Anton.) Astensis, JCtus, edolavit 9. libros de principum doctrina: item, librum de passione Christi: & alium de pulcro. Extant etiam 15. ejus libri de DEO. Videatur *Guido Pansirolus in JCt. 2, 132. Quenstad. pag. 287.*

NATUS (Pet.) Florent. medicus, observationes de malo limonia citrata aurantia, An. 1674. edere cœpit. Vid. *Greg. Letus in Ital regn. pag 413.*

NAVÆUS (Matth.) edidit sponsum virginis decoratum corona, Duaci, Anno 1630.

NAVARCHUS (Jac.) Flander, An. 1576. obiit. Reliquit epistolam de sectis in religione orientalium populorum. Vid. *Alegambe, pag. 208.*

NAVARRA (Per.) Hisp. de restitutionibus, Anno 1593. commentatus est.

NAVARRETE (Balth.) defensionem Thomæ suscepit, An 1605.

NAVARRETE (J.B. Cordubensis, comment. in Threnos, Anno 1602. publicavit.

NAVARRO (Vinc.) Valentinus, A. 1640. claruit. Habuit ad prælum paratam theologiam Marianam. Vid. *Alegambe, p. 443.*

NAVARRUS (Pet. Paul.) Calaber, Anno 1622. à Japonibus combustus est. Composuit apologiam fidei Christianæ advers. calumnias gentilium Japonicè. Vid. *Alegambe, pag. 392.*

NAUCLERUS (Joh.) aliàs *Vergenbans* dictus, Theologus & JCtus, Anno 1490. floruit. In Tubingensi academia, recens erectâ, primus rector constitutus est Anno 1477. Composuit chronicon, in 2. volumina distinctum, quorum prius 63. generationes, Vet. Testament. scilicet: posterius 63. easque Novi Testament. continet. Vid. *Olearius in Abaco pag. 260.*

NAUCRATES, ναυκράτης, Comicus, ἐν Περσίδι, *Athenæo l. 9.* allegatur.

NAUCRATES, Erythræus, à *Stephano* in ἐρυθρᾷ & à *Scholiaste Hom.* adducitur.

NAUDÆUS (Gabr.) medicus, natus est An. 1606: obiit An. 1653. Edidit pentadem quæstionum iatrophilologicarū: item, bibliographiam politicam. Ejus epistolæ An. 1667. prodierunt. *Anonymus in Bibliogr.* In Naudæo (inquit) observare licet, eum interdum studio partium odioq; nationis aut religionis quibusdam iniquiorem esse, multos etiam autores egregios ob easdē causas, ut videtur, planė præterire. Exemplo est pos-

sunt, quæ de *Clapmario, Grutero, Forstnero, Scipione Gentili* & quibusdam aliis satis frigidè aut etiam malignè scripsit. Vid. *Imperialis in Museo, pag. 202. Leo Allatius in Ap. Urb. pag. 114. Labbe in Bibl. Bibl. pag. 47.*

NAUGERIUS (Andr.) Sabellici discipulus, scripsit orationes & epigrammata. Carmina ejus habentur *T. 2. Delit. Ital. pag. 104. J.C. Scaliger de re poët pag. 796.* Naugerii stilus (inquit) generosus totus. Semper enim aliquid vult, quantû potest. Ecloga tamen ad Julium pontificem minus suavis est: nihil enim adfert novi, quod excitet. Vid. *J. P. Lotichius part. 4. B.P. pag. 37. Jovius in Elog. num. 78. Pierius Valer. de J. L. pag. 99.* vocat *Andr. Navagerium.*

NAVIS (Francisc. Simson) Brixianus, Anno 1499. obiit, ætatis 85. Extant ejus commentaria in ethica Aristotelis. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 135.*

NAUMACHIUS, Ναυμάχιος, poëta incertæ ætatis, laudatur ab *Arsenio*, Monembasiæ episcopo, qui & varios ejus versus adducit. *Vossius* Christianum poëtam existimat.

NAUNTELIUS (Rhem.) struxit rationale Jesuiticorum, An. 1597.

NAURATH (Mart.) JCtus, de rationariis, An. 1656: item, de vita & morte hominis, An. 1666. commentatus est.

NAUSEA (Frid.) Blancicampianus, Anno 1552. in concilio Tridentino obiit. Vid. *Saussay, in Scr. eccl. pag. 29.*

NAUSICRATES, Ναυσικράτης, Comicus, reliquit comœdiam Ναυκλήρους, cujus *Athenæus l. 7.* meminit.

NAUSICRATES, rhetor, à *Plutarcho in Cimone* allegatur.

NAUTONERIUS (Guilh.) adornavit mecographiam. Videatur *Casaub. epist. 274.*

NAXERA (Eman.) Anno 1610. claruit. Fecit comment. in librum Judicum: item, in libros Regum tomis quatuor.

NAZARIUS, insignis rhetor, panegyricum composuit Constantino Imper. Meminit ejus *Eusebius in chronico, Ausonius in profess. Burdigal.* & *epigr. ad Censor. Att.* Habuit filiam, Eunomiam nomine, de qua *S. Hieronymus in Chronico, in principio.*

NAZARIUS (Joh. Paul.) Cremonensis, natus est Anno 1556. Extant sex ejus volumina in Thomam. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 149.*

NAZARUS (J. B.) Brixiensis, emisit discursum de futura & sperata contra Turcas victoria, è sacris prophetiis, aliisq; vaticiniis, prodigiis & prognosticis desumtum. Videatur *Wolfius in memorab. cent. 16. pag. 884.*

NEAGEORGIUS (Thomas) Straubingensis, natus est An. 1511. Alias *Kirchmaier* dictus erat. Lusit satiris. Fecit etiam Pammachium & Pyrgopolinicem tragœdias. Vid. *Tomus 4. Delit. Germ. pag. 997.*

NEANDER (Christoph.) edidit orationes funebres, Anno 1614. item, dispp. physicas.

NEANDER (Joh.) Bremens. scripsit tabacologiam, Anno 1622: item, medicinæ natalitia. Videatur *Labbe in B. B. pag. 98.*

NEANDER (Mich.) Soraviâ Silesius, natus est An. 1525: obiit An. 1595. Ilfeldensi scholæ totos 40. annos cum laude & commodo studiosæ juventutis præfuit. Compos. Ἀνθολογικὸν, in quo veterum Græcorum scriptorum sententiæ pleræq; continentur. Coluthum, Tryphiodorum & Cointum latinè transtulit. Poësin Græcam summo studio promovere conatus est, editis eum in finem 4. libris de re poet. Græcorum, Hebræam linguam quoque exactè calluit, ceu ex erotematibus hebraicis ab eo editis satis apparet. Confer *Lundorpium T. 3. hist. pag. 23. & Thuanum l. 113.*

NEANDER (Sam.) JCtus, scr. de jure personarum, Anno 1626: item, de patria potestate.

NEANTHES, Νεάνθης, Cyzicenus orator, tempore Ptolemæi Philadelphi claruit. Ejus Ἑλληνικὰ *Athenæus l. 13.* citat. Scripsit quoque librum περὶ τελετῆς: alium περὶ ἀνδρῶν ἐνδόξων: item, ὧρας. Neanthes etiam *Parthenio c. 33.* item, *Porphyrio* περὶ ἀποχῆς *l. 4.* memoratur. Ejus nomen *S. Hieronymo l. 2. contra Jovinianum Mallincrot pag. 23.* restituit, apud quem *Eanthes* malè hactenus lectum est. Vid. *Voss. de hist. Græc. 1, 15. Jonsius de Scr. hist. Phil. 1, 2, & 2, 4.*

NEAPOLIS (Carolus) composuit anaptyxin ad fastos *Ovidii*, Antverp. Anno 1639. fol.

NEARCHUS, Νέαρχος, classis Indicæ præfectus, tempore Alexandri M. floruit. De India commentatus est. *Arrbianus l. 5. de Exped. Alex.* Nearchum inter eos ponit, quos fide dignos judicat: *Strabo contra* omnem penè fidem illius relationibus derogat.

NEBELKRA (Henr.) JCtus, collegit decisiones forenses, A. 1617. in 4.

NEBIENSIS (Augustinus) An. 1530. obiit. Vid. *Olearius in Abaco*, *pag. 60*. Quære, AUGUSTINUS; item, JUSTINIANUS.

NEBRISSENSIS (Anton.) penè octogenarius An. 1544. obiit. Salamanticæ primùm multos annos docuit: exinde Complutum à *Franc. Ximenio* vocatus est, qui Biblia edidit toto orbe celebrata. In iis divulgandis Ximenius etiam Ant. Nebrissensis opera usus est. Reliquit cosmographiam cum isagoge: item, tres *Quinquagenas*, quas ita vocavit, quod singulis 50. explicaret Scripturæ vocabula. Tertia Quinquagena extat: duæ priores adhuc desiderantur. Scripsit etiam lexicon trilingue. *Jovius in elog. num.* 64. natura mulierosum & ad supremum usque diem venereis usum affirmat. Vid. *Gbilinus vol. 2. pag. 71.*

NECEPSO, Rex Ægypti, composuit de sorte fortunæ libros, quorum decimus tertius allegatur à Valente. Vid. *Seldenus ad Marm. Arundell. pag. 130. 131. Marsamus in chronolog. pag. 474. Borrichius de Hermete, pag. 176. 319.*

NECHONIAS, ben Hakkana, annis 30. aut 40. ante natum Christum vixit & Jonathanis paraphrastæ coævus fuit. Condidit librum cabbalisticum, בהיר dictum, magnæ autoritatis apud Judæos & in quo multa arcana contineri dicuntur. Hic elt ille Nechonias, cujus dictum celebratur in *Pirke Avoth*: Quicunq; recipit in se jugum legis, ab eo tollitur jugum regni & jugum viæ terræ. quicunque autem abjicit à se jugum legis, super eo decernitur, ut ferat jugum regni & jugum viæ terræ. Vid. *Buxt. in Bibl. Rabb. pag. 278.*

NECKAM (Alex.) Vide, NEQUAM.

NECKERIUS (Guilh.) scripsit propægnion, quo viam ad cæteras Grammat. partes sternere voluit.

NECTARIUS, Νεκτάριος, hieromonachus, condidit carmen de Abbatibus, qui ante Ipsum claruerunt. Videatur *Mallincrot.*

NECTARIUS, Patriarcha Constantinopolitanus, Anno 397. obiit. Reliquit homilias. Videantur *Phil. Labbe Tom. 2. dissert. de S. E. pag. 98. Olearius in Abaco, pag. 318.*

NECTARIUS, Pictaviensis, floruit seculo III. & imperante Diocletiano martyrio affectus est. Struxit comm. in Apocalypsin. Quidam *Victorinum* cognominant.

à NEDDEN (Ad. Fr.) composuit tract. de expensis litium, An. 1672.

NEEDHAM (Gualr.) edidit disquisitionem anatomicam de formato fœtu, An. 1667.

NEELSIUS (Nic.) Brabantus, An. 1601. obiit. In Genesin & Cant. Cant. commentatus est.

NEGRONIUS (Joh. Bapt.) Corsus, Patavii philosophiam professus est. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 544.*

NEGUSANTIUS (Anton.) JCtus, tractavit de pignoribus & hypothecis, Anno 1566.

NEHEMIAS (Abrah.) Lusitanus, libros 2. methodi medendi universalis per sanguinis missionem & purgationem, An. 1591. publicavit.

NEIDECCERUS (Laurent.) JCtus, scripsit de sponsalibus & matrimonio, Anno 1596.

NEIPEJUS (Melch.) Bredâ Flander, collegit adagia post Erasmum, Junium & alios, An. 1571.

NELDELIUS (Joh.) Glogoviensis, Anno 1612. obiit. Lipsiæ philosophiam docuit. Confecit synopsin in analytica posteriora. Vid. *Henn. Witte in philosoph. pag. 53.*

NELLUS à S. Geminiano, scripsit de Bannitis.

NEMEIERUS (Andr.) analysin logicam epistolæ ad Romanos, Anno 1608. confecit.

NEMESIANUS (Aurel.) Carthaginensis, tempore Cari Imp. claruit. Reliquit Cynegeticon & quatuor eclogas. Meminit ejus *Vopiscus*. Vid. *Glandorpius in Onomast. pag. 641. C. Barthius in Claudian. pag. 1212.*

NEMESIUS, Νεμέσι@, Emisenus episcopus, quando vixerit, non certo constat. *Quidam* quinto seculo vixisse autumant. Scripsit de natura hominis: item, de conjunctione animæ & corporis. Vid. *Ph.Labbe T.2.dissert. pag. 100. Barthius in Claud. pag.859. Olearius in Abaco, pag.318.* Ejus 8. libri de philosophia Græce & latinè prodierunt Oxonii, An.1671.

NEMIUS (Casp.) Siluæducensis, exaravit varias orationes, teste *Sweertio.*

NEMIUS (Joh.) Silvæducensis, A. 1553. floruit. Composuit Tyli Saxonis historiam vel humanæ stultitiæ triumphum versu Jambico: poëma, cui titulus: Parens & noverca, &c. Vid. *Sweertius, pag. 456.*

NEMORARIUS (Jordanus) juxta *nonnullos* A. C. 700. vixit, & arithmeticam 10. libris consignavit quos *Jac. Stabulensis* commentario illustravit.

NENNIUS, Anglus, A.C. 620 vixit Condidit historiam de origine Britannorum.

NEOCLES, Νεοκλῆς, Atheniensis, frater Epicuri, ἔγραψε περὶ ἰδίας αἱρέσεως, inquit *Suidas.*

NEOFANIUS (Melch.) poëta, An. 1596. claruit.

NEOMAGUS (Joh.) Gelder, An. 1537. floruit. In Rostochiensi Academia mathesin professus est. Scripsit arithmeticam libris duobus: Bedam vero de ratione temporum, natura rerum, & loquela per gestum digitorum scholiis illustravit: Claud. Ptolemæi geographiam latiné vertit, eiq; regionum & urbium indicem adiecit. Vid. *Sweertius, pag. 457.*

NEON, Νέων, vixit tempore Marci Aurelii Imp. Vitas Speusippi, Eleusippi & Meleusippi literis consignavit. Vid. *Surius Tom. 2. de Sanctis.*

NEONOBELLUS (J.W.) JCtus, tractavit de fatuitate Baliana.

NEOPHON, Νεοφῶν, vel NEOPHRON, Νεόφρων, Tragicus, sub Alexandro M. claruit, á quo etiam interfectus est, quod *Callistheni* philosopho amicus esset. Edidit CXX. Tragœdias. Ejus quoq; credita est Medea, quæ *Euripidi* tribui solet. Primus introduxit in scenam pædagogos & servorum tormenta. Videatur *Suidas.*

NEOPTOLEMUS, Νεοπτόλεμ@, Parius, Glossographus, *Straboni l. 13. pag. 589.* memoratur.

NEOSTADIUS (Corn.) JCtus, natus est An.1549: obiit, An.1606. De pactis antenuptialibus commentatus est. Extant ejusdem decisiones Hollandiæ. Vid. *Meursius in Ath. Batav. pag.258. Sweertius, pag. 194.*

NEOVILLÆUS (Joh.) Genvillanus, vixit, An. 1550. Scripsit in Psalmos pœnitentiales: item, quinq; libros de pulcritudine animi.

NEPERUS (Joh.) librum de rhabdologia, Edimburgi, An. 1667. edi curavit.

NEPITA (Cosmus) In consuetudines Siciliæ, An. 1594. commentatus est.

NEPOS (Cornelius) historicus. Vide, CORNELIUS.

NEPOS de monte Albano, JCtus, tractavit de exceptionibus, An. 1573.

NEPOS (Joh.) Silvanus, episcopus Hierosolymitanus, tempore S. Hieronymi & Augustini vixit. Opera ejus omnia cura *Pet. Wastelii* prodierunt Bruxellis, An. 1643. fol.

NEQUAM (Alex.) sive, ut postea vocari voluit, NECKAM, An. Ch. 1127. vixit. Scripsit de tropis & schematibus. *Tumulo* ejus sequens versiculus inscriptus erat: *Dictus erat Nequam, vitam duxit tamen æquam.* Vid. *Balæus cent. 3. c. 86. Vossius de nat. rhet. pag. 96.*

NERATIUS (Priscus) JCtus, claruit sub Adriano & Marco Aurelio, Impp. Composuit regularum quindecim: responsorum tres libros, &c. Vid. *Panzirolus in JCt. 1, 35. Bertrandus pag. 70.*

NERIUS (Laur.) Emporiensis, medicus, *Gregorio Leto in Ital. regn. pag. 501.* memoratur.

NERIUS (Phil.) An. 1580. claruit. Scripsit nonnulla, quæ tamen morte jam instante flammis tradidit. Vitam ejus *P. Jac. Baccius* stilo expressit. Videatur *Saussay, pag. 126.*

NERO, Imperator, Troica scripsisse fertur. Vid. *Servius ad l. 5. Æneid. pag. 925. Aulus Persius sat. 1. v. 99.* sequentes versiculos ex ejus *Bacchis* allegat:

Torva

Torva mimalloneis implerunt cornua bombis;
Et raptum vitulo caput ablatura superbo Bassaris, & lyncem Mænas flexura corymbis (echo.
Evion ingeminat: reparabilis adsonat
Scripsit præterea satiram in Quinctianum, teste *Tac. annal. 15.* item, Ilii halosin, teste *Orosio 7, 7.*

NERVA (Coccejus) JCtus, senior, Tiberio Imp. familiaris fuit. Is tantæ probitatis erat, ut vitam abstinentia cibi finire maluerit, quam crudelitatem, qua Tib. in cives bonos grassabatur, diutius perpeti. *Filium* habuit sibi cognominem *Cocc. Nervam*, qui de usufructu & usucapionibus commentatus est. Vid. *Bertrandus, p. 317.* Quære, COCCEIUS.

NERVIUS (Barth.) respondit ad calumnias G. Cassandri, An. 1564.

NERUS (Ant.) Florentinus, de arte vitraria 7. libris commentatus est. Editus est ille tractatus Amsterd. Anno 1668. cum observationibus & notis *Chrijt. Merretti.*

NERUTIUS (Matth.) emisit varias repetitiones ad jus canonicum.

NESEKIUS (Nathan) scripsit de præsentia Christi in S. Cœna, An. 1574.

NESSELIUS (Mart.) Moravus, exaravit poëmata, An. 1643: item, exercitationes miscellas, Anno 1666.

NESTOR, Νέστωρ, Larendensis, poëta epicus, tempore Severi Imp. claruit. Hic, teste *Suida*, fecit Iliadem λειπογράμματον, cujus libet primus nullam A. habuit, liber secundus nullam B. liber tertius nullum Γ. & sic deinceps. *Stephanus* laudat etiam ejus Ἀλεξανδριάδα: & *Menander rhetor* allegat ejusdem Μεταμόρφωσιν. Fertur etiam Nestor quidam scripsisse Ἀλεξίκηπον versibus elegiacis, teste *Constantino Cæs. de re rust. l. 12. cap. 16. & 17.*

NESTOR Dionysius, Novariensis, dictionarium composuit ordine alphabetico, Anno 1507. Videantur *Meruls in Enn. pag. 549. Waddingus in Scr. Ord. M. pag. 262.*

NESTOR, poëta, in *Anthologia Gr. Epigr. l. 1. c. 33. & 79.* allegatur.

NESTOR, Ruthenicus, condidit Πατερικὸν, librum Slavonicum, in quo patrum Kyoviensium in cryptis sepultorum res gestæ prolixè enarrantur. Impressus est Kyoviæ Anno 1661. fol. Latinè quædam ex eo reddidit *Joh. Herbinius.* Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 282.*

NESTOR, Tarsensis, Academicus, Augusteo ævo floruit. Erat præceptor Marcelli, Octaviæ filii, qui à *Virgilio* laudatus est. Testis *Strabo l. 14.* Struxit Πατρικὰ ὑπομνήματα. *Lucianus in Macrobiis* Stoicum facit & 92. annis vixisse perhibet.

NETHENUS (Matth.) tractavit de transsubstantiatione, An. 1666. Amst. item, de interpretatione scripturæ, An. 1674.

NETTELET (Ægid.) Anno 1494. vixit. Compilavit opus ex Hieronymi epistolis collectum & quatuor libris distinctum.

NETTERUS (Thom.) Anglus, An. 1430. obiit. Scripsit in Genesin, Exodum, Leviticum, epistolam ad Romanos, Acta, &c. item, contra Wiclefistas, Hussitas & similes. Videatur *Ghilinus vol. 2. pag. 236.*

NEUBRIGENSIS (Guilh.) cognomine *Litle* dictus, natus est Anno 1135. Edolavit libros duos de regibus Anglorum: item, quinque libros de gestis Anglorum. Eos primus in lucem protraxit *Guilh. Silvius. Polydoro Virgilio* veridicus autor nuncupatur. Vid. *Zeillerus part. 1. scr. hist. pag. 99.*

NEUCRANTZIUS (Paulus) exercitationem edidit de harengo, Anno 1654: item, librum de purpura & febri purpurata, An. 1660.

NEUCRANTIUS (Zach.) tract. de respiratione humana, Anno 1676. emisit.

NEUDORFIUS (Mich.) poëta, An. 1598. claruit.

NEVELLETUS (Joh. Nicol.) μυθολογίαν Æsopicam, An. 1610. edi curavit.

NEVELLETUS (Pet.) Trecensis, versibus innotuit. Videatur *Tomus 2. Delit. Gall. pag. 814.*

NEVENARIUS (Herm.) Comes, de Gallia Belgica commentari cœpit. Extat ejusdem libellus de febri sudatoria, quam vulgò sudorem Britannicum vocare solent.

NEUENHAHN (Henr.) tractavit de privilegiis viduitatis, Anno 1669.

NEUFELD (Conr.) edidit octavum mundimi-

di miraculum, Anno 1653: item, vindicias Manualis Prutenici, An. 1652.
de NEUFELD (Ulricus) scr de regula credendi *Valeriani M.* An. 1644.
de NEUFVILLE (Gerh.) struxit arithmethicam theoreticam & practicam, Anno 1624. item, cosmologiam & anthropologiam.
NEUGEBAUERUS (Salomo) Prutenus, condidit libellum de peregrinatione, Anno 1605: quinque libros rerum Polonicarum, Anno 1611: item, symbola heroica, An. 1619.
de NEUHOVEN (Franc.) Anno 1572. obiit. Opera ejus tribus tomis constant, teste *Sweertio pag. 249.*
NEUHUSIUS (Edo) concinnavit theatrum Ingenii humani: item, fatidica. Videatur *Mart. Hanckius part. 2. de S R.R. pag. 185.*
NEUHUSIUS (Henr.) fecit poëmata extemporanea, An. 1656.
NEUHUSIUS (Reinerus) contexuit florilegium philologicum, An. 1650.
NEVIANUS (Marc.) Gerardimontanus, medicus, A. 1563. claruit. Composuit poëmatium de plantarum viribus, Lovan. Anno 1563: item, carmen de curandis morbis, An. 1572. Vid. *Barthol. in med. poët. pag. 140.*
NEVIUS (Johan.) medicus. Vide, NÆVIUS.
NEVIZANUS (Joh.) Astensis, JCtus, An. 1540. obiit. Scripsit silvam nuptialem. Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. 2, 155.*
NEUMEYER (Joh. Wilh.) Anno 1626. vixit. Reliquit itinerarium Hispaniæ & Italiæ.
NEUSERUS (Adamus) ex Reformato Socinianus & tandem Muhammedanus factus est. Vid. *Hoornbeck T. 1, Socinianism. ref. pag. 49. Kempius pag. 383.*
NEUSER (Bruno) librum elaboravit de horis canonicis, qui prodiit Mogunt. Anno 1699: item, prodromum pro Augustino, adv. *Henricum de Noris*, An. 1676. fol.
NEUTONUS (G.) Anglus, cap. 17. Johannis notis illustravit.
de NEUVILLE (Franc.) scripsit de personis illustribus ex stirpe genealogica Domini nostri JESU Christi, Parisiis, Anno 1577.
NEUWALD (Herm.) edidit transformationem hominis veteris in novum, An. 1631. item, tract. de purgatione sagarum per aquam frigidam, An. 1584.
NEUWALD (Joh.) de antiquis Westphaliæ colonis, Anno 1674. commentatus est.
NEZENIUS (Abel) An. 1610. claruit. Composuit exercitationes in Pentateuchum, Josuam, Judices, Ruth, libros Samuelis, Regum & Paralip.
NICÆNETUS, Νικαίνετος, poëta, in Λύρκῳ allegatur à *Parthenio, cap. 1.* Meminit, ejus etiam *Athenæus 13, 15.* Nicæneti epigramma *l. 3. Anth. c. 22.* occurrit.
NICAGORAS, Νικαγόρας, Atheniensis Sophista, tempore Philippi Imp. vixit. Vitas clarorum virorum & legatorum stilo expressit, teste *Suida.* Vid. *Jonsius ut S. H. Ph. 3, 14.*
NICAGORAS, Cyprius, de diis scripsisse videtur. Citatur *Arnobio l. 4.*
NICANDER, Νίκανδρος, Alexandrinus, *Suida* teste, librum confecit de Aristotelis discipulis. Videatur *Jonsius lib. cit. pag. 339.*
NICANDER, Chalcedonius, si *Athenæo l. 11.* credimus, Πρυσίου συμβόλαια scripto mandavit.
NICANDER, Colophonius, tempore Attali, extremi regis Pergameni, floruit. Struxit quinque libros τῶν ἑτεροιουμένων, opus non absimile *Ovidianæ* metamorphosi. Ex iis *Antoninus Liberalis hist. 1, 2.* quædam allegat. Item, Γεωργικὰ & Μελισσουργικὰ, quorum *Athenæus* meminit. In historicis Αἰτωλικὰ, Βοιωτικὰ, Οἰταϊκὰ, Κολοφωνιακὰ exaravit. *Scholiastes Nicandri pag. 38.* ejus Ὑάκινθον citat. *Suidas* ipsi προγνωστικὰ quoque tribuit: ut taceam Γλώσσας & alia. Hodiè nihil ejus extat præter Θηριακὰ & Ἀλεξιφάρμακα.
NICANDER, Thyatirenus, ἐν τῷ περὶ Δήμων, i. e. *de populis Atticis* citatur *Harpocrationi in* Ζευγωνίδαι & Τιτακίδαι.
NICANDER (Ambros.) Toletanus poëta, An. 817. claruit. In singulos *Silii Italici* libros argumenta versibus composuit. Idem S. Cyriaci martyrium carmine celebravit. Videatur *Hallerv. in B. C. pag. 282.*
NICANOR, Νικάνωρ, res gestas Alexandri M. conscripsisse traditur *Lactantio l. 1. de F. R. c. 6.*

NICA-

NICANOR, Alexandrinus, Grammaticus, Στιγματίας dictus, tempore Adriani Imp. claruit. Scripsit de Alexandria: item, περὶ στιγμῶν. Vid. *Puteanus in facula distinct. 2, 7.* Ejusdem μιθιστιμασίας *Athenæus* & *Stephanus* collaudant.

NICARCHUS, Νίκαρχος, *l. 1. Anthol c. 38.* inter epigrammatistas refertur.

NICAS, Νίκας, Grammaticus, *Etymologici M.* autor existimatur *Isaaco Vossio in Notis* ad *Pomponium Melam, pag. 99.*

NICASIUS, à Wœrda, JCtus, An. 1492. obiit. Tertio ætatis anno oculis captus est. Leges, semel auditas, firma mente tenuit & publice & privatim recitare potuit. Dictavit commentarium in 5. libros institutionum Juris. Vid. *Sweertius, pag. 575.*

NICELLUS (Ant.) JCtus, reliquit compendium glossarum. Extat *T. 18. Tract. tract.*

NICELLUS (Christ.) Placentinus, Anno 1482. ætatis 93. obiit. Scripsit in 2. partem digesti novi: item, conciliationes 333. locorum Bartoli. Videatur *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 105.*

NICEPHORUS, Νικηφόρος, ὁ Βασιλάκης, rethorices professor, An. Ch. 1182. floruit. Ejus fabulæ, narrationes & ethopœiæ inter excerpta Græc. rhetorum, à *Leone Allatio* edita, comparent. Vide, BASILACES.

NICEPHORUS, Bryennius, hist. An. Ch. 1118. vixit. Reliquit 4. libros commentariorum de rebus Byzantinis. Vid. *Hanck. in Byzant. Script. pag. 492.*

NICEPHORUS, Callisti fil. Xanthopulus, tempore Emanuelis, Imp. Constantinop. juxta *Sixtum Senensem* vixit. Reliquit 18. libros historiæ ecclesiasticæ, quibus interdum putidas & prodigiosas fabulas immiscet. Videatur *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 101. Olearius in Abaco, pag. 319.*

NICEPHORUS, chartophylax, juxta nonnullos An. 830. epistolas scripsisse fertur. Vid. *Olearius l. c. pag. 319.*

NICEPHORUS, Constantinopolitanus Patriarcha, Anno 828. obiit. Texuit ἱστορίαν σύντομον à Mauricii Imp. cæde usque ad Constantini Copronymi & Irenes nuptias. Eam primus publicavit *Dionys. Petavius.* Vid. *Phil. Labbe T. 2. diss. pag. 103. Hanckius in Scr. Byzant. pag. 223. Olearius pag. 320.* Confer *Hallerv. B. C. pag. 283.*

NICEPHORUS, Gregoras. Vide, GREGORAS.

NICEPHORUS, philosophus, A. C. 895. vixit. Antonii Cauleæ, patriarchæ Constantinopolitani, vitam oratione complexus est. Vid. *Hanckius in Scr. Byzant. pag. 397.*

NICEPHORUS (Herm.) Rami sectator, scripsit contra analysin *Corn. Martini.*

NICERATUS, Νικήρατος, medicus, *Dioscoridi* memoratur, *pag. 1*, Nicerati poëtæ epigramma *l. 1. Anth. c. 59.* invenies.

NICERO (J. Franc.) edidit thaumaturgum opticum, Paris. An. 1646. fol.

NICESIUS, Νικήσιος, Maronita, de agricultura commentatus est, teste *Varrone 1, 1.*

NICETAS, Νικήτας, Choniates, initio seculi XIII. claruit. Reliquit thesaurum orthodoxiæ: item, 21. libros historiarum; quibus 85. annorum res gestas complexus est, nempe ab obitu Alexii Comneni, ubi *Zonaras* desierat, usq; ad captam à Balduino Constantinopolin. *Lipsius in notis ad Polit. 1, 9.* purum rectumq; ingeniũ ipsi tribuit, & addit: narrationem ejus esse fidam, monita crebra & oportuna; judicia libera & sana. Vid. *Phil. Labbe T. 2. dissert. pag. 108. Olearius pag. 321. Mart. Hanckius in script. Byzant. pag. 522.*

NICETAS, Dabrydensis, philosophus, An. 873. floruit. Scholiis Greg. Nazianzenum illustravit. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 111.* Quære, DAVID.

NICETAS, Heracleæ episcopus, construxit catenam in Jobum: quæ prodiit Londini An. 1637. fol.

NICETAS, Nicænus, scevophylax, de dissidiis orientalis & occidentalis ecclesiæ scripsisse fertur.

NICETAS, Paphlago, *Cedreno in procemio* memoratur.

NICETES, rhetor, (inquit *Seneca, suas. 3.*) suo impetu valde Græcis placuit.

NICETES, Smyrnæus, sophista, judiciale genus sophistico exornavit & sophisticum roboravit judiciali. Vid. *Philostratus in vitis sophist. pag. 537. Vossius de nat. rhet. pag. 86.*

NICE-

NICETUS (Guilh.) JCtus, tractavit de culpa, An. 1675.

NICIARIUS, Νικιάριος, autor est dialogi, qui habetur in *Glossis Græcolatinis Stephani, pag. 294.*

NICIAS, Νικίας, Mallotes, *Plutarcho in parallelis minoribus* allegatur.

NICIAS, Nicænus, φιλοσόφων ἱστορίας καὶ διαδοχὰς consignavit, teste *Athenæo l. 4. & 6.* Videatur *Jonsius de Scr. hist. phil. pag. 340.*

NICIAS Ἀρκαδικὰ scripsisse fertur. Vid. *Athenæus l. 14.* Νικίαν περὶ λίθων *Plutarchus libro de fluminibus* allegat. Confer *Stobæum serm. 98. pag. 540.*

NICIAS in *Anth. l. 3. c. 24.* inter poëtas comparet.

NICIUS Erythræus, Romanus, paucis abhinc annis claruit. Scripsit Eudemiam, pinacothecam, orationes, dialogos & epistolas. De eo ita *Reinesius, epist. 67. ad Rupertum:* Nicii epistolis delector ideò, quòd res urbanas & doctos hac ætate homines ex iis possim cognoscere. Videtur hoc solum quæsisse isto scribendi genere, ut quantum lingua latina valeat, experiretur. In vitis multa memorabilia observat: in exemplis τὸ ἐπίφορον τῆς μυθαρίας suæ superstitioni accommodat. *Hæc ille.* Verum ejus nomen est *Victorius Rossus.* Vid. *Ph. Labbe in B. B. pag. 75.* Confer *Placcium, pag. 230.*

NICOCHARES, Νικοχάρης, Comicus Atheniensis, Olymp. XCVII. claruit. Inter dramata ejus sequentia occurrunt, Γαλάτεια, Ἀμυμώνη, Ἡρακλῆς γαμούμενος, Ἡρακλῆς Χορηγός, Κρῆτες, Κένταυροι, Λάκωνες, Πέλοψ, Λήμνιαι, Χειρογάστορες. Vid. *Suidas.*

NICOCLES, Νικοκλῆς, itidem Comicus, Icarios, fabulam sic dictam, docuit. Fuit & NICOCLES, Lacedæmonius, cujus meminit *Autor Etymologici magni in* σκόλοψ. Vid. *Meursius in Misc. Lacon. 4. 17.*

NICOCLES, medicus, *Æliano in hist. anim. l. 17. c. 15.* allegatur.

NICODEMUS, Νικόδημος, Pharisæus, qui noctu Christum accesserat, Evangelium de Christi passione & resurrectione, cujus initium erat, Annas & Caiphas, juxta nonnullos reliquisse putatur. Vid. *Hallervordius in B. C. pag. 284.* Figmentum esse hominis otio suo abutentis, quivis, qui vel leviter judicare potest, deprehendet.

NICODEMUS, Heracleota, antistrephonta carmina exaravit. Vid. *Anthol. l. 6. c. 4.*

NICOLAI (Christoph.) Norimbergensis, medicus, natus est An. 1618. obiit, Anno 1662. Medicinam Altdorfii professus est.

NICOLAI (Gilb.) Aquitanus, An. 1532. obiit. Reliquit regulam ordinis Annunciatarum. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 146.*

NICOLAI (Henr.) scripsit tract. de pane, An. 1651: item, pansophiam Anno 1646.

NICOLAI (Herm.) Selandus, natus est An. 1570: obiit, A. 1629. Instituit comparationem linguæ Aramææ cum Hebræa. Videatur *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 229.*

NICOLAI (Jerem.) Theologiam, è S. Scriptura concinnatam, Anno 1604. edi curavit.

NICOLAI (Joh.) JCtus, de jure patronatus, An. 1584. commentatus est.

NICOLAI (Melch.) celebris Theologus, natus est An. 1578: obiit, An. 1659. Tubingæ theologiam docuit & contra Forerum scriptis fortiter dimicavit. Vid. *Spizelius in Templo Honor. pag. 244.*

NICOLAI (Phil.) Theologus, natus est, An. 1556: obiit, An. 1608. Hamburgi Verbum divinum magna frequentia docuit. Scripsit de regno Christi. Opera ejus omnia quatuor Tomis constant. Vid. *Henningus Witte in Theol. pag. 32. Spizelius in T H. pag. 17.*

NICOLAI (Phil. Cyriac.) composuit monosticha Biblica.

NICOLAI (Valent.) edidit stemmata Principum, An. 1643.

NICOLAIUS (Nicol.) Grudius, Henrici II. Galliarum R. geographus, itinerarium reliq...it. Videatur *C. Barthius in 4. Theb. Papinii pag. 977.* Vide, GRUDIUS.

NICOLART (Laur.) emisit compendiosam praxin beneficiorum, Colon. Anno 1650. in 4.

NICOLASIUS (G.) condidit panegyrin heroicam Henrici II. Imp. An. 1598.

NICOLAUS, Νικόλαος, Damascenus, peripateticus & historicus, tempore Octaviani Augusti floruit. Herodi Regi Jud. à legationibus fuit. Historiam univer-

salem

salem centum & quadraginta quatuor librorum reliquit, ceu constat ex *Athenæi libro 6*. Fragmenta ejus in *Excerptis Peiresctanis*, pag. 414. occurrunt. Vid. elegantissima *Hugonis Grotii* epistola ad *Peiresc. pag. 249*. Comœdias etiam & tragœdias easque ἀδονίμους confecit. Inter eas erat tragœdia Susanna, cujus *Eustathius in comment. ad Dionysium* meminit. Vid. *Simplicius in Epictet pag. 194. Jonsius in S. hist. Phil. 3, 2. Hankius part. 2. de S.R.R pag 37.*

NICOLAUS, IV. pontifex, aliàs *Hier. Picenus* dictus, An. 1292. obiit. In libros Sententiarum commentatus est. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 173.*

NICOLAUS, Cataniensis, abbas Siculus, JCtus, *Æneæ Silvio comment. 2, 11.* memoratur.

NICOLAUS, Claraevallensis, Anno 1152. vixit. Epistolas reliquit.

NICOLAUS, Rievallensis, Regiæ vallis in agro Eboracensi monachus, vixit seculo decimo tertio. Scripsit encomium Ealredi, II. abbatis Rievall. rythmicum, quod vulgavit *Picardus in Notis ad Guil. Neubrigensem*, & *Chrysostomus Henriquez in Phœnice reviviscente*. Carmina ejus MS. extare feruntur in bibliotheca S. Victoris, Paris. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 160.*

NICOLAUS (Jacobus) Loënsis, celebris philologus, reliquit 9. libros epiphyllidum, qui continentur *T. 5. Lampadis Criticæ Gruterianæ*. A Paulo Leopardo vocatur vir ad olfaciendas mendas sagacissimus. Vid. *Casp. Barthius ad l. 4. Theb. Papinii pag. 1009.* Vide, LOENSIS.

de NICOLINIS (Hannib.) Eugubinus, scr. de curativis & mittendi sanguinem scopis, Anno 1591.

NICOLINUS (Dominic.) de conciliis quinque volumina emisit, Venet. Anno 1585.

NICOLINUS (Hieron.) JCtus, de modo procedendi judiciario commentatus est, Neapol. Anno 1656.

NICOLS (Thomas) academiæ Cantabrigensis professor, tractavit de gemmis.

NICOLSONUS (Guilh.) Anglus, Anno 1669. claruit. Scripsit in Psalmos.

NICOLUS (Nicol) Florentinus, totam artem medicam tribus vastis voluminibus complexus est, An. 1507.

NICOMACHUS, Νικόμαχος, περὶ ἑορτῶν αἰγυπτίων librum construxit. Videatur *Athenæus l. 11.*

NICOMACHUS vitam Apollonii Tyanei exaravit, de quo *Sidonius Apollinaris in epist. 8, 3.*

NICOMACHUS, Gerasenus, arithmeticâ duobus libris illustravit. Vid. *Cassiodorus, pag. 1111.* In priorem librum *Joach. Camerarius* explicationem adornavit. Idem Nicomachus ἀριθμητικὰ θεολογούμενα reliquit. In arithmeticam *Jamblichus* commentatus est. Eum *Tennulius* vertit notisque illustravit, An. 1668.

NICOMACHUS, Atheniensis, Tragicus, Olymp. LXXXVII. claruit. *Suidas* sequentes ejus fabulas recenset, Ἀλέξανδρον ἢ Ἐριφύλην, Ἀλθαίαν, Εἰλήθυιαν, Νεοπτόλεμον, Μυσοὺς, Μετεκβαίνουσας, Οἰδίπουν, Πεισίδα ἢ Πολυξένην, Τεῦκρον, Τριλογίαν, Τυνδάρεων ἢ ἀλκμαίωνα.

NICOMEDES, Νικομήδης, teste *Athenæo*, librum de Orpheo concinnavit.

NICON, Νίκων, incertæ ætatis scriptor, de Armeniorum religione quædam literis mandavit. Vid. *Olearius pag. 335.*

NICOPHON, Νικοφῶν, vel NICOPHRON, Νικόφρων, veteris comœdiæ poeta, olympiade XCVII. claruit. Ejus dramata erunt, ὁ ἐξ ἅδου ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναὶ, Πανδώρα, Σειρῆνες, Χειρογάστορες. Vid. *Suidas.*

NICOSTRATUS, Νικόστρατος, *Censorino vel autori de musica cap. 10.* librum de Musico, fratre Rythmonii, conscripsisse dicitur.

NICOSTRATUS, Comicus, eò quòd histrioniam optimè exerceret (unde in *proverbium* abiit, πάντα ποίει κατὰ Νικόστρατον) Ἐυδαρέης nuncupatus est. Complures fabulas ejus invenio, sequentes videlicet, Ἅβραν, Ἀντερῶσαν, Ἀπηλαυνόμενον, Βασιλεῖς, Γάμους, Διάβολον, Ἑκάτην, Ἱεροφάντην, Ἡσίοδον, Κλίνην, Μάγειρον, Νομοθέτην, Πάνδροσον, Πατριώτας, Πλοῦτον, Σύρον, Τοκιστὴν, Ψευδοστιγματίαν, Ὠδίνα. Vid. *Suidas.*

NICOSTRATUS, Macedo, Æsopicis & dramaticis fabulis delectatus est, teste *Hermogene*. Nicostrati philosophi fragmentum

mentum de nuptiis *Stobæus in eclogis moralibus* allegat.

NICOTIUS, reliquit lexicon Gallicum. Videatur *Casp. Barthius in Briton. pag. 491.*

NICQUETIUS (Honoratus) Avenionensis, An. 1630. claruit. Edidit nomenclatorem Marianum: physiognomiam humanam: historiam tituli S. crucis: tractatum de angelo Gabriele: item, Lyrica. Vid. *Alegambe, pag. 189.*

NICUESA (Hilar.) composuit Exorcismarium magnum, Venet. Anno 1639.

NIDEPONTANUS (Joh.) librum de sudore Anglico emisit, An. 1529. in 4.

NIDERUS (Joh.) tempore Sigismundi Imp. claruit. Scripsit rudi, sed aperto sermone in cap. 20. Exodi eruditum & grande volumen: item, in evangelia totius anni duos tomos sermonum.

NIDERSTEDT (Burchard.) descripsit Maltham veterem & novam, Anno 1660.

NIDESCIUS (And. Patr.) An. 1583. obiit. Composuit librum parallelorum ecclesiæ orthodoxæ cum synagoga hæreticorum: quinque libros de vera & falsa ecclesia: fragmenta Ciceronis, &c. Vid. *Starovolscius, pag. 27.*

NIELLIUS (Joh.) Vesaliensis, JCtus, Anno 1597. obiit. Tractavit controversias juris feudalis.

NIEM (Theod.) Nihemio, opido agri Paderbornensis oriundus, teste *Conringio in dedic. pag. 451.* Anno 1400. claruit. Historiam schismatis universalis condidit.

NIEMAN (Sebast.) Lubecensis, natus est An. 1625. Scripsit de merito bonorum operum: item, de miraculis. Videatur *Adrianus Bejer in Rect. Jen. pag. 497.*

NIEMCHANIUS vel NIEMCZANIUS (Joh.) Hunnobrodæ natus, obiit An. 1611. Sacra Biblia in Bohemicam linguam transtulit.

NIEREMBERGIUS (Joh. Euseb.) Madritensis, natus est Anno 1595. In academia Madritensi primus historiæ naturalis professor constitutus fuit. Condidit 4. libros de arte voluntatis: Sigalionem libris 8: de adoratione in spiritu & veritate libros quatuor. historiam naturæ maxime peregrinæ, libris 16: de origine S. Scripturæ libros quinque: curiosæ philolophiæ & thesauri mirabilium libros sex, &c. Vid. *Alegambe, pag. 238.*

NIES (Joh.) Holtzensis, An. 1634. obiit. Scripsit de ortu & occasu latinæ linguæ: item, alphabetum Christi. Vid. *Alegambe, pag. 260.*

NIEULANTIUS (Guil.) Antverp. Anno 1626. claruit. Struxit sex tragœdias, Saulem, Neronem, Liviam, Cleopatram, Sophonisbam & Salomonem. Extat ejusdem poëma de homine.

NIFANIUS (Christianus) confecit tract. de fide infantum baptizatorum, A. 1662. item, matæologiam Labadianam, Anno 1673.

NIGELLUS Wirecker *Brunellum* sive speculum stultorum elaboravit. *Baleus* Johannem Sarisberiensem in Nigelli Brunellum commentatum esse memorat. Prodiit Brunellus iste Wolferbyti cum vetula Ovidii, Anno 1662. sed falso *Vigelli* nomine. Videatur *Reinesius in epist. ad Daumium, pag. 300.*

NIGELLUS (Ermoldus) exul, ut exilii sui remissionem impetraret, in honorem Ludovici Pii Imp. poema elegiacum de vita & rebus gestis ejus composuit: cujus editionem *Lambecius* se procuraturum recepit.

NIGER, Νίγρ, medicus, celebratur à *Dioscoride pag. 1. 2.*

NIGER (Alex.) Bononiensis, edidit Manliani Bononiensis monumenti historicomysticam lectionem, An. 1665.

NIGER (Ant.) JCtus, de subhastatione An. 1641. commentatus est.

NIGER (Ant.) medicus, An. 1555. obiit. Medicinam aliquamdiu Marpurgi docuit: inde Brunswigam abiit. Emisit consilium de tuenda valetudine: item, tract. de erroribus & abusibus, propter quos medicina infamari solet. Psalmos Davidicos aliquot Græcis versibus expressit.

NIGER (Anton.) Patavinus, medicus, in Patavino gymnasio per 26. annos Avicennam interpretatus est. Vid. *Tollius de Inf. lit. pag. 46.*

NIGER (Dominicus Marius) Anno 1557. geographiam publicavit. Vid. *Hofm. in Lex. Univ. in Dominicus.*

NIGER (Franc.) de modo epistolandi, An. 1489. commentatus est. *Autor dialogi de repar. Lat. L. p. 414.* ita de eo judicat: diffi-

difficile est judicare, major ne orator sit an poëta.

NIGER (Nicol.) edidit chiragogiam de auro philosophico.

NIGER (Pet.) ord. prædicat. monachus, Anno 1475. floruit. Hebraicam linguam in Hispania didicit. Clypeum Thomisticum pro arte veteri Aristotelis: item, tract. contra Judæos construxit. Videatur *Sigism. Ferrarius in Hung. pag. 449.*

NIGER (Steph.) Cremonensis, An. 1517. vixit. Mediolani per multos annos Græcas literas docuit. Dialogum reliquit, quo, quicquid memorabile de Græciæ rebus Pausanias prodiderat, complexus est. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 127.*

NIGETTUS (Franc.) Florentinus, h. t. claret. Videatur *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 410.*

NIGIDIUS (P.) Figulus, celebris astrologus, Ciceroni συγχρόνος fuit. Scripsit commentarios grammaticos, *Agellio* aliquoties laudatos: libros de animalibus, *Plinio* plus vice simplici allegatos: librum de diis: de vento: de sphæra: de extis: item, tonitruale. Fragmenta Nigidii *Janus Rutgersius in Var. lect. 3, 16.* studiosè collegit, digessit, emendavit. Vid. *Glandorp. pag. 625. N. Grævius part. 1. not. in epist. fam. Cic. pag. 217.*

NIGIDIUS (Petrus) struxit elenchum professorum Marpurgensium, An. 1591.

NIGIDIUS (Placidus) Siculus, in Cant. Cant. commentatus est, Romæ, Anno 1616.

NIGONIUS (Mich.) Garatanus, JCtus fuisse fertur. Vid. *Spigelius in append. lex. Juris.*

NIGRI (Phil.) de Campo, Boloniensis, Anno 1562. obiit. Composuit tractat. de exemptione canonica. Liber post autoris obitum prodiit, Antv. Anno 1593. fol.

NIGRINUS (Ant. Beffa) Anno 1602. decessit. Texuit elogium gentis. Castillioneæ. Videatur *Ghilinus, volum. 2. pag. 24.*

NIGRINUS (Georg.) Battenburgensis, Anno 1603. vivere desiit. Scripsit anticalvinianismum: tractat. de antichristo: explicationem Danielis & Apocalypseos.

NIGRINUS (Mart.) JCtus, de protestationibus, Anno 1617. commentatus est.

NIGRINUS (Wilh.) scripsit de legis impletione, An. 1617.

de NIGRIS (Alex.) exaravit epistolam ad J. B. Capponium de vetustissimæ lapideæ cujusdem inscriptionis ratione, Bonon. An. 1660. in 4.

de NIGRIS (Jac.) Bononien. JCtus, Anno 1516. floruit. Videatur *Bumaldus, pag. 103.*

de NIGRIS (Joh. Franc.) An. 1631. claruit. Vid. *Idem, pag. 135.*

de NIGRIS (Syllanus) Papiensis, composuit expositionem in librum 9. Rhasis ad Almansorem. Liber prodiit Venetiis An. 1483.

NIGRONIUS (Julius) Genuensis, Anno 1625. ætatis 71. obiit. Elaboravit tractatum de caliga veterum. Extant ejusdem tractatus ascetici. Vid. *Alegambe, pag. 291.*

NIHUSIUS (Bartholdus) vir multarum literarum, *Jani Nicii Erythræi* amicitiâ suisque propriis libris clarus, cùm in Belgio apud *Leonardum Marium* Lutheri secessionem ejurasset atq; ibi diu inter Catholicos latuisset, ab Archiepiscopo Moguntino Erfordiam est evocatus, ut ejus in pontificalibus vicarius esset. Quare episcopi insignibus ornatus, antistitis Mysiæ nomen ac titulum suscepit, eoque vicariatu & vita An. 1657. sub Martii nonas defunctus est. Hæc *Tuldenus part. 2. hist. pag. 165.*

NILUS, Νεῖλος, Constantinopolitanus monachus, Chrysostomi discipulus, An. Chr. 445. floruit. Exaravit institutionem ad monachos: asceticum: parænetica & alia De Nilo & ejus scriptis legantur *Nicephorus in Hist. eccles. l. 14. c. 14. & 53. Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 123. Olearius pag. 336.*

NILUS, alias Damylas dictus, monachus Cretensis, circa An. 1400. vixit. Scripsit contra Latinos de processione Spiritus S. Fertur extare MS. in Bibliotheca Regia, Parisiis.

NILUS, Doxopatrius, archimandrita, An. 1043. floruit. Reliquit tractatum de quinque thronis patriarchalibus, teste *L. Allatio.*

NIMMERUS (Jac.) de regalibus commentari instituit.

NINGUARDA (Felicianus) fertur scripsisse contra fidem & falsum martyrium Annæ Burgensis, Venet. Anno 1563.

NIPHUS (August.) Suessanus, philosophus insignis fuisse traditur. Composuit perampla commentaria in omnes Aristotelis libros rudi & incondita quadam ubertate, ut tum mos erat. Luculentius ejus operum existimatur, quod pro *Averroë* adv. Algazelem disputante publicaverat. Opera ejus in 6. tomos distincta prodierunt Venet. An. 1559. Septuagenarius (inquit *Jovius in elog. num. 92.*) puellæ impotenti amore correptus est usque ad insaniam, ut plerique philosophum senem atq; podagricum ad tibiæ modos saltantem miserabili cum pudore conspexerint. Vid. *Minos in Alciatum pag. 391. Tollius de Insel. lit. pag. 14.*

de NIPHO (Fabr.) elucubravit Ophnium.

NIRMUTANUS (Chr.) emisit Proteum poëticum, An. 1626: item, cathedram oratorum.

de NISSE (Nicol.) in libros Sententiarum commentatus est, Anno 1574. Vide, NYSE.

NISSELIUS (J.G.) librum Ruth Æthiopice edidit, Anno 1654. Extat ejusdem Cant. Canticorum, Lugduni An. 1656. impressum.

NISSENIUS (Didacus) struxit vitam Abrahæ tribus tomis. Sermones ejusdem in evangelia 4. voluminibus, An. 1646. prodierunt.

NISSIM, discipulus R. Mosis Nachmanidis, An. C. 1268. obiit. Reliquit דרשות vel homilias. Videatur *Ganz in Z. D. pag. 145.*

NISUS, Grammaticus, *Arnobio* laudatur *libro 1.* Ejus autoritatem celebres grammatici, *Charisius, Servius, Priscianus*, sequi non verentur. *Velius Longus* artigraphum appellat. Confer *Lud. Carrionem, in Ant. lect. 2, 11.*

NITHARDUS, Angilberti filius, Caroli M. ex filia nepos, An. 843. floruit. Reliquit quatuor libros de dissidio filiorum Ludovici Pii. Edidit autem Nithardum *Pithœus in Annalibus Francorum.* Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 126. Olearius pag. 337.*

NITSCHIUS (Fr.) transtulit ephemerides eruditorum è Gallico in latinum, An. 1667.

NITZEN (Paulus) selecta novellarum Justinianearum emisit, Anno 1669.

NIZOLIUS (Marius) struxit apparatum lat. linguæ è scriptis Tullii Ciceronis collectum. Videatur *Norwegus in promt. pag. 120.*

NIZOLIUS (Mich.) JCtus, collegit allegationes juris, An. 1602.

NOALIS (Nic.) JCtus, tractavit de transmissione fideicommissorum legatorum, An. 1626.

NOALIUS (Joh.) Patavinus, de constructione urbis Patavinæ atque 120. ejus familiis scripsisse perhibetur. Opus MS. apud *Felicem Osium* extare ajunt.

NOBILIUS (Flaminius) Lucensis, philosophus & theologus, Anno 1590. obiit. Editioni Bibliorum lat. à Sixto V. procuratæ egregiam operam navavit. Scripsit etiam de gen. & corruptione. Vid. *Thuanus l. 99.*

NOCITO (Girardus) Siculus, exposuit lib. primum simplicium medicinarum, Neap. An. 1511.

NOCTINOT (Ausonius) aliter *Ant. Cotonius* dici solet. Texuit summam Dianæ. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 44.*

NODINUS (Joh.) edidit victoriam Hebræorum adversum Ægyptios, Anno 1611. fol. Videatur *Waddingus lit. cit. pag. 256.*

NOEDHAN librum adornavit de fœtu formato.

NOGAROLA (Ludov.) Veronens. Comes, Anno 1552. claruit. Quæstiones Platonicas ex Plutarcho: item, Ocelli Lucani libellum de universo latinè transtulit. Texuit etiam epistolam de illustribus Italis, qui Græcè scripserunt. Extat ejusdem dialogus de Nilo, Venet. Anno eodem impressus.

NOGUERA (Jac.) scr. de ecclesia Christi à conciliabulo hæreticorum dignoscenda, Diling. An. 1650.

NOGUIER (Ant.) edidit historiam Tolosanam, An. 1556.

de NOIR (Phil.) Gallus, Anno 1663. vixit. Exaravit paraphrasin in 4. evangelia.

NOLA (Joh. Andr.) de sedimento commentatus est, Venet. An. 1562.

NOLANUS (Ambros.) confecit notas in Averroëm, Venet. An. 1532. fol.

NOLDEN (Jos.) tractavit de nobilitate, An. 1623.

NOLDIUS (Chr.) natus est Anno 1626. Scripsit de virtute & vitio distinctionis, Anno 1657. Extat quoque ejus logica recognita: item, microscopium hebraicarum particularum. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 27. Vinding. in R. H. pag. 442.*

NOLLIUS (Henr.) emisit physicam Hermeticam, An. 1619.

NOMESSEIUS (Nic.) edidit Parnassum poëticum, An. 1608.

NOMIUS (Frid.) Anno 1672. claruit. Videatur *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 503.*

NONIUS Marcellus, grammaticus & peripateticus Tiburiensis, scripsit de proprietate latini sermonis. Vid. *Lipsius in Variis 2, 4.*

NONIUS (Duard.) librum de vera Regum Portugalliæ genealogia condidit.

NONIUS (Ferd.) Pintianus, Anno 1552. octogenario major obiit. In Complutensi & Salmanticensi academia Græcas literas professus est. *Tumulo* suo 4. tantum verba inscribi curavit: *Maximum vitæ bonum, mori.* Vid. *Lipsius in Elect. 2, 8. Thuanus l. 11.* Quære, PINTIANUS.

NONIUS (Pet.) Salaciensis, Lusitanus, medicus & mathematicus, Anno 1577. octogenarius obiit. Conimbricæ artes mathematicas professus est. Edidit doctissimos libros de arithmetica abstrusiore: optica: astronomica: item, de crepusculis & arte navigandi. Notæ ejus in *Purbachium* laudantur tùm ab acumine & perspicuitate: tùm etiam, quòd multa dicat aliis indicta variosque aliorum castiget errores. Vid. *Thuanus l. 64.*

NONIUS (Tob.) collegit interpretationes in nonnullos institutionum titulos, Venet. An. 1566.

NONNIUS (Alvarus) Hisp. annotationes ad libros 2. Fr. Arcæi de recta vulnerum curatione edi curavit, An. 1574.

NONNIUS (Ludov.) Antverp. medicus, compos. Hispaniam: ichthyophagiam: quatuor libros de re cibaria: poëmata, &c. Carmina exhibet *Tomus 3. Delit. Belg. pag. 693.* Vid. *Sweertius pag. 541. C. Barthius in l. 2. Theb. Papinii, pag. 630.*

NONNOSUS, Νοννόσος, tempore Justiniani Imp. claruit. Historiam edidit, qua legationem suam ad Æthiopes & Saracenos complexus est. Ex eo opere excerpsit nonnulla *Photius, Cod. III.* Videatur *Mart. Hanckius in Byzant. Scr. pag. 141.*

NONNUS, Νόννος, Panopolites, poëta, si *Vossio* stamus, tempore Theodosii Junioris Imp. floruit. Extant ejus Διονυσιακά: item, paraphrasis evangelii S. Johannis. Meminit ejus *Agathias l. 8. Josephus Scaliger in epist. 276.* fanaticum poëtam nominat. *Idem in epist. 247.* de eo ita scribit: Nonni redundantiam excusaret materia, nisi in evangelii paraphrasi majorem immodestiam, ut ita loquar, professus esset. Eum ita soleo legere, quomodo mimos spectare solemus, qui nulla alia re magis nos oblectant quàm quod ridiculi sunt. Confer *Dan. Heinsium in Aristarcho.* Vid. *Barthius in Claudian. pag. 13. In l. 3. Thebaid. Pap. pag. 798. in l. 4. pag. 1047. Olearius, pag. 338.*

NONUS, Constantini Porphyrogennetæ coævus, medicus, seculo X. claruit. Scripsit de curatione morborum particularium.

NOODT (Gerh.) JCtus, edidit probabilia juris civilis, An. 1674.

NOPELIUS (Joh.) compos. confessionem Ambrosianam, Colon. An. 1580.

NOPPIUS (Joh.) chronicon urbis Aquisgrani, Anno 1630. vulgavit, teste *Zeillero.*

NORBERTUS, Præmonstratensium monachorum fundator, Anno 1134. obiit. Ejus reliquiæ An. 1627. Magdeburgo Pragam delatæ sunt. Reliquit 3. libros de suis visionibus. Videatur *Sweertius, pag. 585.*

NORDENHOLD (Henr.) exaravit aulæ magistram, Ultraject. An. 1662.

de NORES (Jason) in *Horatium de arte poët.* Paris. Anno 1554. commentatus est.

NORIBERGIUS (Ern. Goth.) JCtus, edidit jus consistoriorum, An. 1631.

NORICUS (Joh. Ern.) JCtus, emisit notas in Institut. juris, An. 1673.

de NORIS (Henr.) Veronensis, Augu-

stinianus, serenissimi Magni Hetruriæ Ducis, Cosmi III. theologus & in academia Pisana ecclesiasticæ historiæ professor, edidit historiam Pelagianam, A. 1673: item, duplicem dissertationem de duobus nummis Diocletiani & Licinii, An. 1675. in 4. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 453.*

NORITIUS (Silv.) Somersetensis Anglus, Anno 1630. obiit. Exaravit antidotum controversiarum contra sectarios. Vid. *Alegambe, pag. 421.*

NORTHOVIUS (Levoldus) nobilis Germanus, reliquit origines Marcanas. Eas *Meibomius* edidit An. 1613. fol. cum notis. Vid. *Casp. Barthius in Briton. pag. 314. 722.*

NORTHUSIUS (Casp.) librum concinnavit de vera ecclesia, Londini, Anno 1597.

NORTONUS (Joh.) Anglus, struxit evangelicum orthodoxum: item, responsiones ad quæstiones ab Apollonio propositas, Londini, An. 1645. Vid. *G. Richteri epistolæ selectæ, pag. 493.*

NORTANUS (Sam.) Bristollensis, composuit catholicon physicorum & alchymiæ complementum. Videatur *Linden, pag. 535.*

NORWEGUS (Joh.) Sunglesiensis Hassus, emisit promtuarium grammaticum, An. 1621.

NORWEGUS (Laur. Nic.) nomine & patria, A. 1622. obiit. Scripsit confessionem Christianam de via domini, quam christianus populus in Dania, Norwegia & Suecia plus annis 600. confessus est. Vid. *Alegambe, pag. 299.*

NOSCOWITZ (Joh.) edidit civitatem in quadro positam, Colon. A. 1663. fol.

NOSLERUS (Georg.) Berolinensis, medicus, Altdorfii medicinam professus est. Habuit varias dispp. medicas & philosophicas. *Epitaphium* ejus tale invenio: Georgius Noslerus, Berolin. Marchicus, cum charitatibus suis hic situs est. Natus d. 10. Maij, Anno 1591. denatus Altdorfii d. 9. Jul. A. M DC L. Vitæ sanctimoniam, eruditionis copiam, insignia merita, quibus artem medicam & philosoph. per annos 31. summe sibi devinxit vir optimus, in famæ templo quam in hoc cippo legi maluit. Mortuum laudavit *Nicolaus Rittershusius.* Vid. *G. Richter. JCt. in decad. 3. Orat. pag. 204.*

NOSLERUS (Mart.) thesaurum dispositionum evangelicarum elaboravit.

NOSTRADAMUS (Mich.) San-Remigius, An. 1566. ætatis 72 obiit. Fuit præstantissimus mathematicus & Henrico II. Galliarum Regi diem fatalem prædixit. Vid. *Weberus in Curios. pag. 726.*

NOTHIPPUS, Νόθιππος, Tragicus, cognomine Ὀψοφάγος, *Athenæo* memoratur.

NOTKERUS, vixit tempore Ottonis I. & II. Impp. Vitam S. Fridolini & S. Galli calamo exaravit. Extat ejusdem martyrologium. Videantur *Casp. Barthius in Claud. pag. 202. Olearius pag. 339.*

NOTNAGELIUS (Chr.) reliquit synopsin mathematicam, An. 1665.

NOTTINGHAMUS (Guilh.) Anglus, Anno 1336. obiit. In Pauli epistolas & magistrum sententiarum commentatus est. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 154.*

à NOVARIA (Thomas) edidit thesaurum Arabico-Syro-Latinum, Romæ, An. 1636.

NOVARINUS (Aloys.) Veronensis, Anno 1640. claruit. Emisit adagia ecclesiastica, fol. electa sacra; commentar. in Joh. & Paulum: risum sardonium sive tract. de ficta mundi lætitia. Opera ejus septem voluminibus constant. Videantur *Leo Allatius pag. 24. Ghilinus, vol. 2. pag. 186.*

NOVARIUS (Joh. Maria) scripsit de vassallorum gravaminibus, Genev. Anno 1634. fol.

NOVATERRANUS (Franc.) doctrinam christianam Græco & Latino stilo expressit, An. 1560.

NOVELLUS (Bald. Bartholinus) JCtus, Anno 1479. claruit. Extat ejus tract. de dote.

NOVELLUS (Jac.) Venetus, JCtus, tractatum criminalem confecit. Vid. *Tom. XI. Tract. tract.*

NOVENARIUS (Mart.) edidit apothecam spiritualem, Colon. An. 1618.

NOVICAMPIANUS (Alb.) Anno 1558. obiit. Tractavit de scopo utriusque testamenti, An. 1559. Extant ejusdem annotationes in fabricationem hominis, à *Cic. l. 2. de nat. deor.* descriptam. Vide-

Videantur *Starovolscius, pag.* 51. *Linden, pag.* 14.

NOVILLÆUS (Joh.) composuit Horas, Paris. An. 1531.

de NOVIOMAGO (Rudolfus) Gelder, vitam Alberti Magni 4 libris complexus est. Prodiit Colon. An. 1490.

NOVIOMAGUS (Gerh.) historiam Batavicam elaboravit.

NOVIOMAGUS (Joh.) vitas præstantium aliquot virorum stilo expressit. Vide, NEOMAGUS.

NOVIUS (Franc.) inter viros claros à *Sammarthano, pag.* 171. relatus est.

NOVIUS (Quintus) Atellanarum scriptor, Olymp. CLXXI. claruit. *Macrobius Sat.* 1, 10. vocat in eo argumenti genere probatissimum. Complures fabulas reliquit, quemadmodum ex *Festo* & *Nonio* patet. Vid. *Glandorpius in O. R. pag.* 629.

NOUZENUS (Seb. Aug.) Flander, Anno 1532. floruit. Marpurgi hebraicas literas docuit & de lectione sermonis hebræi librum emisit.

NOWELLUS (Alex.) Lancestrensis, An. 1601. obiit. Reliquit catechismum, lat. Græc. & hebraicé.

NOYEN (Joh.) Turnhoutanus, JCtus, A. 1492. obiit. Edidit casus breves ad corpus juris civilis: Item, librum de dogmatibus Scripturæ.

de la NUE vel NUÆUS (G.) scripsit de militia. *Naudæus in B. P. pag.* 115. Nuæi discursus (inquit) devium à vera fide & militarem autoris animum ardore ipso ac libertate loquendi præ se ferunt.

NUCERINUS (Corv.) mortem *Thomæ Mori* scripto exposuit.

NUCERINUS (Sebast.) Polonus, habuit orationem de laudibus & utilitate moralis theologiæ. *Starovolscius in Hecatont. pag.* 120. vocat undequoque doctum & eloquentem.

de NUCIARELLIS (Hieron.) scripsit de secundis essentiis, Venet. Anno 1517.

NUCULA (Horat.) descripsit bellum Aphrodisiense.

à NUENARE (Herm.) de sudore Britannico disseruit.

à NUGNO (Didacus) in 3. partem Thomæ commentatus est, Venet. Anno 1612.

NUMA Pompilius, post excessum Romuli, regno præfectus est. Sapientiæ perstudiosus fuisse traditur. Condidit 7. libros de jure pontificio & totidem Græcos de doctrina sapientiæ. Hi libri post annos complures, Cornelio & Bæbio Coss. in agro L. Petilii scribæ in arca lapidea inventi sunt. Latinos (inquit *Valer. Max.* 1, 1.) magna diligentia asservandos curaverunt. Græcos, quia aliqua ex parte ad solvendam religioné pertinere existimabantur, Q. Petilius, Prætor urbanus, ex autoritate senatus per victimarios igne facto in conspectu populi cremavit. Confer *Plinium*, 13, 13. *Augustinum de C. D.* 7, 14. *Lactantium in Inst. div.* 1, 22.

NUMANNUS (Phil.) Bruxellens. Anno 1617. obiit. Struxit varia poemata, teste *Sweertio.*

NUMENIUS, Νουμήνιος, Apameensis, inter Pythagoricos philosophos excelluit. Scripsit Epopem: item, libr. περὶ ἀριθμῶν, περὶ τόπου, περὶ τοῦ ἀγαθοῦ, περὶ ἀφθαρσίας τῆς ψυχῆς. *Origenes* autor est *l.* 4. *contra Celsum pag.* 198. ipsum multa suis commentariis inserere solitum depromta è Mosis & prophetarum libris. *Hesychius Milesius* hoc dictum ei tribuit: Τί ἐστι Πλάτων ἢ Μωσῆς ἀττικίζων; i. e. *quid aliud est Plato, quam Moses atticissans?* Frequentissima ejus mentio extat apud *Porphyrium in vita Plotini.* Vid. *Jonsius in Scr. hist. phil.* 3, 10. *Valesius in Eusebium. pag.* 121.

NUMENIUS, rhetor, tempore Hadriani Imp. claruit, ad quem consolationem exaravit de Antinoo. Vid. *Suidas.*

NUMENIUS, ὀψαρτυτικὰ composuit, teste *Suida* in Τιμαχίδας. Confer *Schol. Nicandri, pag.* 18. 42. *Meursio* idem esse videtur cum illo, cujus ἁλιευτικὸν allegat *Athenæus l.* 7.

NUMESIUS (Joh.) condidit chorographiam Hispaniæ.

NUMIUS Crassus, mediocris ingenii poëta, scripsit Iliadem, cujus 23. librum citat *Priscianus.* Videatur *Glandorpius, pag.* 631.

NUNESIUS (Ildefons.) edidit tractat. de pulsibus, Salmanticæ, An. 1606.

NUNNESIUS (August.) de Delgadillo, Hisp. An. 1630. claruit. Struxit methodum, qua sine difficultate & magno studio de quacunq; re moralem doctrinam con-

concernente differendi ars traditur, Parif. An. 1624. fol.
NUNNESIUS (Pet. Joh.) Hisp. An. 1602. obiit. In Barcinonensi academia plurimos annos eloquentiam Græcasq; literas magno juventutis emolumento publice docuit. Edidit grammatisticam: institutionem peripateticæ philosophiæ: Phrynichum de vocibus Atticis, &c. Videatur *G. J. Vossius part. 1. Rhet. pag. 178.*
NUNNEZ (Christ.) tractavit de coctione & putredine, Madriti, Anno 1613. in 4.
NUNNEZ (M.) Vide, BARRETUS.
NUNNEZ (Pet.) Hispan. scripsit de exequendis mandatis regum Hispan. Anno 1620. fol.
NUNNIUS (Greg.) librum concinnavit de vera Christi ecclesia, Romæ, Anno 1597. fol.
de NUYSEMENT (Dominic.) de vero sale philosophorum & universali mundi spiritu commentatus est, Lugd. Anno 1651.
de la NUZA (Franc.) construxit medullam cedri Libani, Colon. An. 1665.
de la NUZA (Hier. Bapt.) Aragonius, edidit discursus super Evangelia duobus voluminibus, Col. An. 1617.
NYENBURG, lecta variarum lectionum publicavit.
NYENDALIUS (Laur.) poemata exaravit, An 1645.
NYMMANUS (Georg.) medicus, A. 1638. obiit. Extat ejus tract. de apoplexia.
NYMPHIDIANUS, Νυμφιδιανὸς, Smyrnæus, tempore Juliani Imp. claruit. *Eunapius, pag. 137.* vocat magis appositum conscribendis declamationibus & disceptationibus, quàm epistolis contexendis.
NYMPHIS, Νύμφις, Heracleotes, tempore Ptolemæi Evergetæ claruit. Scripsit de Alexandro & successoribus ejus & successorum posteris libros 14: item, de Heraclea 13. libros. Sic *Suidas.*
NYMPHODORUS, Νυμφόδωρος, Amphipolites, composuit νόμιμα βαρβαρικά. Hoc opus plurimis constitisse libris, è *Sophoclis Scholiaste in Oedip. Colon.* colligere licet, à quo liber 13. βαρβαρικῶν allegatur. Meminit ejus *Clemens Alex. in Adhort. & l. 1. Stromat.*
NYMPHODORUS, Syracusanus, περὶ τῶν Ἀσίας texuit, teste *Athenæo l. 6.* Idem *Athenæus l. 13.* Nymphodori librum de Siciliæ mirabilibus allegat.
NYPHUS (August.) Suessanus, de diebus criticis scribere aggressus est, An. 1519. Vide, NIPHUS.
NYSE (Nicol.) reliquit librum prædicantium. Videatur *Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 942. Olearius, pag. 330.* Quære supra, NISSE.

O.

OAMUS (J. Pet.) historiam condidit, An. 1643.
OATESIUS, Anglus, in epistolam Judæ commentatus est. Extat ejusdem tract. de origine animæ.
OBADIAS (R.) fecit comment. in Kiddusch Chodesch Rambam, A. M. 5085. Vid. *Ganz in Z. D. pag. 144.*
OBADIAS Bartenora. Vide, BARTENORA.
OBADIAS, Ziphronæus, composuit librum Or Adonai, obiitq; A. M. 5310. Vid. *Ganz, pag. 153.*
OBBO, Ravennas presbyter, à *Reinesio in epist. ad Rupert. pag. 517.* allegatur.
de L'OBEL (Matth.) Insulanus, condidit plantarum seu stirpium historiam. Vid. *Linden, pag. 448.* Quære, LOBELIUS.
OBENHEIM (Christ.) Ottingensis, Anno 1562 vixit. Edidit expositionem locorum pugnantium in Novo Testamento: item, exempla virtutum & vitiorum.
OBERASCHER (Maurus) arcam cœli, Anno 1669. emisit: item tract. de sacramentis, An. 1676.
OBERTUS (Ant.) Audomarensis medicus, lib. de venæsectione in pleuritide confecit. Vid. *Linden, pag. 52.*
OBICINUS (Bernh.) ab Orta, An. 1612. claruit. Edidit speculum confessionis. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 56.*
OBICINUS (Thom.) Novariensis, Anno 1638. obiit. Arabicam grammaticam, Anno 1631. edi curavit. Extat ejusdem logica Arabica Videatur *Leo Allatius in Apib. Urb. pag. 244. Waddingus lib. cit. pag. 325.*

OBICIUS (Hippol.) Ferrariensis, scr. de nobilitate medici, An. 1619. Ejusdem staticomastix vel medicinæ staticæ demolitio, Ferrariæ An. 1615. prodiit.

OBLADEN (Petrus) filium prodigum, Colon. An. 1669. imprimi fecit.

OBRECHT (Georg.) Argentoratensis, natus est An. 1547: obiit Anno 1612. In academia patria 40. annis jura felicissimè docuit, fecitque, ut juventus in juris studio citatis posset passibus progredi. Edidit œconomiam juris: topicam legalem: Jus feudale, &c.

OBRECHT (Ulric.) scripsit de vexillo imperiali, An. 1674: item, de nummo Domitiani Isiaco, An. 1665. Idem historiæ Augustæ scriptores recensuit & notis eruditis illustravit.

OBRYSIUS (Rob.) Hermopagita Atrebas, A. 1584. obiit. Struxit sacrorum Idylliorum in utrumq; Testamentum libros duodecim: hymnorum septem, &c. Vid. *Sweertius, pag. 659.*

OBSEQUENS (Julius) libro de prodigiis inclaruit: cujus hodie tantùm fragmentum superest. Primus hoc fragmentum à *Jucundo Veronensi* sibi donatum edidit *Aldus* An. 1508. Defectum supplere conatus est *Conr. Lycosthenes.*

de OBSTERGA (Cypr. Regnerus) in 12. libros codicis commentatus est.

OBUGÆUS (David) An. 1320. claruit. Condidit regulas juris & comm. in S. Biblia. Vid. *Waræus, pag. 67.*

OCAMPIUS (Florianus) Zamorensis, reliquit quinque libros rerum Hispaniæ.

OCCAM (Guilh.) Anglus, An. 1347. obiit. Is, quòd pontificum acta interdum improbaret, à pontifice Romano anathemate notatus est. Unde ad Ludovicum Bavarum æque excommunicatum sese contulit, cui dixisse fertur: *Defende me gladio & ego te scriptis defendam.* Edidit librum de potestate pontificum & Imperatorum. Appellatus est *venerabilis inceptor: doctor singularis:* item, *doctor invincibilis. Scaliger* limam veritatis vocabat. Ab hoc Occamo *Occamistarum* secta originem traxit. *Occamistæ* etiam nominales dicuntur. Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. pag. 407. Waræus in Scr. Hibern. pag. 66. Waddingus in S. O. M. pag. 155. Olearius in Abaco, pag. 193.*

OCCAM (Nicol.) Anglus, An. 1320. claruit. Scr. de latitudine oppositionum. Vid *Waddingus l. c. pag. 267.*

OCCHUS (Hieron.) egit de febri & humoribus, Venet. An. 1657.

OCCO (Adolph.) Frisius, natus est Anno 1524: obiit An. 1605. Collegit Imperatorum Rom. numismata à Pompejo Magno usque ad Heraclium Imp. Extat ejusdem pharmacopœja.

OCEANUS (Hier.) tractavit de matrimonio post baptismum.

OCHINUS (Bernhardinus) Italus, Anno 1563. innotuit. Confecit triginta dialogos, quos *Sebast. Castellio* latinè reddidit. In eorum uno polygamiam defendere omnibus viribus conatus est. Ob hoc scriptum urbe agroque Tigurino excedere jussus est. Inde Basileam venit: sed nec ibi locus ei concessus. Itaque in Poloniam abiit, quò ut venit, dicitur palàm hypostasin Spiritus S. oppugnasse. Sed nec ibi commorari ei diutius licuit. Quare in Moraviam ad Anabaptistarum conventicula se recepit: ubi & obiit. Vid. *Rhodius in Scr. suppos. pag. 33.*

OCELLUS, Ὄκελλος, Lucanus, antiquus philosophus, libellum reliquit de universo. Versus is est à *Nogarola.* Vid. *Barthius in Adv. 42, 1.*

OCLERIUS (Franc.) in aphorismos Hippocratis commentari cœpit, Vincent. An. 1610. Vid. *Linden, pag. 183.*

OCRICULARIUS (Bernh.) Florentinus, historias elaboravit. *Erasmus in apophthegm. pag. 709.* Itali quidam eruditi (inquit) licet pulcrè calleant latinè, tamen vix unquam adduci possunt, ut in familiari congressu latinè loquantur. Ac si quando compellit necessitas, dicunt exactè quasique de scripto. Novi Venetiæ *Bernh. Ocricularium*, civem Florentinum, cujus historias si legisses, dixisses alterum Salustium aut certe Salustii temporibus scriptas. Nunquam tamen ab homine impetrare licuit, ut mecum latinè loqueretur.

OCTACILIUS (L.) Pilutus, Marii Syllæque temporibus floruit. *Suetonius lib. de Gramm.* eum Cn. Pompejum cognomine Magnum docuisse patrisque ejus res gestas nec minus ipsius compluribus libris exposuisse memorat. In *chronico S. Hieronymi* corruptè *Vultacilius Plotus* vocatur. Videatur *Glandorpius in Onom. pag. 649.*

OCTAVENUS, JCtus, quando vixerit, non certo constat. Meminit ejus *Pomponius*. Vid. *Bertrandus pag. 286.*

OCTAVIANUS (Vestrius) scr. practicam, introductionem in aulæ Rom. actionem & mores continentem, Colon. Anno 1597.

OCTAVIUS Cleophilus, Fanensis, An. 1490 obiit. Vitam ejus *Franc. Polyardus* literis consignavit. Extant ejus duo itineraria. Vid. *Pierius Valer. de Inf. lit. pag. 156.* Confer, CLEOPHILUS.

OCTAVIUS Hersennius, libro de saliaribus Tiburtium sacris innotuit. Meminit ejus *Macrobius, Saturn. l. 3. cap. ult.*

OCTAVIUS Horatianus, tempore Imp. Gratiani claruit. Reliquit duos libros de curationibus morborum: unum de ægritudinibus mulierum: unumque experimentorum. Præceptorem habuit Vindicianum, medicum percelebrem, uti patet ex ejus præfatione ad filium. Vide, HORATIANUS.

OCTAVIUS (Franc.) Italus, carminibus se illustrem reddidit. Ejus carmina prodierunt Argentinæ An. 1509. una cum carminibus *Gregorii Tipherni*. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 136.*

OCYORUS (Tarq.) scr. de 25. radicibus pesti resistentibus, An. 1589. Vid. *Linden, pag. 551.*

ODASIUS vel ODAXIUS (Ludov.) Bergomas, An. 1488. obiit. Cebetis tabulam latine transtulit, teste *Merico Casaubono*. Reliquit etiam epistolas & orationes. Videatur *Donatus Calvus pag. 358.*

ODDO, Astensis, monachus Benedictinus, expositionem in Psalmos adornavit. Vid. *Olearius pag. 342.*

ODDO (Joh.) JCtus, tractavit de restitutione in integrum, An. 1627: item, de fideicommissis, Ven. An. 1626. fol.

ODDONIS (Girald.) Ruthenensis Gallus, An. 1349. obiit. Vulgo *Doctor moralis* dictus est. Commentarios reliquit in decem libros ethicorum. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 145.*

ODDUS de Oddis, Patavinus, celebris medicus & Galenista fuisse dicitur. Quidam eum animam Galeni appellaverunt. Docuit Patavii. Edidit apologiam pro Galeno: item, novem libros de peste. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 176.*

ODDUS (Marcus) scrips. de compol. medicam. & de Turbith.

ODDUS (Mutius) mathematicus, Anno 1639. vivis excessit. In carcere libros de normæ de fabrica usque circini polymetri: de horologiis solaribus composuit, nullo librorum auxilio sublevatus. Dicti libri postmodum Mediolani & Venetiis impressi sunt. Vid. *Nicius part. 1. Pinacoth. pag. 174.*

ODERBORNIUS (Paulus) minister ecclesiæ Rigensis, condidit homilias: item, vitam Basilidis Moscorum tyranni, An. 1585.

ODERISIUS, Casinensis Abbas, vocatur à nonnemine mirabilis versificator.

ODESCALGUS (Aloys.) Comensis, philosophiam Romæ multis annis exposuit. Collegit præclarum opus ex omnibus Græcis philosophis atque Aristotelis interpretibus, in quo doctrinam peripateticam plurimum illustravit.

ODESCHALCUS (Pet. Georg.) Anno 1620. obiit. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 198.*

ODESPUN (Lud.) edidit concilia novissima Galliæ, An. 1646. fol.

ODILO, Abbas, Anno 1048. obiit. Reliquit epistolas, hymnos, sermones. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. de S. E. pag. 127. Olearius, pag. 340.*

ODO, medicus, autor est libelli de herbis, qui vulgo *Macro Æmilio* tribuitur. Vid. *Placcius, pag. 221.*

ODO, Cluniacensis Abbas, An. 942. obiit. Extant ejus hymni & sermones. Moralia ejus in Jobum, Anno 1617. Parisiis prodierunt. Vid. *Ph. Labbe lib. cit. pag. 129. Barthius in Claudian. pag. 1080. Olearius, pag. 343.*

ODO, Soliacensis, An. 1208: obiit. Reliquit constitutiones & præcepta Synodalia de 7. sacramentis. Vid. *Olearius, pag. 344.*

ODO, Tornacensis, An. 1113. vivere desiit. Canonem missæ primus commentariis illustrasse dicitur. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 128.*

ODOARDUS, Cameracensis episcopus, An. 1113. obiit. Scripsit de mysterio incarnationis: de peccato orig. de blasphemia in Spiritum S. Videatur *Olearius, pag. 342.*

ODOENUS (Thom.) Hamtoniensis, Anno 1618. decessit. Paravit responsi-

onem

onem ad antiCottonum. Vid. *Alegambe, pag. 434.*

ODOFREDUS, JCtus, An. 1266. obiit. Commentarium in Pandectas & Codicem elaboravit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 35.*

ODOFREDUS, secundus, Bononiens. Odofredi I. nepos, JCtus, An 1246 floruit. Struxit summam de feudis. Vid. *Bumaldus, pag. 179.*

ODOFREDUS (Alb.) Odofredi nepos, An. 1280. claruit. Composuit varias quæstiones legales.

ODOFREDI (Honestus) Bonon. JCtus, Anno 1240. floruit. Videatur *Bumaldus pag. 94.*

ODOMARUS (M.) medicus, practicam publicavit.

ODONTIUS (Casp.) Weissenburgensis, aliàs *Zahn* dictus, natus est An. 1547: obiit An. 1584. Altdorfii literas humaniores docere cœpit. Historiam Petri & Pauli carmine decantavit, teste *J. L. à Carolo in bibl. pontif. pag. 319.* Extat ejusdem mythologia Musarum, Anno 1581. excusa.

ODONTIUS (Joh. Casp.) natus est Anno 1580: obiit An. 1626. Altdorfii mathesin professus est. Scripsit de Cometis.

ODONUS (Cæsar) Bonon. medicus, An. 1554. claruit. Sententias Theophrasti de plantis publicavit. Videatur *Bumaldus, pag. 44.*

ODORICIUS (Val.) carmina exaravit.

ODRY (Steph.) adornavit poëmation Christi nascentis, An. 1644. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 320.*

ODULPHUS, An. 1330. floruit. Composuit amuletum adversus striges, incubos, succubos & similes dæmonum præstigias.

ODZKO (Alb.) libros de affectionibus corporis humani egregios reliquit, teste *Starovolscio, pag. 99.*

OECOLAMPADIUS (Joh.) aliàs *Hausschein* dictus, natus est An. 1482: obiit An. 1531. Basileæ concionatoris & theologi munere functus est. Fecit commentar. in Genesin, Jobum, Psalmos & Prophetas plerosque. In *epitaphio* primus evangelicæ doctrinæ autor & templi Basileensis verus episcopus nuncupatur. Videatur *Jovius in elog. pag. 292. Jac. Verheiden in elog. præst. Theol. pag. 56. Dietericus part. 2. Ant. Bibl. pag. 91.*

OECUMENIUS, οἰκουμένιος, juxta quosdam nono seculo: juxta alios verò, An. 1070. claruit. Confecit explicationem in acta apostolorum & epistolas S. Pauli. Transtulit hoc opus in linguam lat. *Johannes Hentenius.* Vid. *Phil. Labbe T. 2. dissert. pag. 132. Olearius pag. 344.*

OELHAFIUS (Nicol.) medicus, edidit elenchum plantarum circa Dantiscum, An 1643.

OELHAFIUS (Pet.) JCtus, exaravit 16. dispp. in 4. libros Institut. Dantisci, An. 1648.

OELHAFIUS (Tobias) Norimb. JCtus, An. 1666. obiit. Munere Pro-Cancellarii Univers. Altdorfinæ laudabiliter perfunctus est. Habuit varias orationes, rem monetariam concernentes, quæ An. 1665. impressæ sunt. Vid. *Henningus Witte in memoriis JCtor. pag. 432.*

OELINGERUS officinam pharmaceuticam vulgavit.

OENOMAUS, Οἰνόμαος, Gadarensis, scr. de Cynica secta: item, de Homerica philosophia. Vid. *Suidas & Valesius in in Socratem & Sozomen. pag. 44.*

OENOMAUS, Tragicus Atheniensis, Olympiade XCV. & sequenti claruit. *Suidas* octo fabulas ei tribuit.

OENOMAUS, poeta, carmina fecit. In *Anthol. l. 4. c. 17.* distichon ejus in Cupidinem adfertur.

OENOPIDES, Οἰνοπίδης, Chius, egit de rebus physicis. Vid. *Seneca in N. Q. l. 4. c. 2. Simocattal. 7, 17. de gestis Mauric.*

OENOPOLA (G.) harmoniam evangelicam construxit, fol.

OENOTOMUS (Joh.) in institutiones juris, An. 1595. commentatus est.

OESTENIUS (Christ.) JCtus, scripsit de eo, quod interest.

OETHÆUS (Jac.) habuit orationes duas, quarum una erat de optima medicorum secta: altera de laudibus diæteticæ. Vid. *Linden, pag. 296.*

OETINGERUS (Joh.) Anno 1609. vixit. Reliquit tractatum de jure & controversiis limitum, & finibus regundis.

OEXLINUS (Joh.) physicus Goppingensis, epigrammata sacra elucubravit. Vid. *Tomus 4. Delit. Germ. pag. 1161.*

OFFILLIUS (A.) JCtus, tempore Augusti Imp. floruit. Plurimos de jure civili libros composuit. Ad Atticum de jure scri-

scripsit: de jurisdictione etiam tractatum exaravit. Vid. *Guido Panzirolus, in JCt. 1, 17. Bertrandus, pag. 235.*

OFFREDUS (Apollin.) Cremonensis, in Aristotelem de anima commentatus est. Liber prodiit Venetiis, An. 1496. Extat ejusdem comm. in libellum posterior. Aristotelis.

OFFREDUS (Carol.) inter viros eruditos refertur à *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 260.*

OFFREDUS (Paulus) aphorismos Hippocratis, Anno 1606. commentario illustravit.

OGERIUS (Simon) Audomaropolitanus, An. 1597. floruit. Carmina elaboravit, quæ habentur *Tomo 3. Delit. Belg. p. 706.* Vid. *Sweertius pag. 676.*

OGILBEUS (Joh.) Scotus, Anno 1615. laqueo periit. Vid. *Alegambe, pag. 260. Bisselius in 3. septennio pag. 57. 113.*

OGINSKIUS (Car.) excogitavit artem placendi in aula, An. 1643.

OHACAN (Did. Alvar.) edidit commentum novum in parabolas Arnaldi de Villa nova, An. 1514. fol.

OHEMIUS (Chr.) JCtus, tractavit de consulibus aliisque magistratibus.

OJEDA (Pet.) Marcensis Hisp. An. 1627. obiit. In epistolas canonicas commentatus est. Vid. *Alegambe pag. 389.*

OISELIUS (Ant.) Bellovacus, versibus celebris factus est. Extat ejusdem dialogus, titulo Paschasius, de advocatis supremæ curiæ Parisiensis. Vid. *Tomus 2. Delit. Gall. pag. 836.*

OISELIUS (Jac.) struxit notas in institutiones juris, An. 1658: item, thesaurum selectorum numismatum, Anno 1676.

OKOLSKI (Simon) orbem Polonum, An. 1641. publicari curavit.

OLAI (Andreas) Danus, fecit carmen in comœdiam electionis Salomonis, Anno 1585.

OLAVIUS (Joh.) Danus, scripsit epigrammata ad poëtas, qui in Dania eminent, A. 1650: item, carmen gratulatorium ad Fridericum III. An. 1660. Vid. *Bartholinus in Danis pag. 85.*

OLAVIUS (Mart.) Cantaber, Anno 1556. obiit. Composuit assertiones de conditione, lapsu & reparatione hominis. Vid. *Alegambe, pag. 329.*

OLAUS (Joh.) Schlagendorpianus, in Eccles. An. 1590. commentatus est.

OLBERTUS, Gemblacensis abbas, Anno 1148. obiit. Exaravit vitam S. Veroni confessoris.

OLDEKOP (Just.) edidit observationes criminales, An. 1654: item, lib. de jurejurando in alterius animam.

OLDENBURG (Henr.) societatis Regiæ Londinensis secretarius, emisit acta philosophica Annorum 1665. 1666. 1667. 1668. quatuor tomis, An. 1674.

OLDENBURG (Ph. Andr.) sub nomine *P. A. Burgoldensis* notitiam rerum illustrium imperii Rom. Germ. tractatum de elementis juridice consideratis: item, manuale principum Christian. edi curavit. Vid. *Placcius, p. 171.* Prodiit ejusdem tract. de Rebusp. in tranquillum statum reducendis, An. 1677.

OLDENDORPIUS (Henning.) Hamburgensis, An. 1589. obiit. Argentinæ linguam hebraicam docuit.

OLDENDORPIUS (Joh.) JCtus, Anno 1561. defunctus est. Coloniæ Agrippinæ & Marpurgi jura publice interpretatus est. Audit JCtus acris judicii & singularis in praxi dexteritatis. Scripsit practicam actionum forensium: libros variarum lectionum & varios commentarios. De eo ita *Spigelius in lex. Jurid. in dict. restaurari:* Noster Oldendorpius minime ad somnia nugamentaque scribenda natus, imo, ut res ipsa manifestat, à DEO missus, ut, quod Erasmus pro bonarum artium studio repurgando præstitit, ipse quoque Oldendorpius in nostra jurisprudentia recte tradenda efficeret.

OLDERICUS Vitalis, An. 1120. claruit. Reliquit tredecim libros historiæ ecclesiasticæ. Eum una cum aliis rerum Normannicarum scriptoribus edidit *Andr. Duchesnius*, An. 1619.

OLDOINUS (August.) condidit necrologium pontificum Romanor. Romæ, An. 1671.

OLDRADUS, è Laude Pompeja, JCtus, conscripsit consilia: item, quæstiones aureas. *Hieronymus Balbus, Gurzensis episcopus*, testatur in *libro de coronatione Caroli V.* ipsum admodum iniquum fuisse in Imp. dignumque esse, ut culeo insueretur. *Guido Panzirolus 2, 52.* Olradum vocat & An. 1320. obiisse memorat.

de OLEA

de OLEA (Alf.) JCtus, scripsit tract. de cessione jurium & actionum. Prodiit Genevæ, Anno 1665. fol.

OLEARIUS (Adamus) composuit itinerarium in Persiam, An. 1663: item, Persicum rosetum.

OLEARIUS (Gottefridus) S. Theol. D. & Superintendens Halensis, Anno 1677. annotationes Biblicas theoretico-practicas; item, theologiam positivam, polemicam, exegeticam, moralem, An. 1676. in 4. edi curavit. Agit jam annum ætatis 73.

OLEARIUS (Joh.) Theol. Licentiatus & Professor Lipsiensis, orationes & epistolas Herodoti in unum volumen redegit & luci publicæ An. 1675. exposuit. Extat ejusdem elegans tractatus de stilo Novi Testamenti, in 4. Observationes autem philologicæ in epist. Dominicales, An. 1671. prodierunt. Præterea oratoriam ecclesiasticam An. 1665. publicavit.

OLEARIUS (Joh. Gottfridus) Halensis, abacum Patrologicum conscripsit, An. 1673. in 8. Est parvus quidem ille liber, sed in quo multa continentur non Studiosis tantum, sed & Theologis scitu pernecessaria. Ego me ex eo non parum profecisse ingenue fateor atque agnosco.

ab OLEASTRO (Hieron.) Lusitanus, An. 1563. obiit, relicto in Pentateuchum & Esaiam commentario.

OLEMANNUS (Conr.) JCtus, edidit dispp. juridicas ex lectionibus *Gifanii* collectas, An. 1605.

OLEN, Ὠλὴν, Græcus poëta, inter hymnographos recensetur. Struxit hymnum in Junonem, cujus *Pausanias in Atticis & Corinthiacis* meminit. Ex eodem *Pausania in Phocicis* discimus, Ὠλῆνα ἄσαι πρῶτον τὸ ἑξάμετρον. Confer *Herodotum l. 4.*

OLEVIANUS (Casp.) Trevirensis, natus est An. 1536: obiit An. 1587. Heidelbergæ & Herbornæ Theologi partibus functus est. Reliquit epitomen institutionum Calvini; notas in evangelia & in epistolam ad Galatas. Vid. *Jac. Verheiden in elog. Theol. pag. 162.*

OLEVITANUS (Pet. Rob.) Parisiens. An. 1538. Ferrariæ obiit. Vid. *Colomesius in O.O. pag. 258.*

OLHAGARAY (Pet.) historiam Fuxensem An. 1609. publicavit.

OLIBANUS (Ant.) JCtus, de actionibus commentatus est. Liber prodiit Barcinone, fol. An. 1606.

OLIVA (Albericus) scripsit in Institut. Syn. Curiæ Neapolitanæ, Venet. Anno 1601.

OLIVA (Anellus) Neapolitanus, Anno 1630. vixit. Condidit historiam regni Peruani. Vid. *Alegambe, pag. 32.*

OLIVA (Joh. Paulus) edidit conciones habitas ad pontificem max. Anno 1668. Videatur *Honoratus Faber* in *Lusphyandro l. 3. c. 14.*

OLIVA (Josephus) emisit analoga gemmea, Barcinone, An. 1646.

OLIVARIUS (Joh.) Gandensis, JCtus, vix septemdecim annos natus Græcas literas Gandavi docuit. Composuit varia poëmata: item, duas comœdias, Michæam & Nabuchodonosorem. Vid. *Sweertius, pag. 457.*

OLIVARIUS (Pet. Joh.) Valent. Hispanus, An. 1536. claruit. Tractavit de prophetia & spiritu prophetico. Vid. *Simlerus.*

OLIVARIUS (Seraph.) collegit decisiones, Anno 1615. Videatur *Saussay, pag. 175.*

OLIVARIUS (Thom) scripsit de missione sanguinis in pueris ante decimum annum.

OLIVEIRA (Nicol.) descriptionem Portugalliæ & urbis Lissabonæ adornavit.

OLIVUS (J.B.) de præcipuis collectaneis, à *Calceolario* in *museo* adservatis, Anno 1593. publico scripto testati voluit.

OLIZAROVIUS (Aaron Alex.) tres libros de politica hominum societate, Gedani, An. 1651. imprimi curavit.

OLLER (Raph.) Majoricensis, An. 1621. obiit. Edidit repertorium in 7. tomos historiæ *Hier. Suritæ.* Vid. *Alegambe, pag. 406.*

OLLERIUS (Bernh.) Hisp. An. 1388. vivere desiit. Librum fecit de ordinis Carmelitarum origine. Vid. *Hallerv. de hist. pag. 44.*

OLLICINUS (Pet.) Senensis, JCtus, An. 1551. claruit. Edidit comm. in Aristotelis categorias: libr. de Platonica & Aristotelica diatriba, in quo exponitur differentia inter Platonem & Aristotelem;

telem: comm. in Isocratis orationem de regno. Vid. *Simlerus*.

de OLMOS (Andr.) Hisp. An. 1571 obiit. Quadraginta tribus annis Indis convertendis operam dedit. Linguæ Mexicanæ, Totonacæ & Vastacæ, quas expedite loquebatur, dictionaria composuit. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 18.*

de OLMOS (Didacus) Cuscensis, grammaticam Indicam elaboravit. Videatur *Waddingus l.c. pag. 102.*

OLMUS vel ULMUS (Fortunatus) Casinensis, historiam Venetam de Friderico Imp. & Alexandro III. papa reliquisse dicitur. Vid. *Lud. Jac. à Carolo in Biblioth. pontif. pag. 303.*

OLMUS (Franc.) Bergomas, Anno 1612. obiit. Scr. quatuor libros de ratione judicandi ex urinis: de ebrietate fugienda: item, de occultis in re medica proprietatibus. Vid. *Donatu: Calvus pag. 184. Ghilinus vol. 1. pag. 59.*

OLMUS (Paulus) Bergomas, An. 1484. defunctus est. Egit de spirituali ascensu ad Deum.

OLMUS (Valer.) Bergomas, Anno 1560. mortuus est. In quatuor libros Sententiarum: item, in Matthæum & Johannem commentatus est. Vid. *Don. Calvus pag. 495.*

OLORINUS collegit centuriam arborum & herbarum mineralium.

OLRADUS, de ponte, Laudensis, JCtus. Vide, OLDRADUS.

OLSOWSKIUS (Andr.) vulgavit censuram candidatorum sceptri Polonici.

OLYMPIANUS, Ὀλυμπιανὸς, *Stephano in διχλόνησις* memoratur.

OLYMPICHUS, Ὀλύμπιχος, Samiaca stilo persecutus est. Videatur *Clem. Alex. pag. 36.*

OLYMPIODORUS, Ὀλυμπιόδωρος, Alexandrinus, Platonicus philosophus, A.C. 470. claruit. In Platonis Alcibiadem commentatus est. Extat ejus libellus de vita Platonis.

OLYMPIODORUS, Alex. junior, seculo 6. floruit. Meteorologicos Aristotelis libros commentario illustravit.

OLYMPIODORUS, Chemicus, à *Borrichio lib. de Hermete, pag. 76.* laudatur.

OLYMPIODORUS, theologus, An. 1076. claruit. Catenam in Jobum confecit. Ea integra extare dicitur in bibliotheca Vaticana. Vulgavit eâ *Latr. Cumdius*, Lugd. An. 1586. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 133. Olearius pag. 344.*

OLYMPIODORUS, historicus, tempore Theodosii junioris Imp. claruit. Reliquit 22. libros historiarum. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de Scr R.R. pag. 182.*

OLYMPIUS, Ὀλύμπιος, Alexandrinus, Ammonii discipulus, Plotini æmulus, *Porphyrio in vita Plotini* memoratur.

OLYMPUS, Ὄλυμπος, Marsyæ discipulus, ἔγραψε θρηνητικοὺς νόμους, teste *Suida* in *ξυναυλία*.

OMEIS (Magnus Daniel) Norimbergensis, natus est An. 1646. Altdorfii h. t. eloquentiam & moralem philosophiam publice profitetur. Edidit schediasma de 4. Paradisi fluminibus: prolusiones academicas: & commentationem de scriptoribus epistolicis.

OMPHALIUS (Jac.) JCtus, An. 1570. expiravit. Coloniæ jurisprudentiam professus est. Condidit comment. de civili politia: libros 10. de officio potestateque principis in rep. bene sanctèque gerenda: item, nomologiam.

ONASIMUS, Ὀνάσιμος, sophista, tempore Constantini claruit. Scripsit statuum divisiones, artem judicialem ad Apsinem, progymnasmata, declamationes, encomia, teste *Suida*.

ONATUS, Ὄνατος, ἐν Ἀμαζονικοῖς, à *Scholiaste Theocriti pag. 179.* allegatur. Confer *Scholiasten Apollonii, pag. 159. 161.*

ONCALCHUS (Joh. Bapt.) consilium exaravit de læsione motus digitorum & macie brachii sinistri.

ONCIACUS (Guil.) JCtus, collegit quæstiones juris philosophicas, An. 1583.

ONDEGEERSIUS (Pet.) res Flandricas tractavit.

ONESICRITUS, Ὀνησίκριτος, tempore Alex. magni vixit & res Indicas literis mandavit. *Strabol. 15.* ex eo multa adducit. Meminit ipsius *Agellius* etiam *l. 9. c. 4.* item, *Plutarchus in Alex. Suidas* refert, Onesicritum Xenophontem sibi imitandum proposuisse, sed elegantiam ejus assequi minime potuisse. *Ælianus in hist. animal. l. 16. c. 39.* Astypalæum facit.

ONESIMUS, Probi Imp. tempore vixit ejusdemq; vitam diligentissime perscripsit, teste *Vopisco*.

ONESTES, Ὀνήστης, Corinthius, inter Græcos poëtas refertur, ceu videre est in *Anthol. l. 1. c. 8. & 73.*

ONETOR, Ὀνήτωρ, librum composuit, cujus titulus, an pecuniosum oporteat esse sapientem? Videatur *Laert. l. 3. in Platone.*

ONKELOS, Chaldæus paraphrastes, quinque libros Mosis in linguam Chaldaicam transtulit. Fertur fuisse filius sororis Titi Vespasiani & ad Judaismum conversus. Vid. *R. Ganz, in Z. D. pag 100. Buxt. in abbrev. pag. 105. 180. Is. Vossius de ætate mundi contra Hornium pag. 17. Otto in lex. Rabb. pag. 431.*

de ONNATE (Pet.) JCtus, de contractibus, Romæ, An. 1646. commentari cœpit.

ONOMACRITUS, Ὀνομάκριτος, Atheniensis, Olympiade LXV. claruit. Hujus Onomacriti poëmata esse feruntur, quæ *Orpheo* vulgò tribuuntur: item, χρησμοὶ sive responsa, quæ *Musæo* adscribebantur. Ipsum ab Hipparcho, Pisistrati filio, Athenis ejectum esse, quòd sortes Musæi corrupisset, *Herodotus l. 7.* memorat.

ONOMARCHUS, Ὀνόμαρχος, Andrius, sophista, *Philostrato in vitis Sophist. pag. 562.* memoratur.

ONOSANDER, Ὀνόσανδρος, Platonicus philosophus, scripsit, teste *Suida*, Τακτικὰ, de stratagematibus, & comm. in libros Platonis de rep.

OONSELIUS (Guil.) Antv. natus est An. 1571. Exaravit officinam Biblicam: victoriam & triumphum Rom. ecclesiæ: item, hieroglyphica sacra. Vid. *Sweertius, pag. 316.*

OPALENIUS (Lucas) tractavit de officiis. Erat *Marescalcus* Curiæ regni Poloniæ. Per anagramma *Paulus Neocœlus* vocari solet.

OPELIUS (Constant.) scripsit de fabrica triremium Meibomiana, Anno 1673. in 4.

OPHELIO, Ὠφελίων, Comicus poëta, *Athenæo & Suidæ* memoratur. Ejus comœdiæ erant, Δευκαλίων, Καλλαισχρος, Κένταυρος, Μοῦσαι, Μονότροποι, Σάτυροι.

OPHTHALMICUS (Vit.) JCtus, edidit processum juris municipalis Pragensis.

OPICELLUS (Jac. Phil.) Mediolan. collegit monumenta bibliothecæ Ambrosianæ, An. 1618.

OPILIUS (Aur.) grammaticus, rhetoricam & philosophiam docuit & libros Musarum concinnavit. Videatur *Suet.* & *Agellius.*

OPIMA (Laur.) Bononiensis, Anno 1362. floruit. In 4. libros Sententiarum commentatus est.

OPITIUS (Henr.) edidit atrium linguæ Sanctæ tripartitum, An. 1671.

OPITIUS (Mart.) Silesius, Anno 1639. obiit. Mortuum laudavit *C. Colerus.* Reliquit librum variarum lectionum: epitomen rerum Sarmaticarum: Daciam, &c. *Casp. Barthio* audit Phœbeja Siren, Germani princeps carminis Opitius. Videatur *Henning. Witte in philosoph. pag. 439.*

de OPIZONIBUS (Ambrof.) scripf. in legem, si quis arbitratu, dig. de verbor. obligat.

OPMEERUS (Pet.) natus est Anno 1525: obiit Anno 1595. Jurisprudentiæ & medicinæ singularem cognitionem αὐτοδίδακτος consecutus est. Memoria tenacissima fuisse dicitur, adeò, ut septuagenarius omnes Terentii comœdias & Flacci odas, quas puer didicerat, absque ulla hæsitatione recitaret. Struxit historicam assertionem missæ: item, orbis universi opus chronographicum. Vid. *Sweertius pag. 628. Melchior Adamus in Philolog. pag. 405.*

OPORINUS (Joh.) alias Herbst dictus, Anno 1507. natus est: obiit An. 1568. Primò Basileæ Græcas literas professus est; posteà relicta professione ad typographiam transiit. Aristotelis opera omnia ut latinè ederentur, primus curavit, doctissimorum virorum translationibus undique conquisitis & in ordinem redactis. Ipse scholia in Solinum composuit. Vid. *Thuanus l. 63. Crusius in Germano-Græcia pag. 114.*

ab OPPENBUSCH (Mich.) librum de religione Moscovitarum, Anno 1666. evulgavit.

OPPERMANN (Casp. Henr.) JCtus, de jurisdictione Anno 1627. scribere aggressus est.

OPPIANUS, Ὀππιανὸς, Cilix, sub An-

tonino Caracalla Imp. claruit. Caracallæ sua *ἁλιευτικὰ*, vivo adhuc patre Severo, dedicavit: *Κυνηγετικὰ* vero eidem, patre mortuo, obtulit. Ita *Scaliger in animadv. ad Euseb. pag. 202.* Dicitur etiam *Ἰξευτικὰ*, i. e. libros de aucupio exarasse. In hæc *Eutecnius* scholia adornavit. Vid. *Glandorpius in Onomast. Rom. pag. 647.* & *Lambecius in catalog. propr. script.*

OPPIUS (Cajus) Cajo Julio Cæsari coævus erat. Condidit libellum de bello Hispaniensi: item, vitas illustrium virorum. Vitam Africani superioris *Agellius 7, 1.* allegat: *Charisius* vitam Cassii: *Plinius 11, 45.* vitam C. Marii laudat.

OPSERSENUS (Pet.) confecit catalogum omnium totius orbis episcoporum & archiepiscoporum.

OPSOPOEUS (Joh.) Bretta Palatinus, natus est Anno 1556: obiit Anno 1596. Heidelbergæ physiologicam medicinam docere jussus est. Nonnulla Hippocratis scripta edidit & quidem emendate.

OPSOPOEUS (Vinc.) Francus, scripsit de arte bibendi carmine. Vid. *Tomus 4. Delit. Germ. pag. 1202.*

OPTATIANUS (Publilius.) Vide, PUBLILIUS.

OPTATOVIUS (Adam) tractatum de Sacramentis, Cracoviæ, An. 1642. in 4. edi curavit.

OPTATUS, Milevitanus episcopus, An. 365. floruit. Septem libris Donatistas oppugnavit. Hunc autorem *Carolus Albaspineus* commentario illustravit: item, *Mericus Casaubonus*, cujus annotationes, Londini, An. 1631. in folio lucem viderunt. Videantur *Phil. Labbe Tom. 2. dissert. de Scr. eccl. pag. 135. Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 1120. Olearius, pag. 346.*

OPTATUS (Cæs.) Neapolitanus, edidit opusculum de febri hectica, An. 1562. Vid. *Linden, pag 108.*

ORÆUS (Henr.) Afenheinensis, nomenclatorem præcipuorum scriptorum An. 1619 contexuit.

ORANUS (Joh.) Leodic. librum *P. Ribadineiræ* de principe Christiano adversus *Nic Machiavellum* ex Hispanico in latinum sermonem transtulit, teste *Sweertius*. Vid. *Alegambe, pag. 260.*

ORANUS (Nicol.) conversionem Cornelii centurionis adornavit. Prodiit ejusdem tract. de Judæ proditoris apostasia, An. 1611.

ORAPION, *Ὠραπίων*, de diis Ægyptiis commentatus est, teste *Tatiano.* Vid. *Mallincrot pag. 92.*

de ORBELLIS (Nicol.) Andegavensis, philosophus & theologus, Anno 1455. claruit. Scripsit in libros physicorum libros octo: in libros metaphysicorum libros 12: in libros ethicorum libros decem. In 3. libros Sententiarum quoq; comm. composuisse dicitur. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 268. Olearius in Abaco pag. 331.*

ORBILIUS Pupillus, grammaticus, Ciceroni coævus erat. Vixit prope ad centesimum ætatis annum, amissa jam pridem memoria. *Horatius* plagosum appellat. Juxta *Suetonium* librum edidit, cui erat titulus perialogus, continentem querelam de injuriis, quas professores negligenter ab ambitione parentum acciperent.

ORCHAMUS (Jan.) tractat. de generatione animantium, Colon. Anno 1667. publicavit.

ORCHIUS (Nicol.) conciones annuales tribus voluminibus complexus est, An. 1668.

ORDELAPHUS (Joh.) JCtus, scripsit in leg. fin. de rei vindicatione.

ORDONNEZ (Andr.) tractavit de sanguinis missione, Neap. An. 1623.

ORDONNEZ (Pet.) de Cevallos, descriptionem Indiæ orientalis reliquit. Prodiit Amsterd. An. 1622.

de ORE (Lud. Hier.) Peruanus, Anno 1598. floruit. Symbolum Indianum, in quo mysteria doctrinæ Christianæ continentur: item, catechismum & rituale Peruanum composuit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 243.*

ORECHOVIUS (Stanisl.) Anno 1561. vixit. Vulgò ob dicendi vehementiam Demosthenes Roxolanus dictus est. Reliquit orationes de notis ecclesiæ: de dignitate sacerdotali: pro & contra cœlibatum: institutionem principis: librum de summa regni &c. Videatur *Starovolscius, pag. 78.*

OREGIUS (Aug.) edidit tract. de Angelis, Romæ, An. 1632.

OREM (Nicol.) scr. de latitudine formarum, Venet. An. 1505.

ORENSIUS, Illiberitanus episcopus, carmen commonitorium reliquit. Vid. *Olearius pag. 347*. Quære, ORIENTIUS.

ORESIESIS, monachus, An. 420. claruit. Condidit regulas de institutione monachorum divino sale conditas, teste *Gennadio*. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 138.*

ORESIUS, abbas, libellum de sex cogitationibus Sanctorum exaravit. Videatur *Olearius pag. 347.*

ORESMIUS (Nicol.) Lexoviensis episcopus, Caroli sapientis, Francorum Regis, præceptor, Anno 1378 floruit. Reliquit tractatum de mutatione monetæ. Vid. *Olearius, pag. 331. Naudæus in B. P. pag. 66.*

ORGANTINUS, Brixiensis, An. 1609. obiit. Vid. *Alegambe pag. 360.*

de ORIANO (Lanfr.) JCt. practicam judiciariam composuit.

ORIBANTIUS, Ὀριβάντιος, poëta, si *Æliano in V. H. 12, 2.* stamus, ante Homerum claruit.

ORIBASIUS, Ὀρειβάσιος, Pergamensis, celebris medicus, tempore Juliani Imp. floruit & deinceps. Vulgò Sardianum vocant, quòd Sardis habitaverit. A Valente & Valentiniano I. omnibus bonis spoliatus & in hostilem terram ejectus est, ut necaretur: sed, cum magno in honore apud barbaros reges esset ac ingens viri desiderium in imperio Rom. ab imperatoribus revocatus est. Hæc *Eunapius pag. 139. Suidas* refert, Oribasium ad Julianum Imp. libros 72: item, librum de regno & affectibus scripsisse. Oribasius vulgò *simia Galeni* dici solet.

ORICELLARIUS (Bernh.) de urbe Roma aliquot libros contexuit, teste *Crinito*. Vid. *Hallerv. de hist. pag. 44.*

ORIENTIUS, Tarraconensis episcopus, A. C. 517. floruit. De eo ita *Sigebertus Gemblacensis in Catal. c. 24.* Orientius commonitorium fidelibus scripsit metro heroico, ut mulceat legentem suavi breviloquio. Hoc commonitorium A. *Rivinus* notis illustravit Anno 1651. Videatur *Reinesius ad Daumium, pag. 200.*

ORIGANUS (Dav.) celebris mathematicus, Anno 1609. claruit & ephemerides reliquit. Videantur *Becmannus in proleg. Bibl. Francof. pag. 53. Thomasius de plagio, §. 511.* Adde *epistolas selectas Richteri pag. 205.*

ORIGENES, Ὠριγένης, Adamantius, *Clementis Alexandrini* discipulus, tertio seculo claruit. Erat in omni disciplinarum genere versatissimus adeò, ut ipsis Christiani nominis hostibus admirationi fuerit. *Porphyrius* arcem totius eruditionis tenuisse largitur. *Didymus* secundum post Apostolos ecclesiarum magistrum nominat. *Epiphanius* & *Rufinus* sex millia voluminum in S. Scripturas elaborasse referunt. De ejus scriptis *Bellarminus in Catalogo script. eccles. pag. 38.* & *Sixtus Senensis, l. 4. B. S. pag. 278.* legi poterunt. Libros octo contra Celsum unà cum Philocalia *Guilh. Spencerus* Anno 1658. edidit & notis necessariis illustravit. Propter perversas quasdam sententias à *nonnullis* inter hæreticos relatus & scripta ejus ut impia & heterodoxa damnata sunt. Eum tamen ex veteribus *Eusebius* & *Rufinus*: è recentioribus *Picus Mirandulanus*, *Merlinus Victuriensis* & *Gilb. Genebrardus* editis apologiis defendere conati sunt. Confer A. *Rivetum Tom. 2. Oper. pag. 897. 1092. Phil. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 139. Valesium in Euseb. pag. 120. Olearium, pag. 348.*

de ORIO (Ferd.) in Tertullianum de patientia, Antverp. Anno 1648. commentatus est.

ORION, Ὠρίων, Thebanus, grammaticus, tempore Leonis M. Imp. claruit, & Eudociam in rhetoricis informavit. Scripsit Ἀνθολόγιον, i. e. florilegium vel collectionem sententiarum ad Eudociam, Theodosii Junioris Imp. uxorem, libris tribus. Ita *Suidas*. Confer *Joh. Tzetzem in Chiliad. pag. 183.*

ORLANDINUS (Nicol.) edidit 2. partes historiæ societatis Jesu, An. 1615. Vid. *Alegambe, pag. 355.*

ORLANDIUS (Cæsar) tractatum elucubravit de urbis Senæ & ejus episcopatus antiquitate.

ORLANDUS (Alemannus) JCtus, Anno 1559. floruit. Reliquit tractat. de Rom. ecclesiastica majestate, An. 1572: item, orationes.

d' ORLEANS (Lud.) edidit novas cogitationes in annales Corn. Taciti, Pariſ. Anno 1622. fol.

ORLOSHAUSEN (Jac.) tractavit de ſucceſſione fœminarum in regno, An. 1606.

ORMANNIUS (Joh.) habuit orationem de Catharina in Sinai tumulata.

ab OROSCHO (Alf.) Hiſp. ſcripſit in Magnificat Lucæ I. Brugis, Anno 1586.

OROSCIUS (Chriſtophorus) Pintiani diſcipulus, medicus, edidit annotationes in *Albert. Torinum* & *Guinterium*, Aëtii & Pauli Æginetæ interpretes, ſimulque varios medicorum errores oſtendit.

OROSIUS (Paulus) Hiſpanus, tempore Arcadii & Honorii Impp. claruit. Struxit apologiam de libertate arbitrii, cui ſeptem integra *Auguſtini* folia cum parte octavi inſerta ſunt, quæ ex illo opuſculo plane debent furcillari. Qua de re *G. J. Voſſius l. 2. de hiſt. lat. cap. 13. & l. 1. hiſt. Pelag. cap. 17.* legi poterit. Idem Oroſius, ſuaſu *S. Auguſtini*, ſeptem libros hiſtoriarum compoſuit, quibus oſtendit, ab O.C. uſque ad ſuam ætatem maximas ſemper atque atrociſſimas calamitates paſſim contigiſſe. Hoc opus à quibuſdam *Hormeſtes* inſcribitur. *Voſſius* putat, ὁρμιστὴν vel ὁρμαθὸν vocari: *Barthius* ſtatuit, epigraphen hanc ex verbis tituli: Oroſ. de miſer. hom. natam eſſe. *Steph. Vignandus Pighius in Hercule Prodicio pag. 112.* verum & genuinum titulum, Orcheſtram mundi, fuiſſe exiſtimat. Pighii ſententiam ut rationabilem *Reineſius in Var. lect. 3, 3. pag. 386.* amplectitur. Videantur *Caſaubonus in Exercit. pag. 85. Phil. Labbe Tom. 2. diſſ. pag. 184. Olearius, pag. 359. Hallerv. in B. C. pag. 307.*

OROSIUS (Pet.) Hiſp. grammaticam lingua Ottomina compoſuit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 287.*

de OROZ (Hieron.) de apicibus juris commentatus eſt, fol.

ORPHEUS, ὀρφεὺς, Thrax, poëta, una generatione bello Trojano antiquior fuiſſe dicitur *Theodoreto*. Eum hymnos ſcripſiſſe: item Ἀργοναυτικά: ut & carmen περὶ λίθων nonnulli exiſtimant. Verum carmina iſta ψευδεπίγραφα eſſe, dudum viri doctiſſimi ſubodorati ſunt. *Quidam* ea *Onomacrito* cuidam vel *Cecropi* tribuunt. Imò *Ariſtoteles apud Ciceronem l. 1. de nat. Deor.* Orpheum aliquando fuiſſe prorſus negat. Confer *G. Joh. Voſſium de nat. & conſtit. artis poët. cap. 13. pag. 78.* Interim plures fuiſſe, qui Orphei dicti fuerint, admodum veriſimile eſt. *Plinius* certè *l. 25. cap. 2.* Orphei cujuſdam meminit, qui de herbis curioſè ſcripſerit. Orphei φυσικὸν *Suidas* in τριτοπάτορες allegat. Orpheum etiam περὶ ἰδιοφυῶν ſcripſiſſe *Reineſius in Var. lect. 2, 1. pag. 126.* oſtendit. Orpheum Crotoniatam, epicum poëtam, Argonauticorum autorem, Olympiade LI. Piſiſtrati ætate vixiſſe *Suidas* memorat. Videatur *Euſebius in Chronico, pag. 4.*

ORRIGONIUS (Car. Joſeph.) Mediolanenſis, inter viros eruditos locum habet. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 55.*

de ORSCELAR (Martinus) librum elaboravit, titulo, JESUS omnia, Monachii, Anno 1622.

ORSUS (Aurelius) carminibus famam ſibi peperit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 147.*

de ORTEGA (Chriſt.) ſcripſit duos tomos de DEO uno, fol. item, de Trinitate & incarnatione, Lugd. An. 1664.

ORTELIUS (Abraham) Antv. natus eſt Anno 1527: obiit Anno 1598. Edidit orbis theatrum: item, theſaurum geographicum, opus eruditum lectuque jucundum. A Philippo II. Hiſpp. Rege geographi regii inſignibus ornatus eſt. Septuagenario major cœlebs deceſſit, teſte *Thuano l. 120.* Videatur *Sweertius in Athen. Bat. pag. 89. Ghilinus, vol. 2. pag. 1.*

ORTELIUS (Hier.) Auguſtanus, condidit hiſtoriam rerum in Ungaria & Tranſilvania geſtarum.

ORTELIUS (Vitus) Græcæ linguæ profeſſor, An. 1570. obiit.

ORTH (Phil. Alb.) Remlinga Francus, JCtus, natus eſt An. 1643. Commentari cœpit de regali conducendi jure, Anno 1672. Brevi editurus eſt eccleſiaſten zeloten.

ORTHAGORAS, Ὀρθαγόρας, de rebus Indiæ volumen condidit. Ejus *Ælianus in hiſt.*

in hist. anim. 16, 35. & 17, 6. meminit. Philostratus autor est Orthagoram quoque de mari rubro scripsisse. Vid. *Is. Vossius in Pomp. Melam, pag. 133. & 286.*

ORTHOLANUS(M.) practicam veram Alchymiæ publicavit.

ORTHUS (Zach.) historiam Turcicorum Cæsarum adornavit.

ORTIZ (Didac.) cursum philosophicum, Angelico-Thomisticum, An. 1667. tribus voluminibus complexus est.

ORTIZIUS (Blas.) edidit itinerarium Adriani VI. pontif. Tolosæ, An. 1548.

ORTLEPIUS (Fr.) JCtus, examen notariorum immatriculandorum edi fecit.

ORUS, Ὦρος, Alexandrinus, grammaticus (inquit *Suidas*) Constantinopoli docuit. Scripsit περὶ διχρόνων, i.e. de ancipitibus vocalibus: περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, i.e. de encliticis particulis: de *ει* diphthongo: solutiones propositionum, & alia. Vid. *Berkelius ad fr. Steph. pag. 44.*

ORWEGEN (Joh.) JCtus, tractavit de probatione, quæ fit per testes, Marp. An. 1639.

ORY (Matth.) de quinque verbis S. Pauli, Venet. An. 1588. commentatus est.

ORY (Rich.) emisit calendarium Palæstinum, An. 1594.

OSCUS, rhetor, nihil sine schemate dicere voluit. *Seneca lib. 5. controvers. pag. 223.* Ipse (inquit) ab eloquentia multum aberat, natus ad contumelias omnium ingeniis inurendas. Nulli non impressit aliquid, quod effugere non posset.

OSEHIA Rabah, juxta nonnullos, *Beresit rabba* composuisse dicitur. Vid. *Ganz in Z.D. pag. 109.*

OSIANDER (Andr.) Bavarus, natus est Anno 1498: obiit Anno 1552. Norimbergæ in æde Laurentiana concionatorem egit. Relicta Norimberga, in Borussiam sese contulit, ubi dogma illud spargere cœpit, *nos sola essentiali justitia DEI justos esse*: quod posteà maximas turbas peperit. Reliquit librum de magistratu politico: qui liber aliquoties diversis in locis excusus est sine nomine autoris. Vid. *Thuanus l. 11.*

OSIANDER (Andr.) Lucæ filius, Suevus, natus est Anno 1562: obiit Anno 1617. Erat ecclesiæ Tubingensis præpositus & academiæ cancellarius. Ferunt, fuisse robustum elenchticum, perspicuum exegeticum, & artificiosum orthotomicum. Edidit Biblia cum emendationibus superiorum versionum & observationibus doctorum virorum; assertiones de conciliis: & responsionem ad analysin *Gregorii à Valentiâ* de ecclesia. Mortuo parentavit *Matthias Hafenrefferus* Doctor.

OSIANDER (Lucas) Andreæ senioris filius, theologus Tubingensis, An. 1604. obiit. Composuit enchiridion controversiarum: epitomen historiæ ecclesiasticæ: commentarium in universa Biblia: institutionem religionis Christianæ, &c.

OSIANDER (Joh. Adamus) theologus Tubingensis, hoc tempore claret. Edidit specimen Jansenianismi: libellum de asylis: observationes in Grotium de J. B. & P. comment. in Pentateuchum, &c. Promittit etiam notas perpetuas in totum Vet. & Nov. Testamentum.

OSIUS, Cordubensis episcopus, Anno 347. claruit. Epistolam ad sororem suam exaravit de laude virginitatis: item, tractatum de interpretatione vestium sacerdotalium, quæ sunt in Vet. Testament. Ad extremum à fide orthodoxa deficere & Arianorum impietati adhærescere cœpit, damnans τὸ *Homousion*, cujus antea strenuus assertor fuerat. Videatur *Isidorus in Vir. Ill. cap. 5. & 14.*

OSIUS (Felix) Italus, Anno 1631. obiit. *Vossius* alicubi dissertissimum professorem appellat. Condidit sex libros de sepulcris & epitaphiis ethnicorum: & totidem de sepulchris & epitaphiis Christianorum: elogia scriptorum illustrium: adagiographiam novantiquis proverbiis refertam. poëtarum & historicorum vindicias: Romano-Græciam: & alia plura, quæ *Thomasinus part. 2. elog. pag. 252.* enumerat. Confer *Ghilinum vol. 2. pag 75.*

OSIUS (Hieron.) Thuringus, Anno 1558. floruit. Edidit historiam belli Dithmarsici. Carmina ejus leguntur *Tom. 4. Delit. German. pag. 1273.* Videantur *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 93. Simon Schardius volum. 3. German. script. pag. 48.*

OSIUS (Stanisl.) Polonus, An. 1579. obiit. Scripsit de verbo DEI expresso: de sacerdotum conjugio: de actis Elbingensibus, &c. Vid. *Gbilinus vol. 2. pag. 228.* Quære, HOSIUS.

OSIUS (Theodatus) Mediolanensis, edidit meditationes rythmicas, in duas partes distinctas, quarum una theoricam, altera praxin facultatis sciendi per numeros sive restitutam Pythagoræorum doctrinam pollicetur: item, silvam novarum opinionum, Anno 1669. Vid. *Gbilinus vol. 1. pag. 213.*

OSORIUS (Hieron.) Hisp. senior, Anno 1580. obiit. Exaravit librum de nobilitate civili & Christiana: alium de gloria: alium de justitia: & rursus alium de sapientia. Commentatus etiam est in epistolam ad Romanos libris quatuor. Vid. *Thuanus l. 71. Lundorpius Tom. 2. pag. 428.*

OSORIUS (Hier.) junior, vixit An. 1580. Scripsit in Psalmos, Proverbia, Ecclesiast. Sapientiam, &c. Opera utriusque Osorii quatuor tomis constant.

OSORIUS (Joh.) Burgensis, Anno 1594. obiit. Struxit sex tomos concionum. Vid. *Alegambe, pag. 261.*

OSSA (Barth.) Bergomas, An. 1340. mortuus est. *Tritbemius* vocat philosophum & historicum insignem. Reliquit 16. libros historiarum. Vid. *Donatus Calvus pag. 67.*

OSSA (Joh.) Bergomas, pontifex, natus est Anno 1244: obiit Anno 1334. Elaboravit quæstiones in jus canonicum & civile, teste *eodem pag. 207.*

ab OSSA (Melch.) egit de principatu feliciter administrando.

OSSATUS (Arnold.) Cardinal. An. 1604. decessit. Is natalibus adeo obscuris natus erat, ut nullum posset neque cognatum neque affinem monstrare, nullamque gentilitiam hæreditatem cernere. Juvenis in schola Ramæa exercitatus fuit & cum *Jac. Carpentario* acerrimas contentiones exercuit. Vid. *Thuanus l. 92. & 131. Saussay, pag. 155. Naudæus in B.P. pag. 110.*

OSSOLINSKI, orator celebris esse & orationes exarasse dicitur.

ab OSSUNA (Franc.) Bæticus, Hisp. An. 1530. claruit. Reliquit ingentem commentar. in passionem Domini.

OSTENFELD (Christianus) Viburgensis Cimber, An. 1619. natus est. Promisit Pharum latinitatis. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 419.*

OSTENIUS (Joh.) JCtus, tractavit de mora, An. 1589.

ab OSTERHAUSEN (Christianus) de ordine Melitensi prolixam narrationem edidit, An. 1650.

OSTERMANNUS (Pet.) JCtus, scripsit ad legem, Stigmata, Colon. An. 1629: item, artem parendi & imperandi. Extat ejusdem clavis & avis bifida, Viennæ Anno 1644. excusa.

OSTERMARIUS (Joh. Conr.) JCtus, synopsin institutionum Manzianarum, A. 1648. in lucem protulit.

OSTHANES, primus de magia commentatus est, teste *Plinio l. 30. c. 1.* Vid. *Hadr. Junius l. 1. Animadv. c. 7.*

OSTHOVIMUS (Balth.) Bohemus, An. 1600. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 51.*

OSTIENSIS (Henr.) Vide, HOSTIENSIS.

OSULLEVANUS (Phil.) de S. Patricii vita, purgatorio & miraculis, Madriti, An. 1629. scribere aggressus est.

OSWALDUS (Erasmus) An. 1579. obiit. Vid. *Thuanus l. 68.*

OSWALDUS (Pelbartus) Temeswariensis, An. 1500. claruit. Condidit aureum Rosarium: Stellarium B. Virginis: sermones de tempore, &c. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 274.* Quære, PELBARTUS.

OTACILIUS. Vide, OCTACILIUS.

OTBERTUS, Leodiensis, exaravit vitam Henrici IV. Imperatoris. *Casp. Barthius in Claudian. pag. 1055.* vocat mirandum prudentiæ & ingenii scriptorem.

de OTERO (H. Fern.) JCtus, tractavit de actionibus, Venet. An. 1628.

OTFRIDUS vixit seculo nono. Evangelium Germanicis versibus expressit. Videantur *Olearius in Abaco, pag. 350. Hallerv. in B.C. pag. 299.*

OTHELIUS (M. Ant.) confecit resp. pro decretis reip. Venet.

OTHLONUS, Fuldensis monachus, vitam S. Pyrminii literis consignavit.

OTHO, vetus gnomologus, allegatur ab *Alano* in Sententiis. Vid. *Barthius in Claud. pag. 515.*

OTHO (Joh.) Brugensis, Anno 1581. obiit. Isagogen elaboravit in historiam Romanam, teste *Sweertio.* Videatur

Mar-

Martinus Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 236.

OTHO (Val.) de triangulo duo volumina, An. 1596. publicavit.

OTREB (Rud.) composuit tractatum de vita, morte & resurrectione, Anno 1617.

OTTINELLUS (Cæs.) de curanda porrigine, Romæ, Anno 1586. commentatus est.

OTTLERUS (Servat.) edidit encomiasticam ethologiam de S. Francisco, Colon. An. 1651.

OTTO, Fossatensis, vitam S. Mauri prosa & carmine descripsit: item, vitam S. Benedictæ martyris & B. Wilfridi. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 192.*

OTTO, Frisingensis, ætate Friderici Barbarossæ Imp. claruit. *Æneas Silvius* male Frisiensem vel Frisium fuisse autumat. Frisingensis à Frisingensi episcopatu dictus est. Obiit Anno 1150. teste *Radevico.* Otto iste universale chronicon octo libris complexus est. Eos primus in lucem protraxit *Job. Cuspinianus* auctiores edidit *Christ. Urstisius.* Scripsit etiam 2. libros de gestis Friderici. *Epitaphium* ejus tale invenio:

Quicquid in orbe beat praeclaros & meliores,
Præsidis Ottonis mire cumulavit bonores.
Si proavi vel avi probitas, facit ordo, potestas
Deberent mortis furias cobibere molestas,
Non moriturus erat praeclare praeditus illis:
Heu talem communibus accessisse favillis.
Quam facunda viri vox, qualis philosophia,
Hortatu regum docet edita chronographia.
Luxit eum patria, propria comitata ruina.
Propitietur ei DEUS & pia virgo Maria.

Vid. *Olearius in Abaco pag. 351. Ph. Labbe T. 2. diss. de S. E. pag. 149. Carol. Visch. in Cist. pag. 255.*

OTTO (Andr.) emisit anthroposcopiam sive judicium hominis de homine, Anno 1663.

OTTO (Dan.) JCtus, de jure publico commentatus est, An 1620.

OTTO (Jac.) JCtus, scripsit de legitimatione illegitimorum, Augustæ, An. 1673.

OTTO (Joh. Henricus) Bernas Helvetius, edidit historiam doctorum Misnicorum, An. 1672: item, lexicon Rabbinico-philologicum, An. 1676. In scriptis Rabbinorum admodum versatus esse videtur.

OTTO (Jul. Conr.) Judæus, prius *Naphtbali Margolith* dictus, aliquando Christianum sese simulavit. Unde Altdorfii sacras literas profiteri jussus est. Verum non diu ibi substitit. Nam præter spem & opinionem inde discessit, nec constat, quò pervenerit. Librum reliquit, cui *Gali Razia* titulum imposuit. Extat & ejus grammatica hebraica. De hominis nequitia & fraude Cl. *Wagenseilius in Sota, pag. 705.* legi poterit. Confer *Casaubonum, epist. 436. & Colomesium in Cimeliis, pag. 175.*

OTTUS (Joh.) Schaphusio Helvetius, cogitationes physico-mechanicas de natura visionis, Heidelb. Anno 1670. edi curavit.

de OVALLE (Pet. Hernand.) Placentinus, compos. 2. partes obligationum, ex quibus tenemur colere Angelos custodes. Vid. *Alegambe, pag. 383.*

de OVANDO (Joh.) scripsit discursus prædicabiles, An. 1606. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 216.*

OVANDUS (Franc.) adornavit breviloquium scholasticæ theologiæ, Anno 1584.

OUDARTUS (Nicol.) Bruxellensis, Anno 1608. obiit. Reliquit fastos sacros & alia poemata, teste *Swertio, pag. 581.* Carmina ejus habentur *T. 3. Delit. Belg. pag. 699.*

ab OUDENHOVEN (Ant.) laudationem Alexandri Scagliæ, Antverp. An. 1641. concinnavit.

OVERSTADIUS (Rol.) Bruxellensis, An. 1568. natus est. Videatur *Alegambe, pag. 416.*

OUGTRED (Wilh.) vulgavit trigonometriam, An. 1657: item, clavem mathematicam, Oxonii, An. 1669.

OVIDIUS Naso, poëta, natus est Anno secundo Olympiadis CLXXXIV: obiit A. primo Olympiadis CXCIX. Confecit libros transformationum, epistolas Heroidum, artem amandi, sex libros fastorum, Medeam tragœdiam, &c. Sunt etiam quædam, quæ falso ei tribuuntur, qualia sunt carmen panegyricum ad Pisonem,

fonem, Philomela, pulex &c. Quædam etiam Ovidio prorsus indigna sunt, ut tres libri de *Vetula*, quæ Ovidium minus referunt, quàm simius hominem. Librum tamen de medicamine faciei aliqui Ovidio malè abjudicant. De Ovidii halieuticis *C. Barthium in Celestin. pag. 312.* confule. Confer *Glandorpium in O.R. pag. 650. Vossium l. 5. Inst. rhet. c. 3. pag. 287. Epitaphium* Ovidii tale circumfertur:

Hic situs est vates, quem divi Cæsaris ira Augusti Latia cedere jussit humo.
Sæpe miser voluit patriis occumbere terris, Sed frustrà: hunc illi fata dedere locum.

Vid. *Voss. l. 2. Inst. poët. pag. 73.*

OVIDIUS (Alb.) Juventinus, fuit autor Philomelæ carminis. Vid. *C. Barthius, part. 3. in Papin. pag. 11.* item, *Goldastus, præfat. in Pseudovidiana-opuscula*, Francof. Anno 1610. edita. Adde *Reines. ad Daum. pag. 204. 205. 207.*

OVIEDUS (Andr.) Castellanus, An. 1577. extinctus est. Condidit librum de Rom. ecclesiæ primatu: deq; erroribus Abyssinorum, ad quos Oviedus ille à Lusitaniæ Rege missus fuerat. Vid. *Alegambe, pag. 28.*

de OVIEDO (Franc.) Anno 1657. obiit. Struxit cursum philosophicum. Vid. *Alegambe, pag. 128.*

de OVIEDO (Gonsales) Anno 1535. historiam Indicam generalem promulgavit.

d' OULTREMANNUS (Henr.) Hanno, Anno 1605. obiit. Reliquit varia poëmata.

d' OULTREMANNUS (Pet.) Valencianus Hanno, An. 1657. vivere desiit. Scripsit de Amore increato. Extat ejusdem Constantinopolis Belgica, h. e. libri quinque de rebus gestis à Balduino & Henrico, Impp. Constantinopolitanis, ortu Valencinianensibus, una cum libro de excidio Græcorum, An. 1613. Vid. *Alegambe, pag. 390. 405.*

d' OULTREMANN (Phil.) pædagogum Christianum 2. Tomis, Anno 1654. complexus est.

OUTRAMUS (Guilh.) tractatum emisit de sacrificiis, Londini, Anno 1677. in 4.

OWEN (Corb.) fecit carmen Pindaricum in theatrum Scheldonianum.

OWENUS (Joh.) Britannus, concinnavit tres libros epigrammatum, An. 1614. Notetur proprium ejus de seipso judicium:

Qui legis ista, tuam reprehendo, si mea laudas
Omnia, stultitiam: si nihil, invidiam.

Barlæus in epist. pag. 888. Multa (inquit) ingeniosè scripsit Owenus in isto carminum genere: sed intercurrunt non pauca vilioris monetæ. Magno applausu apud Anglos leguntur.

OWENUS (Joh.) Oxoniensis theologus, scr. de justitia divina contra *Socinum*, Anno 1653. item, vindicationem textus Hebræi in Vet. & Græci in N. Testamento.

de OXONIO (Henr.) Anglus, sermones Dominicales & Feriales reliquit. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 166.*

de OXONIO (Joh.) vel OXFORD, Anno 1199. floruit. Itinerarium in Siciliam exaravit.

P.

PAAW (Pet.) medicus, natus est An. 1564: obiit An. 1617. Condidit tractatum de exercitiis, lacticiniis & bellariis. Vid. *Meurs. in Ath. Bat. p. 264.*

PACÆUS (Rich.) Anglus, Anno 1532. obiit. Reliquit præfationem in Ecclesiast. *Erasmus in Ciceroniano pag. 173.* Rich. Pacæus (inquit) inter Tullianæ facundiæ candidatos censeri poterat, nisi nimium illi placuisset extemporalis illa scribendi celeritas, & nisi mox juvenem è medio studiorum cursu pontificum ac regum negotia profanis curis propemodum obruissent. Vid. *Jovius in Britan. pag. 96.*

PACARDUS (G.) scripsit de confessione sacerdotum, An. 1603.

PACATUS (Drepanius) rhetor Latinus, composuit panegyricum ad Theodosium Imp.

PACATUS (Minucius) Πακατος, Alexandrinus, grammaticus, struxit 7. libros de dialecto Alexandrinorum ordine alphabetico: similiter tres libros de Attica consuetudine, &c. Vid. *Suidas.*

PACCO-

PACCONUS (Franc.) Capuanus, edidit duos catechiſmos Æthiopico ſermone. Vid. *Alegambe, pag. 128.*

PACCIUS (Coſm.) Vide, PACTIUS.

à PACE (Dominicus) Hiſp. compoſuit ſermones, qui prodierunt Venet. Anno 1580.

PACEMUTUS (Nomicus) de JCto perfecto commentatus eſt, An. 1664.

PACHOMIUS, Παχώμιος, An. C. 340. floruit. Ex milite monachus factus eſt. Struxit regulam monachorum Angelo, ut ferunt, ad calamum dictante. Videatur *Phil. Labbe Tom. 1. diſſ. de ſcr. eccleſ. pag. 150.*

PACHUS (Matth.) JCtus, tractavit de mandatis apoſtolicis.

PACHYMERIUS (Georg.) Παχυμέριος. incipit ſuam hiſtoriam à tempore Michaëlis Palæologi, qui imperare cœpit An. 1261. & deſinit in A. 23. ſenioris Andronici, ſub quo vixit. Edidit ejus nonnulla cum Nicephori breviario *Dionyſ. Petavius* Pariſ. An. 1616. Vid. *Tomus 2. Ephem. Hedov. pag. 455. Hanckius in Byz. ſcript. pag. 566.*

PACIANUS, Barcinonenſis epiſcopus, An. 360. claruit. Reliquit tres epiſtolas adverſus Novatianos: parænesin ad pœnitentiam: libellum de Baptiſmo. Filium habuit, *Dextrum* nomine, cui S. *Hieronymus* catalogum ſuum de ſcriptoribus eccleſiaſticis dedicavit. Videantur *Ph. Labbe T. 2. diſſert. pag. 151. Olearius in Abaco, pag. 352.*

PACIANUS (Fulv.) JCtus, ſcripſit de probationibus: item, conſilia & reſponſa.

PACICHELLUS (J. B.) Apocriſiarius apoſtolicus, edidit chiroliturgiam ſive tractatum de manus officio, An. 1673. alium de pede, An. 1675. Extat ejusdem liber de hoſpitalitate.

PACIDIUS epiſtolam exaravit ad *Rivetum*, An. 1645.

PACIFICUS, Minorita, An. 1470. vixit. Struxit ſummam, nomine *Pacificam.* Videatur *Phil. Labbe Tom. 2. pag. 152. Olearius, pag. 352.*

PACIFICUS, Aſculanus, fecit 2. libros de Lucretia: 2. de Virginia carmine: ſeptem de bello Cyri: undecim, de bello Syllæ & Marii: ſex de bello ſerulli. Ejus ſcripta prodierunt An. 1500. Vid. *Zeillerus part. 3. de hiſt. pag. 169.*

PACIFICUS (Herm.) tractavit de vera & reali manducatione veri corporis Chriſti in cœna Dom. A. 1581.

PACIFICUS (Statilius) JCtus, de Salviano interdicto commentatus eſt. Prodiit liber Genevæ, An. 1619.

PACINUS (Jac.) Bononienſis, ſcripſit de tenuis humoris, febrim facientis, ante purgationem per artem incraſſatione, An. 1558.

PACIUCHELLUS (Ang.) de monte Politiano, An. 1659. vixit. Compoſuit exercitationes in Pſalm. 86. fol. Venet. An. 1659.

PACIUS (Ang.) JCt. elucubravit conſilia: item, hiſtoriam belli Cenomanici. Vid. *Ghilinus, vol. 2 pag. 19.*

PACIUS (Fabius) Vicentinus, medicus & philoſophus, An. 1614. obiit. Extat ejus comment. in ſeptem libros Galeni de methodo medendi: pro quo labore aureum torquem conſecutus eſt. Vid. *Thomaſinus part. 2. pag. 162.*

PACIUS (Jul.) *Fabii* frater, JCtus & philoſophus, natus eſt An. 1550. obiit Anno 1635. In academia Heidelbergenſi organum Ariſtotelis interpretatus eſt. Inde in Pannoniam abiit ad juris civilis profeſſionem. In Galliam vocatus primò in Sedanenſi academia, deinde Nemauſi, poſt in Montiſpeſſulano gymnaſio cathedram obtinuit. Tandem Valentiam profectus, ibidem ingenii & doctrinæ radios latiſſimè ſpargere cœpit. A Venetis etiam Patavium invitatus eſt, ubi tamen non diu ſubſtitit: ſed Valentiam rediit ibique reliquum vitæ ſtadium in ſummo honore abſolvit. Scripta ejus tam philoſophica quàm juridica *J. Phil. Thomaſinus part. 2. elog. pag. 176.* enumerat. Vid. etiam *Imperialis in Muſeo, pag. 175.*

PACIUS (Pacius) JCtus, A. 1275. floruit. Reliquit quæſtiones.

PACMEISTERUS (Nic.) Anno 1551. obiit.

PACONIUS, JCtus, à *Paulo JCto* citatur. Vid. *Bertrandus, pag. 268.*

PACTIUS (Alex.) Florentin. A. 1537. clar. Libros Ariſtotelis de poëtica non ineptè transtulit, judice *Jovio in elog. numero 146.*

PACTIUS (Coſmus) Alexandri frater, Florentinus archiepiſcopus, Maximum Tyrium, Platonicæ ſectæ philoſophum,

phum, è Græco in Latinum sciritissimè transtulit.

PACUVIUS, Tragicus latinus, Olympiade CLVI. claruit. *S. Hieronymus in Chronico* Brundusinum facit & Tarenti nonagenarium obiisse perhibet. Erat verò Pacuvius ex sorore Ennii natus: qui avunculi vestigiis insistens artem poëticam scenæ gloria fecit clariorem, ut ait *Plinius* 35, 4. Fabulam Orestem magno cum spectatorum plausu habuit, An. U. 624. Laudatur *Ciceroni*, *Varroni*, *Horatio* & *Quintiliano*. Fragmenta ejus *Rob. Stephanus* collegit. Vid. *Glandorpius pag.* 653. *Sagittarius in Vitis Rom. Vet. pag.* 36.

PACUVIUS (C. Atejus) JCtus, Servii auditor, partem Edicti de commodato interpretatus est. Videatur *Bertrandus pag.* 240.

de PADILLA (Ant.) Hisp. Anno 1612. obiit. Vid. *Alegambe, pag.* 41.

de PADILLA (Ildefons.) in Habakuk commentari cœpit Anno 1674.

de PADILLA (Lud.) scripsit de Sanctis Hispaniæ.

de PADILLA (Mich. Vasq.) Hispalens. Anno 1624. ætatis 65. obiit. Reliquit tract. de mysterio Trinitatis. Vid. *Alegambe, pag.* 345.

PADOANUS (Helidæus) Foroliviensis medicus, Anno 1535. floruit. Emisit processus, curationes & consilia in curandis particularibus morbis, quæ prosperos habuerunt eventus.

de PADUA (Ant.) Ulyssiponensis, Anno 1231. obiit & sequenti anno à Gregorio IX. inter Sanctos relatus est, teste *Bellarmino*. Reliquit conciones de tempore & Sanctis. *Tritbemius* vocat excellentissimum prædicatorem & testatur, summum pontificem eum ideò *Arcam Testamenti* appellare consuevisse. Vid. *Ph. Labbe T.* 1. *dissert. pag.* 94. *Quenstad. pag.* 15.

de PADUA (Marsilius.) Vide, MARSILIUS.

PADUANUS (Fabr.) scr. de ventis & terræ motu: item, catenam temporis. Vid *Dietericus part.* 2. *Antiq. Bibl. pag.* 58.

PADUANUS (Joh.) Lusitanus, commentatus est de vero die passionis dominicæ. Vid. *Waddingus in S. O. M pag.* 216.

PADUS (Sebast.) Genuens. tractavit de cortice Peruviæ febrium profligatore, Anno 1656.

PÆANIUS, Παιάνιος, sophista, *Eutropii* breviarium è latino in Græcum transtulit. Metaphrasis ista à *Frid. Sylburgio* una cum aliis Rom. hist. scriptoribus edita est in fol. Alii *Capitoni Lycio* eam tribuunt, qua de re *Cujacius in Obs.* 74. 7. At erant diversæ. *Suidas* Capitonis versione aliquoties usus est.

PÆON, Παίων, Amathusius, librum de Theseo & Ariadna condidit, teste *Plutarcho in Theseo.* Vid. *Meursius in Cypro, pag.* 167.

PAEPP (Joh.) vitam Ciceronis in literas retulit, Anno 1618.

PAES (Balth.) Lusitanus, epistolam S. Jacobi, Anno 1617. commentario illustravit.

PAESMAN (Ægid.) Anno 1541. natus est. Composuit tractatum de septem Sacramentis.

PÆTUS (Lucas) Anno 1581. ætat. 69. obiit. Scripsit de mensuris & ponderibus Rom. & Græc. item, librum variarum lectionum, Venet. Anno 1573. fol. Vid. *Thuanus l.* 74.

de PAEZ (Ferd.) librum de excusandis parentibus à publicis muneribus ob numerum liberorum confecit.

PAEZ (Pet.) Hisp. Anno 1622. Gorgorræ in Æthiopia obiit. Elucubravit justum volumen, quo copiosè de rebus differit Æthiopicis: item, tractatum de Abyssinorum erroribus linguâ Amarana. Vid. *Alegambe, pag.* 390.

PAFFENRODIUS (Joh.) tractavit de militia Græca & Romana, teste *Borremansio in Var. lect. pag.* 239.

PAFRADIUS (Gasp.) Theol. composs. commentarium de prædicationibus sacramentalibus, lib. arbitrio & prædestinatione.

de PAGANICA (Nicol.) circa An. 1330. claruit. Reliquit compendium medicinalis astrologiæ. Extat Mſ. Venetiis inter libros Petrarchæ, teste *Thomasino.*

PAGANUS (M. Ant.) Venetus, scr. de ordine & residentia episcopotum, Venet. Anno 1570. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag.* 36.

PAGANUS (Jac.) Bellunensis, literatura non incelebris *Pierio Valeriano de J. L. pag.* 72. dicitur.

PAGANUS (Pet.) Wanfridia Hessus, Anno 1576. obiit. Historiam tergeminorum Rom. & Albanorum fratrum carmine

mine epico expressit. Carmina ejus occurrunt *T. 5. Del. Germ. pag. 1. J. P. Loticbius part. 3. Bibl. poët. pag. 96.* ait, fuisse omnium horarum arbitrum mire festivum, salium leporumq; mercurialium æquales inter amicosq; temperatorem scitissimum, vatem imprimis excellentem, elegantem & disertum.

AGETIUS (Guilh.) scripsit historiam Bibliorum: item, hæresiographiam & Christianographiam.

PAGGUS (Carol.) Genev. struxit enchiridion medico-astro-chymicum, Olysip. Anno 1664.

PAGNINUS (Sanctes) Lucensis, Anno 1541. mortuus est. Hortante Leone X. pontifice, novam Vet. Testamenti versionem juxta veritatem hebraicam edidit. *Sixtus Senens. l. 4. B. S. pag. 297.* tradit, eam versionem à peritissimis Hebræorum Rabbinis cæteris translationibus omnibus præferri. Publicavit etiam thesaurum linguæ sanctæ: item, isagogen in S. literas: ut taceam ejus catenam argenteam geminam, unam in Pentateuchum: alteram in psalmos. Vid. *Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 915. Gbilinus, vol. 2. pag. 224. Saussay pag. 149. Quenstad. pag. 317.*

PAGNIUS (Joh.) Pisanus, medicus, h. t. claret. Videatur *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 482.*

PAGNONIUS (Ang.) Bononiensis, Anno 1591. floruit. Satiras Horatii commentario exornavit.

PAIESIUS (Maginus) An. 1630. vixit & cursum universę philosophiæ adornavit. Vid. *Alegambe, pag. 320.*

le PAIGE (Joh.) collegit bibliothecam ordinis Præmonstratensis, Paris. Anno 1633. fol.

PAINUS (Apoll.) Anno 1600. floruit.

PAIOT (Carol.) Parisinus, struxit tirocinium eloquentiæ, An. 1673.

de PALACIOS Ruvios (Joh. Lupus) Segobiensis JCtus, emisit varia politica & juridica scripta, Antv. Anno 1618.

de PALACIOS (Mich.) Theologus Granatensis, circa Annum 1584. claruit. Extat ejus commentarius in Esaiam, Johannem & in epistolam ad Hebræos: item, comm. in tres libros Aristotelis de anima.

de PALACIOS (Paulus) Granatens. frater Michaëlis, comp. brevem, sed eruditum in Matthæum commentarium, Anno 1569.

PALÆMON. Vide, RHEMNIUS.

PALÆONYDORUS (Joh.) sive de Aqua Veteri, Belgii oppido, ord. Carmelitarum monachus, Anno 1507. obiit. Texuit triplicem fasciculum de origine, statu & profectu ordinis sui. Liber prodiit Moguntiæ, Anno 1497. Videatur *Olearius, pag. 269.*

PALÆOTTUS (Alf.) JCtus & Theologus, Anno 1557. claruit. Tractavit de stigmatibus Jesu Christi, Duaci, Anno 1616.

PALÆOTTUS (Camillus) Bononiensis, poëta, Anno 1503. floruit. Carmina ejus inveniuntur *T. 2. Delit. Ital. pag. 163.* Videatur *Reinesius in epist. ad Daum. pag. 17.* item, *Pierius Valerianus, de J. L. pag. 47.*

PALÆOTTUS (Gabr.) Bononiens. Anno 1597. obiit. Collegit acta concilii Tridentini: librum de ratione consultandi: alium, de bono senectutis, &c. Videatur *Thuanus l. 119. Panzirolus in JCtis 2, 149. Bumaldus p. 75. Naudæus in B. P. pag. 94.*

PALÆOTTUS (Rud.) Anno 1588. episcopale Imolens. publicavit.

PALÆOTTUS (Vinc.) JCtus, An. 1448. floruit. Mortuus filiorum humeris elatus est. Tractavit de dote. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 149.*

PALÆPHATUS, Παλαίφατος, Abydenus, tempore Alex. Magni claruit. *Suidas* autor est, eum Cypriaca, Attica & Arabica composuisse.

PALÆPHATUS, Ægyptius, Grammaticus, scripsit, secundum *Suidam*, philosophiam Ægyptiam: argumenta in Simonidem: librum μυθικῶν & λύσεις τῶν μυθικῶν εἰρημένων. Huic etiam nonnulli Τρωϊκὰ tribuunt. Vid. *Stephanus in χαρίμαται.*

PALÆPHATUS, Atheniensis, antiquissimus poëta fuisse traditur. *Suidas* ἐποποιὸν appellat & Phemonoæ σύγχρονον facit aut supparem. Condidit κοσμοποιΐαν: Apollinis & Dianæ partum: Veneris & Cupidinis sermones: Minervæ & Neptuni contentionem: & Latonæ comam.

PALÆPHATUS, Parius vel Prieniensis, tempore Artaxerxis Longimani floruit.

Ex

Ex *Suida* discimus, cum scripsisse quinq; libros περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν, ex quibus hodiè tantum primus superest. Meminit ejus *Virgilius in Ciri*: Docta Palæphatia testatur voce papyrus.

PALAEZ (Melch.) collegit quæstiones feudales. Vide, PELAEZ.

de PALAFOX (Joh.) edidit chartam pastoralem, in qua notitia Gratiæ divinæ & nostrarum calamitatum renudatur, Anno 1667.

PALAIN (Mich.) scripsit in evangelia quadragesimalia, An. 1651. fol.

PALAMAS (Greg.) Παλαμᾶς, seculo undecimo vixit. Erat archiepiscopus Thessalonicensis & struxit animæ contra corpus in judicio contendentis prosopopœiam stilo dialogico & maximè judiciali. Edidit Turnebus Græcè Anno 1553. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 188.*

PALAMEDES, Παλαμήδης, Eleates, scripsit, teste *Suida*, λέξιν τραγικὴν καὶ κωμικήν: ut & ὀνοματολόγον καὶ ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον. *Autori Etymologici magni* in ἑρμάτεσιν vocatur ἱστορικὸς, ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών.

PALAMEDES (Jul.) tabulas in Aristotelem & Averroëm confecit, Venet. Anno 1562.

PALANTERIUS (Joh. Paulus) à Castro Bononiensi, Anno 1580. claruit. Composuit commentariorum in Psalmos 2. volumina: lectiones aureas in libros Sententiarum: explanationem in hymnos ecclesiasticos. Vid. *Wadding. in S.O.M. pag. 217.*

PALAO (Ferd.) tractavit de Justitia.

de PALAO Castro, (Franc.) multa scripsit. Opera ejus septem tomis fol. prodierunt. Vid. CASTRO.

de PALATIIS (Laur.) JCtus, de statutis, Anno 1606. commentatus est.

de PALATIOS (Mich.) Vide, PALACIOS.

PALATIUS (Joh.) Aquilam Saxonicam, Venet. Anno 1673. edi curavit. Extat ejusdem tractatus de dominio maris, Anno 1663. excusus.

PALAZZIUS (Joh. Ant.) scr. de gubernaculo & vera status ratione, An. 1637.

PALAZZOLUS (Andr.) Tarvisinus, dissertationem instituit de thermis Caphe-ronianis, Venet. An. 1610.

PALCZOVIUS (Paul.) Polonus, exaravit tract. de ratione instituendi hominis nobilis & modo consequendi perfectionem eam, quæ in eum cadere possit. Vid. *Staravolscius, pag. 103.*

PALEA, Gratiani discipulus, sacras constitutiones collegit. Vid. *Micrelius in Lex. Philos. pag. 176.*

PALEARIUS (Aonius) Verulamius, Anno 1566. Romæ combustus est. Struxit carmen de immortalitate animæ. Vid. *Tomus 2. Del. Ital. pag. 149. & Thuanus l. 39.* De eo *J. C. Scaliger l. 6. de re poët. pag. 796.* Aonii materia illustris eademque difficilis: quare stilum quoque sui ipsius dissimilem fuisse, par est. Assurgit igitur interdum neque negligit figuras: aliàs serpit humi docere contentus. Adeò verò fuit superstitiosus, ut etiam hemistichia quædam reliquerit imperfecta.

PALEDORPIUS (Joh.) Mechliniensis, An. 1500. floruit. Adornavit speculum historiale.

PALEOTTUS (Camill.) Vide, PALÆOTTUS.

PALERMUS (Polyc.) scr. de vera Plinii patria adversus *Cigalinum*, Veronæ, Anno 1608. Vid. *Tollius de Inf. lit. pag. 34.*

PALERMUS (Val.) carmina reliquit, quæ habentur *T. 2. Delit. Ital. pag. 173.*

PALIARINUS (Bapt.) vixit tempore Friderici III. Imp. Anno 1435. Condidit sex libros de urbis Vicentiæ origine, amplitudine, imperio.

PALINGENIUS (Marcellus) Stellatus, Anno 1531. floruit. Exaravit Zodiacum vitæ, in 12. libros distributum, opus non contemnendum. *J. C. Scaliger l. 6. de repet. pag. 792.* ita de eo judicat: Palingenii poëma totum satira est: sed sobria, non insana, non fœda. Ejus dictio pura. Versus ac stilus in imo genere dicendi. Non placet tamen consilium inscriptionis. Et deinde: Hominem non ignarum bonarum literarum arbitratus sum: sed levis ingenii & plusquam poëtam esse suspicor. Si quid semel arripuit ad dicendum, omnes illius rei vicinias, omnes excutit affinitates. Neque prius quiescit aut abstinet, quam exhauserit omnia vel minima quæque.

PALINGENIUS (Elias) tractavit de S. Cœna, Anno 1575. Genevæ.

PALINGENIUS (Guil. Roland.) poe nata, Parif. An. 1650. excudenda dedit.

PALASSY (Bernh.) Gallus, artificio figulus, scr.de natura aquarum & fontium: de sale: de lapidibus: de agricultura. Nec Græcè doctus erat nec Latinè, & tamen de rebus naturalibus ingeniosè locutus est. Vid. *Sorellus de hominis perfect. pag. 470.*

PALLADAS, Παλλαδᾶς, poëta, epigrammata docta & erudita composuit, quæ in *Anthologia* passim conspiciuntur. Eum valdè commendat *Petrus Victorius in Var. lect.* 16, 15.

PALLADIUS Rutilius Taurus Æmilianus, latinus rei rusticæ scriptor, *Columellam* sequi, sæpius etiam exscribere solet. *Casp. Barthius ad l. 2. Theb. Pap. pag. 630.* Rutilium Palladianum in vet. membranis dici memorat.

PALLADIUS, Παλλάδιος, Galata, tempore Theodosii Magni Imp. claruit. Condidit historiam Lausiacam, quam *Lauso* præfecto dedicavit, & in qua vitæ aliquot sanctorum continentur. Hunc scriptorem primus *Joh. Meursius* Græcè edidit Anno 1616. Vide, an idem sit ac ille, qui de Brachmanibus scripsit prodiitque Anno 1665. curante *Edoardo Bissæo*. Vid. *Niceph. Callistus in hist. eccl.* 11, 44. *Olearius pag.* 353. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag.* 152.

PALLADIUS (Methonæus) tempore Constantini & Irenes matris vixit. Struxit, præter orationes & disputationes varias, librum de festis Romanorum. Vid. *Suidas.*

PALLADIUS, Sophista, adornavit Græcum commentarium in sextum librum Hippocratis de morbis popularibus. Eum Græce scriptum ex bibliotheca *Job. Sambuci* accepit *Hieron. Mercurialis:* Latinè transtulit *Julius Paulus*, professor Patavinus: à cujus obitu vulgavit *Celsus Crassus* filius.

PALLADIUS (Andr.) Italus, emisit antiquitates Romanas, una cum discursu de focis antiquorum, An. 1599.

PALLADIUS (Blosius) carmina conscripsit. Vid. *T. 2. Delit. Ital. pag. 173.*

PALLADIUS (Pet.) Ripensis, episcopus Roschildiæ, Anno 1560. obiit. Texuit librum de pœnitentia: comment. in Genes. & Threnos, &c. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 65. Bartholinus in Dan. scr. p. 222.*

PALLARIENSIS (Jac.) Senensis, JCtus, An. 1321. floruit. Vid. *Guid. Panzirolus, in JCt. 2, 68.*

PALLAS, Παλλᾶς, de mysteriis Mithræ scripsisse fertur. Allegatur à *Porphyrio l. 2. περὶ ἀποχῆς, pag. 94.* item, *l. 4. pag. 166.* Confer *Eusebium de præp. evang. 4, 16.*

PALLAVICINUS (August.) paraphrasin adornavit in libros physicorum Aristotelis. Vid. *Nicius Erythræus part. 2. Pinacoth pag. 146.*

PALLAVICINUS (Fabr.) Genuensis, A. 1600. mortuus est. Tractavit de cambiis mercatorum. Vid. *Alegambe, pag. 107.*

PALLAVICINUS (Ferrantes) Placentinus, Anno 1636. floruit. Avenione ob scripta nonnulla prohibita decollatus est. Opera ejus duobus tomis Anno 1660. impressa sunt. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 77. Placcius, pag. 118.*

PALLAVICINUS (Sfortia) Romanus, emisit historiam concilii Tridentini: artem perfectionis Christianæ, Anno 1676. comm. in primam secundæ Thomæ, An. 1653. fol. Vid. *Alegambe, pag. 421.*

PALLIOT (Pet.) Paris. collegit indicem Armorialem, A. 1660. Vid. *Labbe in B. B. pag. 139.*

PALLU (Victor) Tyronensis, exaravit stadium medicum, Paris. An. 1630.

PALMA (Blasius) edidit tractatum de actibus internis virtutum, Lublini, Anno 1646.

PALMA (Georg.) medicus Norimbergensis, An. 1591. obiit. Reliquit consilia, nondum excusa, quæ servantur in Bibliotheca Norimbergensi, teste *Sauberto in Orat. de Biblioth. pag. 83.*

de PALMA (Hugo) vulgavit Theologiam mysticam Amsterd. An. 1647.

de PALMA (Lud.) Toletanus, An. 1641. obiit, æt. 81. Elaboravit praxin vitæ spiritualis: item, historiam passionis Dominicæ. Vid. *Alegambe, pag. 314.*

de PALMA (Nic. Ant.) JCtus, composuit praxin rerum notabilium juris communis, Neapol. An. 1629.

PALMA (Pet. Victor) Cajetanus, Anno 1610. obiit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 144.*

PALMARIUS (Jul.) septem libros de morbis contagiosis, An. 1578. edi fecit.

PALMATIUS (Pet.) vulgavit philosophicum dogmaticorum lapidem, Paril. Anno 1609.

PALMERIUS (Fr.) Romanus, philosophiam Pisis & Romæ publicè professus est. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag.* 109.

PALMERIUS (Jac.) à Grentemesmil, Gallus, edidit exercitationes in Græcos veteres scriptores, Anno 1668. in 4. in quibus multa difficilia loca emendat atque illustrat.

PALMERIUS (Janus Mellerus) Burgensis, celebris philologus, spicilegium condidit, quod habetur *T. 4. lamp. Crit. Gruterianæ.* Carmina ejus leguntur *T. 3. Delit. Belg. pag.* 545. Vid. *Acidalius in Velleium pag.* 465. *Modius in novant. lect. pag.* 198.

PALMERIUS (Matth.) Florentinus, Anno 1448. claruit. Interfuit Concilio Florentino. Scripsit quatuor libros de vita civili. *Paulus Jovius in Elog. n.* 132. memorat, eum de divinis perperam incauteq; locutum in hæresis Arianæ suspicionem incidisse, ejusque librum ex Theologorum sententia damnatum esse atque crematum. *Tritbemius in Catalogo*, ipsum Palmerium, eò quòd revocare nollet quæ libro de Angelis scripsisset, flammis exustum fuisse tradit. Vid. *Zeillerus part. 2. de bist. pag. 107. & seq.*

PALMERUS (Anglus) scripsit de libertate Christiana contra *Humphredum.*

PALMIUS (Bened.) Parmensis, natus est Anno 1525: obiit Anno 1598. Vid. *Alegambe, pag. 60. Quenstad. pag.* 304.

PALMUCCIUS (Annib.) JCtus, vulgavit triumphum pietatis de S. Juone, advocato pauperum. An. 1629

PALMYRENUS (Ant.) paravit scholia in Brutum.

PALMYRENUS (Laur.) Alcanizensis, Anno 1593. obiit. Confecit Lexicon de animalibus omnis generis, nec non campum eloquentiæ.

PALOEZ (Joh. Horvath.) tractavit de quatuor summis imperiis, Patav. A. 1629.

PALONIUS (Marcellus) Romanus, vixit Anno 1500. De clade Ravennati à Gallis accepta duos libros carmine epico composuit. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital. p.* 175.

PALTONUS (Alex.) JCtus, Anno 1491. floruit. Extant ejus consilia.

PALTRONUS (Car. Lanc.) medicus, edidit Hippocratis oracula Anno 1667. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag.* 169.

PALUDANUS (Joh.) Machlinien. Anno 1630. obiit. Struxit vindicias theologicas adversus verbi DEI corruptelas, Anno 1620. teste *Sweertio*; item, apologeticum Marianum.

PALUDANUS (Mich.) Gandensis, natus est Anno 1593. In Lovaniensi academia Theologiam professus est. Edidit Anno 1628. chronologiam regum Judæ & Israël. Vid. *Sanderus in Gandav. Script. pag. 100. Val. Andr. in fast. Lovan. p.* 140.

PALUDANUS (Pet.) Anno 1441. obiit. In quatuor libros Sententiarum commentatus est. Extat ejusdem tract. de causa immediata ecclesiasticæ potestatis. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss p. 209. Olearius pag.* 375.

PALUDIUS (Joh.) Silesius, elaboravit carmina Vid. *Tomus 5. Delit. Germ. p.* 22.

PALUMBUS (Ant.) emisit Familiare regularium, Colon. An. 1662.

de PALTZ (Joh.) 2. partes cœlifodinæ Anno 1516. in lucem protulit.

PAMELIUS (Jac.) Brugensis, Anno 1587. mortuus est. De Tertulliani & Cypriani scriptis optime meruit, quæ partim emendare, partim notis illustrare conatus est. Ejus Rituale sanct. Patrum, Col. Anno 1676. duobus voluminibus prodiit. Vid. *Sweertius pag. 370. & Sanderus in Brug. scr. pag.* 42.

PAMINGERUS (Soph.) edidit duos libros poëmatum, Anno 1557.

PAMLERUS (Casp.) colloquium Snebergense, Anno 1601. luci exhibuit.

PAMMENES, Παμμένης, tractavit περὶ θηρίων, teste *Æliano in bist. anim. l. 16. c.* 13.

PAMPHILUS, Πάμφιλος, Alexandrinus grammaticus, ἔγραψε λειμῶνα, id est, pratum. Ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή, inquit *Suidas*: item, libros 205. de glossis: τέχνην κριτικήν, &c.

PAMPHILUS, Amphipolita, philosophus, cognomine φιλοπράγματος, scripsit εἰκόνας: τέχνην γραμματικήν: libros tres de re rustica: item, de pictura & illustribus pictoribus. Vid. *Suidas.*

PAMPHILUS, Tragicus, reliquit tragœdias. Vid. *Suidas, in* αὐτῷ.

PAMPHILUS, poëta, *l. 3. Anthol. c.* 24. adducitur.

PAMPHILUS, Maurilianus, edidit carmen elegiacum de amore, quod Goldastus An. 1610. vulgavit. Vid. *Reinef ad Daum. pag. 200. Barthius in Briton pag. 349.*

PAMPHILUS (Joseph.) Veronensis, condidit chronicon ordinis eremitarum S. Augustini, An. 1581: item, 3. libros de S. ritibus.

PAMPHOS, Πάμφως, vetustissimus poëta, Atheniensibus hymnos composuit. Idem de Cereris erroribus & raptu Proserpinæ scripserat, teste *Pausania in Atticis, pag. 37.* Vid. *Palmerius in emendat. ad Gr. script. pag. 690.*

PAMPOLITANUS (Rich.) Anglosaxo, An. 1349. obiit. Scripsit comm. in Psalmos: item, encomium nominis JESU. Vid. *Oleatius in Abaco, pag. 406.*

PAMPREPIUS, Παμπρέπιος, Panopolita, tempore Zenonis Imp. claruit. Athenas veniens ab Atheniensibus grammaticus factus & juventuti docendæ præfectus est. *Suidas* ἰκανὸν ποιητὴν appellat, additque, eum à *Proclo* in omnibus reconditæ sapientiæ partibus eruditum fuisse. Scripsit ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν & Ἰσαυρικὰ soluta oratione.

PANÆTIUS, Παναίτιος, Rhodius, Stoicus philosophus, Olymp. CLIIX. claruit. Erat discipulus Antonii Sidonii, & Lælii & Scipionis Africani familiaris, quem etiam in Africam & Ægyptum secutus est. Magnum nomen retulit libris de officiis, quibus scriptis 30. annis superfuit, teste *Cicer. l. 3. de off. Laërtius in Aristippo* ejus librum περὶ αἱρέσεων, & *in Parmenide* ejusdem lib. περὶ εὐθυμίας allegat. Vid. *Jonsius de S. H. P. 2, 13. Meursius in Rhodo, pag. 101.*

PANÆTIUS (Franc.) Ferrariensis, An. 1494. floruit. Scripsit de ruina imperii Romani: item, de monte Sinai. Extat ejusdem chronicon Ferrariensium, teste *Zeillero.*

PANAGATHUS (Lævinus) Gandensis, A. 1547. Ulmæ obiit. Reliquit orationes & carmina, teste *Saudero.*

PANAROLA (Dominic.) collegit jatrologismos sive medicas observationes, Romæ, An. 1643. Vid. *Rhodius in script. supp. pag. 32.*

PANCALDUS (Joh. Peregrinus) Anno 1636. floruit.

PANCHENIUS (Andr.) adornavit responsionem ad *Palmerii* protestationes, formulæ concordiæ oppositas, Anno 1579.

PANCIATICUS (Laur.) Florentinus, ante paucos annos claruit. Vid *Chimentellius de bon. Bisell. pag. 144. Greg. Letus in Ital. regn. 359.*

PANCIROLA (Octav.) Rhegiensis, An. 1610. vixit. Is librum, ab *Hippolyto* fratre compositum, in quo de omnium, quæ sunt Romæ, ecclesiarũ origine & nominibus, sanctorum reliquiis, nosocomiis, Xenodochiis, &c. agebatur, pro suo edidit. Videatur *Nicius Erythr. Pinacoth. 3. num. 53.*

PANCIROLUS (Guido) Rhegiensis, JCtus Patavinus, natus est An. 1523: obiit An. 1599. ætatis 76. Composuit 2. libros rerum memorabilium: commentar. in notitiam imperii: thesaurum variarum lectionum: notas in Tertullianum: libell. de origine equitum: 4. libros de claris juris interpretibus, & alia, quorum catalogum apud *Thomasinum part. 1. elog. pag. 193.* invenies. Libros memorabilium Panciroli *Henr. Salmuth* ex Italico latine transtulit notisque illustravit. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 140. Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 252.*

PANCOTTUS (Mich.) An. 1612. floruit.

PANCOVIUS (Thomas) struxit herbarium portatile, An. 1671.

PANCRATIUS, Παγκράτιος, tempore Leonis & Zenonis Impp. floruit. Reliquit ὀψαρτυτικὰ, teste *Suida.*

PANCRATIUS, poëta, in *Anthol. epigr. Græc. l. 3. c. 22. & l. 6. c. 27.* allegatur.

PANCRATIUS (Andr.) homilias & methodum concionandi adornavit.

PANDOLPHINUS (Horat.) imaginem naturæ, Patav. Anno 1593. typis imprimendam dedit.

PANDOLPHINUS (Josephus) à S. Martiano, scripsit de ventositatis spinæ gravissimo morbo. Eum edidit *G. A. Mercklinus* An. 1674.

PANDULPHUS, Pisaurensis, JCtus, laqueo vitam finire coactus est. Vid. *Pierius Valerianus de J. L. pag. 154.*

PANDULPHUS (Alf.) Comaclensis episcopus, exaravit tract. de fine mundi, Bonon. An. 1658.

PANDUS (Joh. Bernh.) Gravinensis, JCtus,

JCtus, de dotario commentatus eſt. Extat *T.9.Tract.tract.*

PANETIANUS (Joh.) Bohemus, ab imperatore Maximiliano poëta laureatus creatus eſt, An. 1505. teſte *Edero.*

PANHUSIUS (Pet.) JCtus, tractavit de mutatione ultimæ voluntatis, Hagæ, An. 1653.

PANIGAROLA (Franc.) Mediolanenſis, An. 1548. natus eſt: obiit An. 1594. In arte concionandi præ omnibus excelluiſſe traditur: unde à quibuſdam *concionatorum norma* dictus eſt. Alii *Demoſthenem Chriſtianum* vocabant. Eum omnes imitari cupiebant: atque ille quidem ſe prædicatorem dici putabat, qui Panigarolæ poſſet cenſeri diſcipulus. Eloquentiâ omnia obtinebat. Una concione Neapoli habita duodecim aureorum millia aliquando collegiſſe fertur. Scripſit vitam S. Petri per modum aureæ catenæ contextam: prædicatorem ſive paraphraſin in Demetrium Phalereum: diſputationes 18. tripartitas contra Calvinianos: cenſuram in conſtitutiones Pariſ. *Molinæi*, &c. Carmina ejus leguntur *T.2.Delit.Ital.pag. 175.* Vid. *Nicius Erythr.part.1.Pinacoth.pag. 81. Wadding. in S. O. M. pag. 128. Imperialis in Muſeo, pag. 105. Ghilinus vol.1.pag.61.*

PANISCOTIUS (Jac.) Amalfitanus, An. 1550. vixit, & in decalogum commentatus eſt. Vid. *Wadding.in S.O M.pag.184.*

PANITZA (Lud.) Mantuanus medicus, ſcr. de venæſectione in inflammatione An. 1544: item, de minoratione facienda, An. 1561. fol. Vid. *Linden,pag.432.*

PANNONIUS (Cœl.) vero nomine *Franc. Gregorius*, Hungarus, An. 1540. claruit. In Apocalypſin commentari cœpit, An. 1547. Venet.

PANNONIUS (Janus) epiſcopus Quinqueccleſienſis, celebris poëta, An. 1508. floruit. In utroq; genere ſcribendi admodum excelluit. Si latinè peroraret, Romæ: ſi Græcè, ipſis Athenis natum dixiſſes. Reliquit panegyricos, elegias & epigrammata. Fertur etiam annales Hungariæ verſibus heroicis, quibus ſeipſum ſuperavit, compoſuiſſe. *Epitaphium* ei tale factum: *(Iſtrum*

Hic ſitus eſt Janus, patrium qui primus ad
Duxit laurigeras ex Helicone Deas.
Hunc ſaltem titulū, livor, permitte ſepul-
Invidiæ non eſt in monumenta locus. (to:

Vid. *Pierius Valer.de I.L.pag.26. J.P.Lotichius T.4.B.P.pag.27.*

PANNONIUS (Steph.) tractavit de circulo operum & judiciorum DEI, Anno 1608.

PANODORUS, Πανόδωρος, Ægyptius, monachus, tempore Arcadii Imp. claruit. Condidit χρονογράφων. Ex hoc Panodoro multa *Syncellus* adducit: atque ex eo *Scaliger in animadverſ. ad Euſebium.*

PANOLBIUS, Πανόλβιος, poëta, elaboravit epitaphium Hypatiæ, Erythrii filiæ. Vid. *Suidas.*

PANORMITA (Anton.) Siculus, Anno 1460. floruit. Struxit epiſtolas: item, quatuor libros de dictis & factis Alfonſi Regis, quos *Æneas Silvius* aliis exemplis intertextis locupletiores reddidit. Cum Laurentio Valla ſcriptis certavit. A *Joviniano Pontano*, qui eleganti carmine mortuum laudavit, *elegantiarum pater* appellari meruit. *Anonymus in dialogo de L.L. repar. pag. 399.* dure de eo judicat, quando ait: Dulcis, candidus & facetus Panormita, ſed laſcivi carminis amator, atque ob id probis viris minimè legendus. Confer *Jovium in elog. num 12.*

PANORMITANUS, abbas, Anno 1443. obiit. Quære, TUDESCUS.

PANSA (Mart.) An. 1609. claruit. Conſilium antipodagricum edi fecit: item, conſilium antinephriticum.

PANSA (Mutius) ſcripſit de conſenſu ethnicæ & Chriſtianæ philoſophiæ, Anno 1605.

PANSA (Paulus) poëmatibus inclaruit. Vid. *T.2.Delit.Ital.pag.73.*

PANSEMANN (Hier.) JCtus, conſilia publicavit, An. 1598.

PANSOVIUS (Georg.) JCt. & Camerarius Stralſ. incomparabilis poëta eſſe fertur.

PANTSCHMANN (Hier.) JCtus, quæſtiones practicabiles, An. 1623. emiſit.

PANTÆNUS, Πάνταινος, Stoicus philoſophus & Chriſtianus, A.C. 200. claruit, & poſt converſionem ſuam ſcholæ Alexandrinæ præfuit. Poſt à Demetriano in Indiam miſſus eſt, ut Chriſtum apud Brachmanes & Gymnoſophiſtas prædicaret. Commentaria ipſius permulta in S. Scripturas ſuo tempore extitiſſe, *S. Hieronymus* autor eſt. De Pantæno *Euſebius*

Eusebius in H. E. 5, 9. legi potest. Discipulum sibi similem reliquit *Clementem Alexandrinum.*

PANTAGATHUS (Octavianus) qui & Pacatus dici voluit, Brixianus, An. 1567. obiit. Antiquitatis & omnis literaturæ apprimè gnarus fuit. Inter alios doctrinæ suæ admiratores & sectatores habuit *Onufrium Panvinium, Ant. Augustinum & Fulv. Ursinum;* qui plurima se ab humanissimo viro hausisse & in publicum ab illo accepta communicasse ingenuè professi sunt. Ipse præter literas officiis etiã adeò in cunctos propensus fuit, ut vulgo *Patris* cognomine in urbe coleretur. Hæc & plura *Thuanus, l. 41.* Vid. etiam *Manutius part. 1. in Cic. fam. epist. pag. 430.*

PANTALEON, Παντaλέων, sermonem de luminibus sanctis, (i. e. de Christo ejusque præcursore) reliquit, qui inter orthodoxographa *Grynæi pag. 396.* occurrit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 353.*

PANTALEON, scripsit de miraculis S. Michaëlis, teste *Mallincrot, pag. 93.*

PANTALEON (Henricus) Helvetius, natus est An. 1522: obiit Anno 1595. Basileæ primo theologiam, postea medicinam professus est. Struxit librum de peste: prosopographiam: chronographiam: acta martyrum, &c. Vid. *J.P. Loticbius part. 4. B.P. pag. 109.*

PANTAMARIUS (Alex.) academiam nobilitatis Gallicæ erexit.

PANTHEUS (Joh. Ant.) Veronens. Anno 1488. floruit. Scripsit de thermis Calderinis & Plinlorum patria.

PANTHEUS (Joh. August.) Venetus sacerdos, reliquit *Voarchdumiam* contra Alchymiam, quæ impressa est, Venet. A. 1530.

PANTHONUS (Lud.) de usu turundarum post extractionem calculi commentatus est.

PANTINUS (Guilh.) Tiletanus, medicus, *Cornel. Celsum* commentario illustravit.

PANTINUS (Joh. Bapt.) Veronens. medicus, *Chiocco pag. 125.* memoratur.

PANTINUS (Pet.) Tiletanus, An. 1611. ætatis 56. obiit. Toleti Græcas literas aliquando docuit. *Michaëlis Apostolii* parœmias latinè transtulit: & commentar. de dignitatibus & officiis Gothorum edidit. Carmina ejus occurrunt *T. 2. Del. Belg. pag. 796.* Vid. *Sweertius, pag. 609.*

PANTOCIUS (Hipp.) Perusinus, poeta, Grittiaden & Feltriaden composuisse scribitur. Vid. *Waddingus in S.O.M. p. 176.*

PANTOGIA (Jac.) An. 1602. vixit. Hic primus orbi Europæo imperium Chinense literis prodidit. Literæ ejus Anno 1670. latinè versæ & Moguntiæ impressæ sunt, ex quibus descriptio reip. Chinensis desumta, quæ in thesauro politico *Casp. Ens,* inque dissertationibus *Nic. Belli* reperitur. Vid. *Funccius T. 1. orb. imp. pag. 313.* Credo eundem esse cum *Didaco Pantoja,* qui An. 1618. obiit. Hic, teste *Alegambe, pag. 92.* Chinensibus unà cum *Matth. Riccio* fidem Christianam annunciavit; in quorum gratiam etiam Chinica linguâ conscripsit tractatum in symbolum Apostol.

PANTUSA (Joh. Ant.) exaravit comm. in epist. ad Romanos, An. 1596.

PANVINIUS (Onufr.) Veronensis, Anno 1568. ætat. 39. obiit. *Platinam* notis minimè contemnendis illustravit & præterea vitas sequentium pontificum usq; ad Pium V. addidit. Extant ejusdem libri 2. de ludis circensibus: item, descriptio triumphi Romanorum. *Thuanus l. 43.* virum ad omnes & Romanas & ecclesiasticas antiquitates è tenebris eruendas natum appellat. Vid. *Ghilinus, vol. 1 pag. 177. Mart. Hanckius, part. 1. de S.R.R. pag. 224. Maderus de triumph. pag. 38.*

PANVINIUS (Pantal.) edidit notas in varia utriusq; Testam loca duriora, Vicent. An. 1612: item, speculum animæ, Anno 1606.

PANYASIS, Πανύασις, poëta, juxta *quosdam* Olympiade LXXVII. juxta *alios* LXXII. claruit. Erat aruspex sive, ut *Suidas* ait, τερατοσκόπος nec non poëta nobilis. Occisus est à Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno, teste *eodem.* Refertur inter sex illos, qui, ut *Oppiani interpres* ait, κατ' ἐξοχὴν poëtæ nominantur. Ii sunt Homerus, Hesiodus, Eupolis, Antimachus, Nicander & Panyasis. Condidit Heracleidem versibus novies mille: item, Jonica versu pentametro. Vid. *Thomasius de plagio, §. 513.*

PANYASIS, alias à priore, de somniis 2. libros composuit, teste *Suida.* Eum *Artemidorus in Onirocriticis* allegat.

PANZIROLUS (Guido.) Vide, PANCIROLLUS.

PANZIROLUS (Hippol.) Italus, Anno 1624. obiit. Thesauros absconditos urbis Romæ fratri *Octavio* edendos concessit: qua de re suprà in PANCIROLA dictum est. Videatur *Alegambe, pag. 189.*

PANZONUS (Guilh.) JCtus, An. 1188. floruit.

PAOLETTUS (Aug.) exaravit viridarium sacrarum concionum in dominicas & festa, 4. voluminibus, An. 1660.

PAPA (Frid.) edidit poësin sacram, Anno 1588.

PAPA (Guido) JCtus, An. 1483. floruit. In jus utrumque, Cæsareum & pontificium, commentatus est. Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. pag. 132. & 401.*

PAPA (Jac.) Iprensis, compos. elegias de certamine Galli cum Aquila: item, 2. libros de mendicis.

PAPÆUS (Pet.) Flander, An. 1542. claruit. Samariten, comœdiam, & 2. libros elegiarum adornavit, teste *Swertio.* Vide, PAPPÆUS.

PAPAFAVA (Mich.) edidit decisionem contra montes pietatis.

PAPARELLA (Sebast.) à Monte sancto, medicus & philosophus Perusinus, scripsit duos libros de catarrho, An. 1562: librum unum de efficientia primi motoris: tres libros de calido: septem tractatus de judicationibus curativis, &c. Vid. *Linden, pag. 538.*

PAPAZZONIUS (Flam.) vel de Vulpe, medicus, Anno 1572. floruit. Habuit orationes.

PAPAZZONIUS (Vital.) A. 1588. claruit. Reliquit apologiam.

PAPEBROCHIUS (Dan.) Jesuita, exaravit comment. de gestis Sanctorum; cujus labores æternum orbis mirabitur, inquit *Bartholinus, lib. de puerper. pag. 44.*

PAPHIUS (Hieron.) Saxolensis, struxit libellum de resurrectione, Bon. Anno 1589.

de PAPIA (J. Pet.) novam practicam composuit, quæ prodiit Norimb. Anno 1482.

PAPIAS, Παπίας, antiquus autor, *S. Polycarpo* familiaris fuisse dicitur. *Quidam* Johannis presbyteri discipulum faciunt. *Eusebio in hist. eccl. 3, 33.* dicitur σφόδρα μικρὸς τὸν νοῦν. Ἐξήγησιν λογίων κυριακῶν quinque libris complexus est. Inscriptis suis multas peregrinas Christi parabolas & novas doctrinas protulit. Inter alia etiam asserere ausus est, regnum Christi post universalem resurrectionem mille annos humano & corporeo more in hac terra futurum esse. Vid. *A. Varenius in rationario de scr. eccl. sec. 2. pag. 17.*

PAPIAS, Lombardus, Anno Chr. 1200. tempore Innocentii III. pontif. floruit: id quod ex *Platina, pag. 474.* colligo. qui ita: Sunt, qui scribant, & Gratianum compilatorem decreti & Papiam Lombardum, qui vocabula latina in ordinem redegit; tempore Innocentii fuisse. De Papia non ambigitur, &c. *Hec ille. G. Barthius in Adv. 3, 3.* non diu post tempora Henrici II. vixisse existimat. Nam (inquit) in vocabulo *Ætas* ordine omnes retro principes numerans in hoc definit. Non dubitat laudatus *Barthius,* Papiam plerisque bonorum autorum interpretibus usum esse. Curiosissimè enim omnia corrasit. Virgilii, Horatii, Juvenalis, Martiani commentatores laudat nominatim in præfatione: inter grammaticos verò *Suerium* (quem ille se nosse negat) & *Luctatium Placidum.*

PAPILLONIUS (Thom.) JCtus, tractavit de jure accrescendi. Prodiit Anno 1640.

PAPINIANUS (Æmil.) JCtus, tempore Severi Imp. claruit. Vulgò *Juris asylum & doctrinæ legalis thesaurus* appellatus est. Severus Augustus, quod virum summopere probaret, præfectum prætorio fecit eique moriens liberos suos commendavit. Interemtus est ab Antonino Caracalla, quòd parricidium ejus excusare nollet, teste *Lampridio.* Libros reliquit quæstionum 37: responsionum 19: definitionum 2: singulares de adulteriis: & ἀστυνομικόν. In fragmento responsorum ejus, quod *Jac. Cujacius* vulgavit; *Papianus* vocatur. Plura de Papiniano vide apud *Jac. Lectium in orat. pag. 68. Panzirolum in JCtis, 1, 55. Salmuth in Panciroll. part. 2. pag. 222. Bertrandum, pag 14.*

PAPINIUS Statius, poëta sub Domitiano Augusto floruit. Reliquit 5. libros Silvarum: 12. Thebaidos: quinq; Achilleidos. In Thebaidem & Achilleidem

Lutatius Placidus commentatus est. *Casp. Barthius* etiam prolixum comment. in eundem poëtam composuit, quem *Christ. Daumius, defuncto Barthio*, edi curavit. *J. C. Scaliger l. 6. de re poët. pag. 843.* vocat cultissimum atque ingeniosissimum poëtam. Neque enim *(addit)* ullus veterum aut recentiorum propius ad Virgilianam majestatem accedere valuit. Etiam propinquior futurus, si tam prope esse noluisset. Siquidem naturâ sua elatus, sicubi excellere conatus est, excrevit in tumorem. Est profecto heroicorum poëtarum (si Phœnicem illum nostrum eximas) tum latinorum, tum etiam Græcorum facilè princeps. Nam & meliores versus facit, quàm Homerus, &c. Vid. *Glandorp pag. 812.*

PAPINIUS (Nicol.) Blesensis, de pulvere sympathetico, An. 1646: item, de aurium ceraminibus, Salmur. Anno 1648. commentatus est.

PAPINUS (Carol.) nucleum philosophiæ, Parif. An. 1625. vulgavit.

PAPIUS (Alex.) struxit epigrammata, An. 1610.

PAPIUS (Andr.) Gandensis, Anno 1581. in aquis submersus est, cùm per dies caniculares natando sese exerceret. *Thuanus l. 74.* utriusque linguæ & musicæ poëticæque peritissimum vocat. Decimo octavo ætatis anno Dionysii librum de situ orbis carmine heroico à se redditum emisit. Adhæc latinam Prisciani vel Rhemnii Fannii paraphrasin cum MS. contulit, emendavit, notisque illustravit. Vid. *Sweertius pag. 124. Modius in elog. novant. epist. 66.*

PAPIUS (Joh.) Regiomontanus, scripsit de medicamentorum præparationibus, An. 1612.

PAPO (Joh.) contexuit 4. libros in præceptum decalogi de non mœchando, An. 1552.

PAPONIUS (Joh.) JCtus, construxit decisiones: item, corpus juris Francici, An. 1624.

PAPPÆUS (Joh.) Flander, edidit comœdiam, Samaritem, in quam erudita scholia confecit *Alex. Vanegus*, Toletanus, teste *Sweertio*. Vide, PAPÆUS.

à PAPPENHEIM (Matth.) An. 1488. claruit. Scripsit de origine & familia Dominorum à Calatin. Vide, BAPPENHEIM.

PAPPUS, Πάππος, Alexandrinus, Theodosio M. imperante, floruit. Reliquit χωρογραφίαν οἰκουμενικήν: librum de fluviis Africæ: & 8. libros mathematicarum collectionum: ex quibus tamen duo priores perierunt. Sex superstites latinè reddidit & uberi commentario exornavit *Frid. Commandinus.*

PAPPUS, historicus, memoratur *Plutarcho in vita Demosthenis.*

PAPPUS (Joh.) Lindoviensis, natus est An. 1549: obiit An. 1610. Argentorati theologicâ professione functus est. Exaravit historiam ecclesiasticam: anti-Sturmiana, & alia. Vid. *Micrælius pag. 401.*

PAPROCIUS (Barth.) Ivoniæ res gestas in literas retulit.

PAPROCKI (Nic.) de stemmate Rogala commentatus est, fol.

PAPYRIANUS, grammaticus, de orthographia scripsit. *Aurelius Cassiodorus* multa ex hoc Papyriano in *c. 4. de orthogr. p. 985.* transtulit. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 663.*

PAPYRIUS, scriptor juris Papyriani, tempore Tarquinii Superbi floruit.

PAPYRIUS Fabianus, philosophus, libros civilium reliquit. *Seneca epistola 101.* genus ejus dicendi commendat: & inter sui temporis declamatores numerat, *l. 2. procem. Plinius l. 35. c. 15.* eundem allegat. Vid. *Glandorp pag 660.*

PAPYRIUS Justus, JCtus, sub Severo & Antonino Impp. vixit & viginti libros constitutionum composuit. Videantur *Guido Panzirolus in JCtis 1, 51. Bertrandus, pag. 139.*

de PAR (Barth.) edidit nucleum catholicæ devotionis, Monachii, Anno 1638.

PARABOSCUS (Hieron.) inter viros literis claros refertur à *Ghilino vol. 1. pag. 124.*

PARACELSUS (Theophrastus) alias *Bombast* dictus, natus est Anno 1493: obiit An. 1541. Oratio latina ejus barbara fuit: igitur Basileæ medicinam in vernacula lingua docere cœpit. Erat Aristotelis, Galeni & Avicennæ maximus contemtor, quem postremum etiam Basileæ publicè combussit. Spiritu familiari usus fertur, quem capulo ensis inclusum habuisse putabatur.

Scripsit libros 230 in philosophia, & 46. in medicina. Scripta ejus tanti æstimata sunt, ut à nonnullis in latinum, Italicum & Gallicum sermonem translata fuerint. *Rambdius* etiam medicos libros Græcè convertit. Varia variorum judicia de Theophrasto *Christ. Becmannus* collegit in *Exercit. Theol. exerc. 21. pag. 346.* Confer *Ernesti Soneri orationem*, quæ philosophiæ Altdorfinæ addita est sub finem: *Salmuth, part. 2. in Panzirol. p. 140. Borrichium* in *Hermete pag. 217.282.420. Thomasium de plagio, §. 514.*

PARADINUS (Claud.) compos. symbola heroica, An. 1560.

PARADINUS (Guil.) Anno 1555. claruit. Scripsit de antiquo Burgundiæ statu: historiam Lugdunensem: lib. de Itio expugnato. Vid. *Simon Schardius vol. 3. Germ. scr. pag. 9.*

de PARADISO (Jacob.) aliàs *Jacobus à Cluza*, scr. de ecclesiæ autoritate & reformatione. Vid. *Carolus Visch, pag. 165.*

PARÆUS (Ambros.) medicus, de chirurgia tractavit. Opera ejus An. 1582. prodierunt.

à PARANO (Ludov.) canonicus Legionensis, struxit 3. libros de officio inquisitionis Hispaniæ, Madriti, Anno 1598. fol.

PARASCANDALUS (Juniperus) edidit spicilegium evangelicum, An. 1647. fol. Vid. *Wadding. in S.O.M. pag. 233.*

à PARASIN (Matth. Max.) adornavit petram salutis, An. 1639: item, orationes & poëmata.

PARATUS (Wilh.) paravit sermones in evangelia & epistolas.

PARAVICINUS (Parrhen.) carmina edolavit. Vid. *T. 2. Del. Ital. pag. 177.*

PARAVICINUS (Pet. Paulus) tractavit de situ Masinensi & Burmiensium thermarum.

PARCEVALLUS (Joh.) An. 1450. claruit. Reliquit compendium divini amoris. Vid. *Olearius pag. 261.*

PARDUS (Hier.) medullam dialecticæ, An. 1500. in lucem prodire jussit.

PARDUS (Joh.) inter poëtas locum obtiner. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 182.*

PARENT (Guilh.) methodum curandi peste affectos Anno 1671. edendam dedit.

de PARENTINIS (Bernh.) ord. prædic. monachus, Lilium missæ emisit. Liber prodiit Parisiis An. 1517.

PARENTUCELLUS (Ant. Maria) Sarzanensis, An. 1589. obiit. Reliquit commentaria in Aristotelem. Vid. *Alegambe, pag. 40.*

PAREUS (Ambros.) tractavit de chirurgia. Vide, PARÆUS.

PAREUS (Dan.) An. 1631. edidit medullam historiæ ecclesiasticæ.

PAREUS (David) Francosteino Bohemus, theologus reformatæ religionis, natus est An. 1548: obiit Anno 1622. Ejus commentarii in epist. ad Roman. quòd de monarchico regimine liberius scripsisset, Londini combusti sunt. Vid. *J. Lætus in Compend. hist. pag. 754.*

PAREUS (Joh. Phil.) natus est An. 1576. Concinnavit lexicon Plautinum: calligraphiam: electa Plautina, &c.

PAREXA (Franc.) Hisp. catechismum & grammaticam in lingua Timuquana conscripsit. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 131.*

de PAREYA (Gabr.) reliquit duos tomos de universa instrumentorum editione, An. 1668.

de PARIS (Joh.) vitam JESU Christi, An. 1657. in literas redegit.

PARIS (Julian.) onomasticon Cisterciense, Paris. An. 1664. publicavit.

PARIS (Matthæus) vel Parisiensis, Albanensis monachus, An. 1259. obiit. Condidit historiam Anglicanam ab Anno Chr. 1067. usque ad annum 1250. Vid. *Lipsius cent. 5. misc. epist. ep. 83. Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 67. Olearius in Abaco pag. 309. Funccius in O.J. pag. 578.*

PARIS (Steph.) expositionem dicti, Verbum caro factum est, An. 1555. adornavit: item, Christiani hominis institutum, Paris. An. 1552.

PARISANUS (Æmil.) Romanus, scripsit contra *Guil. Harvejum* de motu cordis, Anno 1647. item, de subtilitate microcosmica, Venet. Anno 1623. Vid. *Linden pag. 11.*

PARISETUS (Hier.) Regiensis, natus est Anno 1520: obiit An. 1600. Romæ jus pontificium cum laude professus est. Vid. *Guido Panzirol. in JCt. 3, 59.*

PARISETUS (Lud.) tres orationes habuit Venet. An. 1552.

PARISIUS (Flam.) tractavit de confidentiis beneficialibus, Venet. An. 1593.

PASI-

PARISIUS (P.P.) JCtus, An. 1521. floruit. Consulentibus singulas responsorum chartas aureo vendere consuevit. Reliquit quatuor consiliorum volumina. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 158.*

PARKERUS (Matth.) Anglus, An. 1574. obiit. De antiquitate Cantuariensis ecclesiæ nonnulla prodidit.

PARKERUS (Rob.) elaboravit quatuor libros de descensu Christi ad inferos.

PARKERUS (Thomas) edidit politiam ecclesiasticam, de cujus mutilata editione An. 1638. *Hoornbeck in summa controverf. l. 16. pag. 762.* legi poterit. Confer *Placcium pag. 146.*

PARKINSONUS (Joh.) Londinensis, confecit paradisum terrestrem, Anno 1629. fol. item, theatrum botanicum, An. 1640.

PARLADORIUS (Joh. Yanez) JCtus, tractavit de rebus quotidianis, Anno 1604.

PARLISTANEUS (Joseph.) conscripsit poëmata. Videatur *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 182.*

de PARMA (Blasius) scr. de latitudine formarum, Venet. An. 1505.

de PARMA (Hippol.) reliquit praxin chirurgicam, Venet. An. 1608.

de PARMA (Ugolinus) grammaticus, Philogenium comœdiam exaravit. Meminit ejus *Philelphus l. 4. epist. ult.* equitem auratum & JCtum nominans, carpens etiam, quòd exteros Italis suis prætulisset. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 167.*

PARMENIDES, Παρμενίδης, physicus philosophus, Xenophanis discipulus, Olymp. LXXXVI. floruit. Statuit duo tantùm elementa, ignem & terram. Idem primus terram globosam affirmavit. Vitam ejus videre est apud *Diogenem Laërtium.* Philosophiam carmine tractavit. Fragmenta ejus apud *Aristotelem, Clementem Alex. & Stobæum* occurrunt.

PARMENIO, Παρμενίων, in jambis á *Scholiaste Nicandri pag. 53.* allegatur.

PARMENIO, Macedo, poëta, epigrammata condidit, ceu patet ex *Anthol. 1, 12.*

PARMENISCUS, Παρμενίσκος, scripsit de sideribus. Allegat ex eo nonnulla *Hyginus in Astronomico*, quo loco de Arcto minore, & iterum ubi de Heniocho sive auriga agit.

PARMENON, Παρμένων, Byzantius, jambos composuit. Vid. *Stephanus in* Φρείκων & Βυδινοί.

PARMENON, Rhodius, scr. περὶ διαλέκτων, teste *Athenæo l. 10.* Ejusdem μαγειρικὴν διδασκαλίαν laudatus *Athenæus* allegat. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 102.*

PARNASIUS, Παρνάσιος; inter sophistas locum obtinuit. Videatur *Eunapius pag. 130.*

PAROLINUS (Ant. Maria) Ferrariensis, condidit consilium de tumore hypochondriorum. Vid. *Linden, pag. 48.*

PARPALIAS (Thomas) collegit varias repetitiones in jure civili.

de la PARRA (Seb.) vitam S. Teresiæ á Jesu, An. 1610. literis consignavit.

PARRÆUS (Henr.) sermones exaravit de regno DEI & victoria Christiana, Lond. An. 1616.

PARRHASIUS (Janus) struxit quæsita per epistolas, quæ extant *T. 1. Lamp. Crit.* Vid. *Jovius in elog. num. 127. Pierius Valerianus de J. L. pag. 46. Erycius Puteanus in orat. pag. 76.*

PARRICIUS (J. Seb.) Darocensis Aragonius, natus est An. 1546: obiit An. 1622. Scripsit de bono, excellentiis & obligationibus status clericalis & sacerdotalis libros quatuor. Videatur *Alegambe, pag. 272.*

de PARRIVAL (J. Nic.) historiam hujus seculi tribus voluminibus, Anno 1675. complexus est.

PARRY (Henr.) laqueos ridiculosos, Lond. An. 1613. promulgavit.

PARSIMONIUS (Joh.) Augustanus, An. 1588. obiit.

PARTHENIANUS (Æmil.) historicus, á *Vulcatio Gallicano in vita Avidii Cassii* allegatur.

PARTHENIUS, Παρθένιος, Nicænus, tempore Augusti Imp. claruit. Eo in Græcis præceptore *Virgilius* usus est, teste *Macrobio, sat. 5, 17.* Scripsit Aretes, conjugis suæ, encomium: item, elegias in Venerem. Archelaidem ejus laudat *Hephæstion.* Prætereà μεταμορφώσεις composuit, ut ex *Plutarcho* discimus: quas *Ovidium* secutum esse admodum est probabile. Libellus περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων hodiè superest & continet narrationes collectas ex scriptori-

ptoribus antiquis & deperditis. Eum dicavit Cornelio Gallo, primo Ægypti præfecto. *Sunt*, qui scribant, Partheni-um moretum Græcè struxisse, idque *Virgilium* latinè expressisse. *Suetonius* refert, Tiberium Imp. eum imitari solitum in pangendis versibus.

PARTHENIUS, Chius, *Chaos* cognomine, de patre suo Thestore librum conscripsit, teste *Suida*.

PARTHENIUS, Dionysii discipulus, grammaticus, tempore Trajani vivere desiit. Scripsit περὶ τῆς λέξεων τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς ζητουμένων. Laudat eum *Athenæus l.11*.

PARTHENIUS, Phocensis, *Stephano* in γέτῃ & Δικτύλῳ memoratur.

PARTHENIUS (Ant.) Veronensis, Catullum & Tib. commentario exposuit.

PARTHENIUS (Barthol.) An. 1480. claruit. Vid. *Ghilinus vol.1.pag.24.*

de PARTIBUS (Jacobus) Tornacensis, commentariis in Avicennam, inclaruit, An. 1497. Vid. *Linden, pag. 297.*

PARTLICIUS (Sim.) JCtus, metamorphosin mundi, Lugd. Bat. An. 1626. publicavit.

PARUTA (Paulus) Venetus, An. 1599. obiit. *Thuanus l. 122.* virum vocat rara in explicandis negotiis solertia & eloquentia, cujus scripta magno in precio habeantur inter prudentiæ civilis sectatores. Reliquit historiam belli Cyprii: libros de perfectione politica 1 & politicos in Tacitum commentarios. Vid. *Ghilinus volum. 1. pag. 189. Naudæus in B. P. pag. 63. 114.*

PARVUS (Bartholomæus.) Vide, BARTHOLOMÆUS.

PARVUS (Joh.) An. 1536. claruit. Vid. *Colomesius in G.O.pag.5.*

del PAS (Angel.) natus est An. 1540: obiit An. 1596. Scripsit in symbolum Apostolicum, 14. libris digestum. Vid. *Ghilinus vol.1.pag.13. Wadding. in Scr. Ord. Min. pag. 23.*

PASCHALIS (Joh.) tractavit de morbo Gallico.

PASCHALIS (Pet.) adornavit responsionem ad epistolam *Lubenicii* de statu Christi, An. 1638.

PASCHALIS (Phil.) JCtus, de viribus patriæ potestatis commentatus est. Liber prodiit Augustæ Taurinor. An. 1619.

PASCHALIS (Val.) Urinensis, edidit librum de rebus Moschicis: alium, de fluminibus Italiæ: item, poëmatium, quod inscribitur, Cometis nulla fides, factum ab eo, ut Paulo V. adularetur. Vid. *Nicius Erythræus part. 1. Pinacoth. pag. 255.*

PASCHALIUS (Carol.) vitam *Vidi Pibracii* exaravit. Extat etiam ejus tract. de coronis: item, censura animi ingrati, An. 1601. edita. Videatur *Naudæus in B.P. pag. 96.*

PASCHALIUS (Mich. Joh.) concinnavit methodum curandi, An. 1585.

PASCHALIUS (P.) An. 1565. obiit. Res gestas Henrici II. Gall. Regis literis consignavit.

PASCHARIUS (Jac.) Lotharingus, inter poetas referri meruit. Vid. *T.2.Delit. Gall. pag. 841.*

PASCHASINUS, Siciliensis episcopus, sub Theodosio juniore vixit. Edidit epistolam ad Leonem Papam. Vid. *Isid. de vir. illustr. c. 24.*

PASCHASIUS, Diaconus, An. Chr. 512. obiit. Reliquit duos libros de Spiritu S. Vid. *Phil. Labbe T.2. de S.E. pag. 154. Olearius in Abaco pag. 354.*

PASCHASIUS (F.) edidit poësin artificiosam, Herbip. An. 1668.

PASCHASIUS (Henr.) medicus Hafniensi struxit purgatorium medicum, An. 1631. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 55.*

PASCHASIUS (Justus) de alea An. 1642. commentari cœpit.

PASCHASIUS (Steph.) carminibus inclarescere studuit. Vid. *Tomus 2. Del. Gall. pag. 843: item, Zeillerus part. 2. de hist. pag. 111.*

PASCHETTUS (Barth.) Veronensis, scripsit de catarrhi cognitione & curatione 3. libros, Venet. An. 1615.

de PASCOLO (Durandus) edidit aulicum politicum.

PASICRATES, Πασικράτης, Rhodius, Aristotelis discipulus, in librum κατηγοριῶν scribere cœpit, teste *Galeno de libr. propriis*. Vid. *Vossius de nat. Log. pag. 57.*

PASINUS (Lud.) de thermis Patavinis tractare aggressus est.

PASIPHILUS. Vide, BUSCHIUS.

PASIPHON Lucianus, Πασιφῶν, *Diogeni Laërtio, in Diogen. pag. 411.* memoratur. *Idem Diogenes in Æschine pag. 128.* Pasiphontis Eretrici meminit.

PASITELES, Πασιτέλης, à nonnullis omissus, à *Mallincrot. pag. 55* observatus est.

PASIUS (Cur. Laur.) librum elaboravit de literatura non vulgari, Parmæ, Anno 1514.

PASOR (G.) Ellaranus, theologiæ & linguæ Hebr. profess. Herbornæ, grammaticam Græcam & Lexicon Græcum Novi Testam. composuit.

PASOR (Matthias) Herbornensis, Georgii filius, natus est Anno 1599: vixit adhuc An. 1645. Primum Heidelbergæ mathemata profiteri cœpit: verum bello grassante inde ejectus in Angliam transiit & Oxonii orientalium linguarum professor constitutus est. Inde Groningam venit, ubi philosophiam moralem docere jussus est: tandem theologica professio ei concessa est. Vid. *Autor Vitt. proff. Gröning. pag. 109.*

PASQUALIGUS (Zach.) An. 1634. metaphysicas dispp. Romæ habuit. Anno 1655. ejusdem tractat. de eunuchis, & An. 1662. alius tract. de sacrificio novæ legis prodiit 2. voluminibus.

PASQUALIUS (Raym.) ord. prædic. monachus, in 8. priora capp. epistolæ ad Rom. commentatus est Anno 1597. fol. item, in cap. 9. An. 1601.

PASQUALUS (Joh.) inter philosophos locum h. t. occupat. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 155.*

PASSAGERIUS (Roland.) Bononiens. JCtus, An. 1255. floruit. Summam artis notariæ, Rolandinam dictam, elaboravit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 37. Bumaldus pag. 205.*

PASSARUS (Felix) Neapolitanus, Casinensis monachus, Anno 1590. claruit. Vitam Placidi Abbatis & martyris carmine heroico decantavit.

PASSAVANTIUS (Bened.) epistolas concinnavit, An. 1568.

PASSENIUS (Paulus) elegos fecit, teste *Plinio l. 6. epist. 15.*

PASSERA (J. Pet.) Bergomas, scripsit de causis mortis in vulneribus capitis & recta eorum curatione, An. 1590. teste *Calvo pag. 321.*

PASSERATIUS (Joh.) Trecensis, Anno 1603. obiit. Reliquit absolutissimum commentarium in Catullum, Tibullum, Propertium: item, orationes & carmina. De eo ita *Thuanus l. 129.* Magnam laudem in academia Parisiensi meruit homo emunctæ naris & cui aliena vix placerent. Ultimo elogio vovit, ne manes sui malis carminibus onerarentur; itaque pauci mortuum laudaverunt, dum verentur, ne voto ejus minus respondeant. Carmina ejus habentur *T. 3. Delit. Gall. pag. 1.* Vid. *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 69. Henning. Witte in mem. philos. pag. 18.*

de PASSERIBUS (M. Ant.) philosophus, compos. commentar. in libros de anima, de cœlo, de generatione: item, in metaphysicam. Videatur *Thomasinus in elog. part 1. pag. 102.*

de PASSERIBUS (Nic.) natus est Anno 1585: obiit An. 1615. Vulgavit comm. in libros institutionum: tractatus duos de scriptura privata: de verbis enunciativis: conciliationem legum, & alia. Vid. *Thomasinus l. c. pag. 257.*

PASSERINUS (Franc.) theologus & JCtus, Anno 1661. claruit. Scripsit de pollutione ecclesiarum: de hominum statibus & officiis: de electione canonica.

PASSERINUS (P. Maria) de Sextula, edidit tract. de electione summi pontificis, An. 1670. fol.

PASSEUS (Crispinus) medicus, construxit librum de creatione hominis & humani generis propagatione, An. 1612.

PASSEUS (Crisp.) junior, emisit hortum floridum, An. 1614.

PASSIENUS (Mevaniensis) sub Flaviis Impp. & deinceps claruit. Poëta fuit elegiacus, *Propertii* nepos vel pronepos, eumque in elegiis, in lyricis vero Horatium imitabatur. Meminit ejus *Plinius in epist. 6. ad Rom. & 9. ad Severum.* De tribus Passienis, avo, patre, filio nonnulla affert *Andr. Schottus in dissert. de claris apud Marcum Senecam Rhetoribus.* Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 104.*

PASSIPOVERUS à Passipoveris, JCtus, An. 1246. floruit. Collegit consilia & quæstiones.

PASSIPOVERUS (Viannel.) JCtus, Anno 1299. floruit. Reliquit quæstiones.

PASSUS (Joh. Aug.) Bergomas, An. 1513. obiit. Scripsit de DEO Uno & Trino, juxta principia *Gregorii Ariminensis*: comment. in 4. libros Sententiarum: ecclesiasticas traditiones, teste *Calvo pag. 214.*

PASSUS (Joseph.) de statu maritali Ambergæ, An. 1612. commentatus est.
PASTA (Andr.) Bergomas, Anno 1630. obiit. Extant ejus exercitationes grammaticæ: oratio de voluptate: & poëma de partu virgineo. Videatur *Donatus Calvus.pag.46.*
PASTORIUS (Aug.) Florum Germanicum adornavit.
PASTORIUS (Joach.) edidit Theodosium Magnum, A. 1662: item, bellum Scythocosacicum, An. 1652. Vid. *Bartbolinus in med. poët. pag. 144.*
PASTREGICUS (Guil.) Veronensis, composuit libellum de originibus rerum. Prodiit is Venetiis An. 1547.
à PASTURA (Joh.) Sanctensis, vixit An. 1510. Fecit paraphrasin in Psalmos.
PATÆCUS, Πάταικος, Æsopi animam se habere affirmabat. Eum *Plutarchus* in *vita Solonis* allegat.
PATERNUS, JCtus, tempore Commodi Imp. claruit. *Vegetius l. 1. c. 8.* vocat diligentissimum juris assertorem. Scripsit de re militari. Vid. *Stewechius ad Veget. pag. 20.* Quære, TARRUNTENUS.
PATERNUS (Bernhardinus) Salonensis, medicus, An. 1592. obiit. Contexuit tractatum de humorum purgatione in morborum initiis tentanda: & alium, quo probabat, cœnam uberiorem esse debere prandio. Vulgò *Galeni anima* vocatus est. Vid. *Thomasinus vol. 1. pag. 151. Chioccus pag. 93.*
PATHERIUS, Gregorii I. discipulus, An. C. 600. floruit. Collegit ex omnibus *S. Gregorii* operibus libros tres explanationum in varios locos utriusque Testamenti. *Sixtus Senensis* ait hoc opus Romæ excusum esse.
PATIENS (Pet.) Superintendens in Palatinatu, Anno 1580. obiit. Emisit resolutionem aliquot locorum S. Scripturæ, An. 1577.
PATINA (Bened.) An. 1577. obiit, relicto tract. de venenis. Vid. *Ghilinus, vol. 1. p. 28.*
PATINUS (Carolus) Parisiensis, Guidonis filius, h. t. claret. Familias Romanas *Ursini* & *Augustini* emendavit & auxit, An. 1663. Extat ejusdem tractat de numismatibus Impp. An. 1671. editus; ut & notæ in *Suetonium*, quæ An. 1675. prodierunt. Vid. *Wagenseil in Sota pag. 576. Bartholinus in med. poët. pag. 135.*

PATRICIUS, Πατρίκιος, philosophus, librum, παναύγεια nomine, composuit.
PATRICIUS, vetus autor, A.C. 431. obiit. Reliquit tractatum de tribus habitaculis, qui extat *T. 9. Operum S. Augustini.* Vid. *Waræus, pag. 101. Kempius pag. 514.*
PATRICIUS (Alex.) edidit Martem Gallicum, An. 1635.
PATRICIUS (Franc.) An. 1597. Romæ decessit, anno ætatis 67. Juxta *Barthium in l. 1. Thebaid. Papinii pag. 437.* securi capite truncatus est. Ferrariæ totos 17. annos philosophiam Platonicam professus est. Totus in eo erat, ut Aristotelicæ philosophiæ fabricam funditus everteret atque dirueret. Adversarios habuit *Theod. Angelutium* & *Jac. Mazzonum*, qui editis libris eum fortiter impugnarunt. Scripsit parallela militaria, quæ *Jos. Scaliger* plurimum commendat: item, discussiones peripateticas & novam de universis philosophiam. Ut taceam novam geometriam: novam rhetoricam: dialogos tres de scribenda historia, &c. Vid. *Thuanus, l. 119. Sorellus de Hom. perf. pag. 421. Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 203. Quenst. pag. 271.*
PATRICIUS (Petrus.) Vide, PETRUS.
PATROCCIUS (Barthol.) Polonus, An. 1614. obiit. Leges connubiales carmine expressit. Reliquit etiam 2. tomos de armis seu insignibus tam Polonæ quam Bohemicæ nobilitatis. Videatur *Starovolsc. pag. 119.*
PATROCLES, Πατροκλῆς, tempore Seleuci Nicatoris & filii ejus Antiochi floruit. Scripsit de rebus Indicis. Huic *Strabo* præ aliis omnibus fidem habendam esse affirmat.
PATROPHILUS, Πατρόφιλος, Scythopolita, An. Chr. 300. claruit. S. Scripturam hebraicam universam Græcè transtulit. Meminit hujus translationis *Gregorius*, Laodicenus episcopus, in *vita Eusebii Emeseni.*
PAVENTIUS (G.) edidit logicam, Lugd. Batav An. 1653.
PAVILLONIUS (Nic. G.) Parisiensis, carmina contexuit. Vid. *Tomus 3. Del. Gall. pag. 172.*
de PAVINIS (Joh. Franc.) Patavinus, JCtus, An. 1460. floruit. Scripsit de officio & potestate Capituli, sede vacante: de

te: de decimis: de subsidio charitativo. Vid. *Tom.13. Tract.tract.* Item, *Panzirolus in JCtis, pag. 472.*

PAVISIUS (Joh.Jac.) Calaber, in prologum Averrois super analytica commentatus est, Patav. An.1552.

PAULACCIUS (Dominic.) ord. prædic. monachus, edidit conceptus prædicabiles in Dominicas & festa, Olomucii, An. 1676. in 4.

de PAULHACO (Bereng.) JCtus, scripf. in legem, Unicam C. de sententia, quæ pro eo, qui injur. perfer.

PAULINUS (Eutropius Meropius) Aquitanicus, A.C. 431. obiit. Cum Senatoriæ dignitatis esset, ut Christianæ religioni magis vacare posset, omnia sua divendidit & Nolam concessit. Aliquanto post episcopus Nolanus factus est. Ejus epistolæ & carmina extant. Septem libris natalem (i.e. obitum) Felicis Nolani decantavit. *Ausonio teste, epist. 19.* tres *Suetonii* libros, quos ille de regibus fecerat, in epitomen redegit tanta elegantia, ut solus videatur assecutus, ut brevitas obscura non esset. Paulini vitam scripsit *Franc. Sacchinus.* Vid. *Glandorp. pag. 707. Ph.Labbe T.2.diss.de S.E.pag.61. Olearius pag. 356. Cassiodorus de div. lect. c. 21. Rivetus T.2.oper.pag.1134.*

PAULINUS, Aquilegiensis patriarcha, An.802.obiit. Reliquit tres libros contra Felicem Urgelitanum. Vid. *Phil. Labbe l.c.pag. 159.*

PAULINUS, Mediolanensis presbyter, exaravit vitam S. Ambrosii ad Augustinum: item, librum de benedictionibus patriarcharum. Vid. *Isidorus in viris illustr. c. 17.*

PAULINUS (Bened.) Petrocorius, composuit 6. libros de vita S. Martini, carmine. In hunc Paulinum *Juretus* animadversiones elaboravit: item, *C. Barthius*, quæ tamen lucem nondum viderunt.

PAULINUS, Pellæus, carmen eucharisticon construxit, quod habetur in *appendice* Biblioth. Patrum *Bignei.*

PAULINUS (Marcus Fab.) Utinensis, prælectiones adornavit in Thucydidis historiam de peste Athen. Venet. Anno 1603: item, 7. libros de numero septenario, An. 1589.

PAULINUS (Laur.) Suecus, scripsit ethicam & politicam Christianam, doctrinæ *Aristotelis* oppositam; historiam arctoam: limoscopiam: libr. de cometis: alium de spectro Kumlensi. Vid. *Schefe-rus in Upsalia pag. 402.*

PAULINUS (Steph.) dictionarium Georgianum sive Ibericum emisit Romæ, An. 1629. in 4.

PAULI (Christoph.) Anno 1282. floruit. Struxit decachordon super Canticum.

PAULI (Jac. Henr.) anatomen anatomiæ Bilsianæ protulit, An. 1665. Vid. *Vindingius in Rect. Hafn. pag. 540. Bartbol. in med. poët. pag. 148.*

PAULI (Menel.) pastor Hafn. quædam de vulneribus Christi meditatus est, Anno 1631. Videatur *Bartbolinus in Danis, pag 101.*

PAULI (Simon) Swerinensis, An. 1581. obiit. Reliquit homilias & methodum doctrinæ.

PAULI (Simon) medicus Hafn. edidit quadripartitum de simplicium medicamentorum facultatibus, Anno 1639. syntagma de anatomiæ origine & utilitate: Floram Danicam, &c. Vid. *Barth. in Danis, pag. 133.* Vide, PAULUS.

à S. PAULO (Carolus) episcopus Abrincensis, An. 1642. claruit. Emisit geographiam sacram sive notitiam episcopatuum universæ ecclesiæ, Parif. An. 1641. fol. item, templum felicitatis. Vid. *Carolus Visch, pag 161.*

à S. PAULO (Eustath.) summam philosophiæ quatuor partibus complexus est, Parif. An. 1609. Extant ejusdem duo tomi theologiæ scholasticæ, Paril. An. 1613. impressi. Vid. *Car. Visch. pag. 100.*

à S. PAULO (Laurent.) confessionem veritatis catholicæ ecclesiæ, An. 1652. publicavit.

PAULUCIUS (Anton.) Patav. professor, comp. jurisprudentiam sacram & ecclesiasticam. Videatur *Greg. Letus in I. R. pag. 214.*

PAULUS, Παῦλος, Apostolus Jesu Christi, sub Nerone Imp. martyrio coronatus est. Vid. *Placcius, pag. 6.*

PAULUS, Ægineta, medicus. Vide, ÆGINETA.

PAULUS, Brugensis, Anno 1435. obiit. Reliquit scrutinium Scripturarum. Vid. *Hoornebeck, de Conv. Jud. pag. 8. Olearius, pag. 357.* Quære, BRUGENSIS.

PAULUS, Diaconus, aliàs *Winefridus* dictus, Anno 774. claruit. Scripta ejus

Ph.Labbe T 2.differt de S E.pag.170. enumerat. Vide, DIACONUS & WARNEFRID.

PAULUS, Genuensis, ab infantia fertur fuisse cœcus. Vixit tempore Henrici III. Imp. Dictavit in Psalmos, Jeremiam & 4. Evangelistas.

PAULUS Geometra, Florentinus, *Boccatio in Geneal.Deor.l.8.c.2.& l. 15.c. 5.* memoratur.

PAULUS, Perusinus, An. 1344. claruit. Commentatus est in libros Sententiarum. Meminit ejus *Boccatius in Geneal. Deor.præfat.& l.15.c.6.* Confer *Olearium in Abaco,pag. 359.*

PAULUS, philosophus, edidit isagogen astrologiæ & ἀποτελεσματικὰ, teste *Suida.*

PAULUS, Silentiarius, tempore Justiniani Imp. claruit. Struxit poëma de augustissimo S. Sophiæ templo, quod ἔκφρασις τῆς ἁγίας Σοφίας inscribitur. Testis est *Agathias l. 5.* In *Anthologia Græc. epigr.* in singulis penè libris & capitibus hujus Pauli mentio occurrit. Vid. *Reinesius in Var. lect. 3,7. Hanckius in Byzant. script. pag.163.*

PAULUS, Tyrius, tempore Adriani Imp. vixit. Scripsit, teste *Suida*, artem rhetoricam, progymnasmata & declamationes.

PAULUS (Andr.) emisit thematologiam Nov. Testam. An. 1661.

PAULUS (Conr.) JCtus, tractavit de usuris, excommunicatione, &c An. 1561.

PAULUS (Gualt.) Huensis, An. 1630. claruit. Adornavit Summam humanæ & divinæ sapientiæ. Vid. *Alegambe, p. 167.*

PAULUS (Hier.) An. 1491. vixisse traditur. Reliquit librum de Hispaniæ fluminibus & montibus: item, descriptionem urbis Barcinonis.

PAULUS (Julius) Patavinus, JCtus, tempore Severi Imp. flor. Plurima, quot nullus alius JCtus, opera reliquit, ferme ad 70. volumina, ex quibus soli extant quinque libri sententiarum ad filium. Vid *Panzirolus in JCtis, 1,58. Bertrandus, pag. 140.*

PAULUS (P.Fr.) Florent. medicus, scripsit de venæ sectione adv. Avicennam, An 1534.

PAULUS (Pet.) edidit doctrinam Christianam in lingua Armena, Paris. Anno 1634.

PAULUS (Segerus) struxit viridarium Ursulanum, Colon. An. 1630.

PAULUS (Simon) Rostochiensis, medicus regis Daniæ, natus est Anno 1603. Condidit Quadripartitum de simplicium medicamentorum facultatibus: item, tractat. de abusu tabaci & herbæ Theê, Anno 1666. Vid. *Vindingius in R.H.pag.358.* Quære, PAULI.

PAULUTIUS (Fabr.) Forolivienfis, An. 1619. claruit. Commentatus est in Pentateuchum & totum Nov. Testament.

PAVONUS (Franc.) Italus, An. 1637. obiit. Edidit commentarium dogmaticum in Pentateuchum. Vid. *Alegambe, pag. 128.*

PAUPERUM (Joh.) scr. de secretis secretorum.

PAURMEISTERUS (Tob.) Magdeburg. JCtus, librum de jurisdictione Romani imperii, An. 1616 elaboravit.

PAUSANIAS, Παυσανίας, tempore Antonini philosophi Imp. vixit. Patria ei erat Cæsarea Cappadociæ. Discipulus fuit Herodis Attici; qua de re *Philostratus l. 2. de vitis Sophistarum, pag 561.* Extat ejus eruditum opus de Græcia, 10. libris constans, quo totius Græciæ antiquitates & quicquid ea memorabile habuit, magno philologiæ & historiæ studiosorum bono, complexus est. *Stephanus* etiam Pausaniæ librum de Antiochia allegat, in Σιλλικὶβηλ@. Adde *Tzetzem in Chil. pag. 122. Barthium in 1. Theb. Pap. 120.& librum 4. pag. 1234.*

PAUSANIAS, Damascenus, à *Constantino Porphyrog. in Themat. pag. 12.* inter geographos refertur.

PAUSANIAS, Lacô, teste *Suida*, scripsit de Hellesponto; Laconica: de festis Lacedæmoniorum: de Amphictyonibus, &c.

PAUWIUS (Pet.) Amstelrod. medicus, natus est A. 1564: obiit A. 1617. Reliquit aliquot tractatus de exercitiis, lacticiniis, bellariis, &c. item, notas in *Galenum* de cibis. Vid. *Swertius, pag 630.*

PAXAMUS, Πάξαμος, teste *Suida*, ὀψαρτυτικὰ, Βαφικὰ, Βοιωτικὰ, Γεωργικὰ composuit. Vid. *Athenæus l.9.c.6. Pollux 6,10. Columella 12,4.*

PAXILLUS (Bernh.) defensionem S. Trinitatis, Cracov. Anno 1616. publicavit. Vid. *Starovolsc. pag. 96.*

PAYER (Wencesl.) tractavit de thermis Carolinis, An. 1614.

PAYN-

PAYNGIUS (Ferdinand.) scr. de vita DEI in hominibus, An. 1628.

PAYSSACETUS carmine doctrinam de moribus expressit. Alii *Facetum* nominant. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 211.*

de PAYVA (Joh.) Conimbricensis, doctrinale S. Scripturæ elaboravit, Anno 1631.

de PAZ (Angel.) Perpinianus, commentatus est in Marcum tomis duobus, Romæ, An. 1628.

de PAZ (Christ.) tractavit de Tenuta seu interdicto, An. 1671.

de PAZ (Jac. Alvarez) Toletanus, Anno 1620. ætatis 60. exspiravit. Scripsit de vitiorum extinctione: de humilitate: de vita spirituali, &c. Vid. *Alegambe, pag. 191.*

PAZMANY (Pet.) Hungarus, Card. Anno 1637. obiit. Edidit diatribam de visibili Christi in terris ecclesia adversus *Witakerum*. Vid. *Alegambe, pag. 392.*

PAZZINUS (Jac.) Mediolanensis, A. 1522. floruit. Vide, PACINUS.

PEARSON (Joh.) Anglus, edidit vindicias epistolarum S. Ignatii, Cantabrig. in 4. item, notas in Diogenem Laertium, An. 1673. *Mericus Casaub. in Hieroclem p. 181.* Joh. Pearson (inquit) vir doctissimus & in Græcis literis & libris omne genus (quod ex luculentis *Hesychii* & *Suidæ*, quas dudum molitur, editionibus, si vita superat, qua dignissimus est, literatis aliquando constabit) eximie versatus.

PEARSON (Rich.) prælectiones theologicas, Londini, Anno 1661. edi curavit.

PECCANA (Alex.) de chondro & alica, Venet. Anno 1627. scribere aggressus est.

PECCENSTEINIUS (Laurent.) theatrum Saxonicum, Anno 1608. exstruxit 4. partibus.

PECCETIUS (Francisc.) Cortonensis, chirurgiam in 4. libros digessit, An. 1616. Vid. *Linden, pag. 183.*

PECCHAMUS (Joh.) Cantuariensis episcopus, Bonaventuræ discipulus, Anno 1292. obiit. Perspectivam communem libro uno: altero item perspectivam particularem consignavit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 217.*

PECHANUS (Joh.) edidit collectaneum Bibliorum quinq; libris, An. 1541.

PECHECUS (Mich.) vitam & miracula S. Antonii in literas redegit. Prodiit liber Lucernæ, An. 1659.

PECHLINUS (Joh. Nic.) medicus, scripsit de medicamentis purgantibus, A. 1672: item, de habitu & colore Æthiopum.

PECKIUS (Fr. Mar.) tractatum de aquæductu, Ticini Anno 1671. fol. publicavit.

PECKIUS (Pet.) Zirizæus, JCtus, natus est Anno 1529: obiit An. 1589. Lovanii jura publice interpretatus est. Reliquit varios libros de re nautica: commentarium de testamentis conjugum & regulis juris canonici: item, de amortisatione bonorum. Videatur *Sweertius, pag. 631.*

PECORARUS (Joh.) Neapolitanus, An. An. 1600. claruit. Edidit tract. de legatis & debitis: item, 2. tomos moralium probabilitatum. Videatur *Alegambe, pag. 186.*

PECQUETIUS (Joh.) Diepensis, medicus Paris. primus lactearum thoracicarum inventor, protulit experimenta nova anatomica, An. 1651.

PEDEMONTANUS (Alex.) struxit septem libros de secretis, An. 1560.

PEDEMONTANUS (Franc.) Veronensis, medicus, composuit quædam de balneis: item, additiones ad *Mesuen*.

PEDIASIMUS (Joh.) in aula Constantinopolitana ὕπατος τῶν φιλοσόφων καὶ διάκονος, condidit librum de musices harmoniis: geometricæ compendium, de dimensione terræ.

PEDIONÆUS (Joh.) Rhætus, confecit 2. libros de claris oratoribus, teste *Mich. Neandro*. Carmina ejusdem leguntur *T. 5. Delit. Germ. pag. 24.*

PEDROCHA (Ach.) JCtus, de contractibus commentatus est.

PEDIUS (Sextus) JCtus, ante tempora Ulpiani claruit. Scripsit ad edictum. Vid. *Bertrandus, pag. 282.*

de PEGA (Christ.) antichristum demonstratum, An. 1624. publicavit.

de PEGA (Theoph.) tractavit quæstionem, an hostia sit verus panis, Anno 1618.

PEGAS (Eman. Alvarez) JCtus, de competentiis inter episcopos, archiepiscopos & nuntium apostolicum, An. 1675. scribere instituit.

PEGASUS, Πήγασος, JCtus, tempore Vespasiani Imp. floruit. Autor erat Senatusconsulti Pegasiani. Meminit ejus Juvenalis, sat. 4. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 1, 30.*

PEGELIUS (Magn.) thesaurum rerum selectarum collegit, An. 1604.

PEGIUS (Mart.) JCtus, scripsit de jure πρωτιμήσεως congruiq; retractus.

PEGNA (Franc.) edidit summarium Bullarum, An. 1610.

à PIGUERA (Lud.) Hisp. collegit decisiones regii consilii Cataloniæ, Anno 1609.

PEGUILLONUS commendatur ab *Honorato Fabro in Euphyandro 3, 1.*

PEHERSBERGERUS (Wilhelm.) ord. Carmel. monachus, scripsit de meteoris.

PEIFERUS (Dav.) composuit carmina. Vid. *T. 5. Del. Germ. pag. 51.*

PEILIUS (Joh.) JCtus, tractavit de privilegiis senum. Liber prodiit Vesaliæ, An. 1643.

PEIRERIUS (Isaac) epistolam elaboravit de Gronlandia, quam semel atq; iterum allegat *Pet. Gassendus de philosophia Epicuri ad l. 10. Diog. Laërt. pag. 1139.* Vide, PEYRERIUS.

PEIRESCIUS (Nic. Cl. Fabr.) An. 1637. obiit, ætatis 57. Adornavit historiam Galliæ Narbonensis. Mortuum laudavit *Joh. Jac. Buccardus.* Vid. *Colomesius in Gall. Orientali pag. 175. Henning. Witte in memor. Philosoph. pag. 420.*

PEISSONEL (Joh.) de temporibus partus humani commentari cœpit. Vide, PEYSSONEL.

PELAEZ (Melch.) Hisp. collegit quæstiones feudales. Vide, PALAEZ.

PELAGIUS, Scotus, ob hæresin, quæ ab ipso Pelagiana dicta erat, An. 405. innotuit. Scripta ejus enumerat *Gerard. Joh. Vossius in hist. Pelag. 1, 4. pag. 11.*

PELAGIUS, Πελάγιος, patricius, tempore Zenonis Imp. claruit & Ὁμηρόκεντρα sive centones Homericos de CHRISTO composuit. Alii hoc opus *Eudociæ Augustæ* adscribunt. Videatur *Mallincrot. pag. 50.*

PELAGIUS, chymicus, *Borrichio de Hermete, pag. 80.* memoratur.

PELAGIUS (Alvar.) Hisp. Anno 1340. claruit. Reliquit insigne opus, cui titulum indidit de planctu ecclesiæ: in quo ecclesiasticorum omniumque reip. Christianæ statuum ordines reprehendit, adjunctis fermé ad singula verba textibus utriusque juris & sacræ Scripturæ locis. Videantur *Schottus in B. Hisp. pag. 222. Waddingus in Scr. Ord. M. pag. 15.*

PELANDUS (Clem.) Bergomas, Anno 1638. claruit. Exaravit candelabrum animæ sive septem lucernas de scientia dialectica. Videatur *Donatus Calvus, pag. 24.*

PELARGUS (Ambros.) edidit varia opuscula theologica, An. 1534.

PELARGUS (Christ.) Silesius, natus est An. 1565. In Genesin, Exodum, Numeros, Leviticum, Matthæum, Johannem, &c. commentatus est. Vid. *Micrelius pag. 401. Quenstad. pag. 192. Becmann. in proleg. Bibl. Francof. pag. 50.*

PELBARTUS (Osw.) Themeswariensis, An. 1500. claruit. Scripsit in Psalmos: item, pomerium de Sanctis: ut & quadragesimale triplex. Vid. *Olearius, pag. 361.* Quære, OSWALDUS.

PELECYUS (Joh.) Ulmensis, An. 1623. ætatis 78. obiit. Scripsit de infinita gravitate peccati mortalis, Monach. Anno 1617. Vid. *Alegambe, pag. 262.*

PELEG (Jul.) JCtus, tractavit de jure connubiorum.

PELEGRINUS, Laureacensis, circa An. 970. vixit. Condidit confessionem fidei. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 361.*

PELEGRINUS (Alex.) Picenus, paradoxa in Matthæum evangelistam elaboravit, Romæ, Anno 1638. fol. Vid. *Alegambe, pag. 13.*

PELEGRINUS (Jer.) confecit decisiones Gratiani redivivi de pontificali catholomania, An. 1607.

PELEGROMIUS (Sim.) Siluæducens. edidit silvam synonymorum, An. 1546.

PELEUSIUS (Julianus) gesta Henrici M. Galliarum regis, quatuor voluminibus complexus est, An. 1604.

PELICCIOLUS (Joh.) Bergomas, Anno 1612. claruit. Edidit artem oratoriam in orat. Ciceronis pro Milone.

PELLA (Pet.) de castro Mazziani, JCtus, tract. de tortura emisit Romæ, Anno 1584.

PELLENS (Joh.) Leodicens. Anno 1604. obiit. Reliquit 3. libros de virtutibus moralibus. Vid. *Wadding. in Scr Ord. Min. pag. 219.*

PELLERUS (Christ.) Norimbergensis, adornavit animadversiones in Politicum sceleratum, An. 1669.

PELLETA, JCtus, edidit consilia.

PELLETARIUS (Jac.) Cænomanus, medicus, An. 1582. obiit. Scripsit de dimensione circuli: de contactu linearum, nec non de duabus lineis in eodem plano neque concurrentibus neque parallelis. Struxit etiam commentarium in Euclidem. Vid. *Thuanus pag 76.*

PELLEUS (Lud.) Carnutensis, JCtus, condidit librum, quo aff. jus civile artem esse & scientiam. Extat *T. 1. Tract. tract.*

PELLICANUS (Conr.) Rubeacensis, natus est An. 1478: An. 1555. Primò monachus fuit, deinde relicto cucullo puriorem religionem amplexus est. Tiguri hebraica docuit magno auditorum commodo. Scripsit doctissimos commentarios in Vet. & Nov. Testamenti libros. Multa etiam Judæorum scripta latino idiomate expressit, cum hebraicè admodùm peritus esset. Cujus linguæ desiderio à puero ferè exarsit, maximè cùm videret aliquando, theologum quendam doctorem cum Judæo de fide Christiana disputantem non solum à Judæo, sed & à Judæa confusum esse. Cum præceptorem non haberet, propria industria versiones inter se conferendo, insignem ejus linguæ notitiam, omnibus stupentibus, consecutus est. Vid. *Thuanus l. 16.*

PELLICCIONIUS, collegit quinquagenam quæstionum utriusq; juris.

PELLICERIUS (Guilh.) composuit annotationes in Plinium. Vid. *Jovius pag. 301. Tollius pag. 74. Thuanus l. 39.*

PELLINGERUS (Actius Phil.) Trojanus, egit de contradictionibus Avicennæ in peculiari libello, Venet. Anno 1552. impresso.

PELLISSO (Paul.) historiam academiæ Parisiensis, An. 1653. publicavit.

PELLITARIUS (Pet.) quasdam Ciceronis orationes notis illustrare aggressus est.

PELLIUS (Joh.) Britannus, acutissimus mathematicus vocatur *Vossio de scient. math. pag. 37.* Is Diophantum promittere visus est.

PELLIZARIUS (Franc.) condidit manuale regularium 2. voluminibus, Anno 1665. fol.

PELOPS, Πέλοψ, medicus, tempore Hadriani Imp. claruit. Agnoscit eum *Galenus* præceptorem suum.

PELS (Joh.) JCtus, vulgavit processum judiciarium, An. 1598.

PELSHOFERUS (J. G.) medicus, paravit tractatum de opio, An. 1635.

PELTANUS (Joh. Ant.) An. 1606. obiit. In 1. & 2. partem Thomæ commentatus est. Ligata oratione celebravit pleraque Dei-Hominis mysteria, teste *Swertio.*

PELTANUS (Theod.) Anno 1584. obiit. Proverbia Salomonis notis exornavit. Vid. *Swertius pag. 687. Quenst. pag. 142. Alegambe, pag. 430.*

PELTIUS (Joh.) struxit harmoniam Remonstrantium & Socinianorum, Anno 1633.

PEMBELIUS (Guilh.) Anglus, philosophus & theologus, tractavit de formarum origine: de sensibus: de creatione & providentia.

PEMBERTONUS, Anglus, emisit conciones.

PEMPELUS, Πέμπελος, Pythagoricus, de parentibus allegatur à *Stobæo, serm. 77.*

PENA (Pet.) scripsit nova stirpium adversaria, Antv. An. 1576.

PENCINUS (Innoc.) in Genesin & Exodū, Venet. An. 1620. fol. commentatus est.

PENDASIUS (Frid.) Mantuanus, Anno 1603. obiit. Bononiæ philosophiam professus est. Paravit censuram physicæ auditionis.

PENIA (Franc.) collegit decisiones S. Rotæ, Anno 1648. Vid. *Saussay pag. 168.*

PENIA (Henr.) An. 1514. claruit. Descripsit res à Sophi Rege Persarum gestas adversus Turcas.

PENIA (Joh.) Gallus, An. 1558. mortuus est. Euclidis monumenta plurima, non antea visa, latinitate donavit & explicuit, catoptrica imprimis, in quorum præfatione de usu cylindrici speculi multa dictu vix credibilia doctissimè demonstravit. Vid. *Thuanus l. 21.*

PENINUS, librum de vanitate mundi, Lugd. An. 1668. exaravit.

PENNAFIEL (Alfonsus) Peruanus, Anno 1630. claruit & cursum philosophicum condidit. Vid. *Alegambe, pag. 19.*

PENNAFIEL (Leonh.) Peruanus, Alfonsi frater, duos tomos de uno DEO, An. 1665. publicavit. Videatur *Alegambe, pag. 305.*

de PENNAFORTI (Raym.) An. 1265. obiit. A Clemente IIX. An. 1601. inter Sanctos relatus est. Composuit quinque libros decretalium. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. de S. E. pag. 280. Olearius, pag. 399. Bisselius in 1. septennio, pag. 36.* Quære, RAYMUNDUS.

de PENNALOSA (Ambros.) Mondejarensis, An. 1640. claruit. Edidit vindiclas Deiparæ Virginis à peccato originali. Item, tractatum de Christi & Spiritus S. divinitate contra Judæos, Photinum, Socinum, & Eniedinum, An. 1635. Vid. *Alegambe, pag. 24.*

PENNEQUIN (Pet.) Insulensis, Anno 1640. floruit. Struxit isagogen ad amorem divinum, Anno 1662. Vid. *Alegambe, pag. 394.*

PENNIUS (Thom.) Anglus, tractavit de insectis.

PENNOTUS (Gabr.) Novariensis, elaboravit historiam tripartitam Clericorum canonicorum ordinis, teste *Nicio Erythræo part. 2. Pinacoth. pag. 169*: item, propugnaculum humanæ libertatis, fol.

PENOTUS (Bernh. Georg.) Aquitanus, studio chrysopœjas ad incitas redactus est. Scripsit de vera præparatione & usu medicamentorum chymicorum, A. 1608. Extat ejusdem tract. de denario medico.

PENSA (Joh. Maria) ord. Carm. monachus, tractatum de illustribus Carmelitis conventus Mantuani publicavit, An. 1618.

PENSABENIUS (Christ.) JCtus, Anno 1382. claruit. Condidit constitutiones recentiores totius archiconfraternitatis S. Mariæ de morte. Vid. *Bumaldus, pag. 51.*

PENSONIUS (Franc.) de beneficiis ecclesiasticis, Paris. Anno 1654. tractare cœpit.

PENTADIUS, veterum poëtarum non postremus dicitur *Casp. Barthio ad Claudian. pag. 629.*

PEPAGOMENUS (Demetrius) Πεπαγωμένος, medicus, scripsit de arthritide. Liber prodiit Parisiis, An. 1558. item, Audomari, An. 1619.

PEPINUS (Guilh.) Gallus, An. 1527. obiit. Erat concionator facundus & cui parem temporibus illis Gallica lingua non habuit. Composuit conciones in Genesin, Exodum & septem Psalmos pœnitentiales. Opera ejus omnia An. 1656. Antverpiæ prodierunt 9. tomis.

PEPPUS, An. 980. floruit. Juris glossatorum primus esse & Irnerio viam stravisse traditur. Vid. *Bumaldus, pag. 187.*

de PEPULIS (Tadæus) JCtus, An. 1347. obiit. Bononiensibus leges posuit. Vid. *Panzirolus in JCt. 2, 63.*

PERA (Ermengildus) Foroliviensis, medicus Patavinus, h. t. claret. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn pag. 331.*

de PERA (Georg.) Byzantinus, paravit quæstiones in metaphysicam. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 145.*

PERALDUS (Guilh.) Gallus, vixit Anno 1492. teste *Trithemio.* Scripsit Summam virtutum & vitiorum, quæ Anno 1629. in lucem prodire cœpit. Quidam Peraldum episcopum Lugdunensem faciunt. Vid *Olearius in Abaco p. 194.*

PERALES (Christ.) edidit vitam S. Bernhardi, 5. libris distinctam, Vallisoleti, A. 1601.

PERALTA (Pet.) Hisp. in titul. de Legatis, A. 1582. commentatus est.

de PERAMATO (Pet.) tractavit de cacochymia, Ann. 1576.

PERARDUS (Jac.) Gallus, A. 1637. vixit. Scripsit Pacificum ad episcopos & parochos. Vid. *Alegambe, p. 208.*

PERAZZUS (Joh. Bened.) edidit discolores Apollinis flosculos, Venet. A. 1665.

PERBONUS (Hieronym.) à *Ghilino vol. 1. pag. 124.* inter viros claros refertur.

PERCENNIUS (Manius) Nolanus, à *Catone de re rustica cap. 151.* citatur.

PERDICCAS, Περδίκκας, protonotarius Ephesinus, scr. de situ & distantiis Hierosolymitanæ urbis. Extat in *Symmictis Leonis Allatii.*

PERDULCIS (Barthol.) Paris. vulgavit universam medicinam, An. 1630.

PEREDA (Pet. Paulus) fecit scholia in *Mich. Job. Paschalii* methodum curandi, A. 1587.

de PEREFIXE (Hardulnus) adornavit institutionem principis, An. 1647.

PEREGRINUS, Bononiensis, An. 1249. floruit.

floruit. Struxit chronicon ord. Franciscan. Vid. *Olearius, pag. 361.*

PEREGRINUS (Alex.) Capuanus, JCtus, Anno 1628. claruit. Scripsit de privilegiis clericorum regularium: item, de duello.

PEREGRINUS (Barth.) Bergomas, Anno 1591. obiit. De antiquis Bergomi monumentis disseruit.

PEREGRINUS (Camillus) Campanus, Alexandri filius, edidit historiam Longobardicam, An. 1643.

PEREGRINUS (Constant.) condidit theatrum principum Vet. & Novi Testamenti, An. 1627.

PEREGRINUS (Franc. Ariostus) medicus Italus, tractatum reliquit de petrelæo. MS. habuit *Joh. Rhodius.*

PEREGRINUS (Freder.) An. 1550. floruit. Psalmos pœnitentiales commentario dilucidavit.

PEREGRINUS (J. B.) medicus, Anno 1542. vixit. Scripsit de ratione cognoscendi signa & causas morborum.

PEREGRINUS (Lælius) tractavit de motibus, Romæ, An. 1600.

PEREGRINUS (M. Ant.) JCtus, natus est An. 1530: obiit An. 1618. Contexuit 8. libros de jure fisci: sex volumina consiliorum: tractatum de pactis & conventionibus. Videatur *Thomasinus T. 1. elog. pag. 277.*

PEREGRINUS (Matth.) JCtus, An. 1620. floruit. Vid. *Bumaldus pag. 165.*

PEREGRINUS (P.) Gallus, de magnete commentatus est Anno 1558. Vide, TAISNERUS.

PEREGRINUS (Pomp.) medicus, Anno 1519. claruit. Reliquit librum de nobilitate medicinæ.

PEREIRA (Barth.) Lusitanus, An. 1630. claruit. Adornavit 12. libros de persecutione Japonica: item, 12. libros Paciecidos vel poëma de morte Fr. Paciecі, provincialis in Japonia: comm. in Tobiam. Vid. *Alegambe pag. 57.*

PEREIRA (Bened.) Valentinus. Vide, PERERIUS.

PEREIRA (Bened.) alter, Lusitanus, An. 1640. claruit. Composuit comment. in Horatium duobus tomis: librum de moribus omnium gentium, tam veteribus quam recentibus: librum problematum, qui inscribitur Pallas togata & armata. Vid. *Alegambe, pag. 61.*

PEREIRA (Georg. Gomezius) Methymna Duellensis, Hisp. homo acutus & doctus, bruta sensu prædita esse, opere operoso & 30. annis elaborato, cui titulus, *Antoniana Margarita*, ostendere conatus est. Ex eo omnia *Cartesium* hausisse, quæ de brutorum anima commentatus est, *Olaus Borrichius in epistola quadam* aff. Vid. *Vossius in Theol. Gentil. pag. 934. Hallerv. in B. C. pag. 103.* in Bibliotheca curiosa.

PEREIRA (Hieron.) Lusitanus, obiit An. 1578. Tractavit de sacramentis & Christi resurrectione. Vid. *Schottus in B. H. pag. 241.*

PERELLUS (Franc.) tractatum de febribus intermittentibus, A. 1597. confecit.

PERELLUS (Joh.) Gallus, An. 1535. claruit. Gazæ librum de mensibus Atticis latine transtulit. Vid. *Simlerus.*

PERENOTTUS (Nicol.) JCtus, de testibus commentari instituit, An. 1606.

PERERIUS (Bened.) Valentinus, Anno 1610. ætatis 75 obiit. Elaboravit comm. in Genesin & Danielem: tomos quatuor dispp. in Genesin: tomum unum dispp. in Exodum: tomos 2. dispp. in epistolam ad Romanos, & tres tomos in Apocalypsin. Extant etiam 15. libri ejus physicorum. Videatur *Alegambe, pag. 60.*

PERERIUS (Guilh.) Tolosanus, condidit carmina. Vid. *Tomus. 3. Del. Gall. pag. 172.* Quære, PERRERIUS.

PERESIUS (Jac.) concinnavit 8. libros de ratione concionandi, Antverp. Anno 1598.

PERESIUS (Mart.) tractavit de Trinitate, An. 1639: item, de incarnatione, pœnitentia & matrimonio.

PERESIUS (Seb.) Hisp. in librum de anima, Salam. Anno 1564. commentatus est.

PEREZ (Ant.) Cantaber, JCtus, scripsit in 12. libros Codicis Justiniani Imp. An. 1653. Extat ejusdem jus publicum, An. 1668.

PEREZ (Christ.) de Herrera, Madritensis, medicus, edidit clypeum puerorum sive de sanitate eorum tuenda, Pinciæ, An. 1604.

PEREZ (Didacus) de Salamanca, JCtus, struxit 2. tomos commentariorum in 4. libros ordinationum regni Castellæ, Anno 1574. fol. Videatur *Schottus in B. H. pag. 463.*

PEREZ (Jac.) de Valentia, An. 1491 obiit. Scripsit in Psalmos & cantica.

PEREZ (Ildefons.) JCtus. Vide, LARA.

PEREZ (Mich.) de Heredia, Aragonensis, An. 1626. claruit. Reliquit librum unum concionum quadragesimalium: tomum concionum de Sanctis: librum de fuga B. Virginis in Ægyptum.

PERGAMINUS (Jac.) Forosempronienfis, *Ghilino vol. 1. pag. 74.* memoratur.

de PERGAMO (Alb.) scripsit de propositionibus.

de PERGAMO (Phil.) ord. Bened. monachus, exaravit expositionem in sententias morales Catonis. Claruit Anno 1400.

PERGULENSIS (Paulus) edidit logicam, Venet. An. 1498.

PERIANDER, Περίανδρος, unus è septem Græciæ sapientibus, Olympiade XLVI. claruit & Corinthi tyrannidem 44. annis obtinuit, ceu *Aristoteles, polit. 5, 12.* testatur. Scripsit elegias. Unde *Athenæus* ἐλεγειακὸν appellat.

PERIANDER (Ægid.) Bruxellensis, compos. elogia doctorum virorum, Anno 1567. Carmina ejus comparent *T. 3. Del. pag. 800.*

PERICLES, Περικλῆς, Atheniensis, ob facundiam Ὀλύμπιος, i. e. cœlestis dictus est. Πρῶτος τὸν γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶχε, i. e. primus scriptam orationem in judicio habuit, inquit *Suidas.* Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 67.*

du PERIER (Carol.) exaravit carmen de machina Mommoriana.

PERIERIUS (Thom.) Parisiens. edidit lexicon Arabicum, teste *Colomesio in G. O. pag. 261.*

PERIGENES, Περιγένης, ἐν τῷ περὶ χαλκιδικῆς citatur à *Scholiaste Apollonii, pag. 218.*

de PERIGLIS (Baldus) JCtus, de relaxatione carceratorum commentatus est.

PERILLIUS (Ang.) Perusinus, JCtus, An. 1446. obiit. Reliquit opusculum de sui tate, & alterum de societate. Vid. *Panzirolus in JCt. 2, 92.*

PERINUS (Leonh.) Lotharingus, natus est An. 1567: obiit An. 1637. Vitam S. Nicolai, Myrensis: item, hilaria Mussipontana publicavit. Vid. *Alegamb p. 305.*

PERINUS (Paschal.) Bergomas, Anno 1512. obiit. Condidit 7. libros de septem vitiis capitalibus.

PERIONIUS (Joach.) Cormeriacenus, An. 1559. humanis valedixit. Magna illi pro Aristotele contentio fuit cum *Petro Ramo.* Aristotelem latino sermone expressit; in quo exprimendo magis elegantioris stili, quàm veri rationem, Ciceroni addictior, habuit: unde aliorum censuras gravissimas expertus est. Transtulit in lat. sermonē 10. lib. Aristotelis de moribus ad Nicomachum, quos & commentariis illustravit: in quibus de optima imitandi ratione ac de convertendis conjungendisque Græcis cum latinis præcepta traduntur. Octo libros politicorum Aristotelis itidem latinitate donavit. Vid. *Thuanus, l. 23.*

PERISTERUS (Wenc. Georg.) instituit disp. inter ethnicum, Judæum & Christianum de Christo DEO homine nato.

PERITUS, Περῖτος, epigramma fecit in imaginem Priapi, quod servatur in *Anth. Gr. epigr. l. 4. c. 12. pag. 198.*

PERIZONIUS (Ant.) scrips. de ratione studii theologici, Daventriæ, An. 1669.

PERIZZONIUS (Christ.) Lippiensis, natus est An. 1609: obiit An. 1650. Medicinæ professionem Groningæ nactus est. Vid. *Autor vitarum proff. Gröningens. pag. 220.*

PERKINSUS (Guilh.) Varnicensis, theologus reformatæ religionis, Anno 1602. obiit. Dexteram manum mutilam & ad scribendum ineptam habuit. Nihilominus sinistra manu multa volumina conscripsit, inter quæ erant catholicus reformatus: œconomia Christiana: Bascarologia sive de arte venefica tractatio. Opera ejus constant tribus voluminibus.

PERLA (Fr.) Calviensis, dissertationem de orientali opobalsamo, in theriacæ confectione adhibito, Romæ An. 1641. vulgari fecit.

PERLASCHA (Alex.) scr. de rebus gestis Johannis Austriaci, An. 1657.

PERLINUS (Hieron.) historiam medicam, Romæ, Anno 1604. elaboravit. Extat etiam ejus tract. de alexeteriis & alexipharmacis, An. 1610. excusus.

PERLINUS (Joh.) Madritanus, An. 1638. obiit. Adornavit apologiam scholasticam, Lugd. An. 1630. Vid. *Alegambe, pag. 262.*

PERLITIUS (Greg.) condidit 2. libros threnodiarum contra Turcam, A. 1597.

PERNERUS (Mich.) medicus, emisit consilium antipodagricum, Anno 1636. in 4.

PERNUMIA (Joh. Paul.) Patav. edidit therapeuticen sive rationem medendi affectus omnes præter naturam, Anno 1564.

PEROLS (Dan.) exaravit 3. libros elegiacorum exegematum de gloria filii hominis, An. 1624.

PERONDINUS (Pet.) vitam Tamerlanis, An. 1553. stilo expressit.

PERONNET (Dionys.) sermones dominicales 2. tomis complexus est, Anno 1594.

PEROTTEUS (Dam.) edidit annulum matrivirginalem, Paris. An. 1654. in 4.

PEROTTUS (Æmil.) JCtus, in legem Gallus, digest. de lib. & post. commentatus est.

PEROTTUS (Nicol.) Saxoferratensis, An. 1460. claruit. *Jovius in elogiis num. 18.* Sentinum (inquit) Umbriæ opidum, cui hodie Saxoferrato nomen est, *Bartolo* JCto nobile, secundam à Nic. Perotto claritatem accepit. Romæ Græcas literas pertinaci studio consectatus fretusq; Bessarione, generoso Mecœnate, adeo exactè feliciterq; profecit, ut ab eo Polybius, gravissimus historiarum scriptor, latinitate donaretur. Non defuere tamen ex æmulis, qui ejus autoris traductionem antiquissimam fuisse furtoque surreptam existimarint, quod Thucydidem, Diodorum, Plutarchum & Appianum, clarissimo ingeniorum certamine conversos, unus Polybius egregia fide latinus æquabili & prædulci Romani sermonis puritate prorsus antecedat. *Hæc ille.* Confer *Casaubonum in Polyb. pag. 115.* Composuit quoque comment. in Martialem, quem *Cornucopiæ* appellavit. Tandem episcopus Sipontinus creatus est. Excessit è vita senex apud Sentinum, in villa peramœna, quam à pingui otio Fugicuriam appellabat. *Casaubonus* ita alicubi de eo judicat: Erat in hoc viro non vulgaris industria in Græcis ita vertendis (quæ quidem intelligerem) ut nullum persæpe Græci idiomatis in latina ejus versione vestigium appareret, quam interdum opus esse αὐτοφυὴς dicas, non alieni interpretationem. Vid. *Autor dialogi de L.L. reparat. pag. 400. Borremansius, pag. 116. Quenstad. pag. 344.*

PEROTTUS (Tarquin.) inter viros literis claros refertur à *Leone Allatio in A.U. pag. 246.*

de PERPINIANO (Guido) Catalanus, Anno 1340. claruit. Reliquit concordiam evangelicam, cum opere de hæresibus. Utrumque opus Coloniæ prodiit An. 1631. fol.

PERPINIANUS (Pet. Joh.) Valentinus, Anno 1566. decessit. Condidit orationes; historiam Elisabetæ, Lusitaniæ reginæ: tractatum de secretario. Vid. *Alegambe, pag. 383.*

PERRÆUS (Steph.) JCtus, collegit edicta prætoria, Paris. An. 1554.

PERRERIUS (Guil.) Tholosas, morosophiam centum latinis & totidem Gallicis tetrastichis expressit, teste *Minoë in Alciat. embl. pag. 14.* Vide, PERERIUS.

PERRONIUS (Jac.) Cardinalis, natus est An. 1556: obiit An. 1618. Scripta ejus *Saussay pag. 203.* recenser.

PERRINUS (Joh. Paul.) composuit historiam Waldensium tripartitam.

PERRY (Claud.) Cabilonensis, historiam urbis Cabilonensis confecit Anno 1659.

PERSÆUS, Περσαῖος, Citiensis, Stoicus philosophus, Zenonis sectator fuit. *Laërtius* in *Zenone* ejus ὑπομνήματα συμποτικὰ & σχολὰς ἠθικὰς allegat. Idem Lacedæmoniorum rempub. literis mandavit, autore *Athenæo 4, 8.* Plura ejus scripta *Laërtius pag. 459.* enumerat. Vid. *Jonsius in S.H.Ph. 1, 2. Meursius in Cypro, pag. 167.*

PERSÆUS (Mart.) poëta Cæsareus, Anno 1618. claruit. Exaravit otia poëtica. Vid. *Helderi carmina, part. 2. pag 368.*

PERSES, Πέρσης, frater Hesiodi, à *Suida* inter ἐποποιοὺς numeratur.

PERSES, poëta, in *Anthol. l. 3. c. 6. & l. 4. c. 12.* inter epigrammatarios adducitur.

PERSES scripsit de agricultura, teste *Varrone & Columella 1, 1.*

PERSICUS (Pamph.) epistolas construxit. *Naudæus in B.P. pag. 98.* Elatior est (inquit) & à vulgi sensibus remotior Pamphilus Persicus: quem unum eruditione, judicio, facilitate cæteris præferendum, imò vero instar omnium habendum esse existimo.

PER-

PERSICUS (Pet. Anell.) Italus, An. 1600. claruit. Reliquit 3. libros de officio sacerdotis. Vid. *Alegambe, pag. 370.*

PERSIUS (Aulus) Flaccus, natus est Anno Christi 34: obiit Anno 62. Patrem habuit *Persium Flaccum*, matrem *Fusiam Sisenniam*: præceptores *Rhemmium Palæmonem* grammaticum, *Virginium Flaccum* rhetorem, & *Annæum Cornutum* Stoicæ sectæ philosophum. Fuisse fertur morum lenissimorum, verecundiæ virginalis, formæ pulcræ, pius in matrem, frugi atque pudicus. Mox, ut à scholis & magistris diverterat, lecto *Lucilii* libro 10. vehementer satiras componere studuit: cujus libri principium imitatus est. Scripserat etiam in pueritia *Prætextam*, & ὁδοιπορικῶν librum unum, & paucos in sororem *Thraseæ Arriæ* matrem versus, quæ se ante virum occiderat. Hæc *Pseudo-Cornutus*. Persii Satirici mentionem facit *Quintilianus l. 10. Instit. orat.* Multum & veræ gloriæ, quamvis uno libro, Persius meruit. Et *Martialis*, 4, 29.

Sæpius in libro memoratur Persius uno,
Quam levis in tota Marsus Amazonide.

In Persium commentati sunt *Acron, Autumnus, Bondus, Britannicus, Casaubonus, Foquelinus, Marcilius, Stellutus*, aliique complures. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 670.*

PERSIUS (Ant.) philosophus & JCtus, edidit tractatum novarum positionum in rhetoricis, dialecticis, ethicis, jure civili, jure pontificio adversus *Aristotelem*, Venet. An. 1575.

PERSIUS (Ascanius) suscepit defensionem Criticorum adv. *Petrellæ* logicam, Bonon. An. 1587. Vid. *Rhodius in Scr. suppos. pag. 33.*

PERSIUS (Horat.) JCtus, emisit consilia, An. 1642.

PERSONA (Christoph.) Romanus, Anno 1486. peste obiit. Græcam linguam in ipsa Græcia didicit. Procopium & Agathiam ex Græco in latinum convertit. Nonnulli *Porsenam* appellant. Vid. *Jovius in Elog. num. 116.*

PERSONA (Gobelinus.) Vide, GOBELINUS.

PERSONA (J. Bapt.) Bergomas, Anno 1613. claruit. Edidit noctes solitarias, sive de iis, quæ scripta sunt ab Homero in Odyssea: in quibus præter non pauca theologica multa etiam physica, metaphysica, ethica, medica, geometrica, astronomica, & physiognomica tractantur: item, tractatum, cur filii similes reddantur parentibus. Vid. *Donatus Calvus in Bergomat. pag. 232.*

PERSONA (Lud.) Witebergensis, JCtus, non incelebris fuisse fertur.

PERSONALIS (Ach.) de adipiscenda possessione, A. 1596. commentatus est.

PERSONALIS (Fr.) JCtus, contexuit coronam quæstionum juridicarum.

PERSONIUS (Rob.) Somersetensis, Anglus, An. 1610. obiit. Scripsit de sacris alienis non adeundis. Vid. *Alegambe, pag. 412.*

PERSTENIUS (Andr.) in 4. libros morales, An. 1605. nonnulla meditari cœpit.

PERTUCHIUS (Just.) condidit chronicon Portense, An. 1612.

PERUSCHUS (J. Bapt.) regis Mogor vitâ, Mogunt. An. 1598. literis consignavit.

PERUSINUS (Paulus) aliter *Theodontius* dictus, aliquot annis *Boccatio* superior fuit. Collegit fabulas Græcorum & latinorum de Diis, operam præstante *Barlaamo*, Calabriensi monacho, teste *Boccatio de geneal. Deor. 15, 6.* Vid. *C. Barthius ad 9. librum Theb. Papinii pag. 1100.*

de PERUSIO (Ang.) Baldi frater, JCtus, scripsit de testibus & syndicatu.

de PERUSIO (Casp.) tractavit de beneficiorum reservatione.

PERUZZIUS (Ang.) JCtus, Anno 1569. floruit. Vid. *Bumaldus. pag. 18.*

PESANTIUS (Alex.) in Thomam commentatus est, Colon. An. 1617. fol.

PESCENNIUS Festus, in libris historiarum per satiram, *Lactantio l. 1. c. 21.* allegatur. Historias per satiram Græci vocant ποικίλης ἱστορίας βίβλους.

de PESCHWITZ (Gothof.) scripsit de repressaliis, Anno 1660.

PESENTUS (Elisæus) Bergomas, natus est Anno 1564. Erat hebraicè doctus. Edidit Sal Elisæi, in 4. tomos dissectum: item, favum mellis ex floribus delibatis horti clausi. Vid. *Donatus Calvus, pag. 122.*

PESENTUS (Joh. Paulus) Bergomas, natus An. 1579: obiit An. 1658. Reliquit iter Hierosolymitanum. Vid. *Calvus, pag. 262.*

les PES-

les PESSIER (Joh.) Tornacensis, natus est An. 1596. Adornavit 3. orationes de Luna, quarum 1. est: sitne Luna orbis habitabilis? 2. Sintne in luna montes & cavitates? 3. Qualis sit lunaris regio, quæ dierum & noctium vices, quales incolæ & animalia? Vid. *Alegambe, pag.* 263.

PESSINA (Th. Joh.) edidit phosphorum septicornem de gloria & majestate ecclesiæ S. Viti Pragensis, Pragæ Anno 1673. in 4.

PESTALUCIUS (Cæs.) JCtus, scripsit de adulteriis coërcendis, Basil. An. 1626.

PETANTIUS (Felix) An. 1480. claruit. Edidit tractatum, quibus itineribus Turci sint aggrediendi: item, genealogias Turcicas.

PETAVIUS (Dionys.) Aurelianensis, celebris Jesuita, An. 1652. obiit. Erat insignis philologus, historicus & theologus. Emisit 13. libros de doctrina temporum, quos duobus tomis complexus est: item, rationarium temporum. Composuit etiam ingens opus de dogmatibus theologicis, quinq; tomis constans. Synesii, Themistii, Epiphanii, Juliani, aliorumque opera latinè transtulit & utilissimis notis illustravit. Extat ejusdem paraphrasis Psalmorum Græcis versibus expressa: item, lyrica, &c. *Claud. Salmasius* eum *Cercoctium* salutare solebat. Vid. *Colomesius in G.O. pag.* 217. *Alegambe, pag.* 96.

PETAVIUS (Paulus) Aurelianensis, edidit *γνώρισμα* veterum nummorum, Paris. An. 1610: dissertationem de epocha annorum incarnationis Christi, An. 1607: syntagma de Nichardo, Caroli M. nepote, &c.

PETEESIUS, medicus, à *Dioscoride l.* 5. *c.* 114. allegatur.

PETELLIDES, Πετηλλίδης, Gnosius, historiarum scriptor, ab *Hygino in astronomico poëtico*, quo loco de arctophylace tractat, allegatur. Vid. *Meursius in Creta, pag.* 242.

PETERSDORFIUS (Chr.) exaravit itinerarium sacrum, An. 1582.

PETERSEN (Joh.) struxit chronicon Holsatiæ, An. 1599. fol.

PETERSEN (Joh. Wilh.) edidit *Luciani Δία ἐλεγχόμενον*, An. 1674. in 4.

PETIANUS (Cyllenius) Πετιανός. Vide, CYLLENIUS.

de PETIGIANIS (Franc.) emisit commentaria scholastica in Genesin, Anno 1616.

PETILIUS (M. Ant.) Montecorvinas, JCtus, compos. libros decem de exterioris principis munere, An. 1620. Vitam ejus descripsit *Nicius Erythræus l.* 2. *Pinacoth. num.* 14.

de PETIT (Claud.) tractavit de spiritibus creatis, Paris. An. 1641.

PETITÆUS (Anton.) Ambianus, exaravit crisemerologion, An. 1566.

PETITUS (Petr.) medicus Paris. ante paucos annos claruit. Scripsit de motu animalium spontaneo, An. 1660: de lucis & ignis natura: de extensione animæ, An. 1665: de nova *Renati Cartesii* philosophia, An. 1670.

PETITUS (Samuel) Nemausensis, Anno 1642. flor. Reliquit variarum lectionum 4. libros: commentarium in leges Atticas: miscellaneorum libros 9: observationum libros tres: eclogas chronologicas: diatriben de edictis principum, &c. Vid. *Colomesius in Gall. orient. pag.* 170. Ferunt, eum Copticæ linguæ admodum fuisse peritum. *Reinesius in Var. lect.* 1, 25. honorificè ejus meminit.

PETOSIRIS, Πετόσιρις, Ægyptius philosophus, scripsit astrologica: librum de Ægyptiorum mysteriis: & quomodo Græci & Ægyptii deorum delectus instituerint. Meminit ejus *Juvenalis in Sat. Plinius* 2, 23. & 7, 49. Vid. *Suidas* & *Marsamus in chronolog. pag.* 477.

de PETRA (Ant.) JCtus, de jure quæsito commentarius est, Venet. An. 1600.

de PETRA Sancta (Gerh.) collegit singularia ex utroque jure, Paris. Anno 1512.

de PETRA (Guilh.) Lausannæ Græcam linguam docuit Anno 1612. Longinum latinè transtulit.

de PETRA (Herm.) Santdorpius, Anno 1428. obiit. Conscripsit quinquaginta sermones in orationem Dominicam, qui prodierunt An. eodem.

de PETRA (Pet. Ant.) JCtus, tractavit de potestate Principis, An. 1610: item, de fideicommissis.

de PETRA ficta (Sebast.) scrips. de usu externorum sensuum, An. 1594.

PETRA Sancta (Silvest.) An. 1646. obiit. Extat ejus tract. de tesseris gentilitiis & symbolis heroicis : alius de metaphoris Bibliorum : verbero Calvinianus. Vid. *Nicius Erythr. pag. 3. Pinacoth. num. 73. Alegambe, pag. 421.*

PETRACCIUS (Barth.) Mamertinus Siculus, Anno 1622. obiit, Vid. *Alegambe, pag. 57.*

PETRADOLPHUS (Ivarius) emisit medullam oratoriam, An. 1662.

PETRÆUS (Andr.) professor Hafn. An. 1673. claruit. Scripsit de anno : horis: diebus : septimana, &c. item, arborem consanguinitatis & affinitatis. Videatur *Bartholinus* in *Danis, pag. 7.*

PETRÆUS (Henr.) exaravit τοπολογίαν harmonicam, dogmaticam & Hermeticam, An. 1615.

PETRÆUS (Nicol.) Aurilesiensis, natus est Anno 1601 : obiit Anno 1634. Erat Græcè & hebraicè doctissimus. Struxit lexicon hebraicum : animadversiones in Galatinum,&c. Videantur *Vindingius in R. H. pag. 310. Bartholinus in Danis, pag. 109.*

PETRÆUS (Sever.) Calinburgius, natus est An. 1607 : obiit An. 1657. Erat Græcè & hebraicè callentissimus. Emisit hebr. grammaticam : item, synopsin Græcæ grammat. Vid. *Vinding. in R. Hafn. pag. 375. Bartholinus in Danis pag. 132.*

PETRÆUS (Theod.) prophetiam Jonæ ex Æthiopico in latinum vertit notisq; illustravit. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 136.*

PETRAMELLARIUS (Jac.) medicus, An. 1496. floruit.

PETRAMELLARIUS (Joh. Ant.) Onuphrium continuavit, Bonon. Anno 1599.

PETRARCHA (Franc.) natus est Anno 1304 : obiit An. 1374. ceu constat ex ejus *epitaphio. Jacobus Bergomensis* cœlestem virum appellat. *Erasmus in Ciceroniano pag. 155.* Reflorescentis eloquentiæ (inquit) princeps apud Italos videtur fuisse Fr. Petrarcha, suæ ætatis celebris & magnus, nunc vix est in manibus: ingenium ardens, magna rerum cognitio, nec mediocris eloquentl vis. Atq; est, ubi desideres in eo linguæ latinæ peritiam, & tota dictio resipit seculi prioris horrorem. *Hæc ille.* Scripsit epistolas, carmina, novem libros de bello Punico & alia. Opera ejus *Bellarminus in catal. ecclef. script. pag. 176.* recenset. De Petrarcha prolixè agit *Thomasinus* in peculiari libro, quem inscripsit *Petrarcham redivivum. Epitaphium* ejus tale circumfertur:

Frigida Francisci lapis hic tegit ossa Petrachæ.
Suscipe, Virgo parens, animam : sate virgine, parce.
Fessaq; jam terris cœli requiescat in arce.

Vid. *Boccacius in Geneal. Deor. præfat.* item, *l. 14. c. 10. & 19. l. 15. c. 6. Bernegg. in idolo Laurent. pag. 120. Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 192.*

PETREJUS (Joh.) Toletanus, apud Complutenses eloquentiæ professor, tempore Caroli V. floruit. Paravit rhetoricæ progymnasmata & scholia in Senecæ declamationes. Extat ejusdem heroicum poëma Magdalena quatuor libris.

PETREIUS (Pet.) Upsal. Anno 1614. claruit. Condidit 4. libros rerum Suecicarum : item, chronicon rerum Moscovi-ticarum. Vid. *Scheferus in Upsalia, pag. 400.*

PETREIUS (Roland.) JCtus, scripsit An. 1564. comment. in epistolas Tullii ad Quintum fratrem de ratione benè gerendæ provinciæ, Paris. in 4.

PETREIUS (Sufrid.) Leovardiensis, JCtus, natus est An. 1527 : obiit Anno 1597. Athenagoræ legationem pro Christianis latinè transtulit doctoque & laborioso commentario illustravit. Frisiæ etiam historiam stilo subjecit. Vid. *Zeillerus part. de hist. pag. 176.*

PETREIUS (Theod.) Transiselanus, An. 1610. floruit. Collegit bibliothecam Carthusianam : catalogum hæreticorum, &c. Historiam Jonæ versu heroico expressit. Vid. *Sweertius pag. 690.*

PETRELLA (Bernhardinus) philosophus Patavinus, An. 1576. claruit. Edidit 7. libros disp. logicarum, An. 1571.

PETRELLUS (Eug.) tractat. de fruticibus, floribus & fructibus in occidentalibus Indiis nascentibus, Colon. Anno 1610. typis tradidit.

PETRI (Frid.) pro Chemnitio contra *Danæum* Anno 1585. scriptis dimicavit.

PETRI (Laur.) Suecus, Lutheri discipulus, S. Biblia in linguam Sueeicam transtulit

stulit, & dialogos de ceremoniis ecclesiæ utilibus composuit, teste *Micrælio.*

PETRI (Olaus) frater Laurentii, pastor Holmensis, fidem Lutheranam variis scriptis defendit.

PETRI (Sebast.) Amstelrodamensis, An. 1533. floruit. Struxit Carthusiasticon, 4. distinctum elogiis, teste *Swertio.*

à PETRICA (Angelus) à Sonnino, edidit librum, cujus inscriptio, Turris David, Romæ, Anno 1647: item, tract. de nobilitate, An. 1659. Vid. *Feblav. ad Angelum, in præfat. lit. N. Waddingus in S.O. M. pag. 26.*

PETRICHUS, Πέτριχος, ἐν Ὀφιακοῖς allegatur à *Scholiaste Nicandri*, pag. 37. 41.

PETRICIUS (Sebast.) Pilsnensis, Anno 1583. vixit. Struxit varia epigrammata. Politica Aristotelis in Polonicum sermonem vertit. Vid. *Starovolscius pag. 103.*

PETRIDIUS, Ophiaca scripsit, teste *Plinio 20, 23.* Videtur idem esse cum Petricho.

PETRIERIUS (Renatus) Parisiensis, Orphei opera latinitate donavit. Vid. *Simlerus.*

PETRIMICHAEL (Cæsar) tractavit de proportione papæ ad concilium, Paris. An. 1550.

de PETRIS (Franc.) JCtus Neapolitanus, condidit 3. libros festivarum lectionum, Neapol. An. 1622.

de S. PETRO (Anton.) JCtus, Anno 1409. floruit. Scripsit in libr. 1. Decretal.

de S. PETRO (Bapt.) JCtus, Anno 1424. innotuit. In jus civile commentatus est.

de S. PETRO (Florianus) JCtus, Anno 1386. vixit. Scripsit in ff.

de PETROGONE (Vincent.) Neapolitanus, edidit duellum literarium inter Neapolitanos medicos agitatum de intestinorum phlegmone & hepatis inflammatione, An. 1647.

PETRONIUS Arbiter, tempore Neronis claruit. *Tacitus l. 16. Annal.* elegantiæ arbitrum vocat & narrat, ut sese erudito luxu perdiderit. *Alii* nequitiæ arbitrum: item, scriptorem purissimæ impuritatis appellant. Extat ejus Satiricon, sed mutilum. Allegatur à *Terentiano Mauro, Servio & Macrobio.* De eo ita *Salmasius in præfat. ad Ampelium:* Conservatus est elegantiorum nequitiarum curiosis Petronius Arbiter. Quod enim ex ejus Satirico habemus, mera excerpta sunt alicujus studiosi, qui, quæ ad gustum suum in illo autore invenerat, eodem quo opus legebat ordine adversariis suis commendavit. Qui putant, à monachis sic eviratum esse, vehementer errant. Qualis hæc castratio foret, quæ resectis à reliquo corpore membris, vel potius ipso corpore abjecto, solas pudendas partes reliquisse videatur? Certè, quæ desiderantur, vix videri possunt salaciora ab nequiora fuisse his, quæ relicta sunt. Imo ista nullam procacitatis & protervitatis ὑπερβολὴν vel ipsis lenonibus usurpandam reliquam faciunt. Hæc *Salmasius.* Videantur *Glandorpius in O. R. pag. 675. Lotichius part. 4. B P. pag. 1.* In Fragmentum Petronii Traguriense *Scheferus, Reinesius & alii* commentati sunt. *Nicolaum Heinsium* quoque novam Petronii editionem adornare ajunt, utinam brevi prodituram.

PETRONIUS, Πετρώνιος, medicus, à *Dioscoride in proœmio ὕλης ἰατρικῆς* inter botanicographos refertur.

PETRONIUS, Bononiensis episcopus, vixit tempore Valentiniani III. Collegisse fertur S. Patrum apophthegmata. Videantur *Glandorp. pag. 677. Bumaldus, pag. 188.*

PETRONIUS, Constantinopolitanus, Anno 450. floruit. Vitas Ægyptiorum patrum & monachorum Græcè & Latinè descripsisse existimatur.

PETRONIUS Diodotus, medicus, ἀνθολογούμενα exaravit. Citatur à *Plinio l. 20. cap. 8.*

PETRONIUS (Alex. Trojan.) Citacastellanus, compos. librum de morbo Gallico. Vid. *Linden, pag. 18.*

PETRONIUS (Hyacinthus) edidit dialecticam, Romæ, An. 1609.

PETRONIUS (Læl.) condidit diarium rerum antiquarum urbis Romæ. Videatur *Hallerv. in B.C. pag. 228.*

PETRONIUS (Rich.) Senens. JCtus, An. 1311. vixit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2,49.*

PETROSIUS, Anglus, emisit librum titulo, Vox Spiritus.

PETROWSKI (Casp.) Polonus, Anno 1612. obiit. Ob memoriæ præstantiam vulgò *Calepinus* dictus est. Concilium Florentinum è Græco in Polonicum transtulit. Vid. *Alegambe, pag. 150.*

PETRUCCIUS (Ant.) Bononiens. Anno 1630. floruit.

PETRUCCIUS (Feder.) Senensis, JCtus, Anno 1320. claruit. Composuit librum de permutatione beneficiorum. Videatur *Guido Panzirolus in JCtis, 3,23.*

PETRUCCIUS (Hier.) inter celebres philologos refertur.

de PETRUCIA (Ant.) JCtus, scripsit de effectibus juramentorum, An. 1587.

PETRUS, Πέτρος, Apostolus JESU CHRISTI, duas epistolas reliquit. *Nonnulli* apocalypsin ei quandam tribuunt. Videatur *Zimmermannus in Analect. menstr. pag. 459.*

PETRUS, Diaconus, An. Chr. 503. claruit. Exaravit librum de incarnatione & gratia Christi ad Fulgentium & alios episcopos Africanos. Liber ille inter opera *Fulgentii* reperitur. Videantur *Vossius in hist. Pelag. 1, 22. Olearius in Abaco, pag. 371.*

PETRUS Hispanus, An. 1250. vixit. Hunc sibi magistrum olim logicæ studiosi delegerunt, docebaturque Summa ejus in scholis.

PETRUS, Ilerdensis episcopus, edidit diversis solennitatibus congruentes sermones, teste *Isidoro in viris Illustr. c. 13.*

PETRUS Parvus, Rosæfontanus, Anno 1559. obiit. Semina Lutheranæ doctrinæ primus in Dania spargere cœpit. *Pontanus* eum vocat virum elegantis ingenii. Reliquit historiam Joh. Regis: item, scholia in Gnaphei Acolastum. Videatur *Vindingius in R. H. pag. 70.*

PETRUS, Patricius, Thessalonicensis, temporibus Justiniani Imp. claruit. Videatur *Martinus Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 189.*

PETRUS, Pictaviensis, poëta, Anno 1205. obiit. Sequioris temporis non spernendus autor dicitur *Casp. Barthio in Claudian. pag. 599.* Vid. *Olearius in Abaco pag. 375.*

PETRUS, Ravennas, JCtus, collegit libros sermonum, qui prodierunt Anno 1505. Vid. *Olearius l. 3. pag. 376.*

PETRUS, rhetor, tempore Mauritii Imp. claruit. Scripsit historias: item, de statu reipublicæ, teste *Suida.*

PETRUS, Siculus, Anno Christi 870. floruit. Condidit historiam de Manichæorum ortu, progressu & occasu. Ea operâ *Matth. Raderi* primò in lucem prodiit.

PETRUS, Tripolitanus, Anno Christo 497. commentarios è scriptis S. Augustini in epistolas Paulinas confecit. Videatur *Cassiodorus in lect. div. cap. 8. pag. 876.*

PETRUS (Barthol.) Lintrensis, Brabantus, Anno 1630. obiit. Extant ejus commentarius in acta Apostolorum; item, notæ in Vincentii Lirinensis libellum contra hæreses.

PETRUS (Corn.) Leydensis, medicus, An. 1533. claruit. Struxit annotationes in Dioscoridis l. 4. de herbis.

PETRUS (Cunerus) Zelandus, An. 15[illegible] obiit. Scripsit de gratia, lib. arbitrio, prædestinatione, justificatione, &c. Vid. *Valerius Andr. in Fastis Lovan. & Sweertius, pag. 200.*

PETRUS (Fr.) Æthiops, edidit Novum Testamentum Æthiopicum, Romæ, An. 1541.

PETRUS (G. Chr.) tractavit de carduo benedicto, An. 1669.

PETRUS (Hieron.) Bononiensis, Anno 1626. obiit. Videatur *Chilinus vol. 1. pag. 125.*

PETRUS (Rudolph.) Amstelrod. composuit 4. libros, quibus Christi, Spiritus S. verbi DEI & ecclesiæ nomina exornavit.

PETSCHACHERUS (Bened.) scripsit de sacramentis, Anno 1671: item, de restitutione.

PETTERUS (Georg.) Cantianus, Anno 1660. obiit. Reliquit expositionem in Marcum.

PEUCERUS (Casp.) natus est An. 1525: obiit Anno 1602. Witebergæ medicinam publicè professus est. Cùm rebus theologicis sese immisceret, ob suspicionem Calvinismi introducendi in carce-

carcerem conjectus est, in quo per decennium detentus fuit. Texuit eruditissimum commentarium de divinationibus: hypotheses astronomicas, & alia. Historiam carceris sui & ex eodem liberationem fuse ipse perscripsit, quæ edita est Tiguri A. 1615. Meminit ejus *Thuanus l. 127*. Vid. *Rubelius, part. 4. Concil. pag. 643.*

PEUERNAGE (Andr.) Antverp. Anno 1626. obiit. Edidit libellum de immaculata B. Virginis Mariæ conceptione. Vid. *Alegambe, pag. 29.*

PEUTINGERUS (Conr.) patricius Augustanus, natus est Anno 1465: obiit An. 1547. Condidit sermones conviviales: epitomen de gentium emigratione: item, tractatum de fortuna. Videantur *Simon Schardius volum. 1. script. Germ. pag. 200. Thuanus l. 3. Minos in Alciat. embl. pag. 29.*

PEXENFELDER (Mich.) edidit apparatum lat. linguæ, An. 1670: item, ethicam symbolicam, An. 1674. in 4.

PEYRERIUS (Isaac) Gallus, Præadamitas asserere ausus est; qua de re tractatum composuit An. 1656. Verum hunc errorem postmodum ejuravit. Extat ejus epistola, in qua exponit rationes, cur ejurarit dogma de Præadamitis, quæ prodiit Romæ An. 1658. Ejusdem tractatum de Gronlandia, A. 1647. Parisiis editum, laudat *Bochartus in Hierozoico l. 3. c. 27.*

de PEYRINIS (Laur.) multa scripsit & varia. Opera ejus omnia, tribus tomis distincta, Lugduni prodierunt Anno 1668.

PEYRIUS (Jac. Auzdius) Arvernus, An. 1642. obiit. Texuit chronologiam sanctam, fol.

PEYSSONEL (Joh.) scripsit de temporibus humani partus, Lugd. An. 1666.

PEZELIUS (Christ.) theologus Bremensis, An. 1604. obiit. Struxit mellificium historicum. Vid. *Zeillerus part. 2. hist. pag. 114.*

PEZZOLUS (Pet. Ant.) Bergomas, edidit librum titulo, Annus scientialis, ad instar anni solennis per theoremata compactus, An. 1590.

PFAFFRADIUS (Casp.) egit de methodo Calvinismi in doctrina de S. Cœna, An. 1595. Vide, PAFRADIUS.

PFALERUS (Georg.) Norimbergens. natus est An. 1550: obiit An. 1584. *Epitaphium* ejus tale erat: M. Georgius Pfalerus, Norimb. diaconus hujus ecclesiæ & professor sanctæ Hebrææ linguæ in hac celeberrima academia Altdorfina fidelis & diligens, moritur in Christo placidè 30. Septemb. An. 1584. ætatis suæ 35.

Religio queritur, mea spes cadis ergo, Pfalere?
Spes ait: hunc reddet mox tibi summa dies.

PFANKUCH (Gerh.) JCtus, tractavit de summarissimo possessorio, Anno 1666: item, de prohibitis verbalium injuriarum retorsionibus, An. 1673.

PFAUSERUS (Joh. Sebast.) theologus & Maximiliani II. Imp. concionator aulicus, natus est Anno 1520: obiit An. 1569.

PFAUTZIUS (Joh.) de gramine medico, An. 1656. quædam meditatus est.

PFEFFERKORN (Joh.) primò à Judæis ad Papistas, hinc ad Judæos relapsus, Halæ Saxonum tandem combustus est. Composuit varia, ex. gr. speculum adhortationis Judaicæ: lib. contra Judæorum usuras: de Jud. paschate: de abolendis Judæorum scriptis, ad Maximilianum Imp. Vid. *Hoornbeck de Convers. Judæor. pag. 8. Dietericus part. 1. Ant. Bibl. pag. 173.* Confer *Sleidanum libro 2. comment.*

PFEFFINGERUS (Joh.) Bavarus, natus est An. 1494: obiit An. 1573. Lipsiæ Theologiam docuit. Scripsit de ministerio & adiaphoris: item, historiam Jesu Christi. Vid. *H. Salmuth, ad part. 2. Panciroll. pag. 226.*

PFEIFFER (August.) Lawenburgo Saxo, hoc tempore claret. Edidit dissertationem de Targumim, Anno 1665: aliam de festis Hebræorum: fasciculum de Talmude & Alcorano: examen Abarbinelis ad Obadiam, An. 1666. librum Judaicum de lusu: disput. de cognomine Josephi patriarchæ; Anno 1669.

PFEIL (Fr.) JCtus, emisit consilia, Anno 1600.

PFEIL (Joh.) medicus, Anno 1544. obiit. Videatur *Albinus in Chron. Misnensi, pag. 348.*

PFEILERUS (Joh. Conr.) Lucernensis, clavem theologiæ fabricavit.

PFIFFERUS (Rud.) Lucernens. lauretum Apollinare, An. 1614. edi curavit.

PFINZING (Melch.) Norimbergensis, præpositus ad D. Sebaldi; autor esse fertur historiæ de rebus gestis Maximiliani I. Imp. quæ *Theurdanck* inscribitur. Vid. *Cyr. Spangenberg, part. 2. de Nob. l. 11. cap. 48. Placcius, pag. 91. Hallerv. in B. C. pag. 387.*

PFLACHERUS (Moses) pastor Kemptensis, An. 1589. obiit. Reliquit analysin S. Scripturæ.

à PFLAUMERN (Joh. Henr.) JCtus, An. 1625. Mercurium Italicum typis tradidit.

PFLUG (Bernh.) JCtus, edidit librum, titulo, Irnerius non errans, An. 1661.

PFLUG (Julius) Numburgensis episcopus, scripsit de ordinanda rep. Germaniæ. Librum INTERIM etiam una cum *Mich. Sidonio* & *Job. Islebio* consarcinavit, A. 1548. Vid. *Albinus in Chron. Misnensi pag. 357.*

PFLUGERUS (Greg.) vitam *Nic. Frischlini* calamo expressit.

PFOCHENIUS (Sebast.) composuit libellum de stilo Novi Testamenti, Anno 1629. In hoc libello hebraismos ex N. Testam. proscribere conatus est: verum Pfochenio *Thom. Gatakerus* Anglus, integrum tractatum opposuit An. 1648. in 4. in quo ejus sententia doctissime refutatur.

PFOCHIUS (Nic.) JCtus, tractavit de regalibus, Herbipoli, An. 1617.

PHACELLUS, Φάκελλος, poëta, in *Anth. l. 3. c. 22.* adducitur.

PHÆDIMUS, Φαίδιμος, elegiacus poëta, à *Stephano in* Βισάνθη allegatur.

PHÆDRO (Georg.) de Geleinen, struxit Chirurgiam minorem sive methodum perfectæ omnium ulcerum curationis: librum de balneis Puteolanis: opuscula jatrochymica quatuor, &c. Vid. *Linden, pag. 209.*

PHÆDON, Φαίδων, Eliensis, primo servus erat, deinde ære redemtus, philosophus factus est: qua de re *Agellius 2, 18.* Scripsit sermones de Socrate. *Suidas* ei Zopyrum, Medium, Simonem, Antimachum, Niciam, Simmiam, Alcibiadem & Critolaum, dialogos ita dictos, tribuit. Confer *Meursium in Not. ad Hesychium Illustr. pag. 211.*

PHÆDRUS, Thrax, Augusti libertus, tempore Tiberii claruit. Reliquit quinque libros fabularum Æsopicarum versibus jambicis conscriptos. Notas in eas ediderunt *Rigaltius, Rittersbusius, Ursinus, Freinshemius, Axenius*, &c. Videatur *Borrichius in cogit. ad Voss. pag. 9.*

PHÆDRUS (Thom.) affluentissimum eloquentiæ flumen, quo non alius suo tempore clarior neque vehementior fuit, Romanæ cathedræ decus & ornamentum dicitur *Pierio Valeriano de Inf. lit. pag. 48.*

PHÆSTUS, Φαῖστος, poëta Græcus, à *Scholiaste Pindari, Pyth. od. 4.* allegatur & quidem in Λακεδαιμονικοῖς. Alibi tamen in Μακεδονικοῖς ab eodem allegari solet. Vid. *Meursius in Laconicis miscell. l. 4. cap. ult. pag. 336.*

PHALARIS, Φάλαρις, tyrannus, Olymp. LIV. vixit. Ejus nomine epistolæ circumferuntur, quas tamen à *Luciano* conscriptas esse, viri eruditissimi statuunt. Videantur *Parrhasius præfat. in epist. Cicer. ad Attic. Billius in formulis, Vossius; Jac. Capellus in Chronol. sacr. pag. 249,* &c.

PHANIAS, Φανίας, Eressius, peripateticus philosophus, Aristotelis discipulus, varia composuit. *Diogenes Laërtius* ejus opus περὶ φυτῶν: περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων: περὶ ποιητῶν Ἐρεσίων allegat. Videantur *Parthenius, cap. 7. Vossius de nat. log. pag. 70. Casaubon. in Athen. pag. 105. Jonsius de script. histor. Phil. 1, 15. pag. 84.*

PHANIAS, Lesbius, historicus, *Plutarcho in Solone & Themistocle* commemoratur. Phanias quidam, poëta, *l. 1. Anthol. cap. 40.* citatur.

PHANIAS, ὁ Ποσειδωνίου γνώριμος, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ποσειδωνείων σχολῶν allegatur à *Laërtio in Zenone, pag. 462.*

PHANOCLES, Φανοκλῆς, poëta, condidit carmen de Ganymedis raptu à Tantalo facto. Ejus versiculos aliquot habemus apud *Stobæum, Serm. 62.*

PHANOCRITUS, Φανόκριτος, teste *Dionysio Halicarnasseo*, ἀστικὴν ἀρχαιολογίαν construxit: item, Ἀτθίδα, cujus librum 2. & 7. laudat *Athenæus.*

PANO-

PHANODEMUS, Φανόδημος, Deliaca exaraſſe fertur. Citatur à *Laertio* & *Apollonii Scholiaſte*. Confer *Harpocrationem* in Ἑκάτης νῆσος.

PHANODICUS, Φανόδικος, à *Laërtio in Thalete* allegatur.

PHANUCIUS, à Phanucils, JCtus, de dote commentatus eſt.

PHAOSPHORUS (Janus) criſin adornavit in *Schenckelium*, Anno 1619.

PHAPANES (Joſeph. Dom.) à Cupertino, edidit ſtillulas Caſtalias, Parmæ, A. 1662.

PHARETRATUS (Mich.) tractavit de nobilitate in honore & precio habenda, An. 1632.

PHARNUCHUS, Φαρνοῦχος, Aſibenius, Perſicam hiſtoriam condidit. Teſtis *Stephanus* in Ἀνζάχεια.

PHASGON, Φάσγων, ἐν τῷ περὶ μακροβίων, in libro de longævis allegatur à *Laërtio in Epimenide pag. 79.*

PHASIANINUS (Jac.) Bononienſ. JCtus, An. 1508. claruit. Collegit conſilia.

PHASIANINUS (Phil.) An. 1512. vixit. A quibuſdam *auratus Cycnus* nominatur. Palæphatum & Horapollinem latinè interpretatus eſt.

PHAVORINUS, Φαβωρῖνος, Arelatenſis, philoſophus, tempore Hadriani Imp. floruit. Si *Suidæ* credimus, ἀνδρόγυνος erat: ſi *aliis*, eunuchus. Ipſe tria hæc in ſe miranda eſſe dicebat, 1. quòd homo Gallus Græcè loqueretur: 2. quòd eunuchus adulterii cauſam ageret: 3. quòd cùm imperatore diſceptaret & viveret. Scripſit libros παντοδαπῆς ὕλης ἱστορικῆς: πεντηκοντολογήματα ἐθνικά, & alia. *Demonax* in ejus ſermonibus τὸ ἐπικεκλασμένον ὡς ἄγαν τῆς γυναικείων ſubſannabat, teſte *Luciano*. Plura de Phavorino habet *Philoſtratus in vitis Sophiſt. pag. 352.* Confer *Phrynichum Atticiſtam, pag. 41. 43.*

PHAVORINUS Varinus, Camers, collegit lexicon Græcum, idque Julio de Medices Card. dedicavit. Compilator fuit, & *Suidam*, *Heſychium*, *Euſtathium*, alioſque paſſim exſcripſit. Prodiit Romæ, An. 1523.

PHAVORINUS (Joſeph.) à Clavariis, edidit tract. de hominis excellentia, Peruſiæ, Anno 1607: item, exercitationes medicas & philoſophicas, A. 1599.

de PHEDERICIS (Steph.) JCtus, tractavit de interpretatione legum Anno 1577.

PHEIFFIUS (Daniel) natus eſt An. 1618: obiit An. 1662. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 439.*

PHELIPPEUS (Johan.) Andegavenſis, An. 1633. inclareſcere cœpit. Quatuor tomos commentariorum in XII. prophetas minores elaboravit. Vid. *Alegambe, pag. 263.*

PHERECRATES, Φερεκράτης, Comicus, Olymp. LXXXIX. claruit. Ex comœdiis erant Ἀγαθοί, Ἄγριοι, Αὐτόμολοι, Γραῖες, Γραῦς, Δουλοδιδάσκαλος, Ἐπιλήσμων, Ἰπνός, Ἰσῶς, Κοριαννώ, Κραπάταλοι, Λῆροι, Μυρμηκάνθρωπος, Μεταλλεῖς, Πέρσαι, Πετάλη, Παννυχὶς, Τυραννὶς, Χείρων, &c.

PHERECYDES, Φερεκύδης, Syrius, ſic dictus à Syro, una Cycladum, phyſicus & theologus, Olymp. LXIX. floruit. Plerique eum Pythagoræ præceptorem faciunt. *Apulejus* ait, ipſum primum, verſuum nexu repudiato, conſcribere auſum eſſe paſſivis verbis, ſoluta libera oratione. Juxta *alios* eclipſes & lunæ periodos inveniſſe dicitur. *Theopompus* autor eſt, Pherecyden primum de natura & Diis ſcripſiſſe. Liber Θεογονία dictus erat & decem libris conſtabat. Teſte *Cicerone*, animas immortales eſſe primus affirmavit. Si *Suidæ* credimus, Pherecydes ſua ex occultis Phœnicum ſcriptis hauſit. *Lucianus in Macrobiis, pag. 830.* octoginta quinque annos ei tribuit. Obiit morbo pediculari, teſte *Æliano in V. H. 4, 18.* Videantur *Antonius Liberalis, hiſt. 32. Palmerius in emendat. pag. 449.*

PHERECYDES, Lerius, qui & Athenienſis, Olymp. LXXIV. claruit. Condidit decem libros antiquitatum Atticarum. *Quidam* γενεαλόγον appellant. Lerium & Athenienſem unum & eundem fuiſſe, *G. J. Voſſius de H. Gr. 4, 4.* affirmat.

PHERENICUS, Φερένικος, Heracleota, inter eos, qui verſu de monſtroſis & fabuloſis hominum formis tractarunt, à *Tzetze Chiliad. 7. pag. 132. 133.* adducitur. Ex eodem *Athenæus l. 3.* nonnulla allegat.

PHEREZ, Cohen, An. M. 5000. vixit.

Compoſ. librum Maharechet Elohut. Vid. *Ganz in Z.D.pag. 141.*

PHERNDORPHIUS (Pet.) *Dilberro* vocatur poeta non ignobilis.

PHILADELPHUS (Euſeb.) propemtica & elogia Jeſuitarum collegit.

PHILÆNIUS, Lacedæm. res Hannibalis memoriæ prodidit, teſte *Cornelio*.

PHILAGRIUS, Φιλάγριος, Lycius, medicus, M. Aurelio Probo imperante claruit. Medicinam fecit Theſſalonicæ & reliquit comment. in Galenum: item, μονόβιβλα ſive libros ſingulares ſeptuaginta. Vid. *Suidas & Voſſius lib. de Philoſophia c. 12.§.27.*

PHILAGRIUS, Rhodius, inter rhetores refertur. Meminit ejus *Dionyſius Halicarnaſſeus in Dinarcho.*

PHILAGRUS, Φίλαγρος, Cilix, ſophiſta, Lolliani diſcipulus, *Philoſtrato in Vit. ſophiſt. pag. 556.* memoratur.

PHILALETHES, Polytopienſis, Forcianas quæſtiones, in quibus varia Italorum ingenia explicantur, adornavit, An. 1591.

PHILALETHES (Cand.) epigrammate expreſſit mores pios & amores ſanctos, Anno 1652. Struxit etiam tractatum de ſcientia DEI & prædeſtinatione: item, de cambio, An. 1662.

PHILALTHEUS (Lucillus) in Ariſtotelem de cœlo & mundo comentatus eſt, Venet. An. 1565. Extat ejuſdem methodus recitandi curas & conſilia tomis duobus. Vide, LUCILLUS & MACCIUS.

PHILANAX (Philand.) ſcripſit de natura Jeſuitarum, An. 1619. in 4.

PHILANDER (Guilh.) Caſtilioneus, An. 1565. ætatis 60. obiit. Erat in antiquitate Romana & rebus mathematicis verſatiſſimus. Reliquit nonnulla in Vitruvium. Fertur etiam quædam compoſuiſſe de pictura & ſtatuaria antiquorum. Vid. *Thuanus l. 38.*

PHILARCHÆUS, Φιλάρχαιος, tractavit περὶ Ἀρχῶν, teſte *Porphyrio in vita Plotini.*

PHILARETUS (Gilbert.) medicus, Anno 1567. obiit. Extat ejus tractatus de pulſibus. Vid. *Sweertius, pag. 289. Linden, pag. 215.*

PHILASTRIUS, Brixienſis epiſcopus, An. Chr. 380. claruit. Fecit librum de hæreſibus ad ſua uſque tempora. Sed multa in eo inter hæreſes refert, quæ hæreſes non ſunt, ut rectè *Bellarminus* obſervat. Vid. *Ph. Labbe T.2. diſſ. de S.E. pag. 211.*

PHILEAS, Φιλέας, Ægyptius, ſcripſit de laude martyrum, teſte *S. Hieronymo de Scr. Eccl.*

PHILEAS, geographus, librum de Aſia conſtruxit. *Macrobius, Saturnal. 5, 20.* veterem ſcriptorem nominat. *Stephanus* in Ἀρδεία eidem περίπλουν tribuit. Citat ipſum quoq; *Etymologus in* Ἀγχανθών.

PHILELPHUS (Franc.) Anconitanus, natus eſt An. 1398: obiit Anno 1481. Literas Bononiæ, Romæ, Mediolani, Florentiæ, Patavii & Mantuæ profeſſus eſt. Cum de modulo ſyllabæ aliquando contentio ei foret cum *Timotheo Græculo*: atque ita conveniſſet, ut, ſi vinceretur, ipſe pecuniâ lueret errorem: ſin vinceret, adverſarius barbam ſibi totam ſineret recidi: victor uſque adeò fuit inexorabilis, ut barbam pecunia redimi minimè pateretur, ſed miſello *Timotheo*, non ſine ludibrio, eam novacula abradi totam neceſſe foret. Vid. *Jovius in elogiis num. 17.* Periit Bononiæ, copiis rei domeſticæ adeò diſſipatis, ut ad efferendum funus & cubiculi & coquinæ inſtrumenta vænierint. Ejus *effigiem* Tolontinates in publica decurionum domo cum equeſtris ordinis balteo laureatam peregrinis hoſpitibus oſtendunt. Tranſtulit Xenophontis Cyropædiam: Plutarchi Theſeum, Othonem & Galbam: Ariſtotelis rhetoricam: Lyſiæ orationem contra Eratoſthenem: Appianum Alexandrinum: Hippocratem de flatibus, &c. Reliquit etiam 39. epiſtolarum libros: odarum Græcis verſibus libros quatuor: item, 7. libros conviviorum, quos *Lud. Vives* ab hiſtoriæ & antiquitatis cognitione impensè laudat. Extant etiam ejus decem libri hecatoſtichorum, quorum quiſque decem ſatiras continet. Notanter *Eraſmus in Ciceroniano pag. 156.* Fr. Philelphum planè dignarer Ciceroniani cognominis honore, ſi tàm placeret eruditis omnibus, quàm placuit ſibi. Et affectavit quidem illo ſeculo Ciceronis effigiem, ſed parum feliciter. Nec uſpiam

am illi dissimilior est, quam ubi maximè oportuit esse similem, nimirùm in orationibus. Nam in epistolis satis adumbrat Marcum Tullium. Confer *autorem dialogi de L. L. repar. pag. 398. Tollium de J. L. pag. 3.*

PHILELPHUS (Marius) Franc. filius, epigrammata reliquit, quæ prodierunt Wolferbyti, A. 1662. ex autoris autographo. *Autor dialogi de L. L. repar. p. 401.* facit promto ingenio memoriaque capacissima, quippe qui vestigio stans in uno centum ordine dictantibus, confestim cuique eo, quo acceperat, ordine complexam carmine redderet materiam. Fuit adhæc rotato sermone, ut pote Graii sanguinis, matre natus Chrysoloræ filia. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 179.*

PHILEMON, Φιλήμων, Comicus, Olympiade CXIV. floruit. Proximum locum meruit à *Menandro*: cui & sæpè prælatus fuerat. Unde aliquando Menander: *Quæso, Philemon, bona fide dic mihi: cum me vincis, non erubescis?* Ex dramatibus ejus erant Ἄγροικος, Ἀνακαλυπτομένη, Ἀρπαζομένη, Ἐγχειρίδιον, Ἔμπορος, Ἐνδικαζόμενος, Εὑρετὴς, Ἔφηβος, Θησαυρὸς, Θηβαῖοι, Καταψευδόμενος, Μετιὼν ἢ ζωμίον, Κορινθία, Μυστὶς, Νεμόμενοι, Παλαμήδης, Πανηγυριστὴς, Πτωχὴ ἢ ῥοδία, Πανήγυρις, Πυρφόρος, Πιττοκοπούμενος, Πυῤῥὸς, Πτέρυξ, Ῥόδιαι, Σάρδιος, Σικελικὸς, Φιλητὴς, Φιλόσοφοι. Philemon Comicus, (inquit *Lucianus in Macrobiis pag. 833.*) septimum & nonagesimum ætatis annum agens decumbebat in lectulo quiescens: qui cum vidisset asinum, ficus sibi præparatas devorantem, prolapsus in cachinnos & accersito famulo multo ac vehementi cum risu præcipiens asino merum ad sorbendum dari, risu suffocatus est. Confer *Val. Max. 9, 12.* De Philemone etiam *Meursius in lect. Att. 4, 17. Thomasius de plagio §. 516.* legi poterunt.

PHILEMON, superioris Philemonis filius, teste *Suida*, 54. comœdias confecit. *Philemon* quidam de omnigenis oraculis ab *Athenæo l. 3.* allegatur.

PHILES (Eman.) Φιλῆς, vixit tempore Michaëlis Balbi Imp. Librum struxit de animalium proprietate versibus jambicis, quem primus *Arsenius*, Monombasiæ archiepiscopus, in lucem protulit. A *nonnullis* plagii arguitur & Ælianum sublegisse creditur. Editus etiam est à *Camerario*: item, à *Bersmanno*.

PHILESIUS, carmen condidit de Vosago. Vid. *Bruschius de monast. pag. 154.*

PHILETÆRUS, Φιλέταιρος, Comicus, Atheniensi. Olympiad. CI. vixit. Juxta *Suidam* 20. fabulas exaravit. Mihi sequẽtes occurrerunt, Ἀταλάντη, Ἀντυλλος, Ἀσκληπιὸς, Ἀχιλλεὺς, Αὐτοφιλέταιρος, Κέφαλος, Κορινθιαστὴς, Κυνηγὶς, Λαμπαδηφόροι, Μελέαγρος, Νικοστράτη, Οἰνοπίων, Τηρεὺς, Φίλαυλος.

PHILETÆRUS, ἐν Ἀμφιαράῳ allegatur à *Tzetze in Chil. pag. 21.*

PHILETAS, Φιλητᾶς, Cous, poëta, tempore Philippi, Alexandri M. & Ptolemæi Lagi claruit. Erat levi & exili corpore: unde ejus pedibus globi plumbei subjecti, ne à ventis everteretur, teste *Athenæo 12, 13.* Confer *Ælianum in V. H. 9, 14.* A Ptolemæo præfectus fuit studiis Philadelphi. Scripsit elegias & epigrammata. *Athenæus* ei etiam *Attica* tribuit. Ex pægniis hujus poetæ quædam *Stobæus* adducit.

PHILETAS, Ephesius, à *Suida in* Βάκις citatur.

PHILETAS, Rhodius, poëta, reliquit γλώσσας καὶ Ναξιακά. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 102.*

PHILETICUS (Martin.) struxit comm. in epistolas familiares Ciceronis: item, in officia ejusdem, Venet. fol.

PHILIARCHUS (Cosmus) tractavit de officio sacerdotis, An. 1597.

PHILGIUS (Barth.) edidit nucleum meditationum S. Augustini, An. 1643.

PHILICINUS (Pet.) Atrebas, Anno 1560. floruit. Composuit Magdalenam tragœdiam & dialogum de immolatione Isaaci, teste *Swertio*.

PHILICUS, Φιλικὸς, poëta, tempore Ptolemæi Philadelphi innotuit. Condidit hymnos Cereri & Libero. Apud *Hephæstionem* gloriatur, à se inventum id carminis genus, quod quinque constat choriambis & bacchio: unde quidam hoc genus *Philicium* appellant. Vid. *Atilius Fortunatianus in arte metrica, cap. 6. Hephæstio* tamen hoc metro anteà usum esse

esse *Simmiam Rhodium in securi* affirmat, ac collegit, Philicum non tam hoc metrum invenisse, quàm tota eo scripsisse poëmata.

PHILINGERUS (Plac.) Neapolitanus, orationem habuit in funere *Alex.Peretti*, An.1623.

PHILINUS, φιλῖνος, sophista, ab *Harpocratione* in τῆς κόρρης allegatur ἐν τῷ κατὰ Δωροθέου: item, ἐν γεωργικῷ, ἐν τῷ πρὸς Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου εἰκόνος.

PHILIPPI (Henr.) Arduennas, An. 1636. obiit. Composuit sacras quæstiones chronologicas, An.1630.in 4. Vid.*Alegambe,pag. 176.*

PHILIPPI (Joh.) Lignicensis Silesius, JCt. natus est A. 1607: obiit A. 1674. Reliquit tract. de subhastationibus. Videatur *Henn.Witte in memor. JCt.pag.533.*

PHILIPPIDES, φιλιππίδης, Atheniens. novæ comœdiæ poeta, Olymp.CXI.clarescere cœpit. Erat, *Plutarcho* teste, familiaris regi Lysimacho, à quo rogatus, quæ dona cuperet? respondit: quæcunque, πλὴν τῶν ἀπορρήτων, i. e. arcanis exceptis. Cum præter opinionem victor esset pronunciatus, præ gaudio expiravit, ut narrat *Agellius*. Docuit 45. fabulas, ut est apud *Suidam*. Ex iis erant sequentes, Αμφιάρεως, Ανανεώσεις, Ανανεώσεις, Αργυρίου ἀφανισμός, Αυλή, Αδωνιάζουσαι, Λακιάδαι, Συμπλέουσαι, Φιλάργυρος, Φιλευριπίδης, Φιλάδελφοι, Φιλιππος.

à S. PHILIPPO (Fidelis) construxit quadragesimale 7. voluminibus, Colon. An.1659.

PHILIPPUS, φίλιππος, Amphipolita, confecit 19. libros Rhodiacos: Coanos duos: duos de sacrificiis, &c. Vid. *Suidas.*

PHILIPPUS, Comicus, comœdias nonnullas elaborasse traditur. *Suidas* καδυματας, ὀβελιαφόρους & φιλάργυρον memorat.

PHILIPPUS, Eistetensis, Anno 1305. vixit. Vitam S. Walpurgis ex *Wolfhardo* monacho excerpsit. Vid. *Olearius in Abaco,pag.378.*

PHILIPPUS, Isangelus, *Plutarcho* memoratur in *Alexandro.*

PHILIPPUS, Macedo, poeta jambicus, in *Anthol.l.4.c.7.* allegatur.

PHILIPPUS, II. rex Macedonum, constrinxit Theopompi historias, teste *Photio.*

PHILIPPUS, Medmæus, astrologus, tractavit de ventis, teste *Stephano in Μέδμη.*

PHILIPPUS, Megaricus, à *Diogene Laërtio in Stilpone pag. 163.* adducitur.

PHILIPPUS, Opuntius, tempore Philippi, Macedonum R. vixit. Varia reliquit in arithmeticis & astrologicis, juxta *Suidam.* Scripsit, *teste eodem*, περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων. Huic nonnulli Platonis Epinomidem tribuunt: qua de re *Laërtius pag. 209.*

PHILIPPUS, Sidetes, tempore Arcadii & Theodosii Impp. claruit. Exaravit historiam Christianam stilo Asiatico atque pomposo. Videatur *Photius, Cod. XXXV.*

PHILIPPUS, Theangelensis, scr. Carica, quorum *Strabo l.14.pag.662.* meminit.

PHILIPPUS (Aurel.) vitam Alexandri Imp. teste *Lampridio*, literis mandavit.

PHILISCUS, φιλίσκος, Ægineta, tragicus, *Laërtio Diogeni pag.411.416.* tragœdiolas confecisse dicitur.

PHILISCUS, Comicus, varias comœdias docuit, teste *Suidâ.* Nomina earum, si desideras, erant Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος γοναί, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί.

PHILISCUS, Thasius, de apibus scripsit, & quia in desertis apes colebat, *Agrimus* dictus est, quemadmodum *Plinius l. 11. c.9.* refert.

PHILISCUS, Thessalus, sophista, à *Philostrato in vitis Sophist. pag. 569.* describitur.

PHILISTIO, φιλιστίων, Locrensis, medicus, tempore Philippi, Macedonum Regis, floruit. *Agellio 17, 11.* vetus & nobilis medicus appellatur. Huic quidam librum Hippocratis de diæta tribuunt.

PHILISTIO, Magnesianus, Olympiade CXCVI. extremis Augusti temporibus vixit. *Hieronymus in chronico* mimographum vocat. Meminit ejus *Martialis l.2. epigr. 41.* item, *Sidonius Apollinaris: Ammianus Marcell. l. 30. & alii.* Cùm daret mimum, cui nomen φιλογέλως, risu qui-

quidem implevit theatrum, sed & ipse eodem mortuus est. *In Anthol. epigr Graec. 3, 6.* Νικαεὺς dicitur. Vid. *G. J. Vossius l. 2. Inst. poët. c. 33. §. 5.*

PHILISTIO, Prusaensis vel Sardianus, Olympiade XCII. claruit. Composuit comoedias βιολογικὰς sive, ut alii malunt, βιολογικὰς, i. e. mimicas. *Suidas* ei φιλογέλωτα & μισοψηφιστὰς tribuit. Confer *Gatak. in Anton. pag. 251. Wetsteinium in Orig. epist. ad Africanum pag. 163.*

PHILISTIDES, Φιλιστίδης, *Plinio* memoratur *l. 4. c. 12. & 22.* & geographica exarasse fertur.

PHILISTUS; Φίλιστος; Naucratita, Olymp. C. claruit. Vixit Syracusis & Dionysio seniori in constituendo principatu favisse dicitur. Pulsus est à dicto Dionysio: sed reductus à juniore, ut eum Platoni opponeret. Cum opem ferre domino vellet, praelio victus & occisus est: qua de re *Plutarchus in Dione & Diodorus Siculus l. 16.* Erat homo doctus & diligens, ut de eo judicat *Tullius l. 1. de divinat.* Primus ex arte oratoria historiam condidit, si *Suidae* fides habenda est; qui & eum ait Aegyptiaca scripsisse libris 12: res Siculas l. 11: de Dionysio tyranno libris sex: ut de arte ejus rhetorica & orationibus nihil dicam. *Cicero* alicubi pusillum Thucydidem vocare solet. Vid. *Tzetzes in Chil. p. 200. Vossius de nat. rhet. pag. 78: Langbainius in Longin. pag. 109.*

PHILO, Φίλων, antiquus autor, navigationem in Aethiopiam literis mandavit. Ejus *Strabo, l. 2.* meminit: item *Antigonus Carystius in collect. hist. mirab. c. 160.*

PHILO, senior, scripsit de Judaeorum Regibus. Vid. *Josephus l. 1. contra Apionem & Clemens Alex. l. 1. Stromat.* Philonis prisci carmen de urbe Hierosolyma *Eusebius de prep. Evang. 9, 37.* allegat.

PHILO, Alexandrinus, Claudii & Caligulae temporibus floruit. Judaeis *Jedidia* vocatur. Vid. *Hoornbeck. de Conv. Jud pag. 500.* Opera ejus uno volumine edita sunt à *Davide Höschelio, An. 1613. fol. Photius Cod. CV.* ait, à Philone omnem allegoricum S. Scripturae sermonem promanasse. *Vulgo* de eo dici solet: Ἢ Πλάτων φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει. Historia Philonis ab Adamo usq; ad Saulem, Philonis nomine indigna est. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 214. Jonsius de S. H. P. 3, 4. Valesius in Euseb. pag. 35. Olearius in Abaco, pag. 379. Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 44.*

PHILO; Atheniensis; armamentarium Athenis aedificavit. *Vitruvius in praef. libri 7.* autor est; eum scripsisse de aedium sacrarum symmetriis, & de armamentario, quod fecerat in Piraeo portu. Extat ejus liber, quo primū agit de fabrica turrium, murorum, aliarumq; munitionum: deinde exponit, quomodo se defendant obsessi: & quo pacto capiantur urbes. *Tzetzes in Chil. 2. hist. 30.* μηχανοχάρον vocat. Confer *Meursium de fort. Att. cap. 7. pag. 59.*

PHILO (Herennius) Byblius, grammaticus; sub Vespasiano vixit & vitam ad Adrianum usque produxit. Condidit Αἰθιοπικά: Φοινικικά: librum περὶ χρηστομαθείας: ῥηματικόν: vitam Adriani: opus περὶ πόλεων, &c. Idem antiquissimum historicum, *Sanchoniathonem*, ex Phoenicia lingua in Graecam transtulit: quam translationem *Eusebius in libris de Praepar. Evang.* aliquoties allegat. Vid. *Jonsius de S. H. P. 3, 7. Berckelius ad fragm. Stephan. pag. 18.*

PHILO, Byzantius, opere de septem orbis miraculis innotuit. Debemus hunc scriptorem *Leoni Allatio*, qui eum Anno 1640. Romae edidit & doctis annotationibus illustravit. Eundem *Dionys. Salvagn. Boessius* Anno 1661. imprimi curavit. Vid. *Zeill. part. 3. pag. 178.*

PHILO, Carpathius, Anno Christi 394. claruit. In Cant. canticorum commentatus est. Eum Latinè vertit *Stephanus Salutatus* Anno 1534. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. dissert. pag. 213. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1112. Olearius, pag. 379.*

PHILO, dialecticus, *Clementi l. 4. & Hieronymo l. 1. contra Jovinian.* memoratur.

PHILO, Heracleota, περὶ θαυμασίων tractavit. Laudatur *à Porphyrio, libro de Styge.*

PHILO, Larissaeus, Academicus philosophus, laudatur *Stobaeo in eclog. 2. c. 2.* Is forsan est Philo dialecticus, cujus Menexenum *Clemens Alex. l. 4.* citat.

PHILO

PHILO, Tarsensis, medicus antiquus, ἰατρικὰ reliquit. Vid. *Berckelius ad fragm. Steph pag.21.* Plura de Philonibus habet *Joh. Meursius in notis ad Hesych. pag 217.* item, *Jonsius de S.H. Pb.2,1.*

PHILOCHORUS, Φιλόχορος, Atheniensis, vates & aruspex, temporibus Ptolemæi Philopatoris & Epiphanis floruit. Periit insidiis Antiochi. Scripsit de Attica 17. libros, quibus, ut *Suidas* ait, complectebatur res Atheniensium, eorumq; reges & archontes usq; ad tempora Antiochi Thei: item, libros περὶ μαντικῆς, i.e. de divinatione. Primum citat *Clemens l. 1. Strom.* tertium *Suidas in* ἐγγαστρίμυθος. Τετράπολιν quoque edidisse ex *Athenæo* discimus. Præterea composuit duos libros Olympiadum: 17. libros de Atheniensium agonibus: librum de rerum inventoribus & alia. Vid. *Jonsius in S.H.Pb.2,9.*

PHILOCLES, Φιλοκλῆς, tragicus, Euripidi coævus fuisse fertur. Ex ejus dramatibus sequentia olim extabant, Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεὺς, Πανδιονὶς τετραλογία, Πρίαμος, Πηνελόπη, Τηρεὺς ἢ ἔποψ, Φιλοκτήτης. Philocles quidam à *Plutarcho in Solone* allegatur.

PHILOCRATES, Φιλοκράτης, exaravit Θετταλικά. Citat *Athenæus l.6.*

PHILOECUS (Gratianus) JCtus, scripsit de vicariatu Palatino ad aureæ Bullæ locum, Anno 1659. Est idem, qui *Johannes Freinsheimius.*

PHILODEMUS, Φιλόδημος, περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων, id est, de Sminthiis in Rhodo habitantibus, tractasse dicitur.

PHILODEMUS, Gadarenus, secta Epicureus, *Straboni l.16. pag.759.* memoratur. Floruit ætate *Ciceronis*, qui ejus meminit *oratione in Pisonem*, ubi sic *Asconius Pedianus*: Philodemum significat, qui fuit Epicureus illa ætate nobilissimus, cujus & poëmata sunt. Philodemus Epicureus ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως à *Laërtio.pag. 708.* adducitur. Vid. *Jonsius in S.H.Pb.2,18.*

PHILODEMUS, poëta, aliquoties in *Anth.* occurrit. Vid. *l. 1. c. 31. l. 3. c. 12. l 4.c.12.*

PHILOGELOS, Φιλόγελως, à *Tzetze in Chiliad. 8. pag. 161.* allegatur. Videtur scripsisse de rebus ridiculis.

PHILOLAUS, Φιλόλαος, Crotoniates, philosophus Pythagoricus, tempore Dionysii tyranni claruit. Omnia harmonia & necessitate fieri docuit, terramq; circulariter moveri credidit. Quidam eum primum de natura tractasse affirmant. Ejus tres libros Plato 10. millibus denariûm redemit. Vid. *Diogenes Laërt. l. 8. Stobæus in Eclog. phys. pag. 44. Jamblich.pag.172. Scheferus de philosoph.Ital. pag. 4.*

PHILOLOGUS (Thomas) Ravennas, scripsit de modo collegiandi, An. 1574: item, de vita hominis ultra 120. annos propaganda, Venet. An.1553. Vid.*Linden, pag. 567.*

PHILOMARINUS (Ascan) librum vernacula lingua composuit, nondum editum, in quo lectorem informat, quibus modis sese in principis alicujus gratia conservare possit. Vid.*Naudæus in B. P. pag. 94.*

PHILOMATHUS (i. e. Alexander VII.) composuit juvenilia poëmata.

PHILOMETER (Chr.) edidit epigrammata sacra, An.1656.

PHILOMETOR, Φιλομήτωρ, Siculus, scripsit de agricultura, teste *Columella 1,1.*

PHILOMUSUS (Jacob.) aliter *Locherus* dictus erat. Vid. *Bruschius de monast. pag. 120.* Quære, LOCHERUS.

PHILOMUSUS (Pet.) de origine Hebræorum commentari cœpit, Venet. An. 1588.

PHILONIDES, Φιλωνίδης, Atheniensis, veteris comœdiæ poëta, Olympiade LXXXVII. vixit. Fabulæ ejus erant Ἀπήνη, Κόθορνοι, Κόρινθος, Φιλέταιρος.

PHILONIDES, Siculus, medicus, *Herophili* discipulus, scripsit de hellebori medica potione, ut est apud *Dioscoridem lib. 4.* Ejusdem librum 18. de medicina laudat *Galenus de pulsibus, 4, 10.* Juxta *Stephanum in* Δυῤῥάχιον, 45. libros composuit.

PHILONIUS de febribus commentatus est.

PHILOPATER (Andr.) scriptis contra hæresin Calvinianam, A.1663. pugnavit.

PHILOPISTIUS (Agricola) Germanus, edidit revelatorem secretorum de lapide philosophico, An. 1631.

PHILOPONUS (Honor.) φιλόπονος, navigationem Indiæ orientalis, Anno 1621. fol. literis mandavit.

PHILOPONUS (Joh.) à diligentia sic dictus, tempore Justiniani Imp. claruit. Inter ipsum & *Simplicium* mordaces controversiæ intercedebant. *Nicephorus in hist. eccl. 18, 46.* perperam eum ad tempora Phocæ refert. Joh. Philoponus (inquit *Vossius*) vir erat undecunque magnus, uno excepto, quod in Tritheitarum dogma abiens meritus non sit in orthodoxorum numerum referri. Vid. *Suidas*, in Ἰωάννης. Commentatus est in priora & posteriora analyticorum: in libros de auscultatione: de generatione & corruptione: de anima: in quinque voces Porphyrii, &c. Vid. *Thomasius, de plagio, §. 517.*

PHILOSTEPHANUS, φιλοστέφανος, Cyrenæus, tempore Ptolemæi Philadelphi vixit. Scripsit περὶ πόλεων, περὶ νήσων, περὶ ποταμῶν, περὶ παραδόξων: item, περὶ εὑρημάτων, quod postremum opus *Clemens Alex. 1. Stromat.* allegat. Vid. *Constantinus Porphyrogenn. de Themat. pag. 46. Meursius in Cypro pag. 3.*

PHILOSTORGIUS, φιλοστόργιος, tempore Theodosii Junioris condidit historiam ecclesiasticam, quam *Jac. Gothofredus*, An. 1642. evulgavit, additis de suo eruditissimis dissertationibus. In ea historia passim amorem erga suæ sectæ homines (erat autem Arianus) & odium erga Catholicos ostendit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 381.*

PHILOSTRATUS (Flavius) φιλόστρατος, Lemnius, Severi Imp. temporibus & deinceps floruit. Reliquit de vita Apollonii Tyanei libros octo. In iis *Damidem Assyrium*, *Maximum* & *Mœragenem*, ut ipse fatetur, secutus est. Scripsit jussu Juliæ Augustæ. Ea erat conjux Severi Imp. Extant ejusdem epistolæ & liber Iconum. Est, *Photii* judicio, τὴν φράσιν σαφὴς, ἐπίχαρίς τι καὶ ἀφορμητικὸς, καὶ βρύων γλυκύτητος, καὶ τῷ ἀρχαισμῷ καὶ ταῖς καινοπρεπεστέραις τῶν συντάξεων ἐμφιλοχωρῶν. Vid. *Jonsius de S. H. Ph. 3, 13. Thomasius de plagio, §. 518.*

PHILOSTRATUS, Ægyptius. Vid. *Philostratus junior in vitis Sophist. pag. 531.*

PHILOSTRATUS, Atheniensis, præter vitas Pelopidæ & Epaminondæ etiam Theseida composuit, teste *Laërtio*.

PHILOSTRATUS, junior, Flavii ex Nerviano fratre nepos & gener, tempore Macrini Imp. claruit. Hujus sunt vitæ sophistarum. Vide dissertationem de *Philostratis*, quam *Joh. Meursius* epistolis Philostrati primitus à se vulgatis adtexuit. Adde *Jonsium de S. H. P. 3, 14.*

PHILOTHEUS, φιλόθεος, Amphissensis, medicus, Olymp. CLXXXVI. claruit. A Marco Antonio Triumviro ob sophisma, quo insolentem medicum compescebat, donatus est mensa argenteis poculis onusta, uti refert *Plutarchus in Antonio*. Extant hodiè ejus commentarii Græci in aphorismos Hippocratis: ut & liber de urina.

PHILOTHEUS, Heracleæ metropolitanus, composuit confessionem fidei: item, sermones dogmaticos advers. Barlaamum & Acindynum scriptos, qui feruntur extare Augustæ, Vid. *Olearius in Abaco pag. 381.*

PHILOTHEUS (Ant.) de Homodeis, Siculus, confecit Ætnæ topographiam incendiorumque Ætnæorum historiam, An. 1591.

PHILOXENUS, φιλόξενος, Alexandrinus, grammaticus, Romæ, teste *Suida*, docuit. Scripsit de monosyllabis: de verbis in μι desinentibus: de Syracusanorum & Laconum dialecto: sex libros de hellenismo, &c. Mentio ejusdem occurrit apud *Stephanum in* Ἀλαβάνδα, Δωδώνη & Μεθύδριον. Vid. *Berckelius ad fragm. Steph. pag. 25. Phrynichus in Atticis pag. 45.*

PHILOXENUS, Cytherius, lyricus, tempore Platonis & Dionysii tyranni floruit. Condidit 24. dithyrambos & genealogiam Æneidarum, Vid. *Suidas*. Memoratur quoque ejus Galatea, opus in lautumiis confectum, in quas conjectus erat à Dionysio. Ita *Aristophanis Scholiastes in Pluto*. Ab *aliis* tamen dictum poëma Κύκλωψ nominatur. Vid. *Ælianus in V. H. 12, 44.* Reliquit etiam Symposium, unde quædam adducit *Athenæus l. 4. c. 14.* Vid. *Tzetzes in Chiliad. pag. 81. 200.*

PHIL-

PHILTEAS, Φιλτίας, τὰ Νάξια σωπῆναι. Vid. *Etymologici M. autor in* Φιλτίας.

PHILYLLIUS, Φιλύλλιος, veteris comœdiæ poëta, Olymp. LXXXVI. claruit. Ex ejus fabulis seqq. Αὔγη, Αἰγεὺς, Ἄντεια, Ἀταλάντη, Δωδεκάτη, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Πλυντρίαι, Πόλεις, Φρεωρύχος citantur. Vid. *Suidas*. Fuit & alius PHILYLLIUS, incertæ ætatis poëta, qui carmen jambicum de urbibus contexuit.

PHLEGIDES, Φλεγίδης, poëta, *Aristoteli* memoratur *in libro de somno & vigilia.*

PHLEGON, Φλέγων, Trallianus, Adriani Imp. libertus, opus chronicon de Olympiadibus construxit. Divisum erat hoc opus in 16. libros, & CCXXIX. Olympiades continebat, quarum ultima definebat in 4. annum Antonini Pii. Fecit quoque librum de mirabilibus: & alium de longævis. Fragmenta Phlegontis primo à *Xylandro*, deinde à *Joh. Meursio* in lucem prolata sunt. Liber de vita Adriani, quem Phlegon suo nomine publicaverat, ipsius Adriani fuisse dicitur, quemadmodum *Spartianus* tradit. Plura ejus scripta *Suidas* recenset.

PHOCAS, grammaticus, Romæ docuit. Præter ea, quæ de nomine, verbo & adspiratione supersunt, etiam carmine heroico vitam Virgilii descripsit.

PHOCION, Φωκίων, peripateticus, ἐν τῷ κιρρῇ τῆς Ἀμαλθείας allegatur à *Scholiaste Aristophanis in Pluto pag. 9.* Confer *Agellium, 1, 8.*

PHOCUS, Φῶκος, Samius, historiam nauticam construxit. Videatur *Laert. in Thalete pag. 15.*

PHOCYLIDES, Φωκυλίδης, Milesius, Olympiade LX. claruit. Mentio ejus occurrit apud *Isocratem in oratione ad Nicoclem pag. 51. Aristotelem 4. politicor. c. 11. Clementem Alex. l. 5. Stromat. Phrynichum in dictionibus Atticis, pag. 64. Plutarchum* περὶ τοῦ ἀκούειν, *Dionem Chrysost. orat. 36. in Borysth. fol. 440. Athenæum l. 10. c. 7. Suidam in* χρήσεις, *&c.*

PHOCYLIDES, junior, vel Pseudophocylides, quando vixerit, non exactè constat. Hujus est carmen νουθετικὸν, quod in manibus hodie omnium versatur. Notanter *Scaliger in Animadvers. ad Eusebium pag. 88.* Carmen νουθετικὸν (inquit) nomine Phocylidis hodie in manibus habetur omnium. Sed nemo animadvertit, nihil in eo esse, quod ad illius veteris Phocylidis exemplum expressum sit, quantum ex illis, quæ ejus hodie supersunt, reliquiis odorari possumus. Ille enim vetus scripsit breves gnomas exemplo *Theognidis* & aliorum veterum gnomologorum, præeunte semper gnorismate hoc, Καὶ τόδε Φωκυλίδου. At iste vulgaris perpetuum carmen scripsit non apposita illa veteri nota. Præterea nullus veterum ne unum quidem versum ex hoc longo carmine producit, cùm ex Phocylide quædam apud *Stobæum & alios* legantur. Deniq; iste homo fuit Judæus, nisi fallor, aut Christianus. Universa poësis illius rei fidem facit, ut negari non possit, aut unum ex hellenistis Alexandrinis fuisse, cujusmodi multi præstantissimi floruerunt sub Ptolemæis, aut, quod vero propius, Christianum. *Et post alia iterum:* Noli putare, hoc carmen illius (antiquioris sc.) Phocylidis esse, sed anonymi Christiani. Et fortassis fuerit idem autor cum illo *Naumachio*, qui Christianum carmen νουθετικὸν scripsit de virginitate. Neque verò puto, ullius veterum carmen extare, quod cum poësi hujus Phocylidis (si modò ei id nomen fuit) aut elegantia aut nitore aut cultu verborum conferri possit. Quod autem tamdiu ignoratum fuerit, ut nullus veterum ejus meminerit, *Clemens, Justinus, Theodoretus, alii*, magis mirari, quàm caussam ejus reddere possum. Certe, si tempore *Eusebii* extitisset, non dubium est, quin ejus testimonia in thesaurum προπαρασκευῆς suæ impendisset. *Hæc ille.* Confer *Danielem Heinsium in exercit. sacris ad Hebr. IV, 12. pag. 559. C. Barthium ad Claud. pag. 1290. Suidas*, carmen illud ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένον affirmat.

PHOCYLIDES (Joh.) edidit epitomen astronomiæ reformatæ, An. 1654.

PHOEBADIUS, An. Chr. 360. claruit. *S. Hieronymus* Sebadium nominat. Composuit librum contra Arianos. Videatur *Phil. Labbe T. 2 dissert. pag. 220. Olearius pag. 382.*

PHOEBAMMON, Φοιβάμμων, sophista, περὶ

περὶ τ̃ ςάσεων τεχνῆς. *Tzetzes in Chiliad. pag. 114.* eum *Minuciano* jungit. Vid. *Scheferus in rhet. Anonymi, pag. 63.*

PHOEBION, Φοιβίων, Stoicus, *Porphyrio in vita Plotini* memoratur. Vid. *Mallincrot, pag. 54.*

PHOENICIDES, Φοινικίδης, Comicus, fabulas docuit. Ex iis erant Μισουμένη & Φύλαρχος. Vid. *Casaub. in Athenæum l. 14. c. 18. p. 929.* Confer *Stobæum serm. 6.*

PHOENICIUS (Franc. Stanisl.) Leopoliensis, An. 1640. claruit. Librum composuit titulo, Mancipium Mariæ. Vid. *Alegambe, pag. 135.*

PHORMIUS, Φόρμος, Syracusanus, Epicharmi tempore vixit. *Suidas* τροφέα liberorum Gelonis tyranni facit. Primus ποδήρει sive talari veste in scena usus est. Meminit ejus *Aristoteles in arte poetica.* Fabulæ ejus sequentes enumerantur, Ἄδμητος, Ἀλκίνοος, Ἀταλάντη, Ἰλίου πόρθησις, Ἵππος, Κηφεὺς, Περσεύς.

PHOTIUS, Φώτιος, Constantinopolitanus patriarcha, An. C. 858. claruit. Erat homo magnæ eruditionis. Reliquit bibliothecam, quam *Andreas Schottus* latinè transtulit: nomocanonem, qui extat cum commentario Balsamonis: & epistolas. Epistolæ, An. 1651. Londini, unà cum versione *Richardi Montacutii* in lucem prodierunt. Vid. *Phil Labbe Tom. 2. dissert. pag. 221. Olearius in Abaco pag. 382. Hanckius in Byzant. script. pag. 269.*

PHRANTZA (Georg.) Φραντζῆς, post captam Constantinopolin floruit. Condidit chronicon de rebus Byzantinis & Peloponnesiacis. Vid. *Zeilerus part. 1. hist. pag. 111. Hanckius in Byz. script. pag. 645.*

PHREAS (Joh.) Londinensis, An. 1465. Romæ veneno, ut creditur, extinctus est. E Xenophonte & Diodoro Siculo nonnulla latinè reddidit. Paulus II. pontifex usque adeò translatione sibi dedicata captus erat, ut eum episcopum Bathoniensem designaret. Vid. *Vossius l. 3. de hist lat. cap. 9.*

PHRYGIO (Paulus Constantinus) Selestadiensis, An. 1543. obiit. Tubingæ theologiam professus est. Edidit chronicon: item, commentarium in Exodum, Leviticum & Michæam.

PHRYGIUS (P. Fr.) in historias epidemicas Hippocratis commentatus est.

PHRYNICHUS, Φρύνιχος, Atheniensis, tragicus, Thespidis discipulus, Olympiade LXVII. claruit. Primus personam muliebrem in scenam induxit & tetrametrum reperit. *Suidas* sequentes ejus tragœdias numerat Αἰγύπτιους, Ἀκταίωνα, Ἄλκηστιν, Ἀνταῖον, Ἀνδρομέδαν, Δαναΐδας, Δικαίους, Ἠριγόνην, Πέρσας, Πλευρωνίας, Σινθώκους. Vid. *Tzetzes in Chil pag. 139. Langbainius in Longin. p. 89.*

PHRYNICHUS, veteris comœdiæ poeta, Olympiade LXXXVI. floruit. Ex ejus comœdiis erant Κωμασταὶ, Μύσαι, Μονότροπος, Μονότροπος, Ποάστριαι, Σάτυροι, Τραγῳδοί. Vid. *Suidas.*

PHRYNICHUS, grammaticus, scripsit de dictionibus Atticis. Eum edidit *David Höschelius* unà cum notis *Nunnesii*, in 4. *C. Barthius ad Claudian. pag. 604.* vocat nasutum censorem, in quo multa vestigia libertatis in censendo veteris.

PHRYSIUS (Laur.) de morbo Gallico commentari cœpit.

PHYLARCHUS, Φύλαρχος, historicus, Ptolemæi Evergetæ & Philometoris inclaruit. Scripsit περὶ τῆς τ̃ Διὸς ἐπιφανείας: librum de Inventis: & alium de significationibus. Præterea duodetriginta historiarum libros composuit. *Suidas* etiam de rebus Antiochi & Eumenis Pergameni scripsisse memorat. Videantur *Parthenius cap. 16. & 26. Tzetzes in Chiliad. pag. 64.*

PHYTEUS, Φυτεὺς, teste *Vitruvio in præfat. libri septimi*, librum de Mausoleo edidit.

PIAGGIUS (Ant.) Hispellas, JCtus, tractavit de tutela & cura minorum. Extat *T. 8. Tract. tract.*

PIASECIUS (Paul.) episcopus Premisliensis, composuit chronicon rerum gestarum in Polonia: Item, praxin episcopalem. Vid. *Starovosc. pag. 55. Zeillerus part. 3. pag. 180. Funccius Tom. 1. Orb. imperantis, pag. 719.*

à PIBERACH (Matth.) Vide, BAPPENHEIM.

PIBRACIUS (Vidus Faber) Anno 1584. obiit. Reliquit carmina. Vid. *Thuanus l. 80.*

PICUS (Joh.) Mirandulanus. *Erasmus in Ciceroniano pag. 158.* Joh.Pici Mirandulæ Comitis indoles planè divina, ingenium ad omnia factum: sed hujus quoque dictionem nonnihil vitiavit linguarum ac philosophiæ atque etiam theologiæ cura. Vide, MIRANDULA.

PICUS (Franc.) reliquit 3. libros de auro: item, vitam Joh.Pici, patrui sui.

PICUS (Paulus) Papiensis, JCtus, multa scripsit. Opera ejus omnia simul prodierunt.

PIDERITIUS (Joh.) Anno 1627. chronicon Comitum Lippiæ construxit, fol.

PIEN (Franc.) edidit tractatum de febribus, An. 1669.

PIENTINUS (Angel.) exaravit 4. libros de Jubilæo, Romæ, An. 1575.

PIERIUS, Πιέριος, Alexandrinæ ecclesiæ presbyter, sub Diocletiano Imp. claruit. Composuit longissimum tractatum in Hoseam prophetam: item, in priorem ad Corinthios, teste *Hieronymo*.

PIERIUS (Christ.) Coloniensis, celebravit carmine Christum crucifixum, An. 1576. in quo omnia verba incipiunt à litera C. teste *Sweertio*. Extat etiam ejus Maximilianus, in quo omnes voces à litera M. incipiunt. Vid. *Tomus 3. Delit. Belg. pag. 805.*

PIERIUS (Gracchus) Bavarus, An. 1495. claruit.

PIERIUS (Jac.) Pistoriensis, edidit contradictiones in prologum 1. & 2. Sententiarum *Scoti*. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 185.*

PIERIUS (Joh.) *Valerianus, Bolzanus*, Anno 1550. vivere desiit, annum 82. supergressus. Inter alia Virgilianæ lectiones & hieroglyphica ejus maximè commendantur. Extat ejusdem libellus de infelicitate literatorum. Poëmata ipsius leguntur *T. 2. Delit. Ital. pag. 1193.* Videantur *J. C. Scaliger de poët. pag. 795. Ghilinus, vol. 1. pag. 189. Vossius in Etymolog. pag. 249. a. Imperialis in Museo pag. 39. Tollius de J. L. pag 11.*

PIERIUS (Urb.) à Birnfeld, emisit repetitionem doctrinæ de persona & officio Christi, An. 1591.

PIERSENÆUS (Jerem.) Antverp. JCtus, An. 1600. claruit. Carmina ejus occurrunt *T. 3. Delit. Belg. pag. 817.* Vid. *Sweertius, pag. 244.*

PIERUCCIUS (J.M.) Florentinus, JCtus, *Greg. Leto in Ital regn. pag. 325.* celebratur.

PIETIUS (Bald.) Gandensis, JCtus, natus est An. 1546: obiit An. 1609. Scripsit de pignoribus & hypothecis: de jurejurando: item, consilia. Vid. *Sweertius pag 152.*

PIEUX (Dan.) in organum Aristotelis, Tolosæ, An. 1644. commentatus est.

PIGAFETTA (Phil.) descriptionem regni Africani, Congus vocati, publicavit Francof. An. 1598. fol.

PIGHETTUS (Jac.) Bergomas, togatæ paludatæq; Palladis templum: animadversiones in Tacitum: historiam hujus seculi conscripsit. *Iconi* ejus tale carmen appositum:

> *Clarus avis, virtute sua sed clarior hic est*
> *Pighettus, latè docta per ora volans.*
> *De capite orta Jovis Pallas: de Palladis iste*
> *Mente satus, matrem provocat eloquio.*

Vid. *Donatus Calvus pag. 195.*

PIGHIUS (Alb.) Campensis, Anno 1543. obiit. Hadriano VI. & Clementi VII. admodùm familiaris fuit. Paulum III. in mathesi instituit, à quo donatus est duobus ducatorum millibus & præpositura Ultrajectina. Suscepit defensionem astrologiæ adversus vulgus prognosticorum. Vid. *Jovius, in elog. num. 105. Sweertius, pag. 114.*

PIGHIUS (Steph. Vignandus) Campensis, An. 1604. obiit. Struxit annales Romanorum magistratuum: Herculem Prodicium: notas in Valer. Maximum. Vid. *Sweertius pag. 681.*

PIGLIOWSKI (Alb.) Polonus, edidit elogia Regum, præsulum, heroum &c. qui societatem Jesu per Poloniam fundaverunt, An. 1640. Vid. *Alegambe, p. 9.*

PIGNA (J.Bapt.) Ferrariensis, An 1585. claruit. Octo libros de Ferrariæ principibus: duodecim libros quæstionum poëticarum: item, tractatum de otio exaravit. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 102.* Carmina ejus exhibet *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 216.*

PIGNATELLUS (Fabr.) scr. de ecclesiæ sacrificio, Paris. An. 1660.

PIGNATELLUS (Jac.) paravit consultationes canonicas, Romæ An. 1668.

PIGNATELLUS (Morlinus) collegit controversias forenses, An. 1667.

PIGNORIUS (Laur.) Patavinus, natus est An. 1571: obiit An. 1631. Reliquit expositionem mensæ Isiacæ: comm. de servis: symbolas epistolicas: notas in *Alciati* emblemata, &c. In ejus museo reperiebantur rarissima numismata, statuæ, imagines, gemmæ & inscripta præstantissima. Videantur *Thomasinus part. 2. elog. pag. 200. Hallerv. in B.C. pag. 233.*

PIGRÆUS (Pet.) vulgavit chirurgiam, 1612.

PIGRES, Πίγρης, Artemisiæ frater, Olymp. CIII. floruit. Singulis Iliadis Homericæ versibus hexametris pentametrum de suo subjecit atque ita Iliadem in elegiam convertit. Vid. *Suidas*. Eidem nonnulli βατραχομυομαχίαν tribuunt. Sane *Henricus Stephanus* refert, se in exemplar quoddam incidisse, ubi adscriptum fuerit Batrochomyomachiæ nomen Pigretis.

PILATUS (Leont.) Thessalonicensis, *Boccacio in Geneal. deor. 15, 6.* memoratur.

de PILCA (Andr.) emisit perspectivam politicam, An. 1652. in 4.

PILEUS, JCtus, edidit processum juris. Vide, PYLEUS.

à PILGRUN (Gerh.) struxit normam fœderum, Colon. An. 1638.

PILIUS (Martin.) Septimontius Batavus, An. 1598. obiit. Extat ejus carmen de ambitione.

PILKINTON (Nic.) Lancestrensis, Anno 1576. obiit. Scripsit in Nehemiam, Obadiam & Nahum.

PILLEMENT (Nicol.) de mirabili humorum in corpore humano motuum causis commentatus est, An. 1666.

PILLICHDORFIUS (Pet.) seculo XIII. floruit & librum contra Waldenses exaravit.

PILLETERIUS (Casp.) collegit synonymias plantarum. An. 1610.

PILLINGIUS (Matth. Zach.) scrutinium metallologicum: item, lib. de bitumine adornavit, An. 1673.

PILONUS condidit historiam Bellunensem.

PILORCIUS (Rocchus) Marsianensis Perusinus, librum concinnavit de conscribenda epistola. Liber iste prodiit Dilingæ, An. 1578. cum scholiis *Jac. Pontani.*

PIMENTA (Eman.) Scalabitanus, Anno 1603. oblit. Epigrammata struxit An. 1621. Vid. *Algambe, pag. 101.*

PIMPINELLUS (Vincent.) habuit orationem ad Carolum V. in comitiis August. An. 1530.

PIMPONTIUS (Germ. Valens) composuit commentarium in Virgilium. Meminit ejus *Scaliger in Catull. pag. 203.*

de PINA (Joh.) Madridiensis, An. 1630. claruit. Condidit 5. tomos commentariorum in Ecclesiasticum. Vid. *Alegambe, pag. 264.*

PINÆUS (Sever.) scripsit physiologiam; item, tract. de virginitate & corruptione, An. 1598.

PINCÆUS (Jac.) Gallus, carminibus sibi nomen paravit. Vid. *Tomus 3. Delit. Gall. pag. 181.*

PINCHONUS, Anglus, tractavit de redemtione universali.

PINCIER (Conr.) JCtus, edidit didacticam feudalem, An. 1619. item, librum de jurisdictione & imperio, An. 1606.

PINCIER (Joh.) medicus Marpurgensis, An. 1591. obiit. Adornavit otium Marpurgense cum parergis. Ænigmata carmine expressit. Sphæræ *Buchanani* supplementa libri 4. & 5. addidit. Catechesin quoque lat. carmine convertit.

PINCIUS Tridentinam historiam in literas redegit.

PINDARUS, Πίνδαρος, Thebanus, circa LXXVI. Olympiadem inclaruit. Puerum à parentibus expositum apes aluerunt, teste *Æliano in V. H. 12, 45.* Vitam ex animi sententia finiit. Nam, cum petiisset à Diis, ut pulcerrimum sibi in vita daretur, ferunt, ipsum subito mortuum esse in theatro inclinatum in Theoxeni genua. Ita *Suidas*: cui adde *Valer. Maximum, 9, 12.* Struxit Dorica dialecto Nemea, Pythia, Olympia. *Suidas* ipsi quoque hymnos, Pæanas, threnos aliaque tribuit.

PINDARUS, latinus poëta, carmine heroico bellum Trojanum descripsit. Adducit ejus testimonium *Lutatius ad l. 6. Thebaidos Statii. Casp. Barthius in 6. Theb. pag. 393.* non aspernandum, imò æstimandum scriptorem nominat.

de PINDEMONTIBUS (Aleardus) Veronensis, medicus, An. 1430. floruit. Scripsit de somno meridiano; item, de balneis agri Veronensis. Vid. *Chioccus, pag. 5.*

PINDEMONTIUS (Joh.) Veronens. medicus, An. 1532. vixit. Vid. *Chioccus, pag. 130.*

PINDEMONTIUS (Joh.) Veronens. hoc tempore claret. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 533.*

PINEDA (Joh.) A. 1588. vixit. Composuit Monarchiam ecclesiasticam historiæ universalis totius mundi, in quinque tomos divisam, in qua omnium regnorum & rerumpubl. origines, reges & principes recenset, & veram ecclesiæ monarchiam ab Adam ad nostra tempora deductam perseverasse, demonstrare laborat. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. M. pag. 220.*

de PINEDA (Joh.) Hispanus, An. 1637. obiit. Condidit doctum & prolixum commentarium in Jobum & Ecclesiasten: item, octo libros de gestis Salomonis. Vid. *Alegambe, pag. 264.*

PINEDUS, Hebræus, promisit editionem Stephani de urbibus, teste *Heinsio in epist. ad Daumium.*

PINELLUS (Ant.) edidit Menologium, è Menæis Græcorum delumtum, Venet. An. 1529.

PINELLUS (Arius) Lusitanus, JCtus, An. 1557. claruit. Scripsit de bonis maternis. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. pag. 485.*

PINELLUS (Bened.) JCtus, edidit selectas juris resolutiones, An. 1613.

PINELLUS (Dominic.) natus est An. 1541. Vid. *Guido Panzirol l. c. pag. 398.*

PINELLUS (Joh. Vinc.) An. 1601. obiit. Vid. *Thuanus l. 126. Pignorius in symb. epist. pag. 69.*

PINELLUS (Lucas) Melfensis, An. 1607. obiit. Tractav. de eucharistiæ sacramento, An. 1599: item, de perfectione religiosa, An. 1602. Vid. *Alegambe, pag. 305.*

PINETTUS (Ant.) composuit libellum de conformitate ecclesiæ cum primitiva.

PINGIZERUS (Virgil.) JCtus, vulgavit quæstiones Saxonicas illustres, Anno 1607.

PINGONIUS (Philib.) Sabaudus, A. 1582. obiit. Struxit Augustam Taurinorum: item, tract. de sindone Christi sepulcrali. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag 78.*

à PINO (Joseph) librum de viris & mulieribus illustribus reliquisse fertur, An. 1550.

PINONIUS (Jac.) Parisinus, condidit carmen de anno Romano, An. 1630.

PINOVIUS (Joel.) comp. harmoniam macrocosmi & microcosmi, An. 1603.

PINSONIUS (Carol.) de beneficiis ecclesiasticis, Paris. Anno 1654. tractare cœpit.

PINTIANUS (Ferd. Nonius) Hispanus, Anno 1552. vivis excessit. Primus teste *Thuano l. 11.* linguæ Græcæ usum in Hispaniam intulit. In Plinium, Melam & Senecam commentari aggressus est. Vitam Pintiani *Andr. Schottus* exaravit. Vide, NONIUS.

PINTO (Andr.) Olyssiponensis, scripsit in Canticum canticorum. Vid. *Alegambe, pag. 29.*

PINTO (Jac.) Sardus, Anno 1643. vixit. Christum crucifixum quatuor tomis complexus est. Videatur *Alegambe, pag. 208.*

PINTOR (Pet.) Valentinus Hisp. medicus, libellum, Aggregatorê sententiarum doctorum omnium de præservatione & curatione pestilentiæ intitulatum, imprimi curavit Romæ, Anno 1499. fol. Vid. *Linden pag. 504.*

PINTUS (Hector) Lusitanus, An. 1584. obiit. Reliquit comm. in Esaiam, Ezechielem, Danielem & Nahum.

à PINU (Josephus) Auerbachius, A. 1566. claruit. Carmina ejus *Tomo 5. Delit. Germ. pag. 85.* inserta sunt.

à PINU (Laurent.) JCtus, consilia elaboravit. Scripsit etiam in 5. lib. Decretalium.

PINUS (Bernh.) *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 164.* memoratur.

PINUS (Joh.) Tholosanus, Anno 1500. floruit & librum de vita aulica condidit. Extat ejusdem comm. de vita *Phil. Beroaldi*: item, de laudibus *Codri Urcei*, *Erasmus in Ciceroniano pag. 168.* Joh. Pinus (inquit) posset inter Ciceronianæ laudis competitores numerari, nisi & hunc tumultus & ecclesiastica dignitas à studiis avulsissent. Olim certè præclarum sui specimen dedit, cùm Bononiæ Musarum sacra coleret. Nunc episcopum audio factum. Quid decesserit eloquentiæ, nescio. Fieri potest, ut plus accesserit eruditionis, quàm dignitatis.

PINUS (P. M.) Urbinas, compendium instar indicis in opera Hippocratis omnia, An. 1597. confecit.

PINUS (Valent.) tractavit de fabrica horologiorum solarium, Venet. Anno 1598.

PINYTUS, Πινυτὸς, Bithyniates, grammaticus, tempore Neronis claruit. Vid. *Stephanus in Βιθυνίον.* Pinytus, poëta, *l. 3. Anthol. c. 25.* allegatur.

PIOTTUS (J. Bapt.) Novarius, JCtus, de blasphemia scribere aggressus est. Vid. *Ghilinus vol. 2 pag. 141.*

PIPERATA (Thomas) de Storletis, Anno 1267. floruit. Reliquit tractatum de fama. Vid. *Tom. 10. Tract. tract.*

PIPINUS (Franc.) An. 1320. vixit. Marci Poli historiam latine reddidit.

PIRATIUS (Laur.) medicus, Anno. 1586. innotuit. Scripsit de immoderatis excretionibus.

PIRCKHAIMERUS (Bilibaldus) Patricius Norimbergensis, natus est Anno 1470: obiit An. 1530. & cum ipso tota stirps Pirckhaimerorum extincta est. Erat Græce doctus atque latine. Xenophontis libros septem de gestis Græcorum primus latine interpretatus est. Multa etiam ex scriptis *Gregorii Nazianzeni* in linguam lat. transtulit. Opera ejus conjunctim uno volumine prodierunt. Vitam ipsius *Conr. Rittershusius* expressit. *Erasmus in Ciceroniano pag. 182.* Bilibaldo duce (inquit) primum efflorescere cœpit apud Germanos eloquentia, quam & morum pietate & fortunæ splendore illustravit. Et p. p. Ex tempore scribens adeo feliciter, abunde declarat, quantum præstare valeret, si nervos intenderet. Meminit ejus *Jovius in Elogiis pag. 292.* Confer *G. Andr. Imhof in Politico Græco, pag. 23.*

PIRIBACHIUS (Tob.) Viennensis, emisit consilium de curando melancholico.

PIRING (Ernricus) jus canonicum nova methodo explicare cœpit, Anno 1675. fol.

de PIRO (Henr. Bruno) JCtus, An. 1432. claruit. Extat ejus comm. in 4. libros institutionum Juris civilis: item, tractatus de emtione redituum.

PIROTTUS (Edmund.) habuit orationem theologicam in schola Sorbonæ, Paris. An. 1670.

PIROVANUS (Gabr.) concinnavit dialogum de astronomiæ veritate, Anno 1554.

PISA (Franc.) in librum de anima, Madriti, An. 1576. commentatus est.

PISANDER, Πείσανδρος, Camireus, poëta, juxta *nonnullos* Olymp. XXXIII. vixit. *Alii* tamen Hesiodo antiquiorem faciunt. Scripsit Heracleida libris duobus. Laudatur à *Pausania, Hygino & aliis.* Vid. *Meursius in Rhodo pag. 103. Thomasius de plagio, §. 519.*

PISANDER, Larandensis, itidem poëta, carmine composuit variam historiam libris sex, eamque inscripsit Ἡρωικῶν θεογαμιῶν, q. d. Jovis & Junonis nuptias. Vid. *Suidas.* Pisander poëta, *l. 3. Anth. c. 5.* allegatur.

PISANELLUS (Aug.) responsa vulgavit, Venet. An. 1579.

PISANELLUS (Balth.) An. 1559. floruit. Scripsit de esculentorum potulentorumque facultatibus. Extat ejusdem comment. in libros Aristotelis de anima.

PISANUS (Alf.) Toletanus, Anno 1598. obiit. Compos. 4. libros de concilio Nicæno primo. Vid. *Alegambe, pag. 19.*

PISANUS (Barth.) Anno 1347. obiit. Struxit Summam casuum conscientiæ, *Pisanellam* seu *Magistrucciam* dictam. Videatur *Phil. Labbe T. 1. dissert. de S. E. pag. 175.*

PISANUS (Joh.) Cameracensis, emisit librum de optica, An. 1542.

PISANUS (Octav.) edidit Lycurgum Italicum, An. 1666.

PISCATOR (Joh.) Argentinensis, natus est An. 1546: obiit An. 1625. Argentinæ theologiam professus est: verum cum Calvini dogmata ibi docere vellet, dimissus est. Inde Herbornam sese contulit: unde *Herbornensis* habitus atque dictus est. Composuit notas in V. & N. Testament. Vid. *Joh. Schmid, im geistlichen Schulbrunnen/ pag. 256.*

PISCATOR (Pet.) Hannoviensis, natus est Anno 1571: obiit Anno 1611. Jenæ theologiam professus est. Reliquit problemata sacra: item, comment. in formulam concordiæ. Vid. *Henningus Witte in Theol. pag. 39. Adrianus Beier in R. Jen. pag. 483.*

PISCIS (Guilh.) Atrebas, scripsit encomium Erasmi, An. 1537. teste *Swertio.*

PISCIUS (Rogerius) JCtus, Anno 1624. floruit.

de PISE (Marcellus) encyclopædiam mora-

moralem 4 voluminibus complexus est, Anno 1656. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 246.*

PISECIUS (Thom.) à Mastövice, Socinianus, 2. libros de antichristo sub nomine *M. Camilli* edidit. Videatur *Placcius* 173.

PISEZKI (Andr.) exaravit tractatum de statu seculari, An. 1672.

PISICHIARIUS (Aug.) *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 112.* memoratus est.

PISIDES (Georg.) Πισίδης, tempore Heraclii Imp. An. 640. flor. Versibus jambicis opus sex dierū expressit, quod habetur Græcè & latinè interprete *Friderico Morello.* Vid. *Nicephorus Callistus in H. E. 18, 48. Suidas in Γεώργιος, Tzetzes in Chiliad. pag. 40. Olearius in Abaco pag. 175. Zeillerus part. 3. pag. 182.*

PISINUS, Πίσινος, Lindius, condidit Heracleam, teste *Clemente Alexandrino l. 6. Strom. pag. 628.* Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 103.*

de PISIS (Barth.) scripsit de documentis antiquorum, An. 1601.

de PISIS (Hugo) opus geomantiæ composuit. Prodiit Lugduni, An. 1638.

de PISIS (Reinerus) ord. Prædic. monachus, reliquit pantheologiam universæ theologicæ veritatis tribus voluminibus. Prodiit hoc opus Norimbergæ, An. 1474: item, Brixiæ, An. 1580.

PISISTRATUS, Πεισίστρατος, Ephesius, *Laërtio in vita Æschinis* memoratur: item, *Apollonii Scholiastæ l. 4.*

à PISNITZ (Henr.) Bohemus, elaboravit carmina heroica.

PISO (L. Calpurn.) cognomine Frugi, A. U. C. 600. claruit. *Plinius l. 13. c. 13.* Pisonem Censorium vocare videtur. *Dionysio Halicarnasseo* etiam τιμητικός cognominatur. Condidit annales. *Plinio in hist. nat. 2, 53.* gravis autor appellatur. A *Varrone, Plutarcho, Macrobio aliisq;* allegatur.

PISO (Carolus) Parisiensis, reliquit observationes selectiores, An. 1618.

PISO (Guerin.) JCtus, scripsit de Romanor. & Venetor. magistratuum inter se comparatione: item, de feudis, Anno 1598.

PISO (Guilh.) struxit historiam Brasiliensem, An. 1648. Extat ejusdem tractatus de Indiæ utriusque re naturali & medica, An. 1658.

PISO (M. Aurel.) propositiones philosophicas ex universa philosophia peripatetica collegit, Mediol. An. 1585.

PISO (Nicol.) Lotharingus, composuit tres libros de curandis internis corporis humani morbis, An. 1580.

PISO (Thad.) in institutiones juris scribere aggressus est.

PISORIUS (Leonh.) de Algebra commentatus est. Opus illud nondum in lucem prodiit.

PISOTUS (Paul.) Parmensis, Anno 1534. obiit. In threnos Jeremiæ commentarium doctum composuit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 273.*

PISSINIUS (Sebast.) scripsit de palpitatione cordis, Anno 1609: de cyanei lapidis viribus, An. 1617. de diabete, &c.

PISSINUS (Andr.) Lucensis, edidit Anno 1675. doctrinam naturalium, qua funditus eversis materiæ primæ formæque substantialis & accidentalis cunctisque fermè sectariorum sententiis, cujuslibet autoritate posthabita, rationibus firmis inopinata substituuntur aut penitus obsoleta revocantur. Hic tractatus inter libros prohibitos Romæ relatus est.

PISTOR (Casp.) JCtus, tractavit de officio notariorum.

PISTOR (Hartm.) JCtus, emisit observationes singulares.

PISTOR (Martinus) in Matthæum commentari cœpit, Paris. An. 1551.

PISTORIENSIS (Hieron.) An. 1571. obiit. Tractavit de quantitatibus rerumq; distinctionibus. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 175.*

PISTORINUS (Jac.) Anno 1600. claruit. Vid. *Bumaldus, pag. 104.*

de PISTORIO (Chymus) scripsit in codicem Juris.

PISTORIS (Hartm.) quatuor libros quæstionum juris tam Romani quàm Saxonici publicavit, An. 1604.

PISTORIS (Modestinus) JCtus, natus est An. 1516: obiit An. 1565. Quæstiones illustres 4. partibus complexus est.

PISTORIS (Simon) JCtus, natus est Anno 1489: obiit An. 1562. Lipsiæ jurisprudentiam 5. annis professus est. Tractavit de successione fratris & liberorum ipsius.

PISTORIS (Simon Ulr.) à Seuselitz, versi-

bus innotuit. Vid. *Tomus 5. Delit. Germ. pag. 94.*

PISTORIUS (Joh.) struxit chronicon rerum Belgicarum. Extat ejusdem tractatus de arte Cabbalistica.

PISTORIUS (Theoph.) condidit enchiridion linguæ hebraicæ.

PITATUS (Pet.) Veronensis, scripsit de vera quantitate anni solaris & lunaris, An. 1568.

PITCARNUS (Alex.) emisit ideam physiologiæ, Londini, An. 1676. in 8.

PITERICHIUS (Georg.) Colon. Marchicus, edidit librum poeticum, cui titulus, Annus ecclesiasticus, An. 1596.

PITHEUS (Joh.) adornavit animadversiones in libellum Præadamitæ, Anno 1656.

PITHOEUS (Nicol.) Cambigobertius Tricassinas, collegit thesaurum ex S. Bernhardi operibus, Genevæ, Anno 1589.

PITHOEUS (Pet.) Trecensis, JCtus & philologus, An. 1596. vivis excessit. In jure civili Romano (inquit *Thuanus l. 117.*) ad id fastigium pervenit, ut de eo celeberrimoque ejus præceptore *Cujacio* dici jure potuerit, hunc discipulo præripuisse, ne primus JCtus esset; illum præceptori, ne solus. In historiis etiam erat versatissimus. Ità enim idem *Thuanus*: Nemo privata & domestica negotia exactius calluit, quàm ipse Gallicam externamque historiam, origines populorum, descriptiones temporum, successiones familiarum, bella, fœdera, conventiones, leges, mores, consuetudines provinciarum singularumque urbium. *Sic ille.* Inter alia innumera, collectionem Gallicorum Conciliorum reliquit. *Dalleus in lib. de imaginibus pag. 509. 512.* de eo admodum honorificè sentit, quando ita de eo scribit: P. Pithœus in ecclesiæ Rom. communione natus, educatus, mortuus: in qua ille sic vixit, ut non modo eruditione & literis, sed & probitate, candore & sapientia, cæterisque bonis artibus excelluisse existimatus sit. Ejus in eruendis antiquitatis monumentis solertiam, judicium ac fidem omnes laudant. Adversariorum ejus subsecivorum 5. libri *T. 2. Lamp. Crit.* continentur. Vid. *C. Barthius, in lib. 4. Silv. Papin. pag. 384. Thomasius de plagio, §. 520.*

PITHOPOEUS (Lamb. Ludolphus) Daventriensis, Anno 1594. claruit. Carmina, quæ fecit, habentur *T. 3. Delit. Belg. pag 831.* Vide, LUDOLPHUS.

PITHSANUS (Joh.) archiepiscopus Cantuariensis, exaravit librum de oculo morali & naturali.

de PITIGIANIS (Franc.) Aretinus, An. 1581. cl. Paravit summam theologicam: commentarium in Genesin: criminalem canonicam, &c. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 132.*

PITISCUS (Barthol.) Grünbergensis Silesius, natus est An. 1561: obiit Anno 1613. Electori Palatino à concionibus aulicis fuit. Reliquit Irenicon: thesaurum mathematicum: trigonometriam, &c.

PITSEUS (Arthurus) Anglus, edidit commentar. in Evangelia & Acta, Anno 1636.

PITSEUS (Joh.) Anglus, scripsit de illustribus Angliæ scriptoribus; item, relationes historicas de rebus Anglicanis, An. 1619. Vid. *Kempius, pag. 537.*

PITSILLIUS (Ant.) de instituendo principe, Anno 1606. commentatus esse dicitur.

PITSIUS (Joh.) 1614. obiit. Extant septem ejus libri de peregrinationibus: item, de legibus. Vid. *Obilinus vol. 2. pag. 134.*

PITTACUS, Πίττακος, unus septem sapientum, Olymp. XLIV. claruit. Juxta *Suidam* reliquit sexcentos versus elegiacos. De laude molæ scripsisse eundem, ex *Æliani Varia Hist. 7, 4.* discimus.

PITTHEUS, Πιτθεὺς, Thesei avunculus, si *Pausaniæ in Corinthiacis* credimus, rhetoricam Trœzene docuit deque ea librum edidit, quem à se lectum esse dictus *Pausanias* affirmat. *Vossius de nat. rhet. pag. 60.* Pausaniæ ab aliquo fucum factum esse non immeritò suspicatur.

PIUS, Πῖος, in Odysseam commentatus est. Testis *Autor Etymologici M.* in *ὑμωίγεται.*

PIUS V. Pontifex An. 1566. creatus est: obiit An. 1571. Quinque libri epistolarum ejus An. 1640. in lucem prodierunt.

PIUS (Joh. Bapt.) An. 1494. floruit. Erat *Beroaldi* discipulus & commentariis suis in Plautum, Lucretium, Fulgentium, Sidonium quodammodo innotuit. In scribendo rancidæ vetustatis vocabula sectatus

sectatus est: unde doctorum reprehensiones incurrit. Contigit ei (inquit *Jovius in elog. num.102.*) subitæ & inexpectatæ mortis levissimum genus, quo divinus Plato felix fuisse judicatur. Pransus enim hilariter, & remota mensæ mappa subinde lectitans Galeni librum, in quo de signis propinquæ mortis agitur, deprehendit fatales in unguibus maculas, & dixit: *ergò seva Parca instans vitæ meæ filum commordet*: nec multò pòst nullo acri clementis utique mortis impetu concussus in complexu *Probi*, Privernatis poetæ, leniter expiravit. Vid. *Bumaldus, pag.* 130.

PIUS (Thom.) scripsit de divortiis Judæorum, Londini, An. 1603.

PIZA (Vitus) tractavit de divino & humano intellectu, Patav. An. 1553.

PIZZURNIUS (Gervas.) enchiridion exorcisticum, Lugd. Anno 1668. edi curavit.

PLACÆUS (Josua) Gallus, celebris Theologus, scripsit contra *Crellium*, Christique deitatem contra Nearianos doctissimis disputationibus vindicavit.

PLACCIUS (Vincent.) Hamburg. JCtus, h.t. claret. Extant ejus carmina juvenilia, An. 1668. edita: tractatus de scriptoribus anonymis & pseudonymis, An. 1674. Atlantis retecta: liber de JCto perfecto, in Italia sub *Nomici Pacemuti Analyticophili* Anno 1664. publicatus: typus institutionum medicinæ moralis, Anno 1675: commentarius de augenda morali scientia, An. 1677. In futurum etiam plura se editurum promittit, ex. gr. institutiones juris naturalis universi: tabellam de actionibus secundum jus naturæ & civile instituendis: annotationes ad *Gull. Grotii* enchiridion de principiis juris naturalis: tract. theorico-practicum de prævaricatione & prævaricatoribus: annotationes in 9. libros *Fr. Baconi Verulamii* de augm. scient. analysin analyticorum Aristotelis priorum & posteriorum: consilium de astrologia judiciaria: animadversiones in *Lud. Vivem* de causis corruptarum artium: rationem status reip. literariæ: annotationes in dispp. ethicas *Horneii*: historiæ literariæ compendium: bibliographiam: encyclopædiam philologicam, &c.

de la PLACE (Claud.) scripsit de clericorum sanctimonia, An. 1670.

PLACENTINUS, Gallus, JCtus, Anno 1190. floruit. Reliquit tract. de accusationibus. Laudat eum plurimùm *Spiegelius in lexico juris in voce, Persona.* Vid. *Panzirolus in JCt.2, 20.*

PLACENTINUS (Callistus) Bruxellensis, An. 1540. claruit. Struxit enarrationes in Evangelistas: item, librum de locis Palæstinæ.

PLACENTINUS (Guilh.) Veronensis, medicus, An. 1277. vixit. Confecit libellum artis chirurgicæ, teste *Chiocco pag. 165.*

PLACENTINUS (Joh. Guterius) Hisp. JCtus, tractavit de actibus judicialibus juratis. Vid. *T. 3. Tract. tract.*

PLACENTINUS (Julius) Rom. medicus, reliquit anatomiam novam: item, geotomiam, exhibentem problemata explorandi latitudines locorum, Anno 1657.

PLACENTINUS (Raphael) Anno 1518. claruit. Decem libros Armeniados exaravit. Videatur *Tomus 2. Delit. Ital. pag.26.*

PLACENTIUS (Francisc.) Cremensis, JCtus, Senis docuit & singularia composuit.

PLACENTIUS (Joh.) Trudonensis, An. 1535. vixit. Carmen de pugna porcorum conscripsit genere heroico, singulis dictionibus á litera P. incipientibus. Vid *Sweertius pag. 444.*

PLACIOLA (Rolandus) JCtus, An. 1310. inclarescere cœpit. De Feudis commentatus est: item, de Regibus. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 51.*

PLACHIUS (G.) Bohemus, edidit pentaphylla Mariana.

PLACIDUS, Parmensis, An. 1558. floruit. Scripsit in Psalmos.

PLACIUS (Conr. Wolfg.) An. 1577. vixit. Exaravit tract. de spectris & lemuribus: item, responsionem ad *Pontificiorum* Objectionem: Lutherani canunt: petimus fidei veræ donum à te, Spiritus S. Ergò, non habent veram fidem: item, lucum errorum pontificiorum succisum.

PLACIUS (Pet.) tempore laniena Parisiensis miseré periit. Vid. *Tollius de inf. liter. pag. 68.*

PLACOTOMUS (Joh.) Mursladius, aphorismos

rismos Hippocratis in locos communes digessit An. 1562. Extat ejusdem libellus de cerevisia.

PLACUS (Andr.) Moguntinus, edidit lexicon Biblicum, Colon. An. 1543.

PLANCIADES (Fulgent.) Videatur *Modius in lect. novant. pag. 160.* Quære, FULGENTIUS.

PLANCIUS (Guilh.) Vide, PLANTIUS.

PLANCIUS (Jac.) Brugensis, elaboravit versus Græcos & latinos.

PLANCIUS (Pet.) celeberrimus geographus, Anno 1622. obiit. Vid. *Meteranus, l. 39.*

PLANCUS (Munatius.) Vide, MUNATIUS.

PLANERUS (Andr.) Athesinus, natus est An. 1546: obiit An. 1607. Docuit Argentinæ. Ejus 2. libri de methodo medendi, An. 1585. prodierunt. Vid. *Linden, pag. 36.*

PLANERUS (Joh.) medicus, Anno 1570. obiit. Tractavit de febribus: de diebus criticis: de curatione morbi Gallici, &c. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 86.*

PLANES (Hieron.) Hisp. An. 1623. claruit. Extat ejus tractatus de examine verarum & falsarum revelationum & raptuum, in 4. libros distinctus. Videatur *Waddingus in S. O. M pag. 175.*

PLANTA (Franc.) struxit epigrammata sacra: item, 12. libros Mauritiados sive rerum à Comite Mauricio gestarum in India carmine, An. 1648. Vid. *Hugenius in epigr. 342.*

PLANTA (Pompejus) bellum inter Othonem & Vitellium ad Bedriacum gestum descripsit, quemadmodum vetus *Juvenalis Scholiastes* testatur. Vid. *Reines. in epist. ad Hofm. pag. 113.*

PLANTAVITIUS (Joh.) de Pausa, Anno 1642. floruit. Collegit thesaurum synonymicum Hebr. Chald. Rabbinicum, Anno 1644. Videatur *Colomesius in G. O. pag. 182.*

PLANTINUS (Christ.) Turonensis, An. 1589. obiit. Vid. *Thuanus l. 46.*

PLANTINUS (Joh. Bapt.) edidit Helvetiam novam & antiquam, Bernæ, Anno 1656.

PLANTIUS (Guilh.) Cenomanus, medicus, Anno 1540. claruit. Fecit scholia in pharmaciam *Joh. Fernelii.* Galeni comm. in aphorismos Hippocratis: Plutarchi convivium 7. sapientum & libellum de superstitione: Synesii homilias & omnia Philonis opera latinè transtulit. Vid. *Simlerus.*

PLANUDES (Maximus) Πλανούδης, monachus Constantinopolitanus, tempore Basileensis Concilii, cujus initium cadit in An. 1431. floruit. Cum triplex extaret Epigrammatum Græcorum editio, una *Meleagri*, altera *Philippi*, tertia *Agathiæ*, ex tribus illis collegit, quæ maximè arriserunt, ac in 7. libros titulis κατὰ στοιχεῖα dispositis digessit. *Ovidii* Metamorphosin Græce reddidit, sed prosa. *Catonis* etiam disticha Græcis versibus expressit, in quos tamen eruditam censuram *Jos. Scaliger* composuit. *Jos. Simlerus* tradit, epistolas Max. Planudis Græcas extare Romæ in Vaticana, & addit, eum quoque vertisse *Macrobii* comment. in somnium Scipionis & Augustinum de civ. DEI & alia quædam ejusdem. Nec prætereundum, Æsopi vitam à Planude conscriptam editamq; à *Joh. Frobenio.*

PLATEA (Francisc.) Anno 1442. floruit. Scripsit de censuris, usuris, & actu matrimoniali. Videatur *Waddingus in S. O. M. pag. 132.*

de PLATEA (Joh.) JCtus, An. 1404. claruit. Extat ejus tract. de feudis.

PLATEARIUS (Joh.) Salernitanus, composuit practicam, quæ prodiit Anno 1497.

PLATERIUS (Bernhardinus) tractavit de purgatione humorum in morborum initiis, An. 1581.

PLATERUS (Felix) medicus, natus est An. 1536: obiit An. 1614. Basileæ medicum egisse 57. annis & medicinæ doctores 159. renunciasse dicitur. In *epitaphio* rei medicæ adeò peritus dicitur, ut exemplum desit. Edidit tres libros medicarum observationum: item, tractatum de corporis humani fabrica & usu, plurimis constantem iconibus.

PLATESIUS (Eustath.) An. 1502. floruit. Tractavit de incarnatione & Trinitate.

PLATEUS (Joh.) Bononiens. in institutiones & postremos 3. libros codicis commentatus est.

PLATINA (Bapth.) à vico sic dictus (aliàs *Sacchus* vocabatur) Cremonensis, An. 1481. pestilentia extinctus est. Descripsit vitas pontificum Rom. à Petro usq; ad Pau-

Quia ejus nomen hac tantum littera B. innuitur signatum, et pro Baptista, et pro Bartholomeo accipitur; V. Moreri.

ad Paulum II. à quo in carcerem conjectus & 4. mensibus detentus fuit, cùm *Pomponii Leti* & aliorum eruditorum causam defendendam suscepisset. Composuit etiam librum de re culinaria : item, tractatum de principe. Historia Mantuana, in 6. libros digesta, Anno 1674. demùm lucem aspicere cœpit. *Epitaphium* ejus tale invenio: *Quisquis es (si pius) Platinam & suos ne vexes: angustè jacent & soli volunt esse*. *Volaterrani* tale de ipso est judicium : Platina vir gravis fuit & procul mendacio, eoque admiratione dignior, quód jam provecta ætate, ac tirocinio posito, quod totum militiæ prius tradiderat, literas didicit. *Erasmus in Ciceron. pag. 161*. Platina (inquit) in historia valiturus erat, si nactus fuisset argumentum felicius. In optimo cive & panegyrico nonnihil accedit ad Ciceronis imaginem, sed tanto intervallo, ut hoc cognomen non promereatur eruditorum calculis, alioqui vir doctus, facundus & ni fallor bonus. Videantur *Jovius in elog. num. 19. Olearius in Abaco, pag. 68*.

PLATO, Πλάτων, philosophus, anno primo Olympiadis CIIX. obiit, cùm annum 81. ætatis ageret, *Seneca epist. 58*. die natali mortuum esse affirmat. Errant immaniter, quotquot *Jeremiæ* coætaneum faciunt. Ille enim ante imperium Persicum vixit : hic extremis ejus temporibus. *Clemens Alex.* ait, eum μαθητεῦσαι Σεχνύφιδι τῷ αἰγυπτίῳ, id est, præceptore usum esse Sechnuphide Ægyptio. Elaboravit dialogos varios & multos, ex quibus hodie seqq. superant Euthyphron, Crito, Phædo, Cratylus, Theætetus, Sophista, Politicus, Parmenides, Gorgias, Menon, Hippias, Symposium, Timæus, Alcibiades, Hipparchus, Theages, Minos, Philebus, Lysis, Protagoras, Euthydemus, Charmides, Laches, Clitopho, Phædrus, Critias, Menexenus. *Axiochum* verò quidam *Æschini* : alii *Xenocrati* tribuunt. Vid. *Reiserus in Tr. de Bibl. Aug. pag. 74*. Vulgò θεῖος dictus est: qua de re *Langbainius in Longinum, pag. 40*. *Quidam* dicere solebant: Si Jupiter Græcè loqui vellet, Platonis lingua usurus esset. *S. Hieronymus* ei divini & profundi elogium tribuit. *Numenius* dicebat: Τί ἐστι Πλάτων, ἢ Μωσῆς ἀττικίζων ; Vid. *Vossius de sectis philosophor. c. 12 §. 4, 5 &c.* item, *de natura Rhet. pag. 33. 76*. *Marsamus in Chronolog. pag. 282*. *Thomasius de plagio, §. 521*.

PLATO, Comicus, Atheniensis, Olympiade LXXXI. claruit. Illustre in eo dicendi genus *Athenæus* agnoscit. Duodetriginta fabulas reliquisse *Suidas* affirmat. Mihi sequentes hinc inde observatæ sunt, Ἄδωνις, Ἀνδροφόνος, Αἱ ἀφ' ἱερῶν, Γρῦπες, Δαίδαλος, Ἑλλὰς, Ἑορταὶ ἢ νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Κλεοφῶν, Λάϊος, Λάκωνες ἢ ποιηταὶ, Μύρμηκες, Μενέλαος, Μαμμάκυθος, Μέτοικοι, Νὺξ μακρὰ, Ξάνθριαι ἢ κέρκωπες, Παιδάριον, Πεισανδρος, Περιαλγὴς, Πρέσβεις, Παντυρμασταὶ, Σοφισταὶ, Συμμαχία, Συνεξαπατῶν, Σύρφαξ, Σκύθαι, Ὕβρια, Ὑπέρβολος, Φάων.

PLATO, Gerasenus, νομικὸς ῥήτωρ, laudatur à *Stephano in Γέρασα*.

PLATO, Tiburtinus, *Almansoris* judicia seu capitula CL. stellarum ex Arabico sermone in latinum transtulit, teste *Norwego*.

PLATUS (Domitius) edidit Christum patientem, Colon. An. 1646.

PLATUS (Guilh.) exaravit 2. tomos de suprema autoritate Petri. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 139*.

PLATUS (Hieron.) Mediolanensis, Anno 1591. obiit. Scripsit de Cardinalis dignitate : item, de bono statu religiosorum. Vid. *Alegambe, pag. 186*.

PLATZIUS (Conr. W.) Vide, PLACIUS.

PLAUTINUS (Casp.) sub nomine *Honorii Philoponi* novam novi orbis navigationem, An. 1621. imprimi curavit.

PLAUTIUS, antiquus comœdiographus, fabulas composuit. Hujus nomine cum fabulæ Plauti inscriptæ essent, cum Plauti fabulis temerè confusæ sunt. Vid. *Agellius 3, 3*.

PLAUTIUS, JCtus, tempore Antonini Pii claruit. Vid. *Bertrandus in JCt. pag. 277*.

PLAUTIUS (Cam.) tractav. de verborum obligationibus, Florent. An. 1566.

PLAUTUS (Marcus Accius) Sarsinas, An. U. C. 570. obiit. *Agellius loco cit.* refert, nonnullas comœdias ab eo in ipso pistrino perscriptas esse. Hodie 20. ejus comœ-

mœdiæ reliquæ sunt, cùm olim 130. ejus nomine circumlatæ essent. Varii variis eum ornant elogiis. *Quidam* poëtam eminentissimum : *alii* doctissimum ac festivissimum nominant. *Quidam* Romanæ linguæ legem : *alii* fontem latinitatis : *nonnulli* decimam Musam indigitant. *Ælius Stilo* dixisse fertur : Musas Plautino sermone locuturas fuisse, si latinè loqui vellent.

PLAYFERUS (Thom.) Anglus, praxin tranquillitatis publicavit.

PLAZA (Joh.) Hisp. natus est An. 1527: obiit An. 1602. Mexicanis catechismum præscripsit. Vid. *Alegambe, pag. 265.*

PLAZZO (Joh.) Seravallensis, versiculos fecit & edidit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 249.*

PLAZZONUS (Franc.) Patavinus, condidit 2. libros de partibus generationi inservientibus, Lugd. Bat. Anno 1644. impressos.

PLEBST (Joh. Jac.) JCtus, ad jus provinciale Wurtembergicum Anno 1664. commentatus est.

PLEIER (Corn.) Coburgensis, scr. medicum criticum astrologum, Anno 1628. Vid. *Linden, pag. 148.*

PLEIXIUS (Scipio) JCtus, An. 1634. claruit. Collegit 4. ingentes tomos rerum Francicarum : item, axiomata juris. Vid. *Zeillerus T. 2. de hist. pag. 116. & T. 3. pag. 183.*

le PLEIGNII (Theob.) Vindocinensis, emisit Isagogen de usu pharmaceutices in consarcinandis medicamentis, Anno 1539. Vid. *Linden, pag. 553.*

PLEMPIUS (Corn. Gisleb.) An. 1617. claruit. Reliquit 2. libros elegiarum, teste *Sweertio* : item, orthographiam Belgicam.

PLEMPIUS (Vop. Fort.) Amsterdamens. struxit ophthalmographiam, An. 1632 : item, fundamenta medicinæ. Vid. *Valerius Andr. in fastis Lovan.*

PLESSENUS (Volr.) Megalopolitanus, carmina composuit. Ea occurrunt *T. 5. Delit. Germ. pag. 104.*

PLETHO (Gemistus) Πλήθων, tempore *Bessarionis* clar. Condidit librum de doctrina inter Aristotelem & Platonem περὶ ἀρετῶν : item, περὶ ἑρμηνείας. Fertur etiam comment. apparasse in magica Zoroastris. Vide, GEMISTUS.

PLEUTHIPHANES, teste *Varrone & Columella 1, 1.* de agricultura commentatus est.

PLINIUS (Cajus) Veronensis, tempore Vespasiani Imp. claruit. Construxit historiam naturalem. Multi sequius de eo judicant. *Cardanus* pro solo grammatico habet. *Verderius in censura autorum* ait, ipsum fascicularium facere, cuncta olfacere, nihil degustare, omnia glutire, nihil decoquere, esse lernam mendaciorum, errorum oceanum, &c. In eundem, ingenti edito volumine, *Nicol. Leonicenus* debacchatus est. Contra *alii* eum non libros, sed thesauros reliquisse affirmant. Notanter *Lipsius in epist. quæst. l. 2. epist. 13.* Plinii libros (inquit) qui pandectas appellaverit, me judice haud erraverit. Omnia ille vir legit, vidit, scivit : & in unum volumen Græciam & Latium conclusit, paulo mehercule felicius, quam Thrax ille imperator leges. De scriptis ejus *Plinius junior l. 3. epist. 5.* legi poterit. Inter alia etiam scripserat viginti libros bellorum Germaniæ : octo dubii sermonis : de jaculatione equestri librum unum, &c. Dicere solebat, *nullum esse librum tam malum, ut non aliqua parte prodesset.* De morte ejusdem prolixè tractavit idem *Plinius l. 6. epist. 16. & 20.* Plura de Plinio apud *Paul. Cigalinum in 2. dissertationibus de Plinii patria & fide, & Salmasium in præfat. Hyles Jatricæ* invenies.

PLINIUS (C.) Cæcilius Secundus, Novocomensis, *Plinii Veronensis* ex sorore nepos, tempore Trajani Imp. claruit. Reliquit epistolas & panegyricum, Trajano dictum. *Macrobius Saturn. 5, 1.* pingue & floridum dicendi genus ei tribuit. Quatuordecim annos natus tragœdiam Græcam condidit, *ipsomet* teste *l. 7. epist. 4.* ubi etiam meminit, se hendecasyllaborum volumen exarasse. *Eodem libro, epist. 30.* se de ultione Helvidii scripsisse memorat. Confer *ejusdem l. 9. epist. 13.*

PLINIUS (Cajus) Valerianus, medicus, ævo Constantinianeo proximus fuit, si *Reinesio* subscribimus in *Var. lect. 2, 8.* qui etiam *l. 3. c. 4.* hanc inscriptionem ipsi factam autumat: D. M. C. PLINII VALERIANI MEDICI QUI VIXIT ANNOS XXII. M. VI. D. V. PARENTES. Reliquit libros quinque medicinæ parabilis, Græcè εὐπόριστα vocantur. Con-

fer *Jovii librum de pisc. c. 35. f.* item *Vossium l. 3 Theol. Gent. c. 48.*

PLINIUS (Basilius) Riga Livonus, scripsit carmen de venenis & venenatis: item, de ventis. Extat etiam ejus poema de magnete. Claruit An. 1603.

PLODIUS (Joh. Mich.) Bononiens. Anno 1620. floruit. Historiam universæ familiæ S. Dominici 2. tomis complexus est.

PLONIUS (Nicol.) Posnoniensis, Anno 1438. vixit. Ejus sermones de tempore & sanctis, Argent. An. 1495. prodierunt. Ferunt, eum etiam scripsisse de irregularitate: item, de horis canonicis. Quidam *Plovium* vocant, corrupte, ni fallor. Vid. *Olearius in Abaco, p. 333.* item *tomus 14. & 15. Tract. tract.* Quære supra, BLONY.

PLOTINUS, Πλωτῖνος, philosophus Platonicus, natus est Anno 13. Severi Imp. obiit An. 2. Claudii, cum esset annorum 66. teste *Porphyrio.* Θεῖ cognomentum adeptus est. Erat discipulus Ammonii. Reliquit 54. libros, in enneadas divisos. Qui hunc audit (inquit *Marsilius*) Platonem audire se putet: aut enim in Plotino Plato revixit, aut dæmon idem prius Platonem, deinde Plotinum afflavit. Vitam ejus accurate descripsit *Porphyrius.* Opera Plotini cum versione Marsilii Ficini, Basileæ prodierunt Anno 1580. fol. Vid. *Eunapius pag. 15. Firmicus lib. 1. c. 3. Scheferus de Ital. Philosoph. pag. 7. Thomasius de plagio, §. 524.*

PLOTIUS Crispinus, poeta & philosophus, ab *Horatio* notatur Propter garrula carmina *Aretalogus* dictus est, teste *Porphyrione.*

PLOTIUS (Luc.) poëta, dilectus à C. Mario, *Ciceroni in orat pro Archia* memoratur. *Glandorpius* putat, eundem *Plinio 35, 17.* mimicæ scenæ conditorem appellari.

PLOTIUS (P.) primus omnium latinus rhetor Romæ fuit, puero adhuc Cicerone. Eum, teste *Seneca præfat l. 2. controvers.* *Celius* hordearium rhetorem vocare solebat. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 89.*

PLOTUS (J. Bapt.) Novariensis, JCtus, Anno 1552. floruit. In legem, si quando Cod. commentari cœpit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 175.*

PLOZZYNIUS (Blas.) Polonus, An. 1634. obiit. Edidit manuale Marianum, titulo, Aureum monile. Vid. *Alegambe, pag. 66.*

PLUMATIUS (Bernhardin.) Veronensis, A. 1506. clrauit. Erat acerrimus dialecticus, philosophus & medicus præstantissimus. Vid. *Chioccus pag. 62.*

de PLUMBINO (Ben.) JCtus, scr. de excussionibus & discussionibus bonorum.

PLUMIUS (Claud.) natus est Anno 1585: obiit An. 1649. Tractavit de jure connubiorum. Videatur *Vindingius in R. H. pag. 278.*

PLUSIADENUS (Joh.) fecit dialogum pro Synodo Florentina.

PLUTARCHUS, Πλούταρχος, Chæronensis, tempore Trajani Imp. claruit. A Trajano consulari dignitate ornatus est. Exaravit varia, ἠθικὰ, ἱστορικὰ, πολιτικὰ, quæ duobus tomis à *Laur. Rhodomanno* inclusa sunt. Plutarchi monumenta omnium veterum historiæ scriptorum, & omnium, qui præclare, recte & sapienter aliquid aut fecerunt aut dixerunt, bibliothecas esse, quidam affirmant. Ut non immerito *Theod. Gaza* interrogatus aliquando, quemnam autore sibi reliquum fieri vellet, si cæteris omnibus carendum esset: unum Plutarchum, responderit. Vid *Jonsius de S. H. Ph. 3, 6. Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 81.*

PLUTARCHUS, Nestorii filius, Atheniensis, philosophus, Syriani præceptor, seculo 5. à Christo nato floruit. Vid. *Suidas in* Πλούταρχος & Πρόκλος.

POCCANUS (Joh.) psalterium Æthiopicum, quo nunc utuntur monachi Æthiopes, edidit.

POCCIANTIUS (Mich.) Florentinus, A. 1576. obiit. Catalogum scriptorum Florentinorum contecit. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 196.*

POCH (Hieron.) struxit tractatum de natura malitia ætatem superante, & impotentia ad copulam naturalem, An. 1637.

POCHETIUS (Jac.) emisit oraculum Apollinis spiritualis de lumine DEI, Bruxell. Anno 1651.

POCOCKIUS (Edoardus) Anglus, Anno 1661. claruit. Scripsit notas miscellaneas in portas Majmonidis: item, in carmen *Tograi* Arabicum.

PODENSTEINER (Joh.) veram religionis viam scripto monstrare conatus est, Amsterd. Anno 1658.

PODESTA (J. B.) chronicon Turcicum adornavit, An. 1672.

PODIANUS (Prosper.) Perusinus, JCtus, *Nicio Erythræo part. 2. Pinacoth. numero* 71. memoratur.

PODHORANSKI (Dan.) adornavit speculum vitæ, An. 1671.

PODOCATTARUS, Cyprius, A. 1566. historiam de rebus Cypriis edi curavit. Vid. *Salmuth. ad* 1. *Pancirolli, pag.* 17.

POGGIOLUS (Hippol.) medicus, Anno 1622. floruit. Scripsit de calido innato.

POGGIOLUS (Laurent.) JCtus, A. 1576. claruit. Collegit decisiones Rotæ.

POGGIUS (Joh. Franc.) Florent. A. 1422. ætatis 79. juxta nonnullos obiit. *Martinus tamen Hanckius part. 2. de S. R. R. pag.* 111. ex *Joh. Gobelino* ostendit, eum An. 1459. obiisse. A quibusdam *Brandolinus*, ab aliis *Braccialinus* cognominatus est. *Trithemius* vocat philosophum & rhetorem facundum, Græco & latino sermone ad perfectum instructum. *B. Bonifacius* episcopum Tropiensem appellat. *Paulus Jovius in elogiis, numero* 10. Poggius (inquit) è Terra nova, Florentinæ ditionis opido, in hac luce Romani cœli optimis literis ingenium ita expolivit, ut pontificiis scriniis sub Eugenio & Nicolao præficeretur. Erat consilio gravis, &, cum luberet, facetiarum sale perurbanus, ita ut mira & sæpe subita varietate ad ciendum risum modo prætextatis verbis uteretur, modo gravibus & malignis scommatibus alienæ famæ nomen perstringeret. Erat quoque adeo intemperans objurgator, ut cum *G. Trapezuntio* loco & die celebri malediceret, ab eo acriter duplici colaphò cæderetur. Transtulit è Græco Diodorum Siculum, &c. Libellos etiam aliquot de infelicitate principum: varietate fortunæ & avaritiæ peste composuit. Ciceronis libros de finibus & legibus à se in Germania descriptos primus in Italiam intulit. Quintilianum, in salsamentarii taberna repertū servavit & ab interitu vindicavit. *Erasmus in Ciceron. pag.* 157. Poggius (inquit) Florentinus, vividæ cujusdam eloquentiæ vir. -- Naturæ satis erat, artis & eruditionis non ita multum: interim impuro sermònis fluxu, si *Laur. Vallæ* credimus. Vid. *Autor dialogi de L. L. reparat. ap. Gif. in obs. L. L. pag.* 398. *Rupertus in Sallust. pag.* 24. *Hanckius part. 2. de S. R. R. p.* 109.

POGGIUS (Joh.) vel de Podio, An. 1431. floruit. Scripsit in Decretales.

POIRÆUS (Franc.) edidit librum, titulo, Maria certissimum præsidium in morte, Herbip. A. 1652. Vid. *Alegambe, pag.* 130.

POIRTRES (Adrianus) Oosterwicanus Belga, A. 1640. claruit. V. *Alegambe, pag.* 6.

POISSON (J. Bapt.) scr. animadversiones ad ea, quæ Grotius & Laët de origine gentium Peru & Mexican. scripserant. Vid. *Funccius Tom. 1. orb. imp. pag.* 411.

POKI (Jehuda) Scripturarius, librum condidit שער יהודה, i. e. *portam Jehudæ*, qui totus est על ענין עיות, i. e. *de incesto & concubitu illicito*. Editus est Constantinopoli, A. M. juxta Jud. calculum 5352. seu Christi 1582. Vid *Seldenus de An. civ. p.* 6.

POLA (Franc.) edidit librum singularem inscriptionum, A. 1645. fol.

POLACCUS (Georg.) emisit anticopernicum, Venet. A. 1644.

POLANCUS (Joh.) Hisp. A. 1577. obiit. Struxit directorium ad munus confessarii & confitentis, A. 1586. Vid. *Alegambe pag.* 266.

POLANTUS (Vitus) JCtus, exaravit quæstiones in Cod. Justinian. A. 1611.

POLANUS (Amandus) Theologus Basileensis, natus est, An. 1561: obiit, A. 1610. Composuit comment. in Danielem: disputationes privatas theologicas, & alia complura.

à POLCASTRIS (Sigism.) collegit varias in medicina quæstiones, Venet. A. 1506.

POLEMANNUS (Joach.) edidit novum lumen medicum, A. 1660.

de POLEMAR vel POLEMARIUS (Joh.) A. 1423. claruit. Tractavit de civili clericorum dominio. Vid. *Olear. in Abac. p.* 268.

POLEMARCHUS, Πολέμαρχος, *Hesychio* memoratur in χρυσῦς.

POLEMO, Πολέμων, Atheniensis, de physignomia commentatus est. Liber prodiit Romæ, An. 1545.

POLEMO, Στηλοκόπας, item *Periegetes* dictus, tempore Ptolemæi Epiphanis floruit. Scripsit περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων: item, περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως. Vid. *Meursius in Cecropia cap.* 2. *Berckelius ad fragm. Steph. pag.* 11. *Athenæus* ejus librum περὶ Ἄρτου καὶ Μωρύχου allegat. *Suidas* geographiam eidem tribuit.

POLEMO, Lycius, Sophista Jonicus, à *Phrynicho in ecloga dictionum Atticarum* allegatur. Sine dubio est Polemo Laodicensis, qui sub Hadri-

Hadriano Imp. claruit. Ejus duas orationes ἐπιταφίους *Pet. Poſſinus* Anno 1637. unà cum notis edidit. Polemo Iſte ſe Deum quendam eloquentiæ putabat. Articularis mali tædiũ inedia finire certus, inferri adhuc vivus in ſepulctum voluit, amicisq; circumſtantibus: *Claudite* (inquit) *claudite, priusquam moriar, ne Sol unquam gloriari poſſit, tacentem ſe vidiſſe Polemonem.* Vid. *Philoſtratus in Vitis Sophiſt. pag. 542. Suidas* in ὑπερφρων.

POLEMO, Rex, epigramma fecit, quod *Anthol. 4, 18.* ſervatur.

POLENIUS (Matth.) JCtus, ſcripſit de Regalibus: item, defenſionem cauſæ Sprintzenſteinianæ, An. 1614.

POLENTONIUS (Sicco) JCtus, conſtruxit epitomen in vitas ſcriptorum illuſtrium lat. linguæ libris 18. Vid. *Thomaſinus in Bibl. Patav. pag. 17.*

POLENTONIUS (Modeſt.) Sicconis filius, JCtus, Anno 1435. floruit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 111.*

à POLHEIM (Wichardus) Salisb. epiſcopus, Anno 1315. obiit. Reliquit chronicon Auſtriæ.

POLIANUS, Πωλιανὸς, poëta, *l. 2. Anthol. cap. 50.* citatur.

POLICARIUS (Joh.) compoſ. tractatum tragicum de pœnis, Lipſiæ A. 1615. in 4.

POLIDAMUS (Val.) aliquot libros elaboravit de re medica, An. 1540. Vid. *Linden. pag. 571.*

POLINTIUS (Fr. Vita) de juſtificatione commentatus eſt. Prodiit Venet. A. 1548.

POLIOGONIUS (Paul.) Thuringus, natus eſt, An. 1570. Scripſit carmina Græca & Latina.

POLITANUS (Helen.) edidit microſcopium.

POLITES (Joach.) Zelandus, JCtus, An. 1548. claruit. Exaravit varia poëmata.

POLITIANUS (Angelus) aliàs *Angelus Baſſus* dictus, natus eſt, An. 1454: obiit, A. 1494. Latinas Græcasq; literas undecim annis Florentiæ docuit. Ferunt Politianum aliquando interrogatum, an Biblia legiſſet, reſpondiſſe: *ſemel perlegi librum iſtum, & nunquam collocavi pejus tempus ullum.* Herodianum hiſtoricum Latinè tranſtulit. Centuriam miſcellaneorum *Tom. 1. Lampadis Criticæ J. Gruterus* inſeruit. Carmina ejus leguntur *T. 2. Ital. Del. pag. 256.* Scripſit etiam carmina Græca tanto lepore & elegantia, ut nec Græcis antiquiſſimis cedant. *Epitaphium* ejus ita ſe habet:

Politianus in hoc tumulo jacet Angelus, unum
Qui caput, & linguas (res nova) *tres habuit.*

Eraſmus in Ciceroniano pag. 158. Angelus Politianus (inquit) prorſus angelica fuit mente, rerum naturæ miraculum, ad quodcunq; ſcripti genus applicaret animum; ſed nihil ad phraſin Ciceronis; diverſis virtutibus ſuſpiciendus eſt. *Paulus Jovius in Elog. numero 38.* refert, Politianum fuiſſe moribus ſæpe diſtortis, facie nequaquam ingenua ſubluſcoq; oculo perabſurda, ingenio aſtuto, aculeato, occultèq; livido, cum aliena ſemper irrideret, nec ſua vel non iniquo judicio expungi pateretur. Ferunt, eum ingenui adoleſcentis inſano amore percitum in lethalem morbum incidiſſe. De Politiano legatur *Caſp. Barthius in Adv. 47, 5. per totum:* item, *Scal. l. 6. de re poët. pag. 801.* His junge *Pierium Valerianum de Inf. lit. pag. 136. Thomaſium de plagio, §. 525.*

POLITIANUS (Ant. Laur.) condidit dialogum de riſu.

POLITIANUS (Joh. Maria) Carmelita, Anno 1490. floruit. Vitam Alberti Drepanenſis ſtilo expreſſit.

à POLITIO (Hieronym.) edidit expoſitionem in regulam fratrum minorum Capuccinorum, Neapoli, Anno 1606.

POLITIUS (Lancellotus) Senenſis, Anno 1553. ſeptuagenarius obiit. Vid. *Guido Panzirol. in JCtis, 2, 163.* Liber ejus de officio advocati habetur *T. 3. Tract. tract.*

POLITIUS (Thomas) Anconitanus, An. 1637. vixit. In exequiis Ferdinandi II. orationem funebrem habuit. Vid. *Alegambe, pag. 434.*

POLITUS (Adrianus) *Ghilino vol. 1. pag. 1.* memoratur.

POLITUS (Ambroſ.) A. 1552. obiit. Quinque libros adverſus Lutherum exaravit: item 3. libros de prædeſtinatione: com. in 1. & 2. ad Corinth. &c. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 13.*

POLITUS (Baſſianus) tractavit de modalibus, A. 1505.

POLITUS (Joh.) Leodicenſis, JCtus, A. 1589. floruit. Reliquit varia epigrammata.

POLIUS (Donat.) Florentinus, Romanæ cathedræ profeſſor, a ſervo ſuo interfectus eſt. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 41.* in eo multas & reconditas literas, non item eloquendi vim fuiſſe memorat.

POLIUS (Jac.) edidit hiſtoriam Joachimi & An-

& Annæ, Herbipol. Anno 1652. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 185.*

POLIUS (Nic.) concinnavit hemerologium Uratislaviense, An. 1612. fol.

POLL (Nic.) de cura morbi Gallici commentatus est.

POLLES, Πολλῆς, Ægiensis, medicus, ἔγραψεν ἰήματα ἐν βιβλίοις β. Eum allegat *Aëtius.*

POLLETUS (Franc.) Duacensis, JCtus, historiam fori Romani quinque libris complexus est. Vid. *Sweertius pag. 250. Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 134.*

POLLICARIUS (Joh.) Cygnæus, Rochlicii claruit Anno 1544. Reliquit 3. libros de vocum compositione: item, carmen de beneficiis, quæ DEUS per *Mart. Lutherum* orbi terrarum contulit.

POLLINUS (Hier.) Anno 1590. floruit. Historiam Anglicam construxit ab Henrici IIX. tempore usque ad Elisabetam. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 154.*

POLLIO (Joach.) pastor Uratislau. centurias consiliorum Theologicorum Anno 1622. publicavit.

POLLIO (Lucas) Uratislau. pastor, Anno 1585. obiit. Homilias emisit de vita æterna.

POLLIO (Val.) Πωλίων, Alexandrinus, sub Hadriano Imp. floruit. Scripsit συναγωγὴν ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον. Ita *Suidas.* Confer *Photium, Cod. CXLIX. Jonsium de S. H. Ph. 3, 7.*

POLLIUS (Joh.) Westphalus, poëmata exaravit. Vid. *Simlerus.*

POLLUX (Julius) Πολυδεύκης, Naucratita, tempore Commodi Imp. claruit. Condidit Onomasticum. *Suidas* plura ejus scripta enumerat. Vid. *Philostratus in Vit. Sophist. pag. 560. Thomasius de plagio §. 524. Tzetzes in Chil. pag. 139.*

POLLUX (Julius) diversus à priore, Christianus, chronicon contexuit à condito orbe usque ad imperium Valentis. Extat in Bavarica bibliotheca, teste *Gretsero de Cruce.*

POLMANNUS (Joh.) breviarium theologicum, An. 1673. edi curavit.

á POLO (Alf.) Hisp. tractatum contra sacerdotes concubinarios composuit. Prodiit Venet. An. 1529. fol.

POLONUS (Martinus) Carsulanus, Anno 1279. obiit. Condidit chronicon de Pontificibus & Imperatoribus: item, sermones de tempore & Sanctis. Vid. *Starovolscius in Hecat. pag. 29. Quenstad. pag. 346. Olearius in Abaco pag. 308. Hallervord. in B. C. pag. 265, &c.*

POLTZIUS (Ad.) edidit figuram & picturam JESU Christi, Anno 1674. in 4.

POLUS, Πῶλος, Agrigentinus, sophista, Gorgiæ discipulus, scripsit, teste *Suida,* γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων: νεῶν κατάλογον & alia. *Syrianus* in *Hermogenem* opus de arte rhetorica, τέχνην inscriptum, eidem tribuit: uti & *Scholiastes Aristophanis* tragœdiam, cui erat titulus Τρωάδες. Vid. *Meursius in Apoll. Dyscolum pag. 83.* Adde *Philostratum in vitis Sophistarum, p. 354.*

POLUS, Lucanus, Pythagoricus, tractavit de Justitia. Vid. *Stobæus sermone 9.*

POLUS (Anton.) scripsit de lacteo circulo pro Aristotele, Venet. An. 1578.

POLUS (Matth.) Londinas, emisit synopsin Criticorum in S. Scripturam 4. voluminibus constantem, Lond. A. 1674.

POLUS (Reginaldus) Cardinal. An. 1558. obiit. Extant varia ejus opuscula, e. g. tract. de officio summi pontificis: de ejusdem potestate: de concilio Tridentino, &c. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 203. Imperialis in Museo pag. 33.*

POLUS (Timoth.) Revaliæ in Gymnasio professor factus est. Ejus epigrammata Argentinæ impressa sunt.

POLYÆNUS, Πολύαινος, tempore Impp. Antonini & Veri floruit. Condidit octo libros de stratagematibus Græcorum, Romanorum, Barbarorum. Atq; hunc scriptorem, ære suo emtum, primus Græcè edidit *Isaacus Casaubonus.* Juxta *Suidam* etiam librum de Thebis: item, τακτικὰ composuit. Ipse se Macedonem vocat. *Stobæus serm. 41.* Polyænum de rep. Macedonum allegat.

POLYÆNUS, Atheniensis, hist. ab *Eusebio in Chron. pag. 23.* adducitur.

POLYÆNUS, Sardianus, sophista, sub Caligula vixit. Struxit orationes forenses, causarum forensium hypotheses & Parthici triumphi libros tres.

POLYÆNUS (Julius) poëta, in *Anthol. l. 1. c. 25. 31. & 33.* allegatur.

POLYANDER (Joh.) Metensis, theologus Leidensis, natus est An. 1568. obiit A. 1640. Reliquit concertationem Anti-Socinianam: item, judicium de coma.

Mortuo parentavit *Frid. Spanheimius.* Vid. *Meursius in Athen Batav. pag. 242.*

POLYANTHUS, Πολύανθος, Cyrenæus, fecit librum de ortu Asclepiadarum, teste *Sexto Empirico l. 1. contra mathemat. cap. 13.*

POLYARDUS (Franc.) vitam Octav. Cleopbili literis exaravit.

POLYBIUS, Πολύβιος, Megalopolitanus, A. U. C. 630. obiit, cum ageret annum ætatis 82. Scipionem Africanum, qui pleraq; ex ejus consilio agebat, in Africam secutus est. Scripserat historiam libris 38. quibus duos isagogicos præmiserat. Ex his quinque primi salvi & incolumes ad nos pervenerunt: ex cæteris solum excerpta habemus. *Livius* scriptorem non spernendum nominat. *Marcus Brutus* tanti eum fecerat, ut non modò studiosissimè legeret, verum etiam, quæ ab eo fusiùs dicta essent, compendio constringeret.

POLYBUS, Πόλυβος, Hippocratis gener & discipulus, de affectibus: de natura hominis: de ratione victus salubris: de semine, &c. commentatus est. Vulgò eos libros *Hippocrati*, sed falsò, tribui *Vossius* affirmat.

POLYCARPUS, Πολύκαρπος, evangelistæ Johannis discipulus, sub Antonino passus est. Reliquit epistolam ad Philippenses. Ea paucis abhinc annis Inventa & in Anglia primùm evulgata est. Vid. *Rivetus T. 2. Oper. pag. 1088. Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 229. Olearius, pag. 385.*

POLYCHARMUS, Πολύχαρμος, Λυκιακὰ literis tradidit, quemadmodum ex *Atheneo* & *Stephano* discimus.

POLYCHRONIUS, Πολυχρόνιος, Apamenensis episcopus, An. Chr. 400. claruit. In Jobum & Ezechielem commentatus est.

POLYCLITUS, Πολύκλειτος, Larissæus, ab *Atheneo l. 12.* item, *Æliano in histor. anim. 16, 32.* allegatur.

POLYCRATES, Πολυκράτης, rhetor Atheniensis, Socratem accusasse fertur. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 78. Jonsius de S. H. Ph. 1, 7.*

POLYCRITUS, Πολύκριτος, Mendæus, historiam Dionysii tyranni conscripsit. Testis est *Laërtius in Æschine.* Fortè idem est Polycritus ille, cujus meminit *Aristoteles libro* Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων, ubi refert, Polycritum scripsisse Σικελικὰ ἐν ἔπεσι, i. e. res Siculas versu heroico. Vid. *Meursius in Antigon. pag. 179.*

POLYDORIUS (Greg.) Pistoriensis, in epistolam ad Galatas commentatus est. Extat ejusdem tractat. Gregorianus inscriptus, in quo de 14. Gregoriis, summis pontiff. de 13. Gregoriis episcopis, eorumque vitis agit. Liber prodiit Florentiæ An. 1598.

POLYDORUS (Val.) adornavit practicam exorcistarum, Venet. An. 1606.

POLYEUCTUS, Πολύευκτος, Comicus, fabulas docuit. Ejus Ἠπείχης laudat *Atheneus.* Confer *Suidam.*

POLYGRANUS (Franc.) assertiones contra Lutheranos promulgavit, Colon. Anno 1571. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 132.*

POLYIDUS, Πολύειδος, dithyrambopœus, à *Tzetze in Lycophr. pag. 127. & autore Etymologici M. in ἄτλας* allegatur.

POLYMNESTUS, Πολύμνηστος, Colophonius, poëta, antiquor est *Pindaro & Alcmane*, quippe qui ejus mentionem faciunt. Carmen orthium conscripsit: & id, quod ab eo Polymnestium dictum est. Sminthia quoque in Rhodo cecinit, ut apud *Atheneum* videre est. Vid. *Hesychius* in Πολυμνήστειον,

POLYSTEPHANUS, Πολυστέφανος, *Agellio l. 9. c. 4.* memoratur, qui eum reponit inter Græcos scriptores noo parvæ autoritatis, sed quorum libri contineant res inauditas & fidem penitus excedentes.

POLYSTRATUS, Πολύστρατος, poëta, in *Anthol. l. 3. c. 5.* citatur.

POLYZELUS, Πολύζηλος, Rhodius, antiquus scriptor esse fertur. Meminere ejus *Hyginus in Ophiucho & Plutarchus in Solone.* Scripsit inter alia Ῥοδιακά. Vid. *Meursius in Rhodo pag. 104.*

POLYZELUS, Comicus, comœdias condidit, ex quibus erant Ἀφροδίτης γοναί, Διονύσου γοναί, Νίπτρα, Μουσῶν γοναί, Μίμος Τυνδάρεως, &c. Vid. *Suidas.*

POMARIUS (Christ.) edidit consiliarium scholasticum, An. 1674.

POMARIUS (Joh.) chronicon Magdebur-

burgense, Anno 1587. in lucem prodire jussit. Vid. *Zeillerus part. 2. de hist. pag. 118.*

POMARIUS (Sam.) scripsit de consensu & dissensu corporum naturalium, Anno 1669.

POMERANUS (Joach. Steph.) JCtus, de jurisdictione commentatus est.

POMERANUS (Pet.) Casletanus Flander, tractavit de studiis sapientiæ, Anno 1542.

POMERESCHIUS (Joh.) struxit annotationes super institutum: item, tirocinium juris, Anno 1672. Extat ejusdem tractat. de consecratione principum.

POMERIUS (Julianus) presbyter, An.C. 600. obiit. Composuit octo libros de natura animæ per modum dialogi. Quære, JULIANUS.

POMEY (Franc.) edidit candidatum rhetorices, An. 1664.

POMPEJUS, Πομπήϊος, junior, poëta, *Anthol. 3.c.12*, allegatur.

POMPEJUS Saturninus tempore C. Plinii Secundi claruit. Exarabat orationes, conciones, historiam, carmina. Vid. *Plinius l.1.epist. 16.*

POMPEJUS (Sextus) JCtus, *Ciceroni* memoratur, qui eum à scientia geometriæ & rerum Stoicarum in *Bruto c.47.* plurimùm commendat & *l. 1. de orat.* eruditum hominem in philosophia appellat. Vid. *Bertrandus pag. 319.*

POMPILIUS Andronicus, Syrus, Romæ docuit. Composuit annales elenchos, ceu *Suetonius in Illustr. Gramm.* testatur.

de POMIS (David) Judæus, lexicon hebraicum construxit: de quo ita *Jos. Scaliger in epist. 244. ad Buxtorfium:* Lexicon Davidis de Pomis tanti non est, ut tantoperè à me expeteretur. Nam ne inter mediocriter quidem doctos gentis suæ eum pono. Prætereà, cum sit איש יהודי מאבותין, tamen ita aliquando *idiωτικῶς* loquitur, ut non Judæus, sed tiro quidam de Christianis esse videatur. Vid. *Linden, pag. 155.*

POMIUS (Joseph.) Castroveteranensis Siculus, struxit artem curandi febres putridas, Panormi, An. 1603. Vid. *Linden, pag. 404.*

POMPONATIUS (Petrus) Mantuanus, An. 1512. obiit. Docuit Bononiæ & alibi. Volumen edidit (inquit *Jovius in elog. num. 71.*) quo animas post corporis mortem interituras ex sententia *Aristotelis* probare annisus est, secutus Aphrodisei placita. Reprehensus respondit, *se hoc dogma ut philosophum defendere.* Scripsit etiam de fato & incantationum occulta potestate. Extant ejusdem dubitationes in 4. meteorologicorum Aristotelis librum. Ei tale *epitaphium* factum: Hic sepultus jaceo. Quare? nescio: nec, si scis aut nescis, curo. Si vales, bene est: vivens valui. Fortasse nunc valeo. Si aut non, dicere nequeo. Vid. *Dietericus in Ant. Bibl. part. 1. pag. 40.*

POMPONIUS (L.) Bononiensis, Comicus, Olymp. CLXXIII. claruit. Atellanas *invenisse* fertur. Erat verbis rudis, sensibus acer ac operis inventi novitate commendabilis. Crebro allegatur à *Nonio Marcello*: item, à *Macrobio.* Supersunt ejus fragmenta à *Rob. Stephano* collecta. Vid. *Glandorpius in O.R. pag. 702. Popma in Varron. pag. 553.*

POMPONIUS (Tit.) Atticus, Ciceroni æqualis fuit. Scripsit annales imperii Romani: imagines doctorum virorum: & librum de consulatu Ciceronis. Vid. *Corn. Nepos in vita Attici.*

POMPONIUS Mela, Hisp. tempore Claudii Imp. floruit. Reliquit 3. libros de situ orbis. In iis & perspicua est brevitas & mira elegantia: imò, ut Strabo ab eruditione, Plinius à diligentia: ita ab arte commendatur Mela. In hunc Melam *Isaac Vossius* An. 1658. eruditum commentarium edidit. Videatur *Quenstadius pag. 14.*

POMPONIUS Rufus, libros collectorum confecit. Vid. *Val. Max. 4,4.*

POMPONIUS (Sextus) JCtus, tempore Adriani Imp. claruit. Condidit 2. libros enchiridii: 39. libros ad Q. Mutium: 35. ad Sabinum: septem ad Plautium, &c. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. l.1.c.43. Bertrandus, pag. 86.*

POMPONIUS Secundus, tragœdiarum scriptor, si quid forte familiarior amicus tollendum, ipse retinendum arbitraretur, dicere solebat, ad populum provoco: atque ita ex populi vel silentio vel assensu aut suam aut amici sententiam sequebatur. Vid. *Plinius l.7. epist. 17.*

POMPONIUS (Julius) Lætus, aliàs *Petrus Calaber* dictus, An. 1480. floruit. Romæ tanto

tanto concursu docuit, ut ante auroram profit ntem Romana juventus à media statim nocte occupandis subselliis præveniret. Romanæ antiquitatis summus admirator fuisse fertur. Quoties marmor effodiebatur ex urbis ruinis, lacrimas fundere solebat, suaque tempora tanquam barbara deplorabat. Urbis Romæ natalem, ut & Romulum, mira superstitione colebat. Græcam linguam, ne l tinam aliqua peregrinitate contaminaret, attingere nolebat. Confecit librum de Mahomete: compendium historiæ Rom & tractatum de magistratibus Romanis. *Epitaphium* ei tale positum:

Pomponl Læti cineres ornate corollæ.
Summus enim vates, rhetor & historicus.

Vid. *Jovius in elog. num. 40 Plerius Valerianus de Inf.lit.pag. 167. Mart. Hanckius part 1,de S.R.R.pag. 205.* Quære, LÆTUS

PONA (Franc.) medicus, condidit apotheosin viventium amicorum: antidotum Bezoarticam: elogia: centuriam selectiorum remediorum, &c. Vid. *Ghilinus vol 1.pag.63.*

PONA (J Bapt.) Veronensis, medicus, emisit diatribas de intellectu agente: de aëris natura: de voluptate: item, carmina heroica latina. Vid. *Chioccus, pag. 159.*

PONCE (Ant.) tractavit de impedimentis auxiliorum in morborum curatione, Madriti, An. 1629.

PONCE (Gonsalus vel Gundisaluus) de Leon, scripsit contra *Leonb Waramundum* in causa Colon. Anno 1585: item, scholia in physiologum Epiphanii, An. 1587.

de PONCE (Joh Fr.) collegit consilia, Genevæ An. 1666.

PONCETUS (Pet.) JCtus, de jure municipali, An 1595. commentatus est.

PONCIUS (Joh) Hibernus, edidit cursum philosophicum, Anno 1659. fol. item, cursum theologicum ad mentem Scoti, An. 1671. fol. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag 221.*

PONETUS (Joh.) episcopus Rofensis sub Edwardo rege. in exilio An. 1556. Argentinæ defunctus, vulgavit librum de conjugio ministrorum & apologiam ejusdem, teste *Kempio pag. 456.*

PONETUS (Pet.) Iprensis, scripsit de vera & corporali præsentia corporis Christi in S. Eucharistia, An. 1565.

PONIATOVIUS, librum exaravit de vera Christi præsentia in ecclesia sua, Basil. An 1627.

PONNUS (Joseph.) tract. fecit de curandis febribus, Panormi, An. 1603.

PONS (Jac.) paravit annotationes in hist. plantarum *Rovillii*, An 1600.

PONSEVIUS (Dom.) carmen struxit de glorioso Christi ascensu, An. 1588.

PONTACUS (Arnold.) Burdegalensis, An. 1605. obiir. Episcopus Valatensis fuit, & in Eusebium Pamphili, Hieronymum & Prosperum Aquitanicum, tres chronicorum scriptores, notas & animadversiones composuit. Vid. *Vossius de mathemat. pag. 402. Colomesius in G.O.pag. 105.*

PONTANUS (G. Barthold.) à Braitenberg, edidit bibliothecam concionum 3. tomis, An. 1608. fol.

PONTANUS (Hier.) scripsit de immortalitate animæ, Romæ, An. 1597.

PONTANUS (Jacobus, Brugensis, reliquit 3. libros de bello Rhodio, quos *Simon Schardius vol. 2. Germ. script. pag. 88.* exhibet.

PONTANUS (Jacobus Brixiensis Bohemus, An. 1626. obiit. Ex scriptis ejus sunt progymnasmata: dialogi sacri: bellaria Attica philocalia: comm. in libros tristium Ovidii, &c. Ex Græcis quosdam latinè transtulit, puta Joh. Cantacuzenum, Theophyl. Simocattam & Georg. Phranzam. Edidit etiam poëmata titulo Floridorum. Pontano multi multa tribuunt ejusq; In latino sermone puritatem ita æstimant, ut publico typo collectam suis gymnasiis esse pro Tullio voluerint. Vid. *Alegambe, pag 208.*

PONTANUS (J. B.) JCtus, de alimentis commentatus est.

PONTANUS (J. Jovianus) Neapolitanus, An. 1505. obiit, cum 78. annorum esset. Condidit dialogos: libros de fortitudine, obedientia, liberalitate, prudentia & magnanimitate: historiam belli Neapolitani, carmina, &c. Carmina ejus leguntur *T. 2. Delit. Ital. pag. 368.* Superstes adhuc sequentia verba *monumento* suo inscribi jussit: Sum Joh Jovianus Ponranus, quem amaverunt bonæ Musæ, suspexerunt viri probi, honesta-

verunt reges, domini. Scis jam, quis sim, aut qui potius fuerim. Ego verò te, hospes, noscere in tenebris nequeo: sed teipsum ut noscas rogo. De eo ita *Scaliger l.6. de re poët. pag. 807.* Pontanus, cum illa quatuor complecti summa cura conatus sit, nervum dico, numeros, candorem, venustatem, profectò est omnia consecutus. Quintum autem illud, quod est horum omnium veluti vita quædam, modum intelligo, penitus ignoravit. *Erasmus in Ciceroniano pag. 203.* Pontanum uno ore prædicant omnes: huic Ciceronianæ dictionis palmam tribuunt eruditorum centuriæ. Non sum tam hebes, ut non fatear, Pontanum multis egregiis ingenii dotibus virum fuisse summum: ac me quoq; rapit placido quodam orationis lapsu: verborum dulce quoddam resonantium amœno tinnitu demulcet aures, demùm splendore quodam perstringit dignitas & majestas orationis, &c. Vid. *Jovius in elog. num. 47.* item, *autor apolog. pro poët.* ap. *Gif. in obs. L. L. pag. 499.*

PONTANUS (Joh. Isaacius) Helsingorensis Danus, An. 1640. obiit. Reliquit 6. libros poëmatum: rerum Amstelrodamensium historiam: Itinerarium Galliæ Narbonensis: notas ad Macrobium: historiam rerum Danicarum: historiam Geldricam: libros 7. de mari libero & clauso: tract. de Rheni divortiis & accolis populis, &c. Vid. *Zeillerus part. 2. histor. pag. 119. Bartholinus in Danis, pag. 72.*

PONTANUS (Lævin.) Gandensis, Anno 1559. floruit. Composuit Europæ querelam versu heroico: Moscholatriam, Tragicomœdiam.

PONTANUS (Lud.) Spoletanus, JCtus, An. 1439. obiit. Erat vir summi laboris & studii, tùm memoriæ singularis: cæterum ineptus. In Pandectas & Codicem commentatus est. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 94. Quenstad. pag. 347.*

PONTANUS (Pet.) Bergomas, scripsit in Martialem.

PONTANUS (Pet.) Brugensis, An. 1512. floruit. Scholia in Lucanum struxit: item, carmen de abitu & reditu pacis: Genofeveon libros novem, teste *Sweertio.*

PONTANUS (Roverus) An. 1559. claruit. Extant ejus quinque libri rerum memorabilium.

de PONTE (Amadeus) Lombriascus, JCtus, tractav. quæstionem illam: quis sit judex in causa feudi? Extat *Tom. 10. Tract. tract.*

de PONTE (Joh. Fr.) collegit tres tomos conciliorum, Genev. An. 1666.

de PONTE (Lud.) Pincianus, An. 1624. obiit. Confecit 4. tomos de perfectione hominis. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 179. Alegambe, pag. 315.*

de PONTE (Olradus.) Vide, OLRADUS.

PONTICUS, heroicus poëta erat. Meminit ejus *Ovidius.* Videatur *Glandorpius pag. 709.*

PONTIUS, Diaconus, tempore Galieni Imp. floruit. Libellum reliquit de vita & passione S. Cypriani, teste *S. Hieronymo.* Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. diss. pag. 231. Olearius pag. 386.*

PONTIUS (Basil.) Hisp. singularem librum emisit de sacramento confirmationis. Extat quoque ejus comment. in Cantic. Cant. item, tractatus de matrimonio, An. 1640.

PONTIUS (Franc.) collegit problemata ex omnibus scientiis sumta, Venet. An. 1559.

PONTIUS (Lud.) scripsit de magnitudine Tarraconis.

PONTZE (Barth.) ord. Cist. monachus, An. 1582. obiit. Claram Dianam de B. Virginis laudibus concinnavit; item, ostium patens mortis inexcusabilis.

PONZETUS (Ferd.) de venenis commentatus est, An. 1562.

PONZINIBIUS (Francisc.) Placentinus, JCtus, elaboravit tractatum de Lamiis. Vid. *T. 11. Tract. tract.*

POOLE (Matth.) Vide, POLUS.

POPARDUS (Oliv.) Sammaxentinus, A. 1580. claruit. Galeni 14. libros de ratione medendi in compendium redegit.

POPILIUS (M.) Lænas, A. U. C. 581. vixit. Autor vitæ Terentii poëtam fuisse affirmat. *Ovidius l. 6. fastor.* sub ejus consulatu *Floralia* instituta fuisse tradit. Vid. *Glandorp. pag. 711.*

POPMA (Ant.) scr. de ordine & usu judiciorum, An. 1617.

POPMA (Ausonius) Frisius, Anno 1610. floruit. Reliquit quatuor libros differentiarum vocum. Videatur *Sweertius, pag. 150.*

à POP-

à POPMA (Cyprianus) Frisius, An. 1582. obiit. Emisit emendationes in Sallustium. Vid. *Sweertius,pag.201.*

à POPMA (Sixtus) Frisius, JCtus, Anno 1569. claruit. *Cornelii Celsi* librum de arte dicendi notis illustravit.

à POPMA (Titus) Frisius, JCtus, Asconium Pedianum edidit: item, librum singularem de operis servorum, Anno 1608.

POPPING (Joh. Frid.) orbem illustratum, An. 1668. publicavit.

POPPIUS (Hammerus) tractavit de natura antimonii, An. 1618.

POPPIUS (Joh.) de pestilitate scribere aggressus est, An. 1625.

de POPULIS (Odoardus) collegit catalogum medicamentorum spagiricorum An. 1668.

POPULUS (Oct.) Mediolanensis, à *Paulo Manutio ad Cic. fam. epist part. 1 pag. 330.* egregius JCtus, à recentiorum JCtorum barbarie longè remotus, moribusq; & probitate excellens celebratur.

POPUS (Illefonf.) Pincianus, in Hippocratis prognostica commentatus est, Madriti, Anno 1596.

PORCACCHIUS (Thomas) Anno 1576. vixit. Descriptionem celebrium in mundo insularum edidit: exempla parallela: item funeralia. Vid *Zeillerus part. 2. hist. p. 120.*

PORCATIUS (Thomas) carminibus inclaruit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 492.*

de PORCELLINIS (Franc.) Patavinus, JCtus, scr. de inventarii confectione: item, de duobus fratribus. Extat *T. 6. Tract. tract.*

PORCHETUS, Genuensis, ord. Carthus. monachus, Anno 1315. claruit. Librum exaravit contra Hebræos, quem victoriam prænotavit, & quem *August. Justinianus* Anno 1520. Paril. edi curavit. Fatetur iste Porchetus in præfat. se à *Raymundo Martino* multa accepisse. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 280.* Confer, SILVATICUS.

PORCIUS (J. Chr.) Papiensis, inter JCtos locum habet. In institutiones juris, An. 1506. commentatus est. Vid. *Gvido Panzirolus l. 2. c. 100.*

PORNAPIDES Vide, PRONAPIDES.

PORPHYRIUS, Πορφύριος, Malchus, Tyrius, philosophus & sophista, tempore Aureliani Imp. vixit. Scripsit de categoriis: historiam philosophicam: vitam Pythagoræ: 15 libros contra Christianos. Plura Porphyrii scripta *Lucas Holstenius* in peculiari tractatu enumerat. Vitam ejus *Eunapius pag. 16.* descripsit. *Baronius in Annal* ipsum resipuisse & ex gentili Christianum factum existimat. Laus Porphyrii ap *Boëth in scr. phil. pag. 282.* insignis occurrit. Videatur *Tzetzes in Chil. pag. 214. Vossius de pass. Christi pag. 187.* item, de *natura Rhetor. pag. 116. Jonsius de S. H. Ph. 3, 15. Valesius in Euseb. pag. 120.*

PORPHYRIUS (Publil. Optatianus) tempore Constantini M. claruit, cui etiam panegyricum dedicavit, quo ab exilio revocari meruit. Carmen Porphyrii, quod ex Welseriana Bibl. Anno 1595. prodiit, *G. J. Vossius* laboriosissimum appellat. Vid *Barthius in Adv. 60, 11. Jonsius, lib. cit. pag. 290.*

PORPHYROGENNETA (Isaacus.) Vid. *Zeillerus part. 3. pag. 189.* Quære ISAAC.

PORRALIUS (Claud.) libros Hippocratis de vulneribus capitis, Anno 1579. notis illustravit

PORRETANUS (Alanus) reliquit regulas juris cœlestis.

PORRETANUS (Gilbert.) Pictaviensis episcopus, Anno 1154. obiit. Erat Græcè & Latinè doctus, autor operis sex principiorum. In Concilio Rhemensi hæreseos insimulatus est, cui tamen postea renunciavit. Vid. *Matth. Paris. ad A. C. 1119. pag. 64.* Extat ejus Comm. In Psalmos & epistolas S. Pauli. Vid. *Rubelius T. 4. Concil. pag. 347.*

PORRUS (Alexius) Carmelita, paravit tractatum in caput 1. Ecclesiast. Parmæ Anno 1594.

PORRUS (Pet. Paul.) Mediolanensis, *Ghilino* memoratur *vol. 2. pag. 219.*

PORSIUS (Matth.) Danus, quatuor libros concinnavit de nomenclaturis Romanis, Danicè factis, pari Græcarum recensione, An. 1594.

PORSIUS (Henr.) Fridbergensis, JCtus & professor poëseos Viennæ Austriæ, natus est Anno 1556: obiit Anno 1610. Edidit 3. libros itineris Byzantini: item, poëmata. Vid. *Tomus 5. Delit. Germ. pag. 110.* & *J. B. Lotichius part. 4. B. P. pag. 120.*

du PORT (Fr.) Crespiensis Valesius, signa morbo-

morborum carmine expressit. Editus est Paris. Anno 1584. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 174.*

PORTA (Conr.) pastor Eislebiensis, Anno 1585. obiit. Emisit pastorale Lutheri, Anno 1582.

à PORTA (Joh.) Anno 1591. floruit. Scripsit de vero usu sacrarum imaginum.

PORTA (Joh. Bapt.) Neapolitanus, Anno 1588. clarus fuit. Composuit 20. libros magiæ naturalis: phytognomica: physiognomiam: librū de furtivis literarum notis: novem libros de destillationibus, &c. *Bodinus in dæmonolog.* eum ut magum veneficum traducit librumq; ejus flammis dignum arbitratur. Vid. *Imperialis in Museo pag. 123. Ghilinus, vol. 1. pag. 103.*

PORTA (Phil.) poëta, Anno 1606. obiit. Vid. *Thuanus l. 136.*

de PORTA (Sanctius) Hisp. ord. prædicatorum monachus, reliquit sermones per totum annum, qui prodierunt Anno 1514. Vid. *Olearius in Abaco pag. 423.*

à PORTA LEONIS (Abrah.) emisit 3. dialogos de auro, Venet. Anno 1584. Vid. *Linden pag. 2.*

à PORTA Ravennata, (Alberic.) JCtus, Bulgari discipulus, scripsit glossas in Codicem & Pandectas. Vulgò omnium doctorum princeps dictus est. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 22.*

de PORTA Ravennata, (Jacobus) JCtus, Anno 1150. floruit. Glossator maximus vulgò nuncupatus est.

à PORTA (P.) Placentinus, scrips. varia carmina. Vid. *Gr. Letus in It. reg. pag. 179.*

de PORTA Ravennata, (Ugolinus) JCtus, Anno 1140. vixit. Vide, UGOLINUS.

PORTANTIUS (Joh.) Gandens. edidit typum Livoniæ regionis, teste *Sweertio & Sandero.*

de PORTEL (Laurent.) Anno 1612. vixit. Scr. de dubiis regular.

PORTHÆSIUS (Joh.) Cænomanensis, Anno 1584. claruit. De verbis, *hoc facite*, commentari aggressus est. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 63.*

PORTICELLA (Fabr.) collegit indicem sententiarum breviarii Romani, Romæ, Anno 1580.

PORTIUS (Azo) JCtus. Vide, AZO.

PORTIUS (Camillus) Rom. cathedram magno omnium stupore & admiratione decoravit. Vid. *Pierius Valerian. de J. L. pag. 17.*

PORTIUS (Jac. Ph.) J Ctus, edidit consilia.

PORTIUS (Leonh.) scr. de re pecuniaria.

PORTIUS (Simon) Neapolit. Anno 1554. obiit. *P. Pomponatii* discipulus fuit & Aristotelis librum de coloribus latinè transtulit. Scripsit etiam tract. de mente humana, opus impium & porco, non homine autore dignum, judice *Simlero.* Vid. *Thuanus l. 13.*

PORTIUS (Simon) (alius à priore) doctor Theologiæ, edidit A. 1635. lexicon Græco-barbarum unà cum grammatica de lingua Græcorum hodierna.

M. PORTIUS Latro, orator, tempore Augusti Imp. claruit. Ei *nonnulli* declamationem in Catilinam tribuunt. *Vossius* tamen *de nat. rhet. pag. 104.* eam tanto nomine indignam judicat. Juxta *Eusebium* tædio quartanæ seipsum interfecit. Vide, LATRO.

PORTNERUS (Joh. Albertus) Ratisbonensis, hoc tempore claret. Vitam *Franc. Guyeti* sub nomine *Antonii Periandri Rhæti* condidit, quam *Böclerus* Terentio abs se edito præmittere voluit. Vid. *Placcius in pseudon. pag. 236.*

PORTUCARRERUS (Franc.) Hisp. An. 1626. obiit. Vitam S. Ildefonsi literis consignavit. Vid. *Alegambe, pag. 31.*

de PORTU NAONO (Odericus) Anno 1331. obiit. Reliquit Chronica compendiosa: item librum de mirabilibus mundi. Vid. *Waddingus in Scr. Ort. Min. pag. 270.*

PORTUFILDÆUS (Mauric.) Hibernus, Anno 1514. vivere desiit. A nonnullis *Flos mundi* dictus erat. In Porphyrium & Scotum commentatus esse dicitur. *Joh. Camers in notis ad c. 35. Solini* ejus perhonorificè meminit. Vid. *Wadding. l. c. pag. 256.*

de PORTUGAL (Joh.) edidit tractatum de Spiritu Sancto, Conimbr. An. 1644.

ad PORTUM (Jacob) Oströdum scriptis impugnavit, Genev. Anno 1613.

ad PORTUM (Christ.) habuit 12. orationes eucharisticas, Anno 1606.

PORTUNIANUS, antiquus autor, à *Joh. Sarisbariensi* aliquoties allegatur. Vid. *J. Durantius Casellius in var. lect. 7, 6.*

PORTUS (Æmilius) *Francisci* filius, natus est Anno 1550. Lausannæ Græcas literas

ras docuit. Scripsit comment. in Pindarum, Hom. Euripidem, Thucydidem, Xenophontem, Hermogenem, &c Psalmos etiam Græco carmine expressit. Vid. *Thuanus l. 74.*

PORTUS (Ant.) Firmanus, edidit 3. libros de peste, Romæ, Anno 1589.

PORTUS (Franciscus) Cretensis, Theophili filius, natus est Anno 1511. obiit Anno 1581. Primò Ferrariæ Græcas literas professus est: deinde Aureliam Allobrogum se contulit ibique Græcos autores ore & scriptis interpretatus est. Suidam Latinè transtulit. Vid. *Crusius in TurcoGræcia pag. 522. Thuanus lib. 74. Casaub. in Exercit. Baron. pag. 37.*

PORTZIUS (Joh. Dav.) edidit anatomiam vini Rheuani, Anno 1672.

PORZECKI (Thom.) Roxolanus, concinnavit oratione soluta & ligata elogia Poloniæ, Hungariæ & Bohemiæ regum. Vid. *Alegambe, pag. 434.*

POSARELLUS (Joh. Bapt.) Bergomas, Anno 1638. claruit. Scr. quadrigam errantium, sive de 4. caulis, quibus impediuntur Evangelici, ne fidem catholicam suscipiant: item, sententias de philosophia. Vid. *Donatus Calvus pag. 234. Alegambe, pag. 225.*

POSEWITZ (Joh. Henr.) edidit theologiam scholasticam, Anno 1666.

POSIDIPPUS, Ποσίδιππος, historicus, condidit librum de Cnido. Meminerunt ejus *Clemens Alex. & Arnobius.* Vid. *Tzetzes in Chil. pag. 133. 153.*

POSIDIPPUS, Comicus, vixit tempore Ptolemæi Lagi & fuit à Menandri excessu in nova comœdia princeps. Triginta fabulas elaborasse dicitur, ex quibus erant Ἀναβλέπων, Ἀνακλειομένη, Γαλάτης, Δημόται, Ἐπιςαθμος, Ἐφεσία, Κώδων, Λοκροὶ, Μεταφερόμενος, Παιδίον, Πορνοβοσκὸς, Σύντροφοι, Χορεύουσαι. Fuit & alius POSIDIPPUS, epigrammatographus, qui citatur à *Stobæo & aliis.*

POSIDIPPUS, *l. 3. Anth. c. 9.* inter Græcos poëtas refertur.

POSIDONIUS, Ποσειδώνιος, Alexandrinus, Olymp. CXXX. floruit. Scripsit de instituenda acie: ut & librum de heroibus & dæmonibus. Vid. *Macrobius, Saturn. 1, 23.*

POSIDONIUS, Apameensis, Julio Cæsare imperante, claruit. Malè *Athenæus* eum Scipioni Africano coævum facit. Struxit historiam 52. libris, quibus complexus fuit, quæ consecuta sunt illa, quæ Polybius tradiderat. *Straboni l. 16.* dicitur vir fuisse sui seculi πολυμαθέστατος. *Idem l. 14.* tradit, eum remp. administrasse Rhodi: quo cùm Pompejus aliquando deflexisset, Posidonio hoc honoris habuit, ut teste *Plinio 7, 30.* fores de more à lictore percuti vetuerit, & fasces januæ submiserit is, cui se oriens occidensque submiserat. *Lucianus in Longævis, p. 829.* Posidonius (inquit) Apamea Syriæ oriundus, lege autem philosophus Rhodius pariter ac historicus, 84. annos vixit. *Theodorus Marcilius in Persium pag. 157.* Posidonium autorem libri de mundo, qui aliàs Aristoteli tribuitur, autorem existimat. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 105. Jonsius de S. H. Ph. 2, 16.*

POSIDONIUS, medicus, tempore Valentin. Imp. vixit. Struxit παλμικὸν οἰωνισμα, i. e. librum de augurio ex palpitatione.

POSIDONIUS, Olbiopolita, Atticas historias 4. libris: Libycas undecim libris complexus est. Scripsit etiam de Tyria regione, Oceano, &c. teste *Suida.*

POSIDONIUS, Rhodius. Vide paulo ante, POSIDONIUS Apameensis.

POSIUS (Ant.) in Aristotelem & Averroëm commentatus est, Venet. Anno 1562. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 37.*

de POSNANIA (Petr.) sermones dominicales composuit, qui prodierunt A. 1615.

POSSELIUS (Conr.) JCtus, paravit exercitationes in Institutiones imperiales.

POSSELIUS (Joh.) Parchemensis Mechelburgicus, natus est Anno 1528: obiit Anno 1591. Rostochii Græcas literas magna cum laude professus est. Edidit Syntaxin Græcam: calligraphiam: item, Evangelia carmine Græco. Vid. *Wilckius in ἱερολογ. pag. 173.*

POSSEVINUS (Anton.) Mantuanus, An. 1611. obiit ætatis 78. Reliquit bibliothecam selectam, & apparatum sacrum tribus tomis constantem. A Gregorio XII. gravissimis negotiis & legationibus admotus est. Bis ad Moscorum principem abiit, & inter Moscos & Polonos pacem feliciter composuit. Vid. *Zeillerus, part. 2. pag. 120. Alegambe pag. 41. Contingius ad Machiavell. in dedicat. pag. 17. 19. Bosius in not. eccles. script. c. 2. pag. 16.*

POSSE-

POSSEVINUS (Ant.) medicus Mantuanus, Anno 1628. historiam Mantuanam octo libris complexus est.

POSSEVINUS (Joh. Bapt.) carminibus celebris factus est. Vid. *T. 2. Delit. Ital. p. 493.*

POSSEVINUS (J. B. Bernh.) librum de officio curati vulgavit, teste *Maresio.*

POSSIDIUS, Calamensis episcopus, tempore Valentiniani III. Imp. vixit, & vitam scriptorumq; S. Augustini indicem composuit. *Honorius de Viris Illustr.* vocat Possidonium, forte corrupte. Vid. *Isidorus in Viris Illust. cap. 21.*

POSSINUS (Pet.) Narbonensis, Theophylacti institutionem regiam & Methodii convivium virginum publicari curavit. Idem duas Polemonis sophistæ orationes è tenebris protraxit. Annæ Comnenæ etiam Alexiadem vel 23. libros de rebus Alexii Imp. in lucem emisit. Vid. *Alegambe, pag. 394.*

POSSIS, Πόσσις, Magnesius, Magnesiorum res composuit: Amazonum quoque historiam condidit. Vid. *Athenæus.*

POSTELLUS (Guilh.) Barentonius Normannus, centenario proximus, Anno 1581. obiit. In orientalibus linguis admodum versatus fuit. Finxit aliquando se morte obita revocatum ad superos & juvenili ætati restitutum. Cùm Venetiis aliquando hæreret, Virginis vetulæ familiaritate usus in errorem de fœminei sexus salutari reparatione nondum consummata incidit, quem posteà in Galliam reversus defendere conatus est. Condidit tractatum de rep. Atheniensium: cosmographiam: chorographiam S. terræ: librum de Hetruria & alia. Vid. *Joseph. Scaliger in epist. 367. Merula in Enn. pag. 244. Hornius in hist. eccles. pag. 199. Colomesius in G. O. pag. 59. Tollius de Inf. lit. pag. 71. Naudæus* in B. P. *pag. 75.*

POSTHIUS (Joh.) Germersheim Palatinus, medicus, natus est An. 1537: obiit Anno 1597. Edidit parerga poëtica: observationes anatomicas, &c. Carmina ejus leguntur *T. 5. Delit. Germ. pag. 122.* Videatur *Joh. Pet. Lotichius part. 3. B. P. pag. 117.*

POSTHIUS (Lud.) resolutiones causarum civilium; item, tract. de subhastatione, Anno 1652. publicavit.

POSTUMIUS (Aulus) Albinus, hist. A. U. C. 603. claruit. *Cicero in Bruto* literatū vocat & disertum. Præter annales Græcos, etiam annales latinos composuit. Vid. *Macrobius Saturn. 2, 16. Agellius 3, 10.* Confer *Suidam, in* Αὖλος.

POSTUMIUS, junior, unus ex 30. tyrannis, declamationes composuit. Sic enim *Trebellius Pollio in ejus vita:* Fuit autem Postumius ita in declamationibus disertus, ut ejus controversiæ Quintiliano dicantur insertæ. *Vossius de nat. rhet. pag. 108.* hujus Postumii undeviginti illas declamationes esse, quæ vulgò *Quintiliano* tribuuntur, non malè existimat. Vide, QUINTILIANUS.

POSTUMUS (Guidus) Pisaurensis, carminibus condendis operam navavit, ceu videre est *T. 2. Delit. Ital. pag. 496.* Vid. *Jovius in Elogiis, num. 69.*

POSWITZ (J. H.) Vide, POSEWITZ.

POTAMO, Ποτάμων, Mitylenæus, tempore Tiberii Imp. claruit. Scripsit de rebus Alexandri Magni: encomium Bruti: laudationem Tiberii Cæsaris: librum de limitibus Samiorum, & de perfecto oratore. In patriam redeuntem talibus literis Tiberius instruxit: Potamonem Lesbonactis filium si quis injuria afficere ausus fuerit, videat, an bellum adversus me suscipere possit. Testis *Suidas. Lucianus in longævis pag. 832.* Potamo, rhetor non incelebris, vixit annos nonaginta. Vid. *Seneca in controvers. pag. 12. Vossius de nat. rhet. pag. 65.*

POTAMO, Alexandrinus, philosophus, etiam tempore Tiberii floruit & sectam *Eclecticorum*, quæ ex omnibus optimum eligebat, instituit. Hanc philosophorum præstantissimi quique amplexi sunt, etiam Christiani. Scripsit philosophiæ suæ στοιχείωσιν, & comment. in remp. Platonis. Videatur *Laërtius in proœmio pag. 14. Hornius l. 3. c. 20.*

POTERIUS (P.) Andegavensis, edidit medica & chymica Anno 1666. Vid. *Borrichius in Hermet. pag. 305.*

POTHO, Brumiensis, Anno 1152. floruit. Reliquit quinque libros de statu domus DEI, teste *Swertio.* Vid. *Olearius in Abaco pag. 387.*

POTIER (Mich.) Dortmontanus, tractavit de philosophia pura, Anno 1619. Extat ejusdem Veredarius hermeticophilosophicus. Vid. *Linden. pag. 460.*

POTKENIUS (Joh.) emisit novum Testamentum Æthiopicum, Romæ An. 1513. item,

item, Psalterium hebraicè, Græcè, Æthiopicè & Latinè, An. 1518.

POTTELSBERGIUS (Rich.) Gand. exaravit comœdiam de tribus in orbe fortissimis, vino, rege, veritate, teste *Sandero*.

POTTERUS (Franc.) Anglus, de numero bestiæ 666. An. 1656. commentatus est.

POUCHENIUS (Andr.) scripsit contra *Palmerium*. Vid. *Placcius pag. 153*.

POUCHENIUS (Lævin.) Regiomontanus Theologus, natus est Anno 1594: obiit, Anno 1648. Reliquit comm. in Joelem: explicationes hist. passionis Christi, &c. Vid. *Henning. Witte in Theol. pag. 686*.

POVELLUS (Gabr.) AngloBritannus, *caput 1*. ad Romanos commentario illustravit An. 1615. Extat ejusdem tractatus de antichristo.

POVELL (Guil.) edidit analysin analyticorum de demonstratione, Oxoniæ, Anno 1631.

POVERUS (Pet.) scr. de veritate eucharistiæ.

POVODOVIUS (Hieron.) Cracov. Anno 1613. obiit. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 154. Starovolscius pag. 37*.

POURSANUS (Ant.) miscellanea theologica, Paris. Anno 1607. vulgavit.

POZA (Joh. Bapt.) Theologus Complutensis, edidit elucidatorium Mariæ, Lugd. An. 1628. A *Sorbonistis* ideò damnatus est, quòd ossa, carnem & sanguinem Mariæ in S. Cœna unà manducari docuerit; teste *Bartholino in dissert. de latere Christi aperto, pag. 36*. Vid. *Dieter. part. 1. Ant. Bibl. pag. 207*. [illegible]

de POZO (Mart. Alf.) Cordubensis, elucidationes confecit in Psalm. An. 1567.

POZZUS (Alex.) Mediolanensis, Synodum Bobiensem, A. 1653. typis tradidit.

POZZUS (Jac.) vel PUTEUS, scripsit in 2. partem Infortiati: item, de monera. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 74*. Quære, PUTEUS.

PRACHIUS (Hilar.) scriptum Rabbinicum vulgavit, cujus singulæ voces à litera Mem incipiunt, Anno 1662.

de PRADO (Laur. Ramiresius) exaravit Pentecontarchum, An. 1612.

PRADUS (Hier.) Biacensis, Anno 1595. Romæ peste extinctus est. Edidit in Ezechielem tomum primum; quo 24. capita Ezechielis enarrantur: reliquos duos tomos *Joh. Bapt. Villalpandus* continuavit. Vid. *Alegambe, pag. 186*.

PRÆCONIUS (Octav.) Messinensis, Anno 1568. obiit. Elaboravit summam de sacramentis. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 205. Wadding. in S. O. M.. pag. 269*.

PRÆDINIUS (Regn.) Vinsemius, Friso, An. 1559. fato functus est. *Prædinius* vocari voluit, quod ruri & in prædiis natus esset. Groningensi scholæ magna cum laude præfuit. Scripta sua philosophica, quòd sacram veritatem minus redolêre arbitraretur, discerpsit: theologica verò, tanquam magis utilia, cum aliis communicavit. Ea Basileæ An. 1530. ab Acronio impressa sunt. Convivia publica vitavit: nec ab ullo mortalium munera accipere voluit. Reliquit librum de jure litigandi: item, 3. libros de precatione. Vid. *Sweertius pag. 633*. item, *autor vitarum Groningensium proff. pag. 37*.

PRÆFECTUS (Jacobus) librum de vinorum natura, Venet. Anno 1559. typis mandavit. Vid. *Linden. pag. 298*.

PRÆLLÆUS (Rud.) tractavit de potestate Imperiali & pontificali.

PRÆPOSITUS (Joh.) Atrebas, obiit Anno 1634. In 1. partem Thomæ Aquinatis, Anno 1632. commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 267*.

PRÆPOSITUS (Nicol.) Salernitanus medicus, composuit epitomen Nicolai Myrepsi.

PRÆSENTINUS (Pius) Mirandul. mysteria redemtionis humanæ Virgilianis versibus complexus est. Vid. *Gr. Letus in It. regn. pag. 179*.

PRÆT (Cl. G.) librum composuit de regia potestate in ecclesia, An. 1561.

de PRÆTIS (Anton.) scr. de jurisdictione episcoporum.

de PRÆTIS (Barthol.) JCtus, An. 1319. obiit. Reliquit repertorium in ff. & Codicem.

de PRÆTIS (Simon) JCtus, collegit consilia, Anno 1605. Extat ejusdem tract. de ultimis voluntatibus.

PRÆTORIUS (Abdias) Soltquellensis, aliàs prænomine *Godescalcus* dictus, natus est An. 1524: obiit An. 1573. Condidit libellum de phrasibus hebræis: & alium, de poesi Græcorum.

PRÆTORIUS (Andr.) Theologus Acad. Francofurtanæ An. 1586. mortuus est. Vid. *Justus in Chron. Francof. pag. 28*.

PRÆTORIUS (Bernh.) Hessus, natus est An. 1567: obiit An. 1616. Norimbergæ syndi-

syndici & bibliothecarii munere functus est. Erat optimorum carminum conditor, quæ sæpè multis negotiis constrictus fundere solebat. Ex iis supersunt sequentia: Oratio funebris, numeris hexametris adstricta, in obitum Henr. & Joh. Kellneri: carmen valedictorium ad Academiam Jenensem: anagrammatum apophoreta: epithalamia in nuptias Chr. Olhafii, Chr. Führeri, Georg. Fetzeri, Phil. Harsdorferi, G. Baumgartneri: epigrammata philica: satira *de Besolas manos*, &c. Ejus carmina ex parte occurrunt etiam *T. 5. Del. Germ. pag. 345*. Vid. *Chr. Arnoldus in Append. ad. Parentat. B. Dn. Fuhreri* An. 1677. habitam, *pag. 73*.

PRÆTORIUS (Chr.) reliquit exercitationes ethicas, An. 1651.

PRÆTORIUS (Georg.) emisit anagrammata, An. 1651.

PRÆTORIUS (Hieron.) edidit canones metaphysicos, An. 1632.

PRÆTORIUS (Joach.) elaboravit historiam elephantis, An. 1607.

PRÆTORIUS (Joh.) thesaurum chiromantiæ confecit, Anno 1661. tract. de suspecta poli declinatione & excentricitate firmamenti vel ruina cœli, An. 1676. item *lib.* de pollice, An. 1677.

PRÆTORIUS (Joh.) Joachimico Vallensis, natus est An. 1537: obiit An. 1616. Altdorfii mathemata interpretatus est. Instrumenta ipsius mathematica Norimbergæ in publicam bibliothecam translata sunt: manuscripta Altdorfii servantur. Meminit ejus *Thuanus l. 96. sub fin.*

PRÆTORIUS (Matt.) Silesius, carmen exaravit de administrando principatu, An. 1594. Reliqua ejus poëmata occurrunt *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 442*.

PRÆTORIUS (Mich.) Guelferbytanæ capellæ musicus, syntagma musicum construxit.

PRÆTORIUS (Pet.) explicationem Psalmi CXIX emisit, An. 1556.

PRÆTUS (Hieron.) An. 1610. floruit.

PRÆTUS (Ugolinus) JCtus, Anno 1378. claruit. In jus civile commentatus est.

PRÆVIDELLUS (Hieron.) Regiensis, JCtus, tractavit de peste & ejus privilegiis. Extat *T. 13. Tract. tract.*

PRÆVOTIUS (Joh.) Rauracus, natus est Anno 1585: obiit Anno 1631. Patavii medicinam professus est. Scr. de lithotomia: medicinam pauperum: tract. de venenis & eorundẽ alexipharmacis. Extat ejusdem opus de medicamentorum materia. Ejus opera Francof. An. 1660. prodierunt. Vid. *Tomasinus T. 2. elog. p. 224*.

PRAIDSCHEDELIUS (Th.) de privilegiis scribere aggressus est, An. 1671.

PRANDOMONTANUS (Anton. Maria) Capuccinus, exhibuit gentilem Angollæ fidei mysteriis instructum, Romæ, Anno 1661. in 4.

PRASCHIUS (Joh Lud.) Senator Ratisbonensis, h. t. claret. Edidit Rosetum: Tulliam tragœdiam: eclogas octo: cosmolytrosin sive historiã mundi libris duobus: amicos comœdiam: dissertationem de jure majoris partis &c. Vid. *Placcius, p. 37*.

du PRAT (Anton.) Cancellarius Franciæ, An. 1525. claruit. Concordatorum inter Franciscum I. & Leonem X. conditor & promulgator extitit. Vid. *Saffay, pag. 27*.

PRATANUS (Laur.) Nervius, congessit historiam rerum in Synodo Tridentina gestarum, An. 1547.

PRATEIUS (Claud.) JCtus, regulas juris generales promulgavit, An. 1589.

PRATEIUS (Pandolf.) Gallus, JCtus, jurisprudentiam mediã composuit: item, tractatum de dote. Extat *T. 9. Tract. tract.*

PRATENSIS (Felix) Hetruscus, Anno 1520. vixit.

PRATENSIS (Jason) Ziriceus medicus, A. 1558. obiit. Tractavit de morbis cerebri: de sterilitate arcenda: librum de partu & pariente, &c.

PRATENSIS (Joh.) Arhusia Cimber, natus est An. 1543: obiit An. 1576. Scripsit [illegible] gressu, subjectis & partibus artis medicæ: item, eclogam Daphnidem. Vid. *Vindinglus in R. H. pag. 131. Bartholinus. in med. poët. pag. 145*.

PRATEOLUS (Gabr.) Marcossianus, collegit historiam omnium conciliorum: item, elenchum hæreticorum. Floruit Anno 1560.

PRATINAS, Πρατίνας, Phliasius, Tragicus, Olymp. LXXI. claruit. Edidit Caryatidas. Hic primus satyros dedit, quemadmodum *Suidas* memorat.

de PRATO (Arlotus) Hetruscus, A. 1286. obiit. Compos. concordantias utriusq; Testamenti. *Alii* hoc opus *Hugoni Card.* adscribunt. V. *Waddingus in S. O. M. p. 40*.

de PRATO (Hugo) Hetruscus, A. 1312. vixit. Misit epistolam longam ex Tartaria ad suos confratres. Vid. *Wadding. l. c. p. 179*.

de PRATO florido (Hugo) scr. in evangelia & epistolas.

de PRATO Veteri (Anton.) JCtus, Anno 1524. floruit.

PRATUS (Franc. Maria) JCtus, collegit disceptrationes forenses, An. 1645. fol.

PRATYS, Πράτυς, poëta, allegatur *Aristoteli in Rhetorica l. 3. c. 11.*

PRAXAGORAS, Πραξαγόρας, medicus, librum reliquit de supervenientibus & naturalibus, quem sæpè allegat *Galenus*. Scripsit etiam de veneno pharico, teste *Nicandri Scholiaste*. Praxagoræ ἀνατομὴν *Scholiastes Homeri ad Iliad. pag. 367.* laudat. Meminit quoque ejus *Plinius l. 20. & seqq.*

PRAXAGORAS, Atheniensis, tempore filiorum Constantini Magni floruit. Edidit libros duos de regibus Atheniensium: libros sex de rebus Alex. Magni: & libros 2. de gestis Constantini Magni. Jonica dialecto usus erat. Vid. *Photius, Cod. LXII. Hanckius in Byzant. Scr. pag. 669.*

PRAXIDAMAS, Πραξιδάμας, Musicus, scr. de antiquis musicis vel poëtis. Vid. *Suidas in χιάζειν.* Confer *Jonsium in S. H. Ph. 1, 14.*

PRAXION, Πραξίων, ἐν Μεγαρικοῖς allegatur à *Suida, in voce τρίπουν*. Conf. *Scholiasten Aristophanis pag. 485.*

PRAXIPHANES, Πραξιφάνης, Rhodius scr. διατριβὴν Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος: commentarium in Sophoclem item, περὶ ἱστορίας. Vid. *Meursius in Rhodo pag. 106.*

PRAYLUS, Πραΰλος, à Troade, *Timonis* auditor fuisse fertur. Hic adeò constanti animo fuit, ut pateretur se injustè ut proditorem affici supplicio, civibus ne verbo quidem supplicans. Vid. *Laërt. l. 9. pag. 704.*

PREGIZERUS (Joh. Ulr.) natus est Anno 1577: obiit Anno 1656 Tubingæ Theologiam docuit. Mortuum laudavit *Tobias Wagnerus.*

PREIBISIUS (Christ.) struxit fabricam corporis humani, Lipsiæ, An. 1621.

PREISLEBIUS (Chr.) edidit memorias sanctorum: item, erotemata institutionum, An. 1606.

PREMIUS (Pet.) JCtus, tractavit de securitatis promissione & fide publica, Anno 1609.

PREMOLUS (Victor.) Cremensis, A. 1630. vixit. Struxit memoriale sciendorum à Clericis. Vid. *Alegambe, pag. 441.*

PRENNINGER (M.) Vide, URANIUS.

de PRESBYTERO (Ant.) JCtus, Bononiensis, An. 1353. floruit. Extat ejus tr. de episcopali jurisdictione.

PRESTONUS (Joh.) Anglus, de fœdere, fide & charitate commentatus est.

de PRETERE (Guilh.) Bruxellens. Anno 1626. obiit. Reliquit meditationes de passione Domini. Vid. *Alegambe. pag. 170.*

PRETTENIUS (Joh.) tractavit de notis vel siglis antiquorum, A. 1660.

PREVOTIUS (Angust.) carminibus inclaruit. Vid. *Tomus 3. Delit. Gall. pag. 182.*

PREVOTIUS (Claud.) librum de magistratibus Romanis, A. 1579. elaboravit.

PREVOTIUS (Joh.) Vide, PRÆVOTIUS.

PREYERIUS (Zachar.) edidit methodicam differendi institutionem, Ingolst. Anno 1542.

PREYSSIUS (Christ.) condidit vitam Ciceronis. Vid. *Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 160.*

PREZATUS (Gabr.) Bergomas, An. 1509. obiit. Composuit flagellum DEI: tract. de causis & remediis pestilentiæ: item, tract. de cura infectorum. Vid. *Donatus Calvus, pag. 146.*

PREZATUS (Laur.) Bergomas, JCtus, edidit disceptationem jurisprudentiæ cum medicina & philosophia, An. 1578.

PRICÆUS (Joh.) Anglus, Anno 1676. Romæ obiisse dicitur. Condidit notas elegantissimas in libros Novi Testamenti: item, commentarium in Apulejum. Vid. *Axenius in Phædrum pag. 22.*

PRICE (Guilh.) emisit artem concionandi, Amsterd. An. 1657.

PRIDEAUX (Joh.) Anno 1650. obiit. Decem prælectiones: item, fasciculum controversiarum publicavit. Vid. *Wbear. pag. 192. Kempius pag. 283. 299.*

PRIERAS (Silver.) An. 1500. vixit & primus omnium scripsisse dicitur contra *Lutherum*. Reliquit auream rosam in Evangelia: item, librum de strigibus. Vid. *Saussay pag. 20. Ph. Labbe T. 2. diss. p. 373. Ghilinus vol. 1. pag. 209. Olearius pag. 439.*

de PRIEUR (Phil.) impugnavit *Peyrerium* de præadamitis. An. 1658.

PRIGGL (Christ.) JCtus, manuale practicum de appellationibus, Salisb. Anno 1671. typis excudi fecit.

PRILUSIUS (Jac.) Polonus, Anno 1553. vixit. Leges & privilegia regni Poloniæ in 6. libros digessit & Cracoviæ in fol. excudi curavit.

PRIMASIUS, Africanus episcopus, vixit seculo VI. circa A. C. 550. Reliquit comment. in epistolas Pauli & Apocalypsin. Mentio ejus habetur ap. *Cassiodor. in Instit. div. lect. c. 9. Isidorum in viris illustr. c. 22.* Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 234. Rivetus Tom. 2. oper. pag. 1151. Olearius in Abaco pag. 387.*

PRIMATICCIUS (Greg.) Senensis, Anno 1566. claruit. In epistolas S. Pauli & Canonicas commentatus est.

PRIMAUDAYE (Pet.) Academiam Gallicam adornavit.

PRIMEROSIUS (Jac.) tractav. de erroribus vulgi in medicina, An. 1644.

PRIMIRAMI (Peregr. Mag.) medicus, Anno 1317. floruit. Vid. *Bumaldus.*

de PRIMIS (Franc.) scr. in versiculos psalmorum difficillores, Mediolani, A. 1624.

PRINNIUS (Gu.) Anglus, Vide PRYNNIUS.

de PRIOLIS (Guil.) collegit consilia matrimonialia.

PRIOLUS (Benjamin) historiam Galliæ 12. libris complexus est, Paris. An. 1665. in 4.

PRIOR (Claud.) scr. de lycanthropia. Liber prodiit Lovanii Anno 1595. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 92.*

PRISÆUS (Joh.) exaravit defensionem historiæ Britannicæ, Lond. An. 1573.

PRISCHESIUS (Joh.) Viconiensis Hanno, alphabetum vitæ religiosæ sex libris expressit.

PRISCIANENSIS (Jul.) Florentinus, An. 1607. obiit. Extant ejus meditationes in evangelia dominicarum per annum. Vid. *Alegambe, pag. 292.*

PRISCIANUS, grammaticus Cæsariensis, Anastasii Imp. tempore vixit, juxta *Vossium de poët.* Confer *Cassiodorum de Orthograph. c. 13.* Huic quidam versionem metricam Periegeseos Dionysii tribuunt: alii tamen *Rhemnii Fannii* esse arbitrantur. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 724. Vossius part. 3. Gramm. pag. 357. Casp. Barthius* Priscianum Favonium vocari debere suspicatur ad *Claudian. pag. 87.*

PRISCIANUS, Πρισκιανὸς, Lydus, composuit metaphrasin in Theophrastum de sensu & phantasia. Prodiit An. 1536.

PRISCIANUS (Theodorus) medicus, juxta *Reinesium in Var. lect. 3, 11.* tempore Arcadii Imp. claruit. Condidit 3. libros, phænomenon euporiston, logicum & Gynæceorum: quorum ultimum *Sabinæ* cuidam medicæ inscripsit. *Hermannus, Comes de Nevenar,* scripta hujus Prisciani *Octaviano Horatiano* perperam tribuit. Confer iterum *Reinesium l. 3. c. 17. Barthium in Claudian. pag. 1270.*

PRISCUS, Πρίσκος, Panites, sophista, ætate Theodosii junioris floruit. *Suidas* autor est, eum præter epistolas & declamationes etiam struxisse historiam Byzantinam & Atticam libris octo. *Jornandes c. 24. & 35.* eundem de rebus Geticis allegat. Prisci excerpta de legationibus & fragmentum ex hist. Goth. edidit *Dav. Höschelius,* Anno 1603. Vid. *Eunapius pag. 91. Mart. Hanckius in Byzant. scr. pag. 131.*

PRITTUS (Didac.) emisit examinationes septem geneseon *Magini*, Patav. Anno 1641.

PRIULUS (Aloys.) carmina exaravit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 497.*

PRIULUS (Franc.) Venetus, astrologiæ admodum peritus fuit. Librum de genesi Leonis X. pontificis conscripserat, in quo abditissima quæque anteactæ ætatis & uni ipsi cognita explicuerat, quæque incumberent, quæque futura essent, ad unguem, ut eventus comprobavit, in singulos ferè dies prædixerat. Hinc Pontifex dicere solebat, astrologiam olim extinctam in uno demum Priulo revixisse. De infelici ejus exitu *Pierius Valerianus de Infel. lit. pag. 88.* legi poterit.

de PRZIBRAM (Joh.) de professione fidei Catholicæ, Mogunt. A. 1449. tractavit.

PROÆRESIUS, Προαιρέσιος, sophista, sub Juliano apostata vixit. Huic statua erecta erat ejusmodi: *Regina regum Roma regi eloquentiæ.* Videatur *Eunapius, pag. 101.*

PROBUS (Æmil.) historicus, Theodosii Imp. tempore vixisse & vitas virorum illustrium composuisse à *nonnullis* traditur. *Alii* Cornelium Nepotem ab ipso in compendium redactum existimant. Vid. *Vossius l. 1. de hist. lat. c. 14.* Quære, CORNELIUS.

PROBUS (Ant.) celebravit Renovalia Lutheri, Anno 1590.

PROBUS (Phil.) JCtus, tractavit de jure Regaliæ.

PROBUS (Titius) Julium Parldem, Valerii Max. epitomatorem, in compendium compendii redegit. Vid. *Barth. in lib. 4. Theb. Papin. pag. 1232.*

PROBUS (Valerius) Grammaticus, scripsit teste *Servio ad 7. Æneid. pag. 1193.* libellum de temporum connexione. Vid. *Glandorp. pag. 875.*

PROCACCIUS (Calist.) de monte S. Viti, comp. librum, qui dicitur medicus ad tirones, Romæ, An. 1617. in 4.

PROCELLIUS, carmina conscripsisse dicitur. *Autor dialogi de Lat. Lingu. repar. ap. Gifan. pag. 400.* Procellii poëtæ elegiæ (inquit) & ipsæ amorum indices, nisi materia laudi obstaret, omnino plus gratiæ erant habituræ. Sunt, qui heroicum carmen & epigrammata se vidisse dicant. Leporem in eo probant cuncti, eruditionem & gravitatem adimunt.

PROCHORUS, Πρόχορος, erat unus è septem diaconis, quorum *Lucas* meminit *in Actis, cap. VI.* Exarasse dicitur vitam Apostoli Johannis, quæ in *Orthodoxographis* legitur. Verùm hunc librum falsò tribui Prochoro, *Bellarminus* affirmat. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 237. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1073. Olearius, pag. 388.*

PROCILIUS, historicus, à *Varrone l. 4. de L. L.* item, à *Plinio 8, 2.* laudatur.

PROCLES, Προκλῆς, Carthaginensis, Eucratis filius, *Pausaniæ in Messeniacis* & *Corinthiacis* allegatur.

PROCLINUS, Προκλῖνος, Platonicus, Troade habitavit. Vid. *Prophyrius in vita Plotini.*

PROCLUS, Πρόκλος, Constantinopolitanus patriarcha, Anno 440. obiit. Exaravit epistolam de fide ad Armenos. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 238. Olear. pag. 389.*

PROCLUS, Cyzicenus episcopus, Anno 433. claruit. Reliquit 21. orationes & epistolas, Romæ An. 1630. à *Riccardo Clerico* editas.

PROCLUS, Lycius, philosophus, An. Chr. 500. floruit. Syriani discipulus fuit: Maximum verò discipulum & successorem habuit. *Stöflerus* & *Schreckenfuchsius* malè in tempora Trajani collocant. Extant sex ejus libri de theologia Platonica, qui Hamburgi primum prodiere, Anno 1618. Supersunt ejusdem commentarii in Timeum & libros de republ. Scripsit quoque de Orphei, Pythagoræ & Platonis consensu: item, decem libros de oraculis. *Suidas* facit secundum à *Porphyrio*, qui contra Christianos scripserit. Procli paraphrasin in 4. Ptolemæi lib. de siderum effectionibus *Leo Allatius* A. 1635. in lucem protraxit. Vid. *Vossius, de nat. log. pag. 70. Jonsius de S. H. Ph. 3, 18.*

PROCLUS, Naucratites, inter sophistas locum habet. Vid. *Philostratus in vit. Soph. pag. 564.*

PROCOPIUS, Προκόπιος, Cæsariensis, hist. & sophista, tempore Justiniani Imp. claruit. Scripsit de bello Persico, Vandalico atque Gothico: de ædificiis Justiniani: item, ἀνέκδοτα vel historiam arcanam, in qua Justinianum Imp. & Theodoram Augustam plusquam satiricé exagitat. Vid. *Niceph. Callistus in hist. eccl. 17, 10. Hanckius in Byzant. script. pag. 145.*

PROCOPIUS, Gazæus, A. C. 470. vixisse putatur. In Octoteuchum commentatus est. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 243. Olearius, pag. 389.*

PROCOPIUS (Franc.) multa scripsit. Opera ejus Salisburgi, An. 1665. edita sunt & 8. voluminibus constant.

PROCULUS, latinus poëta, Callimachi imitator fuit, ceu colligitur ex *Ovidio, l. 4. Pont. eleg. 16. Callimachi Proculus molle teneret iter.*

PROCULUS, JCtus, Cocceio Nervæ successit in jure. Reliquit 8. libros epistolarum. Ab eo *Procullianorum* secta orta est. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 27. Bertrandus pag. 47.*

PRODICUS, Πρόδικος, Ceus, erat Protagoræ discipulus & Euripidis magister. *Maximus Tyrius dissertat. 7.* à callilogiâ ipsum vehementer commendat. *Suidas* tradit, ejus orationes magni fuisse habitas, & singulos auditores ipsi 40. drachmas persolvisse. Celebris fuit commento de Hercule adolescente, quem Virtus & Voluptas exquisitis orationibus ad se trahere studebant. Vid.

Xenophon. l. 2. ἀπομνημ. *Cicero l. 1. de off. Quintil. 9, 1. Philostratus in Soph. pag. 134. Voss. de nat. rhet. pag. 69.*

PRODROMUS (Theodorus) Πρόδρομος, tetrasticha struxit in Vet. & Nov. Testam. Vid. *Barthius in Claud. pag. 787. Reinesius ad Daum. pag. 66.* Quære, THEODORUS.

PROLÆUS (Andr.) Anno 1624. claruit. Edidit matæologiam Socinianam: Mahometologiam: Babylonem: & nuptias Sionis.

PROMATHIDES, Προμαθίδης, Heracleota, scripsit Ἡμιάμβους, teste *Athenæo l. 7. Scholiastes Apollonii l. 2.* eundem de Heraclea allegat.

PROMATHION, Προμαθίων, ἱστορίαν Ἰταλικὴν συνέταξε. Testis *Plutarchus* in *Romulo*.

PRONAPIDES, Προναπίδης, poëta, in protocosmo citatur à *Boccacio in genealog. Deor. l. 1. c. 3. & 6. Tzetzes in Chiliad. pag. 258.* malè Πορναπίδην vocat.

de PROOST (Adrian.) Gandensis, JCtus, panegyricum Thomæ Aquinati A. 1620. habuit.

PROPERTIUS (Aurel.) Mevaniensis, poëta, tempore Augusti Imp. claruit. Ipse *Callimachum Romanum* sese appellat. Puella, quam *Cynthiam* vocat, vero nomine *Hostia* dicta est, ut ex *Apuleio* constat. Reliquit elegias. Inter Latinos, *Quintiliano* judice, palmam obtinet secundam, durior Tibullo & ex Græcanicis nimis multa mutuatus. Vid. *Barthius* in *Statii Pap. silvas, pag. 91. Glandorpius, pag. 150.*

PROSPER, Aquitanicus, Valentiniani III. Imp. temporibus floruit. Inter alia chronicon scripsit à primo homine usque ad Urbem à Genserico captam: item, librum de gratia DEI: & alium de providentia DEI. Vid. *Vossius in histor. Pelag. 1, 18. Phil. Labbe Tom. 2. diss. pag. 246. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1140. Olear. pag. 391.*

PROTAGORAS, Πρωταγόρας, Abderita, Democriti discipulus, Olymp. LXXXIV. claruit. Primò bajulus fuit, deinde philosophiæ sese tradidit. Vid. *Agellius 5, 3.* Primus contentiosas orationes invenit & centum minas à discipulis exegit: unde Λόγος ἔμμισθος dictus est, uti refert *Suidas*. Cum in principio libri sui (inquit *Cic. libro 1. de nat. deor.*) scripsisset: *de Diis, neq; ut sint neq; ut non sint, habeo dicere*, Atheniensium jussu urbe atq; agro est exterminatus, librique ejus in concione combusti. Adde *Philostratum in V. S. pag. 533.*

PROTAGORAS quidam de monstrosis quorundam Indorum formis nonnulla prodidisse dicitur à *Tzetze in Chil. 7. hist. 144.*

PROTAGORIDES, Πρωταγορίδης, Cyzicenus, scripsit de ludis, qui in Daphne quotannis celebrari solebant. Meminit ejus *Athenæus l. 4. Idem libro 3.* κωμικὰς ejusdem ἱστορίας allegat.

PROTARCHUS, Πρώταρχος, Trallianus, laudatur *Macrobio, Saturn. lib. 1. cap. 7.*

PROTEAS, Πρωτέας, Zeugmatites, *Stephano in* Ζεῦγμα & *autori Etymol. Magni in* Κιμμερίους memoratur.

PROTERIUS, Προτέριος, Alexandrinæ ecclesiæ antistes, tempore Leonis Augusti miserè periit. Reliquit epistolas ad Leonem papam de festivitate paschali. Videatur *Isidorus in Viris illustrib. c. 23.*

PROTOSYNCELLUS (Greg.) Πρωτοσύγκελλος, Patriarcha Constantinopol. seculo 13. claruit. Ei tribuitur à nonnullis defensio quinque capitum Concilii Florentini. *Leo Allatius* tamen eam *Georg. Scholario*, tanquam genuino autori, asserit. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 189.*

PROVANCHERIUS (Sim.) Lingonensis, aphorismos Hippocratis carmine expressit, An. 1603.

PROVENZALIS (Joh.) edidit quodlibeta, An. 1527.

PROXENUS, Πρόξενος, de rep. Lacedæmoniorum commentarios composuit. Scripsit etiam περὶ πόρων Σικελικῶν, i. e. de Siculis itineribus. Vid. *Athenæus l. 6. & Stephanus in* Γέλα.

PRUCKMAN (Fr.) JCtus, de regalibus & jure fœminarum An. 1672. commentatus est.

PRUCKNERUS (Andr.) struxit libellum de artificio disputandi, Anno 1637: item, commentar. in Vetus & Novum Testamentum, duobus tomis constantem.

PRUDENTIUS (Aurel.) Clemens, Hisp. poeta, tempore Theodosii senioris & deinceps claruit. In *præfatione* Καθημερινῶν natum se dicit *Salea Consule*, cujus consulatus in A. U. R. 1101. incidit. Ajunt, ipsum præfectum urbis factum esse. Reliquit Ψυχομαχίαν, Καθημερινῶν, Ἀμαρτιγένειαν, περὶ στεφάνων, Ἀποθέωσιν, & 2. libros contra Symmachum. Peccat interdum in quantitates, præcipuè in Græcis dictionibus. Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. diss. pag. 261. 793. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1123. Quenstad. pag. 26. Olear. pag. 392.*

PRUDENTIUS (Joh.) duos tomos in 3. partem Thomæ, Lugd. An. 1654 elaborare cœpit.

PRUGNERUS (Nic.) tabulas astronomicas, An. 1553. edi curavit.

PRUNIANUS (Jul.) Ferrariensis, Anno 1595. obiit. In universam philosophiam commentatus est. *Waddingus in S. O. M. pag. 433.* vocat virum doctum in omnibus fermè scientiis.

PRUSCHENCK (Zach.) Sulzbaco Palatinus, natus est, A. 1610. Jenæ jura 10. annis professus est. Vid. *Hadrianus Beier. in R. Jen. pag. 594.*

PRYNNIUS (Guilh.) Anglus, scripsit pro regibus Christianis contra Independentes, Genevæ, An. 1649. Extat ejusdem tractatus contra ludos Comicos: & alius, contra potationes in aliorum sanitatem factas. *Hallervordius in B. C. pag. 118.* ait, eum primum ferè fuisse inter eos, qui se Episcopis opposuere: cujus instinctu quoque *Guilh. Laud* archiepiscopum Cantuariensem quidam decollatum volunt. Videatur *Kempius pag. 335.*

PSAON, Ψάων, Platæensis, historiam 30. libris contexuit, juxta *Diodorum Sicul. l. 21. in fragm.* Vid. *Jonsius in S. H. Ph. 1, 2.*

PSELLUS (Mich.) Ψελλὸς, celebris philosophus, sub Constantino Duca claruit. A *quibusdam* Ὕπατος τῶν φιλοσόφων indigitatur. Varia scripsit in theologia, medicina & philosophia: ex. gratia, paraphrasin in Cant. Cantic. dialogum περὶ ἐνεργείας δαιμόνων: tract. de Mahomete: duos libros de ratione victus: tract. περὶ χρυσοποιΐας: expositionem in oracula Chald. Zoroastris: paraphrasin in Aristot. de interpretatione, &c. De Psellis peculiarem libellum *Leo Allatius*, Rom. A. 1634. emisit. Plura de Psello nostro apud *Tzetzen in Chil. pag. 218. Vossium de nat. Log. pag. 68. Olearium in Abaco pag. 315. Hanckium in Byzant. Script. pag. 478.* invenies.

de PTOLEMÆIS (Joh. Pet.) in legem, de admonendi s. de jurejur. commentari aggressus est.

PTOLEMÆUS, Πτολεμαῖος, Agesarchi filius, Megalopolitanus, tempore Ptolemæi Philometoris, quarti Regis Ægypti, floruit ejusque historiam literis consignavit. Meminit ejus *Athenæus l. 6. 10. & 13.* uti & *Clemens Alex.* in *Protrept.* & *Arnobius l. 6.*

PTOLEMÆUS, Alexandrinus, grammaticus, sub Traiano & Adriano Impp. claruit. A quibusdam *Chennus* cognominatus est. Scripsit περὶ παραδόξων: item, Σφίγγα: adhæc Ἀνθόμηρον, poëma 24. librorum, cui inde nomen, quòd Homericæ Iliadi aut Odysseæ istos libros adæquaret. *Suidas* plura ejus scripta enumerat. Confer *Photium, Cod. CXC.*

PTOLEMÆUS (Claud.) Alexandrinus, philosophus & mathematicus, tempore M. Aurelii Antonini Imp. vixit. De ætate testis *Suidas*. Ineptiunt igitur, qui eum unum ex regibus Ægyptiis fuisse existimant. A Græcis θαυμάσιος, i. e. admirandus salutari solet. *Cardanus* ei proximas post Archimedem partes tribuit. Reliquit μεγάλην Σύνταξιν, opus aureum, quod Arabes *Almagestum* vocant: item, γεωγραφικά. Vid. *Stephanus* in χαράκωμα: *Zeillerus, part. 1. de hist. pag. 124.*

PTOLEMÆUS, Ascalonita, scripsit teste *Ammonio in* συγγενὴς, περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδίας. Confer *Eundem in* τρίετες.

PTOLEMÆUS, Cytherius, epicus poeta, tractavit, teste *Suida*, de viribus herbæ ψαλακάνθης.

PTOLEMÆUS Evergetes, septimus Rex Ægypti, composuit 24. libros historiarum.

PTOLEMÆUS Hephæstion. Vide, HEPHÆSTION.

PTOLEMÆUS Lagi, primus rex Græcorum in Ægypto, Alexandri M. gesta literis prodidit, teste *Arrbiano*, qui ejus historiæ multum tribui debere judicavit, tùm quòd sub Alexandro militaverit, tum quòd, cum ista scriberet, rex fuerit; in quo turpius mendacium foret, quàm in alio. Historiam Ptolemæi laudat *Plinius l. 12. & 13.* item, *Plutarchus in vita Alexandri.*

PTOLEMÆUS, de Luca vel Lucensis, episcopus Torcellensis, tempore Henrici VII. & Ludov. Bavari claruit. Reliquit annales ecclesiastico-civiles, ab Anno Christi 1060. usq; ad A. 1303. Vid. *Zeill. part. 3. hist. pag. 137.* 1316

PTOLEMÆUS, Mendesius, sacerdos, si *Vossio* credimus, temporibus Augusti & Tiberii claruit. Conscripsit 3. libros de gestis regum Ægyptiorum. Meminere ejus *Clemens Alex. l. 1. Strom. & Tatianus in Orat. ad Græcos.* Addi potest *Tertullianus in Apolog. c. 19.*

PTOLEMÆUS, Naucratita, inter sophistas referri debet. Vid. *Philostratus in vit. Sophist. pag. 561.*

PTOLEMÆUS Philadelphus, Pythagoricus philosophus, composuit Ἁρμονικά. Citat ea *Macrobius in somn. Scipion. 1, 19.* & *Scholiastes Hesiodi in* Θεογονίαν.

PTOLOMENUS (Bandinus) Senensis, Græcis, Latinis & Hebræis literis eruditissimus, mathematicarum cognitione nobilis, stilo ad omnes animi cogitationes explicandas valde elegans fuisse prædicatur. Vid. *Pierius Valerianus de J. L. pag. 105.*

PUBLICIUS, JCtus, Servii discipulus erat, teste *Pomponio*. Ab hoc forte *Publiciana* actio dicta est. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 21. Bertrandus, pag. 244.*

PUBLILIUS Optatianus Porphyrius. Vid. PORPHYRIUS.

PUBLIUS, Syrus, mimographus, anno 2. Olympiadis CLXXXIV. Romæ claruit, teste *Hieronymo*. Mimos ejus *Josephus Scaliger* doctissimè & elegantissimè in Græcam linguam transtulit. *Cassius Severus* apud *Senecam controvers. 3.* dicere solitus est, multa esse apud Publium melius dicta, quàm apud quenquam Comicum Tragicumque aut Romanum aut Græcum. *Julius Cæsar* eum Laberio prætulit. Vid. *Glandorp. pag. 718.*

PUCCINELLUS (Placidus) Anno 1650. floruit. Paravit ceremoniale ecclesiasticum: item, tractatum de illustribus Abbatiæ Florent. viris. Vid. *Gr. Letus in It. regn. pag. 505.*

PUCCIUS (Bened.) *Ghilino vol. 1. pag. 19.* memoratur.

PUCCIUS (Franc.) Italus, tractavit de Christi efficacitate in omnibus & singulis hominibus. Contra eum *Osiander* & *Socinus* scripsere. Vid. *Hoornebeck Tom. 1. Socinianismi proflig. pag. 52.*

PUCHE (Jac.) Cervariensis, Hisp. Anno 1630. claruit. Adornavit opus morale de casibus conscientiæ in articulo mortis occurrentibus. Videatur *Alegambe, pag. 209.*

PUCHESANUS (Charil.) agitavit quæstionem, An reformati sint socii Augustanæ confessionis?

PUCHLERUS (Joh.) de Marchionibus Misniæ comentatus est. Manuscriptum Cl. *Schurzfleischius* possidet.

PUDLOVIUS (Melch.) emisit librum pro religione ad magistratus Poloniæ, teste *Starovolscio, pag. 37.*

de la PUENTE (Joh.) Hisp. contra *Baronium* scriptis pugnavit. Vid. *Casaubonus in prolegomenis contra Baronium.*

PUERARIUS (Dan.) de carnibus lucentibus, An. 1667. commentatus est.

PUFFENDORF (Samuel) celebris JCt. h. t. claret. Edidit elementa jurisprudentiæ universæ: item, librum de jure naturæ & gentium. Extat ejusdem tract. de statu Germaniæ sub nomine *Severini à Monzambano*. Ajunt, ipsum historiam Suecicam ab excessu Gustavi Adolphi usque ad hæc tempora moliri. Obiit A. 1694. 26. Octobr. Berolini.

à PUHEL (Joh. Leonh.) tractavit de tutelis Electorum Principum, An. 1669. in 4.

PULCHARELLUS (Constant.) Massalubrensis Italus, Anno 1610. extinctus est. Reliquit 5. libros carminum: item, dialogum de vitiis senectutis. Præterea fecit carmina lyrica. Vid. *Alegambe, pag. 83.*

PULKAVA (Przibislaus) historiam Bohemicam composuit.

PULLENIUS (Paulus) An. 1608. obiit. In Apocalypsin commentarium struxit, teste *Swertio*.

PULLIUS (Pet. Rob.) octo libris in sen-

tentias Lombardi commentatus est, Paris, An. 1615. fol.

PULMAIR (Georg.) Reichenhalensis Tirolius, avus meus maternus, An. 1540. natus est: obiit, An. 1613. Altdorfii munere Præceptoris classici functus est. Reliquit orationem panegyricam.

PULMANNUS (Theod.) Craneburgensis, Antverpiæ primò fullonem egit, ipso teste in *præfat. ad Ausonium*: postad studia se contulit & insignis philologus factus est. Virgilium, Suetonium, Juvenalem, Prudentium, Claudianum, Ausonium notis eruditis illustravit. Extant ejusdem variæ lectiones. Videatur *Sweertius pag. 691. Franc. Modius in Novant. lect. epist. 71. pag. 184. C. Barthius* alicubi industriosum doctumq; hominem appellat.

PULSICTUS (Camillus) edidit consonantiam Vet. & Novi Testamenti, Venet. An 1628.

PULVÆUS (Adr.) JCtus, scripsit de prohibita rerum alienatione.

PULVÆUS (Nicol.) tractavit de irregularitate.

PULVERINUS (J. Hieron.) Neapolitanus, emisit praxin medicam, Anno 1605.

PUPIUS, tragicus poëta fuisse dicitur. *Horat. 1. epist.* ejus poëmata vocat lacrymosa, quòd spectatori lacrimas ob commiserationem facile excuterent. Vid. *Glandorp. pag. 732.*

de PURA (Christ.) classicum paciferum Daniæ contexuit.

PURBACHIUS (Georg.) natus erat, An. 1423: obiit, A. 1462. Viennæ in Austria philosophiam & theologiam professus est. Cœpit compendium scribere Ptolemaicæ μεγάλης Συντάξεως, in quo usque ad librum sextum pervenit. *Epitaphium* sibimet tale struxit:

> *Extinctum dulces quidnam me fletis Amici?*
> *Fata vocant, Lachesis sic sua fila trahit.*
> *Destituit terras animus cœlumq; revisit.*
> *Quæ semper coluit, liber & astra colat.*

PURCHASIUS (Samuel) Anglus, theologus & historicus, An. 1627. obiit. Itinera quædam Anglicè descripsit.

PURICELLUS (Joh. Pet.) Mediolanensis, edidit monumenta basilicæ Ambrosianæ, An. 1656.

PURLILIARUM Comes de re militari commentatus est.

PURPURATUS (J. Franc.) JCtus, collegit consilia, Venet. An. 1579.

PUSTERLA (Franc. Maria) Bergomas, natus est, Anno 1622. Reliquit genethlia martyris Catharinæ.

PUTEANUS (Claud.) Gallus, An. 1594. obiit. Vid. *Sammarthanus, pag. 98. item, Periander in vita Guieti.*

PUTEANUS (Erycius) Venloënsis, natus est, An. 1574: obiit, An. 1644. Mediolani eloquentiæ professor fuit ac regii historici titulò auctus est. Inde in Belgicam accersitus *Justo Lipsio* in cathedra Lovaniensi successit. Edidit circulum Urbanicum: librum de bissexto: historiam Insubriæ: sermones geniales: orationes: epistolas, &c. Mortuum laudavit *Nicol. Vernulæus.* Vid. *Ghilinus vol 2. pag. 72. Sweert. pag. 230. Imperialis in Museo pag. 201. Hanck. part. 2. de S. R. R. pag. 187. Henningus Witte in Philos. pag. 565.*

PUTEANUS (Florim.) tractavit de 10. Euclidis elemento, Paris. An. 1612.

PUTEANUS (Franc.) Gallus, An. 1534. claruit. Extat ejus catena Patrum Lat. in Psalmos.

PUTEANUS (Guil.) scripsit de medicâ purgandi ratione, Lugd. An. 1552.

PUTEANUS (Joh.) Vasco, An. 1623. obiit. Superest ejus tract. de pontifice Romano.

à PUTEO (Cassianus) eques, ante paucos annos vixit. *Ferrarius de rer. Vestiaria part. 2. pag. 78.* vocat totius antiquitatis assertorem felicissimum fugientiumque literarum statorem, quem unum comitatis ac magnificentiæ simulacrum exteræ quoque gentes colunt, magna pars propter hunc unum urbem Romam invisunt.

à PUTEO (Jac.) JCtus, An. 1470. claruit. Reliquit decisiones.

à PUTEO (Julius) struxit elogia Veronensium, An. 1653.

à PUTEO (Paris) Neapolit. An. 1464. floruit. De syndicatu commentatus est. Vid. *Pansirolus in JCtis 2, 106.*

à PUTEO (Zacharias) scripsit historiam de gumma Indica, Venet. Anno 1628. Ejusdem officina Chymica prodiit, An. 1611.

PUTEOLANUS, JCtus, librum Assessoriorum reliquit, quorum primus citatur ab *Ulpiano*. Videatur *Bertrandus*, *pag. 261*.

PUTEUS (Archang.) Italus, ex lacera & segmentitia veste, quam ex paupertatis zelo gestabat; *Pannosus* nuncupatus, duas apologias exaravit, unam pro hebraicæ linguæ præstantia, alteram in defensionem Pici *Mirandulani*. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 39*.

PUTEUS (Jac.) vel Pozzus, Nicienfis, Anno 1563. obiit. Scripsit de mutatione monetarum. Videatur *Ghilinus, vol. 2. pag. 110*.

PUTHERBEUS (Gabr.) Turonicus, edidit Theotimum vel 3. libros de expurgandis malis libris, Parisiis, Anno 1549.

PUTSCHIUS (Elias) Antverpianus, natus est An. 1580: obiit An. 1606. Cùm nasceretur, statim risum edidit. In Sallustium notas composuit. Veteres quoque Grammaticos numero triginta tres studiosè collegit & uno volumine publicavit. Mortuo *Conr. Rittershusius* parentavit. Vid. *Sweertius, pag. 226*.

PUTSCHIUS (Eman.) librum de jurisdictione exaravit An. 1614.

PUTZIUS (Matth.) Marcoduranus, Anno 1595. obiit. Altare templi Moguntini carmine descripsit. Videatur *Alegambe, pag. 337*.

PYLADES, Πυλάδης, Cilix, scripsit de saltatione Italica, quæ ab ipso inventa est: item, de saltatione, quæ Cordax: de tragica, quæ Sicinnis: & de satyrica, quæ dicebatur Emmelia. Videatur *Suidas*.

PYLADES (Burchard.) Brixianus, A. 1502. vixit. Genealogias Deorum versibus expressit. Extat ejusdem vocabularium, versibus adornatum. *Casp. Barth. in lib. 1. Theb. Papin. pag. 241.* vocat recentem, sed non ineruditum poëtam.

PYLANDER (Georg.) Zwiccaviensis, Anno 1544. obiit. Hippocratem Latinè reddidit. Vid. *Albinus in Chron. Misnensi, pag. 351*.

PYLEUS, JCtus, An. 1170. floruit. Brocardica primus invenit & librum de ordine judiciorum composuit. Vid. *Guido Panzirolus de JCtis, 2, 21*.

PYNACKERUS (Cornel.) Delphensis, JCtus, natus est Anno 1570: obiit Anno 1645. Groningæ jura professus est. Indicem in *Fachinei* controversias elaboravit. Habebat præterea comment. in varios Digestorum libros: consilia item innumera: sed ut illa publici juris faceret, adduci non potuit, dictitans: nihil jam scribi, quod non dictum sit prius. Videatur *Autor vitarum Proff. Groningens. pag. 63*.

PYRANDER, Πύρανδρος, struxit aliquot rerum Peloponnesiacarum libros, è quorum quarto *Plutarchus in parallel. minor. c. 37.* historiam adducit.

PYRCKMAIR (Hilar.) tractavit de causis affectionum & proprietatum quarundam singularium cum in homine, tum in animantibus quibusdam, Anno 1575.

PYRGION, Πυργίων, librum de institutis Cretensium elaborasse dicitur. Videatur *Athenæus l. 4*.

PYRRHO, Πύῤῥων, Plistarchi filius, Eleus philosophus, tempore Philippi Macedonis floruit & sectam *Pyrrhoniorum*, qui omnia incerta esse statuebant, condidit. Iidem σκεπτικοὶ, ζητητικοὶ & ἐφεκτικοὶ dicti sunt. Pyrrhonis hujus vitam *Diogenes Laërtius* composuit.

PYRRHO, Liparæus, historicus, *Plutarcho in quæst. Rom. cap. 19.* memoratur.

PYRRHUS, Rex, commentarios de scientia & arte instruendæ aciei reliquit, teste *Plutarcho in vita Pyrrhi pag. 387*.

PYRRHUS (Joh.) Anglobermæus, Aurelianensis JCtus, Anno 1516. claruit. Scripsit de donatione mutua inter virum & uxorem. Videatur *Alciatus in parerg. 2, 7. Mart. Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 124.* Quære supra, ANGLOBERMÆUS.

PYTHÆNETUS, Πυθαίνετος, librum περὶ Αἰγίνης elaboravit, teste *Athenæo lib. 13*.

PYTHÆUS (Nicol.) collegit thesaurum è monumentis S. Bernhardi, Anno 1589.

PYTHAGORAS, Πυθαγόρας, Samius, celebris philosophus, juxta *Eusebium* ultimo anno Olympiadis LXX. vivere desiit. Mortuus numinis instar cultus. Philosophiam ab Assyriis, Ægyptiis & Judæis hausisse fertur. Animas primus Græcorum immortales esse docuit. Inter alia μετεμψύχωσιν commentus est. Tria

Tria reliquit opera, παιδευτικὸν, φυσικὸν, πολιτικόν. Aurea carmina, quæ vulgò Pythagoræ tribuuntur, sunt *Lysidis* Pythagorici. Vitam Pythagoræ *Malchus & Jamblichus* prolixè descripserunt. De symbolis ejusdem *Erasmus in proverbiis, Rielius T. 1. Concil. pag. 151. Giraldus & alii* consuli poterunt. Plura de Pythagora apud *Tzetzem in Chil. pag. 36. 205. Maffaeum in Chronol. pag. 276. Scheferum in philosoph. Ital. pag. 9. 12. 15.* invenies.

PYTHAGORAS alius, Eratoclis filius, eod. tempore, quo Samius Pythagoras, claruit. Hujus commentarii feruntur ἀλειπτικοί, i. e. unguentarii: & athletarum Constitutio de esu carnium, quæ malè ad *Pythag. Mnesarchi filium* à nonnullis refertur. Videatur *Jamblichus pag. 40. Alius* Pythagoras res Dorientium teste *Laërtio l. 8.* tractavit.

PYTHEAS, Πυθέας, Massiliensis, Ptolemæi Philadelphi ætate vixit & γῆς περίοδον exaravit. Ejus operis pars erat historia Thules, ex qua aliqua adducit *Strabo l. 1. & 2.* Laudatus *Strabo* ipsum aliquoties mendacii & futilitatis accusat. Interim laudat eum *Hornius in originibus Americanis pag. 157, &c.* Vid *Scholiastes Apollon. pag. 232. Vossius de nat. rhetor. pag. 82.*

PYTHERMUS, Πύθερμος, Ephesius, ab *Athenæo l. 7.* inter historicos refertur.

PYTHION, Πυθίων, Rhodius, scripsit de agricultura, teste *Varrone 1, 1.* Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 107.*

PYTHOCLES, Πυθοκλῆς, Samius, nomen sibi peperit historiâ Italica, ex qua tertium librum *Plutarchus in parallel. minor.* quartum verò *Clemens Alex. lib. 1. Stromat.* allegat. Idem *Clemens in Protrept.* ejusdem libellum περὶ ὁμονοίας, i. e. de concordia: *Plutarchus* verò in *parall. minor.* ejusdem γεωργικὰ laudat.

PYTHON, Πύθων, Byzantinus, rhetor, Philippi regis Macedonum, scriba fuit. Eô viso, Demosthenes ter mutus factus, ter compressus est. Vid. *Tzetzes in Chiliad. pag. 101. Voss. de nat. rhetor. pag. 81.*

PYTHOSTRATUS, Πυθόστρατος, poëta, Theseidos poema condidit.

Q.

QUACKELBENUS (Guilh.) Cortracensis, medicus, exaravit epistolam ad *Matthiolum.*

QUADRANTINUS (Fabian.) Stargardus Prutenus, An. 1605. obiit. Exaravit 7. palinodias, cùm ex Lutherano pontificius factus esset. Videatur *Alegambe, pag. 107.*

QUADRATUS (Asinius) Ἀσίνιος Κοδρᾶτος, Παρθικὰ composuit: item, historiam Romanam libris quindecim Jonica dialecto, quam inscripsit χιλιετηρίδα. Complectitur res gestas ab U. C. usq; ad Alexandrum Mammææ Imp. Testis *Suidas* in Κοδρᾶτος. Confer *Vossium l. 3. de hist. Græc. pag. 256.* Quære, ASINIUS.

QUADRATUS, discipulus Apostolorum, teste *Eusebio in Chronico*, libros pro religione Christiana composuit & Hadriano Imp. obtulit. Confer *Euseb. H. E. 4, 3.*

QUADRATUS (Maturinus) Ebroicensis, in Amos & Malachiam commentatus est.

QUADRIGARIUS (Q. Claud.) Sisennæ æqualis, reliquit historias vel annales. Multa ex iis afferunt *Livius, Agellius, Macrobius,* &c. Illustre fragmentum ex *l. 18. annal.* extat apud *Senecam de benef. 3, 13.* A *Nonio in Horrea* citatur Claudii oratio in Quintium Gallum. Vid. *Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 18.*

QUADUS (Matth.) concinnavit sex libros geographicarum enarrationum: item, librum de gloria Germanicæ nationis.

QUADUS (Nicol.) tractavit de memorabilibus Prædicatorum & Carmelitarum.

QUÆRENGUS (Ant.) natus est, Anno 1546: obiit, An. 1633. Edidit 2. libros de animæ immortalitate: rhetoricam triplicem: tract. de ideis Hermogenis: & alium de imitatione vet. eloquentiæ. Plura ejus scripta *Thomasinus* dabit, quem vide *part. 2. Elog. pag. 134.* Item, *Leo Allatius in A. U. pag. 44. Ghil. vol. 2. pag. 25. Donatus Calvus, pag. 84.*

de QUALEA (Joh. Genesius) Parmensis An. 1289. obiit. Reliquit tract. de civitate

tate Christi. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 208.*

QUALICHINUS (M.) episcopus Roffensis, condidit historiam de rege Alexandro carmine elegiaco. Extare id in Naudæana bibliotheca *Labbeus* refert. Incipit: *Stellarum curis Ægyptus dedita quondam.* Definit sic:

Historiam dictam dictavit carmine quidam,
Qui Qualichinus nomine dictus erat.
Post natum Christum sunt anni mille ducenti,
Terque duodeni, quando fit istud opus.

Confer *Reinesium ad Daum pag. 196. 208.* Quidam eum vocant *Nilichinum* corrupte.

QUARANTA (Hor.) Salernitanus, An. 1633. claruit. Orationes varias habuit. Vid. *Alegambe, pag. 190.*

QUARANTA (Steph.) construxit summam Bullarii, An. 1629.

QUARESMIUS (Franc.) tractavit de quinque vulneribus Christi, An. 1632. Extat ejusdem elucidatio terræ sanctæ, duobus tomis edita An. 1639. Videatur *Tribecchov. 4, 3. Waddingus in Scr. O. M. pag. 133.*

QUARLESIUS, Anglus, fecit emblemata & alia poemata.

QUARTEMONT (Casp.) Binchiensis, An. 1624. obiit. Vitam Ignatii Loiolæ exaravit. Vid. *Alegambe, pag. 151.*

QUARTUS (Paulus Maria) de processionibus & litaniis commentatus est, Venet. fol. Extat quoque ejus commentarius in rubricas missalis Romani, A. 1655. impressus.

QUATRAMMUS (Evang.) de Augubio, A. 1590. claruit. Condidit tract. de præservatione & curatione pestis: item, alium de theriaca & mithridatio.

QUATROCCHUS (Alb.) edidit differt. de veris & legitimis antiquorum ponderibus in officina pharmaceutica.

QUECCIUS (Georg.) Norimbergensis, natus est, An. 1561: obiit, Anno 1628. Altdorffii philosophiam moralem & Græcam linguam professus est. Reliquit varias disputationes. Orationes ejus uno volumine continentur.

QUECCIUS (Greg.) Altdorfinus, Anno 1632. obiit. Conscripsit anatomiam philologicam de nobilitate & præstantia hominis.

QUEDLINBURGIUS (Jordanus) sermones exaravit, qui prodierunt Paris. Anno 1521.

QUELAINUS (Franc.) Cenomanus, Carthusianus, scripsit Θυιανογραφίαν. Vid. *Reines. ad Daum. pag. 167.*

à QUEMADA (Gabr.) Hisp. quæstiones juris emisit, Venet. An. 1583.

QUENSTADIUS (Joh. Andr.) Quedlinburgensis, celebris Theologus, h. t. claret. Tractatum de patriis illustrium virorum contexuit: item, alium de ritu sepulturæ. Witebergæ theologiam profitetur.

QUERCETANUS (Eustach.) in librum Hippocratis de natura hominis, Anno 1549. commentatus est.

QUERCETANUS (Joseph.) Armeniacus, edidit diæteticon polyhistoricon, Anno 1607. Extat ejusdem opus de ortu & causis metallorum.

à QUERCU (Andr.) Turonensis, collegit bibliothecam historicorum Anno 1627.

à QUERCU (Laurent.) Gandavens. à nativitate cœcus, at ingenio doctrinaque nobilis, reliquit orationes & carmina, teste *Sandero.*

à QUERCU (Leodegarius) confecit epitomen in *Ruellium* de stirpibus, Anno 1544. Carmina ejus leguntur *T. 3. Delit. Gall. pag. 189.*

QUERCULUS (Ludov.) Turonensis, Anno 1565. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 39.*

QUERENGHUS (Flav.) Bergomas, scr. de genere dicendi philosophorum: librum de consiliariis principum: quinque libros de honore. Isagogen in philosophiam Aristotelis. Vid. *Don. Calv. pag. 149.*

QUERHAMER (Casp.) tractavit de communione eucharistiæ.

QUERNUS (Camillus) tempore Leonis X. pontificis floruit, cui etiam diu inter instrumenta eruditæ voluptatis gratissimus extitit. Romæ novo serti genere (id erat ex pampino, brassica & lauro eleganter textum) coronatus, publico consensu *archipoëtæ* cognomen meruit. Reliquit Alexiadem. Vid. *Jovius in Elog. numero 82. Tollius de Inf. lit. pag. 17.*

QUESADA (Dominicus) inter eximios Theologos refertur à *Caramuele.*

QUESTELIUS (Casp.) tractavit de primogenituræ vi & conditionibus, An. 1672.

de QUE-

de QUESTENBERG (Jac. Aurel.) *Albino in Chron. Misnensi, pag. 343.* memoratur.

QUETTA (Ant.) JCtus, teste *Menochio*, perfectissimus collegit consilia, Anno 1601.

à QUEVEDO (Franc.) emisit politicum prudentem sub persona Bruti, An. 1660.

QUICHELBERGIUS (Samuel) Antverp. Anno 1553. claruit. Collegit apophthegmata & stratagemata Biblica. Videatur *Swertius.*

QUICHELINUS. Vide, QUALICHINUS.

QUILLETUS (Claud.) callipædian edidit, Paris. Anno 1656.

QUINNUS (Gualt.) texuit coronam virtutum principe dignarum, An. 1634.

QUINONIUS (Franc.) Hisp. Anno 1540. obiit. Correxit breviarium Romanum. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 133.*

QUINQUARBOREUS (Joh.) Arelatensis, Anno 1587. obiit. Latinitate donavit Chaldaicam paraphrasin in Threnos, additis in singula paraphraseos capita annotationibus non pœnitendis. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 65.*

QUINQUERANUS (Pet.) tres libros de rebus Provinciæ elaboravit, An. 1551.

QUINTANADUENNAS (Ant.) Alcantarensis, scr. de sanctis Hispalensibus. Vid. *Alegambe, pag. 43.*

QUINTIANUS STOA (Fr.) Brixianus, poëta, struxit Theandrogenesin, Theandrothanaton, Theanastasin, Theanabasin, Theocrisin, &c. Opera ejus prodierunt Parisiis, Anno 1514. fol. De eo *Scaliger l. 6. de re poët. pag. 788.* Beroaldos ac Picum secutus eorum vitia auxit ingenii sui magnitudine. Periochæ Ovidianarum fabularum satis ostendunt, nihil ei præter judicium defuisse. Quam tamen culpam diluit tragœdia sua: neque enim est contemnenda. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 107.* Vide, STOA.

QUINTIANUS (Vincent.) in libros Aristotelis de anima commentatus est, Bonon. An. 1575.

QUINTILIANUS (Fabius) senior, sub Augusto Octaviano claruit. Composuit 145. declamationes, quas à *Tideo Ugolino* primùm editas ex veteri codice restituit *P. Pithœus.* Meminit ejus *M. Seneca in controvers.* Sunt & aliæ declamationes XIX. quæ vulgo Quintiliano tribuuntur, sed falsò, cum sint *Posthumii Junioris*, qui unus erat ex triginta tyrannis, qua de re *Trebellius Pollio.* Vid *Vossius de nat. rhet. pag. 47. 94 105.* & *Daniel Pareus in Notis ad Quintilianum, pag. 388.* Quære, POSTUMIUS.

QUINTILIANUS (Fabius) junior, prioris filius vel nepos, teste *S. Hieronymo in Chronico*, à Galba Romam deductus est. Is primus Romæ scholam publicam aperuit & salarium è fisco accepit. Reliquit oratorias institutiones. Hunc scriptorem primus in Concilio Constantiensi reperiit *Poggius Florentinus:* ac primus medicam manum admovit *Casparinus, Bergomas*, ut est apud *Volaterranum l. 21.*

QUINTINUS (Joh.) Æduus, JCtus, edidit aristocratiam civitatis Christianæ, quæ habetur *Tom. 16. Tract. tract.*

QUINTINUS (Joh.) (alius) sermones morales in evangelia dominicalia adornavit, Colon. Anno 1630.

QUIRINUS (Ant.) dissertationem habuit ad remp. Venetam.

QUIRINUS (Thadd.) orationibus scribendis sese exercuit.

QUIROGA (Didacus) eximius theologus, celebratur à *Caramuele.* Vid. *Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 917.*

de QUIROS (Ant. Bernh.) in cant. Mosis & varios libros S. Scripturæ commentatus est Anno 1622.

de QUIROS (August.) Illiguritanus, Anno 1622. Mexici obiit. Scripsit in Nahum, Malachiam in epist. ad Ephel. Coloss. & Jacobi. Vid. *Alegambe, pag. 50.*

de QUIROS (Lud. Bernaldus) inter præclaros theologos refertur à *Caramuele.*

QUISERUS (Joh. Henr.) de Helvetia commentari cœpit.

QUISTELLIUS (Ambros.) Anno 1548. obiit. Scripsit adversus philosophos, qui asserunt, S. Scripturas nequaquam percipi posse nisi ab his, qui bonam partem vitæ in Aristotelis & aliorum philosophorum scriptis triverunt: item, de veritate alchymiæ. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 14*

QUISTORPIUS (Joh.) Theologus Rostochiensis, natus est. 1584: obiit An. 1648. Reliquit annotationes in libros Biblicos: item, libellum de peccato originali. Vid. *Spitzelius in templo Honor. pag. 196. Henn. Witte in Theol pag. 677.*

QUORLIUS, historiam concilii Tridentini, Panormi in 4. evulgavit.

R.

RAAD (Alhard. de) Theologiæ Doctor, scripsit de natura punctationis hebr. Lugd. An. 1671. Ajunt, esse hominem quintimonarchicum.

RABANUS, Magnentius Maurus, A. C. 856. vivere desiit. *Albini Flacci* auditor fuit & ex quarto cœnobii Fuldensis abbate sextus factus est episcopus Moguntinus. Vitam Rabani tribus libris complexus est *Trithemius*. Reliquit commentarios in Scripturā: martyrologium: carmen ilogrammaticum de laudibus S. Crucis, &c. *Vincentius Bellovacensis* vocat poëtarum sui temporis nulli secundum. Rabanum in libro de origine rerum allegat *Boccacius in geneal. deor. l. 1. c. 4. & 8.* Vid. *Bruschius de monast. pag. 57. b. Ph. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 264. Olearius pag. 393.*

RABARDÆUS (Mich.) tractavit de cavendo schismate, Anno 1644. Liber ejus titulo, Optatus Gallus benigna manu sectus, Parisiis prodiit Anno 1641.

RABBA, ben Nachman, A. M. 4060. vixit. Eum nonnulli autorem libri BereſitRabba faciunt. Vid. *David Gans in Z. D. pag. 114.*

RABBIA (Raph.) Bononiensis, An. 1610. floruit. Reliquit carmina.

RABERIUS (Ant.) emisit tabulam in Galeni libros de sanitate, An. 1547. fol.

RABELESIUS (Franc.) Gallus, medicus, Anno 1549. floruit. Urbana dicacitate plus æquo delectatus, in ridendis hominum actionibus & exhilarandis sociis totus fuit. *Lucianum* imitatus sermone patrio ea scripsit, quæ lectorem eruditum capere & incredibili voluptate perfundere possunt. *Nonnulli* eum inter atheistas referunt. V. *Spitzelii scrutinium atheismi pag. 30.* Tunica ipsius pannosa & valde detrita Candidatis medicinæ in academia Monspeliensi injicitur, additis verbis: *Vade & occide Cain.* Vid. *Lud. Rouzæus in probl. 2. miscell. p. 9. Golnitz in Itiner. pag. 569. 570. Waddingus in S. O. M. pag. 134.*

RABINSONUS (Joh.) edidit eudoxa vel examen miscellan. quæstionum, Lond. Anno 1656.

RABIRIUS (Cajus) poëta grandiloquus, tempore Triumvirorum claruit. Meminit ejus *Ovidius l. 4. eleg. ult.* Magniique Rabirius oris. Descripsit bellum Actiacum inter Antonium & Octavium gestum. Vid. *Vellejus l. 2. & Seneca de benef. 6, 3.* Ex ejusdem satira *Fulgentius* sequentem versiculum allegat: *Abstemium temulenta fugit Mecennia nomen.* Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 471.*

RABIRIUS (Junius) de origine hastarum & auctionum, Anno 1554. commentatus est.

RABUS (Justus) Cracoviensis, An. 1612. obiit. Biblia sacra Polonicé reddidit. Vid. *Alegambe, pag. 293.*

RABUS (Ludov.) aliàs *Gynaer*, Memmingensis, natus est Anno 1524: obiit Anno 1572. Primò Argentorati, deinde Ulmæ concionatoris munere perfunctus est. Collegit conciliationes locorum S. Scripturæ & historiam martyrum quinque tomis comprehensam.

RACCOLIUS (Barthol.) An. 1445. obiit. Scripsit in 4. libros Sententiarum: item, librum sermonum. Vid. *Olearius in abaco, pag. 68.*

RACHELIUS (Joach.) Danus, emisit satiras, Anno 1664.

RACHELIUS (Samuel) composuit commentarium in ethicam Aristotelis: item, librum, qui inscribitur, Novantiquitas doctrinæ de S. Trinitate, An. 1666.

RACHLITZIUS (Joh. Casp.) de vanitate vitæ humanæ carmen elaboravit, Anno 1629.

de RACONIS (Abrah.) summam philosophiæ, An. 1639. adornavit.

RACTIUS (Seraph.) locos theologicos edi curavit, Perusiæ, Anno 1603.

RADA (Joh.) Hispanus, Anno 1608. obiit. A Clemente IIX. Romam vocatus & inter consultores pro gravissima illa controversia de efficacia gratiæ, quæ inter Prædicatores & Jesuitas agitabatur, relatus est. *Waddingus in S. O. M. pag. 222.* Pactensem episcopum factum tradit. Reliquit controversias theologicas, inter Thomam & Scotum ortas, opus 4. libris distinctum præclarisque ingeniis utile & necessarium.

de RADA (Pet. Bon.) Hisp. An. 1629. obiit ætatis 57. Vid. *Alegambe, pag. 372.*

RADAU (Mich.) concinnavit oratorem extemporaneum. Vide, BECKERUS.

RADEBERTUS, Turegiensis, historiam reliquit. Vide, RATBERTUS.

RADELANTIUS (Wilh.) JCtus, edidit decisiones Trajectinas, An. 1637.

RADERUS (Matth.) Tirolensis, natus est Anno 1561: obiit Anno 1637. Chronicon Alexandrinum, Climacum, Acta Concilii Constantinopolitani Oecumenici IIX. latine transtulit: in Martialem prolixum comment. conscripsit: Curtium & Medeam Senecæ notis illustravit. Aulam Theodosii Junioris è Lat. & Gr. scriptoribus congessit. Ut taceam Bavariam sanctam, Viridarium Sanctorum & alia, de quibus *Alegambe, p. 334.* consuli poterit.

RADEVICUS, Frisingensis, tempore Friderici Barbarossæ floruit & duos libros de rebus gestis dicti Friderici exaravit, qui aliis duobus libris *Othonis Frisingensis* conjuncti sunt. Eos primus juris publici fecit *Job. Cuspinianus.*

RADHOLTUS (Erhardus) Augustanus, Anno 1482. vixit. Elementis Euclidis præfationem præmisit ad Joh. Mocenicum, Venetum principem, in qua profitetur, industria sua non sine maximo labore effectum, ut, qua facilitate literarum elementa imprimuntur, ea etiam figuræ Geometricæ cœperint confici, iisque ornatum Euclidem primò editum, teste *Reisero pag. 116.*

RADINUS (Thomas) abyssum sideralem Paris. An. 1514. emisit. Fertur etiam in *Lutherum* stilum strinxisse.

RADIPTORIUS (Radolf.) Anglus, Anno 1530. cl. Vulgò *facundus Apollo* dictus est. Scripsit in varios V. & N. Testamenti textus. Vid. *Wadding. in S.O.M. p. 295.*

RADMANNUS (Barth.) collegit vitam JESU Christi ex quatuor Evangelistis, Anno 1600.

RADULFUS Ardens, Pictavus, A. C. circiter 1130. claruit. Extant ejus homiliæ in epistolas & evangelia de Sanctis totius anni. Vid. *Olearius in Abaco, p. 395.*

RADULFUS, Flaviacensis, Anno 1157. floruit. Condidit 20. libros commentariorum in Leviticum. Vid. *Vossius de hist. pag. 339. Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 272. Marcesius de Job. Papissa, p. 5. Olearius p. 395.*

RADZIVILL (Alb. Stanisl.) scripsit elogium 12. virtutum: item, historiam passionis Christi, Anno 1655.

de RAEI (Joh.) paravit clavem philosophiæ *Aristotelicæ* & *Cartesianæ*, Lugd. Anno 1654. in 4.

RÆMUNDUS (Florim.) tractavit de ortu, progressu & interitu hæreticorum hujus temporis, tomis tribus, An. 1614.

RÆVARDUS (Jac.) JCtus, natus est Anno 1536: obiit Anno 1568. In Duacena academia jura professus est. Reliquit quinque libros Variorum: *lib.* de autoritate prudentum: comment. ad leges duodecim Tabularum; duos libros de præjudiciis: comm. de regulis juris, &c. *Lipsius* vocabat eum magnum Belgicæ Papinianum. Vid. *Sweertius pag. 372. Thomasius de plagio, §. 528.*

RÆVIUS (Jacobus) edidit Cartesiomaniam 2. voluminibus A. 1654. Vide, REVIUS.

RAGAZZONIUS (Hieron.) Bergomas, Anno 1592. obiit. Dictavit in epistolas familiares & orat. Cic. in M. Ant. commentarios. Vid. *Donatus Calvus pag. 280.*

RAGERUS (Mich.) In epistolam ad Romanos, An. 1651. commentatus est.

RAGGEDUS (Patric.) Anno 1421. obiit. Acta Concilii Constantiensis collegit, teste *Wareo, pag. 76.*

RAGGIUS (Jac.) scripsit de regimine regularium, Genevæ, An. 1653. in fol.

RAGUALDUS, Suecus, codicem legum Suecicarũ Ingemundi in lat. sermonem transtulit. Vid. *Scheferus in Upsal. pag. 401.*

RAGUELLUS (Franc.) JCtus, leges politicas ex S. Scriptura collectas, Paris. Anno 1615. edi curavit.

RAGUEL, Cordubensis presbyter, circa Annum 900. vixit. Reliquit vitam & passionem S. Pelagii.

RAGUSA (Josephus) Siculus, An. 1624. obiit. In tertiam partem Thomæ Anno 1619. commentari aggressus est. Vid. *Alegambe, pag. 285.*

RAGUSEUS (Georg.) medicus & philosophus Patavinus, An. 1622. obiit. Compos. disputationes peripateticas: tract. adversus *Cremoninum* de formis elementorum, nec non libros 2. epistolarum mathematicarum.

RAGUSEUS (Joh.) An. 1438. vixit, & in Basileensi concilio per 8. dies de communione sub utraq; contra Hussitas disseruit. Eam orationem *Henr. Canisius Tomo 3. ant. lect.* inseruit.

de RAIAS (Paul. Albinianus) Lusitanus, scripsit in cant. Cant. An. 1656.

RAIATUS (Fr.) Panormitanus, An. 1636. obiit. Vid. *Alegambe, pag. 131.*

RAICIUS (Joh.) medicus, scripsit de podagra, An. 1621.

RAIDUS (Mich.) struxit carmen, cujus literæ incipiunt à M.

de RAIGER (Arnold.) JCtus, thesaurum juris publicavit.

RAIIANUS (Herm.) in Platonis dialogum de morte Anno 1568. commentatus est.

RAIMARUS (Nicol.) condidit theatrum temporis, fol.

RAIMONDUS (Raph.) Comensis, JCtus, An. 1424. floruit. Videantur *Guido Panzirolus in JCt. 2, 82. Thomasius de plagio §. 529.*

RAIMUNDUS de Agiles, Podiensis Canonicus, Anno 1095. expeditioni in orientem interfuit. Struxit historiam Francorum, qui ceperunt Hierusalem. Habetur ea *T. 1. Hist. orient.* quæ inscribitur, *Gesta DEI per Francos.* Cum *lancea Dominica* effoderetur, præsens adfuit, ejusque mucronem, priusquam tota é terra extracta esset, osculatus est, posteaque eam in prælio tulit. Vide, AGILES.

RAINERIUS (Ant. Franc.) poëtis annumeratus est. Videatur *Tom. 2. Del. Ital. pag. 531.*

RAINERIUS (Vinc.) Olevitanus, scr. de fragmentis antiquitatum Hetruscarum, Anno 1638.

RAINOLD (Guilh.) edidit Calvino-Turcismum, Anno 1597. Vide, REGINALDUS.

RAINOLDUS (Joh.) Devoniensis, Oxoniensis academiæ professor, Anno 1607. obiit. Edidit censuram librorum apocryphorum Vet. Testamenti, adv. Pontificios. Vid. *Kempius pag. 26. 281.*

de RAIROLES (Joh.) commentari cœpit in Zachariam, Paris. Anno 1631. fol. Vide, REIROLES.

RAITH (Balth.) professor Tubingensis, emisit Vindicias versionis Bibliorum Germanicæ B. Lutheri, An. 1676.

in RAITHU (Theodorus) presbyter, *Suidæ* laudatur in *dictione Manes.* Extat ejus libellus adv. hæreses, quæ unionem hypostaticam duarum in Christo naturarum oppugnarunt, editus Anno 1599. cura *Rob. Balforei.* Videatur *Olearius in Abaco, pag. 447.*

RAIUS (Flamm.) Pratensis, varia carmina condidit. Videatur *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 179.*

RAIUS (Joh.) societatis regiæ sodalis in Anglia, adornavit catalogum plantarum Angliæ & insularum adjacentium, Londini, An. 1670.

RALEGH (Gualt.) confecit descriptionem regni Guianæ, An. 1599.

RALLIUS (Andr.) tractavit de regno mille annorum. Liber prodiit Gennevæ, Anno 1659.

RALLIUS (G. Frid.) medicus, scripsit de generatione animalium, An. 1670.

RAM (Casp.) de divinis prænotionibus commentatus est, Oscæ, An. 1611.

RAMATUS (Joh.) JCtus, egit de pactis.

de RAMBALDIS (Benevenutus) Imolensis, composuit librum augustalem de vitis Cæsarum.

RAMBALDUS (Ger.) Veronensis, medicus, Anno 1552. floruit. Vid. *Chioccus, pag. 153.*

RAMBURTIUS (Abrah.) Sedanensis theologus, scr. de autoritate vulg. lat. versionis. Vid. *Maresius Tom. 1. contra Tirin. pag. 32.*

RAMIREZ (Andr. Pintus) emisit selecta S. Sacræ, An. 1648. item, comm. in Cant. Cant. fol. An. 1642.

RAMIREZ (Didac.) Hisp. Anno 1635. claruit. Edidit compendium Grammaticæ Græcæ. Vid. *Alegambe, pag. 92.*

RAMIREZ (Laurent.) de Prado, Hisp. scr. Pentecontarchum, Anno 1612. librum de studiis liberalibus: comm. in Martialem: alium, in Chronicon Luitprandi, &c. Videatur *Thomasius de plagio §. 530. Placcius pag. 228. 243.* Quære, PRADO.

RAMITUS, episcopus Arus. de regimine pestilentiæ tractasse scribitur.

RAMNUSIUS (Paul.) scr. de bello Constantinopol. & Impp. Comnenis, Venet. Anno 1634. fol.

RAMON (Thomas) de primatu S. Petri, Anno 1617. commentatus est.

de RAMPIGOLLIS (Ant.) Anno 1418. claruit. Exaravit aureum Bibliorum repertorium, continens locos communes de titulis theologicis secundum ordinem alphabeti, teste *Reisero, pag. 111.*

RAMBINUS (Andr.) Esernitanus, JCtus. Vide suprà, ISERNIA.

RAMPONIUS (Lamb.) JCtus, An. 1267. floruit. A quibusdam *doctor profundæ scientiæ* appellatur. Collegit quæstiones.

RAMPONUS (Albert.) JCtus, An. 1300. claruit. Reliquit tractatum de consiliis habendis.

RAMPONUS (Franc.) JCtus, Anno 1350. vixit. Extant ejus consilia.

RAMSÆUS (Andr.) Scotus, condidit carmina de creatione rerum, lapsu hominis & ejusdem resurrectione. Vid. *Tomus 2. Delit. Scot. pag. 283.*

RAMSPECK (Bilibald.) ed. querelam de lamentabili ecclesiæ & reip. statu, Anno 1557.

RAMSPECK (Sebast.) Basileensis, natus est An. 1615. Heidelbergæ moralis philosophiæ professor factus est.

RAMUS (Joh.) Goësanus, JCtus, natus est Anno 1535: obiit Anno 1578. Scripsit de Austriacis heroibus carmine elegiaco: item, varia epigrammata. Vid. *Tom. 3. Delit. Belg. pag. 856.* Extat ejusdem comm. de tutelis: item, alius de regulis juris. Vid. *Sweertius pag. 462. Valer. Andreas in Fastis Lovan. pag. 195.*

RAMUS (Petrus) Veromanduus, natus est Anno 1515: interemtus Anno 1572. in laniena Parisiensi & in Sequanam fluv. conjectus à discipulis *Carpentarii*. In Aristotelem & Aristotelicos gravissimè invectus est. Reliquit 4. libros de religione Christiana: 27. libros geometriæ: 20. libb. Aristotelicarum animadversionum: librum de militia C. Jul. Cæsaris: alium de moribus vett. Gallorum, &c. Viri docti eum pleraque ex *Laur. Valla & Lud. Vive* hausisse affirmant. Vid. *Lipsius cent. 1. epist. 89. Vossius de sect. Philos. pag. 88. Idem de nat. log. pag. 74. Sorellus pag. 439. Tollius de J. L. pag. 64. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 230. Scalig. in Exc. pag. 287. in Primis pag. 87.*

RAMUSIUS (J. Bapt.) Anno 1557. obiit. Scripsit de Nili incremento. Vid. *Thuanus l. 19. Gbilinus vol 1. pag. 104.*

RANBECK (Ægid.) edidit panopliam libertatis, An. 1666.

RANCATI (Hilar.) inter eximios hujus temporis theologos à *Caramuele* refertur.

RANCHINUS (Franc.) novem opuscula medica exaravit. Vid. *Linden, pag. 185.*

RANCHINUS (Gu.) JCtus, de successionib. ab intestato commentatus est. Vid. *Casaub in epist. 125.*

RANCONETUS (Æmarus) JCtus, Anno 1559. obiit. Erat humanioris literaturæ omnisque antiquitatis seu sacræ seu profanæ scientissimus. Vid. *Thuanus, l. 23. Tollius de Inf. lit. pag. 57.*

RANDÆUS (Joh.) tractavit de dispensationibus & earum formulis.

RANDALUS, Anglus, epistolam ad Romanos commentario illustrare cœpit.

RANDULFUS (Enwaldus) struxit tubam Danicam vel dissertationem de aureo cornu in Umbria reperto, Anno 1663. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 37.*

RANDULFUS (Nicol.) edidit resonabilem echo, Hafniæ, Anno 1649. in 4.

RANGERIUS vitam S. Anselmi episcopi Lucensis in literas misit. Extat MS. in cœnobl Casinensi.

RANGO (Conr. Tiburtius) professor Stettinensis, confecit 2. libros de capillamentis, An. 1662.

RANGOLIUS (Claud.) Crespiensis, compos. 2. tomos comment. in libros Samuelis & Regum, An. 1621. fol.

RANUCCIUS (Ant.) Bononiensis, medicus, Anno 1406. floruit.

RANUCCIUS (Hieron.) medicus, Anno 1455. claruit. A quibusdam alter Hippocrates dictus est.

RANULFUS, Cestrensis, historicus fuisse fertur. Vid. *Alex. Cookus in dialogo de Joh. papissa, pag. 26.*

RANZANUS (Pet.) Siculus, Anno 1492. obiit. Reliquit quatuor volumina de universis scientiis: annales omnium temporum: librum de antiquitate Panormitanæ urbis: alium de rebus Hungaricis. Videatur *Sigism. Ferrarius in Hung. pag. 455.*

RANZOVIUS (Christ.) exaravit epistolam ad D. *Calixtum*, qua exponit rationes sui ad ecclesiam Romanam accessus, Anno 1651.

RANZOVIUS (Henr.) natus fuit Anno 1526: obiit A. 1599. Erat vir magnæ doctrinæ Daniæq; suæ decus perpetuum. In lucem dedit tractatum astrologicum de genethliacorum judiciis. Carmina ejus extant *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 508. Vid. Bartholinus in Danis, pag. 56.*

RANZUS (Cand.) Vercellensis, An. 1515. obiit. Reliquit grande volumen de spirituali mundi statu, in 3. partes divisum. Videatur *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 87*

RAPARDUS (Fr.) Brugensis, struxit magnum & perpetuum Almanachum, Anno 1551. Vid. *Swertius, pag. 250.*

RAPHELENGIUS (Franc.) Insulensis, natus est, Anno 1539: obiit, An. 1597. Cantabrigiæ Græcas literas initio professus fuit: tandem Lugduni Batav. linguæ hebraicæ professor ordinatus est. Edidit lexicon Arabicum adjutus à *Postello, Masio & Scaligero.* Vid. *Thuanus l. 119. Swertius, pag. 250.*

RAPHELENGIUS (Franc.) Francisci filius, paravit castigationes in Senecæ tragœdias, Anno 1620. Extant ejusdem carmina.

RAPHELENGIUS (Justus) poësi inclaruit. Videatur *Tomus 4. Delit. Belg. pag. 2.*

RAPICIUS (Jovita) Brixianus, An. 1550. vixit. Scripsit 5. libros de numeris oratoriis, Venet. Anno 1544. fol. Extat ejusdem paraphrasis metrica Psal. 22.

RAPINÆUS (Carol.) Gallus, emisit nucleum dispp. in philosophiam, Paris. An. 1625. Videatur *Waddingus in S. O. M. pag. 87.*

RAPINUS (Henr.) quatuor libros hortorum, An. 1671. edi curavit.

RAPINUS (Nicol.) Pictaviensis, carmina construxit. Vid. *Tomus 3. Delit. Gall. pag. 204.*

RAPINUS (Renatus) medicus, An. 1659. claruit. Opera ejus medica prodierunt Anno 1672. Extant ejusdem eclogæ sacræ: item, hortus epigrammatum. Vid. *Borremansius pag. 142. & de poët. pag. 136. Bartholinus in med. poët. pag. 136.*

RAPPOLTUS (Frid.) Reichenbachio Nariscus, natus est, Anno 1615: obiit, Anno 1677. Lipsiæ primò Logicam, deinde theologiam publicè docuit. Reliquit luculentum commentarium in Horatii sermones & satiras: epistolas verò Pauli ad Titum & Coloss. accuratissimis observationibus exornavit.

RAPULARIUS, sermones in Evangelia exaravit. Manuscriptum Cygneæ servatur in publica bibliotheca. Versus ejus leonini passim allegantur in *veteri Florilegio poëtico.* Vid. *Reinesius ad Daum. 211. 212.*

RAREPTA (Pet.) Hisp. librum condidit, cui titulus, majestas spiritualis, Anno 1623. in quo ostendit, politicam doctrinam è S. Codice esse petendam. Vid. *Franc. Irenicus in Indiculo, pag. 121.*

RASARIUS (Joh. Bapt.) Novarinus, médicus, An. 1578. vivere desiit. Transtulit Ammonii explicationem in quinque voces Porphyrii: item, Oribasii libros novem, quibus medicina in compendium redacta continetur. Extat ejusdem oratio de victoria Christianorum ad Echinadas. *Thuanus l. 65.* vocat J. B. Rosarium. *Vid. Ghilin. vol. 2. p. 142.*

RASELIUS (Andr.) collegit quæstiones musicæ practicæ, Anno 1589.

RASELIUS (Christ.) librum edidit, in quo philosophos & theologos turpissimè exagitat. Vid. *Dietericus part. 1. A. B. p. 173.*

RASIS, Zachariæ filius, Experimentator dictus, An. Christi 1023. obiit. Reliquit commentarios medicos, quibus vulgò est nomen Continens. Extat etiam ejus nomine tractatus, Almansor dictus: item 2. libr. de Alchymia. Vid. *Spizelius in specimine Bibl. Univ. p. 41.*

RASIS junior, A. C. 1216. obiit. Vid. *Hottingerus in Bibl. quadripart. pag. 253. & 270.*

RASLERUS (Christ.) tractavit de Sacramentis & pœnitentia, Anno 1661.

RASPONUS (Cæs.) composuit 4. libros de basilica & patriarcheo Lateranensi, Romæ, A. 1656. fol.

RASSIUS (Adr.) JCtus, de nobilitate, An. 1624. commentatus est.

RASTALLUS (Guilh.) Londinensis, A. 1565. obiit. Scripsit in jura & statuta Anglicana. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 168.*

RASTALLUS (Joh.) mathematicus egregius, cui *Thomas Morus* non dedignatus est filiam suam collocare, canones astrologicos publicavit. Obiit A. 1535.

RASTELLIUS (Raph.) egit de censuris ecclesiasticis in genere, Lugd. A. 1621.

RATALLERUS (Georg.) Leowardensis, A. 1580. sexagenarius obiit. Sophoclis tragœdias omnes latinis versibus expressit. Vid. *Swertius pag. 275.*

RATBODUS, A. C. 1417. obiit. Librum de laudibus S. Martini, Amelbergæ & Bonifacii confecit. Vid. *Swertius pag. 650.*

RATELIUS (Henr.) Chronicon Silesiæ & Uratislaviæ construxit.
RATEUS (Guit.) Leges XII. Tabul. Parif. Anno 1600. interpretatus est.
RATH (Arn.) JCtus, de juris Rom. & Bojarii differentiis tractavit, An. 1645.
RATHERIUS, Lobiensis monachus, An. 1475. obiit juxta *Swertium, pag. 651. Alii* tamen Anno 973. obiisse affirmant. Scripsit de arte grammatica, quem librum *Sparadorsum* vocavit, quòd puerorum dorsum á flagris servaret: item, librum de incarnatione Christi. Ipse sibi tale *epitaphium* fecit:

Conculcate pedes hominum sal infatuatum.

Vid. *Hofmannus in lex. univers. part. 2. pag. 247.*
RATHMANN (Herm.) medullam Patrum adornavit, Wittebergæ, Anno 1655.
RATPERTUS, Turegiensis, juxta *Vossium* An. 883. decessit. Carmina ejus *Conisius T. 5. antiq. lect.* exhibet. Vid. *Olearius, pag. 396.*
RATPERTUS (Paschasius) An. Chr. 851. obiit. Scripsit in threnos Jeremiæ: item, de veritate corporis & sanguinis Domini in eucharistia contra *Bertramum.* Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 155. Olearius, pag. 354.*
RATRAMNUS, Corbejensis, Anno 840. claruit. Librum exaravit de corpore & sanguine Domini. Vulgò *Bertramus* vocari solet. Vid. *Dalleus in apolog. per synodis, pag. 929.*
RATRAY (Silv.) emisit aditum novum ad occultas sympathiæ & antipathiæ causas inveniendas, An. 1660.
RAVANELLUS (Pet.) Uticensis Occitanus, edidit bibliothecam vel thesaurum S. Scripturæ duobus tomis, Anno. 1663. fol.
à RAVANIS (Jac.) Lotharingus, JCtus, Anno 1250. floruit. Summam vel compendium feudorum composuit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 34. Quenstad. pag. 146.*
RAUBERUS (Placidus) edidit virginem pulcricollem, Friburgi, An. 1629.
RAUCHBAR (Andr.) Quedlinburgensis, JCtus, collegit 2. partes insignium quæstionum juris, An. 1634.
à RAUCHENSTEIN (Barthold.) ed. Constantium Peregrinum castigatū, A. 1621.
RAUDENSIS (Alexander) JCtus, decisiones Pisanas & Mediolanenses construxit.
RAUDENSIS (Ant.) Mediolanensis, poëta & theologus, Anno 1420. vixit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 37. Thomasius de plagio §. 531.*
RAVE (Joh.) Berlinas, Rostochii docuit philosophiam. Emisit Cornelium Nepotem cum indice, An. 1636. tractatum de propositionibus modalibus, contra *Scharf.* Anno 1637. item, logicam novissimam, An. 1638.
RAVENNAS (Joh.) An. 1420. vixit. Librum de familia Canariensi confecit: historiam Ragusii: dragmalogium de eligibili vitæ genere, &c. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 197.*
RAVENNAS (Petrus) scripsit de consuetudine & feudis. Extant ejusdem libri sermonum, quos festis diebus auditoribus suis pronunciavit. *Hermannus Trebelius* vocat dædaleum opus & in dedicatione autorem *πανσοφὸν* titulo ornat. Vid. *Olearius in Abaco pag. 376.*
RAVENNATINUS (Georg.) Mediolanens. An. 1515. floruit. De viris claris ordinis Prædicatorum tractasse traditur.
RAVENSPERGERUS (Herm.) Sigenâ Nassovius, natus est, An. 1586: obiit, An. 1625. Vigesimo tertio ætatis anno theologiæ doctor renunciatus & Groningæ primus in eadem facultate professor factus est. Condidit tractat. de causa DEI: item, compendium Theologiæ. Videatur *Autor vitarum proff. Gröning. pag. 51.*
RAVESTEINIUS (Adrian.) edidit lexicon medicum Græcolatinum, Anno 1665.
RAVESTEIN (Jod.) Tiletanus, A. 1570. obiit. Erexit propugnaculum concilii Tridentini adversus Chemnitii examen. Vid. *Vernulæus in Acad. Lovan. pag. 275. Val. Andr. pag. 111.*
RAVERTA (Camillus) Mediolanensis, proposuit problema geometricum, per *Curt. Casatum* demonstratum, A. 1602.
RAVISIUS (Joh.) Textor, Noviodunensis, A. 1520. floruit. Composuit epistolas, dialogos, epitheta latina & officinam. Quæ in officina habet, pleraque ex *Raph. Volaterrano* desumsit, teste *Vossio de latin. hist. pag. 672.* Vid. *J. P. Letichius part. 3.*

Bibl. poët. pag. 31. Ghilinus vol. 2. p. 152. Quære, TEXTOR.

RAVIUS (Christianus) Berolinensis, natus est, An. 1613: obiit, An. 1677. Orientalium linguarum amore Byzantium petiit & ter centum autores magno labore hinc inde conquisitos in Angliam intulit. Linguas orientales variis in locis professus est, Ultrajecti, Oxoniæ, Upsaliæ, Chilonii & Francofurti. Scripsit multa & varia, ex quibus sequentia nota sunt, Orthographia Arabica: catena magnetica: fons Sionis: chronologia Biblica: orbis hieraticus: arcana Biblica, &c.

RAULINUS (Joh.) Gallus, habuit orationem de reformatione cleri ad Capitulum generale, Basileæ editam, A. 1498. Extant ejusdem sermones in festivitates Sanctorum totius anni. Itinerarium Paradisi ejusdem Venet. An. 1585. impressum est.

RAUPIUS (Jac.) struxit theologiam practicam, An. 1662: item, bibliothecam sacram portatilem, A. 1653.

RAUSGHERUS (J. Chr.) edidit querelam simulationis, An. 1652.

RAUWOLFIUS (Leonh.) medicus, An. 1583. vixit. Reliquit ὁδοιπορικὸν sive itinerarium orientale, in Syriam, Judæam, Arabiam, Mesopotamiam, Babyloniam, Assyriam, Armeniam, in sex partes distinctum: in quo plurima rara de omni medica materia occurrunt.

RAW (Joh.) An. 1597. cosmographiam suam evulgavit, fol.

à RAYMUNDIA (Anton.) scripsit contra reservationes beneficiorum, Paris. Anno 1498.

RAYMUNDUS Martini, Gotalanus, seculo 14. claruit & pugionem fidei adv. Mauros & Judæos exaravit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 398.* Quære suprà, MARTINI.

RAYMUNDUS, Cardinalis Gurcensis, librum construxit, titulo: Dignitas sacerdotalis super omnes reges terræ.

RAYMUNDUS de Penna forti, An. 1275. obiit. Collegit in unum volumen quinque libris distinctum epistolas decretales summorum pontificum. Extat ejusdem summa. Vide, PENNA.

RAYMUNDUS (Joh. Franc.) Cespitellensis, epigrammata fecit, quæ inscripsit umbras geniales.

RAYNALDUS (Alex.) Italus, JCtus, An. 1630. floruit. Reliquit triumphum Urbani IIX. Videatur *Leo Allatius in A. U. pag. 22.*

RAYNALDUS (Odericus) edidit annales ecclesiasticos, ex octo tomis in unum redactos, Romæ, An. 1667. fol.

RAYNAUDUS (Joh.) tractavit de suitate & extraneitate.

RAYNAUDUS (Theoph.) Cespitellensis, An. 1644. floruit. Opera ejus universa XX. tomis continentur. Liber ejus de stigmatismo An. 1547. prodiit. Videantur *Alegambe, pag. 431. Phil. Labbe in B. B. pag. 158.*

RAYNERIUS de Pisis, An. 1300. claruit. Pantheologiam tribus voluminibus complexus est. Vide, REINERIUS.

RAYNOLDUS (Joh.) Devoniensis, Anno 1607. obiit. Vide, RAINOLDUS.

RAYOT (Rob.) emisit radium scientiæ DEI mediæ, An. 1673.

RAYSSIUS (Arn.) adornavit hierogazophylacium Belgicum, An. 1628.

RAZENRIED (Gebh.) Jesuita, A. 1631. claruit. Varia contra *Laurent. Lelium*, theologum Onolsbacensem, exaravit, ut modium, linguarium, clavam, collyrium, &c. Vid. *Alegambe, pag. 154.*

RAZZALIUS (Seraph. Olivarius) Lugdunens. An. 1555. claruit. Collegit decisiones aureas.

RAZZIUS (Seraph.) ord. Prædicat. monachus (*Possevino* RADIUS dictus) compendium locorum theologicorum *Melch. Cani*, Anno 1603. emisit: item, centum casus conscientiæ: hortum exemplorum, &c. Videatur *Hallerv. in B. C. pag. 371.*

del RE (Ant.) Tiburtinus, JCtus, tractavit de juramento calumniæ, Anno 1599.

REALINUS (Bernhardinus) Carpensis, natus est, An. 1530: obiit, Anno 1616. Collegit annotationes in varia Scriptorum loca. Extant *T. 2. Lamp. Crit. Gruteri pag. 355.* Videantur *Alegambe, pag. 72. Casp. Barthius in l. 2. Theb. Statii, pag. 398.*

REBBE (Nic.) vel Rebbius, Athensis, An. 1612. floruit. Composuit 2. libros de homicidio, teste *Swertio.*

REBDORFIENSIS (Henricus) monachus, An. 1362. claruit. Reliquit annales.

REBELLUS (Fern.) Joh. frater, An. 1608. decessit. Scripsit de obligationibus justitiæ, religionis & charitatis. Vid. *Alegambe, pag. 111.*

REBELLUS (Joh.) Lusitanus, An. 1602. obiit. Reliquit tract. de vita Christi. Vid. *Alegambe, pag. 268.*

à REBERTERIA (Joh.) JCtus, de mora commentatus est.

REBHAHN (Joh.) Francus, natus est, A. 1604. Argentinæ jura docuit. Edidit hodegetam juris: item, octo decades paralipomenorum Meierianorum, Anno 1672.

REBHAN (Nicol.) Theologus, natus est, An. 1571: obiit, Anno 1626. In lucem misit Consilium, quomodo theologus comparatus esse debeat.

REBUFFUS (Pet.) JCtus, multa & varia in jure composuit. Extant ejus 3. tomi in regias constitutiones: consilia: praxis beneficiocum: privilegia universitatum: varii tractatus de revisionibus: de decimis: de feudis & sententiis provisionalibus, &c.

REBULLIUS, libellos famosos Romæ & alibi contra Protestantes edidit. Tandem Romæ jussu Pauli V. capite truncatus est, teste *Riveto.*

RECALCHUS (Jul.) medicus Ferrariensis, struxit tract. de febri typhode, An. 1631. Extat ejusdem consultatio de lue Sarmatica sub *Luc. Lælii Fulginatis* nomine edita, teste *Rhodio de Script. suppos. pag. 1.*

RECCA (Franc.) composuit comestorium vitiorum. Extat Lipsiæ inter manuscr. teste *Fellero.*

RECCHUS (Nardus Ant.) *Francisci Hernandi* historiam plantarum, animalium & mineralium Mexicanorum in volumen digessit & Romæ Anno 1651. in lucem emisit. Vid. *Linden, pag 464.*

RECHTENBACH (Leonh.) edidit sciagraphiam Biblicam: analysin Aug. Confess. & quinquefolium catecheticum.

RECKSPERGER (Guil.) astrolabium publicavit Augustæ, An. 1611.

RECORDUS (Rob.) Anglus, An. 1552. claruit. Oxonii rhetoricam & mathesin publicè docuit. Vir erat undecunque doctissimus. Reliquit cosmographiæ isagogen: librum de usu globorum: item, opus de arte faciendi horologium. Videatur *Vossius de math. scient. pag. 257. 301.*

RECUPERIUS, Miniensis, inter JCtos locum occupat.

RECUPITUS (J. Cæs.) Neapolit. Anno 1630. vixit. Theologiam universam 10. tomis complexus est. Præterea Esaiam prophetam notis illustravit. Vid. *Alegambe, pag. 288.*

REDANUS (Pet.) in libros Maccabæorum Anno 1651. commentatus est.

REDECKERUS (Arnold.) fabricavit statuam Mercurialem, An. 1655.

REDECKERUS (Conr.) emisit descriptionem Bilfeldiani fontis, Amsterd. An. 1668.

REDIGNUS (August.) struxit theologiam scholasticam, An. 1664. fol.

REDMANNUS (Joh.) de justificatione, Antverp. Anno 1555. scribere aggressus est.

REDOANUS (Guilh.) Genuensis JCtus, egit de spoliis ecclesiasticis. Extat *Tom. 14. Tract. tract.* Ejus Opera omnia prodierunt Anno 1618. fol. tribus tomis.

REDUS (Franc.) patricius Aretinus, Anno 1670. claruit. Tractavit in peculiari scripto de generatione Insectorum. Vid. *Gr. Lætus in It. regn. pag. 397. Hallerv. in B. C. pag. 89.*

REDUSIUS (Andr.) Tarvisinus, Anno 1420. vixit. Reliquit annales Tarvisinos.

REEB (G.) vulgavit distinctiones philosophicas, An. 1642.

REEHAN (Gabr.) formavit clavem temporum Novi Testamenti, An. 1623.

de REES (Franc.) adornavit philosophiam reformatam quatuor voluminibus, Paris. An. 1660.

REEVESIUS, Anglus, monstravit viam ad unitatem Christianam.

REFRIGERIUS (J. Bapt.) Anno 1480. floruit. Condidit carmina & orationes.

REGELIUS Regeli, Danus, librum poematiorum Anno 1619. typis tradidit.

REGEMORTERUS (Pet.) sermones aliquot politicos Lov. Anno 1609. imprimi curavit.

REGENVOLSCIUS (Adrianus) texuit historiam ecclesiarum Sclavonicarum, Anno 1653.

REGGIUS (Honor.) scripsit de statu ecclesiæ Britannicæ, An. 1647.

de REGIBUS (Leo) inter celebres theologos hujus seculi refertur à *Caramuele.*

REGINALDETUS (Pet.) fabricavit speculum finalis retributionis, Lugd. Anno 1494.

REGINALDUS, Eichstetensis episcopus, tempore Ottonis I. & II. floruit. Vitas S. Wilibaldi, Hunnibaldi, Blasii, &c. stilo expressit. Vid. *Olearius, pag. 402.*

REGINALDUS (Franc.) Anno 1590. claruit.

REGINALDUS (Guilh.) egit de officio pænitentis. Extat ejusdem Calvino-Turcismus 4. libris comprehensus. Vide, RAINOLD.

REGINALDUS (Valer.) Usiensis, natus est, An. 1543: obiit, An. 1623. Confecit praxin fori pœnitentialis, An. 1623. Vid. *Alegambe, pag. 440.*

de REGIO (Nicol.) Calaber, medicus, scripsit de virtute centaureæ herbæ: item, de anatomia oculorum. Vid. *Simlerus.* Quære, REGIUS.

REGIOMONTANUS (Joh.) celebris mathematicus, natus est, An. 1436: obiit, An. 1470. Matthiæ, Hungariæ regi, ob matheseos insignem peritiam percharus fuit, quem etiam consilio suo à morbo gravissimo eripuit. Matthia bello implicito, sedem Norimbergam transtulit, ibique scripta sua erudita sane & accurata typis commisit. Inter alia triginta annorum ephemerides compos. item, comment. in Almagestum. Edidit etiam mirandum opus de vero loco & magnitudine cometarum, inductus apparitione duorum cometarum, qui duobus continuis annis arsisse leguntur, quos tanta siccitas secuta est, ut fluminum & fontium venæ exaruerint. Cùm Romæ deliberationes agitarentur de emendatione calendarii, Sixtus pontifex, motus fama Regiomontani, Romam ipsum evocavit, ut ejus consiliis uteretur. Profectus eò, insidiis filiorum Trapezuntii, cujus errores aliquando taxaverat, sceleratè sublatus est. *Jovius in elog. numero 144.* pestilentia sublatum memorat, qui & addit, eum à Sixto Ratisbonensem episcopum creatum esse. *Thuanus* scribit, Regiomontanum Anni 1588. fatales casus diu ante præmonuisse quatuor rythmis Germanicis, quos in Castellensi superioris Norici cœnobio etiamnum legi asserit. Vid. *Thuanus l. 76. & 90.*

REGIS (Pet.) An. 1573. obiit. Condidit dialogos de præsentia Christi in eucharistia & tractatum de voluntate DEI, teste *Sweertio.*

REGISELMUS (Paschal.) emisit defensionem theologiæ scholasticæ, Anno 1588.

REGIUS (Adam) Scotus, struxit carmina de Christi nativitate, passione & resurrectione: item, de arte typographica & pyxide nautica. Vid. *T. 2. Delit. Scot. pag. 201. & 253.*

REGIUS (Carolus) Panormitanus, Anno 1611. Romæ obiit. Reliquit orationem Christianum. Videatur *Alegambe, pag. 69.*

REGIUS (Desid.) adornavit apologiam rationis humanæ, Lugd. Anno 1657: item, apocalypsin novam Babylonis antiquæ carmine, An. 1648.

REGIUS (Ernest.) edidit tractatum de persona & officio hominis politici, Anno 1568.

REGIUS (Gilb.) JCtus, collegit 11. libros ἐναντιοφανῶν Juris, An. 1598.

REGIUS (Henr.) Padebornensis, Anno 1535. floruit. Emisit Biblia alphabetica.

REGIUS (Henr.) medicus, construxit quatuor libros medicinæ, Anno 1657: item, philosophiam naturalem, Anno 1654.

REGIUS (Joh.) Venetus, sub Alexand. VI. pontif. veneno sublatus est. Scripta ejus in Plutarchum plurima partim ab invidis suppressa, partim à furibus surrepta sunt. Vid. *Pierius Valerianus de Infel. lit. pag. 39.*

REGIUS (Joh.) discussiones theologicas An. 1601. imprimi curavit.

REGIUS (Lud.) Constantiensis, A. 1579. obiit. Platonem & Aristotelem, teste *Thuano l. 68.* libris eorum compluribus translatis, Gallicè loqui docuit commentariisq; eruditissimis exposuit. Reliquit etiam epistolas. Videantur *Ghilinus, vol. 2. pag. 180. Naudæus in B. P. pag. 68. 70.*

REGIUS (Nicol.) Calaber, Anno 1362. claruit. Ex Galeno multa latine reddidit. Vid. *Quenstadius, pag. 390.*

Home-

REGIUS (Raphael.) Italus, Anno 1494. claruit. Edidit translationem Odysseæ Homericæ. Ex Plutarcho transtulit dicteria Laconica: apophthegmata regum & imperatorum. De Regio hæc *Erasmus, l. 22. epistol.* Patavii (inquit) neminem vidi celebrem præter Raph. Regium, hominem admodum natu grandem, sed cruda viro viridisque senectus. Erat tum, ut opinior, non minor annis septuaginta, & tamen nulla fuit hiems tam aspera, quin ille mane hora septima adiret *Marcum Musurum* Græcè profitentem, qui toto anno vix quatuor intermitteret dies, quin publicè profiteretur. Juvenes hiemis rigorem ferre non poterant: illum senem nec pudor nec hiems abigebat ab auditorio. Hactenus *Erasmus.* Confer *Boëssium in Ibin Ovid. pag. 343.*

REGIUS (Vincent.) Panormitanus, Anno 1614. obiit. Collegit 9. libros evangelicarum dilucidationum. Vid. *Alegambe, pag. 444.*

REGIUS (Urbanus) celebris theologus, An. 1541. vivere desiit. Primo Ingolstadii poësin & oratoriam docuit: inde Augustæ concionatorem egit: demum in Saxoniam concessit & ecclesiæ Luneburgensi operam addixit. Struxit egregium libellum de formulis loquendi ecclesiasticis: item, locos theologicos ex Partibus, scholasticis & neotericis collectos. Vid. *Micrælius, pag. 405.*

REGKMAN (Joh.) An. 1549. chronicon Lubecense condidit.

REGNAUDUS (Joh.) JCtus, de monetis commentatus est.

REGNERIUS (Andr.) collegit casus in jure practicabiles.

REGNERUS (Cypr.) JCtus, scripsit logicam juridicam, Anno 1638 comment. in 12. libros codicis, Anno 1666. librum, de injustitia legum Romanarum contra *Mestertium*, An. 1640.

REGORDIUS (Alex.) Novariensis, natus est, Anno 1585. obiit Anno 1635. Edidit Anticalvinum & ministrum infidelem. Vid. *Alegambe, pag. 13. Maresius Tom. 1. contra Tirin. pag. 19, 20.*

REGULUS (Sebast.) Braticellensis, Anno 1545. floruit. Elaboravit commentarium in 1. orationem Cic. in Verrem & in 1. Æneid. Virgil. Vid. *Hier. Magius in miscell. l. 4. c. 2.*

REGULUS (Sigism.) à S. Silverio, Florentinus, struxit bibliothecam Mediceam, Anno 1673.

REHEBOLDUS (Christ.) JCtus, de jure civitatis An. 1667. commentatus est.

REHEBOLDUS (Elias) scr. de natura & gratia contra *Amyraldum*, An. 1651.

REHEFELDUS (Bened.) vindicias evangelicas contra Ingolst. publicavit, Anno 1654.

REICH (Christ.) Anno 1616. flor. Edidit smegmata poëtica Norimbergæ.

REICHELT (Christ.) paravit calendarium Biblicum perpetuum, An. 1624.

REICHELT (Jul.) tractatum de amuletis, An. 1674. edi curavit.

REICHENBACH (Chr. Ern.) composuit notas ad dispp. feud. Schnobelianas, Anno 1667.

REICHENBERGER (Max.) theologiam scholasticam, Pragæ, Anno 1667. emisit.

à REICHERSDORF (G.) chorographiam Transilvaniæ & Moldaviæ typis tradidit. Vide, REYCHERSDORF.

REICHWEIN (Laur.) JCtus, formulare supplicationum exaravit.

REIDANUS (B.) JCtus, enchiridion usuum feudalium: item, cynosuram juris adornavit.

REIDANUS (Everh.) Anno 1602. obiit. Autor est cum antiquis comparandus. Condidit annales Belgarum. Vid. *Revius l. 5. hist. Daventr. pag. 570.*

REIES (Casp. Franc.) campum Elysium jucundarum quæstionum, Anno 1661. publicavit.

REIFENBERGIUS (Justus) in lucem protulit emblemata politica.

REIHING (Jac.) Augustanus, celebris theologus, A. 1628. obiit. A pontificiis ad evangelicos transiit & Tubingæ theologiam docuit. Vid. *Meteranus l. 39. Micrælius, pag 406. Alegambe, pag. 209. Spitzelius in Templo Honor. pag. 93.*

REIMANNUS (Dav.) exaravit fidelem admonitionem ad cives Uratislavienses, Anno 1642.

REIMARUS (Nicol.) tractavit de astronomicis hypothesibus, An. 1597.

REIMERUS (H.) struxit Proteum poëticum, An. 1619.

REIMERUS (Joach. Ludov.) concinnavit Salomonem bifrontem & pœnitentem, An. 1668.

REINA (Thom.) edidit quadragesimale, Paris. An. 1667. fol.

REINALDUS (Odericus) Vide, REYNALDUS.

REINECCIUS (Felix) emisit Solonem Franciscanum, Monachii An. 1649.

REINECCIUS (Jac.) Soltquellensis, pastor Hamburgens. Anno 1611. claruit. Reliquit panopliam theol. clavem theologiæ: tribunal Christi: artificium disputandi, Calvinianum, &c.

REINECCIUS (Rein) Steinheimiensis, Anno 1595. vivere desiit. In Academia Julia literas diu maxima cum laude professus est. Edidit syntagma historicum & genealogicum. Vid. *Thuanus l. 113. Zeillerus part. 2. pag. 122. & part. 3. pag. 195.*

REINERIUS, Foroliviensis, JCtus, Anno 1358. obiit.

REINERIUS de Pisis, Anno 1300. claruit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 402.* Quære, RAYNERIUS.

REINESIUS (Thom.) Gothanus, medicus, natus est An. 1587: obiit An. 1657. Scripsit de comitiva Palatina: de lingua Punica: de DEO Endevellico: glossarium vocum barbaricarum: censuram nonnullorum in *Salmasii* exercitationibus Plinianis: apologiam variarum lectionum contra *Rivinum*: Comm. in Inscriptiones *Gruteri*: observationes medicas: ἱστορούμενα medicinæ, vel successiones & vitas medicorum: miscellanea & emendat. medic. libellum de notis & abbreviaturis vett. Oedipum ænigmatis Patavini: inscriptionem Augustæ Vindel. erutam: Variarum lectionum libros 6. notas in fragmentum *Petronii*: tractatum de peste. Tandem etiam soliloquia & meditationes B. Gerhardi versu elegiaco expressit. Vid. *Ph. Labbe in B. B. pag. 389. Axenius in Phædrum. pag. 3. Borremans. pag. 25.*

REINHARDUS (Andr.) ed. monochordum, Lips. Anno 1604.

REINHARDUS (Bened.) de differentiis juris civilis & Saxonici, Anno 1595. commentatus est.

REINHARTUS (Lucas Frid.) Norimbergensis, natus est An. 1623. Hoc tempore Altdorfii Theologiam feliciter docet. Composuit Synopsin dogmaticam Theologiæ Christianæ: Arma victricia: Monita miscellanea ex Evangeliis & Epistolis, &c. Ejusdem cura & studio epistolæ S. Augustini correctissime editæ sunt.

REINHOLDUS (Erasm.) Salfeldiensis, Anno 1553. obiit hoc versu pronunciato: *Vixi, & quem dederas cursum mihi Christe peregi.* In Academia Wittebergensi aliquando professoris munere functus est. Post Johannem Regiomontanum & Nicol. Copernicum, rem astronomicam plurimum illustravit, additis ad Ptolemaicas & Alfonsinas directionum & motuum cœlestium *Prutenicis tabulis* exactissime putatis. Vid. *Thuanus lib. 12.*

REINIUS (Cassiod.) Anno 1573. claruit. Fecit annotationes in Matthæum & Johannem.

REINKING (Theod.) Curlandus, natus est Anno 1590: obiit Anno 1664. Compos. tractatum de retractu consanguinitatis: de processu juris contra sagas: item, de regimine seculari & ecclesiastico. Vid. *Bartholinus in Danis, p. 136. Henning. Witte in JCtis pag. 397.*

REINWALDUS (Elias) JCtus, edidit disputationes juridicas varias.

REISACHERUS (Theod.) collegit consilia matrimonialia.

REISCHIUS (Georg.) Carthusianus, margaritam philosophicam adornavit. *Voss. Th. Gentil. pag. 1547.* vocat virum variæ pro tempore doctrinæ.

REISERUS (Ant.) Augustanus, h. t. claret. Edidit Vindicias S. Augustini contra *Bellarm.* Anno 1677. fol.

REISMANNUS, poëta, Blavum fontem elegiaco carmine celebravit. Videatur *Bruschius de monast. pag. 20. b.*

REISMULLERUS (G.) pentaphyllum Marianum, Ingolst. Anno 1642. exaravit.

REISSIUS (Jac.) condidit elogium S. Josephi, Anno 1658: item, centum privilegia morientium, Lucernæ, Anno 1656.

REISSONIUS (Leonh.) scripsit de remissione peccatorum & justificatione in Vet. Testamento, An. 1666.

de REITA (Schyrleus) Oculum Enochi & Eliæ, An. 1645. edicuravit.

RELLÆUS (Edoard.) libr. de lapide philosophico, Hamb. An. 1676. emisit.

REMACLUS, Arduennas, paravit Palamedem & alia poemata sacra.

REMBERTUS, secundus Hamburgensium episcopus, Anno 865. claruit & vitam

vitam S. Ansgarii, antecessoris sui, literis consignavit. Vid. *Olearius in Abaco, p. 404.*
à REMCHINGEN (Sam.) sc. de religione à Luthero restituta, An. 1611.
REMEDIUS, Curiensis episcopus, canones collegit.
REMIGIUS, Antisiodorensis, juxta *Bell.* A. 890. floruit. Scripsit de divinis officiis: comment. in Psalmos: item, comm. in 12. prophetas. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 282. Olear. l. c. pag. 402.*
REMIGIUS, Rhemensis, in epist. S. Pauli comentatus est. V. *Riv. T. 2. Oper. p. 1148.*
REMIGIUS (Nicol.) reliq. dæmonolatriam.
REMMELINUS (Joh.) medicus, scr. catoptrum microcosmicum, An. 1619. fol.
REMMIUS (Abraham) poëmata, Paris. An. 1645. vulgavit.
REMOCAMPIUS (Nicol.) JCtus, debeneficiorum ecclesiasticorum & officiorum secularium coadjutoriis, Leod. An. 1651. commentari cœpit.
REMSPERGERUS condidit opus philologicum nondum exculum. Extat Norimbergæ in Bibliotheca publica, teste *B. Sauberto in Orat. de Biblioth.*
REMUNDUS (Flor.) Anno 1600. obiit. Struxit historiam hæresium.
REMUNDUS (Franc.) Divionensis, Anno 1631. obiit. Carminibus pangendis & orationibus conscribendis operam dedit. Vid. *Tom. 3. Delit. Gall. pag. 209. Alegambe, pag. 131.* Alexiadem ipsius magnopere commendat.
REMUS (Georg.) Augustanus, natus est A. 1561: obiit A. 1625. Erat JCtus, philologus & poeta insignis, nec non Reip. Norimb. à consiliis. Exaravit notas in Themistii orationes: nemesin Karulinam: libellum iconum: carmen de acidulis Goppingensibus & Ebenhusanis: duo spicilegia sacra in Proverbia & Ecclesiasten Salomonis, &c. Vid. *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 182.*
RENALDINUS (Carol.) vel RINALDINUS, Anconitanus, Anno 1655. claruit. Edidit physicam universam: item, artem mathematum analyticam, in tres partes distributam, An. 1665. fol. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 254.*
RENAUDIANUS (Joh.) Gallus, composuit tract. titulo, Affectus animæ devotæ ex psalmodia Davidis depromti, An. 1607. Vid. *Alegambe, pag. 268.*
RENDELLA (Prosp.) medicus, tractavit de vinea, vindemia & vino. Liber prodiit Venet. An. 1629. fol.
RENDINA (Scipio) emisit promtuarium receptarum opinionum in jure civili & canonico, An. 1615.
RENEALMUS (Paulus) Blesensis, edidit specimen historiæ plantarum, An. 1611.
RENERIUS (Vincent.) compos. tabulas Mediceas secundorum mobilium, Florent. An. 1639.
à RENESSE (Lud. Gerh.) concinnavit epistolam apologeticam, An. 1651.
RENGEL (Alfonsus) Hisp. condidit grammaticam sive artem addiscendi linguam Mexicanam & Otorvianam. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 14.*
RENGHERIUS (J. Bapt.) Bononiensis, An. 1162. floruit, teste *Bumaldo.*
RENNECHERUS (Herm.) Græcæ linguæ professor Heidelbergensis, tractavit de majestate nominis Messiæ, An. 1598.
RENNEMANNUS (Henning.) scr. de jure retorsionis: de principio jurisprudentiæ item, de transmissione actorum.
RENODÆUS (Joh.) paravit dispensatorium medicum, An. 1627.
à RENTHELEN (Cornel.) JCtus, de acquirenda, retinenda & amittenda possessione commentatus est, A. 1604.
RENTIUS (Andr.) Ῥόδι@, Chius patria, *Ludovici Granatensis* ducem peccatorum Romæ Anno 1628. in Græcum sermonem vernaculum transtulit. Vid. *Alegambe, pag. 29.*
REPHUHN (Joh. Rudolf.) JCtus, edidit tractatum de contractibus consensualibus, Anno 1663.
REPKOVIUS (Epko) struxit speculum Saxonicum.
RESCHELIUS (Thomas) dictionarium latinoBohemicum confecit, A. 1560.
RESCIUS (Rutgerus) Dryopolitanus, An. 1520. floruit, Theophili institutiones edi curavit. Vid. *Sweertius, pag. 670.*
RESCIUS (Stanislaus) Polonus, An. 1598. obiit. Scripsit ministromachiam: librum pro augmento fidei pontificiæ. Vid. *Starovolscius pag. 32. Ghilinus, vol. 1. pag. 229. Carolus à Visch, pag. 300.*
RESENDIUS (Lud. Andr.) Lusitanus, poëta, orator & theologus, An. 1573. obiit. Struxit carmen heroicum de laudibus S. Vincentii martyris, quod quoniã obscurum rerum Hispanicarum imperitis fore videbatur, ipse scholiis illustravit: item,

quatuor libros antiquitatum Lusitaniæ. Vid. *Thuanus l. 64. Ghilinus vol. 2. pag. 17.*
RESENIUS (Joh.) natus est Anno 1561: obiit Anno 1638. Biblia sacra in linguam Danicam transtulit. Extat ejusdem com. in N. T. excepta Apocalypsi. Vid. *Vindingius pag. 186. Bartbol in Danis pag 85.*
RESENIUS (Joh.) Hafniensis, natus est An. 1596: obiit A. 1653. Scripsit Amnologiam & ideam boni pastoris. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 305.*
RESENIUS (Pet.) Joh. filius, Hafniensis, An. 1625. natus est. Eddam Islandorum edidit, An. 1665: jus aulicum Danicum antiquum, An. 1673: item, ethicam Odini. Promittit adhuc Inscriptiones Danicas: lexicon Islandicum, &c. Vid. *Vindingius l. c. pag. 426.*
RESTA (Fr.) meteorologiam Romæ Anno 1644. imprimi curavit.
RESTA (Lud. Ant.) emisit praxin visitatorum & visitandorum, Romæ A. 1599.
RESTALDUS (Alanus) Calignius, An. 1538. claruit & grammaticam hebraicam composuit. V. *Colomesius in G. O. p. 6.*
RETELLIUS (Mich.) elaboravit 2. libros poëmatum Græcorum; Dantisci; Anno 1571.
de RETES (Joseph. Ferd.) JCtus; ad leg. de interdictis, relegatis & deportatis, An. 1660. commentatus est.
REUBERUS (Just.) JCtus, tract. de testibus.
REUCHLINUS (Ant.) condidit 20. tabulas linguæ sanctæ, An. 1554.
REUCHLINUS (Ern.) emisit amuletum contra pestilentiam, An. 1564.
REUCHLINUS (Joh.) Vide, CAPNIO.
REUDENIUS (Ambr.) natus est An. 1543: obiit An. 1615. Vulgavit isagogen Biblicam. Vid. *Adrianus Beier in R. J. pag. 475. Henningus Witte in Theol. pag. 88.*
REVELIUS (G.) edidit Rupellam ter obsessam; Amsterd. An. 1649.
REVIUS (Jac.) collegit historiam pontificum Rom. Anno 1622. Extant ejusdem disputationes metaphysicæ & Suarezius repurgatus. Vide, RÆVIUS.
REUSNERUS (Adam) reliquit octo libros de gestis G. & Casp. de Freundsperg. Vid. *Zeillerus T. 2. de hist. pag. 124.*
REUSNERUS (Barth.) Uratislaviæ & Zittaviæ poliater, non in re medica tantum, sed theologica etiam & philosophica excelluit. Struxit librum de febribus, Anno 1561.
REUSNERUS (Barth.) Uratislaviensis, natus est A. 1565. obiit An. 1629. Scripsit de obligationibus ex die & ad diem contractis. Vid. *Hen. Witte in JCt. pag. 137.*
REUSNERUS (Elias) Leorinus Silesius, Nicolai frater, natus est Anno 1555: obiit An. 1612. Condidit hortulum historicopoliticum. Carmina ejus extant *T. 5. Delit. Germ. pag. 561.* Vid. *Adrianus Beier pag. 1007. Zeill. part. 2. pag. 124. H. Witte in philosoph. pag. 62.*
REUSNERUS (Hieron.) de scorbuto commentari cœpit, An. 1600.
REUSNERUS (Jerem.) concinnavit methodum juris feudalis, An. 1632.
REUSNERUS (Nicol.) Leorinus Silesius, JCtus, natus est An. 1545: obiit A. 1602. Primò Lavingæ professor factus est, mox rector. Inde Argentoratum ad juridicam professionem evocatus est: demùm Jenam. Scripsit emblemata: ænigmata: epigrammata: orationes: tractatum de ultimis voluntatibus, &c. Carmina ejus leguntur *T. 5. Delit. Germ. pag. 581.* Vid. *J. B. Lotich. part. 3. B. P. pag. 144.*
REUSSIUS (Dav.) Quinfurtensis, comp. homilias in Psalm. 91. An. 1581.
REUTERUS (Quirinus) natus fuit Anno 1558: obiit A. 1613. In academia Heidelbergensi theologi officio perfunctus est. Reliquit comm. in Obadiam: tractatum de ecclesia, &c. Vid. *Placcius, p. 183.*
REW (Joh. Elias) Werda Noricus, Anno 1667. in aquis periit. Ethicas disputationes An. 1662. divulgavit.
de REWA (Pet.) Comes Turocensis, scripsit 7. centurias de monarchia & sacra corona regni Hungariæ, Augustæ, An. 1613. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 327.*
REYDANUS (Everh.) Vide, REIDANUS.
à REYCHERSDORF (G.) Transilvanus, chorographiam Transilvaniæ & Moldaviæ exaravit.
de REYGER (Arnold.) Belga, An. 1559. natus est. Emisit consuetudines feudales An. 1602.
RAYMANNUS (Matth.) condidit noctes musicas, An. 1598.
REYMARIUS (Aug.) Mechliniensis, edidit ludum chartarum, An. 1532.
REYMOLANUS (Jac.) Gandavens. Anno 1508. obiit. Reliquit odas, epistolas & epigrammata, teste *Swertio.*
REYNERIUS (Laur.) tractavit de indulgentiis, Duaci, An. 1636.

REYNE-

REYNESSIUS (Arn.) scr. de exercitationibus sacris *Schockii*, An. 1658.
REYNOLDUS (Edw.) composuit tres tractatus in Psalm. 103, item, in Hoseam. Vid. *Kempius pag. 280.*
de REYSEN (Joh.) JCtus, An. 1440. floruit. Extat ejus lectura in 4. lib. decretalium Vid. *Val. Andr. in Fast. Lovan.*
REYROLES (Joh.) struxit quæstiones literales & morales in Zachariam, Paris. Anno 1631.
REYSSER (Ph.) JCtus, egit peculiari scripto de actionibus hæreditariis, A. 1637.
RHADINUS (Thomas) à nonnullis *Apuleii simia* appellatur. Vide, RADINUS.
RHÆDUS (Thom.) scr. de objecto metaphysices contra *Arniseum.*
RHAGIUS (Joh.) Æsticampianus Lusanus, theologus & poeta laureatus, Anno 1520. Witebergæ obiit.
RHALA (Henr.) edidit dissertationes politicas in Tacitum, An. 1616: item, topicam juris, Franeckeræ, An. 1641.
RHAM (Rich.) Isagogen Christiani adornavit, Colon. An. 1614.
RHAMDOR, JCtus, scr. de amortizatione.
RHAMNUSIUS (Greg.) Tarinas, JCtus, tractavit de consanguinitate & affinitate. Extat *T. 9. Tract. tract.*
RHAMUSIUS (J.) consiliarius & secretarius reip. Venet. An. 1563. claruit. Collegit varia itinera, à diversis autoribus descripta & in 3. tomos distincta.
RHAMUSIUS (Paulus) scr. de bello Constantinopolitano sub Comnenis Impp. per Gallos & Venetos restitutis. Carmina Pauli Rhamusii occurrunt *T. 2. Delit. Ital. pag. 539.*
RHANEN (Henr.) JCtus, natus est Anno 1601: obiit Anno 1662. Rostochii jura docuit. Disput. de privilegiis nobilium habuit. Vid. *Henning. Witte in JCt. p. 376.*
RHANIUS (Casp.) calamum triumphantem versibus celebravit, Altd. An. 1641.
RHASIS (Abubeker) in medicina multa exaravit, quorum catalogum *Linden, pag. 3.* exhibet.
RHAW (Barth.) edidit papatum è conciliis denudatum, An. 1634: item, Angelum tenebrarum apud Reformatos se lucis angelum simulantem.
RHAY (Theod.) compos. arcam Noë profanosacram, An. 1665.
RHEDIGERUS (Nicol.) Strisa Silesius, concinnavit poemata. Vid. *T. 5. Delit. Germ. pag. 819.* Meminit ejus *Hennelius in otio Uratislaviensi.*
RHEGINO, Prumiensis abbas, An. 908. claruit. Contexuit duos Chronicorum libros, in quibus præcipuè tractat res Francorum, teste *Sigeberto.* Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 288. Olearius, p. 404.*
RHEGINUS, Ῥηγῖνος, grammaticus fuisse traditur, Vid. *Valesius in Sozomen. p. 44.*
RHEGINUS (Bernh.) Anno 1536. obiit. Compos. comment. in libr. 1. scripti Oxoniensis. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 57.*
RHEGINUS (Guilh.) emisit medicas exercitationes, An. 1564.
RHELLICANUS (Joh.) reliquit notas in Julium Cæsarem non contemnendas.
RHEM (Jac.) Brigantinus, Anno 1618. obiit. Vulgavit directiones Mariani colloquii. Vid. *Alegambe, pag. 209.*
RHEMNIUS (Quintus) Palæmon, grammaticus & poëta, tempore Claudii Imp. floruit. Reliquit carmina. Vid. *Martialis 2, 86.* Meminit ejus *Suetonius* in illustribus grammaticis. *Glandorpius* ait, extare ejus artem grammaticam *à Joviano Pontano* inventam.
RHEMNIUS Fannius, carmen de ponderibus exaravit. Dicitur etiam scripsisse librum de medicinalibus carmine ad Lactantium. Vid. *Glandorpius, pag. 742. Salmuth part. 1. not. ad Pancirollum pag. 255.* Quære, FANNIUS & PRISCIANUS.
RHENANUS (Beatus) Selestadiensis, natus erat A. 1485: obiit A. 1547. Erat rerum Germanicarum & antiquitatis peritissimus. Paravit commentar. rerum Germanicarum: notas in Tacitū & Tertullianum doctas atque eruditas. Teste *Thuano*, in cogitatione ex de constituenda omnium consensu in religione concordia consenuit. Vid. *Hertzog. in Chron. Alsat. 7, 21. Olearius in Abaco, pag. 73.*
RHENANUS (Joh.) confecit urocriterium chymiatricum, An. 1614.
RHENIUS (Joh.) struxit grammaticam Græcam, clavem & syntaxin linguæ Gr. &c.
RHETEN (Joh. Val.) inclitam Suecorum Bellonam, An. 1645. in lucem protulit.
RHETIUS (Joh. Fr.) in jus feudale, A. 1673. commentatus est. Extat ejusdem tract. de Accisis, Anno 1668: item, de non gratificando.

RHETIUS (Joh.) Coloniensis, An. 1574. periit. Paravit observationes *in l. 1. epist. Ciceron. ad Atticum.* Vid. *Alegambe, p. 268.*

RHETORFORTIS (Samuel) scripsit libellum de gratia divina, Edinb. A. 1647: item, alium, de divina providentia, Anno 1650. Vide, RHUDERFORD.

RHEYMANNUS (Adrian.) librum reliquit de sortilegis.

RHIANUS, Ῥιανὸς, Benæus, grammaticus & poëta, tempore Ptolemæi Evergetæ claruit. Condidit Eliaca, Thessalica, Iliaca, Achaica, Messenaica. Messenaica valdè comendat *Pausanias.* Versus ejus allegant *Stobæus, serm. de imprudentia, Schol. Apollonii & alii.* V. *Meursius in Creta, p. 242.*

RHINTHON, Ῥίνθων, Tarentinus, sub Ptolemæo Lagi floruit. In *Antholog. l. 3.* Syracusanus fuisse dicitur: id quod *Vossius* sic conciliat: Rinthon Syracusis natus est: at vixit in Tarentinorum urbe. *Stephanus* in Τάρας ipsum φλύακα appellat. φλύαξ autem juxta *Hesychium* est γελωτοποιὸς, i. e. jocator, jocosus. Causa hujus nominis erat, ὅτι μετεῤῥύθμισε τὰ τραγικὰ εἰς τὸ γελοῖον, i. e. quod ex tragicis fecerit joculare ac ridiculum fabulæ genus, quod dicebatur *Rhinthonicum.* Reliquit autem 38. fabulas partim comicas, partim tragicas. Ex illis erant Ἀμφιτρύων, Ἡρακλῆς, Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι, Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις, Ἰλαροτραγῳδία, Μήδεια, Τήλεφος. Meminêre hujus Rhinthonis *Cicero l. 1. ad Attic. epist. ult. Hephæstion in Enchir. Athenæus l. 3.* Confer *Gisb. Cuperum in observ. l. 1. c. 10. p. 76.*

RHO (Jac.) Mediolanensis, An. 1638. obiit. Edidit varias virtutum historias. Vid. *Alegambe, pag. 210.*

RHO (Joh.) Mediol. Jacobi frater, A. 1630. claruit. Trecentos panegyricos, in 6. partes distributos, ad prælum paravit. Vid. *Aleg. pag. 269. Placcius, pag. 171.*

RHODA (G.) tractatum de creatione, Stetini, An. 1617. publicavit.

RHODA (Paulus) Quedlinburgensis, A. 1563. obiit. Vid. *Quenstadius, pag. 240.*

RHODENIUS (Nic.) centuriam anagrammatum An. 1597. luci exposuit.

de RHODES (Alex.) dictionarium Anamiticum, Romæ, Anno 1661: catechismum pro iis, qui volunt baptizari, lingua Tunkina vel Anamitica, Romæ, Anno 1651. construxit.

RHODIGINUS (Cæl. Lud.) natus est, A. 1450: obiit An. 1520. Primus philologiæ studium & intermissam tot seculis commentandi rationem, quam *Agellius l. ult. cap. ult.* attingit, in usum revocare voluit. Initiò Vicentiæ, deinceps Ferrariæ oratoriam docuit. Inde Mediolanum concessit, ibique Græcas latinasque literas multo cum fructu professus est. Tandem operam suam Venetis in illustri gymnasio Patavino commodavit. Inter discipulos *Jul. Cæs. Scaligerū* habuit. Reliquit triginta libros antiquarum lectionum. Fertur etiam Plinium & Ovidium notis illustrasse. *Erasmus in Ciceroniano pag. 167.* Rhodiginus (inquit) vir erat pius & variæ lectionis: in eloquentiæ certamen haudquaquam asciscendus. Confer *Jovium in elog. n. 101. Erasm. in Chiliad. pag. 16. Vossium de hist. lat. pag. 814. Thomas. l. 2. elog. pag. 60. C. Barthium ad 2. & 3. Theb. Papin. pag. 422. 803. & ad Claudian. pag. 595. Thomasium de plagio, §. 532.*

RHODINUS, Ῥοδινὸς, (Neophytus) Cyprius, librum de viris illustribus Cypriis composuit, Romæ A. 1659. lingua Græcorum vernacula: epistolam ad Joh. presbyterum Paramythiensem, qua probare conatur, pontificē Rom. non minus Græcorum, quàm Romanorum salutem quærere. Vid. *Leo Allatius in Apibus Urbanis pag. 198.*

RHODIO (Eucharius) scripsit de partu hominis & quæ circa ipsum accidunt.

RHODIUS (Alex.) Jes. emisit itineraria orientalia.

RHODIUS (Ambros.) natus est An. 1577: obiit An. 1633. Wittenb. medicinam & mathesin docuit. Edidit tract. de crepusculis. Vid. *Henning. Witte in Philosoph. pag. 345. Bartholinus in Danis, pag. 3.*

RHODIUS (Joh.) Danus, An. 1660. obiit. Dissertationem de acia, An. 1639. edi curavit: item, notas in Scribonium Largum, An. 1655. Autor etiam esse fertur illorum scriptorū, quæ hactenus sub nomine *Ph. Jac. Thomasini*, episcopi Æmonensis, prodiere. Inter ea sunt elogia clarorum virorum: liber de donariis: vita Livii & Petrarchæ, &c. Vid. *Hofm. in epist. ad Reines. pag. 57. Barthol. in Danis, pag. 87. & poët. med. pag. 147. ipse Rhodius in Suppos. script. præfat. Placcius pag. 248. 268.*

RHODIUS (Theod.) comœdias sacras, Deboram & Simsonem, A. 1602. proposuit.

RHODOMANNUS (Laur.) Saxo werfia Honfteinienfis, natus eft Anno 1546: obiit An. 1606. Erat Græcè folidè eruditus. *Taubmannus* eum vocabat Græcarum literarum vindicem: *Jacobus Martini l. 1. de tribus Elohim c. 4.* Rhodomannus nofter (inquit) Græcus non fuit, cum Græcis nihilominus, imò cum Græcorum principe Homero certare potuiffet. Scripfit Palæftinam: Germanidem: catechefin: Iliaca: librum de vita Lutheri: aras Scaligero pofitas, &c. Mortuo parentavit *Caſp. Barthius.* De eo ita *Scaliger:* Rhodomannus carmina latina non benè fcribit, fed Græca bona. Confer *Barthium in Adv. 59, 1. Bejerum in R. Jen. pag. 1006. Scaligerum in Exc. pag. 291. Hen. Witte in Philoſoph. pag. 23.*

RHODOMANNUS (Nicol.) Laur. filius, Anno 1597. compof. comment. in epiftolam ad Titum. Ejus carmina leguntur *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 831.*

RHODON, Ῥόδων, Afianus, Tatiani difcipulus, A. D. 200. floruit. Struxit homilias in Hexaëmeron, in quibus præcipuè hærefin Apellis Marcioniftæ afferentis, mundum univerfum à Deo malo conditum, fortiffimè confutavit.

RHONÆUS (Erycius) ideam reformandi antichrifti duobus tomis, Anno 1623. complexus eft.

RHODOPHILUS, Doleto à *J. C. Scaligero* jungitur & febris poëſeos appellatur. Extat (inquit laudatus *Scaliger*) illius comœdia, qua nihil averfum magis à comitate. Adeò enim infulfa eft, ut mifericordiam potius, quàm rifum excitet. Quem non nominaffem, nihil fefe fub poetæ nomine obtuliffet.

RHAU (Pet.) Hifpanus, Numantiæ plurimos annos bonas literas docuit. Exaravit tres doctiffimas epiftolas, quibus *Antonii Guevarræ* (qui vitam M. Aurelii Antonini Imp. it. aureas epiftolas confcripferat) errores mendaciaque in hiftoriis antiquorum veteribusque monumentis explicandis egregiè refellit.

RHUMAN (Wolfg.) Coldingenfis, natus eft An. 1572: obiit An. 1637. Edidit inftructionem fori Romani. Vid. *Vindingius in R H. pag. 224.*

RHUMELIUS (Joh.) Cadomenfis, ftruxit paraphrafin poeticam in Threnos, Anno 1568.

RHUMELIUS (Joh. Conr.) Neagora Palatinus, medicus, natus eft An. 1597: obiit An. 1661. Norimbergæ praxin medicam exercuit. Danielem: item, Apocalypfin verfibus hexametris expreffit. Extat ejus hortus poeticus: it. apophthegmata Impp. & principum, &c. Vid. *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 837.*

RHYNE (Wilhelm.) tractavit de veteri medicina, Lugd. Anno 1672. Vid. *Borrich. in Hermet. pag. 290.*

de RIBADENEIRA (Marc.) Hifp. Anno 1606. vixit. Hiftoriam Archipelagi & regnorum Chinæ, Tartariæ, &c. adornavit. Vid. *Waddingus pag. 247.*

RIBADENIRA (Pet.) Toletanus, Ignatii Loiolæ difcipulus, An. 1611. obiit. Vitam usque ad 84 annum produxit. Reliquit 2 libros de principe Chriftiano adverfus *Machiavellum:* item, hiftoriam Hifpanicam, Indicam, Sardicam, Societatis Jefu, &c. Vid. *Ph. Labbe in B. B. pag. 139. Alegambe, pag. 394.*

de RIBAS (Joh.) Hifp. An. 1562. deceffit. Vitas patrum & fociorum fuorum, quorum ftudio ac prædicationibus lux Chriftiana primùm Mexicanis illuxit, lingua Mexicana compofuit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 222.*

de RIBAS (Lud.) Valentinus, confecit fummam theologiæ. Vid. *Alegambe, pag. 317.*

RIBERA (Franc.) Villacaftinenfis, Anno 1591. vivere defiit. Ferunt, hujus humeris inter concionandum aliquando Chriftum incumbere vifum effe dicentem: Hic eft, qui germano Scripturas meas fenfu & ea veritate, quam ego Ipfi infundo, explicat. Mirum, fi verum. Scripfit comm. in 12. Prophetas minores: in epift. ad Hebræos: in Johannis Evangelium & Apocalypfin. Vid. *Alegambe, pag. 131.*

de RIBERA (Joh.) Hifp. An. 1622. obiit. Reliquit refponfa moralia. Vid. *Alegambe, pag. 269.*

RIBITTUS (Joh.) Sabaudus, Antonii partem fecundam locorum commun. latinè tranftulit.

RIBOTTUS (Auguft.) edidit epitomen totius hiftoriæ ecclefiafticæ, Parif. Anno 1666.

RIBOTTUS (Phil.) Hifp. condidit decem libros de geftis Carmelitarum.

RICARDUS (Ant.) tractavit de lib. arbitrio, Colon. An. 1650.

RICARDUS (Claud.) Ornacensis, exaravit commentarios de universa mathesi. Vid. *Alegambe, pag. 82.*

RICCARDIUS (Nicol.) à *nonnemine* monstrum eruditionis dictus est. Vid. *Leo Allatius in Apib. Urb. pag. 199.*

RICCARDUS (Ægid.) de functione apostolica: de dignitate hominis: de viis DEI inscrutabilibus commentatus est. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 46.*

RICCARDUS (Mich.) compos. ideam concionum in Apocalypsin, Basileæ, Anno 1641.

RICCARDUS (Vincent.) Italus, edidit catenam Græcorum Patrum in Lucam, Esaiam & Proverbia Salomonis: commentar. in historiam Susannæ: euchologium Græcum, cum ingenti tractatu de ritibus Græcorum & septem sacramentis. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 221.*

RICCI (Mich. Ang.) inter eximios theologos hujus temporis refertur à *Caramuele.*

RICCIARDUS (Anton.) An. 1610. obiit. Struxit commentaria symbolica, quibus explicantur arcana ad mysticam, naturalem & occultam rerum significationem attinentia. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 19.*

RICCIARDUS (Pet.) egit de testamentis, Venet. An. 1600.

RICCIOLUS (Joh. Bapt.) Ferrariensis, composuit prosodiam reformatam: astrologiam & geographiam reformatam: chronologiam reformatam: Almagestum novum astronomicum, &c.

RICCIULLUS (Ant.) formavit tract. de jure personarum, Rom. An. 1622. fol.

RICCIUS (Adam) scripsit de quantitate & qualitate librorum juris, An. 1657.

RICCIUS (Annib.) Venetus, An. 1677. claret.

RICCIUS (Barth.) Castroficardensis, An. 1613. obiit. Edidit triumphum JESU Christi crucifixi An. 1608. Vid. *Alegambe, pag. 58.*

RICCIUS (Christ.) JCtus, vindicias juris adornavit An. 1633.

RICCIUS (Jac.) JCtus, tractavit de unione prolium. Vide, RICKIUS.

RICCIUS (Joh. Aloys.) JCtus, vulgavit praxin rerum quotidianarum, Venet. An. 1609. fol.

RICCIUS (Joseph.) Brixianus, An. 1648. floruit. Condidit librum de bello Germanico, ab An. 1618. usq; ad Annum 1648. gesto. Extant ejusdem conciones militares & senatoriæ, Venet. An. 1655. impressæ.

RICCIUS (Matth.) Maceratensis, natus est, An. 1552: obiit, An. 1610. Pachini in urbe Chinensi. Hic primus in ultima Chinarum fidem Christianam invexit, fundatis quinque ecclesiis. Tabulâ cosmographica, sphæris, gnomonibus, aliisque mathematicis instrumentis comparatis & in magistratus distributis, tantam inter Chinenses existimationem consecutus est, ut maximus ex universo terrarum orbe astrologus haberetur. Reliquit commentar. de elementis, catechismum, sententias morales, paradoxa, geographiam, Calepinum Chinicum, &c. Quædam etiam Chinensium scripta, ut librum *Suscin, Tetrabiblon*, &c. latinè transtulit. Vid. *Alegambe, pag. 335.*

RICCIUS (Mich.) de regibus Hispaniæ scribere aggressus est.

RICCIUS (Paulus) Judæus conversus, Papiæ in Italia aliquando philosophiam publicè docuit. A Maximiliano I. in numerum medicorum adoptatus est, cui fidem & industriam suam constanter probavit. Opus de agricultura cœlesti ad Carolum V. Imp. & Ferd. regem, Anno 1541. exaravit. Extat ejusdem isagoge in doctrinam Cabalistarum: item, philosophia Prophetica & Talmudistica pro veritate Christiana. Vid *Quenstadius, pag. 244.*

RICCIUS (Steph.) in Terentium & Hesiodum commentatus est.

RICCOBALDUS (Gervas.) Ferrariensis, Anno 1295. floruit. Condidit opus historicum, Pomarium dictum, in sex partes digestum: cujus editionem *Pet. Scriverius* promisit. Incipit ab Orbe condito & definit in A. C. 1300. teste *Zeiller. part. 3. pag. 198.*

RICCOBONUS (Ant.) natus est, A. 1541: obiit, Anno 1599. Struxit historiam de Gymnasio Patavino: comment. de historia: versionem ethices & rhetorices Aristotelis: judicium de consolatione, quam *Fr. Vianellus* sub Ciceronis nomine publicaverat, contra *Sigonium.* Vid. *Thomasinus, part. 2. Elog. pag. 109. Ghilinus, vol. 2. pag. 27.*

RICCOLUS (Ubert.) JCtus, An. 1304. floruit.

RICCUS (August.) medicus Lucensis, multos Galeni libros latinè transtulit. Vid. *Simlerus.*

RICHARDOTUS (Franc.) Burgundus, An. 1574. obiit. Scripta ejus *Swertius pag.* 253. & *Ghilinus vol.* 2. *pag.* 91. recensent.

RICHARDSONUS (Car.) observationes super V. Test. emisit Londini, Anno 1655. fol.

RICHARDSONUS (Joh.) episcopus Anglus, Anno 1653. obiit. Adornavit annotationes in V.T. à Genesi usq; ad Ezechielem.

RICHARDUS, Armachanus. Vide, ARMACHANUS.

RICHARDUS de Mediavilla. Vide, MEDIAVILLA.

RICHARDUS de S. Victore, An. 1148. obiit. Reliquit chronographiam sacram de regibus Judæ & Israelis: item, librum de templo Salomonis. Fertur tanta fuisse ambitione, ut in theologia prophetis & apostolis sese antetulerit. Vid. *Ph. Labbe T.* 2. *dissert. pag.* 292. *Olearius pag.* 408.

RICHARDUS (Claud.) regius mathematum professor in Mantuana Carpetanorum academia, An. 1653. claruit. In Euclidem & Apollonium Pergæum commentatus est, An. 1645. fol.

RICHARDUS (Joh.) collegit antiquitates Divionenses, quæ prodierunt Paris. Anno 1585.

RICHARDUS (P. D.) exaravit commentarium in quindecim priora capita Exodi, Lugd. An. 1612.

RICHEA (Dodo) (idem, qui *Otto Aicher*) emisit theatrum funebre, Salisb. A. 1673.

RICHELETIUS (Nicol.) notis illustravit *P. Ronsardi* poëmata; An. 1609. De eo ita *C. Aug. Cotta.*

Unus hic eximias novit Richeletius artes,
Ille poëta sciens jura, potensq; loqui.

RICHELIUS (Armandus) Pictavus, Card. natus est, Anno 1585: obiit, An. 1642. Extat ejus defensio præcipuorum articulorum fidei contra 4. Carent. ministros. Vid. *Maresius T.* 2. *contra Tirin. pag.* 651. *Saussay pag.* 209.

RICHEOMUS (Lud.) Anno 1625. obiit, annis septem octogenario major. Vulgò *Gallicanus Cicero* dictus est. Composuit Idololatriam Hugonoticam libris octo: apologiam pro Jesuitis: examen AntiCotoni & Parallela. Videantur *Alegambe, pag.* 317. *Placcius, pag.* 160. 195. 196.

RICHERIUS (Christ.) Torignæus, Anno 1530. floruit. Scripsit de rebus Turcarum libros quinque, teste *Zeillero.* Vid. *Simon Schardius, vol.* 2. *Germ. Script. pag.* 382.

RICHERIUS (Emund.) An. 1633. obiit. Edidit obstetricem animorum: item, 2. libros de optimo academiæ statu. Vid. *Marisotus in epist.* 9. *cent.* 2.

RICHERSDORFIUS (G.) paravit Transilvaniæ descriptionem, An. 1505. fol.

RICHERUS (Hector) de verborum obligationibus tractare cœpit, An. 1617.

RICHETTA (Steph. Lap.) construxit lexitherion Græcolatinum, teste *Colomesio.*

RICHINUS (August.) Ferrariensis, Anno 1583. ætatis 96. obiit. *Sepulcro* ipsius hæc verba incisa.

RICHIUS (Alex.) Florentinus, scripsit historiam morbi contagiosi, qui Florentiam An. 1630. populatus est:

Flens veni in terras, & flens discedo, fuiq;,
Dum vixi, fletus, rixa, dolor, gemitus.

Reliquit tractatum contra illos, qui dicunt, malos sacerdotes non posse administrare sacramenta ecclesiastica. Vid. *Wadding. in S.O.M. pag.* 43.

RICHIUS (Edm.) Abendonensis Anglus, An. 1290. claruit. Extat ejus speculum ecclesiæ. Vid. *Olearius, pag.* 145.

RICHTERUS (Georg.) Norimb. celebris JCt. natus est, A. 1592: obiit, A. 1651. Reliquit tres decades variarum orationum: item, digesta pietatis. Ejus epistolæ post obitum collectæ & impressæ sunt An. 1662. curante Filio. Vid. *H. Witte in JCtis, pag.* 277.

RICHTERUS (G. Phil.) JCtus & professor Jenensis, edidit tractatum de significatione adverbiorum in jure civili, A. 1665. in 4. Vid. *Adr. Beier in R. I. pag.* 599.

RICHTERUS (Greg.) Gorlicius, Anno 1620. floruit & Axiomata ecclesiastica, politica, historica & œconomica collegit.

RICIUS (Xiccho) Polentonius, An. 1433. claruit. Condidit vastum volumen de illustribus Scriptoribus latinis, quod 22. libris constabat. MS. Patavii extare dicitur. Vide, POLENTONIUS.

RICKEL (Dionysius) Carthusianus, An. 1471. obiit, & nomen *Ecstatici* meruit. Confecit commentarios in omnes utriusque testamenti libros. Vid. *Sweertius*, pag. 215, *Vossius in Theol. Gentil pag.* 514. Quære, DIONYSIUS.

RICKIUS (Jac.) JCtus, tractavit de unione prolium; An. 1580; item, de proba, quæ fit per aquam frigidam, Anno 1598.

RICKIUS (Justus) Gandav. A. 1627. obiit. Elucubravit panegyricos.

RICULEUS, Suessonensis episcopus, Anno 902. vivere desiit. Extat ejus epistola didactica, teste *Oleario in Abaco, pag.* 408.

RICUTIUS (Joh.) Camers, An. 1528. floruit. Reliquit commentar. in Florum: item, in Livium & Solinum. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag.* 223.

RIDDERUS (Franc.) condidit operosum volumen in Pentateuchum.

RIDEVALLIUS (Joh.) Anglus, An. 1330. claruit. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag.* 223.

RIDIUS (Nicol.) Patavinus, medicus & poëta, prognostica medica ægrotorum carmine struxit. Vid. *Reines. ad Daum. pag.* 173.

RIDLEUS (Nicol.) Dunelmensis, Anno 1555. obiit. Reliquit tractatum de sacra Cœna.

RIDOLFINUS (Pet.) JCtus, edidit praxin judiciariam, Romæ, Anno 1659. fol.

RIDOLFIUS (Car.) collegit vitas illustrium pictorum Venetorum, An. 1648.

RIEDELIUS (G.) struxit caveam turturis, Monachii, An. 1631.

RIEDEN (G.) JCtus, condidit commentariolum de revisione ob summam non appellabilem, An. 1664.

RIEMERUS (Val.) JCtus, emisit illustres quæstiones. Claruit An. 1630.

RIEPIUS (Joh. Jac.) tractavit de emtione & venditione.

RIERA (Raph.) Barcinonensis, An. 1575. vixit. Scripsit de miraculis Mariæ virginis Lauretanæ. Videatur *Alegambe, pag.* 407.

RIES (Ant.) JCtus, de appellationibus, An. 1663. commentatus est.

RIESCHER (Laut.) JCtus, egit in peculiari tractatu de exhæredatione liberorum.

RIETMACKERUS (Hub. Arn.) Bredanus, medicus, exaravit librum de nephritico dolore. Liber impressus est Lovan. An. 1622. Vid. *Linden pag.* 287.

de RIGA (Petrus) Rhemensis ecclesiæ presbyter, Anno 1209. obiit. Carmine Leonino Vetus & Novum Testament. complexus est. Id opus *Aurora* inscribitur. Vid. *Casp. Barthius in Adv.* 31, 15. *Reines. ad Daum. pag.* 202, 206.

RIGALTIUS (Nicol.) Parisiens. JCtus & philologus eximius, A. 1630. claruit. Habemus ejus notas in Artemidorum, Cyprianum, Phædrum, rei agrariæ Scriptores, Onosandrum, &c. Carmina verò leguntur *Tom.* 3. *Delit. Gall. pag.* 231. Extat ejusdem Glossarium tacticum μιξοβάρβαρον.

de RIGIIS (Lud.) publicavit aphorismos astrologicos, An. 1535.

RIGORDUS, literis mandavit gesta Philippi R. Galliæ. *Barthius in Claudian pag.* 347. vocat barbari ævi, sed politæ doctrinæ scriptorem.

RIGOS (Jac.) à Mallosco, JCtus, in tit. de verborum & rerum significatione commentatus est. Liber prodiit Norimb. Anno 1671.

RIGOTTUS (Omnibonus) struxit centuriam meletematum, Veronæ, Anno 1636.

RIMINALDUS (Hippol.) Ferrariensis, JCtus, collegit consilia & in 7. tomos digessit.

RIMINALDUS (Joh. Maria) An. 1484 natus est: obiit, An. 1497. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis,* 2, 102.

RINALDUS (Cæsar) Bonon. natus est, An. 1559: mortuus, An. 1636. Vid. *Ghilinus, vol.* 2. *pag.* 57.

RINALDUS (Horat.) Anno 1610. floruit.

RINALDUS (Jac.) edidit flores Galliæ.

RINCIUS (Cæl.) Mediolanensis, tractavit de peste, Anno 1577. Videatur *Linden, pag.* 108.

del RINCON (Ant.) Mexicanus, vulgavit grammaticam linguæ Mexicanæ, Anno 1594. Vid. *Alegambe, pag.* 43.

RINDFLEISCH (Daniel) (aliàs *Bucretius*) Silesius, carmina composuit. Vid. *Linden, pag.* 150.

RINGELBERGIUS (Joach. Fortius) Anno 1536. obiit. Lovanii variisque in Galliæ academiis bonas literas docuit tanto

tanto studio, ut per singulos dies 12. horis docere solitus sit. Edidit cosmographiam: librum de tempore, horoscopo, &c. Opera ejus omnia uno volumine Lugduni impressa sunt. Animus illi fuerat opuscula conscribere millena, quorum corpori universo titulus esset *Chilias*.

RINGMANNUS (Matth.) Philesius, Anno 1510. vixit. Struxit historiam passionis Christi.

RINGWALD (Barth.) scripsit de plagio Ernesti & Alberti Ducum Sax.

RINIUS (Bened.) Venetus, tractavit de morbo Gallico.

RINUCCINUS (Alem.) Florent. Anno 1487. claruit. A quibusdam *Rhinucinus*, ab aliis *Ranutinus* vocatur. Philostrati octo libros de vita Apollonii latinè transtulit, quos Aldus posteà impressit. Hanc versionē *Ph. Beroaldus* posteà castigatiorem reddidit. Transtulit etiam Plutarchi opusculum de mulierum virtutibus.

RIOCKE (Fr. Joh.) emisit compendium temporum, Paris. An. 1576.

RIOLANUS (Joh.) medicus, Anno 1609. obiit. Ejus opera omnia Paris. An. 1610. prodierunt.

RIOLANUS (Joh.) filius, itidem medicus, Anno 1657. obiit. Composuit ἀνθρωπογραφίαν, ὀστεογραφίαν, enchiridion anatomicum, &c. Vid. *Linden pag. 386.*

de los RIOS (Mart.) vulgavit hierarchiam Marianam, Antv. An. 1641. fol.

di RIBA (Basil.) Bergomas, Anno 1505. obiit. Scripsit in jus Canonicum: item, de vita privata, teste *D. Calvo, pag. 68.*

RIPA (Cæsar) Perusinus, Iconologiam exaravit.

RIPA (Hercules) JCtus, allegationes Juris collegit.

RIPA (Hieron.) Veronensis, medicus, struxit carmina & dissertationes de hominis conceptus & partus tempore. Vid. *Chioccus, pag. 120.*

à RIPA (Joh. Franc.) Papiensis, JCtus, Anno 1534. obiit. Egit de peste & secundis nuptiis. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 157.*

RIPA (Polydorus) JCtus, tractatum elaboravit de tempore nocturno Anno 1602.

RIPALDA (Hieron.) Tirvelensis, Anno 1618. obiit. Videatur *Alegambe, pag. 186.*

de RIPALDA (Joh. Martin.) Navarrus, A. 1634. vixit. Condidit 2. tomos de ente supernaturali Anno 1636. fol. Videatur *Idem pag. 259.*

RIPAMONTIUS (Joseph) historias ecclesiæ Mediolanensis, A. 1617. tribus voluminibus complexus est. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 137.*

RIPAUTIUS (Mich.) dialogum concinnavit de morte *Turnebi.*

RIPENSIS (Joh. Franc.) Danus, A. 1559. claruit. Expressit ἐδοιπορικὸν carmine elegiaco. Vid. *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 88.*

de RIPIS (Joh.) Picenus, tempore Ludovici Bavari claruit. A quibusdam *doctor difficilis* vocari solet. In libros Sententiarum accuratissima commentaria composuisse fertur. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 224.*

RIPLÆUS (G.) Anglus, scripsit de Mercurio & lapide philosophico: item, librum 12. portarum. Opera ejus chymica An. 1649. prodierunt.

RISEBERGIUS (Laur.) epitomen de rebus Gallicis An. 1594. contexuit.

RISERIUS (Joh.) Belga, natus est Anno 1572. Reliquit elogia ad imagines sanctorum virorum & fœminarum eremicolarum. Vid. *Alegambe, pag. 270.*

RISHANGERUS (Guilh.) Anglus, Anno 1312. obiit. Struxit chronicon & continuationem *Matthæi Paris.*

RISIUS (Henr.) Wertheimensis Francus, natus est, An. 1531: obiit, An. 1609. Altdorfii Græcas literas professus est. De eo ita quidam *Theologus:* Risium olim præceptorem habui, Homeri Iliada privatim interpretantem. Audivisses captum oculis omnia Homeri recitare ad unguem. Vid. *Chr. Ad. Rupertus in dissert. ad Val. Max. l. 7. c. 7. pag. 486.*

RISIUS (Serg.) multa Syriaca scripta in lucem protulit. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 233.*

RISNERUS (Frid.) *Pet. Ramum* in inchoanda Optice adhuc adolescens adjuvit, & post ejus mortem, qualem nunc habemus, libris quatuor absolvit.

RISPOLIS (Joh. Matth.) tractavit de gratia & lib. arbitrio, Paris. An. 1609.

RISWICHIUS (Henr.) JCtus, edidit paratitla in regulas juris, Col. Anno 1572. *Hofm. in L. U. T. 1. p. 760.* vocat *Hermannum Riswichium.* Vide, RYSWICH.

RITHOVIUS (Martin.) Anno 1583. obiit. Emisit manuale pastorum. *Hofmannus* primum Iprensium episcopum facit. Vide, RYTHOVIUS.

RITIUS (Mich.) Neapol. JCtus, An. 1505. claruit. Composuit 3. libros de regibus Hispaniæ: duos de regibus Hungariæ.

RITSCHELIUS (G.) de cerimoniis ecclesiæ Anglicanæ, An. 1661. commentari cœpit.

RITTANGELIUS (Joh. Steph.) Judæus conversus, scripsit libram veritatis: item, notas in librum Jeziræ Anno 1642.

RITTER (Georg.) natus est Anno 1586: obiit A. 1632. Altdorfii aliquando professoris Theologiæ munere functus est. Habuit dispp. in Augustanam Confessionem: item, in Catechismum.

RITTERSHUSIUS (Conr.) Brunswicensis, JCtus & philologus, natus est Anno 1560: obiit Anno 1613. Altdorfii Jurisprudentiam 21. annis publicé professus est. Mortuo *Casp. Pansa & Christ. Adamus Wenzelick* parentaverunt. Præter juridica scripta, commentarium in Oppianum, Salvianum, Guntherum, Phædrum, Plinii epistolas ad Trajanum, Malchum, Isidorum Pelusiotam edidit. Dicitur etiam lexicon ex Patrum Græcorum & Latinorum scriptis collegisse, quod, quantum ego scio, lucem nondum aspexit. *Gruterus* non male eum gemmam omnium doctorum atque bonorum inæstimabilem appellavit. Carmina ejus collegit *autor tomi tertii Delit. Germ. pag. 843.* Vid. *Henn. Witte in JCtis, pag. 11.*

RITTERSHUSIUS (Georg.) JCtus, scr. de asylis. Idem sub alieno nomine de annulis & osculo scribere instituit. Vid. *Placcius, pag. 254.*

RITTERSHUSIUS (Nicol.) Altdorfinus, JCtus, An. 1670. obiit. Genealogias Illustrium personarum adornavit. Collegit etiam aliquot tomos consiliorum, qui nondum in lucem prodierunt. *Epitaphium* ejus ita se habet: Nicolaus Rittershusius, JCtus, Conradi filius, paternæ gloriæ hæres, & amplius in Academia hac patria Altdorfina prof. publicus, Regibus, Principibus, Comitibus, dynastis, nobilibus ex longinquis itineribus & cognitionis præsertim historicę ac genealogicæ fama notus, exuvias sub hoc monumento deponi voluit, cum esset natus d. 17. m. Febr. A. M. D. XCVII. pieq; in Servatoris sui brachiis obdormivisset d. 24. m. Aug. A. M. DC. LXX. Tantum est in hac vita, sed infinité amplius in altera. Vid. *Thomasius de plagio, §. 534.*

RITTERUS (Jac.) JCtus, fecit lucubrationes in jus feudale, An. 1672.

RITTERUS (Steph.) Grunbergensis Hessus, cosmographiam prosometricam, An. 1619. imprimi fecit.

RITTINGDONUS (Simonianus) emisit judicium de privilegiis Calvinistarum, Mogunt. An. 1612.

RITZENIUS (Joh.) medicus, tractavit de cerebro & ejus annexis, Lugd. Anno 1630.

RIVALLIUS (Aymarus) Delphinas, condidit quinque libros historiæ juris civilis, An. 1539: item, commentar. in concordata Regis Francisci & Leonis X. pont. Vid. *Hieron. Wolfius in off. Cic. pag. 168.*

RIVALTIUS (David) Cenomanensis, Anno 1607. claruit. Edidit Archimedis mechanica cum observationibus. Vid. *Voss. de mathem. scient. pag. 288. Colomesius in G. O. pag. 111.*

RIVANDER (Zach.) Anno 1596. vixit. Compos. lupum excoriatum: librum de Calvinianorum proprietatibus: manuale μελλογάμων, &c. item, Chronicon Thuringiæ.

de RIVERA (Bernh.) Hispalensis, Anno 1616. clarescere cœpit. Scripsit 2. tomos concionum quadragesimalium: item, expositionem 12. prophetiarum, quas Jacob patriarcha moriens protulerat.

RIVERIUS (Laz.) adornavit institutiones medicas libris quinque, Anno 1657: item, observationum medicarum centurias quatuor, An. 1659.

de RIVES (Dionys.) Avenionensis, Anno 1657. claruit. Fertur confecisse triplicem tractatum de significatione verbi CREO. Videatur *Colomesius in G. O. pag. 221.*

de RIVES (Greg.) struxit epitomen canonum conciliorum, An. 1663.

RIVETTA (Mich. Aug.) Casalensis philosophus, *Greg. Leto* memoratur *in Ital. regn. pag. 315.*
RIVETTIUS (Greg.) Bononiens. A. 1548. floruit. Extat ejus tract. de peste: item, alius de exanthematibus.
RIVETUS (Andr.) San-maxentianus Pictò, theologus reform. religionis, natus est, An. 1572: obiit, An. 1650. In Genesin, Exodum, Hoseam, &c commentatus est. Scriptis etiam pugnavit cum *H. Grotio.* Vid. *Meursius in Athen. Batavis pag. 315.*
RIVINUS (Andr.) medicus Lipsiensis, An. 1656. obiit. Tractavit de æstu maris. Extat ejusdem cœlum terrestre poëticum. Vide, BACHMANN.
RIVIUS (Gaugericus) Hannio, JCtus, scr. ad priscum ritum *Lipsii* principiarum literarum, An. 1607. Videatur *Swertius pag. 268.*
RIVIUS (Joh.) Lovaniensis, Anno 1651. edidit quatuor decades rerum Francicarum: libellum poëmatum: vitam & res gestas S. Augustini.
RIVIUS (Joh.) Athendoriensis, natus est Anno 1500: obiit, An. 1553. Zwiccaviæ, Annæbergæ, Schneebergæ & Friburgi bonas literas docuit, multosq; discipulos post se reliquit. Tandem etiam Misenensis scholæ inspector factus est. Reliquit castigationes in Terent. & Sallustium, quæ cum ipsis autoribus aliquoties impressæ sunt. Meminerunt ejus *Thuanus l. 12. Casp. Barthius* in *l. 3. Theb. Papinii pag. 699.*
RIVIUS vel de RIVO (Pet.) Alostanus, An. 1499. obiit. Struxit elegiam vel dialogum, in quo docet, quomodo omnia in meliorem partem sint interpretanda; teste *Swertio.* Extant ejusdem 3. libri de anno, die & feria dominicæ passionis & resurrectionis. Vid. *Val. Andr. in Fast. Lov. pag. 94.*
RIVIUS (Thomas) composuit 4. libros de re navali antiqua, An. 1640: item, defensionem Justiniani Imp. contra Alemannum, An. 1628. Vid. *Schefferus de re navali, pag. 89.*
à RIVO (Radulfus) Bredanus, An. 1403. obiit. Construxit martyrologium carmine, teste *Swertio.* Vid. *Olearius in Abaco, pag. 396.*
RIVOLA (Clemens) Bergomas, poëta, natus est A. 1618: obiit A. 1654. V. *Calv. p. 108.*
RIVOLA (Franc.) adornavit dictionarium Armeno-latinum, An. 1659.
RIXINGERUS (Dan.) Argentinensis, natus est, Anno 1561: obiit, Anno 1635.
RIXNERUS (Georg.) An. 1532. floruit. Emisit librum de torneamentis.
RIXNERUS (Henr.) scripsit dissertat. de de laica communione, An. 1672.
RIZZERUS (J. Bapt.) Bergomas, Anno 1622. natus est. Extat ejus Sapientiæ triumphus.
ROA (Johannes) *Leoni Allatio in A. P. pag. 164* memoratur.
de ROA (Martinus) Hisp. Anno 1673. obiit. In Cordubensi collegio artem dicendi 18. annis professus est: postmodum S. literas interpretari cœpit. Struxit commentar. in Habakuk: sex libros singularium: item, librum peculiarem de die natali; sacro & profano. Vid. *Alegambe, pag. 336.*
ROALDESIUS (Franc.) JCtus, A. 1589. obiit. Vid. *Thuanus l. 96. Scaliger. in Auson. pag. 68. 129.*
ROBBIGIUS (Reinh.) tractatum de rebus criticis adornavit, quem vocavit Robigalia, An. 1617.
ROBERTELLUS (Franc.) Utinensis, An. 1567. vivere desiit. Patavii & Bononiæ literas humaniores professus est. Cum *Car. Sigonio* graves simultates exercuit. Reliquit 2. libros de convenientia supputationis Livianæ cum marmoribus. Vid. *Thuanus l. 41. Voss. l. 3. Gramm. lat. pag. 30. Imperialis, pag. 61. Ghilinus, vol. 2. pag. 92. M. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 223.*
ROBERTI (Pet. Andr.) orationem dominicam commentario illustravit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 196.*
de ROBERTIS (Honoratus) commentarium in universam Aristotelis logicam Venet. An. 1598. imprimi curavit.
ROBERTSIUS (Franc.) An. 1665. claruit. Edidit clavem Bibliorum.
ROBERTSONUS (Guilh.) thesaurum linguæ Græcæ construxit, secundum *Constantini* & *Schrevelii* methodum, in quo octoginta circiter vocabulorum Græc. millia addita sunt à *D. Hill*, Londini, An. 1676. in 4.
ROBERTUS, Fiscanensis Neustrius, Anno 1180. claruit. Condidit chronicon. Vid. *Zeilerus, part. 1. pag. 127.*

ROBERTUS, Lincolnienfis, An. 1242. floruit. Teftamentum XII. Patriarcharum è Græco transtulit in latinum. Vide, GROSTEST.

ROBERTUS, Montenfis Normannus, A. 1220. innotuit. Struxit chronicon & librum de geftis Marodoci. Vid. *Olearius, pag. 414.*

ROBERTUS, Rhemenfis monachus, Anno 1120. claruit. Collegit acta conciliorum: item, octo libros Chriftianorum contra Saracenos.

ROBERTUS (Andr.) JCtus, de rebus judicatis commentatus eft, An. 1599.

ROBERTUS (Darius) Bergomas, fcripfit de Livii, Valerii M. & aliorum mendaciis: item, de fomniis Græc. & Latinorum, tefte *Calvo, pag. 120.*

ROBERTUS (Joh.) Arduennas, An. 1619. floruit. Edidit elogia quinquaginta fanctorum JCtorum: item, myfticas Ezechielis quadrigas Græcè & Latinè: ut & tract. contra Goclenium de magnetica vulnerum curatione. Vid. *Sweertius, pag. 472. Alegambe, pag. 270.*

ROBERTUS (Mich.) Florentinus, A. 1430. vixit. Compofuit hiftoriam ab O. C. usq; ad fua tempora.

ROBERTUS (Paulus) Gallus, librum de bono mortis exaravit. Vid. *Alegambe, pag. 368.*

ROBERUS (Elias) JCtus, edidit axiomata juris controverfi, An. 1604. in 4.

ROBERUS (Paulus) Wurcena Mifnicus, natus eft, An. 1587: obiit, Anno 1651. Witebergæ Theologiam publicè profeffus eft. Emifit locos theologicos, 25. difputationibus comprehenfos. Mortuo *Aug. Buchnerus* parentavit. Videantur *Spizelius in Templo Honoris, pag. 183. Hemingus Witte in mem. Theolog. pag. 771.*

ROBINSONUS (Joh.) Norvicenfis, Anno 1666. vixit. Inftituit explorationem brevem locorum quorundam abftrufiorum S. Scripturæ, Londini.

ROBINSONUS (Raph.) Anglus, elaboravit librum, titulo, Chriftus omnia in omnibus.

ROBINUS (Joh.) enchiridion ifagogicum adornavit ad faciliorem notitiam ftirpium indigenarum & exoticarum, Anno 1623.

ROBILESIUS (Eupenius) tractavit de vita & geftis Ximenis Cifnerii.

ROBORETUS (Octav.) Tridentinus, exaravit tractatum de febri pediculari, Anno 1592.

ROBOTHAMUS, Anglus, in Cant. commentatus eft.

ROBOUROUGIUS, Anglus, de juftificatione fcribere inftituit.

ROCAFULL, theologiam moralem, duobus voluminibus fol. complexus eft.

ROCARDUS (Claud.) Trecenfis, de abfinthiis, An. 1593. fcribere aggreffus eft. Vid. *Linden, pag. 141.*

ROCCA (Androinus) Burgundus, Anno 1369. pefte obiit. Texuit relationem de ftatu rerum fedis apoftolicæ in Italia.

ROCCA (Ang.) Camers, An. 1591. inclaruit. A Clemente IIX. Tagaftenfis epifcopus factus eft, qui honor præter nomen nihil adminiftrationis habet. Ea enim civitas, natalibus S. Auguftini clara, à Turca regio dominatu premitur. Edidit Chronhiftoriam: librum de fcribendis epiftolis: obfervationes lat. linguæ, &c. Extat ejusdem comment. de campanis: tractatus de canonizatione: catalogus bibliothecæ Angelicæ; bibliotheca apoftolica Vaticana, &c. Vid. *Nicius Erythræus part. 1. Pinacoth. pag 105. Sauffay, pag. 187. Zeiller. part. 2. pag. 200. Quenftad. pag. 352. Conringius, in Bibl. Auguft. pag. 59.*

ROCCABELLA (Thom.) reliquit tractatum de principe practico.

ROCCI (Bened.) à *nonnemine* inter eximios theologos numeratur.

à ROCCIA (Joh.) Bracharenfis, Anno 1623. obiit. Doctrinam Chriftianam in linguam Sinicam transtulit. Videatur *Alegambe pag. 271.*

ROCCIUS (Ant.) adornavit paraphrafin in logicam Ariftotelis: item, libr. de immortalitate animæ, An. 1644.

ROCCIUS (Oct.) fcripfit de intelligentiarum confideratione, An. 1585.

à ROCHA Contarada (Alex. Alb.) emifit malleum dæmonum feu modum exorciffandi, Veronæ, An. 1620. in 8.

ROCHALONELLA (Pet.) Patavinus medicus, An. 1536. claruit. Vid. *Caff. Conradus in Millenario 2.*

à ROCHAZ (Henr.) edidit phyficam reformatam. Vid. *Sorellus de bom. perf. pag. 513.*

de la ROCHE Maillet (Gabr. Mich.) exaravit vitas illuftrium perfonarum.

de RO-

de ROCHERII monte, (Guido) confecit directorium in 7. Sacramenta, teste *Reisero in B.A. pag. 57.* item, manipulum curatorum, An. 1555.

ROCHEUS (Nicol.) Gallus, de morbis mulierum commentatus est, Anno 1542.

ROCHIUS (Pomp.) JCtus, struxit libros 2. de insignibus familiarum, Lucæ, Anno 1576. in 4.

ROCHMANNUS scripsit in Scoti sententias, Venet. fol.

ROCHUS, Perusinus, tractavit de scribendis epistolis. Vide, PERUSINUS.

ROCHUS (Annib.) tractatum visitationum elaboravit, Veronæ, An. 1590.

RODE (Joh.) Trevirensis, Anno 1439. obiit. Videatur *Bruschius de monast. pag. 123. b.*

RODENBURGIUS (Christ.) JCtus, de jure conjugum scribere cœpit. Extat ejusdem Summa artis notariæ.

RODERICIUS (Consalv.) Lusitanus, Anno 1561. claruit. Librum exaravit de Abissinorum erroribus & Rom. fidei veritate, quem Regi Æthiopum Claudio obtulit. Vid. *Alegambe, pag. 163.*

RODERICUS, Lusitanus, mathematicarum artium scientissimus fuisse traditur. *Pierius Valerianus pag. 33.* Romana cathedra honestatum memorat.

RODERICUS, Zamorensis episcopus, construxit speculum vitæ humanæ, quod in lucem prodiit Aug. Anno 1471.

RODERICUS (Alf.) adornavit exercitium perfectionis. Vide, RODRIGUEZ.

RODERICUS (Didacus) JCt. scripsit de conjecturata mente defuncti, Anno 1618: item, de annuis & menstruis reditibus, An. 1630.

RODERICUS (Eman.) collegit quæstiones regul. & canon. duobus tomis, Anno 1616. Videatur *Waddingus in S.O.M. pag. 106.*

RODERICUS, Judæus. Vide, AMATUS.

RODERICUS (Steph.) Cestrensis, edidit Pythagoram, Lugd. Anno 1651. item, lib. de ἀσιτίᾳ, Anno 1630.

RODERUS (Paulus) versionem Piscatoris biblicam scripto publico impugnavit. Vid. *Dietericus part. 3. Antiq. Bibl. pag. 35.*

RODINGIUS (Guil.) JCtus, emisit pandectas Camerales, An. 1598.

RODINGTONUS (Joh.) Lincolniensis, Anno 1348. obiit. Ferunt, eum mordicus tenuisse, Deiparam virginem in orig. peccato fuisse conceptam. In Magistrum sententiarum commentatus est. Vid. *Wadding. l. c. pag. 224.*

RODINGUS (Joh.) condidit quatuor libros ethicæ, An. 1606.

RODLERUS librum composuit de ludis equestribus.

RODOANUS (Guilh.) Genuensis, scr. de spoliis ecclesiasticis: item, de Simonia mentali. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 140.*

RODOLFINUS (Ludov.) JCtus, egit de absoluta principis potestate, Anno 1613.

RODOLPHUS (Gerh.) tractavit de literis Canonicis, Formatis, Pacificis, Commendatitiis & Dimissoriis in ecclesia primitiva usitatis, An. 1582.

RODORNIUS (Adr. Scrieckius) Vide, SCRIECKIUS.

RODRIGUEZ (Alf.) Pintianus, An. 1616. ætatis 90. obiit. Exaravit tract. de perfectione, in 3. partes distributum. Vid. *Alegambe, pag. 19.*

RODRIGUEZ (Alf.) Segoviensis, Anno 1617. ætatis 87. decessit. Edidit officium immaculatæ conceptionis S. Virginis. Vid. *Alegambe, pag. 20.*

RODRIGUEZ (Amator) scr. de concursu & privilegiis creditorum, Genev. Anno 1615. fol.

RODRIGUEZ (Eman.) emisit epigrammata & tragœdias, Antv. Anno 1645. item, labyrinthum cryptographicum vel grammaticam angelorum mysticorum, An. 1639.

RODRIGUEZ (Franc.) Arandensis, Anno 1627. obiit. Extat ejus tractatus de meteoris. Vid. *Alegambe, pag. 133.*

RODRIGUEZ (Nicol.) episcopus Austriricensis, tractavit de potestate capituli sede vacante, nec non sede plena, & quid possint episcopi per se aut debeant cum capitulo exequi, Lugdun. Anno 1666. fol.

RODRIGUEZ (Paulus) Bracharensis, Anno 1635. claruit. In S. Matthæum commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 368.*

de RODULFIS (Laur.) Florentinus, JCtus, An. 1425. floruit. Condidit nobilem tractatum de usuris. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 3, 30.*

RODULFUS (Pet.) Tossiniacensis, struxit 3. libros historiæ Seraphicæ. Vide, RUDOLFUS.

à ROEL (Conr.) scripsit 2. libros Verveceidos, in quibus Athos perfoditur & smilace coronatur ab alumnis Adrastiæ. Nomen fictum. Genuinus autor est *Licetus*, teste *Lindenio pag. 145.*

ROESTIUS (Pet.) Noviomagensis, Anno 1642. obiit. Edidit pseudojubilæum, Molsheimii, An. 1618. Vid. *Alegambe, pag. 397.*

ROET (Isaac) tractavit de peste, An. 1667.

ROFFENSIS (Johannes.) Vide, FISCHERUS.

ROFFENUS (Joh. Ant.) medicus, Anno 1607. floruit. Extat ejus liber de laudibus astrologiæ. Videatur *Bumaldus pag. 123.*

ROFFINUS (Chr.) in Burdig. Senatu præses, struxit comment. omnium ab O. C. historiarum. Liber prodiit Anno 1571. Videatur *Reinesius in epist. ad Hofm. pag. & Rupert. 313.*

ROFREDUS, Beneventanus, JCtus, Anno 1220. floruit. Reliquit tractatum de duello: item, quæstiones Sabbatinas. Vid. *Gu. Panzirolus in JCt. 2, 28.*

ROGANUS (Leo) Cajetanus, exaravit 3. libros de urinis, An. 1566: item, comment. in Galenum de pulsibus. Videatur *Linden, pag. 425.*

ROGATUS (Barth.) Stabiensis, 4. libros elegiarum concinnavit. Vid. *Alegambe, pag. 58.*

ROGERARIUS (Joh.) JCtus, tractavit de officio judicis in causis capitalibus, Anno 1555: item, de differentia judiciorum bonæ fidei & stricti juris.

ROGERIUS, JCtus, *Bulgari* ætate claruit. Primus in eam pandectarū partem, quam *Infortiatum* vocant, glossas emisit. Vid. *G. Panzirolus in JCt. 2, 18.*

ROGERIUS, Londoniensis, scr. de contemtu divitiarum. Vid. *Casp. Barth. Adv. 60, 8.*

ROGERIUS, Parmensis, struxit practicam medicinæ, An. 1499.

ROGERIUS (Dan.) Albimontanus, laudes Antverpiæ decantavit, Anno 1565.

ROGERIUS (Jac.) Tornacensis, condidit neopægnia, Anno 1539. Vid. *Tomus 3. Delit. Gall. pag. 241. J. Cæs. Scaliger l. 6. de re poët. pag. 789.* Rogerium puto fuisse Aurelianum. Ejus hendecasyllabos vidimus aliquot valde bonos. Hanc enim, quam isti tabernarii commendant, fluiditatem compescuit numeris admodum & facetis & decoris. Sententiarum quoque connexiones curavit ut essent concinnæ. Quodque ab iis, qui vivunt, neglectum est, brevis fuit & aculeum in cauda relinquit.

ROGERIUS (Lud.) Aretinus, An. 1602. obiit. Suscepit defensionem operum *Bellarmini* adversus *Matth. Dresserum.* Vid. *Alegambe pag. 318.*

ROGERIUS (Philoth.) antiquus autor, librum composuit de contemtu mundi, quem *Andr. Schottus* primus eruit & luce publica donavit. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 339.*

ROGERIUS (Rich.) Anglus, in librum Judicum commentatus est.

ROGERSIUS (Joh.) paravit disceptationes medicas, Lond. Anno 1664. Vid. *Ephemer. Hedovill. part. 1. pag. 56.*

ROGERUS (Abrah.) cum Paliacattæ in Choromandel diu cum Brachmanibus familiariter conversatus esset, omnia illorū mysteria diligenter excussit, editoq; libello, quem januam apertam ad arcana gentilismi vocavit propalavit. Vid. *Funccius T. 1. Orb. imper. pag. 255.*

ROGERUS (Nicol.) edidit incarnationem mysticam sive Christiformitatem, Col. Anno 1675.

ROGGERIUS (Const.) JCtus, scripsit de protestationibus, Anno 1552: item, de interpretatione juris, An. 1594.

ROGGIUS (Nicol.) condidit musicam practicam, An. 1596.

ROHAN trutinam statuum Europæ adornavit.

ROHRENSEE (Christian.) h. t. claret & Witebergæ Logicam & metaph. profitetur.

ROHRENTORP (Joh.) JCtus, emisit dispp. feudales, Anno 1624: item, librum de furto, An. 1630.

de ROIAS (Joh.) Valentinus, episcopus Sergentensis, scr. tr. de hæreticis, qui extat *Tom. 11. Tract. tract.* item, epitomen successionum, quæ habetur *Tom. 8. ejusd. tract.*

ROILLARDUS (Seb.) Melodunensis, inter poëtas refertur. Reliquit Agrocharin, An. 1605. Vid. *T. 3. Delit. Gall. p. 242.*

ROILLETUS (Claud.) itidem poetis aggregatur. Videatur *Tomus citatus, pag.* 125.

ROKKENBACH (Joh. Conr.) JCtus, scripsit de libellis famosis, Anno 1660.

ROKYZANA (Joh.) Anno 1471. obiit. Legatus Bohemorum ad concilium Constantiense missus est. Vid. *Hofm. in L. U. T. 1. pag. 847.*

ROLANDINUS de Romanciis, Bonon. JCtus, Anno 1280. obiit. Tractavit de ultimis voluntatibus: item, de ordine maleficiorum. Vid. *Guido Panzirol. in JCt.* 2, 43.

ROLANDINUS, cognomine Grammaticus, Patavinus, natus est Anno 1200. obiit Anno 1275. quemadmodum habetur in ejus *epitaphio*. Composuit volumen de gestis Patavinorum: item, 12. libros de tyrannide Ezelinorum, quam oculis suis usurpaverat. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 226.*

ROLANDUS (Jac.) de Belebad, ed. aglossostomographiam vel descriptionem *oris fine lingua*, quod perfectè loquitur & reliquas suas functiones naturaliter exercet. Videatur *Hallerv. in B. C. pag.* 151.

ROLANDUS (Joach.) Mechliniensis, medicus, paravit librum de novo morbo sudoris, teste *Sweertio*.

ROLANDUS (Seb.) JCtus, Anno 1551. floruit. Extat ejus tract. de arte notariatus.

ROLBACHIUS (Greg.) JCtus, certamen masculofœmineum Anno 1602. typis evulgavit.

ROLEFINCK (Wern.) scr. de laudibus Westphalorum. Vide, WERNERUS.

ROLFINCKIUS (Guernerus) Hamburgensis, medicus, Anno 1673. obiit. Medicinam Jenæ publicè professus est. Reliquit dissertationes chymicas. Vid. *Hadr. Bejer. in R. Jen. pag. 882. Henning. Witte in med. pag. 264.*

ROLIARDUS (Jac.) Senator Parisiensis, tempore lanienæ periit. Vid. *Tollius de Inf. lit. pag. 67.*

ROLINUS edidit sex volumina concionum, Antv. An. 1612.

ROLLENHAGIUS (Gabr.) Magdeburgensis libellum construxit ad imitationem Homeri, cui nomen dedit Froschmeuler. Extant ejusdem juvenilia. Vid. *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 884.* Adde *Placcium, pag. 88.*

ROLLOCUS (Rob.) Anno 1555. natus est: obiit Anno 1598. In academia Edinburgensi tum philosophi, tum theologi munere perfunctus est. Commentatus est in Danielem, in Johannem: in epist. ad Romanos, Ephesios, Thessalonicenses & Colossenses.

ROLUS, Ῥῶλος, ὁ Δημοκρίτειος, ἐν τῷ περὶ τῶν πυρωδῶν καὶ αἰθωδῶν allegatur à *Schol. Nicandri, pag. 51.*

de ROMA (August.) teste *Bellarmino*, Anno 1445. obiit. Fertur scripsisse in libros Sententiarum, epistolas Paulinas, Apocalypsin, &c.

de ROMA (Franc.) collegit consultationes medicochirurgicas, Neapol. Anno 1669.

de ROMA (Paulus) de pensione ecclesiast. tractare instituit.

ROMÆUS (Fr.) à Castell, de libertate & necessitate operum scribere aggressus est, Lugd. An. 1538.

ROMÆUS (Nicol.) Brugensis, natus est Anno 1563: obiit Anno 1632. Tractatum edidit de prædestinatione & justificatione, teste *Sweertio*: item, anti-Calvinum. Videatur *Alegambe, pag.* 355.

ROMANCIUS (Vidus Coquillius) Anno 1603. obiit. Videatur *Thuanus l. 129.*

ROMANELLUS (Christ.) Bergomas, An. 1649. mortuus est. Edidit museum epistolarum nuncupatoriarum, teste *Donato Calvo*.

à S. ROMANO (Carolus) emisit expeditiones spirituales societatis Jesu, Lugd. An. 1644. fol.

ROMANUS (Adrianus) Lovaniensis, Anno 1616. obiit. In lucem misit theatrum mundi sive præcipuarum orbis urbium descriptionem: mathesin polemicam: ideam mathematicam: exercitationes cyclicas, &c. In nova Zamoscii urbe mathesin interpretari cœpit.

ROMANUS (Capucinus) scripsit de calendario Romano, Paris. Anno 1648.

ROMANUS (Euseb.) compos. animadversiones in librum de Præadamitis, Anno 1656.

ROMANUS (Fr.) Mamertinus, An. 1625. obiit. Condidit 3. libros de sacro ecclesiaste. Vid. *Alegambe, pag.* 133.

ROMANUS (Horat.) sub Nicolao V. pontifice claruit. Conspirationem Steph. Porcarii adversus dictum Nicolaum duobus libris carmine descripsit. Vid. *Simlerus.*

ROMANUS (Jacob) medicus, An. 1635. obiit.

ROMANUS (J. B.) Ægyptius, ortu Judæus, religione pontificius, A. 1589. obiit. Romæ linguam Hebr. & Arabicam publicè explicuit. Concilium Tridentinum Arabicè, Concilium Nicænum primum ex Arabico latinè transtulit. Vid. *Alegambe, pag.* 225.

ROMANUS (Lud.) JCtus, collegit consilia & singularia. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag.* 127.

ROMANUS (Nicol.) edidit effigiem Calvini, Antv. An. 1622. fol.

ROMANUS (P. Fr.) JCtus, habuit dispp. in institut. Justinian. Rittershusii, Anno 1671. Lips.

ROMATETUS (Carol.) Bajonensis, composuit crisiologiam, Anno 1625. Vid. *Linden, pag.* 112.

ROMBERG (Joh.) tractavit de officio sacerdotii evangelici, Col. An. 1532.

ROMBODIVINUS (Guilh.) JCtus, Anno 1272. claruit. Scripsit, quòd legitimati ab habente facultatem ab Imperatore succedant ad hæreditatem.

ROMERIUS (Adamus) Polonus, Anno 1616. obiit. Compos. exactissimos commentarios in orationes Cic. Item, librum de informando oratore. Vid. *Starovolsc. pag.* 120.

à S. ROMUALDO (Pet.) cognomine Guillebaud, struxit historiam sacram & profanam præcipuarum rerum in orbe gestarum, ab ejus initio usque ad hæc tempora, An. 1642. fol. Extat ejusdem historia Francorum.

ROMUALDUS, archiepiscopus Salernitanus, Anno 1177. claruit. Chronicon contexuit ab orbe condito usque ad sua tempora.

ROMULEUS (Barth.) JCtus, scr. de testatorum præceptis, bona extra familiam ad conservationem nobilitatis alienari inhibentibus, An. 1559.

ROMULUS, ad Tibertinum filium librum exaravit, quem ab imitatione apologorum Æsopi illius Phrygis, fabulas Æsopi nuncupavit: non (ut alii rati sunt) transtulit. *Greg. Giraldus* refert, Parmenses quosdam non Romulum hujus libelli autorem asserere, sed suum quendam *Salonem* municipem, qui, cùm Athenis studeret, é Græco fabulas has nostris moribus aptando carmine composuerit. Addit *laudatus scriptor*, se puero nullum librum æquè trivialibus magistris tritum post *Alexandri* ineptias.

RONCALLUS (August.) Bergomas, Anno 1547. cl. De excellentia creaturæ rationalis & ipsius erga Deum obligatione peculiari scripto tractavit.

RONCHEGALLUS (Joh.) scr. de duobus reis constituendis, An. 1559.

RONCHUS (M. Aurel.) Anno 1587. floruit. Habuit orationes.

RONCONIUS (Joh.) Florentinus, tractavit de lactis natura, Florentiæ, An. 1631.

RONDELETIUS (Guilh.) medicus, Anno 1566. vivis excessit. Inter alia tractatum de piscibus edidit, quem é *Guil. Pelliceri*, episcopi Montispessulani, commentariis exscriptum esse *Thuanus lib.* 38. affirmat. Videatur *Ghilinus, vol.* 2. *pag.* 169.

RONDELINUS (Jul.) in L. 1. C. de edendo, Lugd. An. 1553. commentatus est.

RONSÆUS (Bald.) Gandensis, An. 1590. floruit. Compos. venationem medicam carmine: item, epistolas medicinales. Vid. *Sweertius, pag.* 153.

RONSARDUS (Pet.) Gallus, An. 1585. obiit. Naturam (inquit *Thuan. l.* 82.) arte ita temperavit, admiscens Graiæ & latinæ camœnæ spiritû, ut post Augustum seculum poëtarum, qui post fuerunt, præstantissimus evaserit. Mortuum laudavit *Jac. Davius Perronus.* Statuam etiam marmoream ipsi in sacello scholæ poni curavit *Gallandius*, & anniversario sacro ac doctis puerorum concertationibus memoriam ejus longo pòst tempore celebravit. Videatur *J. P. Lotichius part.* 4. *B. P. pag.* 60.

RONSERIUS (Joh.) egit de origine ordinis Francisc. mendicantium & non mendicantium, Paris. An. 1610.

de ROO (Gerh.) Veteraquinas, condidit annales rerum ab Austriacis gestarum, à Rudolfo I. usque ad Carolum V. Vid. *Sweertius, pag.* 285.

de la ROQUE (Matth.) scr. de Photino & ejus hæresi, Genevæ, An. 1670.

RORARIUS (Georg.) Anno 1557. obiit. Primus omnium à B. Luthero sacris initiatus & ad ministerium ecclesiasticum ordinatus est. Glossarum marginalium ad Biblia Germ. collector & annotator esse perhibetur. Idem scripta Lutheri in certos tomos distribuit. Videatur *Adr. Beier. in R. J. pag. 446.*

RORARIUS (Hier.) exaravit 2. libros, de eo, quod bruta ratione melius utantur, quàm homines, Amsterd. An. 1654.

RORARIUS (Nicol.) de Portunnone, Utinensis, collegit conciliationes contradictionum in scriptis medicorum, Anno 1566.

ROSA (Christ.) de fuga Turcismi, Anno 1664. scribere aggressus est.

ROSA (Franc.) Belliolanus, JCtus, epigrammata typis mandavit.

ROSABACHIUS (J.G.) edidit Jobum metricum, Anno 1613.

ROSACINUS (Chr.) scr. carmina lyrica. Ea prodiere post ejus obitum, An. 1675.

ROSÆUS (Anguill.) composuit hectameron geometricum, An. 1647.

ROSÆUS (Mambrinius) concinnavit institutionem principis Christiani, Anno 1608.

de ROSALLIS (Ant.) Patav. JCtus, scr. de successionibus ab intestato. Extat *Tom. 8. Tract. tract.*

ROSARIUS (Pet.) Hisp. in hymnos breviarii Romani Anno 1578. commentatus est.

de ROSATE (Albericus) vel Roxiate, Bergomensis, JCtus, Anno 1354. obiit. Reliquit commentarium in sextum librum Decretalium: libros 12. in codicem: libros 24. in Digestum vetus: 12. in Digestum novum: 14. in Infortiatum. *Decianus* appellat Musarum omnium fratrem. *Epitaphium* ejus ita sonat:

Hac jacet in arca, legum qui fuit arca.
Claret lecturis, quas fecit corpore juris
Ac aliis multis, quibus scribendo refulsit
Hic de Roxiate Albricus, gloria morum,
Tempore non parvo miseros relevare magistrans
Virginis obsequio, prece cujus cœlica sumsit.

Vid. *Donatus Calvus pag. 12. Panzirolus in JCt. 2.66. Olearius in Abaco, pag. 14.*

à ROSBACH (J. Eman.) JCtus, edidit praxin civilem & criminalem, Anno 1610.

ROSCHERUS (Joh.) adornavit Summam perfectionis, Monachii, An. 1663.

ROSCIUS (Abel.) scr. de morsu canis rabidi & hydrope, potus abstinentia curato. Vid. *Linden, pag. 1.*

ROSCIUS (Q.) Gallus, comœdus, seditionis postulatus, Ciceronis patrocinio conservatus est. *Festus Pompejus*: Roscii vulgò appellari solent in omne arte ita perfecti, ut Roscius comœdus in arte sua perfectus fuerat, cui nihil deerat ad perfectionem. Videatur *Glandorp. pag. 746.*

ROSCIUS (Damianus) librum exaravit de convincendis & dignoscendis hæreticis Anno 1582.

ROSCIUS (Jul.) Hortinus, composuit carmina. Videatur *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 541.*

ROSCIUS (Laur.) Bononiens. An. 1480. floruit. Condidit orationes & carmina.

ROSEFELD (Jac.) Francus, struxit carmina Græca & Latina. Extant etiam ejus comœdiæ, Moschus & Chamus, Anno 1599. editæ.

ROSEKORB (Herm. Esai.) JCtus, collegit observationes practicas, An. 1646. fol.

ROSELIUS (Pet.) scripsit de communione Gallorum & Hispanorum Anno 1660.

ROSELLETUS (Claud.) carmina reliquit, quæ servantur *Tomo 3. Del. Gall. pag. 254.*

de ROSELLIS (Ant.) JCtus, Anno 1466. obiit. Vocabatur *Monarcha sapientiæ.* Edidit librum de indulgentiis: & alium, quem monarchiam summi pontificis inscripsit. Videatur *Guido Panzirolus in JCt. 3,36.*

ROSEMUNDUS (Godescalcus) Endovianus, An. 1526. obiit. Tractavit de ratione confitendi, rectè vivendi, & salubriter moriendi. Vid. *Val. Andreas in fast. Lov. pag. 103.*

ROSENBACHIUS (Zachar.) emisit Molen omniscium, Anno 1633. in 4.

ROSENBERGIUS (J. Car.) Argentinensis, concinnavit rhodologiam, Anno 1631.

ROSENBOMIUS (Sam.) Holsatus, congessit Thalysia sive florida. Vid. *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 902.*

ROSENCRANTZ (Gundæus) Anno 1651. claruit. Extat ejus comm. in omnes Psalmos Davidis: item, tract. de Cœnæ Domini vero sensu & usu. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 50.*

ROSENFELD (J. W.) Frisingensis, scripsit de summa principum potestate sub nomine *I. W. Relfendso*, Heromontani, A. 1669. Vid. *Placcius, pag. 247.*

de ROSENHEIM (Pet.) Benedictinus monachus, An. 1427. vixit. Struxit disticha in singula S. Bibliorum & librorum eorundem capita, ordine literarum alphabeti artificiosè distincta, sub titulo Memorialis divinorum eloquiorum.

à ROSENROTH (Christianus) h. t. claret. Cabbalam denudatam, i. e. doctrinam Hebræorum metaphysicam & theologicam nomine suppresso Anno 1677. in 4. publicavit.

ROSENTHALIUS (Henr.) materiam de feudis 2. tomis Anno 1597. complexus est.

ROSENTHALIUS, Jes. pastorale JESU, Colon. Anno 1653. imprimi curavit.

ROSERUS (Joh. Nicol.) adornavit epistolographiam emblematicam Anno 1661.

ROSETANUS (Pet. Carol.) scripsit contra blasphemias Farellistarum in S. Trinitatem.

ROSHEYMIUS (Mart.) vulgavit conjunctionem Geldricam.

ROSIGNOLIUS (Bernardin.) Ulmetanus, An. 1613. obiit. Tractavit de actionibus virtutis, Mogunt. Anno 1635. Videantur *Alegambe, pag. 63. & Placcius, pag. 157.*

Du ROSIER librum exaravit de gloria Bononiensium, in 4.

de ROSIERES (Franc.) edidit stemmata Lotharingiæ & Bavariæ, An. 1580. fol. Vid. *Zeillerus, part. 2. pag. 128.*

de ROSINIS (Cels.) lyceum Lateranense construxit tomis 2. fol. Cæsenæ, Anno 1649.

ROSINUS (Joh.) orator eximius & poeta insignis, An. 1545. Viennæ obiit, teste *Edero, pag. 78.*

ROSINUS (Joh.) Isennacensis Thuringus, An. 1606. obiit. Condidit decem libros antiquitatum Romanarum, quos postea notis illustravit *Thomas Dempsterus. Thomas Reinesius in Var. lect. l. 1. c. 14. pag. 58.* ita de *Rosino* judicat: Iste homo in quodvis opus condemnandus potius fuit, quàm ad Romanas antiquitates digerendas admittendus: adeo nihil sani ubiq; fere docet, nisi cum autores integros describit & nihil de suo inculcat: quamprimum autem vel tantum excerpta dat vel è suo penu aliquid, nugas blatit & meras imperitias. Vid. *Erasmus Smidius* in *Notis* ad *Nov. Test. pag. 5. Quenstadius pag. 220. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 265. Borremans. pag. 93.*

ROSIUS (Jac.) composuit generale calendarium astronomicum & astrologicum, Anno 1630.

ROSLA (Henr.) Nienborgensis Saxo, ante 400. annos poëma historicum condidit, quod vocavit Herlingsbergam. Prodiit cum notis *J. H. Meibomii*, Luneburgi, An. 1652.

ROSLERUS (Jac.) de præcipuis juris privati articulis, Anno 1673. tractare aggressus est.

ROSLERUS (Matth.) Uraniam carmine celebravit, An. 1549.

ROSLINUS (Elisæus) scr. de opere DEI creationis & hypotheses de mundo, An. 1597.

ROSMER (Paulus) de jure & justitia commentatus est, An. 1669.

ROSSÆUS (Alex.) Aberdonensis, emisit Virgilium triumphantem libris 13. Anno 1638. item, tract. de religionibus totius mundi. Carmen ejus de rebus hebraicis ab exitu ex Ægypto, occurrit *Tom. 2. Delit. Scot. pag. 388.* ut & historia evangelica *ibidem, pag. 426.* Vid. *Kempius pag. 143.*

ROSSÆUS (Guilh.) struxit tractatum de justa autoritate reip. Christianæ in reges impios & hæreticos Antv. Anno 1592.

ROSSELIUS (Annibal) Calaber, Anno 1590. claruit. Primùm Tuderti in Thuscia: mox Cracoviæ in Polonia theologiam professus est. Conscripsit ingens opus, sex tomis distinctum, in Pœmandrum & Asclepium Mercurii Trismegisti.

gisti. Extat ejusdem tract. de 7. Sacramentis. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 159. Starovolsciuspag. 38.*

ROSSELLIUS (Joseph.) de dubiis & scrupulis in conscientia, An. 1661. scribere cœpit.

ROSSELLUS (Joh.Franc.) Catalanus, medicus, Anno 1627. claruit. Extant ejus commentatii in sex libros Galeni de differentiis & causis morborum & symptomatum: item, epistolæ.

ROSSETTUS (Blas.) tractavit de auferendis nonnullis abusibus in templo DEI, Anno 1529.

ROSSETTUS (Prosper) Florentinus, Cantic. Cant. commentario illustrare cœpit, Venet. An. 1597.

ROSSETUS (Dan.) Libutnus, laudatur *Greg. Leto in It. regn. pag. 493.*

ROSSETUS (Franc.) Gallus medicus, carmen exaravit de partu Cæsateo & fœtus lapidei vigeoctennalis causa, Paris. Anno 1590. Extant ejusdem tragicæ sui temporis historiæ.

ROSSETUS (Pet.) emisit poëmata sacra, Basil. An. 1542.

ROSSIUS (Joh. Galeacius) Anno 1575. floruit.

ROSSIUS (Minus) Bononiensis, Anno 1493. vixit. *Quidam* nobilium eruditissimum & eruditotum nobilissimum vocabant.

ROSSIUS (Pet. Matth.) edidit observationes chirurgicas, Anno 1608.

ROSSOTTUS (Andr.) paravit axiomata philosophiæ, An. 1660.

ROSSIUS (Joh.) Britanniam descripsit, Anno 1607.

ROSSUS (J. B.) Vide, RUBEUS.

ROSSIUS (Joh. Victorius) nobilis Romanus, An. 1648. claruit. Sub nomine *Jani Nicii Erythæi* tres partes pinacothecæ imaginum illustrium vitorum: epistolas ad Tyrrhenum: dialogos: exempla virtutum & vitiorum: homilias: paradoxa: orationes viginti duas: documenta: decem libros Eudemiæ, typis tradidit. Vid. *Placcius in Pseudon. pag. 230.* Quære, NICIUS.

ROSTEUSCHERUS (Christ.) gymnasii Gedanensis inspector, JCtus & histor. professor, scripsit de Innocentio X. pontifice.

ROSTINIUS (Barth.) collegit indicem omnium sententiarum & verborum, quæ in Hippocratis aphorismis continentur, Venet. An. 1555.

ROSTIUS (Georg.) Mansfeldensis, natus est An. 1582: obiit An. 1629. Compos. antiCrocium: it. comm. in Threnos & epistolam S. Judæ, An. 1627. Vid. *Henn. Witte in Theol. pag. 326.*

ROSTIUS (Nic.) pastor Chemnicensis, librum edidit absolutorium.

ROSWEIDUS (Herib.) Ultrajectinus, natus est Anno 1569: Anno 1629. Condidit vitas S. Patrum: historiam ecclesiasticam: notas in martyrologium Rom. &c. Alia ejus scripta *Swertius pag. 339.* & *Alegambe pag. 178.* recensent. Cum Casaubono & Jac. Capello sæpe scriptis dimicavit.

ROTA (Bernhardin.) Neapol. scr. 3. libros elegiarum: 4. libb. epigrammatum: librum silvarum, & næniam, quæ nuncupatur Portia. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 46. Donat. Calvus pag. 82.*

ROTA (Joh. Andr.) An. 1624. floruit. Habuit orationes.

ROTA (Joh. Franc.) medicus, An. 1546. claruit. Tractavit de tormentariorum vulnerum natura & curatione. Videatur *Bumaldus pag. 135.*

ROTA (Jul. Martianus) Aristotelis libellum de lineis insecalibus latine transtulit. Vid. *Simlerus.*

ROTA (Lud.) Bergomas, natus est Anno 1579: obiit Anno 1630.

ROTA (Mart.) collegit effigies 24. imperatorum Roman. ad Alexandrum Severum usque, Venet. Anno 1570. fol.

ROTA (Mich. Ang.) Bergomas, natus est Anno 1589: obiit Anno 1661. Extant tres ejus centuriæ consiliorum medic. tractat. de peste: & alius de curatione morborum internorum. Videatur *Donatus Calvus pag. 405.* Ab *Imperiali in Museo pag. 205.* labantis humani generis reparator & vindex acerrimus salutatur.

ROTA (Pet.) hortum discursuum prædicabilium Anno 1673. typis tradidit.

ROTCASIUS (Car.) Flander, JCtus, carmina: item, responsa juris composuit.

ROTELLA (Joseph.) in isagogen Porphyrii, Cæsenæ, Anno 1649. commentatus est.

ROTEN-

ROTENBECK (Joh.) edidit speculum scorbuticum, An. 1633.

ROTENBECK (Mich.) doctor, collegit epitaphia, quæ Norimbergæ extant in templis & cæmiteriis, An. 1622.

ROTERODAMUS (Arn.) adornavit speculum conscientiæ. Videatur *Sweertius pag. 144.*

ROTH (Hugo) Augustanus, Anno 1630. obiit. Exaravit viam regiam virtutis & vitæ spiritualis. Videatur *Alegambe, pag. 190.*

ROTHARDUS (Mich.) emisit Saulem αὐτόχειρα: item, Samuelem redivivum. Extat in opere critico Anglicano.

ROTHE (Henr.) Islebiensis pastor, reliquit homilias in catechismum & Siracidem.

ROTHIUS (Jac.) condidit paraphrasin poëticam in epist. Pauli ad Rom. Cor. Galat. & Ephes. An. 1568.

ROTHMALERUS (Joh.) tractavit de necessitate bonorum operum. Extat ejusdem œconomia sapientiæ Christi, edita An. 1648.

ROTHMANNUS (Joh.) emisit synopsin meteorologiæ, An. 1619. item, chiromantiam, An. 1595.

ROTINGUS (Mich.) Sultzfeldensis Francus, An. 1588. ætat. 94. obiit. Gymnasio Ægidiano diu multa cum laude præfuit. *Epitaphium* ejus ita habet:

> *Clauditur egesta* Michaël *tellure* Rotingus,
> *Francus avis, cultus moribus, arte, fide.*
> *Pretulit eximia hunc pietate* Lutherus *Amicis,*
> *Intima committens huic sua consilia.*
> *Nota Viri virtus: Respublica Norica pubem*
> *Dotibus ornandam huic credidit Aonidum.*
> *Restitit & furiis* Osiandri, *turpe negantis*
> *Nos justos fieri sanguine, Christe, tuo.*
> *Nunc anima è vinclis subducta triumphat in æthra,*
> *Et reditum expectant membra novanda sui.*
> *Da benè, Christe, mori: teque unum apprendere leto*
> *Victorem. Æternum is, qui benè credit, ovat.*

ROTMARUS (Val.) collegit 5. centurias adagiorum è Virgilio, An. 1577.

ROTMUNDUS (Laur.) construxit theatrum mundi, An. 1607.

ROTSCHLITZ (G.) JCtus, publicavit processum Juris.

ROTTA (Hieron.) scripsit de principalitate Romanæ ecclesiæ, Ingolst. Anno 1550.

ROTUNDUS (Felix) inter eruditos numeratur à *Gr. Leto in Ital. regn. pag. 316.*

ROTZ (Fr.) Gerundensis, Anno 1605. Cranganorensis episcopus factus est. Erat linguæ Syriacæ & Malabaricæ peritus. Doctrinam Christianam lingva Malabarica expresit multosq; libros ecclesiasticos è ritu Romano in Chaldaicam linguam transtulit. Videatur *Alegambe, pag. 133.*

ROVATUS (Horat.) JCtus, collegit decisiones Florentinas, An. 1599.

ROVENIUS (Phil.) Daventriensis, tractatum de missionibus ad propagandam fidem libris 5. composuit, teste *Sweertio.*

ROVENSTRUNCK (J. W.) meditationes ædilitias de judicio equestri Anno 1664. emisit.

ROVERIUS (Pet.) Avenionensis, Anno 1604. vixit. Reliquit harmoniam 4. librorum Mosis. Vid. *Alegambe, pag. 397.*

ROVESCALA (M. Ant.) JCt. paravit scholia in Alex. Imolensis 7. consiliorum volumina.

à ROVILLASCO (Phil.) struxit practicam operis magni. Vid. *Linden, pag. 511.*

de ROVILLE (Guilh.) Alenconiensis, JCtus, de justitia & injustitia commentatus est. Extat *T. 1. Tract. tract.*

ROVITUS (Scipio) scripsit consilia, Anno 1622. fol.

ROULERIUS (Adr.) Insulensis, confecit Stuartam tragœdiam, Anno 1593. teste *Sweertio.*

ROUS (Franc.) edidit interiora regni DEI, Lond. An. 1655.

ROUSSELET (Joh.) Rhemensis, An. 1624. claruit. Vid. *Alegambe, pag. 271.*

ROUSSELL (Adrian.) opticam Christianam Anno 1646. luci publicæ commisit.

ROUSELLUS (Mich.) composuit historiam pontificiæ jurisdictionis, Paris. Anno 1625.

ROUSSETUS (Franc.) Gallus, librum exara-

exaravit, cui titulus, ὑστεροτομελωνία, An. 1580. Vide, ROSSETUS.

ROUTARTIUS (Mich.) Atrebas, JCtus, edidit oculum historiæ, Lovan. Anno 1628.

ROWLANDUS (Joh.) emisit polemicam vel supplementum pro rege & populo Anglicano, An. 1652.

de ROXAS (Fr.) struxit catenam auream in evangelia tribus tomis, Lugd. Anno 1651. fol. item, decisiones rotæ Romanæ, An. 1662.

de ROXAS (Herm.) tractavit de incompatibilitate regnorum, Anno 1669. fol.

ROXAS (Joh.) Toletanus, Anno 1605. obiit. Opus ingens de vita & morte Christi adornavit, quod tamen morte præventus absolvere non potuit. Vid. *Alegambe, pag. 271.*

à ROXIATE (Albericus) Vide, ROSATE.

de ROY (Alardus) Insulensis, natus est An. 1588. Monstravit iter certum cœli & modum efficacem ad salutem Anno 1621. Vid. *Alegambe, pag. 9.*

del ROY (Ant.) condidit floretum philosophicum vel ludum Meydonianum in terminos totius philosophiæ, An. 1649. in 4.

le ROY (Franc.) struxit templum sapientiæ: item, compendium philosophiæ Aristotelicæ.

de ROY (Hugo) scripsit de eo, quod justum est, Anno 1668.

ROYA (Ægid.) An. 1478. obiit. Continuavit *Brandonis* chronicon.

ROYARDUS (Joh.) homilias publicavit, Paris. An. 1548.

ROYSIUS (Pet.) Hisp. collegit decisiones Lithuaniæ, fol. Vid. *Starovolscius, pag. 82.*

ROZCISZEUSKI (Alb.) Polonus, Anno 1619. obiit. Suscepit defensionem calendarii Gregoriani contra *Latosium* mathematicum. Videatur *Alegambe, pag. 10. Placcius pag. 165. 225.*

ROZENIUS (U.S.) confecit synopsin actorum colloquii Thoruniensis, Amst. Anno 1646.

ROZERIUS (Fr.) concinnavit stemmata Lotharingiæ & BarrensiumDucum, teste *Thuano, lib. 78.*

de la RUA (Hier.) Toletanus, emisit tomum controversiarum theologicarum & scholasticarum, Romæ, Anno 1584.

RUADANUS, A. C. 584. obiit. Fertur scripsisse de mirabili fontium in Hibernia natura.

RUALDUS (Joh.) collegit animadversiones in Plutarchum.

RUARUS (Mart.) epistolas exaravit, quæ Anno 1677. in lucem demum prodierunt.

RUBENIUS (Alb.) reliquit duos libros de re vestiaria.

RUBENIUS (Phil.) natus est A. 1574: obiit A. 1611. Lipsii discipulus erat. Edidit electa & Asterii quinque homilias latine transtulit. Carmina ejus quære *F. 4. Delit. Belg. pag. 21.* Vitam ipsius *Joh. Brantius* exaravit. Videatur *Swertius, pag. 646.*

RUBENUS (Leonh.) de falsis prophetis Anno 1600. tractare aggressus est.

de RUBEIS (Dominicus) tabulas physiognomicas Venet. Anno 1639. concinnavit.

de RUBEIS (Flamin.) JCtus, emisit consilia, Anno 1611: item, tract. de adulteriis, Anno 1600.

de RUBEIS (J. Lup.) JCtus, repetitionem rubricæ elaboravit.

RUBEUS (Archang.) in libros Sententiarum, Venet. Anno 1603. commentatus est.

RUBEUS (Franc.) Genuensis, nocturnas exercitationes elucubravit.

RUBEUS (Hieron.) Ravennas, medicus, 12. libros historiarum Ravennatensium exaravit. Extant ejusdem annotationes in 8. libros Corn. Celsi, Venet. impressæ Anno 1616.

RUBEUS (Joh. Ant.) Alexandrinus, Anno 1544. obiit. Tractavit de querela inofficiosi testamenti. Vid. *Guido Panzirolus in J Ct. l. 2. c. 166. Ghilinus, vol. 1, pag. 94.*

RUBEUS (J. B.) vel ROSSUS, Bergomas, natus est An. 1633. Condidit horas successivas literarias, h. e. elogia & epistolas, teste *Calvo, pag. 39.*

RUBEUS (Joh. Georg.) Anno 1564. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 109.*

RUBEUS (Joh.) Athenis, An. 1595. vivere desiit. Animo adeò demisso fuisse dicitur, ut esculenta publicè in foro coëmere domumque deportare non erubesceret. Organi Aristotelici versionem adorna-

adornavit. Extat ejusdem harmonia quatuor Evangeliorum. Videantur *Swertius*, *pag. 462. Vernulæus in Acad. Lovan. pag. 308.*

RUBEUS (Octav.) vel Rossus, JCtus Brixiensis, memorias Brixianas, opus historicum & omnis antiquitatis thesauris refertum, Anno 1616. publicavit. Vid. *Obilinus, vol. 1: pag. 181.*

RUBEUS (Paulus) JCtus, de testamentis scribere aggressus est, Romæ, Anno 1654. fol.

RUBEUS (Theod.) Tiphernas, JCtus, composuit horarium ecclesiasticum univerfale perpetuum in universo terrarum orbe, Romæ, Anno 1660. fol. Extant ejusdem Singularia, ex decisionibus rotæ Romanæ selecta, duobus tomis distincta, An. 1637. fol. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 239.*

RUBINUS (Alex.) Bergomas, edidit Ciceronem enucleatum libris 4. Anno 1612.

de RUBIONE (Guilh.) Hisp. in 4. libros Sentent. commentari cœpit, Anno 1518.

RUBIUS (Claud.) condidit historiam Lugdunensium. Vid. *Thuanus l. 168.*

de Torres RUBIUS (Did.) Toletanus, An. 1638. ætatis 91. obiit. Compos. grammaticam & dictionarium linguarum Aymaræ & Quichuæ, quarum usus est in Peruvio. Vid. *Alegambe, pag. 95.*

de RUBRUQUIS (Guilh.) monachus, Anno 1253. claruit. Legationem in Tartariam suscepit & inde varia retulit.

RUCCELLAIUS (Horat. Ricasolus) struxit dialogos de anima.

RUCCELLAIUS (Joh.) elaboravit carmen de apibus.

RUCELINUS (Joh.) Britannus, Anno 1094. claruit. Fertur primus fuisse nominalis aut nominalis doctrinæ in logica Aristotelis inventor. Vid. *Thomasius in disp. de scholast. Doct. §. 6.*

RUCHIUS (Joh. Guilh.) Gandensis, in literas redegit genealogiam Caroli V. imperatoris.

RUCKERUS (Nicol.) JCtus, egit de officio commissarii, An. 1596.

RUDBECKIUS (Joh.) Nericius, Suecus, tractavit de officio docentium & discentium: de privilegiis doctorum & studiosorum: de religione Lutherana & Moscovitica. Videatur *Scheferus in Upsal. pag. 402.*

RUDBECKIUS (Olaus) medicus Upsaliensis, scripsit de ductibus hepaticis, Anno 1653.

RUDBURNUS (Thom.) Wintoniensis Anglus, Anno 1480. floruit. Condidit annales gentis suæ.

RUDELIUS (Joh.) collegit consilia in jure.

RUDINGERUS (Esromus) Pabepergensis, natus est Anno 1525: obiit Anno 1591. Erat vir rarâ eruditione, qua promeruit, ut *Joachimus Camerarius* filiam ei elocaret. Witebergæ, præter physicam, ethicam etiam & alias artes interpretatus est. Edidit ἀριθμολογικὴν ἠθικὴν soceri sui: Procli verò hypotyposin astronomicarum positionum latinè transtulit.

RUDINGERUS (Joh.) JCtus, observationes juris cameralis An. 1658. in lucem prodire jussit.

RUDINGERUS (Nicol.) Pisovernas, carminibus pangendis operam dedit. Vid. *Tomus 5. Delit. Germ. pag. 908.*

RUDIUS (Eustach.) Utinensis, scripsit 5. libros de morbis occultis & venenatis, Anno 1606. item, de constitutione cordis: ut & 7. libros de affectibus externis corporis humani. Videatur *Linden, pag. 167.*

RUDIUS (Jac.) tractavit de divina gratia & antichristo, Venet. Anno 1603.

RUDOLFUS (Pet.) Imolensis, natus est Anno 1580. Condidit tres tomos historiæ Seraphicæ religionis: homilias centum in septem Psalmos pœnitentiales, &c. Vid. *Obilinus vol. 2. pag. 217.*

RUDRAUF (Chilianus) edidit institutiones morales Christiano-peripateticos, An. 1660: item, collegium philotheosophicum, An. 1672.

RUEFFUS (Joh.) Tigurinus, egit de generatione & corruptione hominis, Anno 1587. Vid. *Linden, pag. 298.*

RUELIUS (Joh. Lud.) Theologiæ Licentiatus, Anno 1673. Norimbergæ obiit. Reliquit quatuor volumina de conciliis ecclesiasticis. Extat ejusdem schediasma de epistolis formatis.

RUELLIUS (Joh.) Suessionensis, obiit 60. ætatis anno, paulo antequam Rex Franciscus nivosas alpes trajiceret. Scriptis magnam

magnam nominis celebritatem consecutus est. Dioscoridem, ut & libros de mulomedicina, nec non Actuarii volumen de urinis latine transtulit. Proprio ingenio usus tres libros de natura stirpium elaboravit. *Erasmus in Ciceroniano pag. 171.* De Ruellio sentio, quod peritissimo rei medicæ dignum est; in vertendis Græcis religiosæ fidei. Hoc laudis maluit, quam haberi Ciceronianus. Vid. *Jovius in Elog. num 93. & Sammarthanus, pag. 10.*

de RUES (Franc.) Ann. 1608. descriptionem regni Galliæ promulgavit.

RUETTUS (Joh. Andr.) à famulo occisus est. Laudatur à peritia matheseos & poëseos. Poëmatum librum, murmur Heliconis inscriptum, exaravit. Vid. *Tollius de Inf. lit. pag. 33.*

RUEUS (Franc.) Insulanus, medicus, de gemmis Anno 1547. commentatus est.

RUFFIUS (Jac.) doctrinam de partu probe pertractavit & excussit.

RUFFIUS (Mat.) edidit prolusiones allegoricas, Avign. A. 1660.

RUFINIANUS (Jul.) tractavit de figuris lexeos & dianœas.

RUFINUS Toranius, Aquilegiensis presbyter, S. *Hieronymo σύγχρονος* fuit. Quoniam Græcè & Latinè doctus erat, Græcorum scripta in latinum sermonem traducere haud omisit. Imprimis Origenis librum περὶ Ἀρχῶν, Flavium Josephum, Clementis Romani recognitiones, Eusebii historiam ecclesiasticam convertit. Eusebio duos libros de suo adjecit. Scripsit etiam expositionem symboli Apostolici: duas invectivas in Hieronymum, & alia. Videantur *Isidorus de vir. Illustrib. c. 6. Rivetus Tom. 2. oper. pag. 1134: Quenstadius pag. 270. Olearius in Abaco, pag. 416.*

RUFINUS (Jac.) carmina modulatus est. Vid. *T. 2. Del. It. pag. 545.*

RUFINUS (Licinius) JCtus, tempore Alexandri Severi claruit. Composuit libros regularum duodecim. *Bertrandus pag. 180.* Christianum fuisse autumat, & collationem legum Mosaicarum & Rom. ipsi tribuit. Vide, LICINIUS.

RUFUS, Ῥοῦφος, dramaticam & musicam historiam scripto complexus est, teste *Photio, Cod. CLXI.*

RUFUS, Ephesius, medicus, tempore Nervæ & Trajani claruit. Composuit sex libros de herbis versu hexametro, quemadmodum *Galenus lib. 6. de facult. simpl. medic.* testatur. Extant etiam ejus libri tres de appellationibus partium corporis humani, quos latinè vertit *Jun. Paulus Crassus.* Porrò de renum & vesicæ morbis commentatus est. Rufum Ephesium ferè totum *Pollux* in librum suum secundum transtulit.

RUFUS, Perinthius, inter sophistas locum occupat. Vid. *Philostratus in vitis sophist. pag. 562.*

RUFUS (Christoph.) emisit antexegemata sive diversas explicationes scriptorum veterum, præsertim Aristotelis, quæ habentur *Tom. 2. Lamp. Crit. Grut. Pet. Victorius in Var. lect. 37, 2.* vocat virum utriusque linguæ peritum & in Peripateticorum disciplina diligenter versatum. Vid. *Hieron. Magius in Misc. l. 3. c. 1. sub finem.*

RUFUS (Gualt. Herm.) Argent. enchiridion jatromathematicum A. 1542. evulgavit.

RUFUS (Nicol.) collegit singularia in jure.

RUFUS (Rem.) scriptis certavit cum *Molineo*, de pontifice, Paris. An. 1553.

RUFUS (Rich.) Anglus, Anno 1520. vixit. Vulgò philosophus admirabilis dictus fuit. In libros Sententiarum commentatus est. Videatur *Waddingus in S. O. M. pag. 306.*

RUFUS (Sextus) vir consularis, tempore Valentiniani Imp. vixit, eique epitomen rerum gestarum pop. Rom. quæ inscribitur de consulari & imperiali dignitate & accessione Rom. Imperii, dedicavit. Eum libellum, cùm corruptissimè anteà legeretur, correxit & scholiis illustravit *Joh. Cuspinianus.* Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. part. 158.*

RUGERIUS (Bonif.) edidit consilia, Venet. Ano 1593.

RUGERIUS (Jul.) condidit opuscula theologica, Venet. An. 1581.

RUGGERIUS (Mich.) Gravinensis, Anno 1607. obiit. Catechismum Sinico sermone expressit. Vid. *Alegambe, pag. 344.*

RUGGUS (Rog.) vel Rugosus, Anglus, in magistrum Sententiarum commentatus est. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 312.*

RUGI-

RUGINELLUS (Jul. Cæs.) Mediolanens. JCtus, tractavit de appellationibus, An. 1619. fol.

RUHELIUS (Conr.) antiGretserum, Anno 1602. imprimi curavit.

RUICLIUS (Steph.) Andernacensis, Anno 1630. vixit. Orationem habuit de augusta S. Scripturæ majestate vulgò non obvia. Videatur *Alegambe, pag. 556.*

RUINUS (Car.) Rhegiensis, An. 1530. obiit. Reliquit consiliorum voluminα quinque: item, comment. in primum & secundum Digesti novi. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 55.*

RUINUS (Car.) alter, An. 1580. floruit. Emisit anatomiam animalium, Venet. An. 1618.

RUIS vel RUIZ (Did.) scripsit in primam Thomæ, An. 1629: item, de prædestinatione, An. 1639.

RUIZ (Casp.) Germanus, An. 1624. obiit. Condidit grammaticam linguæ Gorgotoquiensis, cujus in Peru usus est. Vid. *Alegambe, pag. 151.*

RUIZIUS (Franc.) Anno 1546. vixit. Struxit regulas in utrumque Testamentum.

RULANDUS (Mart.) Frisingensis, Anno 1602. morbo Hungarico obiit. Edidit medicinam practicam: item, dictionarium alchymisticum. Extat etiam ejus lexicon Latino-Græcum, quod tamen cautè legendum est, cum multa obsoleta & inusitata contineat. Videatur *Thuanus, l. 127.*

RULANDUS (Mart.) fil. Ratisbonensis, scripsit de lue Hungarica; item, 2. libros problematum medico-physicorum.

RULANT (Rutg.) JCtus, tractavit de commissariis & commissionibus: item, de emphyteusi, An. 1618. Vid. *epistolæ selectæ D. Richteri, pag. 199.*

RULLEUS, inuenit exemplar MS. epistolæ S. Polycarpi, longè majoris præ illa, quam habemus, ceu scribit *Emericus Bigot.*

RUMBAUM (Christ.) Silesius, librum adornavit de exercitationibus corporis humani, An. 1586.

RUMELINUS (Mart.) confecit dissertationes ad auream Bullam, An. 1643.

RUMETSCHIUS (J. Chr.) vulgavit librum de Turcarum eversione vel conversione, An. 1674. in 4.

RUMETIUS (Lud.) Abavillæus. A. 1630. claruit. Promulgavit viridarium S. Scripturæ. Vid. *Saussay, pag. 237.*

RUMPIUS (Henr.) Andromachen Euripidis latine vertit, An. 1619.

RUNCKEL (Joh. Hartm.) JCtus, de jure retractus commentatus est, An. 1664. Extat ejusdem tractatus de repræsentione principis vel comitis, An. 1668. impressus.

RUNGIUS (David) Pomeranus, natus est Anno 1564: obiit An. 1604. Witebergæ theologiam magna cum laude professus est. Anno 1601. colloquio Ratisbonensi interfuit. Scripsit comm. in Genesin Exodum, Leviticum, &c.

RUNGIUS (Jac.) ed. homilias, Anno 1604.

RUPERTUS, Tuitiensis Abbas, An. 1135. obiit. *Bellarminus de scr. eccles. pag. 141.* refert, S. Rupertum in ea fuisse sententia, non converti panem in corpus Christi in eucharistia, sed assumi à verbo divino, quemadmodum assumta est humanitas. Contexuit tractatum de divinis officiis: & alium de S. Trinitate & ejus operibus. Vid. *Bruschius de Monast. pag. 156. b. Sweertius pag. 670. Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 312. Quenstadius pag. 243. Olearius pag. 417.*

RUPERTUS, Erythropolitanus, compos. catenam auream in quatuor Evang. sex tomis, Magdeb. An. 1604.

RUPERTUS (Christ. Adamus) Altdorfinus, natus est Anno 1610: obiit Anno 1647. Erat poëta felicissimus, orator disertissimus, historicus planè insignis. Professioni histor. in hac universitate Altd. per novennium præfuit. Reliquit comment. in Florum, Velleium, Sallustium, Val. Maximum, &c. Extat ejusdem Mercurius epistolicus & oratorius. Mortuo *Mart. Brendelius* parentavit. *Epitaphium* ei tale positum: D.O.M.S. Hic jacet Christophorus Adamus Rupertus, historiarum professor publicus, multis morbis exagitatus: sed anima in omnium sanctissimarum animarum receptaculum cœlum recepta est. Obiit A. M. DC. XLVII. d. 27. Febr. natus annos 37. mensem & dies 28. Vid. *Chimentellius de bon. Bisell. pag. 230. Henningus Witte in philos. pag. 593. Chr. Arnoldus in Parent. Fubrer. pag. 84.*

RUPERTUS (W. H.) JCtus, lucubrationes logic. ethic. politicas exaravit.

de RUPE SCISSA (Joh.) compos. considerationem quintæ essentiæ rerum omnium. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 225. Olearius, pag. 264.*

RUPEUS (J. Christ.) emisit emblemata anthologica, An. 1599.

RUPIFULCADIUS (Franc.) Card. obiit Anno 1645. Videatur *Saussay, pag. 219.*

RUPINUS (Nic.) Gallus, poeta, A. 1609. obiit, teste *Conrado.*

RUPIPOZEUS (Henr.) Pictaviensis episcopus, An. 1614. claruit. Edidit nomenclaturam Cardinalium, qui scriptis aliquid commentati sunt: item synopsin distinctionum philosophicarum & theologicarum Videatur *Saussay pag. 194.* Quære, CASTANÆUS.

RURICIUS, Lemovicensis episcopus, seculo V. floruit. Reliquit duos epistolarum libros. Invenies quoque ap. *Sidonium* epistolas nonnullas, quæ ad hunc Ruricium exaratæ sunt. Vid. *Phil. Labbe Tom. 2. diss. pag. 315. Olearius, pag. 418.*

RUS (Nic.) An. 1513. claruit & ingens opus de triplici funiculo composuit, quod explicationem symboli, decalogi & orationis dominicæ continebat. A Pontificiis, quod ipsorum superstitiones taxasset, Rostochio exactus & in Livoniam abire coactus est, ubi obiit.

à RUS (Rich.) scripsit contra martyrium Nic. Rusca, Ingolst. An. 1620.

RUSARDUS (Lud.) Vide, RUSSARDUS.

RUSBROCHIUS (Fulcherius) Polonus, edidit *Henr. Norim* dogmatisten, S. Augustino injurium, An. 1676.

RUSBROCHIUS (Joh.) Brabantus, Anno 1381. obiit. Condidit comment. in tabernaculum Mosis: summam vitæ spiritualis: librum de virtutibus & alia. In nonnullis à *Joh. Gersone* reprehensus est. Si *Sixto Senensi* credimus, pro altero Dionysio Areopagita habitus fuit. Vid. *Swertius, pag. 463. Ph. Labbe T. 1. diss. pag. 604. Olearius, pag. 264.*

RUSCA (Ant.) Mediolanensis theologus, tractatum de statu dæmonum ante mundi exitium, An. 1621. typis tradidit.

RUSCELLUS (Hier.) confecit scholia in 4. libros *Natalis à Comitibus* de venatione. Videatur *Ghilinus vol. 1. pag. 166.*

de RUSCONIBUS (Ambros.) exstruxit triumphum catholicæ veritatis à Simone mago usq; ad Antonium de Dominis, Venet. An. 1609. in 4.

RUSDORFIUS (Joh. Joach.) suscepit vindicias causæ Palatinæ, An. 1640. fol. Extant ejusdem epigrammata. Vid. *Placcius, pag. 210.*

RUSIUS (Laurent.) hippiatriam, Paris. An 1532. fol. publicavit.

de la RUSSALIERE (Joh.) collegit flosculos Patrum, Paris. An. 1670.

RUSSARDUS (Lud.) Gallus, Anno 1554. claruit. Vertit è Plutarcho libellum de garrulitate. *Hieronymus Magius l. 4. misc. c. 7.* vocat virum perspicacem & acerrimi judicii. Vid. *Turnebus in Adv. 23, 30. Scalig. in Auson. pag. 185. 188. Barthius in l. 2. Theb. Papin. pag. 691.*

de RUSSIA (Rupertus) Anno 1270. floruit. Struxit 4. libros in Sententias Lombardi. Videatur *Ph. Labbe Tom. 2. diss. pag. 316.*

RUSSO (Balth.) Livonicam historiam literis mandasse fertur.

RUSTICELLUS (C.) Bononiensis, orator, ante C. N. floruit.

RUSTICUS, diaconus, A. C. 548. claruit. Composuit dialogum adversus Acephalos. Vid *Phil. Labbe T. 2. diss. pag. 316. Olearius, pag. 419.*

RUSTICUS (Fabius) Claudii & Neronis Impp. temporibus vixit. Texuit sui temporis historiam. Ex ea nonnulla *Tacitus l. 13. 14. & 15. annal.* affert. In *vita Agricolæ ita* laudatus *Tacitus*: Livius veterum, Fab. Rusticus recentium eloquentissimi scriptores.

RUSTICUS (Junius) laudes Pæti Thraseæ & Helvidii Prisci composuit, teste *Suetonio in Domitiano c. 10.* Vid. *Jonsius de S. H. Ph. 3, 5.*

RUSTICUS (Pet. Ant.) Placentinus, emisit memoriale medicorum canonicè medicantium. Prodiit Papiæ Anno 1517.

de RUSTIGARIIS (Rustigarius) JCtus, Anno 1280. claruit. Reliquit quæstiones.

RUTCOVIUS (Andr.) tractavit de modis acquirendi, Amsterd. Anno 1650.

RUTEUS (Ant.) scripsit de participationibus, Anno 1637.

RUTGERSIUS (Guinand.) metaphysicum Anno 1610. evulgavit.

RUTGERSIUS (Joh.) Dordracenus, natus est Anno 1589: obiit Anno 1625. Struxit sex libros variarum lectionum & Gustavo Magno dedicavit; item, notas in Martialem. Vitam ejus habes in poëmatibus Rutgersianis, à *Nic. Heinsio* editis. Vid. *Sweert. pag. 383.*

RUTHARDUS (Casp.) Eystettensis, Anno 1638. obiit. Scripsit de usu rationis humanæ. Extat ejusdem sacra cosmologia, physicis theoriis illustrata. Vid. *Alegambe, pag. 151.*

RUTHENUS (Joh.) Gnostopolitanus, elaboravit tabulas locorum utriusque Testamenti.

RUTHERFORD (Sam.) adornavit examen Arminianismi. Vide, RHETORFORTIS.

RUTILIUS Claudius Numantianus, Gallus, Honorii Imp. ætate, vel A. C. 410. claruit. Aliquando præfecturam urbis Romæ administravit. De suo Itinere duos libros ad Venerium Rufinum carmine elegiaco composuit. Vulgò Itinerarium inscribitur. Id sua ætate in Bobiano cœnobio inventum esse *Volaterranus* affirmat. Carmen est elegans, sed quod odium spirat religionis Judaicæ & Christianæ. Vid. *Glandorp. pag. 756.*

RUTILIUS Geminus, antiquus autor, condidit libros pontificales, quibus ea exposuit, quæ ad pontifices gentiles pertinebant. Citatur à *Fulgentio*, in voce *Aruales*. Eum quoque *Macrobius*, *Saturnal. 1, 16.* intelligit. Composuit etiam Astyanactem tragœdiam. Vid. *Glandorp. pag. 756.*

RUTILIUS Lupus, quatuor libros Gorgiæ Leontini, non antiqui illius, sed æqualis sui, in cinnum contraxit, ceu scribit *Fabius l. 9. c. 2.* Videatur *Glandorp. pag. 755. Voss. de nat. rhet. pag. 94. Barth. in Claud. pag. 1352.*

RUTILIUS Maximus, JCtus, librum singularem ad legem Falcidiam confecit.

RUTILIUS Rufus, A. U. R. 649. consulatu functus est. Erat orator, historicus, philosophus, atque Jurisconsultus. Exemplum innocentiæ fuit; neque in urbe alter eo sanctior vel integrior, teste *Tullio*. Cùm equestri ordini invisus esset, opera Apicii cujusdem in exilium missus est, quod fortiter tulit adeò, ut cum Sylla ipsum revocaret, manere in exilio quàm redire mallet. Videatur *Quintil. 11, 1. Orosius 5, 16.* eum Smyrnæ consenuisse refert. Condidit historiam Romanam Græcè, teste *Athenæo*: it. libros de vita sua, quorum *Sosipater* meminit. Reliquit etiam orationes & quidem multas, quemadmodum *Cicero in Bruto* tradit. Unam de modo ædificiorum *Suetonius in Augusto c. 89.* laudat. Vid. *Bertrandus in JCt. pag. 212.*

RUTILIUS (Bernh.) Vicentinus, de vitis veterum JCtorum Anno 1538. scribere aggressus est. Videatur *Jovius in elog. numero 96.*

de RUTILO (Samuel) erat scriptor seculi sui barbarus.

RUTINGIUS (Paulus) Danus, emisit decadem anagrammatum, An. 1603.

RUTLANDUS (J. Casp.) composuit locos communes theologiæ, Anno 1573.

RUVERE (Hier.) Italus, puer 10. annorum, struxit carmina heroica, literaria, domestica, amatoria, catholica, rustica. Scripta ejus impressa sunt Papiæ Anno 1540. Vixit tempore Pauli III.

RUVIO (Antonius) Hisp. Anno 1615. vivis excessit. In Mexicana academia 25. annis philosophiam & theologiam docuit, reliquum vitæ Compluti exegit. Scripsit comm. in universam Aristotelis logicam: in 8. libros φυσικῆς ἀκροάσεως: de anima: de ortu & interitu, &c. *Anonymus in Bibliogr.* Antonius Ruvio (inquit) propter curiosissimas quæstiones alibi maximè in deliciis habitus fuit: sed Helmstadienses hic prudentiores cæteris in sua academia eum non tolerarunt. Vid. *Alegambe, pag. 43.*

RUXELIUS (Joh.) poëmata exaravit, Anno 1600.

RUYSBROCKIUS (Gull.) Brabantus, itinerarium orientis in literas redegit.

RUYSBROCKIUS (Joh.) Brabantus, Anno 1381. obiit. Quidam eum alterum Dionysium Areopagitam vocant. Opera ejus *Laurent. Surius* Anno 1552. edi curavit. Vide, RUSBROCHIUS.

RUYSSIUS (Pet.) calendarium perpetuum & generale breviarii Rom. Toleti, Anno 1578. publicavit.
RUZÆUS (Arnolf.) JCtus, scripsit de jure Regaliæ. Extat *Tom. 12. Tract. tract.*
RYBCOVICIUS (Joh.) Cracoviensis, struxit columbam Noæ: manna cœleste: psalterium decachordum, &c. Vid. *Starovolsc. pag. 98.*
RYBISCH (Sigf.) edidit monumenta clarorum virorum, An. 1589.
RYCKIUS (Theod.) *Gronovii* in cathedra bonarum artium apud Leidenses successor, *Servio* manus se admoturum pollicetur, teste *Heinsio in lit. ad Daumium.*
RYCKWARDUS, medicus, vir cum antiquæ, tum hodiernæ Græcæ linguæ peritissimus dicitur à *Borremanso de poët. pag. 112.*
RYCOTIUS (Paulus) scripsit de statu imperii Turcici, Anglicè.
RYCQUIUS (Joh.) Gandensis, JCtus, reliquit axiomata legum, An. 1575.
RYCQUIUS (Justus) Gandensis, natus est Anno 1587: obiit An. 1627. Syntagma construxit de anno seculari Jubileo: comm. de Capitolio: epistolas: orationes: carmina, &c. *Sanderus* aff. ipsum etiam notas elaborasse in panegyricum Corippi. Vid. *Swertius pag. 502. Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 281.*
RYCQUIUS (Pet.) Gand. JCtus, commentatus est in titulum de appellationibus.
RYD (Val. Ans.) collegit catalogum annorum & principum, An. 1540.
de RYER (Andr.) vel RYERIUS, Marciniacensis, Anno 1634. claruit. Alcoranum ex Arabico Gallicè translatum edidit, additis Geladini, Beidavi & aliorum glossis. Extat ejusdem grammatica Turcica. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 163.*
RYFF (Jac.) egit de tumoribus, Anno 1556.
RYFF (Pet.) quæstiones geometricas emisit An. 1600.
RYMIUS (Gar.) Gand. JCtus, hodœporicon de itinere suo Turcico confecit. Vid. *Swertius, pag. 170.*
RYMIUS (Geth.) Grandav. poëmatibus clarus evasit.
à RYSSEN (Leonh.) ecclesiastes Heusdanus, librum de alea, Anno 1660. edidit. Contra *Poëlenburgium* tract. de prædestinatione Anno 1666. adornavit. Extat ejusdem Summa theologiæ elencticæ, Bernæ Anno 1676. impressa.
RYSSINIUS (Salomo) librum conjecturarum ad epist. Senecæ, Anno 1620. emisit.
RYSTIUS (Paulus) Antv. monomachiam hominis & serpentis tribus libris complexus est, Antv. Anno 1619.
RYSWICHIUS (Henr.) JCtus, Anno 1572. floruit. Reliquit paratitla & notas ad titulum Digest. de diversis regulis juris. Vide, RISWICH.
à RYSWICH (Joh.) edidit labrum æneum novi Testamenti, Colon. Anno 1613.
RYTHOVIUS (Mart.) Anno 1583. obiit. Vulgavit tract. de controversiis fidei.
RYWOKI (Joh.) Prutenus, Anno 1639. vixit. Compos. 11. panegyricos, quibus res gestas Uladislai IV. regis Poloniæ complexus est. Extat ejusdem parænesis ad ministros Calvinianos de spiritu privato ad synodos non admittendo. Vid. *Alegambe, pag. 271.*

S.

SA (Emanuel) Lusitanus, Anno 1596. mortuus est. Aristotelicas disciplinas in Lusitania docuit, tam tenera ætate, ut aliqui scholam ingressi, ut fit, cognoscendi causa, quoniam ille magistrorum more ultimus venerat, eum discipulum adhuc rati ad sedendum in subselliis suis invitarent. A Pio V. pontifice interesse corrigendæ Bibliorum editioni cum *P. Parra* jussus est. Concepit notas in totam S. Scripturam. Vid. *Casaub. epist. 624. Alegambe, pag. 102.*
de SA (Matth.) Bracharensis, reliquit 2. tomos spiritualium. Vid. *Aleg. pag. 337.*
à SAA (Jac.) Lusit. JCtus, de primogenitura commentatus est. Extat *Tom. 10. Tr. tract.*
SAADIAS (Rabbi) *Haggaon*, i. e. excellens dictus, A. C. 927. claruit. Tractatum de resurrectione: item, commentarium in Danielem composuit. Vid. *Gans. in Z. D. pag. 128. Dieter. part. 1. A. B. pag. 165. Hilpertus in disp. contra Jud. §. 3.*

SAAVEDRA (Didacus) Hisp. edidit ideam principis symbolicam.

de SAAVEDRA (Sylvest.) sacram Deiparam, Lugduni Anno 1655. fol. exaravit.

SABÆUS (Faust.) Brixianus, carminibus celebris evasit. Carmina ejus occurrunt *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 553.* Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 50.*

SABANCORUS (Nicol.) JCtus, de connubiis licitis & illicitis An. 1612. commentatus est.

SABBATINUS (Joh.) de Arientis, Anno 1483. floruit.

SABBHOTIUS (August.) Antv. natus est Anno 1593. Vitam S. Claræ de Montefalco literis consignavit.

SABBIONETA (Gerh.) Cremonensis, *Ghilino vol. 1. pag. 70.* celebratur.

SABELLICUS (Marcus Anton.) Italus, Anno 1507. obiit. Aliàs *Coccius* dicebatur: sed à *Pomponio Leto* Sabellici nomine cohonestatus est. *Jovius in el. n. 48.* ait, propè septuagenarium decessisse & quidem lue venerea. De morte ejus *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 53.* legi poterit. *Epitaphium* tale ei positum;

Quem non res hominum, non omnis ceperat ætas,
Scribentem capit hæc Coccion urna brevis.

Mortuum laudavit *Bapt. Egnatius*: vitam verò ipsius descripsit *P. Georg. Chalcedonius.* Reliquit 11. libros Enneadum: decem libros exemplorum: tres libros de situ Venetiarum: unum, de Venetis magistratibus: item, de vetustate Aquileiæ: de Vicentiæ ortu: de Italiæ tumultu. Opera ejus quatuor tomis Basileæ excusa sunt. Extat ejusdem carmen de rerum inventoribus. Aliàs versibus incendium Carnicum & cladem Sonticacam quoque deploravit. Enneades Sabellici (inquit *Jovius*) perobscura brevitate vehementer obfuscatæ sunt. *Erasmus in Ciceroniano pag. 164. Ant. Sabellicus* (inquit) natura facundus nec artis expers. Non infeliciter rhetoricatur interdum. In historia satsplendidè versatus: sed in hac tantum, quæ suum dicendi genus desiderat. Videatur *Zeilerus part. 1. de hist. pag. 127. Olearius pag. 301.*

SABELLUS (M. Ant.) collegit responsa & consilia, Florentiæ edita Anno 1659. fol.

de SABINI monte (Fabianus) emisit tractatum de emtione & venditione. Videatur *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 147.*

SABINIANUS (Azolinus) JCtus, Anno 1313. floruit. Condidit quæstiones.

SABINUS, Σαβῖνος, sophista, tempore Adriani Cæs. vixit. Scripsit isagogen & declamationum argumenta libris quatuor: item, comment. in Thucydidem & Acusilaum. Vid. *Suidas.*

SABINUS, Heracliensis episcopus, collectionem actorum synodalium composuit. Erat secta Macedonianus. Ejus testimonio Socrates sæpe usus est. Vid. *Valesius in Socratem pag. 6.*

SABINUS (Ælius) allegatur à *Julio Capitolino in Maximino Juniore.*

SABINUS (Ang.) Turrensis, poëta, quæstiones quasdam in Juvenalem accuratissimè elaborasse dicitur. Videatur *Autor dialog. de reparat. Ling. Lat. ap. Gifan. pag. 403. 410.*

SABINUS (Aulus) poëta, Ovidio coævus fuit. Scripsit varias epistolas, ex. gr. Ulyssis ad Penelopen: Hippolyti ad Phædram: Æneæ ad Didonem: Demophoontis ad Phyllida: Jasonis ad Hypsipylem. Meminit earum *Ovidius l. 2. amor. eleg. 18. 4. de Ponto eleg. 16.*

SABINUS (Cæl.) JCtus, sub Vespasiano Imp. vixit. Videatur *Gu. Panzirolus 1, 29.*

SABINUS (Clodius) rhetor, Græcè & Latinè declamare solebat. Videantur *Seneca lib. 4. controv. 26. Vossius de nat. rhet. pag. 85.*

SABINUS (Georg.) natus est Anno 1508: obiit Anno 1560. Francofurti ad Viadrum professoris officio functus est. Cum Regiomontana academia fundaretur, primus ibi rector designatus fuit. Varia construxit carmina, quæ seorsim edita. Nonnulla inveniuntur *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 920.* Videantur *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 50. Becmannus in proleg. Bibl. Francof. pag. 52. Idem in Not. dignit. pag. 121.*

de SABLONETA (Lud. Rhod.) JCtus, tractavit de potestate principis, A. 1613: item, de dignitate equestri.

SABU-

SABUGO (Oliva) Hisp. edidit novam philosophiam de hominis natura, in qua paradoxa quædam medicorum refelluntur. Prodiit Madriti, Anno 1588. in 4. *Andr. Schottus* acutum scriptum vocat. Vid. *Linden*, *pag.* 475.

à SABUNDE (Raymundus) Anno 1430. floruit. Construxit theologiam naturalem. Eum *nonnulli* cum *Raymundo Martini* confundere solent. Vide, MARTINI. Confer *Olearium in Abaco pag.* 401.

SACADAS, Σακάδας, Argivus, vetus poëta, strophas reperiit & chorum Doricum instituit. *Pindarus* eum laudat: item, *Plutarchus & Pausanias*.

SACCA (Lud.) JCtus, collegit responsa juris, Parmæ, An. 1617. fol.

SACCHINUS (Franc.) Anno 1620. obiit. Tractavit de ratione legendi libros cum profectu, An. 1615. item, de vita & gestis P. Canisii, An. 1616. Vid. *Alegambe*, *pag.* 134.

SACCUS (Bapt.) scripsit de viro principe Anno 1608.

SACCUS (Bernh.) Ticinensis, condidit decem libros de Italicarum rerum varietate, Anno 1587.

SACCUS (Cato) Papiensis JCtus, Anno 1465. floruit. Videatur *Panzirolus in JCt. pag.* 234.

SACCUS (Franc.) edidit Hippicon, Romæ, An. 1634.

SACCUS (Petr.) Veronensis, medicus, Anno 1471. claruit. Videatur *Chioccus*, *pag.* 78.

SACCUS (Sigfr.) Theologus, homilias edidit: item, defensionem fiduciæ contra dubitationem pontificiam, An 1569.

SACERDOS, artigraphus, schemata collegit numero nonaginta octo, teste *Cassiodoro in Inst. Gramm. cap. 1. pag.* 1009.

SACHETUS (Hier.) Ælianus, adornavit retractationem de morbis podagricis & arthriticis, An. 1586.

SACHSEN (Joh. Melch.) JCt. de venatione Romano-Germanica Anno 1660. commentatus est.

SACHSIUS (Guilh.) libros contrappositorum in V. & N. Test. Anno 1540. publicavit.

SACHSIUS (Joh.) edidit summam controversiarum inter orthodoxos & pontificios, An. 1664.

SACHSIUS (Lud.) scr. monocerotologiam sive differt. de Unicornu, Anno 1677.

SACHSIUS (Phil. Jac.) concinnavit ampelographiam, Anno 1661: item, gammarologiam, Anno 1665: ut & oceanum macromicrocosmicum, An. 1664.

à SACRAMENTO (Joh.) egit de officio & potestate Prioris claustralis, Colon. An. 1665. in 4.

à SACRAMENTO (Leand.) inter eximios theologos refertur à *Caramuele*.

SACRATONIUS (Dominicus) Venetus, *Sabellici* discipulus, non contemnendam in omnibus disciplinis eruditionem assecutus esse dicitur. Vid. *Pierius Valerianus de J. L. pag.* 163.

SACRATUS (Paulus) in Psalm. 34. Bonon. Anno 1588. commentatus est. Extant ejusdem sex libri epistolarum, Coloniæ, Anno 1583. impressi.

SACRE (Servatius) Leodiensis, Anno 1632. inclaruit. Enchiridion Græcæ grammaticæ elaboravit. Vid. *Alegambe*, *pag.* 421. *Placcius*, *pag.* 66.

à SACROBOSCO (Christoph.) reliquit tractatum de investiganda ecclesia, Anno 1619: item, de authoritate vulgati interpretis, An. 1604.

de SACROBOSCO (Joh.) Anglus, Anno 1256. obiit: juxta *Waræum* verò *pag.* 59. Anno 1235. Compos. sphæram mundi, quæ hactenus in scholis ferè obtinuit: item, computum ecclesiasticum: ut & opus de astrolabio. *Sepulcro* ejus, quod est Parisiis, seqq. versiculi insculpti sunt:

> *M. Christi, bis C. quartodeno quater anno,*
> De Sacrobosco *discrevit tempora ramus,*
> *Gratia cui nomen* [illegible] *erat divina Jo*[illegible]

SADEEL (Anton.) Anno 1591. obiit. Genevæ ordinario pastoris munere per plurimos annos functus est. Opera ejus quatuor tomis comprehensa sunt. De vita & scriptis Sadeelis prolixè agit *Jac. Lectius in Orat. pag.* 28.

SADELERUS (Ægid.) symbola pontificum, Imperatorum, Regumque 2. tomis complexus est. Pleraque ex *Octavii de Strada* tripartito opere, quod Norimb. servatur, deprompta sunt. Vid. *Saubertus in Orat. de B. N. pag.* 99.

SADILETUS (Claud.) edidit cynosuram omnium facultatum, An. 1664.

SADOLETUS (Jac.) Mutinensis, Anno 1547. obiit. Mortuum *J. B. Carafa* laudavit. Erat vir planè doctus & Ciceroniani stili imitator felicissimus: excellens in versu & pedestri oratione. Reliquit epistolas & comment. in epist. ad Roman. tribus voluminibus digestos. Scripta ejus (inquit *Thuanus*) omnia ferè seria & digna personâ, quam sustinebat. Erat enim episcopus & cardinalis. *Erasmus in Ciceroniano pag. 202.* Sadoletus ferè æqualis *Bembo* in commentario, quem elegantissimum edidit in Psal. L. Non adeò affectat haberi Ciceronianus, ut non personæ decorem tueatur, (est enim episcopus Carpentoractensis) ut non materiæ serviat, ne in epistolis quidem abhorrens à vocibus quibusdam ecclesiasticis. In *Epitaphio* dicitur vir morum gravitate, prudentia & vitæ integritate præstantissimus, doctrina & eloquentia cum iis, quos miratа est antiquitas, comparandus. Vid. *Imperialis pag. 24. Saussay, pag. 55. Ghilinus vol. 1. pag. 75. Olearius pag. 225.*

SADOLETUS (Joh.) JCtus, Anno 1511. obiit. Scripsit nonnulla in titulum de confessis. Vid. *Gu. Panzir. in J Ctis, 2, 129.*

SADOLINUS (G. Theoph.) Danus, struxit elegidia in memoriam Christiani IV. Anno 1648.

SADOLINUS (Janus) Danus, edidit poëma de coronatione Christiani IV. Anno 1597: item, epigrammata de regibus & urbibus Daniæ. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 66.*

SADUS (Musladinus) Persa, exaravit Rosarium politicum Golestan dictum. Vid. *Funccius Tom 1. orb. imp. pag. 218.* Quære, MUSLADINUS.

SAGERIUS (Carol.) Belluacensis, Anno 1596. obiit. Reliquit comment. in epist. ad Romanos & Ephesios. Vid. *Alegambe, pag. 69.*

SAGITTARIUS (Casp.) professor Jenensis, h. t. claret. Justinum hist. commentario exornare aggressus est. Extat ejusdem tract. de natalitiis martyrum.

SAGITTARIUS (Joh.) JCtus, edidit canones omnium conciliorum, Basil. Anno 1552.

SAGITTARIUS (Joh. Christfr.) Uratislav. Silesius, natus est Anno 1617. Ejus dispp. philosophicæ Jenæ habitæ uno volumine prodierunt. Videatur *Hadrianus Beier in Rector. Jenens. pag. 1030.*

SAGITTARIUS (Thomas) Sendalia Marchicus, natus est Anno 1577: obiit Anno 1621. Jenæ philosophiam professus est. Edidit axiomata philosophica: Horatium Christianum: libellum de scribendis epistolis, &c. Vid. *Hadr. Beier in R. J. pag. 1008.*

SAGUNTINUS (Nicol.) tempore concilii Florentini claruit. *Simlerus* vocat utraque lingua disertissimum, ingenio facundiaque juxta promtum. Scripsit de Scythis, & Plutarchi libellum de politicis præceptis latinè transtulit.

SAGUYERUS (Franc.) elaboravit scholia in pharmaciam *Joh. Fernelii*, Anno 1605.

SAHAGUM (Didac.) scr. in insigniores libros primi Decretalium, Paris. Anno 1605.

SAHAGUNTINUS (Bernh.) Anno 1580. vixit. Condidit grammaticam & dictionarium linguæ Mexicanæ, 12. voluminibus distinctum: item, psalmodiam & carmina spiritualia, quibus Indi in suis choreis, nuptiis & jocis uterentur, & profanis vocibus insanisque deorum inanium ritibus desuescerent. Videatur *Waddingus in scr. ord. Minor. pag. 57.*

SAIGNIER (Joh.) naturalem philosophiam magni lapidis condidit Anno 1664.

SAILERUS (Raph.) JCtus, erat Græcè doctus. Nemesii librum de contemtu mortis latinè transtulit. Extant ejusdem legum remissiones.

SAILLIUS (Thom.) Bruxellens. Anno 1623. obiit. Struxit apologiam pro litaniis & cultu sanctorum, teste *Sweertio*. Vid. *Alegambe, pag. 434.*

SAINCTFLEUR (Pet.) in Aristotelem, Venet. An. 1565. commentatus est.

SAINSONIUS (Joh.) JCtus, scripsit consuetudines Bituricenses, An. 1543.

SALA (Angel.) Venetus, medicus, primus inter chymicos, teste *Conringio*, nugari desiit. Confecit chrysologiam Anno 1622.

SALA (Joh. Dominicus) medicus Patavinus, artem medicam vulgavit, Patav. Anno 1654. Videatur *Imperialis pag. 207.*

de SALA (Vincent.) scripsit in leg. Filium quem, C. famil. hercisc.

SALABERT (Joh.) edidit philosophiam nominalium: item, tractatum de concordia libertatis & gratiæ sufficientis, Anno 1651.

SALAMANCA (Alex.) Hisp. tractavit de rep. Christi, Anno 1556. Vid. *Olearius pag. 19.*

SALAMANCA (Ant.) collegit picturas statuarum columnarumque, quæ Romæ ex antiquitate adhuc visuntur.

SALAMINIUS, ultimus inter juris interpretes recensetur à *Justiniano Imp.*

SALANDUS (Ferd.) Bergomas, Anno 1630. obiit. Scripsit de purgatione, catarrho salso, vomitu, & melancholia hypochondriaca. Vid. *Calvus pag. 135.*

SALANUS (Joh.) Atrebas, medicus, edidit methodum medendi.

SALAROLUS (Octav.) Anno 1624. floruit.

de SALAS (Jos. Gonsalius) in Petronium commentatus est.

de SALAS (Joh.) Hisp. Anno 1612. obiit. Tractavit de contractibus Anno 1617. Vid. *Alegambe, pag. 272.*

de SALAS (Pet.) Madritensis, Anno 1630. vixit. Paravit libellum de arte poëtica. Vid. *Alegambe, pag. 397.*

de SALAZAR (Ferd. Quirinus) Conchensis, Proverbia Salomonis commentario illustravit & quidem 2. tomis, Anno 1621. Videatur *Alegambe, pag. 110.*

de SALAZAR (Joh. Tamæus) martyrologium Hispanicum, Anno 1651. fol. publicavit.

SALAZAR (Pet.) condidit historiam provinciæ Castellani ordinis S. Francisci, Anno 1612. Fertur etiam tractasse de usu & consuetudine.

SALAZARIUS (Ambr.) inventarium generale de rebus notabilibus regnorum Hisp. edidit, An. 1612.

SALBACCHIUS (M.) Witebergens. Anno 1570. septem libros carminum concinnavit.

SALCEDO (Hieron.) adornavit dissertationes in Thomam de regimine principum, Anno 1655. fol.

de SALCEDO (Pet. Gonsalez) JCtus, scr. examen veritatis in repullam tractat. firmantis jura reginæ, Anno 1673. fol.

SALEIUS Bassus, à *Tacito in Dialogo* absolutissimus poëta salutatur. *Quintilianus lib. 10.* vehemens & poëticum ingenium ei tribuit. Vide, BASSUS.

SALERNITANUS (Andr.) Cremonensis, composuit bellum grammaticale, Anno 1581.

SALESIUS (Franc.) scr. introductionem ad vitam devotam, Anno 1619: item, ideam boni regiminis. Vid. *Saussay pag. 168. Tuldenus part. 4. hist. pag. 4.*

SALESIUS (Jac.) Arvernus, Anno 1593. à Calvinistis interfectus est. Reliquit tractatum de septem sacramentis. *Alegambe, pag. 21.* eum Græcæ, Hebraicæ, Chaldaicæ & Arabicæ linguæ peritum fuisse aff.

SALIANUS (Jac.) Avenionensis, Anno 1640. obiit. Condidit annales ecclesiasticos veteris Testamenti, vastum opus, sed & doctum, quod sex ingentibus tomis comprehenditur. Vid. *Alegambe, pag. 211.*

SALICA (J. Bapt.) propositiones peripateticas de ortu & interitu, Patav. Anno 1642. elaboravit.

à SALICETO (Damianus) fallitatem ecclesiæ reformatæ & Lutheranæ libro, Colon. Anno 1669. edito, ostendere conatus est.

de SALICETO (Guilh.) Placentinus, comp. practicam, *Guilielmicam* dictam, quæ Anno 1490. typis excusa est.

SALICETUS (Barthol.) Bononiensis, celebris JCtus, An. 1412. ætatis 77. obiit. Novem libros in codicem: librum unum de usu feudorũ, &c. exaravit. Opera ejus omnia quatuor tomis, An. 1615. prodierunt. Vid. *Panzirolus in JCtis, 2, 78.*

SALICETUS (Jac.) JCtus, Anno 1386. claruit. Reliquit consilia.

SALICETUS (Rich.) Bononiensis JCtus, An. 1360. floruit. Scripsit in Cod. & ff. Vid. *Panzirolus, pag. 214.*

SALICIUS (Carolus) JCtus, collegit decisiones.

SALIGNACUS (Bernh.) composuit 2. libros arithmetices, Anno 1593. item, tract. de mesolabio, An. 1574.

SALIGNACUS (Joh.) Petricorius, Anno 1564. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 33.*

de SALIGNIACO (Barthol.) struxit itinerarium S. Scripturæ, An. 1587.

SALIMBENUS (Ang. Mich.) Bononiens. Ooo 4 poëta,

poëta, Anno 1500. floruit. Edidit philomathema. Videatur *Greg. Letus in Ital. Regn. pag. 179.*

SALINAS (Franc.) Burgensis, An. 1590. vivere desiit. Vix decennis oculorum usum amiserat; nihilominus tantus in musica, Lat. & Græca lingua, nec non mathematicis disciplinis evasit, ut parem sua ætate, in musicis præsertim, non habuerit. Produxit vitam usque ad 77. annum. Composuit septem libros de musica, qui tanti à peritis harum rerum fiunt, ut aliunde potius, quàm ab hominis industria profecti credantur. Vid. *Thuanus l. 99.*

SALINA (Hieron.) poëmata reliquit. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 601.*

à SALINIS (Lamp.) JCtus, collegit quæstiones & decisiones, An. 1571.

SALINUS (Bernh.) Italus, Anno 1608. obiit. Adornavit 4. volumina rerum mathematicarum & septem tomos conclusionum theologicarum. Vid. *Alegambe, pag. 63.*

de SALIS (Bapt.) ord. minor. monachus, condidit Summam casuum, quæ *Baptistiana* vocatur, Anno 1484. teste *Reisero.*

SALIUS (Nicol.) Pragensis, Anno 1596. obiit. Vitas S. Procopii, S. Ludmillæ. & Wenceslai literis consecravit. Vid. *Alegambe, pag. 355.*

SALIUS (Panagius) Audomarensis, Anno 1595. decessit. Scripsit quinq; libros Vedastiados vel in laudem Vedasti carmine heroico: telanthropiam sive de fine hominis, eodem genere: tandem Nassovium tragœdiam. Videatur *Swertius, pag. 591.*

SALIUS (Pet.) Diversus, medicus & philosophus Faventinus, tractavit de febri pestilentiali, Bonon. An. 1584.

SALKEDI (Casp.) Hisp. allusiones novi Test. ad vetus collegit, Anno 1608. fol.

SALLUSTIUS (Cajus) Crispus, natus est A. U. C. 668: obiit 4. annis ante bellum Actiacum, teste *Eusebio.* Ob vitam turpiter actam Senatu motus: verum à Jul. Cæsare rerum potito in integrum restitutus & Numidiæ præfectus est. Ex scriptis ejus bellum Jugurthinum & Catilinarium unà cum 2. orationibus ad Cæsarem de rep. ordinanda superant. *Tacitus lib. 3. histor.* rerum Romanarum florentissimum autorem nominat. Juxta *Martialem* audit Romana primus in historia. *Augustino lib. de vita beata* vocatur electissimus pensitator verborum. Græci ejus historias tanti fecere, ut eas Græce transtulerit *Zenobius* sophista, teste *Suida.* Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 89.*

SALLUSTIUS, medicus, tempore Tiberii Imper. vixit. *Suidas* Mopseaten facit.

SALLUSTIUS, Σαλλούστιος, philosophus, libellum de diis & mundo composuit, quem *Leo Allatius* primus in lucem produxit, Anno 1639. *Damascius ap. Photium Cod. CCXLII.* autor est, Sallustium nudis pedibus orbem terrarum ferme universum pervagatum esse.

SALLUSTIUS, sophista, teste *Suida*, commentarium in Demosthenem & Herodotum confecit. Vid. *Simplicius in Epictetum, pag. 90.*

SALMANA, Arabs, *Borrichio de Hermet. pag. 69. 80.* memoratur.

SALMASIUS (Claud.) Divionensis, natus est Anno 1596: obiit Anno 1652. Eum adhuc juvenem *Josephus Scaliger & Isaacus Casaubonus* admirati, imò professi sunt, se à literarum ejus lectione semper doctiores discedere. Cùm vix 14. annorum esset, Nilum & Barlaamum de primatu Papæ recensuit. Decimo quinto ætatis anno Florum edidit una cum notis & *Joh. Grutero* dedicavit. Hæc scripta posteà plura alia secuta sunt, quæ omnia enumerare difficile foret. Inter præcipua sunt commentarii in Augustam historiam: opus exercitationum Plinianarum in Solinum: Apparatus sacer: tractatus de annis climactericis: libri de usuris, modo usurarum & fœnore trapezitico: defensio Regia pro Carolo I. liber de transsubstantiatione, &c. Reliqua ejus opuscula *Antonius Clementius in vita Salmasii pag. 64.* recenset. A Venetis, multis aureorum millibus promissis invitatus est, ut ter tantum in anno publicè prælegeret: quód modeste recusavit. A Belgis solus dignus æstimatus est, ut magni *Scaligeri* locum licet longo tempore pòst impleret. Mortuus est non sine veneni suspicione. Post mortem multa ejus scripta (sic enim jusserat) ab uxore combusta sunt, quod in iis durius in viros doctos invectus fuisset. Viri

eruditi

eruditi fateri coguntur, fuisse eum doctissimum Theologum, solertissimum JCtum, exquisitissimum medicum, nobilissimum philosophum, admirabilem philologum. Linguarum notitiæ adeò avidus erat, ut Arabicam, Ægyptiacam, Persicam, Chinicam & Indicam cæteris Europæis, quas anteà callebat, adjungere non dubitaverit. O seculi miraculum! *Hugoni Grotio* audit optimus interpres veteris Salmasius ævi. *Scioppius* appellat literarum principem: *Gronovius* Varronem & Eratosthenem seculi nostri. *Reinesius in Var. lect.* 1, 6. Salmasii exquisitissimæ eruditioni tantum tribuo, ut non modò, quæ doctè ad bonos autores notavit & ingeniosè istorum medelis excogitavit, tantum non exosculer longeque meis abortivis præferam: sed ultrò frivolis meis cedere paratus sim, si ipsi contrà videri viderim. Vid. *Colomes. in O. O. pag.* 188.

SALMATIUS (Ant.) A. 1611. claruit. Vertit Zonaram & Cyrilium, teste *Casp. Conrado in millen.* 3.

SALMERO (Alfons.) Toletanus, unus ex *Ignatii Loiolæ* discipulis, An. 1585. obiit. Multa scripsit in Evangelia, Acta, epistolas Apostolorum: quæ omnia 16. tomis continentur. Videantur *Lundorpius T.* 2. *hist. pag.* 625. *Quenstad. pag.* 21. *Alegambe pag.* 22.

SALMUTH (Henr.) senior, Sweinfurti natus est Anno 1522: obiit Anno 1576. Lipsiæ theologiam docuit. Reliquit homilias. Vid. *Henr. Salmuth. ad part.* 2. *Panciroll pag.* 226.

SALMUTH (Henr.) Henrici filius, Ambergæ syndici munere functus est. Composuit egregium commentarium in *Pancirollum* de rebus deperditis & recens inventis, qui prodiit A. 1629. Videatur *ipse Salmuth. ad part.* 1. *Panzir. pag.* 34. item ad *part.* 2. *pag.* 191. 226. Filium habuit sibi cognominem, qui dissertationem juridicopoliticam de natalitio veterum ritu construxit & Friderico Electori An. 1619. dedicavit. Vid. iterum *Salmuth. ad part.* 1. *Panc. pag.* 98.

SALMUTH (Phil.) observationes medicas, An. 1648 publicavit.

SALO (Alexius) condidit artem pie amandi, An. 1630.

SALODIUS (Paulus) tractavit de visitatione, Colon. An. 1630.

SALOMO, filius Davidis, rex Hebræorum sapientissimus, scripsit Proverbia, Ecclesiasten & Canticum canticorum. *Flavius Josephus l.* 8. *Ant. Jud.* librum exorcismorum quoque Salomoni tribuit. Circumfertur etiam liber sub Salomonis nomine, qui *clavicula Salomonis* inscribitur: verum is in decreto *Gelasii* inter damnata scripta refertur. Plura de scriptis Salomonis *Cedrenus p.* 79. 89. *Lambecius, in Prodromo pag.* 200. *Pineda in gestis Salomonis pag.* 206. observant.

SALOMO, ben Abraham, An. M. 4921. lexicon hebraicum contexuit, quod Viennæ in Bibl. publ. MS. extare dicitur.

SALOMO, ben Aderath, An. M. 5040. vixit. Composuit *Thorath Habeit*: quæstiones, responsiones & annotationes in Talmud: item, librum *Avodath Hakkodesch*. Vid. *Gans. in Z. D. pag.* 142. *Buxtorf. in abbreviat. pag.* 163.

SALOMO, ben Gabiros, librum moralem *Mischar happeninim* dictum Arabicè exaravit, quem deinde *R. Aben Tibbon* hebraicè transtulit. Extant ejusdem meditationes de mirabilibus Dei, *Corona regni* inscriptæ, quas *Franc. Donatus*, Romæ Anno 1618. latinè reddidit.

SALOMO Jarchi, A. C. 1105. ætatis 75. obiit. Vide, JARCHI.

SALOMO Luria, Austriacus, A. M. 5333. obiit. Paravit syntagma super universum stilum & philologiam Talmudis, vocavitque illud ים של שלמה, i. e. mare Salomonis: item, quæstiones & responsiones. *David Gans in Z. D. pag.* 155. vocat lumen magnum, coronam Israëlis, miraculum temporis.

SALOMO Molchu. Vide, MOLCHU.

SALOMO, Urbinensis, A. M. 5277. collegit libr. *Obel Moed*, i. e. tentorium conventus sive synonyma hebraica ex Bibliis. Vid. *Gans, pag.* 149.

SALOMO Wirga, medicus, librum historicum, *Schebhet Juda* dictum, Germanicè expressit. Vid. *Carpzovius in notis ad Schickardi Mispat hammelech cap.* 1. *pag.* 80.

SALOMO, Constantiensis episcopus, Anno 995. claruit. Carmina ad Dadonem & alios exaravit. Extat ejusdem Lexicon. *Goldastus in not. ad Columbanum pag.* 82. Fuit (inquit) iste Salomo ex illustri & vetustissima *Ramswagiorum*

orum familia. Fundamenta jecit opidi amœnissimi, quod abs se *Cellam episcopi* nominavit S. Gallum inter & Constantiam. Utriusque enim sceptra regebat. Qui quidem & inter divos relatus. *Lexicon* illud ex variis variorum scriptorum glossis compilatum ante hos 900.& plures annos: quo in negotio opera atq; magisterio præceptoris *Isonis*, ut testantur, usus est, nec non *Notkeri & Tutilonis* virorum doctissimorum.

SALOMO (Joh.) struxit demonstrationes de deitate JESU Christi, Anno 1660.

SALOMONIUS (Marius) JCtus, vixit tempore Leonis X. pontif. De principatu tractare instituit.

SALON (Marcus) de Pace, Hispan. in leges Taurinas commentatus est, Anno 1568. fol.

SALON (Mich. Thomas) Valentinus, edidit ingens post *Dominicum Sotum* volumen de justitia & jure. Vid. *Bibl. Hisp. pag. 267.*

SALONIUS, Salviani discipulus, seculo quinto claruit. Extat ejus dialogus in Proverbia & Ecclesiasten Salomonis. Vid. *Ph. Labbe T.2. dissert. pag. 318. Olearius in Abaco pag. 420.*

SALTEUR (Jac.) JCtus, de contractib. An. 1636. agere cœpit.

SALTMARSCHIUS, Anglus, stricturas gloriæ vulgavit. Extat ejusdem tract. de gloria libera.

SALTZMAN (Joh. Rud.) Argentinensis, celebris medicus, Anno 1574. natus est.

SALVADOR (Ant.) de Leon, in Ecclesiasticum commentatus est. Vid. *Alegambe, pag. 44.*

SALVAGUS (Porchettus) victoriam adversus Hebræos edidit, teste *Ghilino vol. 1. pag. 201.*

SALVATOR (Donus) tractavit de universa philosophia humana, An. 1602.

SALVIANUS, Massiliensis episcopus, A. C. 460. vixit. Reliquit octo libros de gubernatione DEI, epistolas & alia. Ejus opera *Conr. Rittershusius* erudito commentario illustravit. Scripsit quoque 4. libros de avaritia sub nomine Timothei, in quibus ita exaggerat vitia Christianorum, imprimis verò Clericorum sui temporis, ut nimius videre queat, inquit *Bellarminus. Baronius* sui temporis Jeremiam: *Jos. Scaliger* scriptorem Christianissimum appellat. Videantur *Ph. Labbe Tom. 1. pag. 370. Olearius, pag. 421.*

SALVIANUS (Hippolytus) vir multijugæ doctrinæ & opere de *piscibus* inter alia scripta clarus, cum 22. annos in schola Romana magno concursu prælegisset & medicinam felicissimè fecisset, tandem Anno 1572. ex hac vita decessit. Vid. *Thuanus, l. 54.*

SALUIANUS (Salust.) Romanus, emisit 3. libros variarum lectionum de re medica, Anno 1588: item, duos libros de calore naturali, acquisititio, & febrili, Anno 1586, &c.

SALVIDIENUS (Marc.) vitam Saturnini, unius è 30. tyrannis, literis consignavit. Meminit ejus *Vopiscus.*

SALVIOLUS (Vincent.) ab Oca, JCtus, Anno 1495. floruit. Reliquit consilia.

SALVIUS (M.) Julianus, JCtus, proavus Didii Juliani Imp. sub Adriano Cæsare claruit, eiq; à consiliis fuit. Dicere solitus est, *se, etiamsi alterum pedem in sepulcro haberet, tamen adhuc discere velle.* Composuit 99. libros digestorum: unum de ambiguitatibus: ad Minutium 6. ad Urceium 4. Idem edictum perpetuum proposuit. Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. 1, 38. Bertrandus pag. 2.*

SALVIUS Valens, JCtus, tempore Antonini Pii Imp. claruit. Videatur *Panzirolus 1, 42.*

SALVIUS (Nicol.) medicus, Anno 1442. floruit.

SALUSTIUS. Vide, SALLUSTIUS.

SALUSTIANUS (Eman.) aphorismos confessariorum, Colon. Anno 1615. divulgavit.

SALUTARIS, medii ævi poeta, selecta carmina struxit, quæ 113. distichis constant. Addidit ea *Chr. Daumius* distichis Catonis, *pag. 217. & seq.*

SALUTATUS (Collutius Pierius) poeta & orator, Anno 1460. floruit. Opera ejus Venetiis An. 1542. prodierunt.

SALUTHIUS (Barth.) edidit paradisum contemplativum, Colon. An. 1614.

SALZEDO (Hieron.) Vide, SALCEDO.

de SAMANIEGO (Didac.) Hisp. A. 1626. obiit, ætatis 85. Condidit vocabularium linguæ Chiriguanæ, cujus usus in parte meridionalis Americæ. Vid. *Alegambe, pag. 94.*

SAMA-

SAMARIENSIS (Henr.) Vide, HENRICUS.

SAMARINUS (Franc.) sacerdotale confecit Venetiis, An. 1585.

SAMBLASIUS (Joh. Bapt.) JCtus, Patav. An. 1492. obiit. Tractavit de actionibus & earum natura: de arbitris: de correlativis: de contrarietate juris civilis & canonici. Vid. *Ghilinus*, *vol. 2. pag. 142.*

SAMBORITANUS (Greg.) reliquit eclogas. Vid. *Starovolscius*, *pag. 15.*

SAMBUCUS (Joh.) Turnaviensis Pannonius, medicus, natus est Anno 1531: obiit Anno 1584. ætatis 53. *Thuanus l. 80.* ejus studium in veteribus libris colligendis magnopere commendat. Ejus beneficio Nonni Dionysiaca, Eunapius, Aristænetus & Hesychius Illustris prodierunt. Scripsit etiam de rebus ad Agriam gestis: item, obsidionem Sigethi. Vid. *Simon Schardius vol. 2. Germ. script. pag. 537. & 539.* Carmina ejus Græca & Latina seorsim impressa sunt. *Pet. Victorius in var. lect. 37, 18. & 19.* vocat virum benè doctum, accuratum in legendo, & reconditæ doctrinæ.

SAMERIUS (Henr.) Luxemburgensis, Anno 1610. obiit. Struxit chronologiam sacram ab O.C. usque ad Christum natum. Vid. *Sweertius pag. 336. Alegambe, pag. 177.*

SAMMARTHANUS (Abelius) Pictavus, Anno 1630. claruit. Edidit carmina.

SAMMARTHANUS (Scævola) Juliodunensis, paravit tres libros pædotrophias; item, elogia virorum doctrina illustrium, Anno 1616. Carmina ejus leguntur *Tom. 3. Delit. Gall. pag. 267.* Vid. *Zeillerus part. 3. hist. pag. 207. Hallerv. in B. C. pag. 366.*

SAMMICHELIUS (Nicol.) Novocomensis, inter medicos locum occupat.

SAMINIATUS (Frid.) edidit tabulas astronomicas, Antv. An. 1599.

SAMMONICUS (Serenus) tempore Severi Imp. claruit, uti testatur *Macrobius Saturn. 2, 12.* Scripsit libros nonnullos ad Caracallam, fatente *Spartiano.* Laudatus *Macrobius sat. 3, 16. & 17.* libros rerum reconditarum Sammonici allegat. Meminit ejus quoque *Arnobius l. 6.* Extat hodie carmen ejus de medicina & morborum remediis. Alii tamen id ejus filio tribuunt. A Caracalla in cœna interemtus est. De eo ita *Scaliger pag. 822.* Serenus Sammonicus adeò est tenuis, ut nullum unquam æque meminerim. Utitur tamen vocibus valdè bonis. Vid. *Glandorp. pag. 788. Keuchenius in notis ad Serenum, pag. 68. Bartholinus in poët. med. pag. 116. 120. Barth. in 9. Theb. Papin. pag. 1058.*

SAMONAS, Σαμωνᾶς, Gazensis episcopus, seculo XI. floruit. Habuit disputationem cum *Achmed* Saraceno super veritate corporis & sanguinis Christi in Eucharistia, quæ extat Græcè & latinè in *Bibliotheca Patrum*, *Tomo duodecimo.* Vid. *Olearius, pag. 422.*

SAMOSCIUS (Joh. Sarius) Polonus, Anno 1605. obiit. De Senatu Romano duos libros pereruditos suo nomine edidit, quorum tamen verum autorem esse *Car. Sigonium* alii existimant. Samoscius iste in urbe cognomine à se condita (erat autem Vicecancellarius regni Poloniæ) Anno 1593. academiam condidit, ad quam undique viros eruditos convocavit, exceptis Jesuitis, quos in sua Samosciana academia ferre noluit. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 263.*

SAMOTULIENSIS (Gregor.) processum juris Polonici: item, enchiridion impedimentorum matrimonii construxit. Vid. *Starovolscius, pag. 66.*

SAMOTULIUS (Matth.) in Joh. de Sacrobosco doctos commentarios exaravit.

SAMOTULIUS (Wencesl.) Polonus, processum juris canonici post se reliquit. Vid. *Starovolsc. pag. 66.*

de SAMOZA (Salgad.) JCtus, tractavit de concursu creditorum.

de SAMPAGO (Steph.) vitam Eborensis & conversionem S. Ægidii literis consignavit.

SAMSON (Rich.) Anglus, Anno 1554. obiit. In Pentateuchum, epist. ad Rom. & Corinth. commentatus est.

à SAMSONE (Joh.) natus cæcus, libros confecit. Ejus opuscula Lugd. Anno Anno 1655. impressa sunt.

SAMSONIUS (Herm.) pastor Rigensis, An. 1643. obiit. Struxit anti Jesuitam tomis duobus: enchiridion articulorum fidei: syntagma histor. passionis: postillam evangelicam: lib. de cœna, &c. Vid. *Henning. Witte in Theol. pag. 510.*

SAMUEL,

SAMUEL, ben Banſchat, libellum *Boëthii de Conſolatione* eleganter in linguam hebr. tranſtuliſſe fertur.

SAMUEL, pater R. Judæ pii, A. M. 4942. vixit & librum *Chaſidim* exaravit. Vid. *Ganz in Z. D. pag. 139.*

SAMUEL, filius Valerii Judæ, *Chaſon Lemoëd* vel commentar. in Danielem, Venetiis publicavit, An. 1586.

SAMUEL, ben Meir, A. C. 1171. obiit.

SAMUEL Zirza, circa A. C. 1490. vixit. Reliquit *Mekor Chaym & Michlal Jophi. R. Ganz in Z. D. pag. 150.* vocat *Samuelem Tarſam: Manaſſe ben Iſrael de Creat. pag. 9.* Samuelem Sarſam.

SAMUEL Haccohen, filius Chophni Gaon, A. M. 4794. obiit. Condidit librum *Mekach Vememcar* ſeu de emtione & venditione, & libr. *Mitaranot* de propugnaculis. Vid. *Ganz, pag. 131.*

SAMUEL Jarchinæus, A. M. 4003. claruit. Erat aſtrologus, medicus & eximius ſapiens in Græca ſcientia, inquit *Ganz, in Z. D. pag. 112.*

SAMUEL, Maroccianus, Judæus, poſtea Chriſtianus factus, ſeculo undecimo vixit, & librum, 27. capitibus conſtantem, reliquit de adventu Meſſiæ, qualem Judæi adhuc temerè expectant. Libellus ille ab *Alfonſo Bonibominis* ex Arabico in latinum converſus eſt Anno 1339. Vid. *Bellarminus de Scr. eccleſ. pag. 137. Ph. Labbe Tom. 2. diſſ. pag. 323. Hoornebeck de conv. Jud. pag. 7. Olearius in abaco, pag. 422.*

SAMUELLIUS (Franc. Maria) de electione canonica commentatus eſt, Venet. Anno 1644. fol.

SANBIASIUS (Franc.) Coſentinus, tract. de anima, ſomno & pictura Sinicè expreſſit. Videatur *Alegambe, pag. 134.*

SANBLASIANUS (Otto) appendicem ad Chronicon Ottonis Friſingenſis addidit.

SANCHEZ (Didacus) Hiſp. agriculturam ſpiritualem An. 1603. adornavit.

SANCHEZ (Franc.) Bacarenſis, medicus & profeſſor regius in Tholoſana academia, tractatum titulô, quòd nihil ſcitur, compoſuit. (Vid. HARTNACCIUS.) *Linden, pag. 186.* multa ejus medica & philoſophica ſcripta recenſet.

SANCHEZ (Franc.) Olyſſiponenſis, in Eccleſiaſten commentatus eſt, Barcinone, Anno 1619.

SANCHEZ (Gaſp.) Granatenſis, Anno 1591. obiit. Reliquit 2. tomos concionum, quos *Fr. Labata* edi curavit. Vid. *Alegambe, pag. 151.*

SANCHEZ (Gaſp.) Navarrus, An. 1609. vivere deſiit. Libellum Ciceronianarum phraſium exaravit. *Idem l. c.*

SANCHEZ (Jac.) Hiſp. An. 1607. vitam Margaretæ Agullonæ ſtilo ſubjecit. Vid. *Waddingus in S. O. M pag. 185.*

SANCHEZ (Joh.) electa de ſacramentis emiſit, An. 1643.

SANCHEZ (Thomas) Cordubenſis, Anno 1610 deceſſit. Conſtruxit tres tomos de matrimonio. De eo *Clemens IIX.* dixiſſe fertur, nullum unquam ſcriptorem extitiſſe, qui dubias de matrimonio controverſias uberius & accuratius enodaſſet. Vid. *Alegambe, pag. 436. Mareſius Tom. 2. contra Tirin. pag. 917. Rivetus in Jeſuita vapulante c. 3. num. 3. & Tom. 2. Oper. pag. 926.*

SANCHONIATHON, Σαγχωνιάθων, Phœnix, inter antiquiſſimos ſcriptores referri debet, ſi quidem tempore belli Trojani floruit. *Theodoretus in Therapeut.* Berytium facit. Scripſit hiſtoriam Phœnicum linguâ Phœnicia: quam *Philo Byblius* (is ſub Adriano Cæſare vixerat) octo libris Græcè interpretatus eſt. *Porphyrius* apud *Euſebium* autor eſt, Sanchoniathonem ſua hauſiſſe partim ex urbium annalibus, partim è libris in templo aſſervatis, quos acceperat à Jerombalo, DEI Ἰευὼ ſacerdote: hæc verò monumenta ſua Abibalo, Berytio regi, Inſcripſiſſe. *Suidas* ait, ipſum præter libros de inſtitutis Phœnicum etiam tractaſſe de Mercurii phyſiologia: item, de theologia Ægyptia. Vid. *Athenæus 3, 21. Porphyrius l. 2. περὶ Ἀποχῆς, pag. 64. Bochartus in Phaleg, pag. 855.*

SANCIUS (Alf.) Hiſp. Anno 1593. obiit. Multa de Sinis plenius & integrius, quàm qui ante ipſum, voce & ſcriptis docuit, ex quibus *Poſſevinus* ſua poſteà locupletavit. Videatur *Alegambe, pag. 21.*

SANCRUCIUS (Joh.) Nordovicenſis, ſtruxit dialecticam ad mentem Joh. Scoti, Lond. An. 1673.

de SANCTA CRUCE (Ant. Ponze) ſcripſit

scripsit de philosophia Hippocratica, Madriti, Anno 1624: item, de impedimentis magnorum auxiliorum.

SANCTARELLUS (Anton.) Italus, construxit tractatum de Jubilæis: it. alium de hæresi, schismate, apostasia, & de potestate Rom. pontificis in his delictis puniendis. De hoc libro ita *Gramondus* ad Annum 1626. Eodem tempore prodiit in publicum *Santarelli*, è societ. Jesu presbyteri, de summi pontificis potestate liber, quo variis capitibus plura continebantur contra Regum autoritatem & jura. Vix prodierat liber, cùm Collegium Sorbonæ acri & docta censura condemnat autorem: censuram ecclesiasticam sequitur Parlamenti Lutetiani placitum, quo servi publici manu in ignem datus liber: quo item è societate Jesu doctores Galli contrà scribere jussi. Hæc & plura *Gramondus lib. 15. pag. 675.* Vid. *Alegambe, pag. 44.*

SANCTIUS (Casp.) Centumputeolanus, Anno 1628. obiit. Commentatus est in prophetas majores & minores: item, in Jobum & Acta apostolorum. *Alegambe, pag. 151.* tradere audet, eum nunquam in omni vita mentitum esse.

SANCTIUS (Chrysost.) librum de situ & moribus Hollandiæ publicavit.

SANCTIUS (Claud.) Ebroicensis episcopus, An. 1590. in carcere periit. Inter libros ejus scriptum repertum, quo parricidium Henrici III. regis tanquam juste factum tuebatur. Extat ejusdem opus de eucharistia, quod incomparabile *Saussay pag. 105.* appellat. Videatur *Thuanus l. 101.*

SANCTIUS (Franc.) Brocensis, in Salmanticensi academia eloquentiam & Græcam linguam publicè professus est. Reliquit Minervam vel grammaticam novam: quo opere meruit communis literatorum omnium pater & doctor appellari, secundum *Scioppium*: paradoxa philologica: & annotationes ad Virgilii Bucolica. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 57. Placcius pag. 243.*

SANCTIUS (Leo) Senensis, Anno 1624. claruit. Texuit 2. libros floridorum. Vid. *Alegambe, pag. 306.*

SANCTIUS (Marianus) Barolitanus, scripsit de lapide renum & vesicæ: item, de modo examinandi medicos chirurgicos. Vid. *Linden pag. 440.*

SANCTIUS (Petr.) Hisp. An. 1609. mortuus est. Condidit octo libros de regno DEI. Vid. *Alegambe, pag. 397.*

SANCTIUS (Rodericus) tempore Friderici IV. Imp. floruit. Res Hispanicas stilo expressit.

SANCTOIULIANUS (Pet.) tractatum de Burgundia, An. 1581. elaboravit.

SANCTOMARTINUS (Joh.) medicus Vicentinus, de vinorum commixtione librum elucubrasse dicitur.

SANCTORIUS (Jul. Ant.) Casertanus, Anno 1602. obiit. Collegit diaria pontificum.

SANCTORIUS (Paulus Æmil.) historiam monasterii Carbonensis An. 1601. publicavit. Vid. *Nicius Erythr. part. 3. Pinacoth. numero 18.*

SANCTORIUS (Sanctorius) comment. exaravit in artem medicinalem Galeni, Anno 1630: item, 15. libros methodi vitandorum errorum omnium, qui in arte medica contingere solent, An. eodem.

à SANCTOTIS (Christoph.) Burgensis episcopus, in 7. priora capita Matthæi commentari aggressus est. Extat ejusdem theatrum S. Patrum.

SANDÆUS (Maximil.) natus est A. 1578: obiit An. 1656. Herbipoli philosophiam & theologiam docuit: inde Moguntiam concessit. Edidit varia opuscula, inter quæ præcipua esse duco grammaticum profanum, Platonem Christianum, Jurisconsultum Christianum & medicum Christianum. Vid. *Swertius, pag. 562. Aleg. pag. 338. Tuldenus, part. 2. pag. 278.*

à SANDE (Franc.) multa exaravit. Opera ejus extant, An. 1658. impressa.

à SANDE (Joh.) JCtus, collegit decisiones Frisiæ, An. 1638.

SANDELE (Anton.) scripsit de unico Christi sacrificio contra missam, A. 1587.

SANDERSONUS (Robert.) episcopus Lincolniensis, tractatum emisit de diversis conscientiæ casibus: item, de juramenti promissorii obligatione, Anno 1646.

SANDERUS (Ant.) Gandavensis, vulgavit 3. libros de claris Gandavensibus: duos de claris Brugensibus, An. 1624. Extant ejusdem tres libri poëmatum. Vid. *Sweert. pag. 137. Ph. Labbe in B. B. pag. 13.*

SANDERUS (Joh.) medicus, An. 1556. vixit. Reliquit methodum curandarum ægritudinum.

SANDERUS (Joh.) Brunswicensis rector, An.1660. claruit. In Homerum duobus tomis commentatus esse dicitur.

SANDERUS (Lævinus) Gandensis, natus est An. 1588. Exaravit orationes in laudem B. Mariæ virginis. Vid. *Alegambe pag. 294.*

SANDERUS (Nicol.) Anglus, An. 1580. obiit. Scripsit de visibili ecclesiæ monarchia octo libros: item, demonstrationes de Papa Rom. & Papissa Romana. Videatur *Valer. Andr. in Fastis Lovan. pag. 86.*

SANDESIUS, Anglus, concinnavit speculum Europæ: item paraphrasin in Psalm.

SANDEUS (Felinus) Ferrariensis JCtus, sub Innocentio IIX. floruit. Reges Siciliæ & Apuliæ calamo descripsit. Vid. *Zeillerus part. 3. hist. pag. 208.*

SANDIUS (Christoph.) Borussus, Neariarianus, hoc tempore vivit. Edidit tractatum de scriptoribus ecclesiasticis: paradoxas explicationes in quatuor Evangelistas; libellum de origine animæ, &c. Vid. *Bosius in notitia de scr. eccles. cap. 3. pag. 35.*

SANDIUS (Edu.) Olisipponensis, Anno 1600. obiit. Itinerarium 4. Japonensium principum literis consignavit. Vid. *Alegambe, pag. 99.*

SANDOLINUS (Cherubinus) exaravit thaumolemma cherubicum, An. 1599. Extat ejusdem tractatus de horologiis, Venetiis editus, fol.

SANDON, Σάνδων, Hellanici filius, philosophus, confecit ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, i.e. argumenta in Orpheum, teste *Suida.*

de SANDOVAL (Pet. Al.) tractavit de instauranda Æthiopum salute, Anno 1627.

SANFELICIUS (Ant.) Anno 1570. obiit. Campaniam Italiæ descripsit. Vid. *Waddingus in S. O. M pag. 37.*

SANFELICIUS (Joh. Franc.) JCtus, collegit decisiones supremorum tribunal. regni Neapolit. Venet. An. 1644.

SANFORD (Hugo) egit de descensu Christi ad inferos, An. 1611.

SANGA (Joh. Bapt.) Roman. carminibus celebris factus est. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 602.*

SANGALLENSIS, histor. gesta Caroli Magni literis consignavit. Vid. *Zeillerus part. 3. de hist. pag. 209.*

SANGELASIUS (Joh.) Engolismensis, An. 1552. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 16.*

SANGENESUS (Joh.) exaravit poëmata, Paris. A. 1654. excusa.

SANGIORGIUS (Joh. Ant.) Card. Anno 1509. obiit. In decretales commentari instituit. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 95.*

SANGIORGIUS (Pet. Maria) JCtus, Anno 1537. floruit. Reliquit consilia.

SANGLARUS, pro Archimede & Euclide scriptis decertavit.

SANGRINUS (Angel.) Casinensis abbas, Anno 1593. obiit, ætatis 93. Adornavit lyricam psalmorum paraphrasin: carmen heroicum de ineffabili nomine JESU: elegias undecim de passione Domini. Poëtica facultate usque adeò pollebat, ut, quicquid libuisset, facile & ubertim penè extemporaneo carmine enunciaret.

SANLEGERIUS (Franc. Tond.) scr. de pensionibus ecclesiasticis, An. 1662. fol. Vide, TONDUTUS.

SANLEONIUS (Seb.) emisit actiones Cosmianas, Florent. An. 1578.

SANNAZARIUS (Jac.) Neapolit. natus est An. 1458: obiit An. 1530, ætatis 72. Pro Jacobo Sannazario *Actius Sincerus* appellari maluit. Struxit 3. libros de partu Virginis: in quibus elimandis 20. annos contrivisse fertur. *Epitaphium* ejus tale circumfertur:

> *Da sacro cineri flores. Hic ille Maroni*
> *Sincerus musa proximus, ut tumulo.*

Carmina ejus ex parte habentur *Tom. 2. Del. Ital. pag. 602.* In carmine sacro (uti observat *Scipio Gentilis* in *notis* ad epist. *Pauli ad Philem. pag. 40.*) ne semel quidem Christum aut JESUM nominare ausus est, offensus, ut puto, parum latinis auribus tritis nominibus. Similiter vaticinia de Christo prolaturus, non Esaiam, non Davidem, sed Proteum ea canentem inducit in antro Jordanis. *Erasmus in Ciceroniano pag. 205.* Partum Virginis matris *Act. Sincerus* mire felici carmine descripsit, cui supra modum applausum est à Romano theatro. Confer *Scaligerum de re poët. pag. 812.* Adde *Jovium in elog. numero 80. Wilckium in Ἑορτολογ. pag. 341. Ghilinum vol. 2. pag. 158. Olearium in Abaco, pag. 225.*

SAN-

SANNAZARIUS (Jul.) JCtus, de sponsalibus & matrimoniis, Anno 1602. commentatus est.

SANNYRION, Σαννυρίων, veteris comœdiæ poëta, Olymp. LXXXVII. claruit. Fabulam ejus Γέλωτα *Athenæus l. 7.* allegat. Scripsit etiam Δανάην, Ἰώ & Ψυχασπεῖς. Juxta *Pollucem* Canabus vocatus est ob gracilitatem.

de SANROMAN (Mich.) confecit expeditiones spirituales, An. 1644. fol.

SANSONIUS (Nicol.) tabulas geographicas Lutet. Anno 1644. evulgavit.

SANSOVINUS (Franc.) Anno 1586. obiit. Exaravit de administratione regnorum & rerump. 21. libros. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 64.*

SANSOVINUS (Pet.) Anno 1578. claruit & Venetias descripsit.

SANTANDER (Gabr. Ad.) emisit librum titulo, dictamen ad interrogata respondens, An. 1660. in 4.

SANTBECHUS (Dan.) Gelder, edidit problematum astronomicor. & geometricorum sectiones septem, Anno 1561.

SANTENIUS (Joh.) hypomnemata oratoria, Anno 1630. item, tract. de termino vitæ An. 1641. imprimi curavit.

SANTERNA (Pet.) Hisp. tractavit de mercatura, Anno 1558.

SANTES (Edwin) de statu religionis relationem confecit, in qua religionum conciliationem vehementer urget.

de SANTIAGO (Joh.) vel à S. Jacobo, Toletanus, Anno 1604. obiit. Extat ejus methodus concionandi: item, ars rhetorica. Vid. *Alegambe, pag. 272.*

SANTINELLUS (Barth.) Roman. medicus, edidit confusionem transfusionis sanguinis, sive confutationem operationis transfundentis sanguinem de individuo in individuum, Romæ, An. 1668.

SANTIURE (J. Bapt.) emisit librum titulo, lux veritatis fidei accensa, Monach. Anno 1646.

SANTORATIUS (Franc.) adornavit medullam Aristotelis Anno 1619. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 135.*

SANTORELLUS (Anton.) medicus & philosophus Neapolitanus, struxit 24. libros de sanitate, An. 1643. fol.

SANTOVIRIUS (Pet.) Anno 1574. vixit. Scripsit tractatum de hospitalitate: item, de casibus abbati reservatis, teste *Sandero. Swertius* vocat *Pet. Santomerium* Wallocapellum.

SANTRA, teste S. *Hieronymo, in præfat. libri de Scr. Eccles.* vitas præstantium virorum literis consignavit. Liber ejus de verborum antiquitate aliquoties à *Festo, Nonio & aliis* allegatur. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 764.*

SANUTUS (Joh. Bapt.) reliquit tract. de rebus litigiosis: responsa civilia & criminalia: ephemerides, &c. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 139.*

SANUTUS (Marinus) cognomine *Torsellus*, Venetus, Anno 1310. floruit. Elaboravit librum de magistratibus Venetis: & alium de vitis principum Venetorum. Extant ejusdem secreta fidelium Crucis & continentur *Tom. 2. hist. Orient. edit. Hanoviæ* Anno 1611. Vid. *Zeillerus part. 2. de hist. pag. 229.*

SANUTUS (P. Aurel.) oppugnavit assertiones Lutheri, Paris. Anno 1550.

SANZ (Pet.) de Morquecho, JCtus, de divisione bonorum Anno 1607. commentatus est.

SAPCOTUS (Hieron.) scripsit ad pr. leges digest. Venet. An. 1579.

SAPHORIUS (Arn.) Beamensis Gallus, Anno 1595. obiit. Extant ejus combinationes adv. hæreticos. Vid. *Alegambe, pag. 48.*

SAPIA (Sebast.) JCtus, tractavit de missione in possessionem, Colon. Anno 1587.

SAPIDUS (Joh.) Selestad. natus est Anno 1490: obiit Anno 1561. Edidit Lazarum redivivum, Comœdiam. Carmina ejus servantur *T. 5. Delit. Germ. pag. 1176.* Vid. *Hertzog, in Chr. Alsat. 7, 21.*

SAPIENS (Joh.) tractatum de DEO Romæ Anno 1581. exaravit.

SAPORTA (Ant.) quinque libros de tumoribus præternaturalibus, An. 1624. edi curavit.

SAPORTA (Joh.) Toletanus, JCtus, scripsit de mora: item, de collationibus. Vid. *Tomus 8. Tract. tract.*

SAPPHIRUS (Phil.) Novarinus, in analytica posteriora commentari cœpit. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 81.*

SAPRICIUS Saprici, scriptis certavit cum Thoma Stigliano. Vid. *Joh. Rhodius in Autoribus suppofit. pag. 28.*

SARABUS, Σάραβος, condidit artem coquendi, à quo eandem didicit Plato philosophus. Videatur *Tzetzes in Chil. pag. 200.*

SARACENUS (Ant.) de peste scribere instituit, Anno 1589.

SARACENUS (Joh.) canonicus Cracoviens. tractavit de schismate Ruthenorum. Vid. *Starovolscius, pag. 55.*

SARACENUS (Morus) elaboravit compendium physicum, An. 1586.

SARACENUS (Pet. Thom.) Anno 1602. floruit. Reliquit menologium Carmelitarum.

SARACINELLUS (Bernh.) Urbevetanus, orationem de Spiritus S. adventu, Anno 1676. habuit.

SARASA (Alf. Ant.) artem semper gaudendi excogitavit, quæ prodiit Antv. Anno 1664. Extat ejusdem solutio problematis à *Marsenno* propositi, Anno 1649. fol. edita.

SARAVIAS (Adrian.) Hisp. Anno 1587. floruit & Leydæ theologiam professus est. Tractavit de sacrilegiis & sacrilegorum pœnis: item, de diversis gradibus ministrorum Evangelii. Vid. *Meursius in Ath. Batav. pag. 260.*

SARAYNA (Gabr.) collegit decisiones Siciliæ, An. 1560.

SARAYNA (Torellus) scripsit de viris illustribus Veronensibus, An. 1540.

SARAZANIUS (Matt.) opera Damasi notis illustravit, Paris. An. 1673.

SARBELLONA philosophiam duobus voluminibus, fol. complexus est.

SARBIEVIUS (Matth. Casim.) Lithuanus, Anno 1640. obiit. Vilnæ philosophiam & theologiam professus est. Edidit 4. libros Lyricorum. Fertur etiam reliquisse 12. libros Lechiados carmine heroico. Vid. *Alegambe, pag. 337.*

SARCERIUS (Erasmus) Annæbergensis, natus est Anno 1501: obiit Anno 1559. Primo scholæ Lubecensi præfuit: deinde à Comite Nassoviensi invitatus in dicto comitatu ecclesiam rexit. Fertur 24. ecclesias Comit. instituisse & juxta reformatam religionem ordinasse. Emisit dialecticam, rhetoricam, & alia. Vid. *Jac. Verheiden in elog. Theol. pag. 47.*

de SARDIS (Lud.) Ferrariens. JCtus, condidit tractatum de liberis naturalibus, legitimatione & successione eorum. Floruit Anno 1400.

SARDUS (Alex.) Ferrariensis, scripsit de moribus gentium tres libros: item, de rerum inventoribus: ut & de nummis Romanorum & Græcorum, An. 1579.

SARDUS (Casp.) exaravit commentarium de triplici philosophia ad Olympiam Moratam. Vid *Vossius de natura rhetor. pag. 52.*

SARDUS (Joh. Simon) de libertate ecclesiastica scribere aggressus est.

SARISBURIENSIS (Joh.) episcopus Carnotensis, Anno 1182. obiit. Reliquit Polycraticon sive tr. de nugis Curialium. Vid. *Thomasius de plagio §. 535. Barthius ad Claudian. pag. 1234.* Quære, JOHANNES.

SARMIENTUS (Franc.) Hisp. confecit 3. libros selectarum interpretationum, An. 1580. Opera ejus prodierunt, Antv. Anno 1616.

SARNANUS (Constant.) instituit conciliationem Thomæ & Scoti Anno 1576. Vid. *Quenstadius pag. 346.*

SARNENSIS (Pet.) Cistert. monachus, tempore Innocentii III. vixit. Condidit historiam Albingensium & belli in eos Anno 1209. suscepti. In lucem prodiit An. 1615. cura *Nicol. Camusatis.*

SARNICIUS (Stanisl.) octo libros de rebus Polonorum & Lithuan. composuit. Vid. *Starovolscius, pag. 65.*

de SARO (Lud.) scripsit de vita Christi, teste *Sauberto in orat. de Biblioth. p. 91.*

SARPIUS (Paulus) Venetus, struxit historiam Veneti interdicti septem libris: item historiam concilii Tridentini sub nomine *Petri Suavis Polani.* Tandem Venetiis à sicariis confossus est. Vid. *Job. Rhodius in scrip. suppost. pag. 8. Placcius, pag. 226. 242.*

SARPUS (Pet.) egit de Jure asylorum, An. 1622.

SARRACENUS (Joh.) Atrebas, A. 1598. obiit. Dioscoridem latine vertit notisque exornavit. Extant & ejus orationes.

SARRACHUS, Trivultiaden sive historiam de gestis Joh. Jac. Trivultii Magni composuit.

SARRAVETIUS (Mich.) de Petra, quæstiones varias ventilavit, 1. de infallibilitate primi principii. 2. de principio individuationis. 3. de subjecto philosophiæ naturalis. 4. de insolubilibus.

SARRA-

SARRAVIUS (Claud.) reliquit epiſtolas: de quibus vide judicium *Nic. Heinſii in Ovidii artem, pag. 617.*

SARSA (Samuel.) Vide, SAMUEL.

SARSIUS (Loth.) tractavit de ratione ponderum Parif. An. 1626.

SARSONUS, Anglus, concinnavit analyſin epiſtolæ S. Pauli ad Timotheum.

à SARTIANO (Albert.) An. 1450. obiit. Scripſit ad Eugenium IV. pont. contra martyrum vituperatores. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 6.*

SARTIUS (Aloyſ.) Anno 1588. floruit. Vid. *Bumaldus pag. 13.*

SARTORIUS (Euch.) edidit ſanctos fundatores ordinum religioſorum, Friburgi, Anno 1662.

SARTORIUS (Joh.) Amſterd. Anno 1566 obiit. Compoſ. grammaticam latinam: item, obſervationes in Matthæum: ut & tres chiliades adagiorum. In *epitaphio* triglottus audit.

SARTORIUS (J. A.) JCtus, de jurisprudentiæ laudibus ſcribere aggreſſus eſt.

SARTORIUS (Sixtus) emiſit epiſtolas, Anno 1605.

SARZONIUS (Hieron.) JCtus, tractatum confecit de fœminis ad feudum recipiendis nec ne.

SARZOSIUS (Franc.) ſcripſit in aquatorem planetarum.

SAS, de ſingularitate clericorum, Bruxell. An. 1653. tractare inſtituit.

SASBOLDUS (Adamus) vel SASBOUTH, Delphenſis, natus eſt Anno 1516: mortuus Anno 1553. Confecit comment. in Eſaiam & omnes S. Pauli epiſtolas. Librum primum Iliados Homeri latino carmine convertit. Memoria tam felici fidaque fuiſſe dicitur, ut 12. libros Æneidos ſine monitore promte recitaret. Ejus opera prodierunt Coloniæ, Anno 1575. Vid. *Sauſſay, pag. 72. Waddingus pag. 2.*

SASCARIDES (Gellius) Hafnienſ. natus eſt Anno 1562: obiit Anno 1612. Scripſit de ſpiritibus & calido innato. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 211. Bartholinus in Danis, pag. 46.*

SASCARIDES (Joh.) Wermenhuſanus, natus eſt Anno 1526: obiit Anno 1594. Erat Græcè doctus & Hebraicè. Compoſuit novem libros carminum ſacrorum. Videatur *Tomus 5. Delit. Germ. pag. 1182.* Confer *Bartholinum in Danis pag. 88. Vindingium in R. H. pag. 105.*

SASERNA, antiquus autor, de agricultura commentatus eſt. *Columella 1, 1.* vocat non ſpernendum rei ruſticæ autorem.

SASGERUS (Caſp.) Germ. Anno 1525. claruit. Tractavit de juſtitia fidei & operum: de 7. ſacramentis: de præceptis & legibus: de poteſtate eccleſiaſtica, &c. Vid. *Waddingus, pag. 144.*

SASSIUS (Nicol.) Danus, exaravit threnodiam memoriæ Udalrici, hæredis Norvegiæ, Anno 1633.

SASSOLINUS (Franc.) JCtus, An. 1270. floruit. Reliquit quæſtiones.

SASSONIUS (Bernh.) JCtus, Anno 1463. claruit. Scripſit nonnulla metricè.

SATLERUS (Joh. Rud.) JCtus, de examine teſtium, Anno 1646. commentari cœpit.

SATLERUS (Wolfg.) egit de jure & privilegiis medicorum, An. 1609.

SATORRUS (Joh. Greg.) librum texuit de laudibus & excellentiis nominis Jeſu, Anno 1583.

SATURNINUS (Q. Claudius) JCtus, ſub Antonino Pio Imp. vixit. Erat vir ſingularis quandoque opinionis. Unde legum interpretes (inquit *Guido Panzirolus 1, 49.*) eos, qui ſoli ſunt in aliqua ſententia, Saturninos vocant. Compoſuit librum de coronis, teſte *Tertulliano.* Vid. *Bertrandus pag. 263.*

SATURNINUS (Furius) rhetor, majus nomen in foro, quàm in declamationibus habuit. Solebat tamen tam honeſtè declamare, ut ſcires illum huic materiæ non minus idoneum eſſe, ſed minus familiarem. Videatur *Seneca l. 3. controverſ. 21.*

SATURNINUS (Junius) à *Suetonio in vita Auguſti, c. 27.* laudatur.

SATYRUS, Σάτυρος, Comicus, *Μυνὸς* & *φιλαδελφος*, dramata exaravit. Vid. *Athenæus & Stobæus.*

SATYRUS, peripateticus, condidit vitas illuſtrium virorum, quas *Athenæus l. 13. & S. Hieronymus præfat. lib. de ſcr. eccleſ.* commendant. Scripſit etiam περὶ χαρακτήρων. *Theophilo l. 2. ad Autolycum* Satyrus de populis Alexandriæ hiſtoriam conſcripſiſſe dicitur. *Dionyſius Halicarnaſſ. lib. 1. Antiq.* Satyrum quea,

quendam fabulas antiquas collegisse tradit. *Plinius l. 37. c. 2. 6.* etiam de gemmis tractasse affirmat.

SATYRUS, medicus & celebris anatomicus, tempore Adriani Imp. claruit. Erat Quinti auditor, *Galeni* verò præceptor.

SAVADCIUS (Theod.) Polonus, haud inamœnus soluta & ligata oratione scriptor *Starovolscio pag. 116.* appellatur.

SAVAGETUS (Joh.) Constantiensis & Basileensis ecclesiæ canonicus, condidit lamentabilem orationem, qua ostenditur justitia Lud. à Freiberg & injustitia Ottonis de Sonneberg, teste *Reisero.*

SAVARO (Joh.) præses & præfectus Arverniæ, scripsit luculentum comm. in Sidonium Apollinarem: item, notas in anonymum de ecclesiis & monasteriis Claromontii, Anno 1608. Vid. *Casp. Barthius in Rutil. pag. 135. Saussay pag. 232.*

SAUBERTUS (Joh.) Altdorfinus, celebris Theologus, natus est An. 1592: obiit Anno 1646. Altdorfii theologiam professus est. Inde Norimbergam vocatus gregi dominico multis annis magno cum fructu præfuit. Reliquit orationem de Bibliotheca Norimbergensium publica: Cassandrum evangelicum: emblemata: conciones. Mortuum laudavit *Joh. Valentinus Andreæ.* Vid. *Micrælius pag. 410. Henningus Witte in Theolog. pag. 629. Placcius, pag. 158.*

SAUBERTUS (Joh.) Joh. filius, Norimbergensis, natus est Anno 1638. Helmstadii linguam sanctam & Theologiam per 13. ferè annos professus est: inde Anno 1672. Altdorfium accitus. Tractatum de Sacrificiis, cùm adhuc Studiosus esset, conscripsit. Disputationes philologicas Helmstadii complures habuit, quæ Anno 1678. in unum volumen collectæ & titulo Palæstræ Theologicophilogicæ insignitæ sunt. Præterea *Leonis* Judæi tractatum de Templo Hierosolymitano latinè transtulit. Extant ejusdem Variantiæ lectionum in Matthæum Evangelistam.

SAUER (Abrah.) JCtus, struxit diarium: item, theatrum urbium, An. 1593.

SAVIGNANUS (Hieron.) Anno 1641. floruit. Extant ejus orationes.

de SAVIGNY (Sebast.) edidit tabulas de omnibus artibus liberalibus. Vid. *Sorellus de Perf. Hom. pag. 567.*

de SAVIIS (Joh. Jac.) medicus, Anno 1518. claruit. Nonnulla in Hippocratem meditatus est.

SAVILIUS (Henr.) eques Britannus, Anno 1621. obiit major septuagenario. In Cantabrigiensi academia mathematicam professionem de suó instituit. Prælectiones in Euclidem confecit. Idem operum S. Chrysostomi optimam & pulcerrimam editionem procuravit. Extat ejusdem tractatus de militia Rom. Vid. *Vossius de math. scient. pag. 339. Kempius, pag. 513.*

SAVIUS (Ant. Th.) Anno 1550. claruit. *Phalaridis* epistolas, ab *Aretino* versas, ad Græcum exemplar contulit & emendavit.

SAVIUS (Aurel. Dav.) Anno 1562. obiit. In titul. de capt. & postlim. reversis commentatus est. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 34.*

SAULIUS (Alex.) vitam & gesta S. Pauli Apostoli literis consignavit, Romæ, Anno 1661.

SAULNIER (P.) de capite ordinis Spiritus S. disseruit, An. 1649.

SAULT (Nicol.) tractatum exaravit de fiducia in DEUM, Colon. An. 1660.

SAULUS (Magnus) disquisitionem vulgavit de scientia ejusque effectu juris, Anno 1667.

SAVONA (Ph.) Panormitanus, emisit decisiones medicinales, Anno 1623. fol.

SAVONAROLA (Hieron.) Ferrariensis, Anno 1498. jussu Alexandri VI. pontif. strangulatus & exustus est. Causa erat, quòd in pontificis clericorumque vitam gravissime invectus esset: etsi non desint, qui eum rebus novis studuisse affirment. A multis propheta habitus est. *Comineus lib. 5. de bello Neap. pag. 393.* ita scribit: Hoc unum affirmare possum, multa illum verè prædixisse, de quibus nemo mortalium potuisset eum admonere. *Marsilius Ficinus & Franc. Picus Mirandulanus* causam ejus contra papam defendere non erubuerunt. Reliquit commentarium in septem Psalmos pœnitentiales: & triplicem expositionem in orationem Dominicam. Vid. *Politianus l. 4. epist. 2. Jovius in elog. numero 42. Pierius Valerian. de J. L. pag. 152. Vossius de Phi-*

de Philosophia pag. 12. Ghilinus, vol. 2. pag. 196. Olearius in Abaco, pag. 211.

SAVONAROLA (Joh. Mich.) Patavinus, edidit practicam majorem, Anno 1506.

SAVORGNANUS (Marius) Anno 1507. floruit. Videatur *Ghilinus, vol. 1. pag. 168.*

SAVOTIUS (Lud.) medicus regius & professor in acad. Parisiensi, tractatum concinnavit de coloribus, Paris. An. 1609. Vid. *Linden, pag. 433.*

SAURE (Joh.) Tornayensis, tractavit de lapide philosophorum.

SAURIUS (Conr. Gerh.) JCtus, progymnasmata judiciorum typis tradidit.

SAUROMANUS (Georg.) Germanus, omisso juris studio, ad literas humaniores sese contulit. Duas orationes in laudem Caroli Imper. habuit, ob quas *Longolio* plenior & torosior habitus ac Romana civitate donatus est. Videantur *Jovius in elog. numero 128. Pierius Valer. pag. 169.*

SAUROMANUS (Joh.) Silesius, Anno 1539. vixit & tragœdiarum Æschyli latina versione famam sibi comparavit.

SAUSSAY (Andr.) vel SAUSSAGIUS, episcopus Tullensis, volumen confecit de S. Andreæ laudibus & scriptoribus, qui *Andreæ* nuncupati sunt, Anno 1656. Extant ejusdem continuatio *Bellarmini* de scriptoribus ecclesiasticis: tractatus polemicus de apostolatu S. Dionysii Areopagitæ: martyrologium Gallicanum, &c.

SAUSSEY (Carol.) Aurelianus, annales ecclesiæ Aurelianensis composuit, Paris. Anno 1615.

SAUTELIUS (P. Just.) celebris poëta, scripsit lusus allegoricos: item, annum sacro-poeticum, Anno 1675.

SAUTERIUS (Casp.) Anno 1604. obiit. De majestate filii hominis Anno 1599. tractare aggressus est.

SAUTERIUS (Dan.) JCtus, Anno 1615. claruit. Edidit praxin bancæruptorum: item, Palamedem sive librum de tabulis lusoriis, Anno 1622.

SAWIEKI (Casp.) Vilnensis, An. 1620. vivere desiit. Paravit indicem Biblicum omnium materiarum. Vid. *Alegambe, p. 152. Placcius pag. 177.*

SAX (Joh.) Fraustadiensis Polonus, de statu reip. Polonicæ assumto nomine *Franc. Marini, A. 1665. adv. Doct. Conringium* scribere cœpit. Videatur *Placcius, pag. 223.*

SAXIUS (Ambros.) lector jubilatus, Anno 1625. floruit. Adornavit catastrosin philosophicam & theologicam, Peripateticæ videl. Scoticæ & universalis doctrinæ explanationem, teste *Bumaldo.* Confer *Waddingum in S. O. M. pag. 16.*

SAXO Grammaticus, Roschildensis ecclesiæ in Dania præpositus, tempore Philippi Imp. annum circiter 1200. claruit. Danicam historiam 16. libris complexus est. Dictionis ejus tanta est elegantia (inquit *Vossius*) ut ætatis illius captum plane excedat: imò cum antiquiorum & nostri seculi plurimis certet. *Erasmus in Ciceroniano pag. 176.* Saxo Grammaticus suæ gentis historiam splendidè magnificéque contexuit. Vividum & ardens ingenium, oratio nunquam remissa aut dormitans, tùm mira verborum copia, sententiæ crebræ & figurarum admirabilis varietas; ut satis admirari non queam, unde illa ætate homini Dano tanta vis loquendi suppetierit: sed vix ulla in illo Ciceronis linimenta reperies. In Saxonem *Stephanus Stephanius* eruditè commentatus est. Vid. *Casp. Barthius in Claudian. pag. 660. 924. Zeiller. part. 1. de hist. pag. 129. Funccius T. 1. Orb. imp. pag. 675.*

+ dahist. l. 2. c. 55. Morar

+ Possev. in app. sacr. Morari.

SAVO (Michael) chronicon Cæsarum edidit, An. 1606. fol.

de SAXONIA (Alb.) in libros de cœlo & mundo commentatus est. Liber prodiit Venet. An. 1520.

de SAXONIA (Henr.) tractavit de secretis.

SAXONIA (Hercul.) Patavinus, medicus Anno 1607. vivis excessit. Scripsit de febribus, pulsibus, lue venerea, melancholia, &c.

de SAXONIA (Jordan.) Magdeburgens. ord. S. August. Anno 1410. claruit. Vid. *Simlerus.* Reliquit sermones de tempore & de sanctis: 254. theoremata de passione Domini: explicationem in Apocalypsin.

de SAXONIA (Jordan.) itidem Germanus, ord. prædic. An. 1220. floruit. Nonnulli eum Anno 1236. cum Hierosoly-

mam tenderet, naufragio periisse memorant. Composuit librum de origine ordinis sui. Vid. *Olearius in Abaco pag. 273. Quenstad. pag. 240.*

de SAXONIA (Ludolf.) Carthusianus, Anno 1330. claruit. Vitam Christi ex Evangelistis & ecclesiæ doctoribus concinnavit. Videatur *Olearius loc. cit. pag. 295.*

SAXONIUS (Joh.) JCtus, Anno 1464. obiit. Assertionem confecit de glossis Accursianis.

SAXONIUS (Joh.) fecit enarrationes in quasdam Ciceronis orationes.

SAXONIUS (Pet.) Holsatus, professor mathematum superiorum, d. 15. Sept. An. 1625. Altdorffii extinctus est.

SAXUS (Angel.) Patavinus, JCtus, à familiari olim suo scelerate interfectus est. Vid. *Tollius de I. L. pag. 47.*

SAXUS (Pamphil.) versibus innotuit. Vid. *T. 2. Delit. Ital. pag. 761.*

SAYRUS (Greg.) Cæsinensis monachus, edidit clavem regiam sacerdotum, omnes casuum conscientiæ locos aperientem, Antv. An. 1619. fol.

SBORCHIUS (Inn.) triumphum Sanctorum versibus heroicis expressit, Anno 1606. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 188.*

SBROZZIUS (Jac.) JCtus, de vicarii episcopi officio & potestate scribere aggressus est, Venet. An. 1606.

SBRULLIUS (Rich.) Forojul. elegiam, cui titulus, Vaticinium Protei, in Caroli V. Imp. felicem in Germaniam ex Hispan. reditum, Anno 1520. edi curavit.

SCACCIA (Sig.) JCtus, de commerciis & cambio commentatus est Anno 1620.

SCACCHUS (Durantes) Fabrianensis, subsidium medicinæ, Urbini An. 1596. publicavit.

SCACCHUS (Fortun.) condidit opus prolixum de elæochrismate, An. 1626. in 4. Videatur *Leo Allatius in Apib. Urb. pag. 100.*

SCACCHUS (Franc.) Fabrianensis, medicus, tractavit de potu salubri, Romæ, Anno 1622.

SCACIUS (Leonh.) Generalis ord. prædicat. quadragesimale de petitionibus animæ composuit.

SCÆVA Memor, poëta, tempore Domitiani Imp. vixit. Meminit ejus *Martialis l. 11. epigr. 10. & 11. Fulgentius Planciades* Memoris tragœdiam, Herculis nomine, allegat. *Joseph. Scaliger* in ea erat opinione, tragœdiam Octaviæ, quæ *Senecæ* vulgo tribuitur, esse Scævæ Memoris.

SCÆVOLA (Q. Mucius) celeberrimus JCtus, A. U. Romæ 620. floruit. Proconsul Asiam sanctissimè administravit, ut Senatus deinceps in Asiam ituris magistratibus Scævolam tanquam exemplum proponeret. In ejus honorem Asiatici *Mucia* diem festum instituerunt. Juxta *Pomponium l. 2. de Orig. Juris*, primus jus civile constituit generatim in libros octodecim redigendo. *Cicero in Bruto c. 40.* consultorum disertissimum nuncupat. De morte ejus *Augustinus l. 3. de C. D. c. 28.* legi poterit. Plura *Rupertus ad Pompon. pag. 385. & Bertrandus, pag. 25.* observant.

SCÆVOLA (Cerbidius.) Vide, CERBIDIUS.

SCAGLIONUS (Joh. Fr.) scripsit de ritibus magnæ Curiæ, Venet. Anno 1601.

SCALA (Barthol.) Florentinus, natus est est Anno 1424; obiit Anno 1497. Filiam habuit *Alexandram*, Græcis & Latinis literis excultam, quæ nupsit *Mich. Marullo Trachoniotæ*, homini Græco & docto, sed de religione Christiana (ut loquitur *Leander in Italia*) non sana sentienti. *Erasmus in Ciceroniano pag. 162.* Scala sibi videbatur Tullianus: *Politiano* ne latinus quidem videtur, adeò ut ne sensum communem illi tribuerit. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 36.*

SCALA (Fr.) JCtus, Anno 1258. floruit. Reliquit quæstiones & consilia.

SCALA (Joh.) Anno 1553. obiit. Martyrium S. Wenceslai literis mandavit. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 88.*

SCALA (Pax) Patav. JCtus, scripsit 4. libros de consilio sapientis in causis forensibus adhibendo: item, volumen de contractuum atque ultimarum voluntatum compositione, Anno 1560. Vid. *Tomus 3. Tract. tract. Manutius part. 1. notar. in epist. fam. Cic. pag. 101. 137.*

SCALABONIUS (Laur.) emisit moralia in passionem Christi, Ravenn. Anno 1625.

SCALCUS (Joh.) Antverp. Anno 1602. obiit.

obiit. Exaravit orationem de Antiochena seditione.

SCALICHIUS (Paulus) Comes Hunn. Anno 1563. vixit. Edidit acroama in cap. 1. Apocalypseos: item, epitomen encyclopædiæ. Vid. *Dietericus part. 1. Ant. Bibl. pag. 118.*

SCALIGER (Jul. Cæsar) natus est Anno 1484: obiit Anno 1559. Ortus est nobilissima Veronensium Principum familia. Philosophiam & medicinam felicissimè sectatus est. Eruditionem ejus scripta loquuntur, ut libri de subtilitate contra *Cardanum:* notæ in historiam animalium Aristotelis: liber de causis lat. linguæ: tract. de re poetica: orationes, epistolæ & carmina. *Justus Lipsius* eum Hippocrati & Aristoteli tertium jungere non dubitavit. *G. Joh. Vossius* virum humanæ divinitatis nuncupavit. Vid. *Vossius Theol. Gent. l. 3. c. 80. Imperialis, pag. 63. Thomasius de plagio, §. 536.*

SCALIGER (Josephus Justus) Aginnensis, natus est Anno 1540: obiit Anno 1609. Linguam Græcam, Hebraicam, Arabicam &c. perfectè calluit. Homerum uno & viginti diebus totum didicit: reliquos poëtas omnes intra quatuor menses (ut ipse loquitur) devoravit. De Chronologia optimè meruit, partim libris de Emendatione temporum, partim Canonibus isagogicis una cum Thesauro temporum in lucem emissis. Nec philologus tantùm & philosophus, verum etiam Theologus, Jurisconsultus, & medicus extitit. Unde à *nonnullis* eruditorum Phœnix dictus est, *Daniel Heinsius* abyssum eruditionis, scientiarum mare, Solem doctorum, divini patris divinam sobolem, genus Deorum, perpetuum literarum dictatorem, maximum naturæ opus & miraculum ac extremum ejus conatû appellabat. Vid. *Rupertus in hist. Univers. pag. 418. 424. Ghilinus vol. 2 pag. 160. Colomesius in G. O. pag. 112. Bissellus in Septennio secundo pag. 82. 91. Henning. Witte in memor. Philosoph. pag. 29.*

SCALONA (Franc. Anton.) paravit tractatum de testamentis & ultimis voluntatibus, Neap. An. 1675. fol.

SCAMBATUS (Scipio) An. 1652. obiit. Vide, SGAMBATUS.

SCAMMACCA (Jos.) Leontinus Siculus, Anno 1627. vivere desiit. Compos. ad centum volumina de rebus divinis vincta solutaque oratione. Vid. *Alegambe, pag. 286.*

SCAMMACCA (Hort.) Josephi frater, Anno 1638. claruit. Exaravit 30. tragœdias. Vid. *Idem pag. 190.*

SCAMON, Σκάμων, Mitylenæus, librum περὶ εὑρημάτων vel de rerum inventione confecit. Meminit ejus *Clemens Alex. l. 1. Stromat.* item, *Athenæus l. 14.* Confer *Suidam in Φοινικήϊα, Jonsium de scr. histor. phil. 1, 2.*

SCANAROLUS (Ant.) Mutinensis, tractavit de morbo Gallico An. 1498.

SCANAROLUS (J. Bapt.) JCtus, de visitatione carceratorum, Romæ, Anno 1655. fol. commentatus est.

SCANDORPIUS (Nicol.) Cimber, natus est Anno 1596: obiit Anno 1645. Extat ejus tractatus de rejectione Judæorum & adoptione gentilium. Vid. *Vindingius in Hafn. pag. 344. Bartbol. in Danis script. pag. 109.*

SCANNABICHIUS (Albericus) de S. Petro, JCtus, Anno 1253. floruit. Reliquit varias in jure quæstiones.

SCANUS (Joh.) Danus, concinnavit dialogum metricum inter justitiam & veritatem, Anno 1648: item, Satiram vel processum felium cum canibus Anno 1550. Videatur *Bartbolinus in Danis pag. 88.*

SCAPHENATIUS (Joh. Bapt.) carminibus pangendis operam dedit. Vid. *T. 2. Delit. Ital. pag. 919.*

SCAPPIUS (Ant.) Bonon. JCtus, Anno 1525. claruit. Extat ejus tractatus, juris non scripti in utroque foro observati materiam complectens.

SCAPPIUS (Ugolinus) JCtus, An. 1365. floruit.

SCAPULA (Joh.) Germanus, An. 1589. vixit. Lexicon Græcolatinum magno studio elaboravit.

SCARABICIUS (Sebast.) Patav. med. historiam de ortu ignis febriferi composuit Anno 1654. Videantur *Rhodius de scr. suppos. pag. 43. & Greg. Letus in J. R. pag. 333.*

SCARANUS (Luc.) struxit scevophylacem, Venet. Anno 1601.

SCARDEONIUS (Bernhardin.) Anno 1574. obiit, ætatis 96. Tres libros de antiquitate urbis Patavinæ & claris ejus civibus

ejus civibus confecit. Vid. *Thomasinus part. 1. elog pag. 129.*

SCARGA (Pet.) Polonus, natus est Anno 1536: obiit Anno 1612. Mortuum laudavit *Fabianus Bircovius*. Tractavit inter alia de Eucharistia. Opera ejus 4. tomis comprehensa prodierunt. Videantur *Starovolscius, pag. 128. Alegambe, pag. 368.*

SCARLATINUS (Oct.) h. t. claret, Edidit speculum Momi, Bonon, Anno 1667. Videatur *Gregor. Letus in Ital. regn. pag. 141.*

SCARMILIONIUS (Vid. Ant.) Fulginas, de coloribus scribere aggressus est.

SCARPARIA (Iac. Ang.) condidit narrationem historicam de vita M. Tullii Ciceronis cura *Wolfg. Peristerii* vindicatam Romæ ab interitu.

SCARSIUS (Fed.) JCtus, de Annatis A. 1673. commentatus est.

SCAVENIUS (Laur.) natus est A. 1589: obiit An. 1655. Construxit Hexaemeron: item, orationem in excessum Christiani IV. An. 1649. Videantur *Vinding. in R. H. pag. 348. Bartholinus in Danis scr. pag. 96.*

SCAVENIUS (Pet.) Roskildiensis, natus est Anno 1623. Videantur *Vindingius loc. cit. pag. 419. Bartholinus l. c. pag. 124.*

SCAURUS (M. Æmilius.) Vide ÆMILIUS.

SCAURUS (Marc. Terent.) grammaticus, Adriani Imp. tempore floruit. *A. gellius 11, 15.* eum de *Cæsellii Vindicis* erroribus allegat. Videatur *Glandorpius, pag. 834.*

SCAYNUS (Anton.) Salodiensis, adornavit paraphrasin in quatuor libros Aristotelis de prima philosophia: item, paraphrasin in omnes Pauli epistolas, Anno 1536.

SCAYNUS (Joach.) collegit decisiones rotæ Bononiensis, An. 1631.

SCELTONUS (Joh.) Anglus, An. 1529, obiit. Composuit comœdias: speculum principis: nationem stultorum: varios tractatus de virtute, bono ordine & magnificentia. Extat etiam ejus opusculum de porcorum grunnitu, &c. Vid. *Gbilinus, vol. 2. pag. 134.*

SCEPPERUS (Corn. Duplicius) Neoportuanus, Anno 1554. obiit. Condidit sex libros assertionum fidei contra astrologos. *Erasmus in Ciceroniano pag. 170.* Scepperus (inquit) præterquam quòd in omni disciplinarum genere versatus est, pari facultate & solutam orationem texuit & carmen: quanquam & hic diu fabulam egit motoriam. Vid. *Swertius, pag. 184.*

SCEPPERUS (Joh.) Gandavens. Anno 1620. in amne periit. Reliquit panegyricum, teste *Swertio*.

SCEPRÆUS (Guilh.) Anglus, An. 1598. obiit. Edidit connexionem psalmorum literalem Romæ.

SCERBITIUS (Pet.) struxit promtuarium statutorum regni Poloniæ. Vid. *Starovolscius, pag. 117.*

SCHACCUS (Franc.) medicus. Vide, SCACCHUS.

SCHACHERUS (Quirin.) bibliothecam juridicam concinnavit An. 1677.

SCHACHTIUS (Val.) tractavit de Cœna Domini, Genevæ, An. 1593.

SCHADÆUS (Elias) Libenwerdensis, An. 1593. obiit. Argentinæ docuit. Scripsit in Amos & Jonam.

SCHADÆUS (Hoseas) templum Argentoratense descripsit.

SCHÆVIUS (Henr.) mythologiam Deorum & Heroum Anno 1660. evulgavit.

SCHAFERUS (Mich.) struxit acropolin religionis Christianæ de summis fidei articulis, An. 1636.

SCHAFMANNUS (Andr.) tractavit de baptismo A. 1587. de prædestinatione: item, de cœna Domini.

SCHAFNABURGENSIS (Lambertus.) Vide, LAMBERTUS.

SCHAFSHAUSEN (Nicol.) edidit dissertat. de pace constituenda Anno 1632. Vid. *Thomasius de plagio §. 539.*

SCHALL (Joh. Adamus,) Coloniensis, 50. annis ap. Chinenses versatus est. Paravit calendarium Sinense: item, tabulam stellarum, &c. Vid. *Alegambe, pag. 217.* item, *Tractatus de ortu & progressu fidei orthodoxæ in regno Chinensi, Ratisbon, A. 1672. editus.*

SCHALLERUS (Jac.) Argentoratensis, natus est An. 1604: obiit An. 1676. Reliquit disputationes politicas quamplurimas.

SCHALLINGIUS (Jac.) Winsheimensis, composuit tres libros de natura oculorum, morbis & remediis eorum, Anno 1615.

SCHAMMAI, celebris doctor Judæorum, centum annis ante destructionem templi II. Hierosolymitani floruit. Vid. *Buxtorf in Abbrev. pag. 52.*

SCHARANDÆUS (Joh. Jac.) Solodurensis, Anno 1640. claruit. Scripsit de modo & ratione visendi ægros: item, de conservanda sanitate.

SCHARDIUS (Nicol.) JCtus, processum judiciarium edi curavit.

SCHARDIUS (Simon) natus est, Anno 1535: obiit, Anno 1573. Edidit ideam consiliarii: lexicon juridicum utriusq; juris: quatuor tomos historiæ rerum Germanicarum, &c. *Epitaphium* tale ei positum:

Schardius hic Simon post funera mœsta quiescit:
Heu quantum amisit Saxona terra Virum!
Imperii assessor Nemetum dicebat in urbe
Jus, justique tenax, eloquiique decus.
Parce tamen lacrimis. Nam quæ monumenta reliquit,
Perpetuò vitam sunt habitura suam.

SCHARFIUS (Joh.) natus est, An. 1595: obiit An. 1660. Emisit processum disputandi: item, logicam, physicam, metaphysicam.

SCHARFIUS (Jo. Fr.) struxit historiam passionis τῦ Θεανθρώπυ, An. 1676.

SCHARLACHIUS (Sam.) medicus & ingeniosus poëta fuisse dicitur. Carmina ejus An. 1600. prodierunt.

SCHARPIUS (Johannes) Scotobritannus, symphoniam Vet. & Nov. Test. Genevæ, An. 1625. publicavit.

SCHARPIUS (Leonell.) paravit novum fidei symbolum, Lond. 1612.

SCHARROCKIUS (Rob.) tractavit de officiis secundum jus naturæ. Prodiit, An. 1667. Vide, SHARROCK.

SCHARSCHMID (Carol.) agitavit exercitationes ad Novellas Justinian. Anno 1675.

SCHATEN (Nicol.) Caroli Magni res gestas quatuor libris expressit, Anno 1674.

SCHATO (Andr.) Torgens. medicus, natus est An. 1539: obiit An. 1603. Witebergæ mathesin & physicam, tandem etiam medicinam professus est. Ob virtutem, doctrinam, aliaque merita, præter votum & opinionem, à Cæsare nobilitatis insigniis decoratus est.

SCHAUM (Eggeb.) scripsit de annulo ejusq; jure & usu, Anno 1620. Vide, G. RITTERSHUSIUS.

SCHAUTHEET (Fulgent.) controversias philosophicas vulgavit, Antv. Anno 1660. in 4.

SCHECHANA (Rabbi) doctor præstans & excellens super omnes seculi scriptores vocatur à *Dav. Ganz in Z. D. pag. 153.*

SCHECKMANN (Joh.) adornavit medullam gestorum Trevirensium.

SCHEDELIUS (Hartm.) Norimbergensis, Anno 1490. claruit. Collegit historiam Pontificum, Cæsarum, Regum. Hoc opus vulgò *Norimbergense Chronicon* vocatur, quia Norimbergæ Anno 1493. prodiit. Videatur *Zeillerus part. 2. de histor. script. pag. 133. Olearius, pag. 197.*

SCHEDIUS (Elias) scripsit de Diis Germanorum Anno 1648: item, Franceidem carmine libris quinque. Vid. *ipse Schedius in tract. de D. G. pag. 170.*

SCHEDIUS (G.) edidit Drama sacropoliticum Anno 1645.

SCHEDIUS (Paul. Melissus) poëta. Vide, MELISSUS.

SCHEELIUS (Rhab. Herm.) egit de libertate publica Anno 1666. Vide, SCHELIUS.

SCHEFFERUS (Andr.) JCtus, collegit duas partes quæstionum juris practicabilium.

SCHEFFERUS (Joh.) Argentoratens. regius in academia Upsaliensi professor, hoc seculo claruit. Monumenta ejus multa sunt & varia: ex quibus duo libri de re vehiculari: libri quatuor de militia navali: libri octo de natura & constitutione philosophiæ Pythagoricæ: lectiones academicæ: descriptio Upsaliæ: exempla gentis Sueticæ memorabilia: syntagma de torquibus: gymnasium stili: graphice vel tract. de arte pingendi: dissertationes politicæ in Livium: Laponia: notæ in Ælianum, Arrhianum, Petro-

Petronium, Phædrum, Hyginum, &c. jam in doctorum manibus versantur: reliqua ejus scripta, quorum magnus adhuc numerus esse dicitur, orbis eruditus suo tempore videbit. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 200.*

SCHEFFERUS (P. Reich.) JCtus, reliquit bibliothecam Bachovianam, An. 1658: Item, dicæopædiam.

SCHEFFERUS (Sebast.) Aldenburgensis, versibus innotuit. Vid. *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 1199.*

SCHEFFLERUS (Joh.) Concilium Tridentinum ante Tridentinum, Nissæ, Anno 1675. publicavit.

SCHEGHIUS (Jac.) Schorndorfensis, natus est Anno 1511: obiit Anno 1587. Medicus fuit: medicinæ tamen philosophiam præposuit. Quindecim libros de demonstratione conscripsit: Arrhiani dissertationes Epicteti in latinum transtulit: topica Aristotelis quoque commentariis illustravit. Cœcitate ad extremum laborare cœpit, &, cum ophthalmicus quidam oculos ipsi curare vellet, eum repudiavit, addens: *se multa vidisse, quæ maluisset non videre: optare, ad nonnulla etiam surdum fuisse.* Vid. *Thuanus l. 88. Voss. de nat. Log. pag. 81.*

SCHEIBLERUS (Christoph.) celebris theologus & philosophus, Anno 1653. obiit. Reliquit metaphysicam & tractatum de Eucharistia. *Tuldenus part. 1. hist. pag. 131.* eum in sacro vestiario extinctum eo die affirmat, cum Luthero festum celebrare vellet.

SCHEIFFARTUS (Adolf.) à Merade, An. 1574. floruit & carminibus scribendis operam dare non gravatus est. Vid. *Modius in lection. novantiq. pag. 235.*

SCHEINERUS (Christoph.) Mundelheimensis Suevus, celebris mathematicus, primus phænomenon de maculis Solis, ut ajunt, Ingolstadii Anno 1611. observare cœpit. Edidit Rosam Ursinam, Anno 1630. fol. in qua agit de dictis maculis, de cœli incorruptibilitate & aliis hujusmodi curiosis quæstionibus. Vid. *Alegambe, pag. 77. Placcius, pag. 56.*

SCHELIUS (Joach.) medicus Hafn. egit de peste, Anno 1636. Vid. *Bartholinus in Danus scr. pag. 67.*

SCHELIUS (Rabold. Herm.) librum composuit de jure imperii: qui post obitum autoris, Amsterd. Anno 1671. impressus est. Extant ejusdem notæ ad Hyginum de castrametat. Rom. Adornavit etiam 2. tomos de omni re militari Romanorū, in quibus infinita eruerat, quæ & *Salmasium & Lipsium*, & quicunq; alii in hoc circo sudaverant, fugerunt. Verum tam egregius labor morte viri præstantissimi interruptus est. Vid. *Grævius part. 1. not. in Jam. epist. Cic. pag. 114.* Adde *Gronovium in notis ad consol. Senecæ ad Helviam cap. 16.*

SCHELKEN (Seb.) emisit prima fundamenta juris Justinianei, Lugd. An. 1663.

SCHELLENBERG (Christoph.) Annæbergens. condidit 2. libros carminum nuptialium.

SCHELLENBERG (J. Bapt.) Germ. Senecam Christianum Anno 1637. publicavit. Vid. *Alegambe, pag. 226.*

SCHELLHAMMERUS (Joh.) postillam Weigelii confutavit.

SCHELLINGUS (Wend.) JCtus, de actionibus & exceptionibus forensibus, Anno 1582. tractare instituit.

SCHELTONIUS (Foppius) Aëzema Frisius, versibus innotuit. Vid. *Tom. 4. Del. Belg. pag. 49.*

SCHELWEGIUS (Sam.) struxit tabulas logicas & metaphysicas, An. 1674.

SCHEMERINGUS Zemblam novam, Anno 1631. evulgavit.

SCHEM TOBH, Lugdunensis Gallus, A. M. 5053. defunctus est. Composuit librum משקל, ponderis, & librum משכן העדות, tabernaculum testimonii. Vid. *Gantz in Z. D. pag. 143.*

SCHEM TOBH, alius à priore, A. M. 5269. claruit. Condidit דרשות in legem, teste *Ganzio pag. 148. 151.*

SCHENCK (Frid.) à Trautenberg, JCtus, Anno 1580. obiit. Exaravit viridarium conclusionum juridicarum: interpretationes in tres libros feudorum, &c. Vid. *Swertius pag. 262.*

SCHENCK (Jac.) struxit chronicon de origine Francorum, Anno 1563. *Gesnerus* Antinomorum præcipuum appellat.

SCHENCK (Joh.) medicus, natus est Anno 1520: obiit Anno 1598. Reliquit 7. tomos observationum medicarum.

SCHENCK (Joh. G.) Johannis filius, collegit septem centurias exotericorum expeirmentorum ad varios morbos, Anno 1607.

SCHENCK (Joh. Theod.) Jenensis, medicus, natus est Anno 1619: obiit Anno 1671. Librum exaravit de fœniculo, Anno 1665: historiam de sero sanguinis: scholam partium corporis humani: exercitationes anatomicas, &c. Vid. *Henning Witte in med. pag. 279.*

SCHENCKELIUS (Dominicus) Silvæducensis, medicus, Anno 1556. floruit. Poemata condidit.

SCHENCKELIUS (Lamb. Thom.) Silvæducens. natus est Anno 1547. Reliquit elegias & epigrammata: duos libros de arte memoriæ: methodum, quâ sex mensium aut breviori spacio linguam lat. quis possit addiscere. V. *Sweertius, p. 509.*

SCHENCKELIUS (Pet.) Hagensis, natus est Anno 1594. Edidit directorium juridicum: item, elucidationes locorum difficilium Senecæ tragici & Horatii, teste *Sweertio.*

SCHEPHARTH (Isaac) A. M. 5135. vixit. Compos. librum *Aben Bachan*, i. e. lapidem lydium. V. *Ganz in Z. D. pag. 146.*

SCHEPLITZ (Joach.) Marchicus, JCtus, An. 1634. obiit. Promtuarium juris civilis & feudalis An. 1620. edi curavit.

SCHEPHTEL Horwitz, Pragensis Judæus, struxit *Schepha tal*, i. e. roris abundantiam, librum Cabalisticum, qui clavis est in librum Jezirah, Torah, Tikkunim & Pardes Rimmonim; Hanoviæ, Anno 1612.

SCHEERINGUS, Anglus, ruinam navis falsarum ecclesiarum adversus *Chamberlainum* adornavit.

SCHERÆUS (Barthol.) Finsterwaldensis, Anno 1612. claruit. Emisit lexicon Psalteriale.

SCHERBIUS (Phil.) Episcopocellensis Helvetius, An. 1605. obiit. Altdorfii medicinam & philosophiam professus est. Extant ejus dispp. philosophicæ: theses logicæ & comment. in politicam Aristotelis.

SCHERDINGER (Godofr.) ed. ternarium chronologiæ sacrum, An. 1614.

SCHERER (G.) Suecensis Germanus, obiit An. 1605. Scripsit de Johanna Papissa. Vid. *Alegambe, pag. 157.*

SCHERERZIUS (Frid.) Luneburgensis, librum de re literaria: alium de recta philosophia, An. 1662. confecit.

SCHERERZIUS (Sigism.) de spectris commentatus est, An. 1621.

SCHERINGHAM (Rob.) edidit tractatum Talmudicum, *Joma* inscriptum, Anno 1648. Extat ejusdem libellus de origine Anglorum.

SCHERLEY (Thomas) medicus ordinarius Regis Angliæ, vulgavit specimen philosophicum de curationibus lapidum in renibus & vesica genitorum, Lond. Anno 1672.

SCHERTEL (R. Moses) librum Lækach Tof dictum composuit. Vid. *Saubertus in Palæstra dispp. pag. 8.*

SCHERTZERUS (Joh. Adamus) Egranus, celebris theologus & philosophus, hoc tempore claret. Lipsiæ theologiam profitetur. Condidit trifolium orientale, An. 1662. Collegium antiSocinianum, Anno 1672. Tract. de peccato in Spiritum Sanctum, An. 1663. Bibliothecam antipapisticam, Anno 1676.

SCHEUBELIUS (Joh.) Algebram publicavit, Paris. Anno 1551.

SCHEVICHANUS (Gisb.) Arnhemius, Anno 1622. obiit. De sanctissima Trinitate libris 2. commentatus est Anno 1619. Vid. *Alegambe, pag. 162.*

SCHEUNEMANN (Henr.) Semipolitanus, medicus, hydromantiam Paracelsicam Anno 1613. typis commisit. Vid. *Linden, pag. 233.*

SCHEURELIUS (Henr. Julius) professor Helmstadiensis, Anno 1636. claruit. Edidit statuam Mercurialem: item, epitomen Theologiæ naturalis, &c.

SCHICKERADIUS (Wilh.) Bitterfeldensis, exaravit epistolam criticam: item, carmina Vid. *T. 5. Delit. Germ. pag. 1390.*

SCHICKFUSIUS (Jac.) emisit collegium logicum: item, 2. libros concil. peripatet. Vid. *Becmann in proleg. Bibl. Francof. pag. 54.*

SCHICKHARDUS (Martin.) JCtus, adornavit logicam juridicam, An. 1615.

SCHICKHARDUS (Wilh.) A. 1635. obiit. Tubingæ mathemata & hebræam linguam professus est. Extat ejus Tarich regum Persiæ: item, tractatus de regio jure Hebræorum. Vid. *Zeillerus part. 2. de hist. pag. 230. Rivetus T. 2. Oper. pag. 900. Spizelius in templo honor. p. 335. Henning. Witte in philos. pag. 367.*

SCHIFERER (Mich.) JCtus, tractavit de origine & potestate electorum.

SCHIFFERDECKERUS (Casp.) habuit dispp. forenses, An. 1613. fol.

SCHILDIUS (Joh.) condidit librum de Caucis An. 1649: item, notas in Suetonium.

SCHILL (Joh. Henr.) Durlacensis, JCtus & poeta, scribendis epigrammatibus delectatus est, An. 1635.

SCHILLERUS (Joach.) ab Herderen, de peste Britannica scribere instituit.

SCHILLERUS (Jul.) edidit cœlum stellatum Christianum, An 1627. fol.

SCHILLING (Christoph.) Silesius, medicus, A. 1578. floruit. Elaboravit carmina Græca & latina non absque elegantia & Venere. Impressa sunt Genevæ Anno 1580.

SCHILLING (Diepold.) collegit monumenta Helvetiæ. Vid. *Zeillerus part. 3. pag. 213.*

SCHILLINGIUS (Florent.) synopsin chronologicam harmonicam Biblicam, An. 1650. typis imprimi curavit.

SCHILLINGIUS (Wencesl.) tractavit de notitiis naturalibus contra abusus doctrinæ metaphys. An. 1616.

SCHILTERUS (Joh.) paravit exercitationes ad 1. Pandect. An. 1672.

SCHILTERUS (Zach.) Lips. natus est est Anno 1541: obiit Anno 1604. Reliquit designationem doctrinæ Christianæ.

SCHIMCHA (R.) A. M. 4865. floruit. Composuit *Machazor & Jatbire*. Vid. *Ganz, pag. 134.*

SCHINDLERUS (Valent.) professor Hebr. linguæ in universitate Julia, edidit lexicon pentaglotton multijuga eruditione refertum.

SCHIPPERIUS (Mart.) celebris medicus, Anno 1603. obiit.

SCHIRLÆUS (Ant. Mar.) de Rheita, Anno 1645. claruit. Struxit oculum Enoch & Eliæ Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 35.* Quære, REITA & SCHYRLÆUS.

SCHIRLÆUS (Thomas) medicus, egit de calculo & ejus curatione, Hamb. Anno 1675.

SCHIRMBECK (Adam) emisit Palæstinam religiosam, Monach. An. 1660.

SCHIRWODUS (Rob.) An. 1530. claruit. Ecclesiasten notis exornavit.

SCHLEDERERUS (Joh. G.) Ratisbonensis, struxit Mercurium Gallo-Belgicum: item, synopsin Deorum fatidicorum An. 1643.

SCHLEE (J. G.) composuit relationem de Rhætia inferiore, An. 1616.

SCHLEGELIUS (Christoph.) scripsit tract. titulo, Hakeldema, An 1672.

SCHLEGELIUS, medicus, de motu sanguinis commentatus est.

SCHLEIFERUS (Joh.) poëta, An. 1573. obiit. Vid. *Crusius in GermanoGr. pag. 127.*

SCHLEIFIUS (Conr.) JCtus, confecit notas in paratitla Wesenbecii. Extat ejusdem tractatus de privilegiis pacis, Anno 1634. impressus.

SCHLEUPNERUS (Christoph.) chronicon Culmbacense in lucem Anno 1615. prodire jussit.

SCHLICHTINGIUS (Jonas) à Bukowiec, Polonus, Anno 1661. ætatis 69. obiit. Socini partes sectatus est. Scripsit in Johannem Evangelistam: in epist. ad Romanos, Hebræos, Corinthios, &c. B. Meisnerum scriptis etiam impugnare ausus est. Vid. *Hoornebeck Tom. 1. Socinianismi refut. pag. 65. Hofmann, in lex. univers. in Jonas.*

SCHLUSSELBURGIUS (Conr.) celebris theologus, natus est Anno 1543: obiit Anno 1615. Construxit catalogum hæreticorum 7. voluminibus: theologiam Calvinistarum: item, decisionem quæst. theolog. Vid. *Micrælius, pag. 410. Henning. Witte in theol. pag. 141.*

SCHMAUS (Leonh.) tractavit de morbo Gallico.

SCHMIDELIUS (Joh.) emisit dissertationes ad jus Justinianeum Schotani, Anno 1667.

SCHMIDEN (Joh. Ernest.) de Jubileo Rom. Lublini Anno 1664. scribere aggressus est.

SCHMIDIUS (Erasmus) Delitzio Misnicus, natus est Anno 1570: obiit Anno 1637. Witebergæ Græcas literas per 40. annos professus est. Extant ejus notæ in Pindarum: tractatus de dialectis Græcorum: notæ in Novum Testamentum: concordantiæ Novi Test. &c. Vid. *Spitzelius in templo bonor. pag. 344. Henning. Witte in Philosoph. pag. 405.*

SCHMIDIUS (Joh.) Budissina Lusatus, insignis Theologus, natus est An. 1594: obiit Anno 1658. Argentinæ theologi munere præclare functus est. Mortuo parentavit *Seb. Schmidius*: item, *Casp. Lilius.* Vid. *Spizelius in templo bonor. pag. 251. Reiserus in epist. pag. 410.*

SCHMIDIUS (Joh.) dicographus Norimb. collegit diarium historicum.
SCHMIDIUS (Joh. Jac.) edidit triumphum Marianum, Constant. An. 1666.
SCHMIDIUS (Jul.) catalogum episcoporum Mindensium evulgavit, Anno 1650.
SCHMID (Lud.) Durlacensis, comp. epistolam de scorbuto.
SCHMIDIUS (Max.) Brigantinus, Anno 1625. obiit. Emisit septizonium philosophicum, Anno 1618. Vid. *Alegambe, pag. 554.*
SCHMID (Sam.) hodegum geographum edidit: item, diphthongographiam, Anno 1677.
SCHMIDIUS (Sebast.) Theologus Argentoratensis, h. t. claret. Struxit præclarum commentarium in Jobum, Anno 1670: item, collegium Biblicum prius & & posterius: ut & comm. in epist. ad Hebr. Anno 1678.
SCHMIDIUS (Tobias) chronica Cygnea, An. 1655. typis tradidit.
SCHMIDLINUS (Frid.) chronicon Thuringiæ concinnavit, An. 1599.
SCHMITZUS (Joh. Andr.) compendium medicinæ practicæ, An. 1653. exaravit.
SCHMUCK (David) JCtus, scripsit apologeticum contra obtrectatores juris Studiosorum, An. 1630.
SCHMUCK (Mart.) ed. thesaurum secretorum naturalium, An. 1649.
SCHMUCK (Val.) theologus, chronicon Biblicum composuit.
SCHMUCK (Vincent) natus est Anno 1565: obiit Anno 1628. Mortuum laudavit *Henr. Hopfnerus.* Reliquit formulam ordinationis ad sacrum ministerium. Vid. *Henningus Witte in Theol. pag. 280.*
SCHMUCK (Wilh.) JCtus, tractavit de Gerada, An 1621.
SCHMUTZEN (Mich.) scripsit de nymphis Carolobadensibus An. 1661.
SCHMUTZ (Raph.) medicus Neoburgicus, *Joh. Zwelferum* scriptis impugnavit.
SCHNEEBERGERUS (Anton) Tigurinus, collegit catalogum medicamentorum simplicium contra pestem, Anno 1562. Vid. *Linden pag. 55.*
SCHNEGASSIUS (Elias) JCtus, de jure delicti, leg. Aquil. Colon. Anno 1674. commentatus est.
SCHNEIDER (Andr.) JCtus, de transactionibus An. 1619. agere cœpit.
SCHNEIDER (Conr. Victor) Betterfelda Saxo, medicus Witebergensis, adhuc in vivis est. Scripsit de osse cribriformi, Anno 1655: item 2. libros de catarrhis, Anno 1660.
SCHNEIDER (Zach.) chronicon Lipsiense promulgavit.
SCHNEIDEWEIN (Henr.) Stolberga Cheruscus, JCtus, An. 1580. obiit. Vid. *Adrianus Beier. in R. Jen. pag. 544.*
SCHNEIDEWEIN (Joh.) natus est Anno 1519: obiit An. 1568. Witebergæ JCti munere functus est. Reliquit comment. in institutiones juris. Vid. *Thomasius de plagio, §. 540. Placcius pag. 231.*
SCHNEPFIUS (Erh.) natus est An. 1495: obiit Anno 1558. Tubingæ & Jenæ theologiam professus est. Extat ejus confessio de præcipuis fidei articulis; item, comment. in Psalmos, fol.
SCHNEPFIUS (Theod.) Erhardi filius, natus est Anno 1525: obiit Anno 1586. Tubingæ generalis superintendentis officio laudabiliter perfunctus est. Condidit enarrationes in Psalmos: comment. in Esaiam: orationes & disputationes.
SCHNEUBERUS (Joh. Matth.) fasciculum poëmatum, An. 1656. in lucem protulit.
SCHNOBELIUS (Joach.) 25. dissertationes ad Pandectas Anno 1664. elaboravit.
SCHOBERUS (Uld.) composuit miscellanea poëtica. Vid. *Tomus 5. Delit. Germ. pag. 1393.*
SCHOBINGERUS (Barth.) JCtus Sangallensis, notas confecit in *Joach. Vadianum.*
SCHODEHOVEN (Joh.) An. 1390. obiit. Scripsit opus insigne de vitiis & virtutibus, dictum Polypodion, ordine alphabetico, teste *Sweertio.*
SCHODELIUS (Mart. Hungarus, disquisitionem de regno Hungariæ elucubravit.
SCHOEBELIUS (Georg.) Hermathenam peregrinantium, Patav. Anno 1665. edi curavit.
SCHOLARDUS (Jodocus) Gerardimontensis, vitas Comitum Flandriæ carmine expressit.
SCHOLARIUS (Georg.) Σχολάριος, patriarcha Constantinop. factus & *Gennadius* dictus est. Claruit An. 1440. Reliquit 4. orationes de pace inter Græcos & Latinos ineunda. Vid. *Ph. Labbe T. 1.*

diss. pag. 346. Mallincrot. pag. 29. Olearius pag. 175.

à S. SCHOLASTICA (Licinius) edidit Christianam justitiam, Lugd. An. 1665.

SCHOLASTICUS (Adrian.) Antv. composuit carmina saturnalitia de amicitia, Anno 1566. Vid. *T. 4. Delit. Belg. pag. 67.*

SCHOLASTICUS (Joh.) Σχολαστικὸς, patriarcha Constantinopolitanus, tempore Justiniani Imp. floruit & primus collationem legum, præsertim novellarum Justiniani constitutionum atque ecclesiæ Canonum instituit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 266.*

SCHOLASTICUS (Matth.) tractavit de vero & Christiano principe, Patav. Anno 1600.

SCHOLIERIUS (Pet.) Antv. Anno 1626. floruit. Struxit sermones familiares carmine heroico. Hos legens (inquit *Sweertius pag. 633.*) videris ipsum Horatium audire.

SCHOLTZ (Joh. Ger.) sphæram mirabilium creationis adornavit, An. 1654.

SCHOLTZIUS (Laurent.) Uratislav. opera Cratonis: item, consilia & epistolas præstantissimorum nostri temporis medicorum, An. 1610. imprimi curavit.

SCHOLUINUS (Joh.) tractatum de peccato orig. An. 1618. publicavit.

SCHONÆUS (Andr.) Glogoviens. Anno 1615. obiit. Composuit librum, cui titulus, Nihil & omnia. Vid *Starovolsc. p. 117.*

SCHONÆUS (Cornel.) Goudanus, Anno 1611. decessit. Fecit comœdias sacras, Saulem, Nahamanem, Nehemiam, Tobiam, quibus Terentii Christiani nomen imposuit. Carmina ejus vide *Tom. 4 Belg. Delit. pag. 68.* Confer *Sweertium pag. 195.*

à SCHONBERG (Nicol.) An. 1537. obiit. Extat ejus pugna Christi cum diabolo. Vid. *Albinus in Chron. Misniæ pag. 340. Olearius pag. 333.*

SCHONBERGER, Oenipontanus, Anno 1622. claruit. Edidit Solem illustratum; centuriam opticorum problematum: constructionem novorum horologiorum, &c. Vid. *Alegambe, pag. 158.*

SCHONBERGIUS (Hulder.) Weida Palatinus, natus est An. 1601: obiit A. 1649. Hic, licet cœcus esset, in studiis tantos progressus fecit, ut magister philosophiæ Lipsiæ renunciatus fuerit. Ajunt, eum non modo linguarum orientalium fere omnium exquisitissima cognitione claruisse, sed & omnem universæ philosophiæ complexum ità feliciter animo comprehendisse, ut publicè de rebus abstrusissimis disserentem non absque stupore audiverint præsentes. Vid. *Henning. Witte in Philos. pag. 571.*

SCHONBORN (Georg.) JCtus, politicam exaravit, An. 1614.

SCHONBORNIUS (Barth.) emisit computum astronomicum, An. 1567.

SCHONBORNIUS (Sam.) paravit manuale medicinæ practicæ Galeno-chymicæ, Anno 1637.

SCHONDONCHUS (Ægid.) Brugensis, Anno 1599. floruit. Vid. *Sweertius pag. 109. Alegambe, pag. 8.*

à SCHONEFELD (Steph.) elaboravit ichthyologiam, An. 1624.

SCHONFELD (Victorinus) struxit librum de curatione dysenteriæ.

SCHONERUS (Joh.) Carolostadiensis, natus est An. 1477: obiit An. 1547, Norimbergam invitatus artes mathematicas ibi fideliter docuit. Auxit & correxit tabulas astronomicas, vulgò *resolutas* dictas. Edidit etiam opus genethliacum Regiomontani. Extat ejusdem globus astronomicus & libellus cum ipso instrumento excusus. Vid. *Thuanus l. 3.*

SCHONERUS (Laz.) scripsit de numeris figuratis & logistica sexagenaria, A. 1586.

SCHONHAINTZ (Jac.) apologiam pro astrologia contra *Joh. Picum*, An. 1502. publicavit.

SCHONHONÆUS (Conr.) adornavit explicationem vaticiniorum Vet. Test. Anno 1593.

de SCHONHOVIA (Joh.) Anno 1431. obiit. Construxit chronicon ordinis Canon. regularium.

SCHONHOVIUS (Ant.) Anno 1552. floruit & Eutropii breviarium in integrum restituit. Vid. *Sweertius, pag. 137.*

SCHONHOVIUS (Florent.) Goudanus, An. 1619. vixit. Reliquit 3. libros variorum carminum, teste *Sweertio, p. 237.*

SCHONHUSIUS (Joach.) tractavit de blasphemiis, Anno 1598.

SCHONLEBEN (Joh. Lud.) emisit tractatum de mysteriis divinæ passionis, Anno 1675.

SCHONLINUS (Joh. Th.) condidit suspiria spiritualia, Ingolst. An 1623: item, librum de vera pœnitentia Christiani hominis.

SCHONLINUS (Ph. Maur.) syntagma theriacale, Ingolst. Anno 1630. promulgavit.

SCHONSFELDERUS synopsin medicam confecit An. 1677.

SCHONSLEDERUS (Wolfg.) Monacensis, Anno 1632. floruit. Collegit apparatum eloquentiæ: it. promtuarium Lat. linguæ. Sub nomine *Volupii Decori* architectonicen musices universalem typis tradidit. Vid. *Alegambe, pag. 445.*

SCHOOCKIUS (H.) Anno 1673. claruit. Edidit ideam ethices & politices: centuriam problematum physicorum: libr. de legibus vestiariis: disquisitiones 32. ad *Machiavellum*: tract. de consiliariis & delatoribus.

SCHOOCKIUS (Mart.) Ultrajectanus, natus est Anno 1614: obiit Anno 1669. Groningæ logicam & physicam docuit. Condidit tractatum de Turfis: de cerevisia: de aversatione casei: de ovo & pullo: de signaturis fœtus: fabulam Hamelensem: librum de figmento legis Regiæ, &c. Vid. *Revius in hist. Davent. l. 6. pag. 710. Tom. 1. Ephemer. Hedovill. pag. 6. 133. T. 2. pag. 107.*

SCHOOFF (Henr.) theatrum grammaticale lat. An. 1671. vulgavit.

à SCHOOTEN (Frid.) emisit exercitationes mathematicas, Lugduni Bat. Anno 1657.

SCHOPFIUS (Abr.) Wittembergensis, exaravit disquisitionem omnium præsidiorum medicorum universalium & topicorum, An. 1535.

SCHOPFIUS (Andr.) JCtus, collegit consilia Anno 1625.

SCHOPFIUS (Joh.) Anno 1593. academiam Christianam elaboravit. Vid. *Bosius in notitia ecclesf. scr. cap. 3. pag. 30.*

SCHOPPERUS (Hartm.) Neagorensis Palatinus, natus est A. 1542. circiter. Juvenis castra Maximiliani II. contra Turcas secutus est. Struxit speculum vitæ aulicæ 4. libris, quod vulgò *Reinicke* vocatur: item, panopliam. Proverbia Salomonis carmine expressit. Vid. *Tom. 5. Delit. Germ. pag. 1437.* Confer *Loticbium part. 3. B. P. pag. 134.*

SCHOPPERUS (Jac.) Biberacensis, celebris theologus, Anno 1616. obiit. Altdorfii theologiam professus & pastoratu functus est. Composuit commentarium in Jonam: tractatum de arte concionandi: chorographiam & hist. Germanicæ nationis, &c. *Epitaphium* ejus ita sonabat: Domini Jacobi Schopperi piæ memoriæ SS. Theologiæ Doctoris & in academia Altdorfina primarii professoris, ibidemque pro tempore magnifici Rectoris corpus hoc in loco sepultum est. Qui A. C. 1545. 1. Nov. Biberaci est natus: A. verò 1616. 12. Sept. ætatis 71. Altdorfi piè in Christo denatus spe lætissimæ resurrectionis.

SCHOPPIUS (Leop. Alb.) de allodiis Anno 1673. commentatus est.

SCHORERUS (Chr.) edidit synopsin theologiæ asceticæ, Dillingæ, Anno 1662.

SCHORUS (Ant.) Brabantus, collegit thesaurum Ciceronis.

SCHORUS (Lud.) Lovaniens. JCtus, Anno 1548. obiit. Adornavit consilium de matrimonio Henrici IIX. & Catharinæ Austriacæ.

SCHOSSERUS (Joh.) Thuringus, natus est Anno 1534: obiit Anno 1585. Poëmata ejus in 11. libros distincta prodierunt anno, quo obiit. Vid. *Tomus 6. Delit. Germ. pag. 1.* Confer *J. P. Loticbium part. 3. B. P. pag. 98.*

SCHOTANUS (Bernh.) emisit examen juridicum, Anno 1662: item, comment. ad Pandectas, An. 1666.

SCHOTANUS (Christ.) in Severum Sulpitium Anno 1664. commentatus est. Extat ejusdem bibliotheca historiæ sacræ Vet. Test. Anno 1661. impressa: item, ethnicismus Aristotelis, Anno 1664.

SCHOTANUS (Meinardus) Anno 1644. obiit. Mortuo parentavit *Gisb. Voëtius.* Reliquit commentarium in epistolam ad Philippens. & primam Petri.

SCHOTTELIUS (J. G.) de singularibus in Germania juribus & observatis, Anno 1671. scribere instituit.

SCHOTTERUS (Jac.) Anno 1615. agri Turonensis & artis Ambosianæ amœnitatem scripto expoluit.

SCHOTTUS (Andreas) Antverpianus, natus est 1552: obiit Anno 1629. teste *Alegambe. Vossius* tamen obitum ejus in An. 1637. refert. Erat Græcè & Latinè doctissimus. Toleti & Cæsaraugustæ eloquentiam, historiam & Græcas literas docuit. Vocatus in Italiam oratoriam tribus annis Romæ professus est. Reliquum

liquum tempus in patria Antverpiæ transegit. Scripsit observationum humanarum libros quinque: adagia sacra novi Testamenti: notas in Senecæ controversias, in Pomponium Melam, in Aurel. Victorem, in Æmilium Probum, in Procli Chrestomathiam, &c. Photii bibliothecam latinè transtulit. Adagia Græcorum ex Zenobio, Diogeniano, Suida & aliis collegit scholiisq; necessariis illustravit. Idem in lucem protraxit *Hieron. Suritæ* castigationes in itinerarium Antonini. Vid. *Sweertius pag. 125. Alegambe, pag. 29. Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 283.*

SCHOTTUS (Casp.) celebris mathematicus, An. 1666. obiit. Condidit physicam curiosam, Anno 1662: item, technicam curiosam: ut & scholam steganographicam.

SCHOTTUS (Franc.) natus est A. 1548: obiit Anno 1622. Struxit itinerarium Germaniæ, quatuor: itinerarium Italiæ tribus libris: Hispaniam illustratam 4. tomis. Vid. *Sweertius, pag. 253. Ghilinus vol. 2. pag. 94.*

SCHOTTUS (Franc.) Antv. alius à priore, An. 1617. obiit. Reliquit thesaurum exemplorum. Vid. *Sweertius, pag. 254.*

SCHOTTUS (Pet.) Argentoratensis, JCt. collegit responsa.

SCHOUTENIUS (Guil. Corn.) concinnavit diarium, An. 1619.

SCHRADERUS (Christoph.) Helmstadii eloquentiam profitetur. Edidit tabulas chronologicas: item, dispositiones epistolicas.

SCHRADERUS (Justus) egit de generatione animalium, Amsterdam. Anno 1674.

SCHRADERUS (Laurent.) collegit quatuor libros monumentorum Italiæ, Anno 1592. fol.

SCHRADERUS (Ludolf.) JCtus, Anno 1580. floruit. Struxit tract. de feudis, duobus tomis, Anno 1594. In Francofurtana academia leges professus est.

SCHRAGMULLERUS (Joh. Conr.) tractavit de elementis in specie, An. 1638.

SCHRAM (David.) Norlingensis, natus est An. 1559: obiit An. 1615. Augustæ ephorus alumnorum fuit & tunc antistitorium sub nomine *Christoph. Agricolæ* edidit. Fertur fuisse Græcè, Latinè & Hebraicè eruditus: quin & Mauritanorum & Americanorum linguæ bene gnarus. Scripsit de grammatica hebr. quatuor libros: lexicon Mauritanicum: lexicon Americanum: librum de evangelio S. Matthæi: consensum catholicum: leges philosophandi: ethicam, physicam, dialecticam, &c.

SCHRANGERUS (Tim.) publicavit morale sacri eloquii subsidium, 8.

SCHRATEMBERG (Ascanius) elaboravit decem libros de indicationibus curativis, Brixiæ, A. 1578. Vid. *Linden, pag. 63.*

SCHRECKENFUCHSIUS (Erasm. Osw.) natus est An. 1511. obiit An. 1579. Tubingæ hebraicam linguam, Friburgi mathematica exposuit. Vertit latinè *R. Abraham Chai* librum de sphæra & *R. Eliæ* arithmeticam. Reliquit etiam doctissima commentaria in sphæram.

SCHRECKENFUCHSIUS (Joh. Barth.) emisit vindicias pastorum in Bethlehem, Ingolst. A. 1623.

SCHREIBERUS (Hier.) Norimbergensis, scripsit de morte & obitu *Valerii Cordi.*

SCHREINERUS (G. Eberh.) Halla Saxo, paraphrasin metricam Jonæ An. 1629. composuit.

SCHREITERUS (Joh.) edidit pentadecadem citharæ Davidicæ, An. 1620.

SCHREITWEIN (Nic.) struxit catalogum archiepiscoporum & episcoporum Laureacensium & Pataviensium, teste *Lambecio.*

SCHRETELIUS (Georg.) Donawerdanus, A. 1631. vixit. Condidit clavam Herculis. Vid. *Alegambe, pag. 158.*

SCHREVELIUS (Corn.) lexicon Græcum An. 1654. publicavit.

SCHREVELIUS (Theod.) Harlemius, An. 1598. floruit. Composuit tropheum Pelusiacum versu heroico: item, 4. libros ἀλιξικάκων vel de patientia, teste *Sweertio.*

SCHRICK (Matth.) Aquisgranensis, An. 1600. claruit. Adornavit tres libros pro reducendis acatholicis ad ovile Christi. Collegit etiam locos usitatiores pro adstruenda veritate catholica. Vid. *Alegambe, pag. 336.*

SCHRIECKIUS (Adr.) Vide, SCRIECKIUS.

SCHRODERUS (Elias) JCtus, edidit delineationem juris bellici.

SCHRODERUS (Joh.) pharmacopœiam confecit Anno 1664.

SCHRO-

SCHRODERUS (Joh.) natus est Anno 1572: obiit Anno 1621. Norimbergæ Theologi & antistitis munere perfunctus est. Mortuum laudavit *Christianus Matthias*. Condidit tract. contra *Grabium* & *Jodocum Naum*, Calvinianos: librum de supremo controversiarum in negotio religionis judice contra *Segerum* pontificium: alium de communicatione proprii: thronum regalem: apologiam, &c. Videatur *Micrælius, pag 411.*

SCHROTERUS (Ern. Frid.) JCtus, emisit difficiliorum legum codicis resolutiones, Anno 1661: item, tract. de lamiis, Anno 1670.

SCHROTERUS (Sebast.) Anno 1620. totius terrarum orbis historicam descriptionem publicavit 2. voluminibus.

SCHROTERUS (Wilh.) struxit informatorium juris, An. 1652. in 4.

SCHROER (Thom.) institutiones tutorum & curatorum adornavit.

SCHUALENBERG (Henr.) professor Lipsiensis, edidit aphorismos hieroglyphicos, Anno 1606.

SCHUBERTUS (Clem.) chronologiam elucubravit, An. 1554.

SCHUBHARDUS (G.) JCtus, tractavit de austregis, An. 1663.

SCHUCKINGIUS (Joh.) edidit Mercurium orthodoxum, Monast. Anno 1648.

SCHUCKMAN (Herm.) hypotyposin Theologiæ confecit An. 1649.

SCHULERUS (Joh.) examen philosophiæ *Cartesianæ* suscepit, Anno 1666. Extat ejusdem cometographia, Anno 1665. impressa.

SCHULERUS (Wolfg.) Munerstadensis Francus, mathematum professor Witteberg. An. 1575. obiit.

SCHULKENIUS (Adolf.) An. 1613. claruit. Struxit apologiam pro *Bellarmino* de potestate papæ in temporalibus. Fertur etiam scripsisse contra *Widringtonum.*

SCHULIUS emisit catalogum plantarum horti academici Lugdun.

SCHULLAM (R. Samuel) librum *Jachasin*, cujus autor est *R. Abr. Zacuth*, primus edi curavit, teste *Buxt. in Abbrev. pag. 37.*

SCULTES (Jac.) JCtus, scripsit de fide hæreticis servanda, Anno 1652.

SCHULTETUS (Christ.) edidit coronas ferales: item, conciones in Jobum, Anno 1647.

SCHULTHESIUS (Eberh.) exaravit synopsin geographiæ, An. 1673.

SCHULTINGIUS (Conr.) epitomen annalium Baronii confecit, Anno 1603: item, confessionem Hieronymianam.

SCHULTINGIUS (Joh.) Senecæ controversias notis illustravit, An. 1672.

SCHULTZ (Guil. Ignat.) tractavit de recta silendi ratione.

SCHULTZE (Gothofr.) reliquit chronicon ab O.C. usque ad An. 1647.

SCHULTZEN (Georg.) Silesius, natus est Anno 1599: obiit Anno 1634. Synopsin institutionum Anno 1630. typis tradidit. Videatur *Henning. Witte in JCt. pag. 167*

SCHULTZEN (Justus Sinoldus) Butisbacensis, JCtus, natus est Anno 1592: obiit Anno 1657. Edidit collegium publicum: exercitationes juris: dissertationes de Vicariis Imperii Romano-Germanici, &c. Videatur *Henning. Witte, pag. 323.*

SCHULTZIUS (Balth.) Pomeranus, composuit synopsin universæ medicinæ, Anno 1601.

SCHULTZIUS (Georg.) egit de ratione fortificandi, Anno 1609.

SCHUMBERGIUS (Tob.) struxit pharum philosophiæ practicæ, An. 1667.

SCHUPPIUS (Joh. Balth.) natus est Anno 1610: obiit Anno 1668. Reliquit orationes.

SCHURERIUS (Ambr.) JCtus, de hæreditatibus ab intestato Anno 1567. commentatus est.

SCHURFIUS (Hieron.) natus est Anno 1481: obiit Anno 1554. Leges partim Witebergæ, partim Francofurti ad Viadrum 50. annis interpretatus est. Extant ejus consilia. *Epitaphium* ejus tale occurrit: An. Dom. 1554. sexta d. Junii triente horæ post 4. vespertinam moritur Cl. & Excell. vir D. Hieronymus Schuierph, artium liberal. & juris utriusque doctor celeberrimus, natus in oppido Helvetiæ S. Galli 1481. die Apr. post 4. horam matutinam. Vid. *Wolf. Justus in Chron. Francof. pag. 30.*

SCHURTZFLEISCH (Conr. Sam.) hoc tempore claret & poësin Witeb. profitetur. Scripsit judicia de novissimis pru-

dentiæ civilis scriptoribus Anno 1669. Vid. *Placcius, pag. 252.*
SCHUTTEN (Paul.) in Cant. canticor. commentatus est, An. 1677.
SCHUTZ (G. Jac.) JCtus, edidit jus Francofurticum reformatum, An. 1642.
SCHUTZE (Joh.) pastor Ricstadiensis, collegit quinquaginta causas, quare in partes Calvinianorum non sit secedendum.
SCHUTZIUS (Casp.) confecit historiam rerum Borussicarum An. 1592.
SCHUYL (Flor.) scriptis contra *Le Vasseur* pro veteri medicina, A. 1670. decertavit.
SCHWAIB (Joh.) dispp. ethicas, politicas, physicas agitavit.
SCHWALBACIUS Antipatrum comœdiam publicè proposuit.
SCHWALBE (Bernh.) emisit querelas ventriculi renovatas, Amsterd. Anno 1675. Vide, SWALBE.
SCHWAMMERDAM (Joh.) Vide, SWAMMERDAM.
SCHWANIUS (Sebast.) pastor Oldendorpiensis, scripta quædam pia elaboravit. Vixit An. 1603.
SCHWANMANNUS (Christ.) JCtus, reliquit processum Cameræ imperialis, Anno 1598: item, observationes practicas, Anno 1601.
SCHWARTZ (Henr.) tractavit de persona & officio Christi.
à SCHWARTZBURG (Paulus) poëmata modulatus est.
SCHWARTZENAU (Christ.) collegit syllogen distinctionum theologicarum, Anno 1673.
SCHWARTZENTHALER (J.B.) JCtus, de contrahenda & committenda stipulatione, Anno 1603. scribere aggressus est.
SCHWARTZERUS (Adalr.) directorem confessariorum in foro conscientiæ Dillingæ An. 1650. evulgavit.
SCHWARTZKOPF (G.) JCtus, monstravit differentiam juris civilis & Saxonici.
SCHWARTZMAIR (Lud.) JCtus, miscellanea juridica congessit An. 1598.
SCHWEBELIUS (Joh.) Pfortzheimensis, Anno 1540. obiit. Difficilia S. Scripturæ loca exposuit.
SCHWEIGGERUS (Salom.) pastor Norimbergensis, construxit itinerarium orientale. Alcoranum etiam in Germanicam linguam transtulit.
SCHWEIGKHARDUS (Joh. Jac.) à Freihausen, edidit artem magnesiam vel lib. de magnete, An. 1631. in 4.
SCHWENCKFELD (Casp.) ab Ossiga, Silesius, medicus, Anno 1559. obiit. Scripsit de stirpibus & fossilibus Silesiæ: item, theriotropheum Silesf.
SCHWENDENDORFERUS (B. J.) expositionem rerum forensium Anno 1673. publicavit.
SCHWENINGERUS (Christ.) adornavit speculum in instituendis nobilium filiis, Venet. An. 1590.
SCHWENTERUS (Dan.) natus est Anno 1585: obiit Anno 1636. Erat linguæ Hebraicæ, Chaldaicæ & Syriacæ callentissimus: quare Anno 1629. jubente Senatu Norimbergensi trium dictarum linguarum poëta publicè renunciatus est. Easdem linguas unà cum mathesi in hac ipsa academia magna cum laude professus est. Defuncto *J. Jac. Poemerus*, Patricius Norimb. parentavit. Reliquit manipulum linguæ Hebraicæ: horas mathematicas, &c. Vid. *Hemingus Witte in Philos. pag. 350.*
SCHWIMMERUS (Joh. Mich.) compos. lexicon axiomaticophilosophicum, Anno 1673: item, priscam Græciæ academiam, Anno 1672. ut & curiositates physicas, Anno eod.
SCHYLLERUS (Bernh.) tractavit de caryophyllis.
SCHYRLÆUS (Ant. Mar.) de Reita, oculum Enoch & Eliæ Antv. An. 1645. imprimi curavit. Vide, REITA & SCHIRLÆUS.
SCIALAC (Vict.) annis superioribus floruit. Scripta ipsius *Leo Allatius in A. U. pag. 250.* enumerat.
à SCILDER (Lud.) egit de principiis formandæ conscientiæ, Antv. Anno 1664.
SCINNER (Steph.) Anglus, elaboravit etymologicon linguæ Anglicanæ, in 5. classes distinctum, ordine alphabetico, Londini, in fol. Vide, SKINNER.
SCIOPPIUS (Andr.) elixir Calvinisticum, Paris. An. 1615. confecit.
SCIOPPIUS (Casp.) Neagora Palatinus, paucis abhinc annis vivere desiit. Hominem graphicè describit *Matth. Berneggerus in observ. histor. polit. numero 14. pag. 158.*

pag. 158. & *seq. Hornius in hist ecclef p.* 226. ita de eo refert. Scioppius nihil nisi miserabilis literator fuit, ut opera ejus inepta & maligna ostendunt, ac extrema senecta, scriptis Patavio Leidam literis, transitionem iterum ad evangelicos offerebat, si in gratiam reciperetur: sed rejectus apostata contemtusque ob vanitatem fuit. Reliquit Mercurium quadrilinguem: libros quinque suspectarum lectionum: libros 4. verisimilium, & alia. Edidit etiam nonnulla contra *Vossium* nomine *Grosippi*. Extat ejusdem classicum belli sacri. *Oct. Ferrarius in prælus. pag.* 202. vocat virum in omni literarum genere eminentissimum, qui ab ineunte ætate ita totus literis affixus fuerit, ut sextodecimo anno libros evulgarit, quos senes admirarentur *Idem pag.* 225. duo in eo præcipuè commendat, miram & exactam vim judicii in æstimandis aliorum scriptis, & summam S. literarum peritiam, ut, quod olim de *Esdra* dictum est, deperditos linguæ sanctæ codices solus reparare potuerit. *Addit*, plures libros à Scioppio confectos, quam annos numeraret, ejusque opera vel magnam bibliothecam instruere posse. Vid. *Zeillerus part.* 3. *de bist. pag.* 115. *Imperialis in Museo pag.* 201. *Hedovill. part.* 1. *Ephem. pag.* 8. 113. *Lambecius Tom.* 1. *Bibl. l.* 1. *cap.* 50. *Thomasius de plagio*, §. 542. *Rhodius de suppos. script. pag.* 7. *Placcius in Pseudon pag.* 67. Vide Strada Famianus.

SCIOPPIUS (Casp. Wilh.) collegit decisiones rotæ Spirensis, An. 1603.

SCIPIO (M. Ant.) Placentinus, exaravit elogia virorum illustrium cœnobii montis Casini, Anno 1631. fol. item, elogia quinquaginta heroum Benedictinorum, Anno 1634. in 4.

SCIPIO (Publ. Corn.) Africanus, filius Africani majoris, Olymp. CL claruit. Teste *Cicerone* in *Bruto*, historiam Græcam dulcissime scripsit, ut & orationes.

SCIPIO (C. W.) JCtus, condidit methodum Cameræ imperialis.

SCLANOVIUS (Hector) de vasis umbilicalibus & secundinis commentatus est, Anno 1608.

SCLANUS (Salvus) Neapolitanus, comportavit consilia medica, Venet. Anno 1583. Vid. *Linden pag.* 533.

SCLATERUS (Guilh.) Bedfordiensis, Anno 1627. obiit. Scripsit in 1. & 2. ad Corinthios.

de SCOBBIS (Anton.) Montagnanus, struxit theatrum pharmaceuticum, Anno 1672.

SCOGLIUS (Joh. Horat.) annales *Baronii* in epitomen redegit, Romæ Anno 1642.

SCOOFS (Leonh.) vitam & mores *Leonh. Lessii*, avunculi sui, literis ad posteros propagavit.

SCOPELIANUS Σκοπελιανὸς, inter sophistas locum habuit. Vid. *Philostratus in vitis Sophist. pag.* 538.

SCOPPA (Luc. Joh.) Parthenopæus, duos libros collectaneorum composuit, qui habentur *Tom.* 1. *Lamp. Crit. Grut. pag.* 893. *Barthius in notis ad Statii silvas pag.* 200. & 269. vocat non magnæ rei grammatistam.

SCORELIUS (Adrianus) Batavus, poëmatibus pangendis operam dedit. Videatur *Swertius pag.* 101.

SCORTIA (Joh. Bapt.) Genuensis, Anno 1627. obiit. Struxit 2. libros de natura & incremento Nili Anno 1617. Vid. *C. Barthius in* 2. *Theb. Papinii pag.* 869. *Alegambe pag.* 226.

SCORUS (Jac. Gr.) exaravit geometricas exercitationes.

SCORZUS (Fr.) Panormitanus, An. 1644. claruit. Theophanis Cerámei homilias in evangelia dominicalia & festivalia totius anni latinè interpretatus est. Vid. *Alegambe, pag.* 134.

SCOTANUS (Henr.) JCtus, in tres priores libros codicis commentatus est.

SCOT (Alex.) JCtus, edidit vocabularium utriusque juris, An. 1591.

SCOTELLUS (Pet.) vulgò *Doctor sufficiens* dictus in 4. libros Sententiarum commentarium fecit, qui Anno 1480. Spiræ impressus est. Videatur *Wadding. pag.* 275.

SCOTIUS (Joh. Ant.) scripsit de demonstratione: item, de sectione cylindri, Anno 1566.

SCOTUS (Annib.) commentarium elaboravit in Corn. Tacitum, Romæ, Anno 1589.

SCOTUS (Jac. Mart.) tractavit de prima simplicium & concretorum corporum generatione, Augustæ Taurinor. Anno 1577.

SCOTUS (Job) Vide, DUNS.

SCOTUS (Joh. Pompon.) Anno 1644. floruit. Videatur *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 334.*
SCOTUS (Jul. Clem.) struxit pædiam peripateticam, Patav. Anno 1653. Vid. *Alegambe, pag. 292.*
SCOTUS (Pet.) Gandavens. grammaticalia quædam composuit.
SCOUGARD (Joh.) Danus, medicus, tractavit de syncope, An. 1624. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 67.*
SCOUTENIUS (Jodocus) emisit descriptionem regni Sian de An. 1636. Vid. *Funccius Tom. 1. orb. imp. pag. 857.*
SCRIBA (Balth.) Corbaccensis Waldeccus, natus est Anno 1600. Edidit sales poëticos, Anno 1624. Extat etiam ejus carmen de dono linguarum.
SCRIBANIUS (Carol.) Bruxellensis, natus est Anno 1561: obiit Anno 1629. Condidit amphitheatrum honoris sub nomine *Clari Bonarscii*: institutionem politico-Christianam: Antverpiensium origines: Christum patientem, &c. In stilo Tertullianum, Arnobium & similes scriptores exprimere conatus est. Vid. *Sweertius, pag. 170. Alegambe, pag. 70.*
SCRIBANIUS (Franc.) adornavit encomium muscæ.
SCRIBONIUS Largus, medicus, Tiberio imperante claruit. Extat ejus liber de medicamentorum compositione. Scribonii *Galenus in libr.* ἐκ τῶν πάνυ *& alibi* mentionem facit. Vid. *Marsilius Cagnatus l. 3. c. 12. Barthius in Claud. pag. 1288. Borrichius in Cog. ad Voss. pag. 15.*
SCRIBONIUS (Luc.) Libo, condidit annales & orationes. Testis *Cicero in Bruto & lib. 13. ad Att. epist. 30.*
SCRIBONIUS (Cornel.) Vide, GRAPHEUS.
SCRIBONIUS (Joh. Marius) Gallus, Anno 1630. claruit. Struxit summam veritatis theologicæ, Paris. An. 1620. fol. item, notas in epist. Judæ, Anno 1634. Vid. *Waddingus in Scr. Ord. Min. pag. 214.*
SCRIBONIUS (Wilh. Adolf.) Marpurgens. edidit doctrinam methodicam rerum naturalium An. 1587: item, tractatum de sagis, An. 1588.
SCRIECKHIUS (Adr.) Rodornius, Brugensis, Anno 1621. obiit. Emisit opus varium & novum originum Celticarum libris 23. distinctum, quo docet, linguam Celticam (quam & *Japheticam* vocat) Latina, Græca & Chaldæa antiquiorem esse, adeoque has ab illa ortas: Celticam vero ab Hebraica primogenia secundam esse & sola dialecto distare. Videantur *Sweertius. pag. 102. Sanderus in Brugens. scr. pag. 12. Dietericus part. 1. A. B. pag. 521.*
SCRIMGERIUS notas in Strabonem adornavit. Videatur *Casaubonus in Epist. 514.*
SCRIVENERUS (Matth.) confecit apologiam pro S. Patribus adversus *Joh. Dalleum*, Londini, An. 1672.
SCRIVERIUS (Joach.) Saxo, poësin epigrammatico-satiricam, Anno 1674. edi curavit, in 8.
SCRIVERIUS (Petrus) Harlemensis, natus est Anno 1576. In senectute oculorum usum amisit. Extant ejus animadversiones in Martialem: emendationes in Apuleium & Vegetium: item, collectanea veterum tragicorum. Carmina ejusdem leguntur *Tom. 4. Delit. Belg. pag. 135.* Vid. *Meursius in Ath. Batav. pag. 221. Sweertius, pag. 633. J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 127.*
SCROBISOVIUS (Jac.) JCtus, reliquit orationes plurimas: item, epistolas Græcas & Latinas. Videatur *Starovolsc. pag. 124.*
SCROFA (Sebast.) Cameracensis, medicus, edidit Galeni librum de remediis reparabilibus cum scholiis An. 1548.
SCULTETUS (Abrah.) theologus reformatæ religionis, natus est Anno 1567: obiit Anno 1625. Heidelbergæ theologiam docuit. Compos. medullam Patrum: exercitationes sacras, &c. Vid. *Joh. Letus in comp. hist. pag. 755.*
SCULTETUS (Barthol.) gnonomicen de solariis, An. 1572. publicavit.
SCULTETUS (Bernh.) collegit consulta medica Anno 1651. fol.
SCULTETUS (Jac.) Crosna Silesius, analysin Psalmorum Anno 1619. edi curavit.
SCULTETUS (Joh.) paravit χειροπλοθήκην seu armamentarium chirurgicum Anno 1655.
SCULTETUS (Sam.) struxit Muhammedismum An. 1666.
SCULTETUS (Tob.) Offitiensis, poëmata reliquit. Vid. *T. 6. Delit. Germ. pag. 34.* Vid. *Casaub. epist. 12. & 24.*

SCUL-

SCULTINGIUS (Corn.) Transisalanus, Anno 1604. obiit. Reliquit 6. libros de disciplina ecclesiastica: item, thesaurum antiquitatum ecclesiasticarum. Vid. *Sweertius, pag. 196.*

SCULTINGIUS (Joh.) notas in Senecæ suasorias exaravit. *Grævius part. 2. notar. in fam. epist. Cic. pag. 459.* vocat virum insignem.

SCUMINOVIUS (Th.) tractavit de jure personarum, Anno 1663.

SCUPULUS (Laur.) edidit pugnam spiritualem, Paris. Anno 1665.

SCURO (J. Bapt.) in 3. libros institutionum commentatus est, Romæ, Anno 1602.

SCUTELLARIUS (Jac.) Parmensis, commentar. confecit in libr. de natura humana, Anno 1568.

SCUTELLUS (Nic.) Anno 1556. cl. *Jamblichi* libellum de mysteriis Ægyptiorum Gr. & lat. imprimi curavit.

SCUTIUS (Cornel.) medicus & mathematicus, edidit Anno 1537. disputationem astrologicam contra almanachum *P. Bruchesii* Græcè & Latinè, teste *Sandero.*

SCUTTEPUTÆUS (Hubert.) Senecæ utriusque sententias collegit, Antv. Anno 1613.

SCYLANDER (Cornel.) Batavus, medicus, quatuor libris medicinam astrologicam complexus est, Anno 1575. Extat ejusdem practica chirurgiæ, Anno 1577. excusa.

SCYLAX, Σκύλαξ, Caryandensis, Darii Codomanni & Alexandri M. temporibus floruit. Scylacis cujusdam περίπλουν *Dav. Höschelius* in lucem protulit, quem *Isaac Vossius* Anno 1639. notis illustravit. Verùm Scylacis esse, negat ipse *Vossius in notis ad Pompon. Melam. l. 1. c. 17. pag. 83.* Certissimis (inquit) argumentis evinci potest, periplum istum, qui Scylacis Caryandensis nomen præfert, quemque adolescens admodum recudendum curavi, cujusvis esse potius, quàm Scylacis. In omnibus ferè abit à Scylace quàm longissimè, ut in secundis curis clarius docebimus. Sic nempe solebant Græculi sequioris ævi, utanonymis scriptis notos sæpe affingerent autores, quò merces suas vendibiliores facerent. Sic ille. Vid. *Tzetzes in Chil. pag. 132.* Scylacis junioris *Mallincrot. pag. 57.* meminit.

SCYLITZES (Joh.) Σκυλίτζης, historicus, Anno 1081. vixit. Vid. *Hanckius in scr. Byzant. pag. 487.* Quære, CUROPALATES.

SCYMNUS, Σκύμνος, Chius, exaravit περιήγησιν vel orbis descriptionem. Vid. *Stephanus* in Πάρος: item, *Meursius in Apollon. Dyscolum, cap. 15.*

SCYRONIUS (Joh.) condidit methodum medendi, Anno 1609.

SCYTHINUS, Σκύθινος, Tejus, Ἰάμβων ποιητὴς *Diogeni Laërtio in Heraclito* appellatur. Juxta laudatum *Diogenem* contra Heraclitum Σκολιοῖς scriptis pugnavit. Ejus tractatum περὶ φύσεως *Stobæus in Eclog. Phys. 1, 11.* allegat. *Athenæus l. 11.* Schythini historiam quoque laudat.

SEAMAN (Guilh.) grammaticam linguæ Turcicæ in 5. partes distributam, Oxoniæ An. 1670. publicavit.

SEBA (Adeodatus) Veselienfis, est idem qui *Theodorus Beza.* Vid. *Josephi Scaligeri carmina, pag. 107.* Ejus carmina occurrunt *T. 3. Delit. Gall. pag. 578.* Quære, BEZA.

SEBALDUS (Henr.) construxit breviarium historicum, An. 1655.

SEBALDUS (Mart.) adornavit expositionem paraphrasticam in Psalmos.

SEBALDUS (Vitus) Francus, carminibus famam sibi conciliavit. Vid. *Tomus 6. Delit. Germ. pag. 68.*

SEBASTIANUS (Ant.) Minturnus, poëmata reliquit, ceu videre est *T. 2. Delit. Ital. pag. 924.*

SEBERUS (Wolfg.) edidit Pollucis onomasticon cum versione, Anno 1608: item, indicem vocum Græcarum in Homerum.

SEBIZIUS (Melch.) senior, medicus, natus est An. 1539: obiit An. 1625.

SEBIZIUS (Melch.) junior, medicus Argentinensis, natus est Anno 1578: obiit A. 1674. ætatis 96. Reliquit libros quinque de alimentorum facultatibus.

SEBILLUS (Alex.) tractavit de lib. arbitrio contra Jansenistas, An. 1652. fol.

SEBOSUS (Statius) allegatur à *Solino c. 55. & 60.*

SEBUNDE (Raymundus) Hisp. vixit Anno 1430. juxta *Trithemium.* Huic *Josephus Scaliger in epist.* librum, *pugionem fidei* dictum, tribuit, addit q; , ex eo pleraque sua descripsisse *Petrum Galatinum.*

Morinus

Morinus tamen *Blesensis Raymundo Martini* laudatum librum assignat. Vide, GALATINUS.

SECADENARIUS (Tydeus) Bononf. An. 1544. floruit.

SECCERVITIUS (Joh.) Uratislaviensis, versus confecit. Vid. *Tom. 2. Del. Germ. pag. 79.*

SECCUS (Nicol.) An. 1446. floruit. Condidit carmen de origine pilæ majoris & cinguli militaris, quo flumina superantur. Vid *Gbilinus, vol. 1. pag. 174.*

SECKENDORFIUS (Vitus Lud.) dicitur esse vir summi judicii & eruditionis. Edidit defensionem de justitia protectionis in Erfurtum.

SECLI (Franc.) iter Hierosolymitanum An. 1539. descripsit. Vid. *Waddingus, in S. O. M. pag. 135.*

SECUNDINUS (Nicol.) Turcarum genealogiam construxit.

SECUNDUS, Σεκῦνδ@, Atheniensis sophista, Herodi Attico æqualis erat, teste *Philostrato in vitis Sophist. pag. 547. Suidas* tradit, eum πλωύων, it. Ἐπίκουρον cognominatum esse. Vid. *Meursius l. 6. Att. lect, cap. 4.* Sententias Secundi *Leo Allatius* Anno 1639. primus evulgavit. Quidam tale *dictum* ei tribuunt: *In tria mala incidi, grammaticam, penuriam, & malam mulierem. Duo effugi: malam mulierem effugere non potui.* Vid. *Jonsius de S. H. Ph. 3, 12.*

SECUNDUS, grammaticus, *Phrynicho Atticistæ pag 45* memoratur.

SECUNDUS, historicus, A. C. 615. obiit. Gesta Longobardorum stilo expressit. Meminit ejus *Diaconus l. 3. hist. Longob. c. 90. & l. 4. c. 42.*

SECUNDUS (Joh.) Hagiensis, natus est Anno 1511: obiit An. 1536. Scripsit in omni carminum genere multa: in quibus ità excelluit, ut *Beza* ideò ei principatum inter recentiores poëtas tribuerit. Carmina ejus uno volumine constant. Confer *Tom. 4. Delit. Belg. pag. 146.* Vid *Sweertius pag. 468. I. P. Lotich. part. 3. B. P. pag. 43.*

SECUNDUS (Julius) orator, tempore Taciti hist. claruit. Vitam Julii Asiatici literis mandavit. Erat ejus sermo purus, pressus, &, in quantum satis est, profluens. Vid. *Tacitus in dial. de Orat. c. 2. & 14.*

SEDATUS, episcopus, incertæ ætatis autor, homiliam de Epiphania composuit. Vid. *Olearius in Abaco pag. 424.*

SEDELIUS (Wolfg.) struxit templum Salomonis mysticum, An. 1548.

SEDENNUS (Joh.) Hisp. *Gbilino vol. 1. pag. 89.* memoratur.

SEDGEVITIUS (Obad.) Anglus, tractavit de natura & gratia. Extant ejusdem notæ in Psal. 33.

SEDUARDUS, JCtus, de jurisprudentia commentatus est, An. 1590.

SEDULIUS (Cæl.) tempore Theodosii junioris, Anno 430. claruit. Eum *quidam* Hispanum faciunt, *alii* Hibernum. Conscripsit prosa explanationem epistolarum Paulinarum: duos hymnos, quorum unus natali Domini: alter festo Epiphaniæ in ecclesia cani solet. Reliquit præterea carmine hexametro quatuor libros operis paschalis. In *Canonibus Gratiani, distinct. 15.* talis sententia legitur: Venerabilis viri Sedulii paschale opus, quod *heroicis* descripsit versibus, insigni laude proferendum. Ibi vulgata antehac exemplaria pro *heroicis*, *hæreticis* habuere. Quod bonis quibusdam *Canonistis* suspicionem movit, poëmata omnia esse hæretica, poëtasq; inter pios, licet sacra tractent, neutiquam annumerari. Vid. *Ph. Caroli oratio de Criticis, pag. 18. Wareus pag. 4. Ph. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 324. Olearius, pag. 425.*

SEDULIUS (Henr.) junior, Anno 818. claruit. Extant ejus collectanea in Matthæi evangelium. Vid. *Wareus, pag. 36.*

SEDULIUS (Henr.) Cliviensis, A. 1621. obiit. Reliquit historiam Seraphicam, fol. item, præscriptiones adversus hæreses. Vid. *Sweertius, pag. 336.*

de SEEHAUSEN (Arn.) struxit quæstiones supra libros Sententiarum.

SEELMATERUS (Andr.) Helvetius, collegit symphoniam evangelicam, Anno 1611.

SEGARRA (Jac.) Alonensis, in librum Galeni de naturalibus facultatibus commentatus est, An. 1596. Vid. *Linden, pag. 299.*

SEGERUS (G.) Thoruniensis, scripsit triumphum cordis de hepate, An. 1654: item, de Hippocratis orthodoxia in doctrina de nutritione fœtus humani in utero, A. 1660. V. *Bartbol. in Danis, pag 49.*

SEGE-

SEGERUS (Jac.) edidit conciones dominicales, An. 1645.

SEGOBIENSIS (Joh.) Hisp. Anno 1576. claruit. Struxit quatuor libros prædicationis evangelicæ: it. 3. tomos de fanctis.

de SEGOVIA (Joh.) tractavit de immaculata conceptione Virginis. Liber prodiit Bruxellis, An. 1664.

SEGUIERIUS (Franc.) celebris medicus esse prædicatur.

SEGUIN (Ant.) scripsit de sacramento Eucharistiæ, Lugd. An. 1667. fol.

SEGUIN (Pet.) Anno 1660. claruit. Emisit epistolam super dubiis quibusdam ad nummos familiarum Roman. *Fulvii Ursini* spectantibus: item, selecta numismata antiqua æri eleganter incisa & observationibus illustrata. Vid. *T. 2. Ephem. Hedovill. pag. 238. Spanheimius de Numism. pag. 405. 443.*

SEGUINUS (Phil.) Cisterc. ord. monachus, Anno 1590. floruit. Condidit bibliothecam Cistercianam. *Car. Visch. pag. 280.* vocat virum historicæ veritatis studiosissimum.

SEGUIRAN (Gasp.) Aquisextiensis, tomum concionum exaravit. V. *Aleg. p. 153.*

à SEGURA (Didacus) JCtus, scripsit de bonis constante matrimonio acquisitis.

SEGURA (Joh.) d' Avalos, Ubetensis, JCtus, adornavit directorium judicum ecclesiastici fori, Venet. An. 1596.

de SEGUSIO (Henr.) JCtus, confecit summam auream An. 1573.

SEHOFER (Arsac.) enarrationes evangeliorum dominicalium, Anno 1539. promulgavit.

SEIDELIUS (Bruno) Querfurtensis, Anno 1577. floruit. Erfordiæ philosophiam docuit & artem medicam exercuit. Reliquit 7. libros poëmatum: tres libros de ebrietate: tractatum de urinarum judicio: alium, de morbis incurabilibus. Vid. *Tom. 6. Delit. Germ. pag. 112. Quenstad. pag. 236.*

SEIDENBECHERUS (G. L.) scripsit de regno sanctorum, Amsterd. An. 1664.

SEIFRIDUS (Georg.) struxit genealogiam Marchionum Brandenburg. An. 1555.

SEIFRIDUS (Joh.) Uratislaviensis, abbas Zwetelensis, An. 1625. obiit. Extat ejus arbor Aniciana sive genealogia augustissimæ domus Austriacæ. Vid. *Zeiller. part. 2. de hist. pag. 135. Carol. Visch, pag. 229. Hallerv. in B. C. pag. 202.*

SEILERUS (Joach.) edidit delicias sacras, titulo, Jesus, Maria, Joseph, An. 1672.

SEILERUS (Raph.) JCtus, An. 1553. claruit. Collegit selectas sententias Cameræ imperialis. E Græco transtulit Cydonii orationem de contemnenda morte.

SEILIUS (Joseph.) clavim Æneidos sex partibus composuit, An. 1657.

SEIPP (Joh. Dav.) egit de juramento manifestationis, An. 1677.

SEISELLIUS (Claud.) Allobrox, JCtus, An. 1520. obiit. Scripsit de triplici statu viatoris: speculum feudale: & additiones ad Bartolum. Thucydidem etiam è Græco in latinum transtulit. Extat ejusdem ethologia in tria priora capita S. Lucæ. Vid. *Panzirolus in JCt. 2, 137. Ghilinus vol. 2. pag. 60.*

SEISERUS (G.) emisit calendarium politicochristianum, Oenop. An. 1659.

SEISINGIUS (Joh.) tonologiam composuit.

SELDENUS (Joh.) Salvintonianus Anglus, celebris JCtus, natus est An. 1584: obiit An. 1654. Erat Hebraïcè & Arabicè doctissimus. Reliquit insignem tractatum de jure naturæ: alium de Dis Syrorum: librum de synedriis Hebræorum: de successionibus & pontificatu: marmora Arundellina, &c. Vid. *Dietericus part. Ant. Bibl. pag. 161. Richteri epistolæ select. pag. 491. Kempius pag. 24.*

SELDIUS (Chr.) scrutinium articulorum fidei fundamentalium Theologiæ axiomaticæ: item, topicam Marcellianam An. 1648. edi curavit.

SELDIUS (G. Sigism.) Augustanus, natus est An. 1516: obiit An. 1565. Erat Carolo V. Imperatori à secretis: postea factus est Ferdinandi I. procancellarius. Carolo adeo acceptus erat, ut in multam noctem sermones cum eo cæderet, ipsique aliquando, nemine aulicorum apparente, discedenti lychnum præferret. Composuit consilia, genealogias, Caroli res gestas. Extat ejusdem discursus, in qua controversia hæc excutitur: An Cæsar abdicaturus se imperii onere id in manus R. P. resignare debeat?

SELEUCUS, Σέλευκος, Alexandrinus, grammaticus, cognomine *Homericus*, Romæ docuit & commentarios in omnes penè poëtas elaboravit. Scripsit de Diis: de falsò creditis: de proverbiis, &c. Vid. *Suidas.*

SELEUCUS, Emesenus, exaravit 2. libros Parthicorum. *Suidas* quatuor libros ἁλιευτικῶν carmine condidisse tradit. *Athenæus tamen l. 8.* Seleuco Tarsensi halieutica tribuit.

SELLARIUS (Henr.) epitomen Chronicorum An. 1533. absolvit.

SELLEN (Ant. Bertr.) JCtus, scripsit de interesse, An. 1635.

SELNECCERUS (Nicol.) Hersbruccensis Noricus, natus est Anno 1532: obiit Anno 1592. Lipsiæ sacra in templo & in schola interpretatus est. Condidit doctrinam vel pædagogiam Christianam. Qualem ubiquitatem statuerit, ipse indicat, dum ait: Christus, Deus & homo, sedens ad dexteram Patris, potest suo corpore esse, ubicunque vult esse & ubi se velle esse dixit & promisit. Ejus opera extant in 4. tomos digesta.

de SELVA (G.) episcopus Vaurensis, Anno 1548. clar. Ex Plutarcho 8. vitas Græcorum & Latin. transtulit.

de SELVA (Joh.) JCt. de jurejurando commentatus est.

SEMANUS (Joh.) edidit methodum pacem religionis in Europa constituendi, Anno 1652.

SEMECA (Joh.) Teutonicus, Halberstadiensis præpositus, An. 1269. obiit. Is herculea, ut ajunt, audacia decretum Gratiani primus glossare ausus est. Clementi IV. pontif. decimas á Clero exigenti appellationem opposuit: quare á Papa excommunicatus est. In *Epitaphio* vocatur lux decretorum, dux doctorum, via morum. De Semeca lepida historia habetur ap. *Delrion. in disq. magic. pag. 319.* Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 3, 6. Placcius, pag. 36.*

á SEMEDO (Aluarez) Lusitanus, condidit historiam Sinicam. Vid. *Alegambe, pag. 24.*

SEMPERVIVUS (Bernh.) Veronensis, Anno 1617. obiit. Reliquit 3. libros de poëtica: Syagrium tragœdiam: & Martinum, tragicomœdiam. *Alegambe, pag. 63.* vocat egregium poëtam, qui non pauca sua scripta ante obitum Vulcano maluerit quam prælo tradi.

SEMPILIUS (Hugo) Scotus, adornavit 12. libros de disciplinis mathematicis, Anno 1635. Vid. *Alegambe, pag. 191.*

SEMPLE (Andr.) de Tobar, nobilis Madritensis, struxit sermones de adventu & sanctis.

SEMPREBENIUS Anno 1390. floruit.

SEMPRONIUS Asellio, A. U. C. 621. claruit. Dionysius Halicarnasseus inter λογιωτάτους τῶν Ῥωμαίων συγγραφέων reponit. Collegit historias rerum Romanarum. Eum allegant *Agellius l. 13. c. 20. Charisius, &c.* Liber de divisione Italiæ & origine urbis Romæ, qui sub Sempronii nomine circumfertur, spurius est nec inter antiquos scriptores referendus. Vid. *C. Barthius in Claudianum pag. 125. Mart. Hanckius in Scr. R. R. pag. 29.*

SEMPRONIUS (C.) Tuditanus, A. U. R. 624. consulatu functus est. Composuit libros commentariorum. Eorum *Plinius l. 13. c. 13. Agellius l. 6. c. 4. l. 13. c. 14. Macrobius 1, 13. & 16.* mentionem faciunt. Orationis genus ut elegans laudat *Cicero in Bruto.* Videatur *Vossius de nat. rhet. pag. 97.*

SEMUS, Σῆμος, Eleus, grammaticus, octo libros Deliacos: duos periodorum: unum de Paro: unum de Pergamo: it. de Pæanibus composuit, teste *Suida. Athenæus* Σῆμον Δήλιον appellat. Meminit ejus *Stephanus in* Τέγυρα.

SENALIS (Rob.) Regiensis, confecit librum de ratione mensurarum & ponderum, Anno 1532. teste *Linden, pag. 527.* Vide, CENALIS.

SENARDÆUS (Claud.) struxit historiam de morte Joh. Diazii, An. 1546.

SENAULTIUS (Joh.) Anglus, edidit hominem lapsum & reum. *Maresius part. 2. Sylloges dispp. pag. 124.* vocat *Berullistam.*

SENDIGOVIUS (Leschus Mich.) Polonus, 12. tractatus de lapide philosophico An. 1604. evulgavit. Vid. *Rhodius in suppos. script. pag. 39.*

SENECA (Marcus Annæus) Orator, Augusti & Tiberii ætate floruit. Ex sui ævi oratoribus excerpta collegit & eleganti stilo nec minore judicii acumine digessit. Idem tres filios egregios reliquit, L. Annæum Senecam philosophum, M. Annæum Novatum, aliás Junium Gallionem dictum, & M. Annæum Melam, Lucani poetæ patrem. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 106.*

SENECA (L. Annæus) Cordubensis philosophus, præceptor Neronis, anno I. Olymp.

lymp. CCXI. incisione venarum haustoque veneno extinctus est. Exaravit septem libros de beneficiis: tres de ira: duos de clementia: septem quæstionum naturalium: epistolas, &c. Eidem *Mart. Delrio* decem tragœdias tribuit. *Alii* tamen non philosopho, sed Senecæ nepoti eas assignant. Vid. *Bonifacius in hist. ludrica l. 15. c. 7. Plinius l. 6. c. 17.* tradit, Senecam etiam de India librum edidisse. *Servius pag. 1011.* Senecam de ritu & sacris Ægyptiorum allegat: item, *Boccacius in Geneal. deor. 3, 14. Cassiodoro pag. 1128.* Senecæ liber de forma mundi memoratur. Sanctus *Hieronymus in catalogo ecclesiast. script.* eum inter sanctos referre non dubitat: & *Bullingerus in c. 1. ad Rom.* scribere ausus est, unum Senecam plus sincerioris theologiæ posteritati reliquisse, quàm omnes ferè omnium scholasticorum libros. De *epistolis* Senecæ ad Paulum & Pauli ad Senecam videatur *B. Dilherrus in Electis l. 3. pag. 375. G. Hornius in hist. phil. pag. 257. Modius in lect. novantiq. pag. 65. Rivetus T. 2. oper. pag. 1073. Columella l. 3. c. 3.* vocat virum excellentis ingenii & doctrinæ. De stilo Senecæ multi iniquè judicant, de quibus *Agellius 12, 2.* legi poterit. *Erasmus in Ciceron. pag. 35. & 75.* Senecam in sententiis tanquam immodicum reprehendit & quibusdam frivolis indulgere affirmat.

SENECA (Thomas) condidit 4. libros Boniadas & 2. libros Grabeidos. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 179.*

SENECIO (Herennius) Domitiani Imp jussu interfectus est, quòd libros scripsisset de vita Helvidii Prisci. Testis *Plinius l. 7. epist. 19.*

SENECIO, rhetor erat ingenii confusi ac turbulenti, qui cupiebat grandia dicere, adeò ut novissimè hujus rei morbo & teneretur & rideretur. Nam & servos nolebat habere nisi grandes: & argentea vasa non nisi grandia. Eo pervenit insania ejus, ut calceos quoq; majores sumeret, ficus non esset nisi mariscas. Concubinam ingentis staturæ habebat: omnia grandia probabat: ei impositum est cognomen, & vocari cœpit Senecio Grandio. Vid. *Seneca in Suasor. 2. pag. 12.*

SENENSIS (Antonius) Lusitanus, bibliothecam fratrum ord. prædicat. composuit. Prodiit ea Paris. Anno 1585.

SENENSIS (Sixtus.) Vide, SIXTUS.

SENFTLEBIUS (Andr.) An. 1643. obiit. Reliquit notas in Alani parabolas. Extat ejusdé libellus de alea veterum. Vid. *Mart. Hanckius part. 2. de S.R.R. pag. 186.*

SENGEBAHR (Frid.) scripsit tractatum de 7. spiritibus apocalypticis contra Fr. *Riberam*, An. 1616.

SENGUERDUS (Arn.) edidit 6. libros introductionis ad physicam, Anno 1644: exercitationes physicas, An. 1658: item, osteologiam corporis humani, An. 1664.

SENGUERDUS (Wolferd.) de tarantula disseruit, Anno 1668.

de SENIS (Franc.) consilium instituit de balneo.

de SENIS (Frid.) egit de beneficiorum permutatione.

à SENLIS (Sebast.) Gallus, A. 1621. philosophiam contemplantium emisit. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 315.*

SENNA (Petr.) habuit dissertationem philologicam de morte eorum, qui in aquis perierunt, Romæ, An. 1637.

SENNERTUS (Andr.) hoc tempore Wittebergæ linguas orientales profitetur. Vulgavit præcepta linguæ Arabicæ, A. 1658.

SENNERTUS (Dan.) celebris medicus, natus est Anno 1572: obiit Anno 1637. De medicina multos & egregios tractatus conscripsit, quos non tantùm Germani, verùm etiam Itali & Galli meritò admirantur. Chymiam, ut ajunt, primus Witebergæ introduxit. Vid. *Hemming. Witte in medd. pag. 88.*

SENNERTUS (Mich.) h. t. medicinam Witebergæ profitetur.

SENTIUS Augurinus, Gallus, epigrammata confecit. Ea laudat *Plinius in epistola ad Falconem.* Vid. *Glandorpius in O. R. p. 784.*

SEPINUS (Gervas.) Salmureus, scripsit Menalcam & Alexin, An. 1555. Carmina ejus occurrunt *T. 3. Delit. Gall. pag. 743.*

SEPTALIA (Manfredus) Mediolanensis, struxit Museum Septalianum, Dertonæ, Anno 1664.

SEPTALIUS (Lud.) An. 1633. obiit. Compos. 7. libros animadversionum medicarum: commentarium in Aristotelis problemata: tractatum de ratione status: librum de nævis corporis. Extat ejusdem opus de instituenda & gubernanda familia. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 151. Imperialis in Museo pag. 184. Naudæus in B, P. pag. 58. 71.*

SEPTIMIUS Alexandri Mammææ Imp. vitam literis mandavit. Meminit ejus *Lampridius in Alexandro.*

SEPTIMIUS (Quintus) Romanus, *Dictyn Cretensem de bello Trojano* latinè transtulisse creditur. Dicata est ea translatio *Q. Arcadio Rufino*, qui sub Constantino Imp. consul fuerat A. U. R. 1068. Quisquis autor est (inquit *Vossius*) Græcos autores cum judicio legit & inde excerpsit, quæ veritati consentanea viderentur. Vid. *Borrichius in Cogit. ad Voss. pag. 12.*

SEPULUEDA (Joh. Genesius) Cordubensis, natus est Anno 1491: obiit Anno 1572. Cùm Hispani barbaros in India crudelissimè mactarent & tractarent, & ea de re *Barth. Casa* gravissimè conquestus esset, Hispanorum causam Sepulveda libro conscripto tueri ausus est: verùm librum istum, tanquam doctrina parùm sana refertum minimè edendum esse Complutenses & Salamanticenses Theologi censuerunt. Reliquit tres libros de regno & Regis officio: tres de re militari: totidem de ritu nuptiarum: septem epistolarum: tres de lib. arbitrio contra Lutherum, &c. *Jovius in Elog. pag. 303.* vocat Græcæ linguæ peritum & scientiarum propè omnium validis instructum præsidiis: item, eloquentissimum. Vid. *Thuanus l. 54. Schott. in B. H. pag. 464. Funccius T. 1. Orb. Imp. p. 351.*

SEQUARTUS (Claud.) edidit theonomagium, Paris. An. 1597.

SEQUESTER (Vibius.) Vide, VIBIUS.

de SERAPHINIS (Firm.) exaravit opuscula spiritualia, Col. An. 1615.

de SERAPHINIS (Seraphinus) JCtus, scripsit de privileg. jurament. An. 1610. fol.

SERAPHINUS (Gull.) Tridinensis, tractavit de compositione medicamentorum, An. 1594.

SERAPION, Σεραπίων, geographus, *Ciceroni ad Attic. 2, 4, & 6.* memoratur.

SERAPION, Alexandrinus, cognomine Ælius, sophista, Hadriani Imp. tempore vixisse traditur. Condidit panegyricum in Hadrianum: septem libros ἀκροάσεων: artem oratoriam: βιβλυλικά, &c. Vid. *Suidas.*

SERAPION, Ascalonita, *Fulgentio* memoratur.

SERAPION, Thmueos in Ægypto episcopus, tempore Constantii Imp. floruit. Scripsit Græcè adversus Manichæos librum, quem *Henr. Canisius* suis lectionibus inseruit. *S. Hieronymus* ei epistolas quoque tribuit. Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. diss. pag. 339. Olearius, pag. 427.*

SERAPION (Joh.) medicus, juxta nonnullos seculo XI. claruit. Reliquit medicinam practicam, quæ Breviarium Inscribitur. Eam vertit *Andr. Alpagus.* item, commentaria de facultatibus simplicium medicamentorum. Hæc *Nic. Mutanus*, cùm antea barbarè reddita essent, corrigere aggressus est.

SERARIUS (Nicol.) Rambervillanus, natus est An. 1555: obiit An. 1609. Herbipoli & Moguntiæ S. literas interpretatus est. *Cæsar Baronius T. 12. Annal.* lucis jubar ecclesiæ Germanicæ vocare non dubitabat. Theologiæ & philosophiæ Græcæ, Hebr. & Syriacæ linguæ cognitionem copulavit. Struxit comm. in Josuam, Judices, Ruth, Tobiam, Esther, libros Maccab. &c. Extant etiam ejus quinque libri rerum Moguntiacarum: item, tres libri de sectis Judæorum, contra *Scaligerum & Drusium.* Vid. *Zeiller. part. 3. pag. 219. Alegambe, pag. 355.*

SERARIUS (Pet.) Amsterd. vehemens Chiliasmi assertor esse fertur. De Chiliasmo ex professo scripsit contra *Sam. Maresium* Anno 1665. Tractavit etiam materiam de Judæorum conversione.

SERATICUS (Alex.) Veronensis, medicus, An. 1575. vixit. Vid. *Chioccus, pag. 85.*

SERENIUS (Jul.) Brixianus philosophus, exaravit ethicum stylobaten sive elogium Borromæorum Mediol. An. 1618: item, novem libros de fato, Venet. Anno 1563.

SERENUS (Aul.) poëta lyricus, vario & multiplici genere poëmata conscripsit. Citantur ejus Ruralia apud *Nonium.* Meminere ipsius etiam *Terentianus, Hieronymus, Diomedes, Martianus Capella.* Fortassis idem est cum *A. Septimio Sereno Falisco*, de quo *Nic. Loënsis in Epiphyll. 5, 4. Glandorp. pag. 788.*

SERENUS, grammaticus, adornavit, teste *Suida*, epitomen operis Philonis de urbibus: item, epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum. Vid. *Jonsius de S. H. Ph. p. 347.* Quære, SERINUS.

SERENUS, Σερῆνος, Atheniensis, de sectione cylindri & coni commentatus est. Vid. *Suidas.*

SERE-

SERENUS (Quintus) Sammonicus. Vide, SAMMONICUS.

SERETA (Henr.) composuit notas in Nicandrum Colophonium, An. 1668.

SERGIUS, Σέργιος, Zeugmatensis, Aphthonii filius, præfectus prætorio, scripsit epitaphium in Sabinum sophistam & & fratrem: item, librum pro causidicis ad Aristidem, teste *Suida*.

SERGIUS, Confessor, nono seculo vixit & de rebus Mich. Balbi Imp. historiam condidit. Dictionem ipsius commendat *Photius, Cod. LXVII.*

SERINUS, Σέρινος, ἐν ἀπαλιμμένῳ φίλω-νος citatur *autori Etymologici magni, in* Ἀρσενη & βωμοις: item, *Stobæo in Eclogis.* Confer, SERENUS.

SERIPANDUS (Hieron.) Neapol. natus est Anno 1493: obiit Anno 1563. Reliquit commentar. in omnes S. Pauli epistolas. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 155. Quenstad. pag. 383.*

SERLIUS (Sebast.) Neapol. composuit libros de architectura, qui sunt in magna existimatione. Prodierunt Venet. Anno 1540.

SERLO, grammaticus, monachus Fontanus, struxit libellum de differentiis dictionum, metricè conceptum: item, carmen de instabilitate mundi. Vid. *Reinesius ad Daumium pag. 255.*

SERMUNDUS (Calp.) scr. de Burmensium balneorum præstantia & usu, Mediolani, Anno 1595. in 4.

de la SERNA (Joh. Gallego) Malachensis, edidit opera physica, medica, ethica, quinq; tractatibus comprehensa, Lugd. Anno 1634. Vid. *Linden pag. 349.*

SEROLLA (Ildefons.) tractavit de differentiis herbarum, Venet. An. 164:.

SERPENSIS (Ant.) Lusitanus, enarrationem eucharisticæ chronologiæ, Anno 1648. fol. confecit. Videatur *Wadding. pag. 37.*

SERPI (Dimas) Calaritanus, A. 1613. vixit. Scripsit de purgatorio contra Lutherum. *Wad. pag. 103.* refert, eum, cùm quadam nocte cum suis confratribus hilariter conversatus esset, die sequenti, mane diluculo perquisitum, non esse inventum in cubiculo, neque alibi, neque in hunc usque diem sciri potuisse, quid de homine actum sit aut qualiter ab omnium oculis evanuerit.

SERRA (Marc.) in Thomam commentatus est.

SERRANUS (Joh.) Platonem in latinum sermonem transtulit, An. 1578.

SERANUS (Joh.) Vivariensis, in Ecclesiasten Anno 1580. scribere cœpit. Vid. *Placcius, pag. 47.*

SERRANUS (Marc. Attilius) libr. de septem urbis Romanæ ecclesiis, Anno 1575. publicavit.

SERRANUS (Pet.) Cordubensis, Leviticum & Ezechielem notis exposuit, Antv. Anno 1572. fol.

SERREUS (Joh.) inventarium generale historiæ Francicæ exaravit. Vid. *Zeillerus, part 2. pag. 137.*

SERRIER (Trophimus) edidit pyrętologiam, Lugd. An 1663.

de SERRIS (Oliver.) struxit theatrum de agricultura, quo nec prodiisse nec proditurum esse unquam scriptorem aliquem hoc in genere meliorem, etiam peritissimi judicant.

SERTOMANNUS (August.) emisit delitias astronomicas, An. 1669.

à SERVA (Carolus) Italus, excellens poëta esse prædicatur.

SERVATUS (Lupus) tempore Caroli Calvi imp. claruit. Reliquit librum epistolarum: vitam Wigberti, &c.

SERVETUS (Mich.) Hispanus, An. 1553. Genevæ combustus est. De Trinitate prava dogmata spargere cœpit. Teste *Beza*, illud *Apoc. 12, 7 Michael & angeli ejus præliabantur cum Dracone*, quasi de se scriptum interpretari ausus est. Vid. *Thuanus enucl. part 3. pag. 133.*

SERVILIANUS (Fabius) vixit A. U. R. 608. Tractavit de jure pontificio, teste *Macrobio, Sat. 1, 16.*

SERVILIUS, JCtus, sub Nerone Imp. obiit. Meminit ejus *Tacitus in Ann. l. 14. c. 19.* Videatur *Bertrandus in JCtis, pag. 500.*

SERVILIUS (Joh.) vulgò Knaplus, Weertensis, Anno 1569. claruit. Texuit tres libros rerum magnificè gestarum exemplo Valerii Maximi. Prodiit etiam Joh. Servilii conjuratio Geldro-Gallica in Antverpiam, An. 1544. Augustæ excusa. Vid. *Swertius, pag 469.*

SERVINUS (Lud.) Gallus, JCtus, Anno 1626. obiit. Extat ejus tract. de actionibus forensibus. Carmina L. Servini habentur *T. 3. Delit. Gall. pag. 829.*

SERVITA (Paulus) composuit concilii Tridentini historiam. Vid. *Zeiller. part. 3. de hist. pag. 219.*

SERVITA (Urbanus) Anno 1390. floruit. *Averrois genius* à quibusdam dictus est. Fertur tanta dicendi vi & copia viguisse, ut doctos omnes ad se amandum pelliceret.

SERVIUS Honoratus, Maurus, vixit temporibus Theodosianis. In Virgilium commentatus est.

SERVIUS (Pet.) Spoletanus, elaboravit ferias juveniles vel antiquitatum Romanar. miscellanea, Romæ, An. 1640. Vid. *Rhodius in scr. suppos. pag. 24.*

SERVIUS (Phil.) edidit amicum fidelem sive modum juvandi moribundos, Antv. Anno 1661.

SERVUS (Christ.) paravit responsum ad Schroderi sceptrum regale, An. 1627. Videtur esse *Chr. Becmannus.*

SESELLIUS (Claud.) Gallus. Vide, SEISELLIUS.

de SESSE (Joseph.) JCtus, collegit decisiones rotæ regni Aragonum, Anno 1619.

SESTICH (Joh. Vont) JCtus, An. 1634. obiit. Ostendit novam rationem tradendi jurisprudentiam. Vid. *Valer. Andr. pag. 206.*

SESTIUS (Clarus) Bononiensis, A. 1210. floruit. Vid. *Bumaldus pag. 52.*

SETH, Σὴθ, Adami filius, nonnulla scripsisse fertur. Vid. *Casp. Schottus in Techbnica curiosa, pag. 555.*

SETHUS (Simeon) magister Antiochenus, sub Imp. Michaële Duca floruit. Composuit librum de cibariis ordine alphabetico: item, Συνόψιν φυσικῶν τε καὶ φιλοσόφων δογμάτων. *Leo Allatius in diatriba de Simeonibus pag. 183.* refert, se possidere ejusdem Sethi narrationem Indicam.

SETZERUS (Jerem.) tract. de juramentis: consiliis & consiliariis: familiaritate & amicitia: legato, &c. Videatur *Justus in Chron. Francof. pag. 31.*

SEVERANUS (Joh.) tres libros *A. Bosil* de Roma subterraneâ perfecit & quarto auctiores, Romæ Anno 1632. fol. edidit, teste *Quenstad. pag. 394.*

SEVERIANUS, Σεβηριανὸς, Gabalensis in Syria episcopus, A. C. 398. floruit. Reliquit sermonem in dictum Apostoli, Coloss. II. *in Christo inhabitat omnis plenitudo Dei corporaliter:* item, homilias in Hexaemeron. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. diss. pag. 341. Olearius pag. 427.*

SEVERIANUS (Julius) syntomata rhetorica conscripsit. Ea primus *Oporinus* edi curavit. Vid. *C. Barthius in Claudian. pag. 348.*

SEVERINUS (Jac.) de ritu osculandi, Anno 1673. commentatus est.

SEVERINUS (Marc. Aurel.) Tarsiensis, natus est, Anno 1580. Extant ejus Zootomia Democritea: tractatus de vipera: tract. de qualitate & natura chocolatæ: libri 9. de recondita abscessuum natura, &c. Videatur *Borrichius in Hermet. pag. 290.*

SEVERINUS (Pet.) Ripensis Danus, natus est, A. 1542: obiit An. 1602. Condidit ideam medicinæ philosophicæ, Anno 1571. Videatur *Vindingius in R. Hafn. pag. 120.*

SEVERINUS (Vinc.) Claravallensis, instituit catholicam disceptationem de ecclesia præsentis temporis, Paris. Anno 1650.

SEVEROLUS (Hercul.) JCtus, tractavit de literis remissorialibus.

SEVERTIUS (Jac.) egit de orbis catoptrici sive mapparum mundi principiis & descriptione, Paris. Anno 1618: item, de atheismo & hæresibus, An. 1621.

SEVERUS, Alexandrinus patriarcha, circa A. C. 646. claruit. Ejus rituale Syriacum *Guido Fabricius* latinè transtulit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 428.*

SEVERUS, Malacitanus, A. C. 590. claruit. Compos. libellum de virginitate ad sororem: item, alium ad Vincentium, Cæsaraugustanæ urbis episcopum, qui à Catholicis ad Arianos defecerat. Vid. *Isidor. de viris illustr. c. 43.*

SEVERUS Sulpitius. Vide, SULPITIUS.

SEVERUS (Corn.) sub Augusto Octaviano innotuit. Bellum Siculum, *Quintiliano l. 10.* teste, carmine expressit. Apud *Senecam suasor. 6.* versus ejus leguntur, quibus Ciceronis mortem deplorat. Poëmatis, quod *Ætna* inscribitur & vulgò *Virgilio* tribuitur, Severum autorem esse, ex *L. Senecæ epist. 79.* colligere licet. Videatur *Barthius in Claudian. pag. 1106.*

SEVERUS (Titus Cassius) sub Tiberio Imp. claruit. *Plinius l. 7. c. 12.* celebrem oratorem nuncupat. Ob procaces libellos in exilium actus est. *S. Hieronymus* ait, in summa inopia mortuum esse vix panno verenda contectum. Scripta ejus *Charisius* & *Diomedes* allegant.

SEVERUS (Aurel. Alex.) edidit axiomata politica & ethica, Paris. An. 1622.

SEVERUS (Nicol.) tractavit de glandulis oris & oculorum, Anno 1662. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 110.*

SEVERUS (Odo) Anno 959. obiit. Scripsit de eucharistia: item, poëmata. Vid. *Simlerus.*

SEUM (Joseph.) fabricavit gladium spiritualem, An. 1653.

SEUMIUS (Christ.) catoptron cœlibatus & conjugii adornavit, Halæ, Anno 1615.

à SEUS (Joh.) reliquit horologium nondum exculum, teste *Sauberto in Orat. de Bibl. Norimb. pag. 90.*

SEXTILIUS Ena, Cordubensis, homo ingeniosus magis, quàm eruditus, poëta inæqualis, carmen de proscriptione & interitu Ciceronis condidit hoc principio: *Deflendus Cicero est Latiæq; silentia linguæ.* Vid. *Seneca in suasor. ult.* item, *Glandorp. pag. 804.*

SEXTIUS (Quintus) Stoicus, librum de Vita beata, ni fallor, construxit, quemadmodum ex *Senecæ epist. 64.* colligere licet. Lectus est (inquit) liber Q. Sextii patris, magni si quid mihi credis viri, & licet negent, Stoici. Quantum in illo, Dii boni, vigoris est, quantum animi! Cum legeris Sextium, dices: vivit, viget, liber est, supra hominem est, dimittit me plenum ingentis fiduciæ. Et *paulò post.* Hoc quoque egregium Sextius habet, quod & ostendit tibi beatæ vitæ magnitudinem & desperationem ejus non facit. *Hæc ille.*

SEXTUS Julius, Africanus. Vide, AFRICANUS.

SEXTUS, Σέξτος, Chæronensis, Plutarchi ex fratre vel sorore nepos, philosophus, tempore Marci Antonini Imp. claruit. Apud imperatorem in tanto honore erat, ut unà cum ipso jus diceret. Scripsit ἠθικὰ, memorante *Suida.*

SEXTUS, empiricæ sectæ medicus, sub Pio Imp. vixit. Supersunt tres ejus libri Pyrrhoniarum hypotheseon & decem adversus mathematicos. *G. Joh. Vossius, de philosoph. pag. 99.* hunc Sextum eundem facit cum Sexto Chæronensi: dissentit tamen *Marsil. Cognatus in var. observ. 3, 6.* Videatur *Jonsius de scr. hist. phil. 3, 12.*

SEXTUS, Pythagoricus, enchiridion sententiarum confecit. Librum istum quidam *Sixto* papæ & martyri vendicare conati sunt. Vid. *Vossius l. 1. hist. Pelag. c. 21.*

SEIBOLDUS (Joh. Georg.) emisit antibarbarum latinum, Anno 1676. in 8.

SEYFERT (Joh.) condidit classicum belli sacri adversus *Hug. Grotium,* An. 1643.

SFONDRATUS (Bapt.) Cremonensis, Anno 1496. obiit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2, 140.*

SFONDRATUS (Franc.) inter Italos poëtas locum habere meruit. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 935.*

SFONDRATUS (Pandulf.) de æstu maris, Ferrariæ, Anno 1540. scribere aggressus est.

SFONDRIUS (Nic.) edidit praxin vitæ spiritualis, Colon. An. 1587.

SFORTIA (Fabius) Forojuliensis, poëmata fecit, quæ leguntur *Tom. 2. Del. Ital. pag. 968.*

SFORTIA (Mutius) condidit 2. libros Clementiados, Romæ Anno 1593. impressos.

SFORZA (Joh. Mar.) meteorologiam, Neapol. An. 1655. publicavit.

SGAMBALUS (Joh. And.) tractavit de pestilenti faucium affectu Neapoli sæviente, An. 1610.

SGAMBATUS (Ant.) JCtus, adornavit introductionem juris, Romæ, Anno 1630.

SGAMBATUS (Scipio) in Viennensi academia S. literas & scholasticam theologiam docuit. Fertur conscripsisse tres tomos de hebraicis scriptoribus. *Leo Allatius in A. U. pag. 233.* refert, eumetiam adornasse emendationem codicis hebræi, eoque nomine Romam profectum, ut de hoc instituto cum pontifice conferret. *Alegambe, pag. 417.* ipsum tandem in mentis alienationem incidisse memorat. Vide, SCAMBATUS.

de SGOBBIS (Ant.) Montagnanus, struxit theatrum pharmaceuticum, Anno 1675. fol.

SGUROPULUS, Συγερόπυλος, historiam concilii Florentini contexuit. Ea prodiit Anno 1606.

SHARPUS (Leonell.) edidit novum fidei symbolum, Londini, An. 1612.

SHARROCK (Rob.) vulgavit provinciale vetus provinciæ Cantuariensis, Anno 1664.

SHELTON (Thomas) adornavit tachygraphiam.

SHEPHEARDUS (Thomas) Anglus, collegit casus conscientiæ selectiores.

SHERLOGUS (Paulus) Hibernus, vixit Anno 1643. Reliquit tres tomos cogitationum in Cantic. canticor. Anno 1645: item, dioptram antiquitatum hebraicarum, Anno 1651. Videatur *Alegambe, pag. 368.*

SHIRWODUS (Rob.) Coventrensis, Ecclesiasticum notis illustravit, Antv. Anno 1523.

SHUTE (Josias) Eboracensis, Anno 1640. obiit. Scripsit in Exod. 8, 11.

SIBBE (Rich.) Sudovolgiensis, An. 1631. decessit. In caput 1. secundæ ad Corinth. commentatus est. Extant ejusdem sacrificia evangelica.

SIBELIUS (Casp.) Batavus, theologus Daventriensis, Anno 1630. circiter claruit. Opera ejus omnia prodierunt 5. voluminibus An. 1644.

SIBENLISTIUS (Sreph.) Francus, carmina titulo schediasmatum elaboravit, Anno 1612.

SIBERIUS (Wolfg.) in Cant. cantic. quædam meditatus est.

SIBERUS (Adamus) Chemicensis, Anno 1515. natus est. Condidit 8. libros historiæ sacræ: passionale: psalterium: duo volumina carminum. Vid. *Tom. 6. Delit. Germ. pag. 117.* Confer *J. P. Lotichium part. 3. B. P. pag. 59.*

SIBERUS (Adamus Theodorus) Anno 1616. obiit. Carmina ejus leguntur *Tomo 6. Delit. Germ. pag. 187.* Vid. *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 122.*

SIBERUS (Justus) de salute Christiana & philosophica, Anno 1659. disseruit.

SIBUTUS (G.) Daripinus, edidit carmen de musca Chilianæa, Lips. An. 1507.

SIBYLLA (Barth.) Monopolitanus, emisit speculum peregrinarum quæstionum de animabus, cœlo, inferno, purgatorio, Angelis, hominibus, Venet. Anno 1578. in 8. Vid. *Sam. Maresius part. 2. contra Tirin. pag. 940.*

SIBYLLENUS (Pet.) librum absolutissimum comp. de peste, Anno 1564. Pragæ editum. Vid. *Linden, pag. 506.*

SIBYNTIUS, Σιβύντιος, Theodectæ Phaselitæ lector & famulus, primus servorum declamavit. Condidit, artem rhetoricam. Vid. *Suidas.*

SICCAMA (Sibr. Terardus) Bolsverdianus Frisius, Anno 1595. claruit. Reliquit 2. libros fastorum: antitheses de anno vetere Romuli & Numæ.

SICCIUS (Anacl.) Cremonensis, de hymnodia ecclesiastica Anno 1634. scribere instituit.

SICHARDUS (Joh.) natus est An. 1499: obiit Anno 1552. Tubingæ 17. annis jurisprudentiam professus est. Is, cum bibliothecas passim scrutaretur, forte fortuna in Codicem Theodosianum, à multis seculis desideratum, incidit: itaque eum primus edidit & Ferdinando inscripsit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis 2, 172.*

à SICHEM (Christ.) librum de optimo judice, Anno 1607. confecit.

à SICHEN (Guilh.) cursum philosophicum An. 1665. adornavit.

SIDEROCRATES (Sam.) Brettanus, condidit libellum de computandis locorum intervallis, Anno 1562.

SIDONIUS (C. Sollius) Apollinaris, Arvernorum episcopus, sub Leone & Zenone Impp. claruit. *Baronius* ejus obitum in A. C. 484. collocat. Quantum valuerit poesi, inde patet, quod in Trajani foro statuam meruerit cum laurea Apollinari. Extant ejus epistolæ & carmina unà cum notis *Savaronis*. *Ludovicus Vives* Sidonii phrasin in prosa oratione ut duram atque horridam reprehendit. Vid. *Hermolaus Barbarus ad Plin. 4, 26. J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 7. Glandorp. in onomast. pag. 810. C. Barthius in Claudian. pag. 465. 793. Olearius in Abaco pag. 429.*

SIDONIUS (Mich.) Merspurgensis episcopus in proverbia Salomonis commentatus est, An. 1571.

SIEMIENOWIEZ (Casimir.) edidit Artilleriam magnam, Amsterd. Anno 1650. fol.

SIENICIUS (Nicol.) commentar. exaravit de rep. Spartana, An. 1609.

SIETMANNUS (Joh.) JCtus, compoſ. nucleum Pandectarum paratitlarem, Anno 1654: item, ideam juris epiſcopalis, Anno 1657.

SIEVERTUS (Hieron.) adornavit amicam defenſionem exceptionum ad media Duræana, Anno 1670.

SIFRIDUS, presbyter Miſnenſis, tempore Alberti Auſtriaci Imp. Anno 1308. vixit. Condidit Chronicon ab O. C. usque ad A. C. 1307. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diſſ. pag. 349. Olearius, pag. 431.*

SIGAUDUS (Franc.) Delphinas, carmina emiſit. Videatur *Tomus 3. Delit. Gall. pag. 836.*

SIGEBERTUS, Gemblacenſ. monachus, Anno 1112. obiit. Conſtruxit chronicon: item, librum de ſcriptoribus eccleſiaſticis. *Auguſtinus Nuſſienſis* vocat incomparabilis ingenii virum in omni ſcientia literarum. Vid. *Ph. Lab. T. 2. p. 350. Sweertius pag. 674. Olearius, pag. 431.*

SIGELIUS (Georg.) Norimbergenſis, natus eſt Anno 1552: obiit Anno 1598. Altdorfii Theologiam profeſſus eſt. Edidit hiſtoriam JESU Chriſti.

SIGISBULDUS (Cynus) Piſtorienſis, JCtus, Anno 1336. obiit. In 1. librum Pandectarum commentari cœpit. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis 2, 58.*

SIGISMUNDI (Sigismundus) Practicam Cortegianam, An. 1604. publicavit.

SIGNIUS (J. Bapt.) Bononienſis, tractavit de reliquiis & veneratione Sanctorum, Anno 1610. item, de ſtatu canonico.

SIGNORILIS (Nicol.) templa Romana ante 200. & quod excurrit annos deſcripſiſſe dicitur. Vid. *Hallervord. in B. C. pag. 290.*

SIGNOROLUS, JCtus. Vide, HOMODEUS.

SIGONIUS (Carolus) Mutinenſis, Anno 1585. obiit. Primò Venetiis, deinde Patavii, tandem Bononiæ literas elegantiores docuit. Cum *Fr. Robertello & Nicol. Gruchio* doctiſſimis ſcriptis digladiatus eſt. *Laur. Rhodomannus in præfat. ad Diodorum*, excellentis doctrinæ & induſtriæ accuratiſſimæ virum appellat. Scripſit de regno Italiæ: comment. in faſtos & triumphos Romanorum: notas in Sev. Sulpitium: librum de rep. Hebræorum: alium de rep. Atthenienſium, &c. Vid. *Thuanus l. 82. Imperialis in Muſeo pag. 58. Ghilinus vol. 2. pag. 56. Mart. Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 245. Rhodius in Script. ſupp. pag. 16. Manut. part. 2. not. in epiſt. Cic. famil. pag. 374.*

SIGWARTUS (Joh. Georg.) celebris theologus, natus eſt Anno 1554: obiit Anno 1618. Struxit admonitionem de Irenico Parei.

SILANIO, Σιλανίων, poëta, quando floruerit, incertum eſt. Meminit ejus *Plutarchus in libro*, quomodo oporteat adoleſcentes poëtas audire.

SILBERSCHLAG (El.) edidit commentar. de antichriſto: & aſſertionem de reali corporis Chriſti præſentia in S. Cœna.

de SILENTO (Pet.) reliquit opus chymicum.

SILENUS, Σιληνὸς, Calatianus, Σικελικὰ compoſuit. Ea laudat *Athenæus l. 12. Plinius l. 4. cap. 22.* ejusdem tr. de Aphrodiſiade: *Stephanus* librum de Ætna allegant. Gloſſæ ejusdem citantur ab *Athenæo & Scholiaſte Apollonii.*

SILICEUS (Mart.) Carthaginenſis epiſcopus, proximus ad *Sepulvedam Paulo Jovio in Elog. pag. 303.* accedere viſus eſt. Vocat virum lectiſſimis moribus ac literis, virilique ingenio & caſta facundia.

de SILIMANNIS (Mart.) JCtus, tractavit de feudorum uſibus. Vid. *Tomus X. Tract. tract.*

SILIUS (C.) Italicus, tempore Neronis & Domitiani Impp. claruit. Vitam inedia abrupit anno ætatis 75. Poëma elaboravit de bello Punico ſecundo libris 17. quod cum blattis tineisque usque ad tempora Concilii Baſileenſis conflictatum eſt. Tunc ſiquidem è latebris in lucem prodire cœpit. *Martialis* os ei tribuit magnum facundumque. *Plinius in epiſt. 3, 7.* de eo ita: Scribebat carmina majore cura, quàm ingenio. Vid. *Olandorpius pag. 808. C. Barthius in 2. Theb. pag. 348.*

SILO (Gavius) rhetor, tempore Auguſti Imp. claruit. Vid. *Senecal. 5. controverſ. præfat.*

SILOS (Joſ.) annales clericorum Theatinorum exaraſſe fertur.

de SILVA (Edu.) Luſitanus, Anno 1664. in Japonia obiit. Grammaticam & lexica linguæ Japoniſæ primus confecit.

SILVAGIUS (Joh.) vulgo *Sauvage*, JCtus, An. 1518. obiit. Collegit responsa.

SILVAGIUS (Matth.) Catanensis, in Johann. 1, 14. commentari cœpit, Venet. Anno 1542.

SILVANUS (Barthol.) Salonensis, medicus, *Ammonium* latinè transtulit; item, lib. Galeni de constitutione artis medicæ. Claruit Anno 1541.

SILVANUS (Laurent.) JCtus, materiam de feudis, Colon. Anno 1576. illustravit.

SILVATICUS (Barthol.) JCtus, vulgavit consilia, Utini, An. 1658. fol.

SILVATICUS (Bened.) Patavinus, collegit 4. centurias consiliorum & responsorum medicorum Anno 1654. Vid. *Imperialis in Museo pag. 207.*

SILVATICUS (Joh. Bapt.) Mediolan. Anno 1595. claruit. Scripsit de collegii Mediolanensium medicorum origine, antiquitate, privilegiis & viris illustribus Anno 1607. Extant ejusdem tractatus de turgente materia: liber de aneurysmate, &c.

SILVATICUS (Matth.) medicus, Anno 1320. floruit. Condidit pandectas medicinæ: unde passim *Pandectarius κατ' ἐξοχὴν* vocari solet.

SILVATICUS (Porchetus) Genuensis, Anno 1315. claruit. Extat ejus tract. contra Judæos. Idem scripsisse dicitur de entibus & unis. Vide, PORCHETUS.

de SILVEIRA (Joh.) Olyssiponensis, An. no 1645. floruit. Construxit sex tomos commentariorum in textum quatuor Evangelistarum, qui prodierunt Antv. An. 1676. fol. item, duos tomos in Apocalypsin.

à S. SILVERIO (Sigism.) bibliothecam Mediceam edi curavit, An. 1673.

SILVESTER (Franc.) Ferrariensis, in libros posteriorum Aristotelis, An. 1506. commentatus est. Physica ejusdem prodiit Romæ, An. 1586.

SILVESTRINUS (Christ.) Veronensis, An. 1596. vixit. Conciones & comm. in epistolas S. Pauli confecit.

SILVESTRIS (Guidus Postumus) Pisaurensis, edidit 2. libros elegiarum, Bonon. Anno 1524.

de SILVESTRIS (Virg.) in rubricam F. si cert. scribere aggressus est.

SILVESTRIUS (Rudolf.) medicus, Anno 1571. floruit.

SILVIOLUS (Ant.) Parisiensis, An. 1508. claruit. Reliquit elegiam de Sp. S. carmen in laudem S. Genovefæ: epigrammata, &c.

SILVIUS (Æneas.) Vide, ÆNEAS.

SILVIUS (Alexius) lunæ periodos circulares, Lesnæ Anno 1651. scripto declaravit.

SILVIUS (Andreas) vulgò *du Bois*, Anno 1194. obiit. De rebus gestis & successione regum Francorum ex familia Merovingica tres libros condidit, qui prodierunt Duaci Anno 1633. in 4.

SILVIUS (Ant. Clarius) JCtus, duodecim tabulas legum Rom. commentario illustrare aggressus est, Paris. Anno 1603.

SILVIUS (Balduinus) Flander, carmine elegiaco excidium Morini deploravit.

SILVIUS (Franc.) Hanno, Anno 1620. floruit. In partem primam Thomæ Aquinatis Anno 1631. commentatus est. Extat ejusdem tractatus de statu hominis post peccatum. Videatur *Sweertius, pag. 254.*

SILVIUS (Jac.) Ambianus, medicus, An. 1555. obiit. Ità Galeni studiosus erat, ut dictum illud *Vesalii*, *quod Galenus quædam ignoraverit*, ægerrimè tulerit. Extant ejus comment. in libr. Galeni de ossibus; tres libri de temperamentis; tract. de ordine in legendis Hippocratis & Galeni libris, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 110.*

SILVIUS (Joh.) Atrebas, composuit breve cathemerinon versibus heroicis, Græcè & latinè, teste *Sweertio*.

SILVIUS (Joh.) Insulensis, medicus, Anno 1576. obiit. Reliquit 2. libros de curanda studiosorum valetudine: item, de lue venerea.

SILVIUS (Lamb.) Florum Anglicum, Anno 1652. evulgavit.

SILVIUS (Michael) Portugallensis, Card. Anno 1556. obiit. Vid. *Bibl. Hisp. pag. 127.*

SILVIUS (Pet.) Houtemius, An. 1592. obiit. Disputationes de Deo & sacramento pœnitentiæ habuit. Videatur *Alegambe, pag. 400.*

SIMACUS, Σίμακος, *Athenæo l. 6. cap. 6.* memoratur. *Agathias l. 2. hist.* Simacum quen-

quendam res Medorum & Assyriorum antiquissimas descripsisse affirmat. Apud quem tamen non *Simacum*, sed *Lysimachum* legendum esse, *Jonsius* ostendit *de S.H.Ph. 1,2.*

SIMANCA (Jac.) Septimanicensis, A. 1565. floruit. Ex JCto episcopus Pacensis factus est. Interrogatus, uter melius episcopi munere fungatur theologusne an jurisconsultus, pro se causam dicere cœpit. Construxit catholicas instituti ones: praxin hæresium: collectanea de rep. administranda: tractatum de episcopali dignitate.

SIMARISTUS, Σιμάριςος, scr. περὶ συνωνύμων. Vid. *Jonsius, de S.H.phil. pag. 347.*

SIMEON Hazzadick, i. e. justus, An. M. 3448. vixit & Esdræ in præsidatu: Josuæ verò in summo sacerdotio successit. Videatur *Henric. Otto in Lexic. Rabb. pag. 604.*

SIMEON ben Hillel, tempore nativitatis Christi vixit & primus nomine Rabban appellatus est. Hunc Simeonem *Buxtorfius in Abbreviat. pag. 151.* illum Simeonem esse existimat, qui Christum brachiis excepit & à pietate & justitia à *S. Luca* in Evangelio *cap. 2. vers. 25.* commendatus est. Confer *H. Ottonem l. c. pag. 606.*

SIMEON II. ben Gamaliel, in direptione urbis periit. Videatur *Buxtorfius l. c. pag. 150.*

SIMEON III. Gamalielis II. filius, A. Christi 150. floruit. Videatur *Ganz, in Z. D. pag. 104.*

SIMEON ben Jochai, Akibæ discipulus, An. M. 3881. floruit & librum זוהר in spelunca terræ, in qua per duodecim annos metu Imperatoris Romani delituerat, conscripsisse creditur. De libro *Zohar* tamen tanquam recentiore *Buxtorf. in Abbrev. pag. 164.* legi poterit. Adde *Ganz, pag. 105.*

SIMEON Doran, An. M. 5151. vixit. Composuit multos libros, inter quos etiam erant *Magen Avoth* & *Schealot Tisbetz.* Vid. *Ganz, pag. 146.*

SIMEON de Francford librum *Jalkut* exaravit. *Schindlerus in lexico Pentaglotto, pag. 959.* Jalcuth inscripsit R. Simeon Francofurdensis suum opus, in quo tanquam in pera pastorali collegit, quicquid bonarum explicationum in vetus Testam. habetur in omnibus scriptis Talmudicis. *Hæc ille.* Alii tamen autorem ejus libri *Simsonem Hadarsan* vocant. Vide. SIMSON.

SIMEON Keira, An. M. 4500. vixit. Confecit *Hilchot Gedaloth.* Videatur *Ganz, pag. 124.*

SIMEON, Συμεὼν, Metaphrastes, tempore Constantini Ducæ Imp. ut quidem *G. J. Vossio* videtur, claruit. Collegit vitas sanctorum, easque ad mensium dies ordinavit. Plurima in iis fabulosè scripta sunt. Autor ille, ut *Bellarminus* ait in *catalog. script. eccles.* multa addidit ex proprio ingenio, non ut res gestæ fuerunt, sed ut geri potuerunt. Plura de Simeone Metaphraste apud *Leonem Allatium in Tr. de Simeonibus, pag. 25.* invenies. Confer *Ph. Labbe Tom. 2. diss. pag. 354. Olearium in Abaco, pag. 433. Hanckium in Scr. Byzantinis, pag. 418. Reinesium in var. lect. 3, 5.*

SIMEON, Stylita, tempore Leonis Imp. floruit. Quidam 133. annos vixisse affirmant. Reliquit epistolas varias: unam ad Theodosium Imp. de synagogis Judæorum; alteram ad Leonem Imper. pro synodo Chalcedonensi: tertiam pro eadem synodo ad Basilium: quartam ad Eudociam: item, confessionem fidei catholicæ. Vid. *Leo Allatius in tr. de Simeon. pag. 11. Ph. Labbe l. c. pag. 357. Olearius, pag. 433.*

SIMEON, Thessalonicensis archiepiscopus, scripsit de templo, ejus ministris & vestibus. Videatur *Olearius in Abaco, pag. 434.*

de SIMEONIBUS (Casp.) *Leoni Allatio* memoratur in *A. U. pag. 120.*

SIMLERUS (Josias) Tigurinus, natus est Anno 1530: obiit Anno 1576. In patria S. literas exposuit populumq; è suggestu docuit. Mortuum *Guil. Stuckius* laudavit. De rep. Helvetiorum: de Alpibus: de Valesia commentatus est. Extant ejusdem notæ in Antonini itinerarium: in Æthici cosmographiam: libri tres de Filio DEI æterno: libri duo de Spiritu Sancto. Videatur *Jacobus Verheiden in elogiis præstant. Theolog. pag. 196.*

SIMLERUS (Rudolf.) struxit homilias in Psalmos, An. 1601. fol.

SIMMIAS, Σιμμίας, Rhodius, senior, circa initium Olympiadum floruit. Samiorum

orum ἀρχαιολογίαν literis mandavit. Ex poemate ejus, quod *Apollo* inscribebatur, tredecim versus *Tzetzes in Chil. 7. pag. 593.* allegat. Vid. *Antonius Liberalis, hist. 20. Parthenius c. 33.* Confer *Joh. Meursium in Rhodo, pag. 507.*

SIMMIAS, Rhodius, junior, tempore Ptolemæi Lagi claruit. Extat hodie ejus *Ovum* & *securis.* Utrumque carmen notis eruditis illustravit *Claudius Salmasius.*

SIMMIAS τῆς Οἰκουμένης περὶ πλῶν composuit, ceu constat ex *epitome 11. librorum Artemidori Ephesii.*

SIMOCATTUS (Theophylactus) Σιμόκατλ@, circa A. C. 612. quo Heraclius imperare cœpit, floruit. Res gestas Mauritii Imp. stilo consignavit. Extant ejus epistolæ nec non physica problemata. *Casaubonus* alicubi vocat scriptorem inter recentiores Græcos eximium. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 452. Hanckius in Byzant. script. pag. 186.*

SIMON, Σίμων, contexuit dialogos Socraticos. Coriarius erat: unde dicti dialogi σκυτικοὶ vocati sunt, teste *Laertio l. 2.* Fuit & alius SIMON, Atheniensis, qui librum περὶ Ἱππικῆς, i. e. de re equestri composuit. Ejus autoritate *Xenophon. lib. de re equestri* usus est. Confer *Suidam* in Τρίλλη. Vid. *Leo Allatius in diatr. de Simeonibus pag. 598.*

SIMON (Franc.) edidit Christianissimum verum epistolicum & evangelicum Anno 1674. in 4.

SIMON (Joh.) spiritum Calvino-Syncretisticum, Witeb. Anno 1675. publicari curavit.

SIMON (Joh. Georg.) tractavit de impotentia conjugali An. 1672.

SIMON (Pet.) Vide, SIMONIUS.

SIMON (Theod.) egit de statu & religione papatus, Anno 1638.

SIMONACTIDES, Σιμωνακτίδης, Chius, *à Polluce in Onomastico 10, 10.* inter rei coquinariæ scriptores refertur. Nomen hoc ap. *Athenæum l. 14.* corruptum est in *carmine Batonis*, quod é *Polluce* restitui poterit.

SIMONCELLIUS (Octav.) JCtus, librum de decretis & solennitatibus in contractibus minorum adhibendis, An. 1673. contexuit.

SIMONDUS (Casp.) Debrecenus, edidit compendium Biblicum memoriale, Hafniæ, Anno 1633.

SIMONETA (Bonif.) Anno 1490. floruit. Historiam persecutionum & pontificum stilo expressit. Extat ejusdem opus de tribus sectis, Christi, Mosis & Mohammædis. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 38. Olearius, in Abaco pag. 94.*

SIMONETA (Jac.) Mediolanens. An. 1539. obiit. Reliquit tractatum de reservationibus beneficiorum. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 111.*

SIMONETA (Joh.) Calaber, Franc. Sfortiæ res gestas 31. libris complexus est, An. 1478. Vid. *Jovius in Elog. num. 114. Autor Anonymus de Reparat. L. L. apud Gifan. pag. 403.*

SIMONIDES, Σιμωνίδης, Amorginus, juxta *Suidam*, 406. annis post bellum Trojanum, hoc est, circa initium Olympiadum claruit. Præter elegias, jambos scribere aggressus est; unde Ἰαμβογράφ@ dictus fuit. Simonidis jambos de vituperio mulierum *Stobæus in Eclogis* exhibet, ut & alios de brevitate vitæ. Confer *Ælianum in hist. anim. 16, 24.*

SIMONIDES, Carystius vel Eretriensis, librum de Iphigenia & conventu Græcorum in Aulide confecit. *Suidas* eidem duos libros trimetrorum tribuit.

SIMONIDES, Ceus, Leoprepis filius, Olympiade LVI. florere cœpit, pervenitque ad LXXIIX. Olympiadem. Ferunt, eum quatuor literas, Η. Ω. Ξ. & Ψ. reliquis addidisse, quibus Græci antea carebant. Vid. *Plinius l. 7. c. 56.* Composuit Dorica dialecto prælium Xerxis navale ad Salaminem: threnos: Pæanas: encomia: epigrammata, &c. Plura de Simonide *Ceo Leo Allatius in Tr. de Simeonibus pag. 207.* in medium affert. Vid. *Tretzes in Chil. pag. 12. 557.*

SIMONIDES, Ceus, Simonidis ex filia nepos, Olympiade LXXXII. claruit. Condidit, teste *Suida*, libros εὑρημάτων: tres libros genealogiarum; unde & Σιμωνίδης γενεαλόγ@ ab *Apollonii scholiaste*, item á *Tzetze in Lycophronem pag. 60.* appellatur.

SIMONIDES, Magnesius, Olympiade CL. claruit. Antiochi Magni res gestas, qui eo tempore regnabat, ut & bellum contra Galatas carmine consignavit. Hæc *Suidas.*

SIMONI-

SIMONIDES (Simo) Polonus, in Joëlem Anno 1598. commentatus est. In poësi adeò excelluit, ut *Lipsius* Catullo similem diceret. Scripsit Herculem Prodicium: livoris flagellum: Penthesileam: Josephum castum: nuptias & obitum Samoscii. Vid. *Starovolscius pag. 131.*

SIMONINUS gesta Urbani IIX. pontificis, Antv. Anno 1637. calamo depinxit.

SIMONIS (Christ.) vitam Ignatii Lolola, Anno 1598. in literas redegit.

SIMONIS (Joseph.) inter lyricos poetas refertur. Extant quinque ejus tragœdiæ, Anno 1656. excusæ.

SIMONIS (Nicol.) Hollandus, An. 1511. obiit. Reliquit chronicon temporum, & vitas S. Patrum. Videatur *Placcius pag. 133.*

SIMONIS (Phil.) Anno 1608. chronicon Spirense collegit.

SIMONIUS, Heidelbergensis, sed longa consuetudine Gallus, de peste commentatus est.

SIMONIUS (Joh.) Rostochiensis, notas in Demetrium Phalereum exaravit. Carmina ejus exhibentur *Tomo 6. Delit. Germ. pag. 205.* Vid. *Scheferus in Upsalia, pag. 403.*

SIMONIUS (Maturinus) scripsit de literis pereuntibus. Vid. *C. Barthius in silvas Papinii pag. 447.*

SIMONIUS (Pet.) Tiletanus, episcopus Iprensis. Anno 1605. obiit. Condidit septem libros de veritate: item, tract. de Jesu Christi in monte Tabor cum Mose & Elia colloquio. Vid. *Sweertius, pag. 635. Rivetus Tom. 2. operum pag. 859.*

SIMONIUS (Simo) Lucensis, in ethicam Aristotelis, Anno 1567. commentatus est. Prodiit ejus tract. de humoralium febrium natura & curatione Anno 1577.

SIMPLICIUS, Σιμπλίκιος, sub Justiniano Imp. claruit. Comment. in libros physicæ auscultationis: libros de cœlo & de anima elaboravit. Extat & ejus commentarius in enchiridion Epicteti; ex editione *Salmasii.* Vid. *Jonsius de S. H. Ph. 3, 19.*

SIMSON, ben Abraham, A.M. 4935. obiit. Vid. *Ganz in Z. D. pag. 138.*

SIMSON Ginzburg, A. M. 5346. vivere desiit. *Gans in Z. D. pag. 157.* architectonicæ artis peritum & geometrica scientia instructum appellat.

SIMSON Hadarsan, autor libri *Jalcut*, A. M. 5070. *Davidi Ganzio l. c. pag. 144.* memoratur. Vide, SIMEON.

SIMSON ex Kinon, A.M. 5072. obiit. Condidit librum *Ceritot.* V. *Ganz, pag 120.*

SIMSON (Guilh.) struxit chymicam anatomiam Scarburgensium aliorumque fontium Spadanorum in agro Eboracensi, Londini, An. 1668.

SIMSONIUS (Archibaldus) Scotus, Anno 1632. claruit. Extant ejus hieroglyphica animalium, quæ in S. Scriptura nominantur. Vid. *Kempius pag. 21.*

SIMSONIUS (Edwardus) theologus Anglus, edidit Anno 1652. chronicon universale, quod incipit à O. C. & desinit in Christo nato. In eo chronico studiosè observat annos mundi, Olympiadum & urbis Romæ conditæ. Quicquid in sacra & prophana historia occurrit, facile ibi suo loco & ordine invenies. Vid. *Zeillerus part. 3. pag. 223.*

SIMUS (Nicol.) theoricam planetarum, & ephemerides, An. 1555. confecit.

SIMYLUS, Σίμυλος, carmine res Romanorum exposuit. Videatur *Plutarchus in Romulo.*

SINAPIUS (Joh.) Sweinfurtensis, medicus, Anno 1561. mortuus est. Reliquit urbis Sweinfurtensis historiam cosmographico operi à *Seb. Munstero* insertam. Quædam ex Luciano in sermonem lat. transtulit.

SINCERUS (Jod.) itinerarium Galliæ composuit anno 1627. Vid. *Richteri epistolæ selectæ, pag. 28.*

SINCLARIUS (G.) emisit sex libros de vera & reali gravitate, An. 1669. in 4.

SINGLETONUS (Guilh.) Duacensis theologus, A. 1613. adornavit discussionem decreti concilii Lateranensis. Sub hoc nomine *Leonh. Lessius* latere creditur. Vid. *Ruelius part. 4. Concil pag. 360. Placcius pag. 158.*

SINIBALDUS (Car.) Picenus, carmina Hetrusca *Seb. Baldini* latinè expressit.

SINIBALDUS (Joh. Bened.) geneanthropiam, Romæ, An. 1612. fol. edi curavit.

SINNICHIUS (Janus) Danus, Anno 1557. obiit. Habuit orationem de jungendo studio theol. & philosoph. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 68.*

SINNICHIUS (Joh. Bapt.) Corcag. Hibernus, A. 1667. vixit. Edidit duos tomos, de Saule protomonarcha: vindicias decalogicas:

gicas: Goliathismum confessionistarum profligatum.

SINNITZIUS (Martin.) Argent. natus est An. 1582; obiit An. 1634.

SINOLT (Justus) Vide, SCHULTZEN.

SINTHEMIUS (Joh.) *Erasmi* præceptor, adornavit comment. grammaticum in doctrinale *Alexandri*, An. 1504.

SIOZERUS (Nicol.) Homerum in gratiam *Petrarchæ* latinè transtulit. Vid. *Borremansius de poët. pag. 12.*

SIPHANUS (Laur.) Argentinæ græcas literas docuit. Gregorii Nysseni libros: item, Theophylacti notas in Acta Apost. An. 1570. latinè edidit.

SIRACIDES (Jesus) avi sui sententias ex hebræo in græcum sermonem transtulit tempore Ptolemæi Evergetæ, quemadmodum ipse in procemio fatetur. Antiqui librum hunc ob materiam παναρετον, ut *Clemens Alexandrinus*: Latinè *Ecclesiasticum* nominant. Judæi similem librum *Ben Sire* tribuunt, quem quidam filium Jeremiæ faciunt; alii verò tempore Simeonis Justi vixisse contendunt. In *Sanhedrin, cap. Chelek.* liber Ben Siræ inter libros prohibitos refertur: Interdum tamen inter כתובים recipitur. *Guilh. Vorstius in observationibus ad Zemach David* Ben Siræ & Siracidem distinctos esse scriptores existimat. Vid. *Ph. Labbe T. 1. dissert. de S. E. pag. 801. Hoornebek de convers. Jud. pag. 41. Saubertus in palæstra disp. philolog. pag. 18.* Quære, BEN SIRA.

SIRADIENSIS (Laurent.) elaboravit dissertationem in disp. periodicam Gorscii & Herbesti. Vid. *Starovolscius, pag. 36.*

SIRECTUS (Anton.) de formalitatibus ex mente Scoti, Paris. A. 1541. disputavit.

SIRENIUS (Jul.) Brixianus, condidit novem libros de fato, Venet. An. 1593. fol. item, tr. de unitate naturæ angelicæ, An. 1578. *Hieronymus Magius l. 1. c. 20.* vocat virum eruditissimum, cujus scriptis fati consentum novissimè sublatum sit.

SIRIACUS (Joh.) Vide, BEVERUS.

SIRICIUS, Σιρίκιος, Neapolitanus ex Palæstina, sophista, aliquando Athenis docuit. Progymnasmata & declamationes reliquit. Ita *Suidas*.

SIRICIUS, episcopus Rom. Theodosio & Valentiniano imperantibus obiit. Misit decretum ad Eumerium, in quo constituit, hæreticorum baptisma nequaquam à ecclesia rescindendū. Exaravit etiam epistolam adversus Jovinianum & Auxentium. Vid. *Isidorus in Viris Illustr. c. 16.*

SIRICIUS (Lobard.) Patavinus, supplementum Petrarchæ operi de viris illustribus addidit. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 204.*

SIRICIUS (Mich.) Anno 1661. claruit. Scripsit de religione Moscovitica: de Ebionitis: de lacrimis Christi: item, fasciculum dissertationum contra heterodoxos.

SIRIGATTUS (Franc.) edidit duos libros de signorum ortu & occasu, Lugd. Anno 1536.

SIRINUS (Thomas) historiam S. Ramoldi, An. 1662. in literas redegit.

SIRLETUS (Guilh.) An. 1585. obiit. Erat Græce & Hebraicè doctus. Ejus operâ Græca Bibliorum editio Romæ inchoata & adornata est, quam posteà ad umbilicum perduxit *Ant. Carafa.* Extat ejusdem apparatus Biblicus: item, annotationes in Psalmos. *Nicius Erythræus in Pinacoth. part. 1. pag. 268.* multa ex Metaphraste in latinum convertisse memorat. *P. Victorius in Var. 14, 18.* ejus honorificè meminit. Vid. *Thuanus T. 82. Ghil. vol. 2. pag. 170.*

SIRMONDUS (Jac.) Ricomagensis, An. 1651. penè centenarius obiit. Ob candorem, tanquam rem raram, à multis laudatur. Erat autem Græcè & latinè impensè doctus & totius antiquitatis curiosus investigator. *Casp. Barthius in Claudianum pag. 1225.* vocat doctissimum, capitalisque judicii ac ingenii virum. Varios autores edidit notisque eruditis illustravit, ut Sidonium Apollinarem, Gofridum Vindocinensem, Ennodium Ticinensem, Petrum Cellensem, Idacii & Marcellini Chronica, &c. Theodoreti Cyrenensis episcopi opera, in 4. tomos distincta, ejus cura & opera lucem publicam aspexerunt. Vid. *Áleg. pag. 212.*

SIRMONDUS (Joh.) carmina heroica & elegias composuit.

SIRTURUS (Hieron.) struxit compendium politicum, Anno 1614.

SISENNA (L. Cornelius) temporibus Marii & Syllæ claruit & res Romanas calamo expressit. Videatur *Vellejus l. 2.* Orsus est ab iis, quæ contigere post urbem à Gallis captam: desiit

desiit autem in rebus Syllæ. *Sallustius* eum diligentissimè scripsisse ac parum libero ore locutum esse memorat. Vertit etiam fabulas Milesias Aristidis, teste *Ovid.l.2.Trist.* Reliquit præterea comment. in Plautum. Vid. *Mart.Hanckius part. 2. de S.R.R. pag.20.*

SISINNIUS Capito, Σισίννιος, in libris spectaculorum laudatur à *Lactantio l. 6. Inst. divin. c. 20.*

SISYPHUS, Σίσυφος, Cous, scriptor Homero antiquior, bello Trojano interfuit & res ad Ilium gestas primus literis consignavit, ceu scribit *Joh. Meletes* apud *Tzetzem Chil. 5. pag. 95.*

SITHMANNUS (Joh.) JCtus, speculum imperii Rom. An. 1661. publicavit.

SITONIUS (J. Bapt.) Mediolanens. Anno 1605. natus est. Composuit miscellanea medica curiosa, quæ prodierunt Colon. A. 1675. in 4. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 143.*

SITZMANNUS (Theod.) JCtus & poëta, An. 1623. obiit. Reliquit comm. in Rutilii itinerarium. Carmina ejus servantur *T. 6. Delit. Germ. pag. 231.*

SIVERIUS (Henric.) celebris mathematicus Hamburg. esse prædicatur.

SIVERTUS (Hieron.) encomium Marpurgi, An. 1645. adornavit.

SIVERTUS (Jac.) de jure gentium, Kilonii Anno 1673. scribere aggressus est.

SIXTINUS (Regnerus) JCtus, tractavit de Regalibus, An. 1609.

SIXTUS II. Papa, An. C. 258. obiit. Gnomas vel sententias scripsisse existimatur. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 358.* Alii eas *Sexto Pythagorico* tribuunt. Vide, SEXTUS.

SIXTUS IV. pontifex, natus est, A. 1414. obiit An. 1484. Tractavit de futuris contingentibus. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 94. Waddingus in S. O. M. pag. 317.*

SIXTUS V. A. 1590. septuagenarius obiit. Biblia sacra latina ad antiquissimos codd. MS. corrigi curavit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 318.*

SIXTUS, Senensis, Anno 1569. expiravit. *Thuanus, l. 46.* vocat virum eruditæ diligentiæ. Reliquit bibliothecam sanctam. Plura sua scripta ipse enumerat *l. 4. Bibl. pag. 300.* Vid. *Quenstad. pag. 319.*

SIXTUS (Franc.) tesseradecades de genealogia Christi exaravit, Venet. Ann. 1564. excusas.

SKELDERUPIUS (Janus) Anno 1582. obiit. Tractavit de imaginibus & earum abusu. Videatur *Vindingius in R. H. pag. 92.*

SKENE vel SKENÆUS, (Joh.) institutiones juris regni Scotiæ, Lond. Anno 1613. vulgavit.

SKINNERUS (Jac.) Stockholmiensis, epithalamium reginæ Gunilæ, conjugi Johannis, consecravit, teste *Schefero in Upsalia, pag. 402.*

SKINNERUS (Step.) etymologicon linguæ Anglicanæ construxit, Lond. Anno 1671. fol. Vide, SCINNER.

SKIPPONUS, Anglus, egit de promissionibus.

SKOMAGERUS (Joh.) Physicus Hafn. Anno 1614. obiit. Extant ejus scripta de calore, pulmone, corde, &c. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 151. Bartholinus pag. 70.*

SLADUS (Matth.) in symbolum Athanasii Anno 1620. commentatus est. Vid. *Placcius, pag. 140.*

SLANGENDORFIUS (Joh.) Anno 1596. obiit. Reliquit comm. in Ecclesiasten. Vid. *Vinding. in R. H. pag. 155. Bartholinus p. 84.*

SLATTERUS, Anglus, notas composuit in epistolam ad Thessalonicenses.

SLAVETA (Mich.) de motibus Hussiticis scripsisse dicitur.

SLAVUS de antiquitatibus Hetruscis, An. 1641. nonnulla meditatus est.

SLEDANUS (Christianus) theologus, librum contexuit de DEO Triuno & Christo Biuno, An. 1612.

SLEIDANUS (Joh.) à *Sleida* urbe ita dictus, natus est Anno 1506: obiit Anno 1556. & quidem lue epidemica. Extat ejus libellus de 4. summis imperiis: item, commentarius de statu religionis tempore Caroli V. Imp. *Froissardum* & *Cominæum* è Gallico in latinum transtulit. Sleidanum commendat *Thuanus l. 17.* Carolus V. ita de eo judicabat: *Aut habemus proditores consiliorum, aut scriptor ille familiaris spiritus opera ista didicit.* Contrà sunt, qui fidem Sleidano in multis derogant, inter quos erat *Carolovicius*, qui dicere solebat, *Sleidani historiam omnium superiorum historicorum fidem sibi adimere.* Vid. *Jac. Verheiden in Elog. præst. Theol. pag. 131. Quenstad. pag. 111.*

SLEGELIUS (Paulus Marquard.) Hamburgensis medicus, Anno 1652. obiit, post alapam à reflexo & recurrente cadaveris brachio acceptam, teste *Job. Dan. Majore, anatom. philol. cap. 2.* Extat ejus commentarius de motu sanguinis, Anno 1650. impressus.

SLESCOVIUS (Sebast.) composuit thesaurum alexeterium Anno 1621. Vid. *Starovolscius pag. 105.*

SLEVOGTIUS (Paulus) natus est Anno 1596: obiit Anno 1655. Jenæ philosophiam & philologiam professus est. Reliquit disp. de metempsychosi: de proselytis: de jubilæo, &c. Vid. *Spitzelius in Templo honor. pag. 373.*

SLONCOWIC (Mart.) synopsin grammaticæ hebraicæ, Anno 1651. Cracoviæ emisit.

SLOOTANUS (Joh.) Gessensis, An. 1557. floruit. Struxit expositionem in Ps. 90: item, demonstrationes contra hæreticos.

SLUPERIUS (Jac.) Herzelensis Flander, An. 1602. obiit, teste *Swertio, pag. 373.* Carmina feliciter elaboravit, Vid. *Tom. 4. Del. Belg. pag. 352.* Plura ejus scripta *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 139.* enumerat.

SLUSIUS (Ren. Franc.) Canonicus Leodicensis, edidit mesolabium, Leodii, An. 1668. in 4. Videatur *Hallerv. in B. C. pag. 355.*

SLUTERUS (Joh.) confecit animadversiones in Hippolytum à Lapide, A. 1633. Vid. *Funccius T. 1. orb. Imp. pag. 74.*

SLUTERUS (Severinus) struxit antithesin philanthropiæ divinæ & misanthropiæ Calvinianæ.

SMALCIUS (Valent.) Gotha Thuringus, Photinianus, An. 1614. vixit. Edidit refutationem thesium *W. Frantzii* de præcipuis religionis Christianæ capitibus. Vid. *Hoornebeck Tom. 1. Socinianismi refut. pag. 62.*

SMARAGDUS, cognomine Ardo, presbyter, An. 843. obiit. Reliquit comment. in Psalmos: item comment. in Evangelia & epistolas per totum annum, è SS. patribus collectos. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 345. Ph. Labbe, T. 2. pag. 361.*

SMELINGIUS (Tilem.) de septem sacramentis, Colon. Anno 1538. scribere aggressus est.

à SMENGA (Pet. Pierius) Frisius, medicus, collegit omnis priscæ antiquitatis commentarios: item, annotationes in Galenum. Vid. *Swertius, pag. 636.*

SMETIUS (Ant.) Gandensis, habuit orationem in funere *Caroli Masii* Anno 1612.

SMETIUS (Franc.) in emblemata Alciati commentari cœpit.

SMETIUS (Henr.) à Læda, Flander, natus est Anno 1537: obiit An. 1614. Heidelbergæ medicinam fecit & docuit. Cum esset adolescens 15. annorum, Phocylidem & Pythagoram latino carmine transtulit. Scripsit prosodiam, opus avidè acceptum & sæpius recusum: item, elegias, odas, &c. Vid. *Swertius p. 336. J. P. Lotichius pag. 3. B. P. pag. 112.*

SMETIUS (Mart.) Anno 1578. à furibunda militum manu abreptus & suspensus est ad Bruxellas, quòd ageret reformatæ religionis sacerdotem. Veteres inscriptiones summo studio collegit & in 4. libros vel classes distribuit. Eas post mortem Smetii *Justus Lipsius* edidit. Sic enim ille in *epistola ad Clusium*: Volumen antiquitatum Smetii hic edimus elegantibus typis. Unde vos illud nacti, inquies? Dicam, prædones à prædonibus. Milites, inquam, nostri in tumultu hoc Belgico res Marci Laurini diripuerunt, inter eas hunc thesaurum. Centurio, quod habuit, in Angliam venalem detulit: emerunt illic Academiæ nostræ, cùm casu pro legatis adessent, curatores. Ego autor divulgandi & adjutor. Hæc *Lipsius.* Vid. *Swertius, pag. 552.*

SMETONIUS (Thomas) condidit historiam vitæ & mortis Joh. Cnoxi, Anno 1579.

de SMIDT (Frid.) exaravit introductionem ad perfectionem Christianam, Antv. Anno 1659.

SMIESCOVIUS (Laur.) struxit carmina & orationes. Videatur *Starovolscius, pag. 118.*

SMIGLECIUS (Martin.) Leopolitanus, ... Anno 1618. obiit. Reliquit selectarum ... disputationum in organum Aristotelis tomos duos. Res ipsi fuit cum Photinianis, *Socino, Volckelio, Smalcio & Moscorovio*: contra quos edidit Nodum Gordium: nova monstra Arianismi, &c. Scripsit etiam de baptismo: de notis ministro-

minilltrorum, de Chrilto & ejus latisfa-ctione, &c. Vid. *Starovolsc. pag. 90. Alegambe, pag. 331.*
SMISING (Theod.) Weſtphalus, Anno 1626. obiit. Tractavit de DEO uno & trino. Vid. *Vernulæus in Acad. Lovan. pag. 317. Wadding. in S. O M. pag. 322.*
SMITH (Henr.) epiſcopus Anglus, de reſipiſcentia Davidis agere inſtituit.
SMITH (Joh.) à Kettenis, Neomagenſium concionator, theſaurum antiquarium ſeu notitiam antiquiſſimæ ſupellectilis Romanæ & rariſſimæ pinacothecæ, 33. annorum curriculo collectæ, Amſterd. Anno 1658. edi curavit.
SMITHEUS (Nicol.) edidit diſcuſſionem aſſertionum *Kelliſoni*, Antv. Anno 1631.
SMITHUS (Rich.) Anglus, Anno 1563. obiit. Scripſit tractatum de baptiſmo parvulorum: librum de traditionibus, &c. Vid. *Sanderus in Scr. Flandr. pag. 147. Ghilinus vol. 2. pag. 221.*
SMITHUS (Thomas) Anno 1567. obiit. Libellum de recta pronunciatione Græcæ linguæ adornavit. Videatur *Thuanus l. 64.*
SMOGULECIUS (Matth.) præfectus Bidgoſtenſis, reliquit librum de exorbitantiis jurium regni Poloniæ. Vid. *Starovolſcius, pag. 103.*
SMOLUS (Gothofr.) collegit manuale rerum admirabilium, An. 1610.
SMOUTIUS (Andr. Georg.) Anno 1617. *Grevinchovium* ſcriptis impugnavit.
SMYTERIUS (Carol.) Gandenſ. JCtus, fertur reliquiſſe quatuor libros deciſionum. Vid. *Sweertius, pag. 171.*
SNEBERGERUS (Anton.) Tigurinus, de ſalis uſu commentatus eſt, Anno 1581.
SNECANUS (Corn.) Anno 1531. obiit. Habuit ſermones de ebrietate.
SNECANUS (Gellius) ſtruxit 2. tomos locorum communium, Anno 1591: item, tractatum de ſacramentis.
SNELLIUS (Rodolf.) natus eſt An. 1546: obiit Anno 1613. Mortuum laudavit *Guilh. Coddeus.* Reliquit comment. in Dialecticam Rami: Apollonium Batavum, &c. Vid. *Sweertius, pag. 665.*
SNELLIUS (Sebaldus) Norimbergenſis, natus eſt Anno 1621: obiit Anno 1651. In Hebraicis & rabbinicis erat ſatis exercitatus. Comp. doctiſſimum tractatum contra *Abarbinelem*, in quo argumenta ejus contra fidem Chriſtianam eruditè examinat atque refutat. Ex *Lipmanno* non pauca in latinum tranſtulit.
SNELLIUS (Willebrordus) Rodolfi filius, Anno 1626. vivere deſiit. Leidæ mathefin docuit. Cyclometricum edidit & Apollonii Pergæi libros de lectione determinata latinos fecit. Vid. *Sweertius pag. 707. Meurſius in Ath. Batav. pag. 298. Voſſ. de ſcient. math. pag. 70. 285.*
SNEPFIUS (Erh.) Heilbronnenſis, Anno 1558. obiit. In Pſalmos commentatus eſt. Vid. *Hadr. Beier in R. I. pag. 449.*
SNEPFIUS (Theod.) Erhardi filius, compoſuit ſcholas in vaticinia Eſaiæ & Jonæ.
SNOY (Rayner.) Gaudanus medicus, Anno 1537. obiit. Condidit paraphraſin pſalterii Davidici: poëmata ſacra: parænetícon ad Carolum V. carmine elegiaco: tredecim libros rerum Batavicarum. Vid. *Sweertius, pag. 653.*
SOACIUS (Theod. Pil.) JCtus, collegit ſex libros variarum reſolutionum.
SOARES (Franc.) curſum philoſophicum duobus tomis complexus eſt. Vid. *Alegambe, pag. 136.*
SOAREZ (Cyprianus) edidit artem rhetoricam, Anno 1651. Vide, SUAREZ.
SOAREZ (Eman.) ſcripſit de communibus opinionibus.
SOAREZ (Joh.) Luſitanus, Conimbricenſis epiſcopus, concilio Tridentino interfuit. Extant ejus commentaria in Matthæum, Marcum, Lucam.
SOBELIUS (Chriſt.) emiſit ſpeculum Saxonicum, An. 1569.
SOBIESKI (Jac.) Caſtellanus Cracovienſis, bellum Chotinienſe literis conſignavit. Prodiit Dantiſci, An. 1646.
SOCHERIUS (Hieron.) Arvernus, Card. An. 1571. obiit. Reliquit librum de reformatione ord. Ciſtercienſis, qui dicitur Hieronymianus: item, volumen epiſtolarum adv. ſui temporis hæreſes. Vid. *Saſſay, pag. 109.*
SOCINUS (Barthol.) Senenſis, Mariani ſenioris filius, JCtus, natus eſt An. 1436: obiit An. 1507. Ab *Angelo Politiano* ætatis ſuæ Papinianus dictus eſt. *Hieron. Magius l. 2. miſcell. c. 11.* vocat eruditiſſimum JCtum, ſed infantem & ſemibarbarum. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis 2, 126.*

SOCINUS (Faustus) Senensis, Alexandri filius, natus est Anno 1539: obiit Anno 1604. In Polonia Photinianismum spargere cœpit. Scripta ejus exegetica & polemica simul prodierunt Anno 1656. fol. Vid *Hornebeck Tom. 1. Socinianismi refut. pag. 51. 56. Placcius pag. 176.*

SOCINUS (Lælius) Senensis, Anno 1562. obiit. Antitrinitariorum summus patronus fuisse dicitur. Compos. explicationem in c. 1. Joh. nec non dialogum de hæreticis jure gladii occidendis. Vid. *Hornebeck Tom. 1. Socin. refut. pag. 50. Rudius part. 4. Concil. pag. 560.*

SOCINUS (Marianus) senior, Bartholomæi pater, JCtus, natus est An. 1401: obiit Anno 1467. Ab *Ænea Silvio* tot præconiis extollitur, ut prope narrationis fides laboret. Scripsit de oblationibus: responsa, &c. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis 3, 35.*

SOCINUS (Marianus) junior, Mariani I. nepos, natus est Anno 1482: obiit Anno 1556. Reliquit consiliorum juridicorum tria volumina. Ea prodierunt, Venet. Anno 1580. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 162.*

SOCIUS (Nob.) Salodiensis, medicus, de temporibus & modis purgandi in morbis, An. 1555. commentatus est.

SOCOLOVIUS (Stanisl.) Polonus, Anno 1581. claruit. Scripsit in Matthæum, Marcum & Lucam. Ejus opera impressa sunt Cracoviæ Anno 1591. *Starovolscius, pag. 83.* vocat virum præstanti ingenio & lingua utraque egregiè doctum. Acta inter *Jeremiam*, Byzantinum patriarcham, & *Wirtembergenses* theologos latinè transtulit & censuræ orientalis ecclesiæ titulo cum annotationibus publicavit & Gregorio XIII. inscripsit. Cùm autem Wirtembergenses trienniò pòst eadem Acta Græcè & Latinè edidissent, Socolovius responsionem denuò adornavit, simulque sententiam definitivam Jeremiæ patriarchæ adjecit, qua de re *Thuanus l. 73.* legi poterit.

SOCRATES, Σωκράτης, celebris philosophus, natus est anno tertio Olympiadis LXXVII. obiit anno primo Olympiadis XCV. Ab Atheniensibus cicutam bibere coactus est. Huic *Galenus lib. de sect. Philosoph.* inventionem ethices & logices tribuit. Antiqui nonnulli patres, inter quos etiam *Justinus*, eum μετὰ λόγου vixisse & ἀπὸ μέρους Christum agnovisse existimant. Dogmata ejus ap. *Platonem & Diog. Laertium* occurrunt. Composuit hymnum in Apollinem: fabulas verò Æsopicas carmine expressit. Vid. *Mallincrot, pag. 95.*

SOCRATES, Cous, Indigitamenta, i. e. preces, quibus Dii invocantur, exaravit, teste *Laertio.*

SOCRATES, Rhodius, tempore Octaviani Augusti vixit. Condidit libros aliquot de bello civili. Ex iis tertium allegat *Athenæus.* Ejusdem fortassis erant Θρᾳκικὰ & Κρητικά. Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 108.*

SOCRATES, Scholasticus, *Ammonii & Helladii* discipulus, sub Arcadio & ejusdem filio Theodosio floruit. Ecclesiasticam historiam septem libris complexus est. Incipit à Constantino M. & desinit in Theodosio. Sunt, qui eum Novatianis favisse existimant. Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. diss. pag. 363. Olearius in Abaco, pag. 436.*

SOER (Mart.) Breensis, scripsit de tertiana. Vid. *Linden pag. 445.*

SOEYRUS (Leonell.) tractavit de anno & die juridico, An. 1661.

SOFFINGIUS (Justus) edidit historiam quinquesecularem ecclesiasticam, Anno 1674.

SOHNIUS (Georg.) Fridbergensis, natus est Anno 1551: obiit Anno 1589. Marpurgi & Heidelbergæ theologiam professus est. Opera Sohnii junctim edita & tribus tomis comprehensa sunt.

SOITERUS (Melch.) à Vinda, Anno 1530. claruit. Bellum Pannonicum literis mandavit. Vid. *Simon Schardius vol. 2. Germ. Script. pag. 248.*

à SOLA (Ant.) JCtus, commentarium in constitutiones Sabaudiæ, A. 1600. fol. adornavit.

SOLANUS (Nic.) instituit concordiam Barcinonensium medicorum & pharmacopolarum, An. 1543.

SOLARIUS (Chrysanth.) pentateuchum mortuorum, Patav. Anno 1645. fol. publicavit.

de SOLDEVILLA (Phil.) Catalanus, medicus insignis, tractavit de spiritu gignitivo: de astronomica veritate, &c. Vid. *Quenstad. pag. 28.*

SOLDUS (Joh.) Florentinus, insigne opus

pus de epidemia Anno 1490. edidisse fertur.

à SOLE (Brunnorus) construxit compendium resolutorium propositionum juris civilis & pontificii.

de SOLEA (Andreas) condidit librum de incremento & decremento metallorum, qui vulgò *Basilio Valentino* tribuitur. Vid. *Placcius, pag. 159.*

SOLENANDER (Reinerus) medicus, Anno 1557. claruit. Collegit consilia medicinalia.

de SOLERIO (Arn.) in C. si pater de testam. commentari cœpit.

SOLERIUS (Anshelm.) Cemeliensis, tractatum de pileo elaboravit.

SOLERIUS (Ant.) scripsit de invocatione Sanctorum, Paris. Anno 1548.

SOLERIUS (Claud.) JCtus, de juridica confessariorum potestate commentatus est, Colon. Anno 1618.

SOLERIUS (Franc.) Gallus, Anno 1628. obiit. Reliquit 2. tomos historiæ ecclesiasticæ insularum Japoniæ. Vid. *Alegambe, pag. 135.*

SOLICOVIUS (Joh. Dem.) Anno 1603. obiit. Res Polonicas stilo expressit. Vid. *Gbilinus vol. 2. pag. 144. Starovolscius pag. 15.* Quære, SULICOVIUS.

SOLIMANNUS (Jul.) Firmanus Italus, An. 1639. obiit. Struxit elogia Regum Bohemorum: item, dramata. Vid. *M. X. Volckman in Elog. Pragens. pag. 137. Alegambe, pag. 292.*

SOLIMANNUS (Mart.) JCtus, Anno 1266. obiit. Tractavit de usibus feudorum.

SOLINUS (C. Julius) juxta *nonnullos* Plinio coævus fuit. *G. J. Vossius* seculo & amplius post Plinium vixisse existimat. Edidit librum ex variis autoribus collectum, quem primò Collectanea rerum memorabilium vocavit: postea *Polyhistorem* inscribere maluit. *Scaliger in animadverf. ad Euseb. pag. 262.* levissimum scriptorem salutat. Plinium sæpissimè exscribere solet: unde etiam Plinii simia dici meruit. Condidit etiam *Ponticon* vel carmen de Ponto; cujus solum 22. primi versus supersunt. Vid. *Thomasius de plagio, §. 543. Borrichius in Cogit. ad Voss. pag. 15. Salm. præfat. in Solin.*

de SOLIS (Felicianus) JCtus, egit de censibus. Prodiit An. 1605. fol.

de SOLIS (J. Fr.) de dote scribere aggressus est, An. 1620.

SOLITARIUS (Joh.) gemmam animæ, Lipsiæ, An. 1514. in 4. vulgavit.

SOLITARIUS (Phil.) struxit dioptram, i. e. regulam seu amussim rei Christianæ. Edidit eam *Jac. Pontanus*, Ingolst. Anno 1604.

de SOLO (Gerh.) in monte Pessulano circa Annum 1340. medicinam docuit. Reliquit practicam Geraldinam dictam. Vid. *Reinesius in epist. ad Daum. pag 184. 191.*

SOLO (Pet. Fitanus) exaravit vindicias gratiæ Christi, An. 1658.

SOLON, Σόλων, Atheniensis, unus è septem sapientibus Græciæ, Olymp. XLVI. floruit. Hic primus sophistæ nomine insignitus est, teste *Isocrate in orat. de permutat. Lucianus in longævis*, centum annos implevisse tradit. *Diogenes Laertius tamen* 80. annos ipsi tribuit. Reliquit Gnomas, quas pueri Atheniensium in festo Apaturiorum recitare solebant. Laudatus *Laertius* de Atheniensium rep. quinque millia versuum scripsisse memorat. Ab hoc Solone leges Atheniensibus datæ sunt, Draconis legibus tacito Atheniensium consensu obliteratis, πλὴν τῶν φονικῶν, i. e. exceptis, quæ de homicidio latæ erant. Solonis vitam & acta ex vett. *Plutarchus*: è recentioribus *Joh. Meursius* prolixè tractarunt. Confer *Marsamum in Chronol. pag. 646.*

de SOLORZANO (Joh.) condidit duos tomos de jure Indiarum, Anno 1672. fol.

SOLSONA (Franc.) Angulariensis, JCtus, de laudemiis commentatus est. Vid. *Tomus X. Tract. tract.*

de SOMERE (Jac.) Gandavens. An. 1623. obiit. Struxit carmen de podagra & libellum Thomæ Kempensis de imitatione Christi heroicis versibus expressit. Vid. *Swertius, pag. 374.*

à SOMEREN (Corn.) tractavit de variolis, An. 1541.

à SOMEREN (Joh.) scripsit de jure novercarum, An. 1638.

SOMMALIUS (Henr.) Anno 1619. obiit. Emisit fasciculum divini amoris. Vid. *Swertius pag. 337. Alegambe, pag. 177.*

SOMMERFELDUS (Jac.) Anno 1600. commonefactionem de studiis recte instituen-

ſtituendis ſuo nomine edi curavit, cùm tamen ejus autor *G. Rollenhagius* fuerit. Vid. *Thomaſius de plagio*, §. 546.

SOMMERUS (Fab.) librum de thermis Carolinis exaravit, An. 1571.

SOMMERUS (Joh.) Hungarus, Anno 1569. vixit. Reges Hungaricos carmine elegiaco decantavit. Vid. *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag.* 118.

SOMNERUS (Guilh.) collegit antiquitates Cantuarienſes: item, notas & gloſſarium in leges Henrici I. Vid. *Mericus Caſaub. part. 1. de 4. linguis, pag.* 140.

SONCINAS (Paulus) quæſtiones metaphyſicas, Anno 1587. imprimi fecit. Vid. BARBUS.

SONCINUS (J. Bapt.) Brixianus, medicus, Patavii medicinam juvenis profeſſus eſt. *Oct. Ferrarius in prolusion. pag.* 215. refert, fuiſſe in eo ſummam in explicando facilitatem, judicium rectum, dicendi copiam atque elegantiam, ingenii dexteritatem, omnesque artes civiles usque ad invidiam in eodem floruiſſe.

SONERUS (Erneſt.) Norimbergenſis, Anno 1612. obiit. Altdorfii per integrum ferè ſeptennium philoſophiam & medicinam publicè profeſſus eſt. Eruditionem hujus viri diſputationes (quarum magna pars *in Philoſ. Altd.* occurrit) & commentarius in metaphyſicam Ariſtotelis arguunt & abunde commendant. Mortuo *G. Richterus*, Norimbergenſis, parentavit. Vid. *Henningus Witte in memor. Medd. pag.* 18.

SONIUS (Bernh.) ſcripſit de S. Scriptura, Genevæ, An. 1614.

SONLEUTNERUS (Mich.) ſcholæ Ambergenſis rector, elegans poëta, *Salmuthio part. 1. not. in Panziroll. pag.* 35. memoratur.

SONNIUS (Franc.) primus Antverpienſium epiſcopus, Anno 1576. obiit. Reliquit demonſtrationem religionis Chriſtianæ ex verbo DEI. Vid. *Sweertius pag.* 256. *Val. Andr. in faſt. Lovan. pag.* 109.

SONSBECIUS (Franc.) Friſius, JCtus, condidit comment. ad uſus feudorum, Anno 1554.

SOONUS (Guilh.) ſcripſit de ſitu orbis.

SOPATER, Σώπατρος, Apameenſis, ſophiſta & philoſophus Alexandrinus, ſub Conſtantino Magno claruit. Conſtruxit, teſte *Suida*, librum de providentia & iis, qui præter meritum felices ſunt aut infelices. Idem *Suidas* Conſtantini juſſu interfectum eſſe memorat. *Eunapius in Ædeſii vita, pag.* 34. facti culpam in Ablavium, prætorio præfectum, rejicit. Vid. *Reineſ. ad Hofm. pag.* 411. *item, ad Daum. pag.* 216. *Valeſius in Sozom. pag.* 100.

SOPATER, Paphius, Alexandri M. coætaneus, *Athenæo l.* 2. memoratur. *Scholiaſtes Theocriti ad Idyll.* 1. Sopatrum περὶ ἄρκτων vel de urſis allegat. Vid. *Meurſius in Cypro pag.* 167.

SOPATER, Parius, φλυακογράφος, comœdias docuit, teſte *Suida*.

SOPATER, Phacius, parodias compoſuit: item, fabulas, inter quas erant Βακχίδος γάμος, Βακχίδος Μνηστῆρες, Γαλάται, Ἐμβυλοθεόμβροτος, Ἱππόλυτος, Κνιδία, Μύσται, Μυστακοῦ θητεῖον, Νεκυία, Ὀρέστης, Πύλαι, Σίλφαι, Φακῆ, Φυσιολόγος. Vid. *Suidas*.

SOPHÆNETUS, Σοφαίνετος, ſtruxit Κύρου ἀνάβασιν, i. e. Cyri expeditionem. Teſtis *Stephanus in* Τάοχοι & Φύσκος.

SOPHAR, chymicus, *Borrichio de Hermete, pag.* 80. memoratur.

de S. SOPHIA (Amandus) ſcripſit tractatum de veris ſecretis.

de S. SOPHIA (Galeacius) edidit librum de febribus & cura dentium. Vid. *Linden pag.* 194.

SOPHIANUS (Nicol.) Corcyræus, Anno 1548. claruit. Exaravit librum de aſtrolabio. Extant ejusdem tabulæ Græciæ, elegantiſſime depictæ, cum nominibus locorum antiquis & recentioribus. Vid. *Simlerus*.

SOPHILUS, Σώφιλος, Sicyonius vel Thebanus, Comicus, tempore Ptolemæi Lagi floruit. Ex fabulis ejus ſequentes mihi obſervatæ ſunt, Ἀνδροκλῆς, Δημία, Ἐγχειρίδιον, Κιθαρῳδός, Παρακαταθήκη, Λήδα, Συντρέχοντες, Τυνδάρεως γάμος, Φύλαρχος, Χειρίδιον. Γάμον ejusdem *Laertius in Stilpone* allegat.

SOPHINGIUS (Juſtus) in epiſtolam S. Pauli ad Romanos, An. 1669. commentatus eſt.

SOPHIS, Σῶφις, inter chronographos refertur à *Tzetze in Chiliad. pag.* 82.

SOPHOCLES, Σοφοκλῆς, Tragicus, natus est An. 2. Olympiadis LXXI: obiit Anno 3. Olymp. XCII. Primus tribus histrionibus usus est: unde τριταγωνιστὴς, i. e. tertiarum partium actor dici cœpit. Primus etiam chorum 15. juvenum introduxit, cum antea duodecim solum ingrederentur. Fabulas fecit 123. & vicies quater victoriam retulit. *Cicero 2. de Divin.* divinum poetam nuncupat. *Johannes Meursius* nomina Sophoclearum fabularum in peculiari libro diligentissimè collegit. Vid. *Thomasius de plagio, §. 547.*

SOPHRON, Σώφρων, Syracusanus, celebris μιμογράφος, Olympiade LXXV. claruit. Meminit mimorum ejus *Aristoteles de poetica c. 1.* Ἄγγελον Σώφρονος laudat *Germanicus ad Arati phænomena*: Θυνοθήραν & Ἀγχίαλον celebrat *autor Etymologici magni.* Universi mimi vel ἀνδρεῖοι erant vel γυναικεῖοι. Quanti eos fecerit *Plato*, arguit, quòd eos assiduè lectitarit: quandoque etiam supposuerit pulvino: qua de re *Valerius Max. 8, 7.*

SOPHRON, Comicus, Olymp. CXXVII. floruit. Ex ejus dramatibus erant Ἀγροιώτης, Ἀκέστριαι, Ἁλιεὺς, Νυμφοπόνος, Παῖς, Πενθερά. Vid. *Suidas.*

SOPHRONIUS, Σωφρόνιος, patriarcha Hierosolymitanus, Anno 636. obiit. Scripsit vitam Mariæ Ægyptiacæ: item, librum de laboribus & peregrinationibus Petri & Pauli. Habentur etiam duæ ejus homiliæ, quarum una est de natali Domini; altera de angelis. Vid. *Bellarm. in catal. scr. eccl. pag. 111. Ph. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 365. Olearius pag. 437. Rivet. Tom. 2. Oper. pag. 1134. Vossius in Ignat. epist. pag. 257. Bosius in Notit. hist. eccles. cap. 3. pag. 21.*

SOPINGIUS (Godofr.) edidit responsionem apologeticam ad libellum Anonymi, qui vocatur bona fides *Sibr. Luberti*, Anno 1616.

SOPOLIS, Σώπολις, inter sophistas locum occupat. Vid. *Eunapius pag. 128.*

SOPRANES (J. Hier.) Genuensis, Anno 1629. obiit. Exaravit tractatum de re vestiaria & luctu Hebræorum: item, comment. in res Davidis gestas, Lugd. An. 1643. fol. Vid. *Alegambe pag. 250.*

SORANUS, Σωρανὸς, Ephesius, medicus, Trajani & Hadriani temporibus claruit. Multa scripsit de arte sua & *Galeno* memoratur *libro de sectis.*

SORANUS, Ephesius, priore junior, γυναικείων libros reliquit: ex quo opere superest fragmentum περὶ μήτρας καὶ γυναικείου αἰδοίου.

SORANUS, Cilix, Isagogen medicam condidisse dicitur. *Casp. Bartholinus de tibiis l. 3. c. 3. pag. 199.* observat, Sorani MS. περὶ ἐπιδέσμων extare Florentiæ. Vid. *Glandorp. pag. 876.*

SORANUS (Valerius.) Vide, VALERIUS.

SORANZIUS (Laz.) scripsit de rebus Turcicis. Vide, SUPERANTIUS.

de SORBAIT (Paulus) inter celebres hujus temporis medicos refertur. Opera ejus medica Anno 1673. fol. prodierunt.

SORBERIUS (Sam.) Anno 1640. floruit. Vid. *Sarrav. epist. pag. 14.*

de SORBIERE reliquit epistolas varia doctrina refertas, Paris. Anno 1660, in 4. editas Vid. *Placcius, pag. 141.*

SORBIN (Arn.) Anno 1606. ætatis 74. obiit. Tractatum singularem de monstris exaravit. Vid. *Saussay, pag. 119.*

à SORBO (Hieron.) edidit compendium privileg. fratrum minorum, Col. Anno 1619.

de SORBONA (Rob.) Anno 1265. claruit & collegium Sorbonæ toto orbe celeberrimum Parisiis instituit. Superant nonnulla ejus opuscula de conscientia, de confessione, de itinere ad paradisum. Vid. *Phil. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 300. Olearius, pag. 414.*

SORELLUS (Cl.) tractavit de humana perfectione. Liber extat Germanicè versus à *L. B. à Stubenberg.* Vid. *Borremans, pag. 108.*

SOREXINA (Pet.) edidit chronicon.

SORGERUS (Jac.) rector Sleusingensis, collegit phraseologiam Homericam, Anno 1625.

de SORIA (Didacus) Granatensis, instituit certamen medicum & propugnationem antiquitatis contra novatores, Granatæ An. 1635. fol.

de SORIA (Joh.) compendium theologiæ moralis An. 1656. publicavit.

SORIANUS (Ant.) Anno 1508. obiit. Scripsit

Scripsit de solitudine: vita contemplativa, & informatione interiori. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 28. Olearius, pag. 44.*

SORMIUS (Franc.) adornavit demonstrationes religionis Christianæ, Parisf. Anno 1568.

de SOSA (Ant.) Lusitanus, elaboravit tragicomœdiam de Emanuelis I. expeditione in orientem, An. 1619. Vid. *Alegambe, pag. 44.*

de SOSA (Franc.) Toletanus, An. 1617. obiit. Scripta ejus enumerat *Waddingus pag. 135.*

SOSANDER, Σώσανδρος, Indica consignavit, teste *Artemidoro Ephesio in epit. Geograph.*

SOSIBIUS, Σωσίβιος, Laco, grammaticus ex eorum genere, qui ἐπιλυτικοὶ dicebantur, eò quòd obscura quæque in scriptoribus explicarent, tempore Ptolemæi Philadelphi floruit, teste *Suida.* Condidit χρόνων ἀναγραφὴν, quam *Clemens Alex. l. 1. Stromat.* allegat. *Athenæus* ejus librum tertium περὶ Ἀλκμᾶνος citat. Nonnulli ipsi quoque tribuunt librum de regno ad Cassandrum. Vid. *Meursius in miscell. Laconicis 4, 17. Jonsius de S. H. Ph. 2, 3.*

SOSICLES, Σωσικλῆς, Atticus, in libro θεολογουμένων memoratur *Fulgentio.*

SOSICLES, Syracusius, Tragicus, Olympiade CX. innotuit. Fecit fabulas 73. & septies vicit. Vid. *Suidas.*

SOSICRATES, Σωσικράτης, Cyzicenus, *Fulgentio in Mythologi.* memoratur.

SOSICRATES, Rhodius, exaravit διαδοχὰς φιλοσόφων, i. e. libros de philosophorum successione: item, de rebus Cretensium. Vid. *Athenæus l. 4. & 6. Jonsius de S. H. Ph. pag. 348.*

SOSICRATES, Phanagorites, *Athenæo l. 13.* allegatur in οἴοις.

SOSILUS, Σώσιλος, Lacedæmonius, si *Cornelio Nepoti* fides, scripsit de rebus ab Annibale gestis. Atque hoc Sosilo, literarum Græcarum doctore, Annibal usus est.

SOSIMUS, Σώσιμος, inter chronologos refertur. Vid. *Athenæus l. 4.*

SOSIPATER, Σωσίπατρος, καταψευδόμενον exaravit. Vid. *Casaubonus in Athenæum pag. 654.*

SOSIPHANES, Σωσιφάνης, in Μελεάγρῳ allegatur à *Scholiaste Apollonii pag 210.*

SOSITHEUS, Σωσίθεος, Tragicus, Olymp. CLXIV. claruit. *Athenæus l. 10.* citat ejus Λιτυέρσην sive Daphnidem: *Stobæus* Αἴθλιον. Laudatur quoque ab *Hygino in fabulis.* Vid. *Meursius ad Hesych. illustr. pag. 164. Suidas* facit unum ex 7. Tragicis, qui vocabantur *Pleias.*

SOSSIUS (Guilh.) tractavit de numine historiæ, Parisf. An. 1632.

SOSTHENES, Σωσθένης, Cnidius, descripsit res Ibericas, ex quibus librum 13. allegat *Plutarchus, lib. de fluviis.*

SOSTRATUS, Σώστρατος, grammaticus, tempore Augusti vixit. *Strabo l. 13.* eum inter illustres Nisæos collocat. Sostrati libros rerum Etruscarum *Plutarchus in parall. minor. c. 28.* citat.

SOSTRATUS, medicus, scripsit περὶ φύσεως ζώων, teste *Scholiaste Nicandri, p. 37.* Confer *Athenæum l. 7.* Item, περὶ βλητῶν ἢ δακέτων, teste eodem *Scholiaste pag. 50. & seq.*

SOSTRATUS, Phanagorites, *Stephano* memoratur *in Μυκάλη.*

SOTACUS, Σώτακος, tractavit περὶ λίθων, i. e. de gemmis. Apud *Apollonium Dyscolum c. 36.* corrupte Τάκος dicitur. A *Plinio* aliquoties allegatur. *Idem l. 36. c. 20.* inter vetustissimos autores numerat. Meminit ejus etiam *Solinus.* Confer *Reinesium l. 1. var. lect. c. 25. sub finem.*

SOTADES, Σωτάδης, Atheniensis, librum περὶ Μυστηρίων reliquit, teste *Suida.*

SOTADES, Κρὴς μαρωνείτης, inquit *Suidas,* ἰαμβογράφος· ἔγραψε φλύακας ἤτοι κιναίδους διαλέκτῳ Ἰωνικῇ, i. e. condidit Phlyacas sive cinædos Jonica lingua: item, carmina in Βελεστίχην. *Strabo:* ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος κιναιδολογεῖν. Vid. *Paulus Leopardus, l. 13. emend. c. 10.* ubi *Juvenalis* versum *10. sat. 2.* ita corrigit: *Inter Sotadicos notissima fossa cinædos.*

SOTADES, comicus, Ἀμαζόνα, Ἐγκλειομένους, Κατάβασιν εἰς ᾅδου, Πέμπτον, Παραλυτρούμενον, fabulas composuit, quas *Athenæus* memorat.

SOTEALDUS (Joh.) Montiniensis, Anno 1567.

no 1567. obiit. Elaboravit ſummam pontificalium & ſynodalium conſtitutionum in locos communes redactam. Videatur *Sweertius pag. 472. Quenſtad. pag. 142.*

SOTELIUS (Ludov.) emiſit hiſtoricam relationem de eccleſiæ Japonicæ ſtatu ad Urbanum IIX. anno 1634. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 245.*

SOTER (Chr.) Limothomæus, Anno 1530. claruit. Galeni librum de dignotione & curatione affectuum in renibus latinè reddidit.

SOTERICHUS, Σωτήριχος, Oaſites, heroicus poëta, tempore Diocletiani Imp. claruit. Struxit encomium Diocletiani, Βασσαρικά: vitam Apollonii Tyanei: & Αλεξανδριακόν. Scripſit etiam περὶ πατρίδος, teſte *Stephano* in ὄασις. Confer *Tzetzem in Chil. 7. pag. 120.* Vid. *Jonſius de S. H. Ph. 3, 15.*

SOTERIDES, Σωτηρίδης, grammaticus, maritus *Pamphile*, fœminæ clariſſimæ, compoſuit orthographiam: comment. in Euripidem & Menandrum: quæſtiones Homericas, &c. Fuit & alius Soterides, Epidaurius, pater Pamphilæ, qui ὑπομνήματα libris tribus complexus eſt. Vid. *Suidas.*

SOTERION, Σωτηρίων, inter hiſtoricos collocatur. Vid. *Athenæus XI, 15.*

SOTERUS (Henr.) de Suecia commentatus eſt anno 1631.

SOTION, Σωτίων, qua ætate vixerit, non certó conſtat. *G. J. Voſſius* ſub Tiberio Imp. vixiſſe autumat. Reliquit διαδοχὰς: item, librum περὶ Τίμωνος σίλλων. Librum ejusdem de ira *Stobæus* citat. Sotionis meminit quoque *Tzetzes Chiliad. 7, pag. 144.*

à SOTO (Andr.) Hiſp. An. 1625. vixit. Exaravit tract. de aquæ benedictæ principiis & origine: item, de antiquitate cereorum, quos vocant agnos Dei, & miraculis. Videatur *Wadding. in S. O. M. pag. 19.*

à SOTO MAJOR (Anton.) collegit indicem librorum prohibitorum & expurgandorum, Madriti An. 1667. fol.

à SOTO (Dominicus) Segobienſis, Anno 1560. obiit. Carolo V. Imp. à concionibus fuit & concilio Tridentino interfuit. Commentatus eſt in epiſtolam Pauli ad Romanos. Extat etiam ejus commentarius de juſtitia & jure. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 69. Quenſtad pag. 20. Olearius pag. 140.*

à SOTO (Lazarus) edidit commentarium in Hippocratem, Madriti, An 1594.

à SOTOMAJOR (Ludov.) Luſitanus, vixit Anno 1600. Reliquit interpretationem in Jobum: Canticum Canticorum: & in utramque ad Timotheum.

à SOTO (Pet.) emiſit inſtitutionem ſacerdotum, An. 1586.

SOTUELLUS (Nathanaël) bibliothecam ſocietatis Jeſu à *P. Ribadeneira* inchoatam & à *Ph. Alegambe* continuatam recognovit & produxit usque ad annum 1676. Romæ, fol.

SOVERUS (Barth.) Anno 1629. obiit. Condidit eruditum opus de recti & curvi proportione.

SOVIROLIUS (Guilh.) de peſte, Bonon. Anno 1571. commentatus eſt.

SOUSA (Ant.) exaravit perfectum doctorem in quacunque ſcientia, Lond. anno 1643. item, Luſitaniam liberatam, anno 1645. Vide, SOSA.

SOUSA (Franc.) varias repetitiones de actionibus publicavit Antv. Anno 1618. fol.

SOUSA (Joh. Melch.) paravit poëticam paraphraſin in Jobum, An. 1615.

SOUTERIUS (Dan.) ſcripſit tractat. de luxu & vero opum uſu, Anno 1652. Extat ejusdem Palamedes vel tabula luſoria, Lugduni Batav. Anno 1622. impreſſa.

SOUTWELUS (Rob.) Anglus, triumphum mortis oratione ſoluta adornavit. Vid. *Alegambe, pag. 415.*

SOUTH (Rob.) Oxonienſis orator publicus, Anno 1670. panegyricum habuit, cùm celſiſſimo Principi, Dn. Guilh. Henrico, axioma doctoris legum ſplendidè confertetur, teſte *Kempio pag. 31.*

SOZOMENUS (Hermias) Σωζόμενος, hiſtoricus, ſub Theodoſio Juniore Imp. floruit. Struxit novem libros hiſtoriæ eccleſiaſticæ. Incipit ab A. C. 323. & deſinit in Anno 423. *Gregorius M. in epiſtolis* eum mendacii arguit, ſed immerito. Vid. *Whear in relect. hiſt. pag. 227. Ph. Labbe Tom. 2. diſſ. pag. 371. Olearius pag. 437. Henr. Valeſius in notis, pag. 98.*

SOZOMENUS (Joh.) vertit Platonem de republica. Prodiit Venet. An. 1626.

SPAAR

SPAAR (Joh. Casp.) medicus, tractavit de lue venerea, Argent. An. 1673.

SPACHIUS (Israël) Argentinens. natus est Anno 1560: obiit Anno 1610. Reliquit nomenclatorem scriptorum medicorum: item, nomenclatorem scriptorum philosophicorum: ut & libros gynæceorum. Videatur *Labbe in B.B. pag. 107.*

SPADAZZA (Carol.) JCtus, exstruxit theatrum viduile seu de viduis & privilegiis viduilibus, Ferrariæ Anno 1622.

SPADIUS (J. Bapt.) Inter viros eruditos collocatur à *Leone Allatio in A. U. pag. 152.*

SPAGNETUS (Joh.) creditur esse autor enchiridii physicæ restitutæ, per anagramma, *penes nos unda Tagi.* Erat autem præses parlamenti Burdegalensis. Vid. *Henr. Ernstius.*

SPAGNOLUS (Bapt.) Mantuanus. Vide, MANTUANUS.

SPAIGENART (Christ. Gilb.) JCtus, tractavit de imminutione monetæ.

SPALATINUS (Georg.) Electoris Saxoniæ aulicus concionator, Anno 1545. obiit. Ad hunc Spalatinum multæ epistolæ tum ab *Erasmo*, tum à *Luthero* conscriptæ sunt. Extat ejus chronicon: item, historia Arminii, quæ legitur ap. *Sim. Schardium vol. 1. scr. Germ. pag. 259.*

SPAN (Laurent.) à Spanow, med. doctor, condidit librum piarum meditationum in evangelia dominicalia carmine elegiaco, Anno 1574. Idem paraphrasin aphorismorum Hippocr. ad Maximilianum 2. elegiaco carmine expressit. Vid. *Reinesf. ad Daum. pag. 174.*

SPANGENBERGIUS (Cyriacus) natus est Anno 1528: obiit Anno 1604. Reliquit rerum Germanicarum annales: tractatum de nobilitate: item, comment. in Pentateuchum. Vid. *Micrælius pag. 413.*

SPANGENBERGIUS (Joh.) Herdesianus, natus est Anno 1484: obiit Anno 1550. Struxit margaritam theologicam: item, librum de matrimonio. Extat ejusdem paraphrasis psalterii poëtica. Vid. *Micrælius l. cit.*

SPANHEMIUS (Ezech.) egregium tractatum elaboravit de usu & præstantia numismatum antiquorum, An. 1667. in 4. Extant ejusdem positiones miscellaneæ. Vid. *Ephemerid. Hedovill. part. 1. pag. 46. 105.*

SPANHEMIUS (Franc.) An. 1649. obiit. Ejus opus de dubiis evangelicis Anno 1634. prodiit. Vid. *Hugenius in epigr. pag. 367.*

SPANHEMIUS (Frid.) Genevensis, natus est Anno 1632. Heidelbergæ theologiam docet. Edidit introductionem in histor. & antiquitates sacras cum append. geogr. & Critica, An. 1675.

SPANNOCHIUS (Ang.) Senensis, Anno 1585. claruit. Condidit librum singularem ad leg. Gell. ff. de lib. & posth.

SPANORCHIUS (Horat.) scripsit de interregno Poloniæ, An. 1587.

SPARACINUS (Franc.) Panormitanus, An. 1620. clar. Molitus est vastum opus de Virgine Deipara, in 6. partes distributum. Vid. *Alegambe, pag. 135.*

SPARANUS, Barensis, ante aliquot secula rosarium virtutum & vitiorum elaboravit, teste *Barthio ad Claud. pag. 233.*

SPARAVIERIUS (Franç.) emisit castigationes & vindicias ad apologiam *Thomæ Mazzæ* pro *Annio Viterbiensi*, An. 1676. in 4.

SPARGIATUS (Vincent.) Anno 1588. floruit. Adornavit compendium omnium scientiarum.

SPARKE (W.) compos. librum, cui titulus, vis naturæ, Londini, An. 1612.

SPARNAGEL (Sal.) equitem aurei velleris, An. 1605. publicari fecit.

SPARR (J. Casp.) Vide, SPAAR.

SPARTIANUS (Hieron.) versibus scribendis operam dedit. Vid. *Tomus 6. Delit. Germ. pag. 239.* Expressit etiam carmine militem Christianum. Vixit Anno 1550.

SPARTIANUS (Ælius) hist. tempore Diocletiani Imp. claruit. Vitas Adriani, Ælii Veri, Didii Juliani, Severi & Pescennii Nigri, Caracallæ & Getæ literis consignavit. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 139.*

SPARZA (Mart.) de justitia commentari cœpit.

SPATA (Laur.) Anno 1526. floruit. Scripsit in Scotum.

SPATHARIUS (Octav.) collegit tres centurias concionum in quadragesimas: it. methodum corrigendi regulares, Anno 1623.

SPAZZA-

SPAZZARINUS (Joh. Dominicus) nonagenarius, A. 1519. obiit. Consignavit res Venetorum. Opus hoc ab elegantia & Sallustiana brevitate commendat *Scardeonius l. 3. rerum Patavin.*

SPECKHAN (Eberh.) JCtus; exaravit exegesin de jure Cæsareo & pontificio: item, 2. centurias quæstionum, A. 1600.

SPEE (Joh.) compos. praxin vivam theologiæ mysticæ, An. 1648.

SPEEDÆUS (Joh.) struxit theatrum imperii Britannici, in quo conficiendo 14. annos insumsisse dicitur. Id opus in 10. libros tanquam scenas digestum est. Videantur *Whear. in Relect. hist. p. 185. Hallerv. in B. C. pag. 203.*

SPEEDE (Guilh.) emisit epigrammata juvenilia, Lond. An. 1669.

SPEIDELIUS (Joh. Jac.) JCtus, collegit notabilia An. 1633.

SPEJUS (Rutg.) in epistolam ad Galatas commentatus est. Idem capita religionis Christianæ Arabice edidit una cum compendio grammaticæ Arabicæ.

SPELMANNUS (Henr.) Anglus, archæologum composuit. Videantur *epistolæ selectæ D. Richteri, pag. 492. Ephemerid. Hedovill. part. 2. 1. pag. 105.*

SPELMANNUS (Joh.) emisit psalterium Davidis Saxonicum, Londini, Anno 1640.

SPELTA (Ant. Maria) natus est A. 1559: obiit An. 1632. De texendis epistolis scribere aggressus est. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 21.*

SPENCERUS (Guilh.) Cantabrigiensis, edidit Origenem contra Celsum cum notis, An. 1658. Idem promisit tract. de scriptoribus ecclesiasticis, qui ob ortu Christi usq; ad Synodum Nicænam floruerunt.

SPENGERUS (Joh.) scripsit de Urim & Thummim, Cantabrig. A. 1670. Videatur *Carpzovius ad Jus regium Schickardi, pag. 30 & seq.*

SPENDON, Σπένδων, Lacedæmonius, carmina construxit, quorum meminit *Plutarchus in Lycurgo.*

SPENERUS (Phil. Jac.) Rupisvilla-Roch Spoletanus, natus est An. 1635. Condidit syllogen genealogicohistoricam, An. 1665: item, tractatum de arte Heraldica, An. 1668. Francofurti ad Mœnum Theologi munere fungitur.

SPENGLERUS (Adam) Neukircho Variscus, exercitationes metaphysicas & logicas, An. 1652. imprimendas dedit.

SPENGLERUS (Lazar.) Norimb. A. 1534. decessit. Condidit confessionem Germanicam, quam præfatione ornavit & elogio auxit *B. Lutherus.* Idem Senatui Norimbergensi autor & suasor fuit, ut publicam scholam aperirent, ejque viros peritos bonarum artium & literarum præficerent: id quod etiam Anno 1526. factum est. Ab eodem *Oda* Germanica: Durch Adams Fall ist ganz verderbt/ &c. conscripta esse dicitur.

SPENSERUS (Edmundus) Londinensis, An. 1599. obiit. Reliquit varia poëmata, quæ excusa uno volumine extant; teste *Warzo, pag. 137.*

SPERA (Pet. Angel.) Pomericanus, quinq; libros de nobilitate professorum grammaticæ & humanitatis utriusq; linguæ adornavit, Neapoli, A. 1641. in 4.

SPERANZA (Joseph.) compos. commentarium in utrumq; Testamentum. Claruit An. 1631.

SPERATUS (Paul.) Suevus, struxit odas ecclesiasticas: item, libellum de cruce, teste *Micrælio p. 413.*

SPERBERUS (Jul.) Isagogen in veram DEI cognitionem publicavit, An. 1674.

à S. SPERELLO (Joh.) JCtus, Anno 1422. obiit. Vid. *Panzirolus, pag. 236.*

SPERELLUS (Alex.) collegit decisiones fori ecclesiastici, An. 1664. Extat ejusdem opus ethicopoliticosacrum tripartitum, Anno 1670. Romæ impressum.

SPERLINGIUS (Alb.) tractavit de majestate & præsentia corporis Christi, Anno 1564.

SPERLINGIUS (Joh.) physicus celeberrimus, An. 1653. claruit. Edidit institutiones physicas: synopsin physicam: tractatum de formatione hominis in utero: Zoologiam, &c.

SPERONIUS (Speronus) Italus, An. 1588. obiit. In Patavino gymnasio philosophiam vernacula lingua publice professus est. Mortuum laudavit *Ant. Riccobonus.* Scripsit inter alia de dignitate fœminarum. Reliqua ejus opuscula *Thomasius part. 1. elog. pag. 86.* recenset. Vid. *Thuanus l. 89. Ghilinus vol. 1. pag. 210.* item, *Nicius Erythræus part. 3. Pinacoth. pag. 202.*

SPERT (Hieron.) selecta ex sanctis, Lugd. Anno 1664. collegit.

SPETH (Andr.) psalterium Anno 1596. edi curavit. Vide, LOBWASSERUS.

SPEUSIPPUS, Σπεύσιππος, philosophus Atheniensis, Platoni in academia successit. Struxit ὅρους, i. e. definitiones, quas *Marsilius Ficinus* latinè transtulit. Speusippi vitam *Diogenes Laërtius* concinnavit. Vid. *Hieron. 1. contra Jovinian. Jonsius in S. H. Ph. 1, 10.*

SPEYBOBARDIANUS (Rutg.) compendium grammaticæ Arabicæ An. 1583. fabricavit.

SPHÆRUS, Σφαῖρος, philosophus, sub Ptolemæo Evergeta claruit. Scripsit de Eretriacis philosophis: item, de Lycurgo & Socrate libros tres: nec non de rep. Laconica. Videatur *Meursius in Miscell. Lacon. pag. 334. Jonsius lib. cit. 2, 6. pag. 143.*

SPIGA (Pet.) Calaritanus, natus est Anno 1525: obiit Anno 1594. Extant ejus puncta meditationum de vita & passione Domini. Videatur *Alegambe, pag. 400.*

SPIGELIUS (Adr.) Bruxellensis, medicus, humani corporis fabricam decem libris complexus est Anno 1627. Extant ejusdem 4. libri de semitertiana.

SPIGELIUS (Jac.) Seleftadiensis JCtus, Anno 1536. claruit. Confecit scholia in Guntherum poetam: item, lexicon juris civilis. Vid. *Herzog. in Chron. Alsatiæ, 7, 21.*

SPILENBERGERUS (Mart.) in Matthæum, A. 1661: in Lucam verò An. 1663. commentatus est.

SPILENBERGIUS (Berch. Parthen.) poëmata elaboravit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 185.*

SPILKERUS (Burch.) JCtus, disputationes in 4. libros Institut. Anno 1666. habuit.

SPILKERUS (Sebast.) composuit jurisprudentiam, Anno 1650: item, tractatum de pactis privatis & publicis, Anno 1643.

à SPINA (Alphonsus) Judæus conversus, Anno 1452. vixit. Paraviit fortalitium fidei contra hæreticos, Saracenos & Judæos, nomine suppresso. *Waddingus pag. 14.* refert, eum tandem Orinopolitanum episcopum factum esse.

de SPINA (Barth.) JCtus, de strigibus & lamiis commentatus est. Vid. *Thomasius de plagio, §. 548.*

de SPINA (Pet.) medicus, natus est Anno 1563: obiit An. 1622.

SPINÆUS (Claud.) epitomen construxit in 4. libros sententiarum *Lombardi*, Paris. Anno 1551.

SPINÆUS (Fr.) scripsit de hominis procreatione, Maceratæ, An. 1622.

SPINÆUS (J.) librum adornavit de providentia & tranquillitate animi.

SPINEDO (Thomas) promisit novam editionem *Stephani ethnicographi* unà cum notis.

SPINASATUS (Alb.) politicam vulgavit Paris. An. 1587.

SPINATUS (Matth.) edidit politissimum adversus hæreticos.

SPINDLERUS (Joh.) condidit horologium Chaldaicum, An. 1672.

de SPINELLIS (Joh. Paul.) Castellanetensis, elucubravit lectiones aureas in omni, quod pertinet ad artem pharmaceuticam, An 1604.

SPINELLUS (Hilar.) Anno 1653. claruit. Vid *Greg. Leti in Ital. regn. pag. 332.*

SPINELLUS (Nicol.) Neapol. JCtus, Anno 1380. circiter obiit. In magnam Pandectarum partem luculenta commentaria reliquit & *magni Textualis* cognomen promeruit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 2, 69.*

SPINELLUS (P. Ant.) scripsit de amore B. Mariæ, Anno 1620: item, de ejus laudibus An. 1663. Vid. *Placcius pag. 152.*

à SPINO (Didacus) edidit speculum testamentorum, An. 1600.

SPINOLA (Ambr.) de vita Christi, Anno 1670. commentatus est.

de SPINOSA (Bened.) Amsterd. Anno 1677. obiit. In natura rerum perscrutanda plurimum temporis consumsit. Edidit, suppresso nomine, tractatum de libertate philosophandi, teste *Thomasio in epist. quadam ad J. C. Dürrium.* Extat ejusdem tractatus de natura & conceptu DEI. Contra eum scripsit quidem textor Roterodamensis, nomine *Joh. Bredenburgius*, ac demonstratione, geometrico ordine disposita, naturam non esse Deum ostendit. Ita refert *Chr. Fr. Knorrius in epistola quadam ad Amicum.*

cum. Ajunt, eum etiam ſcripſiſſe de principiis *philoſophiæ Carteſianæ.* Opera ejus poſthuma, Anno 1677. uno volumine prodierunt: in eo continentur 1. ethica, more geometrico demonſtrata 2. politica. 3. tract. de emendatione intellectus. 4. epiſtolæ. 5. compendium grammatices linguæ Hebrææ.

SPINTHARUS, Σπίνθαρος, Heracleota, Tragicus, Ἡρακλῆ πυρκαϊόμενον καὶ Σεμέλην ἔγραψε, teſte *Suida.*

SPINULA (Franc.) Mediolanenſis, Anno 1562. floruit. Condidit 4. libros carminum, qui Venetiis impreſſi ſunt.

SPINULA (Fab. Ambr.) Genuenſis, ſcripſit vitam Caroli Spinulæ in Japonia combuſti, Anno 1628. Videatur *Alegambe, pag. 107.*

SPINULA (Publ.) poëmatibus ſcribendis operam navavit. Vid. *Tomus 2. Del. Ital pag. 986.*

SPINULA (Steph.) emiſit ſummulas noviſſimæ philoſophiæ, Anno 1651. fol.

SPINUS (Pet.) Bergomas, An. 1582. obiit. Vid. *Donatus Calvus pag. 443.*

SPIRA, Italus, celebris medicus, inter Naſonianos morum corruptores refertur. Extant ejus conſilia epiſtolarium reſponſorum ad omnis ordinis & utriusque ſexus mortales. Videatur *Biſſelius in appendice tertii Septennii, ad Ann. 20. pag. 309.*

SPIRA (Franc.) Patavinus, JCtus, Anno 1548. ex deſperatione obiit. Hiſtoriam hujus Spiræ prolixè deſcripſit *Sleidanus comment. l. 21.*

SPIRELLUS (Alex.) epiſcopus Eugubinus, paravit diſcurſus paſtorales Anno 1674.

à SPIRITU SANCTO (Ant.) directorium confeſſariorum 3. tomis, Lugd. Anno 1671. fol. edi curavit.

SPITHOLDUS (Egb.) emiſit exercitia precum, Antv. An. 1622.

SPITZELIUS (Theophilus) Auguſtanus, hoc tempore claret. Edidit ſcrutinium atheiſmi: tractatum de re literaria Sinarum: obſervationes de Iſraëlitis Americanis in relationem Montezinianam: templum honoris: tractatum de vitiis ſcriptorum, &c.

SPOELBERGIUS (Guil.) Bruxellenſis, Anno 1626. vixit. Condidit ſpeculum conſcientiæ: inſtructionem catholicam: theſaurum litaniarum, &c. Videantur *Swertius pag. 317. Waddingus pag. 156.*

SPONDANUS (Henr.) Mauleoſolenſis, epiſcopus Apamienſis; Anno 1643. obiit. Annales Baronii in epitomen redegit. Extat ejusdem tractatus de cœmiteriis ſacris. Vid. *Caſaub. in exercit. anti Baron. in prolegomenis.*

SPONDANUS (Joh.) in Homerum Anno 1583. commentatus eſt.

SPONIUS (Car.) medicus Lugdunenſis, Anno 1661. Sibyllam medicam edidit, in qua Hippocratis libellum prognoſticon heroico poemate latino expreſſit. Videatur *Bartbolinus de medd. poët. pag. 135.*

SPONTONUS (Cyrus) Anno 1589. floruit.

SPORERUS (Patr.) emiſit tirocinium theologiæ moralis, Herbip. Anno 1660.

SPORISCHIUS (Joh.) ab Ottenbachau, ideam medicinæ Anno 1582. imprimi curavit. Vid. *Linden, pag. 391.*

SPORMAND (Pet.) Danus, natus eſt Anno 1608: obiit Anno 1661. Struxit 40. concluſiones, partim geometricas, ſphæricas & geographicas: partim chronologicas & hiſtoricas. Videantur *Vindingius in R. H. pag. 837. Bartbolinus in Danis pag. 124.*

SPOTSWODUS (Joh.) condidit hiſtoriam eccleſiæ Scoticæ.

SPRAT (Thomas) exaravit hiſtoriam ſocietatis regiæ Anglicanæ.

SPRECHERUS (Fortunat.) adornavit chronicon Rhætiæ, Anno 1622: item, Palladem Rhæticam, An. 1617.

SPRECKELSEN (Herm.) JCtus, de ſortitione Anno 1664. ſcribere aggreſſus eſt.

SPREEWEN (Gull.) Trudonenſis, Anno 1467. obiit. Concinnavit faſciculum myrrhæ: item, ſcholam triplicem, perfectionis, compaſſionis & jubilationis.

SPRENGERUS (Jac.) tractavit de præſtigiis dæmonum.

SPRENGERUS (J. Theod.) JCt. edidit Tacitum axiomaticum Anno 1663: item, jurisprudentiam publicam, hodierno uſui, receſſui, actis & capitulationibus Cæſareis conformem.

SPRENGERUS (Ph. Henr.) JCtus, de restitutione in integrum Anno 1641. tractare instituit.

SPRENGIUS, (Joh.) Augustanus, inter poëtas connumeratus est. Vid. *Tomus 6. Del. Germ. p. 305.* Extant ejusdem enarrationes in Ovidii metamorphosin, An. 1570. excusæ.

SPRINGELIUS (Hartm.) librum de hodiernis hæresibus & hæreticis promulgavit, An. 1618.

SPRINGERUS (Justus) tractavit de pace religionis in imperio Romano, Anno 1607.

SPRINGINSGUT (Dan.) collegit aurifodinam Biblicam, An. 1671.

SPRINGSFELDIUS (G. H.) de apennagio Anno 1663. quædam meditatus est.

de SPRINTZENSTEIN (Franc. Mauric.) edidit faciem antiquam & modernam imperii Romani, An. 1640.

SPROT (Isaac) Judæus, A. C. 1375. vixit. Composuit אבן בחן. Est liber scriptus in Christianos.

SPUNTONUS (J. Bapt) egit de pulvere viperino, Papiæ, Anno 1643. Vid. *Linden pag. 325.*

SPURSTOW, Anglus, de promissionibus scribere aggressus est.

SQUARCIAFICUS (Hieron.) vitam *Franc. Petrarchæ* literis mandavit. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 127.*

SQUARCIALUPUS (Ant.) Florentinus, Anno 1430. claruit. In arte musica tantoperé excelluit, ut ex regionibus remotis advenirent ad eum conspiciendum sonosque illius harmonicos audiendos. Eum tanti fecit Senatus Florentinus, ut ex marmore imaginem illius curarit ponendam prope valuas ecclesiæ cathedralis. De arte musica non nulla reliquisse traditur. Vid. *Vossius de Scient. mathem. pag. 351.*

SQUARCIALUPUS (Ignatius) Casinensis monachus, Anno 1520. obiit. Composuit hymnum de virginitate versibus hexametris.

SQUARCIALUPUS (M.) librum de cometis exaravit, An. 1580.

SQUIREUS, Anglus, in epist. ad Thessalonicenses commentatus est.

STABILIS (Fr.) Potentinus, emisit brevem defensionem contra nonnullos asserentes, pudendorum inflammationem non esse pestis signum, Venet. Anno 1576. in 4.

STABIUS (Joh.) Austriacus, Anno 1510. claruit. Poëta erat laureatus & Maximiliani I. Imper. cosmographus & historicus. Mathesin Viennæ Austriæ docuit. Fecit horoscopion universale lineis helicis, atque aliud columnaribus lineis. Ostendit etiam modum faciendi horologium lunare.

STABULARIUS (Joh.) Anno 1449. obiit. Reliquit chronicon Leodicense, quod postea *Joh. Chapeavilii* cura in lucem prodiit. Vid. *Zeillerus part. 3. pag. 226.*

STADEN (Guilh.) erexit tropæa Verdugiana, Colon. An. 1630.

STADENSIS (Albertus) Abbas, Anno 1240. claruit. Extat ejus chronicon. Vide, ALBERTUS.

STADIUS (Joh.) Loenhoutanus, natus est Anno 1526: obiit Anno 1579. Edidit tabulas Bergenses: comm. in Florum: opus ephemeridum, &c. *Hermetis Trismegisti* jatromathematicum latiné reddidit. Primum Lovanii: deinde etiam Lutetiæ Parisiorum docuit. *Thuanus l. 68.* refert, Stadium curiosa scrutantibus nimium morigerum se præbuisse & mathematicorum nomen, ut olim Cæsarum temporibus, odiosum simul ac detestandum reddidisse. Vid. *Sweertius pag. 472. Verusl. in Lovan. pag. 308. Ghilinus vol. 1. pag. 89.*

STADMAN (Joh. Burckh.) JCtus, natus est An. 1570: obiit An. 1638.

STÆVARTIUS (Pet.) Vide, STEVARTIUS.

STAHLIUS (Dan.) Hammelburgo Francus, natus est Anno 1589: obiit Anno 1654. Jenæ philosophiam publicé & laudabiliter professus est. Reliquit regulas philosophicas, &c. Vid. *Adr. Beierus in Jenens. pag. 1021.*

STAHLIUS (Lazarus) emisit sceleton geographiæ, An. 1654.

STAINER (Bernh.) scripsit Gerocomicon sive diæteticum regimen de conservanda senum sanitate.

STAINER (Car.) struxit dæmonomagiam.

STALENUS (Joh.) scripsit vindicias sanctarum peregrinationum, Annô 1649. Extat ejusdem papistrix monstrosa, Col. An. 1639. emissa.

STALHAMUS, Anglus, edidit relationem de conversione Indorum.

STAMIS, Στάμις, ἐν τῷ περὶ λίθων allegatur à *Scholiaste Homeri in Iliad. pag. 67.*

STAMLERUS (J. H.) tractavit de reservatis Imperatoris Anno 1658. Vid. *Funccius T. 1. orb. imp. pag. 86.*

STAMM (Joh. Herm.) librum paravit de servitute personali, An. 1625.

STAMPA (Pet. Ant.) scripsit de fuga Satanæ, An. 1605.

STAMPELIUS (Georg.) Soltquellensis, Anno 1611. claruit. Reliquit tabulam cosmographicam: historiam scholasticam: delineationem chronologicam: vaticinium Jacobi de Schilo; hypotyposin theologiæ, &c.

STANCARUS (Franc.) Mantuanus, Anno 1574. obiit, ætatis 73. In epistolam S. Jacobi commentatus est. Extat etiam ejus institutio linguæ Hebrææ, Basileæ impressa An. 1547. Vid. *J. C. Dürrius ad libros normales Norimb. p. 155.*

STANDICIUS (Henr.) Anglus, A. 1520. obiit. Exaravit librum unum contra versionem Erasmianam Novi Testamenti. Vid. *Waddingus in S. O. M. p. 167.*

STANDICIUS (Joh.) Anglus, A. 1556. vivere desiit. Scripsit de non edendis in vulgari lingua S. Bibliis. *Waddingus pag. 227.*

STANGEFOLIUS (Herm.) adornavit annales circuli Westphalici, Colon. An. 1656.

STANIHURSTIUS (Guilb.) compos. tractatum de 4. hominis novissimis: item, tesseram Christianam, An. 1661.

STANIHURSTIUS (Nicol.) An. 1554. obiit. Struxit diætam medicorum, teste *Wareo.*

STANIHURSTIUS (Rich.) An. 1618. decessit. Res gestas in Hibernia 4. libris complexus est.

STANLÆUS (Thomas) edidit duo volumina de historicis & philosophis, Lond. An. 1655. fol. Item, commentar. in Æschyli tragœdias. Vid. *Hedovill. Ephemer. part. 1. pag. 86.*

STANNARIUS (Greg.) collegit fasciculum dispp. theologicarum, An. 1665. Extat ejusdem systema regularum philosophicarum.

STANNIFEX (Joh.) Gosletanus, composuit comment. in Organum Aristotelicum. Vid. *Vernulæus in Acad. Lovan. pag. 307.*

STANTZL (Valent.) ob peritiam mathematicam in Chinam evocatus est. Condidit librum de cometis. Vid. *M. X. Volckman. in elog. Pragens. pag. 85.*

à STAPEL (Joh. Bodæus) Theophrastum de plantis notis illustravit An. 1644. fol.

STAPEL (Joh. Henr.) heptalogum Christi publicavit.

STAPHYLÆUS (Joh.) egit de gratiis expectativis.

STAPHYLIUS (Frideric.) Anno 1613. claruit.

STAPHYLUS, Στάφυλος, Naucratita, exaravit Attica, Thessalica, Ætolica & Arcadica. Allegatur ab *Harpocratione, Sexto Empirico, Apollonii scholiaste, Tzetze in Chil. p. 179, &c.*

STAPLETONUS (Thom.) Anglus, An. 1598. obiit. *Montacutii* judicio inter pontificios theologos tam est illustris, ut *Bellarmino* palmam præripere possit. Condidit promtuarium contra hæreticos: antidota in Acta & epistolam ad Romanos. Opera ejus 4. tomis edita sunt Paris. An. 1620. Vid. *Sanderus in Flandris script. p. 157.*

STARCKIUS (Joh.) promulgavit thesaurum epistolicum, An. 1646.

STARICIUS edidit philosophiam Theophrasti.

STAROVOLSCIUS (Simon) Polonus, varia scripta elaboravit: ex quibus sequentia hactenus in nostram notitiam venerunt, centum elogia illustrium Poloniæ scriptorum: clari Sarmatiæ oratores: commentarius in 4. libros institutionum: libri 8. institutionum rei militaris: epitome omnium conciliorum: monumenta vel epitaphia illustrium Sarmatarum. Vid. *Naudæus in B. P. pag. 96.*

STASINUS Στασῖνος, Cyprius, *Homero* coævus fuit. Exaravit carmina Cypria dicta. Alii tamen Homerum horum autorem faciunt, à quo Stasinus ea dono acceperit. Vid. *Scholiastes Homeri in Iliad. p. 1. Tzetz. in Chiliad. p. 258. Salmas. in Solin. p. 852.*

STATHMION (Christ.) suscepit defensionem considerationis astrologicæ in medicatione, An. 1556.

STATILEUS (Marinus) Traguriensis JCtus, edidit responsionem ad J. C. W. dissertationem de Traguriensi Petronii fragmento, in 8.

STATILIUS Maximus, grammaticus, scr. de singularibus apud Ciceronem positis. Vid. *Glandorpius in O. R. pag. 814.*

STATIUS Papinius, poëta. Vide, PAPINIUS.

STATIUS Sebosus, Ciceroni coætaneus fuit. Tractavit de actis triumphorum. Citatur *Plinio 6, 31. & 9, 15.* Vid. *Glandorpius, pag. 812.*

STATIUS Surculus. Vide, SURCULUS.

STATIUS Valens, vitam Alexandri Mammææ literis consignavit, teste *Lampridio.*

STATIUS (Achilles) Lusitanus, natus est Anno 1524: obiit Anno 1581. Edidit librum observationum: commentarium in Catullum: item, in Ciceronis topica. Ejusdem silvæ una cum hymnis Parisiis editæ sunt An. 1549. Vid. *Thuanus l. 39. Casp. Barthius in Claud. pag. 23. Ghilinus vol. 2. pag. 3.*

STATIUS (Mart.) struxit postillam Patrum in evangelia dominicalia tomis 2. Anno 1661.

STATORIUS Victor, rhetor, Senecæ municeps dicitur in *suasoria 2. pag. 13.*

STATYLLIUS Flaccus, Στατύλλιος, poëta, inter epigrammatographos Græcos refertur. Vid. *Anthologia Gr. epigr. l. 1. c. 23. & 65.*

STAUDACHERUS (Mich.) publicavit centum affectus amoris divini, Dillingæ, Anno 1647.

STAUDENKNECHT (Frid.) exaravit tract. de præcisione & distinctione objectiva tam in creaturis, quam divinis.

STAUPITIUS (Joh.) Anno 1527. obiit. Witebergæ theologiam docuit, ibidemque primus in theologica facultate Decanus factus fuit. Tandem Salisburgum venit & episcopi Salisburgensis vicarius constitutus est. Reliquit libellos tres, 1. de amore Dei: 2. de fide Christiana: 3. de imitanda morte Christi. Ab hoc Staupitio *B. Lutherus* Witebergam ad explicandas S. literas vocatus est. Videatur *Albinus in Chronico Misnensi pag. 339.*

STAURINUS (Andr.) de transsubstantione Græcè scribere aggressus est, Romæ, An. 1640. in 4.

STEARNE (Joh.) scripsit tract. de beatitudine & miseria, An. 1662: item, alium de electione & reprobatione, Dublini Anno 1664.

STECKIUS (Joh.) observationes anticriticas juris, An. 1627. in lucem prodire passus est.

STECZEWITZ (Joh. Casimirus) de dispositionibus lucrativis, Ingolst. Anno 1657. disputavit.

STEEB (J. Chr.) edidit elixir Solis & vitæ, Anno 1674.

de STEENHUYSE (Guilh.) carmina elaboravit.

STEEWECHIUS (God.) Vide, STEWECHIUS.

STEGE (Joh. Thomæus) Danus, Cleopatram carmine descripsit An. 1609.

STEGHIUS (Gothofr.) condidit artem medicam, An. 1606. Vid. *Linden pag. 216.*

STEGMANNUS (Josua) celebris theologus, paravit refutationem Photinianismi, iconem Christognosiæ: assertionem veri Christianismi: tractatum de usu terminorum philosophicorum in theologia, &c.

STEGMANNUS (Joach.) Neophotinianus, sub tegmine *anagrammatis* magnus amicus honesti latere voluit.

STEIERUS (Silv.) struxit tres libros de genealogia Christi, An. 1594. fol.

STEINBEIS (Mart.) condidit septem libros studendi in medicina. Extat ejusdem antidotale præservationis impressum Viennæ, An. 1520.

STEINBERG (Joh.) Goriicio Lusatus, natus est An. 1592: obiit An. 1653. Groningæ jura professus est. Mortuum laudavit *Schoockius.* Elaboravit observationes ad Wesenbecii paratitla. Vid. *Autor vitt. profess. Groning. pag. 126.*

STEINBERG (J. M.) emisit ideam veram papismi, An. 1668.

STEINBRUCCIUS (Melch.) Paulum conversum An. 1607. imprimi curavit.

STEINBUCHIUS (Christ.) Hafniensis, natus est Anno 1625. Scripsit assertiones philosophicas. Vid. *Vindingius pag. 414. Bartholinus in Danis, pag. 30.*

STEINHAUSEN (Joh. Phil.) JCtus, confecit summam juris utriusque Anno 1604.

STEINMETZ (Theod.) Rhenobircensis, collegit è Tacito flores politicos, Anno 1672: item, speculum juris civilis, An. 1675.

STELLA (Ant.) Venetus, composuit elogia Venetorum navali pugna illustrium, An. 1558.

STELLA (Barth.) Isnensis poëta; *Bruschio de monast. pag. 22. b.* memoratur.

STELLA (Didacus) Lusitanus, An. 1581. claruit. Reliquit libellum de modo concionandi: vitam S. Johannis evangelistæ; comm. in evangelium Lucæ. Vid. *Bibl. Hisp. pag. 252. Waddingus in S. O. M. pag. 102.*

STELLA (Erasmus) Misnensis, An. 1520. floruit. Edidit antiquitates Borussiæ: item, libellum de gemmis. Vid. *Quenst. pag. 228.*

STELLA (Joh.) Venetus, An. 1500. claruit. Libellum de vita & moribus pontificum Romanor. conscripsit, in quo, ut ipse in *præfat.* fatetur, multa de industria prætermisit, eo quòd sine nota quorundam committi literis haud possent. Extat ejus libellus Augustalis sive de Imperatoribus Romanis. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 266.*

STELLA (Joh. Christ. Calvetus) de Aphrodisio commentatus est. Vide, CALVETUS.

STELLA (Joh. Mart.) scripsit de Turcarum in Hungaria successu Anno 1543. & 1544. Vid. *Simon Schardius, volum. 2. Germ. Script. pag. 426.*

STELLA (Julius Cæsar) poëta, libros Columbeidos vel de navigatione Columbi condidit. Vid. *Nicius Erythræus in Orat. pag. 190.*

STELLA (Ludov.) in Genesin & Exodum An. 1599. commentatus est.

STELLA (Pet.) habuit varias repetitiones in jure civili.

STELLARTIUS (Prosper) Nervius, An. 1626. obiit. Edidit Augustinomachiam: tres libros de tonsuris paganorum, Judæorum & Christianorum: item, fundamina & regulas omnium ordinum monasticorum & militarium. Vid. *Swertius pag. 650.*

STELLATUS (Joseph.) concinnavit Pegasum firmamenti, An. 1619.

STELLERUS (Joh.) suscepit defensionem Pilati An. 1674. Eum refutavit *Hartneccius.*

STELLIOLA (Nicol. Ant.) Nolanus, An. 1567. claruit. Extat ejus libellus de telescopio: item, historia naturalis. Vid. *Placcius, pag. 213.*

STELLUTUS (Franc.) exaravit tractat. de ligno fossili minerali noviter detecto Romæ, An. 1645. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 90.*

STEMPELIUS (Gerh.) Goudanus, effinxit astrolabii tam universalis, quam particularis fabricam, An. 1619.

STEMPELIUS (Joh. Aug.) elaboravit vindicias pro fasciculo controversiarum *Henr Eccardi*, An. 1672.

STEMPOVIUS (Paulus) JCtus, A. 1584. obiit. Reliquit librum de rep. item, Græca poëmata. Videatur *Starovolscius pag. 65.*

STENDERUS (Fr. Dav.) anagrammata condidit.

STENGELIUS (Carolus) emisit monasteriologiam, A. 1619. fol. commentarios rerum Augustanarum: opticam prælatorum: thesaurum Biblicum in Genesin.

STENGELIUS (Georg.) Augustanus, collegio Dillingano præfuit. Scripsit de bono & malo syllogismo: ova paschalia: tract. de judiciis divinis: Crœsum & Codrum, &c. Promisit etiam politicam Aristotelis illustratam sacris & profanis historiis. Videatur *Alegambe, pag. 158.*

STENEMOLA (Rumoldus) Machliniensis, vertit è Græco Lucianum de non temere credendo calumniæ, teste *Swertio.*

STENGLIUS (Lucas) struxit apologiam adversus stibil spongiam, à *Mich. Toxite* editam, An. 1565. in 4.

STENIDAS, Σθενίδας, Locrensis, Pythagoricus, de regno quædam consignavit. Allegatur à *Stobæo sermon. 46.*

STENIUS (Barth.) Brigensis, An. 1584. floruit. Egit de ducibus, judicibus & regibus Vet. Testamenti.

STENIUS (Simon.) Lomacensis, A. 1605. claruit & Heidelbergæ Græcas literas publicè docuit. Edidit Gretsetum triumphatum, An. 1605. Carmina ejus occurrunt *T. 6. Delit. Germ. pag. 310.* Vid. *Salmuth, in 1. Panziroll. pag. 236.*

STENO (Nicol.) Danus, medicus, hoc tempore claret. Ex ejus scriptis hactenus prodierunt observationes anatomicæ,

cæ An. 1661; liber de solido in solidis, Anno 1672: specimen myologiæ, &c. Vid. *Hedovill. part. 1. Ephem. pag. 121.* & *part. 6. pag. 58.* item, *Greg. Letus in It. regn. pag. 468.*

STEPHANARDUS seu STEPHANUS de Vico Mercato, Dominicanus monachus, condidit *Manipulum florum*, chronicon sic dictum.

STEPHANI (Joach.) Pomeranus, JCtus, An. 1623. obiit. De conciliis sive synodis commentari cœpit. Extant ejusdem demonstrationes politicæ: item tract. de jurisdictione Græcorum, Judæorum & ecclesiasticorum. Videatur *Witte in JCt. pag. 89.*

STEPHANI (Matth.) JCtus, struxit œconomiam juris universi, An. 1614.

STEPHANIUS (Joh.) Danus, An. 1614. claruit. Emisit disputationes logicas.

STEPHANIUS (Stephanus) notas in Saxonis gramm. historiam Danicam elucubravit, An. 1650. fol. Vid. *Dietericus part. 1. Ant. Bibl. pag. 63. Bartholinus in Danis, pag. 134.*

STEPHANONIUS (Petrus) Vicentinus, declarationem gemmarum, antiquitus sculptarum, Romæ, An. 1627. publicari jussit.

STEPHANUS, Στέφανος, Alexandrinus, *Borrichio in Hermete, pag. 80.* memoratur.

STEPHANUS, Athenienfis philosophus, explicationes in librum priorem θεραπευτικῶν Gal. adornavit. Eas latinè transtulit *Augustinus Gadaldinus*, Mutinensis, An. 1555.

STEPHANUS, Byzantinus, grammaticus, reliquit Ἐθνικά. Ea in compendium redegit Hermolaus itidem grammaticus. Vid. *Suidas*: item, *Tzetzes in Chiliad. 3.*

STEPHANUS, Comicus, φιλολάκωνα exhibuit.

STEPHANUS, Eduensis, Anno 1130. obiit. Ei nonnulli tract. de sacramento altaris tribuunt. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 438.*

STEPHANUS, Hieropolitanus episcopus, vitam Colauduch martyris literis consignavit.

STEPHANUS, Sabbaita, tragœdiæ de nece Christi autor existimatur.

STEPHANUS, Tornacensis, 12. seculo floruit. Ejus epistolæ in *Bibliotheca Patrum T. 12.* occurrunt. Vid. *Olearius pag. 433.*

STEPHANUS (Bonif.) Ragusinus, librum exaravit de perenni cultu terræ Sanctæ & fructuosa ejus peregrinatione, teste *Waddingo., pag. 85.* Liber prodiit Venet. An. 1573.

STEPHANUS (Carolus) dictionarium historico-poëticum: prædium rusticum: item, 3. libros de dissectione corporis humani construxit. Vid. *Scaliger in epist. numero 75.*

STEPHANUS (Franc.) JCtus, collegit decisiones curiæ Aquensis, An. 1618.

STEPHANUS (Henr.) Roberti filius, septuagenarius ferè, An. 1598. vivere desiit. Ad exemplum patris sui typographicam artem non tantum exercuit, verum etiam ad juvandam rem literariam propria industria plurimum contulit, edito inter alia linguæ Græcæ copiosissimo & multorum principum gazis præferendo thesauro. De quo thesauro *Mericus Casaubonus part. 1. de 4. linguis, pag. 182.* consuli poterit. In versu pangendo itidem non infeliciter versatus est, ceu patet ex carminibus, quæ habentur *Tom. 3. Delit. Gall. pag. 837.* Ex *Tollio de inf. lit. pag. 87.* sequentia tantum addere placet. Nihil laborum unquam pejus cessit (Henrico Stephano scil.) quàm scripta pro Herodoto apologia. Isto quippe libro cum gravissimè in sacrum cucullatorum ordinem peccasse judicaretur, ignibus fuisset expiandus, nisi imminenti periculo se subduxisset. Stephano itaque fuga sibi consulente & in nivosis Arverniæ montibus latitante, cremata à tortore effigies pro ipso pœnas luit. Unde jocabatur sæpè, ut erat ingenio cavillator: *numquam se magis riguisse, quàm cùm Parisiis ustularetur.* Multis deinde peregrinationibus diu in Germania vagus, cum patriam oblivisci non posset, Lugdunum se contulit; ubi opibus atque ipso etiam ingenio destitutus vitæ, tot exantlatis pro rep. literaria laboribus, in nosocomio finem fecit. *Hæc ille.* Plura de hoc Stephano apud *Thuanum l. 120.* invenies.

STEPHANUS (Jerem.) Oxoniensis, Gregorii M. librum de cura pastorali: item, Cypriani libros de bono patientiæ & unitate ecclesiæ cum notis publicari cura-

curavit. Videantur *Richteri epistolæ selectæ pag. 393.*

STEPHANUS (Joh.) Vide, MENOCHIUS.

STEPHANUS (Joseph.) tractavit de coronatione pontificis Romani, Anno 1588.

STEPHANUS (Mart.) Hispan. condidit epitomen locupletissimi apparatus & pulcerrimæ fabricæ templi Salomonæi, Compluti, A. 1615.

STEPHANUS (Paulus) struxit epigrammata latina, An. 1594.

STEPHANUS (Robertus) Parisinus, An. 1559. obiit. De re literaria optime meruit typis mandando tam propria, quàm aliorum scripta: cui ideo (judice *Thuano l. 23.*) non solum Gallia, sed universus orbis Christianus plus debet, quam cuiquam fortissimorum belli ducum ob propagatos fines patria unquam debuit. Reliquit penum linguæ latinæ. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 22. Thomasius de plagio, §. 549.*

STEPHETIUS (Christ.) Germanus, An. 1621. obiit. Habuit orationes. Vid. *Alegambe, pag. 77.*

STEPHONIUS (Bernh.) An. 1620. obiit. Mortuo parentavit *Vincentius Guinisius.* Composuit Flaviam tragœdiam. Vid. *Guinisius in Allocut. pag. 254. Alegambe, pag. 64.*

STEPNERUS (Sal.) collegit inscriptiones Lipsienses, Anno 1675. Ejusdem tractatus de ritibus ecclesiasticis Anno 1675. prodiit.

STERCHENBURGER (Suff. Rud.) historiam Frisicam exaravit.

STERNIUS (M. A.) edidit sertum cœleste rosarum 20. sacri rosarii, Herbipoli Anno 1670.

STERO (Henr.) monachus Altaichensis, An. 1274. floruit. Condidit Annales. Vid. *Zeillerus part. 1. de hist. pag. 135. Olearius pag. 204.*

STERPINUS (Joh.) contexuit trifolium medicum & in 3. tabulis universam medicinam exhibuit, An. 1671.

à STERRE (Joh. Chrysost.) Silvæducensis, natus est Anno 1591. Panegyricos aliquot ligata oratione exaravit. Vitas S. Norberti, B. Josephi Canonici Steinfeldiensis & Ven. Wilhelmi Rothensis literis consignavit. Vid. *Sweert. pag. 412. Ghilinus vol. 2. pag. 145.*

STESICHORUS, Στησίχορος, lyricus poëta, natus est An. 1. Olympiadis XXXVII; obiit An. primo Olympiadis LVI. Primus instituit, ut in choris cithara caneretur. Scripsit Helenæ encomium. Ejus Γηρυονίδα citat *Scholiastes Apollonii pag. 124.* Confer *Tzetzem in Chiliad. pag. 13. 96.* Vid. *Meursius in Hesych. Illustr. pag. 193. Langbainius in Longinum, pag. 68.*

STESICLIDES, Στησικλείδης, Atheniensis, librum reliquit de archontibus & Olympionicis. Meminit ejus *Laertius in Xenophonte, pag. 125.*

STESIMBROTUS, Στησίμβροτος, Thasius, tempore Artaxerxis I. claruit. *Auctor Etymologici in Ἰδαῖοι* ejus librum περὶ τελετῶν allegat. *Fulgentius* eundem citat de morte Polycratis. Vid. *Jonsius de S. H. Ph. 1, 4.*

STETTERUS (Joh. Conr.) medicus, scr. de motu musculorum, An. 1665.

STETTLER (Mich.) struxit chronicon Nuchtlandiæ, An. 1631.

STEVANUS (Joseph.) Valentinus, JCtus, de osculo pedum pontificis commentari cœpit. Videatur *Tomus 3. Tract. tract.*

STEVARTIUS (Pet.) Leodius, An. 1621. obiit. Tomum singularem 17. insignium autorum tam Græcorum quam latinorum, ex MS. editorum, tanquam appendicem ad sex tomos Antiq. lect. *Henrici Canisii* addidit. Idem 4. libros Manuelis Calecæ adversus Græcos excudi curavit. Extant ejusdem commentarii in epistolas ad Corinth. Philipp. Thessalonicenses & Timotheum. Vid. *Sweertius pag. 636.*

STEUBERUS (Joh.) insignis theologus, An. 1642. obiit. Tractavit de controversiis inter Lutheranos & Calvinianos agitari solitis Extant ejusdem casus conscientiæ. Vid. *Henningus Witte in Theol. pag 618.*

STEUCCIUS (Joh.) Leucopetræus, edidit centuriam epigrammatum An. 1620.

STEUCHUS (August.) Eugubinus, Anno 1550. obiit. Erat bibliothecæ Vaticanæ præfectus & Chisamensis episcopus. Struxit annotationes in Pentateuchum: comment. in psalmos; cosmopœjam: tractatum de perenni philosophia. Ex Steuchi lectione *Pet. Rufus*, pertinax atheus,

atheus, ad meliorem frugem rediit, teste *Tribechovio*. Vid. *Olearius*, *pag.* 61. *Naudæus in B. R. pag.* 77.

STEVE (Pet. Jac.) medicus Valentinus, in librum 2. Hippocratis de morbis popularibus commentatus est. Vid. *Bibl. Hisp. pag.* 332.

STEVINUS (Simon) Brugensis, mathematicus, Anno 1595. claruit. Reliquit sex libros, quibus staticen sive isorropicen in justum artis corpus redegit. Hic Stevinus currus apud Batavos reperit velivolos, quorum beneficio bihorii spatio emetiuntur Belgæ quatuor miliaria Hollandica. Vid. *Swertius*, *pag.* 677.

STEWECHIUS (Godesc.) Heusdanus, celebris philologus, An. 1584. claruit. In Mussipontana academia literas elegantiores docuit. Scripsit de particulis lat. linguæ: item, comm. in Vegetium de re militari, &c.

STHENELUS, Σθένελος, Tragicus, Olympiade XCIII. claruit. Mentionem ejus facit *Aristoteles lib. de poëtica*.

à STHUPEN (Gabr.) Euphormionem, A. 1625. continuavit.

STIATICUS (Alex.) An. 1550. floruit. Edidit praxin judiciariam: item, libr. de solennitatibus contractuum.

STIBARUS (Thomas) condidit historiam Joh. Friderici, Electoris Saxoniæ.

STIBLINUS (Casp.) paravit eclogam: item, satiram in sicarios, qui Melch. Zobelium, episc. Herbipolensem, interfecerunt. Vid. *Simon Schardius. vol.* 3. *Germ. Scr. pag.* 5.

STIERIUS (Joh.) emisit logicam, physicam & metaphysicam.

STIERIUS (Matth.) de mutui natura An. 1663. commentatus est.

STIERNHIELMIUS, Suecus, dissertationem de Gothis exaravit.

STIFELIUS (Mich.) Eslingensis, A. 1567. Jenæ obiit. Docuit in variis Saxoniæ & Borussiæ locis. Edidit arithmeticam perfectam: Germanicè verò algebram publicavit & computum ecclesiasticum. Laudatur à *Thuano l.* 41.

STIGELIUS (Joh.) Gothanus, natus est Anno 1515: obiit Anno 1562. Docuit Wittebergæ & Jenæ. Scripsit epithalamia, epitaphia, epigrammata. Vertit etiam carmine plurimos psalmos Davidicos. Versus ipsius leguntur *T.* 6. *Delit. Germ. pag.* 318. Quidam aff. eum etiam mathematicum fuisse peritum. Johannis Stigelii vitam *Jac. Fincelius medicus* literis mandavit. Vid. *J. P. Lotichius part.* 3. *B. P. pag.* 57.

STIGLIANUS (Thomas) inter viros claros refertur à *Ghilino vol.* 1. *pag.* 218.

STIGZELIUS (Laur.) Suecus, tractavit de disciplina ecclesiastica. Liber prodiit Upsaliæ, An. 1651.

STILBIDES, Στιλβίδης, inter eos refertur, qui vetera oracula exposuerunt. Vid. *Suidas*.

STILLINGFLET (Edw.) Anglus, collegit origines sacras.

STILPON, Στίλπων, Megarensis, philosophus sub Ptolemæo primo floruit. Reliquit viginti dialogos. Tantus erat in docendo, ut non paucos ex præcipuis aliarum hæresium sectatoribus ad se traheret. Vitam ejus descripsit *Diogenes Laërtius*. Vid. *Suidas in* μεμαςίσω.

STIMMELIUS (Christoph.) struxit homilias de S. cœna & tractatum de miraculis. *Monumentum* ei tale positum:

> *En eques, en auriga tuæ, Pomerania, gentis*
> *Et veræ fidei miles & arma jacent.*
> *Vir pius & constans & apertus in arte docendi:*
> *Ferreus in vero dogmate murus erat.*

STIMPELIUS (Jod.) JCtus, scripsit de appellationibus, An. 1626.

STIRN (G. Christ.) Norimbergensis, natus est An. 1616. obiit Argentinæ. Edidit tract. de constitutionibus principum, A. 1665: item, pentadem titulorum juris publici, An. 1664.

STISSER (W. Melch.) Siracidem dispositionibus & doctis annotationibus exornavit, An. 1676.

STITMANNUS (Joh.) ideam juris episcopalis An. 1657. publicavit.

STOA (J. Franc. Quintianus) Brixianus, carmina confecit. Videatur *Tomus* 2. *Delit. Ital. pag.* 500. Quære, QUINTIANUS.

STOBÆUS (Joh.) Στοβαῖος, celebris gnomologus, anthologion ethicarum & physicarum sententiarum conscripsit. *Suidas in* Ἰωάννης refert, id inscriptum esse à Stobæo Epimio vel Heptimio filio.

Bernh.

Bernh Damcke in notis ad Agapet. c.68. existimat, progressu temporis multa Stobæo addita esse ex iis autoribus, qui diu post ipsum vixerunt. *Casp. Barthius* in *Not.* ad *Claudian. pag. 166.* vocat unum omnium, solis Sacris demtis, utilissimum scriptorem: & *pag. 91.* eundem promtuarium humanæ sapientiæ indigitat. Vid. *Photius Cod. CLXVII.* ex quo satis patet, integrum Stobæum ad nos haud pervenisse.

STOCHIUS (Nicol.) Lugd. Batavus, expressit historiam cujusdam Lucretii F. carmine elegiaco, An. 1591.

STOCK (C. W.) JCtus, struxit practicam civilem & criminalem Anno 1611.

STOCKAMERUS (Sebast.) Germanus, in aliquot *Alciati* emblemata fecit commentariola familiariter admodum & studio facili concinnata. Vid. *Minos in Alciat. embl. pag 12.*

à STOCKEN (Gerh.) Holsatus, JCtus, Argentinæ h. t. jura publice profitetur. Edidit Thuanum enucleatum, A. 1656: item, Amœnitates historicas, A. 1658. Extat ejusdem dissertatio de sigillis, An. 1673. excusa.

STOCKERUS (Jac.) conciones in Siracidem & proverbia Salomonis exaravit: item, analysin Biblicam & elenchum catecheticum antipapisticum.

STOCKERUS (Joh.) Ulmensis, empirica An. 1601. vulgavit.

STOCKFLET (Henr.) rationem solvendi sophismata scripto demonstravit, Anno 1607.

STOCKIUS (Rich.) Anglus, An. 1626. obiit. In Malachiam commentari cœpit.

STOCKLE (Lucas) exegesin psalmorum adornavit, An. 1604.

STOCKLIN (Conr.) introductionem emisit in artem parvam Galeni de principiis universalibus totius medicinæ, Lugd. An. 1516. in 8.

STOCKMANN (Ernest.) edidit hodegeticon pestilentiale, A. 1666. item, nucleum logicum, An. 1676.

STOCKMANN (Pet.) JCtus, scr. tract. de jure devolutionis, An. 1667. Extant ejusdem Decisiones curiæ Brabantiæ, An. 1670. impressæ.

STOEFLERUS (Joh.) natus est A. 1452: obiit An. 1532. Tubingæ disciplinas mathematicas professus est. Struxit calendarium Romanum magnum: tabulas astronomicas: sphæram cosmographicam: ephemerides, &c.

STOHRIUS (Joh.) promisit tractatum de Sirenibus, An. 1672.

STOICUS (Joh.) Ragusinus, Anno 1531. floruit. Reliquit tract. de communione sub utraq; specie. Vid. *Sigism. Ferrarius, pag. 440.*

STOINIUS (Pet.) Socinianus, An. 1605. obiit.

STOJUS (Matth.) Regiomontan. versibus sese poetam probavit. Vid. *T. 2. Del. Germ. pag. 574.*

STOLBERGIUS (Balth.) h. t. Wittebergæ Græcas literas magna cum laude profitetur. Emisit notas in Ajacem Sophoclis. Extat ejusdem dissertatio de λόγῳ: item, alia de Agapis.

STOLO (Henr.) pastor Heidelbergensis, An. 1567. obiit.

STOMACHIUS (Jac.) Stahlii regulas philosophicas notis exornavit, An. 1675.

STOPINUS (Mag.) Maccaronica composuit Venetiis, An. 1647.

STOPIUS (Nicol.) Alostanus, An. 1568. obiit. Carmina ejus exhibet *Tomus 4. Del. Belg. pag. 359.* Vid. *Sanderus in Gandavens. pag. 1031*

STORNING (Henr.) edidit doctrinam Athanasii de Christo, An. 1674.

STOSERUS (Gothofr.) scripsit de potestate politica circa sacra, A. 1659: item, de appellationibus criminalibus, Anno 1671.

STOTZ (Matth.) adornavit praxin recte confitendi, An. 1661.

STOUGARDUS (Christian.) natus est An. 1600: obiit An. 1645. Libellum de lingua latina confecit. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 353.*

STOUGHTONUS (Joh.) tractavit de felicitate ultimi seculi. Liber prodiit Londini, An. 1640.

STOWÆUS (Joh.) Londini perlustratinem in literas redegit.

STRABERIUS (Lucius) cognomine Eros, grammaticus, *Suetonio* memoratur. Confer *Plinium lib. 35. c. 15.* Vid. *Glandorp. pag. 815.*

STRABO, Στράβων, Amasenus, tempore Augusti Octaviani & Tiberii claruit. *Xylander* vult, secta fuisse Peripateticum: *Vossius* mavult, fuisse Stoicum. Scripsit

Scripsit ἱστορικὰ ὑπομνήματα: item, geographiam, opus insigne, quod jure dixeris thesaurum geographicum & quod ab innumeris mendis repurgavit *Isaac Casaubonus*. Eum non Strabonem, sed *Stratonem* dici debere, perperam in suis peripateticis discussionibus contendit *Franc. Patricius*. Vid. *Vossius de Philolog. p. 56.*

STRABUS, Anglicus, Bedæ frater, paravit commentarios in Genesin.

STRABUS (Walafridus) Augiæ divitis abbas, An. 849. obiit. Reliquit librum de rebus ecclesiasticis: item, Glossam ordinariam. Extat ejusdem hortulus, carmine heroico structus, quem Abbati Grimaldo dedicavit. In quibusdam codicibus *Walfridi* nomen præfertur; liber vero de herbis terræ inscribitur. Vid. *Phil. Labbe T. 2. diss. pag. 372. & 492. C. Barthius in Claudian. pag. 73. 397. Olearius in Abac. pag. 469. Bartholinus in medd. poët. pag. 117.*

STRACCHA (Benevenutus) JCtus, An. 1550. floruit. Tractavit de mercatura: item, de assecurationibus & proxeneticis.

de STRACHINDIS (Mar.) ed. Ratichium non radicantem, A. 1619.

STRACKIUS (Joh.) homilias in *1. Corinth. c. 15.* An. 1588. vulgari curavit.

STRADA (Famianus) Romanus, Romæ per 15. annis oratoriam professus est. Reliquit de bello Belgico decades duas. De historia illa ita *Puteanus*: Habeant suum Romani Salustium, Livium, Tacitum: nos Stradam, qui ut Belgas describeret, Romanus esse debuit, ingenio, judicio, eloquio instructissimus. A *Gallutio* vocatur scriptor magni nominis, ætatis nostræ Tacitus. In ejus stilo tamen *Casp. Scioppius* quædam taxat in libello, quem *infamiam Famiani* inscripserat. Videatur *Oct. Ferrarius in prolus. pag. 220.*

de STRADA (Octav.) à Rosberg, Rudolfi II. Imp. antiquarius, vitas Cæsarum Imperatorumque Romanor. orientalium & occidental. à C. Julio Cæsare usq; ad Matthiam Austriacum in literas redegit. Extant ejusdem symbola pontificum, Imperatorum, regum & principum. Vid. *B. Saubertus in orat. de Bibl. Norimb. pag. 99.*

STRADLING (Joh.) de vita & morte contemnenda, An. 1597. scribere cœpit.

STRAHLIUS (Joh.) struxit quatuor partes in epistolas Dominicales Anno 1642.

STRALSUND (N. M.) tractavit de relaxatione à juramento præstito Anno 1669.

STRANCONIUS (Steph. Oductius) medicus, An. 1538. obiit. In *epitaphio* dicitur medicus celeberrimus, vates ingeniosissimus, & omnium disciplinarum doctrina præditus: vitæ autem integritate & morum probitate omnibus gratissimus. Additur, præscitam & prædictam ab ipso diem & horam mortis.

STRANGIUS (Joh.) egit de interpretatione S. Scripturæ, An. 1663: item, de voluntate & actionibus DEI circa peccatum, An. 1657.

STRASBURGUS (Abel) JCtus, de pactis commentatus est An. 1613.

STRASBURGUS (Jac.) Aberthannensis, carmina scribendo famam obtinuit. Vid. *T. 6. Delit. Germ. pag. 582.*

STRASELIUS (Joh.) Flander, Lutetiæ 26. annis Græcam linguam docuit. Notas elaboravit in carmina Pythagoræ, teste *Sandero, pag. 104.*

STRATEMANNUS (Wilh.) An. 1664. claruit. Edidit historiam ecclesiasticam: oratorem ecclesiasticum: item, historicum theatrum.

STRATENIUS (Pet.) carmina composuit, edita Hagæ An. 1641.

STRATIUS (Adr.) JCtus, poëmata modulatus est.

STRATIUS (Ant.) Audomarensis, Anno 1636. obiit. Ejus epigrammata, An. 1641. in lucem prodierunt. Vid. *Aleg. pag. 44.*

STRATIUS (Jac.) Antverpiensis, natus est An. 1559: obiit An. 1634. Meditationes latinas liturgicas vulgavit Anno. 1632. Vid. *Alegambe, pag. 213.*

STRATO, Στράτων, Comicus, dramata reliquit, Λημνομέδαν & Φοινικίδην. Vid. *Suidas* & *Athenæus*.

STRATO, historicus, tempore Ptolemæi Philometoris claruit. Res Philippi & Persei, qui adv. Romanos pugnarunt, literis mandavit.

STRATO, peripateticus philosophus, teste *Clemente Alex. l. 6. Stromat.* Alexandriæ vixit & opus historicum περὶ εὑρημάτων condidit. Vid. *Jonsius de S. H. Ph. 2, 2.*

STRATO, physicus, Olympiade CXXIII. scholæ

scholæ præesse cœpit, eamq; 18. annis tenuit. Scripta ejus *Laërtius* enumerat. Inter ea fuit & liber de insomniis, quem signat *Tertullianus lib. de Anim. c. 46.* Vid. *Tzetz. in Chiliad. pag. 153.*

STRATOCLES, Στρατοκλῆς, Rhodius, scripsit περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον τακτικῆς, teste *Æliano Tacticorum c. 1.* Vid. *Meurs. in Rhodo, pag. 108.*

STRATTIS, Στράττις, Olynthius, histor. Alexandri M. tempore inclarescere cœpit. Condidit quinque libros de rebus Alexandri. Vid. *Suidas.*

STRATTIS, Comicus, Olympiade XCII. floruit. Fabulæ ejus erant Ἀγαθοὶ, Ἀνθρωπορέστης, Ἀταλάντη, Ζώπυρος περικαιόμενος, Ἰφιγέρων, Καλλιππίδης, Κινησίας, Μακεδόνες, Μηδεία, Μυρμιδόνες, Νεκύια, Παυσανίας, Πίτυσος, Πολυτεῖα, Ποταμιοὶ, Τρωΐλος, Φιλοκτήτης, Φοίνισσαι, Φορμικὸς, Χρύσιππος, Ψυχασταί. Vid. *Casaubonus in animadv. ad Athenæum l. 7. cap. 23.*

STRAUB (Joh.) medicus, An. 1560. ætatis 72. obiit.

STRAUCHIUS (Ægid.) hoc tempore claret. Dantisci Theologi munere functus est.

STRAUCHIUS (Joh.) JCtus, natus est, An. 1588: obiit An. 1639. Witebergæ jura interpretatus est. Extat ejus collegium successionum ab intestato. Vid. *Henningus Witte in JCt. pag. 212.*

STRAUCHIUS (Joh.) medicus, h. t. claret & medicinam docet Witebergæ.

STRAUCHIUS (Mich.) mathesin Witebergæ profitetur.

STRAUERSANUS (Th.) Anglus, Anno 1346. obiit. Scripsit de excellentia nominis JESU: collectanea in Lucam: cursum moralem, &c. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 327.*

STRAUS (Gothofr.) h. t. claret & leges interpretatur Witebergæ.

STRAUSSIUS (Conr.) JCtus, tractavit de præscriptione delictorum, An. 1667.

STRAUSSIUS (Laur.) struxit theatrum sympatheticum An. 1660.

STREBÆUS (Jac. Lud.) Rhemensis, latina facundia tantum valuit, ut ornatiorem loquendi modum non modo induxerit, sed etiam edito de oratoria verborum collocatione opere eximio cæteris, quo facilius ad eam pervenirent, viam aperuerit. Aristotelis ethicam, œconomicam & politicam summo fidei & latinitatis candore transtulit. Tandem in maxima omnium rerum penuria defecit. Vid *Tollius de l. L. pag. 83.*

STREICHERUS (Laur.) in *Esaiæ cap. 53.* commentatus est An. 1580.

STREINIUS (Joh.) paravit summam juris canonici, Colon. An. 1658.

STREINIUS (Rich.) Liber Baro, A. 1601 vivere desiit. Scripsit de familiis Romanorum: admonitionem ad Rob. Bellarminum: & suppresso nomine defensionem pro Belgarum libertate. Vid. *Thuan l. 126. & Mart. Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 256.*

STREITHAGEN (Pet.) condidit portum Boni.

STREITHORST (Engelb.) collegit florilegium Patrum, An. 1625.

STREITMANNUS (Theod.) Gelder, JCtus, reliquit conciliationes legum pandectarum An. 1571.

STRELOW (Joh.) chronicon Gutlandorum An. 1633. evulgavit. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 84.*

STRESON (Caspar.) Anhaltinus, in Acta Apostolorum: item, in epistolam ad Hebræos commentatus est. Extat ejusdem theologia.

STREUERSDORF (W. Henr.) tractavit de justitia & jure, Colon. An. 1663.

STRICOVIUS (Matth.) Chronicon Polonicum adornavit. Vid. *Starovolscius. pag. 52.*

STRIGELIUS (Victorinus) natus est Anno 1524: obiit An. 1569. A *Flacio* & aliis graviter exagitatus est. Unde Jena, ubi docebat, relicta, Lipsiam sese contulit: verum, cum & ibi adversarios haberet, exinde Ambergam, tandem Heidelbergam discessit. Reliquit orationes: item, hypomnemata in vetus & novum Testamentum. Vid. *Adrianus Beier. in R. Jen. pag. 444. 962. Ruelius part. 4. Concil. pag. 610.*

STRIGENITIUS (Georg.) Misnensis, An. 1603. obiit. Composuit homilias. Vid. *Adr. Beier l. c. pag. 507.*

STRIMESIUS (Sam.) philosophiam moralem, An. 1677. edi fecit.

STRIRO (Gothoft.) Dieftenfis, A. 1540. obiit. Paraphrafin in pfalmos pœnitentiales elaboravit.

STROBELBERGERUS (J. Steph.) An. 1630. claruit. Tractavit de dentium podagra. Extat ejusdem thermologia nova: item, confectio Alkermes. Vid. *Linden, pag. 392.*

STROBELIUS (Seb.) poëta, *Brufchio de monast. pag. 49.* memoratur.

STRODESIUS, Anglus, ftruxit anatomiam mortalitatis.

STRODUS (Rad.) *Seldeno* acutiffimus philofophus dicitur.

STROHM (Joh. Frid.) emifit fyftema Copernici An. 1662.

à STROMBERG (Joh. Salent. Fauft) natus eft An. 1593: obiit A. 1666. Reliquit tractatum de criminibus.

STROMERUS (Henr.) condidit Algorithmum linealem, An. 1505.

STROZZA (Cyriacus) patricius Florentinus, An. 1565. obiit. Pifis Ariftotelem interpretatus eft, ejusdemque octo politicorum libris nonum & decimum linguâ Græca addidit. Vid. *Thuanus l. 38. Hier. Magius l. 4. misc. c. 17. Naudæus in B. P. pag. 60.*

STROZZA (Hercules) Ferrarienfis, poëta, An. 1508. à corrivali interfectus eft. Carmina ejus leguntur *T. 2. Delit. Ital. pag. 1071.* Vid. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag. 38. Jovius in Elog. numero 52. Scalig. de re poët. pag. 792.*

STROZZA (Lud.) inter viros doctos hujus ævi refertur. Vid. *Gr. Letus in It. regn. pag. 376. Spanhemius in numifm. pag. 426. 916.*

STROZZA (Petrus) Florentinus, in Pifano gymnafio philofophiam docuit. Habuit difputationem de Chaldæorum five hodiernorum Neftorianorum origine & dogmatibus, A. 1617. Vid. *Nicius Erythr. part. 2. Pinacoth. n. 15.*

STROZZA (Titus) Ferrarienfis, carminibus celebris factus eft. Ea exhibet *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 994. Autor dialogi de reparat. Ling. Lat. ap. Gifan. pag. 404.* Titi Strozzæ poëmata præter famam ipfa Pontificis bibliotheca, in quam reponi meruerunt, præcipuè commendat.

STRUCKHAUSEN (Jac.) edidit fyntagma hiftoriæ Saraceno-Turcicæ, Anno 1664.

STRUTHIUS (Jofeph.) Pofnanienfis Polonus, Anno 1573. claruit. Docuit Patavii. Vertit libros Galeno perperàm infcriptos de aftrologia & urinis. De arte fphygmica, ante 1200. annos perdita & defiderata, quinque libros exaravit. Vid. *Quenftadius pag. 253.*

STRUVIUS (G. A.) de vindicta privata commentatus eft. Vid. *Adr. Beier in R. Jen. pag. 606.*

STRYCKIUS (Samuel) JCtus, librum de jure fenfuum, An. 1672. publicavit.

STUBÆUS (Ivarus) An. 1610. obiit. Scripfit de orthographia latina: item, de doctrina Chriftiana. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 160. Barth. in Danis pag. 94.*

STUBENDORFIUS (Jofeph.) addidit obfervationes ad librum Seu. Eugaleni de fcorbuto An. 1604. in 4.

STUBROCKIUS (Bernh.) adornavit notas in notas *Wendrockii*, Col. An. 1659.

STUCKERUS (Adolf.) contra articulos Lutetianorum theologorum An. 1614. fcribere incœpit.

STUCKIUS (Joh.) JCtus, collegit confilia Anno 1666.

STUCKIUS (Joh. Guilh.) natus eft Anno 1542.: obiit Anno 1607. Tiguri theologi munere functus eft. Reliquit magna eruditionis fuæ monumenta tam in theologia quàm in philolologia. Inter ea maximè referre placet comm. de antiquitatibus convivalibus; tractatum de facrificiis: fcholia in Arrhiani periplum.

STUMMELIUS (Chriftoph.) inter poëtas non poftremum locum occupat. Vid. *Tomus 6. Delit. Germ. pag. 609.* Edidit etiam Studentes comœdiam, Anno 1594.

STUMMELIUS (Frid.) condidit Nilum myfticæ doctrinæ ad mentem Scoti, anno 1673. fol. item, Unitabium orbis fubtiliter literati de diftinctionibus, anno eodem.

STUMPFIUS (Joh.) Berutinus, ftruxit poftillam allegoricam & comment. in epiftolam Judæ.

STUMPFIUS (Joh.) Tigurinus, chronicon Helvetiæ, An. 1606. fol. vulgavit.

STUNICA (Didacus Lopez) Caftellanus, A. 1530. obiit. Animadverf. exaravit in Jac. Fabr. Stapulenfem. Idem in Erafmum ejusd; N. T. interpretationes graviter

viter invectus est. Extat ejusdem itinerariū, ab opido Complutensi usq; ad urbem Romam, An. 1521. Romæ impressum. Vid. *Olearius, pag. 224.*

STUNICA (Didacus) Salmanticensis, in Jobum & Zachariam commentatus est, An. 1584.

STUPANUS (Emanuel.) J. Nic. filius, Rhætus, natus est An. 1587: obiit An. 1664. Struxit lexicon medicum Græco-lat. à *Barth. Castello* inchoatum, ab ipso vero illustratum & continuatum.

STUPANUS (J. Nic.) Rhætus, natus est An. 1542: obiit An 1621. Edidit medicinam theoricam, An. 1614.

STURCIUS (Christoph.) JCtus, scripsit de diversis regulis juris antiqui, Anno 1658.

STURCIUS (Georg.) medicus, *Albino in Chronico Misnensi, pag. 347.* memoratur.

STURIO (Joh.) Variscus, An. 1562. obiit. Docuit Witebergæ. Vid. *Bismarcus in vitis Theolog.*

STURLA (Snorro) circa An. 1215. vixit. Chronicon Islandicâ lingua construxit. Vid. *Scheferus in Upsalia pag. 14. Hallerv. in B. C. pag. 275. Bartholinus in Danis, pag. 134.*

STURMIUS (G.) Herbipolensis, Anno 1586. obiit. Extant ejus prælectiones in utrumq; Testamentum. Vid. *Alegambe, pag. 160.*

STURMIUS (Joh.) natus est An. 1507: obiit An. 1589. Scholæ Argentoratensi per 51 annos magna cum laude præfuit. Cum D. *Johanne Pappo* variis scriptis decertavit. Condidit libellum de periodis: scholia in orationes Ciceronis & Hermogenem: dialogos in Aristotelis rhetoricam & partitiones oratorias Ciceronis: librum de ludis rectè aperiendis, &c. Vid. *Jac. Verheiden in elog. Theol. pag. 136.*

STURMIUS (Joh.) Machlinienfis, medicus, An. 1610. floruit. Reliquit theoremata physica versu heroico: item, tractatum de rosa Hierichuntina. Vid. *Valer. Andr. in Fast. Lovan.*

STURMIUS (Joh. Christ.) Hilpoltsteinâ Neopalatinus, natus est An 1635. Primò Deiningæ Rhætorum in comitatu Oetingensi concionatoris officio per quinquennium functus est. Inde à Magnif. & Nobiliss. & præstrenuo Senatu Norimbergensi Altdorfium ad professionem mathematum & physices An. 1666. vocatus fuit, cui functioni etiamnum laudabiliter præest. Edidit hactenus Archimedem Anno 1670. fol. item, Collegium curiosum A. 1674 in 4.

STURMIUS (Sam.) exaravit tractatum de medicis non medicis, Anno 1663: item, politicam Christianam, An. 1666.

STURMIUS (Wenceslaus) Bohemus, An. 1601. obiit. Chronicon contexuit. Vid. *Alegambe, pag. 444.*

STURTZIUS (Zach.) Danus, An. 1627. obiit. Historias Rostochii 17. annis professus est. Paravit discursum de una religione: item, transactionem Passaviensem. Vid. *Henning. Witte in memor. philos. pag. 205.*

STUZZUS (Alb.) imaginem militiæ, Anno 1614. publice exhibuit.

STYLIANUS, Στυλιανὸς, Mapa. Vide, MAPA.

STYPMANNUS (Franc.) JCtus, A. 1650. obiit. In academia Gryphiswaldensi jura interpretatus est. Mortuū parentavit *Job. Pomerefchius.* Scripsit de jure maritimo & nautico: de salariis clericorum: item, de referendariis. Vid. *Henningus Witte in JCt. pag. 256.*

STYRZELIUS (Joh. Georg.) Augustanus, natus est A. 1591: obiit A. 1668. Reliquit tres centurias elogiorum insignium virorum: item, lusum metricum, nihil, omnia, aliquid, multa, parva, &c. Mortuum laudavit *Joh. Lud. Hartmannus.*

SUALLENBERG (Theod. Ad.) de insula Rhodo & militarium ordinum institutione scribere instituit, Paris. A. 1540.

SUANINGIUS (Joh.) Danus, Ann. 1650. claruit. Mortuum laudavit *Matth. Vossius.* Edidit chronologiam Danicam: item, 3. tomos commentariorum in Danielem. Vid. *Vinding. in R. H. p. 333. Bartholinus in Danis, pag. 89.*

SUANTENIUS (Enochus) tractavit de Romanis Impp. An. 1668.

SUARDUS (Joh.) Bergomas, floridissimo vir ingenio, Justinianeas leges ita docuit, ut unus totius Italiæ judicio JCtos etiam celebriores antecelleret. Vid. *Donat. Calvus, pag. 318.*

SUARDUS (J. Bapt.) medicus, egit de balneis Transcherii opidi Bergomatis, Anno 1582.

SUARDUS (Paulus) Mediolanensis, reliquit thesaurum aromatariorum, A. 1517. Vid. *Linden, pag. 485*.

SUARDUS (Sempron.) Bergomas, condidit 3. libros poëmatum ad excitandum in DEUM matremq;, An. 1598: item, dialogos. Vid. *Donatus Calvus, pag. 463*.

SUARESIUS (Joseph. Maria) Avenionensis, circa An. 1630. claruit. Struxit diatribam de foraminibus in ædificiis priscis: de antiqua Præneste: conjecturam de libris de imitatione Christi.

SUAREZ (Cyprian.) Hisp. A. 1593. obiit. Scripsit tabulas rhetoricas: item, 3. libros de arte dicendi. Vid. *Alegambe, pag. 88*. Quære, SOAREZ.

SUAREZ (Franc.) Granatensis, natus est An. 1548: obiit An. 1617. Conimbricæ 20. circiter annis theologiam professus est. Quidam alterum hujus seculi Augustinum vocare non verentur. Opera ejus universa 24. ingentes tomos constituunt. Vid. *Quenst. pag. 13*.

SUAREZ (Jac.) edidit thesaurum quadragesimalem, An. 1610.

SUAREZ (Joh.) Vide, SOAREZ.

SUAREZ (Rodericus) JCtus, reliquit consilia. Opera ejus Francof. An. 1594. fol. prodierunt.

SUARINUS (Abrah.) composuit anagrammata, An. 1611.

SUAVENIUS (Pet.) An. 1551. obiit.

SUAVIS (Pet.) historiam concilii Tridentini An. 1620. consignavit. Vide, SARPIUS.

SUAIVUS (Leo) Theoph. Paracelsi 4. libros de longa vita scholiis exornavit.

SUBERTUS (Pet.) de cultu vineæ Domini septem partes elaboravit. Liber Parisiis impressus est An. 1503. in 4.

SUCCIUS, Comicus, allegatur à grammaticis.

SUCCOVIUS (Henning.) edidit Plautum philologo-criticum, An. 1643.

à SUCHTEN (Alex.) tractavit de secretis antimonii, An. 1575.

SUCQUETIUS (Ant.) Mechliniensis, obiit An 1626. Extat ejus via vitæ æternæ. Vid. *Alegambe, pag. 44*.

SUCQUETIUS (Carol.) Flander, de interdictis commentari cœpit. Vid *Sweertius, pag. 171*.

SUDEK (Joh.) emisit Dominicum conversum An. 1660. in 4.

à SUDETIS (J.M.) JCtus, collegit consuetudines feudorum.

SUDORIUS (Nicol.) JCtus, exaravit disputationes civiles, An. 1598.

SUEDERICUS (Jac.) emisit collectaniolum de religiosorum origine, A. 1525.

SUENO, Agonis filius, composuit Daniæ gentis historiam. Eam *Steph. Stephanius* notis illustratam Anno 1642. publicavit.

à SUERIN (Henr.) JCtus, de usufructu commentari instituit, An. 1590.

SUETONIUS (C.) Tranquillus, tempore Trajani & Hadriani floruit. Sub Hadriano epistolarum magister fuit. Texuit duodecim Cæsarum vitas ea libertate, ac ipsi vixerunt. Extat præterea ejus fragmentum de grammaticis & rhetoribus. Eidem *nonnulli* vitas Terentii, Horatii, Persii, Lucani tribuunt. Ludicram ipsius historiam allegat *Agellius 9, 7*. *Suidas* etiam περὶ Ῥώμης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων scripsisse affirmat. Autor est, *Vopisci* judicio, emendatissimus & candidissimus & cui familiare sit amare brevitatem. *Erasmus in Ciceroniano, p. 145*. Suetonius (inquit) non paulo longius abest à Cicerone quàm Seneca, nec verbis nec structura nec perspicuitate nec figura dictionis nec urbanitate referens Marcum Tullium. Vid. *Tzetz. in Chil. pag. 116. Mart. Hanckius part. 1.* de *S. R. R. pag. 109*.

SUEVEZELIUS (Phil.) Brugensis, Anno 1613. obiit. Anastasii Sinaitæ explanationem in 6. Psalmum latinè transtulit. Vid. *Sweertius, pag. 648.* & *Alegambe, pag. 405*.

SUEVIUS, vetus poëta, struxit moretum. Ex eo nonnulla allegat *Macrobius, sat. 2, 14*.

SUEVIUS (Joh) JCtus, tractavit de jure accrescendi, An. 1639.

SUEUR (Nicol.) Atrebas, JCtus, exaravit notas ad leges XII. Tabularum.

SUEVUS (Bernh.) Tuberanus, tractatum de inspectione vulnerum, A. 1629. edi curavit.

SUEVUS (Godofr.) exercitationes feudales Anno 1658. in lucem prodire jussit.

SUEVUS (Paulus) Wilensis, An. 1504. obiit. Reliquit lecturam in 1. sententiarum Scoti librum. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 306*.

SUEVUS (Sigism.) edidit speculum mundi indurati, An. 1582.

SUFFIDIUS, primus Rom. de architectura scribere aggressus est, teste *Vitruvio in prologo l. 7.* ubi tamen vulgò *Sufficius* legitur. Vid. *Glandorpius, pag. 817.*

SUFFRENIUS (Joh.) composuit circum perfectionis, Monachii, An. 1648. Vid. *Alegambe, pag. 275.*

SUGERIUS, vixit tempore Henrici V. Imp. & vitam Ludovici Crassi literis mandavit.

SUICERUS (Joh. Casp.) Tigurinus, natus est An. 1620. Observationes sacras concinnavit Anno 1665. Collegit etiam thesaurum ecclesiastico-Græco-latinum, 7. tomis in folio constantem, qui lucem nondum, quod sciam, aspexit, dignus omninò, ut aliquando in lucem prodeat. Fertur etiam adornare lexicon Græco-latinum. Vid. *Hofm. in L. U. part. 2. pag. 396.*

SUIDAS, Σουίδας, antiquior, genealogias composuit, teste *Stephano in* Ἀμυρ@. *Apollonii Scholiastes in 1. Argonaut.* Suidam in Θεσσαλικοῖς allegat. Et *eodem libro* legitur, Suidam de Eubœa aliquid commentatum esse. Vid. *Berckelius ad fragm. Stephani pag. 27.*

SUIDAS, junior, grammaticus, lexicon Græcum, ex variis scriptoribus collegit. De ætate ejus alii aliter sentiunt. *Hugo Grotius in epist. ad Gallos, ep. 110. pag. 254.* paulo post Constantium, Leonis filium, vixisse autumat. Rationem addit: Nam, quantum memini, hic est Imperatorum postremus, quem in libro suo nominat. Constantinus autem ille A. C. 912. regnare cœpit. *Cluverus in epitome hist. pag. 448.* sub Theophilo, qui anno 829. imperabat, collocat. *Vossius in tract. de Philol. pag. 37.* aut temporibus Alexii Comneni (is autem imperio præfuit Anno 1080.) aut Justiniani claruisse judicat. Ego aliquando existimabam, eum tempore Basilii II. & Constantini IIX. vel A. C. 976. & deinceps vixisse, motus hac ratione, quod in vocibus Κωνσταντινούπολις & Ἀδὰμ tempora mundi usq; ad tempora Zimiscæ, Basilii & Constantini supputet. Supputavit autem sine dubio usq; ad sua tempora. *Carolus Philippi in Gustu philologico* vocat eum pecus cum aureo vellere: *Montacutius in Exercitat. pag. 235.* grammaticum nullius judicii, doctrinæ autem mediocris, qui laciniis undiq; collatis & corrasis purpuræ interdum, non raro tamen panni leviden- sis crasso filo & depexi farraginem illam coagmentavit. Suidam *Æmilius Portus*, Francisci Porti Cretensis filius, duobus tomis Græcè & latinè in folio edidit. Vid. *D. Saubertus in Tr. de Sacrif. p. 470. Reinesius in epist. ad Hofman. pag. 412. Thomasius de plagio §. 550. Hofm. in L. U. part. 2. pag. 396.*

SUISSET (Roger.) Scotus, cognomine *Calculator*, An. 1350. claruit & latinæ logistices agrum excoluit. Erat celebris mathematicus, theologus & philosophus tantæ subtilitatis, ut & in iis scientiis vix parem habere censeretur. In mathematicis multa de novo invenit, quæ ante eum nemo invenerat & post eum perpauci jam inventa comprehendere valuerunt. Hinc nonnullorum odium sibi contraxit. Reliquit commentar. in libros Sententiarum: libros 10. in ethic. Aristotelis: libros 2. de cœlo & mundo: tractatum de arte cabalistica: alium de insolubilibus: introductorium ad calculationem: librum unum calculationum astronomicarum, &c. *Cardanus* eum inter duodecim eximiæ subtilitatis viros collocat. *Jul. Cæsar Scaliger in exercit. pag. 1028.* penè modum humani ingenii excessisse affirmat. Videatur *Carolus Visch in Cist. Bibl. pag. 292.*

SULCARDUS, Westmonasteriensis Anglus, Anno 1060. obiit. Præter sermones & epistolas, etiam chronicon adornavit.

SULCERUS (Simon) theologus Helvetius, natus est Anno 1508. obiit, Anno 1585. Basileæ docuit. Vertit acta synodi Bernensis latine, & collegit thesaurum locorum communium ex sacris & profanis, quem tanto studio ac artificio disposuit, ut de quacunque re sit dicendum, materiam amplissimum in promtu habere queas.

SULICOVIUS (Joh. Demetrius) res Polonicas stilo complexus est. Liber prodiit Gedani An. 1647. Vid. *Funccius T. 1. Orb. imperant. pag. 1647.*

SULLIUS (Joh.) Gerardimontanus, medicus, practicam medendi generalem, A. 1606. in lucem emisit.

SULPITIUS (Alexander) de rebus Francorum historiam consignavit. Meminit ejus *Gregorius Turonensis l. 2. hist. Franc.*

SULPITIUS Apollinaris, sub Hadriano Imp. floruit. Struxit argumenta in comoedias Terentii. Meminit ejus *Martialis.* Ab *Agellio* vir doctissimus prædicatur. Vid. *Glandorp. pag. 824.*

SULPITIUS Galba, avus Galbæ Imp. teste *Svetonio*, multiplicem nec incuriosam historiam edidit.

SULPITIUS Severus, S. Hieronymo coævus fuit. Condidit 2. libros de sacra historia: vitam B. Martini: tres epistolas: & tres dialogos. In dialogis sequitur errorem Millenariorum. Dictione utitur tersa & elegante, adeò, ut ecclesiasticorum purissimus scriptor vocetur à *Josepho Scaligero lib. de emend. tempor.* Sanctus *Augustinus epist. 205.* vocat virum doctrina & sapientia pollentem. *Erasmus in Ciceron. pag. 150.* Sulpitius (inquit) mollior quidem & jucundior & dilucidior & illaboratior Hilario, sed phrasis Gallum fuisse declarat. Non deest pietas, sed abest vis & gravitas, & est floridum dicendi genus magis, quàm nervorum. In eum commentati sunt *Carol. Sigonius, Giselinus, Joh. Drusius, Vorstius*, &c. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 343. Barthius in Claud. pag. 149. & in 4. Thebaid. Papin. pag. 1007. Olearius in Abaco, pag. 428.*

SULPITIUS (Serv.) Rufus, JCtus, 180. libros reliquit. Vid. *Guido Panzirolus 1, 14. Bertrandus pag. 225.*

de SUMMA (A.) JCtus Cathacensis, struxit compendium concilii Tridentini: item, tract. de Jurisdictione Episcopi. Vid. *Leo Allatius in A. U. pag. 20.*

à SUMMAJA (Joh.) orationem habuit de S. Agathæ martyrio, An. 1619.

SUMMENHART (Conr.) de Kalwe, Suevus, Academiæ Tubingensis fundator, An. 1501. obiit. Scripsit de contractibus licitis & illicitis. Extat ejusdem tractatus bipartitus, in quo 52. & ultra ex Scriptura probatur testimoniis, quòd Deus homo fieri voluerit, quodq; Messias etiam Deus esse debuerit, &c.

SUMMERUS (Fabianus.) Vide, SOMMERUS.

SUMMONTIUS (Joh. Ant.) condidit historiam Italicam, An. 1601.

SUNIUS, Σύνιος, Ἀργολικὰ composuit. Meminit ejus *Stephanus in* Ἐδυμάιοι.

de SUNTE (Joh. Hercules) emisit steganographiam.

SUPERANTIUS (Laz.) Venetus, A. 1602. obiit. Extat ejus commentarius de rebus Turcicis, quem *Thuanus l. 127.* tanquam scriptum magni judicii & prudentiæ commendat. Videtur idem esse, qui SORANZIUS.

SUPERBUS (Aug.) Ferrariensis, scr. de viris illustribus Venetis & Ferrariensibus, An. 1620.

SUPERIOR (Joh.) JCtus, de servitutibus commentatus est.

SURA (Æmilius) citatur à *Vellejo Patercu-lo l. 1. c. 6.*

SURÆUS (Hugo) edidit arrestum Parlamenti Tholosani in casu admirabili matrimoniali An. 1588.

SURCULUS (Statius) in Gallia rhetoricam docuit. Vid. *Glandorpius pag. 812.*

SURDINUS, rhetor, solebat dulces sententias dicere, frequentius tamen prædulces & infractas. *Seneca Suasor. 7. pag. 34.* vocat ingeniosum adolescentem, à quo Græcæ fabulæ eleganter in latinum sermonem conversæ sint.

SURDUS (Frid.) JCtus, An. 1581. floruit. De præeminentiis archidiaconorum, præpositorum, archipresbyterorum Imolensium scribere aggressus est.

SURDUS (Joh. Pet.) JCtus, reliquit consilia & responsa, An. 1599. fol.

SURGENS (Marc. Ant.) Neapolitanus, edidit tractat. de præfecti prætorii, reliquorumq; magistratuum cum viceregе aliisque magistratibus nostri temporis comparatione, An. 1602.

SURHOVIUS (Joh.) Picardiam: item, Veromanduos calamo descripsit.

SURIANUS (Vincent.) emisit 2. tomos de sacramentis, Neapol. An. 1646.

SURITA (Hier.) An. 1580. vivere desiit. Struxit 30. libros rerum Aragonensium: item, scholia in Antonini itinerarium. Videatur *Thuanus l. 71. Ghilinus, vol. 1. pag. 128.*

SURIUS, (Laur.) Carmelita, An. 1578. obiit. Vitas Sanctorum collegit. Vid. *Thuanus l. 65. Ghilinus, vol. 2. pag. 184. Quenstad. pag. 201.*

SURSINIUS (Joh.) grammaticam Græcam An. 1595. publicavit.

SUSANNÆUS (Hubert.) adornavit connubium adverbiorum Ciceronianorum, Anno 1583.

de SUSANNIS (Marqu.) JCtus, scripsit de cœlibatu sacerdotum non tollendo: item, de Judæis & aliis infidelibus, Anno 1558.

de SUSARIA (Guido) JCtus, An. 1270. floruit. Tractavit de jure emphyteutico: de guarentigia: de tortura &c. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis, 2,41.*

SUSARION, Σουσαρίων, *Stobæo* memoratur. Conf. *Seldenum in Marmoribus Arundell. pag. 89.*

SUSENBROTUS (Joh.) Germanus, Anno 1543. obiit. Edidit rudimenta grammaticæ Græcæ & latinæ: item, 2. libros epigrammatum scholæ Christianæ.

SUSIUS (Jac.) Brugensis, Anno 1639. decessit. Vid. *Alegambe, pag. 213.*

SUSIUS (Joh.) Bethuniensis, condidit poësin moratam. Vid. *Sweertius, pag. 474. Alegambe, pag. 357.*

SUSIUS (J. Bapt.) de missione sanguinis, Anno 1559. scribere instituit. Vid. *Linden, pag. 326.*

SUSIUS (Nicol.) Brugensis, A. 1619. obiit. Exaravit limam Ciceronianam: elegias: dramata, teste *Sandero.* Vid. *Placcius pag. 205.*

SUSLYGA (Laur.) Polonus, Anno 1640. obiit. Edidit theoremata de anno ortus & mortis Domini, deq; universa J. C. in carne œconomia. Videatur *Alegambe, pag. 299.*

SUSO (Henr.) Anno 1365. vivere desiit. Fabricavit horologium sapientiæ. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 204.*

SUTERUS (Joh.) adornavit dialogum de rebus naturalibus An. 1584.

SUTHOLT (Bernh.) JCtus, composuit 19. dissertationes ad Institut. An. 1633.

SUTLIVIUS (Matth.) tractatum confecit de missa papistica: item, de indulgentiis & Jubilæo, An. 1606.

SUTORIUS, Σουτώριος. Vide, CALLINICUS.

SUTORIUS (Eman.) scripsit de non evocando & non appellando, An. 1661.

SUTORIUS (Pet.) Anno 1524. vixit. De translatione Bibliorum nonnulla meditatus est.

SUTTINGERUS (J. Bapt.) JCtus, observationes practicas Anno 1656. reliquit.

SWALBE (Bernh.) emisit disquisitionem therapeuticam Galeni, An. 1657: item, tract. de alcali & acido, An. 1670. Vide, SCHWALBE.

SWAMMERDAM (Joh.) medicus Amstelodam. An. 1667. claruit. Condidit tract. physico-anatomico-medicum de respiratione & usu pulmonum: fabricam uteri muliebris: historiam generalem de insectis, &c.

SWANENBURCH (Corn.) JCtus, Leydæ Anno 1597. jura interpretatus est. Tractavit de jure accrescendi.

SWANINGIUS (Joh.) Vide, SUANINGIUS.

SWEERTIUS (Eman.) Batavus, elaboravit 4. libros de floribus bulbosis aliisq; Indicis plantis, An. 1612.

SWEERTIUS (Franc.) 3. libros analectorum publicari curavit.

SWEERTIUS (Franc.) Francisci filius, natus est An. 1567. Edidit capita deorum dearumq; ex antiquis numismatibus: delitias orbis Christiani: Athenas Belgicas: notas in *Hier. Magium* de tintinnabulis, &c. An. 1628. Carmina ejus servantur *T. 4. Del. Belg. pag. 368.* Vid. *Ph. Labbe in B. B. pag. 40. Ghilinus, vol. 2. pag. 94.*

SWEERTIUS, (Rob.) Antverp. natus est An. 1570. Scripsit de fide hæreticis servanda. Extat ejusdem Carolus V. comœdia. Vid. *Sweertius pag. 660.*

à SWERIN (Henr.) Vide, SVERIN.

SYAGRUS, Σύαγρος, poëta, ante Homerum vixit. Vid. *Ælian. in V. H. 14, 21. Eustathius in proleg. ad Hom.*

SYDENHAM (Thom.) paravit methodum curandi febres, A. 1668. item, librum de morbis acutis, An. 1676.

SYDNEUS (Phil.) An. 1586. obiit. Arcadiam, elegans scriptum, composuit.

SYENNESIS, Συέννεσις, medicus Cyprius, *Aristoteli in histor. anim. 3,11.* memoratur. Vid. *Meursius in Cypro, pag. 168.*

SYLBURGIUS (Fridet.) An. 1596. decessit. Erat in Græca literatura insigniter versatus. Græcos scriptores complures emendavit & quàm castigatissimè edidit, Herodotum puta, Clementem Alexandr. Dionem Cassium, Justinum Martyrem,

tyrem, Theodoretum, &c. Etymologicon Græcum magnum à mendis repurgavit & perpetuis notis illustravit. *Henr. Stephanum* in concinnando Græcæ linguæ thesauro egregiè adjuvit. Ob hanc operam & alia merita à Marpurgensi academia annuum ei stipendium, de Principum Hassiæ sententia, constitutum est. Vid. *Thuanus l. 117.*

SYLLA (L. Cornel.) dictator Romanus, libros rerum gestarum reliquit. *Agellius 1, 12.* locum ex 2. libro producit. Si *Athenæo l. 6.* credimus, etiam *σατυρικὰς κωμῳδίας* confecit.

SYLLANUS (Decius) Spoletanus, Romæ diu magna cum laude publicè docuit, reviviscentemq; eloquentiam constanter promovit. Vid. *Anonymus in apologia pro poëtis*, ap. *Gif. in Obs. L. pag. 509.*

SYLLANUS (Junius) homo compositissimæ sapientiæ, *Magonis* Pœni 28. volumina de agricultura, excisa Carthagine, jussu Senatus in lat. linguam transtulit. Vid. *Plinius 18, 3.*

SYLLENUS (Dionys.) tractavit de scientia militari, Vener. An. 1559.

SYLVAGIUS (Joh.) Vide, SILVAGIUS.

SYLVANUS (Laurent.) Vide, SILVANUS.

SYLVATICUS. Quære, SILVATICUS.

de SYLVEIRA (Joh.) Vide, SILVEIRA.

SYLVIUS (Æneas) Quære, ÆNEAS.

SYLVIUS (Alex.) Vide, SILVIUS.

SYMEON Metaphrastes. Vide, SIMEON.

SYMMACHUS, Σύμμαχος, Samaritanus, Anno Christi 190. floruit. A Samaritanis primò ad Judæos, à Judæis ad Christianos transiit & Ebionitarum hæresin amplexus est. Huic nonnulli tertiam vet. Testamenti græcam versionem tribuunt. Vid. *Rivetus T. 2. Oper. p. 896.*

SYMMACHUS, (Q. Aurelius) præfectus urbis Romæ, tempore Theodosii Imperatoris claruit. Reliq. decem libros epistolarum. Ejus facundiam ipse *Prudentius* adversarius deprædicat. *Reinesius in Epist. 35. ad Hofm. pag. 244.* epistolas, quas habemus, non unius Symmachi, unius tamen seculi esse judicat. *Sirmondus* sex Symmachos numerat. *Barthius in Claud. pag. 322.* Symmachum vocat penu eruditionis tàm literariæ quàm publicæ. Confer *eundem in 2. Theb. Papin. pag. 350:* item, *Vossium de natura rhet. pag. 108.*

SYMONDUS (Edoard.) Anglus, paravit vindicias S. Scripturæ.

SYMPOSIUS vel SYMPHOSIUS, carmine hexametro centum ænigmata expressit, quæ *Josephus Castalio*, Anconitanus, JCtus, scholiis illustravit. Sunt ea, inquit *Vossius*, non invenusta. *Casp. Barthius in Claud. pag. 712.* Symposium autorem historiæ Apollonii Tyrii esse autumat.

SYNCELLUS (Georg.) Σύγκελλος, Anno 780. floruit. Reliquit Chronicon. Vid. *Thomasius de plagio. §. 552.*

SYNCLITICUS (Alex.) Cyprius, JCtus, Anno 1646. obiit. Patavii jura interpretatus est. Vid. *Imperialis in Museo, pag. 206.*

SYNEGORUS (Æg.) An. 1548. claruit. Expressit Proverbia Salomonis versu elegiaco.

SYNESIUS, Συνέσιος, Cyrenæus, Ptolemaidis episcopus, tempore Theodosii junioris Imp. claruit. Vid. *Evagrius in H. E. 1, 15. Niceph. Callist. 14, 55.* Composuit epistolas, orationes, hymnos. Opera Synesii latinè transtulit *Dionys. Petavius.* Erat eloquentiâ, quàm rerum ecclesiasticarum notitiâ instructior: quippe qui etiam, cùm in episcopum eligeretur, de resurrectione & creatione dubitavit, ceu notavit *Photius Cod. XXVI.* & advertere est ex *epistola 105.* Vid. *Phil. Labbe, T. 2. dissert. pag. 375. Olearius, pag. 440.*

SYNESIUS scholia exaravit in Democritum. Videatur *Borrichius de Hermete, pag. 71.*

SYNGELIUS (Mich.) laudes S. Dionysii, Parif. An. 1547. decantavit.

SYNGRAPHEUS (Polyon.) scholam Apitianam ex optimis quibusdam scriptoribus diligentissimè exstruxit, Anno 1535.

SYNNAMA (Haringus) Frisius, vixit Anno 1494. In Codicem duodecim libris commentatus est. Videatur *Sweertius, pag. 321.*

SYRENUS (Joh. Carrarius) de subjecto primo philosophiæ dispp. agitavit Bononiæ, An. 1556.

SYRIANUS, Συριανὸς, Alexandrinus, philosophus, circa A. C. 470. claruit. *Boëthius de Interpretatione pag. 287.* Philoxenum cognominat. Commentatus

est

est in totum Homerum. Scripsit præterea quatuor libros in rempublicam Platonis, teste *Suida*. Hodie extant ejus commentarii in metaphysicam. De Syriano ita judicabat *Isidorus philosophus*: Nullum esse scriptorem, ex quo non aliquid boni discere liceret: sed ex tot scriptoribus post Platonem præstare Jamblichum & Syrianum. Vid. *Mallincrot, pag 82.*

SZEGEDINUS (Steph.) Hungarus, natus est An. 1505.: obiit An. 1572. A Turcis captus & miserrimè tractatus est. Condidit speculum pontificum Romanor. locos communes theologiæ: confessionem de Trinitate, &c.

SZELLECZKI (Jac.) JCtus, de cessione bonorum, An. 1651. tractavit.

SZEMBECK (Frid.) Cracoviensis, vitas S. Dorotheæ, S. Juttæ Brunswicensis, Joh. Lobedavii, aliorumq; Prussiæ patronorum literis mandavit, Thorunii, An. 1638.

SZENTKIRALI (Bened.) Hungarus, paravit vindicias locorum Vet. Test. contra *Enledinum*, An. 1619.

SZIDLOVIUS, edidit vindicias aliquot quæstionum theologicarum.

T.

TAAUTUS, Τάαυτος, primus omnium mortalium literas adinvenit & res memorabiles æternitati commendare ausus est, quemadmodum refert *Eusebius de Præp. Evang. 1, 6 & 7.* ex *Philone Byblio. Sanchoniathon* affirmat *l. c.* Taautum libros de origine mundi conscripsisse. Vixisse fertur, quo tempore Thamus totius Ægypti imperium tenuit *Hornius in hist. philosoph. 2, 6.* eundem cum *Theuth* facit.

TABARELLUS (Don. Vincent.) JCtus, de judiciis commentatus est.

TABBERTUS (Matth.) Anno 1675. obiit. Erat theologiæ professor in Academia Gryphiswaldensi. Exaravit Constantinum Magnum.

TABERNÆMONTANUS (Jac. Theod.) collegit herbarium. Vide, THEODORUS.

TABIENSIUS (Joh.) condidit Summam casuum conscientiæ, Venetiis, Anno 1596.

TABOETIUS (Jul.) paravit topicam juris divini.

TABOR (Joh. Otto) Budissinus, natus est Anno 1604. Argentinæ jura professus est. Tractavit de jure cerevisiario: item, de confrontatione.

TACHENIUS (Otto) edidit clavem medicinæ: item, Hippocratem chymicum, Anno 1671.

TACITUS (C. Cornel.) tempore Trajani Imp. floruit. Struxit historias & annales. Annalibus extremum Neronis biennium deest: at ex historiarum libris pars longè maxima periit. Præterea reliquit librum de situ, moribus ac populis Germaniæ: item, de vita Jul. Agricolæ, soceri sui. *Plinius l. 11. epist. 1.* eloquentissimum fuisse ait & hoc eximium habuisse, quòd σεμνῶς diceret. M. Claudius Tacitus Imp. tanti eum fecit, ut imaginem illius in omnibus collocaret bibliothecis: libros verò ejus decies quotannis describi inque archivis publicis collocari juberet, ne perirent. *Tertullianus in Apologet. c. 16.* mendaciorum loquacissimum appellat. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 92.*

TACKIUS (Joh.) anomalon cœli de cometis, Anno 1653: item, chrysogoniam animalem & mineralem Anno 1663. edi curavit.

TACQUET (Andr.) exaravit 8. libros astronomiæ: tres libros geometriæ practicæ: tres opticorum: tres catoptricorum: item, fortificatória, annularia & cylindrica, Antv. Anno 1669. fol.

TADDELIUS (Elias) confecit ἀκολουθίαν doctrinæ Christi, Amsterd. Anno 1648.

TAEGIUS (Barth.) Mediolanensis, JCtus, Anno 1550. vixit. Reliquit tractatus triminales. Vid. *Tomus XI. Tract. tract. Ghilinus vol. 2. pag. 37.*

TAELBOOMIUS (Guilh.) Brugens. Anno 1589. floruit. Emisit apologeticon catholicæ religionis, teste *Sandero*.

TAFFERNER (Paul.) legationem ad Turcam calamo expressit, An. 1672.

TAFFINUS (Pet.) Audomaropolitanus, de veterum Romanorum anno seculari An. 1640. tractare cœpit. Vid. *Alegambe pag. 401.*

TAGAUTIUS (Joh.) Ambianus, chirurgicas institutiones 5. libris complexus est,

est An. 1549. Carmina Tagautii *Tom. 3. Delit. Gall. pag. 909.* servantur.

TAGENO, Patavinus decanus, tempore Henrici VI. (qui imperavit An. 1191.) claruit & Friderici Barbarossæ expeditionem in Palæstinam descripsit. Eam *Marq. Freberus* primus, quod sciam, edidit & aliis rerum Germanicarum scriptoribus socium addidit. Vid. *Zeillerus part. 1. hist. pag. 143.*

TAGES, Genii filius, nepos Jovis, Hetruriæ populos aruspicinam docuisse traditur. *Cicero l. 2. de Divinat.* Tages (inquit) dicitur in agro Tarquiniensi, cum terra araretur & sulcus altius esset impressus, extitisse repente & eum affatus esse, qui arabat. Is autem Tages, ut in libris est Hetruscorum, puerili specie dicitur visus, sed senili fuisse prudêtia. Ejus aspectu cùm obstupuisset bubulcus clamoremq; majorem cum admiratione edidisset, concursum esse factum, totamque brevi tempore in eum locum Hetruriam convenisse; tum illum plura locutum multis audientibus, qui omnia ejus verba exceperint literisque mandaverint: omnem autem orationem fuisse eam, qua aruspicinæ doctrina continetur. Confer *Ovidium l. 15. Metam. Arnobium. l. 2. Ammianum Marcell. l. 21. cap. 2. Isidorum Hispalensem l. 8. Orig. c. 9.* qui eum *Stagem* appellat, corrupte. Adde *Lindenbrog. ad Censorinum de natali cap. 4.*

TAGLIACOTIUS (Casp.) Bononiens. Anno 1599. obiit. De nova curtorum chirurgia per insitionem commentatus est. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 105.*

TAILLEPIED (Joh.) Anno 1582. vixit. Exaravit comment. in Jeremiam. Vid. *Wadding. pag. 262.*

TAILORIUS (Thom.) edidit Christum revelatum, vel, tractatum de typis vet. Test. Christum adumbrantibus Anno 1664. Vide, TAYLOR.

TAISNERIUS (Joh.) Athensis, mathematicus, tempore Caroli V. claruit. Romæ & Ferrariæ artes mathematicas cum applausu docuit. Uno volumine, quæcunque chiromantiam attingunt, complexus est. Emisit etiam tract. de magnete, quem à *Pet. Peregrino*, Gallo, quondam confectum, furto sibi vendicasse, *Gabr. Naudeus in B. Pol. pag. 105.* affirmat. Fertur etiam *Barth. Coclitis* librum de physiognomia convasasse. Vid. *Swertius, pag. 476. Ghilinus vol. 1. pag. 91. Thomasius de plagio, §. 553.*

TALÆUS (Audom.) in Ciceronis opuscula quædam commentatus est.

TALEMANIUS (Franc.) Edamensis, Anno 1534. floruit. Comm. Dionys. Rickelii in Jobum, Tobiam, Judith, Esther, præmissa doctissima epistola edi curavit. Vid. *Swertius pag. 257.*

TALENTONIUS (Joh.) thesaurum rerum reconditarum Anno 1605. publicavit.

à TALLEACOTIO (Propert. Resta) scr. de falsa & vera sapientia, Romæ Anno 1599.

TALON (Nicol.) Gallus, emisit sacram historiam in Pentateuchum.

TALPA (Pet.) Stellinus Frisius, medicus, Anno 1590. claruit. Empiricos carmine elegiaco, teste *Swertio pag. 636.* salse perstrinxit.

TAM (Rabbi.) A. C. 1170. obiit. Reliquit librum ספר הישר Vid. *Buxtorf. in abbrev. pag. 170.*

à TAMARO (Jac.) confecit librum de curatione epilepsiæ, An. 1589.

TAMAYO (Joh.) martyrologium Hispanicum sex tomis complexus est, Anno 1651. fol.

à TAMBACHO (Joh.) confecit 15. libros de consolatione theologiæ.

TAMBERLANES (Ventid.) ad legem Falcidiam, Romæ An. 1582. commentatus est.

TAMBURELLUS (Dar.) Italus, Anno 1618. obiit. Edidit tacito suo nomine quæstiones definitas ex triplici philosophia, rationali, naturali & morali, fol. Anno 1613. Vid. *Alegambe, pag. 89.*

TAMBURINUS (Ascanius) struxit 3. tomos de jure abbatum, Anno 1640. fol.

TAMBURINUS (Joh. Bapt.) Anno 1582. floruit. Vid. *Bumaldus pag. 132.*

TAMBURINUS (Thom.) librum de missæ sacrificio An. 1665. vulgavit.

TAMPINUS (Matth.) Recanatensis, vitam Hugonis Capeti stilo expressit.

TANARIUS (Vincent.) Anno 1641. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 231.*

TANCREDUS, Bononiens. glossator juris, Anno 1230. vixit. Scripsit de ordine judiciario.

TANCERDUS (Lat.) Camerotanus, condidit

didit 3. libros de fame & siti An. 1607: Vid. *Linden pag. 414.*

TANCREDUS (Vincent.) de matrimonio scribere aggressus est, Panormi An. 1648. fol.

TANDLERUS (Tob.) reliquit dissertationes physicomedicas: item, decadem quæstionum chirurgicarum, An. 1610.

TANGMARUS, gesta Bernwardi, episcopi Hildesiensis, in literas retulit.

TANIUS (Joh. Pet.) Romanus, paravit indicem in Horatium. Vid. *Alegambe, pag. 263.*

TANNERUS (Adamus) Tirolensis, Anno 1632. obiit. Ingolstadii theologiam scholasticam professus est. Colloquio Ratisbonensi, An. 1601. instituto, interfuit. Composuit astrologiam sacram: dispp. theologicas in omnes Thomæ partes, &c. Videatur *Alegambe, pag. 4.*

TANNERUS (Matth.) edidit incruentum sacrificium: judicium grave à domo DEI: martyres societatis Jesu, Pragæ An. 1675.

TANSILLUS (Luc.) Neapolitanus, *Ghilino vol. 1. pag. 159.* celebratur.

TANSTETTERUS (Georg.) mathematicus, An. 1512. floruit Viennæ. Dicunt, eum Imperatoris Maximiliani mortem aliquot annis prævidisse: ac *W. Lazio* adhuc puero vaticinatum esse, ipsum maximum futurum philosophum, medicum & variarum artium peritum. Utroq; fidem factis assecutus est. Hæc *Ederus.*

TANTIUS (Franc.) An. 1602. obiit. In magistrum Sententiarum commentari cœpit. Vid. *Waddingus, pag. 136.*

TANUSIUS Geminus, Ciceronis æqualis, historiam reliquit. Mentio ejus apud *Suetonium in Cæs. c. 10. Plutarchum in eodem, Senecam epist. 93, &c.* occurrit.

TAPIA (Carol.) collegit decisiones Neapolitanas, An. 1626. fol.

TAPPERUS (Ruard.) Enchusa Batavus, An. 1559. obiit. Expositiones articulorum in religione controversorum vulgavit. Vid. *Sweertius, pag. 668. Val. Andr. in fast. Lovan. pag. 105.*

TAPPIUS (Jac.) de tabaco & ejus abusu scribere instituit.

TARRAFA (Franc.) Barcinonensis, gesta regum Hispaniæ brevi scripto exposuit, An. 1553.

de TARANTA (Valasc.) Regis Galliæ protomedicus, An. 1382. floruit. Composuit philonium pharmaceuticum & chirurgicum.

de TARANTASIA (Pet.) Vide, INNOCENTIUS V.

TARDINUS (Joh.) Turnonensis, librum de pilis construxit An. 1619.

TARDIVEL (Joh.) in prædicamenta, An. 1524. commentatus est.

TARDOLUS (Lucas) celebris medicus, in puteo miserrimè periit. Vid. *Pierius Valer. de infel. lit. pag. 108.*

TARINUS (Joh.) Andegavensis, philocaliam Origenis ex regia Bibliotheca Parisiensi imprimi curavit. Vid. *Lambecius T. 3. Biblioth Vindob. pag. 74.*

TARNOVIUS (Joh.) celebris theologus, natus est An. 1586: obiit Anno 1629. Reliquit exercitationes Biblicas: comment. in prophetas majores & minores: item, in psalmos pœnitentiales, &c. Vid. *Henningus Witte in Theol. pag. 318.*

TRANOVIUS (Paulus) natus est Anno 1562: decessit An. 1633. Extant ejus commentarius in Johannem Evangelistam: tres libri de conjugio: tres alii de ministerio: tract. de Trinitate contra Socinum, &c. Vid. *Henning. Witte in Theol. pag. 362.*

TARPHON (Rabbi) A. M. 3840. vixit. Quidam eundem esse existimant cum Tryphone, cujus *Justinus martyr* meminit. Vid. *Ganz, in Z. D. pag. 99.*

TARQUITIUS, librum de viris illustribus confecit, teste *Lactantio l. 1. c. 10. Ammianus Marcellinus l. 25.* laudat Tarquitianos libros de rebus divinis. Vid. *Macrobius sat. 3. 7. Olandorpius, pag. 829.*

de TARRADE (Steph. Mich.) de amplitudine beneficiaria tractavit. Liber prodiit Paris. An. 1646. fol.

TARRÆUS (Hebius) nobilis à Sperga, scripsit satiram & epigrammata, A. 1612. Genuinus autor est *Caspar Barthius.* Vid. ipse *Barthius in Celestina, pag. 376.*

TARRÆUS (Lucillus) Ταῤῥαῖος, Cretensis, condidit historiam urbis Thessalonicensis, teste *Stephano* in Θεσσαλονίκη: tres libros adagiorum, teste *eodem in* Τάῤῥα: item, scholia in Argonautica Apollonii. Tarrhæi proverbia edidit *Aldus* Venetiis An. 1505. Vid. *Meursius in Creta pag. 241. Berckelius in fragment. Steph. pag. 42.*

TARRUTENUS (Paternus) JCtus, tempore Commodi Imp. occisus est. Reliquit 4. libros rerum militarium. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 40. Bertrandus pag. 175.* Quære, PATERNUS.

TARRUTIUS (L.) *Solino* mathematicorum nobilissimus appellatur. Scripsit Græcè de astris, quemadmodum ex *Plinii* indiculo autorum colligere licet. Ejus etiam *Cicero 2. de Divinat.* meminit, ubi familiarem suum vocat & tanquam Chaldæis rationibus eruditum commendat. Alii ex L. Tarrutio *L. Aruntium* faciunt, invito *Vossio de scient. mathem. pag. 447. in Addendis.*

TARSA (R. Samuel.) Vide, SAMUEL & SARSA.

TARSIA (P. Ant.) carmine Europam celebravit Anno 1662. Extat ejusdem tract. de rebus Cupersanensium, Mantuæ An. 1649. impressus.

de TARTAGNA (Gabr.) Burdegalensis, in caput tertiæ Fen primis canonis Avicennæ commentatus est Anno 1534. fol.

TARTAGNUS (Alex.) Imolensis, Anno 1477. obiit. A quibusdam veritatis pater; item, aureus & immortalis doctor appellatus est. Condidit lecturas in Digestum vetus & novum. Vid. *Bumaldus pag. 13. Guido Panzirolus, 2, 112. Ghilinus vol. 2. pag. 18.* Quære, IMOLENSIS.

TARTALEA (Nicol.) Brixianus, Anno 1566. mortuus est. Reliquit insigne opus de numeris & mensuris. Vid. *Thuanus l. 19. Ghilinus, vol. 2. pag. 200.*

TASCHERIUS (Joh.) Anno 1580. floruit. In Evangelistas commentatus est.

TASCIUS Victorianus, Apollonii Tyanei vitam è *Nicomachi* schedio exscriptam edidit, teste *Sidonio, l. 8. epist. 3.*

TASSARA (Ant.) JCtus, scripsit de notariorum excessibus & erroribus, Anno 1590.

TASSINUS edidit ante paucos annos principales urbes & loca præcipua Galliæ cum brevi descriptione.

TASSIUS (J. Bapt.) Bruxellensis, Anno 1614. obiit. Historiam Belgicorum tumultuum octo libris complexus est, teste *Sweertio.* Videatur *Donatus Calv. pag. 238.*

TASSIUS (Joh. Adolf.) mathesin in gymnasio Hamburgensi profitetur. Emisit geometriam empiricam Joach. Jungii una cum præfatione. Vid. *Placcius, pag. 58.*

TASSONIUS (Hildovinus) Anno 1441. obiit. Gesta abbatum Lobiensium literis consignavit.

TASSONUS (Alexand.) Mutinensis, superioribus annis claruit. Struxit poema egregium, quod *Situlam* appellavit, bellum scil. ob situlam inter Mutinenses & Bononienses exortum: in quo gravitas facetiis miscetur: item, animadversiones in *Petrarcham*, in quibus pleraque Petrarchæ vel tanquam vitiosa reprehendit vel tanquam absurda & inepta irridet atque rejicit. Historiam ecclesiasticam quoque composuit, in qua plurimis in rebus à *Baronio* dissentit. Id lepidum, quod se cum *ficu* pingi voluerit, ut innueret, se plurimorum annorum laboribus defunctum, vix mercedis tantum accepisse, ut ad unius fici æstimationem accederet. Vid. *Nicius Erythræus part. 1. Pinacoth. pag. 185.*

TASSUS (Bernh.) Bergomensis, carmina & epistolas elaboravit. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 31. Donatus Calvus, pag. 84.*

TASSUS (Faustinus) Berg. Anno 1597. obiit. Erat hebraicè doctus. Edidit tract. de adventu Messiæ: item, explicationem orationis Jeremiæ prophetæ. Vid. *Waddingus in S.O.M. pag. 108. Donatus Calvus pag. 130.*

TASSUS (Torq.) Bernhardi filius, Anno 1595. obiit. Dialogos cocinnavit: item, carmina & orationes. *Thuanus l. 113.* vocat virum admirabili & portentoso ingenio. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 219. Imperialis in Museo pag. 132. Tollius de Inf. lit. pag. 25. Borremans. de poët. pag. 17.*

TATARETUS (Pet.) collegit reportata in 4. libros Sententiarum, Venet. Anno 1617. fol.

TATAOS (Georg. Kovaos) scripsit de epilepsia, An. 1670: item, Herculem verè cognitum, Lugd. anno eodem.

TATIANUS, Τατιανὸς, S. Justini discipulus, A. C. 170. floruit. *S. Hieronymus* Syrum facit. Varia exaravit. Superest hodiè ejus liber contra Nationes. Vid. *Eusebius in H. E. 4, 37.* Tandem in errorem lapsus sectam *Encratitarum* instituit. Vid.

Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. differt. de S. E. pag. 378. Valesius in Eusebium pag. 84. Olearius in Abaco, pag. 441.*

TATINGHOFIUS fabricavit clavem philosophiæ antiquo-novæ, An. 1655.

TATIUS (Achilles.) Vide, ACHILLES.

TATIUS (Marcus) exaravit poëmata, Anno 1573.

TAVARDUS (Joh.) JCtus, egit de interdictis & actionibus, An. 1600.

TAUBMANNUS (Christ.) edidit collegium juridicum, An. 1645.

TAUBMANNUS (Frid.) Wonsesio Francus, natus est An. 1565: obiit An. 1613. Witebergæ poësin & literas humaniores per 18. annos professus est. Composuit comment. in Plautum & Virgilium. Præcessit obitum ejus *signum* non contemnendum. Inter primos statim dies morbi sui, quo extinctus est, (inquit *Erasmus Smidius in ejus parentatione)* mane expergefactus visus est sibi videre prope lectum suum arcam oblongam, & in ea virum sibi similem jacentem. Cumque initio deceptionem visus aut imaginationem inanem esse putaret, elevato capite prodigium attentius aspexit & rem sese aliter non habere deprehendit. Vid. *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 187. Quenstad. pag. 176. Henn. Witte in memor. philos. pag. 83. Barth. Adv. 16, 3.*

TAUERNERIUS (Joh.) Anno 1558. obiit. Tractavit de veritate corporis & sanguinis Christi in Eucharistia.

TAUFRERUS (Joh.) Labacensis Carniolanus, natus est Anno 1584: obiit An. 1617. Argentinæ theologiam docuit. Scripsit de absoluto decreto contra *Joh. Piscatorem.*

TAULADANUS (Rob.) Aquitanus, animadversiones in *Joh. Bracescbum*, Galeni interpretem, adornavit.

TAULERUS (Joh.) An. Chr. 1379. obiit. Condidit librum de novem gradibus perfectionis Christianæ: tractatum de virtutibus: speculum & exemplar Domini JESU Christi, &c. Quidam eum suspectum habent circa fidem: contra defendit ipsum *Lud. Blosius.* Vid. *Quenstadius pag. 143. Olearius pag. 267.*

TAURELLUS (Andr.) Divionensis, JCtus, exaravit orationem, cui titulus, lyra Orphei de harmonia triplicis mundi, divini, ætherei & elementaris, A. 1627.

TAURELLUS (Jac.) Fanensis, in Perusino gymnasio Horatium publice interpretatus est. Vid. *Hieron. Magius 1. Var. lect. cap. 11. Manutius pag. 1. not. in Cic. epist. famil. pag. 128.* vocat virum optimum, exquisitæ doctrinæ, præstantis ingenii.

TAURELLUS (Lælius) scripsit de liberis & posthumis An. 1627. Vid. *Scipio Gent. in Parerg. l. 1. c. 7.*

TAURELLUS (Nicol.) Montbelgardensis, medicus & philosophus, natus erat Anno 1547: obiit Anno 1606. Altdorfii medicinam publice docuit atque exercuit. Edidit annotationes in opera Arnoldi Villanovani; triumphum philosophiæ: alpes cæsas contra *Cesalpinum:* discursiones physicas contra *Piccolomineum:* emblemata, &c.

TAURINUS (Joh.) scriptis pugnavit contra *Triglandium.*

TAURUS, Ταῦρος, Berytius, philosophus Platonicus, sub Antonino Pio Imp. claruit. Scripsit de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis: de rebus corporeis & incorporeis, &c. Vid. *Suidas & Jonsius de S. H. PH. 3, 9.*

TAUSCHIUS (Casp.) edidit fontes Salvatoris: matrem dolorosam: tractatum de humilitate, Antv. An. 1643.

TAXONUS (Alex.) Mutinensis, ignem ex numero elementorum expungere conatus est. Rationes ejus lege *l. 1. variar. quæstion. c. 1.*

†TAYGETUS (Joh. Ant.) Brixianus, carminibus innotuit. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 1119.*

TAYGETUS (Joh. Ang.) carmina reliquit, quæ servantur *Tomo allegato pag. 1118.*

de TAYLON (Joh.) Normannorum historiam in literas redegit.

TAYLOR (Franc.) Anglus, Targum Hierosolymitanum in quinq; libros Mosis latine edi curavit, A. 1649. Extat ejusdem examen præfationis *Morini* in Græca Biblia.

TAYLOR (Jerem.) Anglus episcopus, Anno 1666. vixit. Casus conscientiæ fol. adornavit.

TAYLOR (Thomas) in acta Apost. item, in epistolam ad Titum commentatus est. Extat ejusdem Christus revelatus, Lugd. Anno 1661. impressus.

†EATUS, Anglus, mappam S. Scripturæ publicavit.

TEBALDEUS (Ant.) Ferrarienfis, inter poëtas aliquem locum occupat. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 1142.*

de TECTORIIS (Franc. Maria) ftruxit compendium medicinæ practicæ Anno 1601.

TECTORINUS (Pet.) verfus & epitaphia exaravit.

TEDERICUS (Jac.) Anno 1370. vixit. In epiftolam ad Romanos fcribere aggreffus eft.

TEDESCHIUS (Profp.) Florentinus, medicus Patavinus, à *Greg. Leto in Ital. regn. pag. 335.* memoratur.

TEELINGIUS (Wilh.) Belga, inter theologos refertur.

TEGELIUS (Joh.) condidit hiftoriam philofophiæ *Cartefianæ*, An. 1674.

TEGETMEIER (Henn.) analyfin pfalterii & 12. prophetarum minorum, An. 1626. emifit.

TEGLEATIUS (Steph.) epifcopus Patrenfis, Cant. canticorum commentario expofuit, Venet. An. 1510.

TEGNAGEL (Greg.) Lovanienf. JCtus, edidit methodicam univerfi juris tractationem, tefte *Sweertio*.

TEGNAGELIUS (Regner.) Arnhemius, JCtus, Anno 1585. obiit. Scripfit de origine & geftis Principum Geldrorum: item, methodum utriusque juris. Vid. *Valer. Andr. in Faft. Lovan. pag. 188.*

TEGNAGELIUS (Sebaft.) JCtus & Cæf. Bibliothecæ præfectus, veterum monumenta, hactenus inedita pro Georgio VII. aliisque pontificibus vulgavit, An. 1612. Vid. *Lambecius in Bibl. Vien. l. 54.*

TEGRIMUS (Nicol.) Lucenfis, JCtus, patriam hiftoriam & in ea præcipuè vitam Caftrucii egregia fide perfcripfit, tefte *Jovio in elog. num. 141.*

TEIXERA (Pet.) Lufitanus, de Perfarum regibus commentari aggreffus eft.

TELAUGES, Τηλαυγὴς, Pythagoræ filius, Empedoclis præceptor, ἔγραψε περὶ τετρακτύ⊕ βιβλία δ. tefte *Suida*.

TELECLIDES, Τηλεκλείδης, circa Olympiadem LXXXV. claruit. Telchiniacam hiftoriam epico carmine expreffit, quam tamen alii *Epimenidi* tribuere malunt. Vid. *Athenæus l. 7.* Fertur etiam fcripfiffe comœdias. Ex iis Ἀμφικτυόνας, Ἑταίρους, Ἡσιόδου, Πρυτάνεις, Στερρὺς, &c. allegari obfervo.

TELEPHUS, Τήλεφ⊕, grammaticus Pergamenus, Reges Pergamenos & eorum gefta quinq; libris complexus eft. Adhæc literis mandavit vitas comicorum & tragicorum. Vid. *Suidas & Jonfius de S. H. Ph. 3, 9.*

TELERA (Cœleft.) Sipontinus, A. 1640. floruit. Opera Cœleftini V. pontif. è tenebris eruit.

TELES, Τέλης, περὶ ἀντιρρήσεως allegatur à *Stobæo, fermone 5.*

TELESARCHUS, Τελέσαρχ⊕, ἐν Ἀργολικῷ citatur à *Sexto Empirico l. 1, c. 12. contra mathem.*

TELESIUS (Bernh.) celebris philofophus, reliquit novem libros de rerum natura, Neapoli Anno 1588. impreffos. Vid. *Imperialis in Mufeo, pag. 79.* item, *Sorellus de hominis perfectione, pag. 415.*

TELESTES, Τελέστης, Comicus, Olympiade XCV. claruit. Fecit dithyrambos; item, comœdias. Ex comœdiis Ἀργὼ & Ἀσκληπιὸς allegantur. Vid. *Suidas.*

TELLERUS (Joh.) Normannus, Anno 1579. obiit. Autor archiconfraternitatis charitatis effe fertur. Condidit tabulas cafuum confcientiæ. V. *Aleg. p. 275. f.*

TELLEZ (Balth.) Ulyffiponenfis, fummam philofophiæ univerfæ An. 1640. edi curavit. Vid. *Alegambe, pag. 55. Funccius part. 1. Orb. Imp. pag. 230.*

TEMPELLUS (Guilh.) fcripfit in dialecticam *Rami* An. 1581.

TEMPESTA (Dominic.) Romanus, vitas pontificum An. 1596. calamo expreffit.

TEMPLE (Guilh.) Hibernus, priorum 30. pfalmorum analyfin A. 1611. adornavit.

TEMPLERUS (Joh.) theol. Doctor, edidit ideam theologiæ Leviathanis contra *Hobbes*, Lond. An. 1673.

TEMPORARIUS (Joh.) ftruxit tres libros chronicarum demonftrationum Anno 1596. fol.

à TEMPSECA (G.) Brugenfis, compofuit hiftoriam Atrebatenfem. Vid. *Sweertius, pag. 276.*

TENA (Lud.) Accitanus, Anno 1611. claruit. Extat ejus Ifagoge in totam S. Scripturam, Barcinone, Anno 1620. item, commentarius in epift. ad Hebræos Toleti fol. Anno 1611. editus. Vid. *Rivetus T. 2. Oper. pag. 892. 906. 908.*

TENCARARIUS (Jac.) JCtus, An. 1264. floruit. Collegit quæftiones.

TENGLERUS (Udalr.) Suevus, emisit speculum populare.

TENNAGEL (Phil.) de decernendis processibus commentatus est Anno 1626.

TENNEURIUS (Jac. Alex.) scripsit adversus *Chifletii* vindicias Hispan. Parif. Anno 1651. fol. Vir multæ eruditionis esse prædicatur.

TENNINUS (Laurent.) emisit practicam & theoricam juris, Venet. Anno 1588: item, tract. de cautelis An. 1597.

TENNULIUS (Samuel) Belga, h. t. claret. Composuit tractatum philologicum de Igne. Extant ejusdem notæ in *Frontinum* de strategemat. *Jamblichum*, de re arithmetica latinè transtulit doctissimisque notis illustravit: ut & fragmentum *Stephani* Byzantini. Excellit etiam in poësi, prout ejus carmina testantur.

TENTUS (Bernh.) *Greg. Leto in Ital. regn. pag.* 177. memoratur.

TENTZELIUS (Andr.) edidit medicinam diastaticam: item, exegesin chymiatricam, Anno 1618.

TEPATUS (Arism.) JCtus, collegit sententias juris canonici, civilis & criminalis, Turini, Anno 1620.

TERELIUS (Dominicus) Lucensis, condidit 2. libros de generatione & partu hominis, An. 1578.

TERENTIANUS, Maurus, juxta *nonnullos* tempore Domitiani Imp. claruit. De eo illud *Martialis* 1, 87. accipiunt:

Tam longe est mihi quam Terentianus,
Qui nunc Niliacam regit Syenen.

Vossius Terentianum Maurum eum existimat, ad quem librum suum περὶ ὕψους *Longinus* exaraverat. Terentiani suavissimum carmen de arte metrica hodienum superat. Vid. *Glandorpius in O. R. pag.* 835. *Barthius in Claudian. pag.* 793. & *in Adv.* 15, 2.

TERENTIUS (Marcus) Varro. Vide, VARRO.

TERENTIUS (Publ.) Afer, A. U. R. 615. obiit. Familiaris fuit Scipioni Æmiliano, usque adeo, ut *Valgius* & *Memmius* scripserint, eum Scipionis fabulas edidisse pro suis. Comœdiæ ejus hodie in omnium manibus versantur. Vitam Terentii *Suetonius Tranquillus* exaravit. In Terentium notas scripsere *Weizius*, *Guyettus*, *alii*. Vid. *Glandorpius in O. R. pag.* 835. *Vossius de Philolog. pag.* 42. *Thomasius de plagio*, §. 554.

TERENTIUS Clemens, JCtus, quando vixerit, non certò constat. Viginti libros ad leges elaboravit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt.* 1, 75. *Bertrandus*, *pag.* 97.

TERENTIUS Scaurus, nobilis grammaticus, tempore Adriani Imp. innotuit. Composuit libr. de *Cæsellii Vindicis* erroribus. Videatur *Agellius* 11, 15. Eidem tribuitur scriptum de orthographia.

TERENTIUS (Joh.) Italus, notas adjecit ad historiam plantarum *Franc. Hernandi*, Romæ Anno 1651. Vid. *Alegambe*, *pag* 276.

TERENTIUS (Joh.) meditationes philologicas hebraicas, Anno 1674: item, notas in Jobum An. 1663. edi curavit.

à TERESIA (Elias) de purgatorio, Anno 1638. commentatus est.

TERILLUS (Ant.) tractavit de conscientia probabili, Leodii, An. 1668.

TERILLUS (Dominic.) Venetus, medicus, scripsit de vesicantibus, Venet. An. 1607. Vid. *Linden*, *pag.* 160.

TERMARIUS, adornavit comm. in Hippocratis oracula, Bononiæ Anno 1667.

TERMINEUS (P.) JCtus, processum juris An. 1601. publicavit.

TERPANDER, Τέρπανδρος, musicus & poëta, juxta *quosdam* Olymp. XV. juxta *alios* verò Olymp. XXXIII. vixit. *Suida* teste, νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψε, i. e. lyricos modos primus composuit. Vid. *Tzetzes in Chil. pag.* 8. *Simsonius in Chronico part.* 3. *pag.* 76. *Palmerius in emendation pag.* 700. *Seldenus in Not. ad Marmora Arundellina*, &c.

de TERRA RUBEA (Joh.) JCtus, egit de successione regia inter patruum & fratris præmortui filium, An. 1586.

TERRAFOCULUS (Palmer.) JCtus, Anno 1256 floruit.

TERSERUS (El. Joh.) composuit notas in Genesin, Upsaliæ An. 1657. fol.

TERTIUS (Alex.) vel TERZUS, Bergomas, Anno 1662. obiit. Reliquit orationes.

TERTIUS (Franc.) Bergomas, edidit Austriacæ gentis imagines, An. 1569. Vid. *Calvus. pag.* 166.

TERTIUS (Joh.) Bergomas, Jobum & Tobiam comm. illustravit. Collegit etiam decisiones aliquot casuum conscientiæ. Vid. *Calvus, pag. 212.*

TERTIUS (J. Bapt.) Bergomas, A. 1596. claruit. Vid. *Calvus, pag. 238.*

TERTONUS (Ang.) exaravit dissertationem de rebus ad utramvis terræ marisq; militiam spectantibus, teste *Naudæo l. 2. de stud. mil pag 523.*

du TERTRE (P.) est autor historiæ Antillarum.

TERTULLIANUS (Q. Septimius) Florens, Carthaginensis, An. Chr. 200. floruit. Primo orthodoxus fuit: tandem in Montani hæresin prolapsus est. Scripta ejus *Bellarm. in catal. scr. eccles. pag. 34.* enumerat. Ea novissimè edidit *Cl. Rigaltius* cum notis virorum doctorum. In librum de pallio *Claud. Salmasius* seorsim commentatus est. Sanctus *Cyprianus* tanti Tertullianum fecisse dicitur, ut nullum diem sine ejus lectione prætermitteret. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 50.* eum juris civilis quoq; peritum facit. *Erasmus in Ciceron. pag. 152.* Tertullianus (inquit) prudens & sciens obscuravit malis verbis bonas sententias, vel ipso durior Apulejo. Vid. *Scaliger in Primis, pag. 96. Rivetus T. 2. Oper. pag. 1091. Valesius in Euseb. pag. 24. Olearius in Abaco, pag. 441. Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 380.*

TERTULLIANUS, JCtus, librum unum de castrensi peculio, & octo libros quæstionum exaravit. Vid *Bertrandus in JCt pag. 135. Guido Panzirolus* cum antecedente confundere videtur.

de TERVEL (Lud.) Granatensis, Anno 1630. floruit. Condidit ingens & magnæ eruditionis opus de Indorum idololatria. Extat quoq; ejus grammatica linguæ Tabolodæ. Vid. *Alegambe, pag. 300.*

TERZAGIUS (Jac. Phil.) Mediolanensis, composuit elogia illustrium Mediolanensium, teste *Ghilino vol. 2. pag. 112.*

TERZAGIUS (Lucil.) Mediolanensis, A. 1636. obiit. Reliquit tria volumina de peste: item, orationes. Vid. *Ghilinus, vol 2. pag. 185.*

TESCHENMACHERUS (Wernh.) struxit chronicon Cliviæ, Juliæ, Montium, Marchiæ, An. 1638. fol.

TESMARUS (Joh.) exercit. rhetoricas octo libris complexus est, Amsterd. Anno 1620.

TESTRADUS (Paulus) synopsin doctrinæ de natura & gratia, An. 1633. emisit. A *Maresio part. 2. Sylloges disp. pag. 411.* universalismi vehemens propugnator dictus est.

TETHINGERUS (Joh. Pedius) Tubingensis, confecit comm. de Wittebergiæ rebus gestis sub Ulrico Principe. Extat apud *Simon. Schardium vol. 2. Germ. Script. pag. 56.*

TETIUS (Hieron.) Perusinus Comes, scripsit de ædibus Barbarinis, Romæ Anno 1642.

TETSI (Steph.) de virga Mosaica, A. 1646. nonnulla meditatus est.

TETTUS (Scipio) Neapolitanus, tractatum de Apollodoris exaravit: item, bibliothecam scholasticam, A. 1618.

TETZELIUS (Joh.) Pirna Misnicus, celebris Lutheri antagonista, An. 1519. obiit. Vid. *Becmann. in proleg. Bibliothec. Francof. pag. 49. Albinus in chronico Misnensi, pag. 342.*

TETZERUS, Anglus, scripsit de sapientia Christiana.

TEUBERUS (Mich.) JCtus, A. 1581. Witebergæ decessit. Collegit quæstiones juris civilis & Saxonici. Vid. *Thomasius de plagio §. 555.*

TEUCER, Τεῦκρος, Cyzicenus, edidit volumen de terra aurifera: alterum de Byzantio: Mithridaticarum rerum libros quinq;: de Tyro totidem: totidem rerum Arabicarum: historiæ Judaicæ libros sex. Vid. *Suidas.*

TEVENINUS (Clemens) Gallus, homo Romanæ antiquitatis studiosissimus & scientissimus appellatur à *Dion. Lambino in Horat. part. 2. pag. 173.*

TEUPALUS, Τεύπαλος, teste *Stephano* in Ἀδρία, Ἰλιακὰ composuit.

TEUPOLUS (Steph.) celebris Platonicus esse dicitur.

à TEUTENBURG (Christ.) emisit disquisitionem ad *Monzambanum*, A. 1668.

TEXERA (Joseph.) An. 1601. obiit. Edidit stemmata Franciæ: item, tractat. de ortu & initiis regni Portugalliæ.

TEXTOR (Bened.) Segusianus, tractavit de stirpium differentiis.

TEXTOR (Bernh.) condidit Pandectas sacrarum concionum, An. 1622.

TEXTOR (Conr.) JCtus, collegit locos communes sive sedes materiarum vet. juris, An. 1622.

TEXTOR (Franc. Jammetius) in quasdam orationes Ciceronis commentatus est.

TEXTOR (Joh.) Hægeranus, chronicon Nassoviense Anno 1619. publicavit.

TEXTOR (Joh. Ravisius.) Vide, RAVISIUS.

TEXTOR (Joh. Wolfg.) celebris JCtus, h. t. claret. Altdorfii per 7. annos jura magno concursu professus est. Relicta Altdorfina, Anno 1673. Heidelbergam sese contulit. Tractavit de ratione status Germ. hodiernæ, An. 1666.

TEXTOR (Oliver.) JCtus, de gradibus cognationis scribere instituit.

THAPORITA (Henr.) Frisius, An. 1508. vixit. Construxit historiam mixtam, i. e. ecclesiasticam & politicam, teste *Swertio*.

THABORITA (Vorperus) A. 1538. floruit. Reliquit chronicon Frisiæ.

THADDÆUS, de Florentia, seculo 13. claruit. Hic omnium primus inter Latinos subtilioris philosophiæ notitiam cum artis medicæ cognitione conjunxit & medicinam felicissimè exercuit.

THADDÆUS, Perusinus, in Esaiam duobus tomis Anno 1600. commentatus est.

THADDÆUS (Joh.) conciliatorium Biblicum An. 1648. adornavit.

THALASSIUS, Θαλάσσιος, monachus, circa A. C. 640. claruit. Reliquit de charitate & vera continentia, nec non de regimine mentis quatuor centurias. Extant Græcè & latinè. Vid. *Olearius in Abaco pag. 443.*

THALES, Θαλῆς, Milesius, unus è septem Græciæ sapientibus, Olympiade XLVI. claruit. Quidam Phœnicem faciunt: id quod *Palmerius in Emendat. pag. 445.* improbat. Jonicam philosophiæ sectam condidit. *Apulejus in Floridis*, geometriæ penes Grajos primum repertorem facit. Juxta *Lactant. 3, 14.* primus de rerum natura: juxta *Minutium* verò omnium primus de cœlestibus disputavit. Rerum omnium originem aquam esse statuit. Struxit carmen de meteoris, æquinoctiis & aliis. Vid. *Tzetzes in Chil. pag. 36.*

THALETAS, Θαλήτας, Cretensis, ante Olympiades tempore Lycurgi legislatoris floruit. *Strabo lib. 10 pag. 850.* ἄνδρα μελοποιὸν καὶ νομοθετικὸν appellat, & rythmos Creticos, Pæanas, &c. ei adscribit. Vid. *Meursius in Creta, pag. 243. 244.*

THALIUS (Joh.) Northusanus, silvam Hercyniam botanicam elaboravit. Extat in horto medico *Joach. Camerarii.* Vid. *Linden pag. 395.*

THALLELÆUS, JCtus, tempore Justiniani Imp. floruit. Inter Βασιλικῶν interpretes Isidorus, Thallelæus & Theophilus nominantur. Vid. *Guid. Panzirolus in JCtis, 1, 85.*

THALLUS, Θαλλὸς, Syriacam historiam diligenter tractavit, affirmante *Africano apud Eusebium l. 10. de præparat. Evangel. cap. 3.* Mentio ejus apud *Justinum Mart. Tertullianum, Lactantium & Eusebium in Chronico pag. 63.* occurrit.

THALMANN (Bened.) scripsit de persona Christi Anno 1578: item, de cœna Domini An. 1587.

THALMANNUS (Joh.) in Canticum canticor. commentatus est.

THALYÆUS (Mart.) Hungarus, anatomen Samosatenianismi concinnavit Anno 1634.

THAMERUS (Theob.) professor Marpurgensis An. 1568. obiit.

THAMYRAS vel THAMYRIS, Θάμυρις, Thrax, antiquus poëta, tempore Argonautarum vixit. Juxta *Clementem Alex.* Doricæ harmoniæ inventor extitit. Κοσμογένειαν ἔγραψε πεντάκις χιλίους στίχους, inquit *Tzetzes in Chil. pag. 121.* item, poëma de bello Titanum contra Deos.

THASCIUS Victorinus, struxit epitomen historiæ Apollonii Tyanei. Vid. *Sidonius Apollinaris 8, 3.* Quære, TASCIUS.

THEAGENES, Θεαγένης, Rheginus, chronographus, tempore Cambysis Persarum regis claruit. Meminit ejus *Tatianus in Orat. adv. gentes*: item, *Eusebius l. 10. de præparat. Evangel.* Vid. *Jonsius de S. H. Ph. 1, 3.*

THEAGENES, alius à priori, Carica scripsit & Macedonica, quorum mentio apud *Stephanum.* Erat & alius *Theagenes*, grammaticus, ὃς ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον.

ειν. Videatur *Suidas in* θήται & Θεαγένης.

THEAGES, Θεάγης, Pythagoricus, *Stobæo serm. 1. pag. 8. 10.* allegatur.

THEARION, Θεαρίων, ἔγραψε περὶ ὀψοποιΐας. Meminit ejus *Plato in Gorgia pag. 310.* Vid. *Tzetzes in Chil. pag. 200.*

THEBALDUS (Herm.) emisit consultationem de lithotomia vel calculi vesicæ lectione.

THEBITIUS, Arabs, primus in astrologiam introduxit motum trepidationis, quem ideò impugnat *August. Riccius.*

THEDESCUS (Annib.) consilium de melancholia hypochondriaca elaboravit.

THEGANUS, Francus, tempore Ludovici Pii vixit & de rebus ab eodem gestis librum confecit; quem unà cum Francorum annalibus *Pithœus* vulgavit.

THEIL (Joh.) analysin epistolarum dominicalium & festivalium An. 1658. composuit: item, carmina.

à THEMESWAR (Pelbartus) Vid. *Erasmus Smid. in N. T. pag. 475.* Quære, PELBARTUS & OSWALDUS.

THEMISON, Θεμίσων, Laodicenus Syrus, auditor Asclepiadis Myrleani, Olymp. CLXXXVI. claruit & sectam methodicam instituit. Meminerunt ejus *Seneca epist. 95. Dioscorides l. 7. c. 2. Celsus in proœmio & Plinius 13, 17.* ubi eum lumum in medicina autorem nuncupat. *Athenæus l. 6.* Themisonem in Pallenide allegat, qui sine dubio à priore diversus est.

THEMISTAGORAS, Θεμισταγόρας, condidit librum, quem vocavit βίβλον χρυσῆν, i.e. librum aureum. Testis *autor Etymologici Magni*, in Ἀσυπαλαία.

THEMISTOCLES, Θεμιστοκλῆς, Atheniensis, reliquit epistolas, quæ extant.

THEMISTOGENES, Θεμιστογένης, Syracusanus, tempore Artaxerxis memoriosi claruit. Scripsit de bello inter Cyrum juniorem & Artaxerxem dictum gesto. Meminit ejus *Xenophon initio l. 3.* Ἑλληνικῶν. *Suidas* refert, eum præterea quædam de patria sua literis consignasse. Vid. *Tzetzes in Chil. pag. 138.*

THEMISTIUS, Θεμίστιος, philosophus & orator, tempore Constantis, Joviani, Valentis & Valentiniani Impp. vixit. A facundia *Euphradas* cognominatus est. *Augustinus lib. de categoriis* præceptorem suum vocat. Struxit paraphrasin in libros analyticorum posteriorum. Ejus orationes latinè transtulit *Dionysius Petavius.* Vid. *Boëthius in Cic. pag. 675. Cassiodorus, pag. 1073. Photius, Cod. 64. Vossius de philosoph. pag. 11. & de nat. log. pag. 73.*

de THENIS (Pet.) Lovaniensis JCtus, Anno 1523. obiit. Vid. *Valerius Andr. in Fast. Lovan. pag. 176.*

THEO, Θέων, Alexandrinus, imperante Theodosio seniore Imp. floruit & novam Euclidis editionem adornavit, in qua Euclidea & melius digessit & aliquot locis auxit. Hujus Theonis filia erat *Hypatia*, philosopha celeberrima, de cujus tristissimo exitu *Socrates* agit in *H. E. 7, 15.*

THEO, Smyrnæus, mathematicus, judicio *Vossii*, Plutarcho coævus erat. Condidit geometriam, stereometriam, astrologiam, arithmeticam, musicam. Superest ex iis musica & arithmetica. Et arithmeticam quidem primus edidit *Ismael Bullialdus* notisque illustravit. In ea multa referri, quæ alibi frustrà quæras, laudatus *Vossius lib. de scient. mathem. pag. 38.* affirmat.

THEO, sophista, progymnasmata reliquit, quæ *Daniel Heinsius* latinè vertit Anno 1626. Videatur *Vossius de nat. rhet. pag. 64.*

THEOBALDUS (Pet.) Flander, carmina exaravit.

THEOBALDUS (Zach.) Schlaccowaldo-Bohemus, tractavit de bello Hussitico; Anno 1621.

THEOBAUDUS, monachus, An. 1126. claruit. Acta & miracula S. Prudentii martyris quatuor libris complexus est. Edidit *Ph. Labbe Tom. 2. Biblioth. novæ.*

THEOBOLCIUS (Albert.) Polonus, Anno 1611. ætat. 76. obiit. Vulgò Ciceronis ore loqui à viris gravibus judicatus est. Contra Arianos celebrem disputationem habuit. Vid. *Alegambe, pag. 10.*

THEOCHRESTUS, Θεόχρηστος, ἐν πρώτῳ τῶν Λιβυκῶν laudatur à *Scholiaste*

liaste Apollonii l. 4. Meminit quoq; ejus *Plinius in elencho Autorum.*

THEOCLES, Θεοκλῆς, scripsit vitas cæsarum & quidem Græcè, quemadmodum *Casaubono & Salmasio* videtur. *Vopiscus in Aureliano* scriptorem temporum Cæsarianorum appellat.

THEOCLYTUS, Θεόκλυτος, Methymnæus, Bacchica composuit. Vid. *Athenæus.*

THEOCRITUS, Θεόκριτος, Chius, sophista, tempore Artaxerxis Ochi & Philippi Macedonum regis floruit. Condidit, teste *Suida*, epistolas admirabiles: item, historiam Libycam.

THEOCRITUS, Syracusanus, Olymp. CXXIII. sub Ptolemæo Lagi & Ptolemæo Philadelpho claruit. Exaravit 10. eclogas rusticas: item, Σύριγγα. Vid. *Langbainius ad Longinum pag. 201. Palmerius in emendat pag. 801.*

THEOCTISTUS, Θεόκτιστος, vixit tempore Constantini Copronymi & vitam abbatis Nicetæ literis mandavit.

THEOCTISTUS sententias collegit. Eas allegat *Stobæus, sermone 124.*

THEOCTISTUS, grammaticus, de orthographia tractavit, teste *Cassiodoro in divin. lect. cap. 30 pag. 922.*

THEODECTES, Θεοδέκτης, Phasilites, orator, Olympiade CIII. floruit. Artemisiæ hortatu orationem funebrem habuit in laudem *Mausoli*, certantibus simul *Naucrate, Isocrate & Theopompo*: in quo certamine quidam Theodecten, alii Theopompum vicisse tradunt. Rhetoricam metro exaravit. Ab oratoria arte ad scribendas tragœdias sese contulit. *Aristoteles in Rhetoricis l. 2. c. 23.* ejus Ajacem, Alcmæonem, Νόμον, Socratem, *l. 2. c. 26.* ejusdem Oresten allegat. *Agellius 10, 18.* ex *Hygino* memorat, eum in ligata magis, quàm in prosa placuisse. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 63. Thomasius de plagio §. 556. Scheferus ad rhet. Anonymi, pag. 83.*

THEODECTES, junior, itidem Phaselites, prioris filius, tempore Ptolemæi Lagi claruit. Struxit 7. libros artis oratoriæ: encomium Alexandri Epirotæ: historica item & barbarica instituta. Vid. *Suidas.*

THEODOLUS, poëta. Vide, THEODULUS.

THEODONTIUS, aliàs Paulus Perusinus dictus est. Quære, PERUSINUS.

THEODORETUS, Θεοδώρητος, Cyri episcopus, tempore Theodosii junioris Imp. vixit. Elaboravit quinque libros historiæ ecclesiasticæ. Conscripsit etiam historiam Sanctorum, Εὐσεβῆ dictam. Præterea in Pentateuchum, prophetas (excepto Esaia) & omnes S. Pauli epistolas commentatus est. Vid. *Niceph. Callistus in H E. 14, 54. Tzetz. in Chil. pag. 179. Rivetus Tom. 1. oper. pag. 1143. Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 388. Olearius in Abaco, pag. 444.*

THEODORICI (Joh.) Machetentinus, An. 1610. obiit. Salviani libros adversus avaritiam in certa capp. distinxit & scholiis marginalibus illustravit. Vid. *Sweertius, pag. 477. Alegambe, pag 276.*

THEODORICI (Vincent.) Harlemensis, An. 1526. obiit. *Erasmum* scriptis oppugnavit sub nomine *Gotbofr. Taxandri.* Vid. *Valer. Andreæ in Fast. Lovaniens. pag. 104.*

THEODORICUS, abbas monasterii S. Trudonis, An. 1100. floruit. Vitam S. Romuldi & aliorum stilo expressit.

THEODORICUS, abbas Benedict. Anno 1200. vixit. De S. Hildegardi duos libros elaboravit.

THEODORICUS de Apoldin Anno 1300. innotuit. Vitam S. Dominic. confecit.

THEODORICUS à Niem, scriba pontificius, An. 1410. claruit. Historiam 38. annorum complexus est 4. libris: quorum 3. priores agunt de schismate universali: quartus vero inscribitur Nemus unionis. Eam primus vulgavit *Simon Schardius* Basileæ A. 1560. Confer, NIEM.

THEODORICUS (Pet.) tractavit de regalibus, An. 1623.

THEODORICUS, Thuringus, monachus, tempore Rodolfi Habsp. Imp. vixit & octo libros de vita S. Elisabethæ, Thuringiæ principis, reliquit. Vid *Henr. Canisius, Tom. 5. lect. antiq. part. 2. pag. 143.*

THEODORIDAS, Θεοδωρίδας, Syracusanus poeta, carmen struxit, quod extat apud *Athenæum lib. 11.* Quidam ejus κενταύρους: item, τριόδους ἢ ῥωμαϊκὴν allegant.

THEODORUS, Θεόδωρος, Anagnostes, unus ex lectoribus magnæ ecclesiæ Constantinopolitanæ, tempore Zenonis Imp. vixit & duos libros collectaneorum historiæ ecclesf. consarcinavit.

THEODORUS, Campidonensis, monachus S. Galli, An. 680. claruit & præceptoris sui S. Magni vitam in literas retulit. Vid. *Henr. Canisius T. 5. Ant. lect. part. 2. pag. 911.*

THEODORUS, Colophonius, poëta, allegatur à *Polluce 4, 7.*

THEODORUS, Gadareus, sub Tiberio Imp. floruit & certam rhetorum sectam *Theodoream* dictam, teste *Quintiliano*, instituit. Librum de historia: item, de Cœlosyria & alia composuit. Vid. *Suidas*: item, *Langbainius ad Longinum, pag. 23. Vossius de nat. rhetor. pag. 64.*

THEODORUS, Hieropolita, edidit librum περὶ ἀγώνων, i. e. de certaminibus. Meminit *Athenæus l. 10.*

THEODORUS, Jasius, cognomine Κρόνος, dialecticus, *Straboni l. 14. pag. 658.* memoratur.

THEODORUS, Iliensis, res Troicas exposuit, teste *Suida.*

THEODORUS, JCtus, Justiniano imperante vixit. *Guido Panzirolus 1, 83. Corrippum* ejus meminisse existimat hoc versu: *Hinc Theodorus adest patria gravitate magister.* In *Pandectarum proœmii inscriptione* antecessor vocatur, i. e. juris interpres.

THEODORUS Metochita, philosophus, An. 1332. obiit. Tam felicis memoriæ fuit, ut nihil unquam eorum, quæ vel legisset vel vidisset, obliviscceretur: nihilominus stilus ejus non omnium puncta fert, & rosas in scriptis ejus quærentibus non rarò spinæ occurrunt. Reliquit paraphrasin in physicam Aristotelis: compendium hist. Romanæ, &c. Mortuum laudavit *Nicephorus Gregoras.* Quære, METOCHITA.

THEODORUS, Mopsuestanus, laudatur ab *Isidoro Hispalensi in Viris illustr. c. 4.*

THEODORUS Panages, ἔγραψε περὶ γένους κηρύκων, i. e. de genere Cerycum, teste *Etymologo* in ἡμεροκαλλές. Κήρυκες familia est Atheniensium dicta à Ceryce Mercurii filio.

THEODORUS Prodromus, Cotyæus, Phrygiæ episcopus, Anno 444. floruit. Vulgo *Cyrus Prodromus* vocatur, malè. Κῦρος apud posteriores Græcos idem est quod κύριος, i. e. merus honoris titulus. Vid. *Damke in Agapet. pag. 200.* Reliquit Τετράστιχα jambica & heroica in capita veteris & novi Testamenti. Edita ea sunt Basileæ An. 1536. Extant etiam novem ejus libri de amoribus Rhodanthes & Dosiclis, quos *Gilb. Gaulminus* Paris. An. 1625. imprimi curavit. Dialogus de amicitia apud *Stobæum pag. 622.* occurrit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 127.*

THEODORUS, Raitensis, An. C. 460. floruit. Struxit 15. libros de incarnatione. Vid. *Ph. Labbe, T. 2. diss. pag. 399. Rivetus T. 2. Operum, pag. 1148.* Quære supra, RAITU.

THEODORUS, Rhodior. imperator, à *Suida* in πανικῷ δείματι, ἐν ὑπομνήμασιν allegatur.

THEODORUS, Samothrax, à *Ptolemæo* allegatur apud *Photium Cod. CXC.*

THEODORUS, Sebastenus, & THEODORUS, Sidetes, historici *Cedreno in proœmio* memorantur.

THEODORUS, Studita, An. Chr. 826. obiit. Exaravit epistolas supra ducentas. Extant etiam ejus catecheses & homiliæ, partim ab *Andr. Schotto*, partim à *Joh. Livineio* Antv. editæ. Vitam ipsius composuit *Theodorus Daphnopates*, quæ dicitur extare Augustæ Vindelicorum. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. p. 402. Olearius, pag. 448.*

THEODORUS (Jacob.) Tabernæmontanus, medicus, An. 1590. obiit. Acidulas Swalbacenses invenisse traditur. Reliquit herbarium copiosissimum: item, thesaurum acidularum & historiam thermarum.

THEODORUS (Vitus) Anno 1548. decessit, Norimbergæ in æde S. Sebaldi concionatorem se gessit. In tota Biblia Germanica annotationes breves confecit. Vide, DIETERICUS.

THEODOSIUS, Θεοδόσιος, Tripolites, tempore Pompeji Magni claruit. Condidit tres libros de sphærica figura. Eos Græce & latinè edidit *Joh. Pena.* Scripsit etiam περὶ οἰκήσεων: item, 3. libros περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν, qui Lutetiæ Parisiorum in Bibliotheca regia adservantur.

THE-

THEODOSIUS (Joh. Bapt.) Parmensis, An. 1553. claruit. Concinnavit medicinales epistolas, numero 68.

THEODOTION, Θεοδοτίων, Ponticus, sub Severo Imp. vixit. Primò Christianus fuit: deinde à Christianis ad Judæos defecit & quartam Vet. Test. versionem Græcam adornavit. Vid. *Rivetus T. 2. oper. pag. 896. Wetsteinius in epist. Origenis ad African. pag. 183.*

THEODOTUS, Θεόδοτος, Phœnicia linguâ res Phœnicum composuit, quas χαῖτος (aut Λαῖτος) teste *Tatiano in orat. ad gentes*, Græcè transtulit. Meminit ejus *Josephus l. 1. contra Apionem. Servius* in *Virg.* ejusdem res Iliacas allegat.

THEODOTUS, Atheniensis, sophista, *Philostrato de vitis Sophist. pag. 553.* memoratur.

THEODULFUS, Aurelianensis, A. 821. obiit. Condidit 6. libr. carminum: tract. de Spiritu S. librum de ordine Baptismi, &c. Opuscula ejus *Jac. Sirmondus* imprimi curavit An. 1646. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 406. Olearius pag. 448.*

THEODULUS, tempore Zenonis Augusti claruit. Eclogam exaravit, in qua miracula Vet. Test. cum poëtarum fabulis comparantur. Incipit: *Æthiopum terras jam fervida torruit æstas, &c.* Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 195. Dietericus, part. 1 Ant. Bibl. pag. 127. Olearius in Abaco, pag. 449.*

THEOFRIDUS, Epternacensis abbas, Anno 1100. claruit. Vitam S. Willebrodi literis consignavit. Vid. *Bruschius de monaster. pag. 143. a.* Ejusdem flores epitaphii Sanctorum Anno 1619. prodierunt.

THEOGITON, Θεογείτων, peripateticus, *Stephano* in Τεγαγαία memoratur.

THEOGNETUS, Θεόγνητος, Comicus, Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, dramata sic dicta, reliquisse fertur. Vid. *Suidas.*

THEOGNIS, Θέογνις, Megarensis poëta elegiacus, Olympiade LVIII. claruit. Extant ejus Γνῶμαι vel ὑποθῆκαι. Vid. *Harpocration* in Θέογνις.

THEOGNOSTUS, Θεόγνωστος, monachus, histor. Anno 861. vixit & Ignatii Patriarchæ causam historico libello expoluit. Vid. *Hanckius in Byzant. script. pag. 251.*

THEOGNOTUS, Θεόγνωτος, grammaticus, ab *Etymologo Græco* in ὕφα & alibi allegatur.

THEON, poëta latinus, *Ausonio epist. 4.* vocatur mala bonorum carminum laverna. Vid. *Thomasius de plagio §. 557.*

THEOPHANES, Θεοφάνης, Byzantius, post Justinum II. floruit. Reliquit 10. libros, in quibus res gestæ Justini II. Imp. continebantur. Vid. *Hanckius in Byz. scr. pag. 674.*

THEOPHANES, Cerameus, homilias in evangelia & festa confecit, quæ prodierunt Paris. A. 1644. fol. curante *Franc. Scorso.* Vide, CERAMEUS.

THEOPHANES, teste *Laërtio l. 2.* de pictura tractavit.

THEOPHANES, Heracleopolita, physicus, *Stephano* in Ἡρακλέους πόλις memoratur.

THEOPHANES, Lesbius, tempore Pompeji Magni, cui admodum familiaris erat, floruit. *Tacitus* refert, Græcos ei defuncto cœlestes honores tribuisse. *Strabo l. 3.* inter illustres Mitylenæos reponit. Reliquit ἱστορικά. Confer *Strabonem l. 11. pag. 503.*

THEOPHANES, Confessor, circa An. C. 780. claruit. Extat ejus chronicon. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 386. Zeiller. part. 2. pag. 147. Mart. Hanckius in Byz. script. pag. 200.*

THEOPHILUS, Θεόφιλος, Alexandrinus, An. 412. obiit. Tractavit de cyclo Paschali. Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 409.*

THEOPHILUS, Antiochenus episcopus, An. 170. floruit. Struxit commentarium in quatuor Evangelia. & tres libros ad Autolycum adversus Christianæ religionis calumniatores. Vid. *Lactantius. 1, 23. Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 411. Rivetus, Tom. 2. Operum, pag. 1091.*

THEOPHILUS, Epidaurius, medicus, Olympiade XCII. vixit. Comœdias conscripsit, ex quibus Παγκρατιαστής laudatur ab *Athenæo l. 10.* Alii addunt Βοιωτίαν, Ἐπίδαυρον, Ἰατρὸν, Νεοπτόλεμον, Προιτίδας, Φίλαυλον. Vid. *Suidas.*

THEOPHILUS, historicus, *Plutarcho in parallelis* allegatur, ex quo constat, ipsum

ipsum Ἰταλικὰ & Πελοποννησιακὰ composuisse. Meminit Theophili historici etiam *Ptolemaeus in cosmogr.* 1, 9.

THEOPHILUS, JCtus, Constantinopoli tempore Justiniani Imper. jura docuit. Cum *Triboniano* & *Dorotheo* Institutiones ex vett. Jurisconsultorum institutionibus & commentariis in unum volumen redegit. Pandectas etiam ex vett. JCt. scriptis collegit: item, codicem. Adhaec Institutiones in Graecum sermonem transtulit. Vid. *Guido Panzirolus in JCt.* 1, 80. *Tzetzes in Chiliad. p.* 21. Theophili proconsulis meminit.

THEOPHILUS, Protospatharius, medicus, procudit libros quinque de fabrica corporis humani, quos *Jun. Paulus Crassus* latine reddidit.

THEOPHILUS quidam librum de agricultura condidit, testibus *Varrone* & *Columella*, 1, 1.

THEOPHILUS (Franc.) theologiam pastoralem, Bruxell. Anno 1626. publicavit.

THEOPHILUS (Nicol.) Flensburgensis, JCtus, natus est Anno 1541: obiit An. 1604. Tractavit de homicidio, tutela, privilegiis studiosorum, &c. Fecit etiam epigrammata. Vid. *Vindingus in R. H. pag.* 148.

THEOPHRASTUS, Θεόφραστος, Eresius, Aristotelis discipulus, tempore Alexandri Magni claruit. Prius *Tyrtamus* dictus erat, sed Aristoteles ob divinam eloquentiam eum Θεόφραστον appellavit. *Hesychius Illustr.* circiter 2000. discipulos ludum ejus frequentasse asserit. *Cicero* eruditissimum & elegantissimum philosophorum nuncupat. *S. Hieronymus in epistola ad Nepotianum* 107. annos vixisse tradit. Scripsit περὶ καιρῶν: περὶ λίθων: χαρακτῆρας ἠθικὰς librum περὶ πάθους, &c. Catalogum omnium scriptorum Theophrasti *Joh. Meursius* Anno 1640. collegit. Plura de Theophrasto apud *Diogenem Laërtium* invenies. Junge *Boethium in Philosoph. pag.* 284. *Tzetzem in Chiliad. pag.* 169. 181. *Palmerium in Emend. pag.* 617. *Vossium de nat. rhet. pag.* 79.

THEOPHRASTUS Paracelsus. Vide, PARACELSUS.

THEOPHYLACTUS, Θεοφύλακτος, Bulgarorum archiepiscopus, tempore Diogenis Imp. circa An. Chr. 1081. claruit. In 4. Evangelia & omnes S. Pauli epistolas commentatus est. Vulgo audit S. Chrysostomi abbreviator. Videantur *Ph. Labbe Tom.* 2. *diss. pag.* 413. *Olearius, pag.* 451.

THEOPHYLACTUS Simocattus. Vide, SIMOCATTUS.

THEOPOLDUS (Joh.) carminibus famam sibi peperit. Vid. *Tom.* 6. *Del. Germ. pag.* 674.

THEOPOMPUS, Θεόπομπος, Chius, Isocratis discipulus, tempore Artaxerxis Ochi & Philippi Regis Maced. floruit. Struxit λόγον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μαυσώλῳ: epistolas varias: librum περὶ εὐσεβείας: θαυμάσια vel admiranda: φιλιππικά: πόλεμον πελοποννησιακὸν, &c. Philippica, teste *Diodoro Siculo* & *Photio in Bibliotheca*, 58. libris constabant. *Dionysius Halicarnasseus* eum φιλαληθῆ appellat: contra *Corn. Nepos in Alcibiade* eum cum *Timaeo* conjungit & ambos maledicentissimos fuisse ait. Vid. *Meursius ad Apollonium Dyscolum pag.* 110. *Langbainius ad Longin. pag.* 110. *Vossius de nat. rhet pag.* 78. *Jonsius ad S. H. Ph.* 1, 9. *Thomasius de plagio*, §. 558.

THEOPOMPUS, Colophonius, ἐποποιὸς, reliquit Ἁρμάτιον. Vid. *Athenaeus l.* 4. *fin.*

THEOPOMPUS, Comicus, Olympiade CII. clarult. *Hephaestion* carmen ab eo Θεοπόμπειον dictum ait. Docuit 24 fabulas, ex quibus mihi sequentes observatae sunt, Ἄδμητος ἢ Ἡδυχάρης, Ἀλθαία, Ἀφροδίσια, Ἀφροδίτη, Βατύλη, Εἰρήνη, Θησεὺς, Κάπηλιδες, Καπηλίδες, Μῆδος, Μισογύνης, Νεμέα, Ὀδυσσεὺς, Παῖδες, Παμφίλη, Πηνελόπη, Πόλεις, Σειρῆνες, Στρατιώτιδες, Τισάμενος, Φινεύς. Confer *Joh. Meursium in notis ad Apoll. Dyscolum, pag.* 98.

THEOPOMPUS, Sinopensis, scripsit περὶ Σεισμῶν, i. e. de terrae motibus, teste *Phlegonte Tralliano l. de admirab. c.* 19.

THEORIANUS, Θεωριανὸς, Anno 1170. floruit tempore Manuelis Imper. à quo ad Armenios, ut eos ab erroribus nonnullis revocaret, missus est. Extat ejus dialogus habitus cum Armeniis, à *Leunclavio* editus una cum *Leontio*. Vid. *Phil. Labbe T.* 2. *diss. p.* 417. *Olearius, pag.* 453.

THEOSEBIUS, Θεοσέβιος, philosophus, libellum

libellum composuit de rebus in magna politia Platonis eleganter dictis. Nullius enim opiniones tam amplectebatur & admirabatur, quàm Platonis. Ex Epicteti scholis etiam multa mutuatus est. Vid. *Suidas, in* Ἐπίκτητος.

THEOTIMUS, Θεότιμος, ἐν Ἰταλικοῖς laudatur à *Plutarcho in parallel. minor. cap. 8.*

de THERAMO (Jac.) Aprutinus canonicus, circa Annum 1385. claruit. Reliquit consolationem peccatorum sive dialogum de redemtione humani generis.

THERONUS (Vital.) Limotensis, Anno 1610. claruit & Rupellæ deditionem carmine heroico decantavit. Vid. *Alegambe, pag. 444.*

THESAURUS (Casp.) JCtus, collegit decisiones Pedimontanas, Anno 1626. fol. editas.

THESEUS, Θησεὺς, historicus, vitas illustrium virorum quinque libris complexus est. *Suidas* eidem tres libros Corinthiacorum tribuit. Vid. *Autor Etymologici magni, in* Ἀγνη.

THESEUS (Janus) Italus, inter poëtas numeratur. Videatur *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 1153.*

THESPIS, Θέσπις, Tragicus, Olympiade XLVI. claruit Soloniquè coævus fuit. *Quidam* ei tragicæ artis inventionem tribuunt. Juxta *Suidam* primus faciem fuco illita fabulas agere cœpit. Vid. *Horatius in arte, Seldenus ad marm. Arundellina, pag. 90.*

de THESSALONICA (Joh.) composuit librum Scacchorum sive de diversis hominum moribus, teste *Fellero.*

THESSALUS, Θέσσαλος, medicus, Hippocratis Coi filius & discipulus, Archelao regi Macedoniæ medicam operam navavit. *Galenus* θαυμάσιον ἄνδρα ac placitorum patriorum observantissimum appellat.

THESSALUS, Trallianus, tempore Neronis Imp. vixit. Cùm Neroni familiaris esset, tanto fastu intumuit, ut se ἰατρονίκην inscribi vellet in monumento, quod Galeni adhuc tempore viâ Appia extabat. Ab hoc *Methodicorum* secta orta est. Hippocratis aphorismos scriptis impugnavit, teste *Galeno.*

THESSAURUS (Car. Ant.) Taurinensis, Anno 1640. claruit. Extant practicæ ejus resolutiones de censuris ecclesiasticis. Vid. *Alegambe, pag. 68.*

THESSAURUS (Emanuel) Sabaudus, Anno 1630. floruit. Edidit genealogiam Christi: elogia 12. Cæsarum: item, elogia Patriarcharum. Videatur *Alegambe, pag. 103.*

THESTORIDES, Θεστορίδης, carmina, ab Homero accepta, posteà in insula Chio pro suis recitavit. Vid. *Thomasius de plagio, §. 559.*

THETINGERUS (Joh.) Würtembergiam descripsit. Vid. TETHINGERUS.

THEVENINUS (Paulus) poëmata elaboravit, Anno 1584.

THEVENOTUS (Nic. Melch.) hoc tempore claret. Brevi Abulfedam, geographum, Arabicè & latinè in lucem dabit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 265. Wagenseil. in Sota pag. 1045.*

THEVETUS (Andr.) Anno 1555. obiit. *Thuanus l. 16.* literarum imperitum & impostorem fuisse affirmat. Condidit Franciam antarcticam, i. e. navigationem in Americam. Vid. *Casaub. epist. 586.*

THIARDÆUS (Pontus) Bissianus, Anno 1605. obiit, ætatis 84. Ab Henrico III. Galliarum rege, Cabilonensi episcopatu donatus est. Paulo ante mortem de recta nominum impositione commentarium vulgavit & ad Philonis libellos à se illustratos adjecit. Vid. *Thuanus l. 134. Colomes. in G. O. pag. 101.* Quære etiam, TIARDÆUS.

THIELMANNUS (Cornel.) Bruxellensis, Anno 1634. obiit. Acta martyrum Japonensium, Gorcomiensium, Pragensium, &c. in literas redegit. Vid. *Wadding. in S. O. M. pag. 98.*

THIERR (J. Bapt.) tractavit de dierum imminutione, An. 1668.

THIERRIUS (Joh.) Lingo, JCtus, struxit repertorium aureum ordine alphabetico, Lugd. Anno 1518. Vid. *Tom. 11. Tract. tract.*

THIERRIUS (Joh.) vulgavit definitiones philosophicas, An. 1654.

THIEULAINE (Maxim.) paravit thesaurum historiarum & factorum memorabilium, Colon. An. 1664. in 8.

THILINGIUS (Matth.) de fermentatione scribere aggressus est An. 1674.

THILO (Valent.) edidit panegyricos; it. Curtium oratorem.
á THIMO (Pet.) Brabantus, Anno 1473. obiit. Historiam Brabantinam tribus tomis absolvit, teste *Sweertio*.
THIUS (Ang.) scripsit de præcognit. logices, Patav. An. 1547.
THOLDIUS (Christ.) emisit postillam logicam in evangelia Dominic. An. 1618.
THOLINGERUS (Joh.) Talmessingensis, gnomas Theognidis latino carmine expressit, An. 1558.
THOLOSANUS (Pet. Gregor.) JCtus, scripsit de jure universo. Vid. *Sorellus de bom. perf. pag. 580.* Quære, GREGORIUS.
THOMÆ (Joh.) confecit tractatum de S. Anna, Colon. An. 1657.
THOMAIUS (Camillus) Ravennas, reliquit methodum curandorum morborum rationalem An. 1550. Videatur *Linden pag. 110.*
THOMAS, Aquinas, natus est An. 1224: obiit Anno 1274. Vulgò *Doctor Angelicus* vocatur. Ejus discipuli *Thomistæ* nominantur. Mortuum Johannes XXII. in numerum sanctorum retulit. Scripsit quamplurima, inter quæ *Summa Theologiæ* eminet, tantæ æstimationis, ut eam non modo Græci in suum sermonem verterint, teste *Chytræo*, verum etiam Arabes & Chinenses. Opera ejus universa 17. tomis Romæ prodierunt. Vid. *Erasmus ad Rom. c. 1. & 1. Tim. c. 1. Jovius in elogiis, num. 2. Kirchm. de usu Concord. lib. 3. Phil. Labbe Tom. 2. diss. pag. 418. Quenstad. pag. 388. Tribechovius de scr. ecclesiast. pag. 151. Thomasius de plagio, §. 560. Olearius, pag. 453.*
THOMAS, Cantipratensis. Vide, CANTIPRATENSIS.
THOMAS, Cistertiensis, monachus eruditus, Anno 1170. claruit. Cantici cant. expositionem confecit. Vid. *Olearius, pag. 455.*
THOMAS, Gualensis, Anno 1333. vixit. Metamorphoses Ovidianas secundum sensum moralem interpretatus est. Liber Parisiis Anno 1509. excusus extat. Vid. *Olearius, pag. cit.*
THOMAS, Θωμᾶς, Magister; grammaticus, vitam Euripidis literis consignavit. Prodiit ejusdem collectio Atticarum dictionum, Paris. Anno 1532. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 12.*
THOMAS, Ravennas, librum admirabilem de vita hominis ultra 120. annos producenda exasciavit. Vid. *Quenstadius, pag. 334.*
THOMAS, Spalatensis, natus est Anno 1200: obiit Anno 1268. Reliquit historiam Salonitanorum & Spalatensium. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 393.*
á S. THOMA (Joh.) paravit compendium doctrinæ Christianæ, Brux. Anno 1658: cursum philosophicum tribus voluminibus, Colon. Anno 1652: cursum theologicum 7. tomis, Lugd. An. 1663.
THOMAS (Hieron.) de vi compulsiva, Anno 1670 commentatus est.
THOMAS (Hubert.) Leodius, An. 1556. vixit & comentarium de Tungris & Eburonibus elaboravit. Eum *Simon Schardius Tomo 1. Germ. script. pag. 336.* exhibet. Præterea Friderici II. res gestas 2. libris complexus est.
THOMAS (Paulus) Engolismensis, Anno 1617. claruit. Scripsit Lutetiados libros quinque: Rupellaidos libros sex. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 183.*
de THOMASETTIS (Thomas) collegit flores legum, An. 1608.
THOMASIUS (Balthas.) JCtus, tractavit de curatoribus & tutoribus, Patav. Anno 1642.
THOMASIUS (Car.) edidit quodlibeta theologica, Romæ An. 1657. fol.
THOMASIUS (Franc.) Hetruscus, compos. tractatum de peste, Romæ Anno 1587.
THOMASIUS (Jac.) professor Lipsiensis, hoc tempore claret. Struxit physicam: item, singularem tractatum de plagio.
THOMASIUS (Mich.) Lactantium à se correctum publicari curavit. *Casp. Barthius in Claudian. pag. 890.* vocat præstantissimi scriptoris non ineptum correctorem.
THOMASIUS (Pet.) Ravennas, ob memoriæ præstantiam *Petrus à memoria* appellatus est. Universum juris civilis opus cum glossis adeò tenaciter memoriæ tradiderat, ut singula legum loca percunctantibus ad verbum fideliter recitaret. Confecit comment. in feuda: juris alphabetum: item, libellum de memoria, quem Phœnicem inscripserat. Vid. *Guido Panzirolus in JCtis 2, 138.*
THOMASSINUS (Pomp.) *Leoni Allatio in Apibus Urbanis, pag. 229.* memoratur.

THOMATIUS (Ægid.) Cunienſis, JCtus, tractavit de muneribus patrimonialibus ſive collectis Anno 1598. Extat *Tom. 12. Tract. tract.*

THOMINGIUS (Jac.) JCtus, emiſit conſilia An 1608.

THOMSON (Georg.) adornavit vindicem veritatis adverſus *Juſtum Lipſium*, Lond. An. 1606.

THOMSON (Guilh.) Anglus, ſtruxit comm. in Cant. Cant. Anno 1585. Extat ejusdem antichriſtus refutatus.

THOMSON (Rich.) Anglus, de amiſſione gratiæ commentatus eſt An. 1616.

THOMSON (Th.) clavigerum eccleſiæ, Londini An. 1612. publicavit.

THONERUS (Aug.) conſtruxit quatuor libros obſervationum medicinalium, Anno 1649.

THORINUS (Albanus) natus eſt A. 1489: obiit An 1549. Primus Pauli Æginetæ libros è Græco latinè tranſtulit & notis illuſtravit Idem C. *Apicii* libros decem de re culinaria partim ſuo marte, partim ad vetuſtum exemplar caſtigavit.

THORIUS (Franc.) Flander, medicus, Anno 1562. claruit. Epigrammata & ſatiras concinnavit.

THORIUS (Raph.) edidit hymnum Tabaci Anno 1628. Vid. *Colomeſius in Cimeliis, pag. 162.*

THORNDICIUS (Herbert.) condidit origines eccleſiaſticas, A. 1674: item, tractatum de ratione & jure finiendi controverſias eccleſiæ, Lond An. 1670. fol.

THORNTONIUS (Gilb.) capitalis Angliæ juſtitiarius, A. C. 1292. vixit & *Bractonium* de legibus & conſuetudinibus Angliæ in compendium redegit, teſte *Seldeno.*

THORNUS (Guilh.) Tullium vel rhetorem, Oxoniæ Anno 1592. edi fecit.

THOROMACHUS, hiſtoricus, chronicon reliquit, quod *Caniſius Tomo 2. Ant. lect.* inſeruit.

THRASEAS (L.) Pætus, Stoicus, à Nerone occiſus eſt. Inter eruditos ſcriptores locum ſibi poſtulat propter librum de vita Catonis Uticenſis, quem non ſemel advocat *Plutarchus in vita Catonis minoris.* Vid. *Jonſius de ſcr hiſt. ph 3, 5. pag. 230.*

THRASYALCES, Θρασυάλκης, antiquior ſcriptor Ariſtotele, ex quo ipſe Ariſtoteles nonnulla mutuatus eſt, teſte *Strabone l 17. pag. 790.* Conf. *eundem l. 1. p. 29.*

THRASYBULUS, Θρασύβουλος, ab *Etymologo Græco in Δωδωναῖος*: item, à *Scholiaſte Hom. in Iliad. pag. 276.* allegatur.

THRASYLLUS, Θράσυλλος, celebris mathematicus, tempore Tiberii Imp. claruit. *Plutarchus* Phliaſium fuiſſe refert. Scripſit lib. de muſica & harmonia. Ex eo nonnulla *Theo Smyrnæus l. 2. math.* allegat. Ex *Laërtio* diſcimus, eum reliquiſſe etiam librum περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Δημοκρίτου βιβλίων. V. *Jonſ in ſcr. hiſt Ph. 3, 3.*

THRASYMACHUS, Θρασύμαχος, Chalcedonius, primus animadvertit, in ſoluta etiam oratione, dummodo carminis modulos fugiamus, numerum quendam ſervari oportere: primusque in ea cola ac periodos obſervavit. Teſtes *Cic. in oratore, Dionyſius Halicarn. & Suidas.* Thraſymachus in Ἐλέοις ab *Ariſtotele in Rhet. 3, 1.* adducitur. Vid. *Philoſtratus in ſopiſt. pag. 534. Voſſius de nat. rhet. pag. 70.*

THRIVERIUS (Jerem.) in artem Galeni commentari cœpit. Ejusdem methodus medicinæ An. 1592. prodiit.

THRUSTON (Malach.) tractavit de reſpirationis uſu, An. 1671.

THUANUS (Jac. Auguſt.) natus eſt Anno 1553: obiit Anno 1617. Condidit hiſtoriam rerum per totum orbem geſtarum ab A. C. 1545. usq; ad A. 1608. ſtilo luculento. Extant ejusdem hieracoſophion ſive de re accipitraria libri tres: item, conſtantia Jobi, Eccleſiaſtes, Threni Jeremiæ, &c. Vid. *Tom. 3. Del. Gall. pag. 922.* Vitam ſuam ipſe prolixè deſcripſit. *Conr. Rittershuſio ad Salvianum* incomparabilis noſtri temporis hiſtoricus nuncupatur. *Anonymus in Bibliotb. Politica curioſa* notanter: Præcipuo loco ponendus eſt Thuanus, parlamenti Pariſienſis præſes, ſcriptor eloquentia, doctrina, libertate, prudentia & fide nemine inferior, præſertim in rebus Gallicis, quibus ipſe interfuit; in reliquarum gentium hiſtoria non parè ubiq; fidem meretur, quia alios ſequi neceſſum habuit. Unde factum, ut etiam ſtilus ejus alicubi diverſus deprehendatur. Verba namq; autorum, quibus uſus eſt, plerumque retinuit. Quæ ad religionis hiſtoriam pertinent, ſumma æquitate & moderatione quanquam religioni pontificiæ addictus tractavit, idcircò *Politicocatbolicus* appellatur: à quibusdam etiam ut atheus & profanus traducitur. Vid. *Böclerus id*

lib. 2. Tac. hist. 92. Cæterùm præferendæ sunt editiones Parisinæ, ab ipso Thuano procuratæ, prima editio Anno 1604: & Genuensis, in qua nonnulla autoris jussu ab editore *G. Mich. Lingelsheimio* expuncta, singulisq; libris præmissus indiculus scriptorum, quibus in concinnanda quaque parte historiæ usus erat. *Hæc ibi.* Plura *Barlæus in epist. pag. 961. Zeillerus part. 2. de hist. pag. 146. & part. 3. pag. 237. Funccius Tom. 1. O. I. pag. 442.* alii que dabunt.

THUARTIUS (Vict.) apologiam pro Francogallis, Paris. A. 1610. exaravit.

THUCYDIDES, Θουκυδίδης, Atheniensis, historicus, tempore belli Peloponnesiaci, quod secundo anno Olympiadis LXXXVI. cœperat, floruit. Vid. *Agell. l. 15. c. 23.* Dictum bellum Thucydides octo libris complexus est. Eum *Demosthenes* tanti fecit, ut octies sua manu descripserit, teste *Luciano T. 2. pag. 755.* Judicia *Lipsii, Casauboni, Coleri,* &c. vide apud *Whear in relect. histor. pag. 75. & seq.* Adde *Vossium de nat. rhet. pag. 68.*

THUILIUS (Joh.) An. 1630. Patavii obiit. Fecit annotationes in *Alciati* emblemata. Vid. *Rhodius de scr. suppos. pag. 6.*

THULDENUS (Adolph.) continuavit *Brachelii* historiam hujus temporis.

THULEM (Henr. Gunth.) composuit 2. libros de variis siclis & talentis Hebræorum, Erfurtl, An. 1676.

THUMMERMUTH (Werner.) JCtus, egit de compromisso feudali, Anno 1643. fol.

THUMMIUS (Theod.) celebris theologus, An. 1625. clar. Tractavit de impietate Weigeliana & Photiniana: item, de majestate carnis Christi in statu exinanitionis, &c. Vid. *Micrælius, pag. 416.*

THURINUS (Andreas) Pisciensis, scripsit de curatione pleuritidis per venæsectionem: item, de cœna & prandio. Opera ejus prodierunt Romæ, Anno 1545. fol. *Linden pag. 36.*

THURIUS (G.) Hungarus, carmina elaboravit. Vid. *J. P. Lotich. part. 4. B. P. p. 141.*

THURMANNUS (Casp.) promisit catalogum omnium Jurisconsultorum.

)) THURNAI (Simon) Anno 1201. vixit. *Matth. Paris in Hist. Anglicana pag. 198.* horrendam *Historiam* de eo memorat: Ipsis quoq; diebus quidam Magister Parisiensis, natione Francus, nomine *Simon*, cognomento *Thurnai*, ingenio capacissimus & memoria tenacissimus, cum per decennium scholas artium nobilissimè rexisset, utpote in trivio & quadrivio, i. e. in 7. liberalibus artibus peritissimus, se contulit ad theologiam, in qua cum annos paucos desudasset, adeò profecit, quod dignissimè cathedram ascendit magistralem. Legit igitur subtiliter valdè & subtilius disputavit, quæstiones difficillimas & inauditas solvendo & eleganter dilucidando: tot habuit auditores, quot amplissimum palatium potuit continere. Una igitur dierum cùm nimis profundis rationibus in medium propositis de Trinitate subtilissimè disputasset, & dilata fuisset determinatio usque in crastinum, omnes theologi scholares in civitate præmuniti ad audiendum tot quæstionum inexplicabilium solutiones ad ipsius famosam scholam certatim & catervatim confluxerunt. Determinavit igitur Magister omnes prætactas quæstiones, & quæ videbantur omnibus inenodabiles, tam dilucidè, tam eleganter, tam catholicè, ut omnes auditores redderet stupefactos. Et post determinationem accesserunt quidam ipsius familiariores & ad discendum avidiores, postulantes à Magistro, ut eo dictante quæstiones literis commendarent: dixerunt namque, indignum esse & jacturam irrestaurabilem, si memoria tantæ scientiæ deperiret. Quibus ipse elatus & major sibi se, ait oculis sublevatis & temerè solutus in cachinnum, *O JESULE, JESULE, quantum in hac quæstione confirmavi legem tuam & exaltavi: profectò si malignando & adversando vellem, fortioribus argumentis & rationibus scirem illam infirmare & deprimendo improbare.* Et hoc dicto elinguis penitus obmutuit, non tantum mutus, sed idiota & ridiculosè infatuatus nec posteà legit vel determinavit: & factus est in sibilum & derisum omnibus, qui hoc audierant. Vir igitur intra biennium didicit literas cognoscere, &, ultione aliquantulum mitigata, à filio suo quodam diligenter edocente vix potuit pater noster & symbolum discere, retinere & balbutiendo pronunciare. Hoc igitur miraculum multorum scholarium suppressit arrogantiam & jactantiam refrenavit. Hæc

vidit Magister *Nicolaus de Fuly*, vir magnæ authoritatis, qui posteà *episcopus Dunelmensis* factus fuit, ex cujus relatu & certo testimonio hæc literis commendavi, ne vetustas tantum miraculum aboleret, eodem episcopo suadente. Hucusque *Matthæus*. Confer *Mart. Guichardi Noctes Granzovianas cap. 24. pag. 421.*

THURNHEUSER (Leonh.) Anno 1596. obiit. Extat ejus tract. de exorcismis: onomasticon: alchymia magna, &c.

THUROVIUS (Andr.) JCtus, edidit viam regiam ad jurisprudentiam, Anno 1653.

THURRIANUS (Barth.) Genuensis, exaravit 4. libros de medica consultatione, Anno 1606. Vid. *Linden, pag. 96.*

THUSCUS (Dominicus) JCtus, An. 1620. obiit. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 45.*

THUSCUS (Leo) onirocritica *Achmetis* latinè transtulit & Hugoni Eterianо inscripsit. Vid. C. *Barthius ad Claudian. pag. 1324.*

de THYERRY (Fr.) JCtus, clavem & œconomiam utriusq; juris publicavit, Anno 1671.

THYLESIUS (Anton.) Consentinus, carminibus pangendis operam dedit. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 1154.* Quære, TILESIUS.

THYMUS (Urb.) condidit carmen de militis Christiani hostibus.

THYMUS (Gothf.) egit de labro æneo, An. 1675. in 4.

THYRÆUS (Herm.) natus est An. 1522: obiit An. 1591. Reliquit librum de religionis libertate. Vid. *Aleg. pag. 180.*

THYRÆUS (Pet.) Novesiensis, A. 1610. mortuus est Scripsit tractatum de apparitionibus, quarum fit mentio in Vet. & Novo Testamento. Vid. *Sweertius, pag. 632. Alegambe, pag. 401.*

THYSIUS (Ant.) theologus reform religionis, natus est Anno 1565. Tractavit de prædestinatione. Vid. *Job. Meursius in Athen. Batav. pag. 332.*

TIARA (Petrejus) Waldrichemius Frisius, natus est Anno 1514: obiit Anno 1588. In nova Franeckerensi universitate literas Græcas aliquamdiu professus est. Pythagoræ, Phocylidis & Theognidis sententias latino carmine expressit. Dialogos Platonis aliquot latina quoque civitate donavit. Carmina ejus exhibet *Tomus 4. Delit. Belg. pag. 372.* Vid *Sweertius, pag. 597.*

TIARDÆUS (Pontus) A. 1605. vivere cessavit. Liber ejus de nominum impositione, Lugd. A. 1603. prodiit. Vid. *Thuanus l. 134.* Quære, THIARDÆUS: item, TYARDUS.

TIBALDÆUS (Ant.) Ferrariensis, poëta, Anno 1537. claruit. Vid. *Jovius in elog. num. 94.*

TIBERIANUS (Junius) poëta. Vide, JUNIUS.

TIBERINUS (Joh. Matth.) An. 1475. descripsit martyrium Simonis pueri à Judæis interfecti.

TIBERIUS, Τιβέριος, Imperator, vitam suam literis consignavit. Vid. *Suetonius in Tib. c. 61. & in Domitian. c. 20.* Scripsit præterea versus Græcos & latinos, teste eodem *Suetonio in Tib. c. 70.*

TIBERIUS, Coruncanus, A. R. C. 474. floruit. Romæ jus docuit, teste *Pomponio*, Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 7.*

TIBERIUS, philosophus & sophista, construxit 3. libros περὶ ἰδεῶν λόγου: item, librum περὶ λόγου μίξεως: περὶ διαιρέσεως λόγου: περὶ προοιμίων, &c. Vid. *Suidas*: item, *Scheferus ad rhetor: Anonymi, pag. 64.*

TIBERIUS (J. Bapt.) edidit instructionem ordinandorum, Colon. An. 1626. Vid. *Alegambe, pag. 226.*

TIBERTUS (Antioch.) Vide, TYBERTUS.

TIBULLUS, poëta, anno 2. Olymp. CLXXXIV. natus est. Reliquit elegias. Laudatur *Ovidio & Quintiliano.*

TIBULLUS (Flaccus) in Helenæ comœdia a *Fulgentio* allegatur.

TICHBURNIUS, Anglus, struxit botrum Canaanis.

TICIDA (C.) poëta, amavit Metellam, quam ficto nomine *Perillam* vocavit. Meminit illius *Ovidius 2. Trist.*

> *Quid referant Ticidæ? quid Memmi carmen, apud quos*
> *Nomen adest rebus nominibusq; pudor.*

Fecit epigrammata. Vid. *Glandorp. in O. R. pag. 839.*

TIDEMAND (Pet.) Danus, Christiani IV. res heroicas carmine expressit, A. 1608.

TIDICÆUS (Franc.) Dantiscanus, medicus, Anno 1617. obiit. Struxit microcosmum.

TIDSTADIUS (Christ.) edidit epigrammata Anno 1621. item, poema de transitu Arhusio-Hafniaco, Anno 1623. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 30.* Quære, DIDSTADIUS.

TIFERNUS (Greg.) carminibus famam sibi conciliavit. Vid. *Tom. 2. Del. Ital. pag. 1171.* Quære, TIPHERNAS.

TIGEON (Thom.) Andegavensis, paravit *anti-mæologicum*, quo demonstrat, obstetricibus non esse tantum fidendum de virginitate aut defloratione mulieris adulteræ testimonium ferentibus, Lugd. Anno 1574.

TIGNOSIUS (Nicol.) Fulginas, tractatum de anima An. 1551. publicavit.

TIGRES, Τίγρης, Car, Batrachomyomachiam, quæ hodie *Homero* tribuitur, juxta nonnullos exaravit. Vid. *P. Joh. Nunnesius in not. ad Phrynichum pag. 13.* item, *Barthius ad Claudian. pag. 1110.* Quære, PIGRES.

TILEMANNUS (Burch. Henr.) concinnavit breviarium juris civilis, A. 1673.

TILEMANNUS (Fr.) Anno 1598. Wittebergæ obiit. Emisit discursum philologicum de historicorum delectu A. 1597. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 152.*

TILEMANNUS (Goth.) allegorias vet. Testamenti collegit, An. 1551.

TILEMANNUS (Joh.) JCtus, tractavit de successionibus ascendentium, A. 1644.

TILEMANNUS (Joh.) medicus, emisit synopsin, Anno 1643: item, experimenta circa auri solutiones veras & irreducibiles, Anno 1673.

TILENIUS (Joh.) JCtus, composuit paratitla institutionum feudalium, A. 1618.

TILENUS (Dan.) Anno 1612. claruit. Extat ejus speculum antichristi. Vid. *Casaubon. in epist. pag. 258.*

TILENUS (Georg.) Aurimontanus Silesius, JCtus, Anno 1590. obiit. Carmina ejus leguntur *T. 6. Del. Germ. pag. 690.*

TILESIUS (Ant.) Consentinus, contexuit libellos de coronis & coloribus. Vid. *Jovius in elog. n. 122.* Quære, THYLESIUS.

TILESIUS (Bernhard.) Consentinus, celebris philosophus, Anno 1588. obiit. Vid. *Thuanus l. 89.*

TILESIUS (Nathanaël) reliquit homilias dominicales, nuptiales, parentales. Anno 1605. floruit.

TILETANUS (Jod.) examen Chemnitii refutavit.

à TILIA (Isaac) scripsit de legitima pastoris ecclesiæ vocatione An. 1608.

TILIANUS, de veteribus philosophis tractasse perhibetur.

TILINGIUS (Matth.) medicus, librum composuit de tuba uteri deque fœtu extra uteri cavitatem in tuba concepto, Anno 1670: item, de placenta uteri, Anno 1672. Ejusdem anatomia lienis Anno 1673. & tract. de febribus petechialibus Anno 1677. prodierunt.

TILIUS (Joh.) Anno 1570. obiit. Struxit comment. de rebus Gallicis. Ejus autoritati Galli plurimum tribuunt. Vid. *Thuanus l. 47. Barthius in Briton. pag. 7.*

TILLINGASTUS, Anglus, de generatione commentatus est.

TILMANNUS (Joh.) notas in epistolam ad Galatas evulgavit.

TIMACHIDAS, Τιμαχίδας, Rhodius, grammaticus, γλώσσας collegit. Citat eas *Athenæus. Idem* cœnarum ἀναγραφὰς undecim libris & quidem carmine complexus est, teste *Suida.* Vid. *Meursius in Rhodo, pag. 168.*

TIMÆUS, Τίμαιος, Locrus, Pythagoricus, Platonis æqualis fuit. Eum loquentem *Plato* inducit in dialogo Timæo inscripto. Composuit βίον τὸ Πυθαγόρου. Extat ejusdem libellus de natura & anima mundi, Dorica scriptus dialecto. Vid. *Reinesius in V. L. l. 3. c. 2. pag. 345. Jonsius in scr. H. Ph. 1, 6.*

TIMÆUS, Tauromenita, sub Ptolemæo I. & II. claruit. Condidit 68. libros, quibus argumenta rhetorica expressit: tres de Syria & ejus regibus: unum de Olympionicis: Ἰταλικὰ, Ἑλληνικὰ & Σικελικά: item, bellum Pyrrhi cum Romanis. Acerbitatem ejus in scribendo multi improbant. *Corn. Nepos in Alcibiade* maledicentissimum, *Strabo l. 4.* βάσκανον καὶ συκοφάντην appellant. Hinc factum, ut reprehendendi studio Ἐπιτίμαιος vel Ἐπιτίμαιος vocaretur. *Cicero tamen in Oratore* eruditissimum & rerū copia & sententiarum varietate & compositione verborum non impolitum autorem nominat. Grandævus factus est, si *Luciano in Macrobiis* credimus, qui eum 96 annos vixisse memorat. Videatur *Langbain. ad Longinum pag. 25. Palmerius in emend. pag. 112.*

pag 112. *Jonsius de S. H. Ph.* 2, 2. *Grævius part.* 1. *not. in epist. Cic. famil. pag.* 255.

TIMÆUS (Balth.) à Guldenklee, collegit epistolas medicinales, Anno 1665. Ejus opera medicopractica Anno 1677. impressa sunt.

TIMÆUS (Chr.) emisit consilium de peste Anno 1663.

TIMÆUS (Jac.) Amersfortius, struxit commentar. in Aristotelem de generatione & corruptione: item, in meteora, Colon. Anno 1497.

TIMÆUS (Joh.) senior, JCtus, meletemata adornavit ad jus Justinianeum.

TIMÆUS (Joh.) junior, de lytro Anno 1672. commentari aggressus est.

TIMAGENES, Τιμαγένης, Alexandrinus orator, sub Pompejo M. Romam venit ibique docuit. *Suidas* eum multa scripsisse dicit, nihil tamen eorum exprimit.

TIMAGENES, Milesius, scripsit de Heraclea Pontica & doctis illius urbis viris libros quinque. Vid. *Suidas*: item, *Jonsius de S. H. Ph. l.* 3, 1.

TIMAGENES, historicus, tempore Augusti claruit. Ex captivo cocus, ex coco lecticarius, ex lecticario usque ad amicitiam Cæsaris felix, adeo utramque fortunam contemsit, & in qua erat & in qua fuerat, ut, cum illi multis de causis Cæsar interdixisset domo, combureret historias rerum ab illo gestarum, quasi & ipse illi ingenio suo interdiceret, teste *Seneca l.* 5 *.controverf.* 34. Conf. eundem *l.* 3. *de Irac.* 23. ubi ita: Timagenes, historiarum scriptor, quædam in ipsum (Augustum) quædam in uxorem ejus & in totam domum ejus dixerat nec perdiderat dicta: magis enim circumfertur & in ore hominum est temeraria urbanitas. Sæpe illum Cæsar monuit, ut moderatius linguâ uteretur: perseveranti domo sua interdixit. Postea Timagenes in contubernio Pollionis Asinii consenuit & tota civitate dilectus est. Nullum illi limen præclusa Cæsaris domus abstulit: historias posteà, quos scripserat, recitavit & combussit, & libros acta Cæsaris Augusti continentes in ignem posuit. *Hæc ille.*

TIMAGENES, Syrus, res Gallicas collegit, inque eo opere multa mutuatus est à *Callisthene Sybarita.* Meminit ejus *Plutarchus in lib. de flum.* junge *Ammian. lib.* 15.

TIMAGETUS, Τιμάγητος, ἐν πρώτῳ περὶ τῶν λιμένων allegatur à *Scholiaste Apollonii. lib.* 4.

TIMAGORAS, Τιμαγόρας, de fluviis tractavit, teste *Stobæo ferm.* 98.

TIMANNUS (Joh.) collegit farraginem consentientium in doctrina de cœna Domini, Anno 1555.

TIMARCHUS, Τίμαρχος, Rhodius, ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐρατοσθένους Ἑρμῆ ab *Athenæo l.* 11. citatur. Vid. *Meurs. in Rhodo, p.* 108.

TIMESITHEUS, Τιμησίθεος, Tragicus, tragœdias composuit. Ex iis seq. à *Suida* recensentur, Δαναΐδες, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ἕκτωρ, λύτρα, Ἡρὸς γαμοί, Ἡρακλῆς, Ἰξίων, Καπανεύς, Κάστωρ, Μέμνων, Μνηστῆρες, Ὀρέστης, Πολυδεύκης, Πυλάδης.

TIMOCHARES, Τιμοχάρης. scripsit de rebus Antiochi regis. Allegatur ab *Eusebio l.* 9. *de preparat. Evang.*

TIMOCLES, Τιμοκλῆς, Atheniensis, Comicus, comœdiis celebris factus est. Fabulæ ejus erant Δημοσάτυροι, Ἐπιχαιρέκακος, Ἐπιστολαί, Καύνιοι, Κένταυρος, Πύκτης, Φιλοδικαστής. Vid. *Suidas.*

TIMOCLES, alter & ipse Comicus, comœdias docuit. Ex iis sequentes erant juxta *Suidam*, Διονυσιάζουσαι, Διόνυσος, Δῆλος, Δρακόντιον, Ἥρωες, Ἰκάριοι, Κονίσαλος, Λήθη, Μαραθώνιοι, Νέαιρα, Ὀρέστης, Πολυπράγμων, Πορφύρα. Confer *Photium in epist.* 55.

TIMOCRATES, Τιμοκράτης, Metrodori frater, Epicuri discipulus, tempore regis Ptolemæi vixit. Meminit *Laërtius*, qui eum citat ἐν τοῖς διηγραφομένοις Εὐφρανταῖς. Vid. *Reinesius in V. L.* 3, 3.

TIMOCRATES, Lacedæmonius, scripsit περὶ σφαιριστικῆς, i. e. de ludo pilæ. Vid. *Meursius in miscell. Lacon.* 4, 17.

TIMOCREON, Τιμοκρέων, Rhodius, Olympiade LXXV. vixit. Composuit comœdiam in Simonidem & Themistoclem. Epitaphium ejus *Athenæus* exhibet. Vid. *Meurs. in Rhodo, p.* 108. Conf. *Suidam.*

TIMOLAUS, Τιμόλαος, in Φρυγιακοῖς à *Plutarcho in lib. de flumin.* allegatur.

TIMOLAUS, Larissæus, orator Macedo, *Anaximenis* Lampsaceni discipulus, Ἰλιάδα ἐδίπλασεν, id est, singulis Iliadis Homericæ versibus singulos hexametros versus adjecit. Inde nova

Ilias enata est. Operi nomen Τρωϊκὸν σύνταγμα impositum. Confer *Hesychium Illust. de viris claris & Suidam in* Τιμόλαος.

TIMOMACHUS, Τιμόμαχος, Κυπριακὰ composuit, teste *Athenaeo l.* 14.

TIMON, Τίμων, Phliasius, philosophus Pyrrhonius (non ille μισάνθρωπος, qui Peloponnesiaci belli temporibus vixit) sub Ptolemaeo Philadelpho claruit & Antigono Gonatae familiaris fuit. Reliquit hexametra: tragoedias 60: comoedias 30: sillorum libros tres: & cinaedos. De hoc Timone *Laërtius* legatur: item, *Jonsius de S. H. Ph.* 2, 3.

TIMON, Nicaeus, Apolloniates, vixit tempore Tiberii Caesaris. Vid. *Laërtius l.* 9.

TIMONAX, Τιμώναξ, scripsit περὶ Σκυθῶν, teste *Scholiaste Apollonii l.* 4. Allegatur ab *eodem* etiam ἐν Σικελικοῖς, *lib.* 3. *pag.* 217.

TIMONIDES, Τιμωνίδης, Leucadius, *Plutarcho* memoratur in *Dione*.

TIMOSTHENES, Τιμοσθένης, navarchus Ptolemaei Philadelphi, librum edidit de portubus (περὶ λιμένων) quem *Eratosthenes* posteà penè totum exscripsit & in geographiam suam transtulit, ne praefatione quidem excepta. Testis *Marcianus Heracleota*, qui Rhodium facit. Confer *Strabonem l.* 9. *Meursium in Rhodo, pag.* 109.

TIMOTHEUS, Τιμόθεος, Atheniensis, vitas philosophorum collegit. Eum aliquoties citat *Laërtius*. Vid. *Jonsius de S. H. Ph. pag.* 349.

TIMOTHEUS, Gazaeus, Anastasio imperante floruit. Scripsit de quadrupedibus & feris Indicis, Arabicis, Ægyptiis & Libycis: item, de avibus peregrinis & de serpentibus libros quatuor. Ita *Suidas*. Confer *Tzetzem in Chil.* 4. *pag.* 61.

TIMOTHEUS, Milesius, Olympiade XCV. claruit. *Stephanus* ἐθνικογράφος in Μίλητος (ubi plura) autor est, eum struxisse 18. libros νόμων κιθαρῳδικῶν: it. προοίμια mille. *Suidas* addit, eum fecisse 18. dithyrambos: 21. hymnos: 36. προοίμια: διασκευὰς octo. *Clemens Alex.* 1. *Strom.* refert, Timotheum primum fuisse, qui in choro cithara cecinerit νόμους. Juxta *alios* 10 & 11. chordam lyrae addidit. Si *Suida* standum, 97. annos vivendo explevit.

TIMOTHEUS, Pergamenus, *Clementi Alexandr.* 4. *Strom.* & *Theodoreto l.* 8 *contra Graecos* memoratur. *Vid. Jonsius de S. H. Ph. pag.* 349.

TIMOTHEUS, Atheniensis, mediae comoediae poëta, fabulas varias composuit. A *Suida* sequentes enumerantur, Κυνάριον, Μετοικιζόμενος, Παρακαταθήκη, Πύκτης: quibus addi possunt ex *aliis* Κυκλώπια, Ναύπλιος, Πέρσαι, Σεμέλης γοναί, Χάρων.

TIMOTHEUS, Chronographus, περὶ κοσμοποιίας ab *Eusebio in Chronico l.* 1. *pag.* 4. allegatur. Confer *Cedrenum pag.* 47.

TIMOTHEUS (Mich.) elaboravit tractatum de visitandis ecclesiis, Venet. Anno 1586.

TIMOXENUS, Τιμόξενος, citatur à *Scholiaste Æschyli* ἐν τῷ περὶ λιμένων. Ubi *Vossius* putat legendum esse, περὶ λιμένων.

TIMPLERUS (Clemens) emisit physicam Anno 1613: item, metaphysicam Anno 1608.

TIMPLERUS (Rutgerus) inter chymicos celebres refertur.

TIMPSONUS, Anglus, vindicias *Humphredi* adornavit.

TINCTOR (Joh.) Canonicus Tornacensis, sub Friderico III. Imp. claruit. Scripsit contra *Bonetum & Franc. de Maronis* asserentes, S. Johannem evangelistam fuisse verum & naturalem filium S. Mariae virginis. Videatur *Sweertius, pag.* 478.

TINCTOR (Joh.) Nivellensis, JCtus, Anno 1495. floruit. Reliquit librum de origine musices: item, tres libros de arte contrapuncti. Videatur *Sweertius, pag.* 477.

TINCTORIUS (Matthias) historiam pontificum, judicum, ducum & regum Judae & Israel juxta seriem genealogicam complexus est.

TINDALLUS (Wilh.) paravit semitam ad S. Scripturas ferentem, teste *Kempio pag.* 22. Idem *Kempius pag.* 142. Tindallum N. Test. in Anglicanam linguam transtulisse & martyrio tandem coronatum fuisse memorat.

TINE-

TINELLUS (Zoroaſtres) Senenſis, Phyſicus Ilcinenſis, tomum medicarum conſultationum juxta Hippocratis doctrinam, An 1605. in lucem prodire juſſit.

TINNULUS viridarium philoſophicum elucubravit.

TINTUS (Silv.) condidit tractatum de ordinatione clericorum, qui prodiit Romæ An. 1601.

TIPHANUS (Claud.) Pariſienſis, natus eſt Anno 1571 Compoſuit declarationem ac defenſionem doctrinæ ſcholaſticæ de hypoſtali & perſona ad illuſtranda myſteria Trinitatis & incarnationis, Anno 1634. Videatur *Alegambe, pag. 82.*

TIPHERNAS (Greg.) medicus & philologus, Anno 1490. claruit. Is, cum Lutetiam veniſſet, Rectorem acceſſit & operam ſuam academiæ obtulit in docenda lingua Græca: ac ſtipendium ſibi tribui poſtulavit juxta decretum, quod extat in jure pontificio. Rector, etſi miratus eſt hominis peregrini audaciam, tamen ad conſilium retulit. Ibi laudata eſt voluntas Tiphernatis, & decretum ſtipendium, & Græcè docere juſſus eſt. Ita Græca lingua Lutetiam invecta fuit. Strabonis Aſiam latinè tranſtulit. *Jovius in elog. n. 118.* refert, famam fuiſſe, Herodiani hiſtorias à Gregorio tranſlatas eique morienti à *Politiano* ſubtractas eſſe: qua de re tamen ipſe dubitat. Carmina ejus *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 1171.* occurrunt. Vid. *Autor de repar. L. L. apud Giſan. pag. 400. Cruſius in Germano-Græcia pag. 234. Melchior Adamus in vita Capnionis, pag. 38.*

TIRABOSCUS (Jac.) Bergomas, tractavit de laudibus Bergomi, teſte *Don. Calvo pag. 315.*

TIRABOSCUS (Lucr.) Aſulanus, concilio Tridentino interfuit. Extant ejus expoſitio in Pſalmos, Venetiis impreſſa, Anno 1572. ethica Spiritus S. in Pſalm. 118. item, comm. in Apocalypſin. Vid. *Donatus Calvus pag. 375.*

TIRAQUELLUS (Andr.) Fontiniacenſis Pictus, JCtus & ſenator Pariſienſis, Anno 1558. vivis exceſſit. Reliquit ampliſſimos commentarios de nobilitate: de primogenitis: de legibus connubialibus: ſcholia in Alexandrum Neapolitanum, &c *Thuanus l. 28.* tradit, eum æquè ingenii, ut corporis numeroſa prole fœcundum fuiſſe, ſingulisque annis ſingulos libros & liberos reipubl. dediſſe. Vid. C. *Barthius in 2. Theb. Papinii pag. 1036. Obilinus vol. 2. pag. 18. Thomaſius de plagio, § 563.*

TIRELLUS (Maurit.) hiſtoriam vini & febrium emiſit, Venet. An. 1630.

TIRESIAS, τειρεσίας, vates, ſi Diis placet, librum de thuris ſignis compoſuit. Ita *Lutatius ad Papinium.* Librum ſuppoſititium fuiſſe, *C. Barthius ad 4. Theb. Statii pag. 1106.* haud malè judicat.

TIRINUS (Jacobus) Antverpienſis, natus eſt Anno 1580: obiit Anno 1636. In univerſam vet. & novi Teſtamenti Scripturam 3. tomis commentatus eſt. Vid. *Phil. Labbe in B. B. pag. 73. Alegambe, pag. 214.*

TIRO (Sabinus) ſcripſit κηπουρικὰ, i. e. de hortenſibus, quod opus dedicavit C. Mecænati. Vid. *Plinius 19, 8.*

TIRO (Tullius) Ciceronis libertus, libros de vita patroni ſui elaboravit: item, 3. libros de jocis ejusdem. Vid. *Aſconius Pedianus in orat. pro Milone, Quintilianus 6, 2. Glandorp. pag. 854. Voſſius de nat. rhetor. pag. 93.*

TISLINUS (Joh.) confecit enarrationes in aliquot orationes Ciceronis. Extant ejusdem collectanea, Anno 1565. impreſſa.

TISSIER (Bertr.) collegit opera hiſtorica ſcriptorum Ciſtercienſium Anno 1669. fol.

TITELMANNUS (Franc.) Haſſelenſis, Anno 1553. obiit. Struxit apologeticum pro editione vulgata: ut & collationem ſuper epiſtolam ad Romanos contra *Jac. Fabrum & Deſid. Eraſmum.* Condidit etiam comment. in Jobum. Vid. *Swertius, pag. 257. Waddingus in S. O. M. pag. 136. Sauſſay pag. 85. Olearius in Abaco pag. 166.*

TITIANUS, poëta, tempore *Auſonii* claruit, à quo fandi artifex dictus eſt. Citantur ab eodem ejus apologi. Videatur *Glandorpius, pag. 843.*

TITIANUS (Julius) Commodi & Severi Imp. temporibus floruit. *Capitolinus* ſcribit, *ſimiam temporum ſui* dictum eſſe, quod cuncta imitari ſoleret Edidit libros provinciarum: epiſtolas ſub nomine illuſtrium fœminarum: χωρογραφίαν: controverſias ſive themata ex Virgi-

Virgilio: libros de re rustica, &c. *Isidorus l. 2. Orig. c. 2.* etiam rhetoricorum librorum Titiani meminit. Vid. *Savaro in Sidon. pag. 3.*

TITINNIUS, Inter comicos latinos antiquos locum occupat. *Nonius* eum citat in Gemina, Barbato, Fullonibus, Præliis, Privigno, Setina, Veliterna. Fragmenta collegit *Rob. Stephanus.* Vid. *Glandorpius, pag. 804.*

TITINNIUS Capito collegit exitus illustrium virorum, quemadmodum constat ex *Plinii l. 8. epist. 2.*

de TITIS (Placidus) edidit physiomathematicam, Anno 1649: tabulas primi mobilis, Anno 1657: epitomen astrosophicam de diebus decretoriis & ægrorum decubitu, An. 1660.

TITIUS (Cajus) A.U. 650. clar. Orationes ejus *Cicero in Bruto* ob argutias & urbanitatem commendat. *Addit*, easdem argutias Titium transtulisse in tragœdias satis quidem acutè, sed parum tragicè. Vid. *Glandorpius, pag. 842.*

TITIUS (Gerh.) celebris theologus, h. t. claret. Ejus tract. de phrasibus sive locutionibus vett. ecclesiæ doctorum, quibus pro fucandis novitatibus suis pontificiæ ecclesiæ doctores hodie abutuntur, An. 1976. in lucem prodiit.

TITIUS (Joh. Petrus) poeta & professor eloquentiæ in Athenæo Gedanensi h. t. claret. *Quidam* eum Borussicum Virgilium nuncupant. Manuductionem ad excerpendum An. 1660. exaravit.

TITIUS (Robertus) Burgensis, conscripsit 10. libros locorum controversiorum Florent. An. 1584. Eum oppugnavit *Ivo Villiomarus* seu *Iosephus Scaliger.*

TITUS, Τίτος, Bostrorum in Arabia episcopus, sub Valente Imp. obiit, teste *Hieronymo*. Extant tres ipsius libri contra Manichæos, Ingolst. Anno 1604. excusi. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 451. Olearius in Abaco, pag. 459.*

TOB (Joseph) An. M. 1604. vixit. Confecit librum *Olam Amuba.* Vid. *Gans. in Z. D. pag. 132.*

TODESCHINUS (Adr.) Gandensis, Romæ obiit. Texuit commentarium de castrorum metatione & machinis bellicis, teste *Sandero.*

TOEGIUS (Bart.) JCtus, varios tractatus, ad causas criminales pertinentes, composuit.

TOGRAI, medicus Arabs, A. C. 1137. obiit. Vid. *Hottingerus in Bibliotb. quadripart. pag. 265.*

TONARDUS (Nicol.) Aurelianensis, paravit chronologiam & harmoniam: item, observationes physicas. Vid. *H. Ω to. in præfat. lexici Rabbinici.*

TOLEDO (Gundis.) Hisp. defensionem astrologiæ suscepit An. 1508.

TOLETANUS (Petrus) opus de restitutione *Gabr. Vasquezio* sublegisse arguitur. Videatur *Thomasius de plagio*, *§. 565.*

TOLETUS (Franc.) Cordubensis, natus est Anno 1532: obiit Anno 1596. Primus omnium ex societate Jesu in collegium Cardinalium cooptatus est. Scripsit philosophica & theologica. Extant ejus commentarii in logicam & physicam: notæ in Johannem, Lucam & epistolam ad Romanos: item, Summa casuum conscientiæ. Vid. *Casaubonus in epistola ad Duceum, pag. 38. Nicius Erythræus, part. 1. Pinacoth. pag. 136. Saussay pag. 151. Alegambe, pag. 138.*

TOLL (Adrian.) medicus, struxit historiam lapidum & gemmarum, Lugd. Anno 1547.

TOLLENARIUS (Joh.) Belga, Anno 1642. vixit. In Ecclesiast. commentatus est.

TOLLIUS (Alex.) Appiani Alexandrini historiam notis illustravit Anno 1668.

TOLLIUS (Corn.) scripsit de literatorum infelicitate. Extat ejusdem comm. in Ausonium poëtam. Ejus industriâ in lucem etiam prodiit *Joh. Cinnami* historia de rebus gestis Joh. & Manuelis Comnenorum, An. 1652. in 4.

TOLOMEUS (Claud.) versibus sese exercuit. Vid *Tom. 2. Del. Ital. pag. 1175.*

TOLOSATE (Casimirus) tractavit de placitis Atomistarum. Liber prodiit Biterris An. 1674.

TOMÆUS (Leonicus) Epirota, Patavii primus latinorum philolophorum Aristotelem Græcè interpretatus est. Reliquit eruditos commentarios in parva naturalia: item, librum de varia historia. Vide, LEONICUS.

TOMÆUS (Bened.) elaboravit Socratem Christianum, An. 1625.

TOMÆUS (Thomas) condidit historiam Ravennatensem, An. 1580.

TOMA-

TOMAIUS (Camill.) struxit methodum rationalem curandorum morborum.

TOMASINUS (Jac. Ph.) Patavinus, episcopus Æmoniensis, composuit virorum illustrium elogia Anno 1630: vitam Titi Livii: libellum de tesseris hospitalitiis: Petrarcham redivivum An. 1650. bibliothecam *Laurentii Pignorii*, Anno 1668: libellum de donariis & tabellis votivis: inscriptiones urbis Patavinæ sacros & profanos, &c. teste *Halterv. in B.C pag.* 153. Quære, RHODIUS.

TOMASINUS (Paulus) Jac. Phil. Tomasini frater, natus est Anno 1584: obiit Anno 1643. Reliquit consiliorum legalium sedecim volumina: item, volumen observationum circa statuta Patavina. Vid. *J. P. Tomasinus in elog. part.* 2 *pag.* 374.

TOMASIUS (Franc.) Florentinus, Anno 1514. obiit. Scripsit in Porphyrii universalia: item, in libros posteriorum Aristotelis. Vid. *Ghilinus, vol.* 1. *pag.* 65.

TOMBUS, Anglus, scriptis dimicavit cum *Baxtero* de peccato gloriationis in homine.

TOMICIUS (Pet.) Polonus, Anno 1535. obiit. Erat vir quadruplici lingua disertissimus, ut facile ex oratione ejus ad Aug. Regem & libro legationum, quas pro rep. obierat, colligere licet. Vid. *Starovolscius, pag.* 17.

TOMITANUS (Bernhardinus) An. 1576. vivere desiit. Patavii logicam Aristotelis cum applausu interpretatus est. Edidit introductionem in elenchos sophisticos: animadversiones in 1. posteriorum Aristotelis: paraphrasin in Matthæum. &c. Vid. *Imperialis in Museo pag.* 48. *Ghilinus. vol.* 1. *pag.* 33.

TONAGELLUS (Carol.) collegit fasciculum similitudinum S. Scripturæ, Anno 1658.

TONDUTUS (P. Fr) JCtus, tractatum de præventione Anno 1659. fol. publicavit

TONELLUS (Hippol.) Florentinus, sub nomine *Theophili Pytonilli* de sacrificio missæ commentatus est Anno 1665. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn pag.* 417.

TONGE (Thomas) meditationes exaravit, Londini. An. 1654.

TONIOLA (Joh.) edidit Basileam sepultam restitutam, An. 1661. in 4.

TONSTALLUS (Cuthbertus) Dunelmensis episcopus, scripsit de arte supputandi, Paris. Anno 1529. item, de veritate corporis & sanguinis Christi in eucharistia Anno 1554. Vid. *Gabbema in epist. clarorum viror. pag.* 16.

TONSUS (Joh.) Mediolanensis, carminibus innotescere cœpit. Vid. *Tom.* 2. *Delit. pag.* 1175.

TOPIARIUS (Dom. Ægidius) Flander, Anno 1579. obiit. Paravit conciones in evangelia & epistolas. Vid. *Swertius, pag.* 219.

TOPPELTINUS (Laur.) Transilvanus, collegit origines & occasus Transilvanorum An. 1667.

TOPUS, Anglus, in Psalmos scribere aggressus est.

TORALIUS (Franc.) Hisp. episcopus Jucatani ap. Indos occidentales, primus omnium advenarum didicit linguam *Popolocam*, in eaque edidit grammaticam, dictionarium, variaque opuscula doctrinæ Christianæ, teste *Waddingo in S. O. M. pag.* 137.

de TORANO (Fr.) compendium ad regulares, Colon. A. 1659. imprimi curavit.

TORCHILLI (Christ.) Morsianus, Anno 1560. obiit. Tractavit de causis & cura pestilentiæ. Vid. *Vindingius in Hafniens. Rect. pag.* 62.

TORELLA (Casp.) episcopus S. Justæ, librum confecit de pudendagra: item, alium de portentis: ut & de Solis & Lunæ defectibus Anno 1578. Vid. *Linden, pag.* 202.

TORELLUS (Aloys.) Augustinianus, *Gregorio Leto in Ital. regn. pag.* 120. memoratur.

TOREUS (Aoys.) de febri puncticulari, quæ vulgò *Tavardillo* dicitur, commentatus est. Vid. *Linden, pag.* 20.

TORINUS (Albin.) Vitodurensis, exaravit apologeticam epistolam ad *Andernacum* Anno 1539.

TORMIUS (Ericus) Anno 1607 natus est. Edidit sedecim sermones antiquitatum Danicarum: item, theatrum Cosmographicum. Vid *Vindingius in R. H. pag.* 339. *Barth in Danis, pag.* 44.

TORNÆSIUS (Joh.) congessit varias lectiones *Petronii Arbitri*.

de TORNAMIRA (Joh.) Gallus, librum 9. Almansoris, A 1507. commentario illustravit. Vid. *Linden, pag.* 397.

TORNIELLUS (Aug.) Novariensis, Anno 1610.

no 1610. claruit. Reliquit annales sacros, fol.

TORNIELLUS (Car.) Mediolanensis, Anno 1630. obiit. Habuit orationem in laudem *Car. Borromæi*. Vid. *Alegambe, pag. 72.*

TORNIELLUS (H.) Novariensis, Anno 1570. decessit. Extat ejus tract. de actibus. Videatur *Guido Panzirolus in JCtis, 2 176.*

TORNIOLA (Chr.) congessit consilia, Anno 1604. fol.

TORNORUPÆUS (Joh.) in Persii satiras commentatus est. Vid. *C. Barthius in 6. Theb. Stat. pag. 392.*

TORNUS (Bernh.) de motu locali tractare instituit.

TORPHEUS (Snæbiornus) Islandus, collegit annales præsidum Islandiæ, Anno 1656 in 4.

TORQUATUS (Ant.) condidit prognosticon de eversione Europæ, Antv. Anno 1552.

TORQUATUS, inaugurationem academiæ Chiloniensis, fol. publicavit.

TORQUATUS (Joh.) de cœlibatu, Anno 1562. agere cœpit.

TORQUEMADUS (Andr.) Hisp. concinnavit hortum florum historicorum.

TORRÆUS (G.) Insulensis, emisit considerationem epilepticam, An. 1625.

de la TORRE (Raph.) egit de religione & ejus partibus, An. 1630.

TORREBLANCA (Franc.) de magia commentatus est, An. 1623.

TORRENSIS (Franc.) compos. inter alia tractatum de sola lectione legis & prophetarum Judæis cum Mosaico ritu & cultu permittenda, Romæ Anno 1555. *Hallervordius in B. C. pag. 91.* Fr. Torrensem & Franc. Turrianum pro uno & eodem agnoscit.

TORRENSIS (Hieron.) Catalaunus, Anno 1611. obiit. Condidit confessionem Augustinianam Anno 1569. Extat ejusdem comm. in 1. epist. Pauli ad Timoth. Vid. *Alegambe. pag. 187.*

TORRENTINUS (Herm.) Swollensis, *Wesselo Gansfortio* familiaris fuit, cujus suasu Alexandri carmina emendavit commentariisque illustravit. Extat ejusdem Elucidarius poëticus. Videatur *Swertius. pag. 343.*

TORRENTIUS (Lævin.) Gandavensis, episcopus Antverpiensium, An. 1595. extinctus est. Struxit comment. in Horatium: item, notas in Suetonium Tranquillum. Carmina ejus leguntur *Tomo 4. Delit. Belg. pag. 395.* Vid *Sweertius pag. 506. Ghilinus, vol 2 pag. 175*

TORRES (Barth.) quæstiones in Thomam Compluti An. 1567. edi curavit.

TORRES (Hieron.) Catalaunus. Vide, TORRENSIS.

TORRES (Luysius) selectas disputationes vulgare cœpit.

TORREUS (Alf.) Placentinus, lib. de febri puncticulari An. 1574. composuit.

TORREZ (Alf.) institutionem sacerdotalem Anno 1595. scribere aggressus est.

TORRICELLIUS (Evangelista) tractavit de sphæra. Liber prodiit Forentiæ, Anno 1644.

TORRINIUS (Barth.) edidit Parnassum tricipitem seu Musarum afflatus physiatromathematicos An. 1657.

TORSELLUS (Mar. Sanutus.) Vide, SANUTUS.

TORSCHELIUS, Anglus, emisit harmoniam Bibliorum.

TORTELIUS (Joh.) Aretinus, An. 14·0. floruit. Texuit librum de orthographia. *Jovius in elog. num. 108.* nobile æternumque volumen de potestate literarum appellat. Idem Appianum historicum prope ad verbum latinè interpretatus est. Vid. *Hier. Magius in misc. l. 2. c. 14. pag. 1339. Vossius de vitiis lat. serm. pag. 76.*

le TORT (Franc) collegit opus sententiarum vel polyantheam, An. 1604.

TORTARIUS, ante 800. & ultra annos vixisse creditur. S. Mauri translationem carmine hexametro celebravit. Vid. *Barthius in Adv. 52, 7.*

TORTORELLUS (Barth.) Veronensis, orator & poëta, *Leoni Allatio in Apibus Urbanis. pag. 59.* memoratur.

TORTUS (Flav.) Ticinensis, fecit additiones ad sextum volumen consiliorum *Baldi*. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 81.*

TORTUS (Hieron.) JCtus, Anno 1419. obiit. Vid. *Guid. Panzirolus, pag. 245.*

TORTUS (Jac.) Papiensis, JCtus, Anno 1479. mortuus est. Videatur *Idem, pag. 257.*

TOSARIUS (Joh.) Aquilovicanus, à *Socino* allegatur. Vid. *Maresius Tom. 1. contra Tirinum pag. 81.*

TOSCA-

TOSCANELLA (Horat.) paravit in i- cem in Catullum, Tibullum & Propertium.

TOSCANUS (Joh. Matth.) Psalmos versibus reddidit, Paris. An. 1596.

TOSIUS (Ant.) tractatum exaravit de anthrace vel carbunculo, Venet. Anno 1576.

TOSETTUS (Lud. Charens.) Patavinus, introductorium concinnavit in artem medicam practicam, Venet. An. 1515. fol. Vid. *Linden pag. 428.*

TOSSANUS (Daniel.) Mompelgartensis, natus est Anno 1551: obiit Anno 1602. Heidelbergæ theologiam professus est. Varia scripsit. Vid. *Zeiderus part. 2. de hist. pag 152.*

TOSSANUS (Paulus) enchiridion locorum theologiæ Anno 1628. vulgavit: item, indicem in S. Biblia.

TOSSARIUS (Joh.) Aquilovicanus, in 4. prophetas majores, Basil. Anno 1558 commentatus est. Vid TOSARIUS.

à TOSSIGNANO (Rodericus) struxit dictionarium concionat. pauperum, Anno 1599.

TOSTATUS (Alfons.) episcopus Abulensis Anno 1454. obiit, ætatis 40. Reliquit vastos in Scripturas commentarios. De hoc dici solebat: *Hic stupor est mundi, qui scibile discutit omne.* Erat vir excellentis ingenii & admirandæ memoriæ: divinæ etiam sapientiæ & antiquitatis peritissimus. Mirantur multi, quod tantum scribere potuerit. Tanta (inquit *nonnemo*) ejus sunt volumina, ut, si vel à primo natalis die numerando terna folia attribuas, plura scripsisse comperias. Vid. *Ph. Labbe Tom. 1. diss. pag 38. Quenstad. pag. 30. Olearius in Abaco, pag. 20.*

TOSUS (Joh.) Mediolanens. vitam Emanuelis Philiberti, Sabaudiæ ducis, literis consignavit. Extant ejusdem delitiæ Italorum poetarum. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 137.*

TOVAR (Hier.) Hisp. librum de ponderibus medicamentorum exaravit, Anno 1572. in 4.

à TOVAR (Simon.) Hispalensis, struxit methodum de compositorum medicamentorum examine, An. 1586.

TOXITES (Mich.) An. 1573. floruit. Edidit duo onomastica. 1. philosophicomedicum. 2. Theophrasti Paracelsi, sive earum vocum, quarum in scriptis ejus usus, explicationem. Videatur *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 137.*

TOXOTIUS, Senator, Antonini Cæs. proneptem uxorem habuit. Scripsit poëmata, quæ adhuc extabant tempore *Capitolini.* Vide JUNIUS.

TOXOTIUS Andr.) problemata philosophiatrica, An. 1608. promulgavit. Ejus honorificam mentionem facit *Hildanus.* Vid. *Barthol in Danis, pag. 8.*

TRABER (Zach.) nervum opticum, Viennæ, An. 1676 fol publicari fecit.

TRACHYENUS (Nic Nancel.) Noviodunensis, struxit analogiam microcosmi ad macrocosmum, i. e. relationem & proportionem universi ad hominem, Paris. Anno 1611. fol.

TRADELIUS (Georg.) JCt. natus est Anno 1530: obiit An. 1589. Librum quendam *Ostorodo* Photiniano opposuit. Extant ejusdem consultationes illustrium causarum.

TRADELIUS (Pet.) JCtus, adornavit plausum in coronam Cæsaream.

TRAFICHETTUS (Barth.) Britonariensis, emisit antidosin adversus *M. A. Capitellum* Anno 1572. Videatur *Linden, pag. 97.*

TRAGUS (Hieron.) medicus, natus est Anno 1498: obiit Anno 1554 Collegit herbarium: cellam penariam: dissertationes quinquaginta de herbarum nomenclaturis.

TRAJANUS (Alex.) tractavit de morbo Gallico.

TRAJANUS (Nerva Ulpius) Augustus, Dacica composuit. Ea allegat *Priscianus l. 6.*

TRAJANUS, Patricius, tempore Justiniani Rhinotmeti floruit. χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον ἔγραψε, teste *Suida.*

TRAJECTANUS (Jac.) Olevitanus Monachus, scripsit de modo visitandi & corrigendi subditos: item, de ratione inquirendi in eorum defectus, Brixiæ Anno 1500.

de TRAJECTO (Andr.) Anno 1445. obiit. Librum confecit de usu floccorum.

TRALLIANUS (Alex.) Vide, ALEXANDER.

TRAMENUS (Lud.) Tridentinus, præscripsit methodum medendi, Ingolst. An. 1590. Vid. *Linden pag. 434.*

de TRA-

de TRANIS (Gothofr.) JCt. ad decretalia commentatus est, Patav. Anno 1667.

TRANSALGARDUS(Bernh.Gauslinus) Feltrianensis, orationem habuit de laude Thomæ Aquinatis An. 1604.

TRANSILVANUS (Max.) Bruxell. carmina elaboravit. Vid. *Tomus 4. Delit. Belg. pag. 449.*

TRAPEZUNTIUS (Georg.) Cretensis, natus est Anno 1396: obiit Anno 1486. Eugenii Pontificis temporibus Romam venit, postea à Nicolao V. scriba pontificius factus est. Multa è Græcis transtulit: nec pauca ipse latinè composuit. Scripsit etiam commentariolum, in quo asserebat, Johannem Evangelistam nondum esse mortuum. *Platoni* iniquior fuit nec laudem ejus ferre potuit, *Aristoteli* unicè deditus. Platonis tamen partes *Card. Bessarion* tuendas suscepit. Ad extremum Trapezuntius literarum prorsus oblitus est. *Erasmus in Ciceroniano pag. 160:* G. Trapezuntium, inquit, fateor virum egregiè doctum deque re literaria pulcrè meritum, qui se ad Ciceronis dictionem effingendam studio composuisse videtur. Vid. *Jovius in elog. num. 26. Tollius de Inf. lit. pag. 9. Olearius in Abaco pag. 176.*

TRAPOLINUS(Pet.) Patavinus, de morbo Gallico tractare instituit. Vid. *Lindenpag. 506.*

TRAPPIUS, Anglus, in Pentateuchum & Proverbia commenratus est.

TRATZIGER (Adam) consilia in Jure collegit.

TRAVAGINUS(Franc.) emisit physicam disquisitionem super observationibus à se factis tempore ultimorum terræmotuum ac potissimum Ragusiani, Anno 1673: item, indicium gyri terræ divini.

TRAUTMANNUS (Sam.) partem nuclei evangelici festivalem vulgavit Anno 1664.

TRAUUS (Sebast.) paravit scholia in theoremata medica, Taurini, An. 1618.

TREBATIUS (C.) Testa, JCtus, tempore J. Cæsaris vixit & libros plures scripsit. Allegatur à *Macrobio, 3, 6.* Vid. *Guid. Panzirolus in JCt. 1, 18. Bertrandus, pag. 247.*

TREBELIUS (Herm.) Isennacensis Thuringus, JCtus, circa Annum 1514. clar. In lucem emisit encomium D. Annæ carmine heroico concinnatum: item, Pyram Marchicam sive hist. de perfidia Judæorum Berolini combustorum.

TREBELLIUS Pollio, historicus, vitas Augustorum, ut Claudii & 30. tyrannorum, literis expressit. *Gesnerus* ei dictionem tersam tribuit. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 136.*

TREBELLIUS (Theod.) promtuarium lat. linguæ duobus voluminibus complexus est Anno 1545. fol.

TREIBENACH (Joh.) de fortuna humana & DEI providentia Anno 1634. commentatus est.

TREIBERUS (J. Frid.) condidit tractat. historico-chronologicum, An. 1669.

TREFLERUS (Flor.) triginta sex declamationes Anno 1550. publicè exhibuit.

de TREIO (Gutierez) Hisp. Anno 1536. floruit. Scripsit comm. in 4. Evangelia & epistolas S. Pauli.

TRELÆUS (Nic. Clem.) Lotharingus, Anno 1573. claruit. Edidit Austrasiæ reges & Lotharingiæ duces. Vid. *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 90.*

TRELCATIUS (Lucas) senior, natus est est Anno 1542: obiit Anno 1602. Reliquit synopsin theologiæ. Vid. *Meurs. in Bat. pag. 149.*

TRELCATIUS (Lucas) junior, natus est Anno 1573: obiit Anno 1607. Exaravit institutiones theologiæ. Vid. *Meursius loco cit. pag. 230.*

TREMELLIUS (Cn.) Scrofa, libros de re rustica composuit. *Plinius 7, 2.* vetustissimum post Catonem peritissimumque rei rusticæ scriptorem nominat. Confer *Varronem de re rust. 1, 2. & 2, 1.*

TREMELLIUS (Eman.) Ferrariensis, patre Judæo natus Anno 1580. obiit Heidelbergæ & Sedani hebraicas literas interpretatus est. Edidit grammaticam Chaldaicam & Syram: item, Novum Test. Syriacum unà cum versione. Biblia etiam V. T. ex Hebræo transtulit brevibusque scholiis illustravit. Vid. *Thuanus l. 71. Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 917. 919. Hornbeck de Conv. Jud. pag. 24. Thomasius de plagio, §. 566.*

TREMELLIUS (J. G.) emisit Pomeraniam desponsatam.

TREMINIUS (Joh.) Oriolanus, Psalmos commentario illustravit, An. 1627.

TREMO-

TREMONIUS (Conr.) de viris illustribus Carmelitanis scripsisse dicitur.

TRENTACINQUIUS (Alex.) JCtus, collegit resolutiones practicas, A. 1610. fol.

de TRENTAQUATRIS (Thom.) Anno 1440. floruit.

TRETERUS (Jac.) JCtus, tractavit de verborum significatione, An. 1625.

TRETERUS (Thomas) Posnaniensis, edidit effigies Romanorum Impp. Romæ, Anno 1583. gesta Pontificum: vitam & miracula S. Benedicti. Videatur *Starovolscius, pag. 70.*

TRETIUS (Pet. Albinianus) JCtus, scripsit de pontificia potestare. Extat *Tomo 13. Tract. tract.*

TREVINNIUS (Melch.) Navarrus, Anno 1628. obiit. Lud. de Ponte opera prope omnia ex Hispanico latine transtulit. Vid. *Alegambe, pag. 342.*

à TREVIO (Joh.) Anno 1478. vixit. Viginti quinque orationes S. Chrysostomi latine reddidit. Extant ejusdem duæ orationes: una de humana felicitate: altera de animarum immortalitate. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 227.*

TREVISANUS (Bernh.) librum compos. de chymico miraculo vel lapide philosophico An. 1583.

TREVISANUS (Thomas) JCtus, decisiones Venetas vulgavit An. 1611.

TREVISIUS (Andr.) Fontanetensis, de febribus pestilentibus An. 1588. scribere aggressus est. Vid. *Linden pag. 38.*

TREUTLERUS (Hieron.) Silesius, JCtus, Anno 1607. obiit. Carmina ejus continentur *Tomo 6. Delit. Germ pag. 879.* Extant ejus consilia: item, disp. selectæ ad Pandectas.

TREVUS (Pers.) medicus, reliq. exercitationes ad librum *St. Roderici Castrensis* de sero lactis An. 1634.

TREW (Abdias) Onoldinus, natus est Anno 1597: obiit Anno 1669. Altdorfii Physicam & mathemata docuit. Edidit physicam Aristotelicam: item, directorium mathematicum.

TRIBARCHUS (Casp.) Mutinensis, scripsit carmina ad Galeacium Marescottum. Vid *Gr. Letus in It. regn. pag. 179.*

TRIBECHOVIUS (Adam) h. t. claret Egit de doctoribus scholasticis Anno 1665. Extant ejusdem exercitationes AntiBaronianæ.

TRIBESCUS (Jac.) Brixianus, collegit responsiones ad 1000. quæsita in omni ferè facultate, ex operibus S. Augustini excerptas, Venetiis An. 1583.

TRIBONIANUS, Τριβωνιανὸς, Sidetes, vitam Theodoti philosophi tribus libris complexus est. Vid. *Suidas.*

TRIBONIANUS, JCtus, tempore Justiniani Imp. claruit. Ejus opera dictus Justinianus in conscribendo legum thesauro usus est. Ipse *Imper. in proœmio Instit.* vocat virum magnum, cujus solertiam & legum scientiam, &c. jam ex multis rerum argumentis acceperit. *Hesychius Illustr. & Suidas* scribunt, fuisse hominem impium & alienum à religione Christiana fœdumque adulatorem: ut qui Justiniano persuaserit, non moriturum ipsum, sed unà cum corpore in cœlos raptum iri, quod ipsum quoq; tradit *Procopius.* Pergit *Suidas* & ait, pecuniæ ad miraculum fuisse avidum, jus pretio vendere solitum, quotidie leges alias scripsisse, alias sustulisse pro cujusque necessitate, precio accepto. Nec probitatem modò, sed eruditionem quoque & ἀκρίβειαν in eo desiderant *Cujacius, Hotomannus, Salmasius, alii.* Vid. *Calixtus in epit. Theol. moral. pag. 112. & Reinesius in epist. ad Hofm. & Rupert. pag. 411.*

TRICASSUS, Mantuanus, struxit opus chiromanticum. Vid. *Linden, pag. 570.*

TRICESIUS (Andr.) Polonus, natus est Anno 1520. Edidit librum epigrammatum & epitaphiorum. Vid. *Starovolscius, pag. 82.*

TRICHETUS (Raphaël) du Fresne, Burdigalensis, exaravit epistolam de Charondæ effigie in Catanensi nummo expressa ad *Pet. Seguinum* Anno 1658. Catalogus insignis ejus bibliothecæ post mortem prodiit Anno 1662. in 4. Vide, FRESNEUS.

TRICLINIUS (Demetrius) Τρικλίνιος, reliquit librum de sphæra. Eum alii *Empedocli* Agrigentino adscribere ausi sunt: verum male, judice *Vossio.* Vid. *C. Barthius in Claud. pag. 557.*

TRIEST (Jac.) Noviomagus, Anno 1600. tres libros moralium epigrammatum concinnavit.

TRIEST (J. Bapt.) Gandensis, elegiam in laudem Mariæ virginis adornavit.

du TRIEU (Phil.) Haureanus, Hanno, emisit manuductionem ad logicam An. 1614. Vid. *Alegambe, pag. 405.*

TRIGAUTIUS (Nicol.) Duacensis, Anno 1628. mortuus est. Bis Chinenses adiit, quorum conversionem, quantum in se erat, promovit. Res Chinensium literis mandavit. Composuit vocabularium Chinicum, in quo Chinarum characteres ad nostrum elementorum ordinem ita revocabat, ut triduo totum artificium à Chinensibus potuerit intelligi. Videatur *Sweertius, pag 583. Alegambe, pag. 357.*

TRIGGUS (Franc.) Anglus, Anno 1589. vixit. Paravit noctes sacras in 11. priora capp. Apocalyptica.

TRIGLANDIUS (Jac.) scripsit de potestate civili & ecclesiastica Anno 1642: item, de trina DEI gratia An. 1636.

TRIGLANDIUS (Theod.) struxit pædiam juris An. 1671.

TRIGONA (Joh. Ant.) JCtus, contexuit singularia.

TRIGOTIUS edidit Summam theologicam Bonaventuræ, fol.

TRIMARCHIUS tractavit de meteoris. Liber prodiit Genevæ in 4.

TRINAGIUS (Bernhardin.) Vicentinus, collegit inscriptiones veteres urbis Vicentinæ Anno 1577. Vid. *Gr. Letus in Ital. regn. pag. 179.*

TRINCAVELLIUS (Victor) Venetus, medicus, doctis suis scriptis inclaruit. Opera ejus universa 2. tomis, An. 1592. editis, comprehenduntur.

TRINCKHUSIUS (G.) Thuringus, confecit dissertationem de cœcis sapientia & eruditione claris An. 1672.

à S. TRINITATE (Dominicus) Parisiensis, struxit bibliothecam theologicam, septem libris distinctam, quæ tamen nondum in lucem prodire potuit. Vid. *Ph. Labbe in B. B. pag. 45.*

à S. TRINITATE (Philipp.) condidit itinerarium orientale Anno 1649: opus de sacramento pœnitentiæ An. 1670. historiam ordinis Carmelitani A. 1656.

TRIPHYLIUS, Τριφύλλιος, Cypri episcopus, tempore Diocletiani Imp. vixit. Vitam & miracula S. Spiridionis versibus jambicis celebravit, Vid *Suidas.*

TRIPOLITA (Theod.) Τριπολίτης, condidit 2. libros de diebus & noctibus; it. 3. libros sphæricorum. Illos *Jos. Auria* Romæ Anno 1581: hos *Joh. Pena* Paris. Anno 1558. imprimi curaverunt.

TRIPUTIUS (Leo) sive Leon Tripaut antiquitates urbis Aurelianensis Anno 1572. publicavit.

TRISMOSINUS (Salomo) aureum vellus edidit Anno 1598.

TRISSINUS (Aloys.) emisit problemata medicinalia An. 1547. Vid. *Imperialis in Museo, pag. 89.*

TRISSINUS (Galeatius) Vicentinus, Anno 1612. vixit. In Genesin & Exodum commentatus est.

TRISSINUS (J. G.) Vicentinus, Anno 1550. obiit. Adornavit Sophonisbam tragœdiam. Vid. *Thuanus l. 6. Imperialis pag. 43. Ghilinus, vol. 1. pag. 108.*

TRISTANUS (Casp.) paravit disceptationem de clerico medico, Valentiæ Anno 1606.

TRISTANUS (Joh.) Sanctamantius, condidit 3. tomos commentariorum historicorum Anno 1644. Item, tres libellos adversus *Jac. Sirmondi* libellum de triplici nummo ejusque antiTristanos, Anno 1650. *Gassendus l. 3. vitæ Peirescii* vocat rerum antiquarum eximiè peritum. Vid. *Valesius in Euseb. pag. 67. Bosius in notit. scr. eccles. c. 3. pag. 29.*

TRITHEMIUS (Joh.) abbas, natus est Anno 1462: obiit Anno 1516. A *Carolo Bovillo, Job. Wiero & J. Bodino* inter magos numeratur. Reliquit 3. volumina de origine & gestis Francorum: tractatum de viris illustribus: chronicon Hirsaugiense: steganographiam, &c. De steganographia *Vossius l. 1. Gramm. Lat. cap. 41.* legi poterit. Vid. *Ph. Labbe in B. B. p. 130. & Tom. 1. diss. de S. E. pag. 609. Becman. in Exerc. Theol. pag. 399. Dietericus part. 1. Ant. bibl. pag. 205. Ghilinus, vol. 1. pag. 91. Olearius, pag. 268. Naudæus in B. P. pag. 99.*

TRIVERIUS (Jerem.) Flander, medicus, An. 1554. decessit. In Hippocratis aphorismos & Corn. Cellum commentatus est. Vid. *Sweertius, pag. 345.*

TRIVET (Nicol.) Anglus, Anno 1328. obiit. Reliquit annales Anglorum. Vid. *Olearius in Abaco pag. 335.*

TRIVISANUS (Thom.) JCtus, collegit decisiones causarum civilium, criminalium & hæreticarum An. 1595.

TRIVORIUS (Gabr.) adornavit apologiam contra *Procopii* ἀνέκδοτα; Paris. Anno 1613.

TRIVULTIUS (August.) Mediolanensis, Anno 1548. obiit. Condidit historiam Romanor. Pontificum.

TRIUMPHO (Franc. Statius Advorten tius) Frisius, comp. tractatum de Mecœnate, teste *Sweertio, pag. 256.*

TRIUMPHUS (Aug.) Anconitanus, Anno 1328. obiit. Extat ejus Summa de potestate ecclesiastica: item, commentatius in orationem Dominicam.

TROCHOREUS (Joh. Keufnerus) Halensis, An. 1543. claruit. Struxit pharmacopoliterion: item, libellum de peste. Vid. *Linden, pag. 364.*

TROGNÆSIUS (Alex. Car.) Antv. An. no 1610. vixit. Edidit comparationes vett. poëtarum.

TROGUS (Pompejus) tempore Octaviani Augusti claruit. *Vopiscus in Probo* eum disertissimis viris annumerat. Confecit 44. historiarum libros, quos in epitomen *Justinus* postea contraxit. *Charisius* etiam ejus libros de animalibus allegat.

TROILUS, Τρώϊλος, Constantinopolitanus sophista, sermones politicos & septem libros epistolarum elaboravit. Vid. *Suidas & Codinus.*

TROMBA (Georg.) disputationem coram Eman. Palæologo inter *Demetr. Chrysoloram & Ant. Asculanum* habitam de verbis Christi: *melius esset, si natus non fuisset*, latinè interpretatus est, Florent. An. 1618.

TROMBETA (Ant.) Patavinus, Anno 1518. decessit. Reliquit quæstiones in metaphysicam & tract. de futuris contingentibus. Vid. *Waddingus, pag. 38.*

TROMBETA (Sebast.) Cythernensis, carmina vulgavit. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital pag. 1186.*

TRONSON (Lud.) tractavit de forma cleri, Paris. An. 1669.

TRONUS (Pet. Martyr) Novatiensis, de ulceribus & vulneribus capitis Anno 1584. scribere instituit.

TROPHILUS, Τρόφιλος, collegit mirabiles narrationes. Laudatur *a Stobæo, sermon. 98.*

TROSCHELIUS (Ericus) JCtus, confecit compendium juris feudalis.

TROSTIUS (Martinus) Huxariensis, natus est An. 1588. obiit An. 1636. Cothenis, Helmstadii, Soræ & Witebergæ hebraicas literas professus est. Grammaticam Syriacam, lexicon & Novum Test. Syriacum eleganter edidit & correctè. Vid. *Bartholinus in Danis pag. 32. Henn. Witte in Philos. pag. 381.*

TROTTA (J. Bapt.) Populensis, Anno 1631. claruit. Emisit praxin horologiorum. Vid. *Alegambe, pag. 226.*

TROTTERELLUS (Julian.) Andegavensis, Anno 1500. vivos deseruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 4.*

TROTTUS (Alb.) scripsit de clerico perfecto.

TROTTUS (Bernh.) Anno 1595. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 32.*

TROTULA librum de passionibus mulierum concinnavit.

TROVAMALA (Bapt.) Ligur, An. 1483. floruit. Reliquit Summam casuum conscientiæ secundum ordinem alphabeti, quæ dicitur vulgò *Rosella Baptistiniana.* Ea prodiit Venet. An. 1499. Vid. *Quenstad. pag. 115. Olearius pag. 64.*

TRUBERUS (Primus) doctor Slavonicus, natus est Anno 1508: obiit Anno 1586. Primus excogitavit artem scribendi lingua Vandalica. Traduxit in eam linguam Novum Test. catechismum: August. confessionem: examen Philippi, &c. qua ratione effecit, ut non solum in ducatu Carniolæ & Carinthiæ, sed & in ipsa Turcia doctrina evangelii fuerit propagata.

à S. TRUDONE (Pet.) edidit examen testamenti S. Augustini, Lovan. A. 1654.

de TRUGILLO (Thomas) Hisp. construxit 4. tomos thesauri concionum Anno 1584. fol.

TRULLENCHIUS (Joh. Ægid.) in Decalogum, Valent. A. 1640. commentatus est.

TRULLUS (Joh.) Aragonius, ordinem canonicorum regularium 4. libris illustravit Anno 1571.

TRUMPHIUS (J. G.) scrutinium chymicum vitrioli An. 1667. elaboravit.

TRUNCONIUS (Jac.) scripsit de custodienda puerorum sanitate ante partum, in partu & post partum, Anno 1593.

TRUSTON (Malach.) Anglus, professor Cantabrigiensis, paravit diatribam de usu respirationis primario, Lond. A. 1670.

TRYPHIODORUS, Τρυφιόδωρος, Ægyptius, sub Zenone & Anastasio Impp. claruit. Reliquit ἅλωσιν Ἰλίου, quam *Aldus* primus publicavit: item, Odysseam λειπο-

λειπογράμματον, sic dictam, quod in libro primo nullam esset *ἄλφα*, in secundo nullum *βῆτα*, & sic deinceps. Vid. *Suidas & Hesychius Illustr.* Conf *Barthium in Claud. pag. 13. in 1. Theb. Papinii, pag. 38.*

TRYPHON, *Τρύφων*, Alexandrinus, grammaticus, tempore Augusti & ante claruit. Scripsit de orthographia: de tropis: de dialectis, &c. Plura ejus scripta *Suidas* enumerat.

TRYPHON, ὁ Ἀρποκρατίων, allegatur ab *Autore Etymologici M. in Δάνειον.*

TRYPHON, Dalmata. Vide, DALMATA.

TRYPHONINUS (Claud.) JCtus, sub Caracalla Imp. floruit. Compos. 21. dispp. libros & notas in *Cerbidium Scævolam.* Vid. *G. Panzirolus in JCt. 1, 54. Bertrandus, pag. 117.*

TSCHACHLAN (Bened.) Bernensis, exaravit chronicon, teste *Zeillero part. 3. pag. 242.*

TSCHERNINGIUS (Andr.) centuriam proverb. Imp. Alis edi curavit. Vid. *Funccius Tom. 1. O. J. pag. 213.*

TSCHUDIUS (Domin.) libellum vulgavit de cœnobii Murensis fundatoribus.

TSCHUDUS (Ægid.) Claronensis, natus est Anno 1505: obiit Anno 1572. Extat ejus commentarius de Rhætia & Alpibus apud *Sim. Schardium vol. 1. Germ. script. pag. 269.* Inchoavit etiam historiam Helveticam, quam tandem *Josias Simlerus* ad finem perduxit. Vid. *Thuan. l. 54.*

TUBERO (Q. Ælius) A. U. R. 649. claruit. *Cicero in orat. pro Murena* eruditissimum appellat. A *Pomponio* inter JCtos refertur. Scripsit orationem in Gracchum: item, historiam. Ex historia ejus *Livius l. 4. & 10.* nonnulla allegat. Ex *Agellio, l. 7. c. 9. & l. 14. c. 11.* cognoscimus, ipsum scripsisse etiam de officio judicis. *Athenæus extremo libri 3.* Καικίλιον Τυβέρωνα, sed perperam nominat. Conf. *Scipionem Gentilem in Parergis 1, 9.* Vid. *Bertrandus in Βίοις νομικῶν, pag. 193.*

TUBERO (Lub.) Dalmata, res in Pannonia gestas literis mandavit Anno 1603. *Boxhornius* vocat accuratissimum & prudentissimum scriptorem ad *l. 4. annal. Taciti.*

TUCCA (Paul.) Parthenopæus, egit de observantia curationis febrium, Neap. Anno 1532.

TUCCIUS (Tuccius) in Canticum Canticorum, Lugd. Anno 1606. commentatus est.

TUCCIUS (Julius Ascan.) Cremensis poeta salutatus est. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 1187.*

TUCCIUS (Steph.) Siculus, natus est Anno 1540: obiit An. 1597. Struxit chronicon ab O. C. usq; ad nativitatem Christi: dispp. adversus atheistas: tract. de Trinitate: item, dramata & orationes. Vid. *Alegambe, pag. 427.*

TUCHERUS (Joh.) Patricius Norimb. A. 1479. profectionem Hierosolymitanam & Ægyptiam Germanicè descripsit, quæ postea etiam latinè prodiit. Vid. *Zeillerus part. 2. pag. 237.*

TUCKNEUS, Anglus, librum exaravit, titulo: Nemo extra Christum; cum *quæstione:* quid de ethnicis & idiotis quoad eorum salutem statuendum sit?

TUCKUS (Thomas) Anglus, in *c. 1. & 2. Jacobi*, An. 1618. commentari cœpit. Extat ejusdem judex fidei & religionis.

TUDENSIS (Lucas) Anno 1230. floruit, Historiam de rebus Hispanicis adornavit, quæ Isidori Chronico inserta est. Præterea vitam Isidori literis mandavit.

TUDERTINUS (Alexius) linguæ Arabicæ lector, catechismum pro orientalibus nationibus correxit & recudi curavit Anno 1642. in 4. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 10.*

de TUDESCHIS (Nicol.) vel TUDESCUS, Catanensis Siculus, aliàs *Abbas Panormitanus* dictus, Anno 1443. obiit. Scripta ejus *Ph. Labbe Tom. 2. dissert. pag. 112.* enumerat. Vid. *Panzirolus in JCt. pag. 451. Ghilinus vol. 2. pag. 201. Spitzelius in specimine Bibl. univ. pag. 12. Thomasius de plagio, §. 512. Placcius, pag. 133.*

TUDITANUS (Sempronius) historicus. Quære, SEMPRONIUS.

de TUFO (Octav.) Neapol. Anno 1629. obiit. In Ecclesiasticum prolixè commentatus est. Vid. *Aleg. pag. 358.*

TUILLING (Severinus) Danus, scripsit satiram, titulo, *Quid tua?* qua omnis generis homines perstringuntur, A. 1634.

TULDENUS (Chr. Adolfus) continuavit historiam nostri temporis.

TULDENUS (Diod.) Silvæducensis, JCt. An. 1645. obiit. Emisit 2. libros Socraticarum exercitationum: 8. libros de civili regimine: 4. libros de providentia: 9. libros

9. libros sophiæ eclecticæ. Vid. *Swertius, pag. 213. & Val. Andreæ in Fastis Lovan pag. 208.*

TULDENUS (Nicol.) Silvæducensis, JCtus, Anno 1609. decessit. Addidit notas ad praxin rerum civil. Damhouderii, teste *Swertio.*

TULLENSIS (Joh.) Lotharingus, Anno 1625. obiit. Carmina sacra modulatus est. *Librum de imitatione Christi* ita metro elegiaco reddidit, ut á simplici autoris phrasi non recederet, & unius tantum syllabæ elisio in 4. libro intercurreret. Vid. *Alegambe, pag. 277. 553.*

TULLIUS (M.) Cicero. Vide, CICERO

TULLIUS Laurea, Ciceronis libertus, carmen struxit in thermas Bajanas, teste *Plinio 31, 2. In Anthol. Græc. l. 3 c. 25.* ejusdem Laureæ carmen Græcum legitur in obitum Sapphus.

TULLIUS Marcellus, Carthaginensis, materiam de syllogismis categoricis & hypotheticis septem libris breviter subtiliterque tractavit, teste *Cassiodoro.* Vid. *Vossius de nat. Log. pag. 40.*

THULLY (Thom.) aulæ Edmundanæ apud Oxonienses rector, tractavit de justificatione Paulina sine operibus ex mente ecclesiæ Anglicanæ, Ox. Anno 1674. in 4. Vid. *Kempius pag. 319.*

TULPIUS (Nicol.) Amstelrodamensis, condidit 3. libros observationum medicarum, An. 1641.

TUNGERLARIUS (Joh.) Evangelicum promtuarium 3 voluminibus exaravit: item, analysin dominicalium epistolarum An. 1624.

TUNINGIUS (Gerard.) JCtus, natus est Anno 1566: obiit Anno 1610. Lugduni Jurisconsulti partes sustinuit. Edidit apophthegmata: item, commentarium absolutissimum ad quatuor libros digestorum. Vid. *Swertius, pag. 286.*

TUNSTEDUS (Simon) Anglus, An. 1369. extinctus est. In Aristotelis meteora 4. libros confecit. Videatur *Waddingus pag. 316.*

TURAMINUS (Alex.) de legibus commentatus est, Florent. An. 1592.

TURCIUS Rufus Asterius, tempore Anastasii I. Imp. claruit & collationem V. & N. T. composuit, quam tamen alii *Claud. Mamerto*, alii verò *Sedulio* tribuunt. Vid. *Olearius, pag. 459.*

TURCKIUS (Joh.) edidit consensum S. Scripturæ & S. Augustini in causis Reformatorum contra Papistas, Anno 1674.

TURCUS (Joh. Fr.) Anno 1515. floruit. Reliquit carmina.

TURCUS (Joh. Ant.) Veronensis, medicus, scripsit de naturæ principiis: item, de natura Angelorum. Extant ejusdem problemata. Videatur *Chioccus, pag. 107.*

TURDULUS, Gallicanus, vitam Probi Imperat. literis exposuit. *Vopiscus* vocat virum honestissimum & sincerissimum.

TURELLUS (Andr.) Burgundus, JCtus, Anno 1642. floruit. Panegyricum Urbano IIX. habuit.

TURISANUS de Turisanis, monachus Florentinus, medicus, seculo 13. vixit. Vulgò *Trusianus* & plus quam commentator audit. In arte tamen facienda usque adeò infelix erat, ut præ desperatione cucullum induerit. Librum composuit de hypostasi urinæ. Vid. *Quenstad. pag. 312. Linden pag. 571*

TURLERUS (Hieron.) scripsit de peregrinatione Anno 1574. item, de migrationibus populorum, An. 1601.

TURLOT (Nicol.) edidit thesaurum doctrinæ Christianæ, Bruxell. An. 1668.

TURNEBULUS (Georg.) Tranentinus Scotus, Anno 1633. obiit. Reliquit commentarios in universam theologiam. Vid. *Alegambe, pag. 160.*

TURNEBUS (Adrian.) Normannus, Anno 1565. mortuus est. Initiò Græcæ & latinæ linguæ: deinde philolophiæ in schola Parisiensi professor fuit. Reliquit adversaria æternitate digna. *P. Victorius in Var. lect. 3, 11.* ita de eo judicat: Unicum vir hic sanè doctus ac multæ lectionis non tam cupidus undique fuisset omnia emendandi, melius nobis, melius existimationi suæ consuluisset. Videatur *Thuanus l. 28 Thomasius de plagio, § 568.*

TURNEBUS (Adrianus) Adriani filius, carmina confecit. Vid. *Tomus 3 Delit. Gall. pag. 1006.*

TURNEMANNUS (Matth.) composuit medullam in epistolas S. Petri, Anno 1622.

TURNERUS (Guilh.) medicus Anno 1551. claruit. Construxit historiam plan-

plantarum; item, hist... ciam avium. *Whray* vocat virum in...dæ eruditionis & judicii. Vid *Quenstad. pag. 98*.

TURNERUS (Robert.) Devonius, professor Ingolstadiensis, pompam translati Gregorii Nazianzeni carmine celebravit. Extant ejusdem orationes & epistolæ, Anno 1609. impressæ.

à TURNHUT (Mart.) Brabantus, Anno 1540. mortuus est. In Esaiam & Epistolas Pauli commentatus est. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 251*.

TURNONIUS (Fr. Just.) Anno 1573. obiit. Vid. *Thuanus, l. 34*.

TURNUS, Satiricus poëta, tempore Domitiani Imp. claruit. Erat *Scævæ Memoris* tragici frater, quemadmodum ex *Martiali* 11, 11. apparet. Ejus etiam *Rutilius in Itinerario* meminit.

TUROCIUS (Joh.) Pannonius, An. 1480. claruit. Condidit rerum Hungaricarum chronicon.

TURPILIUS, Comicus, A. U. R. 620. floruit. Obiit senex admodum Sinuessæ, teste S. *Hieronymo*. Ex ejus comœdiis *Nonius & alii* Thralyleontem, Demetrium, Fugitivos, &c. allegant. Vid *Glandorpius in O. R. pag. 857*.

TURPINUS, episcopus Rhemensis, tempore Caroli Magni vixit. Ei vulgò liber de gestis Caroli M. adscribitur. Sed rectè *Hotomannus* judicat, librum illum esse fœtum hominis stolidi atque imperiti, qui non vitam, sed fabulas conscripserit. Prætereà scriptor ille obitus Caroli M. meminit. At Turpinus ante Carolum defunctus est. Videatur *Zeillerus part. 2. pag. 153*.

TURQ... Justus) emisit otia Hagana Anno 1668.

TURQUETUS (Theod.) medicus Regis Britanniæ, de arthritide commentatus est. Liber prodiit Genevæ Anno 1674.

TURRANIUS (M. Ant.) Patavii philosophiam & medicinam docuit. *Pierius Valerianus de. J. L. pag. 68.* primarium pene ætate sua philosophum appellat.

TURRANUS (Chr.) scripsit de ad sobrietatem sapi...ndo, Aven. An. 1555.

de TURRE (Bertr.) Aquitanus, *doctor famosus* dictus, Anno 1334. vivis excessit. Reliquit tract. de paupertate Christi & apostolorum; comm. in libros sententiarum; sermones, &c. Vid. *Waddingus, pag. 60*.

à TURRE (Greg.) tractavit de aëris & aquæ natura. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 308*.

à TURRE (Lud.) de Verona, exaravit tract. de immaculata conceptione, Brixiæ Anno 1486.

de TURRE CREMATA (Joh.) Hisp. Cardinalis, Anno 1468. obiit. Scripsit in Gratiani decretum: de conciliis: de conceptione Domini: de corpore Christi: de pœnitentia, &c. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 3, 37. Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 615. Ghilinus, vol. 2. pag 135. Olearius, pag. 269*.

TURRETINUS (Bened.) tractavit de satisfactione Christi. Liber prodiit Genevæ, An. 1666.

TURRETINUS (Franc.) egit de autoritate S. Scripturæ: item, de necessaria secessione à Romana ecclesia & impossibili cum ea syncretismo Anno 1663. Videatur *Maresius Tom. 2. contra Tirin. pag. 626*.

TURRETUS (Fab.) JCtus, de codicillaris clausulæ effectibus & defectibus commentatus est. Extant ejusdem consilia, Anno 1593. impressa.

TURRETUS (J.) libr. de re militari, Venet. An. 1575. composuit.

de TURRI (Raph.) de cambiis commentari cœpit, An. 1645.

TURRIANUS (Alex.) Cremensis, Anno 1600. claruit. Struxit hierarchiam ecclesiasticam, 10. libris distinctam. Videatur *J. Lud. a Carolo in Bibl. Pont. pag. 246*.

TURRIANUS (Ant.) Hisp. Anno 1596. obiit. Tract reliquit de institutione hominis Christiani. Vid. *Alegambe, pag. 45*.

TURRIANUS (Cosmus) Valentinus, Anno 1570. in Japonia extinctus est. Extant 7. ejus epistolæ de rebus Japonicis. Vid *Alegambe, pag. 87*.

TURRIANUS (Cyrill.) Bergomas, Anno 1659. obiit. Tractavit de purgatorio.

TURRIANUS (Franc.) Legionensis, Anno 1584. mortuus est. Erat Græcè doctus & in antiquitate plurimum versatus. Multa Græcorum theologorum, ut Nili, Maximi, Diadochi, Theodori, Abucaræ scripta in lucem protraxit.

Contra

Contra *Ant. Sadaelem* etiam scriptis digladiatus est. Vid. *Thuanus l. 80. Sanssay, pag. 145 Alegambe, pag. 140. Quenstad. pag. 3.*

TURRIANUS (Franc. Maria) Romanus, librum de Cardinalibus scriptoribus, Romæ An. 1641. publicavit. Extat ejusdem liber de cryptis Vaticanis, A. 1639. excusus.

TURRIANUS (Hieron.) Veronensis, medicus. An. 1506. obiit. Vid. *Chioccus, pag. 13*

TURRIANUS (Luisius) Complutensis, Anno 1635. decessit. Emisit summam theologiæ moralis, Lugd. An. 1634. fol. Vid. *Alegambe, pag. 319.*

TURRIANUS (M. Ant.) Veronens. Hieronymi filius, itidem medicus, 33. ætatis anno peste interiit. *Jovius in Elog. numero 59.* vocat mirum docendo & disputando. Elaboravit volumen, quo *Mundinum*, rudis seculi scriptorem, & *Zerbum*, in anatomico negotio delirantem, jugulavit. Confer *Chioccum, pag. 20.*

TURRIANUS (Paganus) Bergomas, A. 1630. obiit. Tractavit de febribus.

TURRISANUS à Turrisanis. Quære, TURISANUS.

TURRIUS (Joh.) Flander, JCtus, exaravit epistolam de *ænigmate, Ælia, Lelia, Crispis:* quod interpretatus est de materia prima, An. 1618.

TURSELLINUS (Horat.) Romanus, An. 1599. obiit. Docuit Romæ juventutem viginti annos. Extat ejus historia universalis: item, libellus de particulis lat. ling. Vid. *Nicius Erythræus part. 2. Pinacoth. pag. 118. Alegambe, pag. 190.*

TURTURELLIUS (Franc.) egit de quarta uxori debita.

TURTURETUS (Vinc.) Siculus, Philippi IV. regis Capellanus, struxit 3. libros horarum successivarum de nobilitate gentilitia, Lugd. An. 1624. item, parallela ethica & juridica An. 1630.

TURZANUS (Fr.) collegit fallentias regularum Juris.

TUSA (Pet.) in Ecclesiast. Lugd. A. 1624. commentatus est.

TUSCANUS (Seb.) Lusitanus, An. 1571. vixit. Psalmos, Joelem & Jonam commentario exposuit.

TUSCHUS (Dominicus) Cardinalis, An. 1620. obiit. Vitam ad 90. usq; ætatis annum produxit. Universam juris civilis & canonici materiam in 8. volumina alphabetica ad modum assertionum congessit. *Tomasinus in Elog.* refert, eum, mortuo pontifice, unanimi consensu ab universo Cardinalium cœtu pontificem conclamatum esse, sola reclamante *Baronio* & Tuscho verborum obscœnitatem objiciente.

TUSCHUS (Paulus) composuit 2. libros de visitatione & regimine ecclesiæ, Romæ, An. 1581.

TUSCIUS Tuscianus, JCtus, tempore Hadriani Imp. claruit. Vid. *Bertrandus, pag. 321.* Quære, FUSCIANUS.

TUSCUS (Franc.) Bononiensis, A. 1633. floruit.

TUSCUS (Vivianus) JCtus, An. 1256. vixit. Reliquit casus super omnes leges.

TUSSANUS (Jac.) Remus, Græcæ linguæ professor, Anno 1547. obiit. Vid. *Thuanus l. 3.*

de TUSSIGNANO (Pet.) tractavit de compositionibus & remediis ad omnes morbos & affectus sanandos An. 1587. Vid. *Bumaldus, pag. 193.*

à TUSSIGNANO (Rod.) Vide, TOSSIGNANO.

TUTTUS (Guilh.) de servitutibus commentatus est, An. 1578.

TWEBONIUS (Pet.) concinnavit ideam boni concionatoris, An. 1660.

TWINUS (Brianus) Anglus, edidit apologiam antiquitatis academiæ Oxoniensis An. 1608. Vid. *Vossius de hist. Lat. pag. 749.*

TWINUS (Joh.) Anglus, in lucem misit libros 2. de rebus Albionicis, Lond. Anno 1590.

TWISSUS (Guilh.) construxit tract. de scientia media. item, alium contra *Arminium* pro Perkinso, An. 1648. *Dalleus* vocat subtilissimum theologum.

TYARDUS vel TYARDÆUS (Pontus) Brissianus, librum parav. de recta nominum impositione An. 1603. Carmina ejus occurrunt *T. 3. Del. Gal. pag. 1112.* Vide, TIARDÆUS.

TYBERTUS (Antioch.) Cæsenas, divinatoriis artibus inclaruit. Reliquit libr. de chiromantia & alios de physiognomia & pyromantia. Vid *Jovius in Elog. numero 50.*

numero 50. Tollius de Inf. lit. pag. 48 vocat *Tyberium*, male, nisi fallor.

TYCHONIUS, Afer, A.C. 390. floruit. Is, licet in quibusdam Donatista esset, adversus Donatistas tamen acerrimè pugnavit. Composuit isagogicum volumen, in quo septem regulas, tanquam septem claves, ad aperiendam Scripturarum intelligentiam perutiles, exsecutus est. Vid. *Augustinus l. 3. de Doct. Chr. §. 30.* ubi de dictis regulis prolixè tractat.

TYDÆUS (Jac.) Pomeranus, natus est An. 1572: obiit An 1655. Vir erat Græcè & latinè doctissimus. Altdorfii oratoriam & poësin multis annis publice professus est. Huic ob fidelem in Græcis&Latinis institutionem multa debeo. Struxit carmina ex tempore mira facilitate in utraq; lingua.

TYDICHIUS (Joach.) Berolinensis, reddidit versu elegiaco proverbia Salomonis. *A nonnullis* literatorum sui temporis delicium vocatus est.

TYLKOWSKI (Adalb.) scripsit de vaticinio Mariæ virginis An. 1674.

TYMPIUS (Matth.) adornavit speculum principum: theatrum historicum: mensam theophilosophicam, &c.

TYNDARUS, JCtus, de decimis: item, de testibus & compensationibus commentatus est.

TYPOTIUS (Jac.) Brugensis, obiit Anno 1604. De fama 2. libros: de fortuna totidem elaboravit. Extant ejusdem 3. tomi symbolorum humanorum & divinorum. Vid. *Thuanus, l. 131.*

TYRANNIO, Τυραννίων, Emisenus, ab *Hesychio Illust.* inter philosophos collocatur. Vixit tempore Pompeji Magni. Romæ clarus & dives factus ultra 30. millia librorum comparavit, teste *Suida.*

TYRANNIO, Phœnix, tempore Julii Cæs. floruit. Romæ docuit & 68. libros conscripsit. *Suidas* testatur, eum scripsisse orthographiam: correctionem Homericam: librum de prosodia Homerica, de partibus orationis, de Romana lingua, quam ex Græca ortam contendebat.

TYRANNIO, Messenius, philosophus, reliquit tres libros de auguriis, teste *Suida.*

TYRANNUS, Τύραννος, sophista, construxit decem libros περὶ στάσεων καὶ διαιρέσεως λόγου. Vid. *Suidas.*

TYRIUS (Jac.) Scotus, An. 1597. obiit. Sub nomine *G. Thomsoni* scriptum de antiquitate ecclesiæ Scoticæ publicavit. Vid. *Alegambe, pag. 214.*

TYRTÆUS, Τυρταῖος, poeta, Olymp. XXXV. claruit. Eum Spartani in bello Messenaico ducem habuerunt. *Quidam* Milesium faciunt & a Spartanis civitate donatum, ne viderentur peregrino duce usi. Meminit ejus *Horatius lib. de arte: Tyrtæusq; mares animos in martia bella Versibus exacuit. Justinus l. 3.* claudum fuisse memorat. Extat ejus luculentum fragmentum in *Lycurgi Atheniensis oratione contra Leocratem:* item, apud *Stobæum.* Ex *Aristotele l. 5. polit.* constat, quandam carminum ejus partem εὐνομίαν dictam fuisse. Confer *Strabonem l. 8. pag. 362. Tzetzen in Chil. pag. 14. Meursium in Lacon. miscellan. 4, 17.*

TYSKEVICIUS (Georg.) Podlachus, Anno 1625. obiit. Scripsit 12. libros de perfectione Christiana, Colon. A. 1626. Vid. *Starovolscius, pag. 91. Alegambe, pag. 160.*

TYTIUS (Joh.) construxit lexicon theologicum, Colon. An. 1619.

TZETZES (Joh.) Τζέτζης, juxta *Gerbelium* Anno Chr. 1176. floruit. Patrem habuit Michaëlem: matrem Eudociam. Vid. ipse *Tzetzes Chiliad. 5 hist. 17.* Reliquit chillades historiarum versibus politicis conscriptas: item, commentarium in Hom. & Hesiodum. Fratrem habuit *Isaacium Tzetzem*, qui comment. paravit in *Lycophronis* Cassandram.

V.

VACCA (Anton.) carminibus celebris evasit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. p. 1189.* Idem in Pandectas commentatus est Anno 1554. Confer *Hieron. Magium in Miscellan. 4, 1.*

VACCONIUS (Claud.) JCtus, epitomen excusationum à crimine falsi adornavit.

VACQUERIUS (Joh.) tractavit de hæreticis & inquisitoribus, Venet. Anno 1583.

à VACUNA (Vaconius) JCtus, sex libros declarationum juris, Venetiis An. 1564. in lucem protulit.

VADANUS (Claud.) Anno 1584. claruit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 62.*

VADIANUS (Joach.) Sangallensis, natus est Anno 1484: obiit Anno 1551. Erat poeta, orator, geographus, medicus & theologus. Edidit commentarium in Pomponium Melam: libros 6. aphorismorum: historiam Turgaviæ, &c. Consulatu in patria octies functus est, in cujus functione (inquit *Thuanus l. 8.*) conceptam de se spem non solum æquavit, sed & longè superavit, ut ejus exemplo confirmari possit, Philosophis & literatis hominibus reipubl. administrationem minimè interdicendam esse. Vid. *Jovius in elog. pag. 292. Zeillerus part. 3. de hist. pag. 244.*

de VADIS (Ægid.) composuit dialogum inter naturam & filium philosophiæ. Vid. *Linden, pag. 9.*

VÆAUREUS (Joh.) Heduus, An. 1560. floruit. Philonem de 7. miraculis evulgavit. Carmina ejus lege *Tom. 3. delit. Gall pag. 1130.* Vid. *Colomesius in G. O. pag. 254.*

VAECK (Alard.) struxit compendium metaphysices: item, comment. in symbolum Apostolicum. Prodiit ejusdem tr. de uniendis animis Christianorum in fide illibata, An. 1645.

VÆNIUS (Ernest.) edidit religiosum, Bruxell. An. 1637: item, libr. de pulcritudine An. 1662.

VÆNIUS (Otto) Batavus, natus est An. 1556. Reliquit emblemata Horatiana: ducenta emblemata viris magnis usurpanda: præcepta de arte pictoria & sculptoria; &c. Videatur *Swertius, pag. 590.*

VAEZ (Franc.) Hisp. Anno 1619. obiit. Extant ejus literæ è Philippinis scriptæ. Vid. *Alegambe, pag. 142.*

VAEZIUS (Pet.) Lusitanus, Anno 1576. inclaruit. Exaravit apologiam contra praxin *Don. Ant. ab Altomari*: librum de epidemia pestilenti: comment. medicum, in quo multa subobscura rei medicæ elucidat & à plurimis neotericorum calumniis probatæ doctrinæ autores defendit.

VAGARELLUS (Jac.) Patavinus, Anno 1517. obiit. Expositiones ad Summam Angelicam collegit. Extat ejusdem tractatus contra Hebræos Vid. *Waddingus in S. O. M. p. g. 186.* Confer, UNGARELLUS.

VAGETIUS (Joach.) scripsit de orbe habitabili: iter, [illegible] stil. [illegible]ino.

VAGNONIUS (Alf.) Sabaudus, An. 1624. claruit. Apud Chinenses diu versatus est, quorum multos ad Christianam religionem adduxisse dicitur. Reliquit 4. tractatus, de DEO, anima immortali; peccato orig. & verbi incarnatione, lingua Chinensi exaratos. Vid. *Alegambe, pag. 23.*

VAJERIUS (Mottæus) tractavit de legato, Vide, VAYERIUS.

VAILLANT (Joh.) emisit numismata Impp. Romanorum, Parisiis An. 1674. in 4.

VAIRUS (Leonh.) Beneventanus, compos. tres libros de fascino, Venetiis Anno 1589.

du VAL (Andr.) Pontæsianus, An. 1620. floruit. Stilum strinxit contra *Richerium* pro supremo Pontificis Romani autoritate. Extat ejusdem cursus theologicus. Vid. *Saussay, pag. 234.*

du VAL (Guil.) paravit compendium metaphysices Aristotelicæ. Ejusdem φυλολογία, Parisiis An. 1647. impressa est.

de la VAL (Joh.) Atrebatensis, reddidit psalterium carmine elegiaco. Extat ejusdem carmen heroicum An. 1576. excusum, cui *titulus*: Anna, Maria, Jesus.

VALADES (Didacus) Hisp. vixit Anno 1570. Condidit rhetoricam Christianam;

anam, pulcris iconibus & frequentibus Indorum exemplis respersam. Videatur *Waddingus, pag.* 103.

VALASCUS (Alvar.) JCtus, scripsit quæstiones juris emphyteutici Anno 1599: item, decisiones curiæ Lusitanæ.

VALCKENIERIUS (Joh.) edidit Romam paganizantem, Franeckeræ An. 1656. in 4. item, refutationem Anabaptist. Anno 1652.

VALDAMBRINUS (Gerius) Aretinus, in literarum studiis toto vitæ tempore versatus est. Vid. *Pierius Valerianus, de Inf. lit. pag.* 149.

VALDANIUS (Jos.) Veronensis medicus, reliquit 2. dialogos de mistione, An. 1562: librum de usu theriacæ: & scholia in Proclum de motu. Vid. *Chioccus, pag.* 92.

VALDAURA (Bernh.) Brugensis, Anno 1558. vixit. Collegit marmoreas inscriptiones. Extat ejusdem tractatus de nummis antiquis.

de VALDAURA (Christ. Crepus) struxir duo volumina decisionum Anno 1662.

VALDERDIUS assertionem ignis purgatorii Venet. Anno 1590. promulgavit.

VALDESIUS (Joh.) Hisp. in epistolam S. Pauli ad Romanos commentatus est Anno 1556. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag.* 85.

VALDESSOUS, Anglus, considerationes theologicas elaboravit.

VALDIVIA (Lud.) Granatensis, A. 1606. claruit et Chilensibus religionem catholicoRomanam annunciavit. Grammaticam, vocabularium, catechismum, &c. Chilensi lingua exaravit. Vid. *Alegambe, pag.* 319.

VALDORIUS (Joh.) edidit Ludovici XIII. monumenta triumphalia A. 1646. fol.

VALDUS (August.) Patavinus, Romæ multis annis bonas literas professus est. In *Plinium* nonnulla elucubrasse fertur, quæ tamen petulantia Hispanorum & Germ. militum perierunt. Vid. *Pierius Valer. de Inf. lit. pag.* 44

VALENS (Franc.) concordiam juris pontificii cum Cæsareo, Parif. Anno 1654. fol. imprimi curavit.

VALENS (Germ.) Aurelianensis, carmina composuit. Vid. *Tomus* 3. *Del*[illegible] *pag.* 1112. Item *Sammarthanus, pag.* 152.

VALENS (Joh.) erat præceptor I. classis in collegio *Boncour*, quod est Parisiis. Dicitur fuisse homo miri ingenii & male[illegible]ci. Si quosdam *Jurisperitorum* titulo gaudere cognovit, eos vocavit *jurisperditos*, &, qui Ciceroni præ cæteris operam dederunt, *Ciceroniastros*. Multos se frustra exercere dicebat in definitione juris naturalis, quod natura omnia animalia docuit: posse equum creari doctorem, quemadmodum Caligula equum creavit consulem. Vid. *D. Richteri epistolæ select. pag.* 26.

VALENSIS (Joh.) egit de regimine vitæ humanæ, Venet. An. 1496.

à VALENTIA (Gregorius) Hispanus, Anno 1603. ætatis 54. obiit. Dillingæ, Ingolstadii, Romæ theologi munere functus est. Scripsit analysin fidei catholicæ libris octo: de sanctissima Trinitate libros quinq;: tomos quatuor in Thomam Aquinatem, &c. A Clemente IIX. *doctor doctorum* appellatus est. Plura de hoc Gregorio apud *Nicium Erythr. part.* 2. *Pinacoth. pag.* 9. *Alegamb. pag.* 165. legere licet.

de VALENTIA (Jac.) Ajorensis, Anno 1491. vivere desiit. Libellum condidit de Christo reparatore contra Judæos.

de VALENTIA (Mich.) JCtus, de differentiis utrinsque fori commentatus est, Venet. An. 1645. fol.

à VALENTIA (Pet.) tractavit de judicio erga verum, An. 1506.

VALENTIANUS (Greg.) edidit hymnodiam S. Patrum, Venet. Anno 1646. fol.

VALENTIANUS (Joh Bapt.) condidit quatuor libros Solymeidos, Anno 1606.

de VALENTIIS (Vent.) JCtus, composuit *Parthenium* Litigiosum.

VALENTINUS (Basilius) monachus Benedictinus, sub finem seculi XV floruit. Reliquit triumphalem currum antimonii. Liber prodiit Tolosæ An. 1646. Vid. *Linden pag.* 97.

VALENTINUS (Joh.) Consen[illegible], ob sparsas de S. Trinitate pravas opiniones Bernæ in Helvetiis An. 1566. supplicio capitali affectus est, teste *Thuano l.* 38

VALEN-

VALENTINUS (Stavanus) scripsit de osculo pedum pontificis, Colon. Anno 1580.

VALENZUOLA (J. Bapt.) JCtus, collegit duos tomos consiliorum An. 1671.

de VALERA (Hieron.) Anno 1650. in logicam juxta doctrinam *Scoti* commentatus est. *Waddingus in S. O. Min. pag. 176.* vocat virum subtilis ingenii.

VALEREUS (Jodocus) Cointi Paralipomena latinitate donavit. Vid. *Simlerus, pag. 113.*

VALERIANUS, Cemeliensis, An. Chr. 451. vixit. Reliquit 20. homilias. Videatur *Ph. Labbe, Tomo 2. dissert. pag. 454.*

VALERIANUS Magnus, Mediolanensis, celebris Capuccinus, An. 1648. floruit. Judicium de catholicorum & acatholicorum regula credendi edidit: item, philosophiam Valerianam. Cum *Calixto, Haberkornio & aliis* disputationes habuit. Ad extremum ipsos Jesuitas hostes gravissimos expertus est. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 328.* Quære, MAGNUS.

VALERIANUS (Pierius) carmina reliquit. Vid. *Tomus T. 2. delit. Ital. pag. 1193.* Extant ejusdem Hieroglyphica: item, libellus de infelicitate literatorum. Quære, PIERIUS.

de VALERIIS (Valer.) explicationem arboris & artis Lullianæ Anno 1589. publicavit.

VALERIOLA (Franc.) composuit locos communes medicinæ An. 1589: item, comment. in Galenum de constitut. artis medicæ An. 1577. *Hieron. Magius l. 2. misc. c. 1.* vocat physicum eruditissimum & Galeni nobilem explanatorem.

VALERIUS Æditus, poeta, epigrammata exaravit, quorum nonnulla *Agellius 19, 9.* adducit.

VALERIUS (Q.) Antias. Quære, ANTIAS.

VALERIUS Cato. Vide, CATO.

VALERIUS (Cajus) Flaccus. Vide, FLACCUS.

VALERIUS Licinianus. Vide, LICINIANUS.

VALERIUS Marcellinus inter historiæ Augustæ scriptores refertur à *Capitolino in Max. & Balb.*

VALERIUS Maximus tempore Tiberii Imp. claruit. Ætatem suam ipse indicat *l. 2. c. 8.* ubi se Asiam cum Sexto Pompejo petiisse ait. Erat autem is Sextus Pompejus, qui cum Sexto Apulejo consulatum gessit eo anno, quo Augustus vita excessit. Reliquit novem libros rerum factorumq; memorabilium. Quidam ei libellum de prænominibus quoq; tribuunt: à quibus tamen *G. J. Vossius* dissentit. Idem *Vossius l. 1. de hist. Lat. c. 24.* nos non ipsum Valerium, sed epitomen ejus, quam *Julius Paris* concinnaverat, habere existimat. Confer *Eundem lib. 3. Gramm. pag. 68. Erasmus in Ciceroniano pag. 245.* ita de Valerio judicat: Valerius Max. tam similis est Ciceroni, quàm mulus homini, adeo ut vix credas vel Italum fuisse, qui scripsit, vel hoc ætatis, quod præ se fert, vixisse: tam diversum est totum dictionis genus: Afrum quempiam esse dicas, nec ullum carmen elaboratius.

VALERIUS Messalla. Vide, MESSALLA.

VALERIUS (M.) Probus, grammaticus, tempore Neronis Imp. claruit. *Macrobius l. 5.* virum perfectissimum appellat. Extant commentaria ejus in Bucolica & Georgica Virgilii: item, opusculum de notis antiquis. Videatur *Suetonius in Cl. Grammaticis.*

VALERIUS Severus, JCtus, tempore Antonini Pii Imp. floruit. Vid. *Bertrand. in JCt. pag. 279.*

VALERIUS Soranus tempore Julii Cæsaris vixit. Meminit ejus *Cicero in Bruto:* item *Varro* apud *Agellium, 2, 10. Boccatius in Geneal. deor. 3, 3.* vocat *Valerium Serranum.*

VALERIUS Valentinus expressit legem convivalem jocoso carmine. Vid. *Glandorpius, pag. 877.*

VALERIUS (Aug.) Cardin. Anno 1606. obiit. Juxta *Nicium Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 170.* supra 120. opuscula latino sermone elaboravit. Extant undeviginti ejus dialogi de æstivo canis ortu: de episcoporum Veronensium antiquis monumentis: de regulis prudentiæ: de recta philosoph. ratione, &c. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 4. Saussay, pag. 197.*

VALERIUS (Corn.) Aquensis, natus est An. 1512: obiit An. 1578. Lovanii bonas literas professus est. Orbem disciplinarum casto & eleganti stilo absolvit. Vid.

Vid. *Sweertius*, *pag.* 197. *Valer. Andreas in Fastis Lovaniens. pag.* 280.

VALERIUS (Hier.) Cæsaraugustanus, tractavit de colocynthidis præparatione & trochiscis Alhandel eorumq; usu, An. 1611.

VALERIUS (Joh.) collegit differentias utriusq; fori, judicialis & conscientiæ, Venet. An. 1645.

VALERIUS (Lucas) mathematicus, An. 1603. librum emisit de centro gravitatis solidorum; & Anno 1606. de quadratura parabolæ per simplex falsum. Docuit multos annos in gymnasio Romano. *Galilæus Galil.* fassus est, hunc Valerium ob admirabilem rerum mathematicarum scientiam esse adeptum, ut sui ævi Archimedes dici meritissimo posset. Vid. *Nicius Erythr. part.* 1. *pag.* 236.

VALERON (Em. Rom.) scripsit de transactionibus, An. 1665.

VALESIUS (Hadr.) edidit tres tomos rerum Francicarum, fol. An 1646. notitiam Galliarum, fol. discept.tionem de Basilicis: carmen panegyricum de laudibus Berengarii, &c. Ajunt, ipsum *Libanii* epistolas 900. possidere, utinam aliquando lucem viluras.

VALESIUS (Henr.) elaboravit notas eruditas in excerpta Peiresciana Historicorum Græcorum An. 1634. Prodiit ejusdem Eusebius An. 1670. *Grævius T.* 2. *not. in epist. famil. Cicer. pag.* 907. vocat ingeniorum nostræ memoriæ principem.

VALESTRIUS (Pet.) de Ferrariis, inter eximios theologos hujus ævi refertur à *Caramuele.*

VALETIUS (Ant.) carminibus celebritatem sibi peperit. Videatur *Tomus* 3. *Delit. Gall. pag.* 1123. Item, *Linden, pag.* 55.

VALGANERA (Marianus) reliquit Panormitanas antiquitates.

VALGIUS Rufus scripsit de rebus per epistolam quæsitis. Citatur *Agellio* 12, 3. Vid. *Glandorpius, pag.* 878.

VALGIUS (Titus) poeta, tempore Augusti inclaruit. De eo ita *Tibullus*: *Æterno propior non alter Homero.* Eundem *Horatius* 1. *sat.* 10. cum Virgilio, Vario, Mecœnate aliisq; conjungit. *Donatus in vita Terrentii* citat Valgium in Actæone.

VALGULUS (Car.) è Græco transtulit Plutarchi nuptialia præcepta, librum de virtute morali & alium de musica. Vid. *Simlerus.*

VALIARIA (Val.) JCtus, edidit decisiones Florentinas.

VALIGNANUS (Alex.) Italus, tractatum de Chinæ admirandis publicavit. Vid. *Alegambe, pag.* 13.

VALLA (Georg.) Placentinus, scripsit de natura simplicium: de natura oculorum: de natura partium animalium, An. 1528. Vid *Jovius in elog. n.* 113. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag.* 50. *Sorellus de perfect. hom. pag.* 557.

VALLA (Laurent.) Patricius Rom. Anno 1457. obiit. Composuit sex libros elegantiarum; tres de gestis Ferdinandi Regis Aragoniæ. Idem Herodotum & Thucydidem latinè transtulit. Ipsi quoque opus de falsa donatione Constantini tribuitur. Extant & ejus notæ in Novum Testamentum. *Jovius in elog. numero* 13. refert, Vallam fuisse ingenio maximè libero, mordaci & contentioso, qui aliena satirico dente facile perstringeret & lites in literis adversus ignorantes acerrimas sereret. *Jovianus* testatur, Vallam eo temeritatis progressum, ut profiteretur, habere se quoq; in Christum spicula. *Erasmus in Ciceroniano p.* 157. Valla (inquit) propius accedit ad curam ac subtilitatem Quintiliani, quam ad illaboratam Ciceronis facilitatem, quanquam cæteris elimatior & purior. Vid. *Autor dialogi de reparat. L. L. ap. Gif. p.* 397. *Hier. Magius l.* 1. *c.* 1. *Vossius de nat. rhet. pag.* 48. *Id.* 3. *Grammat. pag.* 63. *Dietericus part.* 1. *Ant. Bibl pag.* 190. *Hanckius part.* 2. *de S. R. R. pag.* 110.

VALLA (Nicol.) JCtus, An. 1473. obiit. Ejus *Epitaphium* occurrit in *Roma Fabricii*, *pag.* 117. Hesiodum carmine in latinum transtulit. Extat quoq; ejus tr. de rebus dubiis & quæstionibus in jure controversis. Vid. *Pierius Valerianus de Inf. lit. pag.* 106.

VALLA (Pet.) Parilinus, Anno 1564. vivere desiit. Videatur *Colomesius in G. O. pag.* 35.

VALLADERIUS (Andr.) tractavit de oratore perfecto. Liber prodiit Parisiis Anno 1621.

VALLADES (Didacus) struxit rhetoricam Christianam, Perul. Anno 1579. Vide, VALADES

VAL-

VALLAMBERTUS (Simon) carminibus inclarescere cœpit. Vid. *Tomus 3. Delit. Gall. pag. 1123.*

de VALLE (Franc. Garcia) Calaguritanus, evangelicum concionatorem & novi hominis institutionem ex verbo DEI duobus tomis formavit. Vid. *Alegambe, pag. 124.*

de VALLE (Lud.) Bergomas, paravit instrumentorum theoricam & actorum civilium practicam, teste *Calvo pag. 362.*

de VALLE (Pet.) Patricius Romanus, Anno 1628. claruit. Confecit comment. historicum de Schach Abas, Persarum rege. Extant ejusdem 54. epistolæ, quibus iter suum in Turciam, Persiam, Armeniam & Indiam orientalem latissime exponit. Vitam ipsius *Ph. Marinus Boninus* breviter & eleganter consignavit.

à VALLE (Roland.) Patricius Casalensis, JCtus, condidit quæstiones de lucro dotis, Venet. Anno 1567. Extant ejusdem 4. tomi consiliorum.

de VALLEBONA (Gondis.) Gallæcus, Anno 1313. decessit. Egit de æquipollentibus. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 147.*

VALLENSIS (Andr.) vulgò *del Vaulx*, Andanensis, JCtus, Anno 1636. obiit. Scripsit paratitla decretalium Gregorii IX. Pontif. item, tractatum de beneficiis ecclesiasticis. Vid. *Valer. Andr. in Fastis Lovan. pag. 204.*

VALLENSIS (Robert.) de veritate & antiquitate artis chymicæ Anno 1592. tractare instituit.

VALLESIUS (Franc.) Covarruvianus, in Complutensi academia professor, Anno 1551. obiit. Tractatum de sacra philosophia emisit: item, commentarium in varios Galeni libros. Vide, de COVARRUVIIS.

VALLIK (Jac.) JCtus, scripsit de sortilegis.

VALLIUS (G.) in Haggæum Anno 1541. commentatus est.

du VALLIUS (J. Bapt.) Altissiodorensis, linguarum orientalium in acad. Parisiensi interpres, An. 1634. obiit. Composuit lexicon Latino-Arabicum, An. 1632. editum. Idem *Æneæ Vici* imagines Augustarum restituit, Paris. An. 1629. Vid. *Colomesius in Gall. Orient. pag. 161.*

VALLIUS (Paulus) Romanus An. 1622. decessit. Edidit logicam in fol. Vid. *Alegambe, pag. 368.*

VALLO (Joh.) tractavit de formalitatibus Scoti, Paris. An. 1585.

VALMARANA (Aloys.) carmina modulatus est. Videatur *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 1381.*

VALOYS (Thomas) in *Boëthium de consol. phil.* commentatus est. Commentaria ista vulgò perperam *Thomæ Aquinati* adscribuntur. Videatur *C. Barthius in Adv. 56, 10.*

VALTRINUS (Joh. Anton.) Senensis, septem libros de re militari elaboravit. Vid. *Alegambe, pag. 218. Mart. Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 157.*

VALTURIUS (Rob.) militaris disciplinæ præcepta è Græcorum & lat. historiis collecta perscripsit, ita ut explicatis veterum machinarum artificiis totius bellici apparatus instrumenta secundum picturæ imagines legentium oculis subjiceret, Anno 1472. Vid. *Jovius in elog. numero 131.*

VALVASON (Jac.) epistolam de thermis ad Timavi ostia exarasse dicitur.

VALVASSOR (Firmianus Medolagus) Anno 1592. claruit. Compendium magistri Sententiarum adornavit. Vid. *Don. Calvus pag. 142.*

VALVASSOR (Theod.) Bergomas, Anno 1659. obiit. Collegit centum consilia legalia. Vid. *D. Calvus pag. 478.*

VALVERDUS (Barth.) Hisp. Anno 1589. floruit. Struxit tract. de igne purgatorio: item, commentarium cap. ult. proverbiorum Salomonis. Extat ejusdem gnomologia ex S. Patribus collecta.

VALVERDUS (Joh.) Hisp. medicus, anatomen corporis humani An. 1589. imprimi curavit.

VANCIUS (Ang.) Ariminensis, suscepit defensionem pro sermonibus Augustini ad eremitas, An. 1646.

VANDERANUS (Pet.) JCtus, Lovaniensis, Anno 1560. vixit. Scripsit de judiciis veterum: item, de creditorum privilegiis, teste *Swertio.*

VANDERBURCHIUS (Adr.) Ultrajectinus. Vide, BURCHIUS.

VANDERBURCHIUS (Lamb.) res Sabaudicas literis mandavit Anno 1599.

de VANDINIS (Thomas) Anno 1599. floruit. Vid. *Bumaldus, pag. 221.*

VANEGAS (Alexius) Hisp. enucleationem adornavit in aurei Velleris locos, Tolosæ An. 1540.

VANN (Andr.) scripsit de rerum naturalium pondere, gravitate & impulsu lib. 12. Anno 1656.

VANNÆUS (Steph.) condidit Recanetum de musica aurea, Romæ An. 1533.

VANNINUS (Guido) carmina in lucem protulit Anno 1611.

VANNINUS (Julius Cæsar) Neapolitanus, medicus, librum de arcanis naturæ edidit, quo non erubuit profiteri naturam omnium Deam. Italia profugus Tolosam venit, ubi cum innotuisset, comprehensus & combustus est Anno 1618. De eo ita *Spitzelius in scrutinio Atheismi, pag. 19.* Vanninus in Amphitheatro æternæ providentiæ divinomagico, Lugduni An. 1615. edito, magno molimine novo modo providentiam divinam adv. atheos & Epicureos defendere quidem videtur, revera tamen læpius ità defendit, ut potius turpiter prostituat, idque eo potissimum fine, ut, si infirmiores videant, tantum atlantem tàm raris & tàm novis machinis ex philosophia pariter ac theologia adhibitis argumentorum atheisticorum momenta ac pondera sustinere non potuisse, sibi statim nihil amplius certi, nihil solidi promittant, sed in scepticismum, imò atheismum sponte sua prolabantur. Confer *Gramondum in hist. Gall. l. 3. pag. 21. Barlæum in epist. 364 Bizelium in Septennio 3. ad An. 1619. pag. 306.*

VANNIUS (Valerius) tractavit de missa, Anno 1563.

VANNOTIUS (Franc. Maria) de aqua minerali, Salmacina dicta, Romæ Anno 1642. scribere aggressus est.

VANSLEBEN (Joh. Mich.) edidit relationem de statu præsenti Ægypti, Florentiæ Anno 1670.

VANTIUS (Sebast.) JCtus, egit de nullitatibus processuum & sententiarum, Anno 1604.

VARANDÆUS (Joh.) emisit pathologiam & physiologiam Anno 1620. Opera ejus universa prodierunt An. 1658.

VARANIUS (Valerandus) Gallus, Anno 1516. sex libros de Johanne bellatrice, Lotharingica viragine, versu heroico conscripsit. Incipit: *Ordior augusta tuu los & gesta puellæ, &c.*

VARCHIUS (Bened.) Anno 1566. obiit. Carmina ejus leguntur *T. 2. Del. Ital. p. 1381.* Vid. *Thuan. l. 38.* G[illegible] *vol. 1. p.* [illegible]

VARDÆUS (Hugo) Hibernus, An. 1635. obiit. Historiam S. Rumaldi, Lovan. Anno 1662. typis subjecit. Vid *Waddingus in S. O. M. pag. 179.*

VARENACKER (Joh.) Anno 1475. obiit. Scripsit in librum Sapientiæ & 4. Evang. Vid. *Valerius Andr. in Fast. Lovan pag. 86.*

VARENIUS (Alanus) de rerum trinitate; item, de amicitia, præcipuè divina, commentatus est.

VARENIUS (Augustus) celebris theologus, An. 1666. claruit. Edidit [illegible]diculum Theologiæ controversæ [illegible]m, rationarium de scriptoribus ecclesiast. An. 1669.

VARENIUS (Bernh.) medicus, condidit geographiam generalem An. 1650.

VARENNIUS (Joh.) Machliniens. A. 1536. obiit. Struxit syntaxin linguæ Græcæ: item, lib. de accentibus Græcorum.

VARESIUS (Aloys.) collegit consilia medica, teste *Linden, pag. 20.*

VARGAS (Alfons.) Anno 1359. obiit. In 1. librum Sententiarum & in librum de anima commentar. aggressus est. Vid. *Olearius, pag. 21.*

VARGOCIUS (Andr.) Premisliensis Roxolanus, [illegible] de Roma ve[illegible] & [illegible] elaboravit. Vid. *Starovolsc.* [illegible]

de VARIGNANA (Barth.) medicus, Anno 119[illegible] floruit. Emisit librum praxis medicinalis.

de VARIGNANA (Dominicus) [illegible], Anno 14[illegible]o. v[illegible]t. *Bertius* vocat [illegible] memorandissimum. Scr[illegible]

de VARIGNANA (Guil.) medicus, Anno 1304. innotuit. A [illegible] *[illegible] rabilis magister* vocatur. [illegible] opera medica de morbis universalis & particularibus. *Sunt*, qui ori[illegible] Judæum [illegible] isse autumant.

de VARIGNANA (Pet.) medicus, Anno 1378. floruit. Reliquit va[illegible]cina[illegible]. Vid. *Bumaldus pag 194.*

VARINUS Phavorinus Camers, episcopus Nucerinus, le[illegible] collegit ex *Suida, Hesychio*, & [illegible] *rerum*, & Julio de Me[illegible] dedicavit. Vide PHAVORINUS.

VARIUS (Lucius) poëta [illegible]s, Olymp. CXC. claruit. *Horatio* vocatur [illegible] carmi-

carminis ales. *Hieronymus in Chronico*: Varius & Tucca, Virgilii & Horatii contubernales, Æneadum libros emendarunt sub ea lege, ut nihil adderent. Vid. *Glandorpius pag. 879.*

VARIUS Lucullus, inter JCtos locum occupat. *Bertrandus pag. 303.* non multo juniorem Labeone fuisse existimat.

VARLENIUS (Hieron.) Silvæducensis, Anno 1587. obiit. Edidit comment. in Psalmos: item, in Xenoph. de sui cognitione.

de VARNA (Basilius) struxit analysin dialecticam colloquii Ratisbonensis, Anno 1601.

VARNERIUS (Joh.) Vitriaco Campanus, An. 1665. claruit, teste *Colomesio.*

VARNEWICUS (Marcus) exaravit speculum antiquitatis Belgicæ: tres libros de ethnicis illuminatis: clypeum fidei, &c. Vid. *Sweertius, pag. 523.*

VARO (Salv.) Quinquefrondensis Calaber. An. 1631. claruit. Historiam incendii Vesuviani Anno 1631. tribus libris complexus est. Videatur *Alegambe, pag. 417.*

VAROLIUS (Const.) Bononiens. Anno 1575. obiit. Scripsit de origine nervorum opticorum: item, 4. libros anatomiæ. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 64. Lindenpag. 146.*

VARONA (Fr. Pet.) tractavit de arcano Dei verbo. Liber prodiit Madriti Anno 1595.

VAROTARUS (Ascan.) JCtus, *Gregorio Leto in Ital. regn. pag. 318.* memoratur.

VARRERIUS (Casp.) Hisp. Anno 1600. claruit. Edidit comment. de Ophir regione in S. literis commemorata: item, censuram de Beroso, Metasthene, Fab. Pictore, Porcio Catone, suppositis scriptoribus, à *Johanne Viterbiensi* editis.

VARRILLO (Guilh.) reliquit repertorium opinionum in Scoto nullatenus assignatarum. Vide, VORRILLO.

VARRO, Atacinus (*Hornio in hist. phil. pag. pag. 240.* malè *Atracinus* dicitur) A.U.C. 707. claruit. *Plinio* P. Terentius Varro Atacinus, ab *Atace* Galliæ Narbonensis vico, cognomini fluvio vicino, appellatus est. Condidit 4. libros Argonauticorum, in quibus Apollonii Argonautica ita expressit, ut alieni operis non aspernandus interpres *Quintiliano* visus sit. Præterea bellum Sequanicum carmine exaravit: item, Europam. Cùm 35. annorum esset, juxta *Hieronymum* Græcis literis operam dare cœpit. Vid. *Glandorp. pag. 833.*

VARRO (M. Terentius) natus est Anno 1. Olymp. CLXVI: obiit An. 1. Olymp. CLXXXIIX. propè nonagenarius, teste *Hieronymo in Chronico.* Composuit 24. libros de lingua latina, quos Ciceroni dedicaverat: satiras Menippeas: antiquitates rerum humanarum divinarumque: libros de vita populi Romani: opus hebdomadum, quod continebat imagines & elogia doctorum virorum: librum de poetis & scenicis originibus, &c. Vitam hujus Varronis exaravit *M. Vertranius Maurus*; sed jejunè, ut ajunt. A *Seneca* Romanorum doctissimus dicitur. *Vitruvius* librum Varronis de architectura: item, Tuberonem sive de origine Rom. allegat. *Joh. Sarisberiensis 2, 2.* eundem in navalibus laudat. *Priscianus* mensuralium Varronis meminit. Vid. *Glandorpius, pag. 832. Popma in Varron. pag. 497. 702. Vossius de nat. log. pag. 48. Jonsius de S. H. Ph. 3, 1. Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 23.*

VARRO (Guilh.) Scoti præceptor, *doctor fundatus* dictus, Anno 1270. claruit. In magistrum Sententiarum commentatus est. Videatur *Wadding. in S. O. M. pag. 157.*

VARRUS (Gabr.) laudes Italiæ congessit.

VARSEVICIUS (Chr.) Masovita Polonus, in septem psalmos pœnitentiales commentari cœpit. Extat ejusdem tract. de legato. Videatur *Starovolscius pag. 121.*

VARTOMANNUS (Ludov.) (aliàs Lud. VARTHEMA) Bononiensis, tempore Maximiliani navigavit in Æthiopiam, Ægyptum, Arabiam, Persiam, Syriam, Indiam: atque hanc peregrinationem suam sex libris complexus est.

VARUS, tragicus, *Servio in Virg. pag. 38.* memoratur. Varus etiam panegyricum Augusto scripsisse fertur. Vid. *Barthius in Claud. pag. 1.*

VARUS, Οὔαρος, Laodicensis, inter sophistas locum habuit. Vid. *Philostratus in soph. pag. 569.*

VARUS, Pergensis, itidem sophistis annumeratur. Vid. iterum *Philostratus l. c. pag. 556.*

VASÆUS (Joh.) Brugensis, A. 1550. vivere desiit. Chronicon rerum Hispanicarum contexuit. Vid. *Thuanus l. 6.* item, *Sanderus in Burgens.*

VASARIUS (G.) Aretinus, Anno 1574. obiit. Vitas excellentiorum pictorum, sculptorum & architectorum in literas retulit. Vid. *Thuanus l. 59. Ghilinus, vol 2. pag. 157.*

VASCONCELLIUS (Ant.) Olyssiponensis, An. 1622. decessit. De regno & regibus Lusitaniæ scribere instituit. Vid. *Alegambe, pag. 45.*

VASCUS (Pet.) Castellanus, edidit exercitationes ad thoracis affectus in 10. tractatus divisas, Tolosæ Anno 1616. in 4.

VASQUESIUS (Mich.) de mysterio Trinitatis Anno 1617. commentari cœpit.

VASQUEZ (Gabr.) Bellomontanus, Anno 1604. obiit. In Complutensi academia theologiam professus est. Elaboravit prolixos commentarios in Thomam Aquinatem. Quidam Solem theologiæ, magistrum magistrorum, theologorum coryphæum, naturæ monstrum appellant. Videatur *Alegambe, pag. 146.*

VASQUIUS (Fern.) JCtus, de successionibus & ultimis voluntatibus tractare cœpit Anno 1577.

VASSÆUS (Joh.) Meldensis, librum composuit de judiciis urinarum Anno 1555.

VASSELLI (Fort.) Vasco, Anno 1361. obiit. In omnes fermè S. Scripturæ libros commentatus est. Vid. *Waddingus, pag. 110.*

de VASSEUR (Jos.) Sedanensis, Anno 1665. claruit. Typis tradidit grammaticam hebraicam. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 228.*

de VASSEUR (Lud.) Parisinus, medicus, exaravit epistolam de Silviano humore triumvirali, Paris. Anno 1668: item, Silvium confutatum, An. 1673.

VASTOVIUS (Joh.) vitem aquiloniam emisit, Colon. Anno 1623.

VATABLUS (Franc.) Ambianensis, Anno 1547. obiit. Ex Aristotele multa in lat. linguam transtulit. Inde, relicto philosophiæ studio, ad S. literas totum se applicuit. Notæ in V. Test. quæ ejus nomine circumferuntur, ab auditoribus ex prælegentis ore exceptæ sunt. Lutetiæ hebraicas literas profitentem ipsi Hebræi admirati fuerunt. Vid. *Thuanus l. 3. Saussay pag. 38. Colomesius in O. O. pag. 8. Olearius in Abaco pag. 166.*

VATELLUS (Joh.) Musæi poëmation de amore Herus & Leandri commentario illustravit. Vid. *Simlerus.*

VATIENUS Montanus. Vide, MONTANUS.

VATTERIUS (Pet.) Anno 1665. floruit, totumq; Avicennam ex Arabico latinè transtulit. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 229.*

VAVASSOR (Franc.) scripsit 3. libros epigrammatum: libellum de epigrammate: tractatum de ludicra dictione: lib. de forma Christi in diebus carnis: alium de miraculis Christi, &c. Vid. *Alegambe, pag. 142. Grævius part. 2. notarum in epistolas Cic. ad fam. pag. 61.* vocat disertissimum & summi ingenii ac doctrinæ virum.

VAUCHOPIUS (Georg.) Scotus, texuit elegantem tract. de magistratibus vet. pop. Rom. An. 1595.

VAUDUS (Joh.) JCtus, edidit quæstiones varias juris civilis An. 1585.

VAUGANUS, Anglus, condidit poëma de militante ecclesia.

VAULTIER (Mart.) vel VAUTHIER, Lotharingus, Anno 1622. obiit. Adornavit demonstrationem, in qua aff. religionem pontificiam non esse Idololatricam, adv. *Rixingerum.* Vid. *Aleg. pag. 331.*

de VAULX (Remaclus) scripsit librum, cui titulus: Harpocrates, contra non neminem, qui diem judicii Anno 1666. fore existimabat.

le VAYER (Franc.) JCtus, tractavit de legatione An. 1596.

VAYERIUS (Mottæus) librum struxit de virtutibus ethnicorum, teste *Maresio Tom. 2. Syllog. disp. pag. 124.*

VAYLLO (Blas.) Aragonensis, An. 1609. vixit. Reliquit comment. in bullam Cruciatæ. Vid. *Alegambe, pag. 66.*

de UBALDIS (Angel.) Perusinus, Anno 1400. obiit. Pater practicæ, item, doctor judicum dictus est. Paravit tractatum de sequestro, & alia. Vid. *Gu. Panzirolus in JCtis, 2, 71.*

de UBALDIS (Baldus) Perusinus, JCtus. Vide, BALDUS.

de UBALDIS (Pet.) Perusinus, JCtus, tractavit de permutatione beneficiorum: de canonica, &c. Vid. *Pansirolus l. c. 2, 72.*

UBALDUS (Franc.) collegit decisiones, Anno 1668.

UBALDUS (Galeat.) edidit tres libros alloquiorum, Colon. An. 1634.

UBALDUS (Guido) condidit sex libros de perspectiva, Anno 1600. Ejusdem mechanica Anno 1615. prodierunt. Scripsit etiam de cochlea aquatica: item, restitutionem calend. eccles. An. 1588.

UBALDUS (Sinebald.) de nobilitate Anno 1598 commentatus est.

UBELACKER (Franc.) thesaurum iræ & misericordiæ DEI An. 1665. publicavit.

UBENEUS (Wilh.) Danus, decalogi explicationem typis mandavit A. 1651. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 147.*

de UBERTE (Marcell.) Thaustanus Hisp. emisit medicinam sacram de morbis, quorum fit mentio in S. literis, Cæsaraug. An. 1645. in 4. Vid. *Linden pag. 436.*

UBERTUS (Facius) geographiam adornavit, teste *Zeillero. Reinesius in epist. ad Daum. pag. 567.* inter poëtas refert aitque, scripsisse dicta mundi.

UCHANICIUS (Jac.) librum contra *Stancarum*, & alium de sacrificio missæ edi curavit. Vid. *Starovolscius, pag. 12.*

UCHTMANNUS (Alard.) R. I. Badresitæ examen mundi latinè transtulit Anno 1650.

UDALRICUS, Augustanus episcopus, circa A. C. 930. vixit. Reliquit epistolam ad Nicolaum I. pontif. contra cœlibatum sacerdotum. Vid. *Rob. Barns in vitis Pont. Rom. pag. 113. Olearius in Abaco, pag. 460.*

UDALRICUS, Argentinensis, An. 1280. floruit. In 4. libros sententiarum Lomb. commentatus est.

UDALSCALCUS, versificator non pœnitendus, scripsit de musica: item, historiam multorum sanctorum. Vid. *Bruschius de monast. pag. 137. b.*

UDALUS, Anglus, in threnos Jeremiæ notas composuit.

UDENIUS (J. C.) edidit methodum concionandi An. 1668.

de VE (Marc.) JCtus, tractavit de protestationibus.

VEAUREUS (Joh.) Hedius, Anno 1560. claruit. Carmina ejus extant *Tom 3. Gall. Del. pag. 5130.* Vide, VÆAUREUS.

VECCHIUS (Barth.) Senensis, JCtus & professor Patavinus, *Imperiali in Museo pag. 206.* memoratur.

VECCHUS (Joh. Paulus) Bergomas, Anno 1621. orationem habuit ad DEUM pro sapientia acquirenda.

VECCUS (Joh.) patriarcha Constantinop. loca scripturæ, quibus Italorum dogmata comprobantur, collegisse dicitur. Vid. *Nicetas Choniates lib. 5. & Leo Allatius de consensu Orient. & Occid. eccles. pag 765.*

VECERIUS (Conr.) Maximiliano I. à secretis, res gestas Henrici 7. Imp. in literas retulit.

VECHIETTUS (Hieron.) Florentinus, edidit insignem librum, in charta regia Augustæ Vindelicorum impressum, in quo ostendere conatur ex Solis Lunæq; ratione, Christum pridiè, quam pro nobis mortem oppeteret, solenne illud paschalis cœnæ convivium non celebrasse. Liber prohibitus & ipse in vincula conjectus est: ubi multos annos in tenebris & sordibus jacuit, quàm vel minima ex parte de sententia decederet. Videatur *Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 196.*

VECHNERUS (Dan.) Aurimontanus Silesius, natus est Anno 1572. Composuit carmina, quæ leguntur *Tom. 6. Delit. Germ. pag. 885.* Extat ejusdem Hellenolexia, quam *Berneggerus* imprimi curavit præmissa præfatione. Vid. *Casp. Barth. in 4. Theb. Papin. pag. 5164.*

VECHNERUS (Dav.) condidit breviarium Germaniæ, An. 1645.

VECHNERUS (Georg.) habuit dissertationem de sinu Abrahæ & palo Pauli Anno 1644.

VECTIUS (Ferrantes) JCtus, An. 1546. floruit. Collegit consilia.

VECTIUS Titinius docuit fabulas togatas, teste *Sereno:*

Allia præcepit Titini sententia Vecti,
Qui veteri claras expressit more togatas.

Vid. *Nic. Loensis in epiphyll 9, 18.*

VEDELIUS (Nicol.) Palatinus, emisit epistolas S. Ignatii cum notis: item, secreta Arminianismi: ut & rationale theologicum.

VEDROSIUS (Joh. Jac.) examen rationis *J. G. Rhetii* Anno 1663. in lucem misit.

à VEGA (Andr.) Hisp. tempore concilii Tridentini vixit & doctrinam de justificatione 15. libris absolvit. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 19.*

à VEGA (Christ.) Complutensis, inter medicos illustres numeratur. Opera ejus Lugduni An. 1576. prodierunt.

de la VEGA (Didacus) Toletanus, in psalmos pœnitentiales Anno 1600. commentatus est. Extat ejusdem Paradisus gloriæ sanctorum 4. tomis distinctus. Videatur *Waddingus loc. cit. pag. 102.*

de VEGA (Emanuel) Conimbricensis, An. 1640. nonagenario major obiit. Scripsit de eucharistia: de cultu imaginum & invocatione sanctorum: de principiis fidei, &c. Vid. *Alegambe, pag. 103.*

de la VEGA (Gabr.) Hispanus, An. 1605. decessit. Reliquit artem grammat. & dictionarium linguæ Chilensis. Vid. *Alegambe, pag. 147.*

de VEGA (Lupus) Carpius, A. 1635. obiit. Vid. *C. Barthius in 1. Achill. Papinii, pag. 1583. Ghilinus vol. 2. pag. 182.*

de VEGA (Th. Rod.) Eborensis, medicus, Anno 1564. claruit. In Galenum de locis affectis & febrium differentiis commentari cœpit. Videatur *Linden, pag. 568.*

de VEGE (Pet.) Gratianopolitanus, medicus, edidit methodum pestis præcavendæ & curandæ: item, pacem dogmaticorum cum Spagiricis A. 1628. Vid. *Linden, pag. 507.*

VEGETIUS Prætextatus priores postremosque analyticos convertendo Aristotelem latino sermoni tradidit. Vid. *Boëth. de interpret. pag. 281. Vossius de nat. log. pag. 73.*

VEGETIUS (Flav.) Renatus, tempore Valentiani Imp. floruit. Condidit tractatum de re militari. *Casp. Barthius Adv. 28, 11.* librum Vegetii, uti hodiè habetur, tantum compendium esse grandioris voluminis existimat. In vetusto codice epitome expressè vocatur. Et *Priscianus* nonnulla ex opere Vegetiano allegat, quæ hodiè non comparent. Idem Vegetius quatuor libros mulomedicinæ reliquit, quos *Sambucus* A. 1574. in lucem protulit.

VEGIUS (Maphæus) Laudensis, natus est An. 1407: obiit An. 1457. Æneidem Virgilianam libro addito supplevit. Extant ejusdem dialogus de præstantia terræ, Solis & auri: libellus de rebus antiquis memorabilibus Basilicæ S. Petri: quinque libri de educatione liberorum: septem libri de perseverantia religionis: dictionarium legale: quatuor libri Antoniados & totidem Argonauticorum. *J. C. Scaliger. de re poët. l. 7. pag. 785.* vocat grandem poëtam nec indignum gratia doctiorum. Vid. *Jovius in elog. n. 107. Autor dialogi de repar. L. L. pag. 394. Glandorp. pag. 102. Ghilinus vol. 2. pag. 188. Don. Calvus in Bergom. pag. 384. Olearius in Abaco pag. 299.*

de VEHE (Mich.) ord. Dominici monachus & ecclesiæ Hallensis præpositus, Anno 1531. claruit. Ejus opuscula theologica de ecclesia, legibus, conciliis, cælibatu sacerdotum, communione sub una, Lipsiæ An. 1535. prodierunt.

VEHENHAUSEN (Joh.) opera Statii Papinii cum notis variorum An. 1671. publicavit.

VEHUS (Hier.) consilia matrimonialia collegit.

VEJELIUS (Elias) celebris theologus, h. t. claret. Edidit Damascenum de fide orthodoxa cum observationibus A. 1672: item, tractatum de Græcanica ecclesia hodierna contra *Leon. Allatium* Anno 1661.

de VEIL (Casp. Maria) Cant. canticorum commentario illustravit, Paris. Anno 1676.

VEKENSTYL (Henr.) scripsit de compositione & usu directorii planetarum An. 1530.

VEKENUS (Joh.) de DEO uno & trino, Antv. An. 1655. tractare instituit.

VELARÆUS (Jodoc.) Flander, Anno 1539. floruit. Palæphatum & Phornutum (rectius Cornutum) latine: *Petri* verò *Mosellani* dialogos Græcè transtulit, teste *Sweertio & Sandero.*

de VELASCO (Fr. Fernandes) Cistercienf. monachus, vitam S. Bernhardi 53. iconibus æri incisis illustravit, Antv. Anno 1653.

de VELASCO (Gabr. Alvar.) An. 1662. claruit. Scripsit de judice perfecto: item, de privilegiis pauperum, fol.

VELASQUEZ (Joh. Ant.) composuit

2. tomos

2.tomos commentariorum in epistolam ad Philippenses, Anno 1632 : item, 5. libros de S. Maria immaculatè concepta, Anno 1653. fol. Vid. *Alegambe*, *pag. 218.*

VELASQUIUS (Joh.) emisit vindicias tutelares Hispaniarum, Lovan. Anno 1608.

VELCURIO (Joh.) Germanus, A. 1534. obiit. Reliquit comment. in physicam Aristotelis.

VELDIUS (Guilh.) Gelder, An. 1549. floruit. Empyreale majus & minus, teste *Sweertio*, publicavit.

VELDIUS (Jac.) Brugensis, Anno 1580. obiit. In Danielem comm. struere cœpit. Vid. *Sweertius.*

VELENUS (Ulricus) Minhoniensis, An. 1520. disputationem seu libellum edidit, in quo 18. gravissimis rationibus demonstrare annisus est, S. Petrum Romam nunquam venisse. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 468.*

VELIUS Longus, grammaticus, à *Macrobio & aliis* allegatur. Vid. *Cassidorus, pag. 961. Glandorpius, pag. 887.*

VELIUS (Casp. Ursinus) Swemnicensis Silesius, poëta insignis, orator celebris, Græcè & latinè doctissimus, An. 1538. 5. Maji subito amissus est. *Quidam* in Danubium dejectum existimant. Reliquit silvas: elegias: epigrammata: panegyricos: item, septem decades de rebus Austriacis. *Erasmus in Ciceroniano:* Ursinus Velius (inquit) in carmine felix: nec infelix in oratione soluta. Spirituum & urbanitatis habet affatim. Ubi prodierit historia, quam de rebus à Pannoniæ & Bohemiæ rege Ferdinando gestis texere dicitur, certius pronunciabimus. Mihi certa res est, illum & Principis claritati & rerum magnitudini facundiæ viribus responsurum. *Hæc ille.* Vid. *Jovius in elog. pag. 293. Ederus in Acad. Vienn. pag. 74. I. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 47.* Quære etiam, URSINUS.

VELIUS (Jul. Cæs.) historicus & poëta, An. 1580. claruit. Dialogos de numismatibus elaboravit.

VELIUS (Theod.) Hornanus, medicus, Westfrisiam carmine heroico decantavit An. 1617.

VELLA (G.) Brixianus, de morbo Gallico tractavit.

VELLEJUS (P.) Paterculus tempore Tiberii Imp. claruit. Exaravit 2. historiæ libros ad M. Vinicium Consulem. Librorum Velleii bona pars deperiit. Dictione utitur planè Romana & eleganti. Fragmentum quoddam Velleii apud *Wolfg. Lazium l. 1. comm. reip. Rom. c. 8.* legitur: verùm *G. I. Vossius* id pro genuino haud agnoscit. Vid. *Wbear in relect. hist. pag. 132. Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 68. C. Barthius in Claud. pag. 552.*

VELLESIUS (Ant.) Portalegrensis, obiit Anno 1609. Eruditum comment. in *Eman. Alvari* grammaticam latinam, teste *Alegambe pag. 45.* elaboravit.

VELLEUS (Andr. Serv.) emisit historiam ecclesiasticam, Hafniæ Anno 1579.

VELLOSIUS (Ferdin.) Hisp. advertentias theologiæ scholasticæ in S. Chrysostomum & 4. ecclesiæ doctores composuit. Liber prodiit Venetiis Anno 1601.

VELLOSUS (Lucas) in historiam Judith notas construxit, Lugd. Anno 1649. fol.

VELLUTELLUS (Alex.) Venetus, in Virgil. commentatus est.

VELMATIUS (Joh. Mar.) Balneo-Caballensis Italus, Christiadem i. e. vitam Christi carmine hexametro expressit, Venet. An. 1538. Videatur *Waddingus, pag. 214.*

VELSCHIUS (Georg. Hier.) Augustanus, An. 1677. vivere desiit. Inter scripta ejus sunt duæ dissertationes medicophilosophicæ de ægagropilis: sylloge observationum & curationum medicinalium cum episagmate proprio: hecatosteæ duæ observationum physicomedicarum: quatuor centuriæ consiliorum medicinal. & exoticarum curationum observationumque medicinal. chiliades duæ cum notis perpetuis uno volumine: somnium Vindiciani: mictomimetum seu miscellaneorum medicinal. centuriæ tres: tractatus de vena Medinensi: tract. alius de Ruzname Naurus: epistola Nestoris ad Argonautam. Vid. *Bartholinus in med. poët. pag. 144.*

VELSERUS (Marcus) Patricius & Duumvir Augustanus, natus est A. 1558: obiit Anno 1614. Edidit inscriptiones Augustanas in tres partes distributas in 4.

in 4. octo libros rerum Augustanarum fol. quinque libros rerum Boicarum, in 4. &c. Annales Boicos (inquit *Melch. Adamus*) scripsit tanta perspicuitate, tanta fide, tanta prudentia, tanto nitore, ut meditanti videantur adstitisse hinc Musæ & Gratiæ: hinc Consus, Apollo, Suada, Venüs. Luculentum comitatis Velserianæ elogium in *præfat. Gruteriana ad opus Inscriptionum Romanarum æternum* invenies.

VELSIUS (Joh. Wilh.) Frisius, medicus, reliquit poëmata: item, biothanatorum aliquot centurias, teste *Sweertio*.

VELSIUS (Justus) Hagæcomitanus, medicus, An. 1551. floruit. In Hippocratem de insomniis commentatus est. Extat ejusdem commentarius in Cebetis tabulam & Aristotelis ethicam. Vid. *Valerius Andr. in fastis Lovaniens. pag. 233. Sweertius pag. 503. Naudæus in B. P. pag. 55.*

VELTHEM (Valent.) adornavit introductionem in *Hugonis Grotii libros* de I. B. & P. Anno 1676.

VELTHUSIUS (Lamb.) Ultrajectanus, edidit theologiam non vulgarem: tract. de justitia divina & humana, Anno 1664. tract. moralem de naturali pudore & dignitate hominis, in quo agitur de incestu, voto cælibatus, conjugio, adulterio, polygamia & divortiis, Anno 1676.

VELTIUS (Sam.) obicem contra *Cutsemium* An. 1634. edi curavit.

VELVOD (Guil.) A. 1506. claruit. Extant ejus parallela juris divini Hebræor. & juris civilis Romanorum.

VELTWYCKIUS (Gerh.) Ravensteinensis, struxit metro hebraico librum de Judæorum disciplinis & earum vanitate, Venet. Anno 1539. teste *Sandero*.

VENÆUS (Otto) emisit conclusiones physicas & theologicas, Ursellis Anno 1621. fol.

VENAGAS (Lud.) Mariale, Friburgi, An. 1614. imprimi curavit.

VENANTIUS Fortunatus, Pictaviensis episcopus, imperante Justino juniore floruit. Ad dictum Justinum & uxorem ejus Sophiam hodœporicon exaravit. Idem quatuor libris, carmine epico, vitam & miracula S. Martini complexus est. *Hildwinus* vocat virum prudentem & scholasticissimum: *Casp. Barthius verò in Adverf. 46, 3.* maximi ingenii vatem. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. p. 456. Olearius in Abaco, pag. 460.* Quære, FORTUNATUS.

VENANZIUS (J. Bapt.) de cometis An. 1580. scribere aggressus est.

VENATORIUS (Daniel) JCtus, fecit analysin juris pontificii An. 1596

VENATOR (Joh.) construxit enchiridion controvers. præcipuarum nostri temporis circa religionem, Alcm. Anno 1605.

VENATORIUS (Thomas) pastor Norimbergensis, An. 1529. vixit. Exaravit egregiam epistolam de justificatione ad *Robertum de Mosban*. Vid. *Micrælius, pag. 417.*

VENDEVILLIUS (Joh.) Insulensis Flander, natus est An. 1525: obiit An. 1592. Scripsit de principiis juris: item, de paganis, idololatris & hæreticis convertendis. Vid. *Sweertius, pag. 181. Vernulæus in Acad. Lovan. p. 295. Valerius Andr. in fastis Lovan. pag. 192.*

VENDRANENUS (Henr.) paravit affectionem contra reip. Venetæ detractores An. 1606.

VENENTIUS (Jac.) JCtus, Anno 1350. floruit. Tractavit de annua præstatione.

VENERICUS, Anno 1075. claruit. Librum composuit de discordia regni & & sacerdotii. Vid. *Zeillerus part. 3. de hist. pag. 247.*

VENERIUS (Franc.) patricius Venetus, Anno 1581. obiit. Videatur *Thuanus, l. 74.*

VENERIUS (Joh. Ant.) emisit tractatum de oraculis & divinationibus antiquorum, Basil. An. 1628. in 4.

VENEROSIUS (Hieron.) scripf. de urinæ stillicidio, pruritu & herpete exedente, Venet. An. 1611.

VENETUS (Alfonsus) Hisp. condidit enchiridion temporum.

VENETUS (Domin.) Brixiensis episcopus, elaboravit tract. de legitima cardinalium creatione, quem Calixto III. obtulit.

VENETUS (Elias) librum de agnationibus familiarum confecit.

VENETIUS (Georg.) Borussus, edidit explicationem in epist. S. Pauli ad Romanos. Vid. *Quenstadius, pag. 258.*

VENETUS (Paulus) theologus, An. 1429. obiit.

obiit. Composuit librum 1. contra Judæos: summam philosophiæ naturalis: librum de corruptione &c. Videantur *Ghilinus*, *vol. 2. pag. 210. Quenstadius*, *pag. 273.*

VENETUS (Marcus Paulus) Servita, struxit historiam concilii Tridentini. Ejus elogium vide ap. *Whear. in relect. histor. pag. 275.*

de VENNINGEN (Florent.) JCtus, Heidelbergæ leges professus est.

VENNINGIUS, Anglus, orthodoxa paradoxa publicavit.

VENONIUS, antiquus scriptor, historiam composuit de origine gentis Romanæ. Meminit ejus *Cicero l. 12. ad Atticum. Dionysius Halicarnass.* ἀξιόπιςον appellat.

VENOSTUS (Raph.) scriptis pugnavit adversus *Bernh. Ochinum.* Extat ejus tr. de generali synodo.

VENTRILLA (Flav.) Neapolitanus, inter poëtas numeratur.

VENTURA (Laur.) tractavit de lapide philosophico, An. 1581.

VENTURINUS, collegit consilia criminalia, Bonon. fol.

VENTURUS (Franc.) habuit orationem in funere Leonis XI. An. 1605.

VENULEIUS Saturninus, JCtus, sub Alexandro Imp. vixit. Scripta ejus in proœmio Pandectarum recensentur. Vid. *Panzirolus, pag. 72. Bertrandus, pag. 116.*

VENUSINUS (Jonas) Danus, An. 1608. obiit. Dissertationem conscripsit de *quæstione*: Sitne mundus factus an vero æternus? Vid. *Vindingius in R.H. pag. 201. Bartholinus in Danis, pag. 93.*

VENUSTUS (Ant. Maria) Tergestinus, collegit consilia medica.

VENUTIUS (Phil.) observationes in Horatium composuit, quæ prodierunt Venet. An. 1599.

VEPES (Ant.) condidit chronicon S. Benedicti duobus tomis, An. 1648.

VERALLUS (P. Æmil.) JCtus, vulgavit decisiones Romanæ & Mantuanæ Rotæ, An 1585.

VERANNIUS de verbis pontificalibus à *Macrobio* allegatur. Vid. *Glandorpius, pag. 890.*

VERANTIUS (Faustus) dictionarium quinque linguarum, Venet. An. 1695. edi curavit.

VERARDUS (Car.) Hispan. expugnationem Granatæ in literas retulit. Extat ejusdem Bætica historia.

VERATUS (Hier.) Ferrariensis, A. 1540. obiit. Reliquit sermones: Item, repertorium prædicabilium materiarum. Vid. *Waddingus, pag. 176.*

VERBERIUS (Fr.) Ultraject. edidit 52. vitas sanctorum selectiores pro unaquaque anni Dominica, Antv. Anno 1588.

VERBERIUS (Pet.) Vide, AUREOLUS.

VERBEZIUS (Dav.) Carno Labeanus, egit de peste Anno 1617. Extat ejusdem disquisitio iatrochymica de alcantho, An. 1633. impressa. Videatur *Linden, pag. 155.*

VERCELLENSIS (Joh.) compilavit Vade mecum sen sermones de tempore & sanctis.

VERCELLONUS (Marcell.) scripsit ad *Hieron. de Ruere* de puero novem annorum & novo naturæ spectaculo, jam variis in disciplinis mirabili, Papiæ Anno 1541.

VERDÆUS (Renatus) paravit stateram contra mysteria Jesuitarum Anno 1644.

VERDE (Franc.) tractavit de tempore fœtus animationis & nativitatis Anno 1664.

VERDELLUS (Faustus) Cremensis, octogenarius obiit. Omnia ecclesiæ tempora tam secunda quam adversa inde ab ejus nascentis initio plurimis voluminibus persecutus est: quorum primum, quod annorum mille seriem decurrit, typis edidit: scripta vero reliqua exciderunt quorundam invidia vel incuria. Vid. *Saussay, pag. 88.*

VERDERIUS (Ant.) Dominus vallis privatæ, struxit bibliothecam Gallicam, Anno 1585: supplementum bibliothecæ Gesnerianæ, ut & prosopographias virorum illustrium An. 1602.

VERDERIUS (Claud.) emisit censuram in omnes veteres autores Anno 1586. De ea ita *Vossius l. 5. rhet.* Verderiana in autores censione vix aliud vidi magis inficetum magisq; censione dignum. *Et l. 4.* Claud. Verderius (inquit) vir eruditus, sed malus scriptorum censor. Extant ejusdem carmina. Vid. *T. 3. Delit. Gall. pag. 1128.*

VERDERIUS (Joh.) theologus in Montalba-

talbanensi academia, scripsit de Christo Theanthropo, teste *Marefio part. 1. Syllog. dissp. pag. 588.*

VERDERIUS (Pet.) tractavit de occultis morborum causis, Venet. An. 1600.

VERDUCATINENSIS (Blasius) in Thomam de Trinitate commentatus est, Anno 1602.

VERELIUS (Olaus) notas in hist. *Hervore* adornavit.

VEREPÆUS (Sim.) Dommelanus, Anno 1598 obiit. Struxit quinq; libros de epistolis latinè scribendis. Vid. *Sweertius, pag 672. Vossius de analog. pag. 83.*

VERGARA (Franc.) Hisp. Anno 1545. decessit. Compluti 20 años Græcas literas professus est. Condidit grammaticam Græcam 4 libris ex antiquis & recentioribus autoribus tam accuratè, ut nihil in eo genere perfectius. Basilii quoque homilias nonnullas & Theonis progymnasmata latinè convertit.

VERGARA (Joh.) An. 1558. obiit. Vid. *Thuanus, l 21.*

VERGERIUS (Joh.) Haurannius, abbas Sancyranus, sub nomine *Pet. Aurelii* grande opus de jure episcoporum typis excudi curavit, quod tanto cum plausu cleri Gallicani exceptum fuit, ut publica ejus autoritate recusum fuerit. Vid. *Maresius part. 2 contra Tirin. pag 864*

VERGERIUS (P. Paulus) Justinopolitanus, Anno 1430. floruit. *Volaterranus* JCtorum suo tempore eloquentissimum & eloquentium jurisconsultissimum appellat. Primus Arrhianum de gestis Alexandri M transtulit. Composuit etiam invectivam adv. Malatestam quod Virgilii statuam in foro Mantuano positam dejicijusserit. Vid. *Jovius in Elog. num 111. item Autor de repar. L. L. ap. Gifan. pag. 394.*

VERGERIUS (P Paulus) Justinopolitanus episcopus, An. 1540 claruit & pontifici Romano à legationibus fuit. In conventu Wormaciensi cum esset, orationem habuit de unitate & pace ecclesiæ. Revocatus ex Germania, Lutheranismi suspectus habitus est. Ut autem se pontifici purgaret, librum scribere orsus est titulo, adversus apostatas Germaniæ. Dum autem confutandi causa libros adversariorum excutit & attentè considerat argumenta, captum se victumq; sentit. Quare posteà ad Lutheranos transiit. Obiit Tubingæ Anno 1565. Vid. *Thuanus l. 5 Jac Verheiden, in elog. præst. Theol. pag. 152. Micrælius, pag. 417.*

VERHEIDEN (Herm) Lovaniensis, medicus, reliquit 2. elegias An. 1619

VERHEIDEN (Jac.) Graviensis, Anno 1591. obiit. Edidit aliquot theologorum, qui Pontificem Rom. præcipuè oppugnarunt, vitas & effigies. Videatur *Sweertius.*

VERHEL (Arn.) adornavit silvam quæstionum physicarum, An. 1662. in 4.

VERHEY (Pet.) Burgensis, JCtus, reliquit epigrammata & epistolas.

VERICELLUS (Ang. Maria) emisit quæstiones morales, fol. Venetiis Anno 1656: item, tractat. de missionibus apostolicis.

VERIDICUS (Theoph.) medicus, concinnavit plicomastigem, An. 1668.

VERIERIUS (Franc.) Salentinus, dialogum de virtute theologica sub Caroli titulo elaboravit. Videatur *Alegambe, pag. 142.*

VERIGNANEUS (Guil.) struxit tractat. de feb ium dispositione, An. 1562. Vid. *Linden, pag. 230.*

VERINUS (Cn. Egnatius) ab *autore libri de orig. gentis Romanæ* allegatur.

VERINUS (Franc.) adv. *Umbrosium* Pisanum scriptis dimicavit, Romæ Anno 1506.

VERINUS (Hugolinus) An 1490. claruit. Præceptor erat *Petri Criniti* & pater *Michaëlis Verini.* Fecit tres libros de illustratione Florentiæ: item, opus Carliados, quod erat de Carolo Magno, & alia. Vid. *Zeillerus part. 3. de hist. pag 247.*

VERINUS (Lucius) de aristocratia & oligarchia commentatus est, An 1669.

VERINUS (Michael) *Hugolini* filius, anno ætatis suæ 17. obiit. Cum continentiæ studiosus esset, mulierum consortio abstinuit perpetuo. Hinc spermatis diu retenta copia ac tentigine putrefacta (quem morbum priapismum vocat *Galenus*) medicis venerem suadentibus, emori quàm animo contaminari maluit, raro exemplo.

Disticha composuit docto miranda Parenti,

Quæ claudunt gyro grandia sensa brevi,

canit *Politianus.* Hæc disticha hodie inter

carmina apparent, omisso Verini nomine. Perperam ibi *monostichaii* scribuntur. Vid. *Scaliger de re poët. pag. 791. Ghilinus vol. 1. pag. 171.*
VERIUS (Hieron.) JCtus, confecit repetitiones in jure civili.
VERIUS (J. Bapt.) edidit pastorale missionarium Anno 1664: item, historiam Venetam An. 1644.
VERLANIUS (Alb.) Hornanus, A. 1606. obiit, relictis poematibus.
VERLENIUS (Hieron.) Silvæducensis Anno 1587. decessit. Struxit comm. in psalmos & scholia in Ignatii epistolas. Vid. *Sweertius pag. 346.*
VERMADIUS (Andr.) Arnhemiensis, Anno 1603. obiit. Epistolam ad Justum Calvinum exaravit, qua 9. ipsius quæstionibus de fide respondet. Vid. *Alegambe, pag. 32.*
VERMANDERUS (Carol.) Flander, compos. vitas illustrium pictorum vett. & recentiorum An. 1616 Vide, MANDER.
VERMOSTIUS (Dan.) Areschotanus, apologiam paravit pro *Vopisco Fort. Plempio.* Vid. *Linden, pag. 153.*
VERMIGLIOLUS (Joh. Maria) JCtus, collegit consilia criminalia, Romæ Anno 1658. fol.
VERMILIUS (Pet. Martyr.) Vide, MARTYR.
VERNERETTUS (Joh.) An. 1575. vixit. Dispp. contra *Marium Nizolium* item, animadversiones in *Mich. Poletum* edidit.
VERNIAS (Nicol.) reliquit quæstiones de pluralitate intellectus An. 1499.
VERNIRIUS (Joh.) Gandavensis, adornavit meteorologicas ephemerides.
VERNULEUS (Nicol.) Robelmontanus, natus est An. 1583: obiit An. 1649. Extant ejus observationes politicæ in Tacitum, in 8. institutiones politicæ, morales & œconomicæ, fol. Historia academiæ Lovaniensis: historia universalis, in 4: orationes: tragœdiæ, &c. Vid. *Sweertius, pag. 583. Valerius Andr. in Fast. Lovan. pag. 247.*
VERON (Franc.) Parisiensis, paravit epitomion ministrorum tribus tomis, Paris. An. 1644. Dicitur etiam adornasse versionem Gallicam Novi Testamenti. Vid. *Marestus T. 2. contra Tirinum, p. 766. Alegambe, pag. 142.*
VERON (J Bapt.) *Gregorio Leti in It. regn. pag. 317.* memoratur.
VERON (Carol.) concinnavit triumphum S. Josephi & Annæ.
VERON (Sebast.) decem libros physicorum, Basil. An. 1581. edidit: item, chronicon ecclesiasticum An. 1599.
VERPÆUS (Carol.) inter lyricos poëtas numeratur. Vide, WERPÆUS.
VERRATUS (Joh. Maria) Ferrariensis, Anno 1563. obiit. Scripsit de ecclesia & ejus auctoritate. Opera ejus sex tomis constant. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 147.*
VERRIUS (Flaccus) grammaticus, sub Tiberio Imperatore obiit. Condidit epistolas Saturnum: lib. de obscuris Catonis: carmina, &c. Ejus librum de verborum significationibus *Festus Pompejus* in compendium redegit. *Agellius, 4. 5.* Verrii librum primum rerum memoria dignarum allegat. Citatur etiam frequenter à *Plinio.* Vid. *Suetonius lib. de claris gramm.* item *Gyandorpius, pag.* [illegible]
VERROCHIUS (Jul.) Florentinus, Anno 1413. obiit. Extant ejus annotationes in logicam Aristotelis. Vid. *Waddingus, pag. 232.*
VERRUCCINUS (Lud.) sacrum poëma heroicum de S. Antonio elaboravit. *Idem, pag. 246.*
VERRUCHINUS (Chr.) de Sanctis Verruchinis scribere instituit. Vid. *idem pag. 90.*
VERRUS (Joh.) Bergomas, natus est An. 1580. Condidit theoreticam practicam mentaliter orandi. Extat & ejus liber de potestate sacerdotum regularium in seculares quoad forum conscientiæ. Vid. *Calvus, pag. 34.*
VERRUTIUS (Hieron.) Frisius, JCtus, An. 1573. claruit. Duodecimo ætatis anno de quolibet themate non sine admiratione publicè declamare solebat. Edidit lexicon juris: item, notas ad Plinium, teste *Sweertio, pag. 347.*
VERRYN (Paulus) struxit indicem systematicum emtionis & venditionis, quo jus omne Romanum ad hanc materiam pertinens exhauritur, Amsterd. Anno 1676.
VERSMANN (Joh.) JCtus, de senatoribus Anno 1648. commentari aggressus est.
VERSOR (Joh.) quæstiones conscripsit in

in log. eth.& metaphysicam Aristotelis Vid *Simlerus*.

VERSOSA (Joh.) Anno 1523. natus est obiit An. 1574. Lutetiæ admodum juvenis Græcas literas docuit, auditoribus vel mille subsellia implentibus. Inde Lovanium sese contulit, ubi majori applausu, quam Parisiis, juventutem in eadem lingua informavit. Edidit libellum de prosodia Græcorum: epistolam. carmen epinicion, &c. Videatur *Thuanus*, *l. 59.*

VERTOVA (Emanuel) Bergomas, egit de matrimonio & ejus impedimentis. Vid. *Calvus, pag. 125.*

VERSTEGEN (Joh.) dissertationes juridicas edi curavit, An. 1665.

VERTASCHA vel VERZASCHA (Bernh.) de calculo renum & vesicæ: item, de apoplexia & paralysi, An. 1662. scribere instituit. Extant ejusdem centum observationes medicinales, Anno 1677. excusæ.

VERTRANIUS (Marcus) Maurus, notas in Tacitum laboravit. Prodiit ejusdem tractatus de jure trium liberorum. *Casp. Barthius in 11. Theb. Statii, pag. 1326.* vocat hominem optimi ingenii, doctrina pro suo loco & tempore admiranda, qui omnino ad humanitatis res pertinentia plura commentari debebat.

VERTUNIANUS (Franc.) Pictaviensis, Hippocratis librum de vulneribus capitis latinè vertit commentariisq; illustravit Anno 1578. Videatur *Linden, pag. 190.*

VERULAMIUS (Baco) tractavit de ventis. Vitam ejus *Wilh. Rawley* literis consignavit. Vide, BACO.

VERULANUS (J. Sulpit.) scripsit de moribus in mensa servandis. Vid. *Autor de R.L.L. ap. Gif. pag. 413.*

VERUS (Amandus) edidit animam triumphantem: item, imperium politicum ex S. Scriptura descriptum An. 1661.

VERUS (J. Bapt.) JCtus, condidit quatuor libros rerum Venetarum Anno 1644.

VERWUST (Gerh.) A. 1596. obiit. Reliquit conciones de resurrectione. Vid *Waddingus. pag. 145.*

VERZASCHA (Bernh.) Vide, VERTASCHA.

VESALIUS (Andr.) Bruxellensis, natus est An 1514 ob[illegible] An 1564 [illegible] anatomen ex[er]cuit. Ind[e] [illegible] [Ca]roli V a[rc]itus est. Au[illegible] pertæsus vi[s]endæque Palæstin[æ] [illegible] Hierosolymam adiit i[illegible] [mo]do [tota] tempestate in Zacynth[u]m [illegible] ejectus est, ubi morbo corre[ptus] [illegible] olo obiit. Struxit septem l[ib]r[os] de corporis humani fabrica & paraphrasin in 9. librum Rhasis ad Almanlorem. Vid. *Swertius pag. 12[illegible]. Imperialis pag. 55. Thoma[illegible] [illegible] 0, 6. [illegible]71.*

VESALIUS (Everh. [illegible]) [And]reæ avus, annotationes in libros Rha[sis] composuisse traditur.

VESALIUS (Pet.) in Avicennam commentatus est.

VESELIUS (Cæsar) tractavit de vestimentis vett. & recentiorum per totum mundum, Venet. An. 1598.

VESLINGIUS (Joh.) Mindanus Westphalus, An. 1649. maligna febri periit. Reliquit syntagma anatomicum item, vindicias opobalsami. *Oct. Ferrarius in Prolus. 13. pag. 222.* Joh. Vesli[ngius], (inquit) Venetiis laureæ medicæ insignibus decoratus sponte in Ægyptum usq; concessit, ut ea peregrinatione discendi imprimis avidum & capax ingenium expleret. Ibi animum tot naturæ miraculis sedulo intendit, nec tam insanas Pyramidum substructiones, quam fœcundam Nili eluviem miratus, herbarum ac stirpium medi[c]a[s] v[ires] diligentissimè scrutatus est. [illegible] Hierosolyma adiit, locumque Christi Servatoris natalibus & morte sacr[atum] [illegible] lustravit, ut ad multiplicem [illegible]arum cognitionem etiam Arabicam a[d]deret, opobalsamiq; naturam & vires proprius inspectaret. His bonis suc[cinctus] Patavium rediit, statimq; à Ven[eto] Senatu chirurgicæ & anatomicæ p[ræ]fectus totum gymnasium in se convertit, non tam sanandi peritia nemini prædecessorum inferior, quam or[ati]onis c[ultu] atque o[mni] eruditionis amœ[nit]at[e] [illegible] paucissimis comparandus. G[illegible] eruditionem disputationibus [illegible] [or]ati-one inspergebat, veterum p[illegible] di-cta veluti emblemata orat[ioni] addens. Magna diligentia minuti[ssimas] [co]rporis partes, humanasq; exta salubri [illegible] icina inspiciebat, ipsosq; ocu[lis] [illegible]entia fibrarum lineamenta curiosa felicitate [de]prehen-

prehendebat aspectuique subjiciebar. Nec multo post in amœna vireta inductus, florum atque herbarum culturæ præpositus est, &c. Addit *Ferrarius*, eum animo sordibus vacuo sine ulla mercede egenos magnam urbis partem curasse. Vid. *Rhodius de acia, pag. 79.*

VESPA, vetus poeta, *Barthio in Ableg. 2, 4.* laudatur.

VESPUTIUS (Americus) Florentinus, An. 1504. claruit. Quatuor suas navigationes, quarum ultima An. 1504. finem habuit, literarum monumentis ad posteros transmisit.

VESPUTIUS (Barth.) annotationes in sphæram Joh. de Sacrobosco exaravit.

VESTINUS (Julius) Οὐέστιν@, sophista, glossas Pamphili in compendium redegit. Idem delectum verborum Demosthenis, Thucydidis, Isocratis & aliorum collegit. Vid. *Suidas.*

VESTIUS Valens, Οὐέστι@, Antiochenus mathematicus, tempore Antoninorum Impp floruit. Constr. libros ἀνθολογιῶν Græcè. Eos *Seldenus in tract. de Dis Syris* aliquoties laudat. Malè *C. Barthius* latinum scriptorem autumat. Fragmentum hujus Valentis *Joach. Camerarius* A. 1532. vulgav. Vid. *Jos Scaliger in epist. pag. 276. Reinesius in V. L. 3, 14. in Apolog. pag. 35. Salm. de annis Climactericis, &c.*

VESTRICIUS Spurinna inter lyricos locum occupavit. Testis *Plinius in epist. 3, 1.* Scribit (inquit) utraque lingua lyrica doctissime.

VESTRINGIUS (Henr.) de potestate ecclesiastica A. 1617 tractavit.

VESTRIUS (Marcellus) carminibus famam obtinuit. Vid *T. 2. Del. Ital. pag. 1383.*

VESTRIUS (Oct.) JCt. edidit introduct. in Rom. aulæ & judiciorū mores A. 1573.

à VETERI BUSCO (Adrianus) struxit chronicon Leodicense ab anno 1449. usque ad an. 1483.

VETTERUS (Conr.) Egensis Suevus, Anno 1622. obiit. Scripta ejus multa & varia *Alegambe, pag 82.* enumerat.

VETTERUS (G.) in Psalm. 50. commentatus est. Liber prodiit Mogunt. A. 1618.

VETULIUS (Thom.) librum elucubravit de perfecta philosophia Patav. A. 1589.

VETUS (Joh.) Burgund. 21. orationes in medicinæ commendationem & 18. medicæ laureæ candidat. gratiam habuit.

VETWEIS (Bernh.) compendium controversiarum, Col. An. 1640 vulgavit: it. speculum veræ ecclesiæ Christi fol.

VEZA (Didacus Hisp. An. 1515. claruit. Reliquit monotessaron ecclesiasticum. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 67.*

UFFELIUS (Joh.) Bruxell. JCtus, Anno 1617. obiit. Notas in variarum resolutionum libros, teste *Swertio*, confecit.

UFFENBACHIUS (Pet.) Francof. edidit thesaurum chirurgiæ An. 1610 fol.

UFFELMANNUS (Burch.) JCtus, lectiones Rittershusianas · item, tract. de gratiis expectativis Anno 1670. luci publicæ commisit.

UFFELMANNUS (Henr.) scripsit de imperfecta perfectione fidelium in hac vita, Helmst. An. 1673.

UGHELLUS (Ferd.) Florentinus, Italiam sacram novem tomis complexus est An. 1644. fol. Vid. *Leo Allatius in Apibus Urb. pag. 96. Carolus Visch in Cistert pag. 108.*

UGODONICUS (Nicol.) JCtus, An. 1377. floruit. Reliquit consilia.

UGOLETUS (Tadius) Parmensis, tempore Matthiæ Ungariæ R. claruit. Vid. *Pierius Valerianus de J. L. pag. 126.*

UGOLINUS à Parma, An. 1490. claruit. Testamentum vetus & novum carmine contexuit. Extat ejusdem comœdia, Philogenia nomine. Meminit ejus *Philelphus l. 4. epist. ult.* equitem auratum nuncupans, carpens etiam, quòd exteros Italis suis prætulisset. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 167.* item, *Ghilinus vol. 2, pag. 240.* Quære, PARMA.

UGOLINUS à porta Ravennate, JCtus, A. 1168. obiit. Vid. *Guido Panzir in JCt. 2, 17.*

UGOLINUS (Barth.) elaboravit tractatum de sacramentis novæ legis, quem Sixto V. pontifici obtulit: item, alium de censuris ecclesiasticis. Vid. *Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 201.*

UGOLINUS (Zanchinus) Ariminensis, JCtus, de hæreticis tractavit. Vid. *Tomus 11. Tract. tract.*

UGONIUS (Alex.) calamitates Italiæ & Græciæ maximas descripsit. Extat ejusdem dialogus de solicitudine.

UGONIUS (Matth.) egit de præstantia patriarchali.

UGONIUS (Pomponius) inter poëtas locum occupat. Vid *T. 2. Del. Ital. p. 1386.*

UGUETUS (Felix) de justitia Christi imputativa scribere aggressus est.

UGUTIO, celebris vocabulista, *Boccacio in Geneal. Deor. l. 1. c. 7. & 14.* memoratur. Vide, HUGUITIO.
á VIA (Jo.) suscepit defensionem missæ, Colon. An. 1570.
VIALMIUS (Hier.) Venetus, An. 1575. vixit. Scripsit de operibus sex dierum.
VIANELLUS (Carol.) Venetus, autor fertur esse consolationis Ciceronis. Vid. *Henr. Ernestus l. 2. var. obs. c. 36.*
VIANEN edidit ignorantiæ notitiam, Lovan. An. 1666.
de VIAS (Balth.) Massiliensis, composuit tres Charitum libros: item, silvas regias, Paris. An. 1623.
VIBIUS Gallus, rhetor, fuit tam magnæ olim eloquentiæ, quàm postea insaniæ. Dum insanos imitatur, dum lenocinium ingenii furorem putat, quod simulabat, ad verum redegit: inquit *Seneca l. 2. controvers. 9.*
VIBIUS Sequester libellum exaravit ad Virgilianum filium suum de nominibus fluminum, fontium, lacuum &c. secundum seriem literarum. Male alii *Vibium Equestrem* appellant, ut *Vincent. Mira bella.* Primus eum Romæ edidit *Mazochius*: deinde Venetiis *Aldus*: tandem *Simlerus.*
VIBOTIUS (G.) Puteolanus, dialecticam Anno 1554. publicavit.
VICARIUS (Barth.) medicus, librum emisit de optimo assistente ægrotantium ejusque officio, Romæ An. 1591.
VICARSIUS (Joh.) Anglus, Anno 1645. claruit. Decapla in psalmos confecit, Lond. Anno 1655.
VICECOMES (Hier.) Inter poëtas numeratur. Vid. *Tomus 2. Del. Ital. pag. 1392.*
VICECOMES (Joh. Bapt.) librum de capitatione, Mediol. An. 1611. adornavit.
VICECOMES (Joseph) scripsit de missæ apparatu: item, de antiquis baptismi ritibus An. 1615.
VICECOMES (Prosper) versiculos composuit. Vid. *Tomus 2. Delit. pag. 1397.*
VICECOMES (Zach.) complementum artis exorcisticæ Venetiis Anno 1600. imprimi curavit.
VICEDOMINUS (Anton.) carmina pangere cœpit.
VICEDOMINUS (Franc.) Ferrariensis, Anno 1573. obiit. Hic cum linguam hæsitantem haberet, & in privatis colloquiis syllabas identidem repeteret, in publicis tamen declamationibus expedite & exacte loqui solebat. *Corn. Musus* eum lingesti delicias & citharam suæ ætatis appellabat. Reliquit multas & varias homilias. Vid. *Waddingus pag. 138.*
de VICENTINIS (Alex.) librum de calore compos. pro *Cremonini* sententia, cui nomen *Menedemi Rhodiensis* præscripsit. Vid *Rhodius in scr. supposit. pag. 24*
de VICO (Thomas) Veronensis, medicus, Anno 1400. floruit. Vid. *Chioccus pag. 121.*
de VICOMERCATO (Joh.) habuit varias repetitiones in jure civili.
VICOMERCATUS (Franc.) Mediolanensis, An. 1556. claruit. In physicam Aristotelis: item, in 4. libros meteorologicorum ejusdem commentatus est. Extat ejusdem tract. de concordia Platonis & Aristotelis. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 96.*
VICTOR, Africanus, A. C. 530. vixit & ad Hunericum Regem librum de ratione fidei Catholicæ exaravit. Vid. *Cassiodorus de lect. divin. c. 29. Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 460. Olearius pag. 461.*
VICTOR, Capuanus, circa A. C. 545. de cyclo paschali scribere aggressus est. Vid. *Ph. Labbe T. 2. dissert. pag. 461.*
VICTOR, Tunnunensis, Anno 566. obiit. Struxit chronicon ab O. C. usque ad primum Justini junioris annum. Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. pag. 463.*
VICTOR, Uticensis, tempore Zenonis Imp. claruit. Reliquit tres libros de persecutione Vandalica. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 465. Olearius pag. 462.*
VICTOR (Aurelius) Vide, AURELIUS.
VICTOR (Claud. Marius) Massiliensis, Anno 440. floruit. Tres libros carminum in Genesin elaboravit. Vid. *Stewechius in Veget. pag. 174. C. Barth. in 4. Theb. Statii pag. 1110. Id. in Briton. pag. 433. Ph. Labbe tom. 2. dissert. pag. 462. Olearius in Abaco, pag. 462.*
VICTOR (Publ.) librum de regionibus urbis Romæ composuit. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. de S. R. R. pag. 305.*
VICTOR (Sulpitius) institutiones oratorias ad M. Silonem generum exaravit. Vid. *Vossius de nat. rhetor. pag.* [illegible]
VICTOR (Ambr.) adornavit philosophiam Christianam, Paris. An. 166[illegible]
VICTOR (Bened.) tractavit de dosibus medicinarum.

de S. VI-

de S. VICTORE (Hugo) Saxo, An. 1140. obiit. A nonnullis *didascalus* · item, *alter Augustinus* dictus est. *Tumulo* ejus inscriptum:

Conditur hoc tumulo doctor celeberrimus Hugo.
Quàm brevis eximium contines urna virum?
Dogmate præcipuus nulliq; secundus in orbe
Claruit ingenio, moribus, ore, stilo.

Opera ejus Moguntiæ An. 1617. impressa & 3. tomis comprehensa sunt. Vid. *Ph. Labbe, Tom. 1. diss. pag. 480. Olearius in Abaco, pag. 221.*

à S. VICTORE (Richardus) Hugoni memorato coævus fuit. Scripta ejus duobus tomis continentur. Vid. *Bellarm. in cat. eccles. scr. pag. 147.* Quære, RICHARDUS.

VICTORELLUS (Andr.) Bassanensis, Anno 1625. floruit. Condidit 2. libros de custodia angelorum: it. de extrema unctione. Vid. *Leo Allatius in apibus Urb. pag. 34.*

de VICTORIA (Balth.) Salamanticensis, Anno 1630. claruit. Theatrum deorum gentilium, duobus tomis distinctum, construxit. Vid. *Waddingus, pag. 46.*

de VICTORIA (Franc.) An. 1546. obiit. Inter alia relectiones: item, arborem magnam jurisdictionis ecclesiasticæ composuit. Vid. *Olearius pag. 168. Quenstad. pag. 20. Funccius T. 1. Orb. Imp pag. 369.*

de VICTORIIS (Leonellus) Faventinus, An. 1473. floruit. Reliquit tractatum de ægritudinibus infantum: alium de affectibus hystericis: item, practicam medicinalem.

VICTORINUS, Petabionensis, sub Diocletiano Imp. martyrium passus est. Extat ejus comment. in Apocalypsin. *Hieronymus* refert, eum *Chiliastarum* errorem secutum esse. Vid. *Rivetus Tom. 2. operum pag. 1099. Ph. Labbe 2. pag. 470.* Alii *Pictavensem* in Aquitania episcopum faciunt. Vid *Olearius in Abaco, pag. 464. Thomasius de plagio, §. 572.*

VICTORINUS (Adamus) Gallus, A. 1177. obiit. Scripsit de S. Petro.

VICTORINUS (C. Marius) Afer, An. C. 350. tempore Constantii Imp. claruit. Primò gentilis erat: deinde in senectute ad fidem Christianam conversus est. Reliquit comm. in libros rhetoricorum Ciceronis. Extat ejusdem scriptum contra Arianos: it. commentarius in epistolas S. Pauli. Vid. *Olandorpius p. 579 Ph. Labbe Tom. 2. diss. pag. 467. Olearius pag. 464* Vide, MARIUS.

VICTORINUS (Marcus) rhetor, 4. volumina in Ciceronis topica conscripsit. Vid. *Boethius in Ciceron topica pag. 564.*

VICTORINUS (Richardus) Scotus. Vide, RICHARDUS.

VICTORINUS, Feltrensis, *Autori dialogi de repar. L. L. pag. 395.* laudatur.

VICTORIUS (Ang.) Balneoregiensis, medicus, Anno 1613. floruit. Extant ejus consilia medica.

VICTORIUS (Bened.) Faventinus, An. 1503. innotuit. Reliquit tres libros medicationis empiricæ: item, tomos duos practicæ magnæ. Videatur *Quenstadius pag. 338.*

VICTORIUS (Joh. Bonif.) Gothofredi historiam scribere aggressus est: verum peste correptus eandem absolvere non potuit. Videatur *Pierius Valer. de Inf. lit. pag. 119.*

VICTORIUS (Marianus) edidit institutionem linguæ Æthiopicæ, Romæ Anno 1552: item, tractatum de regibus Æthiopum.

VICTORIUS (Pet.) Florentinus, natus est An. 1499: obiit An. 1585. Exaravit variarum lectionum libros 38. notas in Catonem & Varronem: it. notas in ethicam Aristotelis & Ciceronis epistolas. *Torrentius ad Sueton. Claud. c. 43.* vocat virum in emendandis veterum scriptis rara religione & fide. Vid. *Thuanus l. 82. Thomasius de plagio, §. 573.*

VICUS (Æneas) Parmensis, emisit vitas Imperatorum Rom. Anno 1554: item, vitas Augustarum An. 1557. Vid. *Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 140.*

VICUS (Henr.) Flander, natus est Anno 1536: obiit Anno 1596. Tractavit de descensu Christi ad inferos · item, de controversiis hujus temporis. Vid. *Swertius, pag. 337.*

VIDA (M. Hieron.) Cremonensis, Anno 1566. decessit. Res Christi carmine & quidem 6. libris complexus est. *Sixtus Senensis* vocat Virgilianì carminis incomparabilem imitatorem. Carmina ejus servantur *Tomo 2. Delit. Ital. pag. 1399.* Reliquit etiam libros de republ.

J. C. Scaliger 6. de re poet. Christias inquit) summam meretur laudem: *Bombyx* castigatio & elaboratior, propius que accedens ad curas poëticas. Is enim liber rex est librorum Vidæ. Scripsit etiam Vida de ludo Scachico. Vid. *Imperialis,pag. 35. Ghilinus vol. 1. pag. 67.*

VIDAL (Marc.) condidit opus morale, quod prodiit Venet. An. 1650. fol.

VIDAVIUS (Valent.) Anno 1601. obiit. Mortuum laudavit *Joh. Clobucius.* Tractatum de indulgentiis construxit. Vid. *Starovolscius, pag. 86.*

VIDIUS, Florentinus, medicus, An 1591. floruit. Scripsit de arte anatomiæ septem libros: artem verò medicinalem trib s tomis complexus est.

VIDUS VIDIUS, junior, edidit undecim libros de curatione membratim instituenda An. 1594.

VIDUA (Franc.) Anno 1608. obiit. Reliquit orationes. Vid. *Tomasinus part. 1. elog. pag. 270.*

VIEGAS (Blasius) Eborensis, An. 1599. decessit. In Eborensi & Conimbricensi academia S. literas interpretatus est. Comp. commentarium in Apocalypsin: in epistolam ad Hebræos; in Ezechielem & Prophetas minores. Vid. *Alegambe, pag. 66.*

VIELMIUS (Hieron.) Venetus, An. 1582. obiit. Tractavit de episcopis titularibus: item, de sex diebus creationis. Vid. *Ghilinus vol. 1. pag. 129.*

VIENNOTTUS indicem confecit in breviarium concilii Tridentini.

VIEREGGIUS (Joh.) exaravit 3. libros de bonorum discussione An. 1677. fol.

VIETA (Franc.) Anno 1603. vivere desiit. Extant ejus continuatio algebræ proportionalis: harmonicon cœleste: relatio calendarii Gregoriani: pseudomesolabum Apollonius Gallus, &c. *Rivaltus à Flurentia* vocat mathematicorum nostri seculi coryphæum. Multa de hoc Vieta habet *Thuanus l. 129. fine.*

VIETOR (Conr.) ludimagister Marpurgensis, in linguis orient. versatissimus Judæorum impugnator gravissimus & Trinitatis propugnator fervidus, adeò ut per anagramma *carus Deo Triuno* audiret, postea vel in tam abditis mysteriis non satis instructus, eisq; nimis temerè & intempestivè immersus, vel (ut multorum est suspicio) invidia & odio adversus aliquos in transversum abreptus veritatem impugnavit & ad ipsos Judæos turpiter defecit. Tandem Thessalonicam in Græciam delatus & Moses Pater dictus est, teste *Autore vitarum proff. Groning. pag. 172. Joh. Drusius part. 2. notarum in N. Test. ad Act. 17, 1. pag. 162.* vocat *Nicolaum Vietorem* Juris licentiatum.

VIETOR (Henr.) theologus Marpurgensis, Anno 1580. obiit.

VIETOR (Jerem.) Giessensis professor, variis scriptis clarus, Anno 1609. vivere desiit.

VIETOR (Zach.) Calvinianis Wessaliensibus antithes es opposuit.

VIEXMONTIUS (Claud.) Parisiensis, scripsit de salutari pœnitentia peccatoris, Anno 1595.

VIGELIUS (Nicol.) JCtus, Anno 1600. extinctus est. Reliquit centurias quatuor responsorum.

VIGELLUS. Vide, NIGELLUS.

VIGENERIUS (Blasius) Sanportianus, An. 1599. obiit. Tractavit de igne & sale. Vid *Colomesius in G. O. pag. 92.*

VIGERIUS (Marcus) Savonensis Ligur, Anno 1516 obiit. Edidit decachordum Christianum. Vid. *Saussay, pag. 3. Wadding. pag. 248.*

VIGERUS (Franc.) Rhotomagensis, An. 1627. claruit. Libr. de idiotismis Græcæ linguæ adornavit & Eusebii Pamphili præparationé evangelicam latine transtulit. Vid. *Alegambe, pag. 142.*

VIGIANUS (Æneas) collegit consilia medica. Vid. *Linden, pag. 11.*

VIGIERIUS (Joh.) opera medicochirurgica, Hagæ comit. A. 1659. edi curavit.

VIGIL (Hieron.) inter poëtas numeratur. Vid. *T. 2. Delit. Ital. pag. 1430.*

VIGILIUS, Thapsitanus Afer, Anno 550. claruit. Composuit undecim libros de Trinitate & quinque libros contra Nestorium & Eutychen. Vid. *Ph. Labbe, Tom. 2. diss. pag 474. Olearius pag. 465. Hedovill. in Ephem. pag. 1.*

VIGILIUS, Tridentinus, martyr, Honorii, Imp. tempore vixit Condidit librum in laudem martyrum ad quendam Simplicianum. Huic Vigilio nonnulli tribuunt quinq; libros pro concilio Chalcedonensi adv. Eutychen. Verùm dissentit *G. J. Vossius l. 2. de hist. lat. c. 10.* item, *Bellarm. in catal. scr. eccl. pag. 104.* Confer *Rivetum Tom. 2. Oper. pag. 1150.*

VIGLI-

VIGLIUS (Huldericus) JCtus, egit de rebus creditis. Vid. *Thuanus l. 64* Quære, AYTA.
VIGNA (Dominicus) Pisanus, animadversiones ad Theophrastum de plantis composuit. Eas *Dietericus part. 1. Ant. Bibl. pag. 49.* fermè ridiculas appellat.
VIGNACURTIUS (Maxim.) Atrebas, Anno 1620. obiit. Carmina ejus habentur *Tomo 4. Delit. Belg. pag. 456.* Vid. *Swertius, pag. 563.*
VIGNALIUS (Pet.) Anno 1612. claruit. Emisit annotationes ad institutiones hebraicas *Quinquarborei.* Vid. *Colomesius in G. O. pag. 146.*
VIGNATUS (Ambros.) Taurinensis, Anno 1460. floruit. Elaboravit librum de usuris: de spe: de ludo: de hæresi, &c. Vid. *Tomus 7. & 11. Tract. tract.* Confer *Ghilinum vol. 2. pag. 14.*
VIGNATUS (Joh. Ant.) Anno 1631. claruit. Extant ejus excursus astrologici.
VIGNATUS (Lud.) Laudensis JCtus, Anno 1629. obiit. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 180.*
VIGNERIUS (Nicol.) Barrensis, natus est Anno 1530: obiit Anno 1596. In Germaniæ Principum aulis aliquamdiu medicinam fecit: tandem ab Henrico IV. Gall. Rege honorificis stipendiis invitatus Lutetiam venit. Struxit comment. de fastis. Vid. *Thuanus l. 117. Zeillerus part. 2. de hist. pag. 238.*
VIGNIER (Hier.) Blesensis, supplementum operum ineditorum S. Augustini tomis 2. Paris. An. 1654. fol. edi curavit.
de VIGO (Joh.) Genuensis, adornavit practicam artis chirurgicæ An. 1530.
VIGONZA (Alex.) *Gregorio Leto in Italia regnante pag. 543.* memoratur.
VIGOR (Simeon) Normanus, Anno 1575. obiit. *Saussay pag. 99.* vocat oratorem eximium & theologum insignem. Reliquit tract. de statu & regimine ecclesiæ. *Maresius Tom. 1. contra Tirin. pag. 283.* libertatum ecclesiæ Gallicanæ acerrimum propugnatorem nuncupat.
VIGUERIUS (Joh.) Granatensis, Anno 1560. claruit. Tolosæ Tectosagum theologiam publicè docuit. Compendium theologiæ moralis titulo Institutionum fidei Christianæ: item, commènt. in epist. ad Romanos contexuit.
de la VILELA (Gasp.) Lusitanus, A. 1572. obiit. In Japonia diu versatus est & librum de quæstionibus à doctis Meacensium sibi propositis conscripsit. Vid. *Alegambe, pag. 153.*
VILLIERIUS (Fr.) tractavit de statu primitivæ ecclesiæ.
VILLIOTTUS (Francisc.) edidit sanitatem Europæ morbosæ, instruentem in pace An. 1660.
de VILLA ALBA (Marus) ord. Cistert. monachus, An. 1590. obiit. Extant ejus annotationes in constitutiones congregationis Hispanicæ ordinis sui.
VILLADEUS (Alex.) Dolensis, An. 1240. floruit. Acta S. Petri leoninis hexametris expressit. Vid. *Autor de repar. L. L. ap. Gif. pag. 508. Waddingus pag. 9.* Quære, ALEXANDER.
de VILLADIEGO (Gundisalv.) scripsit contra hæreticam pravitatem An. 1587: item, de card. dignitate. Vid. *Tomus 13. Tract. tract.*
VILLAFRANCUS (Blasius) monstravit methodum refrigerandi ex salnitro vinum, Romæ An. 1550.
VILLAGAGNONIUS (Nicol.) librum de Eucharistia An. 1569: it. expeditionem Caroli V. in Africam composuit. Vid. *Simon Schardius vol. 2. Germ. scr. pag. 365.*
VILLAGUT (Alf.) tractavit de rebus ecclesiæ, non ritè alienatis, recuperandis, Colon. An. 1609.
VILLAGUDUS (Claud.) in Johannem commentatus est An. 1586.
de VILLALOBOS (Didacus) Hisp. concordiam evangel. An. 1555. publicavit.
VILLALOBOS (Joh.) Hisp. collegit opiniones communes in jure Anno 1561. Vid. *Alegambe, pag. 277.*
VILLALPANDUS (Casp.) Segobiensis, An. 1570. vixit. Scripsit controversias fidei: commentarium in Porphyrium: res gestas in conciliis Toletanis.
VILLALPANDUS (Joh. Bapt.) An. 1608. obiit. *Hieronymi a Prado* labores in illustrando Ezechiele continuavit. *Pradus* enim solum tomum primum absolverat, nec ultra caput. 26. Ezech. progressus erat: Villalpandus igitur 2. & 3. tomum addidit. In secundo agit de templi fabrica & vasorum forma: In tertio de urbe, Hebræorumq; ponderibus, numismatis & figuris. Vid. *Alegambe, pag. 227.*
VILLALPANDUS (Lud.) circa An. 1564. floruit. Linguam Indicam in methodum redegit, certasque regulas, quibus addiscatur, proposuit.

VILLALUPENSIS (Franc.) Hisp. in Plinii hist. naturalem anno 1524. fol. commentatus est. Videatur *Waddingus*, *pag. 139*.

VILLALUPENSIS (Henr.) Zamorensis, An. 1637. obiit. Theologiam moralem duobus tomis complexus est. Vid. *idem*, *pag. 167*.

VILLAMATA (Joh.) in universam physicam Aristotelis An. 1603. commentari cœpit.

VILLAMONTIUS (Jac.) Gallus, itinerarium in terram Sanctam exaravit, Anno 1606. Videatur *Barthius in 5. Theb. Papin. pag. 9*.

de VILLANOVA (Arnoldus) Gallus, medicus, A. 1340. claruit. Condidit varios libros, qui tamen, quòd superstitiosa quædam continerent, ab inquisitoribus reprobati sunt. *Johannes Mariana l. 14. hist. Hisp. c. 4.* memorat, se certum autorem habere, qui affirmârit, Arnoldum ex humano semine quibusdam in vase medicamentis hominis corpus efformasse. Vid. *Imperialis pag. 9. P. Colomesius in G. O. pag. 2*.

à VILLANOVA (Joh.) Navarrus, elegias & epigrammata non insulsa composuisse fertur. Vid. *Alegambe*, *pag. 277*.

à VILLANOVA (Thom.) edidit duos tomos concionum, Colon. Anno 1661. fol.

VILLANOVANUS (Franc.) Marchio, Græcè doctus fuisse dicitur. Vid. *Imbof. in pol. Græco pag. 20*.

VILLANOVANUS (Mich.) Hisp. Anno 1537. floruit. Vid. *Simlerus*.

VILLANIUS (Joh.) Florentinus, Anno 1348. obiit juxta *Bellarminum*. Reliquit historiam universalem. Vid *Zeillerus part. 2. pag. 156. Olearius in Abaco, pag. 270. Ghilinus, vol. 2 pag. 138*.

VILLANUS (Matth.) An. 1471. decessit. Vid. *Ghilinus, l. c. pag. 138*.

VILLAREALIS (Franc.) vitam Mauri martyris literis consignavit An. 1661.

de VILLAREAL (Joh.) Ubetensis Hisp. tractatum de morbo suffocante elaboravit, Compluti An. 1611.

VILLARINUS (Fr.) Cæsaraugustanus, canones medendi præscripsit.

VILLAROELES (Pet.) Stylitanus Calaber, A. 1614. vixit & Echinadum naumachiam versibus celebravit. Videatur *Waddingus, pag. 271*.

à VILLAVICENTO (Laur.) Xerezanus, Anno 1581. claruit. Edidit quatuor libros de ratione studii theologici: tres de interpretatione Scripturarum popularis: item, lib. de phrasibus Scripturæ. Vid. *Valerius Andr in fast. Lovan. pag 116. Rivetus T. 2. Oper p 1095.* vocat Hyperii Interpolatorem & expilatorem.

de le VILLE (Nicol.) composuit elegias & commentar. in mysteria Christi, Lovan. An. 1647: item, hieroglyphica Mariana, An. 1660.

de VILLEGAS (Bernh.) Oropesanus, tractavit de DEO. Liber prodiit Compluti, fol. Extat ejusdem comment. in 3. partem Thomæ Aquinatis. Videatur *Alegambe, pag. 64*.

VILLERIUS (Dionys.) Anno 1620. obiit. Scripsit de familiis & genealogiis principum & nobilium Belgii, teste *Sweertio pag. 218*.

VILLIOMARUS (Yvo) animadversiones In locos controversos *Rob. Titii* evulgav. Verus autor est *Josephus Scaliger*. Vid. *Lipsius in polit. 4, 3. G. Erhardus in Petron. pag. 626. Rhodius de scr. supp. pag. 4*.

VILLIUS (Balth.) in Zachariam & Malachiam scribere aggressus est A. 1636.

VILLOSA de fugitivis A. 1676. fol. commentatus est.

VINCARTIUS (Joh.) Insulanus, construxit epistolas carmine nomine sacrarum heroidum, Anno 1640. Vid. *Alegambe*, *pag. 277*.

VINCELBURGIUS (Joh.) Anno 1601. claruit.

VINCEMALA, Hisp. JCtus, collegit varia consilia.

de VINCENTINIS (Alexand.) medicus, scripsit de calore per motum excitato & de cœli influxu in sublunaria corpora, Veronæ Anno 1634. Vide, VICENTINIS.

à S. VINCENTIO (Gregor.) Brugensis, tractavit de quadratura circuli A. 1647. Videantur *Alegambe pag. 165. M. X. Volckman. in elog. Prag. p. 86*.

VINCENTIUS, Belluacensis, Anno 1256. obiit. Is, sumtus suppeditante B. Ludovico, Francorum Rege, quadruplex speculum concinnavit. *Doctrinale*, quod de omnibus scientiis tractat: *Historiale*, quod historias complectitur: *Naturale*, quod est de natura rerum, situ locorum & ratione temporum: *Morale*, quod agit de

de affectibus, de lege & gratia, de virtutibus ac vitiis. Vid. *Bellarminus in catalog pag. 160. Ph. Labbe T. 2. diss. p. 478. Thomasius de plagio §. 574. Olearius in Abaco pag 466. Naudeus in P. B. pag. 54.* Quære, BURGUNDUS.

VINCENTIUS, Lirinensis, An Chr 440. floruit. Exaravit commonitorium adversus hæreticos sub nomine *Peregrini.* Videantur *Phil. Labbe Tom. 2. dissertat. pag. 486. Vossius in hist. Pelag. l. 1. c. 9. Rivetus Tom. 2. Oper. pag. 1546. Olearius, pag. 467.*

VINCENTIUS (Bernh.) duos libros de *Hori* notis hieroglyphicis confecit.

VINCENTIUS (Just Antist.) in logicam commentatus est, An. 1617.

VINCENTIUS (Lælius) Carpinianensis, scripsit de animæ immortalitate & substantia cœli An. 1580.

VINDANIUS Anatolius, Οὐινδάνι☉-, Berytius, collegit 14. libros de agricultura. Conflatum est hoc opus (inquit *Photius Cod CLXIII*) é Democriti, Africani atq; Tarentini scriptis, Apuleii quoq;, Florentii, Valentis, Leonis, Pamphili: tum vel maxime ex Diophanis paradoxis. Vide, CONSTANTINUS.

VINDEX (Lucius Cæcillus) reliquit libr. de orthographia. Ex eo nonnulla adducit *Cassiodorus lib. de orthogr. cap. 1.*

VINDICIANUS, medicus, tempore Valentiniani Imp. claruit. § *Augustin. epist. 5.* magnum suorum temporum medicum appellat. Epistola ejus ad Valentinianum Imp extat in operibus *Marcelli Empirici.* Erat Vindicianus in tanta existimatione, ut vulgari sermone jactaretur, *medicinam non profuisse, quia Vindicianus non porrexisset.* Vid *Reinesius in Var. lect. pag. 644. Bartholinus in med. poët. pag. 122.*

VINDINGIUS (Erasm) Danus, natus est An. 1615 Composuit commentarium in Euripidis Hecubam & Medeam: Hellenem vel tractatum de Græciæ populis: lib. de literarum Græcar. origine: alium de linguæ Græcæ & Ægyptiacæ affinitate Vid *Vinding in R. H. pag. 389 Bartholinus in Danis, pag 40.*

VINDIUS, JCtus, tempore Antonini Pii Imp. vixit, *Bertrandus, pag 278.* putat, eum scripsisse de prætoris edicto & de detractione Falcidiæ.

VINDO (Aubert) progymnasmata in quædam *Joh. Fernelii* Anno 1579. publicavit.

VINDO (Guilh.) scripsit de generibus carminum Græcorum, Paris. An. 1560.

VINDOCINENSIS (Alex) Anno 1630. claruit. Habuit orationem Romæ Anno 1615.

de VINEGA (Joh. Guern.) emisit exceptiones juris.

de VINEIS (Petrus) Capuanus, Anno 1249 obiit. Reliquit epistolas Quidam à Friderico II. imperatore excæcatum affirmant Vid. *Matth. Paris pag. 739. Olearius in abaco, pag. 377.*

VINESAUF (Gaf.) vel de Vino salvo, circa Annum 1200. flor *Vossius de nat. rhet. pag. 95.* Vocat virum pro barbaro illo seculo comtæ & floridæ eloquentiæ. Quære, GAFREDUS.

VINESAUF (Rich.) tractavit de statu Romanæ curiæ.

VINESIUS (Rich.) Anglus, condidit tractatum de S. Cœna.

VINETUS Elias) Gallus, An. 1587. obiit In Aquitanica schola erudiendæ juventuti operam navavit & doctissimis scriptis antiquorum monumenta illustravit Vid. *Thuanus l. 88.*

VINHEIMIUS (Erh) sacrarium Agrippinæ An. 1607 edicuravit.

VINHOLD (Christ. Andr.) Rosvinensis, edidit elementa grammaticæ lat. methodo Euclidea conscripta Anno 1678. in 12.

VINICIUS (Luc.) orator, tempore Augusti Octavii claruit. Meminit ejus *Seneca l. 2. controvers. 6.* De eo Augustus dicere solebat: *Vinicius ingenium in numerato habet.*

VINITOR (Gerl.) struxit compendium sacrorum rituum, Colon. An. 1649.

VINNIUS (Arnold.) JCtus, natus est An. 1588. Extat ejus comment. in 4. libros institutionum.

VINTHA (Franc.) Italus, carminibus scribendis sese exercuit.

VIOLA (Pet.) tractavit de veteri & nova Rom. temporis ratione, Venet. Anno 1646.

VIOTTUS (Barthol) quinque libros de demonstratione elaboravit An. 1560.

VIPERA (Marc.) Beneventanus, texuit 15. libros de priscis & sacris institutis: item,

item, 8. libros exemplorum, An. 1517. Vid. *Quenstadius, pag. 374.*

VIPERANUS (Joh. Ant.) in Ciceronem de optimo genere orat. An. 1571. commentatus est. Extat ejusdem tract. de obtenta à Philippo II. Portugallia.

VIPSTANIUS (M.) Agrippa, Octaviani Augusti gener, vitam suam literis consignavit, teste *Philargyrio in 2. Georg.* Idem orbem terrarum descripsit, qua descriptione *Plinius* aliquoties usus est.

VIRDUNGUS (Joh. Hasfurtus) composuit novam methodum curandi morbos ex mathematica scientia An. 1532. Vid. *Quenstadius, pag. 246.*

VIRDUNGUS (Mich.) Kittingensis Francus, natus est An. 1575: obiit Anno 1637. In Norimbergensium universitate, quæ Altdorfi est, eloquentiam & historias una cum politica professus est. Edidit comment. in Agricolam Taciti. Prodierunt etiam carmina ejus & orationes. Struxit præterea notas in Plutarchi πολιτικὰ παραγγέλματα: it. in Florum, Tacitum, Eutropium, &c. quæ tamen hactenus lucem non aspexerunt. Mortuo parentavit *Chr. Ad. Rupertus*. Vid. *Henningus Witte in memor. philos. pag. 386.*

VIRDUNGUS (Paulus). Kittingensis, scripsit de spiritu flatulento in microcosmo.

VIRELLUS (Matth.) Anglus, edidit compendium religionis Christianæ An. 1587: item, libellum de visibilitate veræ ecclesiæ.

VIRETUS (Pet.) Bernensis, Anno 1571. obiit. Ecclesiæ Lausannensi, Genevensi & Lugdunensi præfuit. Reliquit dialogos Christianarum dispp. libros quinque de origine novæ & veteris idololatriæ: comm. in Acta, &c. Vid. *Jacobus Verbeiden in elog. præst. theolog. pag. 519.*

de VIRGILIO (Joh.) poëta & orator, An. 1314. floruit. Condidit chronicon regni catholici ecclesiæ Romanæ, in quo totius mundi familiæ catholicæ enumerantur, teste *Bumaldo.*

VIRGILIUS Maro, Andinus, A. 2. Olymp. CXC. obiit. Exaravit georgica, eclogas, Æneidem, epigrammata. Vita ejus ab *Ælio Donato*, nisi fallit inscriptio, expressa est. *Ajunt*, cùm multos versus matutino calore effudisset, pomeridianis horis novo judicio solitum ad paucorum numerum revocare. Vulgò fabulantur, avum maternum Maronis *magum* fuisse, ab eoq; poëtam artes magicas didicisse, hisq; miracula illa fecisse Neapoli, quæ leguntur apud *Arnoldum Lubecensem in Chron. Slavor. l. 4. c. 19.* Verùm avum Maronis non *magum*, sed *Majum* dictum, argumento est, quod ab eo mater dicebatur *Maja*. Sic *G. Johan. Vossius in Etymolog. L. L. pag. 305.* cui adde *Passeratium in orat. pag. 424.* Plura de Virgilio habent *Glandorpius in O. R. pag. 891. Dietericus part. 1. Ant. Biblicar. pag. 125. Thomasius de plagio, §. 576.*

VIRGILIUS, Hibernus, Anno 785. obiit. Struxit glossarium & librum de antipodibus. Videatur *Waræus in Scr. Hibern. pag. 37.*

VIRGILIUS (Marcell.) Florentinus, Dioscoridem latinè transtulit. Extat etiam nobilis oratio, habita, cum Laurentio Medici juniori militaris imperii insignia traderentur. Vid. *Jovius in elog. n. 526. Pierius Valerianus, de Inf. lit. pag. 537.*

VIRGILIUS (Polydorus) Urbinas, ex Italia in Britanniam sese contulit & ab Henrico rege fortunis adauctus flameng; Londinensis creatus est. Obiit An. 1555. Reliquit proverbia: libellum de prodigiis: octo libros de rerum inventoribus: historiam Anglicanam, &c. In historia parum fidei ipsi nonnulli tribuunt. Notum illud *Oweni*.

> *Virgilii duo sunt: alter Maro. Tu Polydore,*
> *Alter. Tu mendax, illa poeta fuit.*

Savilius in præfat. ad Scr. Angl. ita de eo judicat: Polydorus, ut homo Italus & in rebus nostris hospes & (quod caput est) neque in rep. versatus nec magni alioqui vel judicii vel ingenii, pauca ex multis delibans & falsa plerumque pro veris amplexus historiam nobis reliquit cùm cætera mendosam, tum exiliter sanè & jejunè conscriptam. Vid. *Jovius in elog. n. 535.*

à VIRGINE MARIA (August.) tractavit de privilegiis omnium religiosorum ordinum An. 1661. Extat ejusdem historia ordinis Carmelitani, Anno 1660. impressa.

VIRGINIUS Flavus vel Rufus tempore Neronis juventutem in eloquentiæ studio exercuit, teste *Tacito l. 15. Annal.*

De

De arte rhetorica scripsisse, autor est *Fabius l. 3. c. 1.* ac meminit illius etiam *Plinius* in *epist. l. 2. c. 1.* Vid. *Vossius de de nat. Rhet. pag 92. 94.*

VIRGINIUS, Romanus, comoedias & mimiambos exaravit. *Plinius l. 6. epist. 21.* vocat hominem probitate morum, ingenii elegantia & operum varietate monstrabilem.

VIRGINIUS (Andr.) de DEO uno & trino commentatus est An. 1639.

VIRINGIUS (Joh.) Lovaniens. An. 1569. claruit. Struxit quinque libros medicotheologicos de jejunio ecclesiastico & abstinentia. Vid. *Valerius Andr. in fast. Lovan.*

VIRINGUS (Joh.) An. 1622. obiit. Egit de triplici Coena, Christi agno, vulgari & eucharistica.

VIRSEMIUS (Domin.) scripsit contra tragicos ecclesiastes, An. 1610.

VIRULUS (Carol.) Casletensis (quasi dicas, homuncio) An. 1493. obiit. Collegit formulas epistolicas, in quas tanquam barbaras & ridiculas graviter inhuntur *Erasmus & Vives*. Vid. *Sweertius pag. 172 Sanderus pag. 38.*

VIRVESIUS (Alf.) Canariensis episcopus, contra Lutherum An. 1541. stilum stringere ausus est.

VIRUNNIUS (Pontius) Tarvisinus, An. 1490. floruit & poëtas nonnullos commentariis illustravit. Vid. *Quenstadius, pag. 273.*

VISBIUS Domitiani Imp. tempore vixit & martyrium Dionysii Areopagitae exarasse fertur.

VISBROUCHIUS (Joh.) Gandavensis, quaedam Aristotelis opera commentariis expoluit.

VISCARDUS (Marcellinus) Bergomas, An. 1640. vixit. Scripsit magnalia necessitatis.

VISCH (Carolus) bibliothecam scriptorum ordinis Cisterciensis An. 1649. publicavit. Videatur ipse *Visch in dicta Bibliotb. pag. 62.*

VISCHERUS (Sebast.) compendium theologiae adornavit, Constant. Anno 1611.

de VISCHIS (Joh.) JCtus de immunitate ecclesiarum commentatus est. Extat *T. 13 Tract tract.*

VISCONTIUS (Hieron.) Mediolanensis, concinnavit Saturnalia. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag 156.*

VISCONTIUS (Joh.) Pistoriensis, emisit 40. problemata utriusque juris Anno 1613.

VISITARINUS (Camill.) habuit repetitiones in Jure civili.

à VISITATIONE (Ambros.) novam grammaticae methodum excogitavit.

à VISITATIONE (Chrysost.) ord. Cistert. monachus, confecit 12. libros super verba, quae locuta legitur S. Virgo Maria. Vid. *Visch, pag. 70.*

VISORIUS (R.) edidit destructionem Aaronis purgati contra *Monceium* Anno 1609.

VISORIUS (Joh.) in topica Ciceronis commentatus esse dicitur.

VISSANUS, JCtus, tractavit de mandatis principum.

de VITA (Vinc.) collegit repertorium generale, Neapoli An. 1644.

de VITALINIS (Bonif.) JCtus, de maleficiis An. 1604. scribere instituit.

VITALIS (Franc.) Bononiens. Anno 1350. floruit. Videatur *Bumaldus*, *pag 232.*

VITALIS (Hieron.) Capuanus, lexicon mathematicum juxta seriem literarum composuit. Prodiit Parisiis An. 1668. in 8. Videatur *Hedovill. tom. 6. Ephemer. pag. 57.*

VITALIS (Janus) Panormitanus, versibus innotuit. Vid. *Tomus 2. Delit. Ital. pag. 1433.*

VITALIS (Laur.) An. 1589. floruit & decisiones Rotae imprimi curavit.

VITALIS (Lud.) medicus, Anno 1505. vixit. Praecepta astrologica pro medicina tutius facienda conscripsit. Vid. *Bumaldus, pag. 158.*

VITALIS (Ordericus) historiam ecclesiasticam elucubravit.

VITALIS (Salvat.) Marensis Sardus, An. 1647. obiit. Reliquit tract. de stigmatibus Francisci: item, libr. de tribus horis, quibus Christus vivus pependit in cruce. Extat ejusdem pars I. & II annalium regni Sardiniae. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag 313.*

VITELLESCUS (Mutius) de novis Christianis in Japonia Anno 1624. scribere aggressus est. Vid. *Alegambe, pag. 347.*

VITEL-

VITELLIO opticam edi curavit, Norimb. An. 1535.

VITELLIUS, JCtus, tempore Augusti vixit. Erat magni nominis autor & tantæ in jure autoritatis, ut *Sabinus* JCtus ad ejus libros quædam scripserit. Vid. *Bertrandus in JCt pag. 304.*

VITELLIUS, Tiphernatum princeps, non tantum latinè & Græcè peritus erat, sed & morali philosophiæ, præter historiæ & cosmographiæ studium, operam dederat maximam, ut non immerito inter literatos locum inveniat. Vid. *Pierius Valerianus de J. L. pag. 149.*

VITELLIUS (Cornel.) Corinthius, contra *Gr. Merulam* stilo & scriptis pugnavit. Vid. *Tom. 1. Lamp. Crit. Gruteri pag. 585.* item, *Autor anonymus de repar. Ling. Lat. ap. Gif. pag. 414.*

VITELLIUS (Erasmus) librum reliquit de victoria Sigismundi, Regis Poloniæ, adversus Turcas.

VITERBIENSIS (Ægid.) Anno 1532. obiit. Condidit historiam 20. seculorum.

VITERBIENSIS (Godefridus) tempore Conradi III. & Friderici I. Impp. claruit. Erat Latinè, Græcè, Hebraicè & Chaldaicè doctus. Nominis sui famam longè diffudit chronico universali, quod partim prosa, partim carmine condiderat. Id *Pantheon* inscripsit, eò quòd omnium principum, qui alias in Scripturis Dii nominari solent, historiam contineret. A nonnullis historicus non indiligens nuncupatur. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 80.*

VITIGOZZIUS (Nicol.) in Averroem de substantia orbis scribere cœpit, Venet. An. 1580.

à VITRIACO (Jacobus) Gallus, Anno 1244. obiit. Composuit duos libros historiæ Hierosolymitanæ & occidentalis: item, librum unum contra Saracenos. Extant ejusdem conciones. Vid. *Phil. Labbe Tom. 1. dissert. pag. 493. Olearius, pag. 226.*

VITRIARIUS (J. Casp.) habuit dissertationem de causa efficiente An. 1666.

VITRUVIUS Pollio, tempore Augusti Octaviani Imp. floruit. Extat ejus tractatus de architectura. *Mercurialis* Plinio recentiorem facere conatur, quem ideo refellit *Reinesius* in *Var. lect. l. 2. c. 6.* Vid. *Casp. Barthius in Claudian. pag. 827. Quenst pag. 281. Borrichius in Cogit. ad Voss. pag. 5.*

VITUS (Andr.) Londinensis natus est An. 1580. Grammaticam, dictionarium & catechismum lingua *Marilandica* composuit. Vid. *Alegambe, pag. 32.*

VITUS (Georg.) Anhusanus abbas, edidit doctrinale Bibliorum harmonicum, Anno 1613. fol.

VITUS (Nicol.) Gozzus Italus, An. 1601. vixit. In nonnullos psalmos commentari cœpit. Vide, VITIGOZZIUS.

VITUS (Octav.) Bergomas, natus est An. 1597; obiit An. 1653. Lauream in lauream Salvanei composuit.

VITUS (Rich.) Anglus, An. 1611. floruit. *Ænigma* vetus, *Ælia, Lelia, Crispis*, commentario illustrare conatus est: ut & leges duodecim tabularum. Videatur *Sanderus.*

VIVALDUS (Alf.) construxit aureum ecclesiæ candelabrum in tres partes divisum, Colon. An. 1606.

VIVALDUS (August.) Genuensis, obiit An. 1641. Reliquit 150. meditationes. Vid. *Alegambe, pag. 51.*

VIVALDUS (J. Lud.) tractavit de laudibus trium Liliorum: de virtute contritionis: item, de salute Salomonis. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 553.*

VIVARIUS (Franc.) in Lucium Dextrum notas paravit. Videatur *Carolus Visch, pag. 113.*

VIVARIUS (Jac.) An. 1585. floruit. Tractavit de origine aurei Velleris carmine heroico. Extat ejusdem Petrus pœnitens, comœdia. Vid. *Swertius.*

VIVES (Joh. Lud.) Valentinus Hispanus, An. 1541. obiit. Erat philosophus simul & theologus doctissimus. Vulgò *Budæo* ingenium, *Erasmo* dicendi copiam: *Vivi* judicium tribuebant. Scripsit eruditos commentarios in 20. libros Augustini de Civitate DEI. Opera ejus universa Basileæ Anno 1560. duobus tomis impressa sunt. *Erasmus in Ciceroniano, pag. 185.* Equidem nec ingenium nec eruditionem in Joh. Lud. Vive desidero: adest illi parata sententiarum ac verborum copia, cumq; fuerit initio duriusculus, indies magis ac magis in illo maturescit eloquentia, quem si nec vita nec studium destituerit, bona spes est, fore ut inter Ciceronianos numeretur. Sunt enim, quibus scribendi conatus juxta

juxta Mandrobuli morem, ut habet proverbium, succedat. Hic quotidie vincit seipsum & habet ingenium ad quidvis versatile, eoq; ad declamandi facultatem unicè compositus. Aliquot tamen M. Tullii virtutes nondum absolvit, præcipuè jucunditatem dictionis & mollitudinem. Hæc ille. Vid. *Jovius in elog. numero 145. Sanderus in Brugens. script. pag. 57. Ph. Carolus in Curtium, p. 5. Quenstad. pag. 29. Dietericus part. 1. Antiq. Bibl. pag. 35.*

VIVIANUS, JCtus, ætate Proculi JCti, vel post Proculum vixisse videtur. Vid. *Bertrandus, pag. 262.*

VIVIANUS (Ant.) Gallus, A. 1603. obiit. Tractavit de virginitate. Vid. *Alegambe, pag. 46.*

VIVIANUS (Joh.) Valentianus Hanno, An. 1598. obiit. Ecclesiasten & canticum canticorum paraphasi poëtica expressit, teste *Sweertio.*

VIVIANUS (Joh. B.) edidit rationale juris pontificii, An. 1628.

VIVIANUS (Julianus) Pisanus, JCtus, struxit praxin juris patronatus, fol.

VIVIANUS (Vincent.) scripsit de minimis & maximis, duobus tomis, Florent. Anno 1659. fol. Vid. *Gr. Letus in It. regn. pag. 410.*

VIVIENIUS (G.) Antverp. JCtus, Anno 1564. claruit. Condidit 4. libros de officio boni patrisfamilias: synopsin juris utriusq;: tract. de arrestis: proverbia juristarum. Vid. *Sweertius, pag. 276.*

de VIVIER (Claud.) paravit apologiam, quod S. Franciscus de Paula fuerit unicus parentum suorum filius, Anno 1626.

VIVIUS (Franc.) collegit silvas communium opinionum: item, decisiones Neapolitanas A. 1597.

VIUS vel à VIO (Thomas) Caietanus, Anno 1534. vivere desiit. *Sixtus Senensis* vocat subtilissimum dialecticum, admirabilem philosophum, incomparabilem theologum. In extrema senectute, post innumeras lucubrationes in Aristotelis philosophiam & Thomæ theologiam, totam vet. & novi Testamenti molem ex hebræa & græca veritate expoluit, exceptis Cant. cantic. Prophetis & Apocalypsi. Vid. *Ph. Labbe T. 2. diss. pag. 447 Ghilinus vol. 2. pag. 237.* Quære, CAJETANUS.

VIZANIUS (Æneas) Anno 1572. obiit. Collegit consilia medica, Anno 1605. Francof. edita.

VIZANIUS (Pomponius) An. 1596. floruit. Reliquit historiam Bononiensem.

VIZZANIUS (Carolus Eman) An. 1633. claruit. Tractavit de mandatis principum. Extant ejusdem orationes Græcæ & Latinæ: item, commentarius in Ocellum Lucanum de universo.

ULACCUS (Adrian.) emisit trigonometriam artificialem, An. 1633.

ULADERACCUS (Christ.) Geffrensis, An. 1601. obiit. Flores Plauti selectos quatuor libris complexus est. Vid. *Sweertius, pag 178.*

ULADERACCUS (Pet.) Silvæducensis, Anno 1600. floruit. Struxit Tobiam, comœdiam: item, carmen heroicum in natalem Domini. Videatur *Sweertius pag. 638.*

ULCURRINUS (Mich.) JCtus Papilon. egit de mundi regimine. Vid. *Tom. 16. Tract. tract.*

ULENBERGIUS (Casp.) Anno 1591. vixit & in Psalmos pœnitentiales commentatus est. Extat ejusdem tractat. de vitis prædicantium.

ULFELDIUS (Jac.) legationem Polonicam An. 1627. literis commisit.

ULIERDENUS (Dan.) Bruxellensis, An. 1544. librum confecit, quo probare conatur, medicinam corpori & animæ medelam dare.

de ULINGEN (Barth.) adornavit compendium logices An 1512.

ULITIUS (Janus) Gratium, Nemesianum & Calpurnium notis eruditis illustravit, A. 1645. Extat ejusdem venatio novantiqua, An. 1653. impressa.

ULLIMERIUS (Joh.) Lovaniensis, condidit tract. quomodo ecclesia quieta in hac vita pergere possit, teste *Sweertio, pag. 482.*

ULLOA (Alf.) Hisp. de rebus in Hungaria gestis commentatus est. Videatur *Ghilinus, vol 1. pag. 9.*

ULMANNUS (Dav.) concinnavit synopsin historiæ sacræ & profanæ, Anno 1674.

ULMANNUS (J.) edidit sex tractatus Talmudicos, latinè à se conversos Anno 1663.

ULMERUS (J. Conr.) natus est A. 1519: obiit

obiit A. 1600. Schaphusii in patria concionatoris munere functus est. Reliquit tract. de horologiis sciatericis: summam enchiridii pastoralis: scriptum Rabsacenum, &c.

ULMUS (Fort.) Vide, OLMUS.

ULMUS (Joh. Franc.) Pictav. medicus, tractavit de liene, Lutet. A. 1578: item, de occultis proprietatibus.

ULMUS (M. Ant.) struxit physiologiam barbæ humanæ, Bonon. Ann 1603. fol. censuram de Hippocratis operibus: item, de genealogia & ingenuitate ejusdem.

ULNERUS (Herm.) collegit phrases latinæ linguæ.

ULPHILAS, Οὐλφίλας, Gothus, Valentis Imp. tempore claruit. Primus Gothorum literas adinvenit, primusque S. Scripturas è Græco in Gothicum sermonem transtulit. Vid. *Sozomenus l. 6. H. E c. 36. Philostorgius 2, 5.* Urphilam vocat & sub Constantino Magno collocat. Addit, Urphilam, cum cæteros S. Scripturæ libros in Goth. linguam vertisset, non tamen vertisse libros Regum, hac ratione, quòd Gothica gens ad bella prona esset frenoque magis quam incentivo ad bellum opus haberet: cæterum libri Regũ res bellicas memorarent, quas si Gothi legerent, in bella quoque porrò ruerent: additâ sententia, ea maxime ad bellum incentivo seu protelo esse solere, quæ & religiosa maxime haberentur. *Sic ille. Quidam* Arianum factum Arianorum religionem inter Gothos disseminasse affirmant. Vid. *Rivetus T. 2. oper. pag. 920. 911. Jac. Gothofredus ad Philostrog. pag. 52.*

ULPIANUS, Οὐλπιανὸς, Antiochenus sophista, Constantini M. temporibus vixit variasq; orationes composuit, teste *Suida*

ULPIANUS, Emesenus sophista, scripsit de patria Emesa: de Heliopoli: de Bosporitis: item, progymnasmata: artem oratoriam, &c.

ULPIANUS (Domitius) JCtus, tempore Alexandri Mammææ Imp. claruit. Patriam suam ipse laudat *l. 1. de Censibus:* Est (inquit) in Syria Phœnice, splendidissima Tyriorum colonia, unde mihi origo est. *Athenæus* Ulpianum Tyrium inter colloeutores habet, quem κυφικὴν vocat & ὀνοματοθήραν, i.e. vocabulorum aucupem. Vid. *Scipio Gentilis in l b. orig. pag. 283.* Aliquando etiam *Damascenus* appellatur, *l. cum Ulp. Dom. de interd. & releg. Athenæus lib. 1. cap. 1.* Κειτούκειτον dictum refert, eo quòd alios de obviatum rerum vocabulis subinde interrogaret his verbis: Κεῖται ἢ οὐ κεῖται; ἢ πῶ κεῖται; Primùm annonæ præfecturam gessit, deinde Alexandri tutor & magister scriniorum factus: tandem prætorio præfectus est. *Athenæus l. 15.* scribit, ipsum post orationem habitam de cotonis, repentina calamitate magnô omnium luctu mortem obiisse felicem. *Modestinus* vocat nobilissimum & JCtorum coryphæum. *Diocletianus & Maximianus* jurisprudentissimum *Justinianus* disertissimum, sapientissimum item, virum ingenii acutissimi appellant. Conpsit libros 83. ad edictum: 51. ad Sabinum: 20. ad legem Juliam & Papiam: 10. disputationum: 10. de tribunalibus: 7 regularum: sex fideicommissorum: 4 ad legem Sentiam decem de off. proconsul. tres de off. consulis: decem pandectarum, &c. Vid. *Jacobus Lectius in orat. pag. 111. Salmuth in Panciroll. T. 1. pag. 141. Pancirolus in JCtis, 1, 57. Bertrandus, pag. 116.*

ULPIANUS quidam ἐν Ἀρραβικοῖς allegatur à *Stephano in* Ταῖηνοι.

ULPIUS Marcellus, JCtus, sub Antonino Pio Imp. vixit. Digestorum libros 31. ad leges conscripsit: item, notas ad Silvium Julianum & Pomponium. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 46.*

ULPIUS (Joh.) Franeekerensis, A. 1540. claruit. *Hesiodi* opera & dies carmine reddidit, ita ut singulos Græcos singulis latinis exprimeret. Extant etiam ejus collectanea quædam proverbiorum, quæ in Chiliadibus *Erasmi* non habentur. *Quenstadius* vocat trium linguarum peritissimum. Vid. *Simlerus.*

ULRICIUS (Paulus) struxit anatomiam Draconis fanatici An. 1628. in 4.

ULRICIUS (Reinh.) edidit specimen linguæ professoriæ An. 1616.

ULRICUS (Simon) reliquit poemata.

ULSENIUS (Theod.) Friso, medicus, Anno 1563. obiit. Exaravit duos libros de pharmacandi comprobata ratione, teste *Swertio.*

ULSTADIUS (Phil.) cœlum philosopho-

lophorum Anno 1557. imprimi curavit.

ULUG BEIGUS, Persa, Tamerlanis nepos, A. 1450. obiit. Reliquit tabulas stellarum fixarum, quas edi curavit *Thomas Hyde*, Oxoniæ Anno 1666. in 4. Easdem epochas celebriores *Job Gravius* in lucem protulit, Londini Anno 1650 in 4. Vid. *Hallerv. in B. C. pag.* 401.

ULUGGIUS (Jac.) Amertortius, emisit tres libros hymnorum V & N Testamenti Anno 1600. teste *Sweertio*.

UMMIUS (Ilico) Frisius, JCtus, composuit processum judiciarium, Jenæ Anno 1619.

de UNANOA (Marc. Perez.) Valentinus, Anno 1625. vixit. De Trinitatis mysterio commentatus est. Vid. *Alegambe, pag.* 330.

UNCKELIUS (Barth.) cordiale quatuor novissimorum, Colon. Anno 1483. vulgavit.

UNELLUS (Nic.) condidit 2. libros Franciados ad Ludov. XIV. ad imitationem Æneidos, Paris. An. 1649.

UNGARELLUS (Jac.) JCtus, collegit additiones ad Summam Angelicam *Angeli de Clavasio*. Vide, VAGARELLUS.

UNGARESIUS (Joh. Bapt.) Pedemontanus, dialecticam institutionem excudi curavit An. 1626. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag.* 139.

de UNGARIA (Mich.) habuit sermones breves prædicabiles per totum annum, qui prodierunt Argent. An. 1494.

UNGEBAUERUS (Erasmus) Naumburg. celebris JCtus, natus est An 1582: obiit An. 1659. Primò Altdorfii jura interpretatus est: inde Jenam sese contulit. Reliquit exercitia: item, tract. de jure naturæ. Videatur *Adrianus Beierus in R I. pag.* 597.

UNGNADIUS (Joh.) Sonneckius, A. 1565. mortuus est. Biblia & aliquot theologorum scripta in linguam Turcicam & Croaticam immensis sumtibus converti curavit, teste *Thuano l.* 38.

UNICORNIS (Joseph.) Bergomas, Anno 1610 decessit. Scripsit de utilitate artium mathematicarum: librum de ponderibus: de numeris & mensuris: de Immortalitate animæ: de Trinitate: de arithmetica cœlesti, &c. Vid. *Don. Calvus pag.* 289.

UNRUHIUS (Erasmus) JCtus, An. 1628. obiit. Witebergæ docuit.

UNTZERUS (Matth.) medicus, compos. physiologiam salis: tract. de sulphure, A. 1620. lib. de hydrargyri natura: item, alium de renum calculo An. 1623.

UNVERFAEHRT (Joach. Mart.) JCtus, adornavit pædiam jurisprudentiæ An. 1675: item, annulum æternitatis Anno 1662.

de UNZOLA (Pet.) JCtus, Anno 1294. floruit. In Summam Rolandinam commentatus est.

VOCATUS (Joh.) Lemovicensis, reliquit 20. epistolas. Vixit A. C. 1200.

VOCH (Joh.) Coloniensis, Anno 1507. claruit. Scripsit de pestilentia. Vid. *Linden. pag.* 399.

VOCONIUS, vitricus Plinii junioris, epistolas solitus est scribere, ut Musas ipsas latinè loqui crederes *Plinius l.* 2. *epist.* 13. ei ingenium excelsum, subtile, dulce, facile, eruditum in caussis agendis tribuit.

VOCONIUS Victor, poeta, celebratur *Martiali l.* 7. Videatur *Glandorpius pag.* 290.

VOCONIUS (S.) JCtus, carmina componere haud dedignatus est. *Anonymus in apolog. pro poet. lat. ap. Gifanium de O. L. L. pag.* 511. vocat virum in omni politiori literatura diu versatum.

VOELLUS (Joh.) Burgundus, Anno 1610. vivere desiit. Composuit generale artificium rexendæ cujuscunq; orationis facillimum An. 1589: item, Indicem in breviarium concilii Tridentini. Extat ejusdem tr. de horologiis sciothericis. Vid. *Alegambe, pag.* 277.

VOERTHUSIUS (Joh.) Zutphaniensis, res Caroli M. & Caroli V. inter se composuit An. 1592.

VOET (Joh.) tractavit de familia herciscunda An 1673.

VOETIUS (Daniel) elaboravit compendium pneumaticæ An. 1661.

VOETIUS (Gisb.) Heusdanus, theologus reform. relig. Anno 1676. obiit. Emisit aliquot tomos selectarum disputationum Anno 1655. Vid. *Bojius in notitia eccles. script. pag.* 18.

VOETIUS (Paulus) tractavit de duellis licitis & illicitis. Extat ejusdem theologia naturalis reformata, Anno 1656. excusa.

VOETS (Melch.) JCtus, sub nomine *Julii de Monte* historiam juris civil. Juliacensium & Montensium nuper edidit. *Placcius pag. 227.* vocat virum indefessi laboris atque studii, nec moribus minus, quam doctrina summo jure commendabilem.

VOGELIUS (Ewaldus) Brabantus, medicus, condidit librum de lapidis philosophici conditionibus An. 1595.

VOGELIUS (Ezech.) emisit ephemerides linguæ latinæ An. 1631.

VOGELIUS (Joh. August.) publicavit Aristotelem resolutum An. 1614.

VOGELIUS (Matth.) Norimbergensis, natus est An. 1519: obiit An. 1591 Norimbergæ ad D. Jacobi concionatoris munere functus est. Norimberga relicta, Borussiam abiit: inde in Würtembergensem Ducatum sese contulit, ubi Alberspacensem Abbatiam adeptus est. Reliquit thesaurum theologicum, septem tomis constantem. Vid. *Micrælius pag. 418.*

VOGELSANGIUS (Reinerus) exaravit theologicas exercitationes, An. 1665.

VOGETIUS (Anastas.) edidit thaumaturgum eucharisticum, Augustæ An. 1637.

VOGLERUS (Val. Henr.) medicus, h. t. claret & Helmstadii artem medicam felicissime docet. Scripsit comment. diæteticorum An. 1668.

VOGT (Joh. Chr.) tractavit materiam præ[illegible]onis, An. 1673.

VOGTER (Barth.) medicus, egit de morborum curatione per aquas destillatas An. 1550.

VOGTIUS (Alb.) composuit miscellanea Biblica, An. 1670: item, delicias sacras, Anno 1666.

VOIGTIUS (Gothofr.) emisit curiositates physicas, Anno 1669: dissertationem contra nivis albedinem, A. 1668. aliam, de altaribus priorum Christianorum, An. 1677.

VOISIN (Joseph.) condidit theologiam Judæorum, Paris. An. 1653: item, observationes ad *Raymundi Martini* pugionem fidei An. 1651. fol. Vid. *Colomesius in G. O. pag. 187.*

VOITUS (Alb.) Borussus, carminibus pangendis operam dedit. Vid. *Tom. 6. Del. Germ. pag. 916.*

VOITUS (Dav.) theologus, Anno 1589. decessit. In epistolam ad Romanos commentatus est. Vid. *Adr. Beier. in R. I. pag. 471. 969.*

VOLANUS (Andr.) reliquit 3. libros de sacramento corporis & sanguinis J. Christi contra *P. Scargam.*

VOLATERRANUS (Raphael) An. 1521. obiit. Struxit commentariorum 38. libros, quos Julio II. pontifici inscripsit urbanosque vocavit, quod in urbe Roma conscripti essent. Eos tribus tomis distinxit. Primus geographiam veterem continet: alter anthropologiam sive viros illustres: tertius philologiam sive artium rudimenta. In præfatione opus hoc πανδεχῶν appellat, quasi eo omnia comprehendantur. Præterea Procopium de bello Persico & Vandalico sincere potius quam splendide convertit. Vid. *Jovius in elog. numero 118.*

VOLCARDUS (Gilb.) alias *Demosthenes* dictus, multa Græcorum epigrammata latine transtulit.

VOLCARDUS (Jac.) Bergensis, elaboravit orationem de usu eloquentiæ in muneribus publicis An. 1526.

VOLCATIUS Sedigitus librum de poëtis condidit. Meminit ejus *Agellius 15, 24.* Vid. *Glandorpius, pag. 921. Jonsius de Scr. R. Ph 2, 17.*

VOLCHERUS (Rich.) de arthritide & variolis tractavit, Venetiis Anno 1586.

VOLCKAMERUS (Joh. Georg.) Norimbergensis, celebris med[illegible]us, natus est Anno 1616. Paravit tractatum de opobalsamo An. 1644. Ejus cura & industria etiam Directorium medicum Norimb. prodiit An. 1666. ceu patet ex præfat. Vivit etiamnum & de re medica & literaria optime meretur.

VOLCKELIUS (Joh.) Milnicus, emisit dissolutionem nodi Gordii à *Mart. Smiglecio* nexi An. 1613. Socini dogmata secutus est. Vid. *Hoornebeck tom. 1. Socin. ref. pag. 64.*

VOLCKMANN (Adam) edidit tractatum rerum criminalium, A. 1629. fol.

VOLCKMARUS (Barth) JCtus, scripsit de jure principum An. 1608.

VOLCKMARUS (Henning.) dictionarium philosophicum, Anno 1674: item, filum Ariadnes logi[illegible]um Anno 1676. adornavit.

VOLCKMARUS (J.G.) Variscus, A. 1596. obiit. Witebergæ theologi munere functus est

VOLCKMARUS (Rud.) Hessus, JCtus, de testibus commentatus est, An. 1612.

VOLLANDUS (Joh.) Greussenas, edidit elegantias & epistolas Græcas: item, 4 libros de poetica Græcorum An. 1592.

VOLLANDUS (Theoph.) tractavit de libertate Christiana, An. 1669.

VOLMARIUS (Melch.) Helvetius, An. 1561. obiit. Vid. *Thuanus l. 28.*

VOLRATH (W.) composuit jus Pandectarum illustratum An. 1664.

VOLSCIUS (Pet.) Plocensis episcopus, ob eloquentiam plurimum commendatur. Reliquit epistolas & orationes. Extat ejusdem tract. de sanct. Trinitate. Vid. *Starovolscius, pag. 21.*

VOLSCUS (Ant.) *Pomponii* auditor, Propertium notis illustravit. Vid. *Autor de repar. L. L. ap. Gisan. in O. L. L. p. 411. Floridus Sabinus in lect. subcis. 2, 23.* graviter eum exagitat.

VOLTA (Achill.) JCtus, Anno 1480. floruit.

VOLTA (Corn.) JCtus, An. 1514. vixit.

VOLTZIUS (Val.) JCtus, egit de inquisitione & vicariis.

VOLUMNIUS (Publ.) philosophus, consignavit historiam prælii, quod Brutus & Cassius adv. Cæsarem & Antonium gesserunt. Vid *Plutarchus in vita Bruti.*

VOLUSANUS (Florent.) scripsit oden de tranquillitate animi, Lugd. Anno 1637. in 8.

VOLUSIUS Mecianus, JCtus, tempore Antonini philosophi vixit. Ejus mentio habetur in Pandectis. Tractavit de asse & ejus partibus. Ad legem Rhodiam etiam commentatus esse dicitur. Vid. *Panzirolus in JCtis, 1, 47. Bertrandus, pag. 93.*

VOLUSIUS (Luc.) JCtus, An. C. 57. sub Nerone decessit. Reliquit fideicommissorum 16. libros: publicorum 14. Vid. *Guido Panzirolus in JCt. 1, 16.*

VOLUSIUS (Adolf. Gothofr.) vitam & miracula S. Willigisi Anno 1675. literis complexus est. Extat ejusdem aurora pacis religiosæ. Cum *Sam. Maresio* scriptis decertavit.

VOMELIUS (Cyprianus) Frisius, natus est A. 1515. obiit A. 1578. Struxit 4. libros silvarum. Vid. *Sweert. pag. 201. f.*

VOMELIUS (Sibr.) de jurejurando, Franck. An. 1590 tractare cœpit.

VOPISCUS (Aloys.) philosophus, Plutarchi opusculum de non irascendo latine reddidit, teste *Simlero.*

VOPISCUS (Flavius) Syraculius, An. C. 291. claruit & aliquot Impp. vitas in literas retulit. Vid. *Mart. Hanckius part. 1. Scr. R. R. pag. 146.*

à VORAGINE (Jacobus) sic dictus à castello in Liguria, An. 1294. obiit. Biblia sacra primus in Italicum idioma transtulit. Eidem *aurea Legenda* vel *Lombardica* de sanctis tribuitur. De hoc libro videatur *Melch. Canus l. 11. Loc. Com. c. 6. Baronius in Martyrol. ad d. 28. April. Claud. Espencæus ad Tim. l. 1. c. 11. G. Joh. Voss. de histor. lat. 2, 60. Zeillerus, part. 2. pag. 156. Quenst. pag. 309. Olear. pag. 227.*

à VORBURG (Joh. Phil.) paravit encyclopædiam juris publici & privati, Anno 1640: it. 5. tomos hist. Romano-Germ.

VORILONGUS (Guilh.) in 4. libros Sent. commentatus est. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 157.*

van der VORM (Hobius) emisit descriptionem atriplicis salsi An. 1661.

VORRILLON (Guilh.) confecit compendium in 4. libros Sententiarum. Vide, VARRILLO.

VORSTIUS (Adolphus) Delphensis, natus est An. 1597: obiit A. 1663. Mortuo parentavit *Joh. Ant. van der Linden.* Edidit catalogum plantarum horti academici Lugduno Batavi. Vid. *Henning Witte in med. pag. 222.*

VORSTIUS (Conr.) Coloniensis, natus est An. 1569: obiit An. 1622. Steinfurti theologi officio functus est. Emisit dispp. de natura & attributis DEI: Bellarminum contractum: anti Pistorium: exegesin apologeticam: parasceven: amicam duplicationem: catalogum errorum Sibrandi. scholia alexicaca, &c. Mortuo parentavit *Marc. Gualterus,* Palatinus. Vid. *Hornius in hist. eccles. pag. 217. Hoornbeck, T. 1. Socin. refut. pag. 92. Kemp p. 384.*

VORSTIUS (Ælius Everh.) medicus, natus est An. 1565: obiit An. 1625. Leidæ medicinam 26. annos professus est. Composuit commentarium de annulorum origine in gratiam *Abrab. Gorlæi,* qui sine nomine ejusdem dactylothecæ præfixus est. Struxit etiam notas

notas in Cornel. Celsum: descriptionem rerum memorabilium per magnam Græciam: opus de Bataviæ piscibus, &c. Vid. *Sweertius, pag. 110.*

VORSTIUS (Joh.) Berolinensis, libellum exaravit de latinitate falsò suspecta, Anno 1665: alium, de latinitate meritò suspecta: item, philologiam sacram. Vid *Hedovill. T. 2. ephem. pag. 133.*

de VOS (Pet.) manipulum concionum moralium, Antv. A. 1644. typis tradidit.

VOSMER (Mich.) de principibus Hollandiæ & Zelandiæ tractare aggressus Anno 1578 fol.

VOSSIUS (Andr.) episcopus Bergensis, condidit genealogiam Regum Daniæ & Norwegiæ, Ducumque Oldenburgensium eorum, qui post lineeram religionem floruerunt, teste *Bartholino.*

VOSSIUS (Dionys.) *Gerb. Job.* filius, librum R. Mosis Maimonidis de idololatria ex Hebræo in latinum traduxit notisque eruditis illustravit.

VOSSIUS (Gerhardus) Eburo, Tungrensis præpositus, Anno 1609. vivere desiit. Gregorii Thaumaturgi: item, Ephrem Syri opera latine transtulit scholiisq; exornavit. Videatur *Sweertius*, *pag. 287.*

VOSSIUS (Gerh. Joh.) theologus, philosophus & philologus percelebris, Anno 1649 obiit. *Vulgò* Varro hujus seculi vocari solet. Extant ejus grammatica latina: rhetorica: liber de natura logices: liber de natura rhetorices: institutiones poeticæ: etymologicon lat. linguæ: liber de philosophia & sectis philosophorum: lib. de historicis Græcis & latinis: liber de scientiis mathematicis. tractatus de glossematis vitiisque lat. sermonis: theologia gentilium: theses theologicæ: harmonia passionis Christi: historia Pelagiana: tractatus de Baptismo: dissertatio de tribus symbolis, &c. Aliquando *Remonstrantium* partes secutus est: verum *Andr. Rivetus in examine animadv. Hug. Grot. p. 68.* testatur, eum ab Arminianis iterum ad Calvinistas transiisle. *Oct. Ferrarius in prælus. p. 219. Jos. Scaliger,* (inquit) cum institutionum oratoriarum libros perlegisset, ingenuè professus est, se ab ea lectione doctiorem evasisse, nec è veteribus ipsis quenquam extare, qui in eo argumento *Vossio* palmam præriperet. *Casaub.* vero hoc de eo habet: erat judicium, nihil ejus rhetoricis esse perfectius, nihil nitidius, singularem eruditionem lectionem multiplicem, rectumque judicium ubique elucere. V. *Meursius in Ath. Batav. pag. 2.. Thomasius de plagio §. 578.*

VOSSIUS (Gerh.) *Gerhardi Job.* filius, Velleium Paterculum emendatissimis noris exornavit Anno 1639. Scripsit etiam notas in Val. Flaccum.

VOSSIUS (Isaac) *Gerardi Job* filius, natus est Anno 1618. In Pomponium Melam de situ orbis doctissimè commentatus est. Extat ejusdem tractatus de LXX. interpretum versione, in quo doctorum interpretum versionem magnopere extollit, hebraicique textus integritatem elevare molitur. Unde varios hinc inde adversarios nactus est. Edidit præterea Scylacis periplum: notas in Justinum: dissertationem de vera mundi ætate: tractatum de lucis natura: librum de Nili & fluminum origine: libellum de motu marium & ventorum, &c. Promittit vir doctissimus alia adhuc scripta, ex. gr. notas in Dionysium Thracem: catalogum Regum Ægyptiorum: Porphyrii scholia in Iliadem Homeri: dissertationem de literis & vera pronunciatione linguæ Græcæ, Dionysii Characeni ixeutica: Apuleium de herbis: Scylacis novam editionem: meteorologica: notas in Callimachum: item, in Aristophanem: Batavica: notas ad periplum Hannonis, &c.

VOSSIUS (Matth.) quatuor partes annalium Hollandiæ & Zelandiæ Anno 1635 imprimi curavit.

de VOVER D' ARGENSON (Claudius) nobilis Gallus, collegit elogia illustrium hujus seculi virorum Anno 1651. in 4.

UPTONUS (Nicol.) Sarisbariensis canonicus, inter Heraldicos scriptores præcipuus, ante ducentos annos claruit. Reliquit 4. libros de studio militari, Londini editos An. 1654. fol. *Halleruordius* vocat *Nic. Uptonum.*

URANCK (Columb.) edidit malleum Calvinistarum An. 1590.

URANIUS, οὐράνιος, scripsit *Ἀραβικά*. Aliquoties allegatur a *Stephano et*...

ethnographo: item, *à Job. Tetze Chiliad. 7. pag. 134.*

URANIUS (Chanocius) exaravit quatuor libros de verbo DEI scripto Anno 1594.

URANIUS (Henr.) Relensis Clivius, Anno 1570. floruit. Tractavit de literis servilibus & punctorum mutatione apud Hebræos. Vid. *Swertius, pag. 338.*

URANIUS (Mart.) cognomine *Premiger*, JCtus, tres tomos consiliorum Anno 1597. publicavit.

URANIUS (Mich.) 70. discipulorum Christi historiolas è monumentis ecclesiasticis excerpsit.

URBANUS IIX. pontifex. Vide, BARBARINUS.

URBANUS Valerianus, Bellunensis, An. 1523. claruit & Venetiis Græcas literas docuit. Peregrinationes pro oblectamento habuit. Ægyptum, Palæstinam, Arabiam & Sinam pedes invisit: totam peragravit Græciam & Siciliam: Ætnam bis ascendit Constantinopolin & universam Thraciam perlustravit: nullum unquam trientem in usum proprium reposuit, nec pro laboribus suis minerval unquã a discipulis poposcit; quin oblatum recusavit: honores & dignitates nunquam ambivit. Moriens vultu ridibundo verbisque jucundis, quasi placidissimo somno sese dederet, occubuit quartum circiter & octuagesimum natus annum, Clementis VII. anno primo. Ideam hominis tranquillissimi & αὐταρκεστάτου dixisses. Reliquit grammaticam Græcam, quæ prodiit Paris. Anno 1543. Vid. *Pierius Valerianus l. 2. de Inf. lit. pag. 196. Waddingus in S. O. M. pag. 33*.

URBELIUS (Janus) proposuit methodum linguæ Italicæ, in tribus aut quatuor septimanis addiscendæ An. 1619.

URBICIUS, Οὐρβίκιος, tempore Anastasii Imp. vixit ejusque jussu Τακτικὰ in literas redegit. Transtulit autem ea, quæ Trajanus & Adrianus de hac arte scripserant, sed sic, ut non pauca adderet de suo. Ea manuscripta extare dicuntur Florentiæ & Mediolani. Vid. *Hallerv. in B. C. pag. 401.*

de URBINO (Barth.) Anno 1350. floruit. Milleloquium Augustini ab *August. Triumpho* inchoatum continuavit. Idem milleloquium Ambrosianum jussu Clementis VI. pontif. adornavit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 69.*

URBINUS (Mauric.) Ragusæus, historiam Slavorum condidit.

URCEUS (Ant. Codrus.) Vide, CODRUS.

de URCUZO (Mich.) in §. Julianus, ex L. si fiant F. de damno infer. commentatus est.

URFEDIUS (Oliv.) Brugensis, JCtus, historiam Comitum Flandriæ quinque libris complexus est, Anno 1650. fol. Extat ejusdem genealogia Comitum Flandriæ, à Balduino ferreo usque ad Philippum IV. Hisp. regem deducta.

URFÆUS (Honor.) Gallus, Astræam, scriptum mythistoricum, composuit. Vid. *C. Barthius ad 2. Theb. Papinii pag. 605. & 1. Achill. pag. 1634.*

de URIAS (Sebast.) Hisp. concinnavit triumphum crucis, Juliobrigæ Anno 1597.

URIEL Jutisti, Judæus, edidit examen traditionum Pharisaicarum, cum lege scripta collatarum.

URIENTIUS (Maxim.) natus est Anno 1559: obiit Anno 1614. Carmina ejus leguntur *T. 4. Delit. Belg. pag. 476.* Vid. *Swertius, pag. 563.*

URIMARIUS (Henr.) Anno 1340. claruit. In Decalogum commentatus est. Extat ejusdem tractatus de passione Domini: item, alius de quadruplici instinctu, Venet. Anno 1498. impressus. *Molanus* facit eundem cum *Nicol. de Lyra.*

URNEUS (Chr.) Danus, tractavit de ratione status.

URPHILAS, Gothus. Vide, ULPHILAS.

de URRUTIGOYTI (Did. Ant.) scripsit de competentiis jurisdictionis inter curiam ecclesiasticam & secularem Anno 1667.

URSATUS (Sertorius) professor Patavinus, An. 1652. vulgavit. Edidit monumenta Patavina: item, tract. de notis Romanorum. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 245.*

URSEIUS Ferox, JCtus, tempore Hadriani Imp. claruit. Videatur *Bertrandus, pag. 289.*

URSELLIUS (Laur.) JCtus, emisit examen apum sive conclusionum legalium, quæ

delibatæ sunt ex floribus decisionum rotalium totius orbis, & præcipuè Romanæ Rotæ. Vid. *Ghilinus, vol.1. pag. 153.*

URSINUS (Alex.) Card. An. 1626. obiit. Reliquit tract. de Christi cruce & passione. Vid. *Alegambe, pag. 13.*

URSINUS (Benjamin.) trigonometriam, Coloniæ An. 1625. edi curavit.

URSINUS (Bernh.) JCtus, de reconventionibus tractare aggressus est Anno 1613.

URSINUS (Casp.) vitas regum & pontificum Rom. in unum volumen redegit. Idem Nonnum redivivum Anno 1667. vulgavit.

URSINUS (Casp.) Velius, Silesius, poëmata elaboravit. Vid. *T.6. Delit. Germ. pag. 992.* Quære, VELIUS.

URSINUS (Fulvius) Romanus, An. 1600. septuagenarius obiit. Erat vir Græce latineq; doctissimus ac purioris antiquitatis indagator diligentissimus, qui complura veterum utriusque linguæ scriptorum monumenta aut primus edidit aut edita dedit meliora. Scripsit de familiis Romanorum: animadversiones in Festum Pompejum: Virgilium collatione Græcorum scriptorum illustratum: commentar. de triclinio: elogia illustrium & eruditorum virorum: leges & senatusconsulta, &c. Videantur *Thuanus l. 123. Nicius Erythr. part. 1. Pinacoth. pag. 9. Casaub. epist. 12. Thomasius de plagio §. 583.*

URSINUS (Joach.) historicam relationem & nullitatem concilii Tridentini, Anno 1615. publico scripto exposuit.

URSINUS (Joh.) Gallus, medicus, prosopopœiam aliquot animalium carmine elegiaco texuit: in quam *Jac. Olivarius*, Avenionens. itidem medicus, scholia paravit & Viennæ Allobrogum An. 1541. edi curavit. De eo ita *Steph. Roybosius, Tulinpus*: Is est, quocum si congressus fueris, nihil ignotum homini esse putes. Mirus poëta, eximius & benè fortunatus medicus, philosophus summus, orator facundus. Quorum documentum locupletissimum præstant, quæ de re medica carmina scripsit: eruditissima commentaria in Catonis libellum: etholo[illegible]s elegans, & alia plura, quæ sub ejus nomine circumferuntur. Vid. *Reinesius ad Daum. pag. 118.*

URSINUS (Joh.) Jenensis, carmina elaboravit, quæ habentur *Tom. 6. Delit. Germ. pag. 1045.*

URSINUS (Joh.) Leopoliensis, medicus, Anno 1613. obiit. Tres tractatus de ossibus humani corporis exaravit. In *epitaphio* in omni literatura accuratissimus fuisse dicitur. Vid. *Starovolscius, pag. 93.*

URSINUS (Joh. Henr.) Spirensis, natus est An. 1608 obiit An. 1667. Ratisbonæ Superintendentis officio præclare functus est. Reliquit 6. libros analectorum sacrorum: arboretum Biblicum. libellum de Zoroastre, Mercurio Trismegisto & Sanchoniathone. tract. contra Præadamitam. Videantur *Spitzelius in Templo honoris pag. 313. Thomasius de plagio, §. 581.*

URSINUS (Otto) collegit fasciculum quæstionum in theologia vexatarum, Gryphisw. An. 1666.

URSINUS (Pet. Jord.) JCtus, tractavit de successione feudorum, Neapol. Anno 1639. fol.

URSINUS (Zach.) natus est Anno 1534: obiit Anno 1583. Heidelbergæ & Neustadii theologiam professus est. Edidit administrationem Neustadianam: item, catechismum Heidelbergensem. Opera ejus tribus tomis distincta continentur. Museo suo inscripserat: *Amice, quisquis huc venis, aut agito paucis aut abi; aut me laborantem adjuva.* Vid. *Placcius, pag. 180.*

de URSIS (Sabb.) Lupiensis, Anno 1620. obiit. Scripsit de Sinensium fastorum erroribus. Vid. *Alegambe, pag. 417.*

URSPERGENSIS (Conradus) An. 1215. claruit. Vid. *Thomasius de plagio §. 585.* Quære, LIECHTENAU.

URSTISIUS (Christ.) Anno 1588. obiit. Vulgavit aliquot illustres Germaniæ autores.

URSTISIUS (Eman.) condidit volumen de cornuto quodam homine. Vid. *Linden, pag. 164.*

URSUS (Aurel.) exaravit carmen de bello Belgico.

URSUS (J. Bapt.) Ebolitanus, An. 1637. vivis exemtus est. Ejus inscriptiones Neapoli Anno 1643. prodierunt. Vid. *Alegambe, pag. 227.*

URSUS (Nicol. Raymarus) de doctrina sinuum & triangulorum An. 1588. scribere instituit.

USCHA-

USCHAJA (Rabbi) circa An. C. 210. vixit. Erat discipulus R. Jehudæ sancti. Librum *Misnajoth* publice in scholis cœpit legere, disputando examinare, ac tandem commentario illustrare. Commentarius ille *Beresit rabba* dictus est, continetq; nihil aliud, quam declarationem libri *Misnajoth*. Vid. *Buxtorf. in Bibl. Rabb. pag. 282.*

USCITA (Joh.) tractavit de ecclesia.

USINGHEM (Barth.) A. 1575. flor. Scripsit de tribus necessariis ad vitam Christianam, gratia, fide & operibus. Videantur *Sweertius pag. 157. Olearius in Abaco, pag. 69.*

USILLUS (Ant.) ad titul. institut. de actionibus, Lugd. Anno 1568. commentari cœpit.

USLERUS (Dan.) librum elaboravit de eventu in morbis præcognoscendo Anno 1601.

USSERIUS (Jac.) Dublinens. Armachanus episcop. natus est A. 1580: obiit A. 1655. Condidit annales veteris Testamenti: historiam Godescalci: corpus Theologiæ: historiam Pelagii: dissertationē de versione LXX. interpretum: syllogen veterum Hibernicarum epistolarum, &c. Videantur *Vossius de scient. mathemat. pag. 392. Richteri epistolæ selectæ, pag. 492.*

USUARDUS, Gallus, tempore Caroli M. claruit. Extat ejus martyrologium. Vid. *Ph. Labbe T. 2. Diss. pag. 490. Olearius, pag. 469.*

UTENBOGARD (Joh.) Theologus, A. 1619. floruit. Cum *Festo Hommio* scriptis digladiatus est. Extant & ejus epistolæ, inter *epist. præstantium Theologorum* An. 1660. editas.

UTENHOVIUS (Carolus) Gandensis, natus est Anno 1536: obiit Anno 1660. Calluit linguam latinam, græcam, hebraicam, aliasque complures. Nonnum & Callimachum latine: de latino in græcum Penelopes elegiam ad Ulyssem transtulit. Memorant, per triginta amplius annos eum nihil scripsisse ad amicos, nisi carmine, nunquam prosa. *Symbolo* usus est: οὐδὲν ὁ βίος. Carmina ejus extant *T. 4. Delit. Belg. pag. 546.* Vid. *Sweertius, pag. 172.*

de UTINO (Leonh.) ord. prædicat. monachus, An. 1440. claruit. Sermones de sanctis: item, sermones quadragesimales & dominicales exaravit. *Olearius in Abaco, pag. 271* sermones de sanctis An. 1446. impressos Halæ in Bibliotheca templi Mariani conservari memorat. Vide, LEONARDUS.

UVAN (Paulus) Pataviensis, de septem vitiis criminalibus scribere instituit. Liber prodiit An. 1517.

à VUCHT (Theod.) condidit librum de variis pie vivendi modis, Bruxell. Anno 1672.

UVERVERO, Leodiensis monachus, struxit epitomen Chronicorum. Vid. *Salmuth, part. 1. in Panciroll. pag. 11.*

VULCANIUS (Bonaventura) Brugensis, natus est Anno 1538: obiit Anno 1610. Leidæ Græcam linguam per triginta duos annos magno cum fructu professus est. Vertendo Græcos autores optimè de re literaria meruit. Inter alios Cyrillum de adoratione in Spiritu & veritate primus transtulit: Arrhianum de gestis Alexandri M. nova interpretatione donavit: Agathiam græcè & latinè cum notis edidit. Carmina ejus servantur *Tomo 2. Delit. Belg. pag. 562.* Videantur *Sweertius, pag. 160. Ghilinus, vol. 2. pag. 48.*

VULCATIUS Gallicanus tempore Diocletiani vixit & vitam Avidii Cassii literis consignavit. Vid. *Mart. Hanckius, part. 1. de S. R. R. pag. 133.*

VULCATIUS Terentianus sub Gordianis claruit ac vitas eorum conposuit, teste *Jul. Capitolino.*

VULDERIUS (Meilardus.) Gandensis, JCtus, Ann. 1592. obiit. Emisit volumen responsorum, testante *Sandero.*

VULPA (Joh. Ant.) carmina concinnavit. Vid. *Tom. 2. Delit. Ital. pag. 1442.*

de VULPE (Flaminius.) Vide, PAPAZZONIUS.

VULPES (Ang.) à Monte piloso Neapolitanus, Anno 1622. & deinceps claruit. Summam theologiæ Scoti decem tomis complexus est. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 26.*

VULPELLUS (Octav.) tractavit de fide, treuga & pace. Vid. *T. 11. Tract. tr...* Extant ejusdem responsa criminalia, An. 1581. impressa.

VULPINUS (J. Bapt.) JCtus, succum col-

legit ex opere criminali *P. Farinacii*, Lugd. An. 1663. fol.
VULPIUS (Henr.) Lingensis, de arithmeticæ practicæ regulis scribere aggressus est, teste *Sweertio*.
VULPIUS (Hieron.) Comensis, inter poëtas referri meruit. Vid. *T. 2. Delit. Ital pag. 1452.*
VULTEJUS (Herman.) JCtus, natus est An. 1555: obiit An. 1634. In Academia Marpurgensi jurisprudentiam magna cum laude professus est. Tractavit de feudis eorumq; jure. Vid. *H. Witte in JCtis, pag. 160.*
VULTEJUS (Joh.) Rhemus, An. 1536. floruit. Carmina ejus *Tomo 3. Delit. Gall. pag. 1135.* comparent. Vid. *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 65.*
VULTEJUS (Justus) Hessus, An. ... obiit. Marpurgi primo scholæ præfectus, inde ad professionem S. linguæ admotus est. Ælianum, Heraclidem, Polyænum latine vertit. Ajunt, ipsum in vestitu eam mediocritatem observasse, ut amicis sæpe peccare videretur. Vid. *J. P. Lotichius p. 3. B P. pag. 66.*
UWENUS (J. Bapt.) Antv. natus est An. 1587. In Jonam commentatus est, fol.
VYFALVINUS (Emer.) egit de patrum, conciliorum & traditionum autoritate An. 1611.
VYTACHIUS (Corn.) scripsit de Mahomete antichristo: item, de Gog & Magog, An. 1666.
UZANIUS (Nicol.) Florentinus, inter celebres medicos numeratur.

W.

WAAN (Paulus) Pataviensis vel Passaviensis professor, circa An. 1516. claruit. Construxit 135. sermones contra septem crimina mortalia.
WAASBERGIUS (Joh.) Vide, WAESBERGHE.
WACHERUS (Joh. Matth.) Constantiens. carmina exaravit. Vid. *T. 6. Delit. Germ. pag. 1057.*
WACHMANNUS (Joh.) JCtus, tractavit de privilegiis in genere An. 1625.
à WACHTENDONCK (Joh.) Machliniensis, vitam, passionem & miracula S. Rumoldi literis mandavit Anno 1638. in 4.
WACKFELDUS (Rob.) An. 1538. obiit, relictis institutionibus Hebraicis. Videatur *Valerius Andreas in Fastis Lovan. pag. 283.*
à WACYEN (Joh.) edidit veram & genuinam Reformatorum sententiam contra *Wolzogium*, Amsterd. An. 1669.
WADDINGUS (Lucas) Menapiensis Hibernus, Anno 1650. confecit Bibliothecam scriptorum ordinis minorum: item, historiam ord. minorum 7. tomis comprehensam. Vid. ipse *Waddingus, pag. 2...*
WADINGUS (Jac.) JCtus, tractavit de contractibus, An 1644.
WADINGUS (Pet.) Anno 1644. obiit. Tractatum condidit de incarnatione, quem Ferdinando III. Augusto inscripsit. Vid. *Alegambe, pag. 402.*
de WAEL (Guilh.) collegit 45. considerationes de vulneribus Christi, Bruxell. An. 1657.
de WAEL (Regnerus) An. 1509. floruit. Extat ejus carmen elegiacum de vacca Dordracensi sive de tribus, qui anseris avidi in foveam ceciderunt: item, de Berta & marito per studiosum Parisiensem deceptis, teste *Sweertio*.
WAELS (Joh.) Haesbruckanus Flander, An. 1628. obiit. Litanias de S. Josepho publicavit. Vid. *Alegambe, pag. ...8.*
à WAESBERGHE (Joh.) Gerardimontensis, JCtus, Gerardimontium A. 1627. typis mandavit.
à WAESBERGHE (Pet.) Gandavensis, JCtus, vitas Comitum Flandriæ literis consignavit.
à WAFFENBURG (Chr. Kyblin) paravit tractatum de pœnitentia & voluntatis mutatione in utroque jure in septem partes divisum, An. 1672.
WAGENAER (Pet.) vitam Herm. Josephi, Colon. Anno 1656 metricè expressit.
WAGENSEIL (J. Christ.) Norimbergensis, JCtus, Anno 1633. natus est. Hoc tempore Altdorfii jus publicum & linguas orientales publice profitetur. Librum Talmudicum, סוטה dictum, amplissimo commentario illustravit. Extat ejusdem dissertatio de loco Gen. 49, 10. Promisit etiam farraginem veterum scriptorum Rabbinicorum brevi in dias luminis auras sese missurum esse.

WAGNE-

WAGNERECKIUS (Hen.) An. 1657. obiit. Composuit tractatum de origine animæ: item, commentarium exegeticum sanctorum canonum. Vid. *Alegambe pag. 178. Borrichius de Hermet. pag. 73.*

WAGNERECKIUS (Simon.) pietatem Marianam Græcorum, Monach. A. 1648. adornavit.

WAGNERUS (Casp.) pastor Micropragensis, reliquit thesaurum sermonum theolog. An. 1621.

WAGNERUS (Sebast.) cognomine *Hofmeisterus*, Anno 1526. floruit & Eccium scripto edito refutavit.

WAGNERUS (Tob.) celebris theologus, hoc tempore claret Tubingæ. Paravit institutiones historicas An. 1653: item, dissertationes de oraculis Sybillinis Anno 1664.

WAISSIUS condidit chronicon Borussiæ.

le WAITTE (Anton.) Anno 1654. claruit. Judæoiconomachiam quinque libris complexus est. Vid. *Carolus Visch in Bibl. Cisterc. pag. 25.*

WAITZENMEGERUS (Ferd.) de servitutibus personalibus & realibus commentatus est, Ingolst. An. 1641.

WALÆUS (Anton.) natus est A. 1573: obiit Anno 1639. Scripsit de autoritate magistratus in rebus ecclesiasticis; item, compendium ethicæ Aristotelicæ ad normam veritatis Christianæ. Ejus opera junctim prodierunt Leidæ Anno 1647. Vid. *Meursius in Athen. Batav. pag. 325.*

WALÆUS (Bald.) novum Testamentum cum notis variorum Anno 1653. edi curavit.

WALÆUS (Joh.) medicus, *Claud. Harveji* sententiam de circulatione sanguine peculiari scripto An. 1647. defendere aggressus est. Ejus opera excusa sunt An. 1660. Vid. *Linden, pag. 399.*

WALAFRIDUS Strabo, abbas Augiensis, An 849. obiit. Vid. *Olearius in Abaco pag. 169.* Quære, STRABO.

WALCKERUS (Guilh.) Anglus, tractavit de creatione. Extat eiusdem troposchematologia.

à WALDENFELS (Chr. Phil.) emisit 12. libros selectæ antiquitatis, Norimb. Anno 1677.

WALDENSIS (Thom.) An. 1430. obiit. Reliquit doctrinale fidei antiquæ tribus tomis constans. Vid. *Phil. Labbe T. 2. diss. pag. 449.*

WALDO, abbas S. Galli, A. 779. floruit. Vid. *Reinesius in epist. ad Daum. pag. 212.* Quære, BALDO.

WALDUNGUS (Joh. Wolf.) medicus, natus est An. 1554: obiit An. 1621. Altdorfii physicam publice professus est. Lagographiam An. 1619. confecit. Extat ejusdem oratio de hominis perfectione.

à WALENBURG (Adrianus & Petrus) fratres, methodum Augustinianam Anno 1646. adornarunt.

WALFELD (Joh.) de injuriis tractare aggressus est.

de WALLEIS (Thomas) Anglus, concordantias inter S. Scripturas & fabulas poëticas ad metamorphosin Ovidii architectatus est inconditas sane & plerumque ridiculas. Vid. *Dieteri us part. 1. Antiq. Bibl pag. 127.*

WALLENBECHIUS (Henr.) diarium polemicum metricum, Hafniæ A. 1660. publicavit.

WALLICH (Joh. Henr.) de religione Turcica nonnulla meditatus est Anno 1659.

WALLIS (Joh.) Cantianus, doctor theologiæ, struxit tractatum geometricum de motu An. 1660. in quarto. Extat ejusdem epistola de loquela muto & surdo reddita: item, commentarius in epist. ad Titum.

WALLISERUS (Laur. Thomas) natus est An. 1569: obiit An. 1631. Ethicas disputationes Argentinæ conscripsit.

WALLIUS (Ægid.) Brugensis, An. 1603. vivere desiit. Paræmesin antiquitatis emisit.

WALLIUS (Jacobus) novem libros poëmatum Antv. Anno 1657. imprimi curavit.

WALLIUS (Laur.) Nericiensis Suecus, composuit quæstiones scholasticas in evangelia: item, carmina in obitum Gustavi Magni. Vid. *Schefferus in Upsalia, pag. 403.*

WALMIUS (Henr.) condidit aphorismos de politico pragmatico An. 1679.

WALO, Britannicus, An. 1090. floruit. Fecit satiram, quæ incipit, *Sacrilegis mona-*

monachis: item, epicedium Wilhelmo Flandriæ comiti. Vid. *Reinesius ad Daum. pag.* 195.

WALONCAPELLA (Franc.) Anno 1592. obiit. Librum de stationibus Romæ edi curavit.

WALPURGERUS (Chr. Wilh.) A. 1615. vixit. Tractavit de facie Mosis splendente.

WALRAVIUS (Doroth.) Hornanus, JCtus, An. 1608. floruit. Edidit carmina sacra. Vid. *Sweertius, pag.* 223.

WALSINGHAMUS (Thomas) Norfolciensis, An. 1422 claruit. Struxit historiam, quam hypodigma Neustriæ vocavit. item, chronicon de rebus Anglicis, &c. Vid. *Zeillerus, pag.* 1. *de histor. pag.* 156.

WALSWEER (Matth.) analysin logicam veteris & novi Testam. adornavit An. 1653.

WALTERIUS (Joh.) egit de triplici Christi cœna, Antv. An. 1617.

WALTHER (B.) JCtus, emisit miscellanea juris civilis.

WALTHER (G. Christ.) JCtus, struxit postillam theologico-politico-juridicam An. 1650.

WALTHER (Henr.) Judam Maccabæum carmine heroico celebravit A. 1604.

WALTHERUS (Mich.) Norimbergensis, celebris Theologus, natus est Anno 1593: obiit An. 1662. Mortuum laudavit *Joh. Ernestus Gerhardus*. Condidit harmoniam Biblicam: quæstiones miscellaneas, &c. Vid. *Spitzelius in Templo honor. pag.* 268.

WALTHERUS (Mich.) hoc tempore Wittebergæ mathemata docet.

WALTONUS (Brianus) episcopus Cestrensis, An. 1661. ætatis 61. obiit. Construxit apparatum Biblicum. Extat ejusdem dissertatio de linguis orientalibus.

WAMESIUS (Joh.) Leodiensis, JCtus, natus est Anno 1524: obiit Anno 1590. Exaravit responsa Juris: 2. tomos consiliorum de jure pontificio. Vid. *Sweertius pag.* 485. *Vernulæus in Acad. Lovan. p.* 293.

WAMMESIUS (Jac.) lexicon Æthiopicum publicavit, Romæ An. 1638.

WANCKELIUS (Joh.) edidit hyperaspisten Prisciani vapulantis contra *Joh. Rhenium* An. 1614. Vid. *Erasmus Schmid in N. T. pag.* 591.

WANDALINUS (Joh.) Wiburgensis Cimber, natus est Anno 1624. Scripsit de ventis: [illegible] de feria passionis & triduo morris Chr[illegible]: exercitationes in historiam sacram antedi[illegible]: vestibulum philologicum in librum Esdræ: commentarium in Haggæum: tractatum de jure regio ἀνυπευθύνῳ, &c. Vid. *Vindingius in R. H. pag.* 403. *Bartholinus in Danis, pag.* 91.

WANDALINUS (Pet.) Danus, A. 1651. vixit. Collegit catalogum 300. vocabulorum Danicorum ex Hebræa lingua originem ducentium. Extat ejusdem commentar. in Matthæum: item, in epist. ad Corinthios & Hebræos. Vid *Bartholinus l. c. pag* 118.

WANDELBERTUS, An. Chr. 1350. claruit. Martyrologium carmine complexus est, teste *Sweertio*.

de WANGEN (Pet.) vulgavit physiognomiam Jesuiticam, Lugduni Anno 1610.

WANN (Paulus) canonicus Pataviensis, An. 1468. vixit. Composuit panarium pastorale. Vid. *Olearius in Abaco pag.* 360. Quære, WAAN.

WANNEMACHERUS (Phil.) Belga, elaboravit triumphum literatorum, Mediolani An. 1611.

WANSLEBIUS (Joh. Mich.) Erfurtensis Thuringus, ord. prædicat. promittit varia opera Æthiopica, quæ ad prælum parata habet. Typum eorum edidit Parisiis Anno 1671. Confer, VANSLEBEN.

WAPY (Leonh.) Virdunensis, An. 1586. natus est. Scripsit de indulgentiis. Vid. *Alegambe, pag.* 319.

WARÆUS (Jac.) Hibernus, de scriptoribus Hibernis duos libros elaboravit, quorum *priori* continentur scriptores in Hibernia nati: *posteriori* alii, qui in Hibernia munera obierunt, Anno 1639. Extat ejusdem comm. de Hibernia & ejus antiquitate.

WARDNERUS, Anglus, de amissione lucri scribere aggressus est.

WARDUS (Sethus) Anglus, Theol. Doctor, astronomiam geometricam edi curavit, Londini An. 1656. Idem philosophiam *Thomæ Hobbes* graviter impugnavit.

WARENIUS (Henr.) παιδολογίαν hermeticam,

cam An. 1605. adornavit. Vid. *Linden*, *pag.* 239.

WARFORDUS (Guilh.) An. 1608. obiit. Reliquit institutionem fidei Christianæ. Vid. *Alegambe*, *pag.* 171.

WARLINCURIUS (Guilh.) Bethuniensis, carmina sacra & profana confecit. Idem veteris & novi Testamenti cantica & Jobææ prophetiæ partem carmine expressit, teste *Swertio*.

WARNEFRIDUS (Paulus) Diaconus Aquilegiensis, tempore Caroli Magni & Berengarii regis claruit. Struxit historiam de gestis Longobardorum. Historiæ miscellæ quinque libros addidit. Historia miscella partim ex *Eutropii* libris, partim ex *Diaconi*, partim ex *Landulfi Sagacis* additionibus consarcinata est. Idem Paulus *Festum Pompejum* in epitomen redegit. *Amama in oratione de barbarie*: Olim in majoribus ecclesiis semel quotannis universa Biblia à capite ad calcem prælegebantur: duravitque laudabilis illa consuetudo ad annum usque Christi 808. Tunc enim Paulus Warnefridus Caroli Magni jussu textus dominicales ex epistolis & evangeliis excerpsit judicio adeo nullo, ut eorum quidam nec caudam nec caput habeant. Hac ergo occasione factum est, ut ista tantum Scripturæ fragmenta populo prælecta & exposita sint. Ipsis ministris mollem pigritiæ lectum hoc compendio adornavit Satanas multosq; è populo in eam traxit sententiam, istis fragmentis universam Scripturam contineri. Observatum autem est à viris cordatis, in eundem annum 4. eclipses incidisse, ac inde non ineptè conjectatum, DEUM istis luminarium obscurationibus de tenebris ecclesiæ imminentibus voluisse concionari. *Hæc ille. Alii* tamen *pericoparum* dominicalium usum etiam tempore S. Augustini & Hieronymi obtinuisse statuunt. Vid. *Balth. Meisnerus in præfat. medit. sacrarum ad evang. dominicalia.* Præterea carmina etiam dictus Paulus conscripsisse dicitur. Vid. *Marus in Casinensibus pag.* 11. & *seq.*

WARNERUS (Læv.) collegit ea, quæ Muhammedani de Christo sparsim tradiderunt An. 1643.

WARSEVICIUS parallela exaravit. Videatur *Zeillerus part.* 2. *de histor. pag.* 239.

WARTHONUS (Thomas) medicus, adenographiam sive tractatum de glandulis elaboravit, Lond. An. 1657.

WARZAWICIUS (Stanisl.) Polonus, Ann. 1571. rebus humanis exemtus est. Heliodori *αἰθιοπικά* latine reddidit. Vid. *Alegambe*, *pag.* 424.

WASERUS (Casp.) Helvetius, An. 1600. claruit. Grammaticam Hebraicam adornavit. item Mithridatem. Extat ejusdem tractat. de antiquis mensuris Hebræorum: item, alius de quadrato geometrico.

WASEWITZIUS (Joh.) pastor eccles. Magdeb. emisit turturem Johannæum, An. 1658. in 4.

WASIUS (David) axiomata philosophica collegit & illustravit.

WASMUTH (Matth.) edidit grammaticam Arabicam An. 1644: item, vindicias textus Hebraici contra *Capellum*, An. 1669.

WASSENARIUS (Nic. Joh.) Amstelrodamens. obsidionem urbis Harlemensis Græco carmine expressit, teste *Swertio*.

WASSENBERGIUS (Everhardus) Florum Germanicum composuit. Extant ejusdem varii panegyrici.

WASTELIUS (Petrus) Alostanus, condidit apologeticum pro Johannis Hierosolymitani monachismo in Carmelo. Vid. *Swertius*.

WATSIUS (Guil.) Anglus, Matthæum Parisium, histor. imprimi curavit.

WATSONIUS (L. W.) synopsin totius philosophiæ: item, theatrum rerum variarum publicavit.

à WATERLAET (Lambertus) adornavit examen principiorum orthodoxè philosophicorum, Lugd. A. 1642.

à WATERLOHO (G. Bened.) Batavus, Anno 1597. obiit. Extant ejus epigrammata.

WAUDRÆUS (Joh.) Hanno, An. 1620. floruit. Scripsit tres libros epigrammatum, in quibus Ovidii facilitatem elegiacam & Martialis epigrammaticam venustatem lector deprehendere poterit, judice *Swertio*, *pag.* 497.

WEACUS, Anglus, edidit fidelem animolum.

de WEATHAMSTED (Joh.) abbas S. Albani, Anno 1440. floruit. Reliquit granarium. *Cambdenus in Britann. pag.* 8. virum summi judicii appellat.

WEB. (Joh.) Anglus, novum specimen historicum, quo linguam Sinensium primitivam esse probare conatur, Lond. An. 1669. edi curavit. Vid. *Funccius T. 1. Orb. Imp. pag 288.*

WEBERUS (Ananias) tractavit de Christo Salvatore.

WEBERUS (Christianus) de jure consistoriorum Anno 1647. commentari instituit.

WEBERUS (Joh.) concionator Gleichensis, elaboravit disquisitiones philosophicotheologicas: librum de S. Cœna: tractatum de prædestinatione: elenchum contra *Lampadium*, &c.

WEBERUS (Joh.) JCtus, scripsit de eo: non dimitti peccatum, nisi restituatur ablatum.

WEBERUS (Joh. Adamus) composuit artem disserendi de qualibet materia, An. 1671.

WEBERUS (Phil.) Idsteinianus, de thermis Wisbadensibus scribere aggressus est, An. 1617.

WEBERUS (Tob.) historiam metricam adornavit de origine & incrementis Comitum Nassoviæ, An. 1590.

WEBSTERUS, Anglus, destructionem academiarum molitus est.

WECCIUS (Joach.) JCtus, de pactis tractare instituit, An. 1638.

WECHTLERUS (J. C.) hominem orientem & morientem An. 1660. typis tradidit.

WECKERUS (Georg.) medicus, natus est An. 1566: obiit An. 1633. Witebergæ docuit.

WECKERUS (Joh. Jac.) Basileensis, dedit antidotarium generale & speciale An. 1588: item, septemdecim libros secretorum An. 1592. & alia.

WEDDERBURNIUS (Alex.) collegit annotationes in locos S. Scripturæ ex Augustino, An. 1652.

WEDDERBURNIUS (Dav.) in Persium satiricum commentatus est An. 1664.

WEDDERKOPF (Gabr.) egit de scepticismo, A. 1665.

WEDELIUS (G. Wolf.) edidit opiologiam Anno 1674: tractatum de sale volatili plantarum Anno 1672: item, tabulas synopticas de compositione medicamentorum An. 1676. fol.

de WEERD (Jod.) Antv. An. 1626. obiit. Reliquit anagrammata & chronographica, teste *Swertio.*

de WEESEL (Abr.) tractatum confecit de remissione mercedis.

WEGELINUS (Thomas) natus est An. 1577: obiit A. 1629. Argentorati theologiam professus est. Vid. *Spitzelius in T. II. pag. 109.*

WEGHORST (Henr.) scripsit de vero DEI cultu & adoratione iám Sabæorum quàm Judæorum An. 1672.

WEGNERUS (Dan.) tractavit de bancæruptoribus An 1650

WEGNERUS (Godofr.) edidit vetus calendarium Romanum An. 1673.

WEGNERUS (Henning.) egit de rerum & verborum significatione Anno 1655.

WEHNERUS (Paul. Matth.) JCtus, composuit observationes juris practicas An. 1619

WEICKHARDUS (Arn.) medicus, adornavit thesaurum pharmaceuticum, Anno 1626. fol. Vid. *Linden, pag. 62.*

WEIDNERUS (Joh. Jac.) Halensis Suevus, emisit salicetum poëticum Anoo 1620: item, triumphum pacis Anno 1652.

WEIDNERUS (Joh. Leonh.) Palatinus, de arcanis Hispanicæ dominationis nonnulla meditatus est. Vid. *Burgoldens. in not. imp. part. 1. disc. 1. §. 76. Placcius pag. 49.*

WEIDNERUS (Paulus) Judæus conversus, professione medicus, tractavit de locis præcipuis fidei Christianæ. Liber prodiit Viennæ, An. 1559.

WEIGELIUS (Erh.) celebris mathematicus, h. t. claret. Extat ejus Pancosmus, An. 1671. excusus.

WEIGELIUS (Val.) Haymensis, natus est An. 1553: obiit An. 1588. uti in ejus *epitaphio* habetur.

WEIGENMEIERUS (Georg.) grammaticam hebraicam An. 1592. publicavit, fol.

à WEIHE (Eberhardus) sub nomine *Duri de Pascolo* aulicum politicum emisit. Interdum vocat se *Waremundum de Ehrenberg*: aliquando *Mirabilem de Bona Casa.* Vid. *Limnæus de J. P. 1, 11 Placcius pag. 166.*

de WELLE (Frid. Rag.) exstruxit theatrum lucidum, An. 1671.

WEINHEIMERUS (Ad.) vulgavit quinq;

quinque centurias selectarum quæstionum, Anno 1647: item, salve chronologicum An. 1649.

WEINMANNUS (Joh.) Schweinfurrensis, natus est An. 1600: obiit An. 1672. Altdorfii S Theologiam professus erat. Condidit institutiones theologicas.

WEINRICHIUS (Georg.) Hirsbergensis, natus est An. 1554: obiit An. 1617. Lipsiæ Theologi munere 22. annis functus est. Commentatus est in aliquot S. Pauli epistolas. Vid. *Henning. Witte in Theol. pag. 541.*

WEINRICHIUS (Joh. Goth.) JCtus, egit de testamentis ordinandis Anno 1667.

WEINRICHIUS (Mart.) Uratislaviensis, tractatum de monstris exaravit Anno 1595.

WEINRICHUS (Melch.) construxit ærarium poëticum.

WEINRICHIUS (Thom.) examen Synodi Dordracenæ de absoluto prædest. decreto adornavit An. 1624.

WEIS (Matth.) lyceum Benedictinum Paris. Anno 1661. imprimi curavit.

WEIS (Thom.) miracula Mariæ Cellensis in Styria literis consignavit.

WEISCHERUS (Guilh.) tractavit de εὐθανασίᾳ, Antv. Anno 1666.

WEISENBERGERUS (Melch.) JCtus, tabulas concinnavit ad ordinationem Cameræ imperialis An. 1572.

WEISMANNUS (Sim.) scripsit de facultatibus & operationibus cordis Anno 1592.

WEISSEN (Christ.) edidit Carolum Magnum Anno 1674: item, schediasma curiosum de lectione novellarum Anno 1676.

WEISSENBURGIUS (Wolfg.) paravit descriptionem Terræ sanctæ Anno 1536.

WEITSEN (Quint.) dissertationem de Aviariis habuit An. 1672. Vide, WEYTSEN.

WEITWEILERUS (G.) Brigantinus, Anno 1633. obiit. Opera ejus tribus tomis constant.

WEITZIUS (Hier.) Danus, carmen in natalem Christiani Anno 1654. composuit.

WEITZIUS (Joh.) celebris philologus, Anno 1642. obiit. In Terentii comœdias commentatus est. Idem libros Tristium Ovidii, Dracontium, &c. eruditis commentariis illustravit. Extant ejusdem notæ in Valerii Flacci argonautica, unà cum notis *Lamb. Alardi* editæ.

WEITZLEBIUS (Georg.) Danus, Anno 1660 vixit. De sabbato Judæorum & Christianorum tractare aggressus est. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 49.*

WELLEIUS (Andr.) vitas pontificum Rom Anno 1571. edi curavit. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 8.*

WELLENS (Pet.) An. 1469. obiit. In epistolam ad Hebræos scribere instituit. Videatur *Valerius Andr. in fast. Lovan. pag. 88.*

WELLERUS (Hieron.) Anno 1574. vivere desiit. Reliquit postillam: comment. in Jobum: in epist. ad Ephesios: ad Philippenses: in epist. S. Petri: tractatum de officio ecclesiastico.

WELLERUS (Jac.) Neokircho Variscus, natus est Anno 1602: obiit Anno 1664. Mortuum laudavit *J. Sebastianus Mitternacht.* Contra *Massonium* Calvinistam scriptis pugnavit. Extat ejus comm. in epist. ad Romanos. Vid. *Spitzelius in Templo Honoris, pag. 276.*

WELLUS, Anglus, anchoram spei adornavit.

WELMANNUS (Henr.) Groningensis, natus est An. 1611: obiit An. 1642. In patria medicinam docuit. Vid. *Autor Vitarum Proff Groningens. pag. 131.*

WELOCUS (Abrah.) Salopiensis, Anno 1654. decessit. Persica ejus versio quatuor evangeliorum An. 1657. prodiit.

WELPERUS (Eberh.) Lohrensis, Anno 1630. vixit & Argentinæ mathesin docuit. Reliquit ephemerides: item, compendium geographicum.

WELSCHIUS (Georg. Hieron.) Augustanus, Anno 1677. vivere desiit. Vide, VELSCHIUS.

WELSERUS (Marcus) Patricius Augustanus, Anno 1614. obiit. Quære, VELSERUS.

WEMESIUS collegit consilia civilia & canonica.

WEMMER (Pet.) apparavit discursus prædicabiles Anno 1647.

WENCELIUS (Andr.) homilias catecheticas & speculum pœnitentiæ vulgavit.

WENCK (Casp.) Mospurgensis, Anno 1634. obiit. Edidit notas unguenti magnetici & actionis ejusdem, adv. *Rudolph. Goclenium.* Videatur *Alegambe*, *pag.* 154.
WEND (Pet.) scripsit de juribus fœminarum, Anno 1670. in 4.
WENDANUS (Dan.) Anno 746. obiit. Vitam Ceddæ episcopi: item, gesta Saxonum australium literis consignavit.
WENDELINUS (Godofr.) Hercensis, JCtus & mathematicus, apotelesma temporum exaravit. A nonnullis Ptolemæus nostri seculi appellatur. Vid. *Swertius pag.* 292. *Vossius de scient. mathem. pag.* 392.
WENDELINUS (M. Frid.) paravit institutiones politicas Anno 1638. Extat ejusdem tract. de prædestinatione. Vid. *Thomasius de plagio, §.* 592.
WENDET (Pet.) tractavit de voluntate Dei salvifica An. 1650.
WENDROCK (Guilh.) notas in *Montaltii* epistolas An. 1664. concinnavit.
WENERUS (Val.) Saligena, emisit poëmata An. 1610.
WENNELLIUS, Anglus, de baptismo Infantum vi fœderis commentatus est.
WEPFERUS (Joh. Jac.) reliquit observationes anatomicas ex cadaveribus eorum, quos apoplexia sustulit, Anno 1674.
WERBEUTZI (Steph.) condidit tripartitum opus juris consuetudinarii Hung. Anno 1581.
WERDENHAGEN (Joh. Angelius) scripsit de rebuspublicis Hanseaticis Anno 1642. Vid. *Dietericus part.* 1. *Antiq. Bibl. pag.* 173. *f.*
WERDMULLERUS (Otto) enarrationes in quasdam Ciceronis orationes elaboravit.
WERENBERGIUS (Jac.) vindicias Lutheri An. 1612. vulgari curavit.
WERENFELS (Joh. Jac.) An. 1655. obiit. Struxit homilias in Ecclesiasten.
WERENFELSIUS (Pet.) An. 1627. natus est. Inter Adamum I. & II. collationem instituit. Basileæ docet.
WERLINUS (Balth.) Anno 1546. floruit. Fecit additionem ad *Trithemium* de Script. ecclesiasticis.
WERLINUS (Simon) *Rosweidum* redivivum adornavit An. 1649.
WERMERUS (Jac.) Antv. edidit lexicon

Æthiopicum cum ejusdem linguæ institutionibus, Romæ An. 1638. in 4.
WERNER (Ad. Frid.) Danus, emisit 2. partes poëmatum Anno 1647. & 1657. Vid. *Bartbol in Danis, pag.* 2.
WERNERUS Rolevinck An. 1502. obiit. Reliquit librum de origine Frisonum: item, calendarium & martyrologium: ut & fasciculum temporum ab initio mundi ad sua usque tempora. Videantur *Ph. Labbe Tom.* 2. *diss. pag.* 496. *Olearius pag.* 470.
WERNERUS (Abr.) tractavit de confectione cerevisiæ An. 1567.
WERNERUS (Georg.) scripsit de admirandis Hungariæ aquis, Colon Anno 1505. fol.
WERNERUS (Georg.) Bopfingensis, JCtus, natus est Anno 1608: obiit Anno 1671. Helmstadii jura per 26. annos feliciter professus est. De nobilissimis juris materiis plerumque disputavit, ceu videre ap. *Henning. Witte, in memor. JCt. pag.* 517.
WERNERUS (Joh.) Hannoveranus, struxit duos libros therapeuticos Anno 1596.
WERPÆUS (Car.) Condrusius Belga, exaravit poëmata sacra: item, fontes elegiarum An. 1640 Vid. *Aleg. pag.* 72.
WERSTEMIUS (Joh.) Dalensis, paravit elucidationem in Ps. 1. An 1556.
à WESEL (Abrah.) JCtus, commentar. ad nonnullas constitutiones Ultrajectinas Anno 1666: item, tractatum de connubiali bonorum societate Anno 1674. publicavit.
WESELOVIUS (Christ.) condidit tractatum de quinque pedum præscriptione An. 1672.
WESENBECIUS (Joh.) Theologus, epistolam ad Romanos eruditis commentariis illustravit.
WESENBECIUS (Matth.) Antverpiensis, natus est An. 1531: obiit An. 1586. (Pater ejus XIII. liberos habuit, quibus 12. Apostolorum nomina ordine imponere voluit.) Primò Jenæ: deinde Witebergæ jura interpretatus est. Docuit tanta cum assiduitate, ut etiam in cursu gravissimarum occupationum nunquam sollicitus fuerit nisi extrema urgente necessitate docendi operas interrumpere. Composuit œconomiam juris. scholia in 5. libros institutionum: orationem

de

de Papiniano, &c. Videantur *Sweertius, pag. 555. Adrian. Beier in Reti. Jenens. pag. 545.*

WESENBECIUS (Petrus) Antv. natus est An. 1546: obiit An. 1603. Aliquando in academia Altdorfina jura professus est: inde Coburgum sese contulit. Vid. *Adr. Beier l. c. pag. 565.*

WESMANNUS (Joh. Columbus) Suecus, vitas regum Sueciæ versibus complexus est. Vid. *Scheferus in Upsalia pag. 403.*

WESNERUS (Casp. Tilman.) JCtus, tractavit de fide instrumentorum Anno 1661.

WESSELINGIUS (Herm.) edidit nomognosticon vel aurifodinam juris, Colon. Anno 1661. Extat ejusdem tractatus de jure superioritatis Rom. pontificis, Anno 1662. excusus.

WESSELIUS (Joh.) Gansfortius, Anno 1489. obiit. Docuit Coloniæ, Heidelbergæ & Parisiis. Vide, GANSFORTIUS.

WESSELIUS (Mart.) egit de dignitate & potestate ecclesiastica.

WESTHEMERUS (Barth.) Phorcensis, Anno 1540. claruit. Librum de tropis S. Scripturæ publicavit.

WESTHOVIUS (Willichius) Danus, exaravit emblemata Anno 1640: sex libros epigrammatum Anno 1646. Isocratis orationem de legitimo Regis officio heroico carmine expressit. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 148.*

WESTHUSIUS (P.) elaboravit notas in Plutarchum de puerorum educatione, Anno 1665.

WESTMONASTERIENSIS (Matth.) Anno 1376. vixit. Chronicon ejus cum reliquis Anglicanis chronologis in folio prodiit. Vid. *Zeillerus part. 1. de hist. pag. 157.*

WESTONUS (Eduard.) Londinensis, Anno 1611. claruit. Reliquit tres libros de triplici hominis officio. *Rivetus in Isagoge ad S. Script. cap. 20. §. 41.* appellat Duacenum professorem.

WESTPHALUS (Joach.) Anno 1574. obiit. Construxit syllogen juris feudalis. Vid. *Thuanus, l. 88.*

WETHMANNUS (Joach.) viros illustres vet. Testam. versibus celebravit Anno 1595.

WETSTEINIUS (J. Rud.) A. 1647. natus est. Edidit catenam Græcorum Patrum An. 1670: it. Origenis dialogum contra Marcionitas una cum ejusdem responso ad Africani epistolam de historia Susannæ, Basileæ, in 4. Vid. *Hofmannus in Lex. Univers. part. 2. pag. 575.*

WETZELIUS (G. Wolf.) exercitationes pathologicas Anno 1674. conscripsit.

WETZELIUS (Henricus) Hassus, collegium theologicum Anno 1619. evulgavit.

WEWODUS (Guilh.) parallela juris divini Jud. & civilis Romanor. An. 1665. edi curavit.

WEXIONIUS (Joh.) Suecus, exaravit synopsin historiæ universalis: apologiam pro ethica Aristotelis contra *Laurent. Paulinum*: item, tubam angelicam de antichristo. Vid. *Scheferus in Upsalia, pag. 405.*

WEYER (Joh.) professor Pragensis, composuit fontem vitæ: viam charitatis excellentiorem: filium DEI adoptivum: affectus pios pro bona morte, Ingolst. Anno 1670.

WEYERUS (Matth.) tres libros effatorum An. 1658. emisit.

WEYMSIUS (Steph.) Ultramosanus, JCtus, Anno 1633. vivere desiit. Paravit analysin ad consuetudines 24. ex antiquo jure desumtas & per concilium Tridentinum innovatas. Vid. *Valerius Andr. in fastis Lovan. pag. 200. Vernulæus in Acad. Lovan. pag. 299.*

WEYRACHIUS (Georg.) Silesius, A. 1614. claruit. *J. P. Lotichius part. 4. B. P. pag. 166.* Weyrachii epigrammata omni thure Arabico Sabæoq; fragrantiora appellat.

WEYTSEN (Quintinus) Batavus, Anno 1565. obiit. Extat ejus tractatus de *Aviariis*, i. e. contributionibus, quæ fiunt iis, quorum bona ad evitandum periculum submersionis e navi ejecta sunt.

WHARTONUS (Thomas) tractavit de glandulis totius corporis Anno 1656. Vide, WARTHONUS.

WHATLEIUS (Guilh.) Oxoniensis, Anno 1639. obiit. In Genesin commentatus est.

WHEAR (Degoreus) adornavit relectiones historicas An. 1637.

WHETFIELDUS, Anglus, Antinomianos scripto impugnavit.
WHITFORDUS (Dav.) Anglus, Theocriti poëmata amatoria unà cum Musæo, Moscho & Bione Græcè & latinè Londini edidit An. 1659. in 4.
WHITE (Alex.) emisit redargutionem schismatis Anglicani, Lovan. Anno 1661.
WHITEUS (Franc.) Anglus, S. Matthæum notis illustrare instituit.
WHITEUS (Joh.) de orthodoxa ecclesia scribere aggressus est.
WIBELIUS (Joach.) scripsit de contractibus mulierum An. 1656. in 4.
WIBERTUS tempore Henrici III. & IV. Impp. claruit & vitam Leonis IX. calamo exposuit.
WIBURGIUS (Joh.) Anno 1643. floruit. Edidit brevem & perspicuam metaphysicam, exemplis theologicis & philosophicis illustratam. Extant ejusdem dissertationes de notitia DEI. Vid. *Barthol. in Danis pag. 92.*
WICCIUS (Thomas) historiam S. Mariæ de Meritona literis consignavit.
WICELIUS (Georg.) Fuldensis, natus est Anno 1501: obiit Anno 1573. Erat Græcè & latinè callentissimus. Collegit idiomata linguæ vet. & novi Testamenti. Extant ejusdem notæ in Psalmos pœnitentiales: via regia, &c.
WICHGRAVIUS (Alb.) Hamb. A. 1601. claruit. Struxit Cornelium relegatum, comœdiam.
WICHMAND (Nicol.) medicus Hafniensis, tractavit de morbo regio Anno 1642.
WICHMANNUS (Joh.) Antv. chronologiam sacram An. 1625. typis tradidit. Vid. *Swertius, pag. 149.*
WICHMANNUS (Mich.) edidit bibliothecam spiritualem, Antv. Anno 1632. in 4.
WICLEFUS (Joh.) Anglus, Anno 1387. obiit. In Oxoniensi academia pontificiorum errores professione & scriptis refutare ausus fuit. Quare hæreseos damnatus & in exilium pulsus est. Adhæc mortuus anathemate percussus, tandemque Anno 1428. jussu Martini pontificis refossus & una cum libris concrematus est. Doctrina ejus postmodum in Bohemia propagari cœpit. Vid. *Job. Verbeiden in elog. præst. theol. pag. 1. Olearius in Abaco pag. 271.*
WIDEBRAMUS (Frid.) Voitlandus, natus est Anno 1531: obiit Anno 1584. Reliquit carmen de usu straminis. Extat *Tomo 6. Delit. Germ. pag. 1065.* ubi vitiosè editum *Palamœdia* pro *Calamœdia.* Adhæc Ecclesiasticum Græcis & latinis versibus expressit. Vid. *J. P. Lotichius part. 3. B. P. pag. 90.*
WIDEFORTIUS (Wilh.) articulos *Joh. Wiclefi* scripto refutare conatus est.
WIDEMANNUS (Bernh.) egit de proprietate & differentiis lat. sermonis, Genev. Anno 1602.
WIDMANN (Georg.) de contractibus commentatus est An. 1670.
WIDL (Adam) edidit lyrica Ingolst. Anno 1674.
WIDMANSTADIUS (Joh. Albertus) Hungarus, JCtus & philologus, Anno 1560. floruit. Primus Syriacam linguam in Germania propagavit & novum Testamentum Syriacis characteribus impressum Ferdinando Imp. dedicavit præmissa præfatione nervosa & prolixa.
WIDMARIUS (Abdias) Andreæ filius, Lemgovia Westphalus, natus est Anno 1591. Versioni Bibliorum Belgicæ unà cum aliis insudavit ultimamque manum imposuit. Extat ejus tractatus de Urim & Thummim: item, disputatio de vero Messia. Vid. *Autor vitarum Proff. Groning. pag. 197.*
WIDMARIUS (Andr.) Hildesia Saxo, natus est Anno 1552: obiit Anno 1621. Erat eximius philosophus, mathematicus & astronomus peritissimus, orator valdè disertus. Viri eruditionem scripta ejus loquuntur, quæ in multorum nibus versantur.
WIDRINGTON (Roger.) tractavit de jure Principum Anno 1611: item, de potestate papæ contra *Bellarminum* Anno 1616.
WIECKUS (Jac.) Vagrovecensis Polonus, Anno 1597. vivere desiit. De divinitate Christi & Spiritus Sancti librum composuit. Extat ejusdem tract. de missa, & alius de purgatorio. Videantur *Starovolscius pag. 89.* & *Alegambe pag. 214.*

WIECKUS (Joh.) itidem Polonus, de morbo iræ & curatione ejus tractare aggressus est.

WIEL (R. Jacob.) Judæus, A. M. 5220. vixit. Reliquit *Tefchuvot*. Vid. *Ganz in Z. D. pag.* 148.

WIELANDUS (Phil.) JCtus, An. 1519. mortuus est. Composuit practicam civilem: item, historiam Flandriæ & Brabantiæ Vid. *Sanderus in script. Gandav.*

WIELIUS (Lud.) de ludo scaccorum commentatus est.

WIELMIUS (Hieron.) Venetus, episcopus Æmoniensis, Anno 1565. floruit. Exaravit 30. lectiones de sex diebus orbis conditi: item, 2. libros de doctrina & scriptis Thomæ Aquinatis. Vide, VIELMIUS.

WIERT (Joh.) collegit centuriam colloquiorum DEI & animæ Anno 1676. in 4.

WIERTBIER (Pet.) paraphrasin adornavit in cap. 53. Esaiæ An. 1607.

WIERUS (Joh.) cognomine *Piscinarius*, natus est A. 1515: obiit A. 1588. In aula Caroli V. Ferdinandi I. Maximiliani II. Rudolfi II. Impp. medici munere functus est. In pueritia *Henr. Cornelium Agrippam* præceptorem habuit. Reliquit commentarios de præstigiis dæmonum: observationes medicas: epistolas medicinales, &c. Vid. *Sweertius, pag.* 468.

WIGANDUS (Joh.) Mansfeldianus, natus est Anno 1523: obiit Anno 1587. Jenæ theologiam professus est. Tandem in Borussiam concessit. Emisit colloquium Altenburgicum: refutationem catechismi Canisii: tractat. de Servetianismo: historiam de Manichæismo, &c. Videatur *Thuanus l.* 88. *Micrælius, pag.* 470.

WIGANDUS (Mich.) paravit dissertationem adversus *Wendelinum* An. 1668.

WIGBOLDUS (Bernh.) JCtus, Anno 1556. obiit.

WIGGERUS (Joh.) Diestemiensis, Anno 1639. vivere desiit. In primam secundæ Thomæ Aquinatis tribus tomis commentatus est Anno 1629. Opera ejus omnia simul prodierunt. Vid. *Valerius Andr. in Fast. Lovan. pag.* 136.

WIGTHON (Thomas) in antiquitate Judaica versatissimus esse prædicatur.

WILCKIUS (Andr.) scripsit ἑορτολογίαν sive tractatum de festis Christ. œcumenicis Anno 1610. Extant ejusdem orationes.

WILDE (Jerem.) tractavit de formicis Anno 1615.

de WILDE (Joh.) Gandensis, Anno 1393. floruit. Carmina lyrica confecit, quæ Parisiis edita sunt apud Badium. Vid. *Sweertius.*

WILDENBERGIUS (Hieron.) natus est Anno 1465: obiit Anno 1558. ætatis 93. Thorunii medici munere cum laude functus est. Condidit epitomen philosophiæ: scholia in lib. 8. physicorum Aristotelis: item, in libros de cœlo, de meteoris & de anima.

WILDERSIN (Bernh.) pro traduce pugnavit contra *Henr. Wagnereckium* Anno 1660.

WILDIUS (Joh. Ulr.) de ecclesia Æthiopica tractare instituit, An. 1664.

WILHELMUS (Laur.) paravit descriptionem urbis Zwiccaviensis, Anno 1633.

WILLEBRANDUS (Nicol.) exercitationes politicas edi curavit Anno 1616.

WILLERAMUS, abbas Merspurgensis, Anno 1070. vixit. Reliquit geminam paraphrasin in Canticum canticorum. Vid. *Olearius pag.* 471.

WILLETUS (Andr.) Anglus, An. 1621. obiit. Exaravit tractatum de nuptiis Salomonis: item, commentarium in Genesin, Exodum, Leviticum, libros Samuelis, Danielem, epist. ad Romanos. Exegetica ejus scripta à viris doctis plurimum commendantur. Vid. *Kempius, pag.* 129.

WILLIBALDUS, Devonius, primus præsul ecclesiæ Eystettensis, A. C. 781. obiit. Corpus ejus Furnam, Flandriæ opidum, translatum est. Vitam S. Bonifacii in literas retulit. Extat ejusdem hodœporicum. Vid. *Vossius de hist. Lat. pag.* 271. *Olearius pag.* 470.

WILLIBRORDUS, primus Ultrajectensium episcopus, An. 737. decessit. Condidit librum de sua peregrinatione.

WILLICHIUS (Joh.) Resellianus Prutenus, natus est Anno 1501: obiit Anno 1552. Francofordiæ ad Oderam Græcas literas, tandemque medicinam professus est. Construxit annotationes in Virgilii Georgica: artem magiricam

five culinarem: commentar. in artem poëticam Horatii: notas in epiſtolas Paulinas, &c. Vid. *Becmann. in proleg. Bibl. Francof. pag. 52. & Juſtus in Chronico pag. 29.*

WILLISIUS (Thomas) Oxonienſis, tractavit de fermentatione & febribus Anno 1659: item, de anima brutorum. Vid. *Hedovill. in ephemerid. pag. 13.*

WILLIUS (Æl. Franc.) Hagienſis, Anno 1562. floruit. Reliquit erotica.

WILLIUS (Balth.) in Haggæum, Malachiam & Zachariam commentatus eſt, Lugd. An. 1638.

WILLIUS (Joh.) vulgavit lexicon Germanicolatinum, Dresdæ Anno 1677. fol.

WILLIUS (Joh. Valent.) ſcr. de morbis caſtrenſibus internis, Hafniæ Anno 1676. in 4.

WILLOTUS (Henr.) Leodienſis, obiit Anno 1599. Compoſuit librum de ſcriptoribus ordinis S. Franciſci. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 160. Sweertius, pag. 338.*

WILLUGBEJUS (Franc.) ſtruxit ornithologiam fol. An. 1676.

WILMERUS, Anglus, de ſacramentis commentari inſtituit.

WILSONIUS (Joh.) Anglus, epiſtolam S. Pauli ad Romanos commentario illuſtrare aggreſſus eſt An. 1639.

WILSONIUS (Matth.) aliter *Edw. Knottus* dictus, An. 1631. vixit. Cum *D. Kelliſonio* & *D. Pottero* ſcriptis decertavit. Vid. *Alegambe pag. 99.*

WILTHEIMIUS (Alex.) Luxemburgenſis, elaboravit commentarium in diptychon Leodienſe Anno 1659. fol. item, diſſertationem de phiala reliquiarum S. Agathæ.

WILTHEIMIUS (Joh. Wilh.) Luxemburgenſis, An. 1630. claruit. Reliquit 10. libros de rebus S. Maximini Trevirenſis archiepiſcopi: item, tres libros antiquariarum diſquiſitionum, in quibus vett. Romanorum monumenta toto ducatu Luxemburgenſi ſparſa collegit. Vid. *Alegambe, pag. 279.*

WILWESHEMIUS (Joh.) natus eſt Anno 1529: obiit Anno 1593. Argentinæ græcas literas docuit.

WIMESIUS (Joh.) edidit ſynagogam Chriſtianam, Lugd. An. 1660.

WIMPHELINGUS (Jac.) Seleſtadienſis, natus eſt An. 1449: obiit An. 1529. Epitomen rerum per Germaniam geſtarum adornavit, quam *Simon Schardius* volumini 1. ſcriptorum Germ. pag. 170. inſeruit: item, Philippicam, Agatharchiam & adoleſcentiam. Vid. *Ph. Labbe T. 1. diſſ. de S. E. pag. 495. Olearius in abaco, pag. 227.*

WIMPINA (Conr.) de Fagis, An. 1529. obiit. Univerſitatis Francofurtanæ primus rector extitiſſe dicitur. Scripſit tres libros bellorum & illuſtrium actorum Alberti ducis Saxoniæ carmine: duos de univerſitate & urbe Lipſienſi: ſex de nobilitate corporum cœleſtium: tres, de ſignis & inſomniis: tres de ſex ſophorum erramentis eorumque confutatione: tres de S. Annæ trinubio. Extat ejusdem confutatio ſchismatum & hæreticorum omnium. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 116. Becmannus in proleg. Bibl. Francof. pag. 49.*

WINCKELIUS (Gisb.) Gandenſis, tabulas græcanicas adornaſſe fertur. Vid. *Alegambe, pag. 162.*

WINCKELMANNUS (Joh.) inſignis theologus, An. 1626. obiit. In Apocalypſin S. Johannis commentatus eſt. Vid. *Spitzelius in Templo honor. pag. 86. Henningus Witte, in theol. pag. 207.*

WINCKELMANNUS (Joh. Juſt.) condidit arboretum genealogicum heroum Europæorum An. 1665.

WINCKLERUS (Bened.) collegit quinque libros principiorum juris Anno 1603.

WINCKLERUS (Dan.) Uratislavienſis, compoſuit animadverſiones in librum quendam de vita fœtus in utero. item, tract. de opio. Vid. *Linden pag. 153.*

WINDECK (J. Paulus) Anno 1616. commentarium de Electoribus in lucem emiſit: item, prognoſticon futuri ſtatus eccleſiaſtici, Colon. An. 1603.

WINDEFONTANUS (Joh.) Danus, paravit anatomen paradoxarum quæſtionum *Cl. Nic. Leslei* de motu terræ, anima hominis à ſola matre, & ſervatore Jeſu die Jovis paſſo, Hafniæ An. 1662. Vid. *Bartholinus in Danis, pag. 92.*

WINDETUS (Jac.) medicus, egit de vita functorum ſtatu, Lond. Ann. 1663. Idem *Olympiodori* libellum de vita Platonis latine vertit notisq; illuſtravit. Vid. *Menagius ad Laërt. pag. 10.*

WIN-

WINDICHINUS, monachus Corbejensis, tempore Ottonis II. Imp. claruit. Reliquit tres libros de gestis Saxonum. Vid. *Zeillerus,part. 1. de hist. p. 168.* Quære, WITEKINDUS.

WINDINGIUS (Erasm.) tractavit de academia Hafniensi A. 1666. Vide, VINDINGIUS.

WINDINGIUS (Zach.) Danus, composuit Jolam eclogam recens nato Christiano, Friderici II. filio, An. 1577.

WINDORFER (Adam) Styrus, construxit genealogiam Turrianam, Jenæ Anno 1614.

WINECKERUS (Frid.) paravit hypotyposin orthodoxiæ Lutherano-catholicæ, An. 1663.

WINELLIUS (Pet.) Harderwicensis, philosophus, de doctrina demonstrandi commentatus est, An. 1554.

WINERUS (Christ.) Tyrigeta, A. 1597. obiit. Gymnasio Gothano ultra decennium præfuit: inde Sunthusinæ parochiæ admotus est. Struxit panegyres sacras carmine. Vid. *Wilckius in ἱερολογ. pag. 415.*

WING (Vinc.) astronomiam Britannicam, Lond. An. 1669. fol. publicavit.

WINGENDORPIUS (Herm.) confecit compendium temporum An. 1664.

WINGFELDIUS (Rob.) eques auratus, Henrici IIX. Anglorum R. orator, habuit disceptationem de dignitate & magnitudine regni Britannici in concilio Constantiensi.

WINHEIMIUS (Erhard.) sacrarium Coloniæ Agrippinæ comportavit.

WINNISTADIUS (Joh.) chronicon Halberstadense edi curavit.

WINSEMIUS (Pierius) JCtus, emisit septem libros rerum Frisicarum A. 1646: fol. Extant ejusdem amores: item, Siririus carmine expressus.

WINSHEIMIUS (Vitus) idyllia Theocriti latino carmine expressit Anno 1558.

WINSTRUPIUS (Pet.) Danus, senior, natus est An. 1549: obiit An. 1614. Reliquit Synodalia. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 174.*

WINSTRUPIUS (Pet.) *Petri* filius, Danus, natus est An. 1605. Extant ejus epigrammata, An. 1630. impressa: tract. de usu linguarum & disciplinarum philosophicarum in theologia An. 1633. Vid. *Vindingius l. c. pag. 330. Bartholinus in Danis, pag. 130.*

WINTER (Anton.) JCtus, formavit assessorem sive consiliarium An. 1615.

WINTER (Joh.) tractavit de conversione hominis coram DEO An. 1628.

WINTERFELD (Joh.) concinnavit speculum kipperorum.

WINTERMONAT (Gregor.) chronicon Rom. pontificum publicavit.

WINTERHOVEN (Joh.) Ultrajectensis, natus est An. 1571: obiit Ann. 1615. Edidit libellum de montibus pietatis. Vid. *Alegambe, pag. 279.*

WINTHER (G. Valent.) Parthenium litigiosum sub nomine *Venturæ de Valentiis* Anno 1613. imprimi curavit. Vid. *Lansius in consult. pag. 785.*

WINTON (Steph.) tractavit de pseudologia *Buceri*, Lovan. An. 1544.

WINTPERGER (Wolfg.) de balneis scripsisse traditur. Videatur *Linden pag. 584.*

WINTZERUS (Thomas) Dresdensis, historiam pugnæ inter Mauricium Sax. & Albertum Brandenb. in literas redegit. Vid. *Simon Schardius vol. 2. Germ. scr. pag. 559.*

WINTZLERUS (Christ.) JCtus, emisit observationes de collectis An. 1612.

WION (Arn.) Duacensis, natus est Anno 1554. Condidit tractatum de familia Romana *Anicia*, ex qua principes Austriacos contendit originem ducere: item, lignum vitæ in quinque libros divisum An. 1595. Videatur *Sweertius pag. 145.*

WIPPO vixit tempore Henrici III. Imperatoris. Vitam Conradi Salici Imp. literis consignavit. Vid. *Zeillerus part. 1. de hist. pag. 158. C. Barthius in Claudian. pag. 317.* vocat barbarum verbis, non animo.

WIRDIG (Sebast.) struxit medicinam spirituum curiosam, Hamburg. A. 1673.

WIRECKERUS (Nigellus.) Vide, NIGELLUS.

WIRINGUS (Joh.) Campensis, JCtus, An. 1607. obiit. In 6. libros Decretalium commentatus est.

WIRSUNGUS (J. G.) August. invenit ductum cholidochum, per medium pancreas in intestinum duodenum decurrentem.

WIRSTELINUS (Leonh.) aliàs *Hamaxurgus* di-

gus dictus, tractavit de literarum latinarum varietate, cujus varietatis centum species & nomina exhibet. *Bruschius de monasteriis pag.* 140. Tunc vixit *Leonhardus Wirstelinus*, alias *Hamaxurgus* dictus, ex Suevorum Menchinga natus, incomparabilis scriba, qui librum centum diversarum scripturarum latinarum (quarum quamque peculiari, proprio & erudito nomine appellavit) anno DOMINI 1522. divo Maximiliano Imp. dedicavit, quem Abbas hujus loci (S. Udalrici, August.) hodie adhuc habet, & mihi inspiciendum dedit. Ego nomina saltem scripturarum huic operi inserenda censui in eorum gratiam, qui pingendarum literarum varietate & elegantia quapiam delectantur. 1. Rotunda. 2. Rotundalis alta media. 3. Poëtica vera. 4. Antiqua major. 5. Imperatoricalis. 6. Antiqua crassana. 7. Textus Italicus. 8. Eversalicana. 9. Antiqua prisca. 10. Rotalis minor. 11. Globata rotalis. 12. Composterícalis major. 13. Papalicana. 14. Alta poëticalis. 15. Media rotalis. 16. Notula formata. 17. Cursiva rotundalis. 18. Tenuissana. 19. Poeticalis mediana. 20. Clipalicana major. 21. Regia bullicalis. 22. Gippolicana. 23. Literalis simplex. 24. Altana semis minor. 25. Clipalicana galeata. 26. Aversalicana media. 27. Italicana formata. 28. Fractura Germanica. 29. Prisca caudalis lata. 30. Notula curtana. 31. Neutralicana. 32. Antiqua curtana brevis. 33. Saltana postericalis. 34 Abscissa. 35. Bullicalis minor. 36. Notula formata simplex. 37. Antiqua dujana. 38. Cespalicana. 39. Notula semifracta. 40. Dilatana media. 41. Rotalis cursiva. 42. Mediana serrata. 43. Notula poëticalis media. 44. Altana. 45. Rotalis globata. 46. Palliata tensa. 47. Notula semis formata. 48. Literalis cursalica. 49. Antiqua formata media. 50. Antiqua simpliciana. 51. Antiqua polita. 52. Cardinalicana. 53. Textus Italicalis altus. 54 Vagalicana extensiva. 55. Eversalica minor. 56. Antiqua serrata. 57. Extensiva inæquata. 58. Mediana utralis. 59. Antiqua curvalis. 60. Notula codicalis. 61. Abscissa postericalis. 62. Compostericalis minor. 63. Flacana antiqua. 64. Neutralicalis. 65. Prisca pisicalis. 66. Poeticana serrata. 67. Semifractura. 68. Curvalica simplex. 69. Notula submissa. 70. Curiana prævissa[...]a. 71. Polita media. 72. Poë[...]alis cu[...]a. 73. Italicana rotalis. 74. Curvana inæqualis. 75 Cursiva Italicana. 79. Antiqua formosalicana. 77. Rotalis globata. 78. Inæqualicalis variana media. 79. Macrana alta. 80. Bifaricalis. 81 Grossana. 82. literalis Italicana. 83. Rotulana cursalica. 84. Antiqua formata media. 85. Codicalis simpla 86 Inæqualicana. 87. Pictoricalis major. 88. Pr[...]licana 89. Altana minor. 90 Spissalic postericalis. 91. Pictoricalis minor 92 Postericalis serrata 93. Textus Italicalis bitractus. 94. Extensiva inæqualis. 65. Notula codicalis polita. 96 Antiqua realicana. 97. Cursiva literalis. 98. Curtana flacca. 99. Notula poëticalis pressa. 100. Rot[...]ndalis inæquata. *Hæc ille.*

WIRTH (Georg.) Lemburgensis, medicus, A. 1525. obiit. Collegit vitam Christi ex quatuor Evangelistis.

WIRTH (G.) Laubanus, medicus, natus est An. 1524: obiit An. 1613. Lectionibus librorum Biblicorum, eorumque interpretum orthodoxorum ultra 46. annos plane immersus consenuit. Composuit memoriale Apostolicum, quod prodiit Francof. An. 1611. fol.

WIRTHENBERGIUS (Pet.) emisit expositionem in psalmos An. 1581.

WIRTZIUS (Joh.) egit de comm[...]one Sanctorum An. 1654.

WISARTUS (Donatus) scripsit librum *titulo*, Fides Jesu & Jesuitarum, Anno 1578.

WISSENBACHIUS (Joh. Jac.) struxit comment. in pandectas An. 1661 Extat ejusdem tractatus de mutuo, A. 1660. excusus.

WITAKERUS (Guilh.) Anglus, natus est An. 1548. obiit An. 1595. In Cantabrigensi academia annos circiter sedecim Regii professoris munere functus est. Pugnavit contra Bellarminum, Stapletonum, & alios. Vid. *Thuanus l.* 113. qui eum magni nominis inter suos theologum appellat.

WITAKERUS (Thom.) tractavit de sanguine uvæ, Hagæ Comit. An. 1655.

WITEKINDUS, monachus Corbejen[...]is, gesta Saxonum 3. libris complexus est. Vid. *C. Barthius ad Claudian. pag* 4[...]4. 495. *Olearius in Abaco, p.* 471. Q[...] WINDICHINUS.

WITE.

WITEKINDUS (Herm.) natus est Anno 1524: obiit An. 1603. Heidelbergæ Græcas literas & mathemata docuit, idque per annos 42. Reliquit libellum de sphæra mundi & temporis ratione apud Christianos. Latinitate donavit vitas Cæsarum, prout apud *Suidam* reperiuntur. Vixit semper cælebs, veritus, ne in caniculam incideret, quæ latratu suo perpetuas ei crearet molestias.

WITFLIET (Corn.) Secretarius regius in senatu Brabantiæ, adornavit augmentum descriptionis Ptolemaicæ vel occidentis notitiam. Vid. *Salmuth part. 2. in Panciroll. pag. 15.*

WITING (Guilh.) paravit capsulam auream de cœlo, An. 1653.

WITLINGIUS (Joh.) in psalmum 93. & 130. commentatus est. Verus autor est *Joh. Brentius*, teste *Gesnero.*

WITMANNUS (Joh.) viros è S. literis illustres evulgavit.

WITSIUS (Ægid.) Brugensis, JCtus, An. 1561. floruit & tractatum de magistratibus Romanis, *Fenestellæ* falso adscriptum, suo autori *Andr. Dominico Flocco* vindicavit. Vid. *Sweertius pag. 109.*

WITSIUS (Herm.) exaravit 4. libros de œconomia fœderum DEI cum hominibus Leoward. A. 1676. item, Judæum Christianizantem circa principia fidei Anno 1661.

de WITTE (Adrianus) alias *Candidus*, Antv. An. 1558. obiit. Edidit trajectum in cœlum.

de WITTE (August.) Bruxellensis, Anno 1637. mortuus est. Condidit genealogiam Francisci amplissimam, in qua viros omnes sanctitate, virtute vel doctrina illustres per suos annos recensuit Anno 1627. Videatur *Waddingus in S. O. M. pag. 44.*

de WITTE (Gerh.) diarium rerum in Belgio gestarum Anno 1580. edi curavit.

WITTE (Henningus) Rigensis, Theologus, h. t. claret. Memorias Theologorum, JCtorum, Medicorum, Philosophorum & Philologorum studiose collegit ab Anno 1600. usque ad Annum 1677.

WITTEMIUS (Henr.) carmen elaboravit gratulatorium de pace facta inter Antverpienses & Farnesium An. 1585.

WITTESTEIN (Carol.) tractatum apparavit de quinta chymicorum essentia. Extat ejusdem idea medicinæ, An. 1588. impressa. Vid. *Linden, pag. 113.*

WITTICHIUS (Christ.) Clivensis, professor Dysburgensis, theologiam pacificam emisit Lugd. Batav. Anno 1672. in 4. item, consensum veritatis Anno 1659.

WITTICHIUS (Joh.) Vinariensis, adornavit consilium apoplecticum, A. 1602: item, Halilogiam & rhodographiam An. 1604.

WITTUM (Sigism.) JCtus, tractavit de rebus ecclesiæ alienandis vel non.

WITWEILER (Georg.) Brigantinus, An. 1633. obiit. Extat ejus commentarius in psalterium Davidis: item, vita S. Augustini. Videatur *Alegambe, pag. 160.*

WODFORDUS (Guilh.) Anglus, Anno 1397. vivis excessit. *Wiclefi* dogmata & doctrinam omnibus viribus impugnare conatus est. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 157.*

WOERGERUS (Franc.) composuit librum singularem observationum Anno 1673: item, duos libros relaxationum historicopoliticarum.

de WOESTINE (Ambros.) versibus jus canonicum complexus est, teste *Swertio.*

WOKIDIEWICK (Sev. Carv.) Polonus, An. 1633. claruit. Concinnavit 12. elogia Cæsarum. Vid. *Alegambe, p. 421. Placcius pag. 179.*

WOLBERON (Abbas) A. 1167. obiit. In Ecclesiasten & canticum Canticor. commentari cœpit. Vid. *Olearius in Abaco, pag. 471.*

WOLDENBERG (Christ.) Crempâ Holsatus, JCtus, natus est Ann. 1621. obiit An. 1674. Edidit axiomata juris universi tam civilis quam canonici: item, principia juris Romani An. 1663. Vid. *Henningus Witte in JCtis, pag. 526.*

WOLDERUS (Joh.) struxit analysin Joelis, Jonæ, evangeliorum & epistolarum An. 1611: item, synopsin hæresiologiæ & compendium theologiæ.

WOLDERUS (Mart.) conciones sacras An. 1676. edi curavit.

WOLDERUS (Theod.) JCtus, natus est Anno 1628: obiit Anno 1672. Disputationes de verborum & rerum significatione

ficatione varias in Regiomontana academia habuit. Vid. *Henning. Witte in JCt. pag. 518.*

WOLFERAM (Joh.) 5. centurias de sola fide adornavit, Erfurt. An. 1587.

WOLFERDUS (Mich.) confecit assertiones theologicas rei trapeziticæ Anno 1660: item, tract. de necessitate meritorum Christi ad salutem electorum, Franeck An. 1654.

WOLFF (Isaac) ben Melr, Judæus, scripsit *Sepher Pirke Schira* sive commentarium in varia Scripturæ loca An. 1664 in 4. in quo cœlo, aquis, plantis, animalibus, avibus, &c. Scripturæ dicta quasi per prosopopœiam assignantur & explicantur.

WOLFHARDUS, monachus cœnobii Hasenrietani, tempore Arnulphi Imp claruit. Vitam S. Walpurgæ quatuor libris expoluit.

WOLFIUS (Ambr.) de ubiquitate Anno 1579. scribere aggressus est.

WOLFIUS (Calp.) Tigurinus, alphabetum empiricum confecit.

WOLFIUS (Hieron.) Oetingensis, natus est An. 1516: obiit An. 1590. Augustæ Vindelicorum scholæ Annææ usq; ad finem vitæ præfuit. Græcè doctissimus erat. Unde Isocratem, Demosthenem, Zonaram, Nicetam Choniaten, Chalcondylam Romana civitate donavit. Ciceronis tres libros Offic. & quinque libros Tuscul. quæstion. commentariis & annotationibus illustravit. In *epitaphio* Augustæ posito Socrates Suevus, Christianæ philosophiæ & eloquentiæ princeps, vir ad scribendum, dicendum, docendum natus, antiquæ virtutis & fidei Germanicæ exemplum appellatur. Vid. *Thuanus l. 71.*

WOLFIUS (Joh.) Tabernæmontanus, natus est An. 1537 obiit An. 1600. Reliquit clavem historiarum: item, 16. centurias lectionum memorabilium tomis duobus comprehensas.

WOLFIUS (Joh.) Tigurinus, mortuus est An. 1582. Scripsit in Deuteronomium, Josuam, Judices, Esdram & Nehemiam.

WOLFIUS (Joh. Ulricus) JCtus, tractavit de fœminarum privilegiis. Extat ejusdem fasciculus anagrammatum & epigrammatum, An. 1628. editus.

WOLFIUS (Thomas) in psalm. 14. An. 1568. commentatus est.

WOLFLINUS (Christ.) celebris Theologus, h. t. claret. Extat ejus exercitatio de lapsu Adæ.

WOLFRUM (Vitus) egit de imaginibus & earum usu ac abusu An. 1607.

WOLLEBIUS (Joh.) condidit compendium theologiæ Christianæ, Anno 1633.

WOLZOGENIUS (Joh. Lud.) Baro Austriacus, composuit oratorem sacrum: item, notas in quatuor Evangelistas: Acta, &c. Inter *Socinianos* numeratur.

WOODWARDUS (Humfredus) Anglus, An. 1585. decessit. Commentarios valdè eruditos in psalmos reliquisse fertur. Vid. *Alegambe, pag. 191.*

WORDENHOF (Ericus) enchiridion S. Scripturæ adornavit An. 1664.

WORMIUS (Olaus) natus est An. 1588: obiit An. 1654. Scripsit de cornu aureo contra *F. Licetum* An. 1647. Vid. *Zeilerus part. 3. de hist. pag. 257. Vindingius in R. H. pag. 260. Hemingus Witte in med. pag. 163.*

WORMIUS (Wilh.) Hafniensis, natus est An. 1633. Fecit elegiam in nativitatem Christi An. 1651. Vid. *Vindingius l. c. pag. 440.*

WORMSERUS (Bernh.) JCtus, observationes practicas imprimendas dedit.

WORTHINGTONUS (Thomas) Lancastrensis, Ann. 1626. obiit. Reliquit 2. tomos annotationum in vet. Testam. Duaci editos An. 1609. Vid. *Alegambe, pag. 438.*

WOTTONUS (Anton.) exaravit quatuor libros de reconciliatione peccatoris, Basil An. 1624.

WOTTONUS (Edoardus) Anno 1555. vivere desiit. Apparavit 10. libros de animalium differentiis. Vid. *Thuanus, l. 16.*

WOTTONUS (Henr.) Anglo Cantianus, struxit elementa architecturæ libris duobus. Edidit ea *Joh. de Laët* & *Vitruvio* præmisit.

WOWERIUS (Joh.) Hamburgensis, natus est An. 1574: obiit Anno 1612. Primò Comiti Embdano, tandem Duci Holsatiæ à consiliis fuit, à quo industria sua præfecturam arcis Gottorpianæ meruit. Edidit polymathiam; syntagma de

Græca Bibliorum versione: libellum de umbra: notas in Petronium: epistolas, &c. Vid. *Sweertius pag. 487. Scaliger in Excerpt. pag. 363. Merula in Enn. p. 632. Baudius cent. 1. epist. 69 Thomasius de plagio §. 593. Henningus Witte in philosoph. pag. 79.*

WRATISLAW (Christ.) paravit stimulos virtutum: item, matrem agonizantium.

WRAY, Anglus, collegit catalogum plantarum circa Cantabrigiam nascentium An. 1660.

WREN (Matth.) adornavit refutationem catechismi Racoviensis A. 1668. Extat in opere Crit. Anglicano.

WRIGHTUS (Abrah.) Anglus, commentarium practicum in psalmos confecit.

WRIGHTUS (Guilh.) Eboracensis, Anno 1639. vivere desiit. Libellum emisit de Christianorum persecutione in Japonia. Vid. *Alegambe, pag. 171.*

WRITIUS (Pet.) construxit tractatum de morte.

WULFFERUS (Daniel) Norimbergensis, celebris Theologus & philosophus, natus est An. 1617. Norimbergæ Theologi & professoris munere fungitur. Condidit physicam Christianam: item, dissertationem de causa sine qua non.

WUNSTIUS (Andr.) Simsonem tragœdiam An. 1604 publice exhibuit.

WURFBAIN (Leonh.) Norimbergensis, JCtus, natus est An. 1581: obiit A. 1654. Reliquit libellum de numero septenario: item, relationes historicas. Plura ejus scripta *Mart. Zeillerus part 2. de hist. pag. 159. & part. 3. pag. 257.* enumerat.

WURMSERUS (Joh.) JCtus, exercitationes juris publici in *Brautlacht* A. 1654. composuit.

WYNGARTUS (Lucas) Brugensis, varia poëmata Græce & latine exaravit, teste *Sandero.*

à WYNIGHEM (Joh.) Anno 1433. claruit. Lecturam in epist. ad Romanos confecit. Vid. *Valerius Andr. in Fast. Lovan. pag. 82.*

WYSOCKI (Simon) Rhutenus, natus est An. 1542: obiit An. 1622. Vid. *Alegambe, pag. 422.*

WYSSIUS (Casp.) edidit dialectologiam sacram An 1650.

WYUKKOJALO (Casimirus) ostendit sexaginta modos orationis varie formandæ An. 1669.

WYUKKOJALOWITZ (Albertus) condidit novem libros de rebus Lithuanorum ante susceptam religionem Christianam.

X.

XACA, Japonum philosophus, circa An. Chr. 65. vixit. Ejus dogmata erant, quatuor esse elementa, multiplices mundos, animas in alia corpora migrare, &c.

XANTHUS, Ξάνθος, Candaulæ Lydi filius, Sardianus, antiquissimus historicus, eo tempore, quo Sardes captæ sunt, claruit. Reliquit quatuor libros Lydiacorum. Meminit ejus *Diogenes Laërtius in proœmio.* Λυδιακὰ allegantur à *Parthenio c. 33. Strabone, Athenæo, Stephano, Hesychio Illustri in vit. Philosoph.* Scripsit etiam Μαγικά. Testis *Clemens Alexandrinus 3. Stromatum.* Vid. *Meursius in notis ad Hesych. pag. 174.*

XANTHUS, Atheniensis, musicus, Theophrasti æqualis, historiam eruditorum construxit. Videatur *Jonsius de scr. H. Ph. 1, 19.*

XANTHUS (Sigism.) Carpensis, disertissimus philosophiæ professor *Pierio Valeriano de J. L. pag. 156.* dicitur.

XAVIER (Franc.) Navarrus, Anno 1552. obiit. A Paulo III. pontifice in Indiam orientalem ablegatus est. In Comorini regno 140. ecclesias constituisse dicitur. Idem in Japoniam primus religionem Christianam intulit. Extant quatuor ejus epistolarum libri. A Gregorio XV. An. 1622. Sanctorum catalogo insertus est. Vitam ejus *Horatius Tursellinus* sex libris exposuit. Vid. *Alegambe, pag. 143. Saussay pag. 43.*

XAVIER (Hieron.) itidem Navarrus, An. 1617. obiit, cùm à Mogore Goam rediisset. Hic in vastum Mogoris imperium An. 1594. penetravit & assiduo labore catechisando quatuor Regis magni nepotes Christo lucratus est. Composuit historiam Christi & Petri Persicè, quam *Lud. à Dieu* latinè reddidit, additisque animad-

animadversionibus una cum Persico textu in lucem emisit An. 1639. Vid. *Alegambe, pag. 188.*

XELDRE (J. Fr.) Hisp. considerationes ad lucrandas indulgentias publicavit. Vid. *Alegambe, pag. 243.*

XENAGORAS, Ξεναγόρας, Chronicon confecit. Ex eo *Apollonii Scholiastes l. 4.* memorat, non Phrygas, sed Ægyptios esse omnium antiquissimos, primasque fuisse conditas Thebas in Ægypto. Ejusdem librum tertium historiarum *Macrobius Saturnal. 5, 19.* allegat. Idem ἐν τῷ περὶ νήσων ab *Etymologici magni autore* citatur. Sane in Vaticana bibliotheca liber Xenagoræ de insulis adhuc extare dicitur.

XENARCHUS, Ξέναρχος, Comicus, *Aristoteli in libro de poëtica* memoratur. Fabulæ ejus *Athenæo & Suidæ* sequentes, Βουκολίων, Δίδυμοι, Πένταθλος, Πορφύρα, Πρίαπος, Σκύθαι, Στρατιώτης, Ὕπνος recensentur.

XENARCHUS, Peripateticus, à *Strabone l. 14. pag. 670.* celebratur.

XENION, Ξενίων, Cretica conscripsit. Laudat eum *Etymologici autor in* Ἀρκάσιν: item, *Stephanus in* Ἀρκάδες, Δεργμεὺς & Ἐλυρος. Eundem Ἰταλικὰ condidisse *G. Joh. Vossius* existimat: unde *Macrobium Sat. 6, 9.* corrigit, apud quem *Xenon* hodie perperam legitur.

XENOCLES, Ξενοκλῆς, Adramyttenus, orator, *Straboni l. 13. pag. 614.* memoratur.

XENOCLES, poëta, Olympiade XCI. vixit. Cum Euripide certavit & primam palmam consecutus est. *Ælianus in var. hist. 2, 8.* Οἰδίπουν, Λυκάονα, Βάκχας & Ἀθάμαντα σατυρικὸν ei tribuit. Confer *Suidam in* Ἀγρος.

XENOCRATES, Ξενοκράτης, Aphrodisiensis, de animalibus commentatus est. Testis *Artemidorus in Onirocrit. 4, 24.*

XENOCRATES, Chalcedonius, Platonis discipulus, Olymp. CX. & deinceps claruit & Speusippo in schola successit. Moribus tam candidis extitisse fertur, ut Plato nec jurantibus, Xenocratem de eo male dixisse, credere sustinuerit. Superest Xenocratis libellus de morte, quem transtulit *Ficinus & Pet. Cosmo* dedicavit. *Lucianus* 84. annos ei tribuit. Plura de eo *Laërtius.*

XENOCRATES, Ephesius, Neronis & Vespasiani temporibus floruit, cujus colligere est ex *Plinii l. 37. c. 2.* Videtur tractasse de lapidibus.

XENOCRATES, medicus, *Galeno* antiquior fuit, qui ejus meminit non semel. Xenocratis hujus libellus de alimento ex aquatilibus animantium extat apud *Oribasium l. 3. Collect.* Eum Græce cum versione *Bapt. Rasarii* & scholiis suis primus edidit *Conr. Gesnerus.*

XENOCRATES, Tisicratis discipulus, pictor, tempore Ptolemæi Philadelphi regis claruit & de arte pictoria volumina composuit. Vid. *Plinius l. 36. cap. 8. l. 35. c. 10.*

XENOMEDES, Ξενομήδης, Chius, à *Dionysio Halicarnasseo* inter eos historicos, qui paulò ante Peloponnesiaca tempora vixerunt, refertur.

XENOPHANES, Ξενοφάνης, Colophonius, circa LX. Olympiadem claruit. Erat physicus atque poeta. De eo ita *Lucianus in Macrobiis:* Xenophanes, Dexini filius, Archelai physici auditor, unum & nonaginta annos vixit. E *Laërtio & Hesychio Illust.* discimus, eum statuisse mundos innumeros: animum esse spiritualis naturæ: DEUM esse formæ rotundæ nec quicquam cum hominibus commune habere, sed totum videre, totum audire, esseq; pariter mentem, prudentiam, æternitatem. Ob portentosas opiniones à *nonnullis* Ξενομανὴς dictus est. Complura hujus Xenophanis invenies apud *Sextum philosophum.* Scripsit inter alia adversus Homerum & Hesiodum, quod fabulosa de diis prodidissent: item, de origine Colophonis: de migratione in coloniam Eleam, quæ est in Italia: ut & Sillos. *Ferunt* eum totos 77. annos peregrinatum esse.

XENOPHILUS, Ξενόφιλος, musicus, Pythagoricæ sectæ, teste *Aristoxeno ap. Lucianum pag. 828.* ultra centum & quinque annos vitam Athenis traduxit.

XENOPHON, Ξενοφῶν, Atheniens. Grylli filius, tempore Artaxerxis Longimani Persarum regis claruit. *Laertius* ait, eum obiisse anno I. Olympiadis CV. Erat philosophus, historicus & bonus Strategus. Sub Cyro Artaxerxis fratre imperium

rium in decem hominum millia obtinuit. Ab Atheniensibus pulsus ad Lacedæmonios sese contulit, qui exuli agrum dedere & alia. Scripsit commentariolum de republ. Lacedæm. Κύρε ἀνάβασιν, Ἑλληνικά, Κύρε παιδείαν, &c. Ubi benè notandum, quod Cicero monet, Cyri pædiam non ad historiæ fidem, sed ad effigiem justi imperii scriptam esse. Errant igitur, quotquot inde historiæ veritatem petunt. Extat etiam Xenophontis nomine *libellus de æquivocis*: verùm ille ab *Annio Viterbiensi* confictus est. Scriptor hic adeò est dulcis, ut Gratiæ ejus sermonem finxisse videantur, quemadmodum *Fabius lib.* 10. loquitur. *Cicero in orat.* ait, sermonem esse ei melle dulciorem Musasque ore ejus locutas videri. Et propter hanc suavitatem *Musa Attica & Apis Attica* dictus est. Juxta *Lucianum in Macrob.* Xenophon ultra IXC. annos vixerat. Vid. *Tzetzes in Chil. pag.* 138. *Vossius de nat. rhet. pag.* 79. *Barthius in Claudianum pag.* 38. *Jonsius de S. H. Ph.* 1, 7.

XENOPHON περὶ γήρως *Valerio Maximo l.* 8. *c.* 13. allegatur. In vulgatis tamen editionibus περὶ πλους vitiosè, nisi fallor, legitur.

XENOPHON, Atheniensis, à priore diversus, Epaminondæ & Pelopidæ vitam literis consignavit, teste *Laërtio*.

XENOPHON, Antiochenus, teste *Suida*, Βαβυλωνικά (erant autem amatoria) condidit.

XENOPHON, Cyprius, reliquit Κυπριακά, itidem amatoria.

XENOPHON, Ephesius, Ἐφεσιακά composuit de Abrocoma & Panthea: item, opus de urbe Ephesi. Vid. *Suidas*.

XENOPHON, Lampsacenus, geographus, *Plinio l.* 4. *c.* 13. *l.* 6. *c.* 31. memoratur. Confer *Solinum*.

XIMENES (Roder.) Navarrus, episcopus Toletanus, Anno 1245. obiit. Paravit novem libros de rebus Hispaniæ. *Justus Lipsius not. in Polit.* 1, 9. ait, esse bonum scriptorem, quantum potuit in tali ævo. Vid. *Quenstadius, pag.* 24. *Mart. Hanckius part.* 1. *de S. R. R. pag.* 191.

XIMENEZ (Christ.) Salmanticensis, Anno 1629. vivos deseruit. Lingua *Bisayá*, cujus in Philippinis insulis usus est, septem tomos de mysteriis fidei Christianæ exarasse dicitur. Vid. *Alegambe, pag.* 77.

XIMENEZ (Pet.) Toletanus, An. 1633. vita excessit. Extat ejus disputatio, quam cum *Balth. Fischero* habuit de fide justificante. Videatur *Alegambe, pag.* 402.

XIMENIUS (Franc.) Cardinalis & episcopus Toletanus, Anno 1510. floruit. Hic universum vetus & novum Testamentum variis linguis in urbe Complutensi edidit & Leoni X. pontifici dedicavit. Id opus *Biblia Complutensia* vulgò appellant. Expressum esse dicitur ex castigatissimis & vetustissimis exemplaribus, ex Vaticana & Medicea Bibliotheca desumtis, vel à Venetorum Senatu transmissis, aut aliunde nulla impensarum aut laborum habita ratione conquisitis. Ab hoc *Ximenio* Complutensis etiam Universitas fundata est. Videatur *Waddingus in S. O. M. pag.* 139. *Saussay, pag.* 4.

XIMENIUS (Franc.) II. Gerundensis, episcopus Elnensis, circa annum 1400. floruit & insignem librum de vita angelica exaravit, qui Compluti in lucem prodiit Anno 1527. Videatur *Waddingus pag.* 140.

XIMENIUS (Franc.) III. unus è duodecim Patribus, qui Indis evangelii lucem primi intulerunt, tempore Caroli V. Imp. vixit. Composuit dictionarium linguæ Mexicanæ: item, quatuor libros de natura arborum, plantarum & animalium, quę medicinæ apud Americanos inserviunt, & de eorum medendi methodo. Liber prodiit Mexici Anno 1615. Vid. *Wadding. l. c. pag.* 141.

XIPHILINUS (Joh.) Ξιφιλῖνος, Constantinopolitanus, tempore Constantini Ducæ Imperatoris claruit & Dionis Cassii historiam in compendium redegit. Malè *nonnulli* eum Patriarcham faciunt. Sic enim *Guilh. Cave in Tabb. Chronolog. ad secul.* 11. Qui *Dionis* historiam in epitomen redegit, non fuit hic patriarcha Constantinopolitanus (quod ad unum ferè omnes scriptores volunt) sed ejusdem nepos. En ipsius verba à nemine, quod sciam, hactenus animadversa, in vita Augusti: Λέγω γὰρ τῦτο οὐχὶ ὡς ὁ Δίων, ἀλλ' ὡς Ἰωάννης

ὁ Ξιφιλῖνος, ἀδελφόπαις ὢν Ἰωάννου τοῦ Πατριάρχου, τὴν ἐπιτομὴν ταύτην συνταττόμενος.

XYLANDER (Wilh.) Augustanus, natus est Anno 1530: obiit Anno 1575. Heidelbergæ Græcas literas professus erat. Plutarchi parallela & libros moralium latinitate donavit. Cedreni historiam itidem latinè convertit, ut & Diophanti arithmeticá: Stephanum de urbibus recognovit: Polybium verò in German. linguam transtulit. Scripsit & commentar. in Homerum: libros variarum lectionum: notas in Horatium. Raro opus ullum solitus absolvere prius, quàm typographis traderet: tantumque lucubrando semper promovit, quantum illi imprimendo absolverent. *Thuanus l. 61.* ita de eo scribit: Dum vixit, cum summa egestate colluctatus est; atque ob id fami, non famæ scribere existimatus est. Gemina habet *Josephus Scaliger, epist. 247.* Qui eum (inquit) familiariter noverunt, ajunt, mercede à mercatoribus invitatum scripsisse, ut familiam aleret. Neminem latet, eum summam vigiliarum suarum in celeritate posuisse: quæ, si intra modum, diligentia est: si fines migret, est præcipitatio. Carmen ejus de philosophia & ejus partibus legitur *Tom. 6. Delit. Germ. pag. 1139.* Vid. *Mart. Crusius in Germanogræc. pag. 325.*

XYSTUS, Pythagoricus, juxta nonnullos sententias composuit. Vide, SEXTUS & SIXTUS.

Y.

YANGAS (Didac. de) paravit promtuarium concionum de præcipuis Christi & sanctorum festis, Colon. An. 1605.

YANNEZ (Christ. Garcias) Methymnensis, encyclopœdiam totius juris duobus tomis complexus est. Vid. *Alegambe, pag. 75.*

YATESIUS, Anglus, confecit methodum theologiæ.

YETSWERTIUS (Jac.) Flander, composuit carmen heroicum Aldenardiados Anno 1572: item, elegias, teste *Sweertio.* Vide, EYTZWERTIUS.

YOUNG (Robertus) tractavit de sabbato.

de YPES (Antonius) struxit chronicon ordinis S. Benedicti tomis duobus Anno 16 3.

YRIBARNE, in Sententias Lombardi duobus voluminibus, fol. commentatus est.

YSAMBERTUS, Vide, ISAMBERTUS.

YSTELLA (Ludov.) Valentinus, Anno 1602. vixit. In Genesin & Exodum duos tomos commentariorum exaravit.

YVERUS (Dav.) Rupifulcaldiensis, Anno 1640. floruit. Vid. *Colomesius in Gall. orient. pag. 181.*

YVO, Carnotensis episcopus, An 1115. obiit. Compilavit decreta ecclesiastica & in 16. partes distribuit. Extant ejusdem epistolæ. Opera ejus omnia Parisiis Anno 1647. cura *J. B. Souchetii* in lucem prodierunt. Vulgò pauperum advocatus & patronus appellatur. Vide, IVO.

YVON (Pet.) de fœderum divinorum doctrina Anno 1673. scribere aggressus est.

Z.

ZABANIUS (Isaac) de existentia atomorum An. 1667. tractare instituit.

ZABARELLA (Franc.) Paduanus, JCtus & Cardinalis, An. 1417. Constantiæ obiit. Paravit commentarios in Decretales & Clementinas tomis sex: de felicitate tres libros. Mortuo *Poggius* parentavit. Vulgò *Cardinalis* nomine laudari solet. Videantur *Guido Panzirolus in JCt. 3, 28. Tomasinus lib. 1. elog. pag. 3. Olearius p. 768.*

ZABARELLA (Jacobus) senior, natus est An. 1533: obiit An. 1588. Patavii philosophiam & logicam professus est. Composuit tabulas logicæ: 4. libros de methodo: 30. libros de rebus naturalibus: commentarios in libros physicorum; & alios in libros de anima. Mortuum laudavit *Ant. Riccobonus.* Vid. *Thuanus l. 96. Tomasinus part. 1. elog. pag. 136. Imperialis, pag. 114.*

ZABARELLA (Jac.) junior, eques S. Georgii, An. 1646. claruit. Edidit aulam heroum sive fastos Romanorum ab U. C. usque ad A. D. 1674. libris quatuor, in quibus omnes historiæ Romanæ continentur. Extant ejusdem centum stemmata originum Polonicarum: item, elogia illustrium Paravinorum. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 265.*

ZABELIUS (Joh.) impugnavit *Bodinum* in lib. de rep. An. 1616.

ZABOROWSKI (Jac.) scripsit de missione sacerdotum in ecclesia Rom. contra *Smiglecium* An. 1615.

ZACCAGNINUS (Lælius) Romanus, medicus, emisit 2. libros notabilium medicinæ, Romæ Anno 1644. in 4. Vid. *Linden pag. 414.*

ZACCHIAS (Lanfranc.) JCtus, tractavit de salario sive operariorum mercede, Romæ An. 1659. fol.

ZACCHIAS (Paulus) Romanus, medicus, edidit quæstiones medicolegales Anno 1651. Vid. *Leo Allatius in Apibus urbanis, pag. 213.*

ZACHALIAS, Babylonius, *Plinio l. 31. c. 10.* memoratur.

ZACHARIAS, Ζαχαρίας, Chrysopolitanus, Anno 1106. claruit. Reliquit quatuor libros commentariorum in evangelicam concordiam. Vid. *Ph. Labbe Tom. 2. diss. pag. 504. Olearius in Abaco, pag. 472.*

ZACHARIAS, Lexoviensis, monachus Capucinus, sub nomine *Petri Firmlani* Gygem Gallum An. 1660. vulgavit. Vid. *Placcius, pag. 195.*

ZACHARIAS, rhetor, *Mallincrotio pag. 55.* observatus est.

ZACHARIUS (Don.) Gallus, de metallis scribere aggressus est. Videatur *Linden, pag. 159.*

ZACHIUS (Zach.) Volaterranus, tempore Maximiliani I. Imp. claruit. Hic in patria urbe memorabilia literis signavit, puta statuas, numismata, aquas medicatas, & alia.

ZACUTH (Abrah.) Salmanticensis, scripsit chronicon, יוחסין dictum. Videatur *Ganz in Z. D. pag. 150.*

ZACUTUS, Lusitanus, Judæus, Amstelodami A. C. 1642. octogenarius obiit. Extat ejus opus historiarum medicarum. Vid. *Linden pag. 585.*

ZAFFIRUS (Phil.) Novariensis, in libros analyticorum posteriorum Aristotelis, An. 1561. fol. commentatus est.

ZAAN (Balth. Corn.) JCtus, edidit tract. de mendaciis An. 1662: item, ἰχνογραφίαν municipalem An. 1650.

ZALEUCUS, Ζάλευκος, Locrensis, Locrensibus leges tradidit, teste *Theophrasto. Timæus* historicus Zaleucum unquam extitisse negare ausus est. Vid. *Cicero l. 2. de legibus.*

ZALUZANIUS (Adam) à Zaluzaniis, Bohemus, medicus, exaravit animadversiones in Galenum & Avicennam: item, tres libros methodi herbariæ, Pragæ Anno 1592.

ZAMBECCARIUS (Carol.) Bononiensis JCtus, Anno 1372. floruit, teste *Bumaldo.*

ZAMBECCARIUS (Nicol.) Bononiensis itidem JCtus, Anno 1422. vixit. Scripsit super ff. novum.

ZAMBERTUS (Car.) Placentinus, Anno 1634. claruit. Emisit decisiones casuum conscientiæ.

ZAMBRANUS (Melch.) collegit aureas decisiones casuum conscientiæ Anno 1644.

ZAMELIUS (Frid.) Anno 1646. floruit. Edidit manipulos epigrammatum.

ZAMELIUS (Goth.) Frid. filius, studiosum apodemicum formavit Anno 1651.

à ZAMORA (Casp.) concordantias Bibliorum Romæ Anno 1631. publicavit. Vid. *Alegambe pag. 154.*

de ZAMORA (Laurent.) ord. Cisterc. monachus, Anno 1614. obiit. Paravit apologiam pro literis humanioribus: it. librum de bello Saguntino carmine. Vid. *Carol. Visch pag. 227.*

ZAMORUS (Joh. Mar.) Utinensis, Anno 1629. claruit. Reliquit 3. libros de perfectione B. Virginis Mariæ: item, comment. de Deo Trino & uno. Vid. *Waddingus in S. O. M. pag. 214.*

ZAMOSCIUS (Joh. Sarius) Anno 1605. obiit. Vid. *Thuanus l. 57.* Quære, SARIUS.

ZAMOSCIUS (Steph.) collegit analecta lapidum vetustorum & aliarum in Dacia antiquitatum, Patav. Anno 1593.

ZAMPINUS (Matth.) tractavit de origine Hugonis Capeti An. 1581.

ZAMTRANUS egit in scripto quodam de extrema unctione.

ZANARDUS (Mich.) Bergomas, natus est Anno 1570: obiit Anno 1642. In Aristotelem de physico auditu commentatus est. Extat ejusdem tr. de triplici universo. Alia ejus scripta *Ghilinus vol. 2. pag. 197.* enumerat. Confer *D. Calvum pag. 400.*

ZANBACCHARIS (Bernhard.) spectabilis & egregius JCtus, Anno 1424. decessit.

ZANCARIUS (Alb.) medicus, An. 1326. claruit.

ZANCHINUS (Florianus) medicus, Anno 1510. innotuit, teste *Bumaldo pag. 70.*

ZANCHIUS (Basil.) Anno 1560. obiit. Composuit poëmata, quæ habentur *T. 2. Delit. Ital. pag. 1453.* comm. in 4. libros Sententiarum: duos libros de horto Sophiæ: quæstiones in 4. libros Regum & in 2. Paralipom. *Epitaphium* ejus sic habebat:

Cum docti fusum sit Zanchi nomen in orbem,
Pulvere tam pauco quis putet ossa tegi?

Vid. *Donatus Calvus in Berg. pag. 71. Ghilinus vol. 1. pag. 26.*

ZANCHIUS (Dionys.) Bergomas, edidit expositionem primæ partis Thomæ Aquinatis. Adhæc vitam S. Marthæ, hospitæ DN. JESU CHRISTI, carmine 5. libris complexus est. Videatur *Calvus, pag. 119.*

ZANCHIUS (Hieron.) Alzanensis Italus, natus est Anno 1516: obiit Anno 1590. Primo Argentorati, deinde Heidelbergæ, tandem Neustadii theologiam professus est. Struxit miscellanea theologica: item, tractatum de tribus Elohim. *Thuanus l. 99.* profundam in theologicis studiis eruditionem summamq; in scribendo moderationem ipsi tribuit. Vid. *Jac. Verheiden in elog. theol. pag. 171.*

ZANCHIUS (Hier.) JCtus, in 2. infortiati commentatus est, teste *Don. Calvo pag. 284.*

ZANCHIUS (Joh. Chysost.) Bergomas, condidit tres libros de Cenomanorum origine Anno 1531: compendium de 7. sacramentis: item, dictionarium S. Scripturæ, in quo triplici lingua, Hebraica, Græca & latina S. Scripturæ dictiones, phrases & vocabulorum vires explicantur. Vid. *Calvus pag. 251.*

ZANCHUS (Alex.) Veronensis, mathematicus & poëta insignis, defunctus laurea corona exornatus est. Vid. *Cioccbus in Veron. pag. 128.*

ZANDEMARIA (Lud.) confecit annotationes ad statuta civitatis Parmæ.

ZANDUS (Lud.) de testamentis Anno 1577. scribere instituit.

ZANETTINUS (Hieron.) Bonon. JCtus, Anno 1451. floruit. Tractavit de conscientiæ foro & contentioso: de differentiis juris civilis & canonici item, de indulgentiis. Vid. *Tomus 3. Tract. tract.*

ZANETTUS (August.) Bonon. JCtus, Anno 1541. obiit. Collegit constitutiones synodales Bononienses.

ZANFORTIUS (Raim.) Veronensis, Anno 1669. claruit. Scripsit de morbis mulierum. Extant ejusdem 4. centuriæ consultorum medicorum An. 1669. impressæ. Vid. *Greg. Letus in It. regn. pag. 285.*

ZANGERUS (Joh.) de quæstionibus & torturis reorum Anno 1649. commentatus est.

ZANGERUS (Melch.) reliquit collationem orthodoxiæ cum idolomania.

ZANNACHIUS (Jac.) Lubecensis, composuit bibliothecam theologicam Anno 1606.

ZANNONIUS (Jac.) celebris Botanicus, *Gregorio Leto in Ital. regn. pag. 123.* memoratur.

ZANTANUS (Ant.) primorum XII. Cæsarum imagines & vitas Romæ Anno 1614. promulgavit. Vid. *M. Hanckius part. 2. de S. R. R. pag. 137.*

de ZANTULIETE (Joh.) Brabantinus, tractavit de diætis totius anni. Vid. *Linden, pag. 401.*

ZANUS (Celsus) Florentinus, egit de rhetorica & poëtica ecclesiastica & civili, Romæ An. 1643. Vid. *Waddingus pag. 88.*

ZANUS (Joh.) JCtus, Anno 1436. floruit. Collegit consilia.

ZANUS (Val.) Bononiensis, bibliothecam Bononiensem adornavit. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 84.*

ZANUS

ZANUS (Vulp.) JCtus, An. 1488. floruit. In titulum de justitia & jure commentatus est.

ZAPATA (Ant.) novum indicem librorum prohibitorum & expurgatorum Anno 1631. fol. publicari curavit.

ZAPFIUS (Nicol.) philosophus & theologus, An. 1639. claruit. Scripsit distinctiones ethicas: item, dubia physica.

ZARA (Ant.) Aquilegiensis, anatomiam ingeniorum emisit, Venet. An. 1615.

ZARABBINUS (Onufr.) An. 1535. natus est. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 204.*

ZARACH, bar Nathan, Jud. composuit *Sepher Elim* sive 12. fontes de quæstionibus phys. cabal. & mathem. Anno 1629.

ZARLINUS (Joseph.) Clodiensis, Italus, institutiones musices, Venet. An. 1580. fol. elaboravit.

ZAROTTUS (Cæs.) Justinopolitanus, medicus, quantum ingenio valeat, elegiacis versibus testatus est. Vid. *Bartholinus de med. poet. pag. 132.*

ZAROTTUS (Domitius) in Ovidium commentatus est.

ZASIUS (Udalricus) JCtus, natus est Anno 1461: obiit An. 1535. Friburgi jura interpretatus est. Edidit commentar. in leg. 2. digest. de orig. juris: tract. substitutionum: librum de Judæorum infantibus baptizandis: apologiam contra Eccium. *Erasmus in Ciceron. pag. 182.* Ulrico Zasio (inquit) plurimum laudis tribuit universa Germania; minus tamen, quàm vir ille promeritus est. Præter exactam juris, quod profitetur, scientiam felicissima quædam adest vel ex tempore scribendi dicendiq; facultas. Diceres, orationem bonis electisque verbis simul ac sententiis ex uberrimo quodam manare fonte, adeò nec resistit unquã, nec hæret, nec interiilescit. Tum etiam adest in scriptis alacritas juvenilis, & ut ita dicam vita: negaris senis esse quæ legis. Attamen Politianum potius exprimit quàm Ciceronem. Vid. *Jovius in elog. pag. 293. Guid. Panzirolus in JCt. 2, 141. Ghilinus vol. 1. pag. 223.*

ZASIUS (Joh. Ulr.) Ulrici filius, Brigantinus, collegit catalogum legum antiquarum.

ZASTRISELIUS (Wencesl.) Baro Moravus, carminibus scribendis operam dare non gravatus est. Vid. *Tom. 6. Del. Germ. pag. 1192.*

ZAVA (Fr.) orationes, epistolas & carmina, Cremonæ An. 1569. vulgavit.

ZAUNSCHLIFERUS (Otto) tractatum emisit titulo, Regnum Israelis in terra Canaan, Gröningæ An. 1650. fol.

de ZAVORZIZ (Henr. Screta) scripsit de febribus malignis castrensibus Anno 1675.

ZAZUS (Joh.) ord. Cistert. monachus, Anno 1673. obiit. Composuit historiam de vitis & gestis Sanctorum omnium, quorum solemnitates in congregatione Hispanica per totum anni circulum celebrantur.

ZAZZARA egit de familiis Italiæ. Vid. *Naudæus in B. P. pag. 113.*

ZEÆMANNUS (Georg.) celebris Theol. natus est Anno 1580: obiit Anno 1630. Condidit tractatum de imagine DEI: carnificinam Esauiticam: papismum: papatum acatholicum: Gretserum triumphatum, &c. Vid. *Henning. Witte in Theol. pag. 446.*

ZECCHIUS (Herc.) medicus, An. 1614. claruit & opera *Joh. Zecchii* avi sui publicavit.

ZECCHIUS (Joh.) medicus, Anno 1558. floruit. Scripsit de puerorum valetudine tuenda: de urinis: de laterali dolore: de ratione curandi febres. Vid. *Bumaldus pag. 120.*

ZECCHIUS (Lælius) Brixiensis canonicus, tractavit de indulgentiis & Jubilæo An. 1601. de rep. ecclesiastica Anno 1599: de civili & Christiana institutione An. 1598: de sacramentis Anno 1596: de privilegiis & casibus reservatis An. 1587. Vid. *Ghilinus vol. 2. pag. 173. Hallerv. in B. C. pag. 228.*

ZECHENDORFIUS (Joh.) Lesnicensis Misnicus, celebris philologus, Anno 1662. obiit. In linguis orientalibus apprimè erat versatus.

ZECHNERUS (G.) Theologus, Anno 1619. claruit. Analysin Psalmi 20. adornavit.

ZEGERUS (Jac.) edidit querimoniam, Lovan. An. 1641.

ZEGERUS (Nicol.) Diestensis, An. 1559. obiit. Exaravit scholia in quatuor Evangelia, epistolas Pauli & Apocalypsin. Vid. *Vossius l. 4. rhet. pag. 215. Waddingus in S. O. M. pag. 269.*

ZEHENTNERUS (Paulus) vermem malæ conscientiæ Anno 1633: item, promontorium malæ spei impiis propositum Anno 1643. edi curavit. Vid. *Alegambe, pag. 368.*

ZEHNERUS (Joach.) collegit adagia sacra: item, sacras similitudines Anno 1601.

ZEIDLERUS (Melch.) struxit rhetoricam ecclesiasticam Anno 1672: item, analytica de variis scribendi generibus, An. 1675. Prodiit ejusdem tractatus de definitione hæretici An. 1673.

ZEILLERUS (Mart.) condidit sex centurias epistolarum: itineraria varia: historias tragicas: tres partes de scriptoribus historicis, &c. Vid. ipse *Zeillerus part. 3. de hist. pag. 258.*

ZEISOLDUS (Joh.) Altenburgensis, celebris philosophus, Anno 1599. natus est: obiit A. 1667. Jenæ philosophiam multa cum laude professus est. Reliquit dissertationem de animæ humanæ propagatione Anno 1654: item, duos libros physicarum meditationum Anno 1657. Videatur *Adrianus Beier in Jenens. R. pag. 1029.*

ZEISOLD (Phil.) instituit collegium de sophismatibus solvendis, A. 1657: item, logicam sacram in N. Testamento comprehensam An. 1677.

ZEITHOPFIUS (Joh.) tractavit de jure occidendi deprehensum in adulterio Anno 1666.

ZELATUS (Car.) Bononiensis, An. 1602. claruit. In Moretum *Virgilii* commentatus est.

ZELLIUS (Matth.) An. 1547. obiit. Vide, KAISERSBERGIUS.

ZELSTIUS (Adrianus) egit de utriusque astrolabii fabrica & usu. An. 1602.

de ZENELLIS (Franc.) Bonon. medicus, Anno 1347. floruit. Reliquit consilia medica. Vid. *Linden pag. 190.*

ZENEUS, Ζηνεὺς, Chius, volumen confecit de insula Chio. Vid. *Athenæus l. 14.*

ZENNERUS (Albert.) construxit armamentarium Evangelico-Thomisticum contra J. G. D. An. 1665: item, methodum im- & propugnandi philosophiam Thomisticam Augustæ An. 1664.

ZENO, Ζήνων, Citieus, natus est Anno 3. Olymp. CIV: obiit Anno 1. Olymp. CXXIX. Vid. *Lucianus in Longævis pag. 828.* Vitam ejus prolixè descripsit *Laërtius.* Hunc Stoicæ sectæ autorem faciunt. Vid. *Meursius in Cypro pag. 168. Jonsius de S. H. Ph. 2, 1. pag. 113.*

ZENO, Cyprius, medicus, Proæresii æqualis, tempore Constantii & Juliani Impp. vixit. Videatur *Eunapius pag. 137.*

ZENO, Eleates, philosophus, Olympiade LXX. floruit. A Nearcho (alii Demylum vocant) Eleæ tyranno excarnificatus in tormentis obiit, omnia perpessus potius, quàm ut conscios delendæ tyrannidis indicaret. Vid. *Cicero 2. Tuscul. quæstion.* Huic nonnulli dialectices *inventionem* tribuunt. *Galenus sive Aëtius l.* περὶ φιλοσόφου ἱστορίας: Ζήνων ὁ Ἐλεάτης τῆς ἐριστικῆς ἀρχηγὸς μνημονεύεται: ubi Ἐριστικὴ est διαλεκτική. Vid. *Vossius de nat. rhet. pag. 27. & 33.*

ZENO, ὁ Ἡροφίλειος, medicus, laudatur ab *Erotiano in lexico.* Vid. *Meursius ad Chalcidium, pag. 30.*

ZENO, Myndius, grammaticus, *Clementi Alexandrino in protreptico c. 29. Arnobio l. 6. Zenobio in prov. cent. 2. Etymologici magni Autori in* μορίαν *& Stephano in* Μύνδος memoratur.

ZENO, Rhodius, scripsit, teste *Laertio,* ἱστορίαν ἐπιτομὴν ἰδίαν.

ZENO, Sidonius, philosophus, tempore Alexandri Magni floruit. Discipulus fuit Diodori Croni & præceptor Zenonis Citiei. Composuit præter Socratis apologiam Sidoniaca. Videatur *Suidas.*

ZENO, Veronensis, tempore Galieni Imp. claruit. Ferunt, eum sub dicto Imperatore martyrio decoratum esse. Reliquit sermones vel homilias, quas primus *Guarinus Veronensis* adinvenisse dicitur. *Casp. Barthius in not. ad Claudian. pag. 1231.* vocat scriptorem doctum & acutum. Item, *ad l. 5. silv. Papin. pag. 446.* Zeno (inquit) Christianus quidam in loquendo *Apulejus, serm. 25.* operis collectitii. Non enim sunt sermones illi paris stili, judicii, seculi, neque adeò unius theologi. Vid. *Ph. Labbe Tom 2. dis. pag. 500. Rivetus Tom 2. oper. pag. 1099. Olearius in Abaco pag. 472.*

ZENOBIUS, Ζηνόβιος, sophista, sub Hadriano Imp. Romæ docuit. Hodiè ejus prover-

proverbia extant, edita ab *Andr. Schotto* unà cum aliis Græcis parœmiographis. Scripsit aliàs etiam genethliacum sermonem Hadriano. Idem Crisp. Sallustium è latino in græcum transtulit, teste *Suida*. *Aristophanis Scholiastes* Zenodotum vocat; eumque interdum sequitur *Erasmus*.

ZENOCARUS (Guilh.) JCtus, exaravit septem libros de vita & gestis Caroli V. Imp. An. 1559. fol. teste *Sandero in Burg. Script. pag. 36*.

ZENODOTUS, Ζηνόδοτος, Ætolus, *Cesari Germanico* memoratur principio *commentarii in Arati phænomena*.

ZENODOTUS, Alexandrinus, scripsit, teste *Suida*, adversus Platonem de diis: de Homerica consuetudine: solutiones Homericarum dubitationum: item, in Hesiodi theogoniam & alia.

ZENODOTUS, Ephesius, Philetæ discipulus, tempore Ptolemæi I. vixit ejusque Bibliothecæ præfuit. Versificator erat & grammaticus, primusq; Homerum emendare aggressus est.

ZENODOTUS, Theophilus, citatur à *Nicandri Scholiaste in Theriacis, pag. 2.*

ZENODOTUS, Trœzenius, Umbricam historiam condidit. Testis *Dionysius Halicarn. l. 2.*

ZENOPHILUS, Ζηνόφιλος, allegatur ab *Antigono Carystio c. 166.*

ZENOTELES (Didymus) Fertinus, homo multæ lectionis dicitur à *Hermolao Barbaro ad Plinii l. 7. c. 41.*

ZENOTHEMIS, Ζηνόθεμις, adornavit Periplum. Meminit ejus *Plinius l. 37. c. 2.* item *Ælianus in hist. anim. 17, 30.* Confer *Tzetzem in Chil. 7. hist. pag. 132. 133. 134.*

ZENTGRAVIUS (Joh. Joach.) h. t. claret. Paravit vindicias pro refutatione syncretismi, An. 1671.

ZENUS (Anton.) Venetus, tractavit de natura humana & embryone, Venetiis An. 1491.

ZENUS (Jac.) Patricius Venetus, A. 1476. obiit. Vitas summorum pontificum calamo subjecit.

de ZEPEDA (Ildefons.) confecit defensionem ternarinorum *Lulli* circa Trinitatis mysterium, An. 1666.

ZEPHYRIUS (Ern.) edidit speculum Jesuiticum.

ZEPHYRIUS (Franc.) Florentinus, Mosen enucleatum edi curavit An. 1572.

ZEPKEN (Dan.) A. 2626. librum de gynæceo Silesiaco vulgavit.

ZEPPERUS (Guilh.) scripsit de legibus Mosaicis forensibus: item, de politia ecclesiastica.

ZERACHIAS (R.) An. M. 4910. claruit. Observationes fecit in *Raf Alphes*. Eidem liber *Meor Enaim* tribuitur. Vid. *Ganz in Zemach pag. 137.*

de ZERBIS (Gabr.) Veronensis, struxit anatomen corporis humani: anatomen infantis: comm. in metaphysicam Aristotelis: artem venandi: distinctiones: cautelas medicorum: geratocomium, &c. Vid. *Jovius in Elog. num. 59. pag. 137. Pierius Valerianus de I. L. pag. 74. Chioccus, pag. 8.*

de ZERDA (Joseph.) condidit 2. tomos commentar. in Judith, Lugd. An. 1653.

ZERGOLI (Andr.) Italus, Anno 1625. theoremata chronologica edidit de anno ortus & mortis Domini Jesu Christi. Vid *Alegambe, pag. 32.*

ZERMEGH (Joh.) de gestis regum Hungariæ An. 1662. commentari cœpit.

ZERNEMANNUS (Conr.) labores C. Julii Cæsaris Anno 1606. in literas redegit.

ZEROLA (Thomas) praxin episcopalem, Colon. Anno 1918: item, praxin pœnitentialem Romæ Anno 1617. edi curavit.

ZESCHIUS (Wilh.) dissertationes de polygamia An. 1663. elaboravit.

ZETZNERUS (Laz.) struxit sex libros speculi aulicarum & politicarum observationum An. 1600.

ZEVECOTIUS (Jac.) Gandensis, JCtus, reliquit notas politicas in Suetonium & Florum; item, tragœdias Rosimundam & Mariam Græcam: ut & tragicomœdiam Esther. Poëmata ejusdem A. 1615. in lucem prodierunt. Vid. *Sweertius, pag. 379.*

ZEULNERUS (Joh.) JCtus, examen creandorum notariorum An. 1620. publicavit.

ZICHEMIUS (Franc.) Brabantus, Anno 1559. floruit & enarrationem in Jeremiam confecit, teste *Sweertio*.

à ZICHENIS (Eustath.) An. 1538. obiit. Tractavit de 7. sacramentis contra Lu-

therum. Vid. *Val. Andr. in Fast. Lovan.*
ZIDRON (Franc.) commentarium paravit in Matthæum, Lugd. An. 1671.
ZIEGENHORN (Mich.) construxit apothecam spiritualem An. 1613.
ZIEGRA (Const.) h. t. claret & Witebergæ physicam docet.
ZIEGLERUS (Bernh.) Theologus Lipsiensis, Anno 1552. obiit. Tractavit de sacramento altaris. *Lutherus* eum bonum Hebraistam vocare solebat. Vid. *Albinus in chr. Misniæ pag. 342.*
ZIEGLERUS (Casp.) celebris JCtus, h.t. Witebergæ docet. Edidit notas in Hug. Grotium de jure belli & pacis, An. 1666. Extat ejusdem tractatus de dote ecclesiæ, An. 1676. excusus.
ZIEGLERUS (Jac.) Lindavus, A. 1549. obiit. *Thuanus l. 6.* vocat virum exquisitæ doctrinæ, qui diu Viennæ Austriacæ docuerit. Commentatus est in selectos S. Scripturæ locos. *Scheferus in Upsalia, pag. 401.* memorat, eum descriptionem Sueciæ & excidium Holmense reliquisse. *Jovius in elog. num. 138.* in terra Gothica natum & educatum affirmat. *Verba ejus sic habent:* Jacobus Zieglerus, in terra Gothica natus & educatus, exacte, puriter & facunde Christierni Daniæ & Norwegiæ R. immanitatem perscripsit, ut eruditis gentibus pudori esse possit, quod latinæ facundiæ fruges sub Cimmerio cœlo pene felicius ac uberius quam in Italia proveniant. Confer *Simonem Schardium vol. 2. Germ. Scr. pag. 83.* & *Zeillerum part. 2. de hist. pag. 160.* Plura ejus scripta *Jos. Simlerus pag. 86.* enumerat.
ZIEGLERUS (Joh. Reinh.) Spirensis, natus est An. 1569: obiit An. 1636. Opera *Chr. Clavii*, ab ipso authore recognita & 5. tomis comprehensa, typis excudi curavit. Vid. *Alegambe, p. 237.*
ZIEMECKI (Nic.) archidiaconus Pezevensis, edidit responsionem adversus anonymi cujusdam libellum contra patres Societ. Jesu in Polonia.
ZIERITIUS (Bernh.) constitutiones criminales Caroli notis illustravit.
ZILETUS (Joh.) Venetus, JCtus, condidit 2. tomos consiliorum criminalium, An. 1582: item, indicem omnium librorum juris An. 1566. fol.
ZILIUS (Otto) Ultrajectinus, natus est An. 1588. Vitam & miracula S. Cyti & Johannis martyrum e Græco latine transtulit. Adornavit etiam Mardochæum triplicem, in quo agebat de fortuna ejus media, infima, summa tribus libris. Vid. *Alegambe, pag. 362.*
ZIMALIA (Lud.) Bergomas, fecit indicem balneorum S. Pancratii vallis Transcherianæ An. 1553.
ZIMARA (Marc. Ant.) reliquit antrum magicomedicum: item, librum problematum An. 1580.
ZIMARA (Theoph.) in librum de anima commentatus est, Venet. An. 1584.
à ZIMBERN (Conr.) Baro, eximius versificator, *Bruschio de monast. pag. 13. a.* memoratur.
ZIMMERMANNUS (Joh. Jac.) edidit amphitheatrum orbis stellati An. 1669.
ZIMMERMANNUS (Matth.) natus est An. 1625. Vulgavit analecta menstrua Ann. 1674. in 4: item, suburbanum medicum.
ZINANUS (Gabr.) struxit Heracleidem carmine Italico erudito & ad usum civilem pertinente. Prodiit ejusdem tractatus de optimo statu reip. anno 1646. impressus.
ZINCK (Joh.) medicus, tractavit de dysenteria: item, de crisibus Anno 1646. Vid. *Linden, pag. 401.*
ZINDELINUS (Wolfg.) exaravit epistolas ad *Joach. Camerarium*, quæ prodierunt An. 1673.
ZINDELIUS (J. H.) paravit tabulam conciliorum universalium & particularium An. 1671.
ZINDLERUS (Joh.) Silesius, edidit elegias, odas & epigrammata An. 1619: item, historiam passionis Christi, ut & paraphrasin Michææ prophetæ.
ZINGRAFIUS (J. Wilh.) An. 1610. decessit. Collegit apophthegmata. Extant ejusdem emblemata.
ZINTZERLINGUS (Justus) Thuringus, JCtus, scripsit de fœnore nautico Anno 1614: item, criticam promulsidem. Carmina ejus extant *Tomo 6. Delit. Germ. pag. 1201.*
ZINUS (Flavius) An. 1665. claruit. Struxit opus metaphysicum de ad aliquid. Vid. *Greg. Letus in Ital. regn. pag. 136.*
ZINUS (Pet. Franc.) emisit tria insignia exempla naturæ, legis & gratiæ. Vid. *Simlerus.*

ZITINUS (Nicol.) *Socinum* refutare volens, ipse Socinianus factus est.

ZITTARDUS (Conr.) chronicon generalium magistrorum ord. Dominicani publicavit An. 1596.

ZITTARDUS (Herm.) An. 1408. claruit & metricè manuale confessorum exaravit, teste *Swertio*.

ZOANETTUS (Franc.) Bonon. JCtus, An. 1539. floruit. Ingolstadii olim primarius professor fuisse dicitur. Tractatum de materia defensionis: de justitia & jure: de moribus majorum & longa consuetudine: de retrovenditione part. in emt. & vend. confecit. Extat ejusdem repertorium legale. Vid. *Bumaldus pag. 74.*

ZOBELIUS (Chr.) JCtus, differentias juris civili & Saxonici collegit An. 1598.

ZOBELIUS (Frid.) medicus, tartarologiam An. 1675. promulgavit.

ZOBOLUS (Alf.) in lib. Magini de directionibus, Venet. An. 1620. commentari aggressus est.

ZOCGHIUS (Joh.) habuit varias repetitiones in jure canonico.

ZOCCHUS (Jac.) Ferrariens. JCtus, tractavit de jejunio. Vid. *Tomus 14. Tract. tract.*

ZOEGA (Joh.) Hafniensis, natus est An. 1608. Scripsit de purgatorio & causa peccati. Vid. *Vindingius in R. H. pag. 363.*

ZOESIUS (Henr.) Amsfortius, Lovanii jura docuit & An. 1627. obiit. Struxit commentar. in codicem: in jus canonicum & institutiones. Vid. *Valerius Andr. in fast. Lovan. pag. 205.*

ZOESIUS (Nic.) An. 1625. obiit. Vitam *Joh. Vendevillii* JCti in literas retulit. Vid. *Sweertius, pag. 585.*

ZOESIUS (Thomas) Amersfortius, JCt. An. 1598. vivere desiit. Vid. *Val. Andr. in fast. Lov. pag. 198.*

ZOILUS, Ζωΐλος, Amphipolita, juxta *Vitruvium præfat. lib. 7. de architectura*, tempore Ptolemæi Philadelphi vixit. *Reinesius in Var. lect. 3, 2. pag. 328.* centum annis antiquiorem facit, ac Isocrati & Platoni coævum fuisse ast. Adversus Homerum novem libros construxit: contra Platonem & Isocratem similiter calamum strinxit: Ἱστορίαν ἀπὸ τῆς θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου literis consignavit. Edidit præterea tres libros de Amphipoli & alia. Vid. *Suidas. Vitruvius* à Philadelpho in crucem actum vel Smyrnæ vivum exustum memorat. Teste *Æliano in Var. hist. 11, 10.* vulgò *canis rhetoricus* dictus est. *Dionysius Halicarnasseus* tamen honeste de Zoilo sentit. Putat enim solo veritatis amore ipsum alios perstrinxisse, eoque non dubitat jungere Aristoteli & aliis viris magnis. Vid. *Jonsius de S. H. Ph. 1, 9. Langbainius in Longin. pag. 54. Tollius in Auson. pag. 322.*

ZOILUS, Cedrasensis, *autori Etymologici Magni* in ἀῷος memoratur.

ZOMERIUS (Joh.) medicus, tractavit de arthritide.

ZONARAS (Joh.) Ζωναρᾶς, tempore Alexii Comneni & Joh. Comneni Impp. claruit. Primò drungarius & protosecretarius erat: postea monachus factus est. Condidit historiam καθολικὴν ab initio mundi usque ad Alexii Comneni obitum, qui incidit in An. C. 1118. In ipso *quidam* majorem diligentiam desiderant. Extat ejusdem comm. in canones Apostolorum & conciliorum. Vid. *Phil. Labbe T. 1. diss. de S. E. pag. 616. Zeiller. part. 1. de hist. pag. 160. Olearius in Abaco pag. 272.*

ZONCA (Ant.) Bergomas, Anno 1588. claruit & carmina fecit. Vid. *Donatus Calvus, pag. 61.*

ZONELLUS (Dominic.) adornavit consilium de exspuitione purulenta cum tussi & febricula. Vid. *Linden, pag. 160.*

ZOPPIUS (Hieron.) Bononiensis, A. 1591. mortuus est. Reliquit orationes. Vid. *Ghilinus, vol 2. pag. 156.*

ZOPPIUS (Melch.) Hieronymi filius, An. 1634. obiit. Scripsit de sermonibus analyticis: de sensu & sensili: de dissidio logico, est & non est. Vid. *Ghilinus, vol. 2. pag. 156.*

ZOPYRION, Ζωπυρίων, grammaticus, παντοίας λέξεις à litera A. usque ad literam E. collegit: quibus *Pamphilus* reliquas κατὰ στοιχεῖον adjecit tanto incremento, ut opus 95. librorum factum fuerit. Meminit ejus *Josephus l. 2. contra Apionem.* Vid. *Reinesius in Var. lect. 2, 1. pag. 128.*

ZOPYRUS, Ζώπυρος, Byzantius, historias confecit, quarum librum 3. citat *Plutarchus in parallelis c. 36.*

ZOPYRUS, Heracleota, craterem, *Orpheo* inscriptum, composuisse fertur, teste *Clemente Alexandrino*. Fuit & alius *Zopyrus*, qui περὶ ποταμῶν scripsit, juxta *Harpocrationem in* Ἑρμος.

ZORILLA (Alf.) Hisp. tractatum confecit de formandis sacris concionibus, Romæ An. 1543.

ZOROASTRES, Ζωροάστρης, Oromazi filius, Bactrianorum Rex, magiæ inventor communiter statuitur. Persis Zardust dictus est. *G. Horn. in hist. Ph.* 2, 4. Bileamū & Zoroastrem pro uno & eodem habet. Meminit ejus *Plato in Alcibiade priore*. Artem tam scriptis, quàm voce propagavit, *Plinio & Aristotele* testibus. De ea enim CM. versuum exaravit, quos *Hermippus* commentatiis illustrasse dicitur. Hodiè nonnulla extant, quæ Zoroastris Λόγια χαλδαϊκὰ vocantur, à *Michaële Psello* notis illustrata. Verum ea falsò Zoroastri tribui viri eruditi judicant. Certè *Porphyrius in vita Plotini*, ea supposititia esse dudum olfecit. Ejus oracula, hinc inde sparsa, è *Damascio*, *Proclo*, *Hermia*, *Psello*, *Synesio aliisq;* *Franciscus Patricius* collegit. *Clemens Alex.* 5. *Stromatum* Zoroastrem de seipso ita scribere refert: Hæc conscripsi Zoroastres Armenii filius, genere Pamphylus, in bello mortuus, in inferno moratus & à diis institutus. Vid. *Lambecius in prodr. hist. literar. pag.* 33. 71. 79.

ZOSIMUS, Ζώσιμος, Comes & exadvocatus fisci, tempore Theodosii junioris Imp. claruit. Paganus erat & Christianos principes crebro sugillabat. Dictionem ejus commendat *Photius*. Reliquit sex libros historiarum. Incipit ab Augusto & definit in Honorio. Latine eum transtulit *Leunclavius*. Vid. *Niceph. Callistus H. E.* 16, 41. *Mart. Hanckius part.* 1. *de Scr. R. R. pag.* 179. *Barthius in Claud. pag.* 553. Fuit & alius ZOSIMUS, Alexandrinus, qui vitam Platonis literis expressit, teste *Suida*.

ZOSIMUS, Panopolita, composuit 12. libros Ἰμοὺθ πρὸς Θεοσέβειαν ἀδελφὴν, teste *Suida*. Ex his nobile fragmentum adducit *Jos. Scaliger ad Eusebium, fol. pag.* 243. Eorum meminit quoque *Photius Codice* CLXX. nomine Χημευτικῶν Ζωσίμου λόγων. Vid. *Borrichius in Hermet. pag.* 73. Alia ejus scripta *Reinesius in var. lect.* 3, 3. *pag.* 380 enumerat.

ZOSTRIANUS, Ζωστριανὸς librum scripsit contra Platonem: cui Amelius 40. libros opposuit, teste *Porphyrio in vita Plotini*.

ZOTICUS, Ζωτικὸς, criticus & poëta, Plotini discipulus, Atlanticam historiam in carmen transtulit. Vid. *Porphyrius in vita Plotini, pag.* 5.

ZOTTUS (Alf.) in regulas cancellariæ apostolicæ, Paris. Anno 1546. commentatus est.

ZOVELLIUS (Pet. Jac.) Carmignolensis, paravit tractatum de statu pestilenti, Venetiis An. 1557. in quo, quicquid ad pestem curandam attinet, clarissimè continetur.

ZOUCHEUS (Rich.) JCtus, Oxoniensis, An. 1659. claruit. Edidit centuriam quæstionum juris civilis: tract. de jure gentium: item, de legati delinquentis competente judice.

ZOVITIUS (Cyprianus) emisit tabulas positionum An. 1551.

ZOVITIUS (Jacob.) Bredanus, A. 1536. claruit. Adornavit Ruth comœdiam; ovem perditam: didascalum, &c.

ZOUTERIUS (Paschas.) Cynopagita Flander, An. 1524. floruit. Struxit miscellanea. item, adolescentiam carmine elegiaco, teste *Sweertio*.

ZTETZI (Steph.) Hungarus, virgam Mosis, Lugd. An. 1646. edi curavit. Vide, TETSI.

ZUARIUS (Rud.) egit de mercatura.

ZUBERUS (Matth.) Neoburgo Palatinus, poeta, Anno 1623. Norimbergæ obiit. Carmina ejus duobus voluminibus continentur. Vid. *J. P. Lotichius p.* 11. 4. *B. P. pag.* 177.

ZUBLERUS (Leonh.) instrumentum geometricum An. 1607. vulgavit.

ZUBROD (Joh. Laur.) tractavit de comparatione literarum secundum jus civile An. 1674. in 4.

ZUCCARUS (Marius) Neapol. compos. observationes in Hippocr. epidem. Ven. An. 1621. Vid. *Linden, pag.* 440.

ZUCCHUS (Nicol.) proposuit novam de machinis philosophiam, Romæ Anno 1649.

ZUCCHUS (Barthol) An. 1631. obiit. Vid. *Ghilinus, vol. 1. pag. 25.*

ZUCCOLUS (Greg.) Faventinus, edidit explanationem in libros posteriores analyticorum.

ZUCCOLUS (Greg.) tractavit de ratione status An. 1663.

ZUCHARTUS (Hubertus) JCtus, de missione in possesionem commentari aggressus est. Extant ejusdem consilia, An. 1595. impressa.

ZUCKWOLFIUS(Jac.) 5. libros chronographiæ An. 1594. typis commisit.

ZUERIUS (Philipp.) Antverp. JCtus, Anno 1606. obiit. Supersunt ejus consilia.

ZUICHEMUS (Viglius) JCtus, Anno 1576. claruit. Institutiones juris, à Theophilo Græcè conversas, in lucem protulit. Videatur *Guido Panzirolus in JCtis, lib. 2. cap. 174* Quære, AYTA.

ZULETA (Ignatius) in epistolam S. Jacobi, Antv. Anno 1672. fol. commentatus est.

ZUNTUS (Lud.) Parmensis JCtus, egit de materia testamentorum. Extant ejusdem responsa pro uxore, Anno 1576. excusa.

ZURITA (Ferd.) emisit quæstiones de Indis, Madriti An. 1586.

ZUTPENIUS (Pet.) Casletensis, *Erasmi* amicus, epistolas exaravit.

ZWALLARDUS (Joh.) iter Hierosolymitanum An. 1608. publicavit.

ZWELFERUS (J.) Palatinus, condidit pharmacopœiam cum dispensatorio. In *epitaphio* vocatur vir omnibus numeris absolutus, sapientum optimus, optimorum sapientissimus, professione medicus, arte chymicus, natura philosophus, facundus ore, fœcundus calamo, magnus consilio, &c.

ZWICKERUS (Dan.) medicus, elaboravit Josiam novi fœderis Anno 1670.

ZWINGERUS (Jac.) Theodori filius, natus est Anno 1569: obiit Anno 1610. Basileæ publicè linguam Græcam: domi medicinam professus est. Scripsit de dialectis Græcorum: commentarium in librum Galeni de definitionibus medicis, &c.

ZWINGERUS (Joh.) Theodori junioris filius, natus est An. 1634. Basileæ theologiam h. t. profitetur. Extat elegans ejus oratio de barbarie superiorum seculorum.

ZWINGERUS (Theodor.) senior, Basileensis, natus est A. 1533: obiit A. 1588. Basileæ primò philosophiam, deinde medicinam docuit. Multa scripsit in Hippocratem, Aristotelem & Galenum. Idem Theatrum vitæ humanæ, à *Conr. Lycosthene* inchoatum, in volumina, libros & titulos digessit & luci publicæ exposuit. *Epitaphium* ejus ita habet: Trinuno lacrum. Theodorus Zwingerus, Basileensis, cum ex philosophia tenebras, ex arte medica humanas miserias deprehendisset, summi boni cognoscendi potiundique desiderio accensus Christiano philosopho dignâ mortis commendationem instituit, vivensque mortuus est, ut mortuus viveret. ob. annos LIV. M. VII. D. IIX. V. An. CIↃ IↃ XIIC. VI. Eid. Mart.

Alma fides abiit, spes indubitata recessit:
Perfruor: intueor: solus amor remanet.

Vid. *Thuanus l. 89.* ubi hominis doctrinam, raram animi elegantiam & candorem vehementer deprædicat. *Simonius contra Squarcialupum* Zwingerum ob tabulas & schematismos *tabularium* vocat ejusque institutum plurimum improbat.

ZWINGERUS (Theod.) junior, natus est An. 1597: obiit An. 1654. In epistolam S. Pauli ad Romanos commentatus est.

ZWINGLIUS (Udalr.) natus est Anno 1487: obiit Anno 1531. Mortuus est in prælio, cui interesse necesse habuit. Tigurinorum enim *mos* est, ut, cum in hostem exitur, ecclesiæ minister primarius unà procedat. Cadaver inventum in 4. partes dissectum & combustum est. Post triduum cor illæsum repertum. Docuit Glaronæ primum, deinde Tiguri. In verbis S. Cœnæ metonymiam esse affirmare ausus est. Opera ejus in 4. tomos digesta sunt. Vid. *Jac. Verheiden in Elog. theolog. pag. 51. Rüelius part. 4. Concil. pag. 494. 531.*

ZYGOMALAS, Ζυγομαλᾶς, exaravit epistolam de periculis & cladibus Constantinopolitanorum.

ZYLIUS

[illegible]Y[illegible]IIS ([illegible]Otto) miracula B. Virginis Silvæducen[illegible]s literis propagavit, Antv. A. 163[illegible].

ZYNT[illegible] (Hieron.) Parmensis, struxit [illegible] de balneo thermali nec non de [illegible] Barbo[illegible]iorum medicato in Ducatu Parmensi, Venetiis Anno 1615. in 4. Vid. *[illegible]*, *pag. 258.*

ZYPÆ[illegible] (Franc.) Machliniensis, natus est A. 1580. Scripsit inter al[illegible] [illegible]ctione ecclesiastica. Opera ejus omnia Antv. A 1675. fol. prodierunt. Vid. *Swertius, pag. 259.*

ZYPÆUS (Henr.) Mechliniensis, natus est A. 1573. Reliquit librum titulo, S. Gregorius Magnus, contra *Cæsarem Baronium* Cardinalem, An. 1610. Vid. *Swertius, pag. 339.*

Errata sic corrigenda.

Pag. 4. pro ABUDANUS lege, ABUDACNUS. Pag. 13. pro ÆSCHYLIUS, ÆSCHYLUS. Pag. 23. col. 2. lin. 11. pro Laciati, Alciati. Pag. 35. col. 1. in AMYRALDUS scribe, 1641. Pag. 58. col. 1. lin. 4. ethnographo. Pag. 76. col. 1. lin. 11. Struxit. Pag. 78. in BADELLUS, editam. Pag. 79. in BAIL, Bibliothecam. Pag. 81. col. 2. lin. ult. in Aristotelis. Pag. 85. col. 1. lin. lege, BARGALIUS (Cellus) Pag. 86. col. 2. lin. ult. Wheare in relectione hist. Pag 88. col. 2. lin. 9. Vindingius. col. 2. lin. 25. de luce animalium. Pag. 95. in BECHET, theoriam planetarum. Pag. 96. pro EEDFORDUS scribe, BEDEFORDUS. Pag. 97. col. 2. lin. 7. videatur. Pag. 102. col. 2. in BERGIUS, vitam qui sibi restituet. Pag. 106. col. 2. lin. 7. Franckenthalenses. Pag. 132. in BISMARCUS, vitas & gesta. Pag. 144. in BURLÆUS lege, Gualt. Pag 151. pro CANAGNESIUS scribe, CAHAGNESIUS. Pag. 153. pro CALEPPIHS legendum, CALEPPIUS. Pag. 154. col. 1. lege, CALIXTUS (Frid. Ulricus) Pag. 155. col. 2. CALLISTRATUS. Pag. 156. pro CAVETUS rescribe, CALVETUS. Pag. 175. col. 1. lin. 8. emphyteusin. Pag. 178. in CAUCIUS lege, Ultrajectinus. Pag. 190. col. 2. lin. 5. Philelphus. Pag. 194. col. 2. in CLAVA restitue, Erasmo. Ibid. lectionum. Pag. 199. col. 2. COCCIUS (Joh.) emenda; COCCEIUS (Joh.) Pag 204. col. 1. in COLUMBA scrib. procedendi. Pag. 214. col. 2. l. 18. Novensilium. Pag. 232. pro DABERCUFIUS lege, DABERCUSIUS. Pag. [illegible]. lege, DIAGORAS, Διαγόρας, Melius. Pag. 254. col. 1. med. lege, servantur maximam partem. Pag. 272. col. 1. lin. 7. in gnomis politicis. Pag. 277. col. 2. lin. 12. calumniæ huic. Pag. 281. col. 2. fin. EUANTHES. Pag. 285. col. 1. EUMENIUS, rhetor. Pag. 288. col. 1. lin. 8. Cappadoci. Pag. 294. col. 2. l. 6. lege, FAES (Joh.) Pag. 309. in FLORETTUS lege, apologiam. ibid. col. 2. in FLORUS lege, Casp. Barthius. Pag. 310. col. 2. fin. in FOLLINUS restitue, Tyrocinium. Pag. 337. col. 2. lin. 5. epitaphium. Pag. 348. in GLACIANUS iterum, epitaphium. Pag. 383. col. 1. f. pro Jonsonius scribe, Jonsius. Pag. 384. col. 2. med. Langbainius. Pag. 385. col. 2. med. à Stephano Poloniæ R. Pag. 429. col. 2. med. Videatur Vossius. Pag. 442. fine, pro JUBENTIUS pone, JUVENTIUS. Pag. 467. in LEO Judæ corrige: natus est An. 1482. Pag. 472. in LICINIUS, legum Mosaicarum. Pag. 535. pro MASSALINUS scribe, MESSALINUS. Pag. 550. col. 2. med. Nam & Ovidius. Pag. 558. col. 1. f. fecit lecturas in Decretales. Pag. 577. col. 1. med. professorum Marpurgensium. Pag. 581. col. 1. fin. undequaque doctum. Pag. 596. col. 1. lin. 12. Cæsaris ira. Pag. 637. in PHYLARCHUS scrib. tempore Ptolemæi Everg. Pag. 653. col. 2. lin. 1. lege, Θαυμασίων. ibid. med. antiquior est Pindaro. Pag. 655. PONNUS, deleatur. Pag. 670. col. 2. scribe, PYRRHO. Pag. 676. col. 2. f. RAMPINUS. Pag. 687. col. 2. fin. de constituenda ex omnium consensu. Pag. 688. col. 1. lin. 6. lege, RUTHERFORD. Pag. 691. col. 2. in RICHINUS & RICHIUS quædam negligentia operarum transposita sunt. Verba enim, *Sepulcro ejus hæc verba incisa*, cum seqq. *Flens veni in terram*, jungi debent. Pag. 698. in ROGERUS verba ita distingue: quem januam apertam ad arcana gentilismi vocavit, propalavit. Pag. 770. col. 1. f. Paravit fortalitium. ibid. SPINEDO, &c. deleatur. Vide, PINEDUS. Pag 784. col. 1. lege, SUAVIUS (Leo) Ibidem f. scribe, à SUCHTEN. Pag. 786. col. 1. med. lege, magis, quàm nervosum. Pag. 792. col. 1. med. Feo primi Canonis. Ibidem, col. 2. in TASSUS, concinnavit. Pag. 812. col. 1. med. Anno 1676. in lucem prodiit. Pag. 81[illegible]. col. 1. lin. 11. corrige, sacras & profanas. Ibid. col. 2. fin. TOREUS (Aloyl.) Pag. 853. col. 1. lin. 5. Ejusdem epochas. Pag. 864. col. 2. fine scribe, de WEILE. Pag. 868. col. 2. fin. in multorum manibus versantur. Pag. 883. col. 1. lin. 13. Ζηνόδοτος. ibidem, col. 2. in ZEROLA scribe, Coloniæ Anno 1618. Reliqua benevolus lector pro humanitate sua ipse haud gravatim emendabit.

IMMORTALI ET ÆTERNO DEO LAUS, HONOR ET GLORIA.